ANECDOTA GRAECA

ANECDOTA GRAECA

E MSS. BIBLIOTHECIS

VATICANA, ANGELICA, BARBERINIANA VALLICELLIANA, MEDICEA, VINDOBONENSI

DEPROMPTA

EDIDIT ET INDICES ADDIDIT

P. MATRANGA

BIBLIOTHECAE VATICANAE SCRIPTOR GRAECVS SVBSTITVTVS.

INSVNT VOLVMINI

IOHANNES TZETZES
HERACLIDES
SCHOLIA VETERA IN HOM.
CHRISTOPHORVS CONTOLEON
NICEPHORVS GREGORAS
LEO ALLATIVS
REGVLAE GRAMM. IN HOM.
THEODORVS PRODROMVS
CONSTANTINVS SICVLVS
LEO PHILOSOPHVS
LEO MAGISTER
ACOLVTHVS GRAMMATICVS
GEORGIVS GRAMMATICVS
CONSTANTINVS RHODIVS
THEODORVS PAPHLAGON
IOHANNES GAZAEVS
HELIAS SYNCELLVS
IGNATIVS GRAMMATICVS
CHRISTOPH. I. A SECRETIS
ARSENIVS ARCHIEPISCOPVS
MANVEL PALAEOLOGVS
IOHANNES CATRARES.

PARS PRIMA

TZETZAE ET HERACLIDIS ALLEGORIAS HOMERICAS COMPREHENDENS.

See p. 361.

ROMAE,
Typis C. A. Bertinelli.
M.DCCC.L.

SIBYLLAE MERTENS-SCHAAFFHAVSEN

COLONIENSI

PETRVS MATRANGA

GRAECO-SICVLVS

S. P. D.

Tzetzae allegorias homericas, iussu et impensis Irenes Comnenae Imperatricis, ex inlustri Germanorum gente, VII. ferme saeculis ante compositas, te auspice, e Germanorum pariter gente, in lucem prodiisse, est rerum humanarum casus ita fortuitus, ut perraro quid simile evenerit. Tibi itaque dedicantur, quae dupli- ci iure tua sunt; tu namque me generosa liberalitate ad hoc volumen edendum impulisti, et ad mea studia fovenda non ver-

bis adhortata es, sed opere. Neque heic tui animi virtutem, ingenii acumen, in bonis artibus praestantiam, summam in catholica religione observantiam commemoro, quippe haec norunt etiam quotquot te Romae esse desiderant. Hoc unum tuis consolandis ob res domesticas curis dum aptum est, me quotidie magis obstrictum tuae benivolentiae retinent. Vale.

Romae mense Iulio M. DCCC. L.

EDITORIS PRAEFATIO.

Anecdotorum volumini, quod graece in lucem emittitur, brevem praefigere notitiam, nec non aliqua dicere de subsidiis in editione adhibitis, utile visum est consilium. Ne autem emunctae naris homines in crimen mihi vertant voluminis titulum, opportune disseram de quibusdam alias editis, caussasque addam cur heic denuo imprimenda curaverim.

Iohannes Tzetzes, XII. saeculi grammaticus byzantinus, anecdotorum agmen ducit. Auctor asserit se vixisse annis C. post Michaëlem Psellum (1); de eius decessu non satis compertum est. Ex iambis vero in mortem Manuelis Comneni, quos heic primum edidi (2), constat inter vivos extitisse anno M. C. LXXX.

(1) Chil. XI. hist. 185. v. 719. De eius vita confer Fabricium ed. n. V. XI. p. 229., et Harlesii introd. in hist. litt. graec. T. II. part. I. p. 510. sqq., suppl. part. II. p. 56. et 355.

(2) Part. II. pag. 619. sqq. Hi iambi vocantur κλιμακωτοί, cuius vocabuli significationem metricam non retulerunt recentiores lexicographi, quamvis definitio τȣ̃ κλιμακωτȣ̃ in Dracone Stratonicensi (ed. G. Hermanni Lipsiae 1812. p. 140. 16.) habeatur. Differt tamen Draconis canon a nomine iambis suis a Tzetza in-

Multa eius scripta eruditorum studio prodierunt, in quibus si vanitatem, et quamdam arrogantiam excipias, virum agnosces immensae eruditionis, et suae aetatis in re litteraria facile principem. Inter ea, quae adhuc in bibliothecis delitescunt, allegorias in primis et metaphrases in Homerum, versibus politicis elucubratas, praelo digna existimavi. Siquidem non minimam sensi utilitatem philologis, et summi vatis cultoribus inde futuram, si quae pauca et speciminis ergo hucusque eruditi excerpserint, ea tandem aliquando omnia ad fidem codicum Vaticanorum typis traderentur.

Fragmenta porro ex Tzetzae allegoriis protulit L. Kusterus in Suidae editione; R. Bentleius in epistola ad Iohannem Millium p. 65. VII. versus tantum, a Fabricio dein in bibl. Graeca (1) recusos, edidit: Thomas Burgesius (2), qui integras allegorias e codicibus Bodleianis se editurum promisit, partes abundantiores vulgavit. Volumen a Burgesio Oxonii 1788. editum, et secundis curis Londini 1820. denuo cusum, Harlesii diligentiam in additamentis ad Fabricium omnino effugit. Emmanuel Millerus tandem, in catalogo codicum graecorum Escor. p. 33. sq. Parisiis 1848. impresso, prooemii allegoriarum principium iuris publici fecit.

dito; nam heic non *simplex versus* qui *a principio usque ad finem auget syllabas,* sed ob aliquod praecedentis iambi verbum, quo initium fit iambo sequenti, κλιμακωτός vocatur. Confer etiam de alia significatione scholia in alleg. huius vol. Part. II. p. 608. 16. sq.

(1) Ed. Harlesii V. I. p. 375.

(2) *Initia Homerica,* sive *excerpta* etc. Oxonii 1788.

Quum nulla fere sit mss. bibliotheca, in qua Tzetzae allegoriarum partes asserventur, Vaticanae quamplurimi codices, ut integrum opus evadat, commodam mihi praestitere utilitatem. Neque operae est pretium omnes recensere, qui variantes solum continent: quare de praestantioribus aliquid dicam.

Inter hos vetustior est bombycinus miscelli generis 904. Quamvis careat principio prooemii, et pauca habeat Odysseae, et non semel hiscat, ex illo tamen carmina quamplurima, librariorum fortasse incuria in aliis codicibus oblita, et quaedam scholia in margine minutis characteribus rubris pene evanitis exarata, deprompsi.

Mentione etiam dignus est cod. bomb. 1369., omnia ferme Tzetzae opera complectens, ex quo exscripsi C.VII. epistolas (1), quae Chiliadum sunt fundamentum, ut ipse fatetur Chil. V. post v. 201., et quarum ope castigatiorem earumdem Chiliadum editionem eruditorum manus tractabunt, non omissa operis integri impressione, qua Lacisii, Lectii, Kiesslingii etc. errores

(1) Quattuor ex his impressit Lacisius in calce Chiliadum p. 267. sq. Basil. 1546., quintam, quae est XXI., Kusterus in notis ad Suidam. Cf. Fabr. ed. n. V. III. p. 753. Nescio tamen quomodo Lacisius hallucinatus sit vitiose interpretans plurima; hoc sufficiat exemplum - *Sanctissimo metropolitarum patrum* - ita vertit titulum primae epistolae a se editae, quae et XV., *τῷ ἱεροτάτῳ* Μητροπόλεως (*μητροπολιτῶν* in marg.) *πατρῶν*: at hoc vocabulum civitatis est nomen, et *Patrarum* indicat metropoliten. In Chil. IV. post v. 466. argumentum epistolae, quae prosa oratione praeit historiae, veluti versus impressit, etc.

quamplurimi corriguntur (1). Nec heic silentio praetereunda est, quandoquidem occasio sese obfert, peculiaris benivolentia, qua erga me praestat egregius vir Emmanuel Millerus. Is enim mihi in Tzetzeanis studiis intento, epistolarum apographum a me confectum summa humanitate cum codicibus Parisiensibus collatum sponte obtulit, ut eiusmodi variantes meam editionem ornarent. Codex nihilominus mutilus est in fine, quamobrem pars postremae Iliadis rhapsodiae deest: at eius beneficio versus Archilochi ineditus (2), gemmula pretiosior, in lucem venit (3).

Cod. Vat. Pal. 316. chartaceus, quamvis mendosus, allegorias in XIII. priores Odysseae libros, praeter Iliadis lib. XX. versus 84., unicus continet; cetera omnino desunt. Negligentia enim bibliopegae quaternio-

(1) Non vacat notulam huiusmodi observationibus constipare, et variantes recensere: attamen iuvat unum et alterum exemplum producere. Cod. Vat. hoc modo implet lacunam Chil. IX. v. 664. 5-6. ed. Lac. pag. 175.

> Ὦ Τζέτζη ἀῤῥητόρευτε καματηρῷ ἐπάρχῳ,
> καὶ πάντων χωροιώτερε τῶν ἐν τῇ Κωνςαντίνυ,
> παπάδων ἀμαθέςερε, κλεπτῶν, ἱεροσύλων.

Rursum Chil. VIII. v. 886. sq. ed Lac. pag. 157.

> Ἐρωτηθεὶς δὲ πρός τινων ποτὲ ὁ Σιμωνίδης·
> τί πρὸς θεὺς σὺ γράφεις μὲν, πρὸς παῖδας δ' αἴνυς γρά-
> (φεις, etc.

(2) Deest in lyr. Graec. ed. a Theod. Bergk, Lipsiae 1843.

(3) Cf. huius vol. p. 216. v. 130.

nes dispersos puto, qui imperitissime Odysseae fragmenta Iliadi praemisit, neglecta notarum registri et paginarum antiqua serie, et quod incongruens est, Arsenii Monembasiae Archiep. epistolam ad Paullum III. P. M., qua eidem scholia vetera in VII. Euripidis tragoedias obtulit, principio codicis adglutinavit.

Hisce subsidiis allegoriis impressis (1), quum eiusmodi sint ut commode legi absque adnotationibus posse videantur, rem non inutilem duxi indices varios adiicere, quo facilius quisque studiosus loca opportune invenire queat. Hac mente itaque VI. indices, non absque labore, et patientia, confeci.

Ut, quoad criticen, opus haberetur absolutum, addendus esset index Graecitatis; at ea est non solum in Tzetza, sed in reliquis etiam voluminis auctoribus novorum vocabulorum copia, ut ad huiusmodi studium lexicographos exhortari satis putaverim.

Porro allegoriae Irenae imperatrici, ex *Alamanorum* nobilissimo genere, intitulantur. Antequam a Manuele Comneno anno 1143. in uxorem (2) duceretur, Bertha erat appellata. Eius nuptias Theodorus Prodromus (3)

(1) Criticam editionem secundis curis, quum otium erit, in lucem emittam, adhibito textu cod. 1369., ac diligenter scholia et quae alii codices suppeditant in notis referam, addita latina versione, si fortuna et diligentior typographus me iuverint.

(2) Vide huius vol. Part. II. p. 609. 21. sqq. de hisce nuptiis auctoris praesagium.

(3) Mirum quod ex iisdem nuptiis tamide et truculenter confirmari contendit Prodromus, idest primatum Byzantii supra Romam. Iniuria id sustinent schismatici ob sedem imperii ibi con-

cecinit, et carmen e C. V. Ott. 234. exscriptum heic protuli, cuius notitiam vir Eminentissimus dederat, in litteraria re publica iure merito celeberrimus (1). Fuit eximiae virtutis, et pulchritudinis femina, soror uxoris Conradi imperatoris, filia vero Berengarii comitis Sulzbachensis in Bavaria (2). Eius itaque iussu et hortatu, addita mercede, ut auctor testatur (3), Iliadem allegoriis fuisse adumbratam vulgaris est eruditorum opinio (4).

Re autem vera sub Irenes auspiciis XV. allegoriarum libri prodierunt: namque χρηματοδοτέντων morositate opus ad finem ducere nequivisset, nisi Constantinus Cotertzes (5) poetae cupiditàti satisfecisset. De mercede ab imperatricis generositate recepta, haec ipse nos docet: pro singulis allegoriarum quaternionibus, XII. aureos initio accepisse testatur (6); at quaternione prae-

stitutam, at Prodromus hoc ineptum inserit argumentum ad opinionem consolidandam: vir est caput mulieris, atqui sponsa Bertha veteris Romae (idest ritus occidentalis) subdita fit marito novae Romae, patet ergo CP. dominari Romam. Ridiculum! Carmen verumtamen editum fuit quum fama pertulit nuptias constitutas esse inter Iohannem et Conradum imperatores: tum enim Manuel in Isauria morabatur.

(1) T. V. Spic. Rom. p. 396., idem carmen extat in aliis mss. bibliothecis. Cf. huius vol. Part. II. p. 552. sqq.

(2) Cf. Cinn. l. II. n. 4., Nic. l. I. n. 2., Oth. Frisig. l. VII. c. 28., Cang. fam. Aug. Byz. p. 186.

(3) Chil. V. v. 7. 776., IX. 282., XIII. 625.

(4) Fabr. ed. n. V. XI. p. 229. sqq.

(5) Huius vol. p. 125. sq.

(6) Chil. IX. v. 282. sqq.

grandi adhibito, et triplici scriptione cum exarasset quot carmina X. quaterniones caperent, quaestor aulae imperialis, decuplum pro simplici computans, quod etiam meminit in epist. ined. LVII., mercedem primum imminuit, et dein omnino denegavit.

Constantinus Cotertzes ipse fortasse est qui a Cinnamo (1) in magnatum albo recensitur, quique strenue se gessit in bello Persico a Manuele Comneno feliciter confecto. Epistolae LXVIII. et C.II. ad ipsum sunt missae, XII. et quae sequitur ad eius fratrem Theodoritum. Cotertzae igitur impensis, cuius etiam fit mentio in fine indicis Chiliadum (2), IX. postremos Iliadis li-

(1) Hist. l. II. c. V. n. 22. ed. Ven. 1729.

(2) Cotertzae hortatu auctorem emendasse Chiliadum exemplar a librario vitiatum, ex hisce iambis ineditis in calce historiarum scriptis cod. Vat. arguitur.

Σοὶ τῷ Κοτέρτζῃ καὶ φιλῦντι δεσπότῃ,
νῦν μέχρι τοῦδε τὰς δυσόδμυς βορβόρυς
τῦ χοιριῦντος τῦδε καὶ κοπρογράφυ,
ὕτω χρεὼν καλεῖν γὰρ ἢ καλλιγράφον,
Τζέτζης καθαίρει τεχνικῶν λόγων πτύοις·
ἐπεὶ δὲ μέλλεις ποῖ δραμεῖν τῶν ἐνθάδε,
παλινδρομεῖν τε σὺν Θεῷ πλὴν ἐν τάχει,
εἴ μοι τὸ τέρμα μὴ περανθῇ τῦ βίυ,
τὰ λοιπὰ λοιπὸν ἐξαποξέσω τότε.

Hinc vulgares obiurgationes, quibus Tzetzes acriter urget librarii inscitiam, de quo haec etiam refert in scholio adposito I. epistolae. *Αὕτη ἡμετέρα γραφὴ κατὰ τὸ πρωτότυπον ἐγράφη, ὅπερ τυχαίως καὶ αὐτοσχεδίως γράφων ἐγὼ ὕτως τὴν τάσιν* (al. *τάξιν*)

bros allegoriis et metaphrasi Tzetzam ornasse nunc primum deprehenditur; tum etiam longe post mortem Irenes, ut instantiis amicorum cederet, allegorias in

ἀτάκτως καὶ πεφυρμένως ἐποιησάμην· τοῖς δὲ λοιποῖς μεταγράφουσιν εἶπον καὶ συνέθεντο (al. λέγω καὶ συνθέσθαι) καθεξῆς ἀδιασπάστως τὰς πάσας ἐπιστολὰς, καὶ ἑξῆς πάλιν συνημμένως τὸν τῇδε κείμενον τῶν βραχειῶν ἱστοριῶν βραχύτατον πίνακα, καὶ τὸν τῶν λοιπῶν ἱστοριῶν μέγιστον πίνακα· χειροδέου δὲ υἱῷ ἐμπιστεύσας τὴν παροῦσαν μεταγραφὴν, καὶ δοὺς καὶ μισθὸν τούτῳ καλλιγράφου λόγου ἀξίου, καὶ εἰπὼν οὕτω μεταγράψαι καὶ αὐτὸν, ὡς χοῖρον ὄντως οὐχ εὗρον καταπεισθῆ, ἀλλὰ πολλαχῶς κοπρώσαντα τὸ βιβλίον.

Πρόσχες τὸ λοιπὸν πᾶς θέλων μεταγράφειν,
κἂν τῷδε γράψῃς, οὐ κακῶς γράψεις πάλιν.

In eadem epistola I. sunt sequentes versus e quadam tragoedia Dionysii Syracusarum tyranni deprompti, quorum primus allegatur in Chil. V. hist. 23.

Αὐτοῖς γὰρ ἐμπαίζουσιν οἱ μωροὶ βροτῶν·
ἀνέξομαι γὰρ εὖ ἴσθι, οὐδαμῶς τοιαῦτα ἀκούειν *),
οὐ γὰρ ἐμὸς πέφυκε ταρβήσων νόος,
οὐδ' ἀχαριτόγλωττος εἰμὶ πρὸς λόγους,
ἀλλ' οἶδα νωμᾷν εὐφυῶς τὴν ἀσπίδα,
οἶδα κραδαίνειν δεξιῶς ἄγαν δόρυ·
ἑλῶ τὸν ἵππον, οὐ πέφρικα τὸν κτύπον,
τὴν συστάδην γέγηθα τῶν ἄλλων πλέον,
καὶ τόξα τείνων, οὐ πτοοῦμαι τὰς μάχας.

Insunt praeterea codici Vat. in Chil. nova scholia, longiuscula, vel emendatiora editis a cl. Cramero in T. III. Anecd. Oxon.

*) Sic cc., at metri gratia fortasse corrigendum - ἀνέξομ' εὖ ἴσθ' οὐδαμῶς τοιαῦτ' ἀκούειν.

Odysseam composuisse ipse asserit, at pecunia aliunde collata (1). Quum vero Irenes anno 1158. decessisset, hinc aetatem, qua Tzetzes opus utrumque confecit, opinari licet.

Summaria allegoriarum heic aliquis desiderasset, ut curiositatem compendiarie expleret; at ego nil magis cupio, quam Tzetzam, qui graecis litteris callent, perlegant; nam non levem et vanitosum grammaticum appellare dehinc audebunt, sed hominem omni genere do-

1836. a pag. 350. ad 375. Sic ex. g. cod. Vat. habet principium postremi versus epigrammatis Hadriani imper. (schol. in Chil. II. hist. 34.), Φαρσαλίη κεῖται χερσίν, pro edito Φαρσά(λυς): et nota diversam lectionem in Anth. l. IX. 387. Scholion in Chil. IV. hist. 122. v. 94., quod Cramerus refert p. 357., in principio haec continet quae ibidem desunt. Θήλεια λέων, γένειον ὐκ ἔχει· ὡς ὐδὲ θήλεια ἔλαφος καὶ ὄϊς, καὶ χοῖρος· ἔλαφος μὲν καὶ ὄϊς κέρατα, εἰ μή πυ τέρας ἐςὶν, ὡς ἡ τῆς Ταϋγέτης χρυσόκερως ἔλαφος· θήλειαι δὲ πάλιν χοῖροι καὶ ἐλέφαντες ὀδόντας χαυλοδόντας οὐκ ἔχυσιν. Allegatur dein Amyntiani auctoritas, et sequentia Cramero consonant. Integrum scholion sicuti prostat in Tzetza, olim legi etiam in cod. Vat. 1144. Saepe versus quasi prosa oratione ibidem sunt impressa, cf. p. 371., 374. etc., ubi deest versus initium - Κύρβας υἱέ: p. 373. desunt etiam haec - Κύρβας υἱὲ, τράγυ υἱὲ, ὅλος αὐτοβόρβορος ὤν, καὶ κοπρία, καί. Ibidem: Ἴδετε τῦ κερατὰ τὸν υἱὸν πῶς κατέλειψε τὸ πῶς etc. Contumeliosum effatum ὦ κῶλε χοίρυ, mendose legitur ib. p. 375. ὦ καὶ λεχοίρυ. Quin etiam, ne singula repetam, plurima vulgaria dicteria sunt corrupta.

(1) Huius vol. p. 224. sq. Ibid. v. 16. sq. inperatricem miro adfectu laudat, quam mortuam iam esse ex iisdem versibus patet.

ctrinarum cluentem agnoscent (1). Plurima enim insunt optimae frugis argumenta, quae apta sunt ad mythos explicandos, quaeque ad physicen, cosmogoniam, astrologiam, geographiam, historiam (2), bibliographiam (3), et bellicam artem (4) inlustrandam pertinent. Adde quod saepe in Homeri textu et scholiastis corrigendis immoratur (5).

Nihilominus si quis est, qui me reprehendat oleum et operam perdidisse *in nugis Tzetzeanis edendis*, is ante omnia perpendat cl. Presselium nuper e codicibus Parisiensibus allegorias exscripsisse typis tradendas; dein legat Tzetzae opera, in primis scholia edita et inedita; noscat tandem doctos Germaniae viros, qui Tzetzae suas curas impendere minime dedignati sunt. Sat erit recentiores cl. Imm. Bekkerum nominare, qui Antehomerica etc. Berolini 1816. recusit, et God. Hermannum, qui *exegesin in Homeri Iliadem* primum Lipsiae edidit 1812. Verumtamen improprie huiusmodi titulus libello indicitur, quum exegesis re ipsa non sit in Iliadem, sed ad 102. versum I. rhapsodiae

(1) Iambis chronicon composuisse e v. 657 sq. alleg. Il. l. XVIII. huius vol. p. 166. constat.

(2) Cf. huius vol. pag. 8. Prooem. v. 216-224., ubi anachronismus demonstratur de iudicio Paridis in nuptiis Pelei, quod Barnesius notavit in Hom. ed. Cantabr. 1711.

(3) Cf. IV. Odyss. p. 248., et X. p. 281., ubi multa ad Harpocrationis partes adhuc ineditas cuiusdam cod. Vat. referuntur, immo ad verbum transcribuntur.

(4) Cf. p. 66. v. 15-8., ubi XIV. mechanographos nominat.

(5) Huius vol. p. 95. v. 19. sq. etc., et Part. II. p. 708. etc.

tantum pertingat. Si vacat, legatur, quaeso, cl. Hermanni praefatio, praesertim pagina VI.

Nescio quo casu in scholiis ad allegorias praetermiserim notulam marginalem cod. Palatini ad XIII. Iliadis, pag. 108. v. 15. huius voluminis. Scytharum ibidem auctor laudat mores, et ipsorum maximam fidem in iure iurando, subditque:

ὃς ἂν ὁ Καλχηδόνος τε ὀμόσῃ καὶ Κυζίκου·

ad vocem itaque Καλχηδόνος in margine scriptum est ἀπὸ Τζέτζου, quod quid sibi velit plane definire non audeo (1).

Pauca nunc de *Heraclide*, quem maluerim appellare *Heraclitum*, ut a Tzetza vocatur, et ut cod. Vat. 871. titulus pene abrasus forte habebat. Auctoris allegorias homericas Aldus primum edidit Venetiis 1505.; Conr. Gesnerus latinas fecit, impressitque Basileae 1544., et denuo 1586. in calce Homeri Odysseae fuerunt additae: inter opuscula mythologica Th. Galeus ann. 1688. iterum protulit Heraclidem, qui postremo Gottingae 1782. expolitior prodiit, adnotationes et commentationem criticam adiecit Nic. Schowius, praemissa cl. C. G. Heynii doctissima epistola.

» Notabiles lectiones, unde unum et alterum mutilum locum suppleri, plures autem emendari possent » observavit cl. I. A. Cramerus (2) in quodam cod. Oxoniensi, atque in nova Homeri editione restituendas proposuit; quod nescio si hucusque doctus vir peregerit.

(1) Cf. Chil. V. hist. 17., ubi de sui ipsius prosapia disserit.

(2) Anecd. Graec. e codicibus mss. bibl. Oxon. T. I. p. VII. Oxonii 1831.

Interea cum compertum habuerim Vaticanum codicem ad lectiones non modo emendandas, sed ad textum mire augendum maxime conferre, gratum fuit Heraclidis sextam editionem curare. Quamobrem ipsius codicis scripturam, saepe *iotacismo* et mendis librarii vitiosam, exhibere decrevi. Errata typothetae incuria, de cuius inscitia et cervicositate saepe saepius dolendum est, quandoquidem temporum iniquitas, quam satius est silentio praeterire, virum in arte peritum eligere vetuit, in fine voluminis emendavi; hoc monitum volo, ne omnia in culpam typographi vertantur.

Quo vero facilius haec editio editioni Nic. Schowii comparari possit, eamdem capitum distinctionem servavi: ceterum omnia ad imitationem codicis imprimenda studui, si versuum divisionem, qui sequuta oratione sunt exarati, excipias; quare spatia vacua, interpunctionem, accentus, *iota* saepe non subscriptum, omnia intacta, ut in codice prost ant, reliqui, solum maiusculis capitum initiis et nominibus propriis adpositis. Partes nunc primum editas pari methodo in capita distinxi, auctorum seriem denique, qui in opere citantur, variantesque quantumvis minimas ab editione Nic. Schowii binis indicibus conclusi.

Multa siquidem, quae N. Schowius docte, et ingeniose in observationibus criticis emendare satagit, cum nostra editione concordant; at innumera pene sunt quae codex dilucida reddit, et mire sententias auctoris explanat. In exemplis auctorum saepe diversa occurrit lectio, ut p. 300. lin. 10., ubi legitur ὀχ' ἔζεις ἐπεμβάτην,

pro ἐκ ἔχας, ut vulgo habent Anacreontis editiones; cetera index docebit (1); ὁμοιοτελεύτου errore periodos integras omissas cod. Vat. restituit, et plures quam VII. paginae (2) non antehac impressae nunc primum exhibentur.

Hucusque Tzetzae et Heraclidis in Homerum allegoriae huius voluminis primam partem occupant: reliqui auctores, de quibus nunc verba faciam, in secunda parte continentur.

Mihi in Romanis bibliothecis quae ad Tzetzam spectant perquirenti, occurrit cod. n. I. bibl. Angelicae, olim Card. Passionei, a cl. C. G. Heynio etiam appellatus (3), at parum adcurate descriptus, quod non summi viri doctrinae, sed vitio, qui ei notitiam trasmisit, verti debet. Praetermissa itaque homerica lectione (quae est codicis nobilior pars), argumentum Iliadis, Tzetzae allegorias περὶ γεννήσεως τῶν Θεῶν (4), et scholia exscripsi; quae cum a me cognitis non paullulum differrent, vel emendatiores haberent lectiones, consultum duxi ut typis traderem.

Primum enim constitueram omnia haec scholia cum editis, quae prae manibus erant, comparare, quapropter in notis Eustathium, Villoisonum etc. appellavi, varian-

(1) Pag. 789. sqq.

(2) A pag. 354. ad 361.

(3) Ed. Homeri, Lips. 1802. vol. III. praef. p. XLVIII. de codicibus Homeri.

(4) Cf. allegorias versibus iambis a F. Morello editas Parisiis 1616.

tesque adposui. Saepe namque deprehenderam aliqua singularia, ut ad I. Iliad. (1), ubi ad rem observavi aegyptiae mulieris nomen *Vr*, ab Eustathio etiam praetermissum, quae prima sedendo telam texuit, unde apud aegyptios statua sedentis Minervae originem duxit, Ephorusque citatur auctor (2) in tractatu *de inventionibus*. Neque parvi momenti aestimanda est lectio incerti fragmenti ex operibus Pindari deperditis hausta, quod vulgaverat cl. Boeckhius (3), addita cl. I. G. Schneideri emendatione; at, meo quidem iudicio, codicis Angelici textum omnibus hucusque editis omnino praeferendum puto (4). Hisce adde Menandri fragmentum (5), quod fortasse ineditum est; neque enim quid simile inveni in auctoris nupera fragmentorum collectione diligentissime a cl. Fr. Dübnero confecta (6).

Sero tamen ad aures pervenit cl. I. A. Cramerum haec eadem e cod. reg. Parisiensi 2556. Oxonii edidisse in suis anecdotis T. IV. anno 1841. Quum vero scholiorum I. et II. esset impressus, et perpendissem difficultates esse maximas eiusmodi libros comparandi, utilitati patriae consulens, quae erant impressa a meo

(1) Huius vol. P. I. p. 385. v. 31.

(2) Non semel quae adespota sunt a Scholiastis allata, auctorem habent in cod. Ang.; cf. huius vol. P. II. p. 445. sq. etc., et p. 461. 29., ubi sane legendum 'Ατρέως et lacunae instaurantur.

(3) In Pind. ed. Lips. 1831. T. II. p. 200. 314.

(4) Huius vol. P. II. p. 475. 28. sq. ad Il. II. v. 400.

(5) Cf. huius vol. p. 457. ad v. 80. Il. II.

(6) In calce Aristophanis ed. Didotianae, Parisiis 1838.

volumine non abieci, experientia doctus e codicum varietate et retractatione praestantiores quotidie fieri editiones, ut quisque nostram cum Crameriana conferens animadvertere poterit.

Eodem consilio, iisdemque de causis exhibui scholia in allegorias a Tzetza (1) addita, quamvis a cl. Cramero in anecdotis praedictis fuerint vulgata, et Theogoniam ab Imm. Bekkero 1842. Berolini impressam, cuius fragmentum nuper etiam edidit cl. E. Millerus (2). Dum vero ibi multa perlegerem quae a Tzetza cum Iliadis heroibus connectuntur, atque Priami genus enarrant, ab allegoriis seiungere nolui, codicis mendositatem ipsam proferens. Ineditum videtur Tzetzae facetum *drama* (3), quo miseram sui ipsius conditionem deplorat, eo quod *vir doctus* fortunam expertus esset parum propitiam, quae ignaros facile secundat, divitiisque replet; haec saepe in suis operibus (4) repetit, et litteratorum statum

(1) Huius vol. P. II. p. 559-618. Auctores varii appellantur, quos recensui in fine vol. Ipsorum exemplis allatis locum adsignandum curavi, quamvis IV. Homeri versus, p. 605. 1-3., et p. 615. 25., frustra perquisiverim, quum haec biennio ante tumultuarie edebantur; nunc comperi versus in pag. 605. ad Iliadem parvam pertinere, eosque cum variante ἀνέρες ἦσαν pro ἦσαν Ἀχαιοί, legi in Homeri fragmentis v. 232. sqq. ed. Barnesii Cantabr. 1711.; versus autem in p. 615. est in Il. XI. 298., at pro ἰσείδέα, ut vulgo habent editiones, heic varia legitur lectio ἠεροειδέα.

(2) In catal. codd. Escor. p. 30. sqq. Paris. 1848.

(3) In hoc vol. P. II. p. 622. sqq.

(4) Chil. IV. hist. 7., ubi de γρῦ, huius vol. p. 120. Il. XV, v. 88. sq., p. 279, Od. IX. v. 79, et P. II. p. 592. etc.

a saeculis nihil mutatum confirmant. Ut tamen extremum dramatis versum, *χρυσὸς γὰρ ἄρτι καὶ λαλεῖ, καὶ σπένδεται*, Tzetzae tribuerem, non possum animum inducere.

Miretur aliquis eiusdem auctoris opusculis volumen conspersum: siquidem scholia allegorias sequi debebant, et, ne saepius de Tzetza sermo rediret, omnia continenter imprimenda erant. Do manus victas: at principio syllogen homericam statueram promere, neque scholia Tzetzae adhuc in meis adversariis erant redacta; mutato dein consilio, varii generis collectanea edita est, ut lectorum animus a severis Homeri studiis sublevaretur, et nova poetarum series Anthologiam exornaret.

Sequuntur Homerica quaedam selecta ex operibus Christophori Contoleontis vel Contoleonis. Extant in cod. Vat. chartaceo 1352 (1). Quandoquidem a bibliographis de hoc auctore ne verbum quidem traditum est, et ex eiusdem scriptis nihil aliud eruitur, nisi quod sub

(1) En quae in codice continentur. Asterisco notantur heic edita. Praeit praefatio ad Iani Lascaris epigrammatum scholia, quae sunt in fine, et quae composuisse dicit *τῇ πρὸς τὺς φιλομαθεῖς ϛοργῇ*.

F. 3. Oratio, quae titulo caret, de optima vivendi ratione ab Homero desumpta. Princ. *Οἱ μὲν πολλοὶ τῶν φιλοσόφων* — F. *ἐδήσατο καλὰ πέδηλα*.

F. 19. *Πρὸς τὸν μακαριώτατον Πρόεδρον Ῥώμης Παῦλον Γ,' προτρέποντος αὐτὸν ἵνα τὸν Ἕλληνα καὶ Ῥωμαῖον ἀρχαῖον λόγον ἀνακαινίσῃ*. P. *Ἔδει μὲν, ὦ πάτερ θειότατε* — F. *ὃ γένοιτο, θεῶν καὶ ἀνθρώπων ὕπατε*.

F. 29. *Ἐκλογὴ παρὰ τῶν Ὁμηρικῶν ἐπῶν περὶ ἀρίϛυ ϛρα-*

Pauli III. Pontificatu vixerit, huiusmodi notitias investigare per otium in aliud tempus differo.

Ut pro aevi cuiusque ingenio et cultu in exemplo sit Homeri fortuna, qui interpretum mentes semper exagitavit, et exacuit ad carminum explanandam sapientiam, inter tot homericas lucubrationes, quas codices Vaticani abunde largiuntur, libenter auctorem selegi in-

τηγȣ̃ καὶ ϛρατιώτȣ. P. Οὐ μικρὸν ἡμῖν — F. ἀθεῶς εἰς τὰ θεῖα βλασφημήσας.

* F. 80. Ζητήματα καὶ λύσεις ἐκ τῶν Ὁμηρικῶν ἐπῶν εἰλημμένα. P. Τῶν πρὸ τȣ̃ Πλάτωνος — F. ἤδη πεπονημένας.

* F. 103. Εἰς τὴν Ἰλιάδος πρόθεσιν. P. Μῆνιν ἄειδε — F. προθέσει ἐπινενόηται.

* F. 112. Εἰς τὴν Ὀδυσσείας πρόθεσιν. P. Ἐπειδὴ ὡς καὶ — F. ἄνθρωπος ἔτι κληθήσεται.

* F. 121. Εἰς τὴν Ἀγαμέμνονος πανοπλίαν ἀλληγορικὴ ἐξήγησις. P. Κνημῖδας μὲν πρῶτα — F. πανοπλίας ἐπινενόηται.

F. 133. Ὅτι οὐκ ἀΐδιος ὁ κόσμος. P. Τὸν κόσμον ἀΐδιον οἱ πλείȣς — F. τȣ̃ κόσμȣ λόγων ἀντείρηται.

F. 145. Περὶ νόμων. P. Ἐπειδὴ παρὰ πολλῶν — F. περὶ νόμων ἡμῖν εἴρηται.

F. 169. Πρὸς τȣ̀ς λέγοντας ὅτι εἰ ἀθάνατος ἐϛὶν ἡ τȣ̃ ἀνθρώπȣ ψυχὴ χωρισθεῖσα ἀπὸ τȣ̃ σώματος, ἀπαθής ἐϛι. P. Εἰσί τινες οἱ πᾶσαν — F. καὶ γέλωτα ὀφλισκάνȣσιν.

F. 178. Περὶ ὑποκρισίας. P. Ὁρῶ μὲν ὑμᾶς — F. τῶν μαρτύρων νικώμενοι.

F. 194. Περὶ αἱρέσεως ἀρίϛης πολιτείας. P. Ἔχεις τὶ περὶ τȣ́τȣ — F. σωτηρία τῇ βȣλῇ καὶ τῷ δήμῳ.

F. 210. Τȣ̃ αὐτȣ̃ ἀριϛοκρατία. P. Τὸ μὲν τῆς ἀρίϛης — F. τȣ̃ πλήθȣς οἱ τȣ̃το. Cetera desunt.

F. 218. ad 233. continet scholia epigrammatum Lascaris. Insuper cod. Vat. 1386. habet Boeotiae hypothesin.

simae Graecitatis. Contoleon siquidem scholia, quae ad I. rhapsodiae v. 424. pertingunt, suo ingenio composuit, et partim allegorice, partim moraliter poetae sensus exposuit. Hac ratione argumentum Iliadis et Odysseae interpretatus est; in allegorica tandem explanatione Agamemnonis armaturae, hominem bene moratum, politicis disciplinis, et non vulgari eruditione imbutum comperies.

Inter edita Porphyrii scripta aliquot opuscula ad Homerum spectantia olim eruditi recensuere (1). Postquam vero Lambecius in Comm. de bibl. Caesarea (2) indicavit opusculorum verum auctorem esse Gregoram, sub eius nomine demum (3) ea imprimere licuit. Re vera in cod. Vat. 1098. deest auctoris nomen, et ante opuscula Gregorae aliqua sunt Ἰωάννου Εὐχαΐτων Μητροπολίτου. Nulla itaque praecedenti editione consulta, encomium in Odysseam et moralem enarrationem errorum Ulyssis (4) imprimere denuo constitui, eodem sane consilio ductus, quod supra aperui de scholiis a cl. Cramero editis disserens.

Anno 1668. Romae *apud successorem Mascardi* prodiit indiculus in X. libros symmictorum, quae Leo Allatius edere proposuerat. In l. III. n. 43. (5) typis

(1) Cf. Valckenarii diss. de scholiis in Homerum ineditis, Leovard. 1747. p. 142. sq., et Fabr. ed. n. Vol. V. p. 734.

(2) Lib. V. p. 291.

(3) Cf. Hoffmannum lex. bibliograph. T. III. p. 120.

(4) Legi etiam in cod. Vat. 889. etc.

(5) Fabr. Vol. XIV. in princ.

erat parata *Ilii imago*, quam ego anno 1838. exscripsi ex autographo (1) in bibl. Vallicelliana extante. Opusculum more rhetorum ingeniose et eleganter conscriptum libenter volumini adieci, eo quod Allatius Ulyssis sagacitatem ante oculos veluti in tabula depicta, Cebetis tabulam imitatus, ponendam studuerit.

Sequuntur κανονίσματα quaedam ex Homero desumpta, idest regulae grammaticales verborum formationem explanantes. Earum auctor latet: quae vero ante has regulas cod. Vat. 93. continet, sunt Βατζάτζη (Iohannis Ducae). Nescio si alias editae fuerint, at cum perutiles Homeri studiosis eas intelligerem, in ordinem alphabeticum digessi, et iuri publico mandavi.

Ex eodem indiculo *symmicton* Allatii l. VII. 128. sq., Leonis philosophi Imperatoris et Constantini Siculi Grammatici eius discipuli poematia adhuc inedita in Romanis fortasse bibliothecis asservari praesensi, eaque cod. Vat. 915., cuius etiam subsidio Tzetzae Antehomerica etc. cl. Imm. Bekkerus recensuit, perminutis characteribus in unica pagina confertim exarata mihi obtulit. Nunc dubia, quae cl. Fr. Iacobsius circa Leonem affert in catalogo poetarum epigrammatum (2)

(1) Ex iisdem Allatii adversariis inter alia exscripsi etiam *Leonardi Aretini de Florentinorum re publica* tractatum graece cum ipsius Allatii latina versione, quae etiam approbationem S. C. Indicis consultoris R. P. Clementis Tosii signatam die 25. Septemb. 1668. praesefert, ut typis traderetur. Haec et aliquot ex iisdem mss. edam in Allatii ipsius vita a Stephano Gradio partim redacta, quam iamdiu promisi.

(2) Vol. III. part. III. p. 907., sive Anthol. T. XIII., et Fabr. Vol. IV. ed. n. p. 479.

ex hisce carminibus facile solvuntur. Etenim Imperatoris parum laudata continentia ob saepe repetitas nuptias, quod male audit Ecclesia Graeca, tum cura ad disciplinas philosophicas et bonas artes fovendas, classicorumque studia suscitanda, dum mediocris doctrinae viro philosophi nomen immerito indidit, simulationis notam in christiana religione profitenda dolose inussit: hinc carminum significatio intelligitur. Constantinum in poesi discenda sub Leonis disciplina operam navasse tum titulus prioris, tum vero postremae elegiae versus confirmant, e quibus tam familiariter cum Imperatore versatum esse dignoscitur, ut eius cordis mysteria scrutatus, occultam pravitatem vix sero didicerit. Quapropter acriter insectatur Leonis vitia Constantinus, qui idem ac Siculus est, ut videre licet in Anthologiae l. XV. 13., cuius mutili epigrammatis sententia in ipsius Leonis thronum ex hisce praemissis, et e versibus nunc vulgatis perceptu facilis redditur. Ad aures interim Imperatoris haec tria scoptica carmina pervenisse patet ex ipsius apologia edita ut huiusmodi calumnias a se dimoveret, ethnicos enim mythos detestatur, et fidei professionem dilucide exponit. Verumtamen dolet quod Hippoclidis effatum non protulerit: quod si fecisset, e fragmentis Herculanensibus Polystrato tributis, aliqua fortasse ad Hippoclidem pertinere noverimus (1). Constat ex historiis anno 886. Leonem imperii regimen excepisse, statimque schismaticum Photium a IX. Pontificibus

(1) Cf. T. IV. Hercul. Vol. col. XXIII. p. 47., et col. XXIV. p. 49. ed. Neap. 1832.

maximis anathemate perculsum in exilium misisse: quare epigramma Leonis ante illam aetatem compositum fuisse in Photii laudem liquet.

Ex his quae ad nos pervenerunt (1) Leonem mediocrem fuisse poetam satis superque comperitur: ipse tamen, invita Minerva, quamplurimas sacri argumenti composuit odas. Inter deperditos auctores, quos codex Barberinianus continebat, et quorum indiculum 1840. edidi cum anacreonticis s. Sophronii (2), connumeratur Leo sapiens, cuius erant XLI. odaria κατανυκτικά (3). Huiusmodi titulus cum IV. tantum strophis mihi occurit in cod. Vat. 207., integram vero oden sacra moestitia, et compunctione refertam, a cod. 263. Vindobonensi conservatam, mihique missam a cl. Caesareae bibliothecae Praefecto, cuius eximiam comitatem mox digna laude commendabo, heic imprimendam curavi.

Tot melodorum iacturam, quorum nomina et odarum varii nec invenusti generis argumenta solummodo indiculus Barberiniani codicis tradidit, alias deploraveram (4), neque spem eos in aliqua mss. bibliotheca in-

(1) Cf. Anthol. l. IX. 200-3. 13. 361. 578-9., et Hoffmannum Lex. bibl. T. III. p. 5.

(2) Spic. Rom. T. IV. p. XXXVIII. Postquam apographum Allatianum n. 379. signatum cum archetypo cod. 246. bibliothecae barberinianae an. 1839. diligenter contuli, ut monui in praefatione ad Sophronii anacreontica p. XX., ubi inlustrissimi Principis et humanissimi bibliothecae Praefecti comitatem laudavi, *Barberinianum* appellare placuit.

(3) Vocabulum in libris ecclesiasticis Graecorum usitatum, melos significat aptum ad compunctionem excitandam.

(4) Spic. Rom. T. IV. p. XXII.

veniendi omnino abieceram. Praecipue namque angebar, amoris patrii caussa, nostratis Constantini Siculi carmina pessum ivisse, quorum lepida argumenta ab indiculo Barberiniano servata magis magisque investigationis diligentiam augebant. Noveram (1) in cod. 52. plut. XXXII. bibliothecae Laurentianae aliquas odas contineri, quae librarii oscitantia uno auctori adpinguntur, dum re vera ad tres spectare ostendam. Quippe inferioris aevi codici anteponendus est absque dubio antiquioris notae praetiosissimus Barberinianus a me laudatus: idem indiculus oden, cuius argumentum est, Τίνας ἂν εἴπῃ λόγους ὁ Ἀπόλλων κατατρέχων τὴν Δάφνην, καὶ ἐμποδισθεὶς εἰς ἄκανθαν ῥόδου, Georgio Grammatico tribuit (2). Ad Constantinum itaque tantum pertinent binae odae heic impressae, prioris enim argumentum quamvis in epitome contractum cum indiculo Barberiniano consonat (3), et moralem habet paraenesin ad Amoris fallacias devitandas. Sequuntur in eodem fol. codicis Laurentiani: — Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἰσαάκιον αὐτοκράτορα τὸν Κομνηνόν. P. Ἡ τῶν Καλανδῶν Ἰτάλιον ἡμέρα — F. μέτροις τε ποικίλλουσα καὶ λόγοις ἅμα. Et — Τοῦ αὐτοῦ ψώραν ἔχοντος ποτέ — Στίχους Μιχαὴλ τῇ καλῇ ψώρᾳ πλέκω. Ast haec ab librario turpiter confusa, a cl. Bandi-

(1) Ibid. p. 620.

(2) Cf. Allatium in diatriba de Georgiis p. 322. ed. Paris. 1651., Spic. Rom. T. IV. p. XXXVI., et huius vol. p. 659.

(3) Hanc oden cl. I. A. Cramerus anonymam edidit in Anecd. e codicibus Parisiensibus T. IV. p. 380. sqq. cum simplici titulo ᾠδάριον ἐρωτικόν. At quantum praestet haec mea impressio videat lector.

nii (1) perspicacia, ceteroquin diligentissimi, duobus saltem auctoribus tribuenda erant, uni Constantino numquam. Verum enim vero nemo, etsi parumper bibliographicum limen salutaverit, iambos ad Isaacium Comnenum, et in scabiem laudandam Michaëli Psello adscribere inficias ibit.

Noveram etiam e Lambecii cat. bibl. Caesareae (2) Constantini Siculi (3) versus anacreonticos, quorum breve argumentum, ibidem relatum, idem esse ac editum a me in indiculo Barberiniano statim praesensi. Quapropter e bibliothecis Laurentiana et Vindobonensi Constantini carmina exoptavi. Quamvis ignotus essem Praefecto Caesareae bibliothecae *Bar. de Bellinghausen*, et Mediceae adiuncto *Rev. Petro del Furia*, tantam eorum expertus sum erga mea studia indulgentiam, ut'alter inter bellicos strepitus, qui utrinque musarum otiis

(1) Catal. codd. Graec. bibl. Laur. T. II. p. 211.

(2) Lib. V. p. 295. cod. 333.

(3) De hoc auctore frustra aliquid perquires in cl. Mongitorii bibliotheca Sicula; quae quam primum ignotum hucusque scriptorem etiam Siculum connumerabit: nam plurimae ex homiliis, quae a F. Scorso S. I. Parisiis 1644. editae, sub nomine Theophanis Ceramei circumferuntur, codd. Vaticanorum auctoritate suum denique evulgabunt auctorem. Decem enim abhinc annis Em. Card. Maius, summa benivolentia me iugiter prosequens, codices indicavit, et ut ea scripta ad res siculas spectantia ederem suasit: postremo inlustris vir, cui hocce negotium communicavi, iteratis epistolis e Lutetia Parisiorum missis, ne diu moras interponerem ad patriam historiam, et rem litterariam inlustrandam hortatus est, quod quam primum lubenter efficiam.

tunc vale dicebant, nulla interposita mora, apographum cum exemplare codicis affabre delineatum a cl. I. Müllero, epistolamque more Germanico humanitate plenam, alter omnia manu propria diligenter confecta ad me miserint, quorum beneficii memoriam numquam amittam (1). Porro Constantini anacreonticon cod. Vind. ob suppositum matris et fratrum eius naufragium inter quaeque venustissima principem tenet locum: tanta enim pietate erga Deum, charitate in parentes, perspicua catholicarum doctrinarum professione abundat, et animi dolorem tam concinnis expressum numeris prae oculis ponit, ut supra nihil desiderare queas.

Nunc de melurgorum collectione breviter dicam, adducamque rationem qua factum est, ut huiusmodi seriem Tzetzes interceperit.

Notitias enim bibliographicas de Tzetzae Theogonia ex Germania petitas, quae sero tandem et fallaces per-

(1) Quandoquidem in odarum argumentis p. 693. et 696. κουκουλλίꙋ, et ἀνακλωμένων fit mentio, iuvat vocabula explicare ipsis verbis a Cangio in Gloss. mediae et infimae Graecitatis col. 1728. sq. allegatis ex anonymo ms. de re metrica; addam insuper variantes cod. Vat. 97., ut, qui in edendis rebus grammaticis operam navant, percipiant quantum utilitatis sit Vaticanos codices retractare. Verumtamen ingenue fateor me ignorasse huiusmodi versuum nomenclationem quum in Spic. Rom. T. IV. an. 1840. Sophronii anacreontica vulgavi: attamen in praefatione studui genus prosodiacum divinari, quod si consequutus fuerim, videat lector. Rei metricae auctor latet etiam in cod. Vat., ast ex exemplis allegatis laetus comperi duo ex meo Sophronio esse desumpta, quae infra opportune notabo, quaeque vero adespota

venere, famelicus typotheta expectare pertaesus est, adiecitque minas ad aliud opus manus appositurum, si ci-

videntur, ea, ni fallor, ad deperditas Sophronii odas pertinent. Sic itaque Cangius l. c.

Κϗκέλλιον - In re metrica. Anonymus ms. περὶ μέτρων de versibus anacreonticis: Τὰ ἀνακρεόντεια a) ἐπιδέχονται μὲν b) οἶκοι, ἀνάπαιϛον καὶ δύο ἰάμβϗς, καὶ μίαν περιττὴν συλλαβὴν ἀδιάφορον c) οἷον,

Ἀπὸ τϗ͂ λίθϗ τὸ ῥεῖθρον.

Τὸ δὲ τϗ́τϗ d) κϗκϗ́λιον γίνεται ἐξ ἐλάσσονος, καὶ μείζονος, τϗτέϛιν ἀπὸ πυῤῥιχίϗ καὶ σπονδείϗ, οἷον,

Ἀρετὴν e) εὐϛεφάνϗ ἄνθεα δρέψας f).

Τϗ͂ Ἀνακρέοντος g) ἡ πρώτη χώρα ἐπιδέχεται ἀνάπαιϛον· ἡ δευτέρα καὶ ἡ τρίτη τὸν h) ἴαμβον· ἡ i) τετάρτη ἀδιάφορον, οἷον.

Ἀπὸ τῆς φίλης ἐρήμϗ k).

Καὶ πάλιν l).

Βλέπε πρὸς m) κόνις τὰ πάντα

Τὸ δὲ κϗκϗ́λιον n) αὐτῶν ἐν τῇ πρώτῃ καὶ γ΄, καὶ ε΄ χώρᾳ, πυῤῥίχιον· ἐν δὲ τῇ β΄ καὶ δ΄ σπονδεῖον· ἐν δὲ τῇ ϛ΄ σπονδεῖον ἢ τροχεῖον, οἷον,

Ζαχαρίϗ μεγάλϗ πάγκλυτε κϗ͂ρε o).

Similia fere habet Scholiastes Hephestionis p. 88. Alter anonymus de metris, in eod. Cod. ubi περὶ Ἀνακρεοντείων. Ὁ δὲ

a) C. Vat. incipit Περὶ Ἀνακρεοντείων - Τὰ ἀνακρ. etc. b) C. addit αὐτῶν οἱ. c) C. om. ἀδιάφορον. d) C. τϗ́των. e) C. Ἀρετῆς. f) Hemistichium est apud Sophr. ode XII. p. 95. v. 36. g) C. Ἔϛι δὲ ὁ ϛίχος τϗ͂ Ἀνακρέοντος ϗ῟τος· ἡ πρώτη χώρα ἀνάπαιϛον. h) C. om. τὸν. i) C. Ἡ δὲ. k) Sophr. ode V. v. I. p. 66. l) C. om. usque ad πάντα. m) Corrige πῶς, ut huius vol. P. II. p. 554. v. 9., ubi Ignatius habet βλέπε πῶς πάντα κόνις. n) C. Καὶ τὸ κϗκϗ́λιον αὐτϗ͂, ὃ καὶ ἀνακλώμενον καλεῖται, ἡ πρώτη καὶ τρίτη καὶ πέμπτη χώρα, πυῤῥίχιον· ἡ δὲ δευτέρα καὶ τετάρτη σπονδεῖον ἢ τροχεῖον· οἷον — Ζαχαρίϗ μεγάλϗ πάγκλυτε κϗ͂ρε — o) Sophr. ode V. v. 17. p. 67.

to industriae suae non providerem. Ne itaque cursum editionis intermitterem, aliquot Leonis Magistri anacreontica, quae plerumque in Leonis Imp. philosophi laudem sunt, eiusdem carminibus nunc primum cusis adiunxi, et ne vacuae manerent VI. paginae, Acoluthi et Georgii Grammatici quaedam imprimenda concessi. Promiseram enim (1) ab anno 1840. me aliquando evulgaturum melodos, quorum elegantissima carmina una cum Sophronii anacreonticis continentur, quorumque breviatas notitias in eiusdem Sophronii praefatione dedi. Ecce nunc tandem ex parte fidem libero, atque odae Leonis Magistri, Acoluthi Grammatici, Georgii Grammatici, Iohannis Gazaei, Heliae Syncelli, Ignatii Grammatici, et Christophori primi a Secretis, exceptis Photii versibus, alias iam editis (2), Graece tantum lectoribus exhibeo. Quamprimum enim easdem curas, quas in inlustrandis Sophronii anacreonticis impendi, ceteri etiam melodi consequentur, iidem sane melodi, qui ut abs quovis erudito demum divulgarentur, doctissimi viri iamdiu hortati sunt (3).

τϋτων κϋκϋλιος, ὁ καὶ ἀνακλώμενος, καὶ αὐτὸς ἓξ χώρας ἔχει, ποσὶ δὲ χρᾶται καὶ ἐλάττονι καὶ μείζονι etc. Infra, περάδειγμα τῦ κϋκϋλίϋ, τῦ καὶ ἀνακλωμένϋ. — Τὰ καθ' ἡμᾶς δακρύων — Ἄξια πάντες, — Καθορῶντες δακρύων — Ῥεύματα χεῖται. — Hucusque Cangius.

(1) Spic. Rom. T. IV. p. XXX. sqq.

(2) T. IX. Spic. Rom. p. 739. sqq.

(3) Scriptorum Veterum nova collectio T. X. p. XIV. Romae 1838.

Dum vero singulariter λεπτολογεῖν de iisdem differo, summarium odae IV. Leonis Magistri referam. Hinc, quum barbaries in aliis regionibus grassaretur, bonarum artium splendorem in urbe regia Leonis philosophi industria et studio auctum mirabiliterque provectum conspicimus. Tota igitur ode est in laudem thermarum, quas in aula imperiali Leo construxerat. Ibi musiva, statuae, ambulacra, aurata porticorum lacunaria summo artificio confecta describuntur. Quid referam de Neptuni, de Imperatricis forsan Zoae, de fluminum simulacris, de pueris ad piscandum contendentibus, de mensis supra scopulos paratis graphice repraesentatis? Valvae aperiuntur et stridorem non edunt, sed humana voce Imperatorem salutant. Ibi organa hydraulica, ibi animantium diversa species, quamvis sculpta, propriam vocem vi aquarum mittit: thermarum denique laudatur utilitas ad aegrotantium valetudinem et vires restituendas, dum gryphus aquam imitantem ignem ab ore emittit, adstantesque deterret.

Constantini Rhodii carmina in Leonem Choerosphacten, et in Theodorum Paphlagonem, eiusque responsa iambis scopticis promiserat in symmictis (1) Leo Allatius. Eadem olim legi in ipsius Allatii adversariis, in bibl. Vallicelliana asservatis, omnigena poetarum farragine refertis; ast ego e cod. Vat. Urb. 95. exscripsi. Leguntur in Anthologiae l. XV. 15. sqq. aliquot Rhodii epigrammata, e quibus liquet intra finem IX., et principium X. saeculi floruisse. Reiskius suspi-

(1) Lib. VII. 135. 136. 137.

catur (1) hunc Constantinum eumdem esse qui sub nomine Constantini Cephalae Anthologiam concinnavit. Attamen si Reiskii opinio stat, parum felix poeta evasit, qui elegantissima omnis aevi exemplaria tractavit, nobisque volens nolens transmisit, sed eodem fere modo quo saepe videmus artifices egregiis classicorum operibus insultare, insulsa et depravata iisdem in locis conficiendo. Ceterum iambos saepe more Aristophaneo, studio singulari e pluribus verbis turgide in unum compositos, ad Anthologiam ditandam emisi.

Arsenii Archiepiscopi anacreonticon εἰς τὴν λαμπρὰν Κυριακήν (in Dominicam resurrectionis) vidi in cod. Vat. 208., versusque quum non invenustos, immo elegantes et poeticam quamdam suavitatem olentes invenissem, statim in meis adversariis retuli, et typothetae tradidi. Arsenius, de quo nihil comperitur praeterquam quod Allatii notitia mox in notis alleganda, fortasse est Corcyrae Archiepiscopus, cuius orationes adhuc ineditas, in laudem s. Barbarae et s. Andreae apostoli (2) a cl. Andrea Mustoxydio exoptatas, e membranis XI. et XII. saeculi nuper exscripsi; alteram scilicet e cod. Vat. 679.,

(1) Cf. F. Iacobs. animadv. in epigramm. Anthol. Graec. T. XIII. p. 739. 874., et proleg. T. VI. p. LXXIV. Lipsiae 1794. et 1814. Nescio verumtamen quid sibi velit Harlesius, Vol. IV. p. 469. ed. n. Fabr., distinguens *Constantinum alterum Rhodium et christianum, alterum Siculum,* quasi ethnicum fuisse: at quantum is religione, et catholicis dogmatibus praestiterit ex eiusdem elegiis in Leonem, et ex anacreontico heic p. 689. sqq. edito, satis superque demonstratur.

(2) Edere proposuerat L. Allatius in symmictis Lib. V. 108.

alteram e cod. Vallicelliano 34. B., quam bibl. Praefectus *Rev. A. Theinerus* mira liberalitate, ut viris doctis mos est, mihi obtulit. Praemissa exhortatione ad tam praeclarum festum celebrandum, Arsenius veris descriptionem poetice persequitur, quae maximam carminis partem occupat; dein laudes ss. Triadi tribuuntur, et s. Georgius, loci protector ubi Arsenius morabatur, veluti intercessor apud martyras adhibetur. Quapropter est qui opinatur nostrum *Arsenium Monembasiae fuisse archiepiscopum, qui Venetiis septuagenarius* 1535. *decessit* (1), *et in s. Georgii ecclesia tumulatus est*, quamvis ex eiusdem ecclesiae annalibus constet, Kal. Novembr. anni 1539. sub Marci Samariarii Zacynthii praefectura primum eiusdem lapidem solemni ritu benedictum, ac XXXIV. annis post absolutam fuisse. Mihi vero styli puritatem in ode saepe consideranti videtur auctor XVI. saeculo longe vetustior.

Posthac in album auctorum recensetur etiam Iohannes Catrares, qui hucusque ut librarius a bibliographis habitus est (2). Subscriptio cod. Escor. (3) auctorem saec. XIV. vixisse testatur (4). Versus legi in utroque cod. chartaceo Vat. 889., et 914., qui utpote emendatior et expolitior Catrarae coaevus fortasse existimari

(1) Cf. Ch. F. Boerneri de doct. hom. Graec. etc. p. 155. Lips. 1740.

(2) Fabr. ed. n. Vol. I. p. 410., Miller. cat. codd. Escor. p. 162.

(3) Q. II. 19.

(4) Ibidem.

INDEX OPERVM

QVAE ANECDOTORVM VOLVMINE COMPREHENDVNTVR.

PARS I.

PARS II.

3. Anonymi argumentum totius Iliadis, p. 361-3.
6. Iohannis Tzetzae, de deorum generatione et allegoriae, p. 364-71.
7. Eiusdem Theogonia, p. 577-98.
8. Eiusdem scholia in allegorias, p. 599-618. Addenda p. 749.
9. Eiusdem iambi funebres in Manuelem Comnenum, p. 619-22.
10. Eiusdem Drama, interloquuntur indoctus, sapiens, musae, chorus, p. 622.
4. Scholia vetera in I. et II. Iliadis, p. 372-479.
5. 1. Christophori Contoleonis scholia, sive quaestiones homericae, p. 479-98.
2. Eiusdem in Iliadis argumentum p. 498-504.
3. Eiusdem in Odysseae argumentum, p. 501-10.
4. Eiusdem allegoriae in Agamemnonis armaturam, p. 510-20.
6. 1. (Nicephori Gregorae) encomium Odyss., p. 520-4.
2. Eiusdem enarratio errorum Ulyssis, p. 525-31.
7. Leonis Allatii Ilii imago, p. 531-6.
8. Incerti regulae grammaticales de verborum formatione ab Homero depromptae, p. 536-51.
9. Theodori Prodromi carmen in nuptias Irenes Comnenae Imperatricis, p. 552-4.
10. 1. Constantini Grammatici Siculi carmina elegiaca in Leonem philosophum Imperatorem, p. 555-6
2. Eiusdem anacreonticon suavissimum et religione erga Deum insigne, quod, patria (Syracusis fortasse) studiorum causa relicta, moerens Byzantii cecinit, eo quod falso fama detulisset parentes et fratres e Sicilia solventes naufragasse, p. 689-92.

3. Eiusdem anacreonticon bene moratum, paraenesim continens ad Amoris insidias vitandas, p. 693-6.
4. Eiusdem anacreonticon, p. 696-8.

11. 1. Leonis philosophi Imp. iambi apologetici, p. 557-9.
2. Eiusdem epigramma, ib.
3. Eiusdem iambi de misero Graeciae statu, p. 560.
4. Eiusdem anacreonticon compunctorium, p. 684-8.

12. 1. Leonis Magistri versus funebres in Theoctisten filiam, p. 561.
2. Eiusdem anacreonticon in nuptias Imperatoris Leonis philosophi, p. 561-4.
3. Eiusdem in idem argumentum, p. 564-5.
4. Eiusdem in thermas a Leone Imperatore in aula regia extructas, p. 565-8.
5. Eiusdem in Augustam Helenam Constantini uxorem, p. 568-71

13. Acoluthi Grammatici anacreonticon in brumalia, p. 571-3.

14. 1. Georgii Grammatici anacreonticon, p. 573-4.
2. Eiusdem anacreonticon, p. 574-5.
3. Eiusdem, quid dicere potuerit Venus, quum Minerva plantasset olivam et nata esset rosa, p. 648-53.
4. Eiusdem, quid dixisset Venus, quum oblata rosa, Pallas suaderetur Troianis auxilia conferre, p. 654-5.
5. Eiusdem, quid dicere potuerit Mars Venerem aspiciens sauciatam spina rosae, p. 655-9.
6. Eiusdem, quid dicere potuerit Apollon, persequens Daphnem, impeditus spina rosae obvia, p. 659-61.
7. Eiusdem, quid diceret Phaedra Hippolytum videns coronatum rosis, ib.
8. Eiusdem in idem argumentum, p. 662-4.

15. 1. Constantini Rhodii iambi scoptici in Leonem Choerosphacten, p. 624-5.
2. Eiusdem iambi scoptici in Theodorum Eunuchum Paphlagonem, p. 625-6.

Indices varii

In praefationis pag. 15. lin. 22. lege - impressi, *et lin. 29.* - imperatricem.

FINIS.

ʽΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ʽΟΜΗΡΟΥ

ʼΑΛΛΗΓΟΡΗΘΕΙΣΑ ΠΑΡΑ ʼΙΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

Τῌ ΚΡΑΤΑΙΟΤΑΤῌ ΒΑΣΙΛΙΣΣῌ ΚΑΙ ʽΟΜΗΡΙΚΩΤΑΤῌ ΚΥΡᾼ ʼΕΙΡΗΝῌ Τῌ ʼΕΞ ʼΑΛΑΜΑΝΩΝ.

ΤΟ ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΚΕΛΕΥΣΑΝ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ʽΑΨΑΣΘΑΙ ΤΟΝ ΤΖΕΤΖΗΝ ΤΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ.

ʼΕπεὶ φαιδρὰ, πανσέληνε σελήνη, σελασφόρε,
ὐκ ἐκ ῥοῶν ʼΩκεανῦ φαίνυσα λελυμένη,
ἀλλʼ ἐκ πορφύρας τῆς κλεινῆς, ὡς ἔπεισιν εἰκάσαι,
ἀνασκιρτῶσα φεραυγὴς, καὶ πλέον τῦ φωσφόρυ·
5 *χρῄζεις ἐλαύνειν πόῤῥω ποι ταῖς ψυχικαῖς ἀκτῖσι,*
τὸ σκοτεινὸν τῶν λέξεων, καὶ βίβλων τὴν ἑσπέραν,
ὑ κατὰ Κλεοπάτραν δὲ βασίλισσαν τὴν πάλαι
τῷ ʼΕφεσίῳ ἰατρῷ τῷ Σωρανῷ χρωμένην,
μετέρχῃ τὰ καλλύνοντα μορφὰς τὰς τῶν προσώπων·
10 *ὔτε χερσῦν τι πέλαγος βραχύτατον ἐθέλεις,*
ὥςπερ ἐκείνη πρότερον ἐν τῇ ʼΑλεξανδρείᾳ
τῷ Δεξιφάνει τῷ σοφῷ μηχανικῷ Κνιδίῳ,
χερσώσασθαι τὴν θάλασσαν μέχρι τετρασταδίυ·
ἐπεὶ τοιῦτον ὐδαμῶς βύλεταί συ τὸ κράτος,
15 *ὔτε τὸν ʼΑθω θάλασσαν ὄρος ποιῆσαι μέγα,*
ἢ τὴν ʼΑβύδυ θάλασσαν ὁλκάσι γεφυρῶσαι,
ὥςπερ ὁ Ξέρξης ἔδρασεν ὁ Πέρσης πρὶν ἐκεῖνος

ἐκ τῆς Περσίδος στράτευμα κινῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα·
ἀλλ' ὡς ἀθέατος θεὸς, τῇ θέσει γὰρ, ȣ φύσει,
20 ἐπεντρυφῶσα ταῖς μορφαῖς καὶ κάλλεσι τῶν λόγων,
διὰ βροντῆς καὶ λαίλαπος ὁμȣ καὶ τῆς νεφέλης,
θείαν φωνὴν προπέμπȣσα γέμȣσαν ὅλην φρίκης,
χειροτονεῖς τὸν δȣλον σȣ τὸν δεῖνα, τὸν ὁποῖον,
γενέσθαι τύπον ἀκραιφνῆ τȣ πάλαι Μωϋσέως,
25 ȣχὶ φυγάδα σώζοντα λαὸν Ἰσραηλίτην
τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος τεμόντα βακτηρίᾳ,
ȣδὲ Περσίδος θάλασσαν, ȣδὲ τὴν Ὑρκανίαν,
ἀλλὰ τὸν μέγαν τὸν βυθὸν ὠκεανὸν Ὁμήρȣ,
τὸν πᾶσαν περισφίγγοντα κύκλῳ τὴν οἰκȣμένην,
30 βατὸν κελεύεις ἅπασι καὶ πορευτὸν ποιῆσαι,
ὡς Μωϋσῆς τὴν ἐρυθρὰν Ἰσραηλίταις πάλαι·
ἤδη χωρῶ πρὸς τὸν εἱρμὸν, καὶ γλώττης βακτηρίᾳ
πλήξας αὐτὸν, τοῖς σύμπασι πορεύσιμον ποιήσω,
καὶ βάθη τὰ ἀθέατα τȣτȣ φανεῖται πᾶσιν·
35 ἀλλ' ἀναχαιτιζέσθωσαν αἱ μωμοσκόποι γλῶσσαι
ἐξυλακτεῖν τι καθ' ἡμῶν οἰςρȣμενοι τῷ φθόνῳ·
ὡς γὰρ αἱ πάλαι γράφȣσι τὸν Δία μυθȣργίαι
μεταβαλεῖν εἰς μόρφωμα πιθήκων τȣς Τιτᾶνας,
ȣτω κἀυτὸς νῦν βȣλομαι τρόποις οἰκονομίας
40 μεταβαλεῖν τȣς ἥρωας συγγράμμασι πιθήκων.
Καὶ δὴ λοιπὸν πετάσασα τὰς θείας ἀκοάς σȣ
πρὸ πάντων πρῶτον μάνθανε τȣ ποιητȣ τὸ γένος,
πατρίδα καὶ γεννήτορας μετὰ τῶν διδασκάλων,
καὶ χρόνȣς, οἷς ἐτύγχανε, καὶ πόσας γράφει βίβλȣς,
45 καὶ πȣ καὶ πῶς ἐξέλειψε τὸν βίον τελευτήσας·
καὶ δῆτα τὴν ὑπόθεσιν μάθε τῆς Ἰλιάδος
κατὰ λεπτὸν τὴν σύμπασαν, καὶ τὰς μορφὰς Ἑλλήνων·
εἶτα δ' εἰ θέλεις μετ' αὐτὰ καὶ πᾶσαν Ἰλιάδα,

ὥσπερ κελεύει θέλημα τὸ σὸν μεταποιήσω·
50 τέως πρὸ πάντων μάνθανε τοῦ ποιητοῦ τὸ γένος.
'Ο Ὅμηρος ὁ πάνσοφος, ἡ θάλασσα τῶν λόγων,
πλὴν γέμουσα τοῦ νέκταρος, οὐχ ἁλμυρῶν ὑδάτων,
ἑπτὰ πατρίδων λέγεται τυγχάνειν ἀμφιβόλων,
ἑπτὰ πατέρων γέννημα, καὶ τούτων ἀμφιβόλων·
55 λέγεται γὰρ ἐκ τῶν Θηβῶν ὑπάρχειν τῆς Αἰγύπτου,
ἑτέροις Βαβυλώνιος, Χῖος δοκεῖ τοῖς ἄλλοις,
Ἰήτης, Κολοφώνιος, Σμυρναῖος, Ἀθηναῖος,
σὺ δὲ Σμυρναῖον γίνωσκε τὸν Ὅμηρον ὑπάρχειν·
ἑπτὰ πατέρας λέγουσιν πάλιν ὑπάρχειν τούτου·
60 οἱ μὲν γὰρ τούτου λέγουσιν πατέρα Μενεμάχην,
Αἰγύπτιον τυγχάνοντα ἱερογραμματέα·
οἱ δὲ πάλιν Δαήμονα, τινὲς δὲ Μασσασώραν,
ἀνθρώπους ἄμφω ζήσαντας ἐμπορικὸν τὸν βίον·
Τηλέμαχον καὶ Θάμυριν ἄλλοι ληροῦσι πάλιν,
65 ἄλλοις δὲ Μαίονος υἱὸς, καὶ Ὑρνηθοῦς καλεῖται·
οἱ πλέονες δὲ Μέλητος φασὶ καὶ Κριθηίδος.
Διδάσκαλος Ὁμήρου δὲ γίνεται Προναπίδης·
ὁ Κάδμος ἐξ Αἰγύπτου γὰρ ἐλθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα
τὸν Λῖνον ἐξεπαίδευσεν ἐν γράμμασι Φοινίκων·
70 ὁ Λῖνος ἐξεπαίδευσεν ὁ μαθητὴς τοῦ Κάδμου
Ὀρφέα, Ἡρακλέα τε καί γε τὸν Προναπίδην·
τὸν Λῖνον τὸν διδάσκαλον ὁ Ἡρακλῆς φονεύει·
ὁ δὲ Ὀρφεὺς διδάσκαλος γίνεται Προναπίδῃ·
ὁ Προναπίδης οὗτος δὲ τὸν Ὅμηρον διδάσκει·
75 καὶ δὴ μαθὼν ὁ Ὅμηρος πάντα τὰ Προναπίδους,
χρῄζων καὶ πλείονα μαθεῖν, εἰς Αἴγυπτον ἀπῆλθε,
κἀκεῖ λοιπὸν ἐτρύγησε πάσης σοφίας ἄνθος·
σοφὸς δ' ἄκρως γενόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπου φύσιν
τρία καὶ δέκα γέγραφε μνημόσυνον βιβλία,

80 Μαργίτην καὶ τὴν Αἶγά τε, καὶ τῶν μυῶν τὴν μάχην,
τὴν Ἐπιγόνων μάχην τε γράφει, καὶ Θηβαΐδα,
τὴν Οἰχαλίαν, Κέκρωπας, εἰς τὰς θεὰς τε ὕμνους,
καὶ τὰς ἑπτὰ ἐπ' Ἄκτιον, καὶ τὰς Ἐπικιγκλίδας,
καὶ ἐπιγράμματα πολλὰ σὺν νυμφικοῖς τοῖς ὕμνοις,
85 καὶ τὴν Ὀδύσσειαν αὐτὴν μετὰ τῆς Ἰλιάδος·
ἀλλὰ καὶ χρόνον μάθε μοι τὸν τοῦ Ὁμήρου πρῶτον,
καὶ τὴν ἐκείνου τελευτήν· εἶτα σαφῶς ἀκούσεις
τὸν νοῦν καὶ τὴν ὑπόθεσιν πάσης τῆς Ἰλιάδος.
Οἱ μάτην γράφειν θέλοντες ἱστορικὰ βιβλία
90 ὁμόχρονον τὸν Ὅμηρον λέγουσιν Ἡσιόδου,
ἐπὶ τῷ Ἀμφιδάμαντος τάφῳ δοκιμασθέντες·
ἀλλ' οὗτοι μὲν ἠγνόησαν εἶναι πολλοὺς Ὁμήρους,
Ὅμηρον τὸν Βυζάντιον υἱὸν τὸν Ἀνδρομάχου,
καὶ τὸν τοῦ Εὔφρονος υἱὸν Ὅμηρον τὸν Φωκέα·
95 κἂν πέρ τι παρεσφάλησαν οὕτω συμπαθητέοι,
ὡς καὶ οἱ ὕστερον αὐτὸν εἰπόντες Ἡσιόδου·
ἐπὶ τῆς βασιλείας γὰρ λέγουσι τοῦ Ἀρξίππου
Ἡσίοδον καὶ Ὅμηρον ὑπάρχειν ἀμφοτέρους·
ἀλλὰ τὸν μὲν Ἡσίοδον ἀρχῇ τῆς βασιλείας,
100 τὸν Ὅμηρον πρὸς τέλους δὲ τοῦ κράτους τοῦ Ἀρξίππου,
χρόνους ὁμοῦ τριάκοντα κρατήσαντος καὶ πέντε
τῆς βασιλείας Ἀθηνῶν· ἀλλ' ἀγνοοῦσιν οὗτοι
ποῖος ὑπῆρχεν Ὅμηρος τοῖς χρόνοις τοῦ Ἀρξίππου·
κατὰ δ' ἡμᾶς ὁ Ὅμηρος χρόνοις τετρακοσίοις
105 τοῦ Ἡσιόδου πρότερον, καὶ σκόπει μοι καὶ μάθε.
Ἐπὶ τῶν δύο στρατειῶν ὁ Ὅμηρος ὑπῆρχεν,
Θηβαϊκῆς καὶ Τρωϊκῆς, οἶδας ἐκ Προναπίδους,
καὶ Διονύσιος φησὶν ὁ κυκλογράφος τοῦτο·
μάθε καὶ ἄλλοθεν καλῶς ἀκριβεστέρως τοῦτο.
110 Ὁ ποιητὴς Στησίχορος υἱὸς ἦν Ἡσιόδου,

ἐν χρόνοις τȣ̃ Φαλάριδος ὢν καὶ τȣ̃ Πυθαγόρȣ,
ȣ̃τοι δ' Ὁμήρȣ ὕςεροι χρόνοις τετρακοσίοις·
ἐπεὶ γȣ̃ν ἔγνωκας καλῶς καὶ χρόνον τȣ̃ Ὁμήρȣ,
τὴν αὐτȣ̃ μάθε τελευτὴν ποίῳ συνέβη τρόπῳ.

115 Πένης ὑπάρχων καὶ τυφλὸς γενόμενος ἐκ γήρως,
ἁπανταχȣ̃ διήρχετο τὰς χώρας τῆς Ἑλλάδος
λέγων αὐτȣ̃ ποιήματα, δεχόμενος ἐντίμως·
ὡς δ' ἦλθε παρερχόμενος περὶ τὴν Ἀρκαδίαν,
ξενίζεται παρά τινι, κἀκεῖσε καταμένων
120 περιπατήσων ἔρχεται περὶ τὴν παραλίαν·
ἦσαν δ' ἐκεῖσε ἁλιεῖς ἄγραν ȣ̓κ ἠγρευκότες,
μόνον δὲ φθειριζόμενοι καὶ κτείνοντες τὰς φθεῖρας·
ὧν ἁλιέων Ὅμηρος ἀκȣ́σας συλλαλȣ́ντων,
ὦ ἄνδρες, εἶπεν, ἁλιεῖς Ἀρκάδες, ἔχομέν τι;
125 οἱ δ' ἀπεκρίναντο αὐτῷ περὶ φθειρῶν λαλȣ̃ντες,
τȣ̀ς, ȣ̃ς μεν ἐκρατήσαμεν, ȣ̓κ ἔχομεν εἰσέτι·
ȣ̃ς περ δ' ȣ̓κ ἐκρατήσαμεν, ἔχομεν μᾶλλον τȣ́τȣς·
ὃ μὴ νοήσας Ὅμηρος, λυπȣ́μενος ἀμέτρως
πρὸς ἣν τότε κατέμενεν, ὑπέςρεφεν οἰκίαν·
130 πηλȣ̃ δ' ὄντος ὠλίσθησε, καὶ κεκρȣκὼς εἰς πέτραν
κλᾶται πλευρὰν τὴν δεξιὰν, καὶ τελευτᾷ τριταῖος.

Ἐπεὶ λοιπὸν μεμάθηκας καὶ θάνατον Ὁμήρȣ,
μάνθανε τὴν ὑπόθεσιν ὅλης τῆς Ἰλιάδος.

Οἱ μὲν ἀγροικικώτερον γράφοντες καὶ χυδαίως,
135 γάμȣς Πηλέως λέγȣσι καὶ Θέτιδος γενέσθαι,
καὶ συμπαρῆναι τȣ̀ς θεȣ̀ς τοῖς γάμοις ἐν Πηλίῳ,
καὶ σὺν αὐτοῖς καὶ τὰς θεὰς, κατ' ἐξοχὴν δὲ ταύτας,
Ἥραν ὁμȣ̃ καὶ Ἀθηνᾶν, ὡς καὶ τὴν Ἀφροδίτην·
τὴν δ' Ἔριν δ' ȣ̃σαν μάχιμον καὶ φιλονεικοτάτην,
140 ταύτην ἀπεῖναι λέγȣσιν τῶν γάμων μὴ κληθεῖσαν·
αὐτὴ δὲ ζέσασα θυμῷ καὶ λύπῃ βεβλημένη,

μῆλον ἐσκεύασε χρυσῦν, ἔγραψε δὲ τῷ μήλῳ·
ΛΑΒΕ ΚΑΛΗ ΤΩΝ ΘΕΑΙΝΩΝ, ΛΑΒΕ ΚΑΛΗ ΤΟ ΜΗΛΟΝ,
ἤ, ΤΗ ΚΑΛΗ ΤΩΝ ΘΕΑΙΝΩΝ 'ΕΣΤΩ ΤΟ ΜΗΛΟΝ ΔΩΡΟΝ·
145 ὕτως ἡ Ἔρις ὥς φασι ποιήσασα τὸ μῆλον
ἀπὸ τῦ ςέγυς ἔῤῥιψε μέσον τῦ γάμυ τῦτο·
εὐθὺς δὲ Ἥρα, Ἀθηνᾶ μετὰ τῆς Ἀφροδίτης
τὴν γαμικὴν τὴν τράπεζαν ἀφεῖσαι καὶ τὸν πότον,
περὶ τῦ μήλυ μάλιςα τὴν μάχην συνεκρότυν,
150 ἑκάςη τύτων λέγυσα κάλλει νικᾷν τὰς ἄλλας·
τέλος, λαβόντα τὸν Ἑρμῆν ταύτας ὁ Ζεὺς κελεύει
πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον αὐτὸν ἀπαγαγεῖν εἰς Ἴδην·
ἣν δ' ἂν αὐτῶν Ἀλέξανδρος ὡραιοτέραν κρίνει,
ταύτην τὸ μῆλον ἔπαθλον λαμβάνειν εὐμορφίας·
155 ὡς δὲ ταχέως πρὸς αὐτὴν ἐγένοντο τὴν Ἴδην,
Ἥρα μὲν πρὸς Ἀλέξανδρον τάδε φησὶ κρυφίως·
εἰ κρίνεις ἐμὲ κρείττονα καὶ δῴης μοι τὸ μῆλον,
ἄρχειν ἐγὼ ποιήσω σε δύσεως καὶ τῆς ἕω·
ἡ δ' Ἀθηνᾶ κατάρχοντι Φρυγῶν τῆς ςρατηγίας
160 Ἑλλάδα πᾶσαν τ' ἔλεγε θέλην αὐτῷ ποιῆσαι·
ἡ δ' Ἀφροδίτη πρὸς αὐτὸν Ἀλέξανδρον εἰπῦσα,
εἰ κρίνῃς τύτων κρείττονα, δώσω σοι τὴν Ἑλένην,
λαμβάνειν νικητήριον καὶ ἔπαθλον τὸ μῆλον,
Ἀλέξανδρος, Φερέκλυ δὲ πλοῖα πεποιηκότος,
165 εἰς τὴν Ἑλλάδα κατελθὼν ἁρπάζει τὴν Ἑλένην.
ὅθεν ὁ μέγας πόλεμος ἐκείνοις ἀνεῤῥάγη,
καὶ πόλις ἡ περίβλεπτος ἡ Τροῖα κατεσκάφη,
καὶ πάντες παρανάλωμα γεγόνασι τῦ ξίφυς·
ταῦτα φασὶν οἱ ἀμαθῶς λαλῦντες καὶ νηπίως,
170 τὸ δ' ἀληθὲς νῦν μάνθανε λεπτῶς, ἠκριβωμένως.
Ὁ Λαομέδοντος υἱὸς Πρίαμος καὶ Λευκίππης,
εἴτε Ῥοιῦς κατά τινας, Στρυμνῦς δὲ καθ' ἑτέρυς,

γήμας Ἑκάβην Δύμαντος, κατά τινας Κισσέως,
υἱὲς ἐγέννησε πολλὲς, καὶ μὴν καὶ θυγατέρας·
175 ἐπεὶ δὲ καὶ Ἀλέξανδρον ἔγκυος ἦν Ἑκάβη,
γεννῆσαι φλέγοντα δαλὸν ἐδόκησεν ὀνείροις,
ὃς πάσας ἐπυρπόλησε τὰς Τρώων περιχώρες·
οἱ τῶν ὀνείρων δὲ κριταὶ τῦτο μαθόντες, εἶπον·
τὸ βρέφος, ὅπερ ἔνδοθεν φέρεις ἐν τῇ γαςρί σε,
180 τῇ περιχώρῳ γίνεται πάσῃ τῶν Τρώων βλάβη·
ὅτω μὲν εἶπον οἱ κριταὶ τότε τῶν ὀνειράτων,
γεννήσασα τὸ βρέφος δὲ Πάριν κατονομάζει.
Ὁ δὲ πατὴρ ὁ Πρίαμος τῷ φόβῳ τῶν ὀνείρων
μετὰ τὴν βρέφες γέννησιν ἦλθεν εἰς τὸ μαντεῖον,
185 ἀνερωτήσων ποδαπὸν ἐκβήσεται τὸ βρέφος,
ἐδόθη τέτῳ δὲ χρησμὸς τοιετοτρόπως λέγων·
Πρίαμε Τρώων βασιλεῦ, σύζυγε τῆς Ἑκάβης,
Δύσπαρις Πάρις σοὶ υἱὸς ἄρτι κακῶς ἐτέχθη,
ὃν μὴ γεννῆσαι κρεῖττον ἦν, ἢ συμφορὰς γεννῆσαι·
190 ὁ παῖς γὰρ ὅτος γεγονὼς τριάκοντα τῶν χρόνων
ὀλέσει τὰ βασίλεια τῶν Τρώων καὶ τὰς πόλεις·
ὅπερ μαθὼν ὁ Πρίαμος τρέμῳ πολλῷ καὶ φόβῳ
τὸν Πάριν μετεκάλεσεν Ἀλέξανδρον εὐθέως,
καὶ Ἀρχελάῳ δέδωκεν οἰκέτῃ τὸ παιδίον,
195 ὡς ἂν, εἰς ὄρος πῦ ῥιφὲν, καταβρωθῇ θηρίοις·
καὶ δὴ λαβὼν Ἀρχέλαος ἀπέῤῥιψεν εἰς Ἴδην,
ἄρκτος δ' ἐθήλαζεν αὐτὸ ξένως ἡμέραις πέντε·
ἐν μέσῳ τέτων τελευτᾷ τὸ βρέφος Ἀρχελάε·
ὁ δὲ, τὸ πᾶν τῇ γυναικὶ συμβελευθεὶς ἐμφρόνως,
200 τὸ μὲν νεκρὸν ἀπέῤῥιψεν εἰς Ἴδην ἀντ' ἐκείνε,
βρέφος δὲ τὸ βασιλικὸν αὐτὸς ἀναλαμβάνει,
καὶ ἀνατρέφει πατρικῶς, ποιμένειν τε διδάσκει
ὥςπερ τινὲς ἱςορικοὶ γράφεσι περὶ τέτε·

ἕτεροι πάλιν λέγουσι πιθανωτέρως τάχα
205 Πρίαμον τὸν Ἀλέξανδρον μὴ δοῦναι Ἀρχελάῳ
εἰς βρῶσιν ῥίψαι τοῖς θηρσίν· ἀλλ' ἐλεῶν τὸ βρέφος
νομίζων οὕτω τὲ φυγεῖν καὶ τοῦ χρησμοῦ τοὺς λόγους
τῷ Ἀρχελάῳ δέδωκε τρέφειν ἐν τοῖς χωρίοις,
βασιλικαῖς ἀνατροφαῖς, παιδεύσει τὲ παντοίᾳ·
210 ὁ δὲ λαβὼν εἰς Ἄμανδρον ἀπήγαγε χωρίον,
ὅπερ χωρίον Πρίαμος πόλιν ποιήσας τότε
Πάριον μετωνόμασε εἰς ὄνομα τοῦ βρέφους·
ἐκεῖ γοῦν ἐκτρεφόμενος Ἀλέξανδρος, ὡς ἔφην,
λέγεται κρῖναι τὰς θεὰς ἐν γάμοις τοῦ Πηλέως,
215 καὶ δοῦναι νικητήριον τὸ μῆλον Ἀφροδίτῃ·
τοῦτο δ' ὅτι ψευδές ἐστι δῆλον ἐκ τῶν πραγμάτων·
τοῦ Ἀχιλλέως γὰρ πατὴρ ἦν ὁ Πηλεὺς ὡς οἶδας·
ὁ δ' Ἀχιλεὺς γεραίτερος ὑπῆρχεν Ἀλεξάνδρου·
καὶ γὰρ ὁ Νεοπτόλεμος υἱὸς τοῦ Ἀχιλλέως
220 πολεμιστὴς ἦν τέλειος τῷ Τροϊκῷ πολέμῳ,
αὐτῷ σχεδὸν ἰσόχρονος ὑπάρχων Ἀλεξάνδρῳ·
καὶ πῶς οὐκ ἔστιν ἄλογον Ἀλέξανδρον δικάζειν
γάμοις τινὸς τοῖς ἑαυτοῦ πάπποις ἰσοχρονοῦντος;
τοῦτο μὲν λῆρος καὶ ψευδές· τὸ δ' ἀληθὲς τοιοῦτον.
225 Ὡς ἀπελθὼν ὁ Πρίαμος ἤκουσεν ἐκ μαντείου
τριάκοντα γενόμενον Ἀλέξανδρον τῶν χρόνων
ὀλέσαι τὰ βασίλεια τῶν Τρώων καὶ τὰ πέριξ,
ἅμα τὸ βρέφος ἐλεῶν, μὴ δ' ἀποκτεῖναι θέλων,
καί γε τὴν ἄφυκτον φυγεῖν ἐλπίζων εἱμαρμένην
230 εἰ τὸ τριακοντάχρονον Ἀλέξανδρος ἐκδράμοι,
τῷ Ἀρχελάῳ δέδωκεν ἐν τοῖς ἀγροῖς ἐκτρέφειν,
εἴς τε χωρίον Ἄμανδρον καλούμενον τὴν κλῆσιν,
ὃ νῦν καλεῖται Πάριον, πόλις ἀντὶ χωρίου,
εἰς κλῆσιν τὴν τοῦ Πάριδος κτισθὲν παρὰ Πριάμου.

235 Ὁ Πάρις ἓν Ἀλέξανδρος ἐκεῖσε διατρίβων
μέχρι τῆς παρελεύσεως τῆς τριακοντετίας,
πάσας ἐξεπαιδεύετο βασιλικὰς παιδεύσεις,
ἱππεύειν, ἀκοντίζειν τε, τοξεύειν, σφαῖρας παίζειν,
καὶ πᾶσαν ἄλλην παίδευσιν πρέπεσαν βασιλεῦσι,
240 καὶ ῥήτωρ μὲν γενόμενος γράφει πολλὰ μὲν ἄλλα·
εἰς ἓν δὲ τέτε σύγγραμμα τὰς τρεῖς θεὰς συγκρίνει
τὴν Ἀθηνᾶν, τὴν φρόνησιν, τὴν Ἥραν, τὴν ἀνδρείαν,
καὶ τὴν ἐπιθυμίαν δὲ, φημὶ τὴν Ἀφροδίτην,
ᾗ καὶ τὸ μῆλον δέδωκε τὴν νίκην, τὰ πρωτεῖα,
245 ὡς Ἰωάννης χρονικὸς Ἀντιοχεύς πε γράφει,
αὐτὸ μόνον ἀλληγορῶν, τ' ἄλλα παραλιμπάνων,
γάμον Πηλέως, Θέτιδος, Ἑρμῆν τε καὶ τὸν Δία,
τὴν Ἴδην, ὅπερ ἔκρινε θεὰς τὰς θρυλλεμένας,
ὁ Τζέτζης δ' ἅπαντα λεπτῶς ἀλληγορεῖ καὶ πρόσχες,
250 μέχρι τε παρελθεῖν φησὶ τὴν τριακοντετίαν.
Ἀλέξανδρος, ὡς ἔμαθες, διάγων ἐν Παρίῳ,
πάσας καλῶς μετήρχετο βασιλικὰς παιδεύσεις·
καὶ δὴ καὶ λόγιος ἀνὴρ γενόμενος συγγράφει
βίβλον, τε κόσμε γένεσιν, αἱρέσει τῇ Ἑλλήνων,
255 πῶς ἐν ἀρχῇ τὸ Ἔρεβος ὑπῆρχε καὶ τὸ Χάος,
καὶ σκότωσις καὶ σύγχυσις τὰ σύμπαντα κατεῖχε·
ῥαγέντος τε Ἐρέβε δὲ καὶ βαθυτάτε σκότες
ἐφάνη γῆ καὶ θάλασσα ῥυθμῷ διηρθρωμέναι,
ὅπερ φασὶ τῆς Θέτιδος γάμες καὶ τε Πηλέως·
260 χαύνη πηλώδης γὰρ ἡ γῆ τὸ πρῶτον ἀνεφάνη,
ὡς ἐν τοῖς φυσικοῖς αὐτε φησὶν Ἀναξαγόρας.
Ἐν τῷ Πηλίῳ δὲ φησὶ τὸν γάμον γεγονέναι,
ἐν κόσμῳ, ὃ τὸ πήλιον ἐσμὲν ἀνθρώπων γένος·
τοῖς γάμοις τε Πηλέως δὲ καὶ Θέτιδος τῶν τότε,
265 ἦγεν ταῖς διαρθρώσεσι τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης,

παρῆσαν πάντες οἱ θεοὶ, ἤγυν ςοιχεῖα τ' ἄλλα,
χωρὶς μόνης τῆς Ἔριδος τῆς φιλονεικοτάτης·
διαρθρωθείσης γὰρ ὁμῦ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης,
καὶ τὰ λοιπὰ συνέδραμε πάντα καλῶς ςοιχεῖα·
270 ἡ Ἀθηνᾶ, ὁ πρόσγειος ἀὴρ καὶ ὑδατώδης,
ἡ Ἥρα, τὸ λεπτότατον κατάςημα αἰθέρος·
ἡ τῦ πυρὸς ὐσία τε ταύτης ἡ λεπτοτέρα,
ἣν λέγυσιν υἱὸν αὐτῆς, Ἥφαιςον παντεργάτην,
ἐκ τῆς ὐσίας τῦ πυρὸς φασὶ γὰρ γεγονέναι
275 σελήνην, ἥλιον ὁμῦ καὶ τὺς λοιπὺς ἀςέρας·
ὕτω τὰ πάντα γαμικῶς ἐν τῇ κοσμογενείᾳ,
εὐρύθμως παρυπέςησαν φαιδρῶς ὡραϊσμένα·
ἡ Ἀφροδίτη γὰρ παρῆν τύτοις ἑςιωμένη,
ἡ εὐκρασία τῦ παντὸς συνδέσμυ τῶν ςοιχείων·
280 μόνη δ' ἡ Ἔρις ὐ παρῆν, ἡ σύγχυσις, καὶ ζάλη·
πᾶσα φαιδρότης γὰρ ὁμῦ, πᾶσα συνδεσμοςία
κατεῖχε τὸν περίγειον τῦτον ὑλαῖον κόσμον,
τῦ πρώτυ μόνυ ζοφερῦ Χάυς εἰς γῆν ῥαγέντος,
ὃν Κρόνον λέγυσι σοφοὶ Διὶ ταρταρωθέντα,
285 ἀέρος φάναντος λαμπρῦ, τὸ σκότος γὰρ ἐκρύβη·
τὸ μῆλον τὸ τῆς Ἔριδος ὅπερ ἐςὶ νῦν μάθε.
Μετὰ τὴν κοσμογένειαν καὶ τὴν εὐαρμοςίαν,
ἣν περ καὶ γάμυς εἴπομεν Θέτιδος καὶ Πηλέως,
ὡς ἔγραψεν Ἀλέξανδρος ἐν τῷ αὐτῦ βιβλίῳ,
290 ζάλη δεινὴ καὶ σύγχυσις γέγονε τῶν ςοιχείων,
ὡς καὶ ὁ φυσικὸς φησὶν Ἐμπεδοκλῆς ἐκεῖνος·
ποτὲ μὲν γὰρ ὁ κάθυγρος ἀὴρ ὑπερενίκα,
ὁ ζοφερὸς, ὁ κάθυγρος, ὁ συντεθολωμένος,
ὃν Ἀθηνᾶν εἰρήκαμεν· ὁτὲ δὲ ὁ πυρώδης
295 ὑπερνικῶν τὰ σύμπαντα καὶ μέλλων καταφλέγειν,
ὅνπερ καὶ Ἥραν εἴπομεν μητέρα τῦ Ἡφαίςου·

ποτὲ δὲ εὔκρατος ἀὴρ ὑπέλαμπε βραχύ τι·
ἐν ὧν τοιούτῳ κλύδωνι καὶ ζάλῃ τῶν στοιχείων,
ὁ κόσμος οὗτος, τὸ χρυσοῦν τὸ μῆλον, τὸ ὡραῖον,
300 ἔπαθλον τοῦ κρατήσαντος ὑπέκειτο στοιχείου·
εἰ γὰρ ὁ πρόσγειος ἀὴρ ἐνίκησε τελέως,
σκότος ἂν τοῦτον τὸν λαμπρὸν πάλιν κατέσχεν ἄλλο·
εἰ δ' ὁ λεπτομερέστερος ἐκράτησε πυρώδης,
πῦρ ἂν τὸν κόσμον ἅπαντα κατέσχε καταφλέγον·
305 ἐπεὶ δ' ὑπερενίκησε σύγκρασις, Ἀφροδίτη,
ἔπαθλον νίκης ἔσχηκε, καὶ νῦν ἔτι κατέχει
τὸν κόσμον τοῦτον, τὸ χρυσοῦν τὸ μῆλον, τὸ ὡραῖον,
συγκεκραμένον, εὔρυθμον, Θεοῦ τῇ κυβερνήσει.
Τοιαῦτα μὲν Ἀλέξανδρος περὶ κοσμογενείας
310 ἐκεῖσε συνεγράψατο διάγων ἐν Παρίῳ·
ὅπερ ἐστὶ τῶν θεαινῶν ἡ κρίσις ἡ μυθώδης,
ἐκ τῆς κελεύσεως Διὸς Ἑρμῇ προστεταγμένη,
παρ' Ἀλεξάνδρου Πάριδος ἐν Ἴδῃ γεγονέναι.
ὁ Ζεὺς γὰρ, νοῦς, ἐκέλευσε, τοῦ Ἀλέξανδρου, πάντως
315 Ἑρμῇ, λόγῳ προφορικῷ, καὶ γέγονεν ἡ κρίσις.
Οἷον ἵνα σαφέστερον τὸ πᾶν σοι διαρθρώσω,
πεισθεὶς οἰκείοις λογισμοῖς Ἀλέξανδρος ὁ Πάρις,
λόγοις γραπτοῖς καὶ συλλαβαῖς καὶ λέξει μετρουμένοις,
ἐν Ἴδῃ ταύτας ἔκρινε τὰς τρεῖς θεὰς ὡς ἔφην·
320 τουτέστι, συνεγράψατο, δηλοποιεῖ βιβλίοις
τοῖς φανεροῦσι σύμπαντα τὰ παλαιὰ καὶ νέα·
ὅμως μετὰ διάρθρωσιν γῆς ἅμα καὶ θαλάσσης,
καὶ εὐκρασίαν τῶν λοιπῶν ὡς ἔφημεν στοιχείων,
παλιντροπία γέγονε, καὶ σύγχυσις ἐκείνων·
325 ποτὲ μὲν ὄμβρων λάβρων τε καὶ σκότους γινομένου,
ποτὲ δ' ἀτάκτων κεραυνῶν καὶ χύσεως πυρώδους.
ὑφ' ὧν ἐκλυδωνίζετο πάλιν δεινῶς ὁ κόσμος,

ἢ σκότες παρανάλωμα γενέσθαι καὶ τῶν ὄμβρων,
εἴτε πυρὸς ἐκχύσεσι σφοδρῶς πυρποληθῆναι,
330 εἰ μή πε τῦτον ἔπαθλον ἄλαβεν Ἀφροδίτη,
τετέςι, κατεκράτησεν ἡ νῦν εὐαρμοςία,
καλῶς αὐτὸν κατέχουσα Θεῦ τῇ κυβερνήσει.

Τοιαῦτα μὲν Ἀλέξανδρος ἔπραττεν ἐν Παρίῳ
μέχρι τῆς παρελεύσεως τῆς τριακοντουτίας·
335 ὡς δὲ μετὰ τριάκοντα δύο παρῆλθον χρόνοι,
νομίσαν τὸ γερόντιον ὁ Πρίαμος ἐκεῖνος,
ὡς ὁ χρησμὸς παρέδραμεν, ὁ χρόνος παρεῤῥύη,
βλάβη λοιπὸν ἐ γίνεται Τρωσὶν ὑπ' Ἀλεξάνδρου,
τὴν γερουσίαν, τὸ κοινὸν ἅπαν λαβὼν τῶν Τρώων,
340 μετὰ θυμέλης καὶ χορῶν καὶ μουσικῶν ὀργάνων,
τὴν Τροϊκὴν τὴν συμφορὰν ἐπὶ τὴν Τροίαν φέρει,
τῦ Ἀπριλλίου τῦ μηνὸς ἐν εἰκοςῇ δευτέρᾳ·
τότε θυσίαι πανταχῦ θεῶν τῶν ἐγχωρίων,
ἁπανταχῦ δὲ τράπεζαι, χοροὶ καὶ πανηγύρεις·
345 τῇ ὀκτωκαιδεκάτῃ δὲ μηνὸς τῦ Ἰουνίου,
κελεύει τῦτον ὁ πατὴρ πλεῦσαι πρὸς τὴν Ἑλλάδα,
καὶ θῦσαι λύσιν συμφορῶν Ἀπόλλωνι Δαφναίῳ,
δὲς ἄνδρας Φρύγας ἑκατὸν καὶ γράμματα καὶ δῶρα
πρὸς τὲς Ἑλλάδος βασιλεῖς, καὶ πρὸς τὲς τοπαρχῦντας,
350 ἅπερ λαβὼν Ἀλέξανδρος, ἔπλει πρὸς τὴν Ἑλλάδα,
διδὲς ταῦτα πρὸς ἅπαντας χωρῶν τὲς τοπαρχῦντας·
ὡς δὲ καὶ πρὸς Μενέλαον κατέπλευσεν εἰς Σπάρτην,
εὕρηκε τῦτον μέλλοντα πρὸς Κρήτην ἀποπλέειν,
θῦσαι γὰρ ἔμελλεν ἐκεῖ τῷ πάππῳ τῷ Ἀτρέϊ,
355 καὶ τέτῳ δὲ τὰ γράμματα παρέσχε καὶ τὰ δῶρα·
ὁ δὲ Μενέλαος λαβὼν τὰ δύσδωρα τὰ δῶρα,
αὐτὸς πρὸς Κρήτην ἔπλευσεν ἕνεκα τῆς θυσίας,
Ἀλέξανδρον τὸν Πάριν δὲ κατέλειψε τοῖς οἴκοις,

τριάκοντα καὶ δύο μὲν ὑπάρχοντα τῶν χρόνων,
360 ὡραῖον πάνυ καὶ λευκὸν, εἰς ἡλικίαν οἷον,
χρυσότριχα, δασύτριχα καὶ τῶν ἁβροβοστρύχων,
χαροποπρόσωπον πολὺ καὶ ὑπομειδιῶντα,
συντομολόγον, εὔλαλον, τῷ τάχει τῷ τῶν λόγων
πολλάκις ὑποπτύοντα λεπτότατον σιέλου
365 κατὰ τὰς ὄρνις, ἃς φαμεν κλῆσιν ἀκανθυλίδας·
ὃς τὴν Ἑλένην κατιδὼν τὸ δειλινὸν ἐν κήπῳ
μετὰ δουλίδων τῶν αὐτῆς καὶ γυναικῶν ἑτέρων,
εἴκοσι ἓξ ὑπάρχουσαν χρόνων τὴν ἡλικίαν,
κάλλος ὖσαν ἀμίμητον, ξένην τῇ διαπλάσει,
370 ὑπὲρ χιόνα δὲ λευκὴν καὶ τρυφερὰν τὸ σῶμα,
εὐπρόσωπον καὶ εὔρινα καὶ τῶν καλλιοφρύων,
εὐόφθαλμον, ὑγρόφθαλμον, χαροποπροσωποῦσαν,
εὔχειλον, ἀνθηρόχειλον, καὶ μελιτοφωνοῦσαν,
εὔμαστον, πυρρακίζουσαν, καὶ καλλιτραχηλοῦσαν,
375 πᾶσι καλοῖς, πᾶσι τερπνοῖς, πασῶν ὑπερτεροῦσαν,
ὅσον ἡ πληροσέληνος φαιδρόκυκλος σελήνη
ὑπερτερεῖ τῶν ἀμυδρῶν νυκτερινῶν ἀστέρων·
τοιαύτην ὖσαν κατιδὼν Ἀλέξανδρος Ἑλένην,
ἐπλήγη ταύτης ἔρωτι, καὶ ταύτην ἀφαρπάξας,
380 ἀντερασθείσης καὶ αὐτῆς, τῆς Αἴθρας συνεργούσης,
σὺν χρήμασι ποσότητι τριῶν κεντηναρίων,
καὶ διαφόροις εἴδεσιν ἑτέρων κοσμημάτων,
καὶ σὺν δουλίσι τῆς αὐτῆς Ἑλένης πρώταις πέντε,
καὶ σὺν αὐτῇ τῇ Αἴθρᾳ δὲ τῇ συνεργῷ μοιχείας,
385 ἐμβὰς εἰς πλοῖον ἔφευγεν, οὐχὶ τὸν πλοῦν ὃν ἦλθεν
ὑπάρχοντα τριήμερον, ἢ καὶ βραχύ τι πλέον,
ἀλλὰ διὰ Σιδῶνος τὲ καὶ Τύρου τοῦ πελάγους·
ὅθεν καὶ ἥρπαξε τινὰς γυναῖκας Σιδωνίας,
τεχνίτιδας, ἐργάτιδας καλλίστων ὑφασμάτων·

390 μόλις εἰς Τροίαν πεφθακὼς ἐν ὁλοκλήρῳ χρόνῳ.
'Ο δὲ Μενέλαος ἐλθὼν εὐθέως ἀπὸ Κρήτης,
εἰς μάτην ἀπεδίωξεν ἐκείνων διὰ Τύρου
ἐν ὅλῳ χρόνῳ πρὸς αὐτὴν τὴν Τροίαν πεφθακότων·
οἱ Τρῶες δὲ καὶ σύμπασαι τῶν Τρώων αἱ γυναῖκες
395 ἰδοῦσαι κατεπλάγησαν τὸ κάλλος τῆς 'Ελένης·
'Εκάβη κατεφίλει δὲ ταύτην περιλαβοῦσα,
ἄῤῥητον σχοῦσα τὴν στοργὴν καὶ σέβας πρὸς ἐκείνην.
Οἱ δ' Ἕλληνες ὡς ἔμαθον οὖσαν 'Ελένην Τροίᾳ,
ἐν διαφόροις τοῖς καιροῖς καὶ γράμματα καὶ πρέσβεις
400 ὡς πρὸς τοὺς Τρῶας ἔπεμπον 'Ελένην ἀπαιτοῦντες·
πρῶτον μὲν τὸν 'Ακάμαντα μετὰ τοῦ Διομήδους,
τὸν Παλαμήδην τὸν σοφὸν ἐξέπεμψαν δευτέρως,
αὐτόν τε τὸν Μενέλαον μετὰ τοῦ 'Οδυσσέως
τῆς Κλυταιμνήστρας γράμματα φέροντας πρὸς ἐκεῖνον,
405 οὓς τὶς 'Αντίμαχος ἀνὴρ ἔμελλεν ἀποκτεῖναι,
ὑπ' 'Αλέξανδρου προτραπεὶς ἐν χρήμασιν εἰς τοῦτο,
εἴπερ μὴ ὑπεδέξατο τούτους 'Αντήνωρ πρῶτον,
ὅστις ὑστέρως ἔλαβε καὶ δωρεὰς πρεπούσας·
τῆς Τροίας πορθουμένης γὰρ ἔσωσαν πάντα τούτου,
410 καὶ πλεῖστα δῶρα καὶ τερπνὰ δεδώκασιν ἐκείνῳ·
ἀλλὰ μετὰ τὴν πόρθησιν ταῦτα συνέβη τούτῳ·
τότε δ' οὗτοι τὸν θάνατον μόλις ἐκπεφευγότες,
ὅνπερ αὐτοῖς ἐσκεύασεν 'Αντίμαχος ἐν δόλοις,
τοῖς Ἕλλησιν ἀπήγγειλαν ἅπαντα τὰ πραχθέντα·
415 καὶ τότε πᾶν τὸ στράτευμα διὰ τοὺς πρώην ὅρκους
ἀπὸ θαλάσσης καὶ δυσμῶν, ἀπὸ Βοῤῥᾶ καὶ Νότου,
εἰς ἓν πάντες ἠθροίζοντο πρὸς πόλεμον τῶν Τρώων.
Δέκα μὲν οὖν παρέδραμον χρόνοι τῶν ὁλοκλήρων,
ἀφ' οὗ καιροῦ περ ἥρπαξεν 'Αλέξανδρος 'Ελένην,
420 εἰς τὴν ἀπόπλευσιν αὐτῶν τὴν διὰ τῆς Σιδῶνος,

εἰς τὰ Τρωσὶ ϛελλόμενα γράμματα παρ' Ἑλλήνων,
εἰς ϛρατευμάτων συλλογὴν, εἰς κίνησιν τῆς μάχης·
καὶ τότε πάντες σὺν ναυσὶν ἦλθον εἰς τὴν Αὐλίδα,
καὶ Ἀχιλεὺς δὲ σὺν αὐτοῖς υἱὸς ὢν τῦ Πηλέως,
425 καὶ Θέτιδος τῆς θυγατρὸς Χείρωνος φιλοσόφυ,
Οὔννων, Βυλγάρων ϛράτευμα τῶν Μυρμιδόνων ἄγων,
πεντακοσίυς ἀριθμῷ μετὰ καὶ δισχιλίων,
ϛόλῳ νηῶν πεντήκοντα ϛρατοπεδάρχην ἔχων
τὸν Μενοιτίυ Πάτροκλον υἱὸν καὶ Φιλομήλης·
430 σύνοικον δὲ καὶ παιδευτὴν εἶχεν αὐτῦ τροφέα
Φοίνικα τὸν Ἀμύντορος υἱὸν καὶ Κλεοβύλης,
πολλαῖς δὲ παρακλήσεσιν ἦλθεν εἰς συμμαχίαν·
ὁ Ὀδυσσεὺς καὶ Νέϛωρ γὰρ μετὰ τῦ Παλαμήδυς
μόλις ἐξέπεισαν αὐτῦ πατέρα τὸν Πηλέα,
435 τῦτον προπέμψαι σύμμαχον τῷ πλήθει τῶν Ἑλλήνων·
ἅπερ δὲ πεφλυάρηνται περὶ τῦ Ἀχιλέως
ὡς φοβηθεὶς τὸν πόλεμον ἐφόρει γυναικεῖα,
καὶ σὺν παρθένοις ἱϛυργῶν κρυπτόμενος ὑπῆρχε,
τῦ Ὀδυσσέως ξίφη δὲ ῥίψαντος σὺν ἀτράκτοις,
440 κατάδηλος ἐγένετο τὸ ξίφος προτιμήσας,
τοιαύτην ἔχουσι τινὰ σοφὴν ἀλληγορίαν.
Ὁ Χείρων ὁ φιλόσοφος πάππος τῦ Ἀχιλέως
ἐκ λεκανομαντίας τὲ καὶ σκέψεως ἀϛέρων,
τῦ Ἀχιλέως τῇ μητρὶ τῇ Θέτιδι προεῖπε·
445 Θέτι, θυγάτριον ἐμὸν, μάθε πατρός σου λόγους·
ὁ σὸς υἱὸς ὁ Ἀχιλεὺς μένων ἐν τῇ πατρίδι
ἔσεται πολυχρόνιος, πλὴν ἐκ τῶν ἀδοξύντων·
εἰ μετὰ τῶν Ἑλλήνων δὲ κατὰ τῶν Τρώων πλεύσοι,
ἔνδοξος ἔϛαι καὶ λαμπρός· ἀλλὰ συντόμως θνήσκει·
450 τῦτο μαθῦσα τοιγαρῦν ἐκ τῦ πατρὸς ἡ Θέτις,
ἄδοξον πολυχρόνιον θέλουσα τῦτον ἔχειν,

εἰς ἐκϛρατείαν οὐδαμῶς ἠθέλησεν ἐκπέμπειν·
ἀλλὰ κατεῖχε μητρικῷ καὶ διαπύρῳ πόθῳ,
ὃ γυναικεῖαν ἔνδυσιν ὠνόμασαν οἱ μῦθοι·
455 ὡς Ὀδυσσεὺς, καὶ Νέϛωρ δὲ μετὰ τȣ̃ Παλαμήδους,
ἁπανταχȣ̃ διήρχοντο πάντας ϛρατολογȣ̃ντες,
οἱ μὲν γυναικωδέϛεροι καὶ τῶν δειλῶν ἀνθρώπων,
οἷον ὁ Σικυώνιος Ἐχέπωλος ἐκεῖνος,
ὁ Κύπριος Κινύρης τὲ καί τινες τῶν ἑτέρων,
460 ἀπράκτους ἀπελέγοντο· ἤγουν, τὴν οἰκουρίαν·
καὶ γὰρ ὁ μὲν Ἐχέπωλος διὰ τὸ μὴ ϛρατεῦσαι
Αἴθην, ἵππον ἐξαίρετον, τῷ βασιλεῖ δωρεῖται,
ὁ Κύπριος Κινύρης δὲ, θώρακα· θαῦμα ξένον·
ὁ δ' Ἀχιλεὺς ὡς ἤκουσεν δι' ἐγκρατείας λόγους,
465 ἡρωϊκὸν ἀναπηδᾷ καὶ τρέχει πρὸς τὴν μάχην,
ἀφροντιϛήσας καὶ μητρὸς, καὶ ταύτης μαντευμάτων.
Οὕτω μὲν πᾶν τὸ ϛράτευμα συνήχθη πρὸς Αὐλίδα,
εἰς δισχιλίας ἀριθμῷ προβαῖνον χιλιάδας,
διακοσίας ἄλλας τὲ πεντήκοντα πρὸς ταύταις·
470 ὁ πᾶς δὲ στόλος ἦν αὐτῶν τῶν μακροτάτων πλοίων
ἕξ τε καὶ ὀγδοήκοντα χιλίων ἑκατόν τε·
οἱ βασιλεῖς καὶ ναύαρχοι καὶ στρατηγοὶ δὲ τȣ́των
ἦσαν ὡσεὶ πεντήκοντα καὶ πλείονες ὀλίγον·
κᾂν Ὅμηρος ἐλάττονας καὶ τȣ́των διαγράφῃ,
475 μάθε τὰς τȣ́των κλήσεις δὲ πρῶτον καὶ ναυαρχίας,
καὶ τὰς μορφὰς εἰσέπειτα τὰς τῶν ἀριστοτέρων·
εἶτα λοιπόν μοι μετ' αὐτὰ μάθε τὰ τȣ̃ πολέμου,
κατὰ λεπτὸν τὰ σύμπαντα στενῶς, πεπλατυσμένως·
ȣ̓́τως ὡς ἂν ἀνέγνωκας Ὁμήρους, Στησιχόρους,
480 Εὐριπιδολυκόφρονας, Κολλȣ́θους τὲ καὶ Λέσχας,
καὶ Δίκτυν συγγραψάμενον καλῶς τὴν Ἰλιάδα,
Τρυφιοδώρους, Κοΐντου· κᾂν ἑκατὸν βιβλία,

ὐκ ἂν λεπτομερέστερον ὕτως ἐξηκριβώσω·
καὶ τότε τμήματι βραχεῖ πάντα συγκεκλεισμένα,
485 ὅπως πᾶς ὁ βυλόμενος ἐν πόνῳ βραχυτάτῳ
ἀναγνωκέναι τὰς πολλὰς δοκῇ βιβλιοθήκας·
ὕτω θαῤῥῶν σὺν τῷ Θεῷ προσφέγγομαι σῷ κράτει·
ἂν ὖν σκοπήσῃς ἀκριβῶς τὸν δυλικόν μυ τρόπον,
ὅτι μοχθήσας περισσὰ χάριν σῦ θείυ κράτυς
490 καὶ μὴ μοχθηρευσάμενος ἐκ τῦ πολλὰ συγγράφειν,
ὡς ἄλλος ἂν ἐποίησε πολλὰ λαμβάνων δῶρα,
τὰ πάντα περιέκλεισα τμήματι βραχυτάτῳ,
ὁπόσα ὐχ εὑρήσει τις ὐδ' ἑκατὸν βιβλίοις,
καὶ ἀρκεσθῇ τὸ κράτος συ τοῖς οἷσπερ διαγράφω
495 μικροῖς, μεγάλοις πράγμασι, στενοῖς, πεπλατυσμένοις,
καὶ μᾶλλον ἕνεκεν αὐτῦ καὶ δωρεὰ δοθῇ μοι,
τῆς σῆς ψυχῆς ἐπάξιον τῆς βασιλικωτάτης,
ἔστω καὶ χάρις τῷ Θεῷ καὶ χάρις σῦ τῷ κράτει·
εἰ μέχρι δ' ὕπερ γράψαιμεν τμήματος σμικροτάτυ
500 τὸ θεῖον καὶ φιλάνθρωπον ὐκ ἀρκεσθῇ συ κράτος,
θελήσει δὲ μετάφρασιν καὶ στίχων τῶν Ὁμήρυ,
καθὰ προεῖπόν μοι τινὲς, ὡς ἐκ τῦ σῦ τῦ κράτυς,
ὡς Ἡρακλῆς τὸν ἄεθλον πληρῦν ὐκ ἀποκνήσω·
νῦν δέ μοι μάνθανε καλῶς, λεπτῶς, ἠκριβωμένως
505 τὰ στρατηγῶν ὀνόματα, τὰς τύτων ναυαρχίας,
καὶ καθεξῆς καὶ τὰ λοιπὰ μέχρι τῦ τέλυς πάντα.
Δύο μὲν ἦσαν βασιλεῖς Ἑλλήνων οἱ κρατῦντες,
ὁ Ἀγαμέμνων ὁ κλεινὸς μετὰ τῦ Μενελάυ,
υἱοὶ κατὰ τὺς πλείονας Ἀτρέως, Ἀερόπης,
510 Πλεισθένυς καθ' ἑτέρυς δὲ παῖδες καὶ τῆς Κλεόλας.
Ὁ Ἀγαμέμνων ναυαρχῶν ἦν ἑκατὸν ὁλκάδων,
τὺς Κορινθίυς ἦγε δὲ μετὰ τῶν Μυκηναίων.
Ἑξήκοντα Μενέλαος ἦν ναυαρχῶν ὁλκάδων,

τὰς Σπαρτιάτας, Λάκωνας καὶ Ἀμυκλαίους ἄγων.
515 Νέστωρ, υἱὸς Νηλέως τε καὶ Χλώριδος ὑπάρχων,
κατὰ τινὰς ἑτέρους δὲ Νηλέως, Πολυμήδης,
ἦν ἐνενήκοντα νεῶν ναύαρχος στρατηλάτης,
Πυλίους ἔχων ὑφ' αὐτὸν καί τινας τῶν ἑτέρων.
Ἦν Ἀχιλεὺς τῆς Θέτιδος υἱὸς καὶ τοῦ Πηλέως
520 στόλου πεντήκοντα νεῶν ἄρχων τῶν Μυρμιδόνων,
καὶ τοῦ Πελασγικοῦ παντὸς Ἄργους ἡγεμονεύων,
ἔχων τροφέα Φοίνικα, Πάτροκλον στρατηλάτην·
τὸν μὲν υἱὸν Ἀμύντορος, πρὸς δὲ καὶ Εὐριδίκης·
τὸν δὲ τοῦ Μενοιτίου δὲ παῖδα καὶ Φιλομήλας.
525 Ἦν Αἴας Τελαμώνιος, ὁ παῖς τῆς Ἐριβοίας,
ναύαρχος δώδεκα νηῶν ἐκ νήσου Σαλαμῖνος.
Πηνέλεως καὶ Λήϊτος σὺν τῷ Ἀρκεσιλάῳ,
καὶ Προθοήνωρ, Κλόνιος, οἱ πέντε ναυαρχοῦντες,
πλοίων ἦρχον πεντήκοντα τῆς χώρας τῶν Θηβαίων·
530 υἱὸς ἦν ὁ Πηνέλεως Ἱπάλκμου, Ἀστερόπης·
οἱ δ' ἄλλοι πάντες ἀδελφοὶ, πλὴν τῶν ἀμφιμητρίων,
Λήϊτος παῖς Ἀλέκτορος ἅμα καὶ Πολυβούλης,
τούτου καὶ Ἀρκεσίλαος μητρὸς δὲ Κλεοβούλης
καὶ Προθοήνωρ, Κλόνιος, Πηνέλεως σὺν τούτοις
535 τῆς Ἀστερόπης οἱ υἱοὶ καὶ τοῦ Ἀρηϊλύκου·
ὁ Προθοήνωρ δὲ μητρὸς ἐξ Ἀρτηΐδος ἔφυ,
ὁ Κλόνιος γεννᾶται δὲ μητρὸς ἐξ Ἀκτηΐδος.
Ἀσκάλαφος, Ἰάλμενος ἦρχον Ὀρχομενίων,
υἱοὶ μὲν ὄντες Ἄρεος, μητρὸς ἐξ Ἀξιόχης,
540 στόλου νηῶν τριάκοντα κατάρχοντες οἱ δύο.
Σχέδιος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον δὲ τῶν Φωκέων,
τῆς Θρασυβούλης παῖδες μὲν ὄντες καὶ τοῦ Ἰφίτου,
στόλον δὲ τεσσαράκοντα δεσπόζοντες ὁλκάδων.
Καὶ Αἴας τεσσαράκοντα πλοίων Λοκρῶν κατῆρχε,

545 παῖς ὢν τῆς Ἐριώπιδος ἅμα καὶ Ὀϊλέως,
κατ' ἄλλους Ἀστιόχης δὲ τῆς θυγατρὸς Ἰτύλου,
ἢ Ἀλκιμάχης, ὡς φασὶ τινὲς, τῆς τοῦ Φυλάκου.
Τῶν Εὐβοέων ἦρχε δὲ τῆς νήσου Ἐλεφήνωρ,
ὁ παῖς ὁ τοῦ Χαλκώδοντος ἅμα καὶ Ἀλκυόνης,
550 εἴθ', ὡς οἱ πλείονες φασὶν, υἱὸς τῆς Μελανίππης·
σὺν ᾧπερ συνεστράτευσαν καὶ συμπαρῆσαν τότε
Ἀκάμας τὲ καὶ Δημοφῶν οἱ παῖδες τοῦ Θησέως,
δεσπόζεσθαι μὴ θέλοντες παρὰ τοῦ Μενεσθέως·
εἶχε δὲ τεσσαράκοντα τὰς ναῦς ὁ Ἐλεφήνωρ.
555 Ὁ Πετεῶνος Μενεσθεὺς υἱὸς καὶ Πολυξένης,
ἢ Μνησιμάχης ὥς τισιν ἱστορικοῖς ἀρέσκει,
ἦν Ἀθηναίων ναύαρχος πλοίων πεντηκοντάδος.
Ὁ Διομήδης ὢν υἱὸς Τυδέως, Διοπύλης,
εἴτε κατὰ Θεόκριτον Τυδέως καὶ Ἀργείας,
560 δὶς τεσσαράκοντα ναυσὶν Ἀργείων ἐναυάρχει,
Εὐρύαλον καὶ Σθένελον ἔχων συνναυαρχοῦντας·
Σθένελον Καπανέως μὲν καὶ τῆς Εὐάδνης παῖδα,
τὸν δὲ τῆς Ἀστυόχης τὲ καὶ Μηκιστέως παῖδα,
τοῦ Μηκιστέως ἀδελφοῦ Ἀδράστου βασιλέως.
565 Ὁ Ἀγαπήνωρ ὁ υἱὸς Ἀγγαίου, Διομήδης,
Τεγεατῶν, Ἀρκάδων τε καὶ Μαντινέων ἄρχων,
ἦν στρατηγῶν καὶ ναυαρχῶν νηῶν ἑξηκοντάδος.
Τῶν Ἐπειῶν, Ἠλείων δὲ τέσσαρες ἐναυάρχουν,
Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος, Πολύξενος, Διώρης·
570 Ἀμφίμαχος Κλεάτου μὲν παῖς, καὶ τῆς Κλεοβούλης,
ὁ Θάλπιος Εὐρύτου δὲ υἱὸς καὶ τῆς Κλυτίας,
Πολύξενος δὲ Βάριδος υἱὸς καὶ Ἀγασθένους,
ὃς Ἀγασθένης ἦν υἱὸς Αὐγείου βασιλέως·
ὁ τέταρτος δὲ ναύαρχος Ἠλείων ὁ Διώρης
575 παῖς ἦν τῆς Μνησιμάχης τὲ καὶ τοῦ Ἀμαρυγκέως·

πλοῖα δὲ τεσσαράκοντα τοῖς τέσσαρσιν ὑπῆρχον.
'Ο Μέγης, τοῦ Φυλέως δὲ υἱὸς καὶ τῆς 'Αγνήτης,
Κτημένης καθ' ἑτέρους δὲ, κατ' ἄλλους τῆς Συμμάχης,
νηῶν ἦν τεσσαράκοντα ναύαρχος στρατηλάτης,
580 ἄρχων τοῦ Δουλιχίου τε καὶ νήσων Ἐχινάδων,
περὶ τὸν Ἀχελῷον τε καὶ τόπους τοὺς ἐκεῖσε.
'Ο τοῦ Λαέρτου Ὀδυσσεὺς παῖς καὶ τῆς 'Αντικλείας
δώδεκα πλοίων ναύαρχος ὑπῆρχε Ζακυνθίων.
'Ο Θόας τοῦ 'Ανδραίμονος καὶ Γόργης τῆς Οἰνέως,
585 ἀρχὸς ἦν τεσσαράκοντα νηῶν ἐξ Αἰτωλίδος.
Τῶν Κρητικῶν δὲ πόλεων τῶν ἑκατὸν ἀρχόντων
Ἰδομενεὺς, σύναμα δὲ τούτῳ καὶ Μηριόνης·
ὁ μὲν τοῦ Δευκαλίωνος υἱὸς καὶ Κλεοπάτρας,
ὁ Μηριόνης δ' υἱὸς Εὐίππης καὶ τοῦ Μόλου·
590 τῆς πλοίων ὀγδοήκοντα συμπαρυπῆρχε στόλος.
'Ο Ἡρακλέους δὲ υἱὸς ἅμα καὶ 'Αστυόχης
Τληπόλεμος Ῥοδίων ἦν πλοίων ἀρχὸς ἐννέα.
Νιρεὺς ὁ τοῦ Χαρόπου δὲ υἱὸς καὶ 'Αγλαΐας,
ὁ πάντων [illegible] μετὰ τὸν 'Αχιλλέα
595 καὶ πάντων [illegible] στρατηλατῶν Ἑλλήνων,
τῶν ἐκ τῆς Σύμης ναύαρχος τριῶν ὑπῆρχε πλοίων.
'Ο Φείδιππος καὶ Ἄντιφος [1] τοῦ Θεσσαλοῦ οἱ παῖδες,
[illegible] ὑπῆρχε Θεσσαλὸς υἱὸς τοῦ Ἡρακλέους,
Κῴου καὶ Νισύρου τε καὶ Καρπάθου ἄρχον
600 τριάκοντα ὑπῆρχε δὲ τούτοις τῶν πλοίων στόλος.
'Ο πάντων τούτων δὲ [illegible]
ὁ [illegible]
[illegible]
τῶν ἐν Φθίᾳ [illegible] καὶ τῶν ἐξ 'Αντ[illegible]
605 [illegible] Πελασγῶν.
[illegible] πεντήκοντα [illegible] ὑπῆρχε στόλος.

[1] [illegible]

Εὔμηλος, τῆς Ἀλκήστιδος υἱὸς καὶ τοῦ Ἀδμήτου,
ἕνδεκα πλοίων ναύαρχος καὶ στρατηγὸς ὑπῆρχε,
Βοίβης, Φηρῶν καὶ Γλαφυρῶν καὶ Ἰωκοῦ κατάρχων.
610 Ὁ Φιλοκτήτης Ποίαντος υἱὸς καὶ Δημωνάσσης
ἑπτὰ νηῶν ἦν στρατηγὸς τῶν ἀπὸ τῆς Μεθώνης·
ὡς δὲ δηχθεὶς ὑπ' ὄφεως ἦν ἐκριφεὶς ἐν Λήμνῳ,
τούτου τὸ στράτευμα λαβὼν παρέττατεν ὁ Μέδων,
ὅστις ἐκ Ῥήνης ἦν υἱὸς νόθος τοῦ Ὀϊλέως.
615 Ὁ Ποδαλείριος ὁμοῦ πάλιν δὲ καὶ Μαχάων,
οἱ τῶν Ἑλλήνων ἰατροὶ καὶ στρατηγοὶ γενναῖοι,
Ἀσκληπιοῦ καὶ Ξάνθης τὲ, ἢ Ἱππονέης παῖδες,
κατ' ἄλλους Ἠπιόνης δὲ, κατῆρχον τῶν Τρικκαίων,
στόλον ἐκ πλοίων ἔχοντες μιᾶς τριακοντάδος.
620 Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος παῖς καὶ τῆς Δηϊτύχης,
εἴτε καθὼς συγγράφουσι τινὲς τῆς Δηϊπύλης,
ἦρχε τῶν Ὀρμενίων τε καὶ τῶν ἐξ Ὑπερείας,
ὁλκάδας τεσσαράκοντα τὸν στόλον κεκτημένος.
Δύο τῶν ἐκ Γυρτώνης (1) δὲ ἦσαν οἱ στρατηλάται,
625 ὁ Πολυποίτης δισκευτὴς μετὰ τοῦ Λεοντέως·
ὧν ὁ μὲν παῖς Πειρίθου τε καὶ τῆς Ἱπποδαμείας,
ὁ Λεοντεὺς Κορώνου δὲ υἱὸς καὶ Κλεοβούλης,
Κόρωνος τοῦ Καινέως δὲ φίλος υἱὸς ὑπῆρχε·
καὶ τούτοις τεσσαράκοντα στόλος ὑπῆρχε πλοίων.
630 Γουνεὺς ὁ τοῦ Ὠκύτου δὲ καὶ τῆς Ταυροπωλίας,
εἴτ' οὖν ὡς γράφουσι τινὲς ὁ τῆς Ἱπποδαμείας,
τῶν Ἐνιάνων (2), Περραιβῶν καὶ τῶν Κυφάνων ἦρχεν,
ὁλκάδων στόλον εἴκοσι καὶ δύο κεκτημένος.
Μαγνήτων δὲ ὁ Πρόθοος κατάρχων ἐναυάρχει
635 τοῦ Τενθρηδόνος ὢν υἱὸς, μητρὸς ἐξ Ἐρυμάχης,
εἴτε, τῆς Κλεοβοίας δὲ παιδὸς τῆς τοῦ Εὐρύτου·
στόλος δὲ τεσσαράκοντα τούτῳ παρῆσαν πλοίων.

(1) CC. Γορτύνης. (2) CC. Αἰνιάνων.

Οὗτοι καθ' Ὅμηρον εἰσὶν Ἑλλήνων ἡγεμόνες,
τὺς δ' ἄλλους παραλέλοιπεν εἰπεῖν τῷ καταλόγῳ·
640 τὸν Κάλχαντα, τὸν Θέστορος υἱὸν καὶ Πολυμήλας,
τῷ καταλόγῳ μὲν εἰπεῖν παρέλειψε καὶ μόνῳ·
τὸν μέγαν Παλαμήδην δὲ τὸν πάνσοφον ἐκεῖνον
τὸν Εὐβοέα, τὸν υἱὸν Ναυπλίου καὶ Κλυμένης
παμπαντελείως ἔῤῥιψεν ἔξω τῆς Ἰλιάδος·
645 τὸν Τεῦθιν παραλέλοιπεν ἐκ τῆς Αὐλίδος αὖθις,
ὑποστραφέντα καὶ αὐτὸν κτείναντα τῇ πατρίδι,
ὁμοίως καὶ Μενέδημον τρωθέντα τῇ Αὐλίδι,
στραφέντα καὶ θανόντα δὲ τῇ γῇ τῇ τῆς πατρίδος,
καὶ τὸν Ὀρμένιον αὐτὸν Αὐλίδι τεθνηκότα·
650 ἔπειθε γὰρ τὺς Ἕλληνας μὴ πλεῖν ὡς πρὸς τὴν Τροίαν·
Θερσίτην τὸν τῆς Δίας δὲ υἱὸν καὶ τῦ Ἀγρίου,
πανευγενῆ μὲν ἕλκοντα τῦ γένους ῥιζουχίαν,
κἂν ἦν χωλὸς καὶ παραβλὼψ, φοξὸς, κυρτὸς, ψεδνόθριξ,
τῦ καταλόγου τῶν λοιπῶν ὠστράκισεν Ἑλλήνων·
655 ἄλλους πολλοὺς καὶ θαυμαστοὺς παρῆκεν ἡγεμόνας,
τὸν Πολυνείκους Θέρσανδρον, ὃν Τήλεφος ἀνεῖλεν,
καὶ σὺν αὐτῷ τὸν Ἐπειὸν, υἱὸν τῦ Πανοπέως,
τὸν μέγαν ἀρχιτέκτονα, γενναῖον τε πυγμά[illegible]ον,
ὅσπερ μηχανησάμενος τὸν δούρειον τὸν ἵππο[illegible]
660 τὴν Τροίαν κατεπόρθησεν, ὡς καθεξῆς δ[illegible] λέξω.
Ἀλλ' ἐπειδὴ μεμάθηκας κλήσεις καὶ [illegible]
καὶ τὰς μορφὰς μ[illegible]νθανε τὸς τ[illegible]
καὶ τότε πάσ[illegible]ν μέχρ[illegible]
Ὁ Ἀγ[illegible]λεὺς
665 ἦν μέγ[illegible], λ[illegible]
εὐπαί[illegible]λος
[illegible]

Ὁ Νέστωρ, μέγας καὶ γλαυκὸς, ὑπόπυῤῥος ὑπῆρχε,
670 μακρόῤῥιν, μακροπρόσωπος, πανφρόνιμος, λευκόθριξ.
Ὁ τούτου παῖς Ἀντίλοχος νεώτερος ἦν πάντων,
λευκὸς, μικρόῤῥιν καὶ γλαυκὸς, εὐτράχηλος, εὐῆλιξ,
ξανθὸς, καλλίθριξ, δρομικὸς καὶ τῶν γρηγοροφθάλμων,
εὔσκυλτος, εὐανάτρεπτος, ἐρυθριῶν συντόμως.
675 Ὁ Ἀχιλεὺς, μακροσκελὴς, ὑπόσπανος ὑπῆρχε,
λευκὸς, ξανθόθριξ καὶ πυῤῥὸς, δασύθριξ καὶ μακρόῤῥιν,
γυναικοπρόσωπος, φαιδρὸς καὶ τῶν γρηγοροφθάλμων,
ταχυδρομῶν, γλυκύφωνος, πικρόθυμος, ὀργίλος.
Ὁ Φοίνιξ, γέρων, φρόνιμος, μέσος τὴν ἡλικίαν,
680 μακρόθριξ, εὐχαράκτηρος, μελίχρους τὴν ἰδέαν,
τὴν φύσιν συντομόδακρυς καὶ τῶν θλιβεροψύχων.
Ὁ Πάτροκλος, μεσῆλιξ ἦν, ὑπόπυῤῥος, ξανθόθριξ,
εὐπώγων καὶ προκοίλιος, πλὴν εὐηδὴς τὴν θέαν.
Αἴας ὁ Τελαμώνιος, πύργος ὁ τῶν Ἑλλήνων,
685 ἦν μέγας, ἀλλ' εὐσύνθετος, εὔριν, στουρὸς, μελάνθριξ,
τὴν γενειάδα κάλλιστος, ὀργίλον ὑποβλέπων,
κάλλει νικῶν τοὺς σύμπαντας, πλὴν Ἀχιλέως μόνου.
Ὁ δὲ Λοκρὸς Αἴας μὲν ἦν μακρός τε καὶ μελίχρους,
στουρομελάνθριξ καὶ στραβὸς, καὶ τῶν μακροπροσώπων,
690 πολεμικὸς, ἐγρηγορῶς, καὶ τῶν εὐπεριστρέπτων.
Ὁ Μενεσθεὺς, μεσῆλιξ ἦν, ὑπόλεπτος, μελάνθριξ,
[illegible] ...υτος, ἔμπειρος στρατηγίας,
[illegible] ... ἄχρι τοῦ νῦν τοῦ χρόνου.
[illegible] ... ἦν τετράγωνος τὸ σῶμα,
[illegible] ... τὴν γενειάδα,
[illegible] ... ους γράφω·
[illegible]
[illegible] ... καρδία
[illegible] ... ν τὸ πάχος

Οὗτοι καθ' Ὅμηρον εἰσὶν Ἑλλήνων ἡγεμόνες,
τὲς δ' ἄλλους παραλέλοιπεν εἰπεῖν τῷ καταλόγῳ·
640 τὸν Κάλχαντα, τὸν Θέστορος υἱὸν καὶ Πολυμήλας,
τῷ καταλόγῳ μὲν εἰπεῖν παρέλειψε καὶ μόνῳ·
τὸν μέγαν Παλαμήδην δὲ τὸν πάνσοφον ἐκεῖνον
τὸν Εὐβοέα, τὸν υἱὸν Ναυπλίου καὶ Κλυμένης
παμπαντελείως ἔῤῥιψεν ἔξω τῆς Ἰλιάδος·
645 τὸν Τεῦθιν παραλέλοιπεν ἐκ τῆς Αὐλίδος αὖθις,
ὑποστραφέντα καὶ αὐτὸν κτείναντα τῇ πατρίδι,
ὁμοίως καὶ Μενέδημον τρωθέντα τῇ Αὐλίδι,
στραφέντα καὶ θανόντα δὲ τῇ γῇ τῇ τῆς πατρίδος,
καὶ τὸν Ὀρμένιον αὐτὸν Αὐλίδι τεθνηκότα·
650 ἔπειθε γὰρ τὲς Ἕλληνας μὴ πλεῖν ὡς πρὸς τὴν Τροίαν·
Θερσίτην τὸν τῆς Δίας δὲ υἱὸν καὶ τῦ Ἀγρίου,
πανευγενῆ μὲν ἕλκοντα τῦ γένους ῥιζουχίαν,
κἂν ἦν χωλὸς καὶ παραβλὼψ, φοξὸς, κυρτὸς, ψεδνόθριξ,
τῦ καταλόγου τῶν λοιπῶν ὠστράκισεν Ἑλλήνων·
655 ἄλλους πολλοὺς καὶ θαυμαστοὺς παρῆκεν ἡγεμόνας,
τὸν Πολυνείκους Θέρσανδρον, ὃν Τήλεφος ἀνεῖλεν,
καὶ σὺν αὐτῷ τὸν Ἐπειὸν, υἱὸν τῦ Πανοπέως,
τὸν μέγαν ἀρχιτέκτωνα, γενναῖον τὲ πυγμάχον,
ὅςπερ μηχανησάμενος τὸν δούρειον τὸν ἵππον
660 τὴν Τροίαν κατεπόρθησεν, ὡς καθεξῆς διδάξω.
Ἀλλ' ἐπειδὴ μεμάθηκας κλήσεις καὶ ναυαρχίας,
καὶ τὰς μορφάς μοι μάνθανε τὰς τῶν ἀριστοτέρων,
καὶ τότε πᾶσαν τὴν ὑφὴν μέχρι τῦ τέλους μάθε.
Ὁ Ἀγαμέμνων, βασιλεὺς ὁ πάντων τῶν Ἑλλήνων,
665 ἦν μέγας, δασυγένειος, λευκὸς, ἀλλὰ μελάνθριξ,
εὐπαίδευτος, εὐόμιλος αὐτῦ τοῖς διαλόγοις.
Ὁ δὲ Μενέλαος, κοντὸς, ὑπέπλατυς ὑπῆρχεν,
πυῤῥόθριξ, δασυγένειος, ξανθόθριξ καὶ δασύθριξ.

Ὁ Νέϛωρ, μέγας καὶ γλαυκὸς, ὑπόπυῤῥος ὑπῆρχε,
670 μακρόῤῥιν, μακροπρόσωπος, πανφρόνιμος, λευκόθριξ.
Ὁ τȣ́τȣ παῖς Ἀντίλοχος νεώτερος ἦν πάντων,
λευκὸς, μικρόῤῥιν καὶ γλαυκὸς, εὐτράχηλος, εὐῆλιξ,
ξανθὸς, καλλίθριξ, δρομικὸς καὶ τῶν γρηγοροφθάλμων,
εὔσκυλτος, εὐανάτρεπτος, ἐρυθριῶν συντόμως.
675 Ὁ Ἀχιλεὺς, μακροσκελὴς, ὑπόσπανος ὑπῆρχε,
λευκὸς, ξανθόθριξ καὶ πυῤῥὸς, δασύθριξ καὶ μακρόῤῥιν,
γυναικοπρόσωπος, φαιδρὸς καὶ τῶν γρηγοροφθάλμων,
ταχυδρομῶν, γλυκύφωνος, πικρόθυμος, ὀργίλος.
Ὁ Φοίνιξ, γέρων, φρόνιμος, μέσος τὴν ἡλικίαν,
680 μακρόθριξ, εὐχαράκτηρος, μελίχρȣς τὴν ἰδέαν,
τὴν φύσιν συντομόδακρυς καὶ τῶν θλιβεροψύχων.
Ὁ Πάτροκλος, μεσῆλιξ ἦν, ὑπόπυῤῥος, ξανθόθριξ,
εὐπώγων καὶ προκοίλιος, πλὴν εὐηδὴς τὴν θέαν.
Αἴας ὁ Τελαμώνιος, πύργος ὁ τῶν Ἑλλήνων,
685 ἦν μέγας, ἀλλ' εὐσύνθετος, εὔριν, ϛγȣρὸς, μελάνθριξ,
τὴν γενειάδα κάλλιϛος, ὀργίλον ὑποβλέπων,
κάλλει νικῶν τȣ̀ς σύμπαντας, πλὴν Ἀχιλέως μόνȣ.
Ὁ δὲ Λοκρὸς Αἴας μὲν ἦν μακρός τε καὶ μελίχρȣς,
ϛγȣρομελάνθριξ καὶ ϛραβὸς, καὶ τῶν μακροπροσώπων,
690 πηδητικὸς, ἐγρηγορὼς, καὶ τῶν εὐπεριϛρέπτων.
Ὁ Μενεσθεὺς, μεθῆλιξ ἦν, ὑπόλεπτος, μελάνθριξ,
ἐγρηγορὼς, εὐπαίδευτος, ἔμπειρος ϛρατηγίας,
ἱππότης ἀπαράμιλλος ἄχρι τȣ̃ νῦν τȣ̃ χρόνȣ.
Ὁ δέ γε Διομήδης ἦν τετράγωνος τὸ σῶμα,
695 σιμὸς καὶ σιμοτράχηλος, ξανθὸς τὴν γενειάδα,
καὶ βραχυῆλιξ πρὸς αὐτȣ̀ς τȣ̀ς ἥρωας ȣ̃ς γράφω·
ἐπεὶ τȣ́τȣ λωρίκιον ὕϛερον ἐφευρέθη
ἔσωθεν λάρνακος τινὸς ἐν τῇ Λογγιβαρδίᾳ
ἀνδρὸς μεγάλȣ μέγεθος, ȣ̃ τῶν λαβῶν τὸ πάχος

700 εἰς ὄγκον ἦν ἰσοπαχὲς, ἰσόμετρον κονδύλῳ,
ὃ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἐκρέμασαν ὡς θαῦμα.
Εὐρύαλος, πλατύτερος, κατάσαρκος ἦν, μέγας,
μακρόθριξ, εὐχαράκτηρος, εὐπρόσωπος τῶν μέσων.
Ὁ Σθένελος, εὐῆλιξ ἦν, εὔθετος, εὐχαράκτηρ,
705 δειλὸς, ὑβρίζων, ἀναιδὴς, εὐστήρικτος τὰς φρένας.
Ὁ Ὀδυσσεὺς, μεσῆλιξ ἦν, λευκός τε καὶ προγάστωρ,
ἁπλόθριξ, στρεβλογνώμων δὲ, πικρός τε καὶ μακρέῤῥιν·
Ὁ Θόας ἦν περίγοργος, λεπτός τε καὶ μεσῆλιξ,
λευκὸς, στγρὸς, ὑπόγλαυκος, εὐσύμβουλος καὶ νέος.
710 Ἰδομενεὺς μεσόγηρως, μέσος τὴν ἡλικίαν,
μέλας ὁμοῦ τε καὶ στγρὸς, κοντόθριξ, δασυπώγων.
Ὁ Μηριώνης δὲ στρεβλὴν ἐκέκτητο τὴν ῥῖνα,
κοντὸς ὑπάρχων καὶ πλατὺς, εὔθριξ, στγρὸς, εὐπώγων.
Ὁ Πρωτεσίλαος, ἀνὴρ ὁ τῆς Λαοδαμείας,
715 λευκὸς, μακρὸς, εὐσύνθετος, ὁλόθριξ, καὶ ξανθόθριξ,
ὡραῖος, νέος, τολμηρὸς καὶ τῶν εὐκαταστάτων.
λιπὼν δὲ Λαοδάμειαν νύμφην ἐν τῷ θαλάμῳ,
σὺν τοῖς λοιποῖς ἐστράτευσε τοῖς Ἕλλησιν εἰς Τροίαν·
πρῶτος δὲ πίπτει τῶν λοιπῶν, ὡς προπηδήσας πρῶτος,
720 ὡς ὅταν δεῖ σαφέστερον μαθήσῃ περὶ τούτου.
Εὔμηλος τῆς Ἀλκήστιδος μητρὸς τῆς πανυρίστης,
ἥτις αὐτὴν ἀπέδωκε θανεῖν ὑπὲρ συζύγου,
ὡραῖος, καὶ εὐῆλιξ ἦν, εὐπαίδευτος, ξανθόθριξ.
Εὐμήκης, μέλας, σύνοφρυς ὑπῆρχε Φιλοκτήτης.
725 Ὁ Κάλχας, ὁλοπόλιος, μικρὸς τὴν ἡλικίαν,
λευκὸς τὸ σῶμα καὶ λεπτὸς, καὶ δασυχαίτης ἅμα.
Ὁ Παλαμήδης, Κάτων τὲ ὁ πρῶτος, καὶ ὁ Τζέτζης
εὐήλικες, εὐτράχηλοι, μακρόῤῥινες συμμέτρως,
συμμέτρως μακροπρόσωποι, γοργοὶ, τῶν αἰδημόνων,
730 λεπτοὶ, γλαυκοὶ, χρυσόχροες, πυῤῥότριχοι, καὶ οὖλοι,

σωματικοῖς καὶ ψυχικοῖς ὅμοιοι πᾶσιν ὄντες,
ὡς καὶ τὴν κόμην αὐχμηρὰν ἐξ ἀλυσίας ἔχειν,
καὶ συμπεσεῖν τὴν πλείονα καὶ διεῤῥυηκέναι·
ἐμοῦ δ' οὔτοι διέφερον τῷ μὴ θυμοῦσθαι μόνον,
735 εἰ τέως οὐχὶ ψεύδονται τῶν συγγραφέων λόγοι·
αἱ κράσεις αἱ τοιαῦται γὰρ θερμαί τε καὶ θυμώδεις,
εἰ μή που περισσότερον εἶχον ἐμοῦ τὸ φλέγμα,
καὶ τῷ φιλοκερδέστερος καὶ φειδωλὸς ὑπάρχειν,
Κάτων ἐμοῦ διέφερεν ὅμοιος ὢν τοῖς ἄλλοις,
740 ἐμοὶ δὲ πλέον τοῦ ἀνδρὸς τοῦ Κάτωνος ὑπάρχει
τὸ μὴ κρατεῖσθαι χρήμασι· θυμὸς ἐπὶ δικαίοις
πῦρ πνέων, ὥσπερ Κάτωνι δευτέρῳ παρυπῆρχε.
Τὸν Ἐπειόν μοι μάνθανε τὶς ἦν κατὰ τὴν θέαν·
λευκὸς, ὡραῖος, εὔχαρις, μέγας εἰς ἡλικίαν,
745 νέος, δασύθριξ καὶ ξανθὸς, δειλὸς ὑπὲρ ἐλάφους,
μηχανητὴς πανάριστος, πυγμάχος τὲ γενναῖος.
Ἐπεί σοι νῦν κατέλεξα καὶ τὰς μορφὰς ἡρώων,
πάλιν πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τὸν λόγον ἀνακτέον.
Ὡς πᾶν τοῦτο τὸ στράτευμα συνήχθη πρὸς Αὐλίδα,
750 εἰς ἀριθμὸν ποσούμενον ὡς ἔφην χιλιάδων,
εἰς στόλον καὶ ναυάρχους τὲ τοὺς ἄνω λελεγμένους,
ἀνέμοις κατεσχέθησαν ἐκεῖσε χειμερίοις·
ἀνθ' ὧν, ὡς γράφουσι τινὲς ἐκ τῶν μυθογραφέντων,
ὁ Ἀγαμέμνων ἔλαφον Ἀρτέμιδος τοξεύει·
755 ὅθεν τὴν Ἰφιγένειαν αὐτοῦ τὴν θυγατέρα,
ἐκ τῆς Μυκήνης ἄξαντες, ἔμελλον θύειν τότε,
διαδραμοῦσαν δ' ἔλαφον σφάττουσιν ἀντ' ἐκείνης,
ἐκείνην δὲ ἱέρειαν Ἀρτέμιδος ποιοῦσιν·
ἡ δ' Ἄρτεμις οὐκ ἄλλη τὶς ἐστὶν, ἀλλ' ἡ σελήνη·
760 ἀνέμων ἔπειτα φορῶν πνευσάντων καὶ πομπίμων,
Διῒ θυσίας ἔθυον πρὸς κρήνην ἐν Αὐλίδι·

πρὸς ἥνπερ κρήνην δράκων τις εἰς πλάτανον ἑρπύσας,
μέσον παντὸς στρατεύματος, πάντων ὁρόντων τοῦτον,
ὀκτὼ στρουθοῦ νεόττια νήπια τέκνα τρώγει,
765 καὶ τὴν μητέρα τῶν στρουθῶν κατέφαγεν ἐνάτην·
εἶτα πρὸς λίθων ποῦ σωρὸν κρυβεὶς ἐξηφανίσθη,
ὅπερ καὶ ἀπολίθωσιν τοῦ δράκοντος καλοῦσι.

Τοῦ μάντεως εἰπόντος γὰρ τοῖς Ἕλλησι τὸ τέρας,
ὅτι καθάπερ βέβρωκεν ὀκτὼ στρουθοὺς ὁ δράκων,
770 ἐνάτην δὲ κατέφαγε σὺν τούτοις τὴν μητέρα,
ἔπειτα παρεισέδραμεν εἰς τὴν λιθοσωρείαν,
οὕτως ἡμεῖς ὀκταετῶς τοὺς Τρῶας ἀναιροῦντες,
ἐνάτῳ καὶ τὸν Ἕκτορα σὺν τούτοις ἀναιρεῖτε,
δεκάτῳ καθελεῖτε δὲ καὶ τείχη τὰ τῆς Τροίας·
775 οὕτως εἰπόντος μαντικῶς τοῦ Κάλχαντος τὸ μέλλον,
δευτέρους ὅρκους Ἕλληνες ὀμόσαντες φρικώδεις,
μηδένα πρὸ πορθήσεως τῆς Τροίας ὑποστρέφειν,
λύσαντες δὲ πρυμνήσια, πελάσαντες ἱστία,
ἤδη λοιπὸν ὡς πρὸς αὐτὴν ἀπέπλεον τὴν Τροίαν·
780 Ἰρίδων φαινομένων δὲ, τόξων τῶν οὐρανίων,
οἱ Τρῶες, καίπερ ἔχοντες φύλακας προσκοποῦντας,
καὶ τὸν Πολίτην σὺν αὐτοῖς υἱὸν τὸν τοῦ Πριάμου
πρὸ τῶν φυλάκων τῶν αὐτῶν καὶ πρὸ τῶν μηνυμάτων,
ἐκ τῶν σημείων ἔγνωσαν ζάλην δεινοῦ πολέμου,
785 καὶ περὶ πόλιν Μύρινναν οὖσαν πλησίον Τροίας
ἐλθόντες, καθωπλίσθησαν καὶ στρατοπεδαρχοῦνται,
καὶ πάντες περὶ θάλασσαν ἔνοπλοι συνδραμόντες
τοὺς Ἕλληνας ἐκώλυον ἐκβαίνειν τῶν ὁλκάδων.

Ἀλλὰ λεκτέον πρῶτον μοι καὶ τούτων ἡγεμόνας,
790 καὶ τότε προχωρήσωμεν πρεπόντως πρὸς τὴν μάχην.

Οἱ τότε Τρώων στρατηγοὶ παρευρημένοι Τροίᾳ
ἦσαν ἑπτὰ καὶ εἴκοσι τὸν ἀριθμὸν οἱ πλείους,

χωρὶς τῶν συνεχέστερον ὑστέρως ἐρχομένων
Ῥήσου καὶ Ἱπποκόωντος καὶ τοῦ Ὀθρυονέως,
795 Πενθεσιλείας, Μέμνονος κρατοῦντος Αἰθιόπων,
καὶ Πολυδάμαντος Ἰνδοῦ, Μυσοῦ τε Εὐρυπύλου,
καὶ τῶν λοιπῶν τῶν συνεχῶς εἰς Τροίαν ἐρχομένων,
καὶ σκόπει μοι καὶ μάνθανε καὶ τούτων νῦν τὰς κλήσεις.
Ὁ Ἕκτωρ ἦν Πριάμου τε υἱὸς καὶ τῆς Ἑκάβης,
800 πάνυ μακρὸς καὶ εὔογκος, μελάγχρους τὴν ἰδέαν,
στουρομελάνθριξ, εὔριν τε, κοντόθριξ καὶ εὐπώγων,
στραβὸς, ψελλὸς, βαρύφωνος καὶ σθεναρὸς ἰσχύϊ,
καὶ φοβερὸς πολεμιστὴς, κἂν περ ἐγὼ σιγήσω,
Ὅμηρος δὲ καὶ τὴν μορφὴν τοῦτον ὡραῖον λέγει,
805 οὗτος τῶν Τρώων βασιλεὺς καὶ στρατηγὸς ἦν τότε.
Αἰνείας ὁ Ἀγχίσου δὲ υἱὸς καὶ Ἀφροδίτης,
κοντὸς, παχὺς, πυῤῥάκης τε, λευκὸς, γλαυκὸς καὶ εὔριν,
εὐπώγων, πλατυπρόσωπος, φρόνιμος, ἀναφάλας·
οὗτος σὺν τῷ Ἀκάμαντι καὶ σὺν τῷ Ἀρχιλόχῳ,
810 υἱοῖς τε τοῦ Ἀντήνορος, ἦρχε τῶν Δαρδανίων.
Πάνδαρος ὁ Λυκάονος υἱὸς καὶ τῆς Ἰδαίας,
λεπτὸς, εὐπρόσωπος, γοργὸς, μέσος τὴν ἡλικίαν,
τοξότης εὐστοχώτατος, μελίχρους, καὶ μελάνθριξ,
ἦν στρατηγὸς Ζελειωτῶν, ὄντων ἐγγὺς τῆς Ἴδης.
815 Λαμψακηνῶν ὁ Ἄδραστος καὶ Ἄμφιος κατῆρχον,
ἐκ τῆς Περκώπης πόλεως Μέροπος ὄντες παῖδες.
Ἄσιος ὁ Ὑρτάκου δὲ υἱὸς καὶ τῆς Ἀρίσβης
Ἀβυδηνῶν, Σηστίων τε καὶ Περκωσίων ἦρχεν.
Ἱππόθοος καὶ Πύλαιος ὄντες υἱοὶ τοῦ Λήθου
820 τῶν Λαρισσαίων Πελασγῶν εἶχον τὴν στρατοαρχίαν.
Ὁ Πείρως καὶ Ἀκάμας δὲ Θρᾳκῶν Ἑλλησποντίων,
Μαρωνειτῶν ὁ Εὔφημος υἱὸς ὁ τοῦ Τροιζήνου.
Πυραίχμης τῶν Παιόνων δὲ, τουτέστι τῶν Βουλγάρων,

τῶν ἐξ Ἀσίϐ ποταμϐ̃, τϐτέϛι τϐ̃ Βαρδάρη.
825 Τῶν Παφλαγόνων ϛρατηγὸς ὑπῆρχε Πυλαιμένης
ὁ Δῖος (1) καὶ Ἐπίϛροφος τῶν Βιθυνῶν ἐκράτϐν·
ὁ Χρόμης καὶ ὁ Ἔννομος πάντων Μυσῶν ἐκράτϐν,
Ὀλυμπηνῶν καὶ Πρϐσηνῶν καὶ τῶν ἐντὸς Καΐκϐ·
ὁ Φόρκυς καὶ Ἀσκάνιος Φρυγῶν ἐϛρατηλάτϐν,
830 Φρύγες δ' εἰσὶν οἱ Νικαεῖς, ὧν Ἀσκανία λίμνη.
Ὁ Μέσθλης δὲ καὶ Ἄντιφος Μηόνων ϛρατηλάται·
οἱ Μῄονες Λυδοί εἰσιν, ὧν πόλεις αἱ νῦν Σάρδεις.
Ὁ Νάϛης καὶ Ἀμφίμαχος Καρῶν καὶ Μιλησίων·
ὁ Σαρπηδὼν καὶ Γλαῦκος δὲ τῶν Παταρέων ἦρχϐν.
835 Οὗτοι μὲν ἦσαν ϛρατηγοὶ τότε τῶν Τρώων ὄντες,
οἵ τινες περὶ θάλασσαν ἔνοπλοι συνδραμόντες,
σὺν τοῖς αὐτῶν ϛρατεύμασι καὶ ϛρατοπεδαρχίαις
ἐκώλυον τϐ̀ς Ἕλληνας ἐκβαίνειν κατὰ Τρώων·
ὡς δ' ἄμφω τὰ ϛρατεύματα τῶν Τρώων, τῶν Ἑλλήνων
840 ἵϛαντο μὴ μαχόμενα φόβῳ χρησμῳδημάτων,
ἦν γὰρ χρησμὸς τὸν ἄρξαντα πρῶτον θανεῖν τῶν ἄλλων,
ἰδὼν ὁ Πρωτεσίλαος ἁπάντων τὴν δειλίαν,
ζωῆς ἀδόξϐ θάνατον ἔνδοξον προτιμήσας,
πολὺ πρὸ πάντων προπηδᾷ κατὰ τῶν Τρώων μόνος,
845 καὶ τῷ δοκεῖν μὲν σφάττεται, ζῇ δὲ τῇ μνήμῃ πλέον,
Ἕκτωρ γὰρ τϐ̃τον, Εὔφορβος, Ἀκάτης ἀναιρϐ̃σιν·
ἡ δὲ σφαγὴ τοῖς Ἕλλησι λυτήριος θυσία,
καὶ νίκη γίνεται λαμπρὰ, καὶ παροχεὺς βραβείων·
αὐτίκα δὲ θαῤῥήσαντες ἐξέδραμον τῶν πλοίων,
850 καὶ συμβαλόντες τρέπϐσι τϐ̀ς Τρῶας κατὰ κράτος,
χείμαῤῥοι γὰρ ἐῤῥύησαν αἱμάτων τῷ πολέμῳ·
περὶ τὴν νύκτα δὲ λοιπὸν ἁπάντων Τρώων πλῆθος
ὡς πρὸς τὴν Τροίαν προσδραμὸν, κλείει τὰς ταύτης πύλας.
Ἡ τϐ̃ Πρωτεσιλάϐ δὲ σύζυγος ἡ καλλίϛη

(1) Il. β. 856. Ὀδίος.

855 *μαθῦσα τὴν ἀναίρεσιν τῦ νεαρῦ συζύγυ,*
τὸν νυμφικὸν τὸν ϛολισμὸν εὐθὺς ἐνδυσαμένη,
αὐτὴν μαχαίρᾳ πλήξασα, κατάγει πρὸς τὸν Ἅδην,
νύμφη νυμφίῳ τῷ καλῷ θέλυσα συμπαρεῖναι.
Οἱ Ἕλληνες, *τῶν* Τρώων *δὲ κλεισθέντων ἐν τῇ* Τροίᾳ,
860 *ταῖς περιχώροις ὐδαμῶς ἦσαν τῶν* Τρώων *βλάβη·*
ἕϛ' ἂν ἐκ τῆς Τενέδυ *τὲ καὶ πόλεως* Τενάνδρυ,
Κύκνος ὁ Ποσειδῶνος *τὲ καὶ τῆς* Σκαμανδρονίκης,
νυκτερινὸν τὸν πόλεμον συνήῤῥαξεν ἐκείνοις·
εὐθὺς γὰρ τῦτον Ἀχιλεὺς *ἀπέκτεινε τῇ μάχῃ,*
865 *καὶ πᾶν τὸ τύτυ ϛράτευμα θερίζεται τελέως.*
Ὅρκοι λοιπὸν ἐγίνοντο πορθεῖν τὰς περιχώρυς,
ὅτι μηδέν τι δυσχερὲς πρός τινα τύτων δρῶντες,
ἐκ τύτων ἠδικήθησαν κατάρξαντες τῦ Κύκνυ.
Καὶ *τότε τεύξαντες πλεκτὰς σκηνὰς καὶ κατοικίας,*
870 *οἱ μὲν αὐτῶν παρέμενον ἐϛρατοπεδευκότες,*
ἄλλοι δὲ τὰ περίχωρα τῶν Τρώων *ἐξεπόρθυν,*
φρικώδεις ὅρκυς θέμενοι, μηδὲν παρυποκρύπτειν·
ὁ Ἀχιλεὺς *δὲ μάλιϛα τὰς χώρας ἐξεπόρθει,*
τῦ Παλαμήδυς *σὺν αὐτῷ συϛρατηγῦντος τότε,*
875 *τῦ* Εὐβοέως *τῦ σοφῦ, τῦ μηχανικωτάτυ,*
τῦ ἀριθμὺς καὶ γράμματα καὶ τὸν πεσσὸν εὑρόντος,
ζυγὺς καὶ παρατάξεις τὲ, σὺν τύτοις ἄλλα πόσα.
Καὶ Διομήδης *μὲν πορθεῖ τὴν πόλιν τὴν τῦ* Κύκνυ,
καὶ Κόμην *τε καὶ* Κόμαρχον *παῖδας ἀνεῖλε τύτυ,*
880 *καὶ* Γλαύκην *χρόνων ἕνδεκα τύτυ τὴν θυγατέρα,*
τὴν Λαοδίκην *ὥς τινες γράφυσι τῶν ἑτέρων,*
εὐπρεπεϛάτην ἤγαγε σὺν τοῖς λοιποῖς λαφύροις,
εἰς μέσον τῦ ϛρατεύματος παντὸς τῦ τῶν Ἑλλήνων.
Αἴας *ὁ μέγας δ' ἐκπορθεῖ* Θρᾴκην *καὶ* Τευθρανίαν,
885 *καὶ θυγατέρα* Τεύθραντος *αἰχμάλωτον λαμβάνει*

Τέκμησσαν, ἑπτακαίδεκα τῶν χρόνων ὑπηργμένην,
μακρὰν, λεπτοχαράκτηρα, λεπτόρινα, μελάγχρουν,
εὐόφθαλμον, ἁπλότριχα, μελάντριχα, δριμεῖαν,
εἰς ἡλικίαν εὔςολον, τελείαν καὶ παρθένον·
890 καὶ πάντα μέσον τοῦ ςρατοῦ παρέθετο καὶ οὗτος.
Ὁ δ' Ἀχιλεὺς ὡς ἔφημεν μετὰ τοῦ Παλαμήδους
ληλατῶν τὰς χώρας μὲν, τὰς πόλεις κατασκάπτων,
οἰκείᾳ ῥώμῃ χρώμενος, βουλῇ τῇ Παλαμήδους
εἴκοσι τρεῖς ἐπόρθησε πόλεις συμμάχους Τρώων·
895 αἱ πόλεις δ' ἅςπερ Ἀχιλεὺς εἷλε σὺν Παλαμήδει
κατὰ ῥητὸν ὑπάρχουσαι τάςδ' ἔχουσι τὰς κλήσεις·
Λέσβος, Φωκίας, Κολοφῶν, Κλαζομεναὶ καὶ Σμύρνη,
Κύμη, Τῆνος, Αἰγιαλὸς, αἱ ἑκατὸν αἱ πόλεις,
Σίδη, καὶ Ἀτραμύτειον, Λίλαιον καὶ Κολώνη,
900 Ἔνδιον, Κίλλα, Λύρνησσος, Τένεδος σὺν Λαρίσσῃ,
Θήβη, Χρύσα, καὶ Πήδασος, Αἴνειον τε καὶ Πῖνος·
ταύτας κατέσχεν Ἀχιλεὺς πόλεις σὺν Παλαμήδει,
τῷ σοφωτάτῳ Εὐβοεῖ καὶ ςρατηγικωτάτῳ,
υἱῷ Ναυπλίου τοῦ σοφοῦ, μητρὸς δὲ τῆς Κλυμένης·
905 ἐκ τούτων λάφυρα πολλὰ τοῖς Ἕλλησιν εἰςφέρει,
καὶ αἰχμαλώτους σὺν αὐτοῖς τρεῖς ἤγαγε γυναῖκας·
ἐκ μὲν τῆς Λέσβου, Φόρβαντος κόρην τὴν Διομήδην,
ἐκ τῶν Θηβῶν ἑτέραν δὲ, Θηβῶν Ὑποπλακίων,
γυναῖκα Ἠετίωνος, Κιλίκων βασιλέως,
910 κτείνας τὸν Ἠετίωνα, καὶ τὸν ςρατὸν Κιλίκων,
ἣν ἐξωνήσαντο τινὲς τῶν γυναικῶν ὑςέρως·
ἐκ Χρύσης Χρυσηΐδα δὲ τοῦ Χρύσου θυγατέρα,
τὴν καὶ τὸ πατρωνύμιον ταύτην λαβοῦσαν κλῆσιν,
ταύτης γὰρ ἦν τὸ ὄνομα τὴν κλῆσιν Ἀστυνόμη,
915 καὶ ταύτην μὲν εἰς τὸ κοινὸν σὺν τοῖς λοιποῖς λαφύροις
ὡς οἱ λοιποὶ τῶν στρατηγῶν παρέθετο καὶ οὗτος.

Τὴν Λύρνησσον πορθήσας δὲ τὴν πόλιν τȣ̃ Βρισέως,
καὶ κτείνας καὶ τὸν Μήνυτα σύζυγον Βρισηΐδος,
λαβὼν τὴν Ἱπποδάμειαν, αὐτὴν τὴν Βρισηΐδα,
920 θελχθεὶς αὐτῆς τῷ ἔρωτι, καταφρονεῖ τῶν ὅρκων,
παρασπονδεῖ πρὸς Ἕλληνας, συνθήκας παραβαίνει,
καὶ κρύπτει ταύτην ἔνδοθεν αὐτȣ̃ τῆς κατοικίας
χωρὶς βουλῆς τῶν στρατηγῶν, χωρὶς τῶν στρατευμάτων,
λαβὼν δῶρον ἐξαίρετον, ὅπερ αὐτὸς ἐπόθει·
925 τȣ̃το μαθὼν τὸ στράτευμα, μεγάλως ἐταράχθη,
καὶ θόρυβος ἐγένετο καὶ σκέψις περὶ τȣ́του,
ὁποίῳ τρόπῳ τὲ καὶ πῶς ȣ̃τως αὐτεξουσίως
αὐτὴν ἐξέκρινεν αὐτῷ καταφρονῶν τῶν ὅρκων,
ἔδοξε πᾶσι τȣ̃ λοιπȣ̃ μὴ στρατηγεῖν ἐκεῖνον.
930 Ὁ Ὀδυσσεὺς ἀνῆπτε δὲ μᾶλλον τȣ̀ς λόγους πλέον·
τῷ Παλαμήδει γὰρ ἐχθρὸς ὑπάρχων τῷ πανσόφῳ
τοῖς βασιλεῦσιν ἔλεγε θηρᾷν τὴν βασιλείαν,
τῷ Παλαμήδει συνεργῷ τοῖς πᾶσι κεχρημένος,
πρέπει φονεῦσαι τοιγαρȣ̃ν αὐτὸν τὸν Παλαμήδην,
935 τὴν κόρην ταύτην δὲ βαλεῖν εἰς τὸ κοινὸν, ὡς τ' ἄλλα.
Ἀλλά σοι πρῶτον λέξωμεν καὶ τὰς μορφὰς τὰς τȣ́των
τῶν αἰχμαλώτων γυναικῶν, ὧν εἶπον ἀνωτέρω·
καὶ τότε καὶ τὸν θάνατον ἐρῶ τȣ̃ Παλαμήδους,
καὶ κόρης τὴν ἀφαίρεσιν καὶ μῆνιν Ἀχιλέως,
940 καὶ πῶς ἑτέρως Ὅμηρος τὴν μῆνιν ταύτην γράφει·
καὶ τότε, παρελάσαντες τρίβους πολλοῖς ἀγνώστους,
πρὸς τὴν πλατεῖαν ἔλθοιμεν Ὁμήρου λεωφόρον
ἀμαξιτὸν βαδίζοντες τὴν γνώριμον τοῖς πᾶσι·
καὶ δὴ τὴν θέαν μάνθανε τῶνδε τῶν αἰχμαλώπων.
945 Ἡ Φόρβαντος θυγάτηρ μὲν ὑπῆρχε Διομήδη,
παρθένος, εἰκοσίχρονος, καλὴ τὴν ἡλικίαν,
λευκὴ, γλαυκὴ, μεσόπαχος, ὑπόσιμος, ξανθόθριξ.

σὺν οἷς, στρογγυλοπρόσωπος καὶ τῶν μεγαλοφθάλμων.
Ἡ Ἀστυνόμη Χρυσηῒς, θυγάτηρ ἡ τȣ̃ Χρύσου,
950 χρόνων ἐννεακαίδεκα, παρθένος ȣ̓̃σα τότε,
κοντὴ, λεπτή τε καὶ λευκὴ, ξανθότριχος ὑπῆρχεν,
εὐπρόσωπος, εὐόφθαλμος, μικρόστηθος καὶ εὔριν.
Ἡ δέ γε Ἱπποδάμεια θυγάτηρ τȣ̃ Βρισέως
εἴκοσι χρόνων καὶ ἑνὸς ȣ̓̃σα τὴν ἡλικίαν,
955 γυνὴ μὲν ἦν τȣ̃ Μήνυτος Λελέγων βασιλέως,
μακρὰ, λευκὴ, καλλίμαστος, ȣ̓λόθριξ, καὶ μελάνθριξ,
εὔστολος, καλλιπάρῃος, φιλόγελως καὶ εὔριν,
κεχλοϊσμένον βλέφαρον, ὀφρῦς συνδεδεμένη,
ἣν ἀποκρύψας Ἀχιλεὺς, ὡς ἔφην ἀνωτέρω,
960 ἐποίησε τὸ στράτευμα μεγάλως ταραχθῆναι,
καὶ περιστεῖλαι καὶ αὐτὸν μὴ στρατηγεῖν Ἑλλήνων,
ὡς ἄπιστον, ὡς ἄσπονδον, ὡς ὅρκων παραβάτην,
καὶ Παλαμήδην τὸν σοφὸν ὡς δι' αὐτὸν φονεῦσαι.
Ὁ Ὀδυσσεὺς γὰρ ὢν ἐχθρὸς ἄσπονδος Παλαμήδει
965 τῷ λέγειν τȣ̃τον αἴτιον εἶναι κακῶν ἁπάντων,
τȣ̀ς βασιλεῖς ὡς πρὸς θυμὸν ἀμέτρητον κινήσας,
ἔπεισεν ἄνδρα ποδαπὸν ἀποθανεῖν ἀδίκως·
καὶ γὰρ ἐρίζων πρὸς αὐτὸν σοφαῖς μηχανουργίαις,
σκότος ὑπῆρχεν ὡς πρὸς φῶς, νόσος ὡς πρὸς ὑγείαν,
970 πρὸς Ἰνδικὸν ὀσφράδιον κόπρος δυσωδεστάτη.
Ὁ Παλαμήδης γὰρ αὐτὸς ἡ πάνσοφος καρδία,
πραῢς ὢν καὶ εὐόμιλος καὶ ταπεινὸς τοῖς πᾶσι,
πάντας φιλῶν ὡς ἑαυτὸν, τοῖς πᾶσιν ἐποθεῖτο,
καὶ ἐτιμᾶτο σύμπασι κατὰ πολλȣ̀ς τȣ̀ς τρόπους,
975 ὡς εὐγενὴς, ὡς στρατηγὸς, ὡς ἰατρὸς, ὡς μάντις,
ὡς μηχανὰς δυνάμενος ποιεῖν πορθητηρίους,
ὡς ἐφευρῶν τὰ γράμματα, τȣ̀ς ψήφους, τὸ ταβλίζειν,
τὸ παρατάσσειν τὸν στρατὸν ἐν συμβολαῖς πολέμου,

ἁπλῶς εἰπεῖν ὡς εὑρετὴς βιωφελῶν παντοίων.
980 Καὶ γὰρ τὸ πρὶν ἐκπλέουσι τοῖς Ἕλλησιν εἰς Τροίαν
σημεῖα κατεφαίνοντο, καὶ τέρατα φρικώδη·
ὑπερφυεῖς μὲν ἀστραπαί, βρονταὶ τῶν βαρυκτύπων,
λείψεις ἡλιοσέληνοι, ὄμβροι βραχῆς αἱμάτων,
ἄλλα μυρία τέρατα τῶν φοβερῶν τὴν θέαν·
985 τοῦ δὲ στρατοῦ τοῦ σύμπαντος μεγάλως πονουμένου,
πρῶτος αὐτὸς ἐρρύσατο τοῦ φόβου Παλαμήδης,
ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, εἰπών, ταῦτα τῶν Τρώων βλάβη,
πάντα γὰρ πρὸς ἀνατολὰς ἐφάνη τὰ σημεῖα·
εἶπε καὶ Κάλχας ἀληθῆ λέγειν τὸν Παλαμήδην.
990 Πρῶτον πρὸς Ἕλληνας αὐτὸ τοῦ Παλαμήδους ἔργον,
δεύτερον, ἀποπλεύσασιν αὐτοῖς ὡς πρὸς τὴν Τροίαν,
καὶ λυπουμένοις ἄμετρα τῷ πόθῳ τῆς πατρίδος,
ἐφεύρηκε τὰ γράμματα σὺν τούτοις τὸ ταβλίζειν·
καὶ γράμμασιν ἐχρῶντο μὲν γράφοντες τοῖς οἰκείοις·
995 ταβλίζοντες δ' ἐλάμβανον παραψυχὴν ὀλίγην,
τῆς λύπης τε καὶ τοῦ λιμοῦ τοῦ τότε γενομένου·
τροφὰς γὰρ μόλις εὕρισκον ὄντες ἐν ξένῃ χώρᾳ·
ὅθεν ὁ πόθος ηὔξανε πάντων πρὸς Παλαμήδην,
ὁ φθόνος δ' ἀνετάρασσε τὸν Ὀδυσσέα πλέον.
1000 Ἐπεὶ δὲ καὶ κατήρξαντο πορθεῖν τὰς περιχώρους,
ἀνθ' ὧν ὁ Κύκνος πόλεμον τοῖς Ἕλλησι συνῆψεν,
ἅπαν ἐλθὸν τὸ στράτευμα πρῶτον κατὰ Μυσίας
συνῆψε πόλεμον βαρὺν ἐν ποταμῷ Καΐκῳ,
οὗ περ καὶ φόνος πάμπολυς Μυσῶν τε καὶ Ἑλλήνων·
1005 πολλοὶ γὰρ ἔπεσον ἐκεῖ γενναῖοι στρατηλάται,
καὶ σὺν αὐτοῖς ὁ Θέρσανδρος υἱὸς τοῦ Πολυνείκους,
τῆς θυγατρὸς ὑπάρχων παῖς Ἀδράστου βασιλέως·
οὗ καὶ τροπὴ καθολικὴ γέγονεν ἂν Ἑλλήνων,
εἰ μὴ τὸν Τήλεφον αὐτὸν Μυσῶν τὸν βασιλέα,

τοὺς ἀμφοτέρους Αἴαντας, τὸν Νέστορα τὸν μέγαν,
τὸν Ἀθηναίων στρατηγὸν σὺν τούτοις Μενεσθέα,
τοῖς ἅπασι ποθούμενον Ἑλλήνων στρατηλάταις,
1075 οὗτος ὁ δόλιος ἀνὴρ ὡς πρὸς αὐτοὺς εἰρήκει·
ἐγὼ φροντίσω μηχαναῖς, αἷς περ αὐτὸν κρατήσω.
Καὶ δὴ τινὰ κρατήσαντες ἄνθρωπον ἐκ τῶν Τρώων,
τῷ Σαρπηδόνι χρήματα κομίζοντα πρὸς Τροίαν,
πείθουσι γράψαι Τρωϊκὰ γράμματα πρὸς χαρτίον,
1080 ὡς ἐκ Πριάμου πρὸς αὐτὸν τάχα τὸν Παλαμήδην·
καὶ δὴ τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν ἀπέσφαξαν εὐθέως,
ὀμόσαντες ἐλεύθερον ἂν γράψῃ καταλείψειν·
τὰ χρήματα δ' ἀφείλοντο καὶ χάρτην τὸν γραφέντα·
καὶ τὸν μὲν χάρτην πρὸς τινὰ δοῦλον τοῦ Παλαμήδους,
1085 ἐν τῷ στρατῷ φυλάττοντα σκηνὰς τὰς Παλαμήδους,
ἐκείνου διατρίβοντος ἔτι περὶ τὴν Λέσβον,
δεδώκασι καὶ χρήματα βραχύτατα εἰπόντες·
ἂν θήσεις τοῦτον εἰς αὐτὴν κλίνην τοῦ Παλαμήδους,
ἄλλα σοὶ δῶρα δώσομεν πλείονα τῶν δοθέντων.
1090 τὰ δ' ἄλλα πάντα χρήματα λαμβάνουσιν ἐκεῖνοι.
Καὶ δοῦλος μὲν ὁ δόλιος οὗτος τοῦ Παλαμήδους
ὑπὸ τὴν κλίνην ἔθετο τοῦ δόλου τὸ χαρτίον,
αὐτοὶ δὲ συντομώτατα πέμπουσι πρὸς τὴν Λέσβον·
κατὰ μὲν τὸ φαινόμενον καὶ τὸ δοκοῦν τοῖς πᾶσιν,
1095 ἐπὶ ποιήσει μηχανῶν καλοῦντες Παλαμήδην,
κατὰ δὲ τὴν ἀλήθειαν χωρίζοντες τῶν φίλων,
ὅπως ἂν ἀβοήθητον φονεύσωσιν ἐκεῖνον·
οὕτως ἐχώρισαν αὐτὸν ἐξ Ἀχιλέως τότε.
Οὗτος ἐλθὼν πρὸς στράτευμα καὶ πρὸς τὴν γερουσίαν,
1100 τάξει καὶ κοσμιότητι λέγει τοῖς βασιλεῦσιν.
Ὦ στρατηγοὶ καὶ βασιλεῖς, τί μηχανὰς ζητεῖτε;
ἔχετε ζώσας μηχανὰς, τοὺς Αἴαντας τοὺς δύο,

οἵ περ πορθεῖν ἐπίστανται πόλεις τῶν πολεμίων·
εἰ δέ γε χρείαν ἔχετε καὶ μηχανῶν ἀψύχων,
1105 ἅς περ αἱ χεῖρες αἱ ἐμαὶ δημιουργοῦσι τέχναις,
ἕτοιμον ἔχετε πεσεῖν ὡς πρὸς τὴν γῆν τὴν Τροίαν.
Τοιαῦτα μὲν ὁ πάσοφος εἶπεν ἀνὴρ ἐκεῖνος·
τοῦ φθόνου καὶ τοῦ φόνου δὲ τὸ ὄργανον τὸ μέγα
λόγον ἐκ λόγου συγκινῶν εἰς ὕβρεις ἐξετράπη,
1110 καὶ τοῦ στρατεύματος αὐτὸν προδότην ἀπεκάλει.
Ὡς δ' ἐκ τῆς κλίνης ἤγαγον καὶ τὸν πλαστὸν τὸν χάρτην,
λίθοις ὡς κύνα τὸν σοφὸν ἀνεῖλον Παλαμήδην,
Ζακύνθιοι λιθάζοντες μόνοι καὶ Μυκηναῖοι,
τοῦτο μόνον τὸ λόγιον κτεινόμενον εἰπόντα·
1115 χαῖρε ἀλήθεια κλεινή, προετεθνήκεις γάρ μου.
Οὕτως ἀδίκως τοῦ σοφοῦ θανόντος Παλαμήδους,
ἅπας Ἑλλήνων ὁ στρατὸς ἐδάκρυε κρυφίως,
τοῦ βασιλέως τὴν ὀργὴν πτοούμενος μεγάλως·
οὐ παρεχώρει θάπτειν γάρ, ἀλλ' οὐδὲ κλαίειν τοῦτον·
1120 κηρύξας τὸν τολμήσαντα θάπτειν τὸν Παλαμήδην,
γενέσθαι νέκυν ἄθαπτον, καὶ βρῶμα τῶν θηρίων.
Αἴας δ' ὁ μέγας ἐκμαθὼν τὴν συμφορὰν ἐκείνην,
λεοντικὸν καὶ βρύχιον στενάξας ἐκ καρδίας,
χωρεῖ πρὸς τοὺς λιθάζοντας ἔνοπλος ξιφηφόρος,
1125 καὶ τούτους μὲν ἐσκόρπισεν ἅπαντας διασπείρας,
αὐτὸς δὲ κόμην σύρριζον ἐξανασπῶν ἰδίαν,
καὶ γενειάδος τρίχωσιν, τὸ πρόσωπον ἐκξέων,
πίπτει πρὸς γῆν εἰς τὸν νεκρὸν περιλαβὼν ἐκεῖνον,
καὶ κατηφῆ τὸν ἥλιον τοῖς δάκρυσι ποιήσας,
1130 πηλοποιήσας καὶ τὴν γῆν ἐκ τῶν πολλῶν δακρύων,
ἀναλαβόμενος αὐτὸν κοσμεῖ τοῖς ἐνταφίοις·
καὶ θάπτει πρὸς Λεκέτυμνον, ὅρος ὂν τῆς Μηθύμνης·
οἵας δ' ἐφεῦρον Ἕλληνες συμφορὰς ἐκ Ναυπλίου,

Κατὰ τῆς γῆς γὰρ χέοντες τέφραν ἐκ τῆς ἑςίας,
τῇ ῥάβδῳ ταύτῃ τεχνικῶς ἔγραφον τὰς μαντείας,
30 βλέποντες πρὸς τὸν ἥλιον καὶ λέγοντες τὸ μέλλον·
ταύτην τὴν ῥάβδον Πλούταρχος λίτυον ὀνομάζει,
λίτουους δὲ Κοκκειανὸς Κάσσιος Δίων λέγει.
Οὕτως ὁ Χρύσης μαντικῶς ἐςολισμένος ἦλθε
σὺν δώροις ὠνησόμενος αὐτῷ τὴν θυγατέρα·
35 ὡς δ' Ἀγαμέμνων μετ' ὀργῆς ἐξήλασεν ἐκεῖνον,
ηὔξατο τῷ Ἀπόλλωνι ὁ Χρύσης καθ' Ἑλλήνων,
ἤγουν ἐπηύξατο σφοδρὸν τὸν ἥλιον γενέσθαι·
ὁ δὲ σφοδρὸς γενόμενος μετὰ πολλὰς τοὺς ὄμβρους,
εἰς ςράτευμα πολυπληθὲς πύκνωμα σκηνωμάτων,
40 ἀτμοὺς δυσώδεις ἀνιμῶν καὶ κόπρων καὶ πτωμάτων,
μιάνας, δυσκρατώσας δὲ σύμπαντα τὸν ἀέρα,
ὡς συνεργοῦντος καὶ αὐτοῦ ταῖς μαγικαῖς ταῖς τέχναις,
λοιμοὺς ἐπήγαγε δεινοὺς, φθείρας ἀνθρώπους, κτήνη.
Καὶ πρῶτον μὲν ἀπήρξατο τὰ κτήνη διαφθείρειν,
45 ὡς κεκυφότα πρὸς τὴν γῆν, ἧς ὁ λοιμὸς ἐκτρέχει,
καὶ ὡς εὐοσφραντότερα κατὰ πολὺ ἀνθρώπων·
μετὰ μικρὸν δ' ἀπήρξατο κτείνειν καὶ τοὺς ἀνθρώπους.
Ἐννέα μὲν ἐκράτησε τὸ νόσημα ἡμέραις,
καὶ τῶν νεκρῶν ἁπανταχοῦ συνήχοντο σωρεῖαι·
50 δεκάτῃ δὲ συνέδριον ὁ Ἀχιλεὺς ποιήσας,
ἠρώτα τί τὸ αἴτιον τῆς νόσου τῆς λοιμώδους.
Ὁ Κάλχας δ' ὁ τοῦ Θέςορος υἱὸς καὶ Πολυμήλας,
οἶδα μὲν, εἶπεν, Ἀχιλλεῦ, τῆς νόσου τὴν αἰτίαν,
τὸν βασιλέα φρίττω δὲ, τούτου γὰρ ἡ αἰτία·
55 τοῦ δὲ θαῤῥύναντος αὐτὸν, ἄρχεται λέγειν οὕτω.
Τὸ λοιμικὸν ἐνέσκηψε νόσημα ςρατοπέδῳ,
ἀνθ' ὧν ἀτίμως ἤλασε τὸν Χρύσην Ἀγαμέμνων,
ἄνθρωπον μάγον καὶ δεινὸν εἰς τὸ μεγάλα βλέπειν,

ἐλθόντα πρὸς ἐξώνησιν παιδὸς τῆς Χρυσηΐδος·
60 οὗτος γὰρ ἄκρως λυπηθεὶς ἐν μαγικαῖς ταῖς τέχναις,
εὑρὼν καὶ τὴν ἐκφλόγωσιν ἡλίου συνεργοῦσαν,
ἐπήγαγε τὸ νόσημα καὶ παῦσις οὐκ ἐσεῖται
πρὶν ἂν ἀποκομίσαιμεν αὐτῷ τὴν θυγατέρα,
μετὰ καὶ δώρων καὶ τιμῆς αὐτὸν ἐξιλεοῦντες·
65 καὶ τότε τρέψει τὸν λοιμὸν ἐν ἐπῳδαῖς ἑτέραις.
Οὕτω τοῦ τότε Κάλχαντος εἰπόντος τὴν αἰτίαν,
ὁ Ἀγαμέμνων μετ' ὀργῆς ὁ βασιλεὺς ἀνέστη
καὶ πέμπων πῦρ ἐξ ὀφθαλμῶν κακολογεῖ τὸν μάντιν·
ὁ δ' Ἀχιλεὺς ὑπερμαχῶν τοῦ μάντεως ἀνέστη,
70 καὶ πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα φησὶ τὸν βασιλέα·
πέμψον τὴν κόρην, βασιλεῦ, τὴν Χρύσου θυγατέρα
ὑπὲρ παντός σου τοῦ στρατοῦ καὶ τούτου σωτηρίας·
ἡμεῖς δ' ἄν περ πορθήσωμεν τὴν Τρωϊκὴν τὴν πόλιν,
διπλᾶ, τριπλᾶ σοι, τετραπλᾶ δώσομεν ὑπὲρ ταύτης·
75 ὁ δὲ φησὶ καὶ πρὸς αὐτὸν οὕτω τὸν βασιλέα·
ἐγὼ μὲν ἕτοιμος εἰμὶ τὴν Χρυσηΐδα πέμπειν,
τὴν Βρισηΐδα δὲ τὴν σὴν αἰχμάλωτον λαμβάνω.
Τούτων ἀκούσας Ἀχιλεὺς τῶν λόγων ἐθυμώθη,
διπλᾶ δὲ λογιζόμενος ὑπῆρχε τῇ καρδίᾳ,
80 ἢ ξίφος ἑλκυσάμενος κτεῖναι τὸν βασιλέα,
ἢ καταπαῦσαι τὴν ὀργήν, ὥς περ ἀνὴρ ἐχέφρων·
ἐν τούτοις ὄντος τοῦ ἀνδρὸς τοῖς λογισμοῖς, ὡς ἔφην,
ἤγουν ὀργῆς καὶ λογισμοῦ μέσον καθεστηκότος,
καὶ τῆς ὀργῆς ὡς πρὸς σφαγὰς τὸν ἥρωα κινούσης,
85 τοῦ λογισμοῦ δὲ θέλοντος παύειν θυμοῦ τὸ ζέον,
παρὰ τῆς Ἥρας Ἀθηνᾶ ἐξ οὐρανοῦ ἐπέμφθη,
ἐκ τῆς ψυχῆς ἡ φρόνησις, ἐκ κεφαλῆς, ἐλθοῦσα,
ἥ τις ἐστὶ σφαιροειδὴς εἰς οὐρανοῦ τὸ σχῆμα,
ἔπεισε τοῦτον παῦσαι μὲν τὸ ξίφος καθελκύειν,

90 λόγοις λοιδόροις δὲ πολλοῖς πλῦναι τὸν βασιλέα,
καὶ τέλος ἐξωμόσατο μὴ συμμαχεῖν ἐκείνῳ,
μηδὲ βοήθειαν τινὰ τοῖς Ἕλλησι παρέχειν·
ἐκ τοῦ ἑτέρε μέρες δὲ πάλιν τοῦ βασιλέως
ὀργιζομένε χαλεπῶς καὶ μηνιῶντος ἄγαν.

95 Ὁ Νέϛωρ ὁ τῆς Χλώριδος υἱὸς καὶ τοῦ Νηλέως,
κατά τινας ἑτέρες δὲ Νηλέως, Πολυμήδης,
τριγέρων ὢν καὶ βασιλεὺς Πυλίων γλυκύλογος,
ὡς πρὸς συμβάσεις ἔσπευδε συναγαγεῖν τοὺς δύο,
τὸν βασιλέα παραινῶν ἱκετικοῖς ἐν λόγοις

100 καταλιπεῖν τῷ Ἀχιλεῖ κεκτεῖσθαι Βρισηΐδα,
πύργον τὸν ἄνδρα τοῦ ϛρατοῦ λέγων Ἑλλήνων εἶναι,
τὸν δ' Ἀχιλέα νουθετῶν παύειν τὰς αὐθαδείας,
τῷ βασιλεῖ δὲ μηδαμῶς ἐθέλειν ἀντερίζειν,
λέγων πρὸς τοῦτον· ὁ κρατῶν ἐκ τοῦ Διὸς τὸ σκῆπτρον,

105 οὐκ ἔϛι σοι ὁμότιμος, ὦ Ἀχιλεῦ, οὐκ ἔϛιν·
εἰ ῥωμαλέος ἔφυς δὲ, καὶ παῖς θεᾶς ὑπάρχεις,
τουτέϛιν ἔχεις ἀρετὴν τὴν πρακτικὴν ἐν μάχαις,
ἀλλ' οὗτος κρείσσων σοι πολὺ, πολλῶν γὰρ βασιλεύει.
Οὕτω τοῦ Νέϛορος αὐτὲς ἄγοντος πρὸς συμβάσεις,

110 ἀσύμβατοι διέμειναν· ἐκϛάντες δ' ἀπ' ἀλλήλων,
ἦλθεν αὐτῶν ἑκάτερος σκηνώμασιν ἰδίαις·
ὁ Ἀγαμέμνων μὲν εὐθὺς πέμπει τὴν Χρυσηΐδα
πρὸς τὸν πατέρα τὸν αὐτῆς σὺν δώροις καὶ θυσίαις,
τοῦ Ὀδυσσέως σὺν νηῒ κομίζοντος ἐκείνην,

115 αὐτὸς δὲ τὸν Ταλθύβιον καὶ Εὐρυβάτην πέμψας,
τοῦ Ἀχιλέως ἔλαβε δῶρον τὴν Βρισηΐδα.
Ὁ δ' Ἀχιλεὺς ὑπέραντλος γενόμενος ἐκ λύπης,
εὐθέως πάντων χωρισθεὶς τῶν φίλων τῶν οἰκείων,
ἐλθὼν παρὰ τὴν θάλασσαν ἐκάθητο δακρύων,

120 βλέπων ὡς πρὸς τὸ πέλαγος, καὶ τῇ μητρὶ προσλέγων,

τῇ τοῦ Νηρέως Θέτιδι δῆθεν τῇ Νηρηΐδι.
Μῆτερ, ἐπεί με ἔτεκες ὄντα τῶν βραχυχρονίων,
ὁ Ζεὺς ὀφείλων μοι τιμὴν ὑπῆρχε διὰ τοῦτο·
νῦν δὲ καὶ βραχυχρόνιος καὶ ἄτιμος ὑπάρχω·
125 ὁ Ἀγαμέμνων γὰρ αὐτὸς ἔλαβε τὴν τιμήν με,
τὴν κόρην τὴν αἰχμάλωτον, ἣν εἶχον, Βρισηΐδα.
Οὕτως αὐτοῦ δακρύοντος, ἀνέδραμεν ἡ Θέτις
ἐκ τῆς θαλάσσης τοῦ βυθοῦ καθαπερεὶ ὁμίχλη·
χειρί τε ὁμαλίσασα, ἠρώτα τὴν αἰτίαν·
130 ὁ δὲ τὰ σύμπαντα λεπτῶς ἐκείνῃ διηγεῖται,
μέχρι τῆς ἀφαιρέσεως τῆς κόρης Βρισηΐδος,
καὶ ἱκετεύει ἀνελθεῖν εἰς οὐρανὸν πρὸς Δία,
καὶ ἱκετεῦσαι βοηθὸν τοῖς Τρώεσι γενέσθαι,
τοὺς Ἕλληνας συγκλεῖσαι δὲ καὶ τρέπειν πρὸς τὰ πλοῖα,
135 φονευομένους ὑπ' αὐτῶν τῶν Τρώων ἐν τῇ μάχῃ,
εἴ ποτε Δία ἔσωσε μέλλοντα δεσμηθῆναι
ἐκ Ποσειδῶνος, Ἀθηνᾶς, καὶ σὺν αὐτοῖς ἐξ Ἥρας.
Ἡ Θέτις δ' εἶπε πρὸς αὐτὸν πάλιν τὸν Ἀχιλλέα·
ὁ Ζεὺς περὶ Αἰθίοπας νῦν πότοις δεξιοῦται,
140 μετὰ δ' ἡμέρας δώδεκα ἐλεύσεται Ὀλύμπῳ·
κἀγὼ δὲ τότε πρὸς αὐτὸν εἰς Ὄλυμπον ἀνέλθω,
καὶ παρακλήσεσιν αὐτὸν δοκεῖ μοι καταπείσω·
τοιαῦτα μὲν ὑπέσχετο τῷ Ἀχιλεῖ ἡ Θέτις.
Καὶ δὴ Διὸς εἰς Ὄλυμπον ἐλθόντος δωδεκάτῃ,
145 καὶ σὺν αὐτῷ καὶ τῶν θεῶν ἀνῆλθε καὶ ἡ Θέτις,
καὶ τῇ σκαιᾷ μὲν ἥψατο γονάτων τῶν ἐκείνου,
τῇ δεξιᾷ γενείου δὲ τοῦ καὶ ἀνθερεῶνος,
παρακαλοῦσα τὸν υἱὸν τιμῆσαι Ἀχιλλέα·
οὗτος δ' ἐσίγα μὴ λαλῶν τῇ Θέτιδι μηδόλως,
150 ὡς δ' ἠνωχλεῖτο, στεναγμὸν ἐξέπεμψεν ἐκ βάθους,
ἐκείνην προτρεψάμενος πάλιν ἀποδημῆσαι,

τῇ κεφαλῇ δ' ἐπένευσεν ἐκείνη βοηθῆσαι.
Καὶ ἡ μὲν Θέτις πρὸς αὐτὴν τὴν θάλασσαν κατῆλθεν,
ὁ Ζεὺς δὲ πρὸς τὸν ἴδιον οἶκον εἰσῆλθε τότε·
155 πάντες δ' ἀνέστησαν θεοὶ ἐκ τῶν καθιδρυμάτων·
ἡ δ' Ἥρα δ' ὀργιλώτερον πρὸς Δία διετέθη,
ὅτι συνδιελέγετο Θέτιδι τῇ Νηρέως·
τούτου δὲ τὸ ἐμβρίμημα μεγάλως πτοηθεῖσα,
ἐκάθισε περίφοβος ἀμέτρως λυπουμένη,
160 καὶ πάντες ἀνεστέναξαν θεοὶ οἱ οὐρανίδαι.
Ὁ παντεργάτης δ' Ἥφαιστος παρηγορῶν τὴν Ἥραν,
διπλοειδὲς ποτήριον ἐδίδου συγκεράσας,
καὶ πρὸς αὐτὴν ἃ πέπονθεν ἐκ τοῦ Διὸς ἐλάλει·
εἰπὼν πῶς ἔρριψεν αὐτὸν ἐξ οὐρανοῦ εἰς Λῆμνον,
165 καὶ πῶς αὐτὸν οἱ Σίντιες ἀνέλαβον πεσόντα.
Οὕτως Ἡφαίστου λέγοντος ἐγέλασεν ἡ Ἥρα,
καὶ τὸν ποτῆρα δέχεται χειρὸς ἐξ Ἡφαιστείας,
ὁ δὲ καὶ πᾶσι τοῖς θεοῖς ἐκίρνα κατ' ἀξίαν·
οἱ καὶ πολὺν διήγειραν δι' Ἥφαιστον τὸν γέλων.
170 Οὕτω πανημερίως μὲν ἐδαίνυντο τῷ τότε,
τέρποντος τοῦ Ἀπόλλωνος ἐκείνους τῇ κιθάρᾳ,
καὶ τῶν μουσῶν τραγῳδουσῶν φωναῖς ἐν γλυκυτάταις.
Ἑσπέρᾳ δ' ἕκαστος αὐτῶν ἦλθε πρὸς τὴν οἰκίαν,
ἥν περ ἑκάστῳ Ἥφαιστος ἐποίησεν ἐντέχνως·
175 Ζεὺς δ' ὁ ποιῶν τὰς ἀστραπὰς ἦλθεν αὐτοῦ τῇ κοίτῃ·
ἔνθα πεσὼν ἀφύπνωσε μικρὸν μετὰ τῆς Ἥρας.
Ταῦτα μὲν εἶπον μυθικῶς ὡς κεῖνται τῷ κειμένῳ,
τὸ δ' ἀληθὲς νῦν μάνθανε καὶ τὴν ἀλληγορίαν.
Ὁ Ἀχιλεύς, ὡς εἶπον πρίν, υἱὸς ἦν τοῦ Πηλέως,
180 καὶ Θέτιδος, τῆς θυγατρὸς Χείρωνος φιλοσόφου·
ὃς Χείρων ὁ φιλόσοφος πάππος τοῦ Ἀχιλέως
ἐκ λεκανομαντείας τε καὶ σκέψεως ἀστέρων,

τὰ μέλλοντα συμβήσεσθαι τῷ Ἀχιλεῖ προεῖπε·
καὶ Θέτις μὲν ἡ Χείρωνος μήτηρ τοῦ Ἀχιλέως,
185 καὶ Θέτις δὲ ἡ θάλασσα τοῦ Ἀχιλέως μήτηρ,
διὰ τὸ ἄγριον αὐτῆ καὶ θυμικὸν καλεῖται,
καὶ ὅτι τὸ γενέθλιον ἔχων ἐν ὑδροχόῳ,
ἐν ταῖς παρύγροις μάχαις τὲ καὶ ταῖς διαποντίοις,
καὶ τοῖς χειμῶνος δὲ καιροῖς μεγάλως συνηργεῖτο·
190 καὶ ὅτι ἐκ τοῦ ὕδατος καὶ λεκανομαντείας,
ὡς ἐκ μητρὸς ἐμάνθανε τὰ μέλλοντα γενέσθαι,
καὶ ὅτι μετὰ θάνατον αὐτῆ τοῦ Ἀχιλέως,
νεκρῆ τοῦ τούτε σώματος εἰσέτι προκειμένε,
ἡ θάλασσα ταράξασα κῦμα φρικτὸν καὶ μέγα,
195 ἐξῆλθε μέχρι τοῦ νεκρῆ περὶ Σιγείου τόπον,
ὡς πᾶν τὸ στράτευμα φυγεῖν κατακλυσμὸν δοκῶντας·
ἡ δὲ θρηνῶδες γοερὸν ὥς περ ἐκμυκωμένη,
πάλιν εἰς κοίτην τὴν αὐτῆς εὐθέως ὑπεστράφη.
ὅπερ καὶ θρῆνον Θέτιδος φασὶ καὶ Νηρηΐδων,
200 καὶ ὅτι κατὰ Ὅμηρον πρῶτον στοιχεῖον ὕδωρ,
ἐκ τούτε δὲ καὶ τὰ λοιπὰ γενέθλια στοιχεῖα.

Κατὰ τοσαύτους λέγεται ἡ θάλασσα τοὺς τρόπες
μήτηρ εἶναι τοῦ ἥρωος ἐκείνε Ἀχιλέως.

Ὡς οὖν ἐξ Ἀγαμέμνονος τὴν κόρην ἀφῃρέθη,
205 ἔνδακρυς πρὸς γενέθλιον ὕδωρ θαλάσσης βλέπων,
αὐτὸς ἐλάλει πρὸς αὐτόν· Ποῦ μοι τὰ τῆς μαντείας,
ἅ περ ὁ Χείρων ἔλεγεν ὁ πάππος μοι γενέσθαι
ἐκ τῆς παρ' ὕδωρ μαντικῆς καὶ λεκανομαντείας;
ἰδὲ καὶ βραχυχρόνιος καὶ ἄτιμος ὑπάρχω·
210 ὁ Ἀγαμέμνων γὰρ λαβὼν ἔχει τὴν Βρησηΐδα·
ποῦ τοῦ Διός μοι ἡ τιμὴ, ἤ τοι τῆς εἱμαρμένης;

Τῆς ὀμιχλώδους Θέτιδος τὰς ἀνελεύσεις μάθε·
περίλυπος καὶ ἔνδακρυς καθήμενος ὁ ἥρως,

καὶ ταῦτα λογιζόμενος περὶ αὐτοῦ φρονίμως
215 ἀναθυμίασιν ὁρᾷ θαλάσσης ὁμιχλώδη,
περὶ ὁρῶν τοὺς πρόποδας, προλέγουσαν χειμῶνα,
ὅ περ ὁμάλιστις ἐστὶ χειρὸς πρακτικωτάτης,
καὶ μήτηρ τούτου ὁ χειμὼν λυσιτελῶν ἐκείνῳ·
ἡ γὰρ ἡμέρα πέφυκε καὶ μητρυιὰ καὶ μήτηρ,
220 τοῖς δυστυχοῦσι μητρυιὰ, τοῖς δ' εὐτυχοῦσι μήτηρ·
ἰδὼν οὖν τὸ κατάστημα τοῦτο τὸ ὁμιχλῶδες
πρὸς ἑαυτὸν τὰ σύμπαντα λέγων τὰ πεπραγμένα
εἰς τοῦτο τὸ κατάστημα χειμέριον ὁμίχλης,
εὔχεται τὸν οὐράνιον ἀέρα μεταβῆναι,
225 ὅπως κακῶς οἱ Ἕλληνες πάσχοντες ἐκ τῶν Τρώων,
εἰς παρακλήσεις ἔλθωσι τοῦ ἥρωος ἐκείνου·
ἡ δὲ Διὸς βοήθεια ἐκ Θέτιδος ὑπάρχει,
ὅτε τοῦτον ἐξέσωσε τῶν ἐπιβουλευόντων,
ὅπερ ἠλληγορήσαμεν ἐν κρίσει τῇ τοῦ μήλου,
230 ὅτε μετὰ διάρθρωσιν ἀέρος ἐκ τοῦ χάους,
παλιντροπία γέγονε καὶ σύγχυσις μεγάλη·
Ἥρας, τοῦ καταστήματος, ὡς εἶπον, τοῦ πυρώδους,
τοῦ Ποσειδῶνος, τοῦ ὑγροῦ φημὶ καὶ τῶν ὑδάτων,
καὶ Ἀθηνᾶς, τοῦ ζοφεροῦ ἀέρος καὶ προσγείου·
235 ὑφ' ὧν περ ἐκινδύνευσε τὸ καθαρὸν ἀέρος,
τὸ χλιαρὸν καὶ ἔνυδρον καὶ κατηυκρατωμένον,
ὁ Ζεὺς αὐτὸς ὁ μυθικὸς, δεθῆναι καὶ κρυβῆναι
εἰ μὴ τὸν Ἑκατόγχειρον ἥλιον ἐκ θαλάσσης,
τὸν εἰς πολλὰς ὑπάρχοντα λυσιτελῆ τὰς πράξεις,
240 συνέβη σὺν ὑγρότητι φανῆναι θαλασσία,
τὰ μὲν ὑγρὰ καθαίροντα τῇ ζέσει τῇ πυρφόρῳ,
ὑγρότητι συμμέτρῳ δὲ κιρνῶντα τὸ φλογῶδες·
ὅπερ ἐκεῖ γοῦν ἔφημεν ὑπάρχειν Ἀφροδίτην,
τὸ μῆλον σχοῦσαν ἔπαθλον, τὸν κόσμον τὸν ὡραῖον·

245 νῦν τοῦτον ἑκατόγχειρον Βριάρεων τὲ λέγει,
Διὶ παρὰ τῆς Θέτιδος σύμμαχον ἀναχθέντα.
'Επεὶ δὲ Σεπτεμβρίου μὲν ἦν ὀκτωκαιδεκάτη,
ὅτε ταῦτα μετηύχετο ὁ 'Αχιλεὺς γενέσθαι,
κατὰ δὲ τὸν 'Οκτώβριον ἔμελλε γεγονέναι
250 τὸ ὄμβριον κατάστημα, καὶ ψύξις τοῦ ἀέρος,
ὁ Ὅμηρος ὢν πάνσοφος ἐν τῷ τοὺς μύθους γράφειν,
καὶ περὶ ἀναβάσεως θέλων τοῦ Νείλου λέγειν,
ποιεῖ τὴν Θέτιν, τὸ ὑγρὸν κατάστημα, λαλοῦσαν,
ὁ Ζεὺς νῦν πρὸς τὴν Αἴγυπτον δαῖτα μεγάλην ἔχει·
255 ἤγουν ἀὴρ ὁ κάθυγρος ἐστὶν ἐν τῇ Αἰγύπτῳ·
ἔτι γὰρ ἦν ἀνάβασις τοῦ Νείλου Αἰγυπτίοις·
ἐκ τέλους 'Ιουλίου γὰρ δι' ὅλου Σεπτεμβρίου
γίνεται ἡ ἀνάβασις· τῷ δ' 'Οκτωβρίῳ λήγει,
καὶ γίνεται κατάστημα χειμέριον ἐνθάδε.
260 Μετὰ δ' ἡμέρας δώδεκα ἐλεύσεται ἐνθάδε
ὁ Ζεύς· οἷον περ σὺ ποθεῖς ἀέρα τῶν ἐνύγρων,
ὃν περ ἡ Θέτις τὸ ὑγρὸν δύναται καταπείθειν·
ἐξ ὀκτωκαιδεκάτης γὰρ μηνὸς τοῦ Σεπτεμβρίου
ἡμέραι δώδεκα εἰσὶν εἰς πρώτην 'Οκτωβρίου·
265 ὡς γοῦν μετὰ τὰς δώδεκα, ἤγουν τοῦ 'Οκτωβρίου,
χειμέριον κατάστημα συνέβη γεγονέναι,
ὅ περ πρὸς Ὄλυμπον Διὸς ἔλευσιν ὀνομάζει,
καὶ τῶν ἑτέρων τῶν θεῶν, ἤγουν λοιπῶν στοιχείων.
οὗ γὰρ ἀὴρ ὁ ἔνυγρος καὶ κατηνκρατωμένος,
270 ἐκεῖ καὶ ὕδωρ τε καὶ πῦρ ἐστὶ καὶ γῆς τι μέρος.
Αἰὲν ἐόντα λέγων δὲ Ὅμηρος τὰ στοιχεῖα,
τὸν κόσμον τοῦτον ἄφθαρτον φαίνεται δογματίζων·
τοιούτου καταστήματος τῷ τότε γινομένου,
ὅ περ Διὸς πρὸς Ὄλυμπον ἔλευσιν ὀνομάζει,
275 ἐκ τῆς θαλάσσης πρὸς αὐτὸν ἀνῆλθε καὶ ἡ Θέτις,

νέφος παχὺ καὶ ἔνυδρον, μεμεστωμένον ὄμβρου,
καὶ τὸ μὲν λίαν πάχιστον καὶ τὸ βαρὺ τοῦ νέφους,
ὃ καὶ σκαιὰν τῆς Θέτιδος χεῖρα κατονομάζει,
τῶν κατωτάτων ἥπτετο μερῶν τῶν τοῦ ἀέρος,
280 ἅ περ αὐτὸς καὶ γόνατα Διὸς κατονομάζει·
τὸ δ' αὖ λεπτομερέστερον, χεὶρ ἡ δεξιωτάτη,
τῶν ἀνωτέρων ἥπτετο μερῶν τῶν τοῦ ἀέρος,
ἅ περ πανσόφως κέκληκε πάντως ἀνθερεῶνας
ἐκεῖ γὰρ ἀναθρώσκοντα τὰ νέφη πνευματοῦνται.
285 Ἀναξαγόρας δ' ἐκ τῆς γῆς λέγεται τοὺς ἀνέμους,
Ὁμήρου προδιδάξαντος πρὸ τοῦ Ἀναξαγόρου
πρό γε τετρακοσίων τε τῶν χρόνων καὶ πλειόνων,
τὸ ὑλικὸν μὲν αἴτιον γίνεσθαι τῶν πνευμάτων
ἐκ γῆς τε καὶ τοῦ ὕδατος· ὥς περ Ἀναξαγόρας
290 τὸ ὑλικὸν καὶ πρακτικὸν πάλιν, τοὺς ἄνω τόπους,
ὡς νῦν διδάσκει συνετῶς, μύθους δοκῶν συγγράφειν.
Τοιούτου νέφους πανταχοῦ τῷ τότε συναχθέντος,
συνέβη πάντα ζοφερὸν τυγχάνειν τὸν ἀέρα,
ἄλυτον· ὃ περ καὶ Διὸς σιγὴν κατονομάζει.
295 Ὁ στεναγμὸς δὲ τοῦ Διός, ἡ κίνησις ὀφρύων,
ἡ Θέτιδος κατέλευσις ὡς πρὸς θαλάσσης τόπους,
Ἥρας τὸ φιλονείκημα, ἡ κέρασις Ἡφαίστου,
μέχρι τοῦ τέλους ἔχουσι τοιάνδ' ἀλληγορίαν.
Ὁ στεναγμὸς ὁ τοῦ Διός, ἀνέμου δηλοῖ πνεῦμα,
300 κινῆσαν τούτου τὰς ὀφρῦς, ἤγουν νεφῶν τὸ τάχος.
Ἡ Θέτιδος κατέλευσις, ὄμβρον δηλοῖ γενέσθαι,
ὅς τις καὶ συγκατάνευσις ἐστὶ τῆς βοηθείας.
Ἡ τοῦ Διὸς δὲ ἔλευσις πρὸς οἶκον τὸν οἰκεῖον,
τὸ πάλιν εἶναι καθ' αὐτὸν ὡς πρώην τὸν ἀέρα,
305 εἰς ὄμβρον ἐκλεπτύνοντα τὸ πάχος τὸ τοῦ νέφους.
Ἡ τῶν θεῶν ἀνάστασις ἐκ τῶν καθιδρυμάτων,

ἡ τῶν ϛοιχείων σύγχυσις καὶ τάραξις ὑπάρχει,
ἡ ἐκ τῆς συγκλονήσεως νεφῶν ἐγγινομένη·
ἅ περ σφοδρότερον αἰθὴρ ἡ Ἥρα συνελαύνει,
310 ὃ περ καὶ ἔχθρα λέγεται τῆς Ἥρας πρὸς τὸν Δία·
αὕτη καθαίρει γὰρ ἀεὶ τὸ κάθυγρον ἀέρος.
Τὸ πτῆξαι δὲ καθίσασαν περίφοβον ἐκείνην,
τὸ, πάλιν τὸν ἀέρα δε νεφῶν συμπληρωθῆναι.
Ὁ ϛεναγμὸς δὲ τῶν θεῶν, κτύπος βροντῆς ὑπάρχει·
315 εἰ γὰρ καὶ Δία λέγουσιν αἴτιον βροντημάτων,
ἀλλ' εἰ μὴ νέφος κάθυγρον, ἔχον ξηρὸν ἀέρα,
τῷ βάρει μὲν συμπέσειε πρὸς ἄλλο πάλιν νέφος,
τῷ δὲ ξηρῷ βροντήσειεν, οὐκ ἂν βροντὴ συνϛαίη
ἀλλ' οὐδὲ σέλας ἀϛραπῆς τὸ σύνολον φανείη,
320 εἰ μὴ τὸ πνεῦμα λεπτυνθὲν ἐκδράμοι τῇ συντρίψει.
Ὁ παντεργάτης δ' Ἥφαιϛος, πῦρ τὸ θερμὸν ἀέρος,
μεταποιῶν ἀπήρξατο τὸ νέφος ἐρυθραίνειν,
ὅ περ τῆς Ἥρας λέγεται κρατὴρ παρηγορία·
ἡ παντελὴς δὲ κάθαρσις ἡ κατευκρατωμένη,
325 γέλως θεῶν καὶ τράπεζα, κρατὴρ καὶ πανδαισία·
καὶ μουσικὴ Ἀπόλλωνος, μουσῶν τε τραγῳδία,
διπλοειδὴς ποτήριον, νεφῶν ἡ ἐρυθρότης·
ἥ τις ποτὲ μὲν, ὄμβρους τε καὶ πνεύματα σημαίνει,
ποτὲ δ' ἔμπαλιν γίνεται σημεῖον τῆς εὐδίας.
330 Βλέπε πῶς παίζων Ὅμηρος σπουδαῖα περιπλέκει·
θέλων καὶ περὶ ῥίψεως τῶν κεραυνῶν γὰρ γράφειν,
ἐξ ὧν τὸ πῦρ ἐφεύρηται τοῖς πρότερον ἀνθρώποις,
ἐν Λήμνῳ, κόσμῳ, σύμπαντες οὓ μένουσιν οἱ ὄχλοι,
οὓς περ καλεῖ καὶ Σίντιας· τοὺς εὑρετὰς τοὺς πρώτους·
335 εὑρόντες πᾶσαν τέχνην γὰρ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐκεῖνοι,
πάντα τὸν βίον ἔβλαψαν καὶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους·
πρὸ γὰρ τεχνῶν, οὐ πόλεμος, οὐ δόλος, οὐ δεσπότης·

ἀλλ' ἐλευθέρως ἅπαντες ἔζων ἐν ὁμονοίᾳ·
Ἄλλοι δὲ Σίντιας φασὶ καλεῖσθαι τοὺς Λημνίους,
340 ὡς πρώτους πρὸς τὸν πόλεμον εὑρόντας ὁπλουργίας·
τέως βλέπε τὸν Ὅμηρον πῶς παίζων καὶ σπουδάζει·
θέλων γὰρ περὶ ῥίψεως τῶν κεραυνῶν συγγράφειν,
πῶς ὂν τὸ πῦρ ἀνωφερὲς, κάτω πρὸς γῆν ἐκρέει,
φέρει τὸ πῦρ, τὸν Ἥφαιστον λέγοντα πρὸς τὴν Ἥραν·
345 πείθου, μὴ μάχου τῷ Διΐ, δύναται γὰρ μεγάλα·
κἀμὲ γὰρ πρὶν βουλόμενον σοὶ συνεργῆσαι μῆτερ,
ἐν τῇ τοῦ κόσμου δηλαδὴ πρωτίστῃ διαρθρώσει,
κάθυγρος ὢν, ἀπέῤῥιπτε πρὸς Λῆμνον, ἤγουν κόσμον,
ἀπὸ πρωΐας τῶν καιρῶν μέχρι δυσμῶν ἡλίου,
350 ἐξ οὗ τὸ πῦρ ἐφεύρηται καὶ τέχναι τοῖς ἀνθρώποις.
Τὸ κροῦμα νῦν τῆς μουσικῆς Ἀπόλλωνος μοι μάθε,
καὶ τραγῳδίαν τῶν μουσῶν μέχρι τοῦ τέλους πάντα.
Ὁ μὲν Ἀπόλλων, ἥλιος· ἀστὴρ εἷς τῶν πλανήτων·
μοῦσαι δ' ἀστέρες οἱ λοιποὶ τῶν συμπλανήτων τούτου·
355 ἑπτὰ δ' εἰσὶν οἱ σύμπαντες, ὧν περ αἱ κλήσεις αὗται.
Κρόνος πάντων ἀνώτερος· ὁ Ζεὺς δὲ δευτερεύει·
Ἄρης τρίτος· ὁ ἥλιος τέταρτος μέσος πάντων·
ἡ Ἀφροδίτη, καὶ Ἑρμῆς, ὑστέρα δ' ἡ σελήνη·
οὗτοι γοῦν δίκην μουσικῆς ἀρίστης ἑπταχόρδου,
360 ἕκαστος σφαίραις ταῖς αὐτῶν κινούμενοι κροτοῦσι
μέλος τι λιγυρώτατον ἀρίστης ἁρμονίας·
καὶ μᾶλλον ἀνατέλλοντες· κατάρχοντος ἡλίου·
τοῦτο γοῦν βούλεται εἰπεῖν ὁ Ὅμηρος ἐνθάδε,
ὅτι μετὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ νέφους ἦν εὐδία,
365 εὐάρμοστος, ἀρκέσασα μέχρι δυσμῶν ἡλίου·
μετὰ τὴν νύκτα δ' ἕκαστον ἠρέμει τῶν στοιχείων.
οὗ περ αὐτοῖς ἐποίησεν τὸ πῦρ τὰς κατοικίας.
Ὁ παντεργάτης δ' Ἥφαιστος πάντα ποιῶν καὶ τρέφων·

τὸ πῦρ γὰρ κατὰ Ἕλληνας ἐν τῇ κοσμογενείᾳ
370 ἑκάςῳ κατεσκεύασε τοὺς τόπυς κατ' ἀξίαν·
τὸ ὕδωρ ἐκλεπτῦναι γαρ, ἐποίησεν ἀέρα·
τοῦτον λεπτῦναι πλέον δὲ, ἐποίησεν αἰθέρα,
καὶ τοὺς ἀςέρας, μετ' αὐτόν· πυρώδεις τὴν οὐσίαν·
οὗτοι πάντες ἠρέμησαν ἐν τόποις τοῖς οἰκείοις,
375 καὶ Ζεὺς αὐτὸς ἠρέμησεν εὔδιος σὺν αἰθέρι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Β. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Τοῦ βῆτα ἡ ὑπόθεσις τὸν νοῦν ἔχει νοιόνδε·
οἱ ἄλλοι πάντες μὲν θεοί, τὰ σύμπαντα ςοιχεῖα,
ἐκάθευδον, ἡσύχαζον, ἦσαν ἠρεμηκότα·
ὁ Ζεὺς, δ' ἀὴρ, ἐφρόντιζε τιμῆσαι Ἀχιλέα·
5 ὁ ὕπνος ἐξ ἀέρος γαρ ὑγρότητος ὑπάρχει·
ἐξ ὕπνυ δὲ οἱ ὄνειροι γίνονται τοῖς ἀνθρώποις·
ὁ ὄνειρος ἐδήλυ δε τιμᾷν τὸν Ἀχιλέα·
Τῷ Ἀγαμέμνονι καὶ γὰρ ὄναρ ἐφάνη τότε·
ἐδόκησε τὸν Νέςορα τῇ κλίνῃ παραςάντα,
10 λέγειν. καθεύδεις βασιλεῦ; οὐ πρέπει σοι καθεύδειν·
ἄκουσον λόγων τῶν ἐμῶν, τὰ τοῦ Διὸς ἀγγέλλω·
τὰ εἱμαρμένα λέγω σοι τὰ μέλλοντα συμβῆναι·
καθόπλισον τὺς Ἕλληνας πανςρατιᾷ τὺς πάντας
δῆλον, τὸ πᾶν συ ςράτευμα μετὰ τοῦ Ἀχιλέως·
15 νῦν γὰρ καιρὸς πορθῆσαι σε τὴν Τρωϊκὴν τὴν πόλιν,
ὁμοφρονοῦσιν οἱ θεοὶ τῆς Ἥρας παρακλήσει·
τὰ πάντα κατηυκράτωται τῷ καθαρῷ ἀέρι·
ἐκ τοῦ Διὸς δ' ἐπήρτηται τοῖς Τρώεσιν ἡ βλάβη·
τουτέςι, βλάβη τοῖς Τρωσὶν ἐξ εἱμαρμένης ἔςαι.

καὶ τὸν ϛρατὸν ἐκέλευσεν ὁπλίζεσθαι φαγόντας·
αὐτὸς δε θύσας βοῦν Διΐ, τῇ εἱμαρμένῃ τάχα,
ἑπτὰ τοὺς πρώτους ἄρχοντας καλεῖ πρὸς τὴν θυσίαν·
85 τὸν Νέϛορα καὶ μετ' αὐτὸν Ἰδομενέα Κρῆτα·
εἶτα τοὺς δύο Αἴαντας μετὰ τοῦ Διομήδους,
καὶ Ὀδυσσέα μετ' αὐτοὺς· Μενέλαος δὲ μόνος
ἦλθεν αὐτοῖς αὐτόκλητος, ϛέργων τὸν βασιλέα·
θυσίας ἅμα καὶ εὐχῶν τότε δὲ γενομένων,
90 φαγόντες, Νέϛορος βουλαῖς, ὥρμησαν πρὸς τὴν μάχην·
οἱ ϛρατηγοί δε τὸν ϛρατὸν περέτασσον κοσμίως,
σὺν τῇ φρονήσει Ἀθηνᾶς, καὶ τῇ Αἰγίδι ταύτης,
ταῖς πολυπλόκοις μηχαναῖς αὐτῆς, ταῖς ὑπερτίμοις,
γλυκύτερος δ' ὁ πόλεμος τούτοις ἐφάνη τότε,
95 παρό περ ἕκαϛον αὐτῶν ἐλθεῖν πρὸς τὴν πατρίδα·
αἱ πεδιάδες ἔλαμπον ὡς πῦρ ὑπὸ τῶν ὅπλων.
Ὥς περ ἀγέλαι τῶν χηνῶν, γεράνων, ἢ καὶ κύκνων
πέτονται περὶ Κάϋϛρον τὸν ποταμὸν Ἀσίας,
οὕτως Ἑλλήνων ὁ ϛρατὸς Σκαμάνδρου πεδιάσι
100 πολὺς εἰϛήκει καὶ λαμπρὸς ἐν ὅπλων ποικιλίᾳ,
καὶ πρόθυμοι πρὸς πόλεμον, ὡς μυῖαι πρὸς τὸ γάλα.
Ὁ Ἀγαμέμνων δ' ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς εἰϛήκει
τὴν κεφαλὴν καὶ ὀφθαλμοὺς ἔχων Διῒ ὁμοίους,
τῷ λογισμῷ παρόμοιος, φρόνιμος καὶ αἰδήμων·
105 τὴν ζώνην δὲ τῷ Ἄρεϊ, τὸ ϛῆθος Ποσειδῶνι,
πολεμικὸς καὶ τὸν θυμὸν ἔχων ὁπόταν δέῃ,
κατὰ τὴν θάλασσαν αὐτὴν, οὐ γὰρ ἀεὶ κινεῖται,
ἀλλ' ὅταν πνεύσας ἄνεμος ἐκείνην κυματώσῃ.
Ὥς περ δὲ ταῦρος μέγας τις ἀγέλης ὑπερέχει,
110 τοσοῦτον ἐμφανέϛερος καὶ τῶν λοιπῶν ὑπῆρχε·
τοιοῦτον μὲν ἐποίησε τότε τὸν βασιλέα
ἡ εἱμαρμένη φαίνεσθαι πάντων ὑπερτεροῦντα.

Εἶτα πάλιν ὁ Ὅμηρος καὶ πρὸς τὰς μούσας λέγει,
τὴν γνῶσιν πάντως τὴν αὐτοῦ· τὴν ἐκ τῶν μαθημάτων·
115 εἴπατε, μοῦσαι, πρὸς ἡμᾶς πάντας τοὺς ἡγεμόνας,
τὸ πλῆθος σύμπαν γὰρ ἐγώ, καὶ πάντας τοὺς ναυάρχους
οὐδ' ἂν περ δέκα στόματα καὶ δέκα γλώσσας εἶχον,
ἄῤῥηκτον δ' εἶχον τὴν φωνὴν καὶ σιδηρὰν καρδίαν,
τοὺς σύμπαντας ἂν ἴσχυσα πρεπόντως καταλέξαι,
120 εἰ μή περ ὑπεμνήσατε πάντας ὑμεῖς, ἐκ βίβλων.
Οὕτως ἐνταῦθα συμπληροῖ τὴν βῆτα ῥαψῳδίαν·
καὶ μετ' αὐτὴν κατάρχεται λέγειν τὴν Βοιωτίαν,
ἣν Βοιωτίαν ἔγραψα τοῖς τόποις τοῖς οἰκείοις,
τοὺς ἡγεμόνας λέγων σοι, καὶ τούτων ναυαρχίας,
125 καὶ κατ' ἐπαύξησιν, αὐτῶν μορφάς τε καὶ τὰ γένη·
μετὰ τὴν Βοιωτίαν δε κατάρχεται τοῦ γάμμα,
οὕτω ποιήσας τὴν ἀρχὴν ἀρξάμενος ἐνθένδε.

ὙΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Γ. ὉΜΗΡΟΥ ῬΑΨΩΔΙΑΣ

Ἐπεί δε παρετάξαντο μετὰ τῶν ἡγεμόνων,
οἱ Τρῶες ἐπορεύοντο κλαγγῇ τε καὶ θορύβῳ
δίκην γεράνων φευγουσῶν εἰς Αἴγυπτον ἐκ Θρᾴκης,
οὗ τοὺς Πυγμαίους κτείνουσι, τρώγουσαι τούτων στάχυς·
5 οἱ δ' Ἕλληνες ἐπήρχοντο καὶ σιωπῇ καὶ τάξει·
ὁ δὲ πολὺς κονιορτὸς πεζῶν καὶ τῶν ἱππέων,
ὥς περ ὁμίχλη σκότωσιν ἐποίησε βαθεῖαν.
Ὁ δὲ θεοῖς παρόμοιος Ἀλέξανδρος τὸ εἶδος,
ἤγουν, ὁ ὡραιότατος δίκην λαμπρῶν ἀστέρων,
10 ἢ μᾶλλον ὁ αὐτόχρημα γελῶν, ἐπιθυμίᾳ
πρῶτος τῶν ἄλλων προπηδῶν, τῶν Τρώων προσμάχη,

Ἑλλήνων τὸν βουλόμενον ζητῶν μονομαχῆσαι.
ἰδὼν δὲ τὸν Μενέλαον τοῦ ἅρματος πηδῶντα,
ὥς πέρ τις δράκοντα ἰδὼν, ἔφευγεν ὠχριάσας·
15 Τοῦτον ὁ Ἕκτωρ θυμωθεὶς, λόγοις λοιδόροις πλύνει·
ἀπατεὼν, γυναιμανὲς, εἴθε νεκρός μοι εἴης,
παρὸ δακτυλοδείκτημα, καὶ Τρώων πάντων ὕβρις·
ὄντως μεγάλως χαίρουσι τὸ στράτευμα Ἑλλήνων
τῷ λογισμῷ τῷ ἑαυτῶν ἄριστον σὲ δοκοῦντες,
20 ἀνθ' ὧν ὁρῶσιν εὔμορφον ὡραῖον σοῦ τὸ εἶδος·
πῶς οὖν τοιοῦτος ὢν αὐτὸς, νύμφην ἀνδρῶν ἀρίστων
ἁρπάξας, βλάβην ἤγαγες σύμπαντι Τρώων γένει;
εἰ καρτερεῖς, πολέμησον Ἑλένης τῷ συνεύνῳ,
καὶ γνώσῃ τίνος ἥρπασας νεάζουσαν γυναῖκα·
25 οὐκ ὠφελήσει σοὶ οὐδὲν ἡ μουσικὴ θανόντι,
οὐ κάλλος, οὐ δὲ τρίχωσις, τὰ Ἀφροδίτης δῶρα·
εἴτ' οὖν ἐπιθυμίας τε, εἴ τε καὶ τοῦ ἀστέρος.
Οἱ γεννηθέντες πάντες γαρ ἀστέρι Ἀφροδίτης,
καὶ μᾶλλον τῆς γενέσεως ὄντι μὴ παραινέτῃ
30 ἂν κεῖται μᾶλλον καὶ καλῶς οἷς περ ἁρμόζει τρόποις,
ὡραῖοι καὶ ἐπέραστοι γυναῖκες τε καὶ ἄνδρες·
ἂν ἐν τῇ πρώτῃ μᾶλλον δὲ ἢ εἰκοστῇ ὀγδόῃ
μοίρᾳ καρκίνου φαίνωσιν αὐτὴν τὴν Ἀφροδίτην,
θεαῖς οἱ ἄνδρες μίγνυνται, τουτέστι βασιλίσσαις,
35 ἢ ἰσοθέοις γυναιξὶν, ὡς Πτολεμαῖος γράφει,
γυναῖκες πάλιν δε θεοῖς, εἴ τε καὶ ἰσοθέοις.
Οὕτω μὲν Ἕκτωρ πρὸς αὐτὸν Ἀλέξανδρον ἦν λέγων·
εἰ Μενελάῳ πόλεμον συνήῤῥαξας, εὖ ἴσθι,
οὐδέν σοι ἡ γενέθλιος ὤνησεν Ἀφροδίτη·
40 ἀλλὰ δειλοὶ ὑπάρχουσιν, Ἀλέξανδρε, οἱ Τρῶες,
οἵ τινες οὐ κατέχωσαν βάλλοντές σε τοῖς λίθοις·
πρὸς τοῦτον δὲ Ἀλέξανδρος οὕτως ἀντακεκρίθη.

Ἕκτορ, ἐπεί με ὕβρισας πρεπόντως, ἐπαξίως,
σὸς λόγος ὥς περ πέλεκυς κόπτει μου τὴν καρδίαν·
45 θάρσους ἐμπλήσας, πείθει με μάχεσθαι Μενελάῳ·
σὺ δὲ μὴ κατονείδιζε τὸ κάλλος καὶ τὴν τρίχα,
τὰ τῶν θεῶν δωρήματα, ἀςέρων γενεθλίων·
ἅ περ μοι κατωνείδισας τὴν κόμην καὶ τὸ κάλλος,
καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἀγαθῶν, ἀπόῤῥιπτα οὐκ ἔςιν·
50 ὅσα παράσχωσιν αὐτοὶ, θέλων οὐκ ἄν τις λάβοι.
Σεμνῶς ἐνταῦθα καὶ δεινῶς ἀνθύβρισεν ὁ Πάρις·
οὕτω σεμνῶς ὑβρίσας δε, οὐκ ἔδοξεν ὑβρίζειν·
μέλας, ςραβός γαρ καὶ ψελλὸς ἦν Ἕκτωρ ὡς γνωρίζεις·
ἐν τῷ εἰπεῖν ὁ Πάρις δὲ θέλων δ' οὐκ ἄν τις λάβοι,
55 μονονουχὶ λέγει ταυτὶ τὰς ὕβρεις ἐπικρύπτων·
Ἕκτορ, καὶ σὺ ἂν ἤθελες τοιοῦτος γεγονέναι,
ἀλλ' εἱμαρμένην ἔσχηκας ἑτέραν· λοιπὸν παύε·
καὶ κάλλος μὴ καθύβριζε, μηδὲ τὴν τρίχωσίν με·
εἰ βούλει δέ με μάχεσθαι μετὰ τοῦ Μενελάε,
60 τὸ Τρωϊκόν μεν ςράτευμα παῦσον, καὶ τῶν Ἑλλήνων·
ἐγώ δε καὶ Μενέλαος μόνοι μονομαχῶμεν·
ὁ δὲ νικήσας ἅπαντα λαβέτω σὺν Ἑλένῃ,
οἱ δ' ἄλλοι παρερχέτωσαν εἰς τὰς αὐτῶν πατρίδας.
Οὕτως εἰπόντος Πάριδος, Ἕκτωρ τερφθεὶς τοῖς λόγοις
65 τοὺς Τρῶας μάχης ἔπαυε· μέσε κρατῶν τὸ δόρυ·
οἱ δ' Ἕλληνες τοξεύμασιν ἔβαλλον καὶ τοῖς λίθοις,
μέχρις ἐπέσχε βάλλοντας ἐκείνους Ἀγαμέμνων,
καὶ τότε τοῖς ςρατεύμασιν Ἕκτωρ τοῖς δύο λέγει
γνώμην τὴν Ἀλεξάνδρειον περὶ μονομαχίας.
70 Πάντων ἡσυχασάντων δε, Μενέλαος ταῦτ' εἶπεν·
ὁ λόγος ἔςιν ἀρεςὸς ὁ τῆς μονομαχίας,
ἀλλ' ὅρκοις βεβαιώσωμεν πρότερον τὰ τῆς μάχης·
παρέςω δὲ καὶ Πρίαμος αὐτὸς ἐν ταῖς θυσίαις·

ἄπιστος γὰρ Ἀλέξανδρος καὶ παραβάτης ὅρκων.
75 Ἐχάρησαν οἱ Ἕλληνες καὶ Τρῶες ἐπὶ τούτοις,
παῦσιν εὑρεῖν ἐλπίζοντες τοῦ χαλεπȣ̃ πολέμȣ·
συντόμως ἐφωπλίζοντο· πλησίον δὲ ἀλλήλων
οἱ Ἕλληνες ἐκάθηντο καὶ Τρῶες δίκην φίλων·
ὁ Ἕκτωρ πέμπει φέρειν δὲ πάντα τὰ πρὸς θυσίαν,
80 καλέσαι τὲ τὸν Πρίαμον τοῖς ὅρκοις συμπαρεῖναι·
καὶ Ἀγαμέμνων ἔπεμψεν ἐκ πλοίων ἄρνα φέρειν·
ἡ Ἶρις τῇ Ἑλένῃ δὲ πᾶν τὸ συμβὰν μηνύει
τὸν περὶ ταύτης πόλεμον καὶ τὴν μονομαχίαν,
ὁμοιωθεῖσα θυγατρὶ Πριάμȣ Λαοδίκῃ·
85 τουτέστιν Ἶρις γέγονε τόξον τὸ νεφελῶδες,
ἐξ οὗ τὸ συμβησόμενον ἐνόησεν Ἑλένη·
ὡς εἴ περ τίς κατέλεξε πάντα καλῶς ἐκείνῃ,
ἦλθε δὲ πρὸς ἐνθύμιον εὐθὺς τοῦ Μενελάȣ,
καὶ τῆς πατρίδος τῆς αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ γεννητόρων·
90 λεπτῷ δ' ἐπικαλύμματι κατακαλυψαμένη,
δυσὶ σὺν ἄλλαις ὥρμησε κλαίουσα πρὸς τὸν πύργον·
περὶ δὲ πύλας τὰς Σκαιὰς αὐτὴν διερχομένην
ἀπὸ τοῦ πύργȣ βλέποντες οἱ γέροντες τῶν Τρώων,
ἐκ γήρως μὲν ἀπόμαχοι, σύμβουλοι δὲ γενναῖοι,
95 Πριάμῳ συγκαθήμενοι καὶ ἀδελφοῖς Πριάμȣ,
καὶ Πάνθῳ καὶ Θυμοίτῃ τε καὶ Λάμπῳ, καὶ Κλυτίῳ,
καὶ σὺν τῷ Ἱκετάονι τῷ ἀδελφῷ τῷ ἕκτῳ,
ὁ Οὐκαλέγων τε αὐτὸς ἅμα καὶ ὁ Ἀντήνωρ,
ἐν ἠρεμαίᾳ τῇ φονῇ ἀλλήλοις προσλαλοῦντες,
100 οὐ νεμέσις, ἐφθέγξαντο, διὰ τοιαύτην κόρην,
ἐπὶ πολὺ κακοπαθεῖν τοὺς Ἕλληνας καὶ Τρῶας.
λίαν ἐστὶ παρεμφερὴς αὐτῇ ἐπιθυμία·
ἀλλὰ καὶ κάλλος ἔχουσα τοιοῦτον, ἀπερχέσθω,
μὴ γένοιτο μετόπισθεν ἡμῖν καὶ τέκνοις βλάβη·

105 ταύτην δε Πρίαμος αὐτῦ πλησίον ἐδριάσας,
ἀνερωτῶν ἐμάνθανεν Ἑλλήνων τοὺς ἀρίςυς.
Πρῶτον, τὸν Ἀγαμέμνονα ὅν περ καὶ μακαρίζει,
τὸν Ὀδυσσέα, δεύτερον· τὸν Αἴαντα δὲ, τρίτον·
μόνη δ' ὑπέδειξεν αὐτῷ καὶ τὸν Ἰδομενέα·
110 τοὺς ἀδελφοὺς δε Κάςορα ταύτης καὶ Πολυδεύκην,
ἀποθανόντας οὐδαμῦ προσβλέπειν δυναμένη
μὴ συςρατεῦσαι τοῖς λοιποῖς ἐδόκησεν Ἑλλήνων
ἢ, δι' αὐτὴν αἰσχύνεσθαι φανῆναι τῷ πολέμῳ·
οἱ κήρυκες λαβόντες δε πάντα τὰ πρὸς θυσίαν,
115 καλοῦσι καὶ τὸν Πρίαμον· ὁ δ' ἀναβὰς εἰς ἅρμα,
ἦλθε περὶ τὸ ςράτευμα Ἑλλήνων τε καὶ Τρώων.
Στάντων πρὸς τὴν θυσίαν δε νιψάντων καὶ τὰς χεῖρας,
ὁ Ἀγαμέμνων τῶν ἀρνῶν τὰς τρίχας ἀποκόψας,
Ἑλλήνων διενείματο καὶ Τρώων τοῖς ἀρίςοις·
120 ηὔχετο δὲ πρὸς οὐρανὸν τὰς χεῖρας ἀνατείνας.
Ἥλιε, γῆ, καὶ οὐρανὲ, καὶ ποταμῶν τὸ ὕδωρ,
καὶ οἱ παρ' Ἅδην τιμωροὶ δαίμονες τῶν ἀδίκων,
ὑμεῖς ἔφοροι γίνεσθε, καὶ φύλακες τῶν ὅρκων.
κἂν μὲν Ἀλέξανδρος αὐτὸς Μενέλαον φονεύσῃ,
125 Ἑλένην καὶ τὰ χρήματα ταύτης ἐχέτω πάντα·
ὑμεῖς δὲ πορευσόμεθα πάλιν πρὸς τὰς πατρίδας·
ἂν δ' ἀντιςρόφως γένοιτο, γενέσθω τἀναντίον·
ἡμῖν τε πρέπυσα τιμὴ δοθήτω κατὰ νόμυς,
τὸ τῶν χρημάτων ἥμισυ, δῆλον τῶν ἐν τῇ πόλει.
130 Οὕτως εἰπὼν, ἀπέσφαξε τοὺς ἄρνας Ἀγαμέμνων,
οἶνον δ' ἐπέχεεν αὐτοῖς· ηὔχετο πᾶς λαός δε,
χεθῆναι τὸν ἐγκέφαλον οὕτω τῶν ἐπιόρκων.
Ὁ δὲ Κρονίων οὐδαμῶς τούτων εὐχὰς ἐπλήρυ,
ἡ σκοτεινὴ καὶ ἄδηλος ἅπασιν εἱμαρμένη·
135 ὁ Πρίαμος μερίδα δὲ λαβὼν ἐκ τῆς θυσίας,

ὀπισθοδρόμους ἤλαυνε πάλιν ὡς πρὸς τὴν Τροίαν
εἰπών· τὸν θάνατον αὐτῶν οἶδεν ἡ εἱμαρμένη,
ἐγὼ δ' οὐχ' ὑπομείναιμι βλέπειν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου
'Αλέξανδρον μαχόμενον μετὰ τοῦ Μενελάου·
140 οὕτως εἰπὼν ὁ Πρίαμος εὐθέως ὑπεχώρει.
Τὸν τοῦ μονομαχίου δε τόπον συγκατεμέτρουν
Ἕκτωρ ὁμοῦ καὶ 'Οδυσσεὺς, ἔβαλον δὲ καὶ κλήρους
τοῦ Μενελάου, Πάριδος, ἐν περικεφαλαίᾳ,
ὅς τις ἂν πρότερος αὐτῶν λάχοι τὸ βέλος πέμψαι·
145 Ἕκτωρ δὲ βλέπων ὄπισθε τοὺς κλήρους ἀνεκίνει·
καὶ πρότερος ἐξέδραμεν ὁ κλῆρος 'Αλεξάνδρου·
οὗτοι δὲ μέσον ἔστησαν ὅπλοις ηὐτρεπισμένοι.
Καὶ πρῶτος μὲν 'Αλέξανδρος τὸ σάκος Μενελάου
ἄπρακτος ἔμεινε βαλὼν, κλιθέντος τοῦ σιδήρου·
150 δεύτερος δὲ Μενέλαος πέμψας αὐτοῦ τὸ δόρυ,
ἔκοψε τὴν ἀσπίδα τε καὶ πᾶσαν πανοπλίαν,
πρὸς τὴν λαπάραν Πάριδος· κλινθεὶς δ' αὐτὸς συντόμως,
ἐξέφυγε τὸν θάνατον δόρατος Μενελάου·
Μενέλαος τῷ ξίφει δε πλήξας τὴν κεφαλαίαν,
155 ἐκ τῆς χειρὸς τετράθλαστον ἀπέβαλε τὸ ξίφος·
γυμναῖς ὁρμήσας τὸ λοιπὸν εἷλκε χερσὶν ἐκεῖνον,
στρέφων καὶ πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἐκ περικεφαλαίας·
καὶ τοῦτον ἂν ἀπέκτεινε Μενέλαος εὐθέως,
εἰ μή πως ἔσωσεν αὐτὸν ἡ 'Αφροδίτη τότε,
160 τὸν λῶρον ἀποκόψασα τῆς περικεφαλαίας,
καὶ τοῦτον ἀφαρπάξασα πρὸς τὸν αὐτοῦ κοιτῶνα,
ἧ τις συνέκλινεν αὐτῷ τότε καὶ τὴν 'Ελένην·
τῆς 'Αφροδίτης μάνθανε νῦν τὴν ἀλληγορίαν.
Οἱ 'Αφροδίτης ἔχοντες γενέθλιον ἀστέρα
165 κείμενον τόποις ἀγαθοῖς, σώζονται καὶ κινδύνων·
ἐπεί δε τὸ γενέθλιον τοιοῦτον 'Αλεξάνδρου,

οὕτως ἐξέφυγε σωθεὶς, τοῦ λώρου κεκομμένυ,
ἐπεὶ δὲ δρᾷ καὶ ποθεινὺς τοὺς οὕτω γεννηθέντας,
πολλὰ ζυγομαχήσασαν πρὸς ἑαυτὴν Ἑλένην,
170 τὸ κάλλος εἵλκυσεν αὐτὴν καὶ μετὰ ποίαν ἧτταν·
καὶ τούτῳ συγκατέκλεισεν ὥς περ νενικηκότι·
ὁ δὲ Μενέλαος αὐτὸν ὡς λέων ἀνηρεύνα·
ἔλεγε τότε τοιγαροῦν αὐτὸς ὁ Ἀγαμέμνων·
ἡ νίκη, Τρῶες, φαίνεται τυγχάνειν Μενελάυ·
175 δότε λοιπὸν τὰ χρήματα, δότε καὶ τὴν Ἑλένην,
καὶ τὴν τιμὴν τὴν πρέπυσαν, τὴν οὖσαν κατὰ νόμυς,
τὸ τῶν χρημάτων ἥμισυ, δῆλον τῶν ἐν τῇ πόλει.

ὙΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Δ. ὉΜΗΡΟΥ ῬΑΨΩΔΙΑΣ

Οἱ δὲ Θεοὶ παρὰ Διὶ πρὸς γῆν κεχρυσωμένην
καθιδρυμένοι σύμπαντες, Ἥβης κιρνώσης νέκταρ,
ἐδημηγόρουν βλέποντες τὴν πόλιν τὴν τῶν Τρώων,
καὶ περὶ τῆς πορθήσεως αὐτῆς ἐζυγομάχυν·
5 τέως κατῆλθεν Ἀθηνᾶ τῷ τότε πρὸς τοὺς Τρῶας,
καὶ Πάνδαρον παρέπεισε Μενέλαον τοξεῦσαι·
ἐςώτων τῶν ἀρίςων δὲ κύκλῳ τοῦ Μενελάυ,
καὶ τοῦ Μαχάωνος αὐτῦ τὸ τραῦμα θεωρῦντος,
ἔνοπλον Τρώων τὸ πεζὸν ἐχώρει καθ' Ἑλλήνων·
10 ἀφεὶς δὲ τὸν Μενέλαον εὐθέως Ἀγαμέμνων,
τὸ ςράτευμα καθώπλιζεν ἀθρόως πρὸς τὴν μάχην·
πεζὸς δὲ διερχόμενος πάντας τοὺς ἡγεμόνας,
τοὺς σπεύδοντας μὲν ὤτρυνεν ἐπαίνοις πρὸς τὴν μάχην
Ἰδομενέα, Αἴαντας, τὸν Νέςορα σὺν τούτοις·
15 τοὺς δὲ ῥαθύμυς, αὐςηροῖς ἐπέπλησσε τοῖς λόγοις,

τὸν Μενεσθέα, καὶ αὐτὸν ἅμα τὸν Ὀδυσσέα,
καὶ Διομήδη σὺν αὐτοῖς υἱὸν τὸν τȣ̃ Τυδέως.
Τῶν Τρώων καὶ Ἑλλήνων δὲ τῷ τότε μισγομένων,
θόρυβος ἤρθη φοβερὸς καὶ κτύπος τῶν ἁρμάτων,
20 ὡς χειμερίων ποταμῶν ἐπιῤῥοὴ ῥαγδαίων
ἀπὸ πετρώδȣς ὑψηλȣ̃ κρημνιζομένων ὄρȣς.
Καὶ πρῶτος μὲν Ἀντίλοχος, βαλὼν ἐν τῷ μετώπῳ,
ἀνήρηκεν Ἐχέπωλον υἱὸν τȣ̃ Θαλυσίȣ.
Ἀγήνωρ δ' Ἐλεφήνορα τὸν ϛρατηγὸν Εὐβοίεων
25 ἕλκοντα τὸν Θαλύσιον καὶ μέλλοντα σκυλεύειν,
τρώσας δορὶ κατὰ πλευρῶν ἀπέκτεινεν εὐθέως.
Αἴας δ' ὁ μέγας ἐν δορὶ βαλὼν κατὰ τὸ ϛῆθος,
ἀνεῖλε Σιμοείσιον, νέον ὡραῖον, οἷον.
Ἄντιφος τȣ̃ Πριάμȣ δὲ νόθος υἱὸς ὑπάρχων
30 σύροντα Σιμοείσιον γυμνῶσαι πανοπλίας
Λεῦκον τὸν Ἰθακήσιον, κτείνει βαλὼν βουβῶνι.
Νόθον δὲ Δημοκόωντα πάλιν υἱὸν Πριάμȣ
ὁ Ὀδυσσεὺς ἀνήρηκε βαλὼν, κατὰ τὸν κόρσην.
Ὁ Πείρως ὁ Ἰαμβράσȣ δὲ, ὃς ἦν ἀπὸ τῆς Αἴνȣ
35 ἡγεμονεύων τῶν Θρᾳκῶν τῶν παρελλησποντίων,
ἀπέκτεινε Διώρεα υἱὸν Ἀμαρυγκέως,
τῶν Ἐπειῶν τὸν ϛρατηγὸν, τουτέϛι τῶν Ἠλείων,
λίθῳ τραχεῖ τὴν δεξιὰν κνήμην ἐκείνȣ κόψας,
εἶτα καὶ δόρατος πληγῇ ἔντερα τούτȣ χέας.
40 Τὸν Πείρωα δ' ἀπέκτεινε τοῦτον, ὁ Θόας πάλιν
ὑπὲρ μαζὸν τῷ δόρατι τὸ πρῶτον δορατίσας,
εἶτα καὶ τὴν γαϛέρα δὲ τούτȣ τῷ ξίφει τύψας.
Οὗτοι μὲν πάντες ἔπεσον ἄνδρες ἐξ ἡγεμόνων·
τοῦ δὲ κοινȣ̃ πολυπληθεῖς ἦσαν νεκρῶν σωρεῖαι.
45 Τὰ μὲν τῆς ὑποθέσεως πάντα τῆς δέλτα τάδε·
τὴν δὲ θεῶν νῦν μάνθανε πᾶσαν ἀλληγορίαν.

Μὴ Χερουβὶμ, μὴ Σεραφὶμ ὧδε θεούς μοι νόει,
ὥς περ Ψελλὸς ἐδίδαξεν ὁ πάνσοφος ἐκεῖνος,
οὐκ οἶδα πῶς εἰπεῖν παίζων ἢ καὶ σπεδάζων ἄρα·
50 οὐδὲν γὰρ πρὸς τὸν Ὅμηρον ἅ περ φησὶν ἐκεῖνος·
ἀσύντροχα πρὸς δόξαν γὰρ εἰσὶ τὴν Ὁμηρείαν,
ὥς περ ζωὴ καὶ θάνατος καὶ τῶν ἀντιθετέντων.
Ὁ Ὅμηρος ἐνταῦθα γὰρ ἀςρολογῶν νῦν γράφει·
μετὰ τὴν ἧτταν Πάριδος τὴν παρὰ Μενελάε,
55 ἐπιβλαβὲς θεμάτιον ὑπῆρχε τῶν ἀςέρων,
τοὺς, οὓς περ λέγει καὶ θεὺς ἐν γῇ κεχρυσωμένῃ,
ἐνιδρυμένες παρ' αὐτῷ τῷ ζωηφόρῳ κύκλῳ,
καὶ πίνοντας τοῦ νέκταρος Ἥβης οἰνοχοέσης·
ἀεὶ δὲ περιτρέχοντας τὸν ζοφερὸν τὸν κύκλον,
60 δύνοντας, ἀνατέλλοντας, πάσας ποιεῦντας ςάσεις·
τουτων τῷ τότε τοιγαρῦν ὁ Κρόνος καὶ ὁ Ἄρης,
οἱ τῶν ἀςέρων κάκιςοι καὶ βλαπτικοὶ τῶν ἄλλων,
ἦσαν τετραγωνίζοντες ἀλλήλες ἐν τῇ φαύσει·
τὸ δὲ τοιῦτο, κάκιςον θεμάτιον ὑπάρχει,
65 καὶ πόρθησιν ἐσήμαινεν ὅσον οὐκ ἤδη Τροίας·
τέως δὲ τότε γέγονε καί τις ἀςὴρ κομήτης,
ὅς τις σημεῖον πέφυκε γίνεσθαι καὶ πολέμων,
ὃν Ἀθηνᾶς κατέλευσιν Ὅμηρος εἶναι λέγει
ἐξ Ἥρας παροτρύνσεως· ἤγουν, Ἑρμῦ ἀςέρος·
70 ταῦτα γὰρ περιττώματα τυγχάνουσιν ἀέρος,
ἀρεϊκὰ τυγχάνοντα καὶ τοῦ Ἑρμῦ ἀςέρος·
οἱ Πυθαγόρε δὲ φασὶν ἀςέρας εἶναι τέτυς,
ὡς τὲς λοιπὲς τὺς πλάνητας ἐν χρόνοις φαινεμένες·
ἐπεὶ δὲ ταῦτα σήμαντρα τυγχάνεσι πολέμων,
75 ὁ Πάνδαρος ὡς εἴπομεν οὕτω κεκινημένος,
τοξεύει τὸν Μενέλαον πρὸς μέλος τῦ ζωςῆρος,
καὶ τότε μὲν ὁ πόλεμος εὐθέως ἀνεῤῥάγη,

καὶ πέπτωκε σφαττόμενος ὁ δεῖνα τε καὶ δεῖνα,
ὧν πρὸ μικροῦ κατὰ λεπτὸν ἐγράψαμεν τὰς κλήσεις·
80 ὅσον οὐκ ἤδη δὲ λοιπὸν κατέπιπτε καὶ Τροία,
οὗ περ καιροῦ παραδρομὴν εἰς πόρθησιν ἐκείνης,
θεῶν βουλὴν ὠνόμασεν βλεπόντων πρὸς τὴν Τροίαν·
Δία δ' ἐνταῦθα νόησον, ἀστέρας τὸν πλανήτην·
τὴν Ἥραν πάλιν, τὸν Ἑρμῆν, τὴν Ἀθηνᾶν, σελήνην,
85 εἷς γὰρ ἀστὴρ ὁ Ἡρακλῆς, Ἑρμῆς τε καὶ ἡ Ἥρα·
εἷς πάλιν καὶ ἡ Ἄρτεμις, ἡ Ἀθηνᾶ, σελήνη.

ὙΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ε. ὉΜΗΡΟΥ ῬΑΨΩΔΙΑΣ

Τότε τῷ Διομήδει τε τόλμαν καὶ καρτερίαν
ἡ Ἀθηνᾶ παρέσχηκε δοξάζουσα τὸν ἄνδρα·
ἐκ περικεφαλαίας δὲ τούτου καὶ τῆς ἀσπίδος
πῦρ ἀφλεγὲς κατέκαιεν ὅμοιον τῷ κυνάστρῳ.
5 Μάθε τὸ ἀλληγόρημα ταῦτο μικρὸν ὑπάρχον·
ὁ Διομήδης θέλων δὲ τότε γνωσθῆναι πᾶσι,
κάτοπτρον κατεσκεύασεν ἀσπίδι καὶ τῷ λόφῳ,
πυρὸς ἐκπέμπων δόκησιν ἀκτῖσι ταῖς ἡλίου,
οἷον ἐνῆν καὶ Ἀχιλεῖ φέβηστρον πολεμίοις·
10 οὐ καυστικὸν δὲ κάτοπτρον οἷον τοῦ Ἀρχιμήδους,
ᾧ περ ὁ γέρων ἔφλεξεν ὁλκάδας τὰς Μαρκέλλου
ἐκ τῆς ἀντανακλάσεως ἡλίου τῶν ἀκτίνων,
ἀλλ' ἀφλεγές· εἰς πτόησιν ταγμάτων ἐναντίων·
οὕτω γὰρ δρᾷν κελεύουσι πάντες μηχανογράφοι,
15 Φίλων καὶ Φιλεταίριος, Ἰσόης, Ἀρχιμήδης,
Ἥρων καὶ Διονύσιος, Σώστρατός τε καὶ Πάππος,
ὁ Παλλαδᾶς, Ἀθήναιος σὺν τῷ Ἀπολλοδώρῳ,

Κτησίβιος, Ἀνθέμιος μετὰ τοῦ Πατροκλέως·
ἐξ ὧν περ ἀνεγνώκαμεν πολλὰς μηχανουργίας,
20 τοιαῦτα κάτοπτρα ποιεῖν λόφοις καὶ ταῖς ἀσπίσιν,
εἰ δυνατὸν καὶ θώραξιν, ἅμα καὶ σπάθαις τέτων,
ὅπως παντοίως ἔκπληξις εἴη τοῖς ἐναντίοις.
Τοιῦτον ἔχων κάτοπτρον τοῖς ὅπλοις Διομήδης,
εἰς μέσον παρεισέδραμε τὸ ϛόμα τοῦ πολέμε.
25 Φηγέα δε τὸν Δάρητος ξίφει βαλὼν, ἀνεῖλε
ὃς Δάρης πυρεργάτιδα μετήρχετο τὴν τέχνην,
οὓς ἱερεῖς ὁ Ὅμηρος εἶναι φησὶν Ἡφαίϛε.
Ὁ δ᾽ Ἀγαμέμνων δόρατι βαλὼν τῷ μεταφρένῳ
τῶν Βιθυνῶν ἀπέκτεινεν τὸν ϛρατηγὸν Ὀδίον.
Ἰδομενεὺς τὸν Φαῖϛον δὲ τρώσας κατὰ τὸν ὦμον
30 ἐκ Σάρδεων ὑπάρχοντα φίλον υἱὸν τε Βώρε.
Τὸν τε Στροφίε δὲ υἱὸν, Σκαμάνδριον τὴν κλῆσιν,
Μενέλαος ἀνήρηκεν· ἄριϛον κυνηγέτην,
φεύγοντα τὸ μετάφρενον τρώσας τῷ δορατίῳ.
35 Φέρεκλον δὲ τὸν ναυπηγὸν τῶν Ἀλεξάνδρε πλοίων,
δορὶ βαλὼν κατὰ γλουτὸν ὁ Μηριόνης κτείνει·
εὐθὺς γὰρ ἐξεπέρασε τὸ δόρυ πρὸς τὴν κύϛιν.
Πήδαιον δὲ Ἀντήνορος νόθον υἱὸν ὁ Μέγης,
ἐξέπεσθε τῆς κεφαλῆς τὸ ϛόμα περονήσας.
40 Εὐρύπυλος δ᾽ Ὑψήνορα ξίφει τεμὼν τὴν χεῖρα,
παῖδα τὸν Δολοπίονος, Σκαμάνδρε ἱερέως,
ἀνδρὸς ἰχθῦς θηρεύοντος ἐν ποταμῷ Σκαμάνδρῳ.
Τὸν Διομήδη δὲ πολλοὺς ὡς πρὸς φυγὴν κλονοῦντα
πρὸς δεξιὸν ἐτόξευσε Πάνδαρος ὦμον τότε·
45 τὸ βέλος δὲ πρὸς τοὔμπροσθεν κοιλὸν ὀξὺ ἐξῆλθε·
ὁ Σθένελος ἀνέσπασεν, ὁ δ᾽ ἀγριάνας μᾶλλον
δορὶ βαλὼν ὑπὲρ μαζὸν Ἀϛύνοον ἀνεῖλεν·

ἀνεῖλε καὶ Ὑπείρονα πλήξας τὴν ὠμοκλεῖδα,
ξίφει τεμών τε παρεκτὸς τῆς ῥάχεως τὸν ὦμον,
50 Ἄβαντα καὶ Πολύϊδον τοὺς ἀδελφοὺς ἀνεῖλεν,
υἱοὺς τοὺς Εὐρυδάμαντος· ἀνδρὸς ὀνειροκρίτȣ·
καὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ Φαίνοπος, Θόωνα τὲ καὶ Ξάνθον,
Ἐχέμονα καὶ Χρόμιον υἱούς τε τοῦ Πριάμȣ,
ἀπέκτεινε καὶ Πάνδαρον βαλὼν περὶ τὴν ῥῖνα,
55 καὶ τὸν Αἰνείαν ἔθραυσε λίθῳ βαλὼν μεγάλῳ,
θλάσας αὐτȣ̃ κοτύλην τε, κόψας καὶ τὰς νευρώσεις.
Ἡ δὲ γενέθλιος αὐτὸν ἔσωσεν Ἀφροδίτη,
καὶ τόπος ὁ τῆς Ἴδης δὲ ὅπȣ αὐτὸς ἐσπάρη·
ἔφευγε γὰρ τοῖς δένδρεσιν ὡς σκέπη κεχρημένος·
60 ἅ περ φησὶν ὁ Ὅμηρος χεῖρας τῆς Ἀφροδίτης,
καὶ πέπλȣ πτύγμα φαεινȣ̃ σώσαντος τὸν Αἰνείαν.
Χειρὸς δὲ τρῶσιν νόησον εἶναι τῆς Ἀφροδίτης
ἢ ὅτι φεύγοντος αὐτȣ̃, δραμὼν καὶ πρὸς τὸ ὄρος,
οὗ περ αὐτὸς ἐσώζετο τὴν ὕλην συνδανήσας,
65 εἰς πλείονα τὴν πτόησιν ἐνέβαλεν ἐκεῖνον,
ἢ ὅτι προθυμούμενον ἔπαυσε τȣ̃ πολέμȣ·
ὅθεν τὴν χεῖρα λέγουσι τρῶσαι τῆς Ἀφροδίτης·
τὴν πρακτικὴν γὰρ ἔσβεσεν ἐπιθυμίαν τούτȣ,
καὶ τὴν χροιὰν μετήλλαξε τῆς θέας τȣ̃ προσώπȣ·
70 ὅθεν οὐδ' αἷμα γέγραφε τοῦ τραύματος ῥυῆναι,
οἷον ἰχῶρα δὲ τινὰ τὸν ὤχρον οὕτω λέγων.
Τότε λοιπὸν ὁ Σαρπηδὼν ἀνήγειρε τοὺς Τρῶας·
κτείνει δὲ Δηϊκόωντα πρῶτος ὁ Ἀγαμέμνων,
ὄντα φίλον Αἰνείȣ μὲν, υἱὸν δὲ τȣ̃ Περγάσȣ,
75 τούτȣ τὸ σάκος ἐν δορὶ τεμὼν καὶ τὴν γαστέρα·
Θεραπευθεὶς Αἰνείας δὲ υἱὸς τοῦ Διοκλέȣς,
ἀπέκτεινε τὸν Κρήθωνα καὶ τὸν Ὀρσιλοχόν τε

μακροῦ καὶ τὸν Μενέλαον ἔκτεινεν ἂν σὺν τούτοις,
εἰ μὴ συντόμως παρ' αὐτὸν 'Αντίλοχος παρέςη
80 καὶ πέφευγεν Αἰνείας μέν· οὗτοι δ' ἀνεῖλον τότε,
ὁ μὲν τὸν Πυλεμένεα ἄρχοντα Παφλαγόνων,
ἑςῶτα τρώσας τῷ δορὶ κατὰ τὴν ὠμοκλεῖδα.
'Αντίλοχος δὲ Μύδωνα ἡνίοχον τὸν τέτε
λίθῳ βαλὼν τὸ πρῶτον μὲν εἰς μέσον τὸν ἀγκῶνα,
85 εἶτα, κατὰ τὴν μήνιγγα πλήξας αὐτε τῷ ξίφει.
Ὁ Ἕκτωρ δὲ σὺν Ἄρεϊ, θυμῷ μηχικωτάτῳ,
Μενέσθην καὶ 'Αγχίαλον ἔκτεινε πρώτῃ μάχῃ.
Ὁ Αἴας δὲ τὸν Ἄμφιον υἱὸν τὸν τε Σελάγε,
κατὰ τὸ ὑπογάςριον τὸ δόρυ περονήσας,
90 ἀντιμαχῶν τῷ Ἕκτορι καὶ πᾶσι Τρωσὶ μόνος,
καὶ δόρατα δεχόμενος πλείονα καὶ χαλάζης,
ὅτε Τυδείδης ἦν τραπεὶς ὁ ἀριςεὺς ὁ μέγας
οὐκ αἰδεσθεὶς τὴν 'Αθηνᾶν τὴν τούτῳ συνεργῦσαν,
καὶ πῦρ ὅπερ ἐξέπεμπεν ἐκ κεφαλῆς, καὶ ὤμων.
95 Ὁ Σαρπηδὼν Τληπόλεμον βαλὼν δὲ πρὸς αὐχένα,
τοῦ Ἡρακλέος τὸν υἱὸν κτείνει καὶ 'Αςυόχης·
αὐτός δ' ἐλειποψύχησε μηρῷ προβεβλημένος,
ἐκ Τληπολέμε τοῦ δορὸς, ἄμφω γὰρ ἧκαν ἅμα.
Ὁ 'Οδυσσεὺς ἀνεῖλε δὲ πολλοὺς ἐκ τῶν Λυκίων,
100 τὸν Κοίρανον, 'Αλάςορα, τὸν Χρόμιον σὺν τούτοις,
Ἀλκάνδρον, καὶ Νοήμονα, Πρύτανιν, Ἁλιόν τε.
Ἕκτωρ δὲ τὸν Οἰνόμαον, τὸν Τρῆχον, τὸν 'Ορέςην,
τὸν Τεύθραντα καὶ Ἕλενον μετὰ τε 'Ορεσβίε·
ἀλλ' ὅτε καὶ Περίφαντα υἱὸν τὸν 'Οχησίε
105 ἐφόνευσε σὺν Ἄρεϊ, θυμῷ μαχικωτάτῳ,
ὁ Διομήδης ἔφιππος πέλας ἐλθὼν ἐκείνε,
ἐς κενεῶνα τέτρωκεν, ὁρμαίνοντα θυμᾶθες·
Τρῶες δ' ὡς εἶδον τὴν πληγὴν δορὸς πρὸς τὴν λαπάρην,

νομίσαντες τὸν θώρακα τμηθῆναι καὶ τὰς σάρκας,
110 ἤδη πεσεῖν δὲ καὶ νεκρὸν τὸν Ἕκτορα δοκοῦντες,
σμερδνὸν πάντες ἐβόησαν, ἀντήχησαν τὰ ὄρη.

ὙΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ζ. ὉΜΗΡΟΥ ῬΑΨΩΔΙΑΣ

Τῶν Τρώων ἐμονώθη δὲ καὶ Ἀχαιῶν ἡ μάχη·
ἤγουν ἐρήμη γέγονε θεῶν τῆς συμμαχίας·
θεοὺς ἐνταῦθα δὲ καλεῖ, τὰς ψυχικὰς δυνάμεις·
ἀφ' οὗ γὰρ Ἕκτορος θυμὸν κατέπαυσαν τὸν Ἄρην·
5 ἡ Διομήδους Ἀθηνᾶ, φρόνησις σὺν ἀνδρείᾳ,
χωρὶς θεῶν ἐμάχοντο Ἕλληνές τε καὶ Τρῶες·
ἀπῆν γὰρ Ἕκτορος θυμὸς καὶ δόλοι Διομήδους·
ἐξήπλωτο δ' ὁ πόλεμος, ἐξήνθησεν ἡ μάχη,
μετὰ τῶν δύο ποταμῶν Σιμόεντος καὶ Ξάνθου.
10 Πρῶτος δ' ὁ Τελαμώνιος Αἴας Ἑλλήνων πύργος
ἀνήρηκεν Ἀκάμαντα υἱὸν τὸν τοῦ Εὐσώρου,
τὸν ἡγεμόνα Θρακῶν τῶν ὄντων ἐκ τῆς Αἴνου,
δορὶ κατὰ τὸ μέτωπον ἐκεῖνον περονήσας.
Ὁ Διομήδης δ' Ἄξυλον τὸν ἐξ Ἀρίσβης κτείνει,
15 υἱὸν ὄντα τοῦ Τεύθραντος, σύναιμον τῆς Τεκμήσσης,
ἄνθρωπον πολυχρήματον πάντας ξενοδοχοῦντα,
αὐτὸν καὶ τὸν Καλήσιον δοῦλον ἀνεῖλε τούτου.
Τὸν Δρῆσον καὶ Ὀφέλτιον Εὐρύαλος ἀνεῖλε,
καὶ Αἴσηπον καὶ Πήδασον ἅμα σὺν τούτοις κτείνει
20 υἱοὺς τοῦ Βουκολίωνος καὶ τῆς Ἀβαρβαρέης,
ὃς Βουκολίων ἀδελφὸς ἦν νόθος τοῦ Πριάμου.
Ἀστύαλον παρέπεμψε πρὸς Ἅδην Πολυποίτης,
ὁ Τεῦκρος Ἀρετάονα, ὁ Ὀδυσσεὺς Πιδύτην,

'Αντίλοχος τὸν Αὔλημον, Ἔλατον Ἀγαμέμνων,
25 περὰ Σατνίῳ ποταμῷ τὴν Πήδασον οἰκῦντα·
ὁ Βοιωτὸς δὲ Λήϊτος τὸν Φύλακον ἀνεῖλε,
Μελάνθιον δ' Εὐρύπυλος· τὸν Ἄδρασον δὲ ζῶντα
κατέσχεν ὁ Μενέλαος τῦ ἅρματος πεσόντα·
ἐν γὰρ τῷ φαίνειν, τῦ ῥυμῦ θραυσθέντος ἐν μυρίκῃ,
30 κατέπεσε τῦ ἅρματος, οὕτω καὶ κατεσχέθη·
καὶ σώζειν τῦτον ἔμελλε Μενέλαος οἰκτείρας,
ἀλλ' Ἀγαμέμνων ἔκτεινε λακτίσαν δορὶ τρώσας·
Νέστωρ δ' ἐξάκουστον βοᾷ, λέγων Ἀργείοις τάδε·
τοὺς ἄνδρας, ἄνδρες, κτάνωμεν πρῶτον, ὡς ἐστὶ πρέπον,
35 εἶτα τὰς τέτων ἥσυχοι γυμνῦτε πανοπλίας·
μὴ δὲ σκυλεύοντες νεκρὺς πολέμου ῥαθυμεῖτε.
Ἕκτωρ Ἑλένε δὲ βουλαῖς ἐλθὼν καὶ πρὸς τὴν Τροίαν,
τὰς γηραιὰς ἀθροίσασαν ἐκέλευσεν Ἑκάβην
ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀθηνᾶς θῦσαι λαμπρὰν θυσίαν,
40 βῦς ἐξ ἀγέλης δώδεκα τῶν ἐνιαυσιαίων,
καὶ πέπλον ποικιλύφαντον ἀπὸ τῶν Σιδωνίων
θεῖναι τοῖς τῦ ἀγάλματος γόνασιν, ὅπως παύσῃ
τὸν Διομήδη μάχεσθαι κατὰ τῶν Τρώων οὕτω.
Γλαῦκος τῦ Ἱππολόχε δὲ σύμμαχος ὢν τῶν Τρώων,
45 καὶ Διομήδης ἀριστεὺς ὑπάρχων τῶν Ἑλλήνων,
τοὺς ἵππους ἀντεπήλαυνον ἀλλήλοις ὡς πρὸς μάχην,
ἐκ λόγων δὲ γνωρίσαντες εἶναι παππῷοι φίλοι.
Βελλοροφόντης γὰρ αὐτὸς, ὁ πάππος ὁ τῦ Γλαύκε,
ὁ παριδὼν τὴν Ἄντειαν γυναῖκα τὴν τῦ Προίτε,
50 κατ' ἄλλες δὲ Σθενέβοιαν, ἔρωτα σχῦσαν τέτε,
ἀνὴρ ὁ συνετώτατος, ὁ Χίμαιραν φονεύσας,
θηρίον τὸ τρικέφαλον τῷ πτερωτῷ Πηγάσῳ,
ἤγεν ὁ τροπωσάμενος ἔθνη τριπλᾶ τῷ πλοίῳ
Σολύμες, Ἀμαζόνας τὲ, τὲς τῆς ἐνέδρας τρίτες·

55 Σολύμους μὲν, ὡς λέοντας ὄντας γενναίους ἄνδρας,
ὡς χίμαιραν, ὡς αἶγά δε κρημνοβατοῦσαν πάντα,
τῶν Ἀμαζόνων τὸν στρατὸν, Ἄρεος θυγατέρων·
ὡς δράκοντα τὴν ἔνεδραν τῶν ἐλλαχόντων τοῦτον·
καὶ θυγατέρα δι' αὐτὸ λαβὼν τὴν Ἰοβάτου,
60 τὴν κλῆσιν τοῦ ὀνόματος ἔχουσαν Φιλονόην,
φίλος ὑπῆρχε τῷ Οἰνεῖ τῷ πάππῳ Διομήδους·
ἀλλήλοις ἀνταμείβουσιν αὐτῶν τὰς πανοπλίας.
ὁ Διομήδης μὲν χαλκῆν ἀντὶ χρυσῆς πρὸς Γλαῦκον,
ὁ Γλαῦκος δ' ἔμπαλιν χρυσῆν ὡς πρὸς χαλκῆν ἀμείψας·
65 ἡ εἱμαρμένη γὰρ τὸν νοῦν ἐδόξασε τοῦ Γλαύκου,
χάριν φιλίας τὴν χρυσῆν ὡς πρὸς χαλκῆν ἀλλάξας.
Ἕκτωρ δὲ μετὰ κέλευσιν τῆς, ἧς εἶπον, θυσίας,
ἦλθε καὶ πρὸς Ἀλέξανδρον πρὸς πόλεμον ὀτρύνων,
καὶ παροτρύνας καὶ αὐτὸν, οἴκοις ἰδίοις ἦλθεν,
70 ἰδεῖν αὐτοῦ τὴν σύζυγον, τὴν κλῆσιν Ἀνδρομάχην,
τὴν παῖδα Ἠετίωνος Κιλίκων βασιλέως,
καὶ συν τῇ Ἀνδρομάχῃ δὲ τὸν πεφιλμένον παῖδα,
ὃν Ἕκτωρ μὲν ὠνόμαζε Σκαμάνδριον τὴν κλῆσιν,
οἱ δ' ἄλλοι Ἀστυάνακτα, ῥύστης γὰρ Τρώων Ἕκτωρ·
75 τὴν δ' ἐν τοῖς οἴκοις οὐδαμῶς εὗρεν, ἀλλ' ἐπὶ πύργου
ἑστῶσαν καὶ δακρύουσαν ἐν τῷ νικᾶσθαι Τρῶας·
ἣν λογισμοῖς τοῖς πρέπουσι σωφρόνως νουθετήσας,
καὶ τοῦ παιδὸς ἁψάμενος ὡς πατρικῶς φιλήσων,
καὶ τοῦτον, ἐπευξόμενος, ὡς οἶδε πτοηθέντα,
80 τὴν πανοπλίαν τὴν αὐτοῦ, καὶ πρὸς τροφὸν στραφέντα,
γελάσας καὶ πρὸς γέλωτα κἀκείνην δε κινήσας,
ὥρμησε πρὸς τὸν πόλεμον θρῆνον λιπὼν κατ' οἴκους·
οὐδὲ γὰρ ἦν προσδόκιμος νοστῆσαι τοῦ πολέμου·
Ἕκτορος δὲ πρὸς πόλεμον ὁρμῶντος ἀποτρέχειν,
85 ἐν δόμοις οὐδ' Ἀλέξανδρος ἐβράδυνεν οἰκείοις·

ἀλλ' ὁπλισθεὶς ἐξέδραμεν ὥς περ ςατός τις ἵππος,
πρὸς πεδιάδας ποταμῶν γαυρέμενος ἐκτρέχει,
ὑψῶν αὐτῦ τὴν κεφαλὴν, τινάσσων καὶ τὰς τρίχας·
οὕτως ἐξ ἀκροπόλεως ὁ Πάρις τότε τρέχων,
90 λαμπρὸς ἐν ὅπλοις καὶ φαιδρὸς, δίκην αὐγῆς ἡλίε,
τὸν Ἕκτορα προέφθασε πρὶν ἐξελθεῖν τῆς Τροίας·
ὅν περ ἐπαίνοις πρέπεσιν Ἕκτωρ εἰσδεδεγμένος,
ἐπεύξατο τοὺς Ἕλληνας τῆς Τροίας ἐξελάσαι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Η. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Συνάμα τέτῳ τῶν πυλῶν ἐξώρμησαν τῆς Τροίας
ἀμφότεροι πρὸς πόλεμον ἐμπείρως τεθηγμένοι.
Καὶ Πάρις μὲν ἀπέκτεινε Μενέσθιον ἐξ Ἄρνης,
υἱὸν τὸν Ἀρηθόε τε καὶ τῆς Φιλομεδέσης,
5 ὃν σύμπαντες Ἀρίθοον ἐκάλεν κορυνήτην·
ὃ τόξοις γὰρ, ὃ δόρατι καὶ ςόματι μαχαίρας,
ἀλλὰ ῥοπάλῳ σιδηρῷ τὰς μάχας συνεκρότει.
Ἕκτωρ Ἠϊονέα δὲ βαλὼν πρὸς τὸν αὐχένα,
ὁ Γλαῦκος δὲ Ἰφίνοον τοῦ Δεξίε τὸν παῖδα
10 ἀνῄρηκε τῷ δόρατι βαλὼν κατὰ τὸν ὦμον.
Ἡ δὲ γλαυκῶπις Ἀθηνᾶ, ἡ φρόνησις Ἑλλήνων,
ἰδοῦσα τούτες κτείνοντας ςρατὸν τὸν τῶν Ἑλλήνων,
ὁρῶσα καὶ τὸν ἥλιον νίκην Τρωσὶ διδόντα
τῷ πέμπειν κατὰ πρόσωπον Ἑλλήνων τὰς ἀκτῖνας,
15 ᾔτησε μονομάχιον Ἑλλήνων τε καὶ Τρώων·
καθιδρυνθέντων ἄμφω δὲ λοιπὸν τῶν ςρατευμάτων,
αὐτὸς ὁ Ἕκτωρ ἀναςὰς μέσον τῶν ςρατευμάτων
ᾔτησε τὸν βελόμενον μονομαχεῖν Ἑλλήνων·

τῶν πάντων πτοηθέντων δε, Μενέλαος ὡπλίσθη
20 ὑβρίζων πάντας Ἕλληνας. Ἕκτορα πτοηθέντας·
καὶ δὴ νεκρὸς ἂν ἔκειτο χερσὶ τοῖς Ἑκτορείοις,
εἰ μὴ κατέσχον ἅπαντες, ὁ δ' Ἀγαμέμνων πλέον.
Καὶ τότε Νέςωρ ἀναςὰς καὶ σχετλιάσας μέγα,
καὶ τὴν Ἐρευθαλίωνος εἰπὼν μονομαχίαν,
25 ὅν περ ἀνεῖλε νεαρὸς ὑπάρχων τῷ σαρκίῳ,
καὶ τέλος θεὶς τοῖς ῥήμασιν, εἰ νέος ἦν εἰσέτι
καὶ ἂν πρὸς μονομάχιον Ἕκτορι συνεπλάκη,
ἄνδρας ἐννέα πέπεικεν Ἑλλήνων ἀναςῆναι·
πρῶτον τὸν Ἀγαμέμνονα, δεύτερον Διομήδην,
30 εἶτα τὼς δύο Αἴαντας καὶ τὸν Ἰδομενέα,
τὸν Μηριόνην μετ' αὐτὼς, Εὐρύπυλον σὺν τύτοις,
καὶ Θόαντα, καὶ παίγνιον Ὁμήρυ, Ὀδυσσέα,
οὗτοι πάντες ἀνέςησαν τάχα μονομαχῆσαι·
πάντων δὲ λόγοις Νέςορος κλήρως βαλόντων τότε
35 κυνῇ τῦ Ἀγαμέμνονος, τῦ Αἴαντος ἐξῆλθεν,
εἴ τε τυχαίως προσδραμὼν ἢ κατ' οἰκονομίαν·
ὁ Νέςωρ τότε γὰρ κινῶν ἐτύγχανε τὼς κλήρως.
Ἐκ κήρυκος τὸν κλῆρον δὲ δεξάμενος ὁ Αἴας
ὥρμησε καθοπλίζεσθαι, τοῖς Ἕλλησι δὲ λέγει·
40 Ἕκτορα, φίλοι Ἕλληνες, δοκῶν νικῆσαι, χαίρω·
ἀλλ' ἕως ὖ ἐνδύομαι αὐτὸς τὴν πανοπλίαν,
τῇ ἀφανεῖ κατεύχεσθαι σύμπαντες εἱμαρμένῃ,
σιγῇ καὶ λάθρα καθ' αὐτὼς, μὴ μάθωσιν οἱ Τρῶες·
εἴ τε καὶ φανερώτερον, φόβος οὐδεὶς ὑπάρχει·
45 οὕτως εἰπὼν καὶ ὁπλισθεὶς, κραδαίνων καὶ τὸ δόρυ,
τραυνῶς ἐβάδιζε γελῶν ἐκπληκτικῷ προσώπῳ·
ὃν περ μεγάλως ἔχαιρον οἱ Ἕλληνες ὁρῶντες,
τρόμος πολὺς δὲ τοῖς Τρωσὶ καὶ Ἕκτορι σὺν τύτοις·
Αἴας δὲ φέρων θυρεὸν ςῆθει ςερρὸν ὡς πύργον,

50 τὸν ἄν περ κατεσκεύασε Τύχιος ὁ Ὑλαῖος,
ἑπτὰ βοῶν μὲν ἔχοντα βύρσας ὀχυρωτάτας,
ἄνω πασῶν δε τῶν βυρσῶν, σίδηρον ὥς περ βύρσαν·
ἔςη πλησίον Ἕκτορος καὶ μάχην συνεκρότει.
Καὶ πρῶτος Ἕκτωρ μὲν βαλὼν τὴν Αἴαντος ἀσπίδα,
55 τὸν σίδηρον ἐξέκοψεν, ἓξ τε βοείας βύρσας·
ἐν βύρσῃ τῇ ἑβδόμῃ δὲ τὸ δόρυ κατεσχέθη·
δεύτερος Αἴας δὲ βαλὼν, κόπτει καὶ τὴν ἀσπίδα,
καὶ θώρακα τὸν Ἕκτορος, μικρȣ̃ καὶ τὴν λαπάραν,
εἰ μή πȣ κλίνας τὸ πλευρὸν ἐξέφυγε τὸν μόρον·
60 ἐξπάσαντες δὲ δόρατα, συνέπεσον ἀλλήλοις·
καὶ πλήττει πάλιν Ἕκτωρ μὲν τȣ̃ Αἴαντος τὸ σάκος,
καὶ τὸν χαλκὸν οὐκ ἔκοψε· κλίνεται δὲ τὸ ξίφος·
Αἴας πηδήσας πλήττει δε τὴν Ἕκτορος ἀσπίδα·
καὶ τὴν ἀσπίδα κόπτει μὲν, καὶ μέρος τȣ̃ τραχήλȣ·
65 κρουνοί δ' ἐχώρȣν αἵματος· Ἕκτωρ δ' ȣ̓χ ὑπεχώρει·
ἄρας δὲ λίθον μέλανα μέγα τραχὺν τῷ τότε,
πρὸς ὀμφαλὸν τȣ̃ Αἴαντος πάλιν τὸ σάκος βάλλει·
καὶ πλεῖον γέγονεν ȣ̓δέν· ἤχησε δὲ τὸ σάκος·
δεύτερος Αἴας δὲ βαλὼν μείζονα τȣ́τȣ λίθον
70 ςρογγύλον, ἔπεμψε ςεῤῥῶς, καὶ λύει τὴν ἀσπίδα,
λύει καὶ γόνυ Ἕκτορος· ὁ δ' ὕπτιος ἡπλώθη
ἀσπίδι τȣ́τȣ ςηριχθεὶς, τὸν δ' ὤρθωσεν Ἀπόλλων·
Αἴαντος κατὰ πρόσωπον ἥλιος γὰρ ἐκλάμπων,
αὐτὸν ἐκώλυσεν ἰδεῖν τὴν Ἑκτορείαν πτῶσιν·
75 τὸν Ἕκτορα δ' ἀνήγειρεν, Αἴαντος ȣ̓κ ἰδόντος·
καὶ τότε δὴ καὶ ξίφεσιν ἔτρωσαν ἂν ἀλλήλȣς,
εἰ μὴ Ταλθύβιος αὐτȣ̀ς εἶρξε καὶ ὁ Ἰδαῖος·
ἡ νὺξ γὰρ κατελάμβανεν, ἡμέρας πληρουμένης·
οὕτω μονομαχήσαντες, ἔδον ἀλλήλοις δῶρα·
80 ὁ Ἕκτωρ μὲν τῷ Αἴαντι ξίφος σὺν ξιφοθήκῃ,

ὥς περ ὁ Σαρδανάπαλος Ταρσὸν καὶ Ἀγχιάλην
ὁ Ἀσυρίων βασιλεὺς παῖς Ἀνακυνδαράξε.
Ὁ Ποσειδῶν ὁ λέγων δε Διῒ περὶ τῦ τείχες,
115 ὅτι τὸ τεῖχος ἔκτισαν ἄνευ θεῶν θυσίας,
καὶ τῦ Διὸς οἱ λόγοι δε ταῦτα δηλῦσιν εἶναι.
Ἐν τροπικοῖς οἱ Ἕλληνες ἦσαν πυργοπαιῦντες,
οὐχὶ χρηϛὸν θεμάτιον κρατήσαντες ἀϛέρων,
ὅθεν συντόμως ἔμελλε καταπεσεῖν τὸ τεῖχος
120 ἐπιφοραῖς ὑδάτων τε καὶ κύμασι θαλάσσης
μετὰ τὴν ὑποϛρέψησιν Ἑλλήνων πρὸς Ἑλλάδα·
ἐπεὶ βρονταὶ γεγόνασι, τότε δὲ πυργεμένε,
αἱ δὲ βρονταὶ πεφύκασιν ὑδάτων καὶ ἀέρος,
εἰκότως ἄγει λέγοντα Διῒ τὸν Ποσειδῶνα·
125 ὅτι δ' εἰσὶν εὐέμπτωτα τὰ τροπικοῖς πραχθέντα
πᾶς ἀϛρολόγος ἐκβοᾷ, καὶ καταρχαῖς ὁ Ἄμμων·
ἡλίε δ' ὄντος ἐν ζυγῷ τῶν τροπικῶν ζωδίων,
ἐπύργωσαν οἱ Ἕλληνες ἐκείνην τὴν πολίχνην
ἐν Ὀκτωβρίῳ τῷ μηνὶ, κατὰ φωνὴν Λατίνων·
130 εἰ δ' ἦν τῷ τότε τροπικοῖς οὖσα καὶ ἡ σελήνη
χωρὶς ἄλλης κακώσεως καὶ βλάβης τῶν ἀϛέρων,
ἤρκεσαν ἂν κατάπτωσιν οὗτοι ταχέως πρᾶξαι.
Μετὰ δυσμὰς ἡλίε δὲ τῦ τείχες πληρωθέντος,
ἐγίνοντο βεσφάγια καὶ δεῖπνοι τῶν Ἑλλήνων·
135 ἐλθόντων ἐκ τῆς Λήμνε δε καὶ πλοίων οἰνοφόρων,
ἅ περ ὁ Εὔηνος υἱὸς Ἰάσονος ἦν πέμψας,
ἔπινον ἐξωνέμενοι. δαινύμενοι παννύχως·
ὁμοίως καὶ οἱ Τρῶες δὲ πάλιν κατὰ τὴν Τροίαν·
ὁ δ' οὐρανὸς παννύχιον ἐξαίσιον ἐβρόντα·
140 ὡς ὠχριᾷν τὺς σύμπαντας τῷ φόβῳ ψυχεμένες·
εἶτα τῇ εἱμαρμένῃ δε θύσαντες κοιμηθῆναι.

καὶ πᾶσι παραρτύμασι καὶ τῇ σκευῇ τῇ τούτου·
ὁ Αἴας δὲ τῷ Ἕκτορι κοκκοβαφῆ ζωστῆρα,
καὶ τούτῳ τῷ ζωστῆρι μὲν Ἕκτωρ ἐξ Ἀχιλλέως
θανὼν, δεθεὶς ἐσύρετο μετὰ μικρὸν τὸν χρόνον,
85 Αἴας δ' ἀνεῖλεν ἑαυτὸν τοῦ Ἕκτορος τῷ ξίφει·
ἀλλὰ ταυτὶ μὲν ὕστερα· τότε δὲ χωρισθέντες,
Αἴας ἀπῆλθεν Ἕλλησι, τοῖς δὲ Τρωσὶν ὁ Ἕκτωρ.
Ὁ δ' Ἀγαμέμνων θύσας βοῦν, εὐώχει τοὺς ἀρίστους·
ἐτίμα δὲ τὸν Αἴαντα ῥάχιν βοὸς παρέχων·
90 μετὰ τροφὴν ὁ Νέστωρ δὲ δημηγορεῖ γενέσθαι
συναγωγὴν τὴν αὔριον, Ἑλλήνων τῶν σφαγέντων
καὶ τάφον ἕνα, καὶ πυρὰν μίαν κοινὴν ἁπάντων,
καὶ πόλιν εἰς ἀσφάλειαν τῶν ζώντων καὶ τῶν πλοίων.
Ἀντήνωρ λέγει δὲ Τρωσὶν Ἑλένην ἀποδοῦναι,
95 μηδὲ ματαίως μάχεσθαι πατήσαντας τοὺς ὅρκους·
Ἀλέξανδρος δ' ἀντέλεξεν οὐχὶ διδοὺς Ἑλένην·
ὅσα δ' ἐξ Ἄργους ἔλαβε χρήματα δοῦναι λέγων,
καὶ ἔτι τούτων πλείονα· Πρίαμος δ' ἔφη τότε·
νῦν μὲν δειπνοποιήσασθε· καὶ φυλακὴν ποιεῖσθε·
100 τῇ αὔριον Ἰδαῖος δὲ τοῖς Ἕλλησι λεγέτω
ὅσα φησὶν. Ἀλέξανδρος τανῦν περὶ Ἑλένης
καὶ παῦσιν αἰτησάσθω δε πολέμου παρ' ἐκείνων,
ὡς κλαύσωμεν καὶ καύσωμεν νεκροὺς τοὺς πεπτωκότας.
Ἐλθόντος τῇ ἐπαύριον παρ' Ἕλληνας Ἰδαίου,
105 καὶ καταγγείλαντος αὐτοῖς τὴν γνώμην τὴν τῶν Τρώων,
ἤρεσε μόνον, τὸ νεκρῶν στρατοῖς τοῖς ἀμφοτέροις·
ἐφ' ἁμαξῶν δ' ἀθροίσαντες, καίουσιν ἄμφω τούτους,
τοὺς ἑαυτῶν ἑκάτεροι δακρύσαντες ὡς δέον·
Ἕλληνες δὲ διέπραξαν ὥς περ ὁ Νέστωρ εἶπεν·
110 καὶ τάφον ἕνα καὶ πυρὰν δειμάμενοι καὶ πόλιν,
τὴν ἥν περ ἀπηρτίσαντο μονοημέρῳ τάχει,

ὥς περ ὁ Σαρδανάπαλος Ταρσὸν καὶ Ἀγχιάλην
ὁ Ἀσυρίων βασιλεὺς παῖς Ἀνακυνδαράξε.
  Ὁ Ποσειδῶν ὁ λέγων δὲ Διῒ περὶ τε̃ τείχες,
115 ὅτι τὸ τεῖχος ἔκτισαν ἄνευ θεῶν θυσίας,
καὶ τε̃ Διὸς οἱ λόγοι δὲ ταῦτα δηλε̃σιν εἶναι.
  Ἐν τροπικοῖς οἱ Ἕλληνες ἦσαν πυργοποιε̃ντες,
οὐχὶ χρηστὸν θεμάτιον κρατήσαντες ἀστέρων,
ὅθεν συντόμως ἔμελλε καταπεσεῖν τὸ τεῖχος
120 ἐπιφοραῖς ὑδάτων τε καὶ κύμασι θαλάσσης
μετὰ τὴν ὑπονόστησιν Ἑλλήνων πρὸς Ἑλλάδα·
ἐπεὶ βρονταὶ γεγόνασι, τότε δὲ πυργεμένε,
αἱ δὲ βρονταὶ πεφύκασιν ὑδάτων καὶ ἀέρος,
εἰκότως ἄγει λέγοντα Διῒ τὸν Ποσειδῶνα·
125 ὅτι δ' εἰσὶν εὐέμπτωτα τὰ τροπικοῖς πραχθέντα
πᾶς ἀστρολόγος ἐκβοᾷ, καὶ καταρχαῖς ὁ Ἄμμων·
ἡλίε δ' ὄντος ἐν ζυγῷ τῶν τροπικῶν ζωδίων,
ἐπύργωσαν οἱ Ἕλληνες ἐκείνην τὴν πολίχνην
ἐν Ὀκτωβρίῳ τῷ μηνὶ, κατὰ φωνὴν Λατίνων·
130 εἰ δ' ἦν τῷ τότε τροπικοῖς οὖσα καὶ ἡ σελήνη
χωρὶς ἄλλης κακώσεως καὶ βλάβης τῶν ἀστέρων,
ἤρκεσαν ἂν κατάπτωσιν οὗτοι ταχέως πρᾶξαι.
  Μετὰ δυσμὰς ἡλίε δὲ τε̃ τείχες πληρωθέντος,
ἐγίνοντο βεσφάγια καὶ δεῖπνοι τῶν Ἑλλήνων·
135 ἐλθόντων ἐκ τῆς Λήμνε δὲ καὶ πλοίων οἰνοφόρων,
ἅ περ ὁ Εὔηνος υἱὸς Ἰάσονος ἦν πέμψας,
ἔπινον ἐξωνέμενοι. δαιννύμενοι παννύχως·
ὁμοίως καὶ οἱ Τρῶες δὲ πάλιν κατὰ τὴν Τροίαν·
ὁ δ' οὐρανὸς παννύχιον ἐξαίσιον ἐβρόντα·
140 ὡς ὠχριᾷν τὲς σύμπαντας τῷ φόβῳ ψυχεμένες·
εἶτα τῇ εἱμαρμένῃ δὲ θύσαντες κοιμηθῆναι.

———

60 Ἕκτορι δ' Ἀρχεπτόλεμος ἡνίοχος ἀνῆλθε,
καὶ Διομήδης μέλλοντος ἀνδραγαθεῖν καὶ πάλιν,
βροντὴ φρικώδης σὺν αὐτῇ καὶ κεραυνὸς ἀργήτης;
πρὸ τῶν ποδῶν ἐκπέπτωκε τῶν ἵππων Διομήδους·
οἱ ἵπποι πτοηθέντες δὲ κρύπτονται πρὸς τὸ ἅρμα,
65 ἐκ τῶν χειρῶν δὲ Νέστορος ἔπεσον τὰ ἡνία·
καὶ πρὸς φυγὴν παρήλασε πείσας τὸν Διομήδην.
ὡς δ' Ἕκτωρ ἀνεβόησε, φεύγεις υἱὲ Τυδέως,
ὁ Διομήδης ἔμελλε πάλιν τοὺς ἵππους στρέφειν,
καὶ τούτῳ συνεισφέρεσθαι πρὸς πόλεμον καὶ μάχην.
70 Τρισσάκις ὥρμησεν αὐτὸ ποιῆσαι Διομήδης,
καὶ τρὶς ἐξ Ἴδης οὐρανὸς ἐβρόντησε μεγάλως,
νίκην σημαίνων τοῖς Τρωσίν· Ἕκτωρ βοῶν δὲ μέγα
τοὺς ἑαυτοῦ παρώτρυνεν ἐμβαίνειν πρὸς τὸ τεῖχος,
καὶ πῦρ ζητεῖν ὡς πρήσωσιν Ἑλλήνων τὰς ὁλκάδας,
75 καὶ πρὸς τοὺς ἵππους τοὺς αὐτοῦ τὸν Ξάνθον καὶ τὸν Λάμπον,
εἴ τε μὴν καὶ πρὸς τέσσαρας ἵππους τοιάδε λέγει·
νῦν μοι τὴν ἐπιμέλειαν ἀπόδοτε, ὦ ἵπποι;
ἥν περ ἐμοῦ ἡ σύζυγος ὑμῶν ἐπεμελεῖτο;
παρὸ ἐμοῦ διδοῦσα μοι σῖτον φαγεῖν καὶ οἶνον,
80 ὁπόταν ἤθελον αὐτός· ὅθεν σπουδάσατέ μοι
ὡς τὴν χρυσῆν τοῦ Νέστορος κρατήσωμεν ἀσπίδα;
καὶ Διομήδους θώρακα ἐξ ὤμων τῶν ἐκείνου·
εἰ ταῦτα λάβω, φεύγουσιν Ἕλληνες νῦν Ἑλλάδι.
Ἡ λαλιὰ τῆς Ἥρας δὲ καὶ στόνος Ποσειδῶνος,
85 πνευμάτων κίνημα δηλοῖ καὶ μύκημα θαλάσσης.
οἱ Ἕλληνες δὲ φεύγοντες ἐπλήρωσαν τὸν τόπον,
ὅσον ὑπῆρχεν ἐξ αὐτῆς τῆς τάφρου πρὸς τὸ τεῖχος,
ἔνδον ἀπὸ τοῦ τείχους δὲ πάλιν, ὡς πρὸς τὰ πλοῖα,
ὃ λέγεται πωμήριον κατὰ Λατίνων γλῶσσαν·
90 καὶ δὴ πυρὶ κατέφλεξεν Ἕκτωρ Ἑλλήνων νῆας,

εἰ μὴ τὸν Ἀγαμέμνονα Ἥρα, ψυχὴ οἰκεία,
παρώτρυνεν ὀνείδεσι ςῆσαι τὰς πεφευγότας,
λέγοντα πάντας Ἕλληνας, Ἕκτορος ἐκ ἀξίες,
καί γε καταμεμφόμενον πολλὰ τῇ εἱμαρμένῃ.
95 Τότε δὲ σχετλιάζοντος διὰ τὰς ἀτυχίας,
ἐλάφε μόσχον ἀετὸς ἀπέῤῥιψε βαςάζων·
οἱ δ' Ἕλληνες θαρσήσαντες ἐπ' ἀγαθῷ σημείῳ,
κατὰ τῶν Τρώων ὥρμησαν καὶ μάχην συνεκρότεν.
Πρῶτος δὲ πάντων ἤλασε τὰς ἵππες Διομήδης,
100 καὶ κτείνει παῖδα Φράδμονος, Ἀγέλαον τὴν κλῆσιν,
φεύγοντα, τὸ μετάφρενον δόρατι περονήσας·
καὶ μετ' αὐτὸν καὶ οἱ λοιποὶ χωρᾶσι κατὰ Τρώων,
Ἀτρεῖδαι τε καὶ Αἴαντες, Ἰδομενεὺς σὺν τέτοις,
ὁ Μόλε Μηριόνης τε μετὰ τᾶ Εὐρυπόλε·
105 ἦλθε καὶ Τεῦκρος ἔννατος, τόξοις ηὐτρεπισμένος,
καὶ περιβλέπων ἔκτεινε τοξεύμασι τὰς Τρῶας·
τοξεύων δ' ὑπεκρύπτετο τῇ Αἴαντος ἀσπίδι,
ὥς πέρ τις παῖς κρυπτόμενος ταῖς μητρικαῖς ἀγκάλαις.
Ὀκτὼ μὲν ἒν ἀνῄρηκεν οὗτος ἐκ τοξευμάτων
110 Ὀρσίλοχον καὶ Ὅρμενον, Δαίτορα, Ὀφελέςην,
Χρόμιον καὶ Μελάνιππον, σὺν τέτοις Λυκοφόντην,
καὶ τέτε τὸν ἀκόλεθον, τὸν Πολυαιμονίδην·
ὁ Ἀγαμέμνων τᾶτον δε βλέπων ἐχάρη μέγα,
καὶ δωρεὰς ὑπέσχετο δᾶναι λαμπρὰς ὑςέρως·
115 ὁ δὲ, κατὰ τᾶ Ἕκτορος τόξευμα πέμψας ἄλλο,
ἀποτυχὼν, ἀπέκτεινε νόθον υἱὸν Πριάμε,
Καςιανείρης παλλακῆς ὄντα, τῆς ἐξ Αἰσύμης,
τὴν κλῆσιν Γοργυθίωνα, βαλὼν κατὰ τὸ ςῆθος·
ὁ δ' ἔκλεινε τὴν κεφαλὴν ὡς ἔνδροσος κωδεία·
120 Τεῦκρος δὲ πάλιν ἀςοχεῖ καθ' Ἕκτορος τοξεύσας,
ἡλίε βλάψαντος αὐτὸν, παρὰ μαζὸν βαλὼν δε,

κτείνει τὸν Ἀρχεπτόλεμον ἡνίοχον ἐκείνε·
πέπτωκε δ' ἐκ τῦ ἅρματος, ταράσσονται οἱ ἵπποι·
τέτε συμβάντος Ἕκτωρ δὲ συντόμως ἐλυπήθη,
125 καὶ τὲς μὲν ἵππες ἀδελφῷ διδοῖ τῷ Κεβριόνῃ,
αὐτὸς δ' ἀπὸ τῦ ἅρματος μέγα βοῶν κατῆλθε·
καί γε τὸν Τεῦκρον μέλλοντα πάλιν τοξεύειν τῦτον,
πρὸς ςῆθος καὶ τὸν τράχηλον λίθῳ βαλὼν μεγάλῳ,
φοράδην ἔπεισεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς τὰς νῆας,
130 Ἀλάςορος βαςάζοντος τῦτον καὶ Μηκιςέως:
καὶ πάλιν Τρῶες τρέπεσιν Ἕλληνας πρὸς τὰν νῆας.
Ἡλίε βοηθήσαντος Τρώων παντὶ τῷ δήμῳ,
ὁ Ἕκτωρ δ' ἔχων ὄμματα Γοργῦς τῆς Νηρηΐδος,
καλῶς τὲς ἵππες ἔςρεφεν αὐτῦ τὲς καλλιτρίχες.
135 Ὁ ἔλεος τῆς Ἥρας δε καὶ Ἀθηνᾶς οἱ λόγοι,
ὥς περ φησὶ δι' Ἡρακλῆν ἐξ Ἅδε σεσωσμένον,
καὶ ὅ περ λέγει πλήρωμα Θέτιδος ἐκεσίας,
καὶ ζεῦξις ἡ τῦ ἅρματος τῆς Ἀθηνᾶς καὶ Ἥρας,
ἀποςολή τε Ἴριδος πρὸς τὸ κωλῦσαι πάντας,
140 καὶ τῦ Διὸς ἡ δίφρευσις πρὸς ὐρανὸν ἐξ Ἴδης,
ἐκ Ποσειδῶνος λύσις τε Ζηνὸς ἅρματος ἵππων,
καὶ τὰ τοιάδε σύμπαντα, τοιῶςδε συνεγράφη.
Ὁ Ὅμηρος ὡς χρονικὸς, ὡς συγγραφεὺς τῶν τότε,
ἅπαν μὲν γράφει τὸ πραχθὲν καὶ τὸ συμβὰν τῷ τότε.
145 τὰ δέ γε περιπέζια καὶ τῶν εὐτελεςέρων
τρέπων, ὡς πρὸς ἀξίωμα καὶ μέγεθος τῦ λόγε,
σεμνῶς συγγράφει καὶ δεινῶς· δεινὸς ὢν λογογράφος.
Μετὰ βροντὰς, ἃς εἶπον γὰρ καὶ τὲς δεινὲς ἀργῆτας,
πνεῦμα λεπτὸν ἀπήρξατο καθαίρειν τὸν ἀέρα·
150 μετὰ μικρὸν ἐφάνη δε τῷ ὐρανῷ ἡ Ἶρις,
εἶτα καὶ νέφος κάθυγρον ἐξαναχθὲν ἐξ Ἴδης,
τὸν ὐρανὸν ἐπλήρωσεν· εἶτα ῥαγέντος ὄμβρε,

ὃ λύσις ἐστι τῶν Διὸς ἁρμάτων Ποσειδῶνι,
χρυσοειδὴς ὁ οὐρανὸς ἐκ πνεύματος ἐφάνη,
155 οἷα συμβαίνει γίνεσθαι πάντως ὀμβροευδίαις,
καὶ μᾶλλον καταστήμασι φθινοπωρινωτάτοις.
Ταῦτα μὲν ἦν ἐκ τῶν πεζῶν καὶ τῶν ἀσφαλεστάτων,
ὅθεν τὴν ἀνακάθαρσιν ἐκείνην τοῦ ἀέρος
Ἥραν καλεῖ καὶ Ἀθηνᾶν καὶ ἔλεος Ἑλλήνων,
160 καὶ ζεῦξιν Ἥρας, Ἀθηνᾶς ἁρμάτων χρυσαμπύκων·
ὁ Ἡρακλῆς, ὁ ἥλιος ἐστὶν ἐν τοῖς ἐνθάδε,
ὡς κλέος Ἥρας καὶ τῆς γῆς, ὃν Εὐρυσθεὺς ἐκπέμπει,
ἡ σφαῖρα ἡ οὐράνιος, ἥ τις εὐθέως θέει,
ἄθλους τελέσαι δώδεκα, τὸν χρόνον ἐκπληρῶσαι,
165 δώδεκα περιτρέχοντα τμήματα τῶν ζωδίων.
Κριὸν, Ταῦρον, καὶ Δίδυμον, Καρκῖνον, Λέοντά τε,
Παρθένον ἅμα καὶ Ζυγὸν, Σκορπίον καὶ Τοξότην,
Αἰγόκερων, Ὑδρόχουν τε καὶ σὺν αὐτοῖς Ἰχθύας·
οὓς ἄθλους ἀπεργάζεται τρέχων οἰκείους δρόμους,
170 δυσμόθεν πρὸς ἀνατολὰς τῆς σφαίρας ἐναντίως·
οὗτος οἰκεῖος δρόμος γὰρ τυγχάνει τῶν πλανήτων·
ἔστι καὶ δρόμος ἕτερος τούτων τῶν ἀνοικείων,
ὃν καθ' ἑκάστην τρέχει μὲν ἐξ ἕω πρὸς τὴν δύσιν,
ἄκων περιφερόμενος σφαίρᾳ τῇ οὐρανίῳ,
175 δύνων καὶ ἀνερχόμενος ποιῶν τὰς νυχθημέρους,
τὰς ἅς περ δύσεις, κάθοδον πρὸς Ἅδην εἶναι λέγει·
Ἅδου δὲ κύνα, τὸ ὑγρόν· καὶ τῶν ὑδάτων φύσιν·
ἐξ ὧν περ ἀπαρύεται ἥλιος γῆς ἐκτρέχων·
ἐκ γοῦν τοῦ λέγειν Ὅμηρος ἐξ Ἀθηνᾶς τοιαῦτα,
180 ὡς εἰ μὴ τοῦτον ἔσωζον οὐκ ἂν ἀνῆλθεν αὖθις,
ἐξ ἀναθυμιάσεων δοκεῖ κινεῖν τὴν σφαῖραν,
ὡς οἱ λοιποὶ φιλόσοφοι, πλὴν Ἀριστελείων·
Ἀριστοτέλης δ' ἄναρχον εἶναι τὴν σφαῖραν λέγων,

αὐτοκινήτως ὑφ' αὐτῆς κινεῖσθαι δογματίζει.
185 Τῆς ἱκεσίας Θέτιδος ἡ πλήρωσις τυγχάνει,
τὸ γεγονέναι κάθυγρον τὸν οὐρανὸν, ὡς εἶπον·
τὰ δ' ἄλλα πάντα σοι σαφῆ· μακρηγορεῖν οὐ πρέπει.
Μετὰ γοῦν τὸ κατάστημα τοῦτο νυκτὸς ἐλθούσης,
Ἕκτωρ ἐδημηγόρησε τροφὰς ἐκ Τροίας ἄξαι,
190 ὅσα τε τούτοις ἕτερα τῶν χρειωδῶν ὑπάρχει·
ἔξωθεν δὲ τῆς πόλεως πάντας δειπνοποιεῖσθαι,
πυρκαϊὰς ἀνάπτειν τε μέχρι καὶ τῆς ἡμέρας,
μὴ κατὰ νύκτα φύγωσιν Ἕλληνες ταῖς ὁλκάσι·
τοῖς κήρυξι δ' ἐκέλευσε συλλέγειν κατὰ Τροίαν
195 τοὺς παῖδας καὶ τοὺς γέροντας εἰς φυλακὴν τῶν πύργων,
τῶν γυναικῶν ἑκάστην δε πῦρ ἔχειν ἐν οἰκίαις,
καὶ φυλακὴν καὶ προσοχὴν ἀκριβεστάτην εἶναι,
μὴ λάθῃ λόχος, ἔνεδρα, δραμεῖν ὡς πρὸς τὴν πόλιν,
καὶ ταύτην ἐκπορθήσωσιν, ἀπόντων στρατευμάτων·
200 οὕτως εἰπόντος Ἕκτορος, ἀπεπληροῦντο πάντα·
μέσον δὲ τοῦ Σκαμάνδρου καὶ τοῦ τείχους τῶν Ἑλλήνων
οἱ Τρῶες ἦσαν καίοντες πυρκαϊὰς χιλίας·
ἄνδρες δ' ἦσαν πεντήκοντα πυρκαϊᾷ ἑκάστῃ,
τῶν ἐγχωρίων τὸ ποσὸν Τρώων ἐνταῦθα γράφει,
205 πεντήκοντα χιλίους σοι λέγων τοὺς πάντας εἶναι,
πλὴν μέν τοι τῶν συμμάχων τε καὶ τῶν ἐπικουρούντων·
οὗτοι γὰρ τριπλασίονες τῶν ἐγχωρίων ἦσαν·
ὅταν δ' ὁ Μέμνων ἅμα τε καὶ Πολυδάμας ἦλθε,
τίς ἀριθμήσει τὸν στρατὸν τὸν συνηγμένον τότε;

‘ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ι. ‘ΟΜΗΡΟΥ ‘ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Οὕτως οἱ Τρῶες μὴ φυγεῖν τὰς Ἕλληνας ἐτήρουν·
Ἕλληνες πάντες δὲ φυγῇ κατείχοντο καὶ φόβῳ·
πένθος δ' ἀνυπομόνητον εἶχε τὰς ἀριςέας·
καθάπερ ὁ Βορέας δε πνεύσας ὁμᾶ καὶ Νότος
5 ταράσσουσι τὴν θάλασσαν, ὑψᾶται δὲ τὸ κῦμα,
ὅτως μερίμναις καὶ αὐτοὶ διπλαῖς ἐκυματῦντο·
ὁ βασιλεὺς μεγάλως δε τῇ λύπῃ βεβλημένος,
ἁπανταχᾶ διήρχετο τοῖς κήρυξι κελεύων,
καλεῖν εἰς τὸ συνέδριον ὀνομαςὶ τὰς πάντας
10 ἄνευ βοῆς τῶν πάντων δε τότε συνηθροισμένων,
καὶ περὶ τὸ συνέδριον ἐν θλίψει καθεσθέντων,
ὁ Ἀγαμέμνων ἀναςὰς δάκρυα χέων λέγει·
ὦ ςρατηγοὶ καὶ βασιλεῖς Ἑλλήνων περιλμένοι,
ὁ Ζεὺς, ἡ εἱμαρμένη, με μεγάλως ἀεὶ βλάπτει·
15 λοιπὸν, ὦ φίλοι, φεύγωμεν πλοίοις εἰς τὰς πατρίδας,
ὀκέτι τὴν πλατύοδον πορθήσομεν γὰρ Τροίαν·
πάντων ἡσυχαζόντων δε, φησὶν ὁ Διομήδης.
Οὕτω δοκεῖς ἀπόλεμον τὸ γένος τῶν Ἑλλήνων;
εἴ περ αὐτὸς, ὦ βασιλεῦ, ἀνθυποςρέφειν θέλεις,
20 ἀπέρχε, πάρεςιν ὁδός· πλησίον τῆς θαλάσσης
ὁλκάδες, ἅς περ ἤγαγες πολλὰς ἐκ τῆς Μυκήνης·
ἄλλοι δὲ καρτερήσουσιν εἰς πόρθησιν τῆς Τροίας·
εἰ δὲ καὶ ὅτοι θέλουσι, φευγέτωσαν οἱ πάντες·
ἐγὼ δὲ, καὶ ὁ Σθένελος ἐγκαρτερᾶμεν μόνοι.
25 Πάντες μὲν οὖν ἐβόησαν θαυμάσαντες τὸν λόγον·
ἀνέςη καὶ ὁ Νέςωρ δε καὶ τᾶτον ἐπαινέσας,
λόγον παρέῤῥιψε δεινῶς, ῥητορικῷ τῷ τρόπῳ,
τὴν ἔριν Ἀγαμέμνονος σύρων καὶ Ἀχιλέως·

εἶπε γάρ· ὅς τις ἔρωτα μάχης ἐμφύλε τρέφει,
30 χωρὶς ὑπάρχει συγγενῶν, ἄδικος τὲ καὶ πένης·
ἀλλὰ πεισθῶμεν νῦν νυκτὶ νυκτερινὸν φαγόντες,
φύλακας δὲ χωρίσωμεν ἔξω πρὸς τάφρον μένειν·
σὺ, βασιλεῦ, πρὸς τράπεζαν κάλει δὲ τὰς ἀρίςες,
καὶ συμβελεύε μετ' αὐτῶν· χρεία βελῆς μεγάλης·
35 ἐγγὺς γὰρ οἱ πολέμιοι πυρκαίοντες πανύχως·
ἡ νὺξ δὲ σώσει τὸν ςρατὸν ἢ φθείρει πάντως αὕτη.
Οὕτως εἰπόντος, ὥρμησαν εἰς φυλακὴν ἐνόπλως
φύλακες ἑπτακόσιοι, ἑπτά δε ςρατηλάται,
Ἀσκάλαφος, Ἰάλμενος, ἅμα καὶ Θρασυμήδης,
40 ὁ Μηριόνης, Ἀφαρεὺς, Δηΐπυρος σὺν τέτοις,
καὶ Λυκομήδης Κρέοντος φίλος υἱὸς ὑπάρχων·
ἐλθόντες δ' ἐκαθέσθησαν τείχες καὶ τάφρε μέσον,
καὶ πῦρ ἀνάψαντες ἐκεῖ, νυκτερινῶς σιτῦνται.
Ὁ βασιλεὺς καλέσας δε τὰς πρώτες τῆς συγκλήτε,
45 ἁβραῖς τραπέζαις καὶ τροφαῖς δέχεται βασιλείοις·
μετὰ τροφὴν ἀνέςη δε Νέςωρ βελεύων τάδε·
ἐξευμενίσαι τῷ ςρατῷ παντὶ τὸν Ἀχιλέα,
ἐν λαμπροτάταις δωρεαῖς καὶ λόγοις πρακτάτοις·
συγκατετέθη τε λοιπε τοῖς λόγοις Ἀγαμέμνων,
50 ἑπτὰ μὲν δῦναι τρίποδας, μήπω πρὸς πῦρ τεθέντας,
ἑξήκοντα νομίσματος χρυσίε χιλιάδας,
λέβητας εἴκοσι πρὸς πῦρ καὶ πρὸς λετρὰ χρησίμες,
ἵππες ἐκκρίτες ἀθλητὰς δώδεκα νικηφόρες,
πολυεργὲς ὡραίας δε κόρας ἑπτὰ Λεσβίδας.
55 σὺν αἷς καὶ Ἱπποδάμειαν ὀγδόην, τὴν Βρισέως·
ὀμόσας, τί τὸ σύνολον αὐτῇ μὴ συνειδέναι.
Ταῦτα δοθῆναι Ἀχιλεῖ καθυπεσχέθη τότε·
μετὰ δὲ Τροίας πόρθησιν καθυπισχνεῖτο πάλιν
πλοῖον χρυσε τε καὶ χαλκε πλῆρες αὐτῷ δοθῆναι,

60 καὶ αἰχμαλώτους Τρωϊκὰς εἴκοσι τῶν ὡραίων·
εἰς Ἄργους δ' ὑποστρέψαντες, γαμβρὸν αὐτὸν ποιήσειν·
ἰσότιμον ποιῆσαι τε Ὀρέστῃ τῷ φιλτάτῳ,
λαβόντα τούτου τῶν τριῶν ἣν θέλει θυγατέρα,
τὴν πρώτην τὴν Χρυσόθεμιν, εἴ τε τὴν Λαοδίκην,
65 εἴ τε τὴν Ἰφιάνασσαν, φερνὴν δ' αὐτῷ δοθῆναι
πόλεις ἑπτὰ πρὸς θάλασσαν κειμένας τὰς ἁπάσας,
Πήδασον, Αἴπειαν, Φηράς, Ἄνθειαν καὶ Ἐνόπην,
τὴν βοτανώδη τε Ἱρήν, ἅμα καὶ Καρδαμύλην.
Ἐν τούτοις πρέσβεις πέμπουσιν ὡς πρὸς τὸν Ἀχιλλέα,
70 Φοίνικα καὶ τὸν Αἴαντα μετὰ τοῦ Ὀδυσσέως,
καὶ κήρυκας Ταλθύβιον ἅμα καὶ Εὐρυβάτην,
ὅπως τοῖς δώροις τὴν ὀργὴν πείσωσιν ἀποθέσθαι·
πολλὰ δ' εἰπόντος πρὸς αὐτὸν πρῶτα τοῦ Ὀδυσσέως,
ὁ Ἀχιλλεὺς ἀντέλεξε σφοδρῶς τε καὶ ταχέως·
75 καὶ Φοίνικος δακρύοντος ἐλεεινολογίας,
καὶ τὴν φυγὴν τὴν ἐκ πατρὸς τοῦ ἑαυτοῦ λαλοῦντος,
διὰ τὴν μίξιν παλλακῆς τῆς τοῦ πατρὸς συμβᾶσαν·
καὶ πῶς αὐτὸν ἀνέθρεψεν ἐκ βρεφικῶν σπαργάνων,
καὶ δεομένου καὶ αὐτοῦ τὴν μῆνιν ἀποῤῥίψαι,
80 λέγοντος μετατρέπεσθαι καὶ τοὺς θεοὺς θυσίαις,
ἤγουν ἐν λόγοις ἐπῳδῶν τὴν φύσιν τῶν στοιχείων,
ἢ εἱμαρμένην φυσικήν, ὡς Πτολεμαῖος γράφει·
διττὰς αὐτός γαρ βούλεται τὰς εἱμαρμένας εἶναι,
θείαν, τὴν ἀμετάτρεπτον, καὶ τὴν φυσικωτάτην,
85 ἥν περ καὶ μετατρέπεσθαι φησὶν, ὡς κλημακτῆρας·
ὁ μὲν γὰρ ὄμβρους τῶν σοφῶν, ὁ δ' ἔπαυσεν ἀνέμους
Ὀρφεὺς καὶ Πυθαγόρας τε σὺν τῷ Ἀναξαγόρᾳ,
Ἐμπεδοκλῆς Μελίτωνος, ὁ καὶ κωλυσανέμας,
ὁ πανδαὴς Δημόκριτος, ὁ Τυανεὺς ὕστερος.
90 Τοιαῦτα καὶ τοῦ Φοίνικος δάκρυσι δεομένου,

ὡς τῦ θυμῦ κατάπαυσιν ποιήσαιτο τοῖς δώροις,
καὶ τιμηθῇ τὰ μέγιστα τοῖς σύμπασιν Ἀργείοις·
μὴ ἄνευ παρακλήσεως μόνος ἐλθὼν ὑστέρως,
πάθῃ ταὐτὸν ὃ πέπονθε Μελέαγρος ἐκεῖνος.

95 Οὗτος υἱὸς ὑπάρχων γὰρ Οἰνέως καὶ Ἀλθαίας,
ὡς ἀνεῤῥάγη πόλεμος χάριν τῦ χοίρυ τότε
Ἀμβρακιώταις καὶ αὐτῶν τῶν Αἰτωλῶν τῷ γένει,
ἀφεὶς τὴν μάχην ὡς θλιβεὶς ἐκ τῆς μητρὸς Ἀλθαίας,
τῇ ἑαυτῦ συνέδρευε συζύζῳ Κλεοπάτρᾳ·
100 Κυρῆτες, Ἀκαρνάνες δὲ, ἤγυν Ἀμβρακιῶται,
τὺς ὕς περ μετεκάλεσε Καῖσαρ Νικοπολίτας,
νικήσας τὸν Ἀντώνιον ἐκεῖ καὶ Κλεοπάτραν,
ἔβαλλον πύργυς Αἰτωλῶν ἤγυν τῶν Ναυπακτίων,
ἔβαλλον πύργυς Αἰτωλῶν καὶ πύλας τὰς ἐκείνων·
105 τὴν Καλυδῶνα, Ναύπακτον, αὐτὴν πυργομαχῦντες·
πάντες λοιπὸν οἱ τῆς βυλῆς καὶ μεγιστᾶνες πάντες,
καὶ ἱερεῖς οἱ τῶν θεῶν, οἱ πρῦχοντες ἁπάντων,
καὶ ἀδελφαὶ καὶ ἀδελφοὶ, καὶ ὁ πατὴρ ὁ τύτυ
γονυκλινῦντες καὶ πολλὰ δῶρα διδόντες τύτῳ,
110 γῆν περισσὴν φυτεύσιμον, καὶ γῆν τῶν ἀροσίμων,
ὡς πρὸς τὴν μάχην ἐξελθεῖν ὑκ ἔπεισαν ἐκεῖνον·
ὕστερον βαλλομένυ δὲ καὶ τῦ κοιτῶνος τύτυ
ἐν λίθοις καὶ τοῖς βέλεσι, καὶ πυργομαχομένυ,
τοῖς τῆς ἰδίας γυναικὸς θρήνοις ἐμβὰς πρὸς μάχην,
115 καὶ συμβολῇ πολέμυ δὲ τρέψας τὺς Ἀκαρνάνας,
τὴν δωρεὰν ὑκ ἔλαβεν· ὑ γὰρ ἐξῆλθε τότε,
ὅταν αὐτὸν οἱ σύμπαντες ἦσαν γονυκλιτῦντες.

Τοιαῦτα καὶ τῦ Φοίνικος τῷ τότε δεομένυ,
καὶ Μελεάγρῳ μὴ παθεῖν τὰ ἶσα παραινῦντος,
120 καὶ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀχιλεὺς τύς δε φησὶ τὺς λόγυς·
παύυ τροφεῦ μυ γηραιὲ, παύυ τροφεῦ μυ Φοῖνιξ,

μὴ τὴν καρδίαν τὴν ἐμὴν σοῖς λόγοις τήκειν θέλε,
χάριν ποιῶν τῷ βασιλεῖ· τοῦτον οὐ χρὴ φιλεῖν σε,
ὅπως μὴ μισηθείης μοι πάμπολλα σε φιλοῦντι.
125 καλὸν ὑπάρχει σὺν ἐμοὶ θλίβειν τὸν θλίβοντά με·
ἀλλά, σὺ μεῖνον μεθ' ἡμῶν, αὐτοὶ δ' ἀπαγγελοῦσι.
Πρὸς οὖν τοὺς λόγους τὸ λοιπὸν τούτους ὁ Αἴας εἶπεν·
ἀπέλθωμεν· εἰς μάτην γαρ ὡς ἔοικε ληροῦμεν·
οὗτος σκληρόψυχος ἐστὶ διὰ γυναῖκα ποίαν·
130 ἑπτὰ δὲ νῦν παρέχομεν ἀρίστας ἀντ' ἐκείνης,
καὶ σὺν αὐταῖς ἐκείνην τε· οὗτος δ' ὀργὴν οὐ παύει.
Ταῦτα τοῖς πᾶσιν Ἕλλησι λέγουσιν ἀπελθόντες,
ἅ περ αὐτοῖς ὁ Ἀχιλεὺς πρεσβεύουσιν ἀντεῖπε·
πρὸς ταῦτα Διομήδης τε φησὶ πρὸς τὸν Ἀτρέως.
135 Ὦ βασιλεῦ, μὴ ὤφελες ἄνδρα τῶν ἀλαζόνων
παρακαλεῖν πρὸς πόλεμον, τὸν Ἀχιλέα λέγω·
ἀεὶ τῶν ἀλαζόνων γαρ ὑπάρχοντα τὸν ἄνδρα,
τανῦν ἀλαζονέστερον ἐποίησας καὶ πλέον·
καταληφθήτω μὲν αὐτός, ἡμεῖς δὲ κοιμηθῶμεν,
140 οἴνου καὶ σίτου καὶ τροφῆς ἀπάσης κορεσθέντες·
ὅταν δ' αὐγάζειν ἄρξηται τὸ φῶς τὸ τῆς ἡμέρας,
σπουδάζων πάντα τὸν στρατὸν παράτασσε πρὸς μάχην·
καὶ σὺ σὺν τοῖς προμάχοις δε μάχου καὶ πρωτοστάταις.
Πάντες ἐπῄνεσαν λοιπὸν τοὺς λόγους Διομήδους,
145 καὶ παρελθὼν ἐν ταῖς σκηναῖς ἕκαστος κατηυνάσθη.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Κ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Ἄλλοι μὲν πάντες ἀριςεῖς ἐκάθευδον παννύχως,
ὁ δ' Ἀγαμέμνων ἄγρυπνος ὑπῆρχε ταῖς φροντίσιν,
ἀπὸ καρδίας συνεχῶς δίκην βροντῆς ςενάζων·
πυρκαϊὰς δὲ βλέπων μὲν ἐν τοῖς Τρωσὶν ἀπείρυς,
5 ἀκέων δὲ καὶ σύμφωνον μέλος αὐλῶν, συρίγγων,
καὶ τῶν ἀνδρῶν τὸν θόρυβον, ἐθαύμαζε μεγάλως·
ςραφεὶς δὲ πρὸς τὺς Ἕλληνας καὶ βλέψας πρὸς τὰ πλοῖα,
ἀνέσπα τρίχας κεφαλῆς τῆς ἑαυτῦ προῤῥίζυς·
λοιπὸν ἦν ἔδοξεν αὐτῷ πολλὰ λογιζομένῳ
10 ἐλθεῖν ὡς πρὸς τὸν Νέςορα χάριν βυλῆς γενναίας·
δέρμα λαβὼν δὲ λέοντος γνώρισμα καὶ σημεῖον,
λαβὼν καὶ δόρυ τὸ αὐτῦ συνάμα καὶ τὸ ξίφος,
ἔμελλε πρὸς τὸν Νέςορα ποιεῖσθαι τὴν πορείαν,
ὡς ἴδωσι τὺς φίλακας τὺς ὄντας περὶ τάφρον,
15 μὴ καταῤῥαθυμήσωσι καὶ κρατηθῶσιν ὕπνῳ.
Ὁμοίως καὶ Μενέλαος ἄγρυπνος ὢν φροντίσι,
πτοέμενος μὴ πάθῃ τι τὸ ςράτευμα Ἑλλήνων,
νώτοις παρδάλεως δορὰν εἰς γνώρισμα φορέσας,
καὶ περικεφαλαίαν δὲ πρὸς κεφαλὴν ἁρμόσας,
20 καὶ δόρυ φέρων τῇ χειρὶ δραμὼν, ὡς ἐξεγείρων
τὸν βασιλέα, εὕρηκεν ὕτως ηὐτρεπισμένον·
ὃν ἀδελφὸν Μενέλαον ὁ βασιλεὺς ἐκπέμπει,
Ἰδομενέα καὶ αὐτὸν τὸν Αἴαντα καλέσαι,
εἰπὼν ὅποι διέρχοιτο καλεῖν ἐγρηγορέναι,
25 ἀπὸ πατρὸς καὶ γενεᾶς καλῦντα τὸν καθένα,
μηδὲν σοβαρευόμενον, τὺς σίμπαντας τιμῶντα·
αὐτὸς δ' ἐλθὼν ὁ βασιλεὺς, ὗ περ κατῴκει Νέςωρ,
ἀνήγειρε τὸν Νέςορα, καὶ σὺν ἐκείνῳ πάλιν

τὸν Ὀδυσσέα πρῶτα μεν, εἶτα καὶ Διομήδην·
30 ὁ Διομήδης Μέγητα καὶ τὸν Λοκρὸν ἐγείρει·
ὡς δὲ παρὰ τὰς φύλακας ἦλθον εἰς τάφρον πάντες,
τὰς τῶν φυλάκων ἀρχηγοὺς καθεύδοντας οὐχ' εὗρον,
ἐνόπλους πάντας ὄντας δε, πάντας ἐγρηγορότας·
οὓς περ ὁ γέρων κατιδὼν, οὓς περ θαρσύνας, χαίρων,
35 τὴν τάφρον διεπέρασε σὺν τοῖς λοιποῖς στρατάρχαις,
καὶ σὺν αὐτοῖς ὁ Νέστορος υἱὸς, καὶ Μηριόνης·
πάντων ἑδριασθέντων δε πάλιν φησὶν ὁ Νέστωρ.
Ὦ ἄνδρες φίλοι Ἕλληνες, τίς τῶν θρασυκαρδίων
κατάσκοπος τολμήσειε γενέσθαι πρὸς τοὺς Τρῶας,
40 ἐπὶ τιμαῖς μεγάλαις τε καὶ δώροις ἁρμοδίοις;
πάντων ἡσυχαζόντων δε, φησὶν ὁ Διομήδης·
ἐγὼ κατάσκοπος θαῤῥῶ τοῖς Τρώεσσι γενέσθαι,
ἄν περ ἀνήρ τις ἕτερος ἐστὶν ἀκολουθῶν μοι·
πολλῶν προθυμησάντων δε, κρίνει τὸν Ὀδυσσέα·
45 καὶ ὁπλισθέντες ὥρμησαν χωρεῖν κατὰ τῶν Τρώων·
ἐρωδιὸς ὁ δεξιὸς, ἤγουν ἐκ τῆς ἑώας,
πετάσας τούτοις ἀφανὴς, ἔκλαγξε δι' ἀέρος·
οὗτοι δ' ἐχάρησαν λοιπὸν ἐπ' ἀγαθῷ σημείῳ·
Ζωΐλος γέρων δε μαθὼν τὴν οἰωνοσκοπίαν,
50 πρὸς τὰς εὐτραπελίας δε καὶ φάμουσα νοῦν ἔχων,
ληρεῖ κἀνταῦθα φλυαρῶν, ἀλλ' ἐατέον τοῦτον.
Ἕκτωρ δ' ἐπίσης Ἕλλησι κατάσκοπον ἐκπέμπει,
Δόλωνα κήρυκος υἱὸν, ἄνδρα τινὰ τῶν Τρώων,
δώσειν εἰπὼν σὺν ἅρματι τοὺς ἵππους Ἀχιλέως·
55 ὃν περ κρατοῦσιν Ὀδυσσεὺς ἅμα καὶ Διομήδης·
ἐξ οὗ μαθόντες ἅπαντα βουλεύματα τῶν Τρώων,
γελῶσι πρῶτα μὲν τρανῶς δι' ἵππους Ἀχιλέως
ἐκείνῳ παρὰ Ἕκτορος δῶρον ὑποσχεθέντας·
εἶτα δὲ κτείνουσιν αὐτὸν, οὗ περ καὶ συναντῶσι,

60 καὶ τὴν δορὰν τὴν λύκειον ἐκείνου καὶ τὰ τόξα,
ὑποστροφαῖς ὡς λάβωσιν, ἔθεντο πρὸς μυρίκην·
ἔπειτα λόγους ὁδηγοὺς ἔχοντες τοὺς ἐκείνου,
ἐλθόντες εἰς τὸ στράτευμα τῶν Τρώων, ἀναιροῦσι
δώδεκα Θρᾷκας ἀρχηγοὺς τοὺς ὑπεροχωτάτους,
65 καὶ σὺν αὐτοῖς τὸν Ῥῆσον δε τὸν τούτων βασιλέα,
χρυσῆν αὐτοῦ τὴν σύμπασαν ἔχοντα πανοπλίαν,
ἅρμα χρυσοκατάδετον, ἵππους ἀπαραμίλλους,
χιόνος λευκοτέρους μεν, ἀνέμων ταχυτέρους·
οὓς καὶ λαβόντες, ἤγαγον εἰς τὸν στρατὸν Ἑλλήνων,
70 καὶ τούτους μὲν ἀπήγαγον εἰς φάτνας Διομήδους·
τὰ τόξα δὲ τοῦ Δόλωνος καὶ τὴν δορὰν τοῦ λύκου
ὁ Ὀδυσσεὺς κατέθηκεν ὁλκάδι τῇ οἰκείᾳ·
αὐτοὶ δ' ἐμβάντες ἔπλυναν θαλάσσῃ τὸν ἱδρῶτα·
εἶτα δὲ καὶ λουσάμενοι θερμὸν, ἀλλ' ἐν ταῖς σκάφαις,
75 οὔπω γὰρ ἦσαν γνώριμοι τοῖς παλαιοῖς λουτρῶνες,
ἐλαίῳ τε χρισάμενοι μετὰ λουτρὸν ῥοδίνῳ,
εἰς βρῶσιν κατεκλίθησαν· ἔστησαν δὲ κρατῆρα,
ἐξ οὗ περ ἀρυόμενοι, ἔθυον τῇ φρονήσει.

ὙΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Λ. ὉΜΗΡΟΥ ῬΑΨΩΔΙΑΣ

Ἡμέρα μὲν ἐξέτρεχεν ἐκ Τιθωνοῦ τῆς κοίτης·
ἤ τοι μετὰ τὴν θέσιν δε πάντων τῶν πολεμίων,
τὸ πρωϊνὸν κατάστημα ὁ Τιθωνὸς καλεῖται·
ἡμέρα μὲν ἐπλάτυνεν ἀνθρώποις καὶ στοιχείοις,
5 ἡ εἱμαρμένη δὲ δεινὴν ἀνήγειρε τὴν μάχην,
ἐν Ὀδυσσέως τῇ νηὶ μέσον πασῶν ἑστώσῃ·
δεινὴ δὲ γέγονε βοὴ τῆς μάχης κροτουμένης·

τοῖς δ' Ἕλλησι δ' ὁ πόλεμος γλυκύτερος ἐφάνη
τοῦ ὑποστρέφειν ἐν ναυσὶν εἰς τὰς αὐτῶν πατρίδας·
10 ὁ βασιλεὺς δ' ἐβόησεν ὁπλίζεσθαι τοὺς πάντας·
ὡπλίσθη τότε καὶ αὐτὸς τὴν πᾶσαν πανοπλίαν,
πρῶτον ὑποδυσάμενος ἐν τοῖς ποσὶ κνημίδας,
δεύτερον ἐν τοῖς στήθεσιν ἐνδὺς τερπνὸν χιτῶνα,
τὸν, ὃν Κινύρης ἔδωκεν ὡς μὴ στρατεύσῃ Τροίᾳ·
15 οὗ τινος δέκα μὲν γραμμαὶ ἦσαν ἐξ ὀρειχάλκου,
ἀπὸ χρυσοῦ δὲ, δώδεκα, εἴκοσι κασσιτέρου,
ἐξ ὀρειχάλκου δράκοντας εἶχεν ἐγγεγραμμένους,
ὡς πρὸς τὸν τράχηλον αὐτοῦ δοκοῦντας ὑφαπλοῦσθαι·
ἐξ ἑκατέρου μέρους τρεῖς· Ἴρισι παρομοίους·
20 τοῖς ὤμοις περιέθηκε ξίφος τῶν χρυσοήλων,
καὶ ξιφοθήκην ἀργυρᾶν χρυσοῖς ἐν κρεμαστῆρσιν·
ἔλαβεν ἀμφιβρότην δὲ πολεμικὴν ἀσπίδα,
μανδύα δίκην σκέπουσαν ἔμπροσθεν ὀπισθίως,
δέκα μὲν ἔχουσαν τρόχους καὶ κύκλους χαλκηλάτους·
25 εἴκοσι δὲ τοὺς ὀμφαλοὺς, ὅλους ἐκ κασσιτέρου·
ἐν μέσοις δὲ τοῖς ὀμφαλοῖς τοῖς χαλκοτεύκτοις τούτοις,
ἄλλος ἦν μέγας ὀμφαλὸς μέλανος ὀρειχάλκου·
ἦσαν ἐν τῇ ἀσπίδι δε ταύτῃ ζωγραφηθέντα,
Γοργὼν ἄγριον βλέπουσα, καὶ Δεῖμος τε καὶ Φόβος·
30 ὁ κρεμαστὴρ ἦν ἀργυροῦς ἐκείνης τῆς ἀσπίδος,
εἰς δράκοντα τρικέφαλον καλῶς ἐξειργασμένος·
τῇ κεφαλῇ δε κάλλιστον ἐπέθηκε τὸ κράνος·
οὕτω τοῖς πᾶσιν ὁπλισθεὶς, καὶ δόρατα λαμβάνει·
βροντὴ δ' εὔδιος γέγονεν, ὁ Ἀθηνᾶ καὶ Ἥρα,
35 σημεῖον νίκης τῆς αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνδραγαθίας·
οἱ πλείους μὲν ἀπέβησαν τῶν ἵππων, τῶν ἁρμάτων·
μετὰ βοῆς ἐξώρμων δε πεζοὶ συντεταγμένοι·
μεγάλως δὲ προέφθασαν πρὸς τάφρον τοὺς ἱππέας·

οἱ δὲ ἱππεῖς κατόπισθεν ἐχώρουν βραδυτέρως·
40 ἡ εἱμαρμένη δὲ δεινὴν ἀνήγειρε τὴν μάχην,
ἐξ οὐρανοῦ δ' ἐψέκασεν ὄμβρος αἱμάτων τότε.
'Εκ τοῦ ἑτέρου μέρους δε ὡπλίσθησαν οἱ Τρῶες
περὶ τὸν Πολυδάμαντα καὶ Ἕκτορα τὸν μέγαν,
καὶ τὸν Αἰνείαν καὶ αὐτοὺς τοὺς τρεῖς Ἀντηνορίδας,
45 Ἀκάμαντα καὶ Πόλυβον, Ἀγήνορα σὺν τούτοις.
πρὸ πάντων πρῶτος Ἕκτωρ δὲ φέρων στρογγύλον σάκος,
ἐξώρμα καὶ προέτρεχε πρὸς συῤῥαγὴν πολέμου.
Ὥς περ δ' ὁ Κύναστρος ἀστὴρ λάμπει λαμπρὸν ἐκ νέφους,
καὶ πάλιν ἀφανίζεται κρυπτόμενος τῷ νέφει,
50 οὕτως ὁ Ἕκτωρ ἔμπροσθε ποτὲ καθεωρᾶτο,
ποτὲ δ' ἐν τοῖς στρατεύμασιν ἐκείνου τοῖς ὑστέροις,
κελεύων, παροτρύνων τε πάντας ὡς πρὸς τὴν μάχην,
διατασσόμενος καλῶς πᾶσι τὰ τοῦ πολέμου·
ὡς ἀστραπὴ δ' ἀπέλαμπεν αὐτοῦ τῇ πανοπλίᾳ.
55 Ὥς περ δ' ἐν θέρει θερισταὶ στάντες ἐξεναντίας
ἐρίζουσι θερίζοντες στάχυς κριθῶν ἢ σίτων,
εἰς γῆν δε τὰ χειρόβολα συνεχεστέρως πίπτει·
οὕτω Τρῶες καὶ Ἕλληνες συνέκοπτον ἀλλήλους·
φυγῆς δ' οὐκ ἦν ἀνάμνησις, ἰσοκεφάλως δ' εἶχον
60 οἱ Τρῶες δε καὶ Ἕλληνες ἐξώρμων ὥς περ λύκοι,
Ἔρις δ' ἡ πολυστένακτος ἔχαιρεν εἰσορῶσα,
θεοὶ δ' οἱ ἄλλοι σύμπαντες ἦσαν ἀποδημοῦντες·
Ἐκεῖ γὰρ οὐ κατίσχυε φρόνησις, πανουργία,
οὐδ' εὑρεσιλογία τις Ἑρμαϊκῶν ἐκ δώρων,
65 οὐ δὲ θεός τις ἕτερος τὴν μάχην παράσφρων·
καὶ μέχρι μεσημβρίας μὲν ἰσοπαλὴς ἡ μάχη,
καθ' ὃν καιρὸν ἐπιθυμεῖ γεύσασθαι τῶν βρωμάτων
ἀνὴρ δρυτόμος κοπιῶν, τέμνων ἐκ δένδρων ξύλα·
εἶτα δὲ γίνεται τροπὴ στρατεύματι τῶν Τρώων.

70 Ὁ Ἀγαμέμνων πρῶτος μὲν Βιήνορα φονεύει·
εἶτα τὸν Ὀϊλέα δὲ τρώσας δορὶ μετώπῳ,
καὶ τούτους μὲν κατέλειψεν ἐκεῖσε κατακεῖσθαι,
τοὺς λάμποντας ἐν στήθεσι χιτῶνας ἀποδύσας·
τὸν Ἴσον τε καὶ Ἄντιφον κτείνει τοὺς Πριαμίδας,
75 πλήξας τὸν μὲν, δορὶ μαζόν· ξίφει δὲ οὖς Ἀντίφου·
σπουδαίως δ' ἀπεγύμνωσε καὶ τούτων πανοπλίας·
ὡς λέων δὲ συνέτριψεν ἐν κρατεροῖς ὀδοῦσιν
ἐλάφου τέκνα νήπια, ἡ δὲ πλησίον οὖσα,
αὐτοῖς οὐκ ἔχει βοηθεῖν, ἀλλὰ πρὸς ὄρη τρέχει·
80 οὕτω καὶ τούτοις βοηθεῖν οὐ τις εἶχε τῶν Τρώων,
ἀλλὰ καὶ οὗτοι φεύγοντες ἦσαν ὑπὸ Ἑλλήνων·
εἶτα καὶ τὸν Ἱππόλοχον καὶ Πείσανδρον ἀνεῖλεν,
τοῦ Ἀντιμάχου τοὺς υἱοὺς, τοῦ πρίν ποτε τῇ Τροίᾳ
σπεύδοντος τὸν Μενέλαον ἐν δόλοις κατακτεῖναι,
85 τὸν Πείσανδρον παρ' ἅρματι δορὶ βαλὼν τῷ στήθει,
Ἱππόλοχον δ' ἀπέκτεινεν ἅρματος ἀποβάντα·
τὰς χεῖρας καὶ τὸν τράχηλον καὶ πόδας ξίφει κόψας,
τὸν δ' ὅλμον ἤτοι θώρακα κυλίεσθαι παρῆκε·
νῦν γὰρ αὐτὸς μὴ πλανηθῇς ὅλμον τὴν ἴγδην λέγειν,
90 ὡς οἱ σοφοὶ σχολιασταὶ τῶν λέξεων Ὁμήρου·
ἀλλ' ὅλμον νῦν τὸν θώρακα λέγε, καθὼς περ εἶπον.
Τούτους μὲν οὕτως ἔκτεινεν ὡς εἶπον Ἀγαμέμνων·
πρὸς τε τοὺς ἄλλους ὥρμησε καὶ τὴν πληθὺν τῶν Τρώων·
οὐ τοὺς πεζοὺς μὲν οἱ πεζοί, ἱππεῖς δ' ἱππεῖς ἀνῄρουν·
95 ὁ Ἀγαμέμνων δ' εἵπετο σπουδαστικῶς κελεύων·
ἀεὶ δὲ τὸν ὀπίσθιον ἀνῄρει τῶν φευγόντων·
ὥς περ δὲ πῦρ ἐφευρηκὸς ὕλην πλειόνων ξύλων,
εἰ τῶν ἀνέμων τὴν πνοὴν κέκτηται συνεργοῦσαν,
εὐθὺς ῥιπτεῖ κατὰ τῆς γῆς θάμνους προῤῥίζους ὅλας·
100 οὕτως Ἀτρείδης ἔῤῥιπτε τὰς κεφαλὰς τῶν Τρώων,

μόνον δὲ περιέκλεισαν οἱ Τρῶες Ὀδυσσέα·
ὥς πέρ δε κύνες θαλεροὶ πρὸς κάπρον ἀφορμῶσιν,
165 ὁ δ' ἐκ τῆς ὕλης εἰςπηδῶν ὀδόντας κροταλίζει·
ὅτως οἱ Τρῶες ὥρμησαν ἐπὶ τὸν Ὀδυσσέα·
δορὶ κατ' ὤμων δὲ βαλὼν, κτείνει τὸν Δηΐπίτην·
εἶτά δε καὶ τὸν Θόωνα καὶ Ὀρμενὸν ἀνεῖλε·
δορὶ δὲ κατὰ πρότμησιν, ὃν ὀμφαλὸν καλοῦσι,
170 τρώσας καὶ Χερσιδάμαντα κτείνει σὺν τοῖς ἑτέροις·
ἀπέκτεινε καὶ Χάροπα υἱὸν τὸν τοῦ Ἱππάσου.
Σῶκος δ' ὁ τούτου ἀδελφὸς κατὰ πλευρῶν τρώσας,
ἀπέπαυσε τοῦ μάχεσθαι τότε τὸν Ὀδυσσέα·
ἡ πανουργία γὰρ αὐτοῦ καὶ φρόνησις τὸ πλέον,
175 τὸ ξίφος οὐ κατέλειψε πηχθῆναι τοῖς ἐγκάτοις,
κἂν ἀνῃρέθη καὶ αὐτὸς αὐτῷ πληγεὶς τὴν σφαγήν·
ἐξ Ὀδυσσέως δε πλευρῶν Τρῶες ἰδόντες αἷμα,
ὅ περ αὐτῷ προσέφερεν τὸ ξίφος τὸ τοῦ Σώκου,
ὥρμησαν πάντες ἐπ' αὐτόν· ὁ δ' ἐξοπίσω φεύγων
180 τρὶς μὲν ἐβόησε τρανῶς ὡς τύχῃ βοηθείας·
Μενέλαος ἀκούσας δὲ σὺν Αἴαντι παρέστη,
καὶ τοῦτον μέλλοντα θανεῖν ἐξέσωσαν ἐκ Τρώων·
ὥς περ δὲ θῶπες ἕπονται ἐλάφῳ βεβλημένῳ
ἐκφεύγοντι τὸν τρώσαντα μέχρι δύναμιν ἔχει,
185 τοῦ τόξου δὲ δαμάσαντος μὴ δυναμένῳ τρέχειν,
δαρδάπτουσιν ἐν ὄρεσιν οἱ ὠμοφάγοι θῶπες·
ὑπέτρεσαν δὲ λέοντα ποθὲν ἰδόντες μέγα·
ὅτως οἱ Τρῶες Ὀδυσσεῖ ἐπηκολούθουν πάντες·
ἦλθε δ' ὁ Αἴας πρὸς αὐτοὺς, ὃν κατιδόντες Τρῶες
190 ὑπέπτηξαν ὡς λέοντα θῶπες ἰδόντες ὄρει.
Ὁ Αἴας δε τοῖς Τρώεσιν ὡς λέων ἐπιπηδήσας,
ἀπέκτεινε τὸν Δόρυκλον νόθον υἱὸν Πριάμου,
καὶ Πάνδοκον, καὶ Λύσανδρον, καὶ Πύρασον, Πυλάρτην.

Ὡς δὲ χειμάῤῥους ποταμὸς ἐξ ὄμβρου πλημμυρήσας,
195 δρῦς κατασύρει μετ' ἀφροῦ καὶ πεύκας τῇ θαλάσσῃ,
οὕτω τῷ τότε παρορμῶν ὁ Αἴας συνεκλόνει
ἱππεῖς, καὶ ἵππους καὶ πεζοὺς, πάντας ὁμοῦ συγκόπτων·
ἀριστεροῖς ὁ Ἕκτωρ δὲ τὴν μάχην συνεφόρει
ὄχθαις Σκαμάνδρου ποταμοῦ, θόρυβος ὅπου μέγας·
200 ὅπου περ ἔπιπτον ἀνδρῶν αἱ κεφαλαὶ πρὸς πλέον,
περὶ τὸν μέγαν Νέστορα καὶ τὸν Ἰδομενέα.
Ἀλέξανδρος τοξεύει δὲ Μαχάονα τῷ τότε,
καὶ παύει τοῦτον τόλμης τε καὶ τῆς ἀνδραγαθίας,
βαλὼν κατ' ὦμον δεξιὸν ἐν τριβελεῖ τῷ βέλει,
205 ὃν Νέστωρ ἐν τῷ ἅρματι ἐκβάλλει τοῦ πολέμου.
Ὁ Κεβριόνης δὲ ἰδὼν τοὺς Τρῶας κλονουμένους,
ἡνιοχῶν τῷ Ἕκτορι φησὶν ὡς πρὸς ἐκεῖνον·
ἡμεῖς μὲν πρὸς τὰ ἔσχατα στρεφόμεθα τῆς μάχης,
οἱ δ' ἄλλοι Τρῶες συμμιγῶς, ἱππεῖς, πεζοὶ καὶ ἵπποι
210 συγκόπτονται παρ' Αἴαντος· ἔγνων καλῶς ἐκεῖνον·
φέρει περὶ τοὺς ὤμους γὰρ οὗτος πλατὺ τὸ σάκος·
ἐκεῖ γοῦν ἄρτι καὶ ἡμεῖς ἐλαύσωμεν τὸ ἅρμα,
ὅπου πεζοί τε καὶ ἱππεῖς πολέμῳ βαρυτάτῳ
ἀλλήλους κατασφάττουσι, βοὴ δ' ἐστὶ μεγάλη·
215 οὕτως εἰπὼν ἐξήλασε διὰ νεκρῶν τὸ ἅρμα
συγκόπτων τούτους τοῖς τροχοῖς καὶ τοῖς ποσὶ τῶν ἵππων·
καὶ τῶν λοιπῶν ἐπήρχετο τάξεις Ἑλλήνων Ἕκτωρ,
ἐν ξίφει τε καὶ δόρατι καὶ λίθοις βαρυτάτοις
βαλλόμενος τοῖς Ἀχαιοῖς, ὠθούμενος μικρόθεν
220 τοῦ Αἴαντος δ' ἐξέφευγε τὴν κατὰ χεῖρας μάχην·
ὁ Ζεὺς, ἡ εἱμαρμένη, δὲ τὸν Αἴαντα δειλαίνει·
ἔστη δὲ μόνος ἐκπλαγεὶς καὶ θεὶς ὀπίσω σάκος,
φεύγει περιβλεψάμενος ἐν ἠρεμαίᾳ βάσει·
ὥς περ δ' ἀποδιώκουσιν ἐκ τῶν βοῶν τῆς μάνδρας

225 κύνες καὶ ἄνδρες λέοντα διάπυρον καὶ μέγαν
ὃ δ' ȣ πληρȣ̃ν τί δύναται, καὶ γὰρ τὰ ξίφη τρέμει,
τὰ κατ' αὐτȣ̃ κινȣ́μενα καὶ δᾶδας καιομένας,
πρωῒ δ' ἐξέφυγεν αὐτȣ̀ς θυμῷ λελυπημένῳ·
ȣ̃τως ὁ Αἴας ἔφευγε λυπȣ́μενος ἀμέτρως.
230 ὥς περ δ' εἰς ἄρȣραν ἐλθὼν ὄνος βιάζει παῖδας,
εἰς ὄν περ κατεάγησαν πλήθη πολλὰ ῥοπάλων,
ὁ δὲ, ῥοπάλων παιδικῶν ἐσθίει, μὴ φροντίζων·
μόλις δ' ἐξέλασαν αὐτὸν ὑφ' ȣ̃ περ ἐχορτάσθη·
ȣ̃τω τῶν Τρώων ἔνυσσον τὸν Αἴαντα τὰ ξίφη·
535 σὺν τοῖς Τρωσὶ δ' ἐπίκȣροι μέσον τὸ σάκος τȣ́τȣ
τοῖς δόρασι τιτρώσκοντες κατόπιν ἠκολȣ́θȣν·
ȣ̃τος δ' ὑπέςρεψε ποτὲ καὶ μάχην συνεκρότει,
ποτέ δε πάλιν ἔφευγεν, εἶργε δ' ὡς εἶχε Τρῶας·
μέσος αὐτὸς ἱςάμενος Ἑλλήνων τε καὶ Τρώων,
240 τὰ ξίφη δὲ καὶ δόρατα καὶ βέλη τὰ παντοῖα,
ἄλλα τῷ σάκει τȣ́τȣ μὲν ἦσαν ἐκπεπαρμένα,
πολλά δ' εἰς γῆν ἐπέπηκτο θέλοντα τȣ̃τον τρῶσαι·
τȣ̃τον δὲ βιαζόμενον τοῖς βέλεσιν ὡς εἶδε,
στὰς παρ' αὐτὸν Εὐρύπυλος, πέμπει τὸ δόρυ τȣ́τȣ,
245 καὶ Ἀπισάονα βαλὼν ἀνεῖλε τὸν Φαυσίȣ·
ὁρμήσας τȣ̃τον δὲ γυμνȣ̃ν αὐτȣ̃ τῆς πανοπλίας,
τὸ δεξιὸν τοξεύεται μηρὸν ἐξ Ἀλεξάνδρȣ·
καὶ τὸ τȣ̃ βέλȣς ξύλον μὲν εὐθέως ἀπεκλάσθη,
τὸν δὲ μηρὸν Εὐρύπυλος ὀδυνηθεὶς μεγάλως,
250 ἔφευγε πρὸς τȣ̀ς Ἕλληνας μέγα βοῶν καὶ κράζων.
Ὦ ςρατηγοὶ, συςράφητε πάντες οἱ τῶν Ἑλλήνων,
καὶ ςάντες βοηθήσατε· ὁ Αἴας κινδυνεύει,
πνιγόμενος τοῖς βέλεσιν· ȣ̓ δὲ φυγεῖν δοκεῖ μοι·
Οὕτως εἶπεν Εὐρύπυλος, οἱ δ' ἔςησαν πλησίον,
255 αὐτῶν τοῖς ὤμοις θέμενοι ἕκαςος τὰς ἀσπίδας,

ἐκτείναντες τὰ δόρατα· ἦλθε δ' αὐτὸς ὁ Αἴας,
ὥς περ καρκῖνος ὄπισθεν ποιέμενος τὴν βάσιν·
ἐπάν δ' αὐτοῖς προσήγγισεν, εὐθέως μετεςράφη.
ὕτως οἱ μὲν ἐμάχοντο θερμῶς καὶ διαπύρως.

260 Νέςορος δὲ Μαχάονα ἐξάγοντος πολέμε,
ὁ Ἀχιλεὺς τὸν Πάτροκλον πέμπει μαθεῖν, τίς εἴη·
ὁ δὲ πρὸς Νέςορος σκηνὰς παραδραμὼν εὐθέως,
ἐκείνες πίνοντας εὑρὼν, Μαχάονα γνωρίζει.
πολλὰ δὲ παρὰ Νέςορος νουθετηθεὶς πρεπόντως,
265 ἢ πεῖσαι λόγοις ἐξελθεῖν εἰς μάχην Ἀχιλέα,
εἴτ' ἂν αὐτὸν, φορέσαντα τὴν τύτε πανοπλίαν·
τῦτον τοῖς λόγοις ἔπεισεν, ὃς ὑποςρέφων πάλιν,
εὑρὼν Εὐρύπυλον μηρὸν τῷ βέλει τοξευθέντα,
καί περ σπυδάζων πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν τὸν Ἀχιλέα
270 ὅμως αὐτὸν ἰάτρευσε· τὸ βέλος ἐκβαλὼν γαρ,
ἐν χλιαρῷ τῷ ὕδατι ἀπένιψε τὸ αἷμα·
τρίψας δὲ ῥίζαν τὴν πικρὰν τὴν τῦ Ἀριςολόχυ,
τὴν παυςικὴν τῶν ὀδυνῶν ἐνέβαλε τῷ ἕλκει·
ἥ τις πάσας ἀπέπαυσεν ἐκείνας τὰς ὀδύνας·
275 τὸ ἕλκος ἐξηράνθη μὲν, ἐπαύθη δὲ τὸ αἷμα·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Μ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Οὕτω σκηναῖς ὁ Πάτροκλος Εὐρύπυλον ἰᾶτο·
οἱ δ' Ἕλληνες ἐμάχοντο καὶ Τρῶες κατὰ πλήθη·
τὸ τῶν Ἑλλήνων ἔμελλε τεῖχος δὲ καταπίπτειν·
ἐκτίσθη παρὰ γνώμην γὰρ θεῶν τῶν ἀθανάτων,
5 εἰς κάκιςον θεμάτιον ἐν τροπικοῖς, ὡς εἶπον,
διὸ καὶ ὑ μακρόχρονον ἔμελλε πεφυκέναι·

μετὰ γὰρ ὑπονόστησιν Ἑλλήνων εἰς πατρίδας,
ὁ Ποσειδῶν, Ἀπόλλων τε, τὸ ὕδωρ καὶ ὁ χρόνος,
ὅς τις ἐκ τῆς κινήσεως πληροῦται τοῦ ἡλίου,
10 τὴν σφαῖραν περιτρέχοντες ἐν δρόμοις τοῖς οἰκείοις
πρὸς τὴν ἑῴαν ἐκ δυσμῶν, οἵ περ πλανήτων δρόμοι,
ἔμελλον βουλευόμενοι τὸ τεῖχος ἀφανίσαι
τέως ἐξ Ἴδης ποταμοὺς πληρώσαντες ὑδάτων,
τὸν Ῥῆσον, τὸν Ἑπτάπορον, Ῥόδιον, Κάρησόν τε,
15 τὸν Γρήνικον, καὶ Αἴσηπον, Σκάμανδρον καὶ Σιμοῦντα·
ὅπου πολλαὶ μὲν ἔπεσον ἀσπίδες καὶ κυνέαι,
ὅπου περ πίπτει θερισθὲν γένος ἀνδρῶν ἡρώων·
τούτους τοὺς πάντας ποταμοὺς ἀναστομώσας χρόνος,
ἐννεαημέρους ἔπεμπε ῥέοντας πρὸς τὸ τεῖχος,
20 ὀμβροῦντος ἅμα σὺν αὐτοῖς καὶ οὐρανοῦ, Διός δε,
καὶ Ποσειδῶνος πλήττοντος τὰ τείχη τῇ τριαίνῃ,
ἤγουν καὶ τρικυμίας δε μεγάλας τῆς θαλάσσης,
ποιησαμένης προσβολὰς, τὰ τεῖχος ἠφανίσθη.
Ταῦτα μὲν οὕτως ἔμελλον ὑστέρως γεγονέναι·
25 τότε δὲ πόλεμος σφοδρὸς ἐῤῥάγη πρὸς τὰ τεῖχος,
ἐκτύπει δὲ βαλλόμενα ξύλα τῶν πυργωμάτων,
Ἀργεῖοι δὲ τὸν Ἕκτορα δεινῶς ἐπτοημένοι,
καὶ δαμασθέντες μάστιγι, δεινῇ τῇ εἱμαρμένῃ,
συγκεκλεισμένοι ταῖς ναυσὶν ἄκοντες ἐκαρτέρουν·
30 ὁ δὲ Τρωσὶν ἐκέλευε τὴν τάφρον ὑπερβαίνειν·
οἱ ἵπποι δ' ἐχρεμέτιζον τοῖς χείλεσι τῆς τάφρου,
περᾷν γὰρ ἐδειμαίνοντο τῶν κατακρήμνων οὖσαν,
πυκνοὺς, ὀξεῖς τε σκόλοπας ἔχουσαν πεπηγμένους,
ὅπου περ ἵππος οὐκ εἰσβῇ εὔτροχον ἅρμα σύρων.
35 Ὁ Πολυδάμας Ἕκτορι τότε δὲ συμβουλεύει
πεζεύσαντας τοὺς σύμπαντας πανόπλως ὡπλισμένους,
καὶ φραξαμένους πυργηδὸν, χωρεῖν ὡς πρὸς τὸ τεῖχος

οὕτως εἰπόντος ἅπαντες ἀπέβησαν τῶν ἵππων,
πρώτου πρὸ πάντων Ἕκτορος ἅρματος ἀποβάντος.
40 εἰς πέντε στρατηγίας δὲ καλῶς συντεταγμένοι,
οἱ πλεῖστοι μὲν καὶ ἄριστοι καὶ πνέοντες πολέμου,
καὶ τεῖχος ῥῆξαι σπεύδοντες καὶ μάχεσθαι τοῖς πλοίοις,
μετά τε Πολυδάμαντος, Ἕκτορος, Κεβριόνου·
οἱ δὲ μετὰ τοῦ Πάριδος, Ἀγήνορος, Ἀλκάθου,
45 μετὰ δ' Ἑλένου ἕτεροι, Ἀσίου, Δηϊφόβου,
ἄλλοι μετ' Ἀρχιλόχου τε, Ἀκάμαντος, Αἰνείου·
οἱ πέμπτοι δὲ τὰ ξενικὰ καὶ τὰ τῶν ἐπικούρων
σὺν Σαρπηδόνι στρατηγῷ, Ἀστεροπαίῳ, Γλαύκῳ,
συνασπισμὸν ποιήσαντες, πύκνωσιν τῶν ἀσπίδων,
50 ὥρμων, δοκοῦντες Ἕλληνας πάντας ναυστάθμοις κτεῖναι·
βουλαῖς δὲ Πολυδάμαντος πάντων πεζῶν χωρούντων,
Ἄσιος μόνος τῶν λοιπῶν ἱππεὺς ἁρματηλάτος,
θρασὺς, ἐχώρει σοβαρὸς ὡς πρὸς αὐτὸ τὸ τεῖχος·
πρὸς πλοίων δὲ ἀριστερὸν ὥρμησεν οὗτοι μέρος,
55 ὅπου περ ἦσαν φεύγοντες Ἕλληνες ἐκ πεδίου·
οὗτος ἐκεῖ παρήλαυνε τὸ ἅρμα καὶ τοὺς ἵππους,
κομπαστικῶς· οἱ δ' ἤρχοντο κατόπισθεν βοῶντες·
ἤλπιζον γὰρ οἱ ἄφρονες Ἕλληνας παραυτίκα
πάντας ὁρμῆσαι πρὸς φυγὴν, μὴ δ' ὑποστῆναι τούτους·
60 εὗρον ἠνεωγμένας δὲ πύλας Ἑλλήνων τείχους,
ἄνδρες αὐτὰς κατεῖχον δὲ, σώζοντες πεφευγότας·
εὗρον καὶ δύο στρατηγοὺς τῶν Λαπιθῶν ἐν πύλαις·
Τὸν μέγαν Πολυποίτην τε καί γε τὸν Λεοντέα.
τὸν μὲν, Ἱπποδαμείας τε υἱὸν καὶ Πειριθόου,
65 τὸν Λεοντέα παῖδα δὲ Κορώνου, Κλεοβούλης·
οὗτοι πρὸ τῶν πυλῶν ἦσαν τῶν ὑψηλῶν ἑστῶτες·
ὡς ὑπερμήκεις κραταιαὶ καὶ τῶν εὐρίζων δρῦες,
αἵ περ ἀνέμους ὄρεσι καὶ ὄμβρους καρτεροῦσιν,

ἐπεὶ δὲ τρόποι μὲν εἰσὶ μυρίοι τῦ θανάτυ,
ὓς περ ἐκ ἔςι δυνατὸν ἄνθρωπον πεφευγέναι,
καρτερικῶς μαχόμενοι, κτείνωμεν ἢ κτανθῶμεν.
Οὕτως εἰπὼν παρώτρυνεν αὐτὸν καὶ τὺς Λυκίυς·
135 καὶ πρὸς αὐτὸν ἐξώρμησαν τὸν πύργον Μενεσθέως·
ὁ Μενεσθεὺς δὲ πτοηθεὶς ἑώρα πρὸς τὺς πύργυς,
τίς ἄρα τύτῳ ςρατηγὸς ἀνὴρ προσβοηθήσει·
πλησίον δὲ τὺς Αἴαντας ἰδὼν, ἀλλὰ καὶ Τεῦκρον,
βοῶν αὐτὺς ἐκ ἴσχυε ποιῆσαι κατακῦσαι·
140 εἰς ὐρανὸν ὁ κτύπος γὰρ ὁ τότε ἀφικνεῖτο
πύργων, πυλῶν καὶ τῶν τειχῶν, συχνάκις βαλλομένων,
καὶ περικεφαλαίων δε συνάμα ταῖς ἀσπίσι·
πέμψας Θοώτην ἔπειτα, τὸν Αἴαντα καλεῖ δε,
ὅς περ ἐλθὼν σὺν ἀδελφῷ τῷ Τεύκρῳ τῷ τοξότῃ,
145 τὰ τόξα τότε φέροντος Πανδίονος τῷ τότε,
πρὸς πύργον δ᾽ ἀναβαίνοντας τετυχηκὼς Λυκίυς,
λίθῳ τραχεῖ τὸν Ἐπικλῆ τὸν Σαρπηδόνος φίλον,
βαλὼν ἐξ ὕψυς ἔῤῥιψεν ἀπὸ τῦ πύργυ κάτω
θλάσας ὁμῦ τὴν κεφαλὴν καὶ περικεφαλαίαν·
150 Ὁ Τεῦκρος δὲ βραχίονι τὸν Γλαῦκον ἐκτοξεύει,
πρὸς τεῖχος ἀνερχόμενον, ὅς πέφευγε πηδήσας,
ὡς μή τις ἐγκαυχήσεται τῶν Ἀχαιῶν τῇ τρώσει·
ὁ Σαρπηδὼν δ᾽ Ἀλκμαίονα τρώσας δορὶ φονεύει,
τὸν προμαχῶνα τε χερσὶν ἑλκύσας ἀποκόπτει·
155 ἀπογυμνοῖ τὸ τεῖχος δε πᾶσιν ὁδὸν ποιήσας.
Τῦτον ὁ Τεῦκρος δὲ βαλὼν βέλει πρὸς τελαμῶνα,
πρὸς τελαμῶνα δὲ φημὴ τῦ θυρεῦ, ἀσπίδος,
ὁ Αἴας τὴν ἀσπίδα δὲ τῷ δόρατι τρυπήσας,
μικρόν τι παρεξέωσαν ἀπὸ τῦ προμαχῶνος·
160 ὗτος δὲ πάλιν σὺν αὐτοῖς ὥρμησε τοῖς Λυκίοις·
καὶ συγκροτῦσι καρτερὰν καὶ ςεῤῥοτάτην μάχην.

Καθά περ δύο ἄνδρες δὲ πρὸς ἐπικοίνῳ τόπῳ,
ἐρίζουσιν ἐν ταῖς χερσὶν κατέχοντες τὰ μέτρα,
οὕτω καὶ οὗτοι ἤριζον ἕνεκα δὴ τοῦ τείχους·
165 οὐδ' οὕτως ἠδυνήθησαν Ἕλληνας ἐκφοβῆσαι·
καθώς περ δὲ φιλάληθος γυνὴ χειρωνακτοῦσα,
τὸ τάλαντον ἐπέχει μὲν, ἰσάζουσα δ' ἀνέλκει,
ἐν ᾧ σταθμὸν ἐνέβαλε συνάμα τοῖς εἰρίοις,
ὅπως τοὺς παῖδας θρέψειεν ἐκ τῆς μισθοδοσίας,
170 οὕτως ἐταλαντεύετο καὶ τούτοις ἴση μάχη·
ὡς πόκον φέρει δὲ ποιμὴν ἀμογητὶ προβάτου,
οὕτως ὁ Ἕκτωρ ἔφερε τὸν λίθον τὸν ῥηθέντα·
ἁπανταχοῦ δ' οἱ πύργοι τε καὶ πάντες προμαχῶνες
ἐβάπτοντο τοῖς αἵμασιν Ἑλλήνων τε καὶ Τρώων·
175 οἱ Τρῶες δὲ, τοῦ Ἕκτορος κελεύοντος ἐκείνοις,
ὁμοῦ πάντες ἀνέβαινον κλίμαξι πρὸς τὸ τεῖχος,
καὶ πύργοις, οἷς περ εἴπομεν, ξυλίνοις ὑποτρόχοις·
Ἕκτωρ δὲ λίθον μέγιστον ἄρας εἰς ὕψος τότε,
οἷον ἐκ γῆς πρὸς ἅμαξαν μάλις ἂν θῶσι δύο,
180 μέσας τὰς πύλας ἔβαλλε, τὰς στρόφιγγας ἐκκόπτει·
ὁ λίθος ἔσω πέπτωκε· ἐκρότησαν αἱ πύλαι·
σανὶς δὲ πᾶσα τῶν πυλῶν τμηθεῖσα διεσπάρει·
δύο δὲ δόρατα κρατῶν, τῷ θώρακί τε λάμπων,
δεινὸς κατὰ τὸ πρόσωπον, πῦρ ὀφθαλμῶν ἐκπέμπων,
185 ὁ Ἕκτωρ εἰσεπήδησεν ἔνδον τοῦ τείχους τότε·
ὃν περ οὐκ ἄν τις ἴσχυσεν ἄνευ θεῶν κωλῦσαι,
καὶ τοῖς Τρωσὶν ἐκέλευσεν ἐμβαίνειν πρὸς τὸ τεῖχος.
Οὗτοι μὲν οὖν εἰσέβαινον ἐκ τῶν πυλῶν καὶ πύργων,
πρὸς δὲ τὰς νῆας ὁ στρατὸς ἦν φεύγων τῶν Ἑλλήνων,
190 βοὴ δ' ἠγέρθη καὶ θόρυβος, κατάπαυσιν οὐκ ἔχων.

῾ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ν. ῾ΟΜΗΡΟΥ ῾ΡΑΨΩΔΙΑΣ

῾Ο Ζεὺς, ἡ εἱμαρμένη, δὲ σὺν ῞Εκτορι τὲς Τρῶας,
ἀφ' ἓ πρὸς ναῦς προσήγαγεν, ἐκεῖσε καταλείπει,
ἀδιαλείπτως πολεμεῖν καὶ πόνες ὑπομένειν·
μέχρι γὰρ πλοίων κατελθεῖν ἦν εἱμαρμένη Τρῶας,
5 ἐ μὴν καὶ περαιτέρω δε, ὅθεν φησὶ τοιαῦτα·
αὐτὸς ἑώρα Θρᾷκας δε ἄνδρας μαχιμωτάτες,
ἤγεν τὲς ἐν ἑτέροις δε πολέμες καθεώρα·
καὶ Σκύθας τὲς ἀμέλγοντας τὸ γάλα τὸ τῶν ἵππων,
ἓς περ ᾿Αβίες τε καλεῖ καὶ τῶν δικαιοτάτων,
10 ζῶσι σκηνήτην βίον γὰρ ἐ τῶν πολυχρημάτων,
καὶ πρὸς ἀλλήλες δε πολλῇ χρῶνται δικαιοσύνῃ,
ὑπὲρ ἡμᾶς τὲς τῷ Χριςῷ τάχα δεδελωμένες·
κλέπτης αὐτοῖς ἐδείς ἐςιν· ὡς κλέψαι τί θρεμμάτων.
ὁ λόγος βεβαιότερος τέτοις ἐςὶ τῶν ὅρκων,
15 ἓς ἂν ὁ Καλχηδόνος τε ὀμόσῃ καὶ Κυζίκε.
ὁμονοῦσιν ἅπαντες καὶ ζῶσι κοινοβίως·
πολλὰ τῆς δικαιότητος τέτοις ἐςὶ σημεῖα.
῾Ο ἐκ θαλάσσης Ποσειδῶν ὁ βοηθὸς ῾Ελλήνων,
τοιετοτρόπως βοηθεῖν τοῖς ῞Ελλησιν ἐλέχθη·
20 νέφος παχύ τι πυκνωθὲν ἤρθη πρὸς Σαμοθρᾴκην,
πρὸς ὄμβρον τῦτο δε ῥαγὲν, ἀνέμες τε κινῆσαι,
κατεναντίες ταῖς ναυσὶν ἔσχε μὴ φεύγειν τέτες·
ἐκ τότε γὰρ οἱ Αἴαντες θαῤῥήσαντες μεγάλως,
γενναιοτέρως τοῖς Τρωσὶ τὴν μάχην συνεκρότεν·
25 ἐκ ἔτι γὰρ ὑπώπτευον ναυσὶ τὲς ἄλλες φεύγειν,
φυγῆς τόπον ἐκ ἔχοντες κἀκεῖνοι συνεμάχεν.
Οὕτω λοιπὸν οἱ Αἴαντες μετὰ τῶν ἀριςέων
συνασπισμὸν ποιήσαντες, πυκνώσαντες τὲς λόχες,

τὰς περικεφαλαίας δε, τὰ δόρατα, τὰ σάκη,
30 τὰς Τρώας καὶ τὸν Ἕκτορα γενναίως ἐκαρτέρων·
οἱ Τρῶες πάντες δὲ ὁμῦ τύπτυσι πρῶτοι τύτυς·
ὁ δ' Ἕκτωρ πάντων πρώτιςος ὥς περ ςρογγύλος λίθος,
ὅν περ χειμάῤῥυς ποταμὸς ἐξ ὄρυς ἀποκόψει,
πρὸς τὸ πρανὲς ἐξ ὄρυς δε κυλίεται σὺν κτύπῳ,
35 κόπτων τὴν ὕλην, κατασιλῶν, ἀναπηδῶν εἰς ὕψος,
ἕως ὖ πρὸς ἰσόπεδον φθάσῃ, καὶ λεῖον τόπον,
τότε δ' ὐκ ἔτι δύναται κυλίεσθαι καὶ θρώσκειν·
ὕτως ὁ Ἕκτωρ ἀπειλῶν ἐκόμπαζε μεγάλως,
εὐκόλως διελεύσεσθαι σκηνὰς τὰς τῶν Ἑλλήνων,
40 σκηνὰς ὁμῦ καὶ νῆας τε μέχρι θαλάσσης κτείνων.
Τοιαῦτα μὲν ἐκόμπαζε μέχρι τινὸς τῦ χρόνυ·
ἀλλ' ὅτε δὴ προσήγγισεν Αἰάντων παρατάξει,
καὶ τῶν σακῶν τὴν πύκνωσιν εἶδε καὶ τῶν δοράτων,
οἷα ςεῤῥὸν εὐάρμοςον πύργον πυκνοῖς τοῖς λίθοις,
45 τὰ κράνη δὲ καὶ θώρακας καὶ ξίφη τεθηγμένα,
καὶ σιδηρᾶν τὴν ἀςραπὴν ἐκπέμποντα τῇ ςίλψει,
ἔςη μὴ θέλων ἔγγιςα, οἱ δ' Ἕλληνες ἀντίοι,
τοῖς ξίφεσι καὶ δόρασι τιτρώσκοντες ἐκεῖνον
ἀφ' ἑαυτῶν ἀπήλασαν· σύντρομος δ' ὑπεχώρει,
50 τοῖς δὲ Τρωσὶν ἐβόησεν· ὀλίγον καρτερεῖτε·
ὐ πρὸς μακρὸν οἱ Ἕλληνες κωλύσυσί με χρόνῳ,
κἂν περ κατεπυκνώθησαν ὥς περ ςεῤῥότης πύργυ·
ἀλλὰ νομίζω πρὸς τροπὴν τῷ δόρατι κινήσω·
ὕτως εἰπὼν ἀνήγειρε τῶν Τρώων προθυμίαν.
55 Ὁ Μηριόνης τότε δε περιπατῦντα Γαῦρον
Δηΐφοβον ἐφόβησε δορὶ βαλὼν ἀσπίδα,
τὸ πρόσθιον δὲ δόρατος συνθλάσας τῦ οἰκείυ,
πρὸς τὴν σκηνὴν ἀφώρμησεν ἄλλο κομίσαι δόρυ,
οἱ δ' ἄλλοι πάντες σὺν βοῇ τὴν μάχην συνεκρότυν.

60 Ὁ Τεῦκρος δὲ τὸν Ἴμβριον πρῶτος τῶν ἄλλων κτείνει,
υἱὸν ὄντα τῦ Μέντορος, γαμβρὸν δὲ τῦ Πριάμυ,
Μηδεσικάςην εἶχε γὰρ νόθην Πριάμυ κόρην·
τῦτον τρώσας ἀπέκτεινε πρὸς ὗς τῷ δορατίῳ.
Καθὰ δὲ δένδρον μέλινον ἱςάμενον ἐν ὄρει
65 ἤχει πεσὼν κατὰ τῆς γῆς τεμνόμενον σιδήρῳ;
ὕτω καὶ ὗτος ἔπεσεν, ἤχει δ' αὐτῦ τὰ τεύχη·
ὡς δὲ φονεύσας, ὥρμησεν ἐκεῖνον καὶ γυμνῶσαι,
Ἕκτωρ τὸ δόρυ κατ' αὐτῦ βαλὼν ἐκπεφευγότος,
στήθει βαλὼν ἀπέκτεινεν Ἀμφίμαχον Κλεάτυ·
70 ἐξώρμησε καὶ κράνος δὲ τὸ τύτυ καθαρπάξαι,
Αἴας δὲ τῦτον τῷ δορὶ πρὸς ὀμφαλὸν ἀσπίδος,
τρώσας δυνάμει κραταιᾷ παρέτρεψεν ὀπίσω·
τὺς δὲ νεκρὺς οἱ Ἕλληνες ἀνείλοντο τὺς δύο,
Ἀμφίμαχον μὲν Στίχιος μετὰ τῦ Μενεσθέως,
75 τὸν Ἴμβριον δ' οἱ Αἴαντες βαςάζοντες ἐγύμνυν.
Ὡς δ' ἐκ κυνῶν ἁρπάξαντες αἶγα λέοντες δύο,
ταῖς σιαγόσιν ἔχοντες φέρυσιν ἀνὰ θάμνυς,
ὕτω καὶ δύο Αἴαντες ἐκτείνοντες πρὸς ὕψος
τὸν Ἴμβριον τῦ Μέντορος υἱὸν, ἐσύλων τεύχη·
80 ὁ δὲ Λοκρὸς ἀπέκοψε τὴν κεφαλὴν ἐκείνυ,
καὶ δίκην σφαίρας ἔπεμψε πρὸς Ἕκτορος τὺς πόδας.
Ὁ Ποσειδῶν ὠργίσθη δὲ χάριν τῦ Ἀμφιμάχυ,
καὶ συνεργῶν τοῖς Ἕλλησιν, ἐχόλα κατὰ Τρώων·
Κτέατον δὲ μυθεύονται υἱὸν τῦ Ποσειδῶνος,
85 ἀνθ' ὗ τῦτον συνέλαβε πρὸς θάλασσαν ἡ μήτηρ·
ἐπεὶ γῦν ὥς περ ἔφημεν ἡ θάλασσα συνήργει
τῷ μὴ παρέχειν ἐκφυγὴν τοῖς θέλυσιν ἐκφεύγειν,
καὶ πάντες πρὸς τὸν πόλεμον ἔςρεφον ἀκυσίως,
μετ' Ἀμφιμάχυ θάνατον υἱὸν τὸν τῦ Κτεάτυ,
90 ὃν Ποσειδῶνος ἔφημεν παῖδα καλεῖσθαι πᾶσιν,

Ἰδομενεὺς ὡς ὥρμησε σὺν ἄλλοις πρὸς τὴν μάχην,
Ὅμηρος δι' Ἀμφίμαχον τὸν Ποσειδῶνα λέγει
ὀργίζεσθαι τοῖς Τρώεσιν, Ἕλληνας παροτρύνειν,
καὶ τὸν Ἰδομενέα δὲ σὺν ἄλλοις τῶν Ἑλλήνων.
95 Ὁ Μηριόνης δὲ λαβὼν ἐκ τῆς σκηνῆς τὸ δόρυ,
τρέχων συντόμως πρὸς αὐτὸν ἦλθεν Ἰδομενέα·
ὁρμῶσι δ' ἄμφω πρὸς σκαιὸν μέρος τῆς πλοίων μάχης,
καὶ συῤῥαγὴν συμβάλλουσι πολέμου κατὰ Τρώων.
Ἰδομενεὺς δ' ἀπέκτεινε πρῶτος Ὀθρυονέα,
100 ὅς περ ἐκ Τροίας Ἕλληνας ὑπέσχετο διῶξαι,
ἄν περ ὁ Πρίαμος αὐτῷ σύνευνον δῷ Κασσάνδραν·
ἀνεῖλε καὶ τὸν Ἄσιον ἐκείνῳ βοηθοῦντα,
πρὸς τὸν λαιμὸν τῷ δόρατι βαλὼν ἀνθερεῶνα·
τούτου δὲ τὸν ἡνίοχον Ἀντίλοχος ἀνεῖλεν,
105 ἑςῶτα δίφρῳ, τῷ δορὶ πρὸς στῆθος περονήσας·
τοὺς ἵππους δ' ὁ Ἀντίλοχος πρὸς Ἕλληνας κομίζει.
Δόρυ δ' ἀφεὶς Δηΐφοβος κατὰ Ἰδομενέως,
Ἰδομενέως κύψαντος, κρυβέντος τῇ ἀσπίδι,
βαλὼν πρὸς τὸ διάφραγμα κτείνει τὸν Ἱππασίδην·
110 Δηΐφοβος δ' ἐκόμπασε μέγα βοήσας τότε·
ἔχει πρὸς Ἅδην ὁδηγὸν Ἄσιος, ὃν παρέσχον·
τὸν μὲν νεκρὸν ἐξήγαγον ὁ Μηκιςεὺς, Ἀλάςωρ·
Ἰδομενεὺς δ' ἀπέκτεινεν Ἀλκάθουν τὸν Αἰσύτου,
εἰς κόρην Ἱπποδάμειαν ὄντα γαμβρὸν Ἀγχίσου.
115 βαλὼν πρὸς στῆθος τῷ δορὶ, δίκην ἑςῶτα στήλης·
ἐκ γὰρ θαλάσσης κρατηθεὶς, τόπον φυγῆς οὐκ εἶχεν·
Ἰδομενεὺς δ' ἐβόησε τότε τῷ Δηϊφόβῳ·
ὦ καυχητὰ Δηΐφοβε, τρεῖς ἀνθ' ἑνὸς ἀνεῖλον·
ἀλλὰ καὶ σὺ πλησίον μου πορεύου καὶ νοήσεις·
120 Δηΐφοβος ἀπῆλθε δὲ σύμμαχον ἐρευνήσων·
τὸν δὲ Αἰνείαν εὗρεν, ἑςῶτα τοῖς ἐσχάτοις,

ἀεὶ γὰρ ἔτρεφεν ὀργὴν ὗτος κατὰ Πριάμȣ·
γενναῖον τȣ̃τον ὄντα γὰρ Πρίαμος ȣ̓κ ἐτίμα·
στὰς δὲ πλησίον ἔλεξε τὸν θάνατον Ἀλκάθȣ,
125 ὃς ὢν γαμβρὸς ἐπ' ἀδελφῇ ἀνέθρεψεν Αἰνείαν.
Καὶ δὴ Αἰνείας, Πάρις τε, Δηΐφοβος, Ἀγήνωρ,
ἀπὸ δὲ τȣ̃ ςρατεύματος ἑτέρωθεν Ἑλλήνων,
Ἰδομενεὺς καὶ Ἀφαρεὺς μετὰ τȣ̃ Μηριόνȣ,
Ἀσκάλαφος, Ἀντίλοχος, Δηΐπυρος σὺν τȣ́τοις,
130 σὺν τοῖς λαοῖς τοῖς ἑαυτῶν πόλεμον συνεκρότȣν.
Αἰνείας ἀκοντίσας δε κατὰ Ἰδομενέως,
ἐκείνȣ παρεκλίναντος, βάλλει τὴν γῆν τῷ βέλει·
Ἰδομενεὺς δ' Οἰνόμαον βαλὼν κατὰ γαςέρα,
τȣ́τȣ κενοῖ τὰ ἔντερα, τȣ́τȣ δ' ἀπερχομένȣ
135 ἀποτυχὼν Δηΐφοβος, Ἀσκάλαφον ἀνεῖλε·
Δηΐφοβος δ' ἀφήρπασε τὸ κράνος Ἀσκαλάφȣ
τῷ Μηριόνῃ, δὲ πληγεὶς πρὸς χεῖρα, ῥίπτει τȣ̃το·
ὁ ἀδελφὸς Πολίτης δε τȣ̃τον ἐξάγει μάχης·
καὶ ἀναβὰς ἐφ' ἅρματος ςενάζων ὑπεχώρει.
140 Αἰνείας Ἀφαρέα δε πλήξας λαιμῷ, ἀνεῖλεν·
Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα κατὰ τὸ νῶτον τρώσας,
ἀπέδυσε καὶ τȣ́τȣ δε πᾶσαν τὴν πανοπλίαν·
οἱ Τρῶες δὲ κυκλώσαντες, ἔπληττον τȣ́τȣ σάκος·
ἐγγὺς ἐλθὼν Ἀδάμας δε, καὶ ȣ̃τος πλήττει σάκος·
145 θραυσθέντος δὲ τȣ̃ δόρατος, τȣ̃τον ὑποχωρȣ̃ντα
κτείνει πρὸς ὑπογάςριον βαλὼν ὁ Μηριόνης.
Δηΐπυρον ὁ Ἕλενος ξίφει τὴν κόρσην πλήξας,
ἐξ τόξȣ βέλος πέμπει δε καὶ κατὰ Μενελάȣ·
ὃ ἐκ τȣ̃ θώρακος αὐτȣ̃ μακρὰν ἐξαπεκραύσθη.
150 Μενέλαος τὴν χεῖρα δε τιτρᾷ τῷ δορατίῳ,
ἣν ἐκκρεμάσας ἔφευγε, σύρων ὁμȣ̃ τὸ δόρυ·
ὅ περ Ἀντήνωρ ἀνασπᾷ δήσας καλῶς τὴν χεῖρα·

Μενέλαος ἠςόχησε βαλὼν κατὰ Πεισάνδρυ·
νύξας δὲ καὶ ὁ Πείσανδρος τὸ σάκος Μενελάυ,
155 ἐπίσης τύτῳ καὶ αὐτὸς ἠςόχησε τῇ τρώσει·
καὶ ἅμα πάλιν ὥρμησαν οἱ δύο κατ' ἀλλήλων·
καὶ Πείσανδρος πελέκει μὲν πλήττει κατὰ τὸν λόφον,
Μενέλαος τῷ ξίφει δε μέτωπον πρὸς τὴν ῥῖνα·
οἱ ὀφθαλμοί δ' ἐχύθησαν σχισθέντων τῶν ὀςέων.
160 Ὁ Ἁρπαλίων δε υἱὸς κρατῦντος Παφλαγόνων,
νύξας τὸ σάκος εὐσθενῶς ἔφευγε Μενελάυ·
ὁ Μηριόνης τῦτόν δε κατὰ γλυτὸν τοξεύει,
τὸ βέλος δ' ἐξεπέρασεν ἔμπροσθεν πρὸς τὴν κύςιν·
τύτυ θανόντος, θυμωθεὶς, πέμπει καὶ Πάρις βέλος·
165 ἀπέκτεινε δ' Εὐχήνορα περὶ τὸ ὖς τοξεύσας,
γένει Κορίνθιον, υἱὸν μάντεως Πολυΐδυ,
ὃς καὶ προεμαντεύσατο τὰ πεπρωμένα τύτῳ·
ὕτως οἱ μὲν ἐμάχοντο καρτερικῇ καρδίᾳ,
ὁ Ἕκτωρ ἐκαρτέρει δὲ ὖ ῥήξας ἦν τὸ τεῖχος,
170 βαρὺν ἐγείρων πόλεμον, μάχην καρτερωτάτην,
ὅπυ Πρωτεσιλάυ τε καὶ Αἴαντος αἱ νῆες,
καὶ τεῖχος ἦν ὑχ ὑψηλὸν, ὑ μάλιςα χρειώδης·
πεζοί τε πάντες καὶ ἱππεῖς ἐγίνοντο πρὸς μάχην,
ὅπυ Λοκροὶ καὶ Βοιωτοὶ καὶ Ἴωνες καὶ Φθῖοι,
175 Προφθῖοι, Ἀθηναῖοι τε καὶ Ἐπειῶν τὰ ἔθνη,
δίκην πυρὸς τὸν Ἕκτορα σπυδαίως ἐφορμῶντα,
ἀφ' ἑαυτῶν ὑκ ἴσθενον ὄπισθεν ἐξελάσαι.
Ὁ Πετεῶ δὲ Μενεσθεὺς, Στίχιος τὲ καὶ Φείδας,
Μέγης, Ἀμφίων, Δράκιος, Μέδων τὲ καὶ Ποδάρκης,
180 ἄριςοι πάντες ςρατηγοὶ μετὰ τῶν ςρατευμάτων,
καὶ σὺν αὐτοῖς οἱ Αἴαντες πλησίον ἑςηκότες·
ἀλλὰ τῷ, Τελαμῶνος μὲν, ἄνδρες πολλοὶ παρῆσαν,
πολλοὶ καὶ κάλλιςοι ὁμῦ δεχόμενοι τὸ σάκος,

ὁπόταν κόπος καὶ ἱδρὼς κατέλαβεν ἐκεῖνον·
185 οἱ τοῦ Λοκροῦ δ' ὑπάρχοντες πάντες γυμνοὶ τοξόται,
ἄνευ δοράτων καὶ σακῶν καὶ δίχα κρανωμάτων·
τούτων Τρωσὶ καὶ Ἕκτορι συςάδην μαχομένων,
αὐτοὶ σφενδόναις βάλλοντες ἐτάραττον καὶ τόξοις·
καὶ μετ' αἰσχρᾶς ἂν τῆς τροπῆς οἱ Τρῶες ὑπεχώρουν,
190 εἰ μή περ εἶπεν Ἕκτορι τῷ τότε Πολυδάμας
συναγαγεῖν τοὺς ἀριςεῖς ἐκεῖ τῶν Τρώων πάντας·
ὡς οὖν οἱ πάντες εἰς ταυτὸ συνέδραμον ἐκεῖσε,
ἐπάγοντες τὸ ςράτευμα, πυκνώσαντες τοὺς λόχους,
οἱ περὶ Πολυδάμαντα, τὸν Ἕκτορα, τὸν Πάριν,
195 τὸν Κεβριόνην, Φάλκην τε, Ὀρθαῖον, Πολυφοίτην,
Μόρυν τὸν Ἱπποτίωνος, Ἀσκάνιον, τὸν Πάλμυν,
οἵ περ κατὰ τὴν χθὲς ἦσαν ἐλθόντες ἐκ Νικαίας,
πόλεμον ἤγειραν δεινόν· θυμοῦ δὲ πνέων Ἕκτωρ
πάντων προεπορεύετο· δεινὴν ἀσπίδα φέρων,
200 τὸ κράνος δ' ὑπεσείετο κροτάφοις τοῖς ἐκείνου·
πειράζων δὲ τὰς φάλαγγας Ἑλλήνων προεχώρει.
Αἴας δὲ τοῦτον προκαλεῖ πρῶτος εἰς μάχην λέγων·
ἐλθὲ πλησίον, ἄθλιε, τί ἐκφοβεῖς Ἀργείους;
ἆρα κρατῆσαι σὺ δοκεῖς τὰς ἡμετέρας νῆας;
205 ἡμεῖς ἴσθι πορθήσομεν πρότερον σὴν πατρίδα·
σοὶ δὲ καιρός ἐςι φυγῆς, ὁπότε φεύγων εὔξῃ
τοὺς ἵππους σου ταχύτερον τῶν ἱεράκων τρέχειν·
ὁ δὲ φησὶν ὡς πρὸς αὐτόν· Αἶαν καυχηματία,
καὶ ἐπηρμένη τῇ βοῇ, καὶ γαβριῶν τῷ σάκει,
210 ἡ νῦν ἡμέρα συμφορὰν Ἕλλησι πᾶσι φέρει,
καὶ σὺ σαρξὶ κορέσεις δε τοὺς κύνας καὶ τοὺς γῦπας·
οὕτως εἰπόντος, ἤγειραν μάχην καρτερωτάτην,
τῶν ςρατευμάτων σὺν βοῇ μεγάλῃ συρραγέντων,
ἥτις βοὴ πρὸς οὐρανὸν ἔφθασεν ἀμφοτέρων.

‘ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ξ. ‘ΟΜΗΡΟΥ ‘ΡΑΨῼΔΙΑΣ

‘Η δὲ κραυγὴ τῷ Νέϛορι καὶ πίνοντι ἠκέσθη.
ἀφεὶς δὲ τὸν Μαχάονα καὶ πίνειν καὶ λȣθῆναι,
ἦλθε πρὸς ’Αγαμέμνονα, Τυδείδην, ’Οδυσσέα·
καὶ ’Αγαμέμνων εἰς φυγὴν εἶπε τὰ πλοῖα σύρειν·
5 ὁ ’Οδυσσεὺς δ’ ἀπέπαυσε ταύτης τῆς γνώμης τȣτον·
εἰπόντος Διομήδȣς δὲ χωρȣσι πρὸς τὴν μάχην,
τȣς ῥαθυμȣντας θέλοντες ‘Ελλήνων παροτρύνειν.
‘Ο Ποσειδῶν καὶ ῞Ηρα δὲ ταῦτα δηλȣσιν εἶναι·
ἡ θάλασσα κεκίνητο πνεύμασιν ἐναντίοις,
10 πρὸς τὰς πατρίδας δ’ ῞Ελληνας φεύγειν ȣ παρεχώρει·
παρώτρυνε τȣς πάντας δὲ μάχεσθαι ϛεῤῥοτέρως·
ὃ πρακτικῶς γινόμενον ἰδὼν ὁ ’Αγαμέμνων,
ὃ κράτησις καθ’ ῞Ομηρον χειρὸς ἐκ Ποσειδῶνος,
ἐν τȣτοις ἐλογίζετο πῶς ’Αχιλεὺς ἂν χαίροι·
15 ἡ δὲ τῆς ῞Ηρας σὺν Διῒ μίξις ἡ μετ’ ἀπάτης,
εὔδιον τὸ κατάϛημα δεικνύει γεγονέναι,
καὶ πάλιν εὐμετάτρεπτον μετὰ βραχὺν τὸν χρόνον·
τότε λοιπὸν οἱ ῞Ελληνες καλῶς συντεταγμένοι,
ἀλλήλων ἀνταλλάξαντες ἕκαϛοι τὲ τὰ ὅπλα,
20 οἱ ἀριϛεῖς τὰ κράτιϛα, χείρονες δὲ τὰ χείρω,
κατὰ τῶν Τρώων ὥρμησαν, καὶ Τρῶες καθ’ ‘Ελλήνων·
ἐξῆλθε μὲν ἡ θάλασσα πρὸς τὰς σκηνὰς καὶ νῆας·
ȣτοι θορύβῳ δὲ δεινῷ τὴν μάχην σύνεκρότȣν.
Οὐ τόσος κτύπος γίνεται κυμάτων θαλασσίων,
25 πνοαῖς ἀνέμων χαλεπαῖς, ȣτε πυρός τις βρόμος,
καίοντος ὄρος ὑψηλὸν, καὶ βαθυτάτην ὕλην,
ȣδὲ σφοδρός τις ἄνεμος ἠχῶν καὶ πρὸς τȣς δρύας,
ȣδὲ χειμάῤῥων ἐκροὴ πρὸς χαραδραίȣς τόπȣς,

ὁπόση γέγονε κραυγὴ τῶν Τρώων καὶ Ἑλλήνων,
30 συγκροτησάντων καρτερὰν τὴν μάχην κατ' ἀλλήλων.
Καὶ πρῶτος μὲν κατ' Αἴαντος ἠκόντισεν ὁ Ἕκτωρ·
κατὰ τοῦ κρεμαστῆρος δὲ τοῦ ξίφους καὶ ἀσπίδος
τὸ δόρυ τούτου προσραγὲν, οὐκ ἔβλαψεν ἐκεῖνον.
Αἴας δὲ τοῦτον στρέφοντα κατόπιν πρὸς τοὺς Τρῶας,
35 λίθῳ τραχεῖ καὶ στιβαρῷ βαλὼν περὶ τὸ στῆθος,
ὡς στρόμβον περιέτρεψε ἐπιστραφέντα πάντη·
ὡς δρῦς δὲ πίπτει πρόῤῥιζος ἐκ κεραυνοβολίας,
βρόμος δὲ γίνεται πολὺς καὶ φόβος τοῖς ἰδοῦσιν,
οὕτως ὁ Ἕκτωρ πίπτει γῇ, ῥίπτει δὲ καὶ τὸ δόρυ·
40 τὸ σάκος δ' ἐπλαγίασεν, εἰς μέρος παρετράπη·
μετὰ βοῆς δ' οἱ Ἕλληνες ἀπέδραμον κρατῆσαι
βάλλοντες καὶ τιτρώσκοντες τοῖς δόρασιν ἐκεῖνον,
ἀλλ' οὔτις τοῦτον ἴσχυσεν οὐδὲ βαλεῖν ἢ τρῶσαι·
οἱ ἄριστοι τῶν Τρώων γὰρ ἀνήρπαξαν ἐκεῖνον,
45 καὶ πρὸς τὴν Τροίαν ἔστελλον ἐφ' ἅρματος οἰκείου,
μεγάλως ὀδυνώμενον, στενάζοντα βαρέως·
περὶ δὲ Ξάνθον ποταμὸν ἅρματος ἀποβάντα
ἀνέψυξαν ῥαντίσαντες ἐν ὕδατι τὸν ἄνδρα·
ὁ δ' ἀναπνεύσας ἐκπετᾷ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ βλέπει,
50 καὶ καθεσθεὶς ἐν γόνασιν, ἐξήρασε μὲν αἷμα,
καὶ πίπτει πάλιν ὄπισθεν τοὺς ὀφθαλμοὺς καλύψας·
οἱ Ἕλληνες τοὺς Τρῶας δὲ μεγάλως συνεκλόνουν.
Πάντων δὲ πρῶτος ὁ Λοκρὸς κατὰ λαπάραν τρώσας,
ἀπέκτεινε τὸν Σάτνιον τοῦ Οἴνοπος τὸν παῖδα.
55 Ὁ Πολυδάμας δὲ βαλὼν πρὸς δεξιὸν τὸν ὦμον
ἀνεῖλε Προθοήνορα υἱὸν Ἀρηϊλύκου·
κατὰ δὲ Πολυδάμαντος Αἴας ὁ μέγας πέμψας,
ἐκείνου παρεκκλίναντος, Ἀρχέλοχον ἀνεῖλε,
τῆς κεφαλῆς τὸν σύνδεσμον βαλὼν καὶ τοῦ τραχήλου·

60 τῇ δὲ δυνάμει τῆς χειρὸς καὶ τῆς βολῆς τῇ βίᾳ
ἡ κεφαλὴ προσήγγισε πρώτη τῇ γῇ πρὸ πάντων.
'Ακάμας 'Αρχελόχȣ δὲ ὁ σύναιμος ἀνεῖλε
Πρόμαχον τὸν Βοιώτιον τρώσας τῷ δορατίῳ·
Πηνέλεως δ' 'Ακάμαντος ἐξώρμησεν ἀντίος·
65 τȣ̃ δὲ φυγόντος, Φόρβαντος υἱὸν 'Ιλιονέα
περὶ τὸ ἄνω βλέφαρον πήξας τὸ δόρυ πρῶτον,
ἔπειτα τȣ́τȣ κεφαλὴν, ἐξαποκόψας ξίφει,
ἐμπεπηγμένην δόρατι τοῖς Τρώεσσιν ἐδείκνυ·
λοιπὸν τῷ τότε πρὸς φυγὴν ἐξώρμησαν οἱ πάντες.
70 Αἴας δ' ὁ μέγας ἔκτεινεν 'Υρτιον Γυρτιάδην
τῶν Πρȣσαίων ςρατηγόν· Μυσῶν τῶν 'Ολυμπίων·
τὸν Φάλκην δὲ καὶ Μέρμερον 'Αντίλοχος φονεύει,
Μόρυν σὺν 'Ιπποτίωνι κτείνει δὲ Μηρίονης,
υἱὸν, πατέρα, Νικαεῖς, ἐξ 'Ασκανίας λίμνης·
75 Τεῦκρος δὲ τὸν Προθόωνα ὁμȣ̃ καὶ Περιφήτην,
'Ατρείδης 'Υπερήνορα βαλὼν κατὰ λαπάραν·
ἔντερα δ' ἐξεχύθησαν ȣ̃τως ἐκείνȣ τότε·
ὁ δὲ Λοκρὸς ἀπέκτεινε πλείςȣς ποδῶν τῷ τάχει.

'ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ο. 'ΟΜΗΡΟΥ 'ΡΑΨΩΔΙΑΣ

'Επεὶ δ' οἱ Τρῶες φεύγοντες διέβησαν τὴν τάφρον,
πολλοὶ δὲ ἀνῃρέθησαν ὑπὸ χερσὶν 'Ελλήνων,
οἱ μὲν περὶ τοῖς ἅρμασι μένοντες ἐκαρτέρȣν
ὠχροὶ, τὸ περικάρδιον αἷμα ψυχθέντες φόβῳ.
5 'Η τȣ̃ Διὸς δ' ἀνέγερσις δηλοῖ παλιντροπίαν
καὶ τȣ̃ ἀέρος σύγχυσιν, Τρωσὶ προσβοηθȣ̃σαν,
ὡς οἰκερȣ̃σιν, ἔχȣσι τὴν πᾶσαν εὐτροφίαν,

σκέπην, κλίνας, ἐνδύματα καὶ τεθραμμένους ἵππους,
ὅπλα καινὰ καὶ βέλη δε καὶ τὰ χρειώδη πάντα,
10 τὸ μέγιστον ἁπάντων δε, τέκνα, γυναῖκας, φίλους,
οὓς βλέπων τὶς ἀφροντιστεῖ καὶ τοῦ πικροῦ θανάτου·
τοὺς Ἕλληνας δὲ βλάπτουσαν μεγάλαις ἐπηρείαις,
καὶ τοῖς ἐναντιώμασι τῶν Τρώων βοηθείας·
τοῖς γὰρ στρατοπεδεύουσιν ὑπαίθροις ἐκ στρατείας,
15 καὶ τῆς πατρίδος πόῤῥωθεν διάγουσιν ἐν ξένῃ,
ἐξ εἱμαρμένης καὶ χειμὼν καὶ πόλεμος καὶ καῦμα·
πλέον δὲ μᾶλλον ὁ χειμὼν σὺν οἷς περ εἶπον ἄλλοις
βλάπτων τῶν τόξων τὰς νευράς, ἀποπτερῶν τὰ βέλη,
ἰῶν τὰ ξίφη· τὰς λοιπὰς τίς οὐ γινώσκει βλάβας;
20 εἵμαρται καὶ κεκύρωται, καὶ γὰρ δικαίως οὕτω,
τοῖς μὲν ἐγχώροις εὐπραγεῖν, κακοπραγεῖν τοῖς ξένοις·
οὕτως ἀὴρ ὁ ἔνομβρος Ἕλλησιν ἦν πρὸς βλάβην·
τὴν Ἥραν οὐκ ἠγνόηκας ὑπάρχειν τὸν αἰθέρα·
ἄκμονας, γῆν, καὶ θάλασσαν ποσὶ προσδεδεμένους,
25 χειρῶν δεσμὸν δὲ χρύσεον, ὑπέκκαυμα πυρῶδες,
θεοὶ δὲ οἱ ῥιπτούμενοι θέλοντες λύειν Ἥραν,
πῦρ, ὕδωρ τε, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα τὰ δυσκρατοῦντα.
Ὁ Ἡρακλῆς, ὁ ἥλιος, ὃς τῇ κοσμογενίᾳ
τῷ πόντῳ κατεκρύπτετο καὶ Κόῳ, τῇ κοιμήσει,
30 ἀφανισμῷ καὶ συντριβῇ καὶ ζάλῃ τῶν στοιχείων,
ἕως αὐτὸν ἀνήγαγεν εἰς Ἄργος, εἰς τὸν κόσμον,
εἰς φανερὰν κατάστασιν καὶ γνώριμον τοῖς πᾶσιν.
Ὁ Ζεύς, ἀὴρ ὁ εὔκρατος, ὁ πάντα διαρθρώσας,
ὥσπερ πολλάκις εἴπομεν, τὴν Ἥραν ἐκκρεμάσας,
35 ἤγουν ἀνωφερέστερον ποιήσας τὸν αἰθέρα,
ὑπέκκαυμα καὶ θάλασσαν καὶ γῆν δὲ διαρθρώσας.
Ὅς ἂν δὲ χρήζῃ μέθοδον δεινότητος μανθάνειν,
καὶ θέλῃ ῥήτορα δεινὸν καὶ θέλῃ γεωγράφον,

καὶ μεταφράσει χρῆσθαι δὲ καὶ τῇ μεταποιήσει,
40 καὶ λέγων πάλιν τὰ αὐτὰ δοκεῖν, ὡς ἄλλα λέγειν,
τὸν Ὅμηρον ἐχέτω μοι παράδειγμα τῆς τέχνης·
ποσάκις εἶπε τοῦτο γὰρ, ἄλλα δοκῶν διδάσκειν;
Γάμους γὰρ πρὶν εἶπεν αὐτὸς Θέτιδος καὶ Πηλέως,
καὶ διὰ μῆλον θεαινῶν ἔριν μεγάλην εἶπεν·
45 εἶτα θεῶν ἐπιβουλὴν διασπευδόντων δῆσαι,
Ἡφαίστου ῥίψιν ἔπειτα τῇ Ἥρᾳ συνεργοῦντος,
Ἥφαιστον εἶτα τεύξαντα θεῶν τὰς κατοικείας,
εἶτα Δία καυχώμενον δυνάμει τῇ οἰκείᾳ
καὶ τοὺς θεοὺς εἰ βούλοιτο λέγοντα ταρταρῶσαι,
50 ἢ γῆν ὁμοῦ καὶ θάλασσαν σειρᾷ μετεωρίσαι·
ἔπειτα πάλιν Ἀθηνᾶν σώζουσαν Ἡρακλέα
ἐξ ἄθλων, οὓς προσέταττεν ὁ Εὐρυσθεὺς ἐκείνῳ,
Ἅδου τε κατελεύσεως ἐκεῖνον ῥυομένην·
Ὠκεανὸν εἰσέπειτα πάντων γενάρχην λέγων,
55 Ὠκεανόν τε καὶ Τηθὺν, ἐκθρέψαντας τὴν Ἥραν·
καὶ νῦν δὲ Ἥραν δέσμιον διὰ τὸν Ἡρακλέα,
εἶτα πάλιν εἰσάξει σοι τοῦτον ὡς Ποσειδῶνα,
τρεῖς ἐκ τοῦ Κρόνου λέγοντος τοὺς ἀδελφοὺς γενέσθαι,
Δία καὶ Ποσειδῶνα δὲ, Ἅδην ἐν τούτοις τρίτον,
60 ἅπαντα λέγοντα τριπλῶς αὐτοῖς ἐκνεμηθῆναι·
Ἥφαιστον πάλιν ὡς χωλὸν κρυπτόμενον τῇ Ἥρᾳ,
ὃν τῷ πεσοῦν διέσωζε Θέτις καὶ Εὐρυνόμη,
ἐν αἷς καὶ παρεχάλκευεν ἐννάετῶς ποικίλα·
τοῦ Ἀχιλλέως ἔπειτα πάλιν ἀσπίδα λέξει,
65 Ἡφαίστου ταύτην τεύξαντος, ἐν τῷ πυρὶ βαλόντος
χαλκὸν, χρυσὸν, κασσίτερον, καὶ τὰς λοιπὰς τὰς ὕλας,
ἅ περ ἐκεῖσε νόει μοι τὰ τέσσαρα στοιχεῖα·
Ἥραν ἐξαπατήσασαν εἶτα τὸν Δία λέγει
πάλιν Ἥραν κρατήσασαν τοὺς τοκετοὺς Ἀλκμήνης,

70 τοῖς Ἡρακλέος τοκετοῖς καὶ Εὐρυσθέως ἅμα·
ἔπειτα Ποσειδῶνα δὲ Ἀπόλλω τε λαλῦντας,
πόσα τῦ Λαομέδοντος ἔπαθον πρὶν θητείᾳ·
καὶ καθ' ἑτέρυς τρόπυς δὲ πόσυς κενώσας λόγυς,
τὴν μίαν τὴν ὑπόθεσιν ποικίλως διαγράφει
75 περὶ τῦ τῆδε σύμπαντος καὶ τῆς κοσμογενείας·
ὕτως ἀέρος γέγονε τότε παλιντροπία,
παρέπλεξε καὶ λόγυς δὲ περὶ κοσμογενείας,
παραγαγὼν ἐμπρόσωπον λέγοντα τὸν ἀέρα·
Ἄρης τανῦν, Ἀρεϊκὸν σέλας ἐν τῷ ἀέρι,
80 ὕπερ τὸ κράνος Ἀθηνᾶ τῆς κεφαλῆς ἁρπάξει,
ὁρμῶντος πρὸς ἐκδίκησιν υἱῦ τῦ Ἀσκαλάφυ·
Ἀπόλλων δὲ, ὁ ἥλιος· Ἶρις, νεφῶδες τόξον·
ἡ Ποσειδῶνος κέλευσις ἐξ Ἴριδος ὑπάρχει,
ἡ πρὸς τὴν θάλασσαν αὐτὸν, ἢ πρὸς θεὺς καλῦσα,
85 ὅπερ φησὶν Ἐμπεδοκλῆς εἴ τέ τις τῶν ἑτέρων,
» Ἶρις δ' ἐκ πελάγυς ἄνεμον φέρει ἢ μέγαν ὄμβρον·
ἐμοὶ βιβλιοθήκη γὰρ ἡ κεφαλὴ τυγχάνει·
βίβλοι δ' ἡμῖν ὑ πάρεισι δεινῶς ἀχρηματῦσιν,
ὅθεν ὐ λέγειν ἀκριβῶς τὸν ποιητὴν γινώσκω.
90 Τοιῦτον ἦν κατάστημα τότε συγκεχυμένον·
ἐφάνη δὲ καὶ Ἄρεος σέλας ἐν τῷ ἀέρι,
τὸ κράνος ἀφῃρέθη δὲ τῇ Ἀθηνᾷ συντόμως,
ἤ τοι συντόμως κέκρυπτο ἀέρι τῷ ἐνύγρῳ,
καὶ Ἶρις ὤφθη τότε δὲ τόξον τὸ νεφελῶδες·
95 εἶτα καὶ ὄμβρος γέγονε σὺν τοῖς ἑτέροις τύτοις·
ἡ Ποσειδῶνος ἔλευσις πρὸς πέλαγος θαλάσσης,
καὶ σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ σεισμὸς ἐγένετο τῷ τότε·
ὃ Ποσειδῶνος καὶ Διὸς Ὅμηρος λέγει μάχην,
γεγενημένην ἀκυστὴν θεοῖς τοῖς περὶ Κρόνον·
100 τοιαῦτα μὲν ἐγένετο συμβάματα τῷ τότε,

καί τι μακρὸν ὑπέλαμψε καὶ ἥλιος σὺν τούτοις.
Ἕκτωρ δ' ἀπὸ τοῦ τραύματος ἀνέσφηλεν ὀλίγον.
οὐκέτι κατακείμενος, ἀλλ' ἀναψύχων ἤδη,
γνωρίζων καὶ τοὺς φίλους δε, ἔληγε δὲ τὸ αἷμα·
105 ἰδὼν δὲ τὸ κατάστημα, σημεῖα τὲ τοιαῦτα,
ὡς ἵππος ὥρμησε στατὸς ἐν φάτνῃ κριθιάσας,
δεσμὸν ἐκρήξας τὸν αὐτοῦ, πηδῶν κατὰ πεδίων,
ἔθος ὡς ἔχων λούεσθαι ῥεύμασι ποταμίοις,
γαυρούμενος, ἐπαίρων τε τὴν κεφαλὴν εἰς ὕψος,
110 οὕτως ὁ Ἕκτωρ ἐξορμῶν ὤτρυνε τοὺς ἱππέας.
Ὡς δὲ τινὲς διώκοντες ἔλαφον κυνηγέται,
αἴφνης φανέντος λέοντος φεύγουσιν ὅπῃ τύχοι,
οὕτως οἱ Ἕλληνες πυκνῶς μέχρι τινὸς ἐξώρμων·
ὡς εἶδον δὲ τὸν Ἕκτορα πρὸς μάχην ἐξορμῶντα,
115 ἔφριξαν, πᾶσι δ' αἱ ψυχαὶ κατέπεσον εἰς πόδας.
Τοῦτο πολλῆς δεινότητος ῥητόρων ἀποπνέει,
ἤγουν τῷ τάχει τῶν ποδῶν φεύγοντές ζῆν ἐδόκουν·
τότε δ' ὁ Θόας τὴν πληθὺν ἤλασε πρὸς τὰς νῆας·
αὐτός δε καὶ οἱ Αἴαντες μετὰ Ἰδομενέως,
120 ὁ Μηριόνης, Τεῦκρός τε καὶ ἀριστεῖς οἱ ἄλλοι,
μάχην Τρωσὶ καὶ Ἕκτορι βαρείαν συνεκρότουν.
Πρῶτοι δ' οἱ Τρῶες ἔτρωσαν Ἕκτορος προορμῶντος,
λάμψαντος καὶ ἡλίου δὲ πρὸς πρόσωπον Ἑλλήνων·
οἱ δ' Ἕλληνες ὑπέμειναν ὁμοῦ συνηθροισμένοι,
125 κραυγὴ δ' ἐξ ἄμφω τῶν μερῶν ἐγείνετο βαρεῖα,
καὶ τῶν βελῶν ἦν χάλαζα, βροχαί τε τῶν αἱμάτων,
ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν μέχρι τινὸς τοῦ χρόνου·
ἐπεί δ' ἐξέπεμψε φαιδρὰς ἥλιος τὰς ἀκτῖνας,
φεύγοντας Τρῶες κτείνουσι τοὺς στρατηγοὺς Ἑλλήνων
130 Στίχιον Ἕκτωρ μὲν ὁμοῦ σὺν τῷ Ἀρκεσιλάῳ,
Αἰνείας δὲ τὸν Μέδοντα, καὶ Ἴασον ἀνεῖλεν·

ὁ Πολυδάμας δὲ αὐτὸν κτείνει τὸν Μηκιςέα,
Ἔχιον ὁ Πολίτης δὲ, τὸν Κλόνιον Ἀγήνωρ·
ὁ Πάρις δὲ Δηΐοχον δορὶ βαλὼν κατ' ὦμον·
135 οἱ δὲ φυγόντες ἔνδοθεν ἐσώζοντο τῦ τείχυς.
Ἕκτωρ Τρωσὶ κελεύσας δὲ πῦρ φέρειν πρὸς τὰς νῆας,
σὺν πᾶσιν ἄλλοις μετ' ἠχῆς ἀπήλαυνε τὸ ἅρμα·
τὴν τῶν Ἑλλήνων τάφρον δὲ συγχέας ὁ Ἀπόλλων,
διαβατὴν ἐποίησε πᾶσι Τρωσὶ τῷ τότε
140 τὴν τάφρον ὖσαν ὀρυκτὴν καὶ μανωθεῖσαν ὄμβροις,
ὃ ἥλιος κατέσεισεν οἷα ξηρὸν ἀρτίσκον,
ἀραιωθέντα τῷ ὑγρῷ καὶ συντριβέντα τάχει·
οἱ Τρῶες δ' εἰσελάσαντες, μάχην ναυσὶν ἐκρότυν·
οἱ μὲν ἐφ' ἵππων ἔποχοι, οἱ δ' ἐκ νηῶν Ἀργεῖοι
145 ἐν κολλητοῖς τοῖς δόρασι, ναυμάχοις καλυμένοις,
ὧνπερ τὸ μῆκος ἔφερε πήχεις εἰκοσιδύο·
ἀφεὶς δὲ τὸν Εὐρύπυλον ὁ Πάτροκλος ἰᾶσθαι,
ὥρμησεν ὡς πρὸς πόλεμον νύξαι τὸν Ἀχιλέα·
μεγάλη δ' ἦν ἡ συῤῥαγὴ τῷ τότε τῦ πολέμυ·
150 εἰς ναῦν δὲ μίαν Ἕκτωρ τε καὶ Αἴας ἐναυμάχυν,
ὐδεὶς τὸν ἄλλον πρὸς φυγὴν δυνάμενος κινῆσαι·
εἰς ναῦν δὲ πῦρ εἰςφέροντα Καλήτορα Κλυτίυ,
Αἴας ὁ Τελαμώνιος ὁ πύργος τῶν Ἑλλήνων,
ςήθει βαλὼν ἀπέκτεινε, χειρὸς δαλὸς δὲ πίπτει·
155 ὁ Ἕκτωρ δ' ὡς ἐνόησεν ἀνεψιὸν πεσόντα,
πᾶσι Τρωσὶν ἐκέλευσε σώζειν τὸν πεπτωκότα·
τινὲς δ' εἰσὶν ἀνεψιοὶ σεμείωσαι καὶ νόει.
Ἀνεψιὺς μοι γίνωσκε τῶν ἀδελφῶν τὺς παῖδας,
ὡς πρὸς ἀλλήλυς λέγεσθαι καθὼς ἐςὶν ἐνθάδε,
160 ὁ γὰρ Κλυτίος ἀδελφὸς ὑπῆρχε τῦ Πριάμυ·
ὓς κοινοτέρως δὲ φασὶν ἀνεψιὺς, σὺ λέγε
ἀδελφιδὺς, εἴπερ εἰσὶ τῶν ἀδελφῶν τεκνία·

ἂν δ' ἐξαδέλφων παῖδες μὲν ὡς ἡ κοινότης λέγει,
ἀνεψιαδεῖς μοι τέτες καλῶν ὀυχ' ἁμαρτήσεις·
165 ὥς περ θυγατριδὲς πάλιν ὑιὲς τῶν θυγατέρων,
καὶ τῶν ὑιῶν δὲ ὑιϊδὲς ἂν περ κυρίως γράφῃς.
Οὕτω σώζειν ἐκέλευεν Ἕκτωρ τὸν πεπτωκότα·
καὶ πέμψας κατὰ Αἴαντος Λυκόφρονα φονεύει,
παῖδα τελῦντα Μάςορος, βαλὼν ὑπὲρ ὠτίε.
170 ἐκ τῆς νηὸς δὲ πέπτωκεν Αἴαντος ὢν πλησίον·
Αἴαντος δὲ καλέσαντος ἦλθεν ἐγγὺς ὁ Τεῦκρος·
Κτείνει Κλεῖτον τοξεύσας δὲ εἰς τὄπισθεν αὐχένος,
ὄντα τῦ Πολυδάμαντος ἡνίοχον τῷ τότε·
ὡς δὲ καὶ πρὸς τὸν Ἕκτορα τὸ τόξον ἦν ἑλκύσας,
175 ἡ μὲν νευρὰ διέῤῥηκτο, τὸ βέλος παρεῤῥύη,
τὸ τόξον πίπτει τῆς χειρὸς, δειλαίνει δ' ὁ τοξότης·
λαβὼν δὲ σάκος καὶ κοντὸν Αἴαντι παρεςάθη.
Ἕκτωρ δ' ἐβόησε Τρωσὶν ἐμβαίνειν πρὸς τὰς νῆας,
ὡς εἶδε τὰ τοξεύματα τῦ Τεύκρε βεβλαμμένα.
180 Ὁ Αἴας δὲ τὲς Ἕλληνας παρώτρυνεν ἐνθένδε
λέγων· καλόν ἐςι θανεῖν ἢ σῶσαι νῦν τὰς νῆας·
ἢ προσδοκᾷ τις ἐξ ἡμῶν, εἰ καύσεσιν ἐκείνας,
ποσὶ βαδίσαι θάλασσαν ἐλθεῖν εἰς τὰς πατρίδας;
ὀυ παρορμῶντος Ἕκτορος ἀκέετε τὲς πάντας;
185 ὀυκ εἰς χορὸν αὐτὲς καλεῖ, καλεῖ δὲ πρὸς τὴν μάχην·
ὃ δὲ συμφέρον ἅπασι, τῦτο νοῶ καὶ λέγω·
ἀλλήλοις μίξωμεν ἐγγὺς τῇ κατὰ χεῖρας μάχῃ·
κρεῖττον ὑπάρχει γὰρ θανεῖν ἢ ζῆσαι χρόνον ἕνα,
ἢ καρτερεῖν ἐπὶ πολὺ πολέμων περιςάσεις,
190 καὶ τό τε τὸ βαρύτερον ἀνδρῶν ἐκ χειροτέρων·
ὅυτως εἰπὼν ἀνήγειρε πάντων τὴν προθυμίαν.
Καὶ Ἕκτωρ Περιμήδεος ὑιὸν Σχέδιον κτείνει·
ὁ Αἴας Λαοδάμαντα Ἀντήνορος τὸν παῖδα,

τῶν Τροϊκῶν τῶν πεζικῶν ταγμάτων ἡγεμόνα.
195 Ὁ Πολυδάμας Ὦτον δὲ κτείνει τὸν ἐκ Κυλλήνης·
ὁ Μέγης στήθει δὲ βαλὼν, ἀνήρηκε τὸν Κροῖσμον.
Ὁ Δόλοψ παῖς τοῦ Κάμπου δε τοῦ Μέγητος τὸ σάκος
τιτρᾷ μὲν, ἀλλ' ἐῤῥύσατο τοῦτον ὁ θώραξ τότε·
ὁ Μέγης δὲ τῷ δόρατι κόπτει τὸν λόφον τούτου·
200 ὁ δὲ Μενέλαος αὐτὸν ὤμῳ βαλὼν ἀνεῖλεν·
Ἕκτωρ δ' ὀτρύνας ἅπαντας ἐχώρει καθ' Ἑλλήνων,
ὁ Αἴας δὲ τοὺς Ἕλληνας διήγειρεν ἐνθάδε·
ἐν σιδηρῷ πυργοῦσι δὲ τότε τὰς νῆας τείχει·
Ἀντίλοχος πηδήσας δὲ Μελάνιππον ἀνεῖλε,
205 τοῦτον βαλὼν τῷ δόρατι παρὰ μαζὸν εἰς στῆθος·
ἐφορμηθεὶς συλῆσαι δὲ τὴν τούτου πανοπλίαν,
Ἕκτορα τρέχοντα ἰδὼν, τοῖς Ἕλλησι προσφεύγει·
Ἕκτωρ δ' ἀπῆλθε σὺν Τρωσὶ μετὰ κραυγῆς μεγάλης,
καὶ δὴ πειράζων ἤθελε κόπτειν ἀνδρῶν τὴν στάσιν,
210 ὅπου περ πλῆθος ἦν, ὁρῶν λαμπράς τε πανοπλίας;
ἀλλ' ἠδυνάτει πρὸς αὐτὸ, καί περ πολλὰ σπουδάζων.
συνεπυκνοῦντο πύργου γὰρ δίκην προσηρμοσμένοι.
Καθάπερ πέτρα δ' ὑψηλὴ θαλάσσης ἐγγὺς οὖσα
πνοὰς ἀνέμων καρτερεῖ καὶ κύματα μεγάλα,
215 οὕτω τοὺς Τρῶας Ἕλληνες μένοντες ἐκαρτέρουν·
μόλις κόψας εἰσέδραμε, τοὺς Ἕλληνας δὲ τρέπει·
τὸν Μυκηναῖον δ' ἔκτεινε Κοπρέως Περιφήτην,
ἄντυγι σάκους τοῦ αὐτοῦ πεσόντα τῷ προσκροῦσαι·
ὃν καὶ δραμὼν ἀπέκτεινε δορὶ βαλὼν πρὸς στῆθος·
220 οἱ δὲ πάντες ἐτράποντο πρὸς ἐσωτέρας νῆας·
ὁ Νέστωρ παρακλήσει δε τούτους κρατεῖ μὴ φεύγειν.
Ὁ Αἴας μόνος δ' ἀναβὰς πλοῖον ἐκ πλοίου τρέχων,
δόρυ κινῶν τε ναύμαχον, βοῶν φωνῇ μεγάλῃ
ὡς φθάνειν ὡς πρὸς οὐρανὸν, ἐκέλευσεν Ἀργείοις,

225 ὡς δυνατὸν καὶ ταῖς σκηναῖς ἀμύνειν καὶ τοῖς πλοίοις.
"Εκτωρ τοὺς Τρῶας πάντας δὲ καὶ πάλιν ἐφορμήσας
τῆς ταχυπλόου ἥψατο νηὸς Πρωτεσιλάου·
καὶ πάλιν ὡς ἀδάμαστοι τὴν μάχην συνεκρότουν
οἱ Τρῶες καὶ οἱ Ἕλληνες· οὐκ ἄκοντας, οὐ τόξα,
230 οὐ γὰρ μακρόθεν ἵσταντο πέμποντες κατ' ἀλλήλων,
ἀλλ' ἔγχεσι, πελέκεσιν, ἀξίναις, παντὶ ξίφει·
πολλὰ δὲ ξίφη πέπτωκεν ἐκείνων μαχομένων,
ἡ γῆ δὲ κατεῤῥέετο βροχαῖς ταῖς τῶν αἱμάτων.
"Εκτωρ κρατῶν τὴν πρύμνην δε, πῦρ ἔλεγε κομίζειν·
235 οἱ δὲ πάντες ἐφώρμησαν τοῖς Ἕλλησιν ἐς πλέον·
Αἴας δὲ συμπνιγόμενος πάντων βελῶν πυκνώσει,
κατόπιν ἔστη τῆς νηὸς προσδόκιμος ὢν θνήσκειν,
πρὸς θρῆνυν στηριζόμενος τὸν ναυτικῶν τῷ κόπῳ·
ἐκεῖ δ' ἑστὼς ἀπήλαυνε τῶν Τρώων τοὺς πυρφόρους,
240 ἀεὶ βοῶν δ' ἐκπληκτικὸν παρώτρυνεν Ἀργείους·
ἄνδρες, πολέμου μνήσασθε, γενναίως πολεμεῖτε·
ἆρα δοκεῖτε βοηθοὺς ἔχειν τινὰς ὀπίσω,
ἢ τεῖχος ὃ τὸν θάνατον ἡμῶν ἀποδιώξει;
οὐκ ἔστι πόλις τὶς ἡμῖν ὅθεν στρατὸς ἐξέλθοι,
245 ἐν πεδιάσι Τρωϊκαῖς μακρόθεν τῆς πατρίδος
ῥιφέντες παρὰ θάλασσαν, τὴν μάχην συγκροτοῦμεν·
ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν ἐστὶ λοιπὸν ἡ σωτηρία·
χαυνοπολέμους οὐδαμῶς ἡμᾶς εἶναι νῦν πρέπει·
ταῦτα βοῶν ἐνήργει μὲν αὐτὸς τῷ δορατίῳ
250 τιτρώσκων Τρῶας ἅπαντας πῦρ φέροντας ὁλκάσιν·
ἀπέκτεινε δὲ δώδεκα πρὸς τῶν νηῶν πυρφόρους.

Μέχρι τῆς ό τὸ σύνταγμα ἐγράφη τῇ Ἀνάσσῃ·
ἐντεῦθεν ἦν δὲ κίνδυνος λοιπὸν παρεαθῆναι
τῇ δυστροπίᾳ περισσῇ τῇ τῶν χρηματοδοτούντων·

ὁ δ' εὐγενὴς Πεισίςρατος Κοτέρτζης Κωνςαντῖνος,
5 χρήμασι σφοῖς ἐπέσπευσεν εἰς πέρας προαχθῆναι,
ὅθεν ἐντεῦθεν ἅπασα τέτῳ προκείσθω χάρις·
καὶ δὴ νῦν καταρκτέον μοι τῆ πῖ τῆς ῥαψῳδίας.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Π. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Πατρόκλῳ δὺς ὁ Ἀχιλεὺς αὐτῦ τὴν πανοπλίαν,
ἐξάγει πρὸς τὸν πόλεμον μετὰ τῶν Μυρμιδόνων·
τρέπυσι Τρῶας, Πάτροκλος κτείνει δὲ Σαρπηδόνα,
προκτείναντα τὸν Πήδασον ἵππον τῦ Ἀχιλέως·
5 εἶτα θνήσκει καὶ Πάτροκλος χερσὶ ταῖς Ἑκτορείαις,
δορὶ Εὐφόρβυ προπληγεὶς λάθρα τῷ μεταφρένῳ·
ἣν προγυμνώσας γὰρ αὐτὸν τῶν ὅπλων ὁ Ἀπόλλων.
Ἐκ τῦ κειμένυ νῦν τῆς πῖ Ὁμήρυ ῥαψῳδίας·
περὶ νηὸς μὲν ὄντως ἦν τῆς εὐκαθέδρυ μάχη·
10 τῷ Ἀχιλεῖ δὲ Πάτροκλος περιίςατο δακρύων,
ὃν ἐρωτήσας Ἀχιλεὺς μαθὼν τε τὴν αἰτίαν
ὅτι τὺς Ἕλληνας κακῶς πάσχοντας κατοικτείρει,
καὶ βοηθεῖν προτρέπεται τῦτον αὐτὸν ἐκείνοις,
πέντε συντάξας λοχαγὺς ταγμάτων ἀρχηγέτας,
15 καὶ τῷ Διὶ εὐξάμενος, ἤτοι τῇ εἱμαρμένῃ,
καὶ πάντα νυθετήσας δε τὰ πρόσφορα Πατρόκλῳ,
προςβοηθεῖν ἐκέλευσε προτρέπων πρὸς τὴν μάχην·
οἱ σὺν Πατρόκλῳ πάντες δε γένος τῶν Μυρμιδόνων,
μετὰ βοῆς τε καὶ κραυγῆς διψῶντες τῦ πολέμυ,
20 ὁρμὴν σφηκῶν δεικνύοντες ἐχώρυν κατὰ Τρώων·
πάντες δ' οἱ Τρῶες ἥπτοντο φυγῆς ὡς πρὸς τὴν Τροίαν.
Πάτροκλος τὸν Πυραίχμην δὲ Παιόνων ἀρχηγέτην,

ἐξ Ἀβυδῶνος πόλεως, ἐκ ποταμᾶ Ἀξίȣ,
δορὶ κατ' ὦμον δεξιὸν ἀνεῖλεν ἀκοντίσας·
25 πεσόντος τȣτȣ δ' εἰς φυγὴν χωρεῖ τὰ τῶν Παιόνων·
οἱ τȣ Πατρόκλȣ δ' ἔσβεσαν τὴν ναῦν Πρωτεσιλάȣ.
Ζεὺς δ' ὁ κινῶν τὰ νέφη νῦν, τȣτέστιν ὁ καθαίρων,
ἀὴρ ἐστὶν ὁ εὔδιος. καὶ πλεῖον ȣδὲν ἄλλο.
Ἐκ τῆς νηὸς φευγόντων δὲ τῶν Τρώων πρὸς τὴν Τροίαν,
30 ἕκαστος Ἕλλην ἡγεμὼν Τρώων ἀνεῖλεν ἄνδρα·
Πάτροκλος Ἀρηΐλυκον δορὶ μηρὸν ἐνσχίσας,
Θόαντα δὲ Μενέλαος πρὸς στῆθος δορατίσας,
ὁ Μέγης παῖς Φυλέως δὲ τὸν Ἄμφικλον ἀνεῖλε,
περὶ τὴν *ἀπονεύρωσιν τȣ σκέλȣς δορατίσας.
35 Ἀντίλοχος Ἀτύμνιον βαλὼν κατὰ λαπάραν,
τὸν δ' Ἀτυμνίȣ ἀδελφὸν Μάριν τῷ Ἀντιλόχῳ
μαχόμενον, βραχίονος τρώσας ἀπονευρώσεις,
ὁ Θρασυμήδης ἀδελφὸς ἀνεῖλεν Ἀντιλόχȣ·
ἦσαν δὲ ȣτοι Πατασεῖς ἑταῖροι Σαρπηδόνος,
40 τȣ Χίμαιραν ἐκθρέψαντος, παῖδες Ἀμισωδάρȣ·
νὴν μυθικὴν τὴν Χίμαιραν τὴν τεραστίαν οἶδας,
καὶ τὴν Βελλεροφόντȣ δὲ τοπρὶν ἀλληγορίαν·
λέοντα λέξαντος ἐκεῖ σοὶ λέγειν τȣς Σολύμȣς,
ὡς μαχομένȣς προφανῶς λεοντικῷ τῷ θράσει·
45 τὰς Ἀμαζόνας, Χίμαιραν· οἷα κρημνοβατȣσας·
δράκοντα δὲ τὴν ἔνεδραν, τὴν εἰς Βελλεροφόντην,
τὴν ἥν περ συνεστήσαντο πρὸς τὸν ἐκείνȣ φόνον.
Ταῦτα μὲν ȣτω σοὶ τὸ πρὶν καλῶς ἠλληγορήθη·
νῦν δ' ȣτω δέ σε χρὴ νοεῖν τὰ τῆς Χιμαίρας τῆσδε·
50 Ἀμισωδάρῳ Χίμαιρα λῃστρὶς τὶς ἦν θυγάτηρ
ἐν ὑψηλοῖς Λυκίας τε καὶ περικρήμνοις τόποις,
καὶ Λέων δὲ καὶ Δράκων δὲ δύο υἱοὶ ἐκείνȣ,
ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τῇ ἀδελφῇ συνήργȣν·

* alii co. ἀποδύρωσιν.

ὁ Στωϊκὸς Παλαίφατος ἀλληγορεῖ μὲν οὕτως·
55 ἡμεῖς δ' οὕτω σοι λύσομεν ἐνταῦθα τὸ χωρίον.
'Η Χίμαιρα κρημνώδης τὶς ἦν τόπος ἐν Λυκίᾳ,
κρημνώδης, λοχμωδέστατος, φίλος τοῖς κακούργοισι·
τὴν ἥν περ 'Αμισώδαρος ληστήριον ἐποίει,
ἐν τοῖς κρημνοῖς, καὶ τοῖς λοχμοῖς ἔχων λῃστὰς τυχόντας,
60 ἐκ μετεώρων κτείνοντας καὶ λάθρα τοὺς ὁδίτας,
τοῖς ἐπιμάχοις ἔχων δὲ τοὺς λεοντώδεις ἄνδρας,
τοὺς σθεναροὺς καὶ φονικοὺς ἐν τῇ σταδίῃ μάχῃ·
ὅθεν Χίμαιραν λέγεται τοιαύτην ἀναθρέψαι·
οὕτως οἱ Νεστορίδαι μὲν τοὺς 'Αμισωδαρίδας,
65 ὧν ὁ πατὴρ ἐξέθρεψε τὴν Χίμαιραν, ἀνεῖλον.
'Ο δὲ Λοκρὸς Κλεόβουλον ἀπέκτεινε τῷ ξίφει,
ὡς τὰς πορφύρας ἐν μιᾷ πληγῇ πορφυραγρέται,
ἢ πορφυρέῳ, ἐρυθρῷ, αἱματηρῷ θανάτῳ.
Λύκων δὲ καὶ Πηνέλεως συνέῤῥαξαν ἀλλήλοις·
70 τὸ φάσγανον ἐθραύσθη δὲ τοῦ Λύκωνος αὐτίκα,
καὶ Πηνελέου κέκρουκε τὴν περικεφαλαίαν,
παρ' οὓς δὲ ὁ Πηνέλεως πλήξας αὐχένα τέμνει.
'Ακάμαντα δ' ἀπέκτεινε δόρατι Μηριόνης,
τῶν ἵππων ἐπιβαίνοντα, βαλὼν κατὰ τὸν ὦμον,
75 'Ιδομενεὺς δ' 'Ερύμαντα βαλὼν κατὰ τὸ στόμα.
Οὕτω τοὺς Τρῶας ἀριστεῖς οἱ Ἕλληνες ἀνῄρουν·
Ἕκτορα δ' Αἴας ἔσπευδε βαλεῖν τῷ δορατίῳ·
ὁ δ' ὢν ἐμπειροπόλεμος, πύρινος στρατηλάτης,
σκέπων σφοὺς ὤμους τοὺς πλατεῖς ἀσπίδι ταυροδέρμῳ,
80 ἐσκέπετο τοξεύματα καὶ πλήξεις τῶν δοράτων·
ὅμως γινώσκων τὴν τροπὴν ἔσωζε τοὺς οἰκείους,
ἕως κατεῖδε φεύγοντας ἀκόσμως, πεφυρμένως·
καὶ τότε τούτους ἔλειψε παραδραμὼν τοῖς ἵπποις·
οἱ δὲ δεινὰ καὶ δυσχερῆ μυρία πεπονθότες,

85 μόλις ἐπεραιώθησαν τὴν ὀρυκτὴν ταφρείαν·
Πατρόκλου δ' ἐπισπεύδοντος Ἀργείους κατὰ τούτων,
πάσας πληροῦσι τὰς ὁδοὺς ἀκόσμως πεφευγότες·
ὡς χείμαῤῥοι δὲ ῥέοντες ἠχοῦσι λαβροτάτως,
οὕτως ἐςένοζον φρακτὸν φευγόντων Τρώων ἵπποι·
90 ὁ Πάτροκλος ἡττήσας δὲ τὰς φάλαγγος τὰς πρώτας,
τοὺς Ἕλληνας ἐπέτρεπε πάλιν καὶ πρὸς τὰ πλοῖα,
προθύμους ὄντας πρὸς αὐτὴν τὴν Ἴλιον ἐλαύνειν·
μέσον νηῶν καὶ τείχους δὲ καὶ ποταμοῦ ἀνῄρει.
Καὶ πρῶτα κτείνει Πρόνοον βαλὼν κατὰ τὸ ςέρνον.
95 καὶ Θέςορα τὸν Ἤνοπος, Εὐρύαλον ἐν πέτρῳ,
Ἀμφοτερὸν, Ἐρύμαντα, Τληπόλεμον, Ἐπάλτην,
Ἰφέα, καὶ τὸν Πύριν δὲ Ἐχίον, Ἀργεάδην,
καὶ Σαρπηδόνα δὲ αὐτοὺς ἔκτεινεν ἀντιςάντα·
ὡς ἦλθον κατ' ἀλλήλων γὰρ συνάπτοντες τὴν μάχην,
100 πρῶτος βαλὼν ὁ Πάτροκλος κτείνει τὸν Θρασυμήδην,
ἡνίοχον ὑπάρχοντα τοῦτον τοῦ Σαρπηδόνος,
ὁ Σαρπηδὼν τὸν ἵππον δὲ τὸν Πήδασον Πατρόκλου.
ὡς δὲ δευτέρως ὥρμησαν καὶ πάλιν κατ' ἀλλήλων,
μάταιον μὲν προέπεμψεν ὁ Σαρπηδὼν τὸ δόρυ·
105 ὁ δὲ πρὸς τὸ διάφραγμα καὶ τὸν ἐπίπλουν βάλλει.
εὐθεὶς δ' ἐκεῖνος ὥς περ δρῦς, ὡς λεύκη, πεύκη πίπτει,
βρυχώμενος ὡς ταῦρος δὲ τὸν Γλαῦκον ἀνεκάλει,
καὶ οὕτως ἐξεπέπνευσεν, ἀπέλιπε τὸν βίον.
Ἀλλά γε δὴ ῥητέον μοι, τίς Ζεὺς ταννῦν ὑπάρχει,
110 τοῦ Σαρπηδόνος ὁ πατὴρ, ὁ σπεύδων τοῦτον σώζειν,
καὶ τίς ἡ τὴν ἀναίρεσιν Ἥρα ποθοῦσα τούτου,
καὶ πῶς καὶ πόθεν οὐρανὸς ἔχει βροχὰς αἱμάτων,
ὥς περ καὶ σίτων, καὶ τεφρῶν, ὄφεων, ἄλλων πόσων,
καὶ τίς Ὕπνος, καὶ Θάνατος, οἱ κλέψαντες ἐκεῖνον,
115 καὶ πρὸς πατρίδα τὴν αὐτοῦ Λυκίαν τὴν Πατάρων.

Νῦν Ὅμηρος ὁ πάνσοφος ἐκ διδάξεως τῶν λόγων,
γενέθλιον θεμάτιον γράφει τοῦ Ποσειδῶνος·
καὶ λέγει τοῦτο, τοῦ Διὸς ἔχειν μὲν τὸν ἀστέρα,
ἐν οἷς τόποις πεφύκασιν οἱ ἀρχηγοὶ γεννᾶσθαι·
120 ὅθεν καὶ τοῦτο λέγει δὲ πατέρα τὸν ἀστέρα·
Ἥρα δ' ἀστὴρ ἐστὶν Ἑρμοῦ, ὃν παρ τῷ γενεθλίῳ
σὺν τοῖς ἀστέρων κακούργοις, σὺν Ἄρει δὲ μᾶλλον,
νικῶν τὸν Δία δείκνυσιν, ὅθεν καὶ θνήσκειν λέγει,
τοῖς, οἷς τρόποις εἰρήκαμεν, θανεῖν τὸν Σαρπηδόνα·
125 ἐπεὶ σημεῖα δέ ποτε παθῶν εἰσὶ μεγάλων,
αἱμάτων ὄμβροι καὶ τεφρῶν, ὡς εὐημέροις χρόνοις,
πολλῶν μὲν ἄλλων ἀγαθῶν καὶ σίτων ἐπομβρίαι,
λεκτέον ὅπως γίνονται καὶ ποίῳ δὲ τῷ τρόπῳ.
Ἀὴρ καὶ αἱ νεφέλαι γὰρ τὸ πρὶν ἐξανεμῶσαι
130 ἐκ γῆς, θαλάσσης, ποταμῶν, λιμνῶν, ὀρῶν, βορβόρων,
αἵματα καὶ σῖτον, τέφραν τε, ὄφεις, ἰχθῦς, κοπρίαν,
καὶ πᾶν λοιπὸν τὸ προστυχὸν ἀνάγουσαι, ὀμβροῦσιν·
ἐπεὶ τῷ τότε δὲ καιρῷ πολλῶν ἀνῃρημένων
αἱμάτων, ἦσαν λιμνασμοὶ τοῖς Τρώων πεδιάσιν,
135 ἀνενεγκοῦσαι κάτωθεν, ὤμβρησαν αἱ νεφέλαι·
ἔγνως τὸν Δία, Ἥραν τε καὶ χύσιν τῶν αἱμάτων,
Ἀπόλλωνα τὸν κλέψαντα καὶ λούσαντα δὲ τοῦτον,
καὶ Ὕπνον δὲ καὶ Θάνατον οἱ πρὸς Λυκίαν ἦραν,
ἄκουε νῦν καὶ μάνθανε πρῶτον ἐκ Φιλοστράτου.
140 Ἐκέκαστο ἐρώμασι, καθεύδοντι ἐῴκει,
ταῦτα μὲν ὁ Φιλόστρατος καὶ πλεῖον οὐδὲν ἄλλο·
Τζέτζης δὲ τὸν Ἀπόλλωνα νῦν τοῦτον τὸν ἐνθάδε
τὸν κλέψαντα καὶ λούσαντα τὸν Σαρπηδόνα λέγει
φαῦσιν ἡλίου πυραυγῆ, δι' ἣν καυθείσης μάχης
145 κλέπτουσι τοῦτον Λύκιοι καὶ λούσαντες κοσμοῦσι,
καὶ καθ' ἑσπέραν τὴν αὐτὴν ἐχώρουν πρὸς Λυκίαν·

ὅθεν ὕπνος καὶ θάνατος λέγονται τοῦτον κλέψαι,
καὶ πρὸς πατρίδα τὴν αὐτοῦ ἐνθεν ἀποκομίσαι.
Ἐπὶ τοῖς ἀνωτέρω δὲ καὶ προληφθεῖσι λόγοις,
150 Ὅμηρος παῖδας Σπερχειοῦ καὶ τοῦ Ἑρμοῦ εἰρήκει,
καὶ ταῦτα νῦν λεκτέον μοι καὶ καθεξῆς δὲ τ' ἄλλα.
Θυγάτηρ ἡ Πηλέως μὲν ἡ κλῆσιν Πολυδώρη,
τινὶ φθαρεῖσα παρ' αὐτοῦ τοῦ Σπερχειοῦ ταῖς ὄχθαις,
παῖδα γεννᾷ Μενέσθιον, ὃν Ὅμηρος σεμνύνων
155 τῷ ποταμῷ τῷ Σπερχειῷ λέγει μιγῆναι ταύτην.
Ἡ Φύλαντος θυγάτηρ δὲ πάλιν ἡ Πολυμήλη
ἐν ἑορτῇ Ἀρτέμιδος, τουτέστι τῆς σελήνης,
καλλιφωνοῦσα τοῖς χοροῖς θέλγει τινὰ τῶν νέων,
οὗ λόγος ἐπιτήδευμα, ᾧ καὶ μιγεὶς ἐκείνῃ,
160 τὸν Εὔδωρον γεγέννηκεν· ἀλλ' ἐατέον ταῦτα·
ἤδη δὲ χωρητέον μοι πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς βίβλου,
καί μοι λεκτέον τίς ἐστιν νῦν ἐνταυθοῖ Ἀπόλλων,
ᾧ τινι Γλαῦκος εὔχεται ἀκέσασθαι τὸ ἕλκος.
Ὁ Σαρπηδὼν κτεινόμενος χερσὶ ταῖς τοῦ Πατρόκλου,
165 ἀνεφώνει τὸν ἑαυτοῦ ἱκέτευε τὸν Γλαῦκον.
ὑπὲρ αὐτοῦ ὑπερμαχεῖν μὴ γυμνωθῇ τῶν ὅπλων·
Γλαῦκος δὲ τὸν βραχίονα προτοξευθεὶς τῷ τείχει,
οὐδ' ὅλως ἦν κατευτονῶν δόρυ χερσὶ κινῆσαι,
ὑπερμαχεῖν τε τοῦ ἀνδρὸς τοῦ συγγενοῦς πεσόντος,
170 καὶ μᾶλλον ψυχροτέρου δὲ καὶ τοῦ ἀέρος ὄντος·
διάκαυμα φαῦσιν εὔχεται ἡλίου γεγονέναι·
οὗ γεγονότος καὶ κρατεῖν τὸ δόρυ κατισχύσας,
λέγεται ὑπ' Ἀπόλλωνος τὴν χεῖρα ἰαθῆναι,
ἐλθὼν ὡς πρὸς τὸν Ἕκτορα, εἶτα δὲ λέγει τάδε.
175 Ἕκτορ, νῦν κεῖται Σαρπηδὼν ὁ στρατηγὸς Λυκίων,
ὑπὸ Πατρόκλῳ δὲ αὐτὸν ἀπέκτεινεν ὁ Ἄρης,
ἤγουν Πατρόκλου ἔκτεινεν ὁ πόλεμος ἐκεῖνον.

ἤ τοι ἐκτάνθη Σαρπηδὼν ἐν μάχῃ τῷ Πατρόκλῳ·
εἴτ' οὖν Ἄρης καὶ θυμὸς κτείνει Πατρόκλῳ τοῦτον,
180 ἤ τοι θομούμενος αὐτὸν ὁ Πάτροκλος ἀνεῖλεν,
ἢ τῷ θυμῷ ὁ Σαρπηδὼν τῷ ἑαυτοῦ, καὶ τόλμῃ
ὁρμήσας γενναιότερον, ἀνήρεται Πατρόκλῳ,
ἢ Ἄρης καὶ ὁ σίδηρος, δόρυ τὸ τοῦ Πατρόκλου,
τὸν Σαρπηδόνα ἔκτεινεν. Ἐπ' ἄλλα χωρητέον.
185 Τῶν Τρώων καὶ Ἑλλήνων δὲ περὶ τοῦ Σαρπηδόνος
μάχην βαρεῖαν καὶ δεινὴν ἀλλήλοις συῤῥαξάντων,
ὁ Ζεύς, ἀὴρ, ἐποίησε σκότον νεφῶν τῇ μάχῃ·
σημεῖα γὰρ συντρέχουσι πολλάκις τοῖς στοιχείοις
ἐν τελευταῖς ἀνδρῶν τινῶν, καὶ μᾶλλον διασήμων·
190 τὸν Βαθυκλῆ δ' ἀπέκτεινε Χάλκωνος υἱὸν Γλαῦκος.
Ὀνήτωρ ἦν τις ἱερεύς. υἱὸς δὲ τοῦ Ἰδαίου,
ἤ τοι ἀέρος τοῦ αὐτοῦ τῇ Ἴδῃ πεφυκότος,
ἢ καὶ τῆς εἱμαρμένης δὲ Ἴδῃ ναὸς ἐτέλει·
τούτου δὲ τοῦ Ὀνήτορος Λαόγονον υἱέα
195 ὁ Μηριόνης ἔκτεινε βαλὼν γναθμὸν παρ' οὔας.
Οἱ Ἕλληνες καὶ Τρῶες μὲν περὶ τοῦ Σαρπηδόνος
ἀλλήλοις συνεῤῥήγνυντο μάχην καρτερωτάτην·
ἐξέφυγεν Αἰνείου δὲ τὸ δόρυ Μηριόνης,
ὅ περ ἐπάγη πρὸς τὴν γῆν κύψαντος Μηριόνου·
200 ὁ Ζεὺς ἀπὸ τῆς μήχης γὰρ τῆς καρτερᾶς ἐκείνης,
σφοὺς ὀφθαλμοὺς οὐκ ἔτρεψεν ὅλως ἀλλαχόσε·
τὴν μάχην δ' ὥρα μεριμνῶν περὶ Πατρόκλου φόνου,
εἴτ' οὖν καὶ τοῦτον κτείνειεν ὁ Ἕκτωρ παραυτίκα
τοῦ Σαρπηδόνος ἔγγιστα, συλήσει τε τὰ ὅπλα·
205 ἢ ἔτι κτείνει καὶ λοιποὺς, μᾶλλον ἐκ Τρώων οὗτος,
ἔδοξε λῷον κτεῖναι δε τὸν Πάτροκλον καὶ ἄλλους·
ὁ Ἕκτωρ ἀλογίστως δε φεύγειν εὐθὺς ὡρμήθη,
καὶ σὺν αὐτῷ καὶ τοὺς λοιποὺς πρῶτον Τρῶας φεύγειν,

εἴτ' οὖν ἐκ μάντεως τινὸς βουλὴν Διὸς ἀκέσας,
210 εἴ τε καὶ μόνος ἐγνωκὼς ῥοπὴν τῆς εἱμαρμένης.
Τέτων φευγόντων δὲ λοιπὸν Ἕλληνες σὺν Πατρόκλῳ,
ἀπὸ τῶν ὤμων εἵλοντο τὰ ὅπλα Σαρπηδόνος,
ἃ Πάτροκλος ἀπέςαλκεν ὡς πρὸς τὸν Ἀχιλέα·
ἀλλ' ἀλληγορρητέον μοι ταῦτα τὰ μέχρι τῦδε,
215 ἔπειτα συναπτέον μοι καὶ τὰ λοιπὰ τῦ ὕφυς.
Ὁ Ζεὺς ὐκ ἔτρεψεν αὐτῦ τὺς ὀφθαλμὺς ὐδόλως,
ἀλλ' ἦν ὡς ἔφην μεριμνῶν περὶ Πατρόκλυ φόνυ·
τῦτο φησὶν ὁ Ὅμηρος ἐν τέτῳ τῷ χωρίῳ,
ταύτῃ τῇ μάχῃ εἵμαρτο καὶ Πάτροκλον κτανθῆναι,
220 ἀλλὰ μετὰ μικρόν τινα βραχὺν τε πάνυ χρόνον·
εὐθὺς ὁ Ἕκτωρ φεύγει γαρ· τῷ μὲν δοκεῖν ἀλόγως,
τῇ δ' ἀληθείᾳ τεχνικῶς καὶ ςρατηγικωτάτως,
φεύγειν κελεύσας καὶ λοιπὺς πάντας σὺν τέτῳ Τρῶας·
ὁ Ἕκτωρ καὶ οἱ Τρῶες γαρ μέχρις ἡμέρας μέσης,
225 τὸ βάρος πρὸς τὺς Ἕλληνας ἐδέχοντο τῆς μάχης·
ἀκμήτων Μυρμιδόνων δὲ ἀθρόως ἐκδραμόντων,
ὡς πρὸς φυγὴν ἐτράπησαν· πάλιν δ' ἀντιςραφέντες,
ἄλλην δευτέραν ἔμελλον ἀρχῆθεν κροτεῖν μάχην.
Ἐπεὶ δ' ὁ μέγας ςρατηγὸς Ἕκτωρ ἐκεῖνος ἔγνω
230 ὄντας προθύμως πνεύματι, σάρκα δ' ἠσθενηκότας
τῇ μέχρι τέτυ μάχῃ τε καὶ ζέσει τῦ ἡλίυ,
καὶ μέγαν ὄντως κίνδυνον ἤλπισε γεγονέναι,
εἴ περ πάλιν συνάψυσι κατάκοποι τὴν μάχην,
καὶ προθυμότερον αὐτὺς ἑώρα πολεμῦντας,
235 φεύγειν αὐτὸς ἐπλάσατο καὶ τέτυς φεύγειν λέγει,
ὅπως μικρὰν ἀνακωχὴν λάβωσι τῦ καμάτου,
καὶ πάλιν γενναιότερον Ἕλλησιν ἀντιςῶσιν.
Οὕτω ποιήσας εἵλκυσεν ὡς πρὸς φυγὴν τὺς Τρῶας,
φυγὴν δοκῦσαν, οὐ φυγὴν, ἀνάπαυσιν δὲ μάχης·

240 τούτων τραπέντων δ' εἰς φυγὴν οἷς περ εἰρήκειν τρόποις,
τῆς πανοπλίας Ἕλληνες γυμνοῦσι Σαρπηδόνα,
ὃν ὁ Ἀπόλλων ἐκ βελῶν βουλαῖς Διὸς ἀείρας,
λούσας ἐνδύει εἵμασι καὶ χρίσας ἀμβροσίᾳ,
πομποῖς διδύμοις ἀδελφοῖς, Ὕπνῳ καὶ τῷ Θανάτῳ,
245 δίδωσιν, οἳ κομίζουσι τοῦτον εἰς τὴν Λυκίαν·
εἶπον τὴν τοῦ Ἀπόλλωνος σοὶ πρὶν ἀλληγορίαν,
ὅμως καὶ πάλιν λέξωμεν ἕνεκα σαφηνείας,
καὶ ἕνεκα κολλήσεως καὶ συναφῆς τοῦ λόγου·
Ἑλλήνων γυμνωσάντων μὲν ὡς ἔφην Σαρπηδόνα,
250 ἐξ οὐρανόθεν φλέξαντος ἡλίου θερματάτου,
ἢ εἱμαρμένης ταῖς βουλαῖς οὕτω θερμοῦ φανέντος,
οἱ Τρῶες ἀπεπαύθησαν Ἕκτορος στρατηγίαις·
Πάτροκλος δὲ σὺν Ἕλλησι τισὶν ἀσυγκροτήτοις,
ἀπείροις τέχνης τῶν μαχῶν, ἐδίωκον τοὺς Τρῶας·
255 οἱ Λύκιοι δὲ ἄδειαν οὕτως εὑράντες τότε,
καὶ τὸν αὐτῶν ἀράμενοι δεσπότην Σαρπηδόνα,
λύσαι καὶ κοσμῆσαι δε, χρίουσιν ἀμβροσίᾳ,
ἤ τοι φαρμάκοις τοῖς τηρεῖν ἀσήπτως δυναμένοις,
καὶ τοῖς δυσὶ τοῖς ἀδελφοῖς, τῷ Ὕπνῳ καὶ Θανάτῳ,
260 ἤ τοι θανόντα τοῦτον ἑσπέρᾳ, ὕπνου χρόνῳ,
εἰς τὴν Λυκίαν ἔπεμψαν τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα.
Ὁ Πάτροκλος διώκων δε τοὺς Τρῶας καὶ Λυκίους
τὰ μέγιστα οὐ μέτρια ὁ νήπιος ἐβλάβη·
ἔφυγε δ' ἂν τὸν θάνατον τηρῶν τὰ Ἀχιλλέως,
265 ἀλλ' εἱμαρμένης λογισμὸς κρείσσων ἐστὶν ἀνθρώπων.
Τίνα δ' οὖν τότε Πάτροκλε ἀνεῖλες ἐκ τῶν Τρώων,
ὁπότε δή σε οἱ θεοὶ πρὸς θάνατον ἐκάλουν;
θεοὺς τὴν εἱμαρμένην νῦν καὶ τοὺς ἀστέρας λέγει,
τῷ γενεθλίῳ καθ' ἑνὸς ἁπάντων τῶν ἀνθρώπων·
270 τὸν Ἄδραστον, Αὐτόνοον, τὸν δεῖνα καὶ τὸν δεῖνα,

καὶ ἀμφοτέρων οἱ ϛρατοὶ τὴν μάχην συγκροτῦντες,
ἰσοπαλὴς ἐτύγχανον ἄχρι καὶ μεσημβρίας·
μετὰ ἡλίυ κλίσιν δὲ οἱ Ἕλληνες νικῶσιν·
305 ὁ Πάτροκλος τρισσάκις δὲ ὁρμήσας κατὰ Τρώων,
πολλὺς ἀνεῖλεν ἐν δορί· ὁρμῇ δὲ τῇ τετάρτῃ
βληθεὶς ὑπὸ Ἀπόλλωνος λαθραίως μεταφρένῳ,
τὺς ὀφθαλμὺς ἐσκότιϛο, ῥίπτει τὴν πανοπλίαν·
τὸ δόρυ τύτυ ταῖς χερσὶν ἐῤῥάγη, συνεθραύσθη·
310 τόν δ' ἄτη φρένας ἔλαβε, λέλυτο τύτυ μέλη·
ἐκπεπληγμένος ἔϛη δε σύνεγγυς Εὔφορβός δε
ἐλθὼν ἐκεῖνον ἔβαλε δορὶ τοῖς μεταφρένοις·
ὡς τῦτον δ' οὐκ ἐδάμασε βολῇ τῦ δορατίυ,
ἁρπάσας ἐκ τῦ σώματος τῦτο, πρὸς πλῆθος ἔδυ·
315 πληγῇ θεῦ καὶ τῷ δορὶ Πάτροκλος δαμασθεὶς δε,
ἐχώρει πρὸς τὺς Ἕλληνας τὸν θάνατον ἐκφεύγων·
Ἕκτωρ δὲ τῦτον τῷ δορὶ βαλὼν κατὰ λαπάρας
ὡς εὐτελὲς γρυλλίδιον τὸν ἄνθρωπον ἀνεῖλε.
Ταῖς ἀλλοτρίαις τελευταῖς ὁ Ὅμηρος δὲ παίζων,
320 δεικνύει λόγων δύναμιν ἐξαίρων τὰ τυχόντα·
καὶ τὴν ἀλήθειαν ἀεὶ δεικνύει τοῖς σκοπῦσιν,
ὅτι λόγον τὸν ἥττονα γυμνάζων ταῦτα λέγει,
ὡς τῷ χωρίῳ δείκνυσι τῷ δε συμφανεϛάτως·
τῦ ϛρατηγῦ γὰρ Ἕκτορος τῦ ϛρατηγικωτάτυ
325 ἐκείνῳ καταθνήσκοντι λέγοντος εἰρωνείᾳ·
νήπιε, ὑπετόπαζες Τρώων πορθῆσαι πόλιν,
καὶ αἰχμαλώτυς ἀγαγεῖν γυναῖκας Τρωϊάδας·
ἐγὼ τύτων ὑπερμαχῶν, ἐκτρέπω τὰς ἀνάγκας·
σὲ δὲ οἱ γῦπες ἔδονται τοῖς τόποις τοῖς ἐνθάδε·
330 ὁ Ἀχιλεὺς δ' οὐ βοηθεῖ σοὶ ἀγαθὸς ὑπάρχων·
τοιαῦτά τε καὶ ἕτερα τῦ Ἕκτορος εἰπόντος,
λειποψυχῶν ὁ Πάτροκλος, ὡς παίζοντος Ὁμήρυ,

καὶ προφανῶς δεικνύοντος τὸν ἥττονα γυμνάζειν,
αὔχει νῦν Ἕκτορ μέγιστον ἤδη καὶ κόμπαζέ μοι·
335 σοὶ γὰρ τὴν νίκην ἔδωκεν ὁ ἥλιος Ἀπόλλων,
καὶ Ζεὺς Κρονίδης δὲ αὐτός· ἄδηλος εἱμερμένη,
οἱ ἐκ τῶν ὤμων ὅπλα με ἐδάμασαν λαβόντες.
Ἕκτορες δέ μοι εἴκοσιν εἰ ἦλθον ἐναντίοι,
πάντες ἂν ἀνῃρέθησαν ἐμῷ τῷ δορατίῳ.
340 ἤκουσας ὠατάριχα τηγάνου μαγειρίαν,
ἤκουσας καστανίτζια τὰ τοῦ καλοῦ Πατρόκλου,
τὸν Ὅμηρόν μου τὸν χρυσοῦν ἔγνως ἠκριβωμένως,
ὅπως λόγον τὸν ἥττονα ῥητορικῶς γυμνάζων,
καὶ τὴν ἀλήθειαν φησὶ καὶ καπυρὸν γελᾷ δε·
345 νήπιε Πάτροκλε τί φῄς; ὡς πρὸς τὸν Τζέτζην λέγε,
εἰ εἴκοσί που Ἕκτορες ἄνευ στρατῶν ὑπῆρχον,
οὐκ ἂν πάντας τοὺς Ἕλληνας ἀπέκτειναν καὶ μόνοι;
ἀλλ' ἐπαναληπτέον μοι τοῦτον μικρὸν τὸν λόγον·
Πάτροκλος εἶπεν· εἴκοσι τοιούτους ἂν ἀνεῖλον,
350 ἀλλά με μοῖρα τὲ ὁμοῦ ἀνεῖλε σὺν ἡλίῳ,
ἤ τοι ἡ μοῖρα δέδρακε βλαβῆναι παρ' ἡλίου·
δεύτερος δέ ὁ Εὔφορβος, σὺ τρίτος δὲ ὦ Ἕκτορ·
οὕτως εἰπὼν ἐξέθανε, ψυχὴ δ' ἀπέπτη τούτου,
πτῶσιν θρηνοῦσα τελευτῆς, ἥβην καὶ ἀδρότητα,
355 τὸ στιβαρὸν καὶ εὔτονον, καὶ τὸ ἀνδρεῖον τούτου·
μὴ εἴπῃς ἀνδροτῆτα δε μετὰ τοῦ ν μηδόλως·
ὁ στίχος γάρ ἐστι λοιπὸν οὕτω τῶν ἐπταισμένων·
οὕτω μὲν οὖν ἀπέπνευσεν ὁ Πάτροκλος ὡς ἔφην·
ὁ Ἕκτωρ δ' ἐκ τοῦ τραύματος λὰξ ἀνασπάσας δόρυ,
360 ὥρμα κατ' Αὐτομέδοντος κτανεῖν καὶ τοῦτον θέλων,
τοῦτον δὲ ὑπεξέφερον οἱ Ἀχιλέως ἵπποι,
οὓς τῷ Πηλέϊ οἱ θεοί, ἤ τοι ἡ εἱμαρμένη,
ἢ βασιλεῖς, δεδώκασι δῶρα τῶν λαμπροτάτων.

Τῆς πῖ μὲν ἡ ὑπόθεσις ἤδη συνεπεράνθη.
365 καὶ δὴ καὶ ἠλληγόρηται· ἃ δ' οὐ σαφῶς ἐλέχθη
ταῦτα νῦν ἀλληγορήσομεν σαφῶς καὶ πλατυτέρως·
ἐκ τοῦ μικροῦ τὴν Ἴλιον οἱ Ἕλληνες ἀνεῖλον,
εἰ μὴ Ἀπόλλων συμμαχῶν Τρωσὶ πρὸς πύργον ἔστη·
οὐδὲν ἀσκόπως Ὅμηρος ἔχει τυχόντων γράφει,
370 ῥητόρων δὲ δεινότητι πάντα προσφόρως λέγει·
τοῦ δὲ μικροῦ τὴν Ἴλιον Πάτροκλος μεθ' Ἑλλήνων
τῷ τότε ἂν ἐπόρθησε, λόγος ἐστὶν ἀστεῖος,
καὶ χάρις ἐπιτάφιος εἰς Πάτροκλον Ὁμήρου·
ἤ τοι, εἰ μὴ ὁ Πάτροκλος ἀπέθανεν ἄν, ἔζη,
375 καὶ ἴσως καὶ τὴν Ἴλιον σὺν Ἕλλησιν ἂν εἷλεν·
ἀλλ' ὁ Ἀπόλλων δέδρακε τάδε καὶ τάδε τότε·
ἄκουε πάντα νῦν ἐμοῦ σαφῶς ἀλληγοροῦντος·
οἷος ἐμπειροπόλεμος ἦν στρατηγὸς ὁ Ἕκτωρ,
καὶ τοῖς καιροῖς κατάδηλος καὶ φύσεσιν ἀμήχανα,
380 καὶ οἷοι δὲ ἀσύγκριτοι πρὸς μάχας καὶ πολέμους
ἦσαν οἱ πλείους Ἕλληνες χωρὶς ἠριθμημένων,
Ὅμηρος ἐμαρτύρησε τῷ γάμμα βραχυλόγῳ·
κἂν λέγω, λέγειν ὡς δοκεῖ, δεινὸς ὢν λογογράφος,
τέως ὁ πάνσοφος ἀνὴρ ἐκεῖ τοιαῦτα γράφει.
385 Ὁ Ἕκτωρ τὰ στρατεύματα μέλλων τῆς μάχης παῦσαι,
ὡς ἂν μονομαχήσωσι Μενέλαος καὶ Πάρις,
εἰς ἀμφοτέρων τοὺς στρατοὺς μέσον εἰσῆλθε τότε,
ἐκ μέσου δόρυ τὸ αὐτοῦ κρατῶν, ἀλλ' οὐκ ἐξ ἄκρου,
ὅπερ σημεῖον πέφυκε τῆς παύσεως τῆς μάχης·
390 καὶ Τρῶες μὲν ἱδρύνθησαν ἰδόντες τὸ σημεῖον·
Ἕλληνες δ' ἀσυγκρότητοι τῶν ἀπειροπολέμων
ὄντες, μηδὲ γινώσκοντες στρατιωτῶν σημεῖα,
καθ' Ἕκτορος πᾶν ἔπεμπον καὶ τόξευμα καὶ βέλος,
ἕως αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς ἔπαυσεν Ἀγαμέμνων.

395 εἰπὼν ὡς τὶ τοῖς Ἕλλησιν ὁ Ἕκτωρ μέλλει λέγειν·
τοιοῦτος Ἕκτωρ στρατηγὸς ὢν συγκεκροτημένος,
ὡς κατανόπτως ἦν ὁρῶν τοὺς Τρῶας μαχομένους,
καὶ κίνδυνος ἐπήρτητο τούτοις ἐκ Μυρμιδόνων,
φεύγειν προσποιησάμενος, φεύγειν κελεύει Τρῶας.
400 ὡς καταστρατηγήσειε στρατηγικῇ φρονήσει
τοὺς Ἕλληνας καὶ Πάτροκλον ἄντικρυς ἀσυγκροτήτους,
τοῖς δὲ Τρωσὶ ποιήσειεν ἑτεροκλῆ τὴν νίκην.
ὅπερ καὶ δέδρακεν εὐθὺς τεχνικωτάτῳ τρόπῳ·
τῇ γὰρ δοκήσει τοῦ φυγῆς τὸν τρόπον παραμείψας,
405 καὶ εἶναι μὲν τὸν ἥλιον ταῖς Τρώων ὀπισθίοις,
λάμπειν δὲ κατὰ πρόσωπον Ἑλλήνων καὶ Πατρόκλου,
τί δεῖ μακρηγορήματος; τὸν Πάτροκλον ἀνεῖλε,
καὶ Μυρμιδόνας καὶ λαοὺς Ἑλλήνων οὐκ ὀλίγους.
Τὸ πᾶν δὲ ἀλληγόρημα νῦν προσωποποιΐα
410 Ἀπόλλωνα τὸν ἥλιον σύμμαχον Τρώων λέγων,
ὀλέθριον Πατρόκλῳ δε καὶ θάνατον φανοῦντα,
καὶ τὴν ἀσπίδα νύσσοντα χερσὶ ταῖς ἀσθενέσιν,
ταῖς δραστικαῖς ἐλλάμψεσι τοῦτον ἀποσοβοῦντα,
καὶ δῆθεν λέγοντα ταυτὶ ἅπερ φασὶ τὰ ἔπη.
415 Ὁ Ἄσιος ὁ μήτρως δὲ τοῦ Ἕκτορος ὡς εἶδεν
ἥλιον κατὰ πρόσωπον Ἑλλήνων ὑπηργμένον,
τὸν Ἕκτορα εἰσέτι δε σκοποῦντα τί δραστέον,
ἐν τραχυτέροις ἤγειρε κατὰ Πατρόκλου λόγοις·
ὃν Ἄσιον, Ἀπόλλωνος μόρφωμα νῦν σοι λέγει·
420 καὶ ὁ μὲν ἥλιος αὐτὸς ἦν τῷ πολέμῳ λάμπων,
καὶ σκύλμα μέγα τῷ στρατῷ ποιῶν τῷ τῶν Ἑλλήνων,
τοῖς δὲ Τρωσὶ καὶ Ἕκτορι μέγα προσάπτων κῦδος·
Ἕκτωρ φονεύειν δὲ λοιποὺς παρέτρεχεν Ἑλλήνων,
κατὰ Πατρόκλου δ' ἤλαυνε, κτεῖναι ποθῶν ἐκεῖνον,
425 καὶ πρῶτα Κεβριόνην μεν ὁ Πάτροκλος ἀνεῖλεν·

δι' ὃν καὶ μάχη καρτερὰ τῷ τότε συνεῤῥάγη,
καὶ μέχρι μεσημβρίας μὲν ἰσοπαλὴς ἦν μάχη
μετὰ τὴν μεσημβρίαν δὲ οἱ Ἕλληνες νικῶσι,
430 τὸν ἥλιον κατόπισθεν τῆς ῥάχεως βαλόντες·
ἀνεῖλε δὲ ὁ Πάτροκλος ἅμα σὺν Μυρμιδόσιν,
ὅσους φησὶν ὁ Ὅμηρος· εἶτα δὲ ὁ Ἀπόλλων
πλήξας αὐτοῦ μετάφρενον, πάντων γυμνοῖ τῶν ὅπλων·
ῥίπτει δὲ καὶ τὴν κόρυθα, τούτου τὸ δόρυ θραύει·
435 Πάτροκλος δ' ἔστη ἐκπλαγεὶς, ὁ δ' Εὔφορβος λαθραίως
ἔβαλε τὸ μετάφρενον τούτου τῷ δορατίῳ·
ὡς δ' οὐκ ἐδάμασεν αὐτὸν ἀφηρπακὼς τὸ δόρυ,
φεύγει, οὐχὶ τὸν Πάτροκλον ὡς Ὅμηρος νῦν φέρει,
ἀλλὰ στρατὸν Ἑλλήνων τε καὶ τὸν τῶν Μυρμιδόνων·
440 εἶτα ὁ Ἕκτωρ ἀναιρεῖ τὸν Πάτροκλον, ὡς ἔφην·
πληγὴ δὲ ἡ Ἀπόλλωνος ἡ κατὰ μεταφρένου,
ἢ ὅτι Πάτροκλος θαλφθεὶς ἀκτῖσι ταῖς ἡλίου,
ὡς καὶ νικῶν ἐνδύεται τὴν πᾶσαν πανοπλίαν,
καὶ ἀνῃρέθη ᾧ φαμὲν ἀναιρεθῆναι τρόπῳ,
445 εἴτ' οὖν καὶ ἀσκεπτότερον ἐλαύνων κατὰ Τρώων,
Εὐφόρβῳ τὸ μετάφρενον ἐβλήθη δορατίῳ,
ἐκ τῶν μερῶν τῶν ὄπισθεν λαθραίως ἐπελθόντι,
τῇ φαύσει τοῦ ἡλίου δε μηδόλως ὁρωμένῳ·
διὸ προσάπτων Ὅμηρος ἡλίῳ τὴν αἰτίαν
450 λέγει· ὁ Ζεὺς, ὁ μοῖρα με, καὶ ὁ Ἀπόλλων ἅμα,
ὁ Εὔφορβος δὲ δεύτερος, σὺ δέ με τρίτος κτείνεις·

ʽΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ρ. ʽΟΜΗΡΟΥ ʽΡΑΨΩΔΙΑΣ

Μάχη συνέςη καρτερὰ περὶ νεκρȣ̃ Πατρόκλȣ·
Εὔφορβος ἀνερεῖται δε ὑπὸ τȣ̃ Μενελάȣ·
Ἕκτωρ τὴν Ἀχιλέως δε δύεται πανοπλίαν,
Ἀντίλοχος δὲ ςέλλεται περὶ τὸν Ἀχιλέα
5 τὸν τȣ̃ Πατρόκλȣ θάνατον ἐκείνῳ καταγγέλλων·
ὁ δὲ Μενέλαος αὐτὸς ἅμα καὶ Μηριόνης
ὑψȣ̃ κρατȣ̃ντες τὸν νεκρὸν ἐξέφερον τῆς μάχης·
οἱ δ' Αἴαντες ἀπείργȣσι τȣ̀ς Τρῶας προμαχȣ̃ντες.
Πάντα τὰ τῇδε σοι σαφῆ· τὸ, Ζεῦ δὲ πάτερ, νόει
10 τὴν εἱμαρμένην νῦν δηλȣ̃ν, εἴ τε καὶ τὸν ἀςέρα
Ἀπόλλων ἥλιος ἐςὶν ὁμοιωθεὶς τῷ Μέντῃ,
ὃς Μέντης βλέπων συνεργὸν ἥλιον Τρώων ὄντα,
ἢ καὶ ἡλίȣ τηλαυγȣ̃ς αὐγάζοντος ἐν μάχῃ,
τῷ Μενελάῳ Εὔφορβον ἰδὼν ἀνῃρημένον,
15 φησὶν ὡς πρὸς τὸν Ἕκτορα, σὺ μὲν διώκεις ἵππȣς·
Μενέλαος δ' ἀπέκτεινεν Εὔφορβον παῖδα Πάνθȣ.
Τὸ πρὸς τὸν Γλαῦκον δὲ ῥηθὲν, παρ' Ἕκτορος ῥητόν δε,
ὡς ȣ̓κ ἐγὼ ποιούμενος καθέςηκα τὴν μάχην,
ἀλλὰ Διὸς ὁ νȣ̃ς ἐςι κρείσσων τȣ̃ Αἰγιόχȣ·
20 τȣ̃το σημαίνει καὶ δηλοῖ συμφανεςάτῳ λόγῳ,
ὡς ἡ ἀκατανόητος ἄδηλος εἱμαρμένη
ἔςι καὶ νȣ̃ς, καὶ φρόνησις, καὶ ῥώμη, καὶ ἀνδρεία,
καὶ πᾶν ὁπόσον πέφυκε τιμώμενον τῷ βίῳ·
μὴ συμπαρȣ́σης ταύτης δε σύμπας εἰς μάτην τρέχει.
25 Ἄμβροτα τεύχη δὲ ταν̃ῦν τȣ̃ Ἀχιλέως λέγει,
ὡς ἵππȣς πάλιν ἀλλαχȣ̃ καὶ ἄλλα δὲ μυρία,
τῶν, ὧν περ οὐκ ἀπόλλυται ἡ φήμη καὶ τὸ κλέος·
τὸ δὲ, ἃ ȣ̓ρανίωνες θεοὶ Πηλεῖ παρέσχον,

ἢ ἐξ ἀστέρων οὐρανοῦ παρέσχεν εἱμαρμένη,
30 ἢ ἅ περ ἦσαν ἐκ χρυσοῦ, ἀργύρου; καὶ τῶν ἄλλων,
ἑκάστῳ τῶν ἀστέρων γὰρ ἀνάκειται τίς ὕλη,
δηλῶν τὴν εἱμαρμένην δὲ καὶ τοὺς ἀστέρας λέγειν·
ἵνα μὴ δόξῃς νῦν θεοὺς τοὺς βασιλεῖς σοι λέγειν,
εἶπε τό, οὐρανίωνες. ὁμοίως τε σὺν τούτοις
35 ἡ εἱμαρμένη, πέφυκε Ζεὺς νεφεληγερέτης,
ὁ καὶ κινήσας κεφαλὴν δι' Ἕκτορα ὡς γράφει,
Διϊπετὴς δὲ ποταμὸς, ὁ ὄμβρος ηὐξημένος,
κόρυθες δ' ὡς τιθέμεναι τάχα περὶ τὴν κάραν,
ἀπὸ τοῦ Κάρα, Κόρυς τε εἰλήχασι τὴν κλῆσιν,
40 ἢ ὅτι Κόρυθος αὐτὰς πρῶτος ὁ Ἴβηρ εὗρεν·
ὡς Σάκαι, σάκος· Φάλαγξ δὲ εὗρε πολέμων στάσιν·
Κρονίων δὲ, ἡ ἄδηλος μοῖρα καὶ εἱμαρμένη,
ἀορασίαν ἔχευε ταῖς περικεφαλαίαις·
ἔστοργε γὰρ τὸν Πάτροκλον καὶ ζῶντα καὶ θανόντα·
45 τοῦτο δηλοῖ ὁ Ὅμηρος χωρίῳ τῷ ἐνθάδε·
ὡς οἱ χρηστὰ θεμάτια σχόντες ἐν γενεθλίοις,
καὶ ζῶντες εὐτυχοῦσι μὲν, ὅτε καὶ τελευταῖς δὲ
ἀρίσταις περιστέλλονται, ποτὲ δὲ καὶ σημεῖα
πρὸ τελευτῶν κἀν τελευταῖς δεικνύονται ταῖς τούτων,
50 οἷον φησὶ κἀν τελευτῇ γενέσθαι τοῦ Πατρόκλου.
Τοὺς Ἀχαιοὺς ὁ Ὅμηρος ἑλίκωπας καλεῖ δε,
ἢ ὡς τὸ βλέπειν βλέποντας πρὸς Ἄρκτον, τὴν Ἑλίκην,
ἢ καὶ πρὸς οὓς ἑλίσσει τίς τοὺς ὦπας θέλων βλέπειν,
ἤ τοι ὡραίους, εὐειδεῖς, ἀξίους ὄντας θέας.
55 Ὑπὲρ Διὸς τὴν αἶσαν δὲ καὶ πρέπον, εἱμαρμένην,
μικροῦ δεῖν Τρῶες φεύγοντες εἰσῆλθον ἂν εἰς Τροίαν.
Περίφαντι τῷ κήρυκι ὁμοιωθεὶς δ' Ἀπόλλων,
ἤ τοι περισκεψάμενος τὸν ἥλιον Περίφας,
Ἑλλήνων ἀντιπρόσωπον, Τρωσὶ δὲ συνεργοῦντα,

ἵνα δυστήνῳ Ἕκτορι θνητῷ ἐποχηθῆτε;
ἀλλ' οὐκ ἐάσω οὐδαμῶς τοῦτο συντελεσθῆναι·
ἀντὶ τοῦ φάναι, καὶ οὐκ ἦν τῷ τότε εἱμαρμένον
τοιούτων ἵππων Ἕκτορα γενέσθαι διφρηλάτην,
95 οὓς εἱμαρμένη εὐτυχὴς παρέσχε τῷ Πηλέϊ,
πρόσωπον περιθέμενος Διὸς τῇ εἱμαρμένῃ,
τοῦτον εἰσφέρει λέγοντα λόγους ταυνῦν τοιούς δε.
Τίς δὲ θεῶν ὁ νηκερδῆ νῦν τὴν βουλὴν ποιήσας,
τίς εἱμαρμένη, τίς σκοπὸς ἀπώλεσε σὰς φρένας;
100 θεόφιν δὲ ἀτάλαντος τίς μήστωρ νῦν τυγχάνει,
ὁ τῇ φρονήσει ὅμοιος; εἶτ' οὖν αὐτῷ πολέμῳ
δεινὴ περὶ Πατρόκλῳ δε πάλιν κροτεῖται μάχη·
καὶ τοῦ Διὸς προπέμψαντος, ἢ τοι τῆς εἱμαρμένης,
τὴν Ἀθηνᾶν ἐξ οὐρανοῦ, νῦν Ἶριδα καὶ τόξον,
105 προσβοηθοῦν τοῖς Ἕλλησιν. ἠλέησε γὰρ τούτους·
ὁ πρῶτος Φοῖνιξ κατιδὼν Μενέλαον προτρέπει
περὶ Πατρόκλου καρτερῶς ἐγκαρτερεῖν τῇ μάχῃ·
ὁ δὲ Μενέλαος φησίν· εἴ περ Ἀθήνη κράτος
δώῃ μοι, τὸ φανὲν νυνὶ τόξον ἐκ τοῦ ἀέρος,
110 οὐ ῥάθυμος φανήσομαι ἀμύνειν τῷ Πατρόκλῳ·
οὕτως εἰπὼν καὶ παρελθὼν ἔγγιστα τοῦ Πατρόκλου,
υἱὸν τοῦ Ἠετίωνος, κλῆσιν Ποδῆν, ἀνεῖλεν,
τοῦ Ἕκτορος συντράπεζον καὶ φίλον πεφυκότα·
καὶ τὸν νεκρὸν πρὸς Ἕλληνας παρείλκυσεν εὐθέως·
115 Φαίνοψ ὁ Ἀσιάδης δε τοῦτο ἰδὼν, ἡλίῳ
τὸν Ἕκτορα παρώτρυνεν ὁρμῆσαι καθ' Ἑλλήνων·
ὁ οὐρανὸς δὲ νέφεσιν ἐκάλυψε τὴν Ἴδην,
ἀστράψας δ' ἐπεβρόντησε μέγα πρὸς Τρώων νίκην·
πρὸς δὲ φυγὴν συνήλασε στράτευμα τῆς Ἑλλάδος·
120 Ζεὺς ὁ διδοὺς ἑτεραλκῆ τὴν νίκην, εἱμαρμένη,
καὶ ὅς τις ὀλοφύρετο τὸν Αἴαντα, πατὴρ δε,

τὴν προσωποποιΐαν δὲ ταύτην νοεῖν σε δέον.
ὡς Αἴας μὲν ἐπηύξατο καὶ γέγονεν αἰθρία,
λέγει ὡς κατῳκτείρησεν αὐτὸν ἡ εἱμαρμένη·
125 ὦ μέγα πῆμα· τὲ Θεὸς τοῖς Δαναοῖς κυλίνδων,
ὐκ ἄλλο τῇδε τίς ἐςιν; αὐτή δε εἱμαρμένη.

ὙΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Σ. ὉΜΗΡΟΥ ῬΑΨΩΔΙΑΣ

Ὁ Ἀχιλεὺς ὀδύρεται θάνατον γυὸς Πατρόκλυ,
ὃν Θέτις παρηγόρησεν ἐλθῦσα τῆς θαλάσσης.
εἴργει δ' αὐτὸν πολέμου τε ἕως κομίσει ὅπλα·
Ἥρας κελεύσει δ' ἄοπλος ἔρχεται πρὸς τὴν τάφρον,
5 φανεὶς ἐκπλήττει Τρῶας δὲ καὶ πρὸς φυγὴν ἐκτρέπει·
οἱ Μυρμιδόνες δὲ νεκρὸν τὸν Πάτροκλον λαβόντες,
λάουσιν, ὅπλα δ' Ἥφαιςος τῷ Ἀχιλεῖ σκευάζει·
τὸ δέμας αἰθομένοιο πυρὸς, τόπος τοῖς ἄλλοις,
εἴ τε θερμῶς ἐμάχοντο, ὡς σῶμα πυρὸς καῖον·
10 θεοὶ δ', οἱ μέλλυσι τανῦν τελέσαι τὰς κακώσεις·
ἀςέρες, ἐξ ὧν γίνονται πάντα τὰ εἱμαρμένα·
ὥς περ ἐδήλωσε ποτὲ ἡ μήτηρ με ἡ Θέτις,
ζῶντος ἐμῦ, τὸν Πάτροκλον χερσὶ θανεῖν τῶν Τρώων·
ὡς ἐξ ὑδρομαντείας δε καὶ λεκανομαντείας,
15 τῦτο γινώσκω ἀκριβῶς, ἣν πρὶν ἐποιησάμην·
ὅπως τὸ ὕδωρ μήτηρ δὲ τυγχάνει Ἀχιλέως,
ἢ ποσαχῶς, εἰρήκαμεν ἐν διαφόροις τόποις.
Φάσις καὶ ἀγγελία μεν κατὰ τὺς ἀςρολόγυς,
διαφορὰν ἐσχήκασι καὶ πάνυ δὲ μεγίςην·
20 φάσις γὰρ μήνυμα ἐςι ζώντων ἀποδημέντων,
ἡ δ' ἀγγελία μήνυμα νεκρῶν, ὁ περὶ ζώντων·

Ὅμηρος ἀγγελίας δε ἄμφω κατονομάζει,
τὴν μὲν ἐσθλὴν, τὴν δὲ λυγρὴν, τὴν δ' ἀγγελίαν μόνον,
καθάπερ καὶ τὰ φάρμακα πρεπόντως ὀνομάζει
25 ἐσθλὰ, λυγρά· καὶ φάρμακα δίχα τινὸς προσθήκης,
τῶν ἄλλων πάντων φάρμακα γραφαῖς ὀνομαζόντων,
μόνα τὰ ἰατήρια· μὴ μέν τοι καὶ τὰ ἄλλα.
Νεκτάριον χιτῶνα δε, τὸν θαυμαςὸν νῦν λέγει
τὸ, χεύατο δ' ἐς κεφαλὴν, τὴν αἰθαλώδη κόνιν·
30 τὸ μέγα τε, μεγαλωςὶ ταθῆναι τῇ κονίῃ,
σὺν τούτοις τὸ δαΐζειν τε φίλαις χερσὶ τὴν κόμην,
ψυχῆς ἐςὶ ζωγράφημα, ποίας σιωπητέον·
τὴν ἥν περ ὁ ἀμίμητος σοφίᾳ καὶ φρονήσει
Ὅμηρος νῦν ἐνζωγραφεῖ, καὶ ζωγραφῶν λανθάνει·
35 ᾤμωξε μέγα δ' Ἀχιλεὺς, ἤκουσε δὲ ἡ μήτηρ
παρὰ τῷ γέροντι πατρὶ θαλάσσῃ καθημένη
κωκύει· συναθροίζονται σύμπασαι Νηρηΐδες,
καὶ ςήθεα πεπλήγοντο· Θέτις δ' ἐξῆρχε γόου.
Ἀλλ' ἀλληγορητέον μοι πᾶν τὸ χωρίον τοῦτο,
40 καὶ τὸν ὀξὺν δὲ κωκυτὸν τῆς Θέτιδος ὃν λέγει,
καὶ Ἀχιλλέως κεφαλὴν ἅπως κατέσχε τότε·
ὀλοφυρμὸν καὶ λόγους δε ῥηθέντας ἀμφοτέροις,
καὶ πᾶν ὁπόσον δέον μοι λεπτῶς ἀλληγορῆσαι.
Μήτηρ τοῦ Ἀχιλέως μεν ἡ Χείρωνος ἦν Θέτις,
45 καὶ Θέτις δὲ ἡ θάλασσα μήτηρ τοῦ Ἀχιλέως·
λέγεται οὕτω πενταχῶς ὥς περ καὶ πρώην ἔφην·
κατ' Αἰγυπτίους, Ὅμηρον, Θαλῆν τε καὶ ἑτέρους
τὸ ὕδωρ πρῶτον λέγεται ςοιχεῖον πεφυκέναι·
ἐκ τούτου δὲ καὶ τὰ λοιπὰ γενέθλια ςοιχεῖα·
50 οὕτω πρώτως ἡ θάλασσα καὶ τὸ ὑγρὸν ςοιχεῖον
τοῦ Ἀχιλέως μήτηρ τε καὶ πάντων τῶν ἐν βίῳ·
ἡ θάλασσα καλεῖται δε δευτέρως τούτου μήτηρ,

διὰ τὸ ἄγριον αὐτῦ καὶ θυμικὸν τῦ τρόπυ·
τρίτως ὅτι γενέθλιον ἔχων ἐν ὑδροχόῳ
55 ἐν ταῖς παρύγροις μάχαις τε καὶ ταῖς διαποντίοις,
καὶ τοῖς χειμῶνος δὲ καιροῖς μεγάλως συνηργεῖται·
τετάρτως ὡς ἐξ ὕδατος καὶ λεκανομαντείας
μανθάνων ὥς περ ἐκ μητρὸς, τὰ μέλλοντα συμβῆναι·
πέμπτως ὡς καὶ θανόντος δε αὐτῦ τῦ Ἀχιλέως,
60 νεκρῦ τε τύτυ σώματος εἰσέτι προκειμένυ,
ἡ θάλασσα ταράξασα κῦμα φρικτὸν καὶ μέγα
ἐξῆλθε μέχρι τῦ νεκρῦ περὶ Σιγείυ τόπον,
ὡς πᾶν τὸ στράτευμα φυγεῖν κατακλυσμὸν δοκῦντας·
ἡ δὲ θρηνῶδες γοερὸν ὥς περ μυκησαμένη,
65 πάλιν πρὸς κοίτην τὴν αὐτῆς εὐθέως ὑποστρέφει·
ὅ περ καὶ θρῆνον Θέτιδος φασὶ καὶ Νηρηΐδων·
καὶ νῦν τῦ Ἀχιλέως δε τὸν Πάτροκλον θρηνῦντος,
τοιῦτον περὶ θάλασσαν ἐγένετο σημεῖον·
ὃ προσωποποιΐαν μεν ὁ Ὅμηρος ποιήσας,
70 ἀλληγορεῖ τὰ σύμπαντα τὰ τῇδε γεγραμμένα,
θάλασσαν Ἀχιλέως μεν μητέρα Θέτιν λέγων,
ὥς περ τῷ πένθει τῷ αὐτῦ δῆθεν λελειπημένη·
διὰ τὸ, τότε τῦ ἀνδρὸς τὸν Πάτροκλον πενθῦντος,
αὐτὴν, ὡς ἔφην, ἐξελθεῖν μυκήματι μεγάλῳ,
75 ὃ μύκημα καὶ κωκυτὸν καὶ θρῆνον ταύτης λέγει·
πατέρα ταύτης γέροντα, τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων·
ὅτι καθὼς εἰρήκαμεν πρῶτον στοιχεῖον ὕδωρ·
ἢ ὡς λευκὸν καὶ πολιὸν, καὶ γὰρ λευκὸν τὸ ὕδωρ·
κἂν οἱ λοιποὶ φιλόσοφοι πλὴν τῦ σοφῦ Ὁμήρυ
80 καὶ τῦ Ἀναξαγόρυ δε καί τινων βραχυτάτων,
ἄμορφά τε καὶ ἄποια λέγυσι τὰ στοιχεῖα·
ἔγνως πατέρα γέροντα καὶ κωκυτὸν καὶ θρῆνον,
αἱ Νηρηΐδες δὲ θεαὶ τίνες αἱ ἀθροισθεῖσαι,

καὶ ςήθη πλήττουσαι αὐτῶν τῆς Θέτιδος γοώσης,
85 οὐκ ἄλλο τι καθέςηκεν, ἀλλ' ἢ αὐτὸ τὸ ὕδωρ,
καὶ μᾶλλον τὸ κινέμενον, ὃ καὶ Ναῒς καλεῖται,
τὸ ὕδωρ τὸ θαλάσσιον, πολλὰς γὰρ κλήσεις ἔχει·
Φόρκυς, καὶ Τρίτων, Ποσειδῶν, Νηρεὺς καὶ Ἀμφιτρίτη,
Θέτις καὶ Νηρηΐδες καὶ ἕτερα μυρία·
90 πλάττει καὶ Νηρηΐδων δὲ ὀνόματα προσφόρως,
ἀπό τε τῆς λευκότητος φύσεως τῶν ὑδάτων,
καὶ ἐκ τῦ θάλλειν τὰ φυτὰ ταῖς ὕδατος ἀρδίαις,
ἀπὸ κυμάτων, νήσων τε, σπηλαίων, ταχυτῆτος,
ἁλὸς, ἀκτῶν τὲ καὶ λιμνῶν καὶ δόσεως μυρίων,
95 ἔκ τε τῦ, πρῶτον τῶν λοιπῶν ςοιχείων πεφυκέναι,
καὶ φέρειν τὰς ὁλκάδας δὲ καὶ δυνατὸν τελεῖν δὲ
δεξαμενὴν τυγχάνειν δὲ, καὶ νέμεσθαι, ἠπλῶσθαι,
ὁπόσαι τὲ τοῖς ὕδασιν ἁρμόζυσαι αἱ κλήσεις·
κἂν περ τινὲς προσέθεντο καὶ ςίχυς ἀπροσφόρυς.
100 Τὸν ἦχον τύτων λέγει δὲ, πλῆγμα ςηθῶν οἰκείων,
τὸν περὶ νήσυς καὶ ἀκτὰς, σπήλαια, πέτρας τ' ἄλλα·
τὴν Θέτιν δὲ κατάρξασθαι ταύτης τῆς γόυ λέγει,
ὅτι πρῶτον ἀνοίδησε μυκώμενον τὸ ὕδωρ·
ἔπειτα προσρηγνύμενον οἷς περ εἰρήκειν τόποις,
105 δεινὸν, ψοφώδη, μέγιςον οἷον ἐποίει ῥόχθον.
Πρόσωπον μὲν ὃς ἔφημεν τῇ Θέτιδι θαλάσσῃ
Ὅμηρος περιθέμενος μητρὸς τῦ Ἀχιλέως,
δεικνὺς ὅτι παθαίνεται τῦτον καὶ τὸ ςοιχεῖον,
καὶ λόγυς περιάπτει δὲ οὓς περ ἂν εἶπε μήτηρ
110 ἐπὶ υἱῷ τοιύτῳ μὲν, ὄντι δὲ βραχυχρόνῳ,
καὶ θλιβομένῳ συνεχῶς λύπαις ἀλλοπροσάλλαις·
τὸ δὲ, ὀξὺ κωκύσασαν τύτυ λαβεῖν τὴν κάραν,
καὶ λέγειν ταῦτα ἐκ Διὸς τετέλεςαι ὡς ηὖχυ,
καὶ πρὸς τὰς ναῦς τὺς Ἕλληνας πεσεῖν ὑπὸ τῶν Τρώων,

115 τοῦτα φησὶν ὁ Ἀχιλλεὺς Πάτροκλον ὡς ἐπένθει·
ἤκουσε δὲ τοῦ μυκηθμοῦ τοῦτό σου τῆς θαλάσσης,
εἰς κεφαλὴν καὶ λογισμὸν καὶ νοῦν δὲ τὸν οἰκεῖον,
συνεὶς ὡς εἱμαρμένον ἦν οὕτω γενέσθαι τάδε,
ὡς πρὶν αὐτὸς ἐζήτει τε καὶ ηὔχετο γενέσθαι·
120 λέγει αὐτὸς πρὸς ἑαυτόν· ὦ συνεργὸν στοιχεῖον,
καὶ βοηθοῦν μοι ἔσσει δίκην μητρὸς φιλτάτης,
εἶδα ὡς ἡ οὐράνιος ἀστέρων εἱμαρμένη,
πληροῦσα πόθον τὸν ἐμὸν, Ἕλληνας οὕτως τρέπει,
τὸ δ' ὄφελος ὁποῖον μοι θανόντος καὶ Πατρόκλου,
125 τὰ κάλλιστά τε ὅπλα μοι Ἕκτορος ἀφελόντος,
ἅ περ Πηλεῖ δεδώκασι δῶρα τῶν λαμπροτάτων
θεοὶ, ἀστέρες οὐρανοῦ, ἐξ ὧν τὰ εἱμαρμένα,
ἢ ἅπερ ἦσαν ἐκ χρυσοῦ, ἀργύρου, καὶ τῶν ἄλλων,
ἑκάστῳ τῶν ἀστέρων γὰρ ἀνάκειται τίς ὕλη,
130 ἢ ἃ θεοὶ καὶ βασιλεῖς δεδώκασι Πηλεῖ,
ὅτε βροτοῦ ἀνέρος σε συνέζευξεν ἐν κοίτῃ,
τουτέστιν ὅτε τῷ Πηλεῖ θεὰ θνητῷ ἐζύγης,
ἤ τοι ὅταν ἡ μήτηρ μου, ἡ σοὶ ὁμωνυμοῦσα,
ἡ Θέτις ἡ βασίλισσα ἡ Χείρωνος θυγάτηρ
135 θνητῷ ἐζύγη τῷ Πηλεῖ καὶ κατωτέραν τύχην·
τοῦτο τὸ ἀλληγόρημα καὶ σχῆμα δὲ τὸ τούτου,
μετάβασις ὀνόματος πρὸς ὄνομα καλεῖται·
ὡς, ὤφελες ὦ μῆτερ μου, σὺ σὺν θεαῖς ἁλίαις
οἰκεῖν· ὁ δὲ Πηλεὺς θνητῇ πρὸς γάμον συζυγῆναι·
140 νῦν δ' ἵνα πένθος ἐν φρεσὶ καὶ σοὶ μυρίον εἴη
παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οἴκοις οὐχὶ δέξῃ
τὸ, ὄφελες, ὡς ὄφελε τῇ μεταβάσει νόει·
ἁλίας, νησιώτιδας, ἢ παραθαλασσίας,
θεὰς, τὰς βασιλίδας δε φησὶ καὶ τὰς ἐνδόξους·
145 Πηλεὺς συζῆναι δὲ θνητῇ, τύχης τῆς κατωτέρας·

νῦν δ' ἵνα πένθος ἐν φρεσὶν εἴη καὶ σοὶ μυρίον,
ἤ τοι τῇ ὁμωνύμῳ σοι ἐκείνῃ τῇ μητρί μου·
τὸ, ἔζευξε, τὸ ἔζευκται παρῆκε τοῖς ἐνθάδε,
ἐλλειπτικῶς, μιμητικῶς, σχήματι τῶν πενθέντων·
150 εἴ τε καὶ ὅτῳ νόησαν λέγειν τὸν Ἀχιλλέα,
ὤφελον, μὴ ἐγένετο ἄνθρωπος μὴ δὲ κόσμος·
οὐ θέλω ζῆν τὸν Ἕκτορα μὴ κτείνας τῷ δορί μου·
Θέτις δὲ δακρυχέουσα τάδε φησὶ πρὸς τοῦτον·
ὠκύμορος ὦ τέκνον μου λοιπὸν οἷς λέγεις ἔσῃ·
155 μετὰ θανὴν γὰρ Ἕκτορος, θνήσκεις καὶ σὺ εὐθέως·
μέγα στενάξας Ἀχιλλεὺς πρὸς τὴν αὐτὴν φησί δε,
αὐτίκα θάνοιμι κἀγώ· ἀλλὰ σαφήνισον·
οὐ θέλω ζῆν ὡς εἴρηκα τὸν Ἕκτορα μὴ κτείνας·
ὑδρομαντείας μέμνηται, ἥ τις λαμπρῶς ἐδήλου
160 μετὰ τὴν Ἕκτορος σφαγὴν καὶ τοῦτον τεθνηκέναι·
μέγα στενάξας δὲ φησὶ, τεθναίην παραυτίκα·
νῦν τὴν ὑδρομαντείαν τε καὶ λεκανομαντείαν,
ἐξ ἧς τὸ πᾶν ἐγίνωσκε, μητέρα λέγει τούτου·
κῆρα δ' ἐγὼ δεδέξομαι· ἤ τοι θανοῦμαι τότε,
165 ὅταν ὁ Ζεὺς καὶ οἱ λοιποὶ θελήσωσιν ἀστέρες,
ἐξ ὧν ἀνθρώποις γίνονται πάντα τὰ πεπρωμένα·
οὐ δ' Ἡρακλῆς γὰρ ὁ στεῤῥὸς ἐξέφυγε τὴν μοῖραν,
ὅς περ Διῒ τῷ ἄνακτι ὑπῆρχε πεφιλημένος,
ἢ ἀστρολόγῳ τῷ Διῒ ἐκείνῳ στεφηφόρῳ,
170 οὗ καὶ Ὀρφεύς που μέμνηται, εἴ τε καὶ τῷ ἡλίῳ,
ἔργα κλεινὰ γὰρ καὶ λαμπρὰ ζῶν Ἡρακλεῖς ἐτέλει·
ἢ τῷ Διῒ καὶ οὐρανῷ φίλον τὸν ἄνδρα λέγει·
ἄριστος ἀστρολόγος γὰρ ὁ Ἡρακλῆς ὑπῆρχεν·
ὡς καὶ Ὀρφεὺς τοῖς λιθικοῖς βοᾷ διαπρυσίως,
175 οὕτω Διῒ τὸν Ἡρακλῆ νόει μοι πεφιλημένον·
τῇ εἱμαρμένῃ δὲ αὐτὸν μὴ εἴπῃς πεφυλμένον·

270 εἰς Ἀχιλέα τὸν υἱὸν Πηλέως, ἤτοι κόσμε.
Δεινῶς πολέμῳ τοῖς Τρωσὶν Ἑλλήνων ἡττομένων,
τὴν πανοπλίαν Πάτροκλος ἐνδὺς τῦ Ἀχιλέως,
τὸν Σαρπηδόνα καὶ λοιπὲς κτείνει τῦ Τρώων γένες·
Ἕκτωρ δὲ τῦτον ἀνελὼν δεσπόζει καὶ τῶν ὅπλων·
275 θρηνῦντος Ἀχιλέως δὲ τῇ τελευτῇ Πατρόκλε,
οἰκτρῶς μέγα κωκύσασα Θέτις ἡ τῦ Νηρέως
σὺν Νηρηΐσιν ἀδελφαῖς ἐξῆλθε τῆς θαλάσσης·
παρηγορεῖται τῦτον δὲ παῖδα τελῦντα ταύτης,
εἴργει δὲ τῦτον ἄοπλον ἐκβῆναι πρὸς τὴν μάχην,
280 ἕως αὐτῷ κομίσειε παρὰ Ἡφαίςε ὅπλα·
καὶ Νηρηΐσι λέγει μὲν ἐλθεῖν πρὸς τὸν Νηρέα·
αὐτὴ πρὸς τὴν Ἡφαίςε δὲ παρέδραμεν οἰκίαν·
καὶ τῦτον περὶ φύσας μὲν εὗρεν ἠσχολημένον·
ἐχάλκευε γὰρ τρίποδας εἰκοσαρίθμες μέτρῳ,
285 ἵςασθαι τούτους μέλλοντας τοίχῳ τερπνῦ μεγάρε·
χρυσὲς τροχὲς ὑπέθετο ἑκάςῳ τε πυθμένι,
ὡς εἰς ἀγῶνα θεῖον μὲν αὐτόματοι κινοῖντο,
καὶ πάλιν ὑποςρέφοιεν θαῦμα φρικτὸν καὶ μέγα·
ὗτοι μὲν ἐξειργάζοντο ὕπω δὲ εἶχον ὦτα·
290 ταῦτα κατασκευάζοντος τότε δὲ τῦ Ἡφαίςε,
Χάρις ἡ τούτε σύζυγος τὴν Θέτιν κατιδῦσα
χειρὶ λαβῦσα φιλικῶς ἐνδότερον εἰσάγει·
καὶ ἀργυρέῳ θρόνῳ δὲ ταύτην ἐγκαθιδρύει·
καλεῖ δὲ καὶ τὸν Ἥφαιςον, ὃς κατιδὼν τὴν Θέτιν
295 φησὶν, εἰς οἶκον τὸν ἐμὸν ἦλθεν ἡ ἔσωσέ με·
ἀνθ' ὧν ἡ μήτηρ ἔκρυπτε χωλόν με γεννηθέντα·
ῥιφέντα καὶ παθόντα δὲ ἄλγεα μυρία,
εἴ περ μὴ ὑπεδέξατο ἡ Θέτις με τοῖς κόλποις,
καὶ παῖς ἡ Εὐρυνόμη δὲ ὠκεανῦ καλόρρε·
300 αἷς παρεχάλκευον πολλὰ ἐννεατῆ πρὸς χρόνον·

πειρόνας, κάλικας, γναμπὰς, καὶ ἕλικας, καὶ ὅρμους·
ἐν γλαφυρῷ τῷ σπέϊ μέν· ὠκεανὸς δὲ ἔῤῥει·
οὕτω μοι Θέτιδι χρεὼν ζωάγρια παρέχειν·
οὕτως εἰπὼν παμμέγιστον ὁρμᾷ τοῦ ἀκμοθέτου
305 χωλεύων, ἀπὸ δὲ πυρὸς ἀπέθετο τὰς σφύρας,
ἐς ἀργυρᾶν δὲ λάρνακα συνέλεξε πᾶν ὅπλον·
σπόγγῳ δὲ σύμπας φαιδρυνθεὶς ἐνδύεται χιτῶνα·
σκῆπτρον λαβὼν δὲ στιβαρὸν ἐξέδραμε χωλεύων·
ὥρμων δ' εἰς τοῦτο πλάγιον χρυσαὶ θεραπαινίδες,
310 ζωαῖς οὖσαι νεάνισι πάμπαν ὁμοιωμέναι·
αἷς νοῦς, φωνή, καὶ δύναμις καὶ γνῶσις θείων ἔργων·
αἱ μὲν, προεπορεύοντο· οὗτος δ' ἐλθὼν κατόπιν
πλησίον ἷζε Θέτιδος ἐν φαεινῷ τῷ θρόνῳ·
ἧς τῆς χειρὸς ἀψάμενος, ἤρετο τί δὴ θέλοι·
315 τὰς συμφορὰς δὲ τὰς αὐτῆς ἤρξατο λέγειν αὕτη,
ὅπως Πηλεῖ τῷ Αἰακοῦ ἄκουσα συνεζύγη·
καὶ οὗτος γήρει κεῖται μεν ἐν οἴκοις βεβλαμμένος
ὁ παῖς δὲ ταύτης Ἀχιλεὺς λελύπεται μυρία,
ὅπλων δὲ δεῖται συσκευῆς ἄοπλος ὑπαργμένος·
320 εὐθὺς ἐξεργασάμενος ἣν πανοπλίαν γράφει,
δίδωσι ταύτης τῷ υἱῷ αὐτὴν ἀποκομίσαι.
Τὴν μὲν τοῦ μύθου σύμπασαν ὑφὴν νῦν ἠκηκόεις.
ἤδη πρὸς Ἀχιλλέα δε τὸν Θετταλὸν ἐκεῖνον,
πραγματικῶς, ῥητορικῶς ἀλληγοροῦντες πρόσχες.
325 Ὁ μὲν Φθιώτης Ἀχιλεὺς ὁ στρατηγὸς ἐκεῖνος
παῖς Θέτιδος τῆς Χείρωνος ὑπῆρχε καὶ Πηλέως·
λέγεται δὲ καὶ Θέτιδος παῖς εἶναι τῆς θαλάσσης,
δι' ἃς αἰτίας ἐν πολλαῖς ἐγράψαμεν τοῖς τόποις·
ἐπεὶ δὲ καὶ τὸν Πάτροκλον νεκρὸν ὀδυρομένου,
330 ἠχῷ βρασθῆναι πρὸς τὴν γῆν τὴν θάλασσαν συνέβη·
καὶ πάλιν ὥς περ γοερὸν τότε μυκησαμένην,

παλινδρομῆσαι πρὸς αὐτῆς τὴν κοίτην καὶ τὴν θέσιν,
τὸ ταύτης δὲ λεπτότερον κεραστικόν τε ὕδωρ,
ὃ εὐθεσίας αἴτιον, ὃ καὶ κυρίως Θέτις,
335 πρὸς οὐρανὸν ἀναδραμεῖν καὶ ἐξαιθερωθῆναι
καὶ εὔδιον κατάστημα τότε γενέσθαι οὕτω,
ἐν ᾧ καιρῷ καὶ πλεύσαντες τινὲς τῶν Μυρμιδόνων
ἢ πρὸς Λημνίους ὁπλουργοὺς ἢ πρὸς ἑτέραν χώραν,
διὰ θαλάσσης ἔφερον ὅπλα ὁποῖα τούτῳ
340 ἐκ τοῦ πυρὸς ἀρτιτευχῆ καὶ καινουργὰ καὶ νέα·
οἵων μὲν Ὅμηρος φησὶν ὑλῶν ἐξεργασμένα
χαλκοῦ καὶ κασσιτέρου μεν, χρυσίου, καὶ ἀργύρου,
παντὸς δὲ κόσμου φέροντα ποικίλμασιν εἰκόνα·
οὗ πέρι φυσικεύεται ὁ Ὅμηρος ὡς δείξω·
345 ἐμύθευσαν ὡς Πάτροκλον θρηνοῦντος Ἀχιλλέως
ἡ μήτηρ Θέτις ἐξ ἁλὸς ἦλθε σὺν Νηρηΐσι
παρηγορησαμένη τε ὅσα χρεὼν μητέρα·
ἐπεὶ καὶ ἄοπλος ὁ παῖς ταύτης ὑπῆρχε τότε,
ταῖς Νηρηΐσι λέγει μεν παλινδρομεῖν θαλάσσῃ·
350 αὐτὴ δὲ πρὸς τὸν Ἥφαιστον εἰς οὐρανὸν ἐλθοῦσα,
ὅπλα κατήνεγκεν αὐτῷ, θάμβος ἀνθρώποις ξένον.
Τὴν Ἀχιλλέως Θετταλοῦ πᾶσαν ἀλληγορίαν
τῆς παρηγόρου Θέτιδος καὶ τῆς ὁπλοποιΐας,
ἔχεις καλῶς μοι σύμπασαν νῦν ἀλληγορουμένην·
355 πρὸ γὰρ βραχέος ἔφημεν πάντα λεπτολογοῦντες,
μέχρι περ οὗ ἀνέτρεχε πρὸς Ἥφαιστον ἡ Θέτις·
νῦν δ' ἐκ τῆς ἀνελεύσεως ἔφημεν ἄχρι τέλους·
ὅμως ἐπιτομώτερον καὶ πάλιν μοι ῥητέον.
Τοῦ Ἀχιλλέως Πάτροκλον νεκρὸν ὀδυρομένου,
360 ἐξέδραμεν ἡ θάλασσα μυκήματι βιαίῳ,
ἣν καὶ μητέρα Ὅμηρος τοῦ Ἀχιλλέως λέγει·
καὶ θρήνους περιτίθησι καὶ λόγους παρηγόρους,

δεικνὺς ὅτι παθαίνεται τοῦτον καὶ τὸ στοιχεῖον,
καὶ Ἀχιλλέως κεφαλὴν λέγει λαβέσθαι ταύτην,
365 εἰπεῖν τε ὅτι εἵμαρται ταῦτα σοὶ γεγονέναι
ὥς περ ἐπηύχου τοῖς Τρωσὶν Ἕλληνας ἡττηθῆναι,
ἤ τοι συνεὶς ὁ Ἀχιλεὺς εἰς λογισμὸν οἰκεῖον
ἐκ πρὶν ὑδρομαντείας τε καὶ τοῦ συμβάντος τότε,
ὅτι χειμῶνι Ἕλληνες ἡττήσουσι τοὺς Τρῶας,
370 ὡς καὶ αὐτὸς ἐπηύχετο πρὸς ἑαυτὸν ἦν λέγων·
ὦ συνεργὸν στοιχεῖον μοι δίκην μητρὸς φιλτάτης,
ποῖον ἐμοὶ τὸ ὄφελος Ἑλλήνων ἡττημένων,
ἐπεὶ καὶ Πάτροκλος νεκρὸς νῦν σὺν ἐκείνοις κεῖται;
Ἕκτωρ τὰ ὅπλα δ' ἔλαβεν, ἅ περ ἡ εἱμαρμένη,
375 οἵ τε θεοὶ καὶ βασιλεῖς δεδώκασι Πηλέϊ
θνητῷ καὶ κατωτέρῳ δε τῆς τύχης ὑπηργμένῳ,
ὅ τε τὴν σοῦ ὁμώνυμον τοῦ Χείρωνος τὴν Θέτιν
τὴν βασιλίδα καὶ θεὰν ἐλάμβανεν πρὸς γάμον·
μετάβασις ὀνόματος καλεῖται δὲ τὸ σχῆμα,
380 ἢ ἅ περ ὅπλα συμπαρῆν χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου,
καὶ τῶν λοιπῶν δὲ τῶν ὑλῶν, ἅ περ θεοὶ δωροῦνται,
τῶν πλανητῶν ἑκάστῳ γαρ ἀνάκειταί τις ὕλη,
καθάπερ τερατεύονται παῖδες τῶν ἀστρολόγων·
ὡς ὄφελεν ἡ μήτηρ μου τοῦ Χείρωνος ἡ Θέτις,
385 ἡ νησιῶτις βασιλίς· ἡ παραθαλασσία·
τοῦτο γὰρ νῦν ἐστι θεὰ Πηλεῖ μὴ συναφθῆναι
θνητῷ, καὶ κατωτέρας δε τῆς τύχης ὑπηργμένῳ,
ἤγουν ὡς ὄφελον φησὶν ὅλως μὴ γεννηθῆναι·
νῦν δ' ἵνα πένθος δὲ ἐμὲ καὶ σὺ μυρίον ἔχῃς
390 τὸν ὃν οὐχ ὑποδέξῃ με τῇ Τροίᾳ τεθνηκότα,
λύπην συνήφθης τῷ Πηλεῖ καὶ δυστυχῶς γεννᾷς με.
ἐπεί δε καὶ ὁ Πάτροκλος τανῦν μοι ἀνῃρέθη,
οὐ θέλω ζῆν, τὸν Ἕκτορα μάχῃ μὴ κατακτείνας·

Θέτιδος δὲ μεθ' Ἕκτορα ταχὺ θνήσεις εἰπούσης,
395 μνησθεὶς ὑδρωμαντείας τε τούτῳ προδηλωσάσης,
ὡς καὶ αὐτὸς μετὰ σφαγὴν Ἕκτορος θνήσκεις τάχα,
μέγα στενάξας ἔλεξε, τεθναίην παραυτίκα·
ὅταν ὁ Ζεὺς καὶ οἱ λοιποὶ ἐκλώσαντο ἀστέρες,
ἐξ ὧν ἀνθρώποις γίνεται πάντα τὰ πεπρωμένα·
400 οὐ δ' Ἡρακλῆς ὁ φίλος γὰρ Διῒ τῷ ἀστρολόγῳ,
ἢ τῷ ἡλίῳ νῦν Διῒ, ἢ καὶ τῷ οὐρανῷ δέ·
ἔργα κλεινὰ γὰρ καὶ λαμπρὰ ζῶν Ἡρακλῆς ἐτέλει,
καὶ οὐρανῷ δὲ φίλος ἦν καὶ ἀστρολόγος οἷος,
τὴν κῆρα καὶ τὸν θάνατον ἐξέδραμε τῇ τέχνῃ·
405 ἀλλὰ ἑ μοῖρ' ἐδάμασσε καὶ χόλος ὁ τῆς Ἥρας·
παρατραπεὶς γὰρ τῶν φρενῶν Ὕδρας φαρμάκου χρίσει,
αὐτὸν εἰς πῦρ ἐνέβαλε Κηναίῳ τῆς Εὐβοίας·
οὕτως ὦ μῆτερ κἂν φιλῇς μάχης μὴ κάτειργέ με,
οἶδα ἐκ σοῦ ὦ μάντευμα τῆς ὑδατομαντείας,
410 ὅτι κτανὼν τὸν Ἕκτορα, θνήσκω κἀγὼ συντόμως·
ὅμως χρεών μοι πολεμεῖν καὶ βοηθεῖν τοῖς φίλοις·
τῷ δὲ ἡ ἀργυρόπεζα Θέτις ἀνταπεκρίθη,
ὡς Ὅμηρος ὁ πάνσοφος παίζων συμπλάττει λόγους,
εἰποῦσα Νηρηΐσι τε στραφῆναι πρὸς Νηρέα,
415 εἰς οὐρανὸν πρὸς Ἥφαιστον ὅπλα χωρεῖ κομίσαι.

Οὕτως ὥρμα πρὸς πόλεμον ὁ Ἀχιλεὺς ὡς ἔφην·
ὡς ἐκ μητρὸς δὲ διδαχθεὶς ὑγροῦ καὶ τῆς θαλάσσης,
ὅτι χειμῶνος νῦν καιρὸς, οἱ Ἕλληνες ἡττῶνται,
καὶ μόνον ἄοπλον οὐ χρὴ πρὸς μάχην ἐξιέναι,
420 αὐτὸς αὐτῷ ἐπίσχεσιν μάχης ποιεῖσθαι λέγει,
ἔστ' ἂν αὐτῷ κομίσωσιν ὅπλα διὰ θαλάσσης
ἐκ τοῦ πυρὸς ἀρτιτευχῆ καὶ καινουργὰ καὶ νέα·
ἐπεὶ δὲ τῆς θαλάσσης μὲν τῆς ἐξελθούσης τότε,
τὸ ὕδωρ τὸ βαρύτατον πάλιν ἀνθυπεστράφη,

425 αἱ Νηρηΐδες πρὸς τὸν σφῶν πατέρα τὸν Νηρέα,
τὸ δὲ λεπτομερέστερον καὶ εὐθεσίας ὕδωρ.
συγκρατικόν τε τοῦ θερμοῦ πρὸς οὐρανὸν ἀνῆλθεν·
ὁ Θέτιδος ἀνέλευσις πρὸς Ἥφαιστον καλεῖται,
ἤγουν, αἰθρία γέγονεν ἐν οὐρανῷ εὐδία,
430 στέλλει ναυσὶν ὁ Ἀχιλεὺς ὅπλα τινὰς ὠνεῖσθαι·
Ἑλλήνων ἡττημένων δὲ Τρωσὶ βιαιοτάτως,
ὁ Ἀχιλεὺς ἐξ Ἴριδος βαρεῖαν γνοὺς τὴν μάχην,
καὶ πρὶν κομίσαι πρὸς αὐτὸν ὅπλα τοὺς ἐσταλμένους,
καὶ πτοηθεὶς μὴ Πάτροκλος νεκρὸς Τρωσὶ ληφθείη,
435 σκέπει τινὶ συγκαλυφθεὶς τῇ κεφαλῇ καὶ ὤμοις,
ἐξ ἧς, ἐκ μηχανήματος, ἃ φρόνησις Ἀθήνη,
πῦρ ταῖς ἀντανακλάσεσιν ἔλαμπε τοῦ ἡλίου,
ὡς πρὸς τὴν τάφρον ἐξελθὼν καὶ τρεῖς βοήσας μέγα,
τρέπει τοὺς Τρῶας εἰς φυγὴν, Πάτροκλον δὲ λαμβάνει·
440 ἡλίου ἀκουσίως δὲ δύντος βουλαῖς τῆς Ἥρας,
τῷ τοῦ ἀέρος ζοφερῷ προώρου κεκρυμμένου,
τῆς μάχης ἀπεπαύθησαν Ἕλληνές τε καὶ Τρῶες·
ὁ Ζεὺς καὶ ὁ τοῦ Κρόνου δὲ παῖς τοῦ ἀγκυλομήτου
ἡ σκοτεινὴ καὶ ἄδηλος στρεβλή τε εἱμαρμένη.
445 ταῦτα καὶ τ' ἄλλα καθεξῆς κάλλιστα προεγράφη
μέχρις ἐκείνων τῶν ἐπῶν ὧνπερ ὁ νοῦς τοιός δε·
Ἡφαίστου δόμον δ' ἵκανεν ἡ Θέτις ἡ λευκόπους.
ἐντεῦθεν ἄκουε λοιπὸν σοὶ πᾶν ἀλληγοροῦντος·

Τὸ μὲν παχὺ τοῦ ὕδατος, ὁ Νηρηΐδας εἶπε,
450 μετὰ τὸν σάλον τὸν φρικτὸν τὸν τότε γεγονότα,
αὖθις ὡς πρὸς τὴν θάλασσαν ἐστράπται τὸν Νηρέα·
τὸ δὲ λεπτομερέστατον ὕδωρ τῆς εὐθεσίας
ὃ ἀνιμώμενον κιρνᾷ τὸ φλογερὸν ἀέρος,
λευκὰ τὰ ἄκρα πάντως δὲ τοῦ ὕδατος τυγχάνει,
455 διὰ τὸ βάθος μέλαν δὲ δοκεῖται καὶ καλεῖται·

μέλλον πρὸς πῦρ μεταβάλλειν ἐξηθερώθη πρῶτον,
ἔπειτα συνεκράθη δε καὶ πρὸς πυρὸς ἐσίαν·
Ἡφαίςου δόμον χάλκεον φησὶ τὰ πρὸς αἰθέρα,
οἷα καὶ πυρωδέςερα τυγχάνοντα τῇ φύσει,
460 κἄνπερ ὁ κομπολάκυθος ἐ λέγει Σταγειρόθεν·
κυλλοποδίων δὲ τὸ πῦρ, τὸ μὲν ὑλῶδες οὕτω,
ὡς ἄνευ ξύλων καὶ ὑλῶν τοὺς πόδας ὑποσκάζον
καὶ παρευθὺς σβεννύμενον· βαδίζειν ἐκ ἰσχύον,
καὶ ὡς ἀναφερόμενον ἔνθεν κἀκεῖθεν ῥέπον,
465 καὶ δόκησιν χωλότητος βαδίσματος ἐμφαῖνον,
ὅτι τὲ πῶς διά πυρος βαδίζειν ἐκ ἰσχύει,
καὶ τῷ αὔλῳ δὲ πυρὶ συνᾴδουσι τὰ δύο,
δόμον δὲ ὃν ἐποίησεν ὁ Ἥφαιςος γινώσκεις·
τὸ πῦρ γὰρ κατὰ Ἕλληνας ἐν τῇ κοσμογενείᾳ
570 ἑκάςῳ διενείματο τοὺς τόπους κατ' ἀξίαν·
τέλει τῆς ἄλφα γέγραπται τῦτο σοι σαφεςάτως·
Τῦτον δ' εὗρεν ἱδρῶντα τε τότε περὶ τὰς φύσας,
τὸ πῦρ γὰρ πνεύματι κινεῖ λεπτύνον τὸ νεφῶδες,
τρίποδας δὲ τὸ τριμερὲς λέγει τῦ χρόνυ τεύχειν·
475 τὸ γὰρ θερμὸν ὑπέςησε καὶ κόσμον καὶ τὸν χρόνον,
τὸ εὐςαθὲς δὲ μέγαρον, ἅπας ἐςιν ὁ κόσμος·
ἐν ᾧ τὸ πῦρ τριμέρειαν ἐργάζεται τῦ χρόνυ·
εἴκοσι δὲ οἱ τρίπωδες εἰσὶ ὡς ὑπὲρ τέλος,
τὰ δέκα τέλεια εἰσὶν ἐν ἀριθμοῖς ὡς οἶδας,
480 τὰ εἴκοσι δ' ὑπέρτερα τάξεως τῦ τελείυ·
Ὅμηρος ὑπὲρ τέλος δε κόσμον καὶ χρόνον λέγει,
τὰ κύκλα δὲ τὰ χρύσεα τὰ τρίποδας κινῦντα,
αἱ τῦ ἡλίυ χρυσαυγεῖς τελῦσι λαμπηδόνες,
ὑφ' ὧν περ αἱ τριμέρειαι κινήσει τῇ τῆς σφαίρας,
485 ἥν περ ἀγῶνα θεῖον σοι σαφῶς κατονομάζει,
αὐτόματοι χωρῦσι, τε ὑποχωρῦσι πάλιν·

τί ταῦτα νῦν λεπτολογῶ τῷ Ἀχιλεῖ Φθιότῃ;
τανῦν ἐπιτομώτερον δέον εἰπεῖν με ταῦτα,
ἐν δὲ τῷ κόσμῳ Ἀχιλεῖ τὸ πᾶν ἀναπτυκτέον·
490 μετὰ τὴν ζάλην τὴν δεινὴν, ἣν ἔφην, τῆς θαλάσσης,
ἀναδραμὸν τὸ ἔνυγρον εἰς τὸ πυρῶδες ἄνω,
ὃ πρώτως μεταβέβληκεν ὡς πρὸς πυρὸς ὑσίαν,
πρὸς δέ γε τὸ μεσαίτατον καὶ κατηυκρατωμένον,
ὅ περ καὶ Χάριν σύζυγον Ἡφαίςου νῦν μοι νόει,
495 εἶτα καὶ πρὸς θερμότερον καὶ παντελῆ αἰθρίαν·
ὃ τῶν φυσῶν κατάλειψις ἐςὶ παρὰ Ἡφαίςου,
καὶ τοῦ προσώπου κάθαρσις καὶ ἔνδυσις εἱμάτων·
πλησιεδρία Θέτιδος καὶ κράτησις χειρός δε,
καὶ πρὸς αὐτὴν ἐρώτησις, οὗ τινος χρείαν ἔχει,
500 καὶ ταύτης δὲ ἀφήγησις τῆς ὅπλων ἀπωλείας,
καὶ αἴτησις ἐκ τούτου δε νεοχαλκεύτων ὅπλων,
ἅ περ ἐξεργασάμενος δίδωσιν οὗτος ταύτῃ·
ἡ δέ κατάγει τῷ παιδὶ ταῦτα πολλῷ τῷ τάχει·
ἐν οὐρανῷ αἰθρίας γαρ τοιαύτης γενομένης
505 διὰ θαλάσσης Ἀχιλεὺς πέμπει ὠνεῖσθαι ὅπλα,
ὁπλοποιῷ αἱ λέγουσι τὰ Ἀχιλεῖ συμβάντα·
ὃς ὅπλα οἷα Ὅμηρος φησὶν ἐξειργασμένος,
ἀπεμπολήσας δίδωσι τούτοις ἀποκομίζειν·
ἐπεὶ τὸ πῦρ δὲ Ἥφαιςος, καὶ πᾶς πυρὸς ἐργάτης
510 καὶ ὅσαι ὗλαι τοῦ πυρὸς κατὰ μετωνυμίαν·
διὰ θαλάσσης δ' Ἀχιλεῖ ἀπεκομίσθη ταῦτα,
ἀνέπλασαν τὴν Θέτιδα πρὸς Ἥφαιςον ἐλθοῦσαν,
πᾶν τὸ συμβὰν τῷ Ἀχιλεῖ λεπτομερῶς εἰποῦσαν,
καὶ πανοπλίαν ἄριςον ποιῆσαι ἐξαιτῆσαι,
515 τὴν ἣν καὶ ἀπεκόμισε τῷ Ἀχιλεῖ λαβοῦσα.

Ταῦτα πανσόφως Ὅμηρος περὶ τοῦ Ἀχιλεώς,
συγγεγραφὼς ὡς γέγονεν, ἀλληγορῶν τε ἅμα·

πλὴν ἐν ἀλληγορήματι πραγματικῷ ῥητόρων
παίζων καὶ φυσιχεύεται περὶ κοσμογενείας,
520 ἀλληγορῶν στοιχειακῶς· ἅπαν τὸ νῦν χωρίον·
ἐν ταῖς ἀκατελείπτοις γὰρ ἔτω χρεὼν συγγράφειν,
ὃ μὴν προδήλως γράφοντα κομπάζειν ἐψευσμένως,
καὶ σκόπει πᾶσαν ἀκριβῶς τὴν νῦν ἀλληγορίαν·
κἄν περ ὁ πάνσοφος ἀνὴρ τῷ σπεύδειν λεληθέναι
525 λέγῃ τὰ πρῶτα ὕστερον, τὰ ὕστερα προτέρως,
καὶ συστροβῇ τὰς γράφοντας καὶ τριλογεῖν ποιῇ δε,
ἡμῖν δὲ κατ' εὐκρίνειαν τὴν τάξιν τηρητέον.
Ἥφαιστος νῦν ἤ τοι τὸ πῦρ εἰσφέρεται Ὁμήρῳ,
λέγων περὶ τῆς Θέτιδος ὑδάτων τῶν ὀμβρίων,
530 ἐν τῷ ἐμῷ οἰκήματι ἦλθε θεὰ μεγίστη,
ἥ πέρ με σέσωκε ποτὲ μέλλοντα κινδυνεύειν·
χωλὸς γὰρ ὢν καὶ τῆς μητρὸς θελούσης με συγκρύπτειν,
κατέπεσον· ἡ Θέτις δε σώζει καὶ Εὐρυνόμη,
ταῖς αἷς περ παρεχάλκευον εἰς χρόνον ἐνναέτη,
535 πόρπας γναμπτὰς καὶ ἕλικας καὶ κάλυκας, καὶ ὅρμους
ἐν σπῆϊ· ῥοῦς δ' ὠκεανοῦ ἀφρῷ μορμύρων ῥέεν.
Ἔρεβος εἶναι καταρχὰς καὶ χάος δογματίζει·
ἀέρος κινηθέντος δε, ὃ περ ὁ Ζεὺς τυγχάνει,
καὶ συμμιγέντος δὲ αὐτοῦ τῇ Ἥρα λεπτυνθέντος,
540 καὶ πῦρ χωλόν τε καὶ ὑγρὸν καὶ ἀτελὲς ἐξέρρει·
ὃ πίπτον εἰς τὴν θάλασσαν, ὃν πλῆρες καὶ πνευμάτων,
ἐνναετῶς ἐχάλκευεν, ἤτοι πολλοῖς ἐν χρόνοις·
πρὸς τὸ πυρῶδες ἐξορμῶν, πόσας στροφὰς ἐποίει,
πόσα δ' ἐκπυρηνίσματα σχήμασιν ἐν μυρίοις,
545 ἐν πόσῳ δὲ τῷ πνεύματι τὸ ὕδωρ συνεστράφει,
ὡς ἀφριᾶν, μορμύρειν τε καὶ ἀναβράζειν οἷον·
λοιπὸν ὁ κόσμος, ὁ Πηλεὺς, πηλὸς ἦν ἀληθεία
ὑγροῦ ἀέρος ζοφεροῦ, πέριξ κυκλοῦντος τοῦτον·

ἐν δὲ πλευραῖς τῆς Θέτιδος θαλάσσης συγκοιτούσης
550 ἀμφοῖν δὲ παῖς ἦν Ἀχιλεύς· γῆς φύσις ἐκκαρποῦσα
δένδρα τινὰ καὶ ζῶα γαρ καὶ ἕτερα μυρία,
γινόμενα ἐφθείρετο τῷ ζοφερῷ ἀέρι
ἕως ὁ Ζεὺς ὡς λέγεσι Κρόνου ταρτάρῳ βάλλει·
ὅπως ἐγήρα μὲν Πηλεὺς ὃν ἔφημεν, ὁ κόσμος·
555 ἤτοι μακραὶ περίοδοι παρέδραμον τῶν χρόνων·
ὑπῆρχε δ' ὗτος ὁ Πηλεὺς ἔντιμος καὶ πηλώδης·
ὁ Ἀχιλεὺς ὁ τέτε δὲ ἄτιμος παῖς ὑπῆρχε,
καὶ ἄσπιλος, συνάμα δε γυμνὸς τῆς εὐκαρπίας,
παντὸς τὲ ὡραΐζοντος κενός ἐστερημένος·
560 τίς δ' Ἀχιλεὺς καθέστηκεν, ὁπόσον τῆς γῆς μέρος·
πολλὰς χιλοὺς δὲ καὶ καρποὺς πᾶσαν τροφήν τε φέρει,
τότε δ' ὑπῆρχεν ἄκαρπος καὶ Ἀχιλεὺς τῷ ὄντι
ἐπεὶ λελυπημένως δε νῦν, ὁ Πατρόκλε χάριν,
Ὁμήρε δ' ἀσείσμασιν ἕνεκα παγκρατίας,
565 καὶ πάσης πανοπλίας δε μέγιστον ᾤμωξέ τι
τὸ μὲν πυρῶδες ἐνεργον πίπτον ἐν τῇ θαλάσσῃ
ζάλην καὶ θροῦν καὶ συστροφὰς, ἃς εἴπομεν, ἐποίει·
ἐπεὶ δὲ καὶ μυκήματα τῆς γῆς ἀπετελέσθη,
ξηραινομένου τοῦ ὑγρῦ κινήσει τῶν πνευμάτων
570 ἐκβράττεται καὶ θάλασσα ῥόχθῳ πρὸς γῆν μεγάλῳ,
ὅ περ κατέσχεσις χειρὸς ἐστὶ τῆς Ἀχιλέως,
καὶ κεφαλῆς ἐφάπτεται μερῶν τῶν ὑπερτέρων,
καὶ Νηρηΐδες αὖθις μεν χωρῦσι πρὸς Νηρέα
ὕδωρ τὸ παχυθάλασσον., εἰς κοίτην τὴν οἰκείαν,
575 αὕτη δὲ Θέτις τὸ λεπτὸν καὶ εὐθεσίας ὕδωρ.
συγκρατικὸν τὲ τῦ θερμῦ πρὸς ὀρανὸν ἀπῆλθε·
μέλλον δ' εἰς πῦρ μεταβαλεῖν πρῶτον ἀπηερώθη·
εἶτα καὶ ἠθερώθη δε, ὅ περ ὁ μῦθος λέγει
περιπλοκὴν τῆς Χάριτος τῆς γυναικὸς Ἡφαίστε·

580 εἰσαγωγὴν πρὸς οἶκον τε καὶ ξένισμα πρὸς Θέτιν·
ἕως ὁ Ἥφαιστος, τὸ πῦρ, ἀφεὶς καὶ τὸ χαλκεύειν,
ἔλθοι καὶ μάθοι παρ' αὐτῆς τίνος ἀνῆλθε πέρι·
τρίποδας γὰρ ἐείκοσιν ἐχάλκευε τῷ τότε
ἀπειρομέτρων ἀριθμῷ, λέγω κινήσεις χρόνων·
585 τὸ γὰρ θερμὸν ὑπέστησε καὶ κόσμον καὶ τὸν χρόνον·
τὸ εὐσταθές δε μέγαρον, ἅπας ἐστὶν ὁ κόσμος,
τὰ κύκλα δὲ τὰ χρύσεα, τὰ τρίποδας κινοῦντα,
ὁ σφαιροδρόμιος ἥλιος καὶ χρόνους ἀπαρτίζων·
θεῖον ἀγῶνα λέγει δε τὰς σφαῖρας περιδρόμους·
590 δι' ὧν περ αἱ τριμέρειαι τῶν χρόνων συμπληροῦνται,
καὶ πάλιν ἀνακάμπτουσιν ἐξ ὑπαρχῆς ἑτέρας·
ὦτα δ' αὐτοὺς τοὺς τρίποδας λέγει μὴ ἔχειν ἔτι,
ταῦτα κατασκευάζειν δε τὸν Ἥφαιστον τῷ τότε·
οὔπω γνωστὸν καὶ ἀκουστὸν κίνησις ἦν ἡλίου,
595 ὑφ' οὗ τρισσάκις ὁ ἀὴρ τῷ ἔτει μετατρέπει·
ἔμελλε δ' ἤδη γίνεσθαι τοῦτο καθὼς ἐρεῖ σοι,
παίζων, καὶ τὴν Ἀχίλειον ἀσπίδα καταλέγων
κόσμου παντὸς τὴν σφαίρωσιν, ἣν μετ' εὐτάκτου δρόμου
περιπολῶν ὁ ἥλιος πάντα γεννᾷ καὶ τρέφει·
600 οὕτως ἡ Θέτις Χάριτι συνῆν καὶ συνετρίφα,
τὸ ὕδωρ ἐλεπτύνθη τε καὶ ἤδη ἠθεροῦτο·
ἐξ ἀκμοθέτου δ' Ἥφαιστος ἀνασκιρτᾷ μεγάλως
χωλεύων· τούτου πόδες δε ἀσθενεστάτως ὥρμων·
μακρόθεν θεὶς δὲ τοῦ πυρὸς τὰς φύσας ὅπλον ἅπαν,
605 ἐς ἀργυρᾶν τὴν λάρνακα θεὶς καὶ λελαμπρυσμένος
καὶ βακτηρίαν δὲ λαβών, ἐξέδραμε χωλεύων·
χρυσαῖ θεραπενίδες δε προέβαινον ἐκείνου
ζώσαις καλαῖς νεάνισι τοῖς πᾶσιν ἐοικυῖαι
αἷς νοῦς καὶ σθένος καὶ φωνὴ καὶ ἀθανάτων ἔργα
610 αὗται προεπορεύοντο, οὗτος δ' ἐλθὼν κατόπιν

πλησίον ἵζει Θέτιδος καὶ τῆς χειρὸς λαμβάνει·
καὶ κατασείσας ταύτης δε ποιεῖ τὴν πανοπλίαν,
ἐξ ἀκμοθέτου δ' Ἥφαιςος ἀνασκιρτᾷ μεγάλως,
ἐκ δὲ τοῦ ἡμίσκαύματος καὶ αἰθερίου τόπου,
615 χωλὸν καὶ ἀδιάρθρωτον ὥρμησε πῦρ ἐκπνέειν,
συγκερασθὲν δὲ τῷ ὑγρῷ, ὁ λάρναξ ἀργυρέα,
καὶ συνεδρία Θέτιδος, ταύτης χειρός τε σχέσις,
καὶ βακτηρία· ςηριγμὸς, καὶ λαμπρισμὸς ὡσαύτως·
αἱ δὲ χρυσαῖ νεάνιδες αἱ τούτῳ προπολοῦσαι,
620 αἵ τε θερμαὶ καὶ θρεπτικαὶ καὶ ζωογόνοι φύσεις·
ὁ οἶκτος δὲ τῆς Θέτιδος, τοιόν δέ τι τυγχάνει,
μόνον τὸ ὕδωρ τῷ θνητῷ, Πηλεῖ τῇ γῇ ἐζύγει,
ἐν ᾗ καὶ ἅπαν τὸ θνητὸν καὶ τῆς φθαρτῆς οὐσίας,
τὰ τῶν ςοιχείων δὲ λοιπὰ τοῖς θείοις γειτνιῶσι·
625 καὶ νῦν ὁ γέρων οὗτος μεν κεῖται βλαβεὶς τῷ γήρει·
ὁ δὲ υἱός μου Ἀχιλεὺς νῦν δεῖται πανοπλίας·
λοιπὸν ὁ Ἥφαιςος αὐτῷ τεύχει τὴν πανοπλίαν
ἤτοι μακραὶ παρέδραμον περιςροφαὶ τῶν χρόνων,
καὶ κόσμος κατερράγη δε καὶ γῆς ἦν ἀκαρπία,
630 καὶ τῶν ςοιχείων δὲ δεινὴ σύγχυσις πεφυρμένη,
ἕως τὸ φλέγον κερασθὲν, οἷς εἶπον τανῦν τρόποις,
πῦρ, ὕδωρ, γῆν, ἀέρα τε ποιεῖ καὶ τὸν αἰθέρα,
καὶ πάντα συνεστήσατο συντόμως φάναι κόσμον,
διηρθρωμένον κάλλιστα, ὡς τοῦ ἡλίου πλέον
635 τηροῦντος δρόμον εὔτακτον ἀεὶ περὶ τὴν σφαῖραν·
καὶ πᾶν φυτὸν ἐκτρέφοντος καὶ πᾶν ζωογονοῦντος,
καὶ τὰς μυρίας δὲ τροφὰς πᾶσι διδοῦντος ζώοις,
τὴν πανοπλίαν Ἀχιλεῖ ταῦτα τῷ κόσμῳ τεύχει·
ἀλλὰ καὶ πᾶν τὸ χρήσιμον λεκτέον τοῦ κειμένου,
640 ὅσον εἰς ἀλληγόρημα τῶν χρειωδῶν τυγχάνει·
ἂν δὲ πολυλογήσαμεν, Ὅμηρον αἰτιᾶσθε·

πολλῇ πυκνώσει τῶν φρενῶν τῷ σπεύδειν λεληθέναι,
πρωθύστερά τε γράφοντα καὶ πάλιν συμμιγνῦντα,
καὶ τῷ κεκαλυμμένῳ δε τῶν νοημάτων βάθει,
645 τὸν Τζέτζην περιτρέποντα γράφειν ἁπλῶς, συντόμως.
καὶ τότε καὶ σχεδίῳ δε τῷ λόγῳ συντιθέντα,
ἅ περ ὐδεὶς ἐτόλμησέν ὁ παλαιὸς, ὁ νέος
εἰ μή που τίς ἐκ τῶν ἐμῶν μεταποιήσας ταῦτα
πρός τινας τερατεύοιτό αὐτὸς συντεθεικέναι.
650 ὡς καὶ λοιποῖς συγγράμμασιν δρῶσιν ἐμοῖς πολλάκις·
ὅτι δ' οὐδεὶς ἐτόλμησεν ἀλληγορῆσαι τάδε,
ὁρᾶτε τὸν Ἡράκλητον καὶ τὴν Μιμὼ σὺν τούτῳ,
τὴν ἀλαζόνα σφίγγα τε, μᾶλλον τὴν ἐκπρμένην,
Κουρνούτους, Παλαιφάτους τε πάντας ἀλληγοροῦντας
655 καὶ τὰ ἐμὰ βιβλίδια, τὸ εὐτελές τε τόδε
οἰκονομίᾳ συγγραφὲν σπουδῇ τῇ τῆς Ἀνάσσης;
καὶ ὅ περ παρεσπάσθη μοι τῆς χρονικῆς μου βίβλου,
τῆς ἱστορούσης τεχνικοῖς ἰάμβοις τὰ τῶν χρόνων,
ἀλληγορῶν δὲ σύμπαντα συντετμημένῳ λόγῳ·
660 ἀλλὰ γὰρ πᾶν τὸ χρήσιμον ῥητέον τοῦ κειμένου
φύσαι, τὸ πνευματῶδες μεν τὸ τοῦ πυρὸς τυγχάνει·
χόανοι τὸ θερμότερον αὐτοῦ καὶ κεραννύον·
τὸ εἴκοσιν ἐν τρίποσι, τοῖς εἴκοσι προέφην·
ὡς ὑπὲρ τέλος Ὅμηρος κόσμον καὶ χρόνον λέγει,
665 ἀεὶ τῷ πνευματώδει δε πυρός τε καὶ τῇ θέρμῃ
μέλλειν κερνᾶσθαι σύμπαντα σαφῶς σοι δογματίζει
χαλκὸν δὲ βάλεν ἐν πυρὶ καὶ τὰς λοιπὰς τὰς ὕλας,
τῇ θέρμῃ παρυπέστησαν τὰ τέσσαρα στοιχεῖα·
ἡ γῆ, καὶ θάλασσα, ἀὴρ, πῦρ, ὁ αἰθήρ τε πέμπτος,
670 γῆ καθ' ἡμᾶς κασσίτερος, τήκεται γὰρ ὡς οὗτος,
ἄργυρος, θάλασσα, ἀὴρ, χρυσὸς, αἰθέρος φύσις·
χαλκὸς, τὸ πῦρ ἀνώτερον ὂν πέριξ τοῦ αἰθέρος.

τὸν δ' ἀκμόθετον νόει μοι πᾶσαν τοῦ κόσμου σφαῖραν,
τὴν οὕτως ἀδιάρθρωτον, μίγματι τῶν στοιχείων·
675 ἄκμονα δὲ, τὸ καρτερὸν τῶν ἐσομένων δρόμων·
ῥαιστῆρα, τὴν λεπτύνουσαν καὶ διαρθροῦσαν φύσιν·
πυράγραν, τὴν ἐπέχουσαν καὶ κρᾶσιν τοῦ πυρώδους·
σάκος δὲ τὸ πεντάπτυχον, ἡ σφαῖρα ἠρθρωμένη,
ἄντυξ καὶ περιφέρεια τριπλῆ δὲ, μαρμαρέη,
680 ἀὴρ, αἰθὴρ καθέστηκε καὶ τοῦ πυρὸς τὸ σῶμα.
Ὁ τελαμὼν ὁ ἀργυροῦς ὅς τις ὑπάρχει, μάθε·
ἀναθυμίασις, ἀὴρ ὁ συγκλῶν τὴν σφαῖραν·
λευκὸς δὲ ὡς ὁ ἄργυρος ἐστὶν ἀὴρ τῇ θέᾳ,
καὶ συγκινεῖ τὴν σφαιρῶσιν ἀναθυμίασίς τις,
685 ὡς ἡ Ὁμήρου πολλαχοῦ δεικνύει Καλλιόπη·
ἀλλὰ περὶ τῆς σφαίρας δὲ φησὶν ὁ Σταγειρόθεν·
τὰς πέντε πτύχας ἄκουσον πῶς Ὅμηρος νῦν λέγει·
γῆν λέγων καὶ τὴν θάλασσαν· σελήνην ἀντ' ἀέρος·
ἀντὶ πυρὸς τὸν οὐρανὸν, ἥλιον ἀντ' αἰθέρος·
690 ἃ στεφανοῦται οὐρανὸς· τείρεα δέ μοι νόει
νῦν μὴ τὸ δωδεκάζωδον καὶ τὸν ἐκείνου κύκλον·
τὰ ἀπλανῆ τῶν ἄστρων δὲ ὀκτὼ πρὸς τριακάδι,
ὅσα τε Ἕλληνες φασὶν καὶ ὅσα διαγράφει
Τεῦκρος ὁ Βαβυλώνιος ἐν τῇ βαρβάρῳ σφαίρᾳ,
695 ὧν καὶ Πλειάς τε καὶ Ὑὰς, Ὠρίων, καὶ αἱ Ἄρκτοι,
ἅ περ καὶ παρενέγραψεν ὁ Ὅμηρος ἐνθάδε·
νῦν ταῦτα λέγει τείρεα· τείρουσι γὰρ ὡς οἶδας
χειμῶνας ἐπεισφέροντα καὶ θέρη τὰ καυσώδη·
μετὰ μικρὸν ὁ γέρων δὲ παίζων σωφρονεστάτως
700 ἐρεῖ τὸ δωδεκάζωδον, γέροντας καθημένους,
λίθοις ξεστοῖς ἤτοι στερροῖς ἐν ἱερῷ τῷ κύκλῳ,
καὶ πάλιν χορὸν ποίησεν κλυτὸς ἀμφιγυήεις,
ᾧ νέοι καὶ παρθένοι δὲ χορεύουσι συμμίκτως·

τῶν γὰρ ζωδίων ἓν παρ' ἓν, ἄρσεν ἐστὶ καὶ θῆλυ,
705 ὡς ἀστρολόγοι λέγουσι, καὶ νῦν ὁ θεῖος γέρων,
πλὴν τοῦ Ὀρφέως, πρότερος ὢν πάντων ἀστρολόγων·
ἀλλ' εἴ τι παρεδράμομεν, λεπτῶς ἀναληπτέον.
Δύο τὸ πῦρ ἐποίησε πόλεις ἀνθρώπων λέγει·
τὸ πῦρ, τὸ πᾶν διήρθρωσε καὶ ἄστρα καὶ ἀστέρας·
710 δύο ἀφ' ὧν ἐγγίνανται βροτοῖς περιπολήσεις,
ἡ εὐτυχὴς καὶ δυστυχὴς ἑκάστου γενεθλίῳ·
καὶ ταῖς λοιπαῖς δὲ καταρχαῖς, αἷς τί τις πράττειν θέλει·
τὴν εὐτυχῆ δεικνύει σοι γάμους καὶ τ' ἄλλα λέγων·
καὶ τοὺς φιλονεικοῦντας δε κρίσει τὸ νεῖκος λύειν·
715 κρίνεσθαι δὲ καὶ γίνεσθαι ταῦτα φησὶ τὰ πάντα,
τῶν δώδεκα τῶν θαυμαστῶν γερόντων καθημένων,
Κριοῦ, Ταύρου, Διδύμων τε, Καρκίνου, Λέοντός τε,
Παρθένου, ἅμα δὲ Ζυγοῦ, Σκορπίου καὶ Τοξότου,
αὐτοῦ τοῦ Αἰγοκέρωτος, Ὑδρόχου καὶ Ἰχθύων,
720 περιτρεχόντων πανταχοῦ τῶν πέντε δὲ κηρύκων,
τῶν σκηπτροφόρων ὧν φησὶ καὶ τῶν μεγαλοφόνων,
ἤγουν τῶν σθένος μέγιστον, οἳ καὶ περιθρυλλοῦνται·
εἰ δεῖ με παῖξαι καὶ μικρὸν τῶν μανδατωριτζίων,
Κρόνου, Διός, καὶ Ἄρεος, Ἀφρογενοῦς, Ἑρμοῦ τε·
725 δύο χρυσοῦ δὲ τάλαντα, ἥλιος καὶ σελήνη,
οὓς ἀστρολόγοι βασιλεῖς λέγουσι τῶν ἀστέρων,
ἅ περ ἐν μέσῳ ἔκειτο λήψις εὐθυδικοῦσι,
τῶν πέντε ὧν περ εἴπομεν ἀστέρων πλανομένων,
τῶν ἀγαθῶν ὑπάρχουσιν ὁ Ζεὺς καὶ Ἀφροδίτη·
730 φθοροποιοὶ καὶ βλάπτοντες, ὁ Κρόνος τε καὶ Ἄρης·
Ἑρμῆς συνὼν δὲ ἀγαθοῖς ἐς πλέον ἀγαθύνει·
τοῖς βλαπτικοῖς συντρέχων δε, τὸ βλάβος ἐπιτείνει·
οὗτοι δὲ περιτρέχοντες τῶν ζωοφόρων κύκλων,
ἀμοιβαδὶς δικάζουσιν· ἄλλα ἀλλοίως δρῶντες·

735 ὅταν δ' οἱ φαῦλοι ἀγαθὰ δρῶσι τοῖς γενεθλίοις
καὶ καταρχαῖς πραγμάτων δε πάντων τῶν ἐν τῷ βίῳ,
καὶ οἱ χρηστοὶ παγκάλλιστον ἂν ὦσι δεδρακότες,
τοῦτο ποιοῦσι τὸ χρηστὸν τὸ μέγιστον τῷ τότε.
χρυσᾶ λαβόντες τάλαντα δύο τὰ λελεγμένα,
740 ἤγουν παραμεσάζοντος ἡλίου καὶ σελήνης,
καὶ ζυγουλκούντων ἄριστα σοφῇ ταλαντουργίᾳ,
δύο στρατοὶ δὲ εἵατο πρὸς τῇ ἑτέρᾳ πόλει·
τὴν ἐκπεριπολήσεως ἀστέρων εὐτυχίαν,
εἰπὼν τὰ νῦν τὴν δυστυχῆ μοῖραν σοὶ καταλέγει,
745 πολέμους καὶ διαρπαγάς· ἐν δὲ τῷ λέγειν τοῖς δε
χρυσοῦν ὁμοῦ τὸν Ἄρεα καὶ Ἀθηνᾶν ὑπάρχειν
καλῶν βουλαῖς ὑπερμαχεῖν ὑπὲρ πατρίδος λέγει·
τὰ πάντα τ' ἄλλα δὲ σαφῆ μοίρας δυστυχεῖς ἄτης·
τὰ ὡρισμένα μόνα δε ὁ Τζέτζης ὀβελίζει,
750 οἷον ποιμένες δύο τε καὶ τέσσαρες ποιμένες,
καὶ πάντα δὲ τὰ ὅμοια, πραγματικά εἰσί γαρ·
οὐ μὴν ἀλληγοροῦνται δε ὡς τάλαντα τὰ δύο
καὶ πέντε πτύχες καὶ λοιπὰ τῶν αλληγορουμένων:
Τὸ, ἐν δὲ τίθει δὲ νειὸν, καὶ τὰ λοιπὰ τὰ πάντα
755 δεικνύουσι σαφέστατα ὅτι καὶ γεωργία,
καὶ βίος δὲ ποιμνητικὸς καὶ αἱ λοιπαὶ δὲ τέχναι
ἐκ τῆς περιπολήσεως γίνονται τῶν ἀστέρων,
τὴν ἣν περιχορεύουσι τὸν ζωοφόρον κύκλον,
ὃν κύκλον Ἥφαιστος ποιεῖ χορείαν τῶν ἀστέρων,
760 ἐν ᾧ περιπολεύουσι παρθένοι τὲ καὶ νέοι·
τὸ πρὶν σαφῶς εἰρήκειμεν πάντα σοὶ περὶ τούτων,
Κνῶσσόν δε νῦν καὶ Δαίδαλον ὁ Τζέτζης ὀβελίζει
καὶ στίχους ἄλλους ὡς ὀκτὼ μέχρι τοῦ στίχου τοῦδε.
Περὶ χορὸν δὲ ἱμερτὸν, πλῆθος εἱστήκει πόσον
765 τῷ ζωοφόρῳ κύκλῳ δε πλῆθος ἀστροθεσίας.

οἱ δύο πάλιν ὀρχηςαὶ ἥλιος καὶ σελήνη
ὠκεανὸν δὲ ἔθετο ἄντυγα τῇ ἀσπίδι·
τοῦ κόσμου τέρμα γὰρ παντὸς, ὠκεανὸς ὑπάρχει·
ἐπεί δε σάκος ἔτευξε μέγα τε ςιβαρόν τε,
775 ἔτευξε καὶ τὸν θώρακα λαμπρὸν, πυρὸς ἐς πλέον·
ὅρα τὸν χρυσογέροντα πῶς παίζει νῦν πάλιν·
πέντε τοῦ κόσμου γὰρ εἰπὼν τὰ σάκους εἶναι πτύχας,
πῦρ, ὕδωρ, γῆν καὶ θάλασσαν καὶ πέμπτον τὸν αἰθέρα,
καὶ θώρακα τοῦ κόσμου δε νῦν 'Αχιλέως λέγει·
780 τὸ μέρος τὸ αἰθέριον, τὰ πῦρ δὲ κόρυν τούτου,
τὴν γῆν κνημίδας τούτου δὲ δῆθεν ἐκ κασσιτέρου.
'Επεὶ τὰ ὅπλα πάντα δε ὁ Ἥφαιςος ἦν τεύξας,
ἔμπροσθεν ταῦτα τέθεικε μητρὸς τοῦ 'Αχιλέως,
ὡς ἴρηξ αὔτη δ' ἤλλατο κομίζουσα ἐκεῖνα.
785 'Επεὶ τὸ πῦρ ὑπέςησε κόσμου παντὸς τὴν θέσιν
τὴν γῆν ἐξαπαιμάσαμεν τῇ ζέσει τῇ πυρφόρῳ,
μετεωρῆσαι ἄνω δε τὸν ἔνυργον ἀέρα,
ἐς πλέον τὸν αἰθέρα δε καὶ φύσιν τὴν τῶν ἄςτρων·
ὄμβροι τὲ κατεφέροντο, καὶ 'Αχιλεὺς ὠνομάσθη
790 ἐξ ἀκαρπῶντος, πάγκαρπος, πολυχιλὴς δειχθείς τε.

‘ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Τ. ‘ΟΜΗΡΟΥ ‘ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Παρὰ 'Ηφαίςου 'Αχιλεῖ Θέτις κομίζει ὅπλα,
ὃς τὴν εἰς Ἕλληνας ὀργὴν εὐθέως ἀποῤῥίψας,
καὶ τὰ παρ' 'Αγαμέμνονος εἰςδεδεγμένος δῶρα,
ἀριςησάντων τῶν λοιπῶν, νῆςις αὐτὸς ὑπάρχων,
5 ὁπλίζεται πρὸς πόλεμον· Ξάνθος δ' ὁ τούτου ἵππος
θάνατον προμαντεύεται· ταῦτα μὲν οὕτως ἔχει·

ἤδη τὰ τοῦ κειμένου δὲ λοιπόν μοι μοχλευτέον.
 Ἠὼς ἐστὶ κροκόπεπλος, λαμπρὰ καὶ ποικιλείμων,
τὸ φῶς τοῖς ἀθανάτοις δὲ καὶ τοῖς βροτοῖς εἰσφέρει,
10 στοιχείοις καὶ ἀνθρώποις ἐμφανεστάτως λέγει·
Θέτις δ' ἐς νῆας ἵκανε θεοῦ φέρουσα δῶρα·
τῷ Ἀχιλεῖ δὲ ἥρωϊ, τῷ Θετταλῷ ἐκείνῳ,
διὰ θαλάσσης καὶ νηῶν προσάχθη πανοπλία,
ἔργον θεοῦ τυγχάνουσα, ἤτοι σοφοῦ τεχνίτου,
15 ἢ εἱμαρμένης καὶ θεοῦ δῶρον εἰς Ἀχιλέα.
 Τὸ φῦ χειρί, σημαίνει δέ, ὅτι πρακτικωτάτως
ἤδη τὰ ὅπλα κατιδὼν ὁ Ἀχιλεὺς οὐ λόγοις
θρήνου τοῦ περὶ Πάτροκλον ἀπέπαυσε καὶ γόων·
ἐτέρπετο τῶν ὅπλων δὲ προσβλέπων ποικιλίαν·
20 ἄγαν ἐκπεπληγμένων δὲ βλεπόντων Μυρμιδόνων
ἐλέγχων νηπιώδεις τε καὶ ἀγεννεῖς ἐκείνους.
ἠγριωμένον κατιδὼν, μέμφεται μέγα τούτοις·
αὐτίκα λέγει δὲ ταυτὶ πρὸς τὴν αὐτοῦ μητέρα,
τοὺς τούτῳ προσκομίσαντας διὰ θαλάσσης ὅπλα,
25 τῆς συνεργούσης Ἀχιλεῖ τρόπῳ μητρὸς ὡς ἔφην·
ὦ οἱ ἀποκομίσαντες θαλάσσῃ μοι τὰ ὅπλα,
ἅ περ θεὸς παρέσχηκεν ἤτοι ἡ εἱμαρμένη,
ἢ ἃ σοφὸς ἐποίησε δημιουργὸς τεχνίτης·
τὰ ὅπλα ταῦτα ἔργα μὲν εἰσὶ τῶν ἀθανάτων,
30 οὐδὲ βροτὸς ἂν δέδρακε τοιαύτην πανοπλίαν,
ἤτοι ἐξ εἱμαρμένης μοι ταῦτα τῆς τῶν ἀστέρων,
τὰ ὅπλα ἐκομίσθησαν, οἷα θνητὸς οὐ τεύξει·
τοῖς οἷς ἐγὼ νῦν ὁπλισθεὶς χωρήσω πρὸς τὴν μάχην·
πτοοῦμαι δὲ τὰ τραύματα μὴ συσσαπῇ Πατρόκλου·
35 οἱ δ' εἶπον· πρὸς τὸν πόλεμον πάνυ ταχέως χώρει,
ἡμεῖς δὲ τοῦτον ἄσηπτον τηρήσομεν εὐτέχνως
καὶ ἀμβροσίᾳ μὲν αὐτοί, φαρμάκοις ἀσηψίας,

ἐλαίῳ πάνυ παλαιῷ καὶ ἐρυθρῷ δὲ οἴνῳ,
καὶ τοῖς λοιποῖς κατέχρισαν τὸν Πάτροκλον φαρμάκοις·
40 ὁ δ' Ἀχιλεὺς παρώρμησε τοὺς Ἕλληνας κραυγάζων·
καὶ τ' ἄλλα πάντα μὲν σαφῆ τῦτο ταυῦν ῥητέον·
ἣν ἐν ναυσὶν ἡ Ἄρτεμις ὤφειλε κτεῖναι βέλει·
ἢ λοιμικῷ νοσήματι, εἴθε προανῃρέθη
τὰ λοιμικὰ τῶν νόσων γαρ καὶ τὰ ὀξέα πάντα,
45 ἡλίῳ τὲ προσάπτουσιν ὁμοῦ καὶ τῇ σελήνῃ·
» ἀλλὰ Ζεὺς καὶ Μοῖρα καὶ ἠεροφοῖτις Ἐριννὺς,
ἡ ἡμαρμένη τὲ αὐτὴ καὶ ἡ ἑκάςȣ μοῖρα,
καὶ σὺν αὐταῖς ἡ σκοτεινὴ ἀόρατός τε βλάβη·
θεὸν καὶ πάθος δὲ ψυχῆς, τὴν Ἄτην ὀνομάζει·
50 καὶ τȣ̃ Διὸς φησὶν αὐτὴν καὶ εἱμαρμένης παῖδα,
πᾶν ἀγαθὸν καὶ βλάβη γαρ εἰσὶ τῶν εἱμαρμένων·
ἄκουε καὶ τὴν Ἄτην δε ἥν περ ὁ Ζεὺς ἐβλάβη
ἐξ Ἥρας· ὅτε ἔμελλεν ὁ Ἡρακλῆς τεχθῆναι
καὶ πῶς ἡ Ἥρα λέγεται σχεῖν τοκετὸν Ἀλκμήνης·
55 παῖς ἦν τȣ̃ Ἀμφιτρίωνος ὁ Ἡρακλῆς ἐν λόγῳ,
ἔργῳ Διὸς δὲ ἄνακτος· ὄντος καὶ ἀςρολόγου,
ὃς διαφόροις γυναιξὶ πολλȣ̀ς ἐσχήκει παῖδας·
πρὸς τόκῳ δ' οὔσης ὑπ' αὐτῆς ποτὲ καὶ τῆς Ἀλκμήνης,
τὸν Ἡρακλῆ μελλȣ́σης τε τῷ τότε τίκτειν χρόνῳ·
60 οὔσης ἐγγύȣ τότε δε τȣ́τῳ καὶ τῆς Ἀρχίππης,
πλὴν ἀτελὲς ἑπτάμηνον τέκνον τὸν Εὐρυσθέα,
ὁ Ζεῦς ἐκεῖνος βασιλεὺς ὁ μέγας ἀςρολόγος
τότε καὶ μόνον ἔψευςο· ἰδὼν γὰρ τοὺς ἀςέρας
καλῶς κειμένους ἅπαντας καὶ τόποις βασιλείοις,
65 πρὸς τοὺς ἀςέρας ἀπιδὼν μόνȣς τȣ̀ς γενεθλίους,
μὴ προσκοπήσας εἰ τεχθῆ τῷ τότε δὲ καὶ βρέφος
θεοὶ σοφοὶ καὶ ἄρχοντες τȣ̃το, φησὶ, προλέγω,
Ἀλκμήνη τίκτει σήμερον· τίκτει δὲ βασιλέα·

οὕτω μὲν εἶπεν Ἡρακλῆ νομίζων γεννηθῆναι,
70 μεγαλοσώμου τοῦ παιδὸς τούτου δὲ τικτομένου,
καὶ περισχόντος ἅπαντα τῆς μήτρας τὸν ἀέρα,
ὅ περ καὶ Ἥρας κράτησιν ἔφασαν γενεθλίου,
μᾶλλον καὶ Ἰφικλέους δὲ σὺν τούτῳ τικτομένου·
Ἀλκμήνη δυστοκήσασα μετά τινας ἡμέρας,
75 δεκαμηναῖον τέτοκεν· ἡ δὲ Ἀρχίππη τότε
ἑπτάμηνον ἐγέννησεν ἄςρασι βασιλείοις
τὸν Εὐρυσθέα. καὶ λοιπὸν ἦρχε τῦ Ἡρακλέος·
Ζεῦ πάτερ ἀργικέραυνε· ὦ ἄναξ δέσποτά τε·
δίκην ἀεὶ τῶν κεραυνῶν λαμπροὺς προπέμπων λόγους,
80 ὡς Ἥρα περιτίθησι λόγους τινὰς ἀέρι.
Ὄλυμπον νῦν κατάςερον καὶ ὀρανόν σοι λέγει,
εἰς ὃν μὴ πάλιν ἀνελθεῖν ὤμοσε Ζεὺς τὴν Ἄτην,
τὴν κεφαλὴν τῦ λογισμοῦ τὸ ὄργανον ἐκείνυ,
κἂν φιλοσόφοις ὄργανον τῦ λογισμῦ, καρδία·
85 θεὸς νῦν, ὁ θυμός ἐςιν· ἡ ζέσις τῆς καρδίας,
ὃν ἀμφοτέροις τοῖς ςρατοῖς, μένος προςπνεῦσαι λέγει·
ἐν μοίρᾳ πάντα ἔλεξας, πρεπόντως, ἁρμοδίως·
ὐδὲ ἐπιορκήσαιμι πρὸς δαίμονας καὶ μοίρας,
ἢ πρὸς αὐτῦ τῦ δαίμονος, τουτέςι τῆς ψυχῆς μου·
90 ἤτοι, ὀμνύω τὴν ἐμὴν ψυχὴν, ὐ ψευδορκήσω·
ὁ Ζεὺς ὁ θὲς τὸ κῦδος δε, τανῦν ἡ εἱμαρμένη·
καὶ Ζεὺς ὁ τοῖς ἀνθρώποις δε ταμίας τῦ πολέμου·
Ταλθύβιος ἀλίγκιος θεῷ, εἰς τὴν αὐδὴν δε·
λιγὺς ὀξυφωνότατος, εὔμουσον μέλος ἔχων,
95 οἷον ἠχεῖν ἁρμονικὸν φασὶ καὶ τὺς ἀςέρας·
Ζεὺς δὲ ὁ ὕπατος θεῶν, νῦν οὐρανὸς ὑπάρχει·
θεοὶ, στοιχεῖα τὰ λοιπά· τέως ἐν τοῖς ἐνθάδε·
θεοὶ δὲ δοῖεν ἄλγεα, ἀστέρες, εἱμαρμένη·
ὁ Ζεὺς πατὴρ δε ὁ διδὺς τὰς Ἄτας, εἱμαρμένη,

100 καὶ Ζεὺς ὁ θέλων θάνατον τοῖς Ἀχαιοῖς γενέσθαι·
γυνὴ εἰκυῖα δὲ θεαῖς, κάλλει· ἐπιθυμία·
ταῖς ψυχικαῖς δυνάμεσιν εἴ τε καὶ τῇ σελήνῃ
θεοειδὴς, ὡς τὸ, γυνὴ εἰκυῖα ταῖς θεαῖσι.
Κρονίων ὁ τὰς γέροντας οἰκτείρας μυρομένας,
105 ἡ σκοτεινὴ καὶ ἄδηλος νῦν ἐστιν εἱμαρμένη·
πῶς Ἀθηνᾶ καθέστηκε παῖς δὲ τῆς εἱμαρμένης,
ἡ Ἀθηνᾶ δὲ ὁ ἀὴρ ἐστὶν ἐν τοῖς ἐνθάδε,
ὅτι πᾶν τὸ γινόμενον, ἔργον τῆς εἱμαρμένης·
καὶ τὸ ἐκ τοῦ ἀέρος δε, σημεῖον τί γενέσθαι·
110 καὶ τὸ ψυχρὸν ἢ καὶ θερμὸν, ἀέρα γεγονέναι·
τότε δ' αὐτοῖς ἐγένετο σημεῖον ἐξ ἀέρος·
ἅρπη ὀξὺ βοήσασα· ὄρνεον δ' ἐστι τοῦτο,
ἁρπάζον τὰ νεόττια ὀρνίθων κατοικίων,
καὶ ἐκ μακέλλης κρέα δε καὶ ἐκ τῶν κατεχόντων·
115 αὕτη λοιπὸν βοήσασα, τούτους κινεῖ πρὸς μάχην·
ὡς οἰωνὸς τῶν δεξιῶν καὶ τύχης εὐξυμβόλων,
καὶ Ἀχιλεῖ δὲ γίνεται λήθη λιμοῦ καὶ πείνης,
προθύμως ἀνορμήσαντι πρὸς πόλεμον καὶ μάχην·
ὁ ἀμβροσίαν Ὅμηρος καὶ νέκταρ ἄρτι λέγει
120 αὐτὴ πρὸς τὸν ἀέρα δε ἀνέπτη πατρὸς δόμον,
ἀνεπετάσθη πρὸς αὐτὸν, τουτέστι τὸν ἀέρα·
πατὴρ ὀρνέων δὲ ἀὴρ, ὡς τούτῳ πετομένων·
γέλασσε πᾶσα περιχθὼν· τουτέστιν ἐλαμπρύνθη·
δύσετο δῶρα δὲ θεοῦ, σοφοῦ, τῆς εἱμαρμένης,
125 ἅ τινα Ἥφαιστος, τὸ πῦρ, ἔκαμε τεύχων τῇδε·
Ἥφαιστος νῦν, ὁ χαλκουργὸς τεχνίτης ὁ τῶν ὅπλων·
τίς ἡ φωνὴ τοῦ Ξάνθου δε τοῦ Ἀχιλέως ἵππου,
ἥ περ προεμαντεύσατο καὶ θάνατον ἐκείνῳ;
ἐλεινὸς, ὀλοφυρμός· τοῖς δὲ φρονοῦσι, πάντα
130 λαλεῖ· καὶ προσημαίνουσι τὰ μέλλοντα γενέσθαι·

κἀκ τοῦ σημαίνειν τῆς φωνῆς τοῦ ἵππου τοὺς θρηνῳδοὺς,
θάνατον ἐμαντεύσατο ἐκείνῳ προμηνύειν·
ἐπεὶ φωνὴ τυγχάνει δὲ τίς πλῆξις τοῦ ἀέρος,
ἔφασαν, ὡς φωνήεντα τοῦτον ποιεῖ ἡ Ἥρα·
135 θεῶν ὁ ἄριστος ἐστὶ καὶ παῖς ὁ τῆς Λητοῦς δὲ
Ἀπόλλων καὶ ὁ Ἥλιος, ᾧ Πάτροκλος ἐκτάνθη·
θεῷ δὲ ἐστι μόρσιμον καὶ ἐν ἀνδρὶ δαμῆναι,
στοιχείῳ καὶ ἀνθρώπῳ δὲ πέπρωται τεθνηκέναι,
ἐν γὰρ ναῷ Ἀπόλλωνος ὁ Ἀχιλεὺς τεθνήκει,
140 ἢ Ἀλεξάνδρου ταῖς χερσὶν ἢ καὶ τοῦ Δηϊφόβου·
οὕτως εἰπόντος, Ἐριννῦς φωνὴν αὐτοῦ κατέσχον·
οὕτως εἰπὼν τὸ λυπηρὸν, εὐθέως ἀπεπαύθη.

ὙΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Υ. ὉΜΗΡΟΥ ῬΑΨΩΔΙΑΣ

Διὸς βουλαῖς ἐφάπτονται θεοὶ τῆς συμμαχίας,
καὶ τῷ στρατῷ Ἑλλήνων μὲν ὑπῆρχον συμμαχοῦντες
Ἥρα, Ἀθήνη, Ποσειδῶν, καὶ Ἥφαιστος, Ἑρμῆς τε·
Τρωσὶν ἡ Ἀφροδίτη δὲ καὶ σὺν τῇ Ἀφροδίτῃ
5 Σκάμανδρος, Ἄρης, καὶ Λητὼ, Ἄρτεμις καὶ Ἀπόλλων,
ὃς Ἀχιλεῖ μαχόμενον Αἰνείαν νέφει κρύπτει·
πολλοὺς δὲ κτείνας Ἀχιλεὺς καὶ παῖδα τὸν Πριάμου
Πολύδωρον ἀπέκτεινεν· Ἕκτορα δ' ἀντιστάντα
αὐτὸς Ἀπόλλων ἔσωσε καὶ ῥύεται θανάτου·
10 τοὺς δὲ λοιποὺς ὁ Ἀχιλεὺς κατήπειγεν εἰς Τροίαν.
Οὕτως ὡπλίζοντο σὺν σοὶ Ἕλληνες, παῖ Πηλέως·
ἑτέρωθεν οἱ Τρῶες δὲ ἐπὶ θρωσμῷ πεδίου,
ἐκ πολυπτύχου δ' οὐρανοῦ Θέμιν ὁ Ζεὺς κελεύει
πάντας καλέσαι τοὺς θεοὺς εἰς δόμον τὸν ἐκείνου·

15 ἢ καὶ δραμοῦσα σύμπαντας συγκέκληκεν εὐθέως·
ὀ ποταμὸς ἐλείφθη τις, ὠκεανοῦ δὲ ἄνευ·
οὔτέ τις νύμφη ναίουσα πείσεα τὲ καὶ ἄλση,
καὶ τὰς πηγὰς τῶν ποταμῶν· καὶ συνελθόντες πάντες
ξεσταῖς αἰθούσαις ἵζανον, ταῖς οὔσαις πρὸ δωμάτων,
20 ἅς περ ὁ Ἥφαιστος Διὶ ἐποίησεν ἐντέχνως,
καὶ Ἐνοσίχθων μετ' αὐτοὺς ἐξῆλθε τῆς θαλάσσης·
μέσοις καθίσας δ' ἐν αὐτοῖς, ἀνήρετο τὸν Δία·
τί νῦν ὦ ἀργικέραυνε θεοὺς συνεκαλέσω;
ἆρα περὶ τῶν Τρώων τί βουλεύῃ καὶ Ἑλλήνων;
25 ἐγγὺς ἡ μάχη τούτων γαρ καὶ πόλεμος τυγχάνει·
ὁ Ζεὺς φησὶ δὲ πρὸς αὐτὸν, ἔγνως τὸ βούλημά μου·
φροντίδα τούτων ἔχω γαρ, καί περ ἀπολλυμένων·
ἀλλὰ ἐγὼ καθήμενος, ἔνθεν τερποίμην βλέπων·
ὑμεῖς ὡς πρὸς τοὺς Τρῶας δε καὶ Ἕλληνας ἐλθόντες
30 γίνεσθε μέρους βοηθοὶ, οὗ ἕκαστος θελήσει·
εἰ πρὸς τὸν Ἀχιλέα γαρ μάχοιντο μόνοι Τρῶες,
οὐδὲ βραχύ τι κατασχεῖν ἰσχύσουσιν ἐκεῖνον.
Φύσιν πλουτῶν ὁ Ὅμηρος ὑπὲρ ἀνθρώπου φύσιν,
ὢν τὲ φρενῶν θησαύρισμα καὶ νοῦς αἰθεροδρόμος,
35 καὶ θάλασσα καὶ πέλαγος, ὠκεανὸς χαρίτων,
πασῶν τεχνῶν τε λογικῶν ἀσύγκριτος ἀκρότης,
πανσόφοις πάντα χάρισι τὸν λόγον κεραννύει·
ὥς περ κἀνταῦθα νῦν ποιεῖ συγκεραννὺς μυρία·
ἐν τῷ τὴν μάχην λέγειν γαρ τῶν μυθικῶν θεῶν σοι,
40 τῶν συνεργούντων Ἕλλησι καὶ γένει τῷ τῶν Τρώων,
τοῦ μύθου τῷ γλυκάζοντι τέρπει τοὺς ἀπλουστέρους·
ῥητόρων δὲ δεινότητι καὶ τῇ φρενῶν πυκνώσει,
δοκεῖ τὸν Ἀχιλέα μεν πάντων ὑπερεξαίρειν·
δείκνυσι δὲ τὸ ἀληθὲς τῇ πρὸς Αἰνείαν μάχῃ,
45 καὶ λόγοις, οἷς ὁ Ἀχιλεὺς φησὶ πρὸς τὸν Αἰνείαν·

ἀλληγορῶν δὲ φυσικῶς, τέρπει σοφὰς καρδίας·
καὶ πράξεις γράφων χρονικὰς, διδάσκει καὶ προγνώσεις·
καὶ δὴ προσέχων, ἄκουε, πᾶν μου λεπτολογῦντος.

Οἷα προάγγελα πολλὰ συμβαίνουσι σημεῖα
50 ἐπὶ μελλούσαις συμφοραῖς ἐθνῶν καὶ πολισμάτων,
καὶ διωνύμων δὲ ἀνδρῶν ἔν τισι τῶν ςοιχείων·
οὕτω κτανθῆναι μέλλοντος καὶ Ἕκτορος τῷ τότε,
καὶ Τροίας δὲ τοῖς δόρασιν Ἑλλήνων πορθηθῆναι,
πρῶτον μὲν νέφος πάμπυκνον ἀέρος συγκινήσει,
55 τὸν ὀρανὸν ἐμέςωσεν ὑδάτων ἀνιμήσει,
τῶν ἐκ θαλάσσης, ἐκ πηγῶν, καὶ ποταμῶν, ἀλσῶν τε,
ἁπλῶς ἐκ τόπε σύμπαντος ὄντος ἐκ τῶν παρύγρων·
καὶ θάλασσα δ' ἐξέδραμε τούτης βρασμῷ τῆς κοίτης·
καὶ ζάλη γέγονε δεινὰ σύμμικτος τῶν ςοιχείων,
60 καὶ καταιγίδες καὶ σκηπτοὶ, καὶ κεραυνοὶ, βρονταί τε,
ὄμβρων ῥαγδαίων χύσεις τε καὶ ποταμῶν πλημμύραι·
ὑφ' ὧν ἐπελαγίζοντο τῆς γῆς αἱ πεδιάδες,
ἐκλήψεις τῶν φωςήρων τε, σεισμοὶ, ῥηγμοὶ καὶ βόμβοι·
Ὅμηρος γέρων δ' ὁ χρυσῦς δεινότητι ῥητόρων
65 τὰ πάντα ταῦτά σοι καλῶς νῦν προσωποποιήσας,
Δία φησὶ τὸν ὀρανόν· Θέμιν δ' αὖ ὀνομάζει
δύναμιν τὴν ἀνάγουσαν εἰς ὀρανὸν ἰκμάδας,
καὶ πᾶσαν φύσιν ἔνυγρον, ἥν περ καλεῖ καὶ Νύμφας·
Ὄλυμπον δὲ πολύπτυχον τὸν ὀρανὸν νῦν λέγει,
70 διὰ τὰς ζώνας τὰς αὐτῦ· τὰς καθ' ἑτέρους σφαίρας·
αἵ περ ὀκτὼ τῷ ἀριθμῷ κατά τινας τελῦσιν,
αἱ τῶν ἑπτὰ πλανήτων τε καὶ ἡ ἀπλανεςάτη,
ἐννέα καθ' ἑτέρους δὲ καὶ κατ' αὐτὸν τὸν Πρόκλον·
καὶ γὰρ τὴν γῆν συντάττυσι ταῖς σφαίραις τῶν ἀςέρων,
75 ὡς καὶ τοῖς ἔπεσιν αὐτῦ Ἐρατοσθένης γράφει·
Ὄλυμπον μὲν πολύπτυχον, τὸν οὐρανὸν οὕτως πως,

τὴν νέφους δ' ἐπιστήριξιν ὡς πρὸς τὸν ἄνω τόπον,
θεῶν καθέδραν σοι φησὶν, ἐν ταῖς Διὸς αἰθούσαις·
ἤτοι, ὑπαίθροις καὶ θερμοῖς καὶ μετεώροις τόποις,
80 οὕς περ ὁ Ἥφαιστος, τὸ πῦρ, ὑπέστασεν ἀρχῆθεν·
τὴν δὲ θαλάσσης ἔκβρασιν τὴν τότε γεγονυῖαν,
ἀφ' ἧς καὶ τὸ λεπτότερον ἀναμιχθὲν ἀνήχθη,
μὴ παρακούσαντα φησὶ Θέμιδος Ποσειδῶνα,
ἀλλ' ἀνελθόντα σὺν λοιποῖς καὶ μέσον ἱδρυνθέντα,
85 ἀνερωτῶντα τὲ Διὶ, φωνὴν τὸν ἦχον λέγων·
μή τοι ἄρα τὸ βούλημα καθέστηκε τὸ τότε,
περὶ Ἑλλήνων Τρώων τε μάχης, καὶ τοῦ πολέμου;
καὶ οὐρανὸν τὸν Δία δε λέγοντα τούτῳ πάλιν
ἔγνως δι' ἣν ἐκλήθητε νῦν Πόσειδον βουλήν μου·
90 τὸ ὕδωρ δ' Ἐνοσίγαιον ὁ Ὅμηρός σοι λέγει,
ὡς τῶν σεισμῶν παραίτιον, μακρηγορεῖν οὐ δέον·
τὸν οὐρανὸν τὸν Δία δε πλάττει συγκατανεύειν,
ὅτι οὕτως ἀπέβησαν τὰ πράγματα τῷ τότε·
μένει δ' ὁ Ζεὺς ἐν τῇ πτυχὶ καθήμενος Ὀλύμπου,
95 οἱ δ' ἄλλοι συγκατέρχονται πρὸς Ἕλληνας καὶ Τρῶας·
ὅτι ἀὴρ ὁ οὐρανὸς, ἀνωφερὲς στοιχεῖον,
ὡς ἔστι πλέον, ὁ αἰθὴρ τὸ πῦρ δὲ, ἐπὶ πλέον·
τὸ ὕδωρ δὲ, βαρύτερον, κατωῤῥεπὲς τυγχάνει·
ἡ λαλιὰ δὲ τοῦ Διὸς Κρονίδου, τοῦ ἀέρος,
100 τοῦ ἐξ Ἐρέβους, Κρόνου πρὶν καὶ χάους γεννηθέντος,
πνεῦμα δεινὸν καὶ βίαιον, κλονῆσαι τὰ στοιχεῖα·
ὁ συμβουλὴν πρὸς πόλεμον, θεῶν νῦν ὀνομάζει·
ἡ Ἥρα μὲν καὶ Ἀθηνᾶ καὶ οἱ λοιποὶ οὓς λέγει
ἔβαινον πρὸς βοήθειαν Ἑλλήνων· οἱ δὲ Τρώων
105 νῦν σοι κατὰ προέκθεσιν καὶ προκατάστασίν δε
θεοὺς Ἑλλήνων συνεργοὺς καὶ τοὺς τῶν Τρώων λέγει·
τὴν συμβολὴν τῆς μάχης δε τούτων, προβαίνων εἴποι·

ἡμεῖς δὲ νῦν ἐροῦμεν σοι τίνα στοιχεῖα τάδε,
καὶ πῶς τὰ μὲν τοῖς Ἕλλησι, τὰ δὲ Τρωσὶ συνήργει.
110 Ἥρα, αἰθήρ· ὁ καθαρὸς, λεπτομερὴς ἀήρ τε·
ἡ Ἀθηνᾶ, ὁ πρόσγειος καὶ καθαρὸς ἀήρ δε,
ὡς Ὅμηρος τοῖς ὄπισθεν ὑπέδειξε ταδί μοι,
οὕτω κατ᾽ ἔπος τὰ ῥητὰ προσενεγκὼν ἐκεῖσε·
» Πλησίαι αἵγ᾽ ἥσθην· κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην·
115 καὶ πάλιν, ἐμφανέστερον ἐ μύθῳ κεκρυμμένῳ
ἐλάτῃ δὲ ἠέρος τίς ἵκανεν εἰς αἰθέρα·
οὕτως ἡ Ἥρα, ὁ αἰθήρ· ἀὴρ, ἡ Ἀθηνᾶ δε·
ὁ Ποσειδῶν, ἡ θάλασσα· γῆν ὁ ὀχῶν, βαστάζων·
Ἑρμείας Ἐριούνης δε, καὶ ὠφελῶν μεγάλως·
120 πυρὰ, τὰ διατρέχοντα ἐν καθαρῷ ἀέρι·
ἃ γίνεται κινήσεσιν ἀνέμων κεκραμένων,
λυσιτελῶν, καὶ τὸ ὑγρὸν πᾶν ἐκπυρηνιζόντων·
Ἥφαιστος, ἡ θερμότης δε ἀέρος, ἐξ ἡλίου,
ὃς βλεμμεαίνει ἄγριον, καὶ καυστικόν τι φαίνει·
125 κυλλοποδίων καὶ χωλὸς, οὕτω πως κεκλημένος,
δι᾽ ἅς περ τρεῖς εἰρήκειμεν σοὶ πρότερον αἰτίας,
καὶ ὅτι ἄκρατον τὸ πῦρ καὶ ἀμιγὲς ὑπάρχον,
ἐ κίνησιν εἰς γέννησιν, ἀλλὰ φθορὰν εἰσφέρει·
ταῦτα Ἑλλήνων συνεργὰ καὶ συμμαχῦντα ἦσαν·
130 ἐστιν ἐν ἐκστρατείᾳ γαρ τοῖς Ἕλλησιν, ὡς οἶδας,
στρατοπεδευομένοις τε τοῖς τόποις τοῖς ὑπαίθροις,
ἐκ ἐν οἰκίαις ἐσι δε, καὶ τείχει πολισμάτων
ὅτε λεπτομερέστερος ἀὴρ καὶ καθαρός δε,
ἔτι τε, ὁ παχύτερος πλὴν καθαρὸς καὶ ἐτος,
135 συνείργει τέτοις ποσαπλῶς εὐδίῳ καταστάσει·
ἄνευ τελμάτων καὶ πηλε βαδίζειν μὲν τὸ πρῶτον·
ὕπνον καθεύδειν, ἄνομβρον· κἂν γέμοντα μερίμνης·
ῥαδίως ξυληγεῖσθαι τε καὶ τέμνειν δὲ καὶ χόρτον·

χλόην τοὺς ἵππους νέμεσθαι, χειμῶνος μὴ ὀχλοῦντος·
140 τὰς τῶν βελῶν πτερώσεις τε καὶ τὰς νευρὰς τῶν τόξων,
καὶ νεῦρα πλέον τὰ αὐτῶν χειμῶνι μὴ χαυνοῦσθαι·
οὕτως συνήργουν Ἕλλησιν ἡ Ἀθηνᾶ καὶ Ἥρα·
ὁ Ποσειδῶν, ἡ θάλασσα, τούτοις συνείργει πάλιν·
καὶ ὁ Ἑρμῆς, ἡ κίνησις πνευμάτων κεκραμένων,
145 ὡς δὴ ὁλκάδων πνεύμασιν εὐκράτοις καὶ προσφόροις,
κομιζομέναις ἅπαντα τὰ χρησιμεῦντα τούτοις·
οἱ ἄνεμοι καὶ πνεύματα πῶς μεγαλωφελῆ δε;
ὡς πᾶν φυτὸν ἐκτρέφοντες, κομίζοντες ὁλκάδας,
ὡς εὐζωΐας αἴτιοι, τί δεῖ μηκύνειν λόγους;
150 Ἥφαιστος, ἡ θερμότης δε ἀέρος ἐξ ἡλίου,
ὅσα συνήργει τῷ στρατῷ τῷ τῶν Ἑλλήνων; οἶδας·
οὕτω θεοὺς στοιχειακῶς ἐνθάδε σύ μοι νόει·
πραγματικῶς δὲ μηδαμῶς· μή δέ γε ψυχικῶς μοι·
μὴ δ' ἀστρονομικώτατα τούτους ἀστέρας νόει·
155 ἀλλ' ὥς περ εἶπόν σοι, ταυτὶ στοιχειακῶς μοι νόει
τοῖς Ἕλλησιν, ὡς ἔφημεν, οὕτω λυσιτελοῦντα·
ἤδη δὲ λέξω τοὺς θεοὺς τῶν Τρώων τοὺς συμμάχους.

Κορυθαίολος Ἄρης μὲν, πῦρ ἄτακτον καὶ ζάλη
οἷον τὸ πῦρ τῶν κεραυνῶν, ὁ ζάλης καὶ χειμῶνος
160 κορυθαίολος φέρει δε τοῦτο τὸ πῦρ τὴν κλῆσιν,
τοῖς ἄνω τόποις ὡς ποιοῦν ποικίλας τὰς ἐλλάμψεις·
Τρώων δ' ὑπῆρχε συνεργὸν, τοὺς Ἕλληνας ὡς βλάπτον·
Φοῖβος Ἀπόλλων, ἥλιος τὸ φάος τὸ τοῦ βίου·
ἀκερσεκόμης, δ' ὁ μακρὰς ἀκτῖνας κεκτημένος·
165 πῶς δὲ συνήργει τοῖς Τρωσὶ, πῶς ἦν Ἑλλήνων βλάβη;
τῷ μὲν θερμῷ τοῖς Ἕλλησι τὰ μέγιστα συνήργει,
ὅ περ καὶ Ἥφαιστον φησὶ, βολαῖς δὲ τῶν ἀκτίνων
ἐν τῷ πολέμῳ μέγιστα τοὺς Ἕλληνας ἐστρόβει,
μέγα συνήργει δὲ Τρωσί· λάμπων τῶν μὲν κατόπιν,

170 Ἑλλήνων δὲ πρὸ πρόσωπον μέχρι καὶ μεσημβρίας·
Λητώ τε καὶ ἡ Ἄρτεμις, αὐτὴ ἡ Ἀφροδίτη·
Λητὼ νῦν, νὺξ ἡ σκοτεινὴ, Ἄρτεμις ἡ σελήνη·
ἄςρων καὶ τῶν ἀςέρων δε κρᾶσις, ἡ Ἀφροδίτη·
ταῦτα Τρωσὶ δὲ ὄφελος· Ἕλλησι δ' ἦσαν βλάβος·
175 οἱ Τρῶες καταςέροις γαρ νυξὶ καὶ πανσελήνοις,
καὶ ἀσελήνοις δὲ νυξὶ, καταδρομαῖς λαθραίαις,
τοῖς Ἕλλησιν εἰργάζοντο τὰ δυσχερῆ παντοῖα·
ἵππους ἐλαύνοντες αὐτῶν, συλῶντες τε μυρία,
καὶ καταδορατίζοντες καὶ κτείνοντες ὁπόσους·
180 καὶ Σκάμανδρος ὁμοίως δε, Τρωσὶ μὲν ἐβοήθει.
Ἕλλησι δ' ἦν ἀντίθεος· οἷς περ ἀκούσῃ λόγοις·
ὑπῆρχον γνώριμοι Τρωσὶν οἱ πόροι τοῦ Σκαμάνδρου,
δι' ὧν νυξὶν ἐκτρέχοντες, τοὺς Ἕλληνας ἐκάκουν·
κᾂν ταῖς ἡμέραις πάλιν δε, λοχῶντες λόχμαις τούτου,
185 πολλοὺς ἀνῄρουν ἀπ' αὐτῶν, αἴφνης ἐπιδραμόντες·
οὕτω Τρωσὶ προςβοηθῶν ὁ Σκάμανδρος ὑπῆρχε·
τοῖς Ἕλλησιν ἀπείροις δε τῶν πόρων ὑπηργμένοις,
ἦν πύργος καὶ ἀντίφραγμα, χωροῦσι κατὰ Τρώων·
καὶ ἄλλως Τρώων βοηθὸν τὸν Σκάμανδρον νῦν λέγει·
190 ὅτι ῥαγδαίων ὑετῶν αἴφνης καταῤῥαγέντων
ὡς περαιτέρω σοι σαφῶς ὁ Ὅμηρος διδάξει,
ὑπερκοιτήσας τῇ πολλῇ χύσει τῇ τῶν ὑδάτων,
μικροῦ δεῖν ἂν ἀπέπνιξε τότε τὸν Ἀχιλέα.
θεοὺς Ἑλλήνων βοηθοὺς καὶ Τρώων ἠκηκόεις.
195 ἄκουε τούτων ἔριδα καὶ συμβολὴν τῆς μάχης·
Ὦρτο μὲν ἔρις καρτερά· ἐβόα δ' ἡ Ἀθήνη·
ποτὲ παρὰ τὴν τάφρον μεν, ὁτὲ πρὸς τὰς ἀκτάς δε·
ὁ Ἄρης δ' αὖ ἑτέρωθεν αὖε Τρωσὶ κελεύων,
ἐξ ἀκροπόλεως ποτέ· ποτὲ πρὸς τῷ Σιμοῦντι·
200 ὦρτο μὲν ἔρις, σύγχυσις γέγονε τῶν ςοιχείων·

ἡ Ἀθηνᾶ δ' ἐβόησε, λαίλαψ δεινὸς ἐβόμβει·
ὁ Ἄρης ἄτακτον δὲ πῦρ δεινῶς ἐςρατηλάτει·
τὸ πνεῦμα τὸ ὐράνιον, ὁ ὐρανὸς αὐτός δε,
ὃ καὶ πατὴρ καθέςηκεν ἀνθρώπων καὶ ςοιχείων,
205 δεινὸν κροτήσει τῶν νεφῶν ἐβρόντησε τῷ τότε·
τὸ δ' ὕδωρ, ὃ καὶ Ποσειδῶν, ἐκ βάθρων, καὶ κρηπίδων,
πᾶσαν τὴν γῆν ἐσάλευσε σεισμῷ φρικωδεστάτῳ·
καὶ μύκημα δὲ βίαιον ἐκ γῆς ἐχώρει στένον·
ὅ περ βοὴν νῦν Ὅμηρος Ἅδυ κατονομάζει·
210 τὴν δ' ἐκ τῶν βάθρων κίνησιν ταύτης τῶν κατωτέρων,
ἅ περ καὶ Ἅδης λέγεται πᾶσι μυθογραφῦσιν,
ἅλμα τῦ Ἅδου Ὅμηρος ἐκ θρόνων τύτου λέγει.
Τόσος ἦν κτύπος τῶν θεῶν ἔριδι ξυνιόντων,
τόσος ὁ κτύπος γέγονε συγχύσει τῶν στοχείων.
215 Ἄντα τῦ Ποσειδῶνος μεν, εἶχεν Ἀπόλλων βέλη·
ὄμβροι μὲν κατεφέροντο βίαιοι καὶ ῥαγδαῖοι,
καὶ ἥλιος ὑπέφαινεν ἅμα βραχὺ σὺν ὄμβροις·
Ἄντα Ἐνυαλίυ δε ἵστατο ἡ Ἀθήνη
ἀντία δὲ τῦ Ἄρεος, ἤτοι πυρὸς ἀτάκτου,
220 πυρὸς ἀτάκτου λέγω δε κεραυνοβολημάτων·
ἡ Ἀθηνᾶ καὶ ὁ ἀὴρ, ὕδασι πάχος σχοῦσα,
ἡ γὰρ ὑγρότης τῷ πυρὶ πάντως τῶν ἐναντίων.
Ἥρῃ δ' ἡ χρυσηλάκατος ἡ Ἄρτεμις ἀντέστη·
τῷ λεπτομερεστέρῳ δε ἀέρι αἰθερίῳ,
225 ὃ περ κινεῖ μὲν πνεύματα καὶ νέφη συνταράττει,
σελήνη νῦν ἡ Ἄρτεμις χρυσοβελὴς, χρυσάκτιν,
ἀντέτεινεν· ἀνθίστατο τῇ τῶν νεφῶν κινήσει·
κελαδεινὴν δ' ὁ Ὅμηρος νῦν τὴν σελήνην λέγει,
διὰ τὰ κυνηγέσια καὶ τὰς κραυγὰς τὰς τύτων·
230 ἐν ἐνσελήνοις γὰρ νυξὶν οἱ παλαιοὶ ἐθήρων·
τὴν δὲ σελήνην ἀδελφὴν ἡλίου καλεῖν θέλει,

ὡ θυγατέρα ταύτου δὲ καθὼς δοκεῖ τοῖς ἄλλοις,
ὡκ ἀγνοῶν δανείζεσθαι ταύτην ἡλίῳ σέλας.
τῷ τῆς δημιυργίας δὲ λόγῳ κατονομάζει
235 ταύτην ἡλίυ ἀδελφὴν, ἄμφω καὶ γὰρ παρήχθη
τέλεια καὶ ὁλόκληρα δημιυργίας λόγῳ·
ὕτω τῇ Ἥρᾳ Ἄρτεμις ἀντέστη, ἡ σελήνη.
Λητοῖ, νυκτί δε σκοτεινῇ, ἀντέστη ὁ Ἑρμείας·
πυρὰ τὰ μερικώτερα τῶν πνευματωδεστέρων,
240 οἵων ἀστέρων χύσεις δε, δαΐδες, καὶ τοιάδε
ἠναντιῦτο τῆς νυκτὸς τῷ ζοφερῷ τῷ τότε.
Ἓν δὲ Λητὼ καὶ ὁ αἰθὴρ κατά τι ὑπηργμένα·
ἓν δὲ καὶ Ἄρης καὶ Ἑρμῆς, ὡς ἕτερα ἑτέροις,
κατά τι διαφέρουσιν ἅ περ ταυῦν μοι μάθε·
245 Ἡ μὲν Λητὼ, ἡ νὺξ ἐστιν· ὡς φέρουσα δὲ ὕπνον·
τὴν ληθεδόνα τῶν κακῶν, Λητὼ κατωνομάσθη·
καὶ ὁ αἰθὴρ δὲ, νύξ ἐστιν· εἰ μὴ γὰρ νὺξ ἐπέλθοι,
τίς διακρίνειν αἰσθητῶς αἰθέρα ὐκ ἰσχύει,
ἂν τὺς ἀστέρας ἴδοι δε, γινώσκει τὸν αἰθέρα·
250 ὡς μὲν οὖν ὑπνοδότειραν, τὴν νύκτα Λητὼ λέγει,
ὡς πυραυγῶν ἀστέρων δε γεννήτριαν, αἰθέρα,
κἄνπερ ὁ Σταγειρόθεν σοι οὐχ' οὕτω δογματίζῃ·
Ἔγνως τὴν Ἥραν καὶ Λητώ· πάλιν Ἑρμῆς καὶ Ἄρης,
πυρὰ μὲν καὶ ἀμφότερα, καὶ κατὰ τῦτο, ἔντι·
255 ἀλλ' ἡ πνευματωδέστερον καὶ ἀφλεγὲς, Ἑρμείας·
ἡ δὲ σφοδρὸν καὶ καυστικὸν ἄτακτον ἔχον ῥύμην,
Ἄρης κατονομάζεται, καὶ τὰ λοιπὰ, ὁμοίως.
Σῶκον καὶ Ἐριούνην δε, πνεῦμα πυρῶδες λέγει,
ὡς σωστικὸν λυσιτελὲς, καὶ διεκτρέφον πάντα·
260 τοῖς ψυχικοῖς, ἑτέρως δε τοῖς πρακτικοῖς, ἀλλοίως.
Τῶν μὲν λοιπῶν ἀκήκοας θεῶν ἐπωνυμίαν·
ἄντιος τῦ Ἡφαίστου δε ἦν ποταμὸς ὁ μέγας

ὃν οἱ θεοὶ καὶ οἱ σοφοὶ, Ξάνθον καλοῦσι κλῆσιν,
Σκάμανδρον πάντες δὲ βροτοί· ἤτοι, ἀσόφων γένος·
265 πῶς ἐναντίος Σκάμανδρος Ἡφαίστῳ δὲ ὑπῆρχεν;
ὅτι καὶ θέρμης οὔσης μὲν ἡλιακῶν ἀκτίνων,
ὅμως ὁ Ξάνθος ταῖς βροχαῖς, ἐξέδραμε τῆς κοίτης·
ὅτέ περ ἔμελλε βολαῖς κλύζειν τὸν Ἀχιλέα,
κἂν πάλιν ἀνθυπέδραμε πρὸς κοίτην τὴν οἰκείαν,
270 καὶ ταῖς ἀκτῖσι θερμανθεὶς, ἀνέπεμπεν ἰκμάδας·
ἅς περ πρὸς Ἥραν δέησιν κατονομάζει Ξάνθου·
πλὴν ἀλλὰ πρόσχες ἀκριβῶς, βαθύς ἐστιν ὁ γέρων,
καὶ παίζων τοῖς μυθώδεσιν ἠπάτησε μυρίους·
μὴ ἐν ἡμέρᾳ σύμπαντα ταῦτα γενέσθαι δόξῃς·
275 στοιχειακῶς γὰρ ὁ Ἑρμῆς πῶς ἐν ἡμέρᾳ λέγει
Λητοῖ ἀντέστη τῇ νυκτὶ, αἰθέρι δὲ σελήνη,
νοεῖν γὰρ ταῦτα ψυχικῶς, ἐσχάτης ἀγνωσίας·
ἀλλ' οὕτω λέγει προφανῶς ὁ γέρων καὶ διδάσκει,
ὅτι τῷ τότε σύγχυσις ἐτέλει τῶν στοιχείων
280 ἐν ταῖς ἡμέραις καὶ νυξὶν, οὐ μὴν ἡμέραις μόνον·
Ἀπόλλων ὁ Αἰνείαν δε κατ' Ἀχιλέως ὄρσας
ὁμοιωθεὶς Λυκάονι, παιδὶ τῷ τοῦ Πριάμου,
αὐτὸς ἐστὶν ὁ ἥλιος· ὅν περ ἰδὼν Λυκάων
λάμποντα κατὰ πρόσωπον στρατοῦ τοῦ τῶν Ἑλλήνων,
285 καὶ Ἀχιλέα βλάπτοντα πρὸς συμβολὰς τῆς μάχης,
τῷ Ἀχιλεῖ μονομαχεῖν, λόγοις Ἀνείαν πείθει·
Ὁ Ζεὺς, ἡ εἱμαρμένη νῦν· Ἀθήνη, πανουργία·
θεῶν δὲ εἷς ὁ τὸν λογὸν τῷ Ἀχιλεῖ ἀμύνων,
θυμὸς καὶ εὐτυχία δε· δόλοι, καὶ πανουργίαι·
290 εἰ δὲ θεὸς ὁ πόλεμος ἢ καὶ θυμὸς ἐνθάδε·
θεοῖς ἀειγενέτῃσιν· αὐτῇ τῇ εἱμαρμένῃ,
τῇ ἐκ τῶν ἄστρων ἅμα τε καὶ δρόμου τῶν ἀστέρων·
καὶ σὲ δὲ κόρης τοῦ Διὸς φησὶ τῆς Ἀφροδίτος,

ἤτοι, ὡραίας θυγατρὸς Διὸς, νῦν βασιλέως·
295 ὁ Ἀχιλεὺς δὲ, χείρωνος θεᾶς, ἤτοι ἀρχούσης·
ἡ σὴ γὰρ μήτηρ, παῖς Διὸς, τουτέστι βασιλέως·
ἡ Ἀχιλέως μήτηρ δε τοπάρχου θαλασσίου,
ἡ Ἥρα δ' ἣν οὐκ ἔλαθεν ὁ παῖς ὁ τοῦ Ἀγχίσου,
εἰποῦσα τὲ ἃ εἴρηκε πρὸς Ποσειδῶ Ἀθήνη,
300 πνεῦμα κινῆσαν θάλασσαν ἐστὶ καὶ τὸν ἀέρα,
ὃ τάχα καὶ ἀντέτεινεν ἡλίου ταῖς ἀκτῖσι,
κἂν οὐ κατίσχυσαν αὐτὸν νεφώσει συγκαλύψαι·
» Πάντες δ' οὐλίμποιο κατήλθομεν ἀντιόωντες·
Ἐμπεδοκλῆς καὶ Στωϊκοὶ θέρος φασὶν ὑπάρχειν
305 πύκνωσιν κάτω τοῦ πυρός· χειμῶνα δ' ἀντιστρόφως
ἀέρος εἶναι πύκνωσιν, ὡς πρὸς τὸ ἄνω μέρος.
Ὅμηρος ἐν τῷ ἔπει δε ᾧ περ τανῦν εἰρήκειν,
φαίνεται καὶ τὴν πάχυνσιν ἀέρος εἰς τὸ κάτω,
ὡς ἀλλοχοῦ ἀνίμησιν ὑδάτων εἰς τὸ ἄνω·
310 χειμῶνα ὁριζόμενος καὶ περιτράνως λέγων,
» εἰδ' Ἀχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκπεύσεται ὀμφῆς·
εἰ Ἀχιλεὺς οὐ μάθοι δε ταῦτα ἐκ μαντευμάτων,
θεῶν, ἀστέρων, ἢ σοφῶν, εἴ τε καὶ τῶν στοιχείων·
τουτέστιν, ἅ τε δὶ αὐτῆς τῆς ὑδατομαντείας,
315 ἢ ψυχικῶν δυνάμεων, ἤτοι φρεσὶν οἰκείαις·
δήσειν, ὁπότε τίς θεὸς κατεναντίον ἔλθοι·
θεοὺς, τὸ πῦρ, καὶ ὕδωρ δε καὶ τὰ λοιπὰ νῦν λέγει·
αἰνίττεται δὲ Σκάμανδρον μέλλοντα τοῦτον κλύζειν·
τὸ, χαλεποὶ δὲ οἱ θεοὶ βροτοῖς ὁρᾶσθαι μάχαις,
320 δύσκολον μάχεσθαι φησὶ θνητὸν πρὸς τὰ στοιχεῖα.
πρὸς γῆν, πρὸς πῦρ, πρὸς ὕδατα, πρὸς ἄλλο τῶν στοιχείων·
τὸ, Ἥρα περιῆψε δὲ πανσόφως νῦν τοὺς λόγους,
καὶ Ποσειδῶνα λέγοντα πρὸς ταύτην παρεισφέρει,
ὡς ἐξ ἀέρος τοῦ λεπτοῦ πνευμάτων κινηθέντων

325 μετ' ἤχου τε τὴν θάλασσαν, σφῆς ἐκβρασάντων κοίτης,
μέχρι τοῦ τείχους, ὃ φασὶ τεῖχος τοῦ Ἡρακλέος·
ἐγὼ θεοὺς οὐ θέλω νῦν ἔριδι ξυνελάσθαι·
» Ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζόμεσθα κιόντες
» ἐκ πάτου ἐς σκοπιήν· πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει·
330 » εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχῃσι μάχης, ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,
» ἢ Ἀχιλῆ' ἴσχωσι καὶ οὐκ εἰῶσι μάχεσθαι,
» αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφι νεῖκος ὀρεῖται
οὔπω ἀκμὴν ἡ σύγχυσις γέγονε τῶν στοιχείων·
ἔμελλε δ' ἤδη γίνεσθαι· ὅθεν τὸ ὕδωρ λέγει·
335 νῦν μὲν ἐκτὸς ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ τοῦ προφανεστάτου
αὐτός φησι καθέζεσθαι, ἤγουν ἐφησυχάζειν·
ἂν ἄτακτα δὲ Ἄρεος πυρά τινα φανείη,
εἴτε καὶ κατὰ πρόσωπον ἥλιος Ἀχιλέως,
ἢ Ἀχιλέα Σκάμανδρος τῆς μάχης ἀποπαύει,
340 αὐτίκα μάχην καὶ ἡμεῖς συμβάλωμεν ἀλλήλοις,
οἶμαι στραφῆναι τάχει δε πρὸς οὐρανὸν σὺν νίκῃ·
ῥητῶς δ' εἴργειν τὸν Σκάμανδρον, οὐκ εἶπεν Ἀχιλέα,
ὅτι τὸ ὕδωρ Ποσειδῶν, καὶ Σκάμανδρος δὲ ὕδωρ,
καὶ πῶς ὕδωρ τῷ ὕδατι πολέμιον φανείη;
345 ἀλλ' ὁ παχὺς καὶ ἔνυγρος ἀὴρ ὁ ἐξ ὑδάτων,
ἡλίου παύσει τὰς βολὰς μὴ βλάπτειν Ἀχιλέα·
εἶτα δὲ καὶ τὸν Σκάμανδρον ἐκ τῆς ὀμβροβλυσίας,
ἀνακυμήναντα δεινὸν σφῆς κοίτης ἐκδραμόντα,
καὶ Ἀχιλέα μέλλοντα τοῖς ῥεύμασι συμπνίγειν,
350 ἥλιος ἐξικμάσειε θερμότητι προσλάμψας,
ὅ περ καὶ Ἥφαιστον καλεῖ, δεινὸς ὢν λογογράφος·
ὅπως μὴ τὸν Ἀπόλλωνα, τὸν ἥλιον δὲ λέγω,
ὃν εἶπε Τρώων σύμμαχον, δείξῃ καὶ τῶν Ἑλλήνων,
νομίζω τούτους δὲ νικᾶν ὁ Ποσειδῶν εἰρήκει,
355 ὅτι τότε συμβέβηκεν οὕτω γενέσθαι ταῦτα,

στοιχεῖα ἡττηθῆναι τὲ τὰ σύμμαχα τῶν Τρώων,
ἄλλοις καιροῖς δ' ἐγένετο τὰ τούτοις ἐναντία·
» Ὣς ἄρα φωνήσας, ἡγήσατο Κυανοχαίτης
» τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο·
360 τὸν μετὰ ἤχου ἐκβρασμὸν τὸν τότε τῆς θαλάσσης,
φωνήν τε καὶ προήγησιν φησὶ τῦ Ποσειδῶνος·
Κυανοχαίτην λέγει δε, ὡς ζάλης κινουμένης,
θαλάσσης οἰδαινούσης τε καὶ συμμελαινεμένης·
» Ἔνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἕζετο καὶ θεοὶ ἄλλοι,
365 » ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄῤῥηκτον νεφέλην ὤμοισιν ἕσαντο·
ἤτοι τὸ ὕδωρ καὶ ὑγρὸν καὶ νέφος πνευματῶδες
ἦσαν πρὸς οἷς εἰρήκειμεν τόποις τῆς Τροίας μέρος,
ἀρεῖκαὶ δὲ σελασμοὶ καὶ κεραυνῶν ἐκχύσεις,
ἅμα θ' ἡλίῳ λάμποντι ἑτέρωθεν ὑπῆρχον·
370 τὸ μήπω συγχυθῆναι δε ταῦτα πρὸς μίαν ζάλην,
βουλὰς αὐτῶν καὶ ἄοκνον πρὸς μάχην εἶναι λέγει·
τὸ Ζεὺς δὲ, τὸ ὐράνιον πνεῦμα ἐκίνει ταῦτα·
ὅ περ Διὸς νῦν κέλευσιν ὁ γέρων ὀνομάζει.
» Ἦγον· ἀτάρ σε Ζεὺς ἐῤῥύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι·
375 Ζεὺς ὁ ἀςὴρ ὡς καὶ θεοὶ οἱ ἄλλοι τῶν ἀςέρων,
ἐξ ὧν τῷ βίῳ γίνεσθαι φασὶ τὰ εἱμαρμένα·
ἡ Ἀφροδίτη νῦν δηλοῖ ἀπέραςον ὡραῖαν·
» Δάρδανον αὖ πρῶτον τέτοκεν νεφεληγερέτα Ζεύς·
τὸ Ζεὺς νῦν, βασιλεὺς δηλοῖ, τὸ νεφεληγερέτα
380 ὁ γέρας σχὼν καὶ τὴν τιμὴν ἐκ νεφελῶν, ἐξ ὕψους,
ἤγουν ἐξ εἱμαρμένης τε καὶ μοίρας ὐρανίας·
» Τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διῒ οἰνοχοεύειν
» κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵνα ἀθανάτοισι μετείη·
τὸν ὂν θεοὶ, νῦν οἱ σοφοὶ καὶ τέχνης ἀςρολόγων·
385 ἀπὸ τῆς γῆς ἀνήρειψαν· ἤγουν, ἐξῆραν ἄνω,
τὐτέςιν, ἠςροθέτησαν διὰ τὸ κάλλος τὔτυ,

ἵνα σὺν ἀθανάτοισι καὶ ἄςραις συμπαρείη,
καὶ τῷ Διῒ καὶ ὑρανῷ καλῶς οἰνοχοεύη·
ὁ ὑδροχόος γὰρ αὐτὸς ἐςὶν ὁ Γανυμήδης·
390 » Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἄνδρεσσιν ὀφέλλει τὲ, μινύθει τε·
ἡ ἐκ τῆς εἱμαρμένης δε μοῖρα καὶ πεπρωμένη,
καὶ ςρατιώτȣ καὶ σοφȣ̃ καὶ τῶν λοιπῶν ἁπάντων,
τὰς τεχνικὰς τὰς ἀρετὰς ἤτοι τὰς προτερήσεις,
καὶ ἐλαττοῖ καὶ αὔξει δε κατὰ τὰς ἐυτυχίας·
395 θεῶν ἐρικυδέα δε δῶρα κατονομάζει
τὰ ἔργα, ἃ ποιήσουσι σοφοί τινὲς τεχνῖται,
ἐπεί περ πέντε ἤλασε πτύχας Κυλλοποδίων,
(αὐτὸ) τὸ πῦρ ὥς περ φησὶ, πλὴν ἐν χερσὶ τεχνίτȣ·
ὁ Ποσειδῶν ἡ θάλασσα, ὁ σώσας τὸν Αἰνείαν·
400 ᾧ περ καὶ λόγους Ὅμηρος, ὥς περ φησὶ, προσάπτει,
φεύγων διὰ θαλάσσης γαρ ἐνώθη καὶ τῶν πλοίων·
δῶρα θεοῖς τοῖς ἔχουσι τὸν ὑρανόν δε λέγει,
αὐτοῖς ὁμȣ̃ τοῖς ἄςρασιν, ἤγουν τῇ εἱμαρμένῃ·
Κρονίδης, ἡ ἀόρατος τυγχάνει πεπρωμένη·
405 πῶς δ' Ὅμηρε χολώσεται ἡ εἱμαρμένη λέγε;
ἂν τὸν Αἰνείαν Ἀχιλεὺς ἀνεῖλε τῷ πολέμῳ,
ἐπεὶ ὡς γράφεις, μόρσιμος ἐςὶν ἐκπεφευγέναι,
παῖζε καὶ γέλα καπυρὸν, Τζέτζην γελᾷν μὴ δόκει,
χρῶ μὲν τῷ καθ' ὑπόθεσιν σχήματι παίζων ὅπω·
410 εἰ τȣ̃τον κτείνει Ἀχιλεὺς χολώσεται Κρονίδης,
ἀλλ' ὐχ' ὑπάρχει μόρσιμος θανεῖν ὑπ' Ἀχιλέως,
Κρονίδης Δάρδανον φιλεῖ, ἤτοι ἡ εἱμαρμένη,
ἤγουν ὑπῆρχεν εὐτυχῶν ὁ Δάρδανος ἐν βίῳ·
Πριάμου πάλιν γενεὴν ἤχθηρεν ὁ Κρονίων,
415 ἡ εἱμαρμένη λέγει σοι ἐμίσησεν ἐκείνους·
» Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
Ἥρα ὡς ἔφαμεν αἰθὴρ. καὶ τὸ πυρῶδες πνεῦμα·

ἀὴρ δὲ πάλιν ὁ παχὺς ἡ Ἀθηνᾶ τυγχάνει·
ἐπεὶ νυκτὶ δὲ γέγονεν ἡ πόρθησις τοῖς Τροίας,
420 ὄντος καὶ τȣ̃ ἀέρος μεν τῷ τότε χειμερίȣ·
νῦν δὲ πνεῦμα λεπτότερον τὴν θάλασσαν ἐκίνει,
ὡς Ἥρας τȣ̃το πρόσωπον ὁ Ὅμηρος εἰσάγει,
λαλȣ̃ν ὡς πρὸς τὴν θάλασσαν δῆθεν τὸν Ποσειδῶνα,
ὅσα τοῖς ἔπεσι φησὶ δεινότητι ῥητόρων·
425 τίς ἡ ἀχλὺς ἣν Ποσειδῶν τῷ Ἀχιλεῖ ἐποίει;
ἡ κρύψις ἣν ἐκρύπτετο φεύγων Αἰνείας τότε,
διὰ θαλάσσης τὲ αὐτῆς καὶ πλοίων τῶν Ἑλλήνων,
μέχρι περ ȣ̃ πρὸς ἔσχατα ἐξήχθη τȣ̃ πολέμȣ·
ὁ Ποσειδῶν δ' ὁ προςλαλῶν Αἰνείᾳ, ȣ̓δεὶς ἄλλος,
430 αὐτὸς δ' Αἰνείας πρὸς αὐτὸν σωθεὶς θαλάσσῃ λέγει·
εἰ μὴ διὰ θαλάσσης τε φεύγων καὶ τȣ̃ ναυςάθμȣ
τὸν Ἀχιλέα ἣν φυγὼν, πάντως ἂν ἀνῃρέθη·
τίς με θεῶν, ἀςέρων τε, τὰς φρένας παραβλάψας,
πρὸς Ἀχιλέα συμβαλεῖν παρώτρυνεν ἐν μάχῃ;
435 ταῦτα Αἰνείας πρὸς αυτὸν ἦν λέγων ἁρμοδίως·
Ὅμηρος δὲ γλυκύτερον χρήζων ποιεῖν τὸν λόγον,
τὸν Ποσειδῶνα φέρει σοι δῆθεν λαλȣ̃ντα ταῦτα·
Αἰνείας φίλος δὲ θεοῖς, φίλος τῇ εἱμαρμένῃ,
τȣτέςιν, εὐτυχέςατος ἐςὶ καὶ ὁ Αἰνείας·
440 » Οὐδέ κ' Ἄρης ὥς περ θεὸς ἄμβροτος ȣ̓δέ κ' Ἀθήνη·
οὐδὲ τὸ πῦρ τῶν κεραυνῶν ἀὴρ τε βιοτρόφος.
μαχοίμην ἀθανάτοισι, τȣτέςι τοῖς ςοιχείοις,
τουτέςι γῇ καὶ ὕδασιν, ἀέρι καὶ πυρί δε·
Ἀπόλλων Ἕκτορι φησὶ, τῷ Ἀχιλεῖ μὴ μάχου·
445 ἤγουν ὁ Ἕκωρ ἔγνωκεν ἐκ τȣ̃ ἡλίȣ μένος
ὡς ȣ̓ χρεὼν νῦν προμαχεῖν αὐτὸν κατ' Ἀχιλέως·
οὐ γὰρ λαμπρὸς ἦν ὥς περ πρὶν οὐδὲ κατ' Ἀχιλέως,
ὃν νύμφη τέκε τὶς Νηῒς ὃς σκότιος ὑπῆρχε,

ῥιφεὶς κατὰ τινὰ πηγὴν ἐν καταδένδρῳ τόπῳ·
450 κεῖται θεῶν ἐν γούνασι, καμπῇ τῆς εἱμαρμένης·
ἐν τῇ ϛρεπτῇ καὶ τῇ λοξῇ ἀδήλῳ εἱμαρμένῃ·
ἡ Ἀθηνᾶ δ' ἡ τρέψασα τῦ Ἕκτορος τὸ δόρυ,
ἀὴρ καὶ πνεῦμα βίαιον ἦν καταιγίζον τότε,
Ἀπόλλων δ' ὁ τὸν Ἕκτορα Πηλείδῃ διαρπάσας
455 κατ' Ἀχιλέως ὀφθαλμῶν, ἥλιος λάμπων ἐϛιν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Φ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Διχῇ τοὺς Τρῶας τῇ φυγῇ διαιρεθέντας τότε,
ὓς Ἀχιλεὺς πρὸς Σκάμανδρον, ὓς δὲ πρὸς Τροίαν τρέπει·
ζωργεῖ δὲ καὶ δυώδεκα· θύειν Πατρόκλῳ μέλλων·
κτείνει δὲ καὶ Λυκάονα καὶ τὸν Ἀϛεροπαῖον,
5 Σκάμανδρον κινδυνεύοντα θανεῖν δὲ τῇ πλημμύρᾳ,
σώζει τῦτον ὁ Ἥφαιϛος τὸν ποταμὸν ἐμπρήσας.
εἶτα καὶ μάχη τοῖς θεοῖς ῥήγνυται κατ' ἀλλήλων·
Ἀπόλλων δὲ Ἀγήνορι ὁμοιωθεὶς καὶ φεύγων,
τὸν Ἀχιλέα μὲν αὐτὸν ἐξαπατᾷ διώκειν,
10 τὺς Τρῶας ὕτω σώζει δε δύντας ἐντὸς τῆς Τροίας·
» Ξάνθυ δινηέντος· ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς·
τουτέϛιν, ὃς ἀπαύξεται τοῖς ὑρανίοις ὄμβροις·
» Τῇ ῥ' οἵγε προχέοντο πεφυγότες. ἠέρα δ' Ἥρη
» πίτνα· πρόσθε βαθεῖαν ἐρυκέμεν, ἡμίσεες δέ·
15 ἀορασίαν δὲ πολλὴν ἐκείνοις ἐνεποίει,
τὸ πνεῦμα τὸ λεπτότερον· ἐξανασπῶν ἰκμάδας·
ὁμίχλην παχυτάτην δε δεινὴν ἐξηγριωσμένον·
» Μοῖρ' ὀλοή· μέλλω πῦ ἀπέχθεσθαι Διῒ πατρί·
μοῖρα ἐϛὶ τῆς τελευτῆς τῦ καθενὸς ὁ τρόπος.

ἀὴρ δὲ πάλιν ὁ παχὺς ἡ Ἀθηνᾶ τυγχάνει.
ἐπεὶ νυκτὶ δὲ γέγονεν ἡ πόρθησις τῆς Τροίας,
420 ὄντος καὶ τοῦ ἀέρος μεν τῷ τότε χειμερίου·
νῦν δὲ πνεῦμα λεπτότερον τὴν θάλασσαν ἐκίνει,
ὡς Ἥρας τοῦτο πρόσωπον ὁ Ὅμηρος εἰςάγει,
λαλοῦν ὡς πρὸς τὴν θάλασσαν δῆθεν τὸν Ποσειδῶνα,
ὅσα τοῖς ἔπεσι φησὶ δεινότητι ῥητόρων·
425 τίς ἡ ἀχλὺς, ἣν Ποσειδῶν τῷ Ἀχιλεῖ ἐποίει;
ἡ κρύψις, ἣν ἐκρύπτετο φεύγων Αἰνείας τότε,
διὰ θαλάσσης τε αὐτῆς καὶ πλοίων τῶν Ἑλλήνων,
μέχρι περ οὗ πρὸς ἔσχατα ἐξήχθη τοῦ πολέμου.
ὁ Ποσειδῶν δ' ὁ προςλαλῶν Αἰνείᾳ, οὐδεὶς ἄλλος,
430 αὐτὸς δ' Αἰνείας πρὸς αὐτὸν σωθεὶς θαλάσσῃ λέγει·
εἰ μὴ διὰ θαλάσσης τε φεύγων καὶ τοῦ ναυςάθμου
τὸν Ἀχιλέα ἦν φυγὼν, πάντως ἂν ἀνῃρέθη·
τίς με θεῶν, ἀςέρων τε, τὰς φρένας παραβλάψας,
πρὸς Ἀχιλέα συμβαλεῖν παρώτρυνεν ἐν μαχῃ;
435 ταῦτα Αἰνείας πρὸς αὐτὸν ἦν λέγων ἁρμοδίως·
Ὅμηρος δὲ γλυκύτερον χρήζων ποιεῖν τὸν λόγον,
τὸν Ποσειδῶνα φέρει σοι δῆθεν λαλοῦντα ταῦτα·
Αἰνείας φίλος δὲ θεοῖς, φίλος τῇ εἱμαρμένῃ,
τουτέςιν, εὐτυχέςατος ἐςὶ καὶ ὁ Αἰνείας·
440 » Οὐδέ κ' Ἄρης ὥςπερ θεὸς ἄμβροτος, οὐδέ κ' Ἀθήνη·
οὐδὲ τὸ πῦρ τῶν κεραυνῶν ἀὴρ τε βιοτρόφος·
μαχοίμην ἀθανάτοισι, τουτέςι τοῖς ςοιχείοις,
τουτέςι γῇ καὶ ὕδασιν, ἀέρι καὶ πυρί δε·
Ἀπόλλων Ἕκτορι φησὶ, τῷ Ἀχιλεῖ μὴ μάχου,
445 ἤγουν ὁ Ἕκωρ ἔγνωκεν ἐκ τοῦ ἡλίου μόνος
ὡς οὐ χρεὼν νῦν προμαχεῖν αὐτὸν κατ' Ἀχιλέως·
οὐ γὰρ λαμπρὸς ἦν ὥςπερ πρὶν οὐδὲ κατ' Ἀχιλέως,
ὃν νύμφη τέκε τίς Νηΐς, ὃς σκότιος ὑπῆρχε,

ῥιφεὶς κατά τινα πηγὴν ἐν καταδένδρῳ τόπῳ·
450 κεῖται θεῶν ἐν γένασι, καμπῇ τῆς εἱμαρμένης,
ἐν τῇ στρεπτῇ καὶ τῇ λοξῇ ἀδήλῳ εἱμαρμένῃ·
ἡ Ἀθηνᾶ δ' ἡ τρέψασα τοῦ Ἕκτορος τὸ δόρυ,
ἀὴρ καὶ πνεῦμα βίαιον ἦν καταιγίζον τότε,
Ἀπόλλων δ' ὁ τὸν Ἕκτορα Πηλείδου διαρπάσας
455 κατ' Ἀχιλέως ὀφθαλμῶν, ἥλιος λάμπων ἐστιν.

ὙΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Φ. ὉΜΗΡΟΥ ῬΑΨΩΔΙΑΣ.

Διχῇ τοὺς Τρῶας τῇ φυγῇ διαιρεθέντας τότε,
οὓς Ἀχιλεὺς πρὸς Σκάμανδρον, οὓς δὲ πρὸς Τροίαν τρέπει·
ζωγρεῖ δὲ καὶ δυώδεκα, θύειν Πατρόκλῳ μέλλων·
κτείνει δὲ καὶ Λυκάονα καὶ τὸν Ἀστεροπαῖον,
5 Σκαμάνδρου κινδυνεύοντα θανεῖν δὲ τῇ πλημμύρᾳ,
σώζει τοῦτον ὁ Ἥφαιστος τὸν ποταμὸν ἐμπρήσας·
εἶτα καὶ μάχη τοῖς θεοῖς ῥήγνυται κατ' ἀλλήλων.
Ἀπόλλων δὲ Ἀγήνορι ὁμοιωθεὶς καὶ φεύγων,
τὸν Ἀχιλέα μὲν αὐτὸν ἐξαπατᾷ διώκειν,
10 τοὺς Τρῶας οὕτω σώζει δε δύντας ἐντὸς τῆς Τροίας·
» Ξάνθου δινήεντος· ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς.
τουτέστιν, ὃς ἐπαύξεται τοῖς οὐρανίοις ὄμβροις·
» Τῇ ῥ' οἵγε προχέοντο πεφυγότες· ἠέρα δ' Ἥρη
» πίτνα· πρόσθε βαθεῖαν ἐρυκέμεν, ἡμίσεες δέ·
15 ἀορασίαν δὲ πολλὴν ἐκείνοις ἐνεποίει
τὸ πνεῦμα τὸ λεπτότερον, ἐξανασπῶν ἰκμάδας,
ὁμίχλην παχυτάτην δε δεινὴν ἐξηργασμένον·
» Μοῖρ' ὀλοή· μέλλω που ἀπέχθεσθαι Διὶ πατρί·
μοῖρα ἐστὶ τῆς τελευτῆς τοῦ καθενὸς ὁ τρόπος

20 Ζεὺς καὶ πατὴρ ὑπάρχει δὲ πάλιν ἡ εἱμαρμένη,
ἡ ἐκ τῶν γενεθλίων πως οὖσα προωρισμένη,
ἔοικα μισηθῆναι δὲ φησὶ, τῇ εἱμαρμένῃ·
ἀντίθεον· ἰσόθεον· νῦν εὐπρεπῆ, ὡραῖον·
δαίμων· ἡ εἱμαρμένη δε, ἢ ἐκ τῦ διακόπτειν,
25 ἢ ἐκ τῦ δαίειν σύμπασι καὶ νέμειν ἅ περ θέλει.
» Πατρὸς δ' εἰμ' ἀγαθοῖο· θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ·
εἴ τε γυνή τις βασιλὶς, εἴτε πρακτικωτάτως
τὸ ῥωμαλέον λέγεται νῦν μήτηρ Ἀχιλλέως·
αἱ πρακτικαὶ γὰρ ἀρεταὶ, θεαὶ ὡς προειρήκειν,
30 θεοὶ δὲ πάλιν λέγονται ὅσαι τῆς θεωρίας.
» Ὣς ἄρ' ἔφη ποταμὸς δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον
» ὥρμηνεν δ' ἀνὰ θυμὸν, ὅπως παύσειε πόνοιο,
» δῖον Ἀχιλῆα Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι·
δεινὸς ἐςὶν ὁ Ὅμηρος ἐντέχνως πάντα γράφων,
35 κἂν περ σπουδάζων γράφῃ τί, κἂν παίζων ὡς ἐνθάδε·
θέλων εἰπεῖν γὰρ, οἴδαινεν ὁ ποταμὸς τῷ τότε,
ἔμελλε δ' ἤδη πλημμυρῶν εἴργειν μὲν Ἀχιλλέα,
πολλοῖς Τρωσὶ δὲ θάνατον καὶ ὄλεθρον ἐκτρέπειν,
λέγοντα πρῶτα παρεισφρεῖ τὸν Ἀχιλλέα τάδε·
40 φθείρεσθε Τρῶες, Σκάμανδρος ὑμῖν ὐ βοηθήσει,
ᾧ ταύρους ἦτε θύοντες μονώνυχάς τε ἵππυς·
εἶτα ὡς ἔμψυχον αὐτὸν τὸν ποταμὸν εἰςφέρει,
οἷα ταῖς ὕβρεσιν αὐτῦ δεινῶς ἐξωργισμένον,
καὶ ὕτως ἐφορμαίνοντα λοιπὸν κατ' Ἀχιλλέως·
45 » Υἱέϊ Πηλεγόνος, τὸν ἄγ' Ἄξιος εὐρυρέεθρος·
παῖς οὗτος ἦν ὁ Πηλεγὼν, ὐ ποταμῦ Ἀξίυ·
Ἀξίου κλῆσιν δέ τινος ἀνθρώπυ καλυμένυ,
ἀφ' οὗ Ἀξίου κέκληται καὶ ποταμὸς τὴν κλῆσιν·
» Κεῖσ' οὕτω· χαλεπόν τοι ἐρισθενέος Κρονίωνος
50 » παισὶν ἐριζέμεναι ποταμοῖο περ ἐκγεγαῶτι·

ἐρισθενῦς Κρονίωνος, νῦν δὲ τῆς εἱμαρμένης·
οὐ Κρόνου τῦ κατάρξαντος πρώτως ἀνθρώπων λέγει,
ἀφ' οὗ Κρονίδαι σύμπαντες οἱ βασιλεῖς καλῦνται,
καὶ Δίες ὁμοτρόπως ἀπὸ Διὸς, τῦ Κρόνυ,
55 καὶ τῦ Διὸς ἀςέρος δε τῦ βασιλεῖς ποιῦντος·
ἤτοι ἐγὼ υἱός εἰμι μοίρας εὐτυχεςάτης,
ἢ καὶ ἀνθρώπων ὑψηλῶν υἱὸς καὶ αἰθερίων·
τὸ, ποταμῦ γεγῶτι δε εἰρήκειμέν σοι πρῶτον,
ὅτι 'Αξίυ ἦν υἱὸς ὁ Πηλεγὼν, ὃν εἶπεν,
60 ἀφ' ῦ περ καὶ ὁ Ἄξιος ὁ ποταμὸς καλεῖται·
ῦτος ὑψῶν τὸν λόγον δε σχήματι μεταβάσει·
τὸν τῦ 'Αξίου νῦν υἱὸν ἀνθρώπυ τῦ ῥηθέντος
'Αξίου λέγει ποταμῦ δῆθεν υἱὸν τυγχάνειν·
ὁ δ' Αἰακὸς ῆν ἐκ Διὸς, τουτέςι βασιλέως,
65 ἢ ὥς περ εἴπομεν τὸ πρὶν μοίρας εὐτυχεςάτης,
ἢ καὶ ἀνθρώπου ὑψηλῶν καὶ ὄντως αἰθερίων·
Διὶ Κρονίωνι· τανῦν τῇ εἱμαρμένῃ λέγει,
ἢ μᾶλλον ὥς περ εἴπομεν, ἀνάκτων ὑπερτάτων,
οἷς περ ἐξ ὕψους οὐρανοῦ τὸ σκηπτραρχεῖν ἐδόθη,
70 οὗτοι δὲ κρείττους ποταμῶν, καὶ παῖδες παίδων τύτων·
» Καὶ γὰρ σοι ποταμός γε πάρα μέγας εἰ δύναταί τι
» χραισμεῖν· ἀλλ' ὐκ ἔςι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι·
» τῷ ὐδὲ κρείων 'Αχελώϊος ἰσοφαρίζει,
» οὐ δὲ βαθυῤῥείταο μέγα σθένος ὠκεανοῖο·
75 » ἐξ οὗ περ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα
» καὶ πᾶσαι κρῆναι, καὶ φρείατα μακρὰ νάουσιν·
» ἀλλὰ καὶ ὅς γε δέδοικε Διὸς μεγάλοιο κεραυνὸν,
» δεινήν τε βροντὴν' ὅτ' ἀπ' ὐρανόθεν συῤῥαγήσῃ·
ἐγὼ φησὶν ὁ 'Αχιλεὺς γένος εἰμὶ ἀνθρώπων,
80 οἵ περ ἐξ αἵματος εἰσὶ μεγάλων βασιλέων
οἷς περ ἐξ ὕψους ὐρανοῦ τὸ σκηπταρχεῖν ἐδόθη·

ὃ ἐρανῦ τὴν ἀστραπὴν καὶ τῆς βροντῆς τὸν ἦχον,
καὶ ὁ πατὴρ ὠκεανὸς πάντων ὑδάτων τρέμει.
» Καί νύκ' ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὠκὺς 'Αχιλεὺς,
85 » εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης
» ἀνέρι εἰσάμενος, βαθέης δ' ἐφθέγξατο δίνης·
'Υψῶσαι χρήζων Ὅμηρος τὰς πράξεις 'Αχιλέως,
πρόσωπον περιτίθησι τῷ ποταμῷ Σκαμάνδρῳ,
καὶ λόγους ὃς περ ἔπλασε δῆθεν ἐκεῖνον λέγειν·
90 ἀεὶ ἀμύνουσι θεοὶ, ἤτοι ἡ εἱμαρμένη,
καὶ Κρόνου παῖς, ἡ ἄδηλος ὁμοίως εἱμαρμένη.
» Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς 'Αχιλεύς.
'Ηθοποιεῖ ὁ Ὅμηρος χωρίῳ τῷ ἐνταῦθα·
τίνας ἂν εἶπεν 'Αχιλεὺς τῷ ποταμῷ Σκαμάνδρῳ,
95 δαίμονι ἴσως λέγει δε ὡς ἕν τι τῶν στοιχείων·
ὡς πῦρ, εἴ τ' ἄνεμος τυφὼς, εἴ τε θαλάσσης ὕδωρ·
» Καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης·
» ὢ πόποι ἀργυρότοξε, Διὸς τέκος, ὃ σύ γε βουλὰς
» εἰρύσαο Κρονίωνος· ὅ τοι μάλα πολλ' ἐπέτελλε·
100 » Τρωσὶ παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν εἰσόκεν ἔλθῃ
» δείελος ὀψὲ δύων· σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν·
'Επεὶ Τρωσὶν, ὡς εἶπεν πρὶν, ἥλιος συνεμάχει
ὡς λάμπων κατὰ πρόσωπον στρατεύματος 'Ελλήνων,
μέχρι καιρῦ μεσημβρινοῦ, τότε δ' ἐκ ἦν προφαίνων,
105 ἅ τε τῦ καταστήματος ὄντος συγκεχυμένυ·
ὁ ποταμὸς δ' ὁ Σκάμανδρος μόνος Τρωσὶ συνήργει,
καὶ μᾶλλον κατασύρειν δε, ὥρμα τὸν 'Αχιλέα·
λόγους συμπλάσας Ὅμηρος τὸ πέλαγος τῶν λόγων,
οἷς ἂν εἴπε βοηθὸς ἔθνους τινῶν ἀνθρώπων·
110 πρὸς βοηθὸν καὶ σύμμαχον ἕτερον ῥαθυμῦντα,
αὐτὸς ἀγωνιζόμενος γενναίως ὑπὲρ φίλων
Σκάμανδρον τῦτυς λέγοντα τανῦν σοι παρεισφέρει·

μεμφόμενον ἡλίῳ δε καὶ λέγοντα ἐκείνῳ,
Ἄπολλον, ὐκ ἐφύλαξας βουλὰς τῆς εἱμαρμένης,
115 ἐξ ἧς θεσμός σοι ἔκειτο περιφρουρεῖν τὺς Τρῶας
μέχρι δειέλου, τῦ καιρῦ τάχα τῆς μεσημβρίας·
τὸ δ' ἀργυρότοξος δηλοῖ, λευκὸν τὸ φῶς ἡλίου·
μέγας θεὸς, τὸ μέγιστον στοιχεῖον ἤτοι ὕδωρ,
καὶ τὸ θεοὶ δὲ φέρτεροι ἀνθρώπων, τὰ στοιχεῖα·
120 ἀθάνατοι φοβέυσιν, ὐράνια στοιχεῖα,
ὄμβροι καὶ πῦρ, καὶ ὁ ἀήρ· μὴ καταπίπτειν πάντα·
Ζεῦ πάτερ· νῦν ὦ ὐρανὲ, εἴ τε καὶ εἱμαρμένη·
φίλην μητέρα ψεύδεσι θέλγουσαν τοῦτον λέγει,
τὰ λεκανομαντεύματα, ἐξ ὧν ἐμεμαθήκει,
125 ὡς ἐν ναῷ Ἀπόλλωνος ἔγγειστα τείχους Τρώων,
τὸν βίον ἐκμετρήσειεν· ὅν περ ναὸν νῦν λέγει
καὶ βέλη τῦ Ἀπόλλωνος ὡς ἀνελόντα τῦτον·
τὸν Ἀχιλέα σώζει δε ὁ Ποσειδῶν, Ἀθήνη,
εἴτ' ὖν οἰκεῖος λογισμὸς, εἴ τέ τις τῶν εὐφρόνων,
130 εἰπὼν αὐτὸν πρὸς θάλασσαν χωρεῖν καὶ τὰς ἐκχύσεις,
ἐκεῖ γὰρ ἀβαθέστερος ὁ ποταμὸς εἰσρέει·
καὶ σὺ σωθήσῃ οὕτω μεν· τῶν Τρώων δὲ μὴ φείδυ·
εἰπόντες μὲν ἀπέβησαν ἦτοι μετ' ἀθανάτυς,
ἤτοι ἡ θάλασσα μὲν ἦν ἐν κοίτῃ τῶν ὑδάτων,
135 ἡ δὲ βουλὴ τῷ λογισμῷ τῦ συμβεβουλευκότος·
νῦν ἐφετμὴ δὲ τῶν θεῶν, τῶν συμβεβουλευκότων·
τὸ, φίλε δε κασίγνητε, Σιμόει παρεμβαίνει
ὡς καὶ Σιμόεις εἰς αὐτὸν τὸν Σκάμανδρον εἰσβάλλει,
ἶσα θεοῖσι μέμονε, τουτέστι' τοῖς στοιχείοις.
140 » Ἥρη δ' αὖ μέγ' ἄϋσε περιδδείσασ' Ἀχιλῆϊ,
» αὐτίκα δ' Ἥφαιστον προσεφώνει ὃν φίλον υἱόν·
Πνεῦμα λεπτὸν κεκίνητο πᾶν ἐκκαθαῖρον νέφος,
θερμότερον ὁ ἥλιος ἐκλάμψας δὲ τῷ τότε,

ἐκ ποταμῦ καὶ πάσης δε τῆς ἐν τῇ γῇ νοτίδος
145 ἐξατμιζύσας ἔνθερμον, ἀνῆγε τὰς ἰκμάδας,
ὅ περ Ἡφαίςου δέησιν ὡς πρὸς τὴν Ἥραν λέγει·
Ἡφαίςυ σβέσις δὲ πυρὸς κελεύσει τῇ τῆς Ἥρας,
τὸ συγκρυβῆναι πάλιν μεν ἀκτῖνα τὴν ἡλίυ,
καὶ τῶν ςοιχείων σύγχυσιν αὖθις δεινὴν γενέσθαι,
150 ἥν περ καὶ μάχην τῶν θεῶν τῶν ἄλλων ὀνομάζει.
» Σὺν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ. βράχε δ' εὐρεῖα χθών·
» ἀμφὶ δ' ἐσάλπιγξε μέγας ὐρανός· ἄϊε δὲ Ζεὺς
» ἥμενος ὐλύμπῳ· ἐγέλασσε δέ οἱ φίλον ἦτορ
» γηθοσύνῃ· ὅθ' ὁρᾶτο θεοὺς ἔριδι ξυνιόντας·
155 » ἔνθ' οἵγ' ὐκέτι δηρὸν ἀφέςασαν· ἦρχε γὰρ Ἄρης
» ῥινοτορος· καὶ πρῶτος Ἀθηναίῃ ἐπόρουσε,
» χάλκεον ἔγχος ἔχων, καὶ ὀνείδειον φάτο μῦθον.
» Τίπτ' αὖ ὦ κυνάμυια, θεοὺς ἔριδι ξυνελαύνεις,
» θάρσος ἄητον ἔχυσα, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκε;'
160 Τζέτζης τὸ, ἢ ὐ μέμνῃ δε, ὅτε τὸν Διομήδην,
ἑτέρους τρεῖς τε καθεξῆς τῶν ςίχων ὀβελίζει·
τὸν πέμπτον πάλιν γράφει δε ὡς ὄντα τῶν Ὁμήρου,
ὃς ςίχος, οὕτως ἔχει τε κατὰ ῥητὸν καὶ λέξιν.
» Ὡς εἰπὼν, οὔτησε κατ' ἀσπίδα θυσανόεσσαν,
165 » σμερδαλέην, ἣν ὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνὸς,
» τῇ μιν Ἄρης ὔτησε μιαιφόνος ἔγχεϊ μακρῷ·
» ἡ δ' ἀναχασσαμένη, λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ
» κείμενον ἐν πεδίῳ· μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε·
» τὸν ῥ' ἄνδρες πρότερον θέσαν ἔμμεναι ὖρον ἀρύρης,
170 » τῷ βάλε θῦρον Ἄρηα κατ' αὐχένα· λῦσε δὲ γυῖα.
Ἀλλ' ἀλληγορητέον μοι πᾶν τὸ χωρίον τῦτο·
σὺν δ' ἔπεσον, συνήραξαν, συνέβαλον εἰς μάχην·
τὴν τῶν ςοιχείων σύγχυσιν νῦν ὀνομάζει μάχην,
καὶ συῤῥαγὴν πρὸς πόλεμον· γέγονε γὰρ τῷ τότε

175 ἐκ γῆς δεινὰ μυκήματα πρός γε τῶν ἄλλων πάντων,
ἃ συῤῥαγῇ τῇ τῶν θεῶν, ἦχος τῆς γῆς σοι λέγει·
ἐξ ὐρανῦ δ' ἐκρότησεν, ἦχος βροντῆς βιαίας·
εἶτα κροτήσει τῶν νεφῶν, καὶ κεραυνὸς ἐξήχθη.
ἀέρι παχυτέρῳ δε προσβάλλων τῷ προσγείῳ,
180 ἐσβέννυτο καὶ πάλιν τι μικρὸν ἐκπυρωνίσας,
ἡττήθη ᾧ ἐρήκειμεν καὶ πρότερον ἀέρι·
εἶτ' ἐκ τῆς ζάλης γέγονεν εὐθέως καὶ αἰθρία·
ὁ γέρων δ' ὗτος ὁ δεινὸς εἰς τὸ συγγράφειν λόγους,
ὁ πάντων ἀλλ' ἐς πόσον δε ῥητόρων ὑπεκτρέχων,
185 καὶ φιλοσόφων καὶ λοιπῶν, ὧν περ τὸ ἔργον λόγος,
γράφων καὶ σύμπαν τὸ τυχὸν, τὸ γεγονός τῷ τότε
μεθόδῳ τῆς δεινότητος θέλων ὑψῦν τὸν λόγον,
καὶ τῷ γλυκεῖ τῦ μύθου δε τέρπειν ἠκροαμένους,
τὴν μὲν βροντὴν ὡς ὐρανὸν σαλπίσαντα παράγει,
190 Ἄρεα δὲ τὸν κεραυνὸν, τὸν δὲ παχὺν ἀέρα
Ἀθήνην· καὶ ἀσπίδα δε τούτης κατονομάζει,
ἣν κεραυνὸς ὐ δάμνησιν ὡς καὶ αὐτός σοι λέγει·
τὸ ἔτι καὶ παχύτερον καὶ ἔνυγρον ἀέρος,
λίθον παχὺν καὶ μέλανα, ὅν περ οἱ πάλαι ἄνδρες,
195 ἤγουν οἱ πρότεροι σοφοὶ ὗρον ἀρούρης θέσαν·
ὅρος γὰρ γῆς καὶ διαιρῶν, ἀὴρ τυγχάνει, ταύτην·
ἀναχωρεῖ δὲ Ἀθηνᾶ, εἶτα τὸν Ἄρην πλήττει·
τὸν γὰρ ἀέρα τέμνει μεν ὁ κεραυνὸς τὸ πρῶτον·
εἶτα δὲ κατασβέννυται τύτῳ τῷ παχυτέρῳ,
200 καὶ θραύεται ὁ τράχηλος ἐκείνου καὶ ἡ ἄρσις·
τὸ πῦρ ὅ περ μετέωρον εἴληχεν ἔχειν φύσιν,
τὸν κεραυνὸν δ' ὡς κάθυγρον, τοῖς κάτω καταῤῥέει·
αἱ χαῖται δὲ τῦ Ἄρεος εἰσὶν αἱ κονισθῆσαι,
αἱ μέχρι πρὸς τὰ πρόσγεια τῶν κεραυνῶν ἐκχύσεις·
205 τεύχεα τ' ἀμφαράβησε, πάλιν ἑτέρως λέγει

τρόπῳ μεταποιήσεως ῥητορικῷ διδάσκων,
τὰ νέφη τὲ καὶ τὴν βροντὴν, Ἄρεος πανοπλίαν·
τὰ νέφη συῤῥαγέντα γὰρ ἀλλήλοις παταγοῦσιν.
ὁ τῶν νεφῶν δὲ πάταγος, πάντως βροντὴ τυγχάνει,
210 τῇ παρατρίψει τούτων δὲ ξηρὸς ἀὴρ ἐκτρέχων,
ὁπλίζει πάντως καὶ ποιεῖ τῶν κεραυνῶν τὴν φύσιν·
οἵ περ ἐξυγραινόμενοι τῷ πάχει τοῦ ἀέρος,
ῥέπουσι κάτω καὶ πρὸς γῆν, οὐχ' ὡς τὸ πῦρ τοῖς ἄνω.
Γέλασεν ἡ Ἀθήνη πως, ἀὴρ δὲ ἐφαιδρύνθη,
215 ὁ γὰρ ἀὴρ τῶν κεραυνῶν κρείττων ἐστὶν εἰς σθένος·
οἶδας ὅπως ἐκσβέννυσι τοὺς κεραυνοὺς τῷ πάχει·
μήτηρ τοῦ Ἄρεος ἐστὶ καὶ τοῦ Ἡφαίστου πλέον,
ἡ Ἥρα, ὁ αἰθέριος λεπτὸς ἀὴρ ξηρός τε·
ἐπεὶ δὲ τὸ κατάστημα τὸ αἴθριον ἀέρος
220 δῆθεν ἡ Ἥρα ἡ θεὰ τοῖς Ἕλλησι συνήργει,
καὶ σὺν αὐτῇ ὁ Ἥφαιστος υἱὸς αὐτῆς ὑπάρχων.
τὸ ἔτι ἐνθερμότερον καὶ αἴθριον πυρῶδες
τὸ δὲ πυρῶδες κεραυνῶν χειμῶνας ὄμβρους φέρον,
Ἕλλησι βλάβην ἔφερε· Τρωσὶ δ' ἐλυσιτέλει,
225 ἀέρα λέγων Ἀθηνᾶν καὶ προσωποποιήσας,
καὶ λόγους λέγουσαν αὐτὴν ὡς πρὸς τὸν Ἄρην πλάττει·
τὰς ἐριννύας τῆς μητρὸς τῆς Ἥρας ἀποτίνεις,
ἥ περ ὀργιζομένη σοι τοιαῦτα μηχανᾶται·
γεννᾷ τὸ πῦρ τῶν κεραυνῶν Ἥρα· ξηρὸς ἀήρ τις·
230 λίαν δ' ἐπινυσσόμενος καὶ διεγηγερμένος,
καὶ ἀνιμῶν ἰκμάδας δὲ παχύνων τὸν ἀέρα,
πάλιν τὸ τούτων καυστικὸν ὑγραίνει καὶ σβεννύει
ὅτι παρείς δὲ Ἕλληνας τοῖς Τρώεσιν ἀρήγεις,
χάρις ἐστὶ καὶ ἡδονή· ἀπάτη τε τῶν νέων·
235 θεὸν τινὰ νομίζουσιν Ἄρεα τοῦτον εἶναι,
καὶ ἡττηθῆναι Ἀθηνᾶν Ἥρας ὀργιζομένης.

ἀνθ' ὧν ἡ μὲν τοῖς Ἕλλησιν, ὁ δὲ Τρωσὶ συνήργει·
γέρον δαιμονιώτατε τοῖς χάρισι τῶν λόγων,
ἀεὶ οὕτω σβεννύεται τῶν κεραυνῶν τὸ φλέγον,
240 καὶ πρὸς τοὺς Τρῶας εἶναι δὲ καὶ χρόνοις ἡμετέροις,
τί δρᾷς ὦ βαθυνέστατε τοὺς ἁπλουστέρους παίζων;
» Ὣς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινώ·
» τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἑλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
» πυκνὰ μάλα στενάχοντα, μόλις δ' ἐσαγείρατο θυμόν.
245 Ἐπαύθη μὲν ὁ ἔνυργος παχυμερὴς ἀήρ τε·
βραχὺ δ' εὐδία γέγονεν, ἣν Ἀφροδίτην λέγει,
κρατοῦσαν τοῦτον τῆς χειρὸς ὥς περ ἀναῤῥωννῦσαν,
ἢ ἐκ πυρώδους γίνεται βραχέος κεκραμένου·
πυκνοὺς δὲ τούτου στεναγμοὺς, κρότους βροντῶν μοι νόει,
250 πλὴν ἀμυδροὺς καὶ κεραυνοὺς ἀσθενεστάτους πάνυ·
ὅθεν καὶ μόλις τὸν θυμὸν ἀγείρατο εἰρήκει·
πρὸς Ἀθηνᾶν δὲ λόγους μοι νόει τῆς Ἥρας εἶναι,
οἷς πειθομένη Ἀθηνᾶ νικᾷ καὶ Ἀφροδίτην·
τὸ, τῷ θερμῷ τοῦ πνεύματος κινούμενα τὰ νέφη,
255 πάλιν συγκύψαι καὶ αὐτὸ τὸ αἰθριάζον μέρος.
Ἃ δὲ φησὶν ἡ Ἀθηνᾶ δῆθεν ὡς καυχωμένη,
Ὁμήρου πλάσμα πέφυκε καὶ προσωποποιΐα,
Ἥρας δὲ τὸ μειδίασμα πάλιν αἰθρίας μέρος·
οἱ δὲ πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα τοῦ Ποσειδῶνος λόγοι,
260 τὸ πάλιν νέφος ἔνυργον, πλὴν μὴ παχὺ τελέως
ὁτὲ συγκρύπτειν ἥλιον, ὁτέ δ' ἐᾷν προφαίνειν,
οἷα πολλάκις γίνεται καιροῖς ὀμβροευδίοις·
τὸν Ποσειδῶνα πρότερον Ἀπόλλωνος δὲ λέγει,
ὅτι τὸ ὕδωρ πρότερον καθ' Ὅμηρον στοιχεῖον·
265 ἄκουε καὶ τῶν λόγων δε τῆς προσωποποιΐας,
οὓς διὰ Λαομέδοντα καὶ Τροίαν δοκεῖ λέγειν,
περὶ τῆς πρώτης λέγει δε συστάσεως τοῦ κόσμου,

ὅς περ καὶ μέδων τῶν λαῶν ἐςὶ καὶ τῶν ἀνθρώπων,
καὶ πῶς ὕδωρ καὶ ἥλιος λατρεύουσι τῷ κόσμῳ·
270 Ἴλιον νῦν, τὴν συςροφὴν ὥς περ ἐκ τῦ ἑλίσσω,
καὶ πέδιλον γενόμενον γράφεις διὰ ἰῶτα,
Ἴλεον νῦν, τὴν συςροφὴν τὴν πρώτην τῶν ςοιχείων·
ὁπότε κόσμος κατ' ἀρχὰς τὸ πρῶτον διηρθρῦτο·
τὸν κόσμον, Λαομέδοντα· πῶς δὲ ἀγήνωρ ὗτος;
275 εἴτ' οὖν ὡς ἄγαν ἀνορμῶν καὶ τρέχων εἰς αὐξήσεις,
εἴτ' οὖν ὡς ἄγαν ὢν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων πλήρης.
» Πὰρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτόν·
Τὸ πὰρ Διὸς δὲ νόει νῦν, εἴ τε τῆς εἱμαρμένης,
οὕτω γὰρ εἵμαρτο φησὶ τὸν κόσμον γεγονέναι,
280 εἴ τε Διὸς καὶ πνεύματος εἰδοποιῦντος πνεύσεις·
ὃ πνεῦσαν ἐταρτάρωσε τὸν Κρόνον καὶ τὴν ὕλην·
ἐκεῖνο, τὸ πρωτόγονον τὸ σκότος τὸ ὑλαῖον,
τὸ πᾶν δὲ εἰδοποίησεν ἀρίςως διαρθρῶσαν,
ἡμᾶς τῷ κόσμῳ δ' ἔταξε χρόνοις μοιραῖς θητεύειν·
285 μισθῷ, φησὶν, ἐπὶ ῥητῷ· πάλιν ὁ γέρων παίζει·
ἡλίῳ γὰρ μισθός ἐςιν ἰκμάδας ἀναπίνειν,
ὁπόσων σκύφων ἀκριβῶς ἐ κάτοιδά σοι φράσαι,
καὶ γῆν αὐτῷ τε τοὺς καρποὺς καὶ πάντα ζῶα φέρειν·
τῷ ὕδατι μισθός ἐςι πάλιν τῷ θαλασσίῳ,
290 αἱ παροχαί τε τῶν κητῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἰχθύων,
ἢ μᾶλλον προσφυέςερος μισθὸς ἦν ἀμφοτέροις,
εὐχαριςία προσφυὴς τῶν εὐεργετημάτων·
ὁ Λαομέδων δὲ φησὶν ἐπέτελλε σημαίνων·
κόσμος ἐςὶν ὁ ἐρανός, ὃς νῦν καὶ Λαομέδων.
295 ὃς πνεύματι κινούμενος τὸ τῆς εἰδοποιΐας,
τὸν Ποσειδῶνα ἔταξε πόλιν Τρωσὶ τειχίζειν,
τὸ ὕδωρ βάθρον δὲ τῆς γῆς θεὶς καὶ τῶν πολισμάτων,
ἢ τῆς περιπολήσεως, ὃ περ περιπολῦσι,

Τρῶες οἱ πάντες ἄνθρωποι· τρῶ δ' ἐςὶ τὸ φοβοῦμαι,
300 ἤτοι, δηλοὶ καὶ ἄθλιοι φύλλοισιν ἐοικότες,
ὡς καὶ αὐτῦ ἀκύσειας μετὰ μικρὸν Ὁμήρου·
ὕτω τὸν Ποσειδῶνα μεν πυργῦν Τρωσὶ κελεύει,
ἤτοι βάθρας ὑπέρεισμα γενέσθαι τῶν ἀνθρώπων·
τῷ Φοίβῳ, φάει βίου δε νέμειν κελεύει ζῶα·
305 Ἴδην δὲ πάσης πλάτος γῆς, πᾶν ὄρος ὀνομάζει·
ὅτε δ' ἐπέςη ὁ καιρὸς ὁ τῆς μισθοδοσίας,
κατέσχε τῦτον μὲν αὐτὸς, ἠπείλησεν ἡμῖν δε.
» Σοὶ μὲν ὅγ' ἠπείλησε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν
» δήσειν, καὶ περάαν νήσων ἐπὶ τηλεδαπάων·
310 » στεῦτο δ' ὅγ' ἀμφοτέρων ἀποκοψέμεν ὕατα χαλκῷ·
» νῶϊ δὲ τ' ἄψοῤῥοι κίομεν κεκοτηότι θυμῷ,
» μισθῦ χωόμενοι· τὸν ὑποςὰς οὐκ ἐτέλεσσε·
» τῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν, ὐδὲ μεθ' ἡμέων.
Μισθὸν κάτεσχε μὲν αὐτὸς τὸν τῆς εὐχαριςίας,
315 ἤτοι, τῷ κόσμῳ, ἔνεςι πᾶσα εὐχαριςία·
ἥλιος δ' ὥς περ δέσμιος χεῖρας ὁμῦ καὶ πόδας
ἄνω καὶ κάτω φέρεται τῇ περιδρόμῳ σφαίρᾳ,
μικρῦ δεῖν ἂν ἀπέσβεςο καὶ ἀκοὴ τῶν δύο·
χαλκῷ καὶ παχυτέραις δε γνώμαις καὶ διανοίαις,
320 ὡς ὕδωρ τὲ καὶ ἥλιος λυσιτελῦσι πόσα·
ἀεὶ δὴ νῦν καὶ ἄκοντες ἥλιος τὲ καὶ ὕδωρ,
λελυπημένοι τῷ μισθῷ, ὃν εἶπον, μὴ λαμβάνειν,
ἄψοῤῥοι, ὀπισθόρμητοι τρέχουσιν ἐν τῇ σφαίρᾳ·
ἀεὶ γὰρ θέρος γίνεται, χειμέριαί τε ὄμβροι·
325 ὁ λόγος τῦ Ἀπόλλωνος ὡς πρὸς τὸν Ποσειδῶνα,
ὁ λέγων ὡς ὐ βύλεται τύτῳ συνάπτειν μάχην,
ἀνθρώπων ἕνεκα δειλῶν ὁμοιωμένων φύλλοις,
δηλοῖ ἀέρα ἔνυγρον ὑπάρχειν μὲν τῷ τότε,
ἥλιον δ' ἀμυδρότατον· εἶτα κρυβέντα πάντῃ.

330 Πῶς δὲ πατροκασιγνητίαν τὸ ὕδωρ τῷ ἡλίῳ;
τέσσαρα μὲν τὰ ἀδελφὰ τυγχάνουσι στοιχεῖα,
καὶ πέμπτον σῶμα, ὁ αἰθήρ, οὗ ἥλιος ἐξέφυ·
τὸ δ' ὄνειδος Ἀρτέμιδος τὸ πρὸς Ἀπόλλω μάθε,
Ἥραν τὴν, ἣν ἐμάστιξε, τόξα δ' ἀφεῖλε ταύτης,
335 καὶ πῶς τὰ τόξα ἡ Λητὼ συνέλεξεν ἐκείνης,
καὶ πῶς Ἑρμῆς ἀπείπατο, μάχην Λητοῖ συμπλέκειν,
καὶ πῶς ἐν γόνασι πατρὸς Ἄρτεμις ἦν δακρύῤῥους
ὁ ἥλιος ἐκρύβη μὲν τοῖς νέφεσιν, ὡς εἶπον·
τῷ τῆς ἑσπέρας δὲ καιρῷ τῆς τότε γεγονυίας,
340 σελήνη γέγονε λαμπρὰ, ὡς ἐν ἡμέρας χρόνῳ·
ὡς οὐδ' Ἑρμῆς πρὸς τὴν Λητὼ χρόνῳ τῷ τῆς νυκτός δε,
συγχύσεις γὰρ ἐγίνοντο τῷ τότε τῶν στοιχείων,
καιροῖς ἡμέρας καὶ νυκτός· Ὅμηρος δὲ πανσόφως,
ἀλληγορῶν τὰ σύμπαντα, φησὶ τοιουτοτρόπως·
345 τῷ τῆς ἡμέρας μὲν καιρῷ συνεπεπτώκει τάδε,
κἂν τῇ νυκτὶ συγχύσεις μεν ἦσαν ὁμοιοτρόπως·
εὐθὺς γὰρ πρῶτον μὲν λαμπρὰ ὡράθη ἡ σελήνη,
φέρει δὲ ὀνειδίζουσαν ἐκείνην τῷ ἡλίῳ.
δι' ἣν αἰτίαν τῷ καιρῷ καὶ χρόνῳ τῆς ἡμέρας
350 τῷ Ποσειδῶνι, καὶ ὑγρῷ φαίνεται δοὺς τὴν νίκην·
εἶτα καὶ αὕτη πνεύματος ὑγρὰ κινοῦντος νέφη,
τῷ μὲν παχεῖ ἐκρύπτετο, ὃ χεὶρ σκαιὰ τῆς Ἥρας,
τῷ δὲ λεπτῷ τοῦ πνεύματος, ὃ χεὶρ δεξιωτάτη,
νέφη κινοῦσα συνεχῶς, ἀκτῖνας τὰς ἐκείνης,
355 ἃς τόξα νῦν Ἀρτέμιδος κατονομάζει γράφων·
ποτὲ μὲν εἶα φαίνεσθαι, ποτὲ δὲ συνεστρόβει,
παίουσα τὰ ἀνώτερα τῇ συνεχεῖ κινήσει·
ἡ δὲ σελήνη ἔνδακρυς, ἔνυγρος οὖσα νέφει,
ἐκρύπτετο, τὰ τόξα δὲ ταύτης ἐκεῖ παρῆκε.
360 » Λητοῖ δὲ προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·

τῇ δὲ νυκτὶ ἑρμαϊκὰ σέλα βραχὺ φανέντα,
εὐθέως ἀπεκρύβησαν ὥς περ καὶ ἡ σελήνη,
καὶ πᾶς ὑγρὸς ὁ ἐρανὸς ἐγένετο τῷ τότε,
ὅ περ ἐν γόνασι πατρὸς ἔνδακρυς ἐϛιν ἕδρα.
365 » Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
» αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱρήν·
Ταῦτα μὲν ἦσαν ἐν νυκτὶ, τῇ δὲ ἡμέρᾳ πάλιν
ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, ὡς πρὶν Τρωσὶν ἀρήγων,
τῷ πέμπειν κατὰ πρόσωπον Ἑλλήνων τὰς ἀκτῖνας·
370 καὶ νῦν Ἀγήνωρ Ἀχιλεῖ πρὸς μάχην ὡς ἀντέϛη,
οἱ φεύγοντες ἐσώζοντο τῶν Τρώων πρὸς τὴν πόλιν·
πλέον δ' ὡς ἔφευγε τραπεὶς πρὸς τὸ Σκαμάνδρȣ μέρος,
καὶ Ἀχιλεὺς ἐδίωκεν ἐκεῖνον ὡς ἀνέλῃ
μάτην διώκων καὶ κενῶς τοῖς ἀνηνύτοις δρόμοις,
375 εἶχε καὶ γὰρ κατ' ὀφθαλμῶν ἡλίȣ τὰς ἀκτῖνας·

ὙΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Χ. ὉΜΗΡΟΥ ῬΑΨΩΔΙΑΣ

Πάντων τῶν Τρώων πρὸς αὐτὴν τὴν Τροίαν ἐγκλεισθέντων,
μόνος ὁ Ἕκτωρ ἔκτοσθεν ἀπολειφθεὶς τȣ̃ τείχους,
τῷ Ἀχιλεῖ μὲν πρὸς φυγὴν τὰ πρῶτα συνηλάθη·
εἶτα δὲ θνήσκει ἀντιϛὰς, ταῖς Ἀθηνᾶς ἀπάταις·
5 ἐξάψας δὲ τȣ̃ ἅρματος ὁ Ἀχιλεὺς ἐκεῖνον,
ἕλκει παρὰ τὸν ναυϛαθμὸν διὰ τῆς πεδιάδος·
οἱ Τρῶες δὲ δακρύουσιν ἐκ τείχους δεδορκότες.
» Αὐτὰρ Πηλείωνα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων
» τίπτέ με Πηλέος υἱὲ ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
10 » αὐτὸς θνητὸς ἐὼν, θεὸν ἄμβροτον; ὐδέ νύ πώ με,
» ἔγνως ὡς θεός εἰμι· σύ δ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις.

Πρὸς τὸν Πηλέως δὲ υἱὸν εἰρήκει ὁ Ἀπόλλων·
νῦν προσωποποιΐαν μοι νόησον εἶναι τῦτο·
διώκων γὰρ ὁ Ἀχιλεὺς Ἀντήνορα, ὡς οἶδας,
15 τὺς ἄλλους Τρῶας εἴασε φεύγειν ὡς πρὸς τὴν πόλιν,
ἐλπίζων τῦτον κατασχεῖν· ἀκτῖσι δὲ ἡλίυ
κατ' ὀφθαλμῶν βαλλόμενος, καὶ ϛερηθεὶς καὶ τύτυ,
αὐτὸς φησὶ πρὸς ἑαυτόν· τί νῦν διώκω μάτην,
ἀκτῖνας τὰς ἡλιακάς; πεφεύγασιν δ' οἱ ἄλλοι·
20 ταῦτα μὲν εἶπεν Ἀχιλεὺς πρὸς ἑαυτόν, ὡς εἶπον·
Ὅμηρος δὲ τὸν ἥλιον λέγοντα ταῦτα φέρει,
ἀεὶ τὺς λόγους ἀνυψῶν, καὶ μύθοις δὲ γλυκάζων·
καὶ προσωποποιΐα μεν τῦτο ἐϛὶν, ὡς ἔφην·
εἶτα, ἠθοποιΐαν δε δευτέρως παρεισφέρει,
25 τίνας ἂν λόγους Ἀχιλεὺς εἴποι λελυπημένος
διώκων τὸν Ἀντήνορα, βλαπτόμενος ἡλίῳ;
αἴθε θεοῖσι γένοιτο· ἄϛρασιν· εἱμαρμένῃ·
ἤθους σὲ καὶ βαρύτητος αὕτη ἡ εἰρωνία·
πατὴρ Κρονίδης· ἄδηλον νῦν εἱμαρμένην λέγει·
30 εἶτα καὶ μοῖρα δὲ ταὐτόν· τῆς τελευτῆς ὁ τρόπος·
ὀλύμπιον, ὑράνιον νῦν εἱμαρμένην λέγει.
» Ὣς τὼ τρεῖς Πριάμοιο πόλιν μεριδινηθήτην
» καρπαλίμοισι πόδεσσι· θεοὶ δέ τε πάντες ὁρῶντο·
» τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
35 » Ὢ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
» ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ.
Θεὺς ἄρτι μοι νόησον ἄϛρα καὶ τὺς ἀϛέρας,
ἐξ ὧν ἀνθρώποις γίνεσθαι φασὶ τὰ εἱμαρμένα·
ἀϛρολογεῖ γὰρ Ὅμηρος νῦν τύτῳ τῷ χωρίῳ,
40 καὶ λέγει καὶ θεμάτιον τῆς μάχης σοι τῆς τότε,
ὅτι ὁ Κρόνος, Ἄρης τε οἱ κάκιϛοι ἀϛέρων
ἐκ τετραγώνου σχήματος ἀλλήλους καθεώρων·

τὸ σχῆμα τοῦτο δὲ ποιεῖ μεγάλας ἐπιτάσεις·
ἂν ἀγαθοὶ γὰρ ἀγαθῶς ἐν τούτῳ καθορῶσι,
45 δῶσιν αὐξήσεις ἀγαθῶν, ἂν δὲ κακοὶ τῶν φαύλων·
τοιοῦτον τὸ θεμάτιον ἦν τὸ τῆς μάχης τότε,
ἔχον τετραγωνίζοντας τὸν Ἄρεα καὶ Κρόνον·
κἂν προφανῶς ὁ Ὅμηρος ἀστρολογεῖν οὐ θέλῃ,
τὸν ἀγαθὸν ἀστέρα δε τὸν Δία παρεισφέρει
50 ἐν τοῖς κακοῖς ἡττώμενον ἔχοντα φαύλοις τόποις·
καὶ τὴν σελήνην Ἀθηνᾶν ὡς πρὸς αὐτὸν κειμένην·
εἷς γὰρ ἀστὴρ ἡ Ἄρτεμις καὶ Ἀθηνᾶ, σελήνη·
ὅθεν Διῒ τὴν Ἀθηνᾶν ἀντικειμένην λέγει,
καὶ τελευτὴν τὴν Ἕκτορος σὺν δόλοις εἰργασμένην·
55 ἐπεὶ γὰρ τὸ θεμάτιον ἐπιβλαβὲς ὑπῆρχε
καὶ δόλοις ἐπεσήμαινεν Ἕκτορα τεθνηκέναι,
ὡς Ἀχιλεὺς ἐδίωκε τὸν ἥρωα ἐκεῖνον,
μόνον ἐκ Τρώων τῶν λοιπῶν ἔξω τοῦ τείχους ὄντα,
αὐτὸς ὑπάρχων σὺν στρατῷ σύμπαντι τῶν Ἑλλήνων·
60 ὅμως δὲ τοῦτον κατασχεῖν οὐκ ἐδυνήθη τρέχων·
ἀνένευε τῷ σύμπαντι στρατῷ δὲ τῶν Ἑλλήνων,
ἐφ᾽ Ἕκτορι τοξεύματα μηδόλως ἀφιέναι.
» Μή τις κῦδος ἄροιτο βαλὼν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι·
Τίς τῶν Ἑλλήνων ὅμοιος ὑπάρχων Δηϊφόβῳ
65 τὸ πλέον καὶ τοῖς ὅπλοις δε τελῶν συγκεκρυμμένος,
τοιοῦτον ἄνδρα παρελθὼν ὡς ἀδελφὸς οἰκεῖος,
πείσας ἐν δόλοις, ἤγαγε τῷ Ἀχιλεῖ κτανθῆναι·
οὓς δόλους Ὅμηρος φησὶ τῆς Ἀθηνᾶς ἀπάτην·
ὅρα δὲ πῶς τὰ εὐτελῆ ὑψοῖ ἀλληγορήσας,
70 ὥς περ τὸ πρὶν τοὺς ὑετοὺς ἀνέμους καὶ τοιάδε,
καὶ ὅπως νῦν τοὺς ὑψηλοὺς λόγους ἀστρονομίας
τοῖς μυθικοῖς λεαίνει τε καὶ κατασπᾷ τοῖς κάτω·
ἀλλὰ τὸν νοῦν εἰρήκειμεν πάντα συντόμῳ λόγῳ,

νῦν δὲ καὶ μέρη λέξωμεν τῶν χρειωδῶν τινά σοι·
75 Θεοὺς πάντας εἰρήκειμεν ἄςρα καὶ τὺς ἀςέρας·
τὸν Δία δὲ κηδόμενον Ἕκτορος παρειςφέρει,
ὡς ὄντα δότην ἀγαθῶν, καὶ ἀγαθὸν ἀςέρα,
καὶ συνεργὸν καὶ πρὸς τὸ ζῆν Ἕκτορα καθεςῶτα,
εἰ μὴ νεκῶντες οἱ κακοὶ τῦτον ἀςέρες ἦσαν·
80 Ἑρμῆς τὲ ὁ διπρόσωπος ἐπέτεινε τὴν βλάβην,
καὶ Ἀφροδίτης ὁ ἀςὴρ ὡσαύτως καὶ τὰ φῶτα,
σελήνη τὲ καὶ ἥλιος ἦσαν ἐν φαύλοις τόποις·
πῶς Τριτογένεια φησὶ νῦν τὴν σελήνην, μάθε,
ὅτι τριταῖα φαίνεται μετὰ συνόδου χρόνον.
85 » Πῶς δέ κεν Ἕκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
» εἰ μὴ οἱ πύματόν τε καὶ ὕςατον, ἤντετ' Ἀπόλλων
» ἐγγύθεν, ὥς οἱ ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γῦνα;
» Λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρήατι δῖος Ἀχιλλεύς·
» ὀδ' ἔα ἱέμεναι ἐπὶ Ἕκτορι πικρὰ βέλεμνα,
90 » μή τις κῦδος ἄροιτο βαλὼν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
Πῶς δέ κεν Ἕκτωρ ἔφυγε τὴν μοῖραν τῦ θανάτυ,
εἰ μὴ ὁ ἥλιος αὐτῷ προςβοηθῶν ἐπῆλθε;
τυτέςι κατὰ πρόσωπον φανεὶς τῦ Ἀχιλέως,
τὸν μὲν, ἀπεῖρξε τῆς ὁρμῆς· τῷ δὲ, προςεβοήθη·
95 τῦτο Ὁμήρυ παίγνιον νόησον τῦ πανσόφυ·
ὁποῖος ἦν ὁ Ἕκτωρ γαρ καὶ Ἀχιλεὺς ὁποῖος,
τοῖς κατωτέρω ἔπεσιν ἐνφανεστάτως γράφει,
ὅτι ὁ Ἕκτωρ μόνον ἦν, πᾶς δὲ στρατὸς Ἑλλήνων
καὶ δι' ἐκείνους σύμπαντας ὡς πρὸς φυγὴν ἐχώρει,
100 κἂν ἀπλεστέροις δείκνυσι δὶ Ἀχιλέα φεύγειν,
ὅμως καὶ ὕτω σὺν στρατῷ παντὶ τῷ τῶν Ἑλλήνων,
αὐτὸς προτρέχων πάντων δε, τὸν ἥρωα ὐκ ἔσχεν·
Ὅμηρος κρύφα παίζων δε τὸν ἥλιόν σοι λέγει
λάμποντα κατὰ πρόσωπον εἶρξαι τὸν Ἀχιλέα,

105 οἷον εἰ παῖς τις ἀσθενὴς παλαίστρᾳ κατασκέσαι,
ἐπιχλευάζων εἴποι δέ τις εὔνους ὡς πρὸς τάδε.
γενναῖος οὗτος πέφυκε, σπίλη πληγεὶς δὲ πίπτει·
τοιαῦτα καὶ ὁ Ὅμηρος παίζων δοκεῖ μοι τῷδε·
ἀλλ' Ὅμηρε δεινότατε τῶν πάντων λογογράφων,
110 καὶ λέγων τὴν ἀλήθειαν καὶ μὴ δοκῶν δὲ λέγειν,
τὸ, τοῖς λαοῖς ἀνένευεν ὁ Ἀχιλεὺς, καὶ τ' ἄλλα
δεικνύουσι τὸν Ἕκτορα οἷος πρωτιστὴρ ἦν μάχης·
ἃ δὲ δὴ ἥλιον νῦν φῂς, κασίγνητα σοῦ τυγχάνει
πατήρ. ἡ εἱμαρμένη δε ἡ πᾶν ἀπογεννῶσα·
115 χρύσεια τάλαντα φησὶ ῥοπὴν τῆς εἱμαρμένης·
τὸ, λίπεν ὁ Ἀπόλλων δὲ, τοῦτο δηλοῖ ὁ Φοῖβος·
ὅτι ἐπεί περ εἵμαρτο Ἕκτορα τεθνηκέναι,
ὁ συνεργῶν πρὶν ἥλιος τῷ βλάπτειν Ἀχιλέα,
οὐδὲν ἐλυσιτέλησεν ὡς μὴ θανεῖν ἐκεῖνον·
120 » Πηλείωνα δ' ἵκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Νῦν Ἀθηνᾶν, τὴν συσκευὴν, τὸν δόλον ὀνομάζει·
δι' ὅ περ διεξέδραμεν Ἕκτωρ τὴν βίου πύλην·
θεοὺς δ' ἐπιμοσσώμεθα, ὀμόσωμεν στοιχεῖα,
τὸν οὐρανόν τε καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν, ἀστέρας·
125 θεοί με νῦν ἐκάλεσαν πρὸς θάνατον· ὁ δόλος,
τουτέστιν ἐξ ἀπάτης νῦν καὶ δόλων ἀποθνήσκω,
τὸ ἑνικὸν πληθυντικῶς θεοὺς κατονομάσας,
μεθόδῳ τῆς δεινότητος. ἢ καὶ τὴν εἱμαρμένην·
ἀλλ' ἐστι κρεῖττον ἐν τοῖς νῦν, θεοὺς τὸν δόλον λέγειν,
130 ὃν πρὶν προεῖπεν Ἀθηνᾶν ὁμοίαν Δηϊφόβῳ·
τὴν πανουργίαν τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου τοῦ δολίου,
ὃς καὶ τὸ δόρυ τὸ ῥιφὲν καθ' Ἕκτορος εἰς μάτην,
ἔμπαλιν ἀντανέστρεψεν ὡς πρὸς τὸν Ἀχιλέα·
τὸ, ἐπιείκελε θεοῖς, τοῖς ἄστρασιν ὁμοῖε·
135 ἐκ τοῦ Διὸς τὸν μόρον δὲ ᾔδεις, τῆς εἱμαρμένης,

τὸ, εἴ τι ἴδωκε Θεὸς, πάλιν ἡ εἱμαρμένη·
εἴτ' οὖν, εἴ πέρ σοι πάρεστι ῥώμη χειρὸς καὶ σθένος·
Θεοὶ γὰρ ὡς προείπομεν, αἱ ψυχικαὶ δυνάμεις·
ὡς ἔστι νῦν καὶ τὸ Θεοὶ, ὡς εἴπομεν, οἱ δόλοι·
140 καὶ 'Αθηνᾶ ὁμοίως νῦν· παράχρησις δὲ τῦτο·
αἱ ἀρεταὶ γαρ σύμπασαι μεσότητες τελῦσιν,
ἑκάςῃ δ' ἑκατέρωθεν παρέπονται κακίαι,
ἐλλείψεως ἡ μία μεν, ὑπερβολῆς ἑτέρα·
ὥς περ καὶ νῦν ἡ φρόνησις ὡς ἀρετὴ, μεσότης·
145 κακία μετὰ ἔλλειψιν πάλιν, ἡ ἀφροσύνη·
κακία δ' ὑπερβάλλουσα, φρονήσεως οἱ δόλοι·
Ζηνὶ, τῇ εἱμαρμένῃ δε, 'Απόλλωνι, ἡλίῳ·
ἤτοι, οὕτως ἐδέδρκτο ἐμῦ τῇ εἱμαρμένῃ,
καὶ χρόνος τέλος ἔσχηκε ζωῆς ἐμῆς, ὡς βλέπω·
150 ὁ χρόνος περιδρόμοις δε ἡλιακοῖς πληρῦται·
ὃς Ἥφαιςος τὸ πῦρ ἅμα καὶ ὁ πυρὸς ἐργάτης,
περὶ τὸν λόφον τοῖς κυνῆς τέθεικε πυκνοτέρως.
» Φράζεο νῦν μή τοι τι Θεῶν μήνιμα γένωμαι,
μή σοι ὀργὴ ἐκ τῶν Θεῶν ἔλθοι, τῆς εἱμαρμένης,
155 ἐν τῷ ναῷ 'Απόλλωνος ὅταν σε Πάρις κτάνῃ
τὴν ἐν ναῷ ἀναίρεσιν τήν δε τῦ 'Αχιλέως
εἰδὼς ὁ Ὅμηρος φησὶν, Ἕκτωρ δ' ὐκ ἦν προφήτης,
ἢ ἴσως ἐν μαντεύμασι προείδει καὶ ὁ Ἕκτωρ·
ὁ Ζεὺς, ὁ πλάνης νῦν ἀςὴρ· Θεοὶ, ἀςέρες ἄλλοι,
160 τουτέςι, Θάνω καὶ αὐτὸς, ἣ μοίρᾳ ἐκληρώθην·
Θεοὶ δαμάσαι ἔδωκαν, καὶ νῦν ἡ εἱμαρμένη.
» Ὦ, Τρῶες κατὰ ἄςυ Θεῷ ὡς εὐχετόωντο·
τουτέςι ᾧ ἡβρύνοντο, ἐκόμπαζον μεγάλως,
οἷα Θεῷ τυγχάνοντι, ςοιχείῳ ἐκ τεσσάρων,
165 ὕδατι, γῇ, ἀέρι τε, ἢ τῇ πυρείᾳ φύσει,
ἅ περ τὰ πάντα συνιςᾷ καὶ διεκτρέφει πάντα,

ὁ Ζεὺς, ἡ εἱμαρμένη μεν ἔδωκεν αἰκισθῆναι,
ὥς περ θεὸν δεδείχατο, ὡς ἥλιον ὡς τ' ἄλλα·
γλαυκῶπις πάλιν Ἀθηνᾶ, ὡς πρὶν εἶπον, ὁ δόλος·
170 κρήδεμνον θ' ὃ ῥά οἱ δῶκε χρυσῆ Ἀφροδίτη
ἐπιθυμίας ἄξιον ἀπέραστον ὡραῖον·
χρυσᾶ δὲ ὡς τιμώμενα τὰ ἐραστὰ νῦν λέγει·
οὕτω τὸ κρήδεμνον φησὶ νῦν δῶρον Ἀφροδίτης·
ἢ, ὃ καιρὸς ὁ γαμικὸς παρέσχετο ἐκείνῃ
175 τὰ ἐραστὰ καὶ γαμικὰ πάντα δὲ, Ἀφροδίτης·

ὙΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ψ. ὉΜΗΡΟΥ ῬΑΨΩΔΙΑΣ

Ὁ Ἀχιλεὺς τὸν Πάτροκλον θάψας ὡς τότε νόμος,
προσφάξας τούτου τῇ πυρᾷ δώδεκα Τρώων νέους,
καὶ ἵππους, ἅμα κύνας τε καὶ ἕτερα ἱρεῖα,
ποιεῖ καὶ ἐπιτάφιον ἀγῶνα μετὰ ταῦτα,
5 ἐν ᾧ περ Διομήδης μεν ἐνίκησε τοῖς ἵπποις,
ὁ Ὀδυσσεὺς τῷ δρόμῳ δε, καὶ ἕτεροι ἑτέροις.
» Μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι Θέτις γόου ἵμερον ὦρσε·
Θέτιδα νῦν τὸ ἔνυγρον κατάστημά μοι νόει·
ἡ γὰρ ὑγρότης κλαίουσι δάκρυον πλεῖστον φέρει,
10 ὑγραίνουσα τὰ σώματα, ξηρότης τοὐναντίον·
φλογὸς Ἡφαίστου, τοῦ πυρὸς κατὰ μετωνυμίαν·
Ζῆνα, τὸν κύκλον οὐρανοῦ νῦν πάντα κατομνύει·
ἡ κὴρ, καὶ μοῖρα, φανερά· πολλάκις εἶπον ταῦτα·
χρύσεος ἐστιν ἀμφορεὺς, ἀγγεῖον, ὃ ἡ Θέτις
15 τῷ Ἀχιλεῖ παρέσχηκε· Θέτις ἡ τούτου μήτηρ·
ἐν ᾧ ῥηθέντι ἀμφορεῖ ὄντι χρυσῆς ἐξ ὕλης,
τριῶν φιλέντων τέφρα τε κεῖται καὶ τὰ ὀστέα,

Πατρόκλου, Ἀντιλόχου τε αὐτῦ τῦ Ἀχιλέως·
ἡ ῥοδοδάκτυλος ἠὼς, ἡ τὰ δακτύλων ἔργα
20 δεικνῦσα ὡραιότατα χαρίτων Ἀφροδίτης,
ὐ μὴν ὁποῖα τῆς νυκτὸς ὐκ ἐξηκριβωμένα·
τοῖς ποταμοῖς οἱ παλαιοὶ ἔκειρον πρώτας κόμας,
ὡς νῦν φησὶν ὁ Ἀχιλεὺς πρὸς Σπέρχειον γλυκέως·
ὅτι τὸ ὕδωρ αἴτιον τῦ τρέφεσθαι τὰς κόμας·
25 » Ἐς πηγάς· ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
Σέβας οἱ πρὶν ἀπένεμον τοῖς τέσσαρσι ςοιχείοις,
ναὺς τε τύτοις ἵδρυον, βωμὲς τε θυηδόχους·
πυρὸς μένος σιδήρεον, τὸ μέγιςα ἰσχύον·
» Ὣς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν ὖ' ὐ κῦνες ἐμφιέποντο,
30 » ἀλλὰ κύνας μὲν ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
» ἤματα καὶ νύκτας· ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ,
» ἀμβροσίῳ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἑλκυςάζων·
» τῷ δ' ἐπὶ κυάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Οὕτως εἶπε καυχώμενος, κισὶ δ' ὐχὶ παρέσχεν·
35 ἀλλ' ἀπεσέβει κύνας μὲν ἐκ τύτυ Ἀφροδίτη,
ἡ τῦ οἰκείυ λογισμῦ τύτυ ἐπιθυμία·
Δία γὰρ νῦν τὸν λογισμὸν τῦ Ἀχιλέως λέγει,
καὶ τὴν ἐπιθυμίαν δε τὴν τύτυ, Ἀφροδίτην·
ἐνθυμηθεὶς Πριάμῳ γαρ τὸν Ἕκτορα πωλῆσαι,
40 ἐλαίῳ τῦτον ἔχρισεν, ὡς ἄσηπτον τηρείη·
τὸ παλαιὸν γὰρ ἔλαιον, καθάπερ καὶ οἱ ἅλες,
τραυμάτων ἕλωσιν ποιεῖ, καὶ ἄσηπτα τηρεῖ δε·
ὅθεν φησὶν ὁ πάνσοφος ὗτος ἀνὴρ ὁ γέρων
ἀμβρόσιον τὸ ἔλαιον καὶ θείως δὲ τὺς ἅλας·
45 ὕτω τὴν Ἀφροδίτην μοι νόησον ταῖς ἐνθάδε·
μὴ μέν τοι τὸ κατάςημα τὸ ἄκρατον νῦν εἴπῃς·
περὶ γὰρ καταςήματος τοιύτυ πάλιν λέγει
κυάνεον Ἀπόλλων δὲ ἤγαγε τύτῳ νέφος,

μὴ πρὶν, ἤτοι μὴ πρότερον, πρὶν ἂν ἐμποληθείη,
50 ξηράνῃ τούτου ἥλιος τὸν χρῶτα καὶ τὰ νεῦρα,
Ἀπόλλων δὲ καὶ ἥλιος ἓν ἄμφω πεφυκότα·
δι᾽ ἃς δυνάμεις ἔχομεν ζωογονεῖν καὶ τρέφειν,
καὶ ἀπολύειν τῶν κακῶν, ποτὲ καὶ ἀπολλύειν,
τῷ ἀναςπᾷν ἀπὸ τῆς γῆς ἀτμοὺς λοιμώδεις ἔρους,
55 Ἀπόλλων ὀνομάζεται, ἥλιος δὲ ὡς λάμπων,
δήλιος ὢν καὶ φανερός· καὶ ἥλιος, ἐκθλίψει·
ἀλλὰ βραχὺ καὶ πάλιν μοι ἀναληπτέον τοῦτα.
Ὁ Ἀχιλεὺς τὸν Ἕκτορα κατέχριεν ἐλαίῳ,
τηρῶν ἐκεῖνον ἄσηπτον, ὡς ἂν ἀπεμπολήσῃ·
60 ἦν δὲ καὶ τὸ κατάςημα σθένος τηρεῖν ἀσήπτως,
κατανεφὴς ὑπῆρχε γὰρ ὁ ἥλιος τῷ τότε,
λαμπρὰς ἀκτῖνας οὐ δεικνὺς, ξηραίνειν, οὐδὲ σήπτειν·
» Ὕλη τε σεύατο καήμεναι· ὠκέα δ᾽ Ἶρις,
» ἀράων ἀΐουσα μετ᾽ ἄγγελος ἦλθ᾽ ἀνέμοισιν·
65 » οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυςαέος ἀθρόοι ἔνδον
» εἰλαπίνην δαίνυντο· θέουσα δὲ Ἶρις ἐπέςη.
Ἡ τοῦ Πατρόκλου μὲν πυρὰ οὐχὶ ἀνῆπτε τότε·
τοῦ Ἀχιλέως τὰ λοιπὸν ἀνέμους πνεῖν ποθοῦντος,
Ἶρις ἐφάνη παρευθὺς τὸ νεφελῶδες τόξον,
70 καὶ δυτικοὺς ἐκίνησεν ἀνέμους παραυτίκα·
» Ἶρις γὰρ πελάγους ἄνεμον φέρει, ἢ μέγαν ὄμβρον·
αὐτὴ δὲ πρὸς τὸ πέλαγος τῶν Αἰθιόπων ἔδυ·
ὅρα δὲ τὸν χρυσόγερων οἷα καὶ πάλιν παίζει·
ἄγγελον Ἶριν λέγων σοι καλοῦσαν τοὺς ἀνέμους,
75 καὶ εἰλαπίνας τούτων δὲ τοῖς δώμασι Ζεφύρου·
ὅ περ σημαίνει νέφωσιν ἐν μέρεσιν ἑσπέρας,
ἐξ ὧν νεφῶν καὶ ἄνεμοι ἔμελλον ἐκραγῆναι·
Βορρᾶν δὲ νόει δυσσαῆ, μὴ δύςπνουν, ὡς δ᾽ ὁ Τζέτζης,
τὸν ἐκ δυσμῶν ἐπιπνέοντα τὸν κάλλιςον ἀνέμων·

80 βηλὸν, τὴν βάσιν νόησον, ὅπου περ ἦν τὰ νέφη,
ἐξ ὧν καὶ ἀνεσκίρτησαν οἱ ἄνεμοι εὐθέως,
ὡς λεπτυνάσης τὸ ὑγρὸν τῆς Ἴριδος τῷ τότε,
καὶ ἕκαςος ἐκάλει δὲ πρὸς ἑαυτὸν ἐκείνην
πάντες αὐτῆς. κονήσει γὰρ ἀνώρμησαν ἐκπνέειν,
85 καὶ κατελθεῖν δ' ἐς πέλαγος μερῶν τῶν ἑσπερίων,
ὅπε καὶ οἱ Αἰθίοπες εἰσὶν οἱ τῆς ἑσπέρας·
λέγει δ' αὐτῆς ὀπάρνησιν καθέδρας σὺν ἀνέμοις,
σπουδὴν δὲ ἀπελεύσεως εἰς γῆν τῶν Αἰθιόπων,
οὗ περ θυσίαι τοῖς θεοῖς, ὧν καὶ αὐτὴ μετάσχοι·
90 οὗ περ τὸ ὕδωρ καὶ λοιπὰ ςοιχεῖα συνυπάρχει·
τὸ ὕδωρ πάχος γὰρ λαβὸν, γῆν παρεισφέρει πάντως,
ἀραιωθὲν ἀέρα δε καὶ πῦρ αὖ ἐπὶ πλέον·
οὕτως ἐκεῖσε οἱ θεοὶ, τυτέςι τὰ ςοιχεῖα,
ἐδαίνυντο, παρέσης δε καὶ Ἴριδος τῷ τότε·
95 Ἶρις γάρ ἐςι πρόςπτωσις ἡλίε περὶ νέφος.
Ἐγνώκεις καὶ τὸ παίγνιον Ὁμήρου τῦ πανσόφυ,
ἵππους νῦν ἀθανάτους μοι τὰς ἀθλοφόρους νόει,
ὧν ἀρετὴ αἰώνιος. μυρία νικησάντων·
ὁ Ποσειδῶν δὲ τῷ Πηλεῖ τους ἵππυς πῶς δωρεῖται,
100 τύτυς Πηλεὺς ὠνήσατο θαλάσσῃ κομισθέντας,
Ἀράβων εἴ τε Σικελῶν, εἴ τε καὶ γῆς Περσίδος·
πῶς τὸν Αἰνείαν ἔσωσεν Ἀπόλλων προεγράφη·
ὁ Ζεὺς, ἡ εἱμαρμένη νῦν εἶναι τανῦν νοείτω·
ὁ Ζεὺς καὶ Ποσειδάων δε πάλιν ἐν Ἀντιλόχῳ,
105 ὁ λογισμὸς καὶ ὁ θυμὸς, ὁ προσφυὴς καὶ πρέπων·
τυτέςι, σὺ καὶ φρόνιμος καὶ τολμηρὸς ὑπάρχεις
Ἀρίων ὁ Ἀδράςυ δε ἵππος ἦν θεῖον γένος,
ὡς ὁ Πηλέως ἄριςος ἄθλοις λαμβάνειν ἆθλα
ἀντίθεον δὲ Φαίνικα, φρόνιμον φίληθῶ τε,
110 ἴσον αὐτῷ τῷ λογισμῷ καὶ τῇ δικαιοσύνῃ·

'Απόλλων, νῦν ὁ ἥλιος, βλάπτει τὸν Διομήδην·
κατ' ὀφθαλμῶν ἐπαφιεὶς τὸ σέλας τῶν ἀκτίνων·
ἡ 'Αθηνᾶ δ' ἡ φρόνησις, νῦν καὶ ἡ πανουργία,
ἣ Διομήδην σώζει μὲν, τὸν Εὔμηλον δὲ βλάπτει,
115 ἡ Διομήδους φρόνησις λέγω καὶ πανουργία,
ἣ Διομήδην, φρόνημα ἔσωσε τὸ οἰκεῖον·
τῷ μὴ σκοπεῖν τὸ δέον δε, ὁ Εὔμηλος ἐβλάβη·
τὸ ἅρμα γὰρ κατέαξε τόποις ἐλῶν δυςβάτοις·
τὸ, ὤφελεν ὁ Εὔμηλος εὔχεσθαι ἀθανάτοις,
120 ἔδει σκοπεῖν τε καὶ φρονεῖν ὅπως ἐλαύνει λέγει·
σοὶ δὲ θεοὶ ἀντίχαριν· ἤτοι ἡ εἱμαρμένη·
ἡ 'Οδυσσέως 'Αθηνᾶ, πάλιν ἡ πανουργία·
» 'Αθάνατοι τιμῶσι παλαιοτέρους ἀνθρώπους·
νῦν καὶ ἡ εἱμαρμένη μέν· ἀλλὰ καὶ μᾶλλον, πλέον
125 ἡ φρόνησις· σὺν ταύτῃ τε πραγμάτων ἐμπορείᾳ·
ὁ Τεῦκρος ταῖς ἀκτίνεσιν ἐβλάβη τοῦ ἡλίου,
διὸ φησὶ μὴ εὔξασθαι 'Απόλλωνι ἐκεῖνον,
καὶ πάλιν ὡς ἐμέγηρεν ἐκείνῳ ὁ 'Απόλλων

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ω. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ

'Ο Ζεὺς φροντίζων Ἕκτορος τοῦ ἥρωος ἐκείνου,
τὴν Θέτιν πέμπει πρὸς υἱὸν τὸν 'Αχιλέα ταύτης,
ὡς ἀποδῷ τοῦ ἥρωος τὸ σῶμα τῷ Πριάμῳ,
τὴν Ἶριν δὲ πρὸς Πρίαμον ὁ Ζεὺς ἐξαποστέλλει;
5 ὡς διὰ δώρων τὸν νεκρὸν τοῦ Ἕκτορος ἐκλάβῃ·
Πρίαμος δὲ πρὸς τὴν σκηνὴν πεμφθεὶς τοῦ 'Αχιλέως
ὑπὸ 'Ερμοῦ κοιμήσαντος φύλακας τῶν 'Ελλήνων,
καὶ δοὺς αὐτῷ τὰ δῶρα δε καὶ τοῦτον ἱκετεύσας,

ἀπολαμβάνει τὸν υἱόν· κομίσας δ' εἰς τὴν πόλιν
10 θάψας, τὸν ἐπιτάφιον δεῖπνον κατασκευάζει·
αὕτη δὲ ἡ ὑπόθεσίς ἐστιν ω τοῦ μεγάλου.
Ὅπως Ἀπόλλων Ἕκτορα ἐφρούρει τῶν ἀσήπτων,
καὶ τίς Ἀπόλλων πολλαχοῦ καὶ ἐν τῇ ψῖ εἰρήκειν.
ὡς ὁ Ἀπόλλων ἥλιος ἦν συννεφὴς τῷ τότε·
15 ἡ δὲ χρυσῆ αἰγίς ἐστιν ἀκτῖνες τῶν τιμίων,
ἤτοι ἀκτῖνες εὔκρατοι νέφεσι κεκραμμέναι·
θεοὺς δὲ κατοικτείροντας τὸν Ἕκτορα ῥητέον,
καὶ τίς Ἑρμῆς ὃν ὤτρυνον Ἕκτορος κλέπτειν σῶμα·
θεοὺς νῦν τὰ στοιχεῖα μοι νόησον τῇδε λέγειν·
20 ἐφ' ὅλαις ἕνδεκα καὶ γὰρ ἡμέραις συνεχεῖτο
ὥς περ ἐπιστυγνάζοντα τοῦ Ἕκτορος τῷ πάθει.
κἂν γῇ καὶ τοῖς φωστῆρσι τε συνέβαινε μυρία,
σεισμοὶ καὶ βόμβοι, μυκηθμοὶ, καὶ κρύψεις τῶν ἀστέρων,
βρονταὶ σκληραὶ καὶ κεραυνοὶ, δειναί τε καταιγίδες,
25 ἀστέρες διατρέχοντες, κομῆται καὶ τοιάδε,
τὰ κομητῶν δὲ σύμπαντα καὶ πᾶν ἄλλο τοιόνδε·
Ἀρεϊκὰ καὶ τοῦ Ἑρμοῦ τυγχάνουσιν ἀστέρος,
ἅ περ εἰ ἐπεκράτησε καὶ ἔτι περαιτέρω,
ἔκλεψαν ἂν τὸν Ἕκτορα τινὲς ἐξ Ἀχιλλέως,
30 καὶ τῷ πατρὶ δεδώκασι Πριάμῳ τοῦτον θάπτειν·
τὰ τοῦ Ἑρμοῦ πνευμάτων γὰρ δηλωτικὰ τυγχάνει,
καὶ ἐμπορίας συνεργὰ καὶ ἄλλων δὲ μυρίων·
πολλάκις καὶ ἐκκλέπτουσι δεσμῷ τοὺς κακουμένους·
τοῦτο ὁ Ὅμηρος φησὶ τοῖς ἔπεσιν οἷς λέγει,
35 » κλέψαι δ' ὀτρύνεσκεν ἐΰσκοπον Ἀργειφόντην
τοὺς ἓξ ὀβελιστέον δὲ τοὺς μετὰ τοῦτον στίχους,
μετὰ τὸ κλέψαι δ' ὤτρυνον ἐΰσκοπον Ἀργειφόντην.
Ἀλλ' ὅτε δωδεκάτη μὲν λέγει ἠὼς ἐφάνη,
» Καὶ τότ' ἄρ' ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·

40 » Σχέτλιοί ἐστε Θεοὶ, δηλήμονες· ἐ νύ ποθ' ὕμμιν
» Ἕκτωρ μηρί' ἔκηε βοῶν αἰγῶν τε τελείων;
Πρὸς ἐνδεκα ἡμέρας μεν ἦν ζάλη τῶν στοιχείων,
καὶ ἥλιος ἐπ' ἔφαινε τὸ πρότερον ὁλόλως,
ἐπὶ τῇ δωδεκάτῃ δὲ ἥλιος μὲν ἐφάνη
45 τὸ τῦ ἀέρος δὲ λεπτὸν ἀνέτειλεν ἐκείνῳ,
νέφη κινῦν καὶ μερικῶς κρύπτων ἀκτῖνας τέτε·
ὁ ζωογόνος δὲ ἀὴρ Ζεὺς παχυνθεὶς ἐς πλέον
τῷ λεπτοτέρῳ καὶ θερμῷ ἀντέτεινεν ἀέρι,
καὶ νέφος δὲ συνέστησεν ἔνυγρον πάχος πλέον,
50 ᾧ προςβαλὼν ὁ ἥλιος ἐποίησε τὴν Ἶριν,
ἡ δ' Ἶρις ἀνεῤῥόφησεν ὑγρὸν ἐκ τῦ πελάγους
τοσῦτον, ὥστε φαίνεσθαι τὸν πρόσγειον ἀέρα
τῆς ἀσελήνυ τῆς νυκτὸς μελάντερον ἐς πλέον
ὃ ὕδωρ τότε συναχθὲν, τῷ μὲν λεπτῷ ἀέρι
55 πρῶτα κινέμενον, μικρὸν ἀραιωθὲν ἐφάνη
εἶτα τῷ πλήθει πάχει τε πλέον λαβὸν τὸ βάρος,
ῥαγδαῖος ὄμβρος γίνεται καὶ καταχεῖται κάτω
νῦν προσωποποιήσας σοι ὁ Ὅμηρος τὰ πάντα,
τὸν ἥλιον Ἀπόλλωνα Φοῖβον κατονομάζει,
60 θεοῖς καταμεμφόμενον, τετέστι τοῖς στοιχείοις,
ἀνθ' ὧν θεοσεβέστατον Ἕκτορα πεφυκότα,
ὐδὲ θανόντα ῥύονται τῦ ἀπηνῦς Πηλείδε
τὸ τῦ ἀέρος δὲ λεπτὸν Ἥραν καλεῖ τῇ κλήσει,
καὶ ἀντιπίπτουσαν αὐτῷ ταύτην σοὶ παρειςφέρει
65 τῷ συγκαλύπτειν μερικῶς ἐκείνε τὰς ἀκτῖνας·
ὅ περ καὶ λόγος πλάττει σοι τῆς Ἥρας πεφυκέναι
λεγέσης γυναικὸς μαστὸν τὸν Ἕκτορα θηλάσαι,
ἤτοι θνητὸν θηλάσαντα μαστὸν τὸν γυναικεῖον,
τὸν δ' Ἀχιλέα Θέτιδος παῖδα θεᾶς ὑπάρχειν·
70 γενναῖον δὲ καὶ θυμικὸν ὡς παῖδα τῆς θαλάσσης,

ἣν Θέτιν Ἥρα ἔθρεψε καὶ τῷ Πηλεῖ συνῆψε·
ὃς περὶ κῆρι φίλτατος πᾶσι θεοῖς ὑπῆρχε,
οὗ περ τοῖς γάμοις οἱ θεοὶ πάντες ὑπῆρχον τότε,
καὶ ὁ Ἀπόλλων δὲ αὐτὸς, φόρμιγγι κεχρημένος.

75 Πῶς δὲ ἡ Ἥρα ἔθρεψε τὴν Θέτιν νῦν ῥητέον·
τὸ τοῦ ἀέρος πρὶν λεπτὸν, ὃ καὶ Ἡφαίστου μήτηρ,
συγκεχυμένου τοῦ παντὸς ἐν τῇ κοσμογενείᾳ,
κινούμενον διήρθρωσε καὶ φυλακαῖς συνῆψεν
ὁμοῦ τὴν γῆν καὶ θάλασσαν, τὴν Θέτιν, τὸν Πηλέα,
80 ὃς ἐκ ψυχῆς ἐστέργετο πᾶσι τοῖς ἀθανάτοις·
εἰ μὴ γὰρ πάντων γέγονε σύγκρασις τῶν στοιχείων,
οὐκ ἂν ὁ κόσμος ὁ Πηλεὺς, τὸ σύνολον ὑπέστη·
οὕτω καὶ τὸ λεπτότερον ἀέρος Ἥραν εἶπεν,
τὸ δὲ παχυμερέστερον ἀέρος πάλιν λέγει,
85 ὑφ' οὗ ἡ Ἶρις γέγονεν, ἐκ ταύτης δὲ ὁ ὄμβρος,
Δία τὴν Ἶριν πέμψαντα τὴν Θέτιδα καλέσαι·
τὸ μέλαν νέφος, Θέτιδος μελαμφορίαν λέγει,
καὶ πρὸς θεοὺς ἀνέλευσιν· τὴν πύκνωσιν δ' ἀέρος
Ἀθήνας ὑποχώρησιν ἔτι κατονομάζων,
90 καὶ σὺν Διὶ τῆς Θέτιδος λέγει δὲ συνεδρίαν·
τὸ λεπτυνθῆναι δὲ βραχὺ κεράσματι τῆς Ἥρας,
τὸ πάλιν παχυνθῆναι δὲ τὸ νέφος ὡς καὶ πρώην,
καὶ κρύψαι τὸ λεπτομερὲς ἀέρος καὶ πυρῶδες
πιοῦσαν λέγει Θέτιδα, Ἥραν ποτῆρα δοῦναι·
95 τὸ ὄμβρον γεγονέναι δὲ καὶ καταῤῥεῦσαι κάτω,
Διὸς φησὶν ἀποστολὴν, ὡς πρὸς τὸν Ἀχιλλέα,
μηνύσαντος τὸν Ἕκτορα πωλῆσαι τῷ Πριάμῳ
καὶ γῆν κωφήν τε καὶ νεκρὸν ἔτι μὴ καταικίζειν
ἐκ τῆς συγχύσεως καὶ γὰρ καὶ τῶν ῥαγδαίων ὄμβρων,
100 καὶ Ἀχιλεὺς ἐπέγνωκεν· ὃ δέον ἦν γενέσθαι·
τὸ ἀποδοῦναι τῷ πατρὶ τὸν Ἕκτορα τοῖς δώροις,

καθάπερ καὶ ὁ Πρίαμος ἐκ νεφελώδους τόξου,
τὸ ἀπελθεῖν ἐπέγνωκεν αὐτὸν πρὸς τὸν Πηλέως,
εἶναι συμφέρον καὶ καλὸν ὠνεῖσθαι τε τὸν παῖδα·
105 τὴν γὰρ πορείαν κατ' ἀρχὴν τότε πεποιημένος,
καὶ Ἑρμηνέα προδηγὸν εὗρεν ὁδοιπορίας,
καὶ Ἀχιλέως ἐντυχὼν οἰκτείροντος ἐκείνου,
λύτροις λαβὼν τὸν Ἕκτορα, φέρει πρὸς τὴν πατρίδα.
Ἡ Θέτιδος κατέλευσις ἡ πρὸς τὸν Ἀχιλέα
110 καὶ τ' ἄλλα σοι ἐῤῥέθησαν· ἄρτι δὲ δέον λέγειν
τίς ὁ χειρὸς ὁμαλισμὸς καὶ ἡ παρηγορία,
καὶ πῶς ἐκείνῳ γυναικὶ μίσγεσθαι Θέτις λέγει·
ὁ Ἀχιλεὺς τὴν σύγχυσιν ἰδὼν τὴν τῶν στοιχείων,
καὶ τὸν ῥαγδαῖον ὑετὸν τὸν τότε γεγονότα,
115 ὃν περ καὶ Θέτιν Ὅμηρος τούτου μητέρα λέγει,
δι' ἃς αἰτίας προλαβὼν εἰρήκειν σοι πολλάκις·
οὕτω σὺν ἄλλοις κατιδὼν καὶ τὸν τοσοῦτον ὄμβρον,
ὃν ἐκ Διὸς ἀποστολὴν τῆς Θέτιδος εἰρήκει,
καὶ συνειδὼς δι' Ἕκτορα γίνεσθαι ταῦτα πάντα,
120 αὐτὸς αὑτῷ συντίθεται τοῦτον μὲν ἐμπωλῆσαι,
ἄν περ ἐξωνησάμενος τίς ἐκ τῶν Τρώων ἔλθοι·
σκοπήσας δὲ καὶ δι' αὐτὸν ὅτι πολλὰ δακρύσας,
νεκρὸν ἐγεῖραι Πάτροκλον οὐκ ἴσχυσεν οὐδόλως·
αὐτός δε θλίψει τρύχεται καὶ πόνοις ἀνενδότοις·
125 καὶ τότε καὶ βραχύχρονος εἶναι τῷ βίῳ μέλλων,
ποιεῖ ὅ περ καὶ ὕστερον Ἀρχίλοχος ἐκεῖνος·
σφῆς ἀδελφῆς γὰρ σύζυγον πνιγέντα τῇ θαλάσσῃ,
περιπαθῶς ὠδύρετο· γράφειν μὴ θέλων ὅλως·
λέγων πρὸς τοὺς βιάζοντας συγγράμμασιν ἐγκύπτειν·
130 » Καὶ μ' οὔ τ' ἰάμβων, οὔ τε τερπωλέων μέλει·
ὡς δὲ δακρύων κέκμηκε μάτην, εἰρήκει τάδε·
» Οὔ τέ τι κλαίων ἰήσομαι, οὔ τέ τι κάκιον

» θήσω· τερπωλὰς καὶ θάλειαν ἐφέπων·
καὶ ταῦτ' εἰπὼν ἐξώρμησε πρὸς τὴν πλατεῖαν τρίβον·
135 οὕτω πρὸ τούτου 'Αχιλεὺς καμὼν Πατρόκλου θρήνοις,
παρηγορεῖ τὲ ἑαυτὸν καὶ ὥςπερ ὁμαλίζει·
κἀκ τῆς σκληρᾶς δὲ πράξεως θρήνων τροπεὶς καὶ γόων,
ὡς πρὸς τὸ μαλακώτερον καὶ τρυφερὸν ἐτράπη,
καὶ γυναιξὶ μιγνύμενος καὶ πάντα δρῶν τὰ πρώην·
140 ἐπεὶ δὲ τὸ χειμέριον κατάστημα τοῦ χρόνου,
πρὸς 'Αφροδίσια κινεῖ τοὺς ἄνδρας ἐπὶ πλέον,
καθάπερ δὴ τὸ θερινὸν ἐς πλέον τὰς γυναῖκας,
συγκεραννύον τὸ θερμὸν τὸ ἔνυγρον ἐκείνων,
ὡς τὸ ξηρὸν τὸ τῶν ἀνδρῶν τὸ ἔνυγρον χειμῶνος·
145 ὁ Ὅμηρος ὁ πάνσοφος, ἡ βρύσις τῶν χαρίτων,
μὴ θέλων κομπολάκυθα τοῖς φυσικοῖς λαβράζειν,
ὡς οἱ μεταγενέστεροι καὶ μετὰ τοῦτον πάντες,
ἐν μυθικῇ γλυκύτητι τὸ φυσικὸν κεράσας,
Θέτις καθομιλήσασα τούτου φησὶ τὴν χεῖρα,
150 μίγνυσθαι εἶπε γυναιξὶ, τῶν ἀγαθῶν ὑπάρχει.
Ταυτὶ μὲν οὕτως ἔχουσιν· ἄλλα λοιπὸν λεκτέον,
ἡ Ἶρις δὲ ἡ ἄγγελος ἡ ἐκ Διὸς Πριάμῳ,
οὐκ ἄλλο πέφυκεν οὐδὲν ἢ νεφελῶδες τόξον,
ὅ περ φανὲν ἐξ οὐρανοῦ ὁ Πρίαμος ὡς εἶδεν,
155 ἦσαν οἰωνοσκόποι γὰρ καὶ ἀστεροσκοποῦντες,
σημεῖον γνοὺς τῶν εὐτυχῶν εἰς καταρχὴν πραγμάτων,
οὐδ' οὐ λοιπὸν κατάρχεται τῆς πρὸς τὸν 'Αχιλέα·
θεοειδὴς, ὡραῖος δὲ καθάπερ οἱ ἀστέρες·
ἀντίθεον, ἰσόθεον, ἴσον θυμῷ ταῖς μάχαις·
160 θεὸν τὸν Ἕκτορα φησὶ πῦρ πρὸς τοὺς ἐναντίους·
καὶ παῖδα τοῦτον δὲ θεοῦ, πυρὸς ἢ καὶ θαλάσσης,
δέος τὲ καὶ κατάπληξιν φέροντα πολεμίοις,
Διΐ τε καὶ Κρονίωνι κελαινεφεῖ πάλιν·

Ἰδαίῳ, ὑρανίῳ νῦν τῶν Τρώων εἱμαρμένῃ·
165 Διΐ ὁμοίως, πάλιν δὲ ὡς καὶ τὸ, Ζεῦ καὶ Ζεὺς δε,
ὁμοίως καὶ τὸ Ζῆνα δὲ τὴν εἱμαρμένην λέγει·
Ἑρμῆν τὰς ἀςροῤῥύσεις γε φησὶ καὶ τὲς κομήτας·
πῶς εἱμαρμένας τὸν Ἑρμῆν υἱὸν δὲ ὀνομάζει,
υἱὸν τελῦντα ὑρανοῦ τῦ πρὸς ἀέρος, μάθε·
170 κομῆται, ἀςροῤῥύσεις τε, διάττοντες καὶ τ' ἄλλα,
ἅ περ εἰσὶν Ἑρμαϊκὰ καὶ Ἄρεος ἀςέρος,
ἀέρος περιττώματα καθέςηκε καὶ πάθη·
ἐπεὶ δὲ ταῦτα γίνεται σημεῖα τῶν μελλόντων,
τῆς εἱμαρμένης ὁ Ἑρμῆς ὅτω καλεῖται τέκνον.
175 Ἑρμῆς δ' ὡς τέτων ἑρμηνεὺς καὶ δηλωτὴς ἐκλήθη.
» Ἑρμεία, σοὶ γάρ τε μάλιςά δε φίλτατον ἐςὶν,
» ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι· καί τ' ἔκλυες ᾧ κ' ἐθέλῃσθα·
» βάσκ' ἴθι καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
» ὣς ἄγαγ' ὡς μήτ' ἄρ τις ἴδῃ, μήτ' ἄρ τε νοήσῃ.
180 Ὅρα τὸν μέγαν Ὅμηρον πῶς τῇ αὐτῇ μεθόδῳ
τῇ τῆς ἀλληγορίας δε καὶ ἐχ' ἑτέρας λέγων,
τὰ ταπεινὰ μὲν ἀνυψοῖ συνάμα καὶ γλυκάζει·
χειμῶνας, ὄμβρους καὶ τινὰ τῶν εὐτελῶν πραγμάτων,
τὰ ὑψηλὰ καθέλκει δε πρὸς τὸ σαφὲς καὶ μέσον·
185 οἷα τὰ φυσικώτερα, καὶ τῆς ἀςρολογίας,
καὶ τῶν μεγίςων δὲ τεχνῶν ὧν γράφει τῶν ἑταίρων
πάντα ζυμῶν ἐν νέκταρι· κόμπε δὲ γράφων ἄτερ·
ὡς τῇδε νῦν ἀςρονομῶν, ἀςρολογῶν τε ἅμα
καὶ γράφων εὐληπτότατα καὶ διαυγῇ τῷ λόγῳ,
190 τὸ βάθος ἔνδον παρεκκὶς καὶ τὰ κομψὰ τῦ τύφε·
θέλων ἀποτελέσματα Ἑρμαϊκὰ γὰρ φάναι,
ὧν ἓν καὶ ἡ ἐπίτευξις, ὧν περ τυχεῖν τις χρήζει,
ναὶ μὴν καὶ ἡ φιλίωσις καὶ ἡ συγκοινωνία,
εἰ κατ' ἀρχὴν ποιήσει τις Ἑρμῇ καὶ τοῖς ἐκ τέτε,

195 καὶ ὡς τοιύτῳ δὲ καιρῷ Ἑρμαϊκῶν σημείων,
Πρίαμος καταρξάμενος χωρεῖν πρὸς Ἀχιλλέα
εὗρε τινὰ τῶν εὐγενῶν ϛρατῦ τῦ τῶν Ἑλλήνων·
παρ' οὗ ϛοργῇ πρὸς τὴν σκηνὴν ἐλθὼν τῦ Ἀχιλλέως,
οἰκτειρηθεὶς καὶ τύτῳ δὲ καὶ μετασχὼν τραπέζης,
200 πάντων ὧν ἔχρηζε τυχὼν, πρὸς Τροΐαν ὑπεϛράφη·
οὕτω μὲν ὤφειλεν εἰπεῖν, ἀφεὶς κομψῶδες γράφειν,
ὁ Ζεὺς καλέσας τὸν Ἑρμῆν υἱὸν αὐτῦ εἰρήκει·
πρὸς Ἀχιλλέα κόμισον τὸν Πρίαμον, Ἑρμεία,
σοὶ γὰρ ἔργον καθίϛηκε τὸ φιλεῖν ἀνθρώπυς·
205 πέδιλα μὲν Ἑρμαϊκὰ κινήσεις τύτων λέγει
ῥάβδον χρυσῆν δὲ τῦ πυρὸς οὐσίαν ὀνομάζει,
ἐξ ἧς ἐπιςηρίζονται καὶ γίνονται τοιάδε,
ἤγουν τὸ πᾶν Ἑρμαϊκὸν καὶ τύτων αἱ δυνάμεις,
αἱ τῶν ἀνδρῶν τὰ ὄμματα καὶ τῶν ἀνδρῶν ἀγρίων,
210 ὁποῖος ἦν καὶ Ἀχιλεύς θέλγουσιν, ἡμερῦσι·
τὺς δὲ ὑπνώδεις καὶ δειλὺς καὶ καταπτοημένους,
ὁποῖος ἦν καὶ Πρίαμος, ἐγείρυσι τῦ φόβου,
τὰ τῦ Ἑρμῦ, τῦ λόγου δὲ, ἄλλως ἀλληγορῦται·
» Βῆ δ' ἰέναι, κούρῳ αἰσυμνήτηρι ἐοικώς·
215 » πρῶτον ὑπηνήτῃ, τῦ περ χαριεϛάτη ἥβη.
Οὐχ ὁ Ἑρμῆς μετέμψεν, Ὅμηρος παίζων λέγει,
ὡς θαυμαςόν τι καὶ γλυκὺ ποιήσει συ τὸν λόγον·
ἐπεὶ δυνάμεις ὁ Ἑρμῆς ἔχει τὰς εὐοδύσας,
τὰς φιλύσας πάσας τε καὶ τῆς ἐπιτευξίας,
220 τοῖς κατ' ἀρχὴν ποιήσασιν Ἑρμαϊκοῖς Ἑρμῇ τι·
διά τινων ἀνθρώπων δε ποιεῖ τὰς ἐνεργείας,
ποιεῖ καὶ τῷ Πριάμῳ δε τότε πορευομένῳ
νέῳ τοιούτῳ ἐντυχεῖν εἶπον φησὶ τὰ ἔπη
δι' οὗ τὸ πᾶν καὶ ἤνυσεν ὁ Πρίαμος ὡς ἔφην·
225 Ἑρμῆν δὲ δι' ἀμφότερα καὶ τῦτον ὀνομάζει,

διὰ τὸ κατ' ἐνέργειαν Ἑρμῆ ἐπιφανῆναι,
καὶ τὰ κατ' Ἀχιλέα δὲ Πριάμῳ ἑρμηνεῦσαι,
καὶ Ἐριούνιον αὐτὸν δεόντως ὀνομάζει·
ὄντως γὰρ μέγα ὄφελος φανεὶς ἦν τῷ Πριάμῳ·
230 θεοειδής, ὡραῖος νῦν, καθάπερ οἱ ἀστέρες
θεῶν, ἐκ τῶν ἀστέρων τις, εἷς ὢν τῆς εἱμαρμένης·
διάκτορος, ὁ μηνυτής· τὸ δ' Ἀγρειφόντης πάλιν,
ὁ ὢν ἐκ φόνου καθαρὸς καὶ σωστικὸς Πριάμῳ·
θεοὶ δὲ μάκαρες τανῦν, στοιχεῖα, εἱμαρμένη·
235 τὰ μὲν στοιχεῖα εὔκρατα ὄντα χειμῶνος ὄντος,
τὸν Ἕκτορα μὴ σήψαντα κείμενον τόσον χρόνον,
ἡ εἱμαρμένη δὲ θανεῖν ποιήσασα χειμῶνι.
ὕπνον, Πριάμου ὁδηγός, ὃν καὶ Ἑρμῆν νῦν λέγει,
πῶς φύλαξιν ἐπέβαλεν ἢ ποδαπὸν καὶ ποῖον
240 ὕπνον, τὴν ἡσυχίαν σοι νῦν λέγει τῶν φυλάκων·
γνωστὸς γὰρ ὢν ἐποίησεν, αὐτοὺς ἐφησυχάσαι,
μηδὲ ποιῆσαι θόρυβον ὡς εἰ παρῆν τις ξένος.
» Ὦ γέρον, ἤτοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα·
θεός· ἀνδρὸς κατάρχοντος παῖς, οὐ βροτὸς καὶ πένης·
245 τὸ δεύτερον ἀθάνατον ὁ Τζέτζης ὀβελίζει·
μακρὸν νῦν ὄλυμπον φησὶ τὴν ἀρχαίαν οἰκίαν·
θεοῖς δὲ ἐπιείκελε, τοῖς ἄστρασιν ὁμοῖε·
ἀλλὰ αἰδέσθητι θεούς· τίνας ἐνταῦθα λέγει;
καὶ ψυχικὰς δυνάμεις νῦν ἤτοι τὰς ἱκεσίας,
250 καὶ τὰ στοιχεῖα δι' αὐτά, ἥλιον, γῆν καὶ τ' ἄλλα·
οἱ δὲ θεοί, πάλιν καὶ Ζεὺς καὶ τοῦ Διὸς τὸ δῶμα·
ἀστέρες εἱμαρμένης τε εἰσὶ καὶ εἱμαρμένη,
οὔτε θεοῖς, οὐδὲ βροτοῖς· ἐνδόξοις, ἢ ἀδόξοις,
εἴτε σοφοῖς ἀνθρώποις τε καί γε τοῖς ζῶσι χύδην·
255 θεοὶ Πηλεῖ οἱ δόντες, δε πάλιν ἡ εἱμαρμένη·
» Καὶ οἱ θνητῷ ἐόντι θεὰν ποίησαν ἀκοίτην.

ἀξίας πατωτέρας τε καὶ τύχης ὑπηργμένῳ
σύζυγον ἐδωρήσαντο θεὰν καὶ βασιλίδα·
θεοὶ καὶ ὀρανίωνες, πάλιν ἡ εἱμαρμένη·
260 Διόθεν δέ μοι ἄγγελος· ἐξ ὀρανοῦ σημεῖον,
ἐξ ὄμβρων τῶν ῥαγδαίων γὰρ καὶ τῶν λοιπῶν ἐγνώκει
θεῶν τις ἦγε δὲ καὶ σὲ· χρηστότης, εἱμαρμένη
ἡ εὐγενής· γενναίως τις ἐκ γένους τῶν Ἑλλήνων.
τὸ δὲ Διὸς αἰτῶμαι, τὰς ἐφετμὰς νῦν νόει·
265 μὴ πόῤῥω τι τοῦ λογισμοῦ τοῦ πρέποντος ποιήσω,
ἢ ὃ οὐ χρὴ τοὺς ἀρχικοὺς ποιεῖν καὶ βασιλέας.
» Καὶ γάρ τ' ἠΰκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
» τῇ περ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
» ἓξ μὲν θυγατέρες δ' ἓξ υἱέες ἡβώοντες·
270 » τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο,
» χωόμενος Νιόβῃ· τὰς δ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
» οὕνεκα οἱ Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρήῳ·
» φῆ δοιὼ τεκέειν, ἡ δ' αὐτὴ γείνατο πολλούς·
» τὼ δ' ἄρα καὶ δοιώ περ ἐόντ' ἀπὸ πάντας ὄλεσσαν·
275 » οἱ μὲν ἄρ' ἐννῆμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν
» κατθάψαι· λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
» τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ οὐρανίωνες·
» ἡ δ' ἄρα σίτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δακρυχέουσα·
» νῦν δέ που ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὔρεσιν οἰοπόλοισιν,
280 » ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνὰς
» Νυμφάων, αἵ τ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐῤῥώσαντο·
» ἔνθα λίθος περ ἐοῦσα θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει·
Ὅμηρος τῆς Νιόβης σοι νῦν ἱστορίαν εἶπεν·
ἡμεῖς δ' ἠλληγορήσαμεν πρὶν τῇ Αὐγούστῃ τάδε,
285 ὧν πέρ σοι παραθήσομεν τὰ χρήσιμα ἐνθάδε·
ἡβρύνετο, ἐκόμπαζε τοῖς τέκνοις ἡ Νιόβη·
ἐφρόνει ὑψηλότερα καὶ κρείττω τοῦ αἰθέρος,

συνέκρινε πρὸς οὐρανὸν αὑτήν τε καὶ τὰ τέκνα·
ἀπένειμε τὸ κρεῖττον δὲ καὶ ἑαυτῇ καὶ τέκνοις,
290 λέγουσα τάδε πρὸς αὐτὴν καὶ συμβιβῶσα τύπῳ.
δύω φωστῆρας οὐρανὸς κέκτηται τοὺς μεγάλους·
ἐγὼ δὲ τόσους ζῶντας τε, λαλοῦντας. καὶ ἐμψύχους·
ἆρ' οὐχὶ κρείττων οὐρανοῦ τελῶ καὶ τοῦ αἰθέρος;
τοσαῦτα μὲν ἡ δύστυχὴς παισὶν ἀβρυνομένη,
295 ἀντιστρατεύεται δ' αὐτῇ τύχη τις παλαμναία·
αὐθημερὸν τε θνήσκουσι πάντα λοιμῷ τὰ τέκνα.
Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἔφασι δὲ τούτους κτεῖναι·
ἡλίῳ γὰρ ἀνάκεινται ταῦτα καὶ τῇ σελήνῃ·
ἐκ τοῦ θερμοῦ γὰρ καὶ ὑγροῦ γίνονται τὰ λοιμώδη·
300 τὴν δὲ Νιόβην ἔφασαν ἔνδακρυν λίθον εἶναι,
ὅτι παντὸς ἀναίσθητος τῷ πάθει γεγονυῖα,
πρὸς μόνον ἦν τὸ δάκρυον ἄγαν εὐαισθητοῦσα·
καὶ τοὺς ἀνθρώπους οὕτω μοι τότε νοήσεις λίθους
ἐκλιθωθέντας συμφορᾷ τῇ γενομένῃ τότε·
305 ὅτ' οὖν τῶν ἀπανθρώπων τε καὶ τῶν σκληροκαρδίων,
μὴ συνδραμόντων πρὸς αὐτὴν, μὴ κηδευσάντων τούτους,
θεοὶ δὲ τούτους, βασιλεῖς ἔθαψαν τῇ δεκάτῃ,
ἤγουν συνηκολούθησαν καὶ βασιλεῖς τῷ πάθει·
εἰ δ' ὡς σκληροὺς νοήσειας λίθους μοι τοὺς ἀνθρώπους,
310 θεοὺς τότε μοι νόησον ὑπάρχειν τὰ στοιχεῖα,
τοιουτοτρόπως θάψαντας τὰ τῆς Νιόβης τέκνα·
σεισμοὶ, βρονταὶ, καταῤῥαγαὶ χαλάζης γεγονυῖαι,
τοὺς ἀκαμπεῖς κατέπεισαν θάψαι τοὺς τεθνηκότας·
ὃ δὲ φασὶν ὡς λίθινος δακρύει τῇ Σιπύλῳ
315 τοιοῦτον εἶναι νόησον ὥς περ ἐγώ σοι φράσω,
λίθον ξεσθέντα τεχνικῶς ὥστε δοκεῖν δακρύειν·
θεοῖσιν νῦν τοῖς ἄστροισιν ὡμοίωτο τῇ θέᾳ·
θεοί τε καὶ ἀνέρες δε καθεύδοντες ἠρέμουν·

θεοὺς ἐνθάδε νόησον εἶναι μοι τὰ ςοιχεῖα·
320 Ἑρμείας Ἐριούνιος ὁ εὐγενὴς ἐκεῖνος,
ὁ μεγαλωφελές-ατος καὶ ἑρμηνεὺς Πριάμε',
ἢ ὁ τε Νέςορος υἱὸς Ἀντίλοχος ἢ ἄλλος·
Ἑρμείας πρὸς τὸν Ὄλυμπον ὁ ἀρχικὸς ἐκεῖνος,
ἦλθε πρὸς ὕψος τὸ αὐτε πάλιν ἐκ τῆς λατρείας,
325 τὴν ἣν ἑκὼν ἐλάτρευσε τῷ γέροντι Πριάμῳ.
ἰκέλη Ἀφροδίτῃ δε, ἴσῃ ἐπιθυμίᾳ·
τῷ εἴκελος ὃν ἔκτεινεν Ἀπόλλων ἐκτοξεύσας,
ὅμοιος ὢν τοῖς θνήσκουσι θανάτῳ τῶν ὀξέων·
ἀλλὰ μὴ πολυχρόνιον νοσήσασι τὴν νόσον,
330 ἔχεις τὸν ἆθλον ἅπαντα τετον τῆς Ἰλιάδος,
ἐν τοῖς ἀλληγορήμασι τῷ Τζέτζῃ τελεσθέντα·
ἤδη δ' ἐπ' ἄλλον ἄεθλον κράζει καιρὸς, ὡς κήρυξ·

Τέλος τῶν ἀλληγοριῶν τῆς Ὁμήρε Ἰλιάδος.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ ΑΛΛΗΓΟΡΙΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΔΥΣΣΕΙΑΝ.

(ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.)

Κύρος μὲν πρὶν τὸν ποταμὸν Γύνδην τῆς Βαβυλῶνος
ναυσίπλουν ὄντα, πνίξαντα λευκὸν ἵππον ἐκείνυ,
τριακοσίας ὀρυγὰς ἑξηκοντάδος μέτα,
ἔνθα τὰς ὀγδοήκοντας καὶ ἑκατὸν ὀρύξας
5 ἐκ μέρους τῦ ἑτέρου δὲ πάλιν τὰς ἰσαρίθμους,
βατὸν ἐκεῖνον τέθεικε γραυσὶ καὶ βρεφυλλίοις·
ταῦτα μὲν Κύρος ὁ καλὸς τοῖς ἀνοτέρω χρόνοις·
κἀγὼ δὲ νῦν τὴν λιγυρὰν Ὁμήρου Καλλιόπην,
τὴν περιτράνως ᾄδουσαν ἡρώων καταλόγους
10 τὰς Ἰλιάδος μάχας τε καὶ πόλεμον Ἑλλήνων,
ἔχουσας βάθος ἀχανὲς ἐν ταῖς ἀλληγορίαις,
οὐ κατὰ Γύνδην ποταμὸν, ὠκεανόν δε μέγαν,
ἐξ οὗ πᾶς λόγων ποταμὸς ῥεῖ, θάλασσα καὶ φρέαρ·
οὐχ' ἵππον πνίξαντα λευκὸν, μέλλοντα δ' ἀποπνίγειν
15 ἐπιθυμίας σκίρτημα, λαμπρῶς φημὶ πρὸς λόγους
τῆς Βασιλίδος τῆς ἐμῆς, ἡ γυναικῶν ἦν κόσμος,
κελεύσει ταύτης σεβαςῇ, καὶ δωρεαῖς ἀξίαις·
καὶ δὴ προσλιπαρήσεσι καὶ δώροις ἄλλοις φίλων,
ἔςι μὲν ὅπη γεφυρῶν κατὰ τὸν Μανδροκλέα,
20 ὃς ἀρχιτέκτων Σάμιος ἦν χρόνοις τῦ Δαρείυ,
κατά τε Ἀπολλόδωρον τὸν Δαμασκόθεν λέγω,

ὅσπερ ὑπῆρχεν ἄνακτος Τραϊανοῦ ἐν χρόνοις·
οὕτω μὲν ὅπη γεφυρῶν κατὰ τοὺς ἄνδρας τούτους,
πῇ δὲ χερσῶν τὸ πέλαγος κατὰ τὸν Δεξιφάνην,
25 ὃς χρόνοις Κλεοπάτρας ἦν, Κνίδον αὐχῶν πατρίδα·
ὅπη δ' ὡς ὁ Μιλήσιος Θαλῆς ἐκεῖνος γέρων,
τὸν Ἅλυν μὴ περάσαντα, πεπέρακε τὸν Κῦρον·
οὕτω κἀγὼ νῦν τεχνικῶς τὴν κοίτην μετατρέπων,
πῇ δὲ μυρίαις ὀρυγαῖς λεπτοτομῶν τὰ βάθη,
30 ἀβρόχως πᾶσι τέθηκα πάντας περᾷν εἰς χρόνους,
ἐν λέξει γράφων διαυγεῖ, γνωστῇ καὶ τοῖς τυχοῦσιν,
οὐχὶ καθάπερ ἡ Δημώ, μιμὼ δὲ τοῖς φρονοῦσι,
γύναιον κομπολάκυθον ψευδυψηγορογράφον,
μηδὲν δὲ πρὸς τὸν Ὅμηρον τῶν συντελούντων λέγον·
35 ἔχεις Δημοῦς τὸ σύγγραμμα καὶ τὸ τοῦ Ἡρακλείτου,
Κορνοῦτον καὶ Παλαίφατον, καὶ τὸν Ψελλὸν σὺν τούτοις,
καὶ εἴ τις ἄλλος λέγεται γράψας ἀλληγορίας
ἀνερευνήσας εὕρισκε, καὶ τὰ τοῦ Τζέτζου βλέπε·
εἴ τ' οὖν τοῖς πᾶσι ζηλωτὴς καθέστηκεν Ὁμήρου,
40 κἂν τοῖς σαφέσι καὶ ληπτοῖς, καὶ παιγνιωδεστέροις,
καὶ τοῖς ἀποκαθάρμασι τοῦ λόγου τῆς οἰκίας·
ὥσπερ ἐκεῖνος καὶ αὐτὸς ὄλβον διδοὺς εὑρίσκειν
μαργάρων, λίθων τιμαλφῶν, ἄλλων τερπνῶν παντοίων·
ἢ ὡς πολλοὶ τῶν νέων τε καὶ τῶν παλαιοτέρων
45 σφῶν τοῖς δοκοῦσι θησαυροῖς, τοῖς διῃρμένοις λόγοις,
οἷάπερ τύμβοι φέρουσι σαπρίαν τε καὶ κόνιν·
οὕτω τὴν Ἰλιάδα μὲν, σύμπασαν Καλλιόπην,
λόγοις ἠλληγορήσαμεν εὐλήπτοις, σαφεστάτοις,
καὶ συντελοῦσι πρὸς αὐτὴν τὴν γυγγραφὴν Ὁμήρου,
50 ἀλλ' οὐ κατά τινας αὐτῶν ψευδυψηγόροις λόγοις·
εἴ τ' οὖν σκιαῖς πλὴν ἀμυδραῖς καὶ μερικαῖς δὲ πλέον,
οὐδὲ θεοὺς τὰ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ καλοῦντες,

οὕτως ἠλληγορήσαμεν ἤδη τὴν Ἰλιάδα·
νῦν δὲ πρὸς τὸν πολύτροπον ἄνδρα μεταβατέον,
55 καὶ ἀλληγορητέον δε πᾶσαν ἀλληγορίαν,
ὅσην ἡ βίβλος κέκτηται τούτου τῶν πλανημάτων.

ὙΠΟΘΕΣΙΣ ἘΝ ΒΡΑΧΕΙ ΤΗΣ ὉΛΗΣ ὈΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Μετὰ τῆς Τροίας πόρθησιν τὸ στράτευμα Ἑλλήνων,
διαλαχόντες λάφυρα καὶ τοὺς δορυαλώτους,
πρὸς τὰς πατρίδας πλέοντες, ἀνέμων τῶν δυσπλέων,
ἄλλος ἄλλῃ ἐξώσθησαν· οἱ δὲ μετ' Ὀδυσσέως,
5 πρῶτα περὶ Μαρώνειαν, τὴν Ἴσμαρον Ὁμήρῳ,
μάχῃ νικῶσι Κίκωνας· ἔπειτα δ' ἡττημένοι,
φεύγουσι πρὸς τὸ πέλαγος· Βορέαις δ' ἡρπαγμένοι
πρῶτα καταίρουσι εἰς γῆν ἀνδρῶν τῶν Λωτοφάγων·
εἶτα πρὸς νῆσον Κύκλωπος, ἔπειτα πρὸς Αἰόλον·
10 ἑξῆς εἰς Λαιστρυγόνας δε· αὖθις ὡς πρὸς τὴν Κίρκην·
εἰς Ἅδην μετὰ Κίρκην δε πάλιν πρὸς τὰς Σειρῆνας·
μικρῷ πρὸς πέτρας τὰς πλαγκτὰς, καὶ Χάρυβδιν καὶ Σκύλλαν
μετέπειτα πρὸς νῆσον δε τὴν τῶν βοῶν ἡλίου·
μετὰ βραχὺ τῆς νήσου δε ταύτης ἀποπλεόντων,
15 ἡ ναῦς ἐβλήθη κεραυνῷ καὶ φλέγονται μὲν πάντες·
σώζεται μόνος δ' Ὀδυσσεὺς εἰς Καλυψοῦς τὴν νῆσον·
ἐκεῖθεν δὲ πρὸς Φαίακας, ἐκ τούτων δ' εἰς Ἰθάκην,
οὗ πάντας, ἄγνωστος ἐλθὼν, ἀνῆλε τοὺς μνηστῆρας·
καὶ αὕτη μὲν ὑπόθεσις πάσης τῆς Ὀδυσσείας.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ Α. ΔΕ ΜΟΝΗΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Ἑρμῆς βουλαῖς ταῖς τῶν θεῶν τῆς Καλυψῦς εἰς νῆσον
ἐλθὼν, ἐκείνην ἔπεισε ςεῖλαι τὸν Ὀδυσσέα·
ἡ Ἀθηνᾶ Ταφίῳ δὲ ὁμοιωθεῖσα Μέντῃ.
ἦλθε πρὸς τὸν Τηλέμαχον εἰς τὴν Ἰθάκην νῆσον·
5 τότε τοῖς τούτου δώμασι τρυφώντων τῶν μνηςήρων,
ὃν τῦ πατρὸς πρὸς ζήτησιν λέγει παραγενέσθαι,
εἰς Πύλον μὲν πρὸς Νέςορα, πρὸς δὲ τὴν Σπάρτην αὖθις
εἰς τὸν Μενέλαον αὐτὸν ὑςέρως ἀφιγμένον·
ταῦτα εἰποῦσα ὡς θεὸς ἀπέδραμεν εὐθέως·
10 ἤδη τὰ τῦ κειμένου μοι λοιπὸν ἀναπτυκτέων
ὁπόσα τέως δέονται τινὸς ἀλληγορίας.
Ἄνδρα, τὸν ἄνθρωπον φησὶ νῦν· μοῦσα δὲ, τὴν γνῶσιν·
βόες ἡλίου τίνες δὲ, οἱ ἀροτῆρες βόες,
ὡς ἐργαζόμενοι τὴν γῆν καὶ τρέφοντες ἀνθρώπυς,
15 καὶ βλέπειν παρεχόμενοι ζῶντας τὸ φῶς ἡλίυ,
καὶ μὴ θανεῖν ἐκ τῆς λιμοῦ καὶ κατελθεῖν εἰς ᾅδυ·
πῶς δὲ ὁ ἥλιος αὐτοῖς ἀφείλετο τὸν νόςον,
ἄκουσον βραχυτάτοις νῦν· μάθοις δ' οὐ χρὴ πλατέως.
Τοῖς πρὶν ἀνθρώποις ἀσεβὲς ἐσθίειν βοῦν ἐργάτην·
20 ἐπεὶ δὲ βίᾳ τῆς λιμοῦ οἱ Ὀδυσσέως φίλοι
ἐργάτας βόας σφάξαντες ἐδαίσαντο τὰς σάρκας,
συνέβη τύτοις δὲ θανεῖν σκηπτοῖς καὶ ναυαγίᾳ,
ἅτε ἡλίου σφῶν ζωῆς καὶ χρόνου πληρωθέντος·
Ὅμηρος ὢν δεινότατος ἀνθρώπων νουθεσίαις,
25 πάντας ἀνθρώπους νουθετεῖ τοῖς πταίσμασιν ἐκείνων
μηδέν τι δρᾷν παράνομον βλέποντας πρὸς ἐκείνους·
καὶ γὰρ παρανομίσασιν ἐκείνοις εἰς τὰς βόας,
ἐν ναυαγίᾳ τῇ δεινῇ, καὶ τοῖς σκηπτοῖς οἷς ἔφην,

ἥλιον λέγει τῆς ζωῆς πικρῶς ἐκπληρωθῆναι·
30 καὶ πάλιν περὶ τούτου δε τοῖς ἔμπροσθεν μαθήσῃ,
ὅπως περ καὶ ὁ Ὅμηρος πρὸς πλάτος ταῦτα γράφει,
ἀμέθεν ὁθενδήποτε τῶν Ἀττικῶν τῷ τρόπῳ.

Θεὰ, γνῶσις καὶ φρόνησις Διὸς, νοὸς θυγάτηρ·
Νύμφην δὲ λέγουσι θεὰν, ἄνασσαν νησιῶτιν.
35 Θεοὶ οἱ ἐπικλώσαντες, ἀστέρες, εἱμαρμένη·
θεοὶ πάντες ἐλέαιρον νόσφι τοῦ Ποσειδῶνος,
στοιχεῖα καὶ ἀστέρες δε, ἐξ ὧν τὰ εἱμαρμένα,
εἴ τε καλὸν κατάστημα ὑπῆρχεν εὐκαιρίας·
καὶ οἱ ἀστέρες δὲ αὐτοῦ χρηστοὶ τῆς εἱμαρμένας,
40 θάνατον οὐκ ἐμφαίνοντες· ἡ θάλασσα δὲ μόνη,
καὶ τὰ μακρὰ πελάγη δε καὶ νῆες μὴ παροῦσαι,
κώλυμα ἦσαν Ὀδυσσεῖ νοστεῖσαι τῇ πατρίδι·

» Ἀλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἐόντας
Τὶς ἡ παρὰ Αἰθίοπας δαὶς ἡ τοῦ Ποσειδῶνος;
45 καὶ τὶς δὲ Ζεὺς καὶ μέγαρον τούτου καὶ οἱ θεοὶ δε,
καὶ τίνες λόγοι οἱ Διὸς, καὶ τὶς ἡ Ἀθηνᾶ δε,
ἣ ἀποκρίνεται Διῒ ἀντιτεθεῖσα λόγους,
τὶς ὁ Ἑρμῆς καὶ ὁ σταλεὶς εἰς Καλυψοῦς τὴν νῆσον,
καὶ πῶς αὐτὴ πορεύεται πάλιν πρὸς τὴν Ἰθάκην,
50 καὶ τ' ἄλλα πάντα μάνθανε λεπτῶς ἠκριβωμένως·

Καιρὸς ἦν ἀναβάσεως Νείλου παρ' Αἰγυπτίοις,
ἤτοι τὸ θέρος ἔληγεν, ἀρχὴ δ' ἦν φθινοπώρου·
ἡ Νείλου γὰρ ἀνάβασις ἐκ τέλους Ἰουλίου,
μέχρι τῆς συμπληρώσεως γίνεται Σεπτεμβρίου·
55 τοῦ Νείλου τὴν ἀνάβασιν ταύτην δὲ νῦν σοι λέγει
εἶναι περὶ Αἰθίοπας τοῦ Ποσειδῶνος δαῖτα·
ταύρους δὲ τούτου παρεισφρεῖ καὶ ἀρνειοὺς τὴν δαῖτα,
εἰς Ταῦρον ταυρωδέστερον τῶν ποταμῶν ἠχούντων·
ἑῴους δὲ Αἰθίοπας καὶ ἑσπερίους λέγει·

60 οὐ πρὸς τὸ πᾶν οἰκήσιμον γῆς τέτως πλάτος λέγων,
ἀλλὰ πρὸς τὸ Αἰγύπτιον μέρος καὶ τῆς Λιβύης·
οἱ μὲν τῶν Αἰθιόπων γὰρ εἰς ἕσπερα Λιβύης,
οἱ δ' ἐν Αἰγύπτε μέρεσι τυγχάνουσιν ἠῶοις·
παντὸς τῦ κόσμου γὰρ Ἰνδοὶ τυγχάνουσιν ἠῷοι,
65 ἑσπέριοι δὲ Ἴβηρες, οὓς Ἱσπανοὺς καλοῦμεν·
οὕτω μὲν ἦν ἀνάβασις παρ' Αἴγυπτον τῦ Νείλε,
ἁπανταχῦ δ' ἐν οὐρανῷ ςοιχείων εὐκρασίαν·
οἶκον καὶ μέγαρον Ζηνὸς, τὸν οὐρανὸν νῦν λέγει·
» Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
70 Πρόσχες μὴ ἀπατήσῃ σε ὁ γέρων ὁ βαθύνους,
νῦν οὐ τὸν Δία οὐρανὸν θεῶν πατέρα λέγει,
θεῶν ὁμοῦ ἀνθρώπων τε, ἀλλὰ τὴν εἱμαρμένην,
ἥ περ ἅπαν εὐτύχημα καὶ πᾶσαν δυσκληρίαν,
οἷα πατὴρ ἀπογεννᾷ τοῖς σύμπασιν ἀνθρώποις,
75 σοφοῖς, ἀσόφοις, πένησιν, ἄρχουσι, βασιλεῦσιν·
ἡ ἥτις εἱμαρμένη μεν κατὰ Ἑλλήνων δόξαν
ἀνθρώπους τε παρήγαγεν ὁμοῦ καὶ τὰ ςοιχεῖα·
εἰ μὴ γὰρ εἱμαρμένον ἦν, ἐκ ἂν ὑπέςη κόσμος,
πολλῷ δὲ μᾶλλον ἄνθρωποι· καὶ ποῦ γὰρ ἂν διῆγον;
80 ἢ ὅτι οὔτε ἄνθρωπος, οὔτέ τι ἔτους μέρος,
ἢ εὐτυχὴς ἢ δυςυχὴς, ἢ εὔκρατον ἢ δύσπνουν
γένοιτο, ὥς περ λέγουσιν, εἰ μὴ προεκυρώθη·
οὕτω τὴν εἱμαρμένην νῦν ἐν τῷ παρόντι τόπῳ
ἀνθρώπων ἅμα καὶ θεῶν δεικνὺς πατέρα λέγειν,
85 καὶ Δία δὲ τὸν πλάνητα τὸν κάλλιςον ἀςέρα·
θεοὺς τοὺς ἄλλους πέντε δε, τὴν δ' Ἀθηνᾶν σελήνην·
καὶ προσωποποιήσας δε καὶ λόγους θεὶς προςφόρους,
καὶ ἀπατήσας τοὺς παχεῖς πάνυ τῷ μύθῳ μόνῳ,
νοῦντας Δία φλύαρον καὶ τ' ἄλλα παρομοίως·
90 τοὺς σοφωτέρους πάλιν δε τῷ γνῶναι εἱμαρμένην,

Δία δοκοῦντας πλάνητα· τὴν δ' Ἀθηνᾶν σελήνην·
θεράπιον νομίζοντας ἔχον καλῶς κειμένους
τὸν Δία καὶ σελήνην τε καὶ τοὺς λοιποὺς ἀςέρας,
τῶν ἄλλων πάντων πλέον δε τὸν Δία καὶ σελήνην,
95 οἷς περ καὶ λόγοις οἴονται τὸν Ὅμηρον προςάψαι·
τῶν δι' αὐτῶν καὶ δι' Ἑρμοῦ, λέγω δὲ τοῦ ἀςέρος
ἅπαντα τὰ συνοίσοντα τῷ Ὀδυσσεῖ γενέσθαι·
οὕτως ὁ γέρων ἀπατᾷ τινὰς ὡς μυθογράφος,
τοὺς δὲ σοφοὺς ἠπάτησε δόξαντας εἱμαρμένην·
100 εἰ τέως τὶς ἐνόμισε νῦν εἱμαρμένην λέγειν
νοεῖν καὶ Δία πλάνητα, καὶ Ἀθηνᾶν σελήνην,
καὶ τὸν ἀςέρα τὸν Ἑρμῆν· τοῦτο δ' οὐχ οὕτως ἔχει·
ὀνόματος μετάβασις τὸ σχῆμα δὲ καλεῖται
ᾧ νῦν ὁ γέρων κέχρηται δεινότητος μεθόδῳ·
105 πατὴρ ἀνδρῶν γὰρ καὶ θεῶν καὶ ὁ ἀὴρ καλεῖται,
ἡ εἱμαρμένη τε αὐτὴ, καὶ προλαβὼν εἰρήκειν,
καὶ νοῦς πατὴρ δὲ τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν καλεῖται·
Ἐμπεδοκλῆς γὰρ Πλάτων τε καὶ ὁ Ἀναξαγόρας,
ἄλλοι τε πόσοι τῶν ἐκτὸς, νοῦν τὸν θεὸν καλοῦσιν·
110 οὗτος νῦν μεταβάσει δε ὡς ἔφην κεχρημένος,
ἀνδρῶν πατέρα καὶ θεῶν τὸν ἔννουν ὀνομάζει·
ὡς γὰρ ὁ νοῦς ὁ ὑπὲρ νοῦν ἐκόσμησε τὸν κόσμον,
οὕτω καὶ ἔννους ἄνθρωπος καὶ προορῶν τὸ μέλλον,
κόσμῳ καὶ τάξει καὶ ῥυθμῷ πάντα ποιεῖ προςφόρως·
115 ἐπεὶ γοῦν ἅπαντα λεπτῶς ἤδη σοι διηρθρώκειν,
τανῦν πάνυ σαφέςατα πραγματικῶς σοι λέξω·

Καιρὸς ἦν ἀναβάσεως παρ' Αἴγυπτον τοῦ Νείλου,
ἤτοι τέλος τοῦ θέρους μεν, ἀρχὴ δὲ φθινοπώρου·
ὁ Μέντης δὲ ὁ Τάφιος ἔννους ἀνὴρ ὑπάρχων,
120 καὶ προορῶν τὰ μέλλοντα τῇ τῶν φρενῶν πυκνώσει,
καὶ ἐν τοῖς μάλιςα τελῶν τῶν φίλων Ὀδυσσέως,

τῷ τότε χρόνῳ σὺν πολλοῖς εὔφροσιν ἄλλοις φίλοις,
εἰς οἶκον οὖσι τὸν αὐτῦ θυσίαις τερπούμενοις,
ἐπιμνησθεὶς τῆς τελευτῆς Αἰγίσθυ παρ' Ὀρέςυ,
125 εἰς μέσον λόγους προὔθετο περὶ τῆς εἱμαρμένης,
λέγων εἰς μάτην ἄνθρωποι τὴν μοῖραν αἰτιῶνται·
οὐ πάντα γὰρ ἃ γίνεται εἰσὶν ἐξ εἱμαρμένης,
ἀλλὰ τὰ πλείω γίνεται κατὰ τὴν εἱμαρμένην·
πολλὰ καὶ κακοβούλοις δὲ τῶν ἀπρεπῶν συμβαίνει
130 ὡς ὁ Αἰγίσθυ θάνατος χερσὶ ταῖς Ὀρεςείαις·
χρησμοῖς γὰρ προδεδήλωτο τὸ πρὶν ἐγγράφοις τύτῳ,
ἢ τῇ γραφῇ κατὰ λεπτὸν ἑρμηνεύσας ἅπαν,
οὕτως ἑρμήνευσε χρησμοῖς εἰργνύειν τὴν μοιχείαν,
οὗτος πεισθεὶς δὲ μηδαμῶς, ἀπέδωκε τὸ χρέος·
135 ὅτω τῦ Μέντου λέξαντος, ἔφασαν οἱ φρονῦντες,
οὓς Ἀθηνᾶν γλαυκώπιδα ὁ ποιητὴς νῦν λέγει·
ἡ Ἀθηνᾶ καὶ φρόνησις λευκῶς καὶ καθαρῶς γὰρ
τὰ πάντα βλέπει καὶ ὁρᾷ, βλέπει τῷ λογισμῷ δὲ
τί, πρὸς τὸν Μέντην ἔφαν δὲ οἱ ἔμφρονες ἐκεῖνοι,
140 ὦ πάτερ βαθυνοῦςατε, ὑπέρεχε ἀρχόντων,
ἢ καὶ σοφῶν ὑπέροχε προβλεπτικῇ καρδίᾳ,
πατὴρ, ὁ ἔννους γὰρ σοφῶν ὑπάρχει καὶ φρονίμων,
ὁ Αἴγισθος ἀξίως μεν ἀπώλετο μοιχεύων·
περὶ τῦ Ὀδυσσέως δὲ θλίψις ἡμῖν μεγίςη
145 ὃς ἐν τῇ νήσῳ Καλυψοῦς θεᾶς καὶ βασιλίδος
πάσχει πολλὰ καὶ δυσχερῆ μακρόθεν ὢν τῶν φίλων·
ἡ νῆσος αὕτη μέσον δὲ Ἀτλαντικῦ πελάγους,
ὥς πέρ τις ἔςιν ὀμφαλὸς, ὃ πέλαγος, ὁ Ἄτλας·
ὃ καὶ πατὴρ τῆς Καλυψοῦς, καὶ ἡ πατρὶς ἑκάςυ·
150 ὁρίζων γῆς καὶ οὐρανοῦ καθέςηκε τερμάτων,
τὸν ὃν ὁρίζοντα καλεῖ κίονας μακροτάτας·
Ἄτλαντα δολοόφρονα, τὸ πέλαγος ἐκεῖνο·

ὡς χαλεπὸν καὶ ἄγριον καὶ δυσχερὲς εἰς πλέον·
οὕτως ὦ Μέντη ἔλεξαν· ὁ Ὀδυσσεὺς κρατεῖται
155 ἐν τῷ πελάγει τῷ δεινῷ, ἠκούετο γὰρ τῦτο·
σὺ δὲ ὦ Ζεῦ ὀλύμπιε, σοφὲ ἀστεροσκόπε,
οὐχὶ φροντίζεις, οὐχ᾽ ὁρᾷς, περὶ τῦ Ὀδυσσέως·
χρησμοῖς τε καὶ μαντεύμασι, καὶ λέγεις ὃ πρακτέον,
ἐπίληθος τῶν τούτου δε χαρίτων ἐγεγόνεις,
160 ἤ, ὧν ἐν Τροίᾳ ἔδρα σοὶ εἰ Μέντης ἦν στρατεύσας,
εἴ περ δ᾽ οὐ συνεστράτευσας Ἕλλησι πρὸς τὴν Τροίαν,
ὧν ἐν τῆς Τροίας ἔστελλε σὴν ὡς τιμῶν φιλίαν·
ὦ Ζεῦ σὺ νοῦ καὶ φρόνιμε, τί οἱ ὀργίσθης τόσον;
» Τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.
165 Πρὸς τύτους ἀπεκρίνατο Μέντης δὲ ὁ βαθύνους·
ἐμὰ τέκνα καὶ παῖδες μοι τίνας φατὲ τοὺς λόγους;
πῶς ἂν ἐπίληθος ἐγὼ γενοίμην Ὀδυσσέως,
τῦ συνετῦ καὶ σώφρονος καὶ ἀρετῶν κανόνος,
καὶ πάσαις ἄλλαις χάρισι τῶν ἀρετῶν κομῶντος;
170 ἃ νῦν καὶ ὐρανίωνας θεοὺς κατονομάζει·
ὡς ὐρανῦ τῇ κεφαλῇ τῦ λογισμῦ κειμένυ,
κἂν ἄλλοι δογματίζουσιν ἐν τῇ καρδίᾳ κεῖσθαι,
πῶς οὖν, φησὶν, ἐπίληθος γενοίμην Ὀδυσσέως;
» Ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἀσκελὲς αἰεὶ
175 » Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμῦ ἀλάωσεν.
Ἐγὼ μὲν οὐκ ἐπίληθος τελῶ τῦ Ὀδυσσέως·
ἐκ μαντειῶν εὑρίσκω δε κρατούμενον πελάγει,
καὶ ἐξ ἀφανουμένον δε τῦτο τινῶν μανθάνω
διὰ τὸ, πλοῖα τὲ αὐτὸν τὸ σύνολον μὴ ἔχειν·
180 κἂν εὕρῃ δὲ, πτοούμενον τὸν Κύκλωπα ἐκπλέειν·
ἀνθ᾽ οὗ τὴν Ἕλπην ἥρπασεν ἐκείνου θυγατέρα
ἣν ὀφθαλμὸν τῦ Κύκλωπος ἐκβεβλημένον λέγει,
κἂν ταύτην πάλιν ἔλαβον περίλαι στρυγονίαν,

τῦ Ὀδυσσέως κτείναντες πάντας σχεδὸν ἑταίρυς,
185 τῦ Ὀδυσσέως σὺν μιᾷ μόλις νηΐ φυγέντας·
ὡς ὅπη χρὴ πλατύτερον λέξαι μὲν περὶ τούτων,
οὕτως ἐν τῇ θαλάσσῃ μὲν κατέχεται ὡς ἔφην
τῷ φόβῳ τῷ τῦ Κύκλωπος ἡ Θόωσα, ὃν τίκτει·
θυγάτηρ μὲν τῦ Φόρκυνος μιγεῖσα Ποσειδῶνι
190 ὁ Φόρκυς δὲ καὶ Ποσειδῶν ἡ θάλασσα τυγχάνει·
παῖδα θαλάσσης ταύτην δε φησὶ καὶ νησιῶτιν·
πάλιν τὸν Κύκλωπα υἱὸν τῦ Ποσειδῶνος λέγει,
ὡς ἄγαν ἀγριώτατον ὄντα καὶ θηριώδη·
οὕτως ἐκεῖσε Ὀδυσσεὺς κατέχεται ὡς εἶπον
195 καὶ βραδυνεῖ δὲ πρὸς καιρόν· θαλάσσῃ δ' οὐ βαλεῖται·
ὥς περ ἐφεῦρον τεχνικῶς χρησμοῖς ἀστρομαντείας
καὶ συμβουλαῖς εἰ βούλεσθε σκοπῶμεν ὅπως ἔλθοι,
οὐκ ἀποπνίξαι γὰρ αὐτὸν θάλασσα δυνηθείη,
θεοὺς ἀστέρας ἀγαθοὺς ἔχοντα γενεθλίους·
200 οἱ δὲ φησίν· εἰ πέπρωται ἄστρασι γενεθλίοις
τὸν Ὀδυσσέα πρὸς αὐτοῦ τὸν οἶκον ὑποστρέψαι,
γράμματα δοίη μὲν τισὶν ἀνθρώποις τῶν ἐμπόρων·
οὓς νῦν Ἑρμῆν διάκτορον καὶ Ἀργειφόντην λέγει,
ἀποκομίσαι Καλυψοῖ δηλοῦντα πέμψειν τοῦτον,
205 ἔχοντα σύζυγον, υἱόν, πατέρα τε καὶ φίλους·
τίς δ' ἀφ ἡμῶν σὺν γράμμασιν ἄλλως πρὸς τὴν Ἰθάκην
πρὸς Ὀδυσσέως τὸν υἱὸν χωρείτω νουθετήσων·
ταῦτα εἰπόντες Καλυψοῖ καὶ Ὀδυσσεῖ ὡσαύτως,
μετὰ ἐμπόρου πέμπυσι γραφὰς τὰς προσηκούσας·
210 ἑτέραν ἔννουν τε γραφὴν πάλιν πρὸς τὴν Ἰθάκην
μετά τινος ἐστάλκασιν ἀνδρὸς τῶν εὐσυνέτων,
ὀτρύνουσαν Τηλέμαχον κήδεσθαι σῶν πραγμάτων·
ἣ καὶ αὐτὸς ὁ Μέντης δὲ λαβὼν γραφὴν ἀπῆλθεν,
ἣν Ἀθηνᾶν νῦν Ὅμηρος δεινῶς κατονομάζει,

215 σὺν τῇ γραφῇ τὸν κομιςὴν Ἀθήνην ὀναμάζων·
τὴν δὲ συνθήκην τῆς γραφῆς, πέδιλα ταύτης λέγει,
ἀμβρόσια καὶ χρύσεια φέροντα πάντη ταύτην·
ἡ δὲ γραφὴ φρονήσεως πέδιλον ἔςιν ὄντως·
τὴν δέ γε παροτρύνουσαν, δύναμιν τῶν γραμμάτων,
220 ἔγχος χαλκοῦν ὠνόμασε δαμάζον ἐναντίους·
δύναται γὰρ ἀμύνασθαι ὅς πρῶτος χαλεπήνη
ὀβριμοπάτρη φρόνησις οὖσα νοὸς θυγάτηρ·
καὶ τί γὰρ ἰσχυρότερον νοὸς ἐςὶν ἀνθρώποις;
» Βῆ δὲ κατ' οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα·
225 Δοκῶν τί λέγειν ἕτερον νῦν τῆς ἀβριμοπάτρης,
πάλιν νοὸς καὶ λογισμȣ̃ ταύτην δεικνύει τέκνον·
Ὄλυμπον γὰρ καὶ οὐρανὸν τὴν κεφαλὴν νῦν λέγει,
οὗ περ ὁ Ζεὺς καὶ λογισμὸς μένων ὡς ἐν οἰκείᾳ,
πᾶσαν γεννᾷ τὴν φρόνησιν γραπτὴν, καὶ τῶν ἀγράφων·
230 οὐ μόνον δὲ τὴν φρόνησιν Ἀθήνην ὀνομάζει,
καὶ ὅσα γίνεσθαι αὐτῇ γραφαῖς εἴ τε καὶ πράξει,
ἀλλὰ καὶ ὄργανα αὐτῆς ὡς κἂν μυρίοις ἄλλοις·
ὡς φησὶν Ἥφαιςον τὸ πῦρ, καί γε τοὺς συνεργάτας,
καὶ ξύλα Ἥφαιςόν φησιν, ὕλην πυρὸς τελȣ̃ντα,
235 ὡς Ἰλιάδι ποῦ φησὶ περικρυβέντος δένδρῳ·
» Ἀλλ' Ἥφαιςος ἔρυτο· σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας·
Τὰ ξύλα πάντως Ἥφαιςος, νὺξ δὲ τὸ δάσος τούτων·
οὕτω κἀνθάδε Ἀθηνᾶν τὴν φρόνησιν καλεῖ σοι,
καὶ τὴν γραφὴν τὴν ἔννουν δε καὶ τὸν κρατȣ̃ντα ταύτην,
240 καὶ σκόπει μοι σαφέςερον ἐκ τȣ̃ κειμένȣ τȣ̃το·
» Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα·
» στῆ δ' Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ, ἐπὶ προθύροις Ὀδυσῆος·
» οὐδοῦ ἐπ' αὐλείου· παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος.
Ἐκ κεφαλῆς καὶ λογισμȣ̃ τὸ γράμμα συνετέθη·
245 ἐδόθη καὶ ἐςάλη δε εὐθέως εἰς Ἰθάκην·

ἔςη δ' ὁ ταύτης κομιςὴς, ὃν 'Αθηνᾶν νῦν λέγει,
οὐδῷ αὐλῆς· κατεῖχε δὲ τῇ σφῇ χειρὶ τὸν χάρτην·
ὃν ἔγχος λέγει χάλκεον διὰ τὰ γεγραμμένα,
ἃ ὤτρυνε Τηλέμαχον ἔχεσθαι τῶν πραγμάτων·
250 τὸ βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καὶ ἄλλως νοητέον·
τὸ γράμμα συνετέθη μεν, ἐδόθη τῷ ἀνθρώπῳ.
ἐξ ἀνακτόρων τῶν ἐκεῖ τρέχει πρὸς τὴν 'Ιθάκην·
ἐφεῦρε τοὺς μνηςῆρας δὲ ἄθυσμα δρῶντας πόσα·
ἰδὼν τοῦτον Τηλέμαχος τῆς δεξιᾶς λαμβάνει,
255 καὶ χάρτην, ὅν περ ἔφημεν, χάλκεον ἔγχος εἶλεν·
» Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἔντοσθεν ἵσαν δόμου ὑψηλοῖο,
» ἔγχος μὲν ῥ' ἔςησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,
» δουροδόκης ἔντοσθεν ἐΰξόου, ἔνθα περ ἄλλα
» ἔγχε' 'Οδυσσῆος ταλασίφρονος ἵςατο πολλά·
260 Ἔγχος, τὸν χάρτην ἔςησεν ἐν τῇ δορατοθήκῃ,
ἐν κιβωτῷ κατέθετο τοὺς 'Οδυσσέως χάρτας,
ἢ τὴν αὐτὸν ἐγείρουσαν δύναμιν τῶν γραμμάτων,
αὐτοῦ ψυχῇ καὶ λογισμῷ τιθεῖ καὶ τῇ καρδίᾳ,
ὡς πρὶν καὶ τούτου ὁ πατὴρ ὁ 'Οδυσσεὺς ἐποίει,
265 πᾶσαν βουλὴν συνοίσουσαν ἐκεῖσε κατακρύπτων·
λευκῶπιν οἶδας 'Αθηνᾶν τὸν φέροντα τὸ γράμμα.
εἴ τε τὸν Μέντην γε αὐτὸν, εἴτε τινὰ τῶν Μέντου·
» Νῦν δ' ἦλθον· δὴ γάρ μιν ἔφαντ' ἐπιδήμιον εἶναι
» σὸν πατέρ' ἀλλά νυ τόν γε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου·
270 » οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος 'Οδυσσεὺς,
» ἀλλ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ·
» νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ· χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσιν
» ἄγριοι· οἵ που κεῖνον ἐρυκάνωσ' ἀέκοντα·
'Ο Μέντης ἢ τῶν Μέντου τίς, ὁ 'Αθηνᾶν νῦν λέγει,
275 τῷ Τηλεμάχῳ δίδωσι χρηςὰς τὰς ἀγγελίας·
εἶναι γὰρ ἐπιδήμιον φησὶ τὸν 'Οδυσσέα.

τετέστιν ἐλπιζόμενον αὐτοῖς ἐπιδημῆσαι·
θεοὶ, καὶ τὰ στοιχεῖα τε ἄνεμοί τε καὶ πόντος,
καὶ χαλεποὶ δὲ βασιλεῖς θεοὶ νοοῦνται τῇδε.
280 » Αὐτὰρ ἐγὼ νῦν τοι μαντεύσομαι ὡς ἐνὶ θυμῷ,
ὡς Κύκλωψ τὲ καὶ Λαιστρυγῶν, Κίρκη καὶ Καλυψώ δε
νῦν καὶ ἡ εἱμαρμένη δε θεοὶ ἂν νοηθεῖεν·
τοῦτον ἂν βλάπτωσιν ἐλθεῖν εἰς τὴν αὐτοῦ πατρίδα,
μετὰ βραχὺ δ' ἐλεύσεται πλήσας χαρᾶς τὰ τῇδε
285 » Ἀθάνατοι βάλλουσι, καὶ ὡς τελέεσθαι ὀΐω·
Εἰσὶν ἀθάνατοι τανῦν αἱ ψυχικαὶ δυνάμεις
ἤτοι καθὼς τῷ λογισμῷ καὶ διανοίᾳ κρίνω,
ἢ ὡς ἐκ χρησμῳδήματος καὶ μαντειῶν ἐγνώκειν·
καὶ ταῦτα τῆς σοφίας δε καὶ ψυχικαὶ δυνάμεις·
290 ἂν δ' ἐξ ἀστέρων εἴποις μοι τοῦτον ἐπεγνωκέναι,
θεοὺς τὴν εἱμαρμένην μοι καὶ τοὺς ἀστέρας νόει.
» Οὐ μέν τοι γενεήν γε θεοὶ νώνυμον ὀπίσσω
» θῆκαν· ἐπεὶ σέγε τοῖον ἐγείνατο Πηνελόπεια.
Ἐνταῦθα πάλιν οἱ θεοὶ, ἀστέρες, εἱμαρμένη
295 καὶ πάλιν δὶς εὕροις ἑξῆς θεοὺς, τὴν εἱμαρμένην·
τὴν Ἀθηνᾶν εἰρήκαμεν τὸν κομιστὴν γραμμάτων·
θεοὺς δ' ἐνεμεσίζετο αἰὲν ἐόντας, νόει
ψυχῆς δυνάμεις, ἤτοι γε φιλίαν οὐκ ἐτίμα·
» Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
300 ἐν τῇ κινήσει δηλαδὴ ἀστέρων, εἱμαρμένης·
» Μῦθον πέφραδε πᾶσι· θεοὶ δ' ἐπιμάρτυρες ἔστων·
ποίησον, ἐπιφώνημα σύμπασι τοῖς μνηστῆρσι,
μαρτύρων ὄντων σοι θεῶν, φρονίμων καὶ ἀρχόντων,
εἴ τε στοιχείων οὐρανοῦ, γῆς τε καὶ τοῦ ἡλίου·
305 ἂν μάρτυρες οὐ πάρεισιν εἰπὲ πρὸς τοὺς μνηστῆρας,
γῆν, οὐρανὸν μαρτύρομαι, καὶ ἥλιον πανόπτην·
ὅσσαν Διὸς δὲ βούλεται λέγειν τὰς χρησμῳδίας

διὸ καὶ εἱμαρμένης γαρ φήμη αἱ χρησμῳδίαι·
» Ὄρνις δ' ὡς ἀνόπαια διέπτατο, τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ
310 ταχέως δὲ παρέδραμεν ὡς ὄρνις ἥν περ λέγει·
εἴτε ταχέως ἔδραμε, διέπτατο ὡς ὄρνις·
ὀΐσατο θεόν· ἤτοι σημεῖον θεῖον εἶναι·
ἰσόθεος, ὁ ὅμοιος τῷ κάλλει τῶν ἀστέρων·
λυγρὸν τὸν νόστον δ' Ἀχαιοῖς ἐποίησεν ἐκ Τροίας·
315 Παλλὰς Ἀθήνη ὁ ἀὴρ, πήλας σφοδροὺς ἀνέμους,
Δία, ἡ εὐτυχέστατος φρονιμωτάτη πλέον·
Ζεὺς γὰρ ὡς οἶδας καὶ ὁ νοῦς τοῖς ποιηταῖς καλεῖται·
ὡς καὶ αὐτὸς περίφρονα ταύτην κατονομάζει·
θεῖον, σοφὸν ἢ μουσικὸν καθάπερ οἱ ἀστέρες.
320 » Ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τάτε κλείουσιν ἀοιδοί·
ἰδιωτῶν τε καὶ σοφῶν κοινῶν καὶ βασιλέων·
ἀλλά πόθι Ζεὺς αἴτιος; αὐτὴ ἡ εἱμαρμένη.
» Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσσῆα φίλον πόσιν ὄφρα οἱ ὕπνον
» ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη·
325 ἢ ἕως αὐτὴν ἔτρεψεν εἰς ὕπνον ἐν φρονήσει,
ἢ ἕως ἐξ ὑγρότητος ἀέρος χειμερίου·
ὕπνῳ σχεθεῖσα πέπαυτο τῶν τότε δακρυμάτων·
ἡ φρόνησις γλαυκῶπις μὲν ὡς ἀληθῶς ὁρῶσα,
ὁ δὲ ἀὴρ ὡς ἔγγλαυκον ἔχων αὐτῷ τὴν θέαν,
330 κἂν ἄμορφα καὶ ἄποια σύμπαντα τὰ στοιχεῖα,
ἅπας μεταγενέστερα τῶν φιλοσόφων λέγῃ·
θεοῖς ἐλίγκιος αὐδὴν, τῇ μουσικῇ ἀστέρων·
θεοῖς ἐπιμαρτύρομαι, τοῖς ἄπισθεν ἐρρέθη·
αἰκί ποθι Ζεὺς δῶσιν, ἡ εἱμαρμένη
335 θεοὶ, αὐτὴ ἡ φρόνησις εἴτε ἡ εἱμαρμένη·
ὁμοίως καὶ Κρονίωνα τὴν εἱμαρμένην λέγει.
» Ὡς φάτο Τηλέμαχος, φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὰν ἄνω·
τουτέστι φρόνησιν, αὐτὸν γενόμενον τὸν ἄνδρα.

» Βούλευε φρεσὶν ἧσιν ὁδὸν ἥν πέφραδ' Ἀθήνη,
340 τὴν ἣν αὐτῷ ἐβούλευσεν ὁ Ζεὺς αὐτῷ τὸ γράμμα.

ὙΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Β. ὉΜΗΡΟΥ ῬΑΨΩΔΙΑΣ

Συναγαγὼν Τηλέμαχος μνηστῆρσιν ἐκκλησίαν,
λέγει αὐτοῖς ἐξέρχεσθαι τῦ Ὀδυσσέως οἴκου·
αὐτὸς δ' ἐφόδια λαβὼν παρὰ τῆς Εὐρυκλείας,
καὶ νῦν παρὰ Νοήμονος λάθρα μητρὸς ἐκπλέει
5 εἰς Πύλον πρὸς τὸν Νέστορα, εἰς Σπάρτην πρὸς Μενέλαον,
περὶ τῦ σφοῦ πατρὸς αὐτὸς μέλλων ἀνερωτῆσαι·
» Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
ἐν ᾗ τὰ ἔργα κάλλιστα φαίνεται τῶν δακτύλων·
οὐ μὴν ὁποῖα τῆς νυκτὸς κατά τι βεβλαμμένα,
10 τὸς λεξιγράφους ἔα δὲ μυθωδεστέρως γράφειν.
Θεῷ ἀλίγκιον φημὶ ὡραῖον ὡς ἀστέρα,
ἢ ὁρατὸν αὐτόχρημα ἐπιθυμίαν ὄντα·
ὃ τῇ παλάμῃ ἔγχος δε Τηλέμαχος κατεῖχεν,
ἢ δόρυ ὡς νομίζουσιν, εἴτε ὃν εἶπον χάρτην,
15 κρατῶν βουλευτηρίῳ δὲ εἰ δέον δόρυ σκόπει.
» Θεσπεσίῳ δ' ἄρα τῷ γε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη.
Ταῖς συμβουλαῖς ταῖς τῦ ἀνδρὸς τεθαῤῥηκὼς ἐκείνου,
ἐκ σκυθρωπῦ ὡραῖος τε καὶ εὔγλωττος ἐφάνη·
τὸ Ζεὺς ἐνθάδε καὶ θεῶν καὶ τὸ Ζηνὸς ὁμοίως
20 τὴν εἱμαρμένην νόησον συμαίνειν μοι τὰ τρία·
πλέον τὸ, ὑποδείσατε τῆδε θεῶν τὴν μῆνιν,
ὀργὴν στοιχείων νόησον εἴ περ εἰ οὕτως εἶπε
μὴ πῦρ, ἀὴρ καὶ θάλασσα, καὶ τὸ Ταρτάρου στόμα,
φλέξαν· βροντήσας, βρύζασα, ῥαγὲν ἡμᾶς πῶς σχῶσι·

25 καὶ τὸ Ζηνὸς ὁμοίως δε τῇδε νοήσιος λέγων,
ἀντιβολῶ καὶ δέομαι οἰκτραῖς ταῖς ἱκεσίαις·
ὑπὲρ τῦ νῦ τῷ ὑπὲρ νοῦν, τουτέστι τῆς προνοίας,
καὶ τῆς δικαιοσύνης τε παύσητε δρᾷν τοιάδε·
Ἀθήνη νῦν καὶ οἱ θεοὶ, αἱ ψυχικαὶ δυνάμεις,
30 ἤτοι ἡ φρόνησις αὐτὴ καὶ μηχανῶν οἱ τρόποι·
δαίμων ἡ εἱμαρμένη μὲν, θεοὶ δὲ τὰ στοιχεῖα·
μαρτύρεται γὰρ ἥλιον καὶ τοὺς λοιπὺς ἀστέρας:
ἥλιε, γῆ καὶ ὀρανὲ, ὕδωρ σὺν τούτοις λέγων,
ἡμεῖς ἔφοροι γίνεσθε τῶν εἰς ἐμὲ δρωμένων·
35 Ζεὺς ὁ διδοὺς πάλιν τι τῷ τὰ ἔργα, εἱμαρμένη·
ὁ Ζεὺς ὁ πέμπων ὑετὺς, ἀὴρ καὶ ὀρανός δε·
ἤδη τάγ' ἴσασι θεοὶ, ἡ εἱμαρμένη οἶδεν
ἢ ταῦτα ἥλιος ὁρᾷ καὶ τὰ λοιπὰ στοιχεῖα·
ὅσσαν ἀκούσω ἐκ Διὸς, μοίρας ἢ καὶ φρονύντων·
40 εὔχετ' Ἀθήνῃ, βοηθὸν καὶ σύμβουλον ἐπόθει·
οἷας ὁ γράμμα δοὺς ἣν χθὲς κελεύων πλεῖν εἰς Πύλον,
σχεδόθεν ἦλθεν Ἀθηνᾶ Μέντορι εἰδομένη·
πλησίον Μέντωρ ἦλθε δὲ ταῦτα ἐπευχομένου·
καὶ τύτῳ συνεβύλευσε, καὶ πάντα πράττει τύτῳ,
45 ὅσα φησὶ τὴν Ἀθηνᾶν ποιῆσαι τὲ καὶ λέξαι·
τὸν Μέντορα γὰρ λέγει σοι νῦν Ἀθηνᾶν ἐνθάδε,
ὃς ἦν σοφὸς καὶ συνετὸς ἐπίτροπός τε τούτου·
καὶ σὺν αὐτῷ ἀπέπλευσε πρὸς Νέστορα εἰς Πύλον,
κἂν ἐκ τῦ Νέστορος εὐθὺς οὗτος ἀνθυπεστράφη,
50 οἷα βυθὸς φρονήσεως καὶ Ἀθηνᾶ τῷ ὄντι·
ὡς ἂν ὁρώμενος αὐτὸς διάγων ἐν Ἰθάκῃ
μὴ καταλίπῃ μηδαμῦ μνηστῆρσιν ὑποψίαν·
τῷ ἄλλῳ βῆτα Ἀθηνᾶν, τὸν Μέντορά μοι νόει·
καὶ ἐν τῷ γάμμα τὸν αὐτόν· νῦν δὲ τινὰ φραστέον.
55 » Ὡς φάτ' Ἀθηναίη κούρη Διός, οὐδ' ἄρ' ἔτι δήν.

Ὁ εὔφρων Μέντωρ ὁ σχεδὸν παῖς τῦ Διὸς ὑπάρχων,
Θεοῦ δὲ ἔκλυεν αὐδὴν αὐτοῦ τῦ σοφωτάτου·
» Θάρσει μαῖ, ἐπεὶ ὔτοι ἄνευ Θεῦ ἥδε γε βουλή,
μετὰ σοφῦ συμβόλου. γὰρ ἀπέρχομαι καὶ Θάρῥει·
60 » Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε Θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
» Τηλεμάχῳ εἰκυῖα κατὰ πόλιν ᾤχετο πάντη·
» καί ῥα ἑκάστῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον.
Πάντως ἐρεῖ τις ἐνθαδὶ, Τζέτζε τερατολόγε,
εἰ Μέντωρ ἐστὶν Ἀθηνᾶ, μορφὴν πῶς μεταβάλλει,
65 ὥςε δοκεῖν Τηλέμαχος ἀγείρειν τε πλωτῆρας;
οὐ Μέντωρ εἰς Τηλέμαχον μετέβαλεν ἀδόλως,
ὡς ἐκ τοῦ Τηλεμάχου δὲ πάντα πλωτῆρσι λέγει,
τὺς ἄνδρας τε κατέπεισε, τί τὰ λοιπὰ δεῖ γράφειν;
» Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε Θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
70 » βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο·
» ἔνθα μνηστήρεσσιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευε,
» πλάζε δὲ πίνοντας χειρῶν δ' ἔκβαλλε κύπελλα.
Μετά γε τὴν ἐξάρτησιν νηὸς καὶ τῶν πλωτήρων,
ὡς πρὸς Τηλέμαχον ἐλθὼν ὁ Μέντωρ συμβουλεύει
75 κινδῦν κελεύει συνεχῶς ἐκ τούτου δ' οἱ μνηστῆρες
καρηβαρεῖς ἀπαίρουσι, καὶ κάθυπνοι πρὸς οἴκους,
αὐτὸς δὲ καὶ Τηλέμαχος χωρῦσι πρὸς ἀπόπλουν·
» Τοῖσι δ' ἴκμενον ῦρον ἵει γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἀθήνη νῦν ἀήρ ἐστιν, ἡ πρόεισιν ἀνέμους,
80 οὐ μὴν ἡ Μέντου φρόνησις μὴ πλανηθῇς ἐνθάδε·
» Στήσαντο κρατῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο·
» λεῖβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖς αἰεὶ γενέτῃσιν,
» ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλαυκώπιδι κούρῃ.
Κἀνταῦθα τὸν ἀέρα γὰρ γλαυκώπιδά σοι λέγει,
85 ὅτι λευκὸς ἀὴρ ἐστὶν ὡς ἔφημεν πολλάκις·
καὶ τῦ Διὸς καὶ οὐρανῦ παῖς ὁ ἀὴρ τυγχάνει·

ἔθος δ' ἐςὶ τοῖς ναυτικοῖς, εἰς πλοῦν εὐθυδρομοῦσιν,
ἱςᾶν κρατῆρα, πίνειν τε χαίροντας τῷ ἀέρι·
ὅθεν τοῖς πᾶσιν ἔθυον θεοῖς τε καὶ ςοιχείοις,
90 τῷ δὲ ἀέρι μάλιςα πλέον τῶν ἄλλων πάντων·

'ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Γ. 'ΟΜΗΡΟΥ 'ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

Σὺν 'Αθηνᾷ Τηλέμαχος εἰς Πύλον κατηγμένος,
ξενίζεται τῷ Νέςορι θύοντι Ποσειδῶνι·
περὶ πατρὸς δὲ ἑαυτῦ πευθόμενός ἐκείνυ,
τὰ τῶν 'Ελλήνων σύμπαντα τέτῳ καλῶς μανθάνει,
5 τὰ κατὰ Τρώων πόλεμον σχεδὸν καὶ τὰ τῦ νόςου·
μετὰ δὲ τοῦτο 'Αθηνᾶ ὑποχωρεῖ ὡς ὄρνις·
Νέςωρ μετὰ υἱέος δε τὴν κλῆσιν Πεισιςράτυ
Τηλέμαχον ἐξέπεμψεν ἐφ' ἅρματος εἰς Σπάρτην,
ὡς εἴποι τὶ Μενέλαος ὑςέρως ἀφιγμένος·
10 » 'Ηέλιος δ' ἀνόρουσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην,
» οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι φανείη,
» καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
'Ωκεανόθεν ἥλιος εἰς ὐρανὸν ἀνήει,
ἡμέραν ἄγων τὲ καὶ φῶς ςοιχείοις καὶ ἀνθρώποις,
15 πολύχαλκον τὸν οὐρανὸν ὡς ςερεόν δὲ λέγει·
καὶ ἡ Γραφὴ ςερέωμα τὸν οὐρανὸν καλεῖ δε.
» 'Εκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν'· ἦρχε δ' 'Αθήνη·
'Αθήνη ἤτοι Μέντωρ νῦν προὔβαινε Τηλεμάχου
ὅσας δ' ἂν ἄνω 'Αθηνᾶς τὸν Μέντορα δηλούσας,
20 εἰ μή που τί καινότερον ἔχουσι, παραδράμω·
ἄλλα δὲ ὑποθήσεται ὁ δαίμων καὶ ἡ τύχη·
οὐ σε θεῶν ἀέκητι· ὐκ ἄνευ εὐμοιρίας·

τὸ, ἀθανάτοις εὔχεσθαι, καὶ τὸ, θεῶν δὲ πάντες,
ἡλίῳ καὶ ἀέρι δὲ καὶ τοῖς λοιποῖς στοιχείοις
25 χατέομεν ἀέρος γὰρ, ὡς πνέωμεν καὶ ζῶμεν,
ὕδατός τε καὶ τῶν λοιπῶν διὰ τὰς τούτων χρείας·
καὶ τὸ, Κρονίων, εἴπομεν ἐν τόποισι μυρίοις
τὴν σκοτεινὴν καὶ ἄδηλον σημαίνειν εἱμαρμένην·
» Βῆμεν δ' ἐν νήεσσι· θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιούς·
30 Θεὸς νῦν δύναμις, ψυχῆς ἀνομογνωμοσύνη·
νυκτὶ γὰρ βουλευσάμενοι βεβαρηότες οἴνῳ,
διχῇ πῶς διῃρέθησαν ἐχ' ὁμογνωμοσύνῃ·
ὁ τὸν λυγρὸν μησάμενος νόστον δὲ, Ζεὺς τυγχάνει,
ἡ εἱμαρμένη τε αὐτὴ καὶ οὐρανὸς δὲ πλέον·
35 ἐξ οὐρανοῦ γὰρ πνεουσῶν βιαίων καταιγίδων,
ἐπλήσθη μὲν πᾶν πέλαγος νεκρῶν καὶ ναυαγίων·
ἄλλοι δὲ παρεξώσθησαν πατρίδων πορρωτέρω,
εἰς Ἀφρικὴν, εἰς Αἴγυπτον, εἰς Κρήτην, Ἰταλίαν,
εἰς ἄλλας χώρας ἔθνη τε καὶ πόλεις τε καὶ τόπους·
40 βραχεῖ τινὲς ἀφίκοντο πρὸς τὰς αὐτῶν πατρίδας·
» Μήνιος ἐξ ὀλοῆς γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης·
Ἐκ τοῦ ἀέρος τῆς ὀργῆς, τῆς ἐκ δεινῶν πνευμάτων·
εἴπομεν τὸν ἀέρα σοι γλαυκώπιδα πολλάκις
ὀβριμοπάτραθ', ἰσχυρὸν ἔχουσα τὸν πατέρα·
45 τὸ ὅλον γὰρ στερέωμα ὁ οὐρανὸς ὁ σύμπας,
ὁ Ζεὺς αὐτὸς ὁ ἰσχυρὸς πατήρ ἐστιν ἀέρος·
ὁ γὰρ ἀὴρ ἡ Ἀθηνᾶ, τοῦ οὐρανοῦ τὶ μέρος·
» Ἥ τ' ἔριν Ἀτρείδῃσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν.
Πνευμάτων ἐναντίων γὰρ ὄμβρου τε καὶ χαλάζης,
50 καὶ καταιγίδων, ἄλλων τε πάντων δεινῶν χειμῶνος
ἤδη μελλόντων ἄρχεσθαι, Μενέλαος μὲν ἔφη
πλεῖν τὴν ταχίστην Ἕλληνας πάντας εἰς τὰς πατρίδας·
» Οὐ δ' Ἀγαμέμνονι πάμπαν ἑήνδανε· βούλετο γάρ ῥα

» λαὸν ἐρυκακέειν ῥέξαι θ' ἱερὰς ἑκατόμβας,
55 » ὡς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακέσαιτο·
» νήπιος, οὐδὲ τὸ ᾔδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
» οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἐόντων.
Ὁ Ἀγαμέμνων δὲ αὐτὸς τὸ στράτευμα κατεῖχε,
ὡς ἂν ἀέρος τὸ δεινὸν παῦσιν θυσίαις λάβοι·
60 ῥᾷστα δ' ὁ μετατρέπεται κρατῆσαν τὶ στοιχεῖον,
εἴ τ' οὖν χειμέριος ἀὴρ, εἴ τε καὶ θέρους καῦσις.
» Νύκτα μὲν ἀέσαμεν, χαλεπὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντες
» ἀλλήλοις· δὴ γὰρ Ζεὺς ἤρτυε πῆμα κακοῖο.
Οὕτως ἐκνυκτερεύσαμεν ἐχθραίνοντες ἀλλήλοις·
65 ὁ Ζεὺς καὶ νοῦς γὰρ ὁ ἡμῶν, ὁ τῆς κακοβουλίας,
ἢ καὶ ἡ εἱμαρμένη δε, ἡμῖν ταῖς δυσβουλίαις
ἤρτυε, κατεσκεύαζε τὴν συμφορὰν τὴν τόσην·
ἠῶθεν οἱ ἡμίσεις δε ἐν ταῖς νηυσὶν ἐμβάντες,
ἐπλέομεν· ἐστόρεσε τὸ πέλαγος θεός δε
70 θεὸς τὰ νῦν ὁ οὐρανὸς ἐκ ζάλης αἰθριάσας·
εἴτ' οὖν θεὸς καὶ μοῖρα τὶς ἐκ τῶν εὐτυχεστάτων,
ἐστόρεσε καὶ ἔπαυσε τὴν ζάλην τοῦ πελάγους·
νόστον δ' οὔπω ἐμήδετο ὁ Ζεὺς, ἡ εἱμαρμένη,
δευτέραν ἔριν γὰρ αὐτοῖς αὖθις ἀναρριπίζει·
75 ἠτοῦμεν τέρας δεῖξαι δὲ θεὸν, τὴν εἱμαρμένην·
καὶ τὸ, θεοὶ ὁμοίως δε δύναμιν περιθεῖεν,
καὶ τὸ, θεοῦ ὀμφῇ, ὡσαύτως δὲ σὺν τούτοις νόει.
εἰ γὰρ Ἀθήνη σε φιλεῖ, ἂν φρόνιμος ὑπάρχῃς,
ὡς Ὀδυσσεῖ παρίστατο, ὡς ἦν φρονῶν ἐκεῖνος·
80 » Οὐ γάρ πω ἴδον ὧδε θεοὺς ἀναφανδὰ φιλεῦντας,
» ὡς κείνῳ ἀναφανδὸν παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη.
Οὐκ εἶδον ὄντως ἔγωγε τὰς ψυχικὰς δυνάμεις
λυσιτελούσας προφανῶς, ὡς Ὀδυσσεῖ τὸ ἔμφρον·
οὐδ' οἱ θεοὶ θελήσωσιν, αὐτὴ ἡ εἱμαρμένη,

85 ὑπερβολὴν τὸ σχῆμα δὲ τοῦτο καλεῖν μοι νόει·
'Αθήνη πάλιν Μέντωρ νῦν θεὸς, ἡ εἱμαρμένη·
» Ὥς τέ μοι ἀθανάταις ἰνδάλλεται εἰσορόωσι.
Στοιχείας ἢ καὶ ἄστρασιν, ὡς οὐρανῷ, ἡλίῳ·
μοῖρα θεῶν ἀρτίως δε, ἀστέρων εἱμαρμένη,
90 θεοῖς, βωμοῖς, στοιχείοις τε καὶ σὺν αὐτοῖς ἡλίῳ·
Φοῖβος 'Απόλλων ἔπεφνεν, ὁ ἥλιος ἀνεῖλεν·
τὰς λοιμικὰς· ἁπάσας γαρ νόσους καὶ τὰς ὀξείας
ἐκ τοῦ ἡλίου γίνεσθαι φασὶ καὶ τῆς σελήνης·
πλοῦν στυγερὸν Ζεὺς φράσατο, καὶ ἀϋτμένας χεῦεν,
95 ἡ εἱμαρμένη νῦν αὐτὴ, ἢ καὶ ἀὴρ ἐνθάδε.
» Ζεὺς τόγ' ἀλεξήσειε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι·
Ὁ Ζεὺς, ὁ πλάνος ὁ ἀστὴρ, καὶ οἱ λοιποὶ ἀστέρες
ἤτοι μὴ γένοιτο ἐμοὶ τοιαύτη εἱμαρμένη,
ἢ μὴ παραχωρήσειεν ὁ Ζεὺς γενέσθαι τοῦτο,
100 ὁ πάντα συστησάμενος ὁ νοῦς ὁ τῆς προνοίας·
οἱ ἄλλοι νῦν ἀθάνατοι κωλύουσι τὸν Δία,
ἐνθάδε νοῦν λαμβάνεσθαι προνοίας ὥς περ εἶπον·
ἐπεὶ δ' ἐγράφη, κείσθω σοι· βίβλον χιοῦν οὐ θέλω·
αὕτη γὰρ καὶ σχεδάριον τὸ καθαρὸν ἐστί μοι.
105 » Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη γλαυκῶπις 'Αθήνη,
» φήνη εἰδομένη, θάμβος δ' ἔχε πάντας 'Αχαιούς.
Οὕτως εἰπὼν ἀπέδραμεν ὁ συνετὸς ὁ Μέντωρ,
ὠκέως, φήνης ὄρνιθος ἐξεικασμένος τάχει·
ἢ ἅμα ὑπεχώρει μὲν ὡς πρὸς τὴν ναῦν ὁ Μέντωρ,
110 καὶ φήνη δὲ διέπτατο· οἰωνοσκόποι δ' ὄντες,
καὶ γνόντες μάντευμα χρηστὸν τοῦτο τοῦ Τηλεμάχου
δηλοῦν ἀνύσαι τὴν βουλὴν καὶ τὸν σκοπὸν ὃν θέλει,
οἱ πάντες κατεπλάγημεν καὶ Νέστωρ σὺν ἐκείνοις
ὅπως δ' ἡ φήνη μάντευμα τοῦ Τηλεμάχου μάθε·
115 ἡ φήνη τὰ νεόττια τῶν ἀετῶν ἐκτρέφει·

ἐπίτροπος καὶ Μέντωρ δὲ ὑπῆρχε Τηλεμάχου,
οὗ μετὰ τὸ συμβούλευμα πρὸς ναῦν ἀπερχομένου,
ἐπεὶ φήνη διέπτατο, πᾶσι χρηστὸν ἐκρίθη·
ὡς καὶ τὸν Νέστορα εἰπεῖν ἀνέῳ πεφυκότι,
120 τοιαῦτά σοι ἐκπέμπονται σημεῖα ἐξ ἀέρος·
εἴτ' οὖν ἡ εἱμαρμένη σοι τοῖα σημεῖα πέμπει,
ἐλπίζω πᾶν ἀνύειν σε· τοῦτο δ' οὐκ ἔστιν ἄλλο·
» Ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ, κυδίστη Τριτογένεια.
Ἡ νῦν πτῆσις τῆς ὄρνιθος οὐκ ἄλλό τι σημαίνει,
125 σοῦ λογισμοῦ δὲ τὴν βουλὴν ἀνύσαι καὶ πληρῶσαι.
» Ἀλλ' ἄνασσ' ἴληθι δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλὸν,
» αὐτῷ καὶ παίδεσσι καὶ αἰδοίῃ παρακοίτῃ.
Ἀλλ' ἴλεω καὶ φίλη μοι τοιάδε εἱμαρμένη
αὐτῷ γενέσθω καὶ παισὶν ἐμοί τε συμπαρεύνῳ.
130 » Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τȣ̃ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
Ἢ πάλιν ἀπεφάνη δὲ τὸ ὄρνεον, ἡ φήνη,
δηλοῦν καὶ τέτȣ τὰς βȣλὰς, καὶ τȣ̀ς σκοπȣ̀ς πληρȣ̃σθαι,
εἴτ' οὖν γε ἤκουσεν αὐτοῦ, τȣτέστι καὶ ὁ Νέστωρ,
ἐπιτυχὴς ἦν ἐν βȣλαῖς ὧν ἤθελε πραγμάτων·
135 » Υἱέος Ὀρτιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα·
Τὶς Ἀλφειὸς Ὀρτίλοχον ἐγέννησεν υἱέα,
ἐξ ȣ̃ ἀνδρὸς τȣ̃ Ἀλφειȣ̃ ὁ ποταμὸς ἐκλήθη·

ΑΥ̓ΤΗ ἘΣΤΙΝ ὙΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Δ. ὈΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Εἰς Σπάρτην ὁ Τηλέμαχος ἐλθὼν σὺν Πεισιστράτῳ,
γάμων καιροῖς, ξενίζεται τοῖς οἴκοις Μενελάȣ·
νόστον ζητῶν δὲ τȣ̃ πατρὸς, τὰ τῶν μνηστήρων λέγει·
καὶ ὁ Μενέλαος αὐτῷ λεπτῶς πᾶν ἐξηγεῖται

ἡ εἱμαρμένη νῦν ἐστιν, ἢ δέ γε Ἀφροδίτη,
ἡ τῇ Ἑλένῃ δέδωκεν αἰτίας ἐπιθυμίας,
νόσφιν Ἑλένης ἤγαγεν ἀφ' ἵππου τοῦ δουρείου,
Παλλὰς Ἀθήνη, φρόνησις αὐτοῦ τοῦ Ὀδυσσέως,
40 φθέγξασθαι γὰρ οὐκ εἴασεν οὐδὲν αὐτῶν ἐν ἵππῳ·
» Αἲ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον·
Εἴθε ἀὴρ, πυρώδης ἀστὴρ, καὶ Ἀθηνᾶ, σελήνη,
καὶ Ἀπόλλων τε, ἥλιε, φωτὸς βροτοῖς ταμίας
ἤγουν, εἴθε ὦ οὐρανὲ, νὺξ, φῶς τε τῆς ἡμέρας
45 Αἰγύπτῳ τὸν Μενέλαον πᾶσαι θεοὶ κατέσχον,
οἷς τισι καὶ οὐκ ἔρεξεν, ἀστέρες εἱμαρμένης·
ἤτοι οὐ πλεῖον κατώρξαντο χρησμῷ τῷ θυματείῳ
» Εἰ μή τίς με θεῶν ὀλοφύρατο καί μ' ἐλέησε,
» Πρωτέως ἰφθίμου θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος,
50 » Εἰδοθέη· τῇ γάρ κάλλιστά γε θυμὸν ὄρινεν
Θεῶν νῦν μάγων καὶ σοφῶν καὶ ὑδρομαντευμάτων,
Πρωτέως ὄνομα πλαστὸν, καὶ τὸ τῆς Εἰδοθέας.
Ὡς Τζέτζης τέως οἴεται καὶ σκόπει πῶς σοι λέγει·
Πρωτεὺς τὸ ὕδωρ πρώτιστον ὑπάρχει τῶν στοιχείων·
55 ὅθεν αὐτὸν καὶ γέροντα καὶ τῶν ἰφθίμων λέγει·
εἰ δ' ἦν τις ἀνθρωπόμορφος, γέροντα μὲν ἂν εἶπεν,
σοφὸν δὲ ἤ τι ἕτερον, οὐ μέντοι τῶν ἰφθίμων·
οὕτως ὁ Τζέτζης οἴεται τὸν μὲν Πρωτέα ὕδωρ,
τὴν δ' Εἰδοθέαν ὄνομα πρέπον μαντευματάτοις,
60 ὡς ἀστρολόγοις καὶ λοιποῖς προγνωστικοῖς ἀνθρώποις,
εἰδυῖα πάντα ὡς θεὸς, ἢ ἡ εἰδυῖα θεῖα·
ταύτην ὁ Τζέτζης μάντιν σοι λέγει τὴν Εἰδοθέαν,
Πρωτέως θυγατέρα δὲ λέγει καλεῖσθαι οὕτω,
ὡς πάντα προγινώσκουσαν ἐξ ὑδρομαντευμάτων·
65 αὐτὴ τῷ Μενελάῳ δὲ πάντα μαντευσαμένη,
Ὁμήρου λόγοις φέρεται ὡς ἑρμηνεύει τόν τε

πῶς τὸν Πρωτέα γέροντα ὄντα πατέρα ταύτης,
ὡς ἂν αὐτῷ μαντεύσηται ὃ καὶ γενέσθαι λέγει·
Τζέτζης ἐκείνην δέ φησι Μενέλαον ἰδοῦσαν
70 Πάνθ' ὅσα χρήζεις ἐκμαθεῖν ὑδρομαντείαις δείξω·
καιρῷ γὰρ μεσημβρίας σε πρὸς σπήλαιόν τι ἄξω·
καὶ τρεῖς ἑτάρων δὲ τῶν σῶν, οὕς περ αὐτὸς ἂν θέλ·
καὶ νεοδόροις δέρμασι φωκῶν ὑμᾶς καλύψω.
ἔχει γὰρ ἀντιπάθειαν ἡ φώκη ταῖς μαγείαις,
75 καὶ συνεργεῖ δὲ πρὸς πολλὰ τῶν μαγικῶν ὁμοίως·
διὰ ὀσμὴν δὲ τῶν φωκῶν ἀρώματα παράσχω.
κειμένων οὕτω δὲ ἡμῶν φώκαις ἐσκεπασμένων,
καὶ φῶκαι ἐξελεύσονται καὶ αὗται δὲ πεσοῦνται·
εἶτα καταριθμήσωμεν τὰς φώκας καὶ ἡμᾶς δὲ;
80 μέσον ἡμῶν καὶ τῶν φωκῶν ὕδωρ θαλάσσης θήσω·
καὶ τότε ἂν ἐγέρθητε καὶ ἴδητε μυρία,
ὅσ' ἐπὶ γαῖαν ἑρπετὰ τῷ ὕδατι ἐκείνῳ,
καὶ πῦρ, καὶ ὕδωρ καὶ φυτά, πᾶσαν ἁπλῶς τὴν φύσιν·
δεῖ δὲ πολλῆς στεῤῥότητος, οὐχὶ δειλίας τότε,
85 ἔχειν καὶ ὑπομένειν τε τὸν γέροντα τὸ ὕδωρ,
καὶ σθεναρῶς ἐγκαρτερεῖν εὐτόνοις ἐμψυχίαις·
εἰ γὰρ μικρὸν ἐνδοίητε καὶ δειλανδρήσητέ μοι
τῶν ὡρομένων ταῖς μορφαῖς, πάθητε τὸ Πεισάνδρου·
οὗτος γὰρ ὢν δειλότατος ψυχὴν ἰδεῖν ἐπάθει·
90 ἐν δὲ τῷ θῦσαι κάμηλον, φάσμα ψυχῆς ὡς εἶδεν,
ἄψυχος οὗτος καὶ νεκρὸς ὡράθη παραυτίκα·
οὕτω τῷ τότε τόλμας μέν, ἀλλ' οὐ δειλίας χρεία·
ἐπὰν τὸ ὕδωρ πάλιν δε ἴδητε ὕδωρ μόνον,
ἤτοι μετὰ ἐκπλήρωσιν, ὧν δράσω μαντευμάτων,
95 ἐρώτα ὅσα βούλει μοι, Μενέλαε, καὶ μάθῃς·
Τὸν νοῦν ἀλληγορήματος ὅλον τοῦ νῦν εἰρήκειν,
ἤδη τινὰς δὲ λέξωμεν λέξεις ἀλληγορίας·

θεάων· νῦν σοφῶν δε, τὸ δ' ἀθανάτους νόει,
ἀςέρας· εἱμαρμένην τε· θεοί, πάλιν σοφοί δε·
100 τὶς ἀθανάτων με πεδᾷ, ἤτοι τὶς εἱμαρμένη·
τίς σοι θεὸς συμφράσατο, φρόνιμος συνετός τε,
Διὶ καὶ ἄλλοισι θεοῖς, τῇ εἱμαρμένῃ λέγει·
καὶ ἀθανάτοις δὲ θεοῖς τῶ ὀρανῶ ὁμοίως·
θεοὺς πολλάκις εὕρῃς μοι πάλιν τὴν εἱμαρμένην·
105 Διὸς γαμβρὸς Μενέλαος· ὁ ἐςι βασιλέως·
ἐπεὶ χρησμοῖς δ' ἐς ὕςερον νήσοις μακάρων ἦλθε,
παίζων ὁ γέρων καὶ γαμβρὸν Διὸς κατονομάζων,
οὐ βασιλέως δὲ υἱόν, ἀλλὰ θεοῦ,, ληρεῦ(ται)
οἷα γαμβρὸς Μενέλας θεοῦ φησὶν ὑπάρχων,
110 ἀφίξῃ ἐς Ἠλίσιον καὶ τὰς μακάρων νήσους·
Αἴγυπτον, Νεῖλον ποταμὸν Διϊπετῆ δὲ λέγει,
ὡς ὄμβροις αὐξανόμενον, χίοσιν Αἰθιόπων·
θεῶν ςόλον κατέπαυσαν· τῆς εἱμαρμένης λέγω·
ἔδοσαν οὖρον οἱ θεοί, μοῖρα καὶ τὰ ςοιχεῖα·
115 ἔργον δ' Ἡφαίςοιο, ἐςὶ πυρὸς καὶ τῶ τεχνίτου·
ἀρχὸν νηός, τὸν Μέντορα εἴ τε θεὸν ἐπέγνων·
θεὸν σοφὸν καὶ σύμβουλον· εἴτ' ἦν ἀρχὸν τῶν ἐνα·
ὡςαύτως καὶ τὸ, εἴ τις μοι θεὸς ἦν παροτρύνων·
νῦν Ἀθηνᾶ, ἡ φρόνησις, ἡ ἐκ θανάτου σώζει·
120 θεοῖς ἐπεύχεσθαι αὐτούς· ἤτοι τῇ εἱμαρμένῃ·
πῶς Ἀθηνᾶ δὲ ἔκλυε· τὶς φαίη Πηνελόπη
ὅτι σωθεὶς Τηλέμαχος φρονήσει ὑπεςράφη·
τῇ Πηνελόπῃ Ἀθηνᾶ τὸν ὄνειρον ἐκπέμπει·
ἢ ὁ ἀὴρ ὢν κάθυγρος ἐπαγαγὼν τε ὕπνον·
125 ἢ ὅτι ἃ καθεύδοντες ὀνείρατα ὁρῶμεν,
ψυχῆς τε καὶ φρονήσεως ἀνάπλασμα τυγχάνει·

Ἐπεὶ τὴν δέλτα πᾶσαν δε εἶπον ἀλληγορίαν,
μικρόν τι γελαςέον μοι καὶ ἀνερωτητέον

τοὺς πειθομένους ταῖς μωραῖς ἀλληγοροιγραφοῦσιν·
130 εἰ ὁ Πρωτεὺς ὡς οἴεσθε ὕλη δοκεῖ τυγχάνειν,
καὶ μὴ ὑδρομαντεία δε, καθὼς ὁ Τζέτζης λέγει,
πῶς ἐκ τῆς ὕλης εἴπατε Μενέλαος μανθάνει
ὅσα τῷ Ἀγαμέμνονι συμβαίνει καὶ τοῖς ἄλλοις;
τίνες αἱ φῶκαι ἦσαν τε καὶ τίς ἡ ἀμβροσία,
135 ἣν ταῖς ῥισὶν ἐνέςαξεν αὐτῶν ἡ Εἰδοθέα,
καὶ τίς ἡ Εἰδοθέα δε σὺν πᾶσι τοῖς ἑτέροις;
ψευδαλληγοροςγράφοις μοι μὴ πείθεσθε μηδόλως·
πῶς δ' ἄν τις γνοίη τὰς ψευδεῖς ἀλληγορίας λέξω,
ἂν πρὸς τὴν ὅλην ἔννοιαν, τὴν ἣν ἀλληγοροῦσι,
140 τὸ διαρκὲς μὴ ἔχουσιν, ἀλλὰ κενολογῶσιν·

ὙΠΟΘΕΣΙΣ ὉΜΗΡΟΥ ΔΕ ΤΟΥ Ε. ΤΗΣ ὈΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Θεῶν δευτέρας ἀγορᾶς αὖθις γεγενημένης,
ἡ Ἀθηνᾶ τὰς συμφορὰς ἔφρασεν Ὀδυσσέως,
καὶ ὡς κατέχοιτο αὐτὸς τῆς Καλυψοῦς τῇ νήσῳ·
οἱ δὲ μνηςῆρες βούλονται κτεῖναι καὶ παῖδα τούτου,
5 δι' ἀκοὴν τὴν τοῦ πατρὸς εἰς Πύλον ἀφιγμένον·
Ζεὺς δὲ φησὶ πρὸς μὲν αὐτὴν τὴν Ἀθηνᾶν τοιάδε·
ὥς περ ὑπέθου λογισμὸν ἐλθεῖν τὸν Ὀδυσσέα
καὶ τοὺς μνηςῆρας σύμπαντας σὺν δόλοις ἀποκτεῖναι,
ὡς ἀβλαβῆ Τηλέμαχον κόμισον εἰς Ἰθάκην·
10 πρὸς Ἀθηνᾶν μὲν τοιαδί· τὸν δὲ Ἑρμῆν κελεύει
ἐλθόντα φάναι Καλυψοῖ πέμψαι τὸν Ὀδυσσέα·
καὶ δὴ αὐτὸν ἐξέπεμψεν ἐπί τινος σχεδίας·
τῇ ὀκτωκαιδεκάτῃ δε ἡμέρᾳ τὴν σχεδίαν
ὁ Ποσειδῶν διέλυσε μεγάλοις χαλεπήναις.

15 Ἰνὼ δὲ κινδυνεύοντα τοῖς κύμασιν ἰδοῦσα,
δοῦσα τὸ κρήδεμνον αὐτῆς, γῆν εἰς Φαιάκων σώζει.
Νῦν ἀλληγορητέον δὲ τὰ τῇδε γεγραμμένα·
θεῶν φρονούντων ἀγορᾶς δευτέρας ἀγοραίας,
ὁ Μέντωρ διηγεῖται μὲν τὰ περὶ Ὀδυσσέα,
20 βουλαῖς τῆς Πηνελόπης δὲ οἰκτρὰ τῇ διηγήσει,
ὃν Ἀθηνᾶν νῦν Ὅμηρος, ὥς περ καὶ πρώην, λέγει·
αὐτὸν μὲν λέγων Καλυψοῦς κατέχεσθαι τῇ νήσῳ,
βουλεύεσθαι μνηστῆρας δὲ καὶ παῖδα τέκνα κτεῖναι·
ταῦτα εἰπόντος Μέντορος ἀνδρὸς φρονιμωτάτου,
25 ὁ Ζεὺς, καὶ ἔννους τὶς ἀνὴρ, οἷος ὁ ἀλιθέρσης,
φησὶν ὡς φιλονόμησας τὰ περὶ Ὀδυσσέα,
οὕτω στραφῆναι ἀβλαβῆ καὶ παῖδα τέτε σώσαι·
ταῦτα μὲν πρὸς τὸν Μέντορα· καὶ γράμμα δὲ συντάξας,
ὅ περ Ἑρμῆν τε καὶ υἱὸν αὐτοῦ κατονομάζει·
30 ὁ γὰρ προφορικὸς λόγος, τέχνη νοὸς ὑπάρχων,
ὁ ἑρμηνεὺς νοὸς ἐςὶ, ψυχῆς τε κινημάτων
Ἑρμῆς, καὶ ὁ τὸ γράμμα δὲ τισὶν ἀποκομίζων,
καὶ ὑπουργῶν πᾶν ὄργανον πρὸς ἔκθεσιν γραμμάτων,
καθάπερ Ἥφαιςος τὸ πῦρ, καὶ πυρακτοὶ καὶ ὕλαι·
35 καὶ γράμμα δὲ συνθέμενος μετά τινος ἑταίρου,
στέλλει πρὸς νῆσον Καλυψοῦς σθένον ἐκείνην πεῖσαι,
πρὸς τὴν πατρίδα τὴν αὐτοῦ πέμψαι τὸν Ὀδυσσέα·
οἶδας τὸν Ποσειδῶνα τε καὶ τὰς ὀργὰς θαλάσσης·
Ἰνὼ δὲ καὶ τὸ κρήδεμνον, χάρις ἐςὶν Ὁμήρου,
40 παίζων χαριεντίζεται καὶ γὰρ ἐν ταῖς ἐνθάδε,
πρὸς ὅν περ μῦθον λέγουσι περὶ Ἰνοῦς τῆς Κάδμου·
θεὰν λεγόντων γὰρ αὐτὴν γενέσθαι τῇ θαλάσσῃ,
ἐπεὶ συνέβη πλέοντι τῷ Ὀδυσσεῖ σχεδίᾳ,
ἐκ τῆς θαλάσσης αἴθυιαν εὐθὺς ἐξαναδῦναι,
45 ἔγγιςα τῆς σχεδίας τε πτερυξαμένην τότε

χωρῆσαι τὴν εἰς Φαίακας κατὰ γραφὴν ὀρθίαν·
ἐκ ταύτης δ' ἔγνω 'Οδυσσεὺς ἐγγιςα γῆν ὑπάρχειν,
οὗ ἔμελλε καὶ νήξασθαι σχισθείσης τῆς σχεδίας.
παίζων χαριεντίσμασιν ὁ Ὅμηρος, ὡς εἶπον,
50 'Ινὼ λέγει τὴν αἴθυιαν· κρήδεμνον δέ σοι ταύτης
γραμμὴν τὴν τῦ πτερύγματος ἐκείνην τὴν ὀρθίαν,
καθ' ἥν περ ἐκνηχόμενος πρὸς Φαίακας ἐξῆλθεν·
ἔχεις τὸ ἀλληγόρημα· τῦτο δὲ σὺ σημείου;
ὡς πλοίοις κινδυνεύυσιν ἂν αἴθυια φανείη,
55 ἐξαναδῦσα τῦ βυθοῦ, συμεῖον σωτηρίας·
ἐν δὲ πλόῳ σοὶ κατ' ἀρχὴν ἂν αἴθυια φανείη,
εἰςδῦσα μᾶλλον εἰς βυθὸν ἐκ τῆς ἐπιφανείας,
ὄλεθρον τότε τῇ νηὶ σημαίνει καὶ πλωτῆρσι,
κἂν εὐδιῶν τῶν πώποτε βλέπῃς εὐδιωτέρων·
60 ἂν τῦτο γοῦν κατίδῃς μοι, φεῦγε πρὸς ἄλλο πλοῖον,
ἂν ἀναγκαῖον τότε σοι καθέςηκε τὸ πλεῦσαι·
εἰ δ' οὐ μεγάλη βία τις, ἔα μὴ πλεύσῃς τότε·
ἐπεὶ ταῦτα κατέλεξα, λοιπόν μοι χωρητέον
ἤδη καὶ πρὸς τὸ κείμενον, ὡς τὰ χρειώδη λέξω·
65 » 'Ηὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυῦ Τιθωνοῖο
» ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέρῃ ἠδὲ βροτοῖσι·
Τὸν τῦ Πριάμου ἀδελφὸν νῦν Τιθωνόν μοι ἔα,
καὶ τὴν ἠὼ δὲ σύνευνον θεὰν νοεῖν ἀθλίαν,
τὸ πρωϊνὸν κατάςημα νῦν Τιθωνόν μοι νόει.
70 τὰ ὤνια ἃ τίθεται ταῖς ἀγοραῖς εἰς πλάσιν,
ἤτοι ἡμέρα ἥπλωτο ἀνθρώποις καὶ ςοιχείοις·
οἱ δὲ φρονῦντες καὶ θεοί, ὓς προλαβὼν εἰρήκειν,
συνέδριον ἐποίησαν, δῆλον ἐν τῇ 'Ιθάκῃ,
περὶ μνηςήρων τῆς βουλῆς καὶ περὶ 'Οδυσσέως·
75 ὑψηβρεμέτην δὲ τὸν νοῦν, ὡς λόγοις ὑψηγόροις,
δίκην βροντῶν ἀντίθετον ἅπαν καταβροντῶντα,

καὶ νοημάτων κεραυνοῖς καίοντα καὶ βροντῶντα·
οἱ Φαίακες ἀντίθεοι τῇ ψυχικῇ δυνάμει,
δίκαιοι καὶ οἰκτίρμονες καὶ τῶν συμπαθεςάτων,
80 ὥς περ Θεὸν τιμήσουσι, σοφὸν ἢ βασιλέα·
τὰ πέντε σημαινόμενα Θεῦ, ἐνταῦθα σώζει·
οἷον δ' ἂν εἴποι τις, ἀπερίσφορον ἐκ ἔςι,
κἂν περ ἀνάματον ἐςὶν, εἴτε τῶν ἀσωτίστων.
διάκτορος, ὁ μηνυτὴς τῦ νῦ τῶν κινημάτων
85 ὁ λόγος Ἀργειφόντης δὲ, ὡς καθαρὸς ἐκ φόνυ,
ὁ τῶν Ἰθακησίων δε τῆς συμβουλῆς καὶ πλέον,
εἰς σωτηρίαν γὰρ αὐτῦ ἐγράφη Τηλεμάχου·
ἢ ὁ φονεὺς τῦ Ἄργου, δε κυνὸς τῦ πανομμάτε.
ὁ λόγος πᾶσαν γὰρ ὁρμὴν θυμώδη καταςέλλει·
90 χρυσᾶ δὲ πέδιλα Ἑρμοῦ γῇ φέροντα, θαλάσσῃ,
αἱ συλλαβαὶ καὶ λέξεις δε, αἷς συμπληρῦται λόγος·
χάρταις γραφὲν τὸ γράμμα γὰρ γῆ ςέλλεις καὶ θαλάσσῃ·
» Εἵλετο δὲ ῥάβδον, τῇδ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
» ὧν ἐθέλει· τὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.
95 Ῥάβδον δὲ τὴν νουθέτησιν καλεῖ, τὰς παραινέσεις·
ἢ θέλγει καὶ πραΰνει μὲν ὠμοὺς καὶ θυμωμένους,
νύττουσα τοὺς ῥαθύμους δε πράττειν τὶ διεγείρει·
» Τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων, πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης.
Τὸ σχῆμα ἐπανάληψις ἔςι δ' ὁ νοῦς τοιόςδε·
100 τὴν ἣν εἶπον παραίνεσιν ταχέως γεγραμμένην·
ὁ λόγος ἔχων ὁ γραπτὸς, Ἑρμῆς ὁ προλεχθεὶς μοι,
καὶ ὁ γραμμάτων κομιςὴς, ὡς προλαβὼν εἰρήκειν,
ἐκ τῦ αἰθέρος καὶ τῦ νῦ τῷ χάρτῃ ἐγγραφεῖσαν·
οἱ χάρται καὶ αἱ βίβλοι δε πάντως καὶ πιερίαι,
105 οἷα μουσῶν καὶ γνώσεως τελοῦσαι κατοικίαι·
ἐν πόντῳ καὶ θαλάσσῃ δε καὶ δι ὁλκάδος πλεύσας,
εἰς Καλυψοῦς ἀφίκετο τὴν νῆσον, πλὴν ἐν χρόνῳ·

» Ἔνθα ϛὰς θηεῖτο διάκτορος Ἀργειφόντης·
ὁ τῶν γραμμάτων κομιϛὴς, ὅϛις ἦν ἂν ἐκεῖνος·
110 » Οὐ γάρ τ' ἀγνῶτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται·
οἱ γὰρ σοφοὶ καὶ φρόνιμοι νοοῦσι τῶν ὁμοίων·
» Ζεὺς ἔμέγ' ἠνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
σοφοὶ καὶ ἔννους ἄνθρωποι σοὶ ἀπεϛάλκασί με·
θεοῖς θυσίας ῥέζουσι τουτέϛι τοῖς ϛοιχείοις·
115 Δία δὲ νῦν παρεξελθεῖν τῆς εἱμαρμένης λέγει·
ἄλλον θεὸν, ϛοιχεῖον τὶ, σοφὸν, ἢ βασιλέα·
νῦν σχέτλιοι ἐϛὲ θεῶν, τὴν εἱμαρμένην λέγει·
θεαῖς, ταῖς βασιλίσσαις δὲ, ἀνδράσι καὶ τοῖς κάτω·
θεαῖς καὶ τοῖς ϛοιχείοις δὲ, οἷς ἐϛι θῆλυς κλῆσις,
120 ὥς περ ἡμέρᾳ τε καὶ γῇ, θαλάσσῃ καὶ τοιούτοις·
ἂν τις ἡμέραν, ἔροιτο, Τζέτζης, ϛοιχεῖον λέγεις,
ναὶ φαίην ἂν ὡς πρὸς αὐτὸν· ἡμέρα γὰρ τυγχάνει
φαῦσις πυρὸς ἡλιακοῦ τῆς ἀνωτέροις τόποις·
ἡμέρα τὸν Ὠρίωνα μῦθοι φασὶν ἐρᾶσθαι,
125 ἀνθ' ὧν ἐν βίῳ καὶ φωτὶ πράξεις λαμπρὰς ἐποίει·
ἡ Ὀρτυγία, νῆσος τίς· Δῆλος νῦν καλουμένη·
Ἄρτεμις τὸν Ὠρίωνα κτανεῖν ἐνεθυμήθη,
ἀνθ' ὧν σκορπίος ἔκτανεν αὐτὸν κυνηγετοῦντα·
ἐκ Κρήτης Ἰασίων δὲ ἦν τῶν φιλογεώργων,
130 ὅθεν αὐτῷ μυθεύονται τὴν Δήμητραν μιγῆναι·
ἐκεραυνώθη δ' ὁ ἀνὴρ, ὅθεν φασὶν οἱ μῦθοι,
ὅτι διὰ τὴν Δήμητρα Ζεὺς κεραυνοῖ τὸν ἄνδρα·
Ζεὺς ὁ βαλὼν ἐν κεραυνῷ, νῦν οὐρανὸς τυγχάνει·
ἀθάνατον, ἀγήραον νῦν βασιλέα λέγει·
135 οὐχ' ὅτι οὐ γηράσκουσι σώμασι ϛεφηφόροι,
ἀνθ' ὧν αἱ μνῆμαι τούτων δὲ τοῖς χρόνοις οὐ γηρῶσι·
Διὸς μῆνιν, σαφέϛατα τὴν εἱμαρμένην λέγει·
ἀπέβη Ἀργειφόντης δὲ ὁ ἔφορος ἐκείνου,

Ζηνὸς ἀγγελίας δὲ, γραφῆς τῆς ἀλλογίμυ,
140 δώσω δὲ καὶ τηρήσω σοὶ ὕρυ πνοὴν ἀνέμυ·
Θεοὶ δὲ νῦν ἐράνιοι, ἀςέρες, εἱμαρμένη,
καὶ τὰ ςοιχεῖα δὲ αὐτά· ἐξ ὧν πνοαὶ ἀνέμων·
τῷ Ὀδυσσεῖ μὲν βρώματα παρέθεντο (ἄνθρωποι),
ἤγυν κοινὰ ἐσόμενα τοῖς σύμπασιν ἀνθρώποις.
145 τῇ Καλυψοῖ δὲ βρώματα τῶν βασιλικωτέρων,
ἅ περ κατονομάζει νῦν νέκταρ καὶ ἀμβροσίαν.
ἡ Ὀδυσσεῖ μὲν βρώματα παρέθετο ἐσθίειν,
αὕτη σὺν θεραπαίναις δὲ λόγοις τισὶν ἐτρύφα,
ἃ μᾶλλον τῇδε λέξει τὶς νέκταρ καὶ ἀμβροσίαν·
150 τὸν ὃν γὰρ κατηξίωσε τῶν εὐδαιμονεςέρων,
ἄτοπον φαίνεται τροφῆς μὴ ἀξιῶν ὁμοίας,
τίνας φησὶ νῦν τὰς θνητὰς, καὶ τίνας ἀθανάτους·
θνητὰς τῆς κάτω τύχης μὲν θεὰς, τὰς βασιλίσσας·
σημείωσαι ὡς Σόλυμοι Ἱεροσαλυμῖται,
155 ἐξ ὧν νῦν Ὅμηρος φησίν· οὐ μὲν δὲ αἱ Μυλίαι,
ὡς ἄλλοι γράφουσι τινὲς ἄνδρες τῶν νεωτέρων,
καὶ τῦτο δὲ σημείωσαι περὶ αὐτῦ Ὁμήρου,
ὡς ὕςερος καθέςηκε Δαβὶδ καὶ Σολομῶντος,
ἐκ τῦ μεμνῆσθαι ἀκυσῦν ὀνόματος Σαλύμων·
160 Δαβὶδ γὰρ ταύτην ἔθετο καὶ Σολομὼν τὴν κλῆσιν
τῇ χώρᾳ, ἥπερ πρότερον ἦν Ἰεβὺς ἡ κλῆσις·
λοιπὸν ἀκούσων τῶν ἐπῶν, ἠκριβωμένως σκόπει.
» Τὸν δ' ἐξ Αἰθιόπων ἀνιὼν ἴδε κρείων Ἐνοσίχθων
» τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὀρέων ἴδεν· εἴσατο γάρ οἱ·
165 Ἔγνως ἐκ τῶνδε ἀκριβῶς ἃ σημειῦσθαι εἶπον·
ἄκυσον νῦν δὲ καὶ τὸν νῦν ὃν γράφουσι τὰ ἔπη·
Εὖρος θαλάσσῃ κινηθεὶς ἐκ τῆς Αἰθιοπίας,
τῷ Ὀδυσσεῖ τὰς συμφορὰς ἐπήνεγκεν, ἃς γράφει·
ὡς Ποσειδῶνα φέρει δε τὴν θάλασσαν λαλῦντα·

170 ὅσα ἂν εἴπῃ Ποσειδῶν κατά τινος ἀνθρώπε,
τὸν ὃν αὐτὸς ἐκώλυσε πελάγεσι θαλάσσης,
πρὸς τὴν πατρίδα τὴν αὐτῦ μὴ θέλων ἀφικέσθαι·
ἰδὼν δ' αὐτὸν φερόμενον αὔραις ὑρεσπνόοις,
θεοὶ μετεβελεύσαντο· νῦν τὰ ςοιχεῖα λέγει·
175 πῶς δὲ συνάγει Ποσειδῶν νεφέλας μάνθανέ μοι·
τὰ νέφη ἀνεμή(σει μεν) μισγίνοντια τῶν ὑδάτων·
τρίαιναν δέ μοι νόησον εἶναι τὰς τρικυμίας·
τὸν οὐρανὸν τοῖς νέφεσιν ὁ Ζεὺς περικαλύπτει,
ἀὴρ ὁ ζωογόνος τε καὶ ἀνασπῶν ἰκμάδας·
180 τὰ τῆς Ἰνῦς προείπομεν, τίνι Ἰνὼ νῦν λέγει;
ὅτι παίζων τὴν αἴθυιαν Ἰνὼ κατονομάζει.
καὶ λόγους περιάπτει δε νῦν προσωποποιήσας,
ἠθοποιΐας λόγους δε τῷ Ὀδυσσεῖ προςάπτει.
καὶ νῦν ὑφαίνῃ δόλον μοι τὶς ἐκ τῶν ἀθανάτων,
185 μὴ πρὸς τὴν πτῆσιν ἀπιδὼν ἀποτηθῶ αἰθυίας,
δόξας βραχύ τι πέλαγος ὡς πρὸς τὴν γῆν ἐκτρέχειν·
ἡ Ἀθηνᾶ δὲ ὁ ἀὴρ, καὶ οὐρανῦ θυγάτηρ
Βορέαν πνέειν εἴασεν· ἄλλους δ' ἀνέμους ἔσχεν
Ἀθήνη θεῖσα δ' ἐν φρεσὶν, ἡ φρόνησις ὑπάρχει·
190 » Αἰδοῖος μέν τ' ἐςὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
Οἰκτείρουσι κακούμενον πολλάκις καὶ ςαχεῖα·
Ἀθήνη (ὕπνον) ἔχευε· νῦν κἄντις τὸν ἀέρα,
κἄνπερ αὐτῦ τὴν φρόνησιν οἴποις, ἐχ' ἁμαρτάνοις·

'ΥΠΟΘΕΣΙΝ ΝΥΝ 'ΑΚΟΥΕ ΤΗΣ Ζ. 'ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Ὄναρ ἡ 'Αλκινόυ παῖς Φαιάκων βασιλέως
προτρέπεται πρὸς ποταμὸν πλύνειν αὐτῆς ἐσθῆτας.
μετὰ τὸ πλῦναι παιδιᾷ σφαίρας δὲ τερπομένη,
σὺν θεραπαίναις ταῖς αὐτῆς θροῦν ἤγειρε τῷ τότε·
5 ὑφ' οὗ αὐτὸς ὁ 'Οδυσσεὺς ἐξεγερθεὶς τῦ ὕπνυ,
καὶ τῆς παιδὸς προςδεηθεὶς, λαβὼν τροφὴν, ἐσθῆτα,
ταύτῃ συνηκολέθησεν εἰς πόλιν τῶν Φαιήκων·
» Ὣς ὁ μὲν ἐνθ' ἐκάθευε πολύτλας δῖος 'Οδυσσεὺς,
» ὕπνῳ καὶ καμάτῳ ἀρήμενος· αὐτὰρ 'Αθήνη
10 » βῆ ῥ' ἐς Φαιήκων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε·
καὶ μετὰ ἔπη δὲ τινὰ πάλιν φησὶ τοιάδε·
» Τῦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεὰ γλαυκῶπις 'Αθήνη,
» νόστον 'Οδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιόωσα.
Νῦν 'Αθηνᾶν τὴν φρόνησιν δεῖ σὲ νοεῖν· τὸ δέ πως
15 ἄκουε νῦν καὶ μάνθανε σεφῶς, ἠκριβωμένως·
εἰ ὄντως ὄνειρος ἐστὶ καὶ μὴ τελῶν ἐκ μέθης,
ψυχῆς τε καὶ φρονήσεως, καὶ λογισμῦ τὶς πλάσις,
εἰκόνας τὲ καὶ εἴδωλα μελλόντων προδεικνῦσα·
ἐπεὶ καὶ Ναυσικάας δε ὁ λογισμὸς καὶ φρένες
20 τὸν περὶ γάμου ὄνειρον ἀνέπλασαν ἐκείνῃ,
δι' ὃν σὺν ταῖς νεάνισι καὶ ταῖς θεραπαινίσιν,
ἐλθῦσα πλῦναι ποταμῷ σώζει τὸν 'Οδυσσέα,
οὕτω φησὶν ὁ Ὅμηρος δεινὸς ὢν λογογράφος·
ὁ λογισμὸς, ἡ φρόνησις δῆλον τῆς Ναυσικάας,
25 νόστον δουλεύων 'Οδυσσεῖ, πόλιν Φαιάκων ἦλθεν·
'Υπέρεια καὶ Μάρινα πόλις τῆς Σικελίας,
κατ' ἄλλους ἄλλη πόλις δὲ, νῆσος δε καθ' ἑτέρυς·
θεοειδὴς ἐῤῥέθη μοι ποσάκις πόσοις τόποις,

» Ἠΰτ' Ἄρτεμις εἶσι κατ' ὄρεος ἰοχέαιρα.
Ὥς περ τοῖς κυνηγέταις δε τοῖς τόποις τῆς Ἐφέσου,
εἴ τε τῆς Λακεδαίμονος, εἴ τε τῆς Ἀρκαδίας,
κυνηγετοῦσιν ἐν νυκτὶ τοὺς κάπρους, τὰς ἐλάφους,
95 φαίνεται ὑπερλάμπουσα σελήνη τῶν ἀστέρων,
ἐπιτερπὴς δὲ ἡ Λητὼ καὶ νὺξ ὁρᾶται τότε·
παίζουσι κοῦραι δὲ Διὸς νύμφαι τοῦ Αἰγιόχου,
αἱ νεωστὶ φαινόμεναι ὕλαι δὲ τῶν ὀρέων,
αἷς νέμεσθαι πᾶν ἄγριον, ἃς Ζεὺς, ἀὴρ ἐκτρέφει·
100 παίζουσι καὶ συμπαίζουσι καὶ χαίρουσιν ἐκείνῃ·
ἰδέας τότε νόει μοι γλυκύτητος τυγχάνειν·
τὸ σχῆμα τε μεταφορὰν καὶ προσωποποιΐαν·
ὅσω περιτιθέασιν ἀψύχοις τὰ ἐμψύχων,
ὡς ἡ σελήνη οὖν ἐστὶν ὑπέροχος ἀστέρων,
105 οὕτω καὶ Ναυσικάα δε τῶν μετ' αὐτῆς ὑπῆρχεν.
» Ἔνθ' αὖ τ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
» ὡς Ὀδυσσεὺς ἔροιτο, ἴδοι τ' εὐώπιδα κούρην.
Νῦν Ἀθηνᾶν γλαυκώπιδα νόει μοι τὸν ἀστέρα·
ἡ γὰρ φωνή τε καὶ ὀρθροῦς ἀήρ τε πεπληγμένος,
110 οἷς Ὀδυσσεὺς ἐξυπνισθεὶς εἶδε τὴν Ναυσικάαν,
καὶ δι' αὐτὴν τετύχηκε ταύτης πατρὶ καὶ νόστου·
θεοειδῆ, νῦν νόον μοι τὸν δίκαιον νῦν νόει·
τὸ δίκαιον δυνάμεως δε ψυχικῆς τυγχάνει·
τῇ Ναυσικάᾳ θάρσος δὲ ἐνῆκεν ἡ Ἀθήνη·
115 ἤγουν ἡ φρόνησις αὐτῆς· ἦν γὰρ φρονιμωτάτη·
τὸ δὲ θεὸς νυκτός ἐστι φάντασμα ἢ σελήνη·
δαίμων, ἡ εἱμαρμένη δὲ τῷ ἔπει τῷ ἐνθάδε·
θεοὶ, τελέθουσι δὲ νῦν στοιχεῖα, εἱμαρμενη·
ἤγουν τὸ μέγα πέλαγος κατὰ τῆς εἱμαρμένης·
120 σοὶ δὲ θεὸς τόσα δοῖεν, αὐτὴ ἡ εἱμαρμένη·
καὶ Ζεὺς δὲ ὁ Ὀλύμπιος, αὐτὴ ἡ εἱμαρμένη·

φίλοι γὰρ ἀθανάτοισιν, αὐτῇ τῇ εἱμαρμένῃ·
εἴτ' ἓν περιφερόμεθα ςοιχείῳ τῇ θαλάσσῃ,
ἢ ὅτι πάνυ σέβομεν τὰ δίκαια καὶ θεῖα·
125 πρὸς γὰρ Διὸς οἱ ξύμπαντες, ξεῖνοι πτωχοὶ τελοῦσι,
ξένοι πτωχοί τε γίνονται· καὶ γὰρ ἐξ εἱμαρμένης.
» Τὸν μὲν Ἀθηναίη θῆκε Διὸς ἐκγεγαυῖα,
» μείζονά τ' εἰςιδέειν καὶ πάσσονα· κὰδ δὲ κάρητος,
» οὔλας ἧκε κόμας ὑακίνθῳ ἄνθει ὁμοίας.
130 Νῦν Ἀθηναίην λέγει σοι Διὸς ἐκγεγαυῖαν·
αὐτὸ κατὰ μετάληψιν τὸ δένδρον τῆς ἐλαίας·
πάντα τὰ δένδρα γὰρ ὁ Ζεὺς, ἤγουν ἀὴρ, ἐκτρέφει·
μᾶλλον (ἄλλου) τοῦ δένδρου πλὴν τὸ ἔλαιόν σοι λέγει·
ὡς οἶνον καὶ τὴν ἄμπελον Διόνυσον καλοῦμεν·
135 τοῦτο γὰρ λέγει προφανῶς τοῖς ἔπεσιν οἷς γράφει,
ὅτι λουθεὶς ὁ Ὀδυσσεὺς, καὶ ἐκχρισθεὶς ἐλαίῳ·
οὕτω γὰρ ἦν τὸ παρ' ἡμᾶς σύνθετον τοῦτο σμίσγαι·
καὶ μείζων καὶ παχύτερος ἐφάνη καὶ εὐκόμης,
ἡ θάλασσα ξηραίνει γὰρ καὶ ἡ ταλαιπωρία·
140 τὸ δὲ θερμὸν ἂν καὶ γλυκὺ περιχυθὲν ὑγραίνει,
καὶ ἀραιοῦν τοὺς πόρους δε, τοὺς πόρους τοὺς ἀδήλους,
μείζονα καὶ παχύτερα τὰ σώματα δεικνύει·
οὐλίζει καὶ τὰς τρίχας δε, καὶ χρίσις ἡ ἐλαίου·
τοὺς πόρους παρεμφράττουσα ταύτης παχυμερεία,
145 καὶ συντηροῦσα τὸ ὑγρὸν ἔντωσθεν τῶν σωμάτων·
μείζω τε καὶ παχύτερα, καὶ τὸ θερμὸν δεικνύει,
καὶ μαλακὰ δὲ καὶ ςιλπνὰ τρέφει δὲ καὶ τὰς κόμας·
» Ἴδρις, ὃν Ἥφαιςος δέδωκε, καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
Ἥφαιςος νῦν τὸ πῦρ ἐστιν· ἡ φρόνησις Ἀθήνη·
150 οὐ τῶν θεῶν ἀέκητι, ἀστέρων, εἱμαρμένης·
ἤγουν οὐ μοίρας ἀγαθῆς ἄνευθεν ἦλθε τῇδε·
ἀντίθεοι, ἰσούμενοι τῇ ψυχικῇ δυνάμει·

δίκαιοι καὶ φιλόξενοι καὶ ἕτερα ἐν ἄλλοις·
νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικας, ἀστράσιν οὐρανίοις·
155 » Ἦ τίς τοι εὐξαμένη πολυάρητος θεὸς ἦλθεν,
» οὐρανόθεν καταβάς, ἕξει δέ μιν ἤματα πάντα·
Θεὸς νῦν βασιλεύς ἐστι· τὸ δ' οὐρανόθεν λέγει,
ἐξ οὐρανίας ἐπελθὼν μοίρας καὶ εἱμαρμένης.
» Δήομεν ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθήνης ἄγχι κελεύθου·
160 Ἀθήνης τε φρονήσεως νῦν δὲ, οὐ τοῦ ἀέρος·
οἱ παλαιοὶ γὰρ ὡς θεοὺς ἐτίμων τὰ στοιχεῖα
καὶ τοὺς ἀστέρας δὲ αὐτοὺς, αὐτὴν τὴν εἱμαρμένην·
σοφοὺς ὁμοῦ καὶ βασιλεῖς καὶ ψυχικὰς δυνάμεις
ταῦτα ἐτίμων ἄλσεσι καὶ ἐν βωμοῖς, ναοῖς τε·
165 ἀλλ' ἐατέον τὰ λοιπὰ, τὰ ψυχικὰ λεκτέον·
Ἄρεος μὲν καὶ τοῦ θυμοῦ ναούς τε καὶ εἰκόνας,
ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ πόρρωθεν ἵστων τῶν πολισμάτων·
τῆς δ' Ἀθηνᾶς, φρονήσεως, ἀγάλματα ἐποίουν,
ἔγγιστα τείχους πόλεως· πρὸ τῶν πυλῶν δὲ πλέον
170 διὸ καὶ κατωνόμαζον ἐκείνην πολιάδα·
ταυτὶ δ' ὑπῆρχε σύμβολα μονονουχὶ βοῶντα,
πρὸς τοὺς ἐκτὸς καὶ πόρρωθεν μάχας συνάπτειν δέον,
πρὸς τὴν ἐντὸς δὲ φρόνησιν ἀσκεῖν καὶ εὐβουλίαν
» Κλῦθί μευ, Αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη·
175 τέκος νοὸς Διός ἐστιν ἡ φρόνησις Ἀθήνη·
ἡ Ἀτρυτώνη φρόνησις ὡς μὴ δαμαζομένη·
ὅθεν καὶ ἄφθορον αὐτὴν φασί τε καὶ παρθένον·
ὁ Ζεὺς δὲ νοῦς Αἰγίοχος, οὕτως ἐκλήθη πάλιν,
ὁ καταιγίσι λογισμῶν κλονῶν τοὺς ἐναντίους·
180 ἢ ὁ ἀκαταπόνητος καὶ συγκεκαλυμμένος,
ὥς περ ἐν καταιγίσι τις καὶ γνόφῳ καὶ θυέλλῃ,
ἡ Ἀθηνᾶ δ' οὐκ ἤκουσε κινδύνοις Ὀδυσσέως
(ἐστὶ) βουλὴ γὰρ ἄπρακτος πρὸς κλύμενον θαλάσσης.

» Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
185 » αὐτῷ δ' οὔπω φαίνετ' ἐναντίον· αἴδετο γάρ ῥα
» πατροκασίγνητον· ὃ δ' ἐπιζαφελῶς μενέαινεν·
» ἀντιθέῳ Ὀδυσσῆϊ πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι·
Τοῦ Ὀδυσσέως ἤκουσε φρόνησις εὐξαμένου,
οὔπω αὐτῷ ἐφάνη γὰρ μετὰ βραχὺν δὲ χρόνον,
190 οὔ τε τὸ φρόνημα αὐτοῦ τοῖς Φαίαξιν ἐδείκνυ·
οὕτω μὲν οὔπω φρόνησις τῷ Ὀδυσσεῖ ἐφάνη.
Ὅμηρος παίζων δὲ φησὶ σκῶμμα τῇ μεταβάσει·
τὸν γὰρ αὐτῆς πατράδελφον ᾐδεῖτο Ποσειδῶνα·
πῶς δ' Ὅμηρε ἡ θάλασσα Διὸς νοὸς συναίμων
195 οὗ περ νοὸς ἡ Ἀθηνᾶ καὶ φρόνησις θυγάτηρ;
οὕτω θυμὸς μὲν Ποσειδῶν Διὸς νοὸς συναίμων·
οὗτος δὲ παίζων τοὺς παχεῖς τοὺς μυθικοὺς νοοῦντας,
ἐπεὶ καὶ Ζεὺς ὁ οὐρανὸς, καὶ Ζεὺς αὐτὸς τυγχάνει,
σχήματι μεταβάσεως ὀξυτάτῳ λέγει·
200 ᾐδεῖτο γὰρ πατράδελφον αὐτῆς τὸν Ποσειδῶνα,
ἢ τὸν θυμὸν πατράδελφον φρονήσεως νῦν λέγει,
θυμὸν τοῦ Ποσειδῶνος δὲ, τουτέστι τῆς θαλάσσης·
πρὸς γὰρ θαλάσσης τὸν θυμὸν καὶ φρόνησις ἡττᾶται·
τῷ Ὀδυσσεῖ ὠργίζετο αὕτως γὰρ καὶ μεγάλως
205 πρὶν ἢ ἐκεῖνον ἀπελθεῖν εἰς τὴν αὐτοῦ πατρίδα,
φθάσουσι πρὸς πατρίδα γὰρ φόβος ἐκ ἦν θαλάσσης.

ὙΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Η. ΤΗΣ ὉΜΗΡΟΥ ῬΑΨΩΔΙΑΣ.

Ἡ Ναυσικάα πρὸς αὐτὴν τὴν πόλιν ἀφικνεῖται,
καὶ μετ' ὀλίγον Ὀδυσσεὺς Ἀρήτην ἱκετεύει·
ἐρωτησάσης δὲ αὐτῆς μετὰ τροφὴν καὶ δεῖπνον,

ἐξ οὐρανοῦ καὶ μοίρας δὲ φησὶ τῆς οὐρανίου,
ἢ ἀνακτόρων ὑψηλῶν μεταφορικωτέρως·
θεοὶ δὲ μηχανόωνται, πληροῖ ἡ εἱμαρμένη·
θεοὶ ὁρῶνται ἐναργεῖς, σοφοὶ καὶ βασιλέες
70 ἔρχονται πόθῳ τοῦ ἰδεῖν χώραν τὴν ἡμετέραν·
δεινὴ θεὸς ἡ Καλυψὼ νῦν βασιλὶς μεγάλη·
θεοὺς, ἀνθρώπους τε φησὶ σοφοὺς καὶ ἰδιώτας·
ὁ Ζεὺς ἐκέασε τὴν ναῦν· σκηπτὸς καὶ εἱμαρμένη·
ἀθάνατον, ἀγήραον τοῖς ὄπισθεν ἐῤῥέθη·
75 Ζηνὸς ὑπ' ἐξ ἀγγελίης δὲ φρονίμων κινημάτων·
τὸ οὖρον δὲ προέηκεν, ἔπεμψε δέ με τότε,
ὁπόταν ἄνεμος φορὸς ἐμοὶ χρειώδης ἔστιν·
Ζεῦ πάτερ, Ἀθηναίη τε καὶ Ἄπολλον, ἐῤῥέθη·

ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Θ. ΔΕ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΙΑΔΕ.

Δι' Ὀδυσσέα Φαίαξιν ἐστὶ νῦν ἐκκλησία,
καὶ ναῦς τις εὐτρεπίζεται πρὸς ἐκπομπὴν ἐκείνου·
παρ' Ἀλκινόου δ' ἄριστοι Φαιάκων ἑστιῶνται·
εἶτα καὶ ἀγωνίζονται καὶ Ὀδυσσεὺς σὺν τούτοις·
5 ᾄδει δὲ ὁ Δημόδοκος· ἐπιβολῇ μὲν πρώτῃ
μοιχείαν τὴν τοῦ Ἄρεος ὡς πρὸς τὴν Ἀφροδίτην·
εἶτα τὴν Τροίας πόρθησιν ὑφ' ἵππου τοῦ δουρείου·
κλαίοντος Ὀδυσσέως δε, πυνθάνεται Ἀλκίνοος,
τίς ὢν καὶ τίνος ἕνεκα τούτων ἀκούων κλαίει.
10 » Πλησίον, ἡ δ' ἀνὰ ἄστυ μετῴχετο Παλλὰς Ἀθήνη,
» εἰδομένη κήρυκι δαΐφρονος Ἀλκινόοιο,
» νόστον Ὀδυσσῆϊ ταλασίφρονι μητιόωσα·
» καί ῥ' ἑκάστῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον·

Παλλὰς Ἀθήνη, φρόνησις ταῦν τῦ Ὀδυσσέως·
15 εἴ τε καὶ ἡ τῦ κήρυκος αὐτῦ τῦ Ἀλκινόυ,
ἢ καὶ αὐτὸς ὢν φρόνιμος φρονίμως συνεκάλει·
δαΐφρων νῦν πολεμικὸς ὐκ ἔςιν ὁ Ἀλκίνους·
ὁ πάντα δὲ λεπτοτομῶν φρονήσει καὶ συνέσει·
τὸ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος, βασιλεῦσι·
20 τίς Ἀθηνᾶ ἡ πάσσονα μακρότερον τιθεῖσα;
ἡ τῦ ἐλαίυ ἔκχρισις, καὶ τὸ λουτρὸν ἐκεῖνο·
ἢ καὶ ἡ φρόνισις αὐτῦ· θαρσήσας γὰρ ἐκείνη,
μηκέτι δὲ ςελλόμενος τῇ δέους ὑποψίᾳ,
μείζων τε καὶ παχύτερος αὐτὸς αὐτῦ ἐφάνη·
25 θεὸς ὁ δοὺς τὴν ἀοιδήν· γνῶσις, ἡ εἱμαρμένη
θεῶν δαιτὶ θαλείῃ τε. γνώσει τῆς εἱμαρμένης,
ἢ ψυχικῶν δυνάμεων· τέρψεως, εὐφροσύνης·
Διὸς μεγάλου δὲ βουλὰς, τῆς εἱμαρμένης λέγει·
τὸ δὲ, θεὸς ςέφει μορφὴν καὶ ὡς θεὸν ὁρῶσι,
30 γνῶσιν καὶ φρόνησιν δηλοῖ· τὰ δ' ἄλλα εἱμαρμένην·
τέρματα καὶ σημεῖα δὲ τὶς ἔθηκεν, Ἀθήνη,
ἢ Ὀδυσσέως φρόνησις, ἢ καὶ τινῶν Φαιάκων·
τῦτον γὰρ θεραπεύοντες, ἢ καὶ ὀρθῶς φρονῦντες,
ἔλεγον, ξεῖνε καὶ τυφλὸς τὸ σῆμα διακρίνει·
35 » Οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων.
Εὐςόχως κατετόξευον ἐπίσης τῷ ἡλίῳ·
ἀνεῖλε δὲ τὸν Εὔρυτον νόσημα τῶν ὀξέων·
ὅθεν φασὶν Ἀπόλλωνα τῦτον ἀνῃρηκέναι,
ἅτε αὐτῷ ἐρίζοντα τοξεύμασιν εὐςόχοις·
40 οἷα δ' ὁ Ζεὺς ἔργα τιθεῖ, ἐςιν ἡ εἱμαρμένη.
» Ἀμφ' Ἄρεος φιλότητος ἐϋςεφάνυ τ' Ἀφροδίτης·
» ὡς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν Ἡφαίςοιο δόμοισιν.
Ἐνταῦθα παίζων Ὅμηρος τὰ περὶ κόσμυ γράφει,
κατὰ τὴν δόξαν τῶν σοφῶν τῶν παλαιῶν ἐκείνων·

45 ὅτι μετὰ διάρθρωσιν τῆς ὕλης ὡς πρὸς εἶδος,
καὶ τὴν ὑπόστασιν αὐτῆς πάσης τῆς κοσμουργίας,
πρὸ τοῦ τὸν ἥλιον λαβεῖν δρόμους εὐτάκτους σφαίρᾳ,
δεινὴ ζάλη καὶ σύγχυσις ὑπῆρχε τῶν στοιχείων·
ὁτὲ ὑπερνικῶντος μὲν ἀέρος τοῦ καθύγρου,
50 ὁτὲ εὐκρατοτέρου δὲ ἀέρος καὶ φιλίου,
ὃ Ἀφροδίτην ἔφασαν οἱ πάλαι μυθογράφοι,
καὶ τοῦ Ἡφαίστου καὶ θερμοῦ σύζυγον πεφυκέναι·
οὕτω πῶς μετετρέπετο ἡ φύσις τοῦ ἀέρος,
ποτὲ δὲ φλεκτικώτερον τὸ πῦρ ἐξαναθρῶσκον,
55 τὴν εὐκρασίαν ἔφθειρε τὴν σύζυγον Ἡφαίστου·
ἡλίου θέρμη δ' ἄκρατος ἔσχεν ὁρμὰς ἀτάκτους,
ἀφ' οὗ τὸν σφαίρας εὔτακτον δρόμον ἐτάχθη τρέχειν·
Ἥφαιστον ὅθεν λέγουσι τὸν Ἄρεα δεσμῆσαι·
ταῦτα δὲ ἠλληγόρησα πρὶν ἰαμβείῳ μέτρῳ,
60 καὶ νῦν συνεπειγμένως δε πάντα τὸν νοῦν εἰρήκειν,
ὡς πρὸ τοῦ ἥλιον λαβεῖν εὔτακτον σφαίρας δρόμον,
ἀτάκτως ἐκεκίνητο τὰ σύμπαντα στοιχεῖα·
τὴν εὐκρασίαν φθείροντα τὸ πῦρ δὲ πάντων πλέον·
ἡλίου δρόμον δὲ τακτὸν σχόντος περὶ τὴν σφαῖραν,
65 ὥς περ δεσμῷ κατέχοντα ταῦτα πρὸς εὐκρασίαν·
τῷ ἀνασπᾷν ὑγρότητα· τὸ φλέγον κεραννύντος,
τῷ δὲ θερμῷ καθαίροντος τὸν κάθυγρον ἀέρα·
αὕτη ἐστὶν ἡ σύμπασα νῦν ἔννοια τοῦ λόγου·
νῦν δὲ καὶ κατατμήμασι τισὶ λεπτολογήσω,
70 τὶς Ἀφροδίτη τε ἐστὶ, καὶ πῶς Διὸς θυγάτηρ,
καὶ πῶς Ἡφαίστου σύνευνος· τὶς δ' Ἥφαιστος τυγχάνει,
πῶς Ἄρης ταύτης τε μοιχός· καὶ τὶς ἐστὶν ὁ Ἄρης·
τό τε ἡλίου μήνυμα, καὶ οἱ δεσμοὶ δὲ τίνες,
καὶ τὰ λοιπὰ δὲ σύμπαντα, καὶ δὴ λοιπὸν ἀρκτέον.
75 Ὕλη πρὶν ἦν ἀκίνητος, τὸ ἔρεβος καὶ χάος·

Ζεὺς δὲ ἀὴρ τις κινηθεὶς πνεῦμα τῆς εἰδουργίας,
καὶ σὺν αὐτῷ λεπτότερον ὅπέρ ἐςιν ἡ Ἥρα,
διεῖλον γῆν καὶ θάλασσαν καὶ πρόςγειον ἀέρα·
ὅς περ ἐςὶν ἡ Ἀθηνᾶ· εἶτα τῇ συγκινήσει
80 ἐς πλέον ἐκαθαίροντο· καὶ διηρθρῶντο πλέον·
τοῦτο ἡ Ἀφροδίτη δε ἐςὶν ἡ εὐθεσία·
καὶ πῦρ χωλὸν καὶ ἀτελὲς ῥαγὲν τῇ συγκινήσει,
τῇ εὐθεσίᾳ τε μιγὲν, ἐς πλέον ἤρθρου ταῦτα,
ὅ περ ἐςὶν ὁ Ἥφαιςος σύζυγος Ἀφροδίτης·
85 πῦρ δὲ σκιρτῆσαν ἄτακτον, ἔφθειρε ταῦτα πάλιν·
ὅ περ ὁ Ἄρης ὁ μοιχὸς ἐςὶ τῆς Ἀφροδίτης·
ἡλίου μήνυμα ἐςὶ τῆς Ἄρεος μοιχείας,
ἡ τῆς θαλάσσης ἄνοδος καὶ τοῦ ἡμισφαιρίου,
καὶ φαῦσις τῶν ἀκτίνων δε παρὰ τὸ ἄνω μέρος·
90 οὕτω γὰρ ἀνερχόμεναι αὗται συγκεκραμέναι,
ὡς τὸ φλογῶδες ὕδασιν αὐτῶν συγκεραννῦσαι·
τῷ δὲ θερμῷ καθαίρουσαι τὸ κάθυγρον ἀέρος
ἔδειξαν νόθον καὶ μοιχὸν ὄντως τὸ πῦρ ἐκεῖνο·
δεσμοὶ δ' Ἡφαίςου ἄλυτοι, δρόμος ὁ περὶ σφαίρας·
95 ἀτάκτως ἄνω, κάτω τε πάντα χωρῶν εἰς χρόνον·
Ἥφαιςος δὲ καὶ ἥλιος ἓν κατ' αὐτὸ τυγχάνον·
ὡς μὲν ἰὼν ἐκ τῆς ἁλὸς, καὶ δῆλος ὑπηρμένος,
ἥλιος κλῆσιν ἔσχηκεν. Ἥφαιςος δὲ καλεῖται,
ὡς ὢν θερμὸς πυρώδης τε καὶ ταῖς ἁφαῖς δὲ τόσαις,
100 εἴ τε καὶ ὡς ἀνάψεων αἴτιος ὢν πυρφόρων·
Ἡφαίςῳ δόμος δέ ἐςι τόπος ὁ πρὸς αἰθέρα·
λέχος Ἡφαίςου καὶ ἀὴρ, τὸ εὔκρατον τυγχάνει·
ὁ χαλκεὼν Ἡφαίςου δε σφοδρότερον γενέσθαι
ἀκμῶν, ἡ σφαῖρα δέ ἐςιν· ὁ δέ γε ἀκμοθέτης
105 ἐνθέρμου δύναμις τινὸς πνεύματος ἐγκειμένου·
ὑφ' οὗ ὁ ἄκμων οὐρανὸς παντὶ κινεῖται χρόνῳ·

δεσμοὶ δὲ ἄῤῥηκτοι εἰσὶν, ὥς περ καὶ πρὶν εἰρήκειν,
ἡ τῦ ἡλίυ εὔτακτος κίνησις περὶ σφαῖραν·
τὰ πρὸς αἰθέρα θάλαμος καὶ κοίτη τῦ Ἡφαίςυ,
110 ἑρμῖνες καὶ κλινόποδες, τὸ κάτω μέρος σφαίρας,
τὸ δ' ἄνω ἡμισφαίριον τὸ μέλαθρον ὑπάρχει
τὸ, ὡς ἀράχνα δὲ λεπτὰ, ἃ δ' ὐ Θεός τις ἴδοι,
τὴν συγκινῦσαν εἰσαεὶ δύναμιν σφαίρας λέγει,
ἀῤῥηκτον οὖσαν καὶ λεπτὴν, καὶ ὑπὲρ νοῦν ἀνθρώπων.
115 μετὰ δεσμῶν δὲ συσκευὴν τὶς ἡ ὀργὴ πρὸς Λῆμνον,
μετὰ πυρὸς τὴν δύναμιν τὴν ἄῤῥητον ἐκείνην,
τὴν τέχνην λεπτυργήσασαν πᾶσαν ἁπλῶς τὴν σφαῖραν·
εἰς Λῆμνον, κόσμον ἤρξατο θέρμη χωρεῖν ἡλίυ·
εὐκράτῳ θέρμη γὰρ τὸ πῦρ τὸ ἄτακτον ἐκεῖνο,
120 ὃ μοιχικῶς ἐμίγνυτο τῇ νέᾳ διαρθρώσει,
τῇ γινομένῃ ἐκ Διὸς πνεύματος εἰδουργίας,
ἐδέθη καὶ κεκράτηται τῇ συςροφῇ τῆς σφαίρας,
εὐκρατωθὲν καὶ εὔκρατον ὑδάτων ἀνιμήσει·
Λῆμνον, μοιχείας, καὶ δεσμὺς ἔχεις λεπτῶς ῥηθέντας·
125 ἡ αὖθις τῦ Ἡφαίςυ δὲ ὑποστροφὴ ἐκ Λήμνυ,
τῆς σφαίρας ἡ ἀνάλευσις ἡ ἐκ τῦ ὑπορείυ,
σὺν ᾗ θερμότης ἄνεισιν ἡλιακαῖς ἀκτῖσι·
τὴν περὶ πρόθυρα βοὴν νῦν τῦ Ἡφαίστυ μάθε·
ἡ τῦ ἡλίυ πρώτη μὲν ἀνέλευσις σὺν σφαίρᾳ,
130 τὰ πρόθυρα τυγχάνουσιν, ἅ περ ἐνθάδε λέγει·
ἡ εὔτακτος δὲ κίνησις βοὴ ἡ σμερδαλέα·
ἡ εὔτακτος πορεία γὰρ ἡλίυ βοᾷ μέγα·
ἤτοι δεικνύει προφανῶς τῇ τεταγμένῃ βάσει,
ὅτι τὸ πῦρ τὸ μοιχικὸν ἐκεῖνο κατεχέθη·
135 χωλὸν τὸ πῦρ ἡλίυ δὲ, ὁ Ἥφαιστος τυγχάνει,
ὅτι λοξὴν ὁ ἥλιος ποιεῖται τὴν πορείαν,
καὶ βραδυτέραν δὲ πολὺ πυρὸς τῦ κεραυνείυ,

καὶ ἀερίου δὲ παντὸς πυρὸς ἀτακτοτέρου.
ἃ Ἄρης κατωνόμασται τοῖς πάλαι μυθογράφοις·
140 ἠπεδανὸς, ὁ ἀσθενὴς καὶ ὁ χωλὸς τυγχάνει·
πῶς δὲ χωλὸς ὁ Ἥφαιστος εἰρήκαμεν τυγχάνει·
Ἡφαίστε λόγοι δὲ λοιπὸν νῦν προσωποποιΐα·
τὴν τῶν θεῶν συνέλευσιν εἰς ἐρανὸν νῦν μάθε·
τἒ Ποσειδῶνος, τἒ Ἑρμἒ, Ἀπόλλωνος σὺν τέτοις
145 καὶ τὴν αἰδῶ τῶν θεαινῶν μέχρι τἒ τέλους πάντα·
μετὰ τὸ σφαῖραν εὔτακτον δρόμον λαβεῖν ὡς ἔφην,
ὅ περ βοὴν ἐκάλεσεν ὁ ποιητὴς Ἡφαίστε,
τρανῶς δοκοῦσαν ὡς τὸ πῦρ τὸ μοιχικὸν ἐδέθη,
ἦλθον θεοὶ ὁ Ποσειδῶν, Ἑρμῆς καὶ ὁ Ἀπόλλων,
150 τουτέστι κατεψυκράτωται τὸ πᾶν καὶ ηὐθετήθη·
ἀνασπωμένων κάτωθεν κεραυνικῶν ἰκμάδων·
Ἑρμἒ πυρφορημάτων τε καθαρτικῶν ἀττόντων·
ἃ πνεύματι γινόμενα καθαίρει τὸν ἀέρα·
Ἀπόλλων τε καὶ ἥλιος λαμπρότερος ἐφάνη,
155 ὅ περ λαμπρὸν καὶ γένος νῦν λαμπρότερον στοιχεῖον·
αἱ δὲ αἰδῷ δὲ θήλειαι θεαὶ τοῖς οἴκοις οὖσαι,
ὕδωρ τὸ γεωδέστερον τὸ κάθυγρον ἀέρος,
τὰ τέτων ἀνυμήθη γὰρ λεπτότερα τοῖς ἄνω·
καὶ εὐκρασίας αἴτια γεγόνασιν, ὡς ἔφην·
160 ταῦτα δὲ ὡς βαρύτερα τοῖς κάτωθεν ἐλείφθη·
τῷ πλάσματι δ' ὁ Ὅμηρος προσφυεστάτως λέγει
θηλείας ταύτας σοι θεὰς, ἤτοι ἀσθενεστέρας,
καὶ ὑπ' αἰδἒς μὴ ἀνελθεῖν τοῖς οἴκοις δὲ λειφθῆναι.
ὁ πρὸς Ἑρμῆν δ' Ἀπόλλωνος δὶ Ἀφροδίτην λόγος,
165 κἀκείνε συγκατάνευσις ἐκείνῃ συγκαθεύδειν,
ἔν γε δεσμοῖς τριςτοσαπλοῖς πάντας θεοὺς δὲ βλέπειν,
σαφὲς καὶ προφανές ἐστιν, ὡς δὲ μετ' ἀκρασίας
καὶ δέσιν τὴν πρὶν ἄτακτον πυρὸς περὶ τὴν σφαῖραν,

νῦν δ' εὔκρατον καὶ εὔτακτον ἡλιακὴν λαμπάδα,
170 καὶ ἁρμογὴν τοῦ σύμπαντος τόσην ἠκριβωμένην,
Ἑρμαϊκὰ διάττουσιν ὁμῶς καὶ πάλιν σέλας·
καὶ εὐκρασίας αἴτια μᾶλλον εἰσὶν ἐκεῖνα·
πνεύμασι μὲν κινούμενα, καὶ πνεύματα δηλοῦντα,
καὶ κάθαρσιν ἀέρος δὲ, τυγχάνει γὰρ ἐκεῖνα
175 τὶ πῦρ ὑγρομενέστερον περίττωμα ἀέρος·
ἡ Ποσειδῶνος αἴτησις λυθῆναι δὲ τὸν Ἄρην,
ἡ λύσις τε καὶ ἄφιξις ἐκείνου πρὸς τὴν Θρᾴκην,
τῆς δ' Ἀφροδίτης ἄφιξις πρὸς Κύπρον τὲ καὶ Πάφον,
καὶ τὰ λουτρὰ Χαρίτων δὲ καὶ εὔδυσις εἱμάτων,
180 ἔχουσιν ἀλληγόρημα, ὅ περ τανῦν μοι μάθε.
Ἀτάκτως πρὶν ἐφέρετο τὸ πῦρ ὡς ἠκηκόεις,
μετὰ δὲ σφαίρας κίνησιν τὴν ἄτακτον οὐκέτι,
ἀλλ' ἦν κρατοῦν καὶ εὐτακτοῦν τῇ θέσει τῇ τῆς σφαίρας,
ἀνιμωμένων καὶ ὑγρῶν νεφῶν πεπαχυμένων,
185 καὶ ῥηγνυμέων τῶν νεφῶν, βροντὰς ἀποτελέντων,
πῦρ κεραυνῶν ἐφέρετο θρασέως ἀναθρώσκον,
καὶ ὄμβροι ῥέειν ἤρξαντο τὴν γῆν ἐγκυμονοῦντες·
ὃ λύσις ἐστιν Ἄρεος καὶ ἔλευσις εἰς Θρᾴκην,
καὶ Ἀφροδίτης ἄφιξις εἰς Κύπρον τὲ καὶ Πάφον,
190 λουτρά τε Χαριτήσια, καὶ ἐσθημάτων κόσμος·
οἷον ἵνα σαφέστερον ἐρῶ σοι πάλιν τοῦτο,
μετὰ τὴν σφαίρας κίνησιν, καὶ κεραυνοὶ καὶ ὄμβροι,
καὶ τῶν καιρῶν διαίρεσις ἐφάνη σαφεστέρα
χειμῶνος τὲ καὶ ἔαρος, θέρους καὶ μετοπώρου·
195 καὶ τῷ ὑγρῷ μὲν λύεται πάλιν τὸ πῦρ χειμῶνι,
πῦρ κεραυνῶν καὶ Ἄρεος ταχέως ἀναθρώσκον,
τῇ εὐκρασίᾳ πάσῃ δὲ τὸ κύειν ἐπορίσθη,
καὶ πάντα φύειν ἤρξατο καὶ χάρισι κοσμεῖσθαι.
Ἔχεις τὸ ἀλληγόρημα πᾶν λεπτολογηθέν σοι·

200 θεοὶ δὲ νῦν παράσχοιεν, ἐστὶν ἡ εἱμαρμένη·
Διῒ καὶ ἄλλοισι θεοῖς, τῷ ὀρανῷ, ἡλίῳ,
καὶ τοῖς λοιποῖς ϛοιχείοις δε, αὐτῇ τῇ εἱμαρμένῃ·
θεῶν δὲ κάλλος ἔχουσα, σημαίνει τῶν ἀϛέρων·
Ζεὺς ὁ ἐρίγδουπος, ἀὴρ ῥάδιον θείη πλοῦν μοι.
205 ὥσπερ θεῷ, ϛοιχείῳ νῦν, ἡλίῳ, καὶ σελήνῃ·
Διὸς θυγάτηρ, νῦν νοός· ὁ ἥλιος, Ἀπόλλων·
θεὸς παρέσχε σοι ᾠδήν· νῦς ἢ εἱμαρμένη·
θεῷ, τῷ νῷ καὶ λογισμῷ κεκινημένος ᾖδε·
τὸν ἵππον ἄγαλμα θεῶν, ἡλίου καὶ ϛοιχείων,
210 ἤτοι ἵνα μνημόσυνον αἰώνιον ὑπάρχῃ,
ἡλίου καθορώμενον κύκλοις μακροῖς καὶ χρόνοις·
Ἀθήνην νῦν μεγάθυμον, τὴν φρόνησιν εἰρήκειν·
τὸ ἀοιδὸν, τὸν θεῖον δὲ, σοφὸν νοεῖν σε δέον,
φρένας τὰς νῆας εἴρηκε τὰς τῶν Φαιάκων ἔχειν,
215 ἐν ναυτικῇ τους Φαίακας ὑπερβολαῖς ἐξαίρων·
τὸν Ποσειδῶ, τὴν θάλασσαν φθονῆσαι τύτοις λέγων,
τῷ ἄριϛα ναυτίλλεσθαι ὑπερβολαῖς ὁμοίως·
τὸ δὲ προεῖδε μὲν χρησμοῖς νῆα ῥαισθῆναι τύτων,
τῶν ἀπεικότων οὐδαμῶς, οὐ δὲ τῇ φύσει ξένον·
220 θεὸς δ' εἶχε τελέσειεν, ἐϛὶν ἡ εἱμαρμένη·
θεοειδὴς, ὁ νῦς ἐϛιν ὁ δίκαιος ἐνθάδε·
θεοὶ, ἡ εἱμαρμένη δε, οἱ τάξαντες ὀλέθρους.

ΑΥ῾ΤΗ Ἡ ὙΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ι. ὈΔΥΣΣΕΙΑΣ

Ὁ Ὀδυσσεὺς ἀπάρχεται νῦν σφῶν διηγημάτων,
πῶς πρῶτα μὲν τοῖς Κίκοσι πόλεμον συνταράττει·
εἶτα δ' ἀνέμοις ἐξωσθεὶς, ἦλθεν εἰς Λωτοφάγους·

μετέπειτα πρὸς Κύκλωπα Πολύφημον τῇ κλήσει·
5 τὸν ὃν καὶ ἀπετύφλωσεν ἀντάποινα τῶν φίλων·
ἐκ τούτων γὰρ ἓξ βέβρωκε δώδεκα συνελθόντων·
θεοῖς ἀλίγκιος αὐδῇ ὁ ἀοιδὸς τυγχάνει,
τοιάδε ᾄδει εὔφθογγα ὡς μουσικὴ ἀστέρων·
θεοὺς νῦν οὐρανίωνας τὴν εἱμαρμένην λέγει·
10 θεάνων, βασιλίδων καὶ ἀρχουσῶν γυναίων·
» Ὅν μοι Ζεὺς προέηκεν ἀπὸ Τροίηφιν ἰόντι.
Ζεὺς καὶ ἡ εἱμαρμένη νῦν· ὁ δὲ ἀὴρ ἐς πλέον·
φησὶ γὰρ Ἰλιόθε με ἁ ἀνεμιᾶς ἐφόρει·
Διὸς αἶσα, κατάλληλον ἐστὶν ἡ εἱμαρμένη·
15 ἄνεμος νῦν ἐκ τοῦ Διὸς ἐφώρμησεν, ἀέρος·
» Τῶν δ' ὅστις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπὸν,
» οὐκ ἔτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν, οὐδὲ νέεσθαι.
Λωτὸν καὶ τὴν ἀγρίαν δὲ καλοῦσι τὴν βοτάνην,
καὶ δένδρον τι καθέστηκε Γαδείροις καὶ Αἰγύπτῳ,
20 φέρον καρπὸν ὡς κύαμον, ἐξ οὗ ποιοῦσιν ἄρτους·
τινὲς λωτὸν δὲ λέγουσι τι καλαμῶδες Νείλου·
οὐδεὶς λωτὸς δὲ δύναμιν θέλγειν ἀνθρώπους ἔχει,
ὡς γευσαμένους μὴ ποθεῖν τὴν ἑαυτῶν πατρίδα,
ἔποικος εἶναι θέλειν δὲ γῆς τῆς λωτοφορούσης·
25 δεκαετῶς ἐκεῖνοι δὲ πόσα παθόντες Τροίᾳ
καὶ μετὰ τὸν ἀπόπλουν δὲ κύμασιν ἐξωσθέντες
εἰς μακρὰν γῆν ἀλλοδαπὴν πόῤῥω τῆς σφῶν πατρίδος,
καὶ νῦν προμαντευόμενοι τὰ δυσχερῆ θαλάσσης,
ἰδόντες τὸ φιλόξενον ἀνδρῶν τῶν Λωτοφάγων,
30 καὶ γῆν ἐκείνων ἀγαθὴν, ἤθελον συνοικῆσαι·
ὁ Ὅμηρος δ' ὁ πάνσοφος ἡ θάλασσα τῶν λόγων,
μεταρσιοῖ τὰ εὐτελῆ, τὰ δ' ὑψηλὰ κατάγει,
ἐν τοῖς ἀλληγορήμασι δεινὸς ὢν λογογράφος,
καὶ μυθικῷ τῷ νέκταρι πάντα καταγλυκάζει.

35 » Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων, ἀθεμίςων,
» ἱκόμεθ', οἵ ῥα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν,
» οὔτε φυτεύουσιν χερσὶ φυτὸν, οὔτ' ἀρόωσιν·
» ἀλλὰ τά γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται.
Θεοὺς, τὴν εὐκρασίαν δε τὴν τῶν ςοιχείων λέγει·
40 Διὸς ὄμβρος ἀέξει δεὶ τῦ ὀρανῦ μοι νόει·
θεός τις ἡγεμόνευε, τυτέςι εὐτυχία·
» Ὦρσαν δὲ Νύμφαι κῦραι Διὸς Αἰγιόχοιο,
» αἶγας ὀρεσκώους· ἵνα δειπνήσειαν ἑταῖροι.
Ἐκ τῶν Νυμφῶν τῶν τόπων δε νῦν τῶν συνδένδρων λέγει,
45 αἱ θυγατέρες τῦ Διὸς καὶ ὀρανῦ τελοῦσιν·
ἀνέμων καταιγίσι τε τρεφόμεναι καὶ ὄμβροις,
ὥρμησαν καὶ ἐξέδραμον αἶγες ἐκ τῶν ἀγρίων·
θεὸς ἔδωκε θήρην δε φρόνησις, εὐτυχία·
νοῦς θεουδὴς, ὁ δίκαιος, ὥς περ καὶ πρώην ἔφην·
50 Ἀπόλλων μὲν, ὁ ἥλιος ἀκήρατος δὲ οἶνος,
ὁ κάλλιςος καὶ γέρων δε καὶ μὴ φθαρεὶς τῷ χρόνῳ.
» Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,
» ὄβριμον· οὐκ ἂν τόν γε δύω καὶ εἴκοσ' ἄμαξαι.
Τὰς πυλαιῶνας ἔκλεισαν ἐκείνου τῦ πυλίυ,
55 οὓς πᾶσαι ἀνασπάσειαν ἅμαξαι κεκλεισμένους·
ἄρτι Ζεὺς ἤθελεν αὐτὸς καὶ οἱ λοιποὶ θεοί δε·,
ἀὴρ ἀνέμων συςροφαῖς συνὼν, ἡ εἱμαρμένη·
αἰδεῖο φέριςε θεούς· τὰς παρακλήσεις λέγει·
ψυχῆς δὲ πάθος, ἔλεος εἰσὶ καὶ παρακλήσεις·
60 Ζεὺς ὁ ἐπιτιμήτωρ δε τῶν ξένων, εἱμαρμένη.
» Ὅς κε θεοὺς κέλεαι, ἢ δειδίμεν ἢ ἀλέασθαι·
» οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς Αἰγιόχου ἀλέγουσιν·
» οὐδὲ θεῶν μακάρων· ἐπεὶ δὴ πολὺ φέρτεροί εἰμεν·
» οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἄχθος ἀλευάμενος πεφιδοίμην,
65 » οὔτε σεῦ, οὔθ' ἑτάρων, εἰ μὴ θυμός με κελεύει.

Ἢ τῶν ἀφρόνων πέφυκας, ἢ ξένος τῶν ἐνθάδε,
ὅς τις αἰδεῖσθαι μὲ θεοὺς καὶ παρακλήσεις λέγεις·
μὴ ξενωθεὶς κατασχεθῶ τοιᾷδε εἱμαρμένῃ·
Κύκλωπες οὐκ ἐκπλέουσι τῆς ἑαυτῶν πατρίδος,
70 ὅθεν ὑπέρτεροι ἐσμὲν τοιᾶσδε εἱμαρμένης·
καὶ φόβου δὲ ξενώσεως καὶ τῶν λιπαρημάτων,
οὐδὲ ἐγὼ οἰκτεριῶ φόβῳ τοιᾶσδε τύχης,
οὐ σοὺς ἑτάρους, οὐδὲ σέ, εἰ μὴ αὐτὸς θελήσω·
» Τοὺς δὲ διαμελεϊστὶ ταμὼν ὡπλίσσατο δόρπον.
75 Τῶν φίλων τὴν ἀναίρεσιν κατάβρωσιν νῦν λέγει·
Κύκλωψ γὰρ Δευκαλίωνα τῆς κόμης ἀναρπάσας,
θατέρας διηντέρευε κάτω βαλὼν τὸ ξίφος·
Διῒ χεῖρας ἀνέσχομεν, τῷ οὐρανίῳ ὕψει·
ἄχος Ἀθήνη δοίη μου, φρόνησις ἡ οἰκεία·
80 ἢ καὶ θεὸς ἐκάλεσεν, αὐτὴ ἡ εἱμαρμένη·
Διὸς ὄμβρους ἀέξει δε, τοῦ οὐρανοῦ νῦν λέγει·
» Νοῦσον δ' οὔπως ἐστὶ Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι.
Νόσον, τὴν εἱμαρμένην, δε ἀποφυγεῖν οὐκ ἔστιν·
ὑπέρτεροι ὑπῆρχον δὲ Κύκλωπες, εἱμαρμένης,
85 ἀποδημίας, φόβου τε καὶ τῶν λιπαρημάτων·
τῆς εἱμαρμένης νόσου τε θανάτου καὶ τοιούτων,
Τζέτζης φησὶν ὑπέρτεροι συνόλως οὐχ' ὑπῆρχον.
» Ἀλλὰ σύγ' εὔχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι.
Φέρε δὴ ταύτην καρτερῶς γενναῖος, ὑπηργμένος
90 ὁποῖα παῖς θαλάσσης τε· εἴτε πετρῶν ἀγρίων·
ὁ Ζεὺς καὶ ἄλλοι τε θεοί, οἱ πλάνητες ἀστέρες·
ἤτοι ἡ εἱμαρμένη γε ἐτίσατο ἀξίως.
» Πομπὴν δ' ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν Ἐννοσίγαιον·
» τοῦ γὰρ ἐγὼ παῖς εἰμί, πατὴρ δ' ἐμοὶ εὔχεται εἶναι.
95 Ἤτοι καὶ εἴπωσοι καιρὸν ὅτε σοι πλεῦσαι δέον·
οἶδα τὰ τῆς θαλάσσης γὰρ τῆς τῇδε σαφεστάτως·

ὡς γεννηθεὶς καὶ ἐντραφεὶς ἐν μέρεσι γῆς τῆσδε·
» Αὐτὸς δ' αἴκ' ἐθέλῃς ἰήσεται οὐ δέ τις ἄλλος.
'Ιάσεται τὸ θλίβον με ὁ πλοῦς ὁ τῆς θαλάσσης·
100 κατασχεθεὶς ἐνταῦθα γὰρ τὸν ὀφθαλμόν μου δότε,
τὴν θυγατέρα τὴν ἐμὴν τὴν Ἔλπιν καλουμένην·
θάλασσα γὰρ καὶ Ποσειδῶν ἐκ ὀφθαλμοὺς ἰᾶται·
» Οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
Οὐ βασιλεὺς, οὐδὲ σοφός· οὔτε τῆς κάτω τύχης.
105 Πῶς τοῦτο φῂς ὦ Ὅμηρε; καὶ μὴν ὁ 'Αντιφάτης
ὁ Λαιστρυγὼν ὁ ἀδελφὸς Κύκλωπος Πολυφήμου,
τὰς 'Οδυσσέως ἕνδεκα κατέαξεν ὁλκάδας,
τὴν Ἔλπιν πάλιν δὲ λαβὼν δέδωκε Πολυφήμῳ,
κἂν περ σὺ τοῦτο σιωπᾷς θέλων γλυκάζειν μύθοις·
110 ἀλλ' εἰ καὶ δέδρακεν αὐτὸ τοῦτο ὁ 'Αντιφάτης
τῇ δυσχαιρείᾳ φαίης μοι θαλάσσης ἐδεδράκει·
εὔχετο δὲ τῷ ἄνακτι Κύκλωψ τῷ Ποσειδῶνι
ἤτοι δυσχέρειαν πλοὸς ἐπηύχετο γενέσθαι·
» Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε κυανοχαίτης.
115 Οὕτω συνέβη 'Οδυσσεῖ περὶ τὸν πλοῦν γενέσθαι·
εἰς μέρος ἕτερον ἐλθὼν καὶ γὰρ τῆς Σικελίας,
ὡς εἶπον, πρὶν ἀπώλεσεν ὁλκάδας 'Αντιφάτης·
Ζηνὶ κελαινεφέϊ δε, τανῦν τῇ εἱμαρμένῃ
λοιπόν μοι τὸ τοῦ Κύκλωπος πᾶν ἀλληγορητέον·
120 ὁ Κύκλωψ ὁ μονόφθαλμος οὐδὲ ἀνθρώπους ἦλεν,
οἱ 'Ισσηδοὶ μονόφθαλμοι ὡς 'Αριστέας γράφει·
» 'Ισσηδοὶ χαίτησιν ἀγαλλόμενοι ταναοῖσι,
» καί σφας ἀνθρώπους εἶναι καθύπερθεν ὁμούρους
» πρὸς Βορέω πολλούς τε καὶ ἐσθλοὺς κάρτα μαχητάς·
125 » ἀφνειοὺς ἵπποισι πολύῤῥηνας πολυβούτους·
» ὀφθαλμὸν δ' ἓν ἕκαστος ἔχει χαρίεντι μετώπῳ·
» χαίτῃσι λασίῃσι πάντων στιβαρώτεροι ἀνδρῶν.

Οἱ Ἰσσηδοὶ μονόφθαλμοι οὐ τὰ Κυκλώπων γένη·
ὅπως δ' ὁ Κύκλωψ λέγεται μονόφθαλμος ὑπάρχειν,
130 καὶ πῶς δαλῷ τετύφλωται, μάνθανε σαφεστάτως·
οἱ Σικελοὶ οἱ Κύκλωπες πλὴν ὀλιγανθρωποῦντες
ὑπάρχοντες καὶ ἄπειροι τοῦ ναυπηγεῖν ὁλκάδας,
τοὺς ξένους τοὺς καταίροντας πτοούμενοι ἀνῄρουν,
μήπως αὐτῶν κρατήσωσι τῆς χώρας ἐπελθόντες·
135 οὕτω καὶ Ὀδυσσέα δὲ σὺν δώδεκα τῶν φίλων;
κατάραντα κατέσχηκε Πολύφημος ὁ Κύκλωψ,
καθεῖρξε καὶ ἀνεῖλε δὲ καὶ ἓξ ἐκ τῶν ἑταίρων·
Ἄντιφον, Εὐρυλέοντα, Ἀφήδαντα, Κηφέα,
Στράτιόν τε καὶ Μένετον· καὶ τούτους μὲν ἀνεῖλεν·
140 οἱ ἓξ περιλειφθέντες δὲ μόνοι μετ' Ὀδυσσέως,
Λυκάων καὶ Ἀμφίαλος, Ἄλκιμος, Ἀμφιδάμας,
Ἀντίλοχος, Εὐρύλοχος βουλαῖς τῶν εὐσυνέτων
ἢ οἴνῳ, ἢ καὶ χρήμασι μεθύσαντες ἐκεῖνον
τὴν θυγατέρα Κύκλωπος τὴν Ἔλπην καλουμένην,
145 ὄμμα τελοῦσαν τῷ πατρὶ πνὸς αὐτῶν ἐρῶσαν,
οἴξασαν τούταις τὴν εἱρκτὴν ἀπέπλεον λαβόντες,
κἀκ τῶν ποιμνίων δὲ πολλὰ καὶ ἕτερα τῶν τούτου·
ἦν δὲ νυκτὸς καιρὸς αὐτοῖς φυγῆς καὶ τοῦ ἀπόπλου
ὁ κύκλος ὄχλος σύμπας δὲ δραμὼν ἀκρωτηρίοις
150 πολλοὺς ἁμαξιαίους μεν κάτω κλεύοντες λίθους,
πολλὴν δὲ λίθων χάλαζαν ἐκπέμποντες σφενδόναις·
εἰ μὴ ἡ νὺξ ἐμπόδιος ὁράσεως ὑπῆρχεν,
εἴ τ' αὖ κατέκλυσαν αὐτοὺς ὑπερβριθέσι λίθοις,
εἴ τε καὶ συγκατήῤῥαξαν αὐτοὺς καὶ τὴν ὁλκάδα.
155 τοῖς ῥιπταμένοις λίθοις δε καὶ τοῖς σφενδονουμένοις,
καὶ ὕστερον τὰς ἕνδεκα συνέτριψαν ὁλκάδας
οἱ Λαιστρυγόνες βάλλοντες ἐκ τῶν ἀκρωτηρίων,
μετὰ μιᾶς ὁλκάδος δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς ἀπέδρα·

οὕτω μὲν ἡ διήγησις ἔχει τῆς ἱστορίας·
160 Ὅμηρος δὲ τῷ νέκταρι τὰς λόγους κεραννύων
τὸ ἄξενον Κυκλώπων τὲ καὶ ῥώμην αὔξων τέτων,
ὁρῶν ἀκρωτηρίοις που καὶ γίγασιν εἰκάζει·
τὰς δ' ἀναιρέσεις σφὰς αὐτῶν τῶν Ὀδυσσέως φίλων
κατάβρωσιν ἐκ Κύκλωπος λέγει καὶ Λαιστρυγόνων·
165 μέθην δὲ τὴν ἐν χρήμασι χαύνωσιν πρὸς τὰς φόνας·
τὴν ῥάβδον δὲ τὴν ἀληθῆ τῆ Κύκλωπος ἐπαύξων,
ἴσην ἱστῷ σοι εἴρηκε νηὸς ἐεικοσόρε·
τὴν ἁρπαγὴν τῆς Ἔλπης δὲ τῆς θυγατρὸς ἐκείνε,
τὴν γεγονῦιαν ἔρωτι πάλιν κατονομάζει,
170 τῆ ὀφθαλμοῦ ἐξαίρεσιν δαλῷ δῆθεν ἐρώτων·
τῦτο τὸ ἀλληγόρημα ξένον οὐχὶ τῆ Τζέτζε·
πλὴν ὄμματος ἡ τύφλωσις ἡ ἐν δαλῷ καὶ μόνη,
ὅση ἡ Ἔλπη ὀφθαλμὸς τῆ Κύκλωπος τελῦσα,
τοῖς ξένοις συναπέπλευσε λιπῦσα τὸν πατέρα,
175 καὶ ἔτι προμεμέθυστο τοῖς χρήμασιν ὁ Κύκλωψ·
τὰ δ' ἄλλα σύμπαντα δεινῇ κωμαίνοντος τῇ ζάλῃ,
τῶν ὧν τὰ πλείω εἴρηται καὶ ἠλληγόρηκά σοι·
ἔχεις μὲν τὴν τῆ Κύκλωπος πᾶσάν σοι ἀλληγορίαν,
πλὴν βραχυτάτων τῇ φειδοῖ τῆ χάρτε παρειμένων.

ΤΟΥ Κ. ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΛΕΓΕΙ

Αἰόλον τὸν δεσπότην μὲν δεσπότου τῶν ἀνέμων,
ἀσκῷ βοὸς τῷ Ὀδυσσεῖ δεσμῆσαι τὰς ἀνέμους,
μόνον αὐτῷ πνεῖν Ζέφυρον ὡς ὄριον ἐᾶσαι,
ἔγγιστα τῆς πατρίδος δὲ νυστάξαι Ὀδυσσέα·
5 τὸν τῶν ἀνέμων δὲ ἀσκὸν λυσάντων τῶν ἑταίρων,

πάλιν νοςῆσαι πρὸς αὐτὰς τὰς νήσους τȣ̃ Αἰόλȣ,
καὶ πρὸς τȣ̀ς Λαιςρυγόνας ἱκέσθαι πλανωμένους·
οὓς περ οἱ μῦθοι λέγουσιν ἀνθρωποβρῶτας εἶναι.
αὐτάνδρους ἀνθ' ὧν ἕνδεκα συνέτριψαν ὁλκάδας,
10 καὶ μετὰ Λαιςρυγόνας δε πρὸς Κίρκην πεπλευκότας,
τȣ̀ς φίλους Ὀδυσσέως μὲν πρῶτον ἐκχοιρωθῆναι·
πάλιν ἀνθρωπωθῆναι δὲ αὐτὸν τὸν Ὀδυσσέα,
βουλαῖς Ἑρμȣ̃ τὸ δυσχερὲς ταυτὶ μὴ πεπονθέναι.
Τζέτζης τὸν Ὀδυσσέα δὲ φησὶν ἐκχειρωθῆναι
15 πλέον τῶν φίλων τῶν αὐτȣ̃ ὑφ' ὁλοκλήρῳ ἔτει,
τῇ Κίρκῃ συγκαθεύδοντα πορνείαις τῆς ἐκείνης·
οὕτως ἡ Κίρκη λέγεται καὶ γὰρ χοιροῦν ἀνθρώπȣς·
κατάρχουσα τῆς νήσȣ γὰρ οὔσης ὀλιγανθρώπȣ,
καὶ συῤῥαγὰς πολέμων δὲ τῶν πέριξ πτοουμένη,
20 πορνεῖα συσκευάσασα, πολλοὺς τοὺς ἐκπλεέντων,
οὕτως ἐποίει κατοικεῖν καὶ συμμαχεῖν ἐκείνῃ·
οἳ τῷ βορβόρῳ γοῦν ἀεὶ κρατούμενοι τȣ̃ πάθους,
καὶ τοῖς πορνείοις μένοντες ἐξοχειροῦντο τάχα·
οἳ πρὸς βραχὺ δὲ μείναντες, ἔμπαλιν ὑπεχώρȣν,
25 λύκοι ὁμοῦ καὶ λέοντες ἐκλήθησαν τοῖς μύθοις·
οὗ περ συμβάντος καὶ αὐτοῖς τοῖς Ὀδυσσέως φίλοις,
ἐξ ἑρμηνέως Ὀδυσσεὺς πῶς γνοὺς ἠκριβωμένως,
ὅπως ἐν ταῖς πορνείαις τε καὶ γέ τισὶ φαρμάκοις,
τοὺς ξένους πάντας παρ' αὐτῇ χειροῖ τε καὶ κατέχει·
30 μῶλυ λαβὼν ἀπέρχεται πορνείοις τοῖς Κιρκαίοις·
τὸ μῶλυ γὰρ καὶ κόνιζα, καὶ ῥάμνος, καὶ ἰτέα,
καὶ ἕτερα μυρία δὲ, μαγείαις ἀντιπράττει·
οὕτως ἐλθὼν ὁ Ὀδυσσεὺς καὶ ὁλοκλήρῳ ἔτει,
τῇ Κίρκῃ συμφθειρόμενος πλέον ἦν πάντων χοῖρος·
35 ἀλλὰ τὰ Κίρκης ἔφημεν καὶ τὰ τῶν Λαιςρυγόνων·
τὰ τȣ̃ Αἰόλȣ φράσω δὲ ἄρτι σοι σαφεςάτως·

Αἴολος ἄρχων τῶν ἐκεῖ δώδεκα παῖδας εἶχεν,
ὧν περ τὰς κλήσεις μάνθανε, καὶ χρόνον μή μοι νόει·
Περίφας σὺν Ἀγήνορι, Εὐχήνωρ τε ὁ τρίτος,
40 Κλύμενος, Ξοῦθος, Μακαρεὺς, κλήσεις ἀῤῥένων αἵδε·
Κλυμένη, καὶ Καλλίθυια σύν γε τῇ Εὐρυγόνῃ,
καὶ Λυσιδίκην ἄλλην τε συνάμα τῇ Κανάκῃ·
τηρῶν δὲ τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν στοργὴν Αἰόλος,
τὰς ἀδελφὰς τοῖς ἀδελφοῖς συνέζευξεν ἐν γάμοις·
45 ὅς τὸν Αἰόλου χρόνον δὲ καὶ μῆνας ληροῖ τούτοις,
ἐκ τῶν μηνῶν λεγέτω μοι τὶς Μακαρεὺς νοεῖται,
καὶ ποῖος. ἡ Κανάκη δὲ, καὶ οἱ λοιποὶ ὁμοίως·
πῶς τὸν Αἰόλον λέγουσι δεσπότην δὲ ἀνέμων,
καὶ Ὀδυσσεῖ τὸν Ζέφυρον μόνον ἐᾶσαι πνέειν,
50 ἀσκῷ δεσμῆσαι δὲ πνοὰς καὶ τῶν λοιπῶν ἀνέμων,
ἄκουε, καί μου μάνθανε τὸ πᾶν ἠκριβωμένως.
Οἱ τελεσταὶ μὲν λέγουσι καὶ οἱ θαυματεργάται,
ἂν ἐξ ἰχθύος τὶς ἀσκὸν ποιήσειε δελφῖνος,
φυσήσας τοῦτον δήσῃ τε, πρὸς ἄνεμον δὲ θείη,
55 ἐκεῖνος μόνος πνεύσειε, σιγήσουσι δ' οἱ ἄλλοι·
ἴσως δ' ἂν ὑπολάβοι τὶς καὶ τὸν Αἰόλον τοῦτον
εἶναι τοιοῦτον τελεστὴν καὶ ἔμπειρον τοιούτων,
καὶ οὕτω δράσαι Ζέφυρον τῷ Ὀδυσσεῖ πνεῖν μόνον,
πᾶσαν πνοὴν δὲ τῶν λοιπῶν ἐγκατασχεῖν ἀνέμων·
60 οὐκ ἔστι τοῦτο οὐδαμῶς· ἦν δ' οὗτος ὁ Αἰόλος
ναυτιλλομένων φροντιστὴς, καὶ φροντιστὴς ἀνέμων,
ὡς λέγειν πᾶσιν ἀκριβῶς, ποῖος ἀνέμων πνεύσει,
καὶ μέχρι ποίου χρόνου δε οὗτος κρατήσει πνέων,
καθάπερ δὴ καὶ Ὀδυσσεῖ ἐκπλέοντι προεῖπεν·
65 ὁ ἄνεμος ὁ Ζέφυρος οὗτος οὐ λήξει πνέων,
ἕστ' ἂν ἀποκομίσηται πρὸς τὴν αὐτοῦ πατρίδα·
εἰ μήπου σὺ βραδύνειας καὶ μελλητὴς φανείης·

οὗ γεγονότος καὶ αὐτοῦ ῥαθύμου γεγονότος,
ἀντίπνευς πνεύσας ἄνεμος, στρέφει πρὸς Αἰολίαν·
70 Ὅμηρος ὕπνον λέγει δὲ τὴν τούτου ῥαθυμίαν·
τὴν ἐναντίαν πνεῦσιν δὲ πάλιν ἀνέμων λέγει,
περὶ ἑταίρων τοῦ ἀσκοῦ τὴν τῶν ἀνέμων λύσιν.
Ἀλλ' ἤδη μὲν εἰρήκειμεν πάντα τὸν νοῦν τοῦ κάππα,
ὁπόσος ἦν ἁρμόδιος ἀλληγορεῖσθαι τέως·
75 νῦν δὲ καὶ πᾶν κατάλημμα χρῇζον ἀλληγορίας,
ἀλληγορήσω προσφυῶς τοῖς τόποις τοῖς ἑκάστου.
Θεοῖς τοῖς ἀθανάτοισι φίλον Αἰόλον λέγει,
τὸν φρόνιμον καὶ ἔννουν δε καὶ στοχαστὴν μελλόντων·
τεῖχος δὲ χάλκεόν φησιν, ὡς ὢν τῶν στερροτάτων,
80 εἴτε τὸ τειχιζόμενον ὅπλοις καὶ στρατιώταις·
ταμίαν δὲ ἐποίησεν ἀνέμων ὁ Κρονίων,
ἤγουν προσμιάστην τέθεικεν ὑπάρχειν τῶν ἀνέμων,
ἡ σκοτεινὴ καὶ ἄγνωστος τοῖς πᾶσιν εἱμαρμένη,
εἴτε ὁ νοῦς καὶ λογισμὸς, καὶ φρόνησις οἰκεία·
85 » Ἄνδρα τὸν, ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθηται μακαρέσσιν·
ὃς ἄφρων, νῦν ἐστιν αὐτῇ μισούμενος φρονήσει,
ἢ καὶ τὸ, ὃς μεμίσηται αὐτῇ τῇ εἱμαρμένῃ·
γυναῖκα ἴσην κορυφῇ τοῦ ὄρους δὲ νῦν λέγει,
ἀγρίαν, ὑψουμένην τε τῷ τύφῳ καὶ μεγάλην·
90 » Αὐτίχ' ἕνα μάρψας ἑτάρων, ὡπλίσσατο δόρπον·
καὶ μετὰ ἔπη δὲ τινὰ πάλιν φησὶν ὁμοίως·
» Ἰχθῦς δ' ὡς πείροντες, ἀτερπέα δαῖτα πένοντο·
τὰς ἀναιρέσεις τῶν ἀνδρῶν νῦν καταβρώσεις λέγει·
» Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα.
95 Θεὸς φωνῇ ἀνθρώπου δε χρωμένη καὶ λαλοῦσα,
ἤτοι σοφὴ ταῖς ἐπῳδαῖς, καὶ ἄρχουσα τῶν τόπων·
οἱ γὰρ ἀστέρες οἱ θεοὶ, στοιχεῖα, καὶ οἱ ἄλλοι
θεοὶ μὲν ὀνομάζονται αὐδήεντες δὲ οὐκέτι·

Ἥλιον νῦν Ὠκεανὸν ἀκούοντες ἐνθάδε,
100 πατέρα Κίρκης ἄνθρωπον καὶ βασιλέα νόει,
τὸν, φαεσίμβροτον, λαμπρὸν ἐν τοῖς ἀνθρώποις νόει·
θεός τις ἡγεμόνευε, τύχη τις προηγεῖτο·
θεῶν τις ὠλοφύρατο· ᾠκτείρησεν ἡ τύχη·
θεᾶς καλλιπλοκάμοιο, ἀρχούσης βασιλίδος·
105 θεάων, βασιλίδων νῦν ὁμοίως τῷ προτέρῳ·
ἠὲ θεὸς, ἠὲ γυνὴ, πάλιν αὐτὸ σημαίνει·
ἢ ἦχος ἐστι τῶν ὀρῶν, ἢ καὶ γυνή τις ᾄδει·
φάρμακα ἦσαν δὲ λυγρὰ τῷ σίτῳ μεμιγμένα,
αἱ τῶν πορνῶν νῦν ἐπαφαὶ ἅπερ ἐχοίρουν τούτους·
110 ῥάβδος ἡ πλήττουσα αὐτοὺς, αἱ ἴυγγες τοῦ πόθου·
Ἑρμείαν νῦν χρυσόῤῥαπιν, ὃς εἶπε τὰ τῆς Κίρκης·
θεοῦ εὐνὴν, τῆς Κίρκης δὲ τῆς βασιλίδος λέγει·
μῶλυ καλέουσι θεοὶ, καὶ οἱ ἑξῆς θεοὶ δὲ,
σοφοὺς τανῦν σημαίνουσιν οὐχ ἕτερόν τι πλέον·
115 ὁ τοῦ Ἑρμοῦ δὲ Ὄλυμπος, τὸν οἶκον τὸν ἐκείνου·
ὁ περὶ Ὀδυσσέως δὲ Ἑρμῆς εἰπὼν τῇ Κίρκῃ,
τὶς ἑρμηνεὺς ἠκούετο πλανᾶσθαι γὰρ ἐκ Τροίας·
αἱ τέσσαρες ἀμφίπολοι τῆς Κίρκης τί δηλοῦσι;
ἔχειν ἐκείνην ἄφθονα τὰ ἐξ ὡρῶν τεσσάρων·
120 σὺ μὴ κυρίως Κίρκην δὲ τὸν χρόνον ὀνομάσῃς·
πῶς γὰρ Τηλέγονον γεννᾷ χρόνος ἐξ Ὀδυσσέως
καὶ τὰ λοιπὰ πῶς φαίη τίς τῆσδε τῆς ἱστορίας;
ἡ ῥάβδος καὶ τὸ φάρμακον τὸ βροτουργοῦν ἐκ χοίρων,
ἡ μετ' ὀργῆς παραίνεσις ἐστὶ καὶ νουθεσία·
125 εἰς Ἅδην δὲ κατέλευσιν καὶ χρῆσαι Τειρεσίου,
βουλαῖς τῆς Κίρκης νῆσσον πῃ τῶν ἐκεῖσε τόπων,
τὸν Ὀδυσσέα χρῆσθαι δὲ ταῖς αἱματομαντείαις·
σὺν τοῖς ἐκεῖσε μάντεσι καὶ μάγοις ὑπηργμένοις,
ἀναγαγοῦσιν εἴδωλον ψυχῆς τοῦ Τειρεσίου,

130 ἐξ ὧν τὰ πάντα [illegible] ὁπόσων χρείαν εἶχεν·
τίς ἂν θεὸν μὴ θέλοντα ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδοι;
τίς ἂν θεοῦ μὴ θέλοντος οἰκονομίαν γνοίη;

Ἡ ΛΑΒΔΑ ΔΕ ὙΠΟΘΕΣΙΣ ἘΣΤΙ ΤΗΣ ὈΔΥΣΣΕΙΑΣ

Λοιπὸν λαβὼν ὁ Ὀδυσσεὺς τὰς Τειρεσίου χρήσεις,
ἃς [illegible] ἔχρησεν αὐτῷ περὶ τὸν Ἅδην,
καὶ τὴν μητέρα εἶδέ τε καὶ πόσας ἡρωΐδας,
ἥρωας τῶν ἐν τῇ Τροίᾳ τε καὶ τοὺς κολαζομένους,
5 καὶ τούτῳ Κίρκη ὄπισθεν ἀγρίας πνοὰς πέμπει,
πέμπειν ἀνέμους Ὀδυσσεῖ οὐκ εὐσθενὴς ἡ Κίρκη·
τυχὸν δ' ἰδοῦσα ἄγριον ἐκέλευσε πλεῖν τοῦτον.
» Ἡ δ' ἐς πείραθ' ἵκανε βαθυρρόου Ὠκεανοῖο·
» ἔνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε πόλις τε
10 » ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
» ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν.
Τοὺς Κιμμερίους οἱ πολλοὶ ἔθνος φασὶν ὑπάρχειν
περὶ τοὺς Ταυροσκύθας τε καὶ τὴν Μαιῶτιν λίμνην,
οἵπερ ἀφώτιστοί εἰσιν ἥλιον οὐχ' ὁρῶντες
15 ἐν σκότει δὲ διάγουσιν, ἔν τε νυκτὶ βαθείᾳ
ἡμέρας τεσσαράκοντα καιρὸς δ' αὐτοῖς τοῦ σκότους·
ἄλλοι δ' ἄλλ' ἀψευδέστατα λέγουσι περὶ τούτων·
καὶ θεῶν ἐν συνόψει δὲ συντάξεως μεγάλης
ἔκμηνον φῶς καὶ σκότος δὲ λέγει τοῖς Κιμμερίοις.
20 Ὅμηρος Κιμμερίους δὲ παρ' Ἰταλίαν λέγει,
καὶ ἀφωτίστους εἰσαεὶ τούτους φησὶν ὑπάρχειν,
καὶ τοῦτο θόρυβον πολὺν τοῖς φυσικοῖς παρέσχεν·
εἰσὶ δὲ οἱ Κιμμέριοι μέρος βραχὺ καὶ δῆμος

ἔθνους τινὸς Ἰταλικῦ· αἱ δὲ οἰκήσεις τύτων
25 ἐν φάραγξι καὶ κοίλοις τε καὶ βαθυτάτοις τόποις,
καὶ ὅλως ἥλιος αὐτοῖς ὐδόλως ἐπιλάμπει·
ἐκεῖ καὶ λίμνη τις ἐςι Σιάχα καλουμένη,
ᾗ καὶ τὰ φύλλα πίπτοντα βυθίζεται τῶν δένδρων·
ἐκεῖ δὲ καὶ μαντεῖον ἦν ψυχαγωγὸν ἀνθρώπων,
30 οἱ Ὀδυσσεῖ (ἐξαίροντες πᾶσαν) τὴν ἁμαρτίαν,
ἀναγαγόντες δῆθεν τε ψυχὴν τῦ Τειρεσίυ,
δι' αὐτῦ μὲν μαντεύονται πάντα τῷ τῦ Λαέρτυ,
καὶ πάντα δὲ δεικνύυσι τὰ τῶν νεκρῶν καὶ ζώντων·
ὅθεν εἰς Ἅδυ λέγουσιν ἐλθεῖν τὸν Ὀδυσσέα.
35 θεῶν δὲ μήνιμα δηλοῖ ὀργὴν ἐξ εἱμαρμένης·
θεὸς σε νόςον χαλεπὸν θήσει, ἡ εἱμαρμένη,
ἢ καὶ ἡ θάλασσα αὐτὴ, ὡς κατωτέρω λέγει·
» Χωόμενος ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλαώσας·
ἡ θάλασσα φρουρεῖται γὰρ παρὰ τῶν ὁμορούντων,
40 ἁρπάσαντα τὴν Κύκλωπος παῖδα δὲ σχεῖν ζητῦντα.
» Ὁππότε δὴ πρῶτον πελάσας εὐεργέα νῆα
» Θρινακίῃ νήσῳ, προσφυγὼν ἰοειδέα πόντον·
» βοσκομένας δ' εὕρητε βόας καὶ ἴφια μῆλα
» ἠελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ, καὶ παντ' ἐπακούει.
45 Βοάς ἡελίυ νῦν τὺς ἀροτῆρας λέγει,
ὡς καὶ ἀρχῇ προείπομεν τῆς ἄλφα Ὀδυσσείας,
καὶ πάλιν δὲ πλατύτερον ὐ δέον γράφω ταῦτα·
τοῖς ἀθανάτοις δὲ θεοῖς, τῇ εἱμαρμένῃ λέγει,
καὶ τοῖς ςοιχείοις δὲ αὐτοῖς τοῖς ὐρανίοις μόνον·
50 Διὶ καὶ τῷ Ἡλίῳ τε, ἤτοι πυρὶ, ἀέρι·
ταῦτα σου ἐπεκλώσαντο θεοὶ, ἡ εἱμαρμένη·
» Ἡ δολιχὴ νῦσος, ἢ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα.
Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, ἡ νόσος ἡ ὀξεῖα,
ὡς γὰρ πολλάκις ἔφημεν τὰς νόσους τὰς ὀξείας

55 σελήνη, τῷ ἡλίῳ τε οἱ παλαιοὶ πρόσηπτον·
ὡς κἀντῷ ἐπιδείκνυνται τάδε συμφανέςερως,
μᾶλλον τῶν ἄλλων πλέον δὲ ὀξέων νοσημάτων
τὰ ἐκ λοιμῶ νοσήματα προσῆπτον ταῖς ῥηθεῖσι·
ἡ Περσεφόνη, μοῖρά τε καὶ θάνατός ἑκάςῳ·
60 παῖς εἶναι λέγεται Διὸς αὐτῆς τῆς εἱμαρμένης·
ἡ Περσεφόνη πάλιν δὲ, ὁ τόπος ὁ τῶ Ἅδω,
παῖς εἶναι λέγεται Διὸς, τῶ εὐδούργω ἀέρος·
ὃς πρὶν ἐξ ὕλης κινηθεὶς, διήρθρωσε τὰ πάντα,
ὥς περ νεανεύονται δόξαι σοφῶν Ἑλλήνων·
65 Τυρὼ τῶ Ἐνιπέως μὲν ἀνθρώπω τινὸς ἤρα,
ἐξ οὗ τὴν κλῆσιν Ἐνιπεὺς ὁ ποταμὸς ἐσχήκει,
ἀντὶ τῶ Ἐνιπέως δε τὶς ποταμὸς τὴν κλῆσιν,
ἐμίγη ταύτῃ τῇ Τυροῖ· ἢ τὶς τῶν ἐκ θαλάσσης·
Διὸς ἐν τοῖς ἀγκοίνῃσι, τετέςι βασιλέως·
70 θεοὶ θέσαν ἀνάπυςα, θεῶν βωλάς τε πάλιν,
τὴν εἱμαρμένην νόει μοι τῇδε τὰ ἔπη λέγειν·
ἡ χαλεπὴ κατέδησε μοῖρα θεοῦ, ὁμοίως.
» Ἣ ῥ ἐπὶ Τυνδάρεω κρατερόφρονε γείνατο παῖδε
» Κάςορά θ' ἱππόδαμον, καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκην·
75 » τοὺς ἄμφω ζωὺς κατέχει φυσίζοος αἶα·
» οἳ καὶ νέρθε γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔλοντες
» ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι· ἄλλοτε δ' αὖτε
» τεθνᾶσιν· τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἶσα θεοῖσιν·
Γῆν ζῶντες ἔχειν λέγουσι Κάςορα, Πολυδεύκην,
80 διὰ τὸ δίκαιον αὐτῶν καὶ ἀρετὰς τὰς ἄλλας·
οἱ ἀρεταῖς βιῶντες γὰρ ζῶσι καὶ τεθνηκότες·
διὰ Θησέα γὰρ αὐτοὶ στρατεύσαντες Ἀθήνας,
τὴν ἀδελφὴν τὴν ἑαυτῶν ἀπέλαβον Ἑλένην,
καὶ μόνην ᾐχμαλώτισαν μητέρα τῶ Θησέως,
85 τῶν δ' ἄλλων πάντων ἐδὲ εἷς ἄχρι τριχὸς ἐβλάβη

δι' ἃ καὶ νέρθεν ὄντες γῆς τιμαῖς τῆς εἱμαρμένης,
ἡμέραν παρ' ἡμέραν μεν ταῖς εὐηργετημέναις
ὥς περ θεοὶ τετίμηνται ἀςέρες καὶ ςοιχεῖα,
καὶ ψυχικαὶ δυνάμεις δε δίκαιον σὺν φρονήσει·
90 ἐν τῇ μιᾷ ἡμέρᾳ μεν ὑμνούμενοι ὡς ζῶντες,
ἐν τῇ ἑτέρᾳ πάλιν δε, τρόπῳ τῶν τεθνηκότων·
Ἰφιμεδείας δὲ τοὺς γενναίω Ποσειδῶνος,
Γίγαντες νέοι ἄθεοι γεννῶνται τῶν ἀφρόνων,
ὧν περ αἱ κλήσεις Ὦτος τε καὶ Ἐπιάλτης ἦσαν,
95 οὓς ψυχικῶς, ςοιχειακῶς ἐν ςίχοις ἰαμβείοις
πρότερον ἠλληγόρησα· νῦν δὲ πραγματικῶς σοι
τὰς ἀφροσύνας Ὅμηρος ἐκείνων παρεισφέρει,
καὶ πῶς λοιμῷ τεθνήκασιν Ἀπόλλωνος τοξείᾳ·
ζῶντες δὲ καὶ τὸν Ἄρεα μυθεύονται δεσμῆσαι,
100 ὅτι πάντας κατέπαυσαν σφῶν ῥώμῃ τοὺς πολέμους,
τὴν Ἀριάδνην Μίνωος τελέσασαν θυγατέρα,
Θησέως ἄγοντος αὐτὴν Ἄρτεμις Νάξῳ κτείνει·
οἱ δε φασὶ Διόνυσον ταύτην ἁρπάξαι Νάξῳ·
ὁ Τζέτζης εἰρηνεύων δε καὶ διαλύων μάχας,
105 ἕν σοι τὰ δύο καὶ ταὐτὸν νῦν λέγω πεφυκέναι·
οἴνου πόσει θανοῦσα γὰρ ἡρπάγη Διονύσῳ·
ἐπεὶ τῶν νοσημάτων δε τῶν ὀξυτάτων πάντων
αἴτιος εἶναι λέγεται ἥλιος καὶ σελήνη,
εὐλόγως γράφει νὶν, αὐτὴν, τὴν Ἄρτεμιν φονεῦσαι,
110 καὶ τὸν ἐξ οἴνου θάνατον σεμνῶς σοι παρεμφαίνει·
ταῖς Διονύσου ἐκβοῶν κτεῖναι δὲ μαρτυρίαις,
ἤγουν ὀξέως τέθνηκεν οἴνου ἀμέτρου πόσει·
θεῶν ἰότητι φησὶ, βουλαῖς τῆς εἱμαρμένης·
Ζεὺς νῦν αἰγίοχος, ἐςὶν αὕτη ἡ εἱμαρμένη,
115 ἡ ἐςι μεγαλόφωνος καὶ περιθρυλλουμένη.
» Τεύχεσιν ἀμφ' Ἀχιλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ·

» παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
Ἡ περὶ ὅπλων γέγονε κρίσις ἐγγὺς θαλάσσης,
τὴν θάλασσαν γινώσκεις δε πῶς μήτηρ Ἀχιλέως·
120 παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν, αἰχμάλωτοι τὴν κρίσιν,
καὶ ἡ Παλλὰς Ἀθήνη δε, οἱ φρόνιμοι Ἑλλήνων·
πῆμα θεοὶ δὲ ἔθεσαν, αὐτὴ ἡ εἱμαρμένη·
ὁ Ζεὺς ὁμοίως τὸν ϛρατὸν ἤχθηρεν, εἱμαρμένη.
» Καὶ Τιτυὸν εἶδον, γαίης ἐρικυδέα υἱόν.
125 Ὁ Τιτυὸς παῖς θυγατρὸς Ὀρχωμενοῦ Ἐλάρας,
τὴν ἣν ταφεῖσαν ἔγγυον οὖσαν ἀνατεμόντες,
Καισάρων πάντων πρώτιϛον τὸν Τιτυὸν ἐξῆξαν·
ὅθεν καὶ λέγουσιν αὐτὸν γῆς παῖδα πεφυκέναι·
» Λητὼ γὰρ ἥλκωσε Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν.
130 Λητὼ καὶ νὺξ καὶ ὁ αἰθὴρ, ἐν, σύνευνος ἀέρος·
τὴν Λητὼ, νύκτα· πῶς δε Τιτυὸς ἦν τραυματίζων,
πάντας γοῦν ἁμαρτήσαντας ἀνθρώπȣς ἐν τῷ βίῳ,
καὶ Ἕλληνες ἐδόξαζον ἐν Ἅδȣ τιμωρεῖσθαι
ὡς τȣ͂τον τὲ καὶ Τάνταλον καὶ Σίσυφον σὺν τȣ́τοις,
135 οὓς αἱματομαντείαις νῦν καὶ οὗτος ἰδεῖν λέγει·
ἀρχιερεὺς καὶ ἄρχων δε ὁ Τάνταλος ὑπάρχων,
ζῶν τὰ θεῶν μυϛήρια εἰπὼν, ἐτιμωρήθη,
ἃ καὶ ἠλληγορήσαμεν ὅπȣ ὑπῆρχε δέον·
ἐν Ἅδȣ δὲ κολάζεσθαι τȣ͂τον φασὶ τοιῶςδε.
140 Ζηνὸς μὲν παῖς ὁ Ἡρακλῆς ὑπῆρχε βασιλέως,
καὶ ἀϛρολόγου μάντεως, μάγου, σοφοῦ τοῖς πᾶσι·
πλείϛȣς δεδμῆσθαι Εὐρυσθεῖ κελεύει δ' ὁ Κρονίων,
καὶ εἱμαρμένη προφανῶς καὶ τȣ͂το ἐατέον·
τὸν Ἡρακλέος Ἅδην δὲ νῦν ἀλληγορητέον·
145 Ἅδης ὑπῆρχε βασιλεὺς τῆς Μολοσσίας χώρας·
τȣ́τῳ τὴν κλῆσιν Κέρβερος μέγας ὑπῆρχε κύων·
θυγάτηρ δὲ ὡραία τὶς ἦν καλουμένη Κόρη·

ἣν ὁ Πειρίθους καὶ Θησεὺς μέλλοντες ἐφαρπάσαι,
ὁ μὲν Πειρίθους βέβρωκτο Κερβέρῳ τῷ ῥηθέντι·
150 Θησεὺς δεσμοῖς δὲ κρατηθεὶς, ἦν ἐν τοῖς Ἅδου δόμοις·
ὁ Ἡρακλῆς δὲ Εὐρυσθεῖ πρὸς Ἅδην σταλεὶς τοῦτον,
ἐν ἑρμηνεῖ φρονήσει τε, ἃ ὁ Ἑρμῆς, Ἀθήνη,
ἀνάγει καὶ τὸν Κέρβερον, ἀνάγει καὶ Θησέα
πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν δὲ ὁ Ὅμηρος νῦν παίζων,
155 ταῖς Εὐρυσθέως προσταγαῖς τὸν Ἡρακλῆ τὸν μέγαν,
πρὸς Ἅδην ἀνυπόστροφον, νῦν κατελθεῖν σοὶ λέγει,
μὴ κεφαλήν μοι τοῦ Γοργοῦς ἡ Περσεφόνη πέμψῃ,
μὴ φόβον καὶ κατάπληξιν καὶ τῶν φρενῶν ἐκστάσιν.

ΤΗΣ ΜΥ ΔΕ Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΚΑΙ ΝΟΥΣ ΕΣΤΙ ΤΟΙΟΣ ΔΕ.

Πρὸς Κίρκην Ὀδυσσεὺς φησὶν ἃ κατεῖδεν εἰς Ἅδην·
αὐτὴ προλέγει τούτῳ δὲ πῶς πλεύσει τὰς Σειρῆνας,
καὶ Σκύλλαν καὶ τὴν Χάρυβδιν καὶ τὰ βοῶν ἡλίου,
ἀπώλειαν τῶν φίλων τε νηὸς κεραυνωθείσης,
5 πῶς τε σωθῇ πρὸς Καλυψὼ μόνος νηὸς ἐν ξύλῳ.
» Νῆσον τ' Αἰαίην, ὅθι τ' ἠοῦς ἠριγενείης
» οἰκία καὶ χοροί εἰσι, καὶ ἀντολαὶ ἠελίοιο·
ἤγουν οὗ φῶς καὶ ἥλιος, οὐ σκότος Κιμμερίων·
» Ὣς τοι ἐγὼν ἐρέω· μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός·
10 καὶ ἡ ψυχή σου δὲ αὐτὴ σὲ ἀναμνήσει τούτων·
» Σειρῆνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι αἵ ῥά τε πάντας.
Αὗται πόρναι περίφημοι καὶ ᾠδικαὶ ὑπῆρχον,
καὶ πτοηθεὶς ὁ Ὀδυσσεὺς μὴ συσχεθῇ καὶ ταύταις,
τὰς πέντε τῶν αἰσθήσεων ἐμφράττει, τὰς καὶ φίλους·
15 οὐ γὰρ τὰ ὦτα ἔχρισεν ἑταίρων ἐν κηρίῳ

τὴν ναῦν μετεωρίσας τε, ὡς ἐν ἴσῳ χρόνῳ δὲ,
κρίσει δ' ἀρίστῃ λογισμοῖς παρέπλευσεν ἐκείνας·
πλαγκτὰς καλέουσι θεοί· νῦν τοὺς σαφῶς μοι νόει.
» Τῇ μέν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται, οὐδὲ πέλειαι
20 » τρήρωνες, ταί τ' ἀμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσι.
Δοκῶ λέγειν τὸν Ὅμηρον ἐν τῷδε τῷ χωρίῳ,
μηδὲ τὸ ἄστρον φαίνεσθαι ἐκεῖσε τῶν Πλειάδων,
ὡς ἐν τῇ ἐρυθρᾷ φησὶ πάλαι ὁ Ἀνθαγόρας,
αὐτὴν τὴν Ἄρκτον μηδαμῶς τὸ ἄστρον καθορᾶσθαι·
25 αἱ δὲ Πλειάδες σφῶν πατρὶ Διΐ, τῷ οὐρανῷ δὲ,
φέρουσιν, ἤγουν ἔχουσι τῷ δὲ τὴν ἀμβροσίαν,
ἢ φέρουσι, παρέχουσι τὴν δε τὴν ἀμβροσίαν·
σφῶν ἑσπερίᾳ δύσει μὲν σπόρου καιρὸν σημαίνει,
ἀνατολαῖς ἑῴαις δὲ, τὸ θέρος καταγγέλλει·
30 ἄλλην ἐνίησι πατὴρ, ἤτοι ἡ εἱμαρμένη.
» Ἀλλ' Ἥρη παρέτρεψεν· ἐπεὶ φίλος ἦεν Ἰήσων·
ἀὴρ δὲ τῷ Ἰάσονι φίλος ἦν, πνεύσας τότε
» Ἔνθα δ' ἐνὶ Σκύλλη ναίει δεινὸν λελακυῖα·
Σκύλλα δὲ ἀκρωτήριον περὶ τὴν Σικελίαν,
35 δίσπλοιαν τε καὶ ἀλέξιον τοῖς πλέουσιν ἐκεῖσε,
καὶ σπηλιάδας ἓξ θυρὰς ἔχον ἐκτετομμένας,
ὑφάλους πέτρας τε πολλὰς καὶ συστροφὰς ῥευμάτων,
καὶ αὐλὰς πρὸς αὐτὰς (ἀκτὰς), καὶ ῥόχθον τῶν κυμάτων,
θηρία τε θαλάττια ἐκεῖσε περιπλέα,
40 ἃ φθειρομένων τῶν νεῶν τοὺς ἄνδρας κατεσθίει,
κἂν τῶν ὁλκάδων δέ τινας πολλάκις ἀναρπάζει·
ἀνάγκη γοῦν (τοὺς) πλέοντας πρὸς τόσους τοὺς κινδύνους,
ἢ τεχνικῶς καὶ καρτερῶς χρωμένους εἰρεσίαις,
τρεῖς μόνους ἢ καὶ τέσσαρας λιπεῖν ἐκ τῶν ἑταίρων,
45 ἐκπεπτωκότας τῷ σφοδρῷ τῇ ῥύμῃ τῶν κυμάτων,
βορὰν γενέσθαι τοῖς θηρσὶ, τοὺς δὲ λοιποὺς σωθῆναι,

ἢ ῥαθυμίᾳ σύμπαντας φθαρῆναι σὺν ἀλκαίᾳ·
τὰ τοῦ Σκυλλαίου τοιαδὶ μετέπλασεν εἰς μῦθον·
τῇ Σκύλλῃ οὐ γηθήσουσιν, οὐδὲ θεὸς ἀντήσει,
50 μεγάλως πτοηθείη τις, οὐ δ' ἀβλαβῶς παρέλθοι·
Σκύλλης τὸν πλοῦν κἄν περ σοφὸς, ὥς τε φησὶ, τυγχάνει·
ἤτοι σοφὸς καὶ τελεστὴς, καὶ ἐπῳδὸς καὶ μάγος·
οὐδὲ θεοῖς ὑπείξειε· θεὸν νῦν τὰ στοιχεῖα·
» Ἡ δέ τοι οὐ θνητὴ, ἀλλ' ἀθάνατον κακόν ἐστιν
55 ἡ Σκύλλα ζῶον, Ὀδυσσεῦ, κύων θνητὸς οὐκ ἔστι,
ἀλλὰ θαλάττης μέρος τι καταστελλομένοις, οἶον,
» Ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωστρεῖν δὲ Κραταιΐν,
» μητέρα τῆς Σκύλλης, ἥ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν,
» ἥ μιν ἔπειτ' ἀποπαύσει δ' ἐς ὕστερον ὁρμηθῆναι·
60 Βλέπε νῦν γέροντος χρυσοῦ καὶ μελιχρὴν καρδίαν,
καὶ ἀνεμαίων πλάσματα· θέλων εἰπεῖν γὰρ τῷδε
ὡς πρὸς τὴν Σκύλλαν πολεμεῖν, ὦ Ὀδυσσεῦ, οὐ δέον,
ἐν προσδρομῇ δυνάμει δὲ ναύτας βοῶν ἐλαύνειν,
οὕτω γὰρ ἂν ἐκφύγοιτε καὶ δεύτερον βλαβῆναι
65 καὶ κραταιὰ γὰρ δύναμις ἐτέκνωσε τὸ ῥεῦμα,
Σκύλλαν καὶ Κράταιϊν φησὶ, καὶ ταύτης παρακλήσεις,
καὶ ἐξ αὐτῆς ἀπόπαυσιν, παιδὸς αὐτῆς τῆς Σκύλλας.
» Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀφίξεαι, ἔνθα δὲ πολλαὶ
» βόσκοντ' ἠελίοιο βόες καὶ ἴφια μῆλα·
70 » ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι, τόσα δ' οἰῶν πώεα καλά·
» πεντήκοντα δ' ἕκαστα· γόνος δ' οὐ γίγνεται αὐτῶν,
» οὐδέποτε φθινύθουσι. θεοὶ δ' ἐπιποιμένες εἰσί.
Τῇ ἄλφα τῆς παρούσης βίβλου τῆς Ὀδυσσείας
τοὺς ἀροτῆρας ἔφημεν βόας ἡλίου εἶναι·
75 ἰστέον ὡς καὶ βόας δὲ καὶ πρόβατα καὶ ἵππους,
καὶ ἅπαν ζῶον ἕτερον καὶ ἄλση καὶ φυτὰ δὲ
ἡλίῳ ἐνετίθεντο, ἀέρι, καὶ τοῖς ἄλλοις·

σοῦ γεγονότας καὶ αὐτοῦ ῥαθύμου γεγονότος,
ἀντίπνοους πνεύσας ἄνεμος, στρέφει πρὸς Αἰολίαν·
70 Ὅμηρος ὕπνον λέγει δὲ τὴν τούτου ῥαθυμίαν·
τὴν ἐναντίαν πνεῦσιν δὲ πάλιν ἀνέμων λέγει,
περὶ ἑταίρων τοῦ ἀσκοῦ τὴν τῶν ἀνέμων λύσιν.
'Αλλ' ἤδη μὲν εἰρήκειμεν πάντα τὸν νοῦν τῦ κάππα,
ὁπόσος ἦν ἁρμόδιος ἀλληγορεῖσθαι τέως·
75 νῦν δὲ καὶ πᾶν κατάλημμα χρῆζον ἀλληγορίας,
ἀλληγορήσω προσφυῶς τοῖς τόποις τοῖς ἑκάστου.
Θεοῖς τοῖς ἀθανάτοισι φίλον Αἰόλον λέγει,
τὸν φρόνιμον καὶ ἔννουν δε καὶ στοχαστὴν μελλόντων·
τεῖχος δὲ χάλκεόν φησιν, ὡς ὢν τῶν στερροτάτων,
80 εἴτε τὸ τειχιζόμενον ὅπλοις καὶ στρατιώταις·
ταμίαν δὲ ἐποίησεν ἀνέμων ὁ Κρονίων,
ἤγουν προγνώστην τέθεικεν ὑπάρχειν τῶν ἀνέμων,
ἡ σκοτεινὴ καὶ ἄγνωστος τοῖς πᾶσιν εἱμαρμένη,
εἴτε ὁ νοῦς καὶ λογισμὸς, καὶ φρόνησις οἰκεία·
85 » Ἄνδρα τὸν, ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθηται μακαρέσσιν·
ὃς ἄφρων, νῦν ἐστιν αὐτῇ μισούμενος φρονήσει,
ἢ καὶ τὸ, ὃς μεμίσηται αὐτῇ τῇ εἱμαρμένῃ·
γυναῖκα ἴσην κορυφῇ τοῦ ὄρους δὲ νῦν λέγει,
ἀγρίαν, ὑψουμένην τε τῷ τύφῳ καὶ μεγάλην·
90 » Αὐτίχ' ἕνα μάρψας ἑτάρων, ὡπλίσσατο δόρπον·
καὶ μετὰ ἔπη δὲ τινὰ πάλιν φησὶν ὁμοίως·
» Ἰχθῦς δ' ὡς πείροντες, ἀτερπέα δαῖτα πένοντο·
τὰς ἀναιρέσεις τῶν ἀνδρῶν νῦν καταβρώσεις λέγει·
» Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα.
95 Θεὸς φωνῇ ἀνθρώπου δε χρωμένη καὶ λαλοῦσα,
ἤτοι σοφὴ ταῖς ἐπῳδαῖς, καὶ ἄρχουσα τῶν τόπων·
οἱ γὰρ ἀστέρες οἱ θεοὶ, στοιχεῖα, καὶ οἱ ἄλλοι
θεοὶ μὲν ὀνομάζονται αὐδήεντες δὲ οὐκοῦν·

Ἡλίου νῦν Ὠκεανὸν ἀκούοντες ἐνθάδε,
100 πατέρα Κίρκης ἄνθρωπον καὶ βασιλέα νέει,
τὸν, φαεσίμβροτον, λαμπρὸν ἐν τοῖς ἀνθρώποις νέει·
θεὸς τὶς ἡγεμόνευε, τύχη τὶς προηγεῖτο·
θεῶν τις ὠλοφύρατο· ᾤκτείρησεν ἡ τύχη·
θεᾶς καλλιπλοκάμοιο, ἀρχούσης βασιλίδος·
105 θεάων, βασιλίδων νῦν ὁμοίως τῷ προτέρῳ·
ἠὲ θεὸς, ἠὲ γυνὴ, πάλιν αὐτὸ σημαίνει·
ἢ ἦχος ἐςι τῶν ὀρῶν, ἢ καὶ γυνή τις ᾄδει·
φάρμακα ἤσαν δὲ λυγρὰ τῷ σίτῳ μεμιγμένα,
αἱ τῶν πορνῶν νῦν ἐπαφαὶ ἅπερ ἐχοίρουν τούτους·
110 ῥάβδος ἡ πλήττουσα αὐτοὺς, αἱ ἴϋγγες τε πόθων·
Ἑρμείαν νῦν χρυσόῤῥαπιν, ὃς εἶπε τὰ τῆς Κίρκης·
θεοῦ εὐνὴν, τῆς Κίρκης δε τῆς βασιλίδος λέγει·
μῶλυ καλέουσι θεοὶ, καὶ οἱ ἑξῆς θεοί δε,
σοφοὺς ταννῦν σημαίνουσιν οὐχ᾽ ἕτερόν τι πλέον·
115 ὁ τῦ Ἑρμῦ δὲ Ὄλυμπος, τὸν οἶκον τὸν ἐκείνου·
ὁ περὶ Ὀδυσσέως δὲ Ἑρμῆς εἰπὼν τῇ Κίρκῃ,
τὶς ἑρμηνεὺς ἠκούετο πλανᾶσθαι γὰρ ἐκ Τροίας·
αἱ τέσσαρες ἀμφίπολοι τῆς Κίρκης τι θηλέσιν;
ἔχειν ἐκείνην ἄφθονα τὰ ἐξ ὡρῶν τεσσάρων·
120 σὺ μὴ κιρκαίως Κίρκην δὲ τὸν χρόνον ὀνομάσῃς·
πῶς γὰρ Τηλέγονον γεννᾷ χρόνος ἐξ Ὀδυσσέως
καὶ τὰ λοιπὰ πῶς φαίη τίς τῆσδε τῆς ἱςορίας;
ἡ ῥάβδος καὶ τὸ φάρμακον τὸ βροτουργοῦν ἐκ χοίρων,
ἡ μετ᾽ ὀργῆς παραίνεσις ἐςὶ καὶ νουθεσία
125 εἰς Ἅδην δὲ κατέλευσιν καὶ χρῆσιν Τειρεσίου,
βουλαῖς τῆς Κίρκης νόησον πυ τῶν ἐκεῖσε τόπων,
τὸν Ὀδυσσέα χρῆσθαι δὲ ταῖς αἱματομαντείαις
σὺν τοῖς ἐκεῖσε μάντεσι καὶ μάγοις ὑπηργμένας,
ἀναγαγοῦσιν εἴδωλον ψυχῆς τῦ Τειρεσίυ,

130 ἐξ οὗ πάντα μεμάθηκεν ὁπόσων χρείαν εἶχεν·
τίς ἂν θεὸν οὐ θέλοντα ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδοι;
τὶς ἂν σοφοῦ μὴ θέλοντος οἰκονομίαν γνοίη;

῾Η ΛΑΒΔΑ ΔΕ ῾ΥΠΟΘΕΣΙΣ ῾ΕΣΤΙ ΤΗΣ ᾿ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

᾿Αυτὸς λαβὼν ὁ ᾿Οδυσσεὺς τὰς Τειρεσίυ χρήσεις,
ἃς κατελθόντι ἔχρησεν αὐτῷ περὶ τὸν ῞Αδην,
καὶ τὴν μητέρα εἶδέ τε καὶ πόσας ἡρωΐδας,
τινὰς τῶν ἐν τῇ Τροίᾳ τε καὶ τὺς κολαζομένους,
5 πῶς τύτῳ Κίρκη ὄπισθεν ἀγρίας πνοὰς πέμπει,
πέμπειν ἀνέμους ᾿Οδυσσεῖ οὐκ εὐσθενὴς ἡ Κίρκη·
πνοὴν δ᾿ ἰδοῦσα ἄγριον ἐκέλευσε πλεῖν τῦτον.
» ῾Η δ᾿ ἐς πείραθ᾿ ἵκανε βαθυῤῥόυ ᾿Ωκεανοῖο·
» ἔνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε πόλις τε
10 » ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποτ᾿ αὐτοὺς
» ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν.
Τὺς Κιμμερίυς οἱ πολλοὶ ἔθνος φασὶν ὑπάρχειν
περὶ τὺς Ταυροσκύθας τε καὶ τὴν Μαιῶτιν λίμνην,
οἵ περ ἀφώτιςοί εἰσιν ἥλιον οὐχ᾿ ὁρῶντες
15 ἐν σκότει δὲ διάγουσιν, ἔν τε νυκτὶ βαθείᾳ
ἡμέρας τεσσαράκοντα καιρὸς δ᾿ αὐτοῖς τῦ σκότυς·
ἄλλοι δ᾿ ἄλλ᾿ ἀψευδέςατα λέγουσι περὶ τούτων·
καὶ θεῶν ἐν συνόψει δὲ συντάξεως μεγάλης
ἔκμηνον φῶς καὶ σκότος δὲ λέγει τοῖς Κιμμερίοις.
20 ῞Ομηρος Κιμμερίους δὲ παρ᾿ ᾿Ιταλίαν λέγει,
καὶ ἀφωτίςους εἰςαεὶ τούτους φησὶν ὑπάρχειν,
καὶ τῦτο θόρυβον πολὺν τοῖς φυσικοῖς παρέσχεν·
εἰσὶ δὲ οἱ Κιμμέριοι μέρος βραχὺ καὶ δῆμος

ἔθνους τινὸς Ἰταλικοῦ· αἱ δὲ οἰκήσεις τούτων
25 ἐν φάραγξι καὶ κοίλοις τε καὶ βαθυτάτοις τόποις,
καὶ ὅλως ἥλιος αὐτοῖς οὐδόλως ἐπιλάμπει·
ἐκεῖ καὶ λίμνη τις ἐστι Σιάχα καλουμένη,
ᾗ καὶ τὰ φύλλα πίπτοντα βυθίζεται τῶν δένδρων·
ἐκεῖ δὲ καὶ μαντεῖον ἦν ψυχαγωγὸν ἀνθρώπων,
30 οἱ Ὀδυσσεῖ (ἐξαίροντες πᾶσαν) τὴν ἁμαρτίαν,
ἀναγαγόντες δῆθεν τε ψυχὴν τοῦ Τειρεσίου,
δι' αὐτοῦ μὲν μαντεύονται πάντα τῷ τοῦ Λαέρτου,
καὶ πάντα δὲ δεικνύουσι τὰ τῶν νεκρῶν καὶ ζώντων·
ὅθεν εἰς Ἅδου λέγουσιν ἐλθεῖν τὸν Ὀδυσσέα·
35 θεῶν δὲ μήνιμα δηλοῖ ὀργὴν ἐξ εἱμαρμένης·
θεὸς σοὶ νόστον χαλεπὸν θήσει, ἡ εἱμαρμένη,
ἢ καὶ ἡ θάλασσα αὐτή, ὡς κατωτέρω λέγει·
» Χωόμενος ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλαώσας·
ἡ θάλασσα φρουρεῖται γὰρ παρὰ τῶν ὁμορούντων,
40 ἁρπάσαντα τὴν Κύκλωπος παῖδα δὲ σχεῖν ζητοῦντα.
» Ὁππότε δὴ πρῶτον πελάσας εὐεργέα νῆα
» Θρινακίῃ νήσῳ, προςφυγὼν ἰοειδέα πόντον·
» βοσκομένας δ' εὕρητε βόας καὶ ἴφια μῆλα
» ἠελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ, καὶ πάντ' ἐπακούει.
45 Βόας ἡλίου νῦν τοὺς ἀροτῆρας λέγει,
ὡς καὶ ἀρχῇ προείπομεν τῆς ἄλφα Ὀδυσσείας,
καὶ πάλιν δὲ πλατύτερον οὐ δέον γράφω ταῦτα·
τοῖς ἀθανάτοις δὲ θεοῖς, τῇ εἱμαρμένῃ λέγει,
καὶ τοῖς στοιχείοις δὲ αὐτοῖς τοῖς οὐρανίοις μόνον·
50 Διῒ καὶ τῷ Ἡλίῳ τε, ἤτοι πυρὶ, ἀέρι·
ταῦτα σου ἐπεκλώσαντο θεοὶ, ἡ εἱμαρμένη·
» Ἡ δολιχὴ νοῦσος, ἢ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα.
Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, ἡ νόσος ἡ ὀξεῖα,
ὡς γὰρ πολλάκις ἔφημεν τὰς νόσους τὰς ὀξείας

55 σελήνῃ, τῷ ἡλίῳ τε οἱ παλαιοὶ προσῆπτον·
ὡς κἀντῷ ἐπιδείκνυται τάδε συμφανεςέρως,
μᾶλλον τῶν ἄλλων πλέον δὲ ὀξέων νοσημάτων
τὰ ἐκ λοιμῶ νοσήματα προσῆπτον ταῖς ῥηθεῖσι·
ἡ Περσεφόνη, μοῖρά τε καὶ θάνατός ἑκάςε·
60 παῖς εἶναι λέγεται Διὸς αὐτῆς τῆς εἱμαρμένης
ἡ Περσεφόνη πάλιν δὲ, ὁ τόπος ὁ τῶ Ἄδε,
παῖς εἶναι λέγεται Διὸς, τῶ εὐδούργῳ ἀέρος·
ὃς πρὶν ἐξ ὕλης κινηθεὶς, διήρθρωσε τὰ πάντα,
ὥς περ νεανεύονται δόξαι σοφῶν Ἑλλήνων·
65 Τυροὶ τῶ Ἐνιππέως μὲν ἀνθρώπε τινὸς ἤρα,
ἐξ οὗ τὴν κλῆσιν Ἐνιπεὺς ὁ ποταμὸς ἐσχήκει,
ἀντὶ τῶ Ἐνιπέως δὲ τὶς ποταμὸς τὴν κλῆσιν,
ἐμίγη ταύτῃ τῇ Τυροῖ· ἢ τὶς τῶν ἐκ θαλάσσης·
Διὸς ἐν τοῖς ἀγκοίνῃσι, τετέςι βασιλέως·
70 θεοὶ θέσαν ἀνάπυςα, θεῶν βελάς τε πάλιν,
τὴν εἱμαρμένην νόει μοι τῇδε τὰ ἔπη λέγειν·
ἡ χαλεπὴ κατέδησε μοῖρα θεοῦ, ὁμοίως.
» Ἣ ῥ ἐπὶ Τυνδάρεω κρατερόφρονε γείνατο παῖδε
» Κάςορά θ' ἱππόδαμον, καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκην·
75 » τοὺς ἄμφω ζωὺς κατέχει φυσίζοος αἶα·
» οἳ καὶ νέρθε γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες
» ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι· ἄλλοτε δ' αὖτε
» τεθνᾶσιν· τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἶσα θεοῖσιν·
Γῆν ζῶντες ἔχειν λέγουσι Κάςορα, Πολυδεύκην,
80 διὰ τὸ δίκαιον αὐτῶν καὶ ἀρετὰς τὰς ἄλλας·
οἱ ἀρεταῖς βιοῦντες γὰρ ζῶσι καὶ τεθνηκότες·
διὰ Θησέα γὰρ αὐτοὶ στρατεύσαντες Ἀθήναις,
τὴν ἀδελφὴν τὴν ἑαυτῶν ἀπέλαβον Ἑλένην,
καὶ μόνην ᾐχμαλώτισαν μητέρα τῶ Θησέως,
85 τῶν δ' ἄλλων πάντων οὐδὲ εἷς ἄχρι τριχὸς ἐβλάβη·

δι' ἃ καὶ νέρθεν ὄντες γῆς τιμαῖς τῆς εἱμαρμένης,
ἡμέραν παρ' ἡμέραν μὲν ταῖς εὐηργετημέναις
ὥς περ θεοὶ τετίμηνται ἀςέρες καὶ ςοιχεῖα,
καὶ ψυχικαὶ δυνάμεις δὲ δίκαιον σὺν φρονήσει
90 ἐν τῇ μιᾷ ἡμέρᾳ μὲν ὑμνούμενοι ὡς ζῶντες,
ἐν τῇ ἑτέρᾳ πάλιν δε, τρόπῳ τῶν τεθνηκότων·
Ἰφιμεδείας δὲ τοὺς γενναίου Ποσειδῶνος,
Γίγαντες νέοι ἄθεοι γεννῶνται τῶν ἀφρόνων,
ὧν περ αἱ κλήσεις Ὦτος τε καὶ Ἐπιάλτης ἦσαν,
95 οὓς ψυχικῶς, ςοιχειακῶς ἐν ςίχοις ἰαμβείοις
πρότερον ἠλληγόρησα· νῦν δὲ πραγματικῶς σοι
τὰς ἀφροσύνας Ὅμηρος ἐκείνων παρειςφέρει,
καὶ πῶς λοιμῷ τεθνήκασιν Ἀπόλλωνος τοξείᾳ·
ζῶντες δὲ καὶ τὸν Ἄρεα μυθεύονται δεσμῆσαι,
100 ὅτι πάντας κατέπαυσαν σφῶν ῥώμῃ τοὺς πολέμους,
τὴν Ἀριάδνην Μίνωος τελέσασαν θυγατέρα,
Θησέως ἄγοντος αὐτὴν Ἄρτεμις Νάξῳ κτείνει·
οἱ δε φασὶ Διόνυσον ταύτην ἁρπάξαι Νάξῳ·
ὁ Τζέτζης εἰρηνεύων δε καὶ διαλύων μάχας,
105 ἕν σοι τὰ δύο καὶ ταὐτὸν νῦν λέγω πεφυκέναι·
οἴνου πόσει θανοῦσα γὰρ ἡρπάγη Διονύσῳ·
ἐπεὶ τῶν νοσημάτων δε τῶν ὀξυτάτων πάντων
αἴτιος εἶναι λέγεται ἥλιος καὶ σελήνη,
εὐλόγως γράφει νὶν, αὐτὴν, τὴν Ἄρτεμιν φονεῦσαι,
110 καὶ τὸν ἐξ οἴνου θάνατον σεμνῶς σοι παρεμφαίνει·
ταῖς Διονύσου ἐκβοῶν κτεῖναι δὲ μαρτυρίαις,
ἤγουν ὀξέως τέθνηκεν οἴνου ἀμέτρου πόσει·
θεῶν ἰότητι φησὶ, βουλαῖς τῆς εἱμαρμένης·
Ζεὺς νῦν ἀρύοπα, ἐςὶν αὕτη ἡ εἱμαρμένη,
115 ἡ ἐςι μεγαλόφωνος καὶ περιθρυλλουμένη :
» Τεύχεσιν ἀμφ' Ἀχιλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ·

» παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
Ἡ περὶ ὅπλων γέγονε κρίσις ἐγγὺς θαλάσσης,
τὴν θάλασσαν γινώσκεις δε πῶς. μήτηρ Ἀχιλλέως·
120 παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν, αἰχμάλωτοι τὴν κρίσιν,
καὶ ἡ Παλλὰς Ἀθήνη δε, οἱ φρόνιμοι Ἑλλήνων·
πῆμα θεοὶ δὲ ἔθεσαν, αὐτὴ ἡ εἱμαρμένη·
ὁ Ζεὺς ὁμοίως τὸν στρατὸν ἤχθηρεν, εἱμαρμένη.
» Καὶ Τιτυὸν εἶδον, γαίης ἐρικυδέα υἱόν.
125 Ὁ Τιτυὸς παῖς θυγατρὸς Ὀρχωμενοῦ Ἐλάρας,
τὴν ἣν ταφεῖσαν ἔγγυον οὖσαν ἀνατεμόντες,
Καισάρων πάντων πρώτιστον τὸν Τιτυὸν ἐξῆξαν·
ὅθεν καὶ λέγουσιν αὐτὸν γῆς παῖδα πεφυκέναι·
» Λητὼ γὰρ ἥλκωσε Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν.
130 Λητὼ καὶ νὺξ καὶ ὁ αἰθὴρ, ἓν, σύνευνος ἀέρος·
τὴν Λητὼ, νύκτα· πῶς δε. Τιτυὸς ἦν τραυματίζων,
πάντας γοῦν ἁμαρτήσαντας ἀνθρώπους ἐν τῷ βίῳ,
καὶ Ἕλληνες ἐδόξαζον ἐν Ἅδου τιμωρεῖσθαι
ὡς τοῦτον τε καὶ Τάνταλον καὶ Σίσυφον σὺν τούτοις,
135 οὓς αἱματομαντείαις νῦν καὶ οὗτος ἰδεῖν λέγει·
ἀρχιερεὺς καὶ ἄρχων δε ὁ Τάνταλος ὑπάρχων,
ζῶν τὰ θεῶν μυστήρια εἰπὼν, ἐτιμωρήθη,
ἃ καὶ ἠλληγορήσαμεν ὅπου ὑπῆρχε δέον·
ἐν Ἅδου δὲ κολάζεσθαι τοῦτον φασὶ τοιῶςδε.
140 Ζηνὸς μὲν παῖς ὁ Ἡρακλῆς ὑπῆρχε βασιλέως,
καὶ ἀστρολόγου μάντεως, μάγου, σοφοῦ τοῖς πᾶσι·
πλείστους δεδμῆσθαι Εὐρυσθεῖ κελεύει δ' ὁ Κρονίων,
καὶ εἱμαρμένη προφανῶς καὶ τοῦτο ἐατέον·
τὸν Ἡρακλέος Ἅδην δὲ νῦν ἀλληγορητέον·
145 Ἅδης ὑπῆρχε βασιλεὺς τῆς Μολοσσίας χώρας·
τούτῳ τὴν κλῆσιν Κέρβερος μέγας ὑπῆρχε κύων·
θυγάτηρ δὲ ὡραία τὶς ἦν καλουμένη Κόρη·

ἣν ὁ Πειρίθους καὶ Θησεὺς μέλλοντες ἐφαρπάσαι,
ὁ μὲν Πειρίθους βέβρωκτο Κερβέρῳ τῷ ῥηθέντι·
150 Θησεὺς δεσμοῖς δὲ κρατηθεὶς, ἦν ἐν τοῖς Ἅδου δόμοις·
ὁ Ἡρακλῆς δὲ Εὐρυσθεῖ πρὸς Ἅδην ςαλεὶς τῦτον,
ἐν ἑρμηνεῖ φρονήσει τε, ἃ ὁ Ἑρμῆς, Ἀθήνη,
ἀνάγει καὶ τὸν Κέρβερον, ἀνάγει καὶ Θησέα·
πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν δὲ ὁ Ὅμηρος νῦν παίζων,
155 ταῖς Εὐρυσθέως προςαγαῖς τὸν Ἡρακλῆ τὸν μέγαν,
πρὸς Ἅδην ἀνυπόςροφον, νῦν κατελθεῖν σοὶ λέγει,
μὴ κεφαλήν μοι τῆς Γοργῆς ἡ Περσεφόνη πέμψῃ,
μὴ φόβον καὶ κατάπληξιν καὶ τῶν φρενῶν ἐκςαίην.

ΤΗΣ ΜΥ ΔΕ Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΚΑΙ ΝΟΥΣ ΕΣΤΙ ΤΟΙΟΣ ΔΕ.

Πρὸς Κίρκαν Ὀδυσσεὺς φησὶν ἃ κατεῖδεν εἰς Ἅδην·
αὐτὴ προλέγει τούτῳ δὲ πῶς πλεύσει τὰς Σειρῆνας,
καὶ Σκύλλαν καὶ τὴν Χάρυβδιν καὶ τὰ βοῶν ἡλίυ,
ἀπώλειαν τῶν φίλων τε νηὸς κεραυνωθείσης,
5 πῶς τε σωθῇ πρὸς Καλυψὼ μόνος νηὸς ἐν ξύλῳ.
» Νῆσον τ' Αἰαίην, ὅθι τ' ἠοῦς ἠριγενείης
» οἰκία καὶ χοροί εἰσι, καὶ ἀντολαὶ ἠελίοιο·
ἤγουν οὗ φῶς καὶ ἥλιος, οὗ σκότος Κιμμερίων·
» Ὣς τοι ἐγὼν ἐρέω· μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός·
10 καὶ ἡ ψυχή σου δὲ αὐτή σε ἀναμνήσει τούτων·
» Σειρῆνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι αἵ ῥα τε πάντας.
Αὗται πόρναι περίφημοι καὶ ᾠδικαὶ ὑπῆρχον,
καὶ πτοηθεὶς ὁ Ὀδυσσεὺς μὴ συσχεθῇ καὶ ταύταις,
τὰς πέντε τῶν αἰσθήσεων ἐμφράττει, τὰς καὶ φίλυς·
15 οὐ γὰρ τὰ ὦτα ἔχρισεν ἑταίρων ἐν κηρίῳ

τὴν ναῦν μετεωρίσας τε ὡς ἐν ἰσῷ νηὸς δὲ,
κρίσει δ' ἀρίστῃ λογισμοῖς παρέπλευσεν ἐκείνας·
πλαγκτὰς καλέουσι θεοί· νῦν τοὺς σαφεῖς μοι νόει.
» Τῇ μέν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται, οὐδὲ πέλειαι
20 » τρήρωνες, ταί τ' ἀμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσι.
Δοκῶ λέγειν τὸν Ὅμηρον ἐν τῷδε τῷ χωρίῳ,
μηδὲ τὸ ἄστρον φαίνεσθαι ἐκεῖσε τῶν Πλειάδων,
ὡς ἐν τῇ ἐρυθρᾷ φησὶ πάλιν ὁ Ἀναξαγόρας,
αὐτὴν τὴν Ἄρκτον μηδαμῶς τὸ ἄστρον καθορᾶσθαι·
25 αἱ δὲ Πλειάδες σφῶν πατρὶ Διΐ, τῷ οὐρανῷ δὲ,
φέρουσιν, ἤτοι ἔχουσι τὴν δὲ τὴν ἀμβροσίαν,
ἢ φέρουσι, παρέχουσι τὴν δε τὴν ἀμβροσίαν·
σφῶν ἑσπερίᾳ δύσει μὲν σπόρου καιρὸν σημαίνει,
ἀνατολαῖς ἑῴαις δὲ, τὸ θέρος καταγγέλλει·
30 ἄλλοι ἐνίησι πατὴρ, ἤτοι ἡ εἱμαρμένη.
» Ἀλλ' Ἥρη παρέτρεψεν· ἐπεὶ φίλος ἦεν Ἰήσων·
ἀὴρ δὲ τῷ Ἰάσονι φίλος ἦν, πνεύσας τότε.
» Ἔνθα δ' ἐνὶ Σκύλλη ναίει δεινὸν λελακυῖα·
Σκύλλα δὲ ἀκρωτήριον περὶ τὴν Σικελίαν,
35 δίσπλαγχν τε καὶ ὀλέθριον τοῖς πλέουσιν ἐκεῖσε,
καὶ σπιλάδας ἐξ ἀέρος ἔχον ἐκτεταμένας,
ὑφάλους πέτρας τε πολλὰς καὶ συστροφὰς ῥευμάτων,
καὶ σάλον πρὸς ἀκτὰς (ἀκτὰς), καὶ ῥόχθον τῶν κυμάτων,
θηρία τε θαλάττια ἐκεῖσε περιπλέει,
40 ἃ φθειρομένων τῶν νηῶν τοὺς ἄνδρας κατεσθίει,
κᾂν τῶν ὀλεθρίων δὲ τινὰς πολλάκις ἐξαρπάζει·
ἀνάγκη γοῦν (ταῖς) πλέοντας πρὸς τόπους τοὺς κινδύνους,
ἢ προφανῶς καὶ καρτερῶς χρωμένους εἰρεσίαις,
τρεῖς μόνους ἢ καὶ τέσσαρας λιπεῖν ἐκ τῶν ἑταίρων,
45 ἐκπεπτωκότας τῷ σφοδρῷ τῇ ῥύμῃ τῶν κυμάτων,
βορὰν γενέσθαι τοῖς θηρσὶ, τοὺς δὲ λοιποὺς σωθῆναι,

ἢ ῥαθυμίᾳ σύμπαντας φθαρῆναι σὺν ἀλκαῖσδε·
τὰ τοῦ Σκυλλαίου τοιαδὶ μετέπλασεν εἰς μῦθον·
τῇ Σκύλλῃ οὐ γηθήσουσιν, οὐδὲ θεὸς ἀντήσαι,
50 μεγάλως πτοηθείη τις, οὐ δ' ἀβλαβῶς παρέλθοι·
Σκύλλης τὸν πλοῦν κἄν περ σοφὸς, ὥς τε φησὶ, τυγχάνει·
ἤτοι σοφὸς καὶ τελεστής, καὶ ἐπῳδὸς καὶ μάγος·
οὐδὲ θεοῖς ὑπείξεαι θεὸν νῦν τὰ στοιχεῖα·
» Ἡ δέ τοι οὐ θνητή, ἀλλ' ἀθάνατον κακόν ἐστιν·
55 ἡ Σκύλλα ζῶον, Ὀδυσσεῦ, κύων θνητὸς οὐκ ἔστιν,
ἀλλὰ θαλάττης μέρος τι ναυτιλλομένοις, οἷον.
» Ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωστρεῖν δὲ Κραταιῒν,
» μητέρα τῆς Σκύλλης, ἥ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν,
» ἥ μιν ἔπειτ' ἀποπαύσει δ' ἐς ὕστερον ὁρμηθῆναι·
60 Βλέπε νῦν γέροντος χρυσοῦ καὶ μελιχρὴν καρδίαν,
καὶ ἀνομάτων πλάσματα· θέλων εἰπεῖν γὰρ τῇδε
ὡς πρὸς τὴν Σκύλλαν πολεμεῖν, ὦ Ὀδυσσεῦ, οὐ δέον,
ἐν κραταιᾷ δυνάμει δὲ ναύτας βοῶν ἐλαύνειν,
οὕτω γὰρ ἂν ἐκφύγῃς καὶ δεύτερον βλαβῆναι·
65 καὶ κραταιὰ γὰρ δύναμις ἐτέκνωσε τὸ ῥεῦμα,
Σκύλλαν καὶ Κράταιϊν φησὶ, καὶ ταύτης παρακλήσεις,
καὶ ἐξ αὐτῆς ἀπόπαυσιν, παιδὸς αὐτῆς τῆς Σκύλλας.
» Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀφίξεαι, ἔνθα δὲ πολλαὶ
» βόσκοντα ἠελίοιο βόες καὶ ἴφια μῆλα·
70 » ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι, τόσα δ' οἰῶν πώεα καλά·
» πεντήκοντα δ' ἕκαστα· μένος δ' οὐ γίγνεται αὐτῶν,
» οὐδέποτε φθινύθουσι. θεαὶ δ' ἐπιποιμένες εἰσί.
Τῇ ἄλφα τῆς παρούσης βίβλου τῆς Ὀδυσσείας
τοὺς ἀροτῆρας ἔφημεν βόας ἡλίου εἶναι·
75 ἰστέον ὡς καὶ βόας δὲ καὶ πρόβατα καὶ ἵππους,
καὶ ἅπαν ζῶον ἕτερον καὶ ἄλση καὶ φυτὰ δὲ
ἡλίῳ ἐνετίθεντο, ἀέρι, καὶ τοῖς ἄλλοις·

καὶ τὸ Θεοὶ δὲ ἀρετὴν ἰκάσειαν, ὡσαύτως
10 Διὶ πατρὶ, ὁμοίως δέ· οἱ οὐρανοὶ, ὁμοίως,
δηλοῦσιν εἱμαρμένην τε, δηλοῦσι καὶ στοιχεῖα·
» Ἄνδρα φέρουσα, θεοῖς ἐναλίγκια μήδε' ἔχοντα·
ταῖς ψυχικαῖς δυνάμεσιν ὅμοιον καὶ ἀγχίνουν·
» Ἱρὸν Νυμφάων, αἳ Νηϊάδες καλέονται·
15 ὅσα φασὶν ἐν ἱερῷ, τῷ τῶν Νυμφῶν ἃ λέγει,
κρατῆρες τὲ καὶ ἀμφορεῖς· ἱστοὶ πορφύρας, φάρη,
λιθόξεστα μιμήματα ἦσαν καὶ εἰκασίαι.
» Αἱ μὲν πρὸς Βορέω καταβαταὶ ἀνθρώποισιν·
» αἱ δ' αὖ πρὸς Νότου εἰσὶ θεώτεραι· οὐδέ τι κείνῃ
20 » ἄνδρες ἐπέρχονται· ἀλλ' ἀθανάτων ὁδός ἐστι.
Αἱ μὲν βατοὶ τυγχάνουσι τοῖς σύμπασιν ἀνθρώποις,
αἱ δὲ εἰσὶ θεώτεραι καὶ ἱερέων μόνων·
» Ὤπασαν οἴκαδ' ἰόντι διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην·
διὰ τὴν φρόνησιν αὐτὴν δεδώκασι τὰ δῶρα·
25 » Αὐτοὶ δ' αὖτ' οἶκον πάλιν κίον· οὐδ' Ἐνοσίχθων
» λήθετ' ἀπειλάων, τὰς ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ·
Φαίακες δ' ὑπεστρέφοντο δεινῇ τῇ τρικυμίᾳ,
ἐν πέτραις διεφθάρησαν ῥαγείσης τῆς ὁλκάδος·
τὴν τρικυμίαν Ὅμηρος πλάττει δὲ Ποσειδῶνα,
30 ὡς πρὸς τὸν Δία οὐρανὸν ἅπερ φησὶ λαλοῦντα,
καὶ Δία πάλιν πρὸς αὐτόν· ἃ Ποσειδῶν δὲ λέγει·
» Ἀλλὰ σὸν αἰεὶ θυμὸν ὀπίζομαι ἠδ' ἀλεείνω.
Καλῶς φησὶν ἡ θάλασσα κλύδωνας γὰρ οὐκ ἔχει,
ὧν οὐρανός τε καὶ ἀὴρ τελῶσι τῶν ἀνέμων
35 τὴν τῆς νηὸς ἀπώλειαν ἣν ἔφη περὶ πέτρας,
καὶ πρὸς τοὺς Φαίακας φησὶ φθόνον ἐκ Ποσειδῶνος
ἀνθ' ὧν ἐτέλουν ἄριστοι φθόνον ναυτιλλομένων
τὸ, τῇ θαλάσσῃ νῆα δὲ ῥαισθῆναι τῶν Φαιάκων,
καὶ μέγα ὄρος τούτων δὲ τὴν πόλιν γεγονέναι

40 ἐκ παλαιῶν τοῖς Φαίαξιν ἠπόρετο τῶν χρόνων·
ἡ Ἀθηνᾶ τῷ Ὀδυσσεῖ ποιεῖ ἀορασίαν.
καὶ τὴν Ἰθάκην ἀγνοεῖ τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα·
τουτέστι χρόνον ἐς μακρὸν ἔκδημος ὢν Ἰθάκης,
γνῶναι αὐτὴν οὐκ ἴσχυσε φρονῆσαι τῇ οἰκείᾳ·
45 ἐζυγομάχει δὲ πολλὰ, διὸ καὶ κατηρᾶτο·
ὁ Ζεὺς ὁ ἱκετήσιος, ἤγουν ἡ εἱμαρμένη
ἣ τοῖς ἱκέταις βοηθεῖ· Φαίαξι δοίη βλάβας·
ἦλθε σχεδὸν ἡ Ἀθηνᾶ δέμας ὁμοιωθεῖσα
νέῳ παιδὶ καὶ τρυφερῷ ποιμνίων ἐπιστάτῃ
50 νῦν Ἀθηνᾶν καὶ φρόνησιν ὁ Ὅμηρός σοι λέγει,
ἐκεῖνο τὸ παιδάριον, ὃ ἔνεμε τὴν ποίμνην·
ἐκεῖνο πάντα γὰρ λεπτῶς εἰπὼν πρὸς Ὀδυσσέα
τὴν ἄνοιαν ἐσκέδασεν, ἣν εἶχε τῆς πατρίδος·
καὶ ὥς περ κατεφρένωσε τὸν πρὶν ἠγνοηκότα.
55 » Ὣς φάτο· μείδησε δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
» χειρί τε μὶν κατέρεξε· δέμας δ' ἤϊκτο γυναικί·
Ὡς ἀκριβῶς ἐπέγνωκεν ἅπαν ἐκ τοῦ ποιμένος,
ἐμειδίᾳ ἐν τῇ φρενὶ τῇ ἑαυτοῦ Ἀθήνη·
ὁμαλισθεὶς ἐν τῇ χειρὶ καὶ πρακτικῶς νοήσας
60 ὁπόσον ἔχρηζε μαθεῖν ἵνα δεττολογήσω,
χρήζων Ὁμήρου παίγνια σαφῶς σοι παριστάναι
τὸ, γυναικὶ δὲ ἤϊκτο, καλῇ τε καὶ μεγάλῃ·
καὶ ἀγλαὰ δὲ καὶ λαμπρὰ ἐπισταμένῃ ἔργα·
τοῦτο σημαίνει προφανῶς, ὡς ἀγνοῶν ἦν πρῶτον·
65 ἐκ τοῦ παιδὸς δὲ διδαχθεὶς ἠκριβωμένως ἄνω,
καὶ σφῶν εἴκασε φρόνησιν τῷ συνεργῷ γυναίῳ·
ἤτοι πάλιν κατήρξατο πανουργιῶν ὡς πρώην·
ὅσα δὲ πλάττει Ἀθηνᾶν λέγουσαν Ὀδυσσῆϊ,
αὐτὸς αὐτῷ ὁ Ὀδυσσεὺς, νῷ τῷ οἰκείῳ λέγει·

ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ.

Cap. 1. Μέγας ἀπ' οὐρανοῦ καὶ χαλεπὸς ἀγὼν Ὁμήρῳ καταγγέλλεται περὶ τῆς εἰς τὸ θεῖον ὀλιγωρίας· πάντη γὰρ ἠσέβησεν εἰ μηδὲν ἠλληγόρησεν· ἱερόσυλοι δὲ μῦθοι καὶ θεομάχου γέμοντες ἀπονοίας, δι' ἀμφοτέρων τῶν σωματίων μεμήνασιν· ὥς τε εἴ τις ἄνευ φιλοσόφου θεωρίας μηδενὸς αὐτοῖς ὑφεδρεύοντος ἀλληγορικοῦ τρόπου, νομίζοι κατὰ ποιητικὴν παράδοσιν εἰρῆσθαι, Σαλμωνεὺς ἄν, Ὅμηρος εἴη καὶ Τάνταλος ἀκόλαστον γλῶσσαν ἔχων αἰσχίστην νόσον· ὥς τε ἔμοιγε καὶ σφόδρα συμβέβηκε θαυμάζειν, πῶς ὁ δεισιδαίμων βίος ὁ ναοῖς καὶ τεμένεσι καὶ ταῖς διὰ ἔτους ἐν ταῖς περὶ θεῶν προτρεπόμενος ἑορταῖς, οὕτω τὴν ὁμηρικὴν ἀσέβειαν ἐνηγκάλισται φιλοστόργως τοὺς ἐναγεῖς λόγους διὰ στόματος ᾄδων· εὐθὺς γὰρ ἐκ πρώτης ἡλικίας τὰ νήπια τῶν ἀρτιμαθῶν παίδων, διδασκαλία παρ' ἐκείνῳ τιτθεύεται· καὶ μόνον οὐκ ἐνεσπαργανωμένοι τοῖς ἔπεσιν αὐτοῦ καθαπερεὶ ποτίμῳ γάλακτι τὰς ψυχὰς ἐπάρδομεν· ἀρχομένῳ δ' ἑκάστῳ συμπαρέστηκε καὶ κατ' ὀλίγον ἀπανδρουμένῳ· τελείοις δ' ἐνακμάζει καὶ κόρος οὐδεὶς ἄχρι γήρως· ἀλλὰ παυσάμενοι διψῶμεν αὐτοῦ πάλιν καὶ σχεδὸν ἓν πέρας Ὁμήρῳ παρ' ἀνθρώποις ὃ καὶ τοῦ βίου·

Cap. 2. Δι' ὧν σαφὲς οἶμαι καὶ πᾶσιν εὔδηλον· οὐδεμία κηλὶς ἐναγῶν μύθων τοῖς ἔπεσιν ἐνεσπείρηται· καθαρὰν καὶ παντὸς ἁγνεύουσαν λύσιν Ἰλιὰς πρώτη καὶ μετὰ ταύτην Ὀδύσσεια σύμφωνον ἑκατέρα περὶ τῆς ἰδίας εὐσεβείας κέκραγε φωνήν:

a) Οὐκ ἄν, ἔγωγε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.

a) Il. ζ· 129·

a) Νήπιοι οἱ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἰσοφαρίζειν:
οἷος μὲν ἐν ὑρανῷ διὰ τῶν ἐπῶν καθιέρωται Ζεὺς, ἀφανεῖ νεύματι σείων· ὡς δὲ Ποσειδῶνος ὁρμήσαντος αἰφνιδίως, b) τρέμεν ὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη. τὰ αὐτὰ
5 δ' ὑπὲρ Ἥρας ἄν τις εἴποι:
c) Σείσατο δ' ἐνὶ θρόνῳ· ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὄλυμπον.
ὁμοίως δὲ Ἀθηνᾶν παρεςάναι·
d) Θάμβησε δ' Αχιλεὺς· μετὰ δ' ἐτράπετ' αὐτίκα δ' ἔγνω
Παλλάδ' Ἀθηναίην· δεινὼ δὲ οἱ ὄσσε φάανθεν:
10 e) οἵη δ' Ἄρτεμις εἶσι κατ' ὔρεος ἰοχέαιρα
ἢ κατὰ Τηΰγετον περιμήκετον ἢ Ἐρύμανθον·
τερπομένη κάπροισι καὶ ὠκείαις ἐλάφοισιν·
ἃ μὲν γὰρ ἐξ ἴσυ καὶ κατὰ κοινὸν ὑπὲρ ἁπάντων ἱεροπρεπῶς τεθεολόγηται, τί δεῖ καὶ λέγειν· f) μάκαρες
15 θεοὶ αἰὲν ἐόντες g) καὶ ἄφθιτα μήδε' ἔχοντες· ἢ
νὴ Δία h) δωτῆρες ἑάων καὶ i) ῥεῖα ζώοντες.
k) ὐ γὰρ σῖτον ἔδυσ'· ὐ πίνυσ' αἴθοπα οἶνον·
τὔνεκ' αναίμονές εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
Cap. 3. Τίς ὖν ἐπὶ τύτοις Ὅμηρον ἀσεβῆ λέγειν τολμᾷ.
20 l) Ζεῦ κύδιςε μέγιςε κελαινεφὲς αἰθέρι ναίων.
m) ἠέλιός θ' ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακύεις·
καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα καὶ οἳ ὑπένερθε καμόντες
ἀνθρώπυς τίνυσθον ὅς τις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ·
ὑμεῖς μάρτυροι ἐςὲ τῆς Ὁμήρυ θεοσεβῦς προαιρέσεως
25 ὅτι πάθεσιν ἐξαιρέτοις ἐπὰν νεωκορῇ τὸ δαιμόνιον. ἐπεὶ κ' αὐτός ἐςι θεῖος· εἰ δ' ἀμαθῶς τινες ἄνθρωποι τὴν Ὁμηρικὴν ἀλληγορίαν ἀγνοῦσιν· ὐ δ' εἰς τὰ μυχία τῆς ἐκείνου σοφίας καταβεβήκασιν, ἀλλ' ἀβασάνιςος αὐτοῖς ἡ

a) Il. ο. 104. b) Il. ν. 18. c) Il. ϑ. 199. d) Il. α. 199. e) Od. ζ. 102. f) Od. ϑ. 306, μ. 371. 377. g) Il. ω. 88. h) Od. ϑ. 324. i) Od. δ. 805. k) Il. ε. 342. l) Il. β. 412. m) Il γ. 276. seqq.

τῆς ἀληθείας κρίσις ἔῤῥιπται. καὶ τὸ φιλοσόφως ῥηθὲν οὐκ εἰδότες, ὃ μυθικῶς δοκεῖ πλάσαι προσαρμόζουσιν, οὗτοι μὲν ἐῤῥέτωσαν· ἡμεῖς δ' οἱ τῶν ἀβεβήλων ἐντὸς περιραντηρίων ἡγνίσμεθα, σεμνὴν ὑπὸ νόμῳ τῶν ποιημά-
5 των τὴν ἀλήθειαν ἰχνεύωμεν·

Cap. 4. Ἐῤῥίφθω δὲ καὶ Πλάτων ὁ κόλαξ Ὁμήρου συκοφάντης ἔνδοξον ἀπὸ τῆς ἰδίας πολιτείας τὸν φυγάδα προπέμπων λευκοῖς ἐρίοις ἀνεστεμμένον καὶ πολυτελεῖ μύρῳ τὴν κεφαλὴν διάβροχον· οὐδ' Ἐπικούρου φροντὶς
10 ἡμῖν· ὅς τῆς ἀσέμνου περὶ τοὺς ἰδίους κήπους ἡδονῆς γεωργός ἐστιν ἅπασαν ὁμοῦ ποιητικὴν ὥς περ ὀλέθριον μύθων δέλεαρ ἀφοσιούμενος· πρὸς οὓς μέγα δή τι στενάξας, εἴποιμ' ἂν, εὐλόγως·

a) ὢ πόποι· οἷον δή νυ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται·

15 καὶ τὸ πικρότατον ἀρχὴν ἑκάτεροι τῶν παρ' ἑαυτοῖς δογμάτων ἔχοντες Ὅμηρον· ἀφ' οὗ τὰ πλεῖστα τῆς ἐπιστήμης ὠφέληνται, περὶ τοῦτον ἀχαρίστως εἰσὶν ἀσεβεῖς· ἀλλ' ὑπὲρ μὲν Ἐπικούρου καὶ Πλάτωνος, αὖθις ἐξέσται λέγειν.

20 Cap. 5 Νυνὶ δ' ἀναγκαῖον ἴσως μικρὰ καὶ σύντομα περὶ τῆς ἀλληγορίας τεχνολογῆσαι· σχεδὸν γὰρ αὐτὸ τοὔνομα καὶ λίαν ἐτύμως εἰρημένον, ἐλέγχει τὴν δύναμιν αὐτῆς. ὁ γὰρ ἄλλα μὲν ἀγορεύων τρόπος· ἕτερα δὲ ὧν λέγει σημαίνων, ἐπωνύμως ἀλληγορία καλεῖται· καθάπερ Ἀρχί-
25 λοχος μὲν ἐν τοῖς θρακικοῖς ἀπειλημμένος δεινοῖς, τὸν πόλεμον εἰκάζει θαλαττίῳ κλύδωνι· λέγων ὧδε πως b).

Γλαῦκε ὅρα· βαθὺς γὰρ ἤδη κύμασι ταράσσεται
πόντος· ἀμφὶ δ' ἄκρα γύρεον ὄρθιον ἵσταται νέφος·
σῆμα χειμῶνος. κιχάνει δ' ἐξ ἀελπτίης φόβος·

a) Od. α. 32. b) Cf. Plut. de superst., Brunck. anecd. veter. poet. T. I. 42. XIII.

ἐν ἱκανοῖς δὲ καὶ τὸν Μιτυληναῖον μελοποιὸν εὑρήσομεν ἀλληγοροῦντα· τὰς γὰρ τυραννικὰς ταραχὰς ἐξ ἴσου χειμερίῳ προσεικάζει καταστήματι. θαλάσσης ἀσυνέτημι· τῶν ἀνέμων στάσιν a).

5 Τὸ μὲν γὰρ ἔνθεν κῦμα κυλίνδεται·
τὸ δ' ἔνθεν· ἄμμες δ' ἂν τὸ μέσον ναΐ
φορήμεθα σὺν μελαίνα
χειμῶνι μοχθεῦντες μεγάλῳ· καλὰ
περάμεν γὰρ ἄντλος ἱστοπέδαν ἔχει·
10 λαῖφος δὲ πᾶν ζάδηλον ἤδη
καὶ λακίδες μεγάλαι. κατ' αὐτὸ
χολαῖσι δ' ἄγκυραι·

τίς οὐκ ἂν εὐθὺς ἐκ τῆς προτρεχούσης περὶ τὸν πόντον εἰκασίας, ἀνδρῶν πλωϊζομένων θαλάττιον εἶναι νομίσειε
15 φόβον· ἀλλ' οὐχ οὕτως ἔχει. Μύρσιλος γὰρ ὁ δηλούμενός ἐστι· καὶ τυραννικὴ κατὰ Μιτυληναίων ἐγειρομένη σύστασις· ὁμοίως δὲ τὰ ὑπὸ τούτου αἰνιττόμενος, ἑτέρωθί που λέγει b).

Τό δ' αὖτε κῦμα τῷ προτέρω νέμω στίχει·
20 παρέξει δ' ἄμμι πόνον πολὺν ἄντλην·

ἐπεὶ καὶ ναὸς ἐμβαίνει κατακόρως ἐν ταῖς ἀλληγορίαις ὁ νησιώτης θαλασσεύει· καὶ τὰ πλεῖστα τῶν διὰ τοὺς τυράννους ἐπεχόντων κακῶν πελαγείοις χειμῶσιν εἰκάζει· καὶ μὴν ὁ Τήϊος Ἀνακρέων ἑταιρικὸν φρόνημα καὶ σοβαρᾶς
25 γυναικὸς ὑπερηφανίαν ὀνειδίζων, τὸν ἐν αὐτῇ σκιρτῶντα νοῦν ὡς ἵππον ἠλληγόρησεν· οὕτω λέγων·

c) Πῶλε Θρηϊκίη· τί δή με
λοξὸν ὄμμασι βλέπουσα,

a) Cf. Alcaei ed. F. Ursinii carm. poët. lyr., p. 102. Steph. fragm. lyr. p. 17., Walckenar. ad Ammon. p. 114. b) Steph. ib. etc. c) Carm. νή.

νηλεῶς φεύγεις· δοκέεις δέ
μ' ὐδὲν εἰδέναι σοφόν·
ἴσθι τοι καλῶς μὲν ἄν τοι
τὸν χαλινὸν ἐμβάλοιμι·
5 ἡνίας δ' ἔχων, ϛρέφοιμ'
ἀμφὶ τέρματα δρόμου·
νῦν δὲ λειμῶνας τε βόσκεαι
κῦφα τὲ σκιρτοῖσα παίζεις
δεξιὸν γὰρ ἱπποπείρην
10 ὐχ' ἔζεις ἐπεμβάτην·

Καθόλυ μακρὸς ἂν, εἴην ἐπεξιὼν ἕκαϛα τῶν παρὰ ποιηταῖς καὶ συγγραφεῦσιν ἠλληγορημένων· ἀπόχρη ὀλίγαις εἰκόσι τὴν ὅλην τοῦ πράγματος τεκμηρώσασθαι φύσιν· ἀλλ' οὐδ' αὐτὸς Ὅμηρος ἀμφιβόλαις ἔσθ' ὅτε καὶ ζητου-15 μέναις ἔτι ταῖς ἀλληγορίαις εὑρίσκεται χρώμενος, ἐν ἀρχῇ τὸν τρόπον ἡμῖν τῆς ἑρμηνείας παραδέδωκε τοῦτον· ἐν οἷς Ὀδυσσεὺς τὰ πολέμου καὶ μάχης κακὰ διεξιὼν φησίν·

a) Ἧ ὅτε πλείϛην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν·
ἀμητὸς δ' ὀλίγιϛος ἐπὴν κλίνησι τάλαντα
20 Ζεύς·

τὸ μὲν γὰρ λεγόμενον ἐϛὶ γεωργία· τὸ δὲ νοούμενον μάχη· πλὴν ὅμως δι' ἐναντίων ἀλλήλοις πραγμάτων τὸ δηλούμενον ἐπείπομεν·

Cap. 6. Ὁπότ' οὖν συνήθης μὲν ἅπασι τοῖς ἄλλοις ὁ 25 τῆς ἀλληγορίας τρόπος· ἠγνόηται δὲ οὐδὲ παρ' Ὁμήρω, τί παθόντες ὅσα φαύλως ἔχειν δοκεῖ περὶ θεῶν, οὐ διὰ τοιαύτης ἀπολογίας θεραπεύσομεν· τάξις δέ μοι γενήσεται τῶν λόγων ἡ τῶν Ὁμηρικῶν ἐπῶν τάξις· ἐν ἑκάϛῃ ῥαψῳδία διὰ λεπτῆς ἐπιϛήμης ἐπιδεικνύντι τὰ περὶ θεῶν

a) Il. τ. 222.

ἠλληγορημένα· ὁ τοίνυν μιαρὸς αἰεὶ καὶ βάσκανος φθόνος, οὐδὲ τῆς πρώτης ἐν ἀρχῇ, πέφευγεν πολὺς δ' αὐτῷ θρυλεῖται περὶ τῆς Ἀπόλλωνος ὀργῆς λόγος· ὅτι τοὺς οὐδὲ αἰτίους Ἕλληνας, οἱ μάτην ἀφεθέντες οἷς οἱ παρανάλωσαν· καὶ οὕτως ἄδικός ἐστιν ἡ τούτου μῆνις· ὥσθ' ὁ μὲν ὑβρίσας Χρύσην Ἀγαμέμνων, οὐδὲν ἐξαίρετον ἔπαθεν· ὀφείλων εἴ περ ἠδίκει κολασθῆναι· οἱ δ' ἐπιβοήσαντες

a) Αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα,

τῆς ἀγνωμοσύνης τοῦ μὴ πεπεισμένου γεγόνασι παρανάλωμα· πλὴν ἔγωγε τὴν ὑπολελημμένην ἐν τοῖς ἔπεσιν ἀλήθειαν ἀκριβῶς διαθρήσας, οὐκ Ἀπόλλωνος ὀργὴν οἶμαι ταῦτα· λοιμικῆς δὲ νόσου κακόν· οὐ θεόπεμπτον ἀλλ' αὐτόματον φθορὰν συστάντος τότε καὶ πολλαχῇ· ὥστε καὶ μέχρι τῶν δεῦρο χρόνων ἐκνέμεσθαι τὸν ἀνθρώπινον βίον· ὅτι μὲν τοίνυν ὁ αὐτὸς Ἀπόλλων ἡλίῳ καὶ θεὸς εἷς δυσὶν ὀνόμασι κοσμεῖται, σαφὲς ὑμῖν εἴ τε τῶν μυστικῶν λόγων οὓς αἱ ἀπόρρητοι τελεταὶ θεολογοῦσι καὶ τὸ δημῶδες ἄνω καὶ κάτω θρυλούμενον· ἥλιος Ἀπόλλων· ὁ δέ γε Ἀπόλλων ἥλιος.

Cap. 7. Ἠκρίβωται δ' ἡ περὶ τούτων ἀπόδειξις καὶ Ἀπολλοδώρῳ περὶ πᾶσαν ἱστορίαν ἀνδρὶ δεινῷ· τοῦτ' ἔγωγε τὴν ἐπὶ πλέον ἐξεργασίαν καὶ ἀκαίρου λόγου περιττὸν ὑπερθήσομαι μῆκος· ἐκεῖνο δ' ὃ ἐκ τῆς ἡμετέρας εἰκασίας ἀναγκαῖον εἰπεῖν οὐ παρήσω· δεικνὺς ὅτι καὶ καθ' Ὅμηρον αὐτός ἐστιν Ἀπόλλων καὶ ἥλιος· τοῦτο δ' εἰ λεπτῶς ἐθέλει σκοπεῖν τις ἐξ ἁπάντων εὑρήσει τῶν ἐπιθέτων γνώριμον· ἀμέλει Φοῖβον αὐτὸν εἴωθε συνεχῶς ὀνομάζειν· οὐ μὰ Δία οὐκ ἀπὸ Φοίβης ἣν Λητοῦς φασιν εἶναι μητέρα· σύνηθες γὰρ Ὁμήρῳ τοῖς πατρόθεν ἐπιθέτοις χρῆσθαι·

a) Il. α. 23.

τὰ δ' ἐκ μακρῶν, οὐκ ἂν εὕροι τις ὅλως παρ' αὐτῷ.
Φοῖβον οὖν, ἀπὸ τῶν ἀκτίνων λαμπρὸν αὐτὸν ὀνομάζει·
τὸ μόνον ἡλίῳ προσὸν ἐξ ἴσυ Ἀπόλλωνι· a) καὶ μὴν οὐ
δ' ἑκάεργον εἰκός ἐστιν Ἑκαέργης ὁμώνυμον εἶναι τῆς ἐξ
5 Ὑπερβορέων ἀπαρχὰς ἐπὶ Δῆλον ἐνεγκούσης· ἀλλ'
ἐστιν ἐτύμως ἑκάεργος, ὁ τὰ ἕκαθεν ἐργαζόμενος· τυτέστιν
ὁ ἥλιος πόῤῥωθεν ὁ ἀφεστὼς τῆς ἡμετέρας γῆς ὡρῶν ειων
γεωργὸς εὐκαίρως ἐφίσταται τῇ γῇ χειμῶσι ἀντιμετρῶν
καὶ πρωτοῦ τε καὶ σπορᾶς ἀμητοῦ τε καὶ τῶν κατὰ γεω-
10 μορίαν ἔργων αἴτιος ἀνθρώποις γενόμενος· b) λυκηγενέ-
την δὲ προσηγόρευσεν αὐτὸν, οὐχ ὡς ἐν Λυκίᾳ γεγεννη-
μένον· ἔξω γὰρ οὖν τῆς ὁμηρικῆς ἀναγνώσεως οὗτος ὁ
νεώτερος μῦθος· ἀλλ' ὥς περ οἶμαι c) τὴν ἡμέραν ἠρι-
γένειαν ὀνομάζει τὴν τὸ ἦρ γεννῶσαν ὅπερ ἐστὶν ὄρθρον,
15 οὕτω λυκηγενῆ προσηγόρευσε τὸν ἥλιον· ἐπειδὴ τοῦ κατὰ
τὴν αἴθριον ὥραν λυκαυγοῦς, αὐτός ἐστιν αἴτιος· ἢ ὅτι τὸν
λυκάβαντα γεννᾷ τουτέστι τὸν ἐνιαυτόν· ὅρος γὰρ ἐτησίυ
χρόνυ διαδραμὼν ἥλιος ἐν μέρει τὰ δώδεκα ζώδια· καὶ μὴν
χρυσάορον αὐτὸν ὠνόμασεν. οὐχ ὡς ὑπεζωσμένον χρυσῦν
20 ξίφος· ἀνοίκιον γὰρ Ἀπόλλωνι τὸ ὅπλον· τοξότης γὰρ ὁ
θεός· ἀλλ' ἐπειδήπερ ἐξ ἀνατολῶν χρυσῷ μάλιστα τὸ φέγ-
γος ὁραθὲν ἔοικεν, εὑρέθη πρέπον ἐπίθετον ἡλίῳ διὰ τὰς
ἀκτῖνας ὁ χρυσάορ· d) ὅθεν οἶμαι κἂν τῇ θεομαχίᾳ Πο-
σειδάων ἵσταται διαμιλλώμενος· ἀεὶ γὰρ ἄπιστος ἔχθρα
25 πυρὶ καὶ ὕδατι τῶν δύο στοιχείων ἐναντίαν προσάλληλα
φύσιν ἀποκεκληρωμένων· διάτοῦθ' ὁ Ποσειδῶν ὑγρά τις
ὕλη καὶ περὶ τὴν πόσιν οὕτως ὠνομασμένος, ἐξ ἀντιπά-
λου μάχεται ταῖς διαπύροις ἀκτῖσι τοῦ ἡλίυ· πρὸς γὰρ
Ἀπόλλωνα ποίαν ἔχει πρόφασιν ἐξαίρετον ἀπεχθείας·

a) Il. α. 47. b) Il. δ. 101. 119. c) Il. α. 477. d) Il. υ. 67.

Cap. 8. Ταῦτα τοίνυν αἱρέσεται, ἀνθ' ὅτου ποτὲ τὸν αὐτὸν ἀπεφηνάμην ἥλιον Ἀπόλλωνι καί τι πειρώμενος κατασκευάζειν· αἱ λοιμικαὶ νόσοι τὴν μεγίστην ἔχουσι τῆς φθορᾶς πρόφασιν τὸν ἥλιον· ὅταν μὲν γὰρ ἡ θέρειος αὐτὸν μαλακὴ καὶ πραεῖα δι' εὐκράτου τῆς ἀλέας ἡσυχῇ διαθάλπεται σωτήριον ἀνθρώποις ἐπιμειδιᾷ φέγγος, αὐχμηρὰ δὲ καὶ διάπυρος ἐκκαίουσα, νοσηροὺς ἀπὸ γῆς ἀτμοὺς ἀφέλκεται· κάμνοντα δὲ τὰ σώματα καὶ διὰ τὴν ἀήθη τοῦ περιέχοντος τροπὴν νοσοῦντα, λοιμικοῖς πάθεσιν ἀναλοῦται· τῶν δ' ὀξέων συμφορῶν αἴτιον Ὅμηρος ὑπεστήσατο τὸν Ἀπόλλωνα· διαρρήδην τοῖς αἰφνιδίοις θανάτοις ἐπιγράφων τὸν θεόν· φησὶ γάρ·

a) Ἐλθὼν ἀργυρότοξος Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξύν·
οἷς ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν·

ἐπειδήπερ οὖν ἕνα μὲν καὶ τὸν αὐτὸν ὑφίσταται τῷ Ἀπόλλωνι τὸν ἥλιον· ἐκ δὲ τοῦ ἡλίου τὰ τοιαῦτα τῶν παθημάτων συνίσταται, φυσικῶς ἐπέστησε τῷ λοιμῷ τὸν Ἀπόλλωνα· καὶ ὅτι καθ' ὃν καιρὸν συνέβαινε τοὺς Ἕλληνας ἐν τῷ λοιμῷ νοσεῖν θέρειος ἦν ὁ καιρός, ἤδη πειράσομαι δηλώσειν· ὥς τε οὐκ ὀργὴν Ἀπόλλωνος ἀλλ' αὐτομάτου φθορὰν ἀέρος εἶναι τὸ συμβεβηκός· αὐτίκα τῶν ἡμερῶν τὸ μῆκος εἰς πλείστην ἀμετρίαν ἐκτεινόμενον, ἐλέγχει τὴν ἀκμὴν τοῦ θέρους·

b) ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται·

μία γὰρ ἀπὸ τῆς Ἀγαμέμνονος ἀριστείας ἐπὶ τὴν Ἀχιλλέως ἄνοπλον ἔξοδον ἡμέρα παρατείνεται· καὶ τὸ μεῖζον οὐδ' ὁλόκληρος·

c) Ἠέλιον γὰρ ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
πέμψεν ἐπ' ὠκεανοῖο ῥοὰς ἀέκοντα νέεσθαι·

a) Od. ο. 409. b) Od. σ. 366. c) Il. σ. 239.

χρεοκοπήσασα τῶν ὑπολειπομένων ὡρῶν οὐκ ὀλίγον οἶμαι μέρος·

Cap. 9. Αἱ δὲ μεταξὺ πράξεις εἰς ὀκτὼ ῥαψῳδίας μερίζονται· καὶ πρώτη μὲν a) ἡ ἐπὶ διάδι μάχη· πολλὰς ἀν-
5 δραγαθίας ἑκατέρων ἐμπεριέχουσα· μετ' αὐτὴν δὲ, b) ἡ παρὰ τοῖς ἑλληνικοῖς τείχεσι· c) καὶ τρίτην προςτίθημι τὴν ἐπὶ ναυσὶ μάχην· ἄχρι τῆς ἀναιρέσεως Πατρόκλε· καὶ τῆς δι' ἐκεῖνον Ἀχιλλέως ἐξόδε· πλὴν ὅμως τὸν ἀριθμὸν οὕτω πολὺν ὄντα τῶν ἔργων, οὐκ ἄπιςον ἡ θέρειος ὥρα
10 πεποίηκεν· αἵ τε νύκτες ἥκιςα χειμέριοι· πῶς ἂν, κρύες ἐτόλμησεν Ἕκτωρ ταῖς ἀχαϊκαῖς ἐπινυκτερεῦσαι ναυσὶν d) οὐ δ' ἂν, αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπὴ διὰ τῦ βαρβαρικῦ στρατεύματος ἐπανηγυρίζετο· στιβὰς γὰρ ἐλεεινὴ καὶ ςρατόπεδα τοῖς πολεμῦσι χειμῶνες εὐτρεπίζεται· τῶν δ' ὑ-
15 παίθρων ἀγώνων ἐκτὸς εἰσιν· ὡς τ' ὑκ ἂν, Ἕκτωρ τὴν πόλιν ἐκλιπὼν ἐν ᾗ μετ' ἀσφαλείας διέτριβεν· ἐλθὼν ἂν, ἐπὶ τῇ θαλάττῃ γυμνὰ τὰ στρατεύματα καθίδρυσε· πῶς δὲ τῶν κατὰ συμμαχίαν ἐληλυθότων ἕκαςος οὕτω ῥιψοκίνδυνος ἦν, ὡς παρ' ὥραν ἐφεδρεύειν τοῖς πολεμίοις·
20 καὶ μάλιστα τῆς Ἴδης ὑπερκειμένης· ὄρους δυσχειμέρου· καὶ ῥεῖθρα ποταμῶν ἄπειρα πηγαζούσης· ἐκρήγνυται γὰρ ἀπὸ τῶν κατὰ μέρη λαγόνων·

e) Ῥῆσός θ' Ἑπτάπορός τε Κάρησός τε Ῥοδιός τε·
Γρήνικός τε καὶ Αἴσηπος δῖος τε Σκάμανδρος
25 καὶ Σιμόεις·

οἳ δίχα τῶν ἀπ' ὐρανοῦ φερομένων ὑετῶν ἱκανοὶ τὸ πεδίον ἦσαν ἐκλιμνάσαι· φέρε δ' οὖν ὑπ' ἀναισθησίας τοὺς βαρβάρους τὸ ἀσύμφορον ἑλέσθαι τί ποιεῖν ἀντί τινος

a) Il. λ. 166. b) Il. μ. ν. ξ. c) Il. ο. π. ρ. σ. d) Il. κ. 12.
e) Il. μ. 20.

οἱ πάντα φρονήσει διαφέροντες Ἕλληνες ἐπιλεξάμενοι τοὺς ἀρίστους, ἐπὶ τὴν κατασκοπὴν νύκτωρ ἀποπέμπουσιν. ἵν' ἐκ τοῦ κατορθῶσαί τι τηλικοῦτον ὠφεληθῶσιν, ὁπόση βλάβη διαμαρτόντων ἀπήντα. νιφετὸς γὰρ εἷς καὶ χειμερίων
5 ὑδάτων ἐπομβρία, ῥᾳδίως ἂν ἀμφοτέρους κατέκλυσεν· ἐγὼ μὲν γὰρ αὐτὴν νομίζω τὴν ἀπὸ τῆς πόλεως ἔξοδον ἐπὶ τὴν μάχην, ἐκ ἄλλού τινος εἶναι καιροῦ σημεῖον ἢ θέρους. ἅπας γὰρ ἀναπαύεται πόλεμος ἐν χειμῶνι· καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους ἐπιχειρίαν ἄγουσιν· οὐθ' ὅπλα δυνά-
10 μενοι βαστάζειν, οὔτε τὰς πολεμικὰς ὑπηρεσίας φέρειν· πῶς γὰρ ἢ διῶξαι ῥᾴδιον ἢ φυγεῖν· πῶς δ' ἄν, αἱ χεῖρες εὐστοχείᾳ βάλλοιεν ὑπὸ τοῦ κρύυ δεδεμέναι· θέρει δὲ τῷ μεσαιτάτῳ τὰ πλήθη τέτραπται πρὸς τὴν μάχην· καὶ τοῦθ' ὅτι τοιοῦτόν ἐστιν, ἀπ' οὐδεμιᾶς εἰκασίας ἀλλ' ἐναργῶς
15 σκεπτέον·

Cap. 10. Μετὰ γὰρ τὴν στρατηγικὴν Ἀγαμέμνονος διάπειραν, ἐξαναστάντες οἱ Ἕλληνες ἐπὶ τὰς ναῦς κατατρέχουσιν·

a) ὑπὸ δ' ἦρσον ἕρματα νηῶν·
20 οὐ δήπυ ἢ κατὰ πρῴραν ἐναντίων ἑστηκότων ἀνέμων· οὐδ' ἀπειλούσης τῆς θαλάττης· τίς γὰρ ἄν, ἦν κυβερνήτης ἐπὶ πρόδηλον οὕτω κίνδυνον ἐξιῦσιν· ἄλλως τε μήδ' ὀλίγην περαιῦσθαι μέλλουσιν αὐτοῖς θάλασσαν· οὐ γὰρ εἰς Τένεδον ἀπῇρον· οὐδ' ἐπὶ Λέσβου καὶ Χίου παρευτρεπίζον-
25 το τὸν πλοῦν· ἡ δ' Ἑλλὰς ἀπῴκιστο πόρρω καὶ τὸ πέλαγος ἦν χαλεπόν· ὃ καὶ θέρους ποτὲ πλέοντες ἐσφάλησαν· ἔτι τοίνυν φερομένων ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας αὐτῶν, ἐγείρεται δαψιλὴς κόνις·

b) οἱ δ' ἀλαλητῷ

a) Il. β. 134. b) Il. β. 149.

νῆας ἐπεσσεύοντο· ποδῶν δ' ὑπένερθε κονίη
ἵςατ' ἀειρομένη·
τίνι τρόπῳ τῆς γῆς ἔτι διάβροχον ἐχούσης τοὔδαφος· ἔν
τε ταῖς ἐφεξῆς παρατάξεσιν εἴωθε συνεχῶς λέγειν,
5 a) λευκοὶ ὕπερθε γένοντο κονισσάλῳ· ὅν ῥα δι' αὐτῶν.
ὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων·
τί δ' ἐπὶ τῦ τετρωμένου Σαρπηδόνος οὐ ῥιπὴ βόρειος
b) ζώςγει ἐπιπνείουσα, κακῶς κεκαφηότα θυμὸν
ἀναψύξεως δεομένυ τῦ σώματος ἐν ἀέρι διαπύρῳ· καὶ πά-
10 λιν ἑτέρωθί πυ·
c) δίψῃ καὶ καρχαλέοι κεκονιζομένοι ἐκ πεδίοιο·
καὶ d) ἱδρῶ ἀπεψύχοντο πίον τ' ἀκέοντό τε δίψαν·
ἅπερ ἐν χειμῶνι μὲν ἀμήχανα συμβῆναί τινι· θέρους δὲ
μαχομένοις ἦν ἀλεξήματα· τί δεῖ τὰ πολλὰ μηκύνειν·
15 σχεδὸν γὰρ ἀπόχρη κἂν εἴ τι τῶν εἰρημένων ἐναπεδείξα-
μεν ἐκφῆναι τῦ ἔτους τὸν καιρόν·
e) καίοντο πτελέαι τε καὶ ἰτέαι ἠ δὲ μυρῖκαι·
καίετο δὲ λωτός τε ἰδὲ θρύον ἠ δὲ κύπειρον·
Cap. 11 Εἰ δὲ θέρος μὲν, ὁμολογεῖται κατ' ἐκεῖνον
20 εἶναι τὸν χρόνον· αἱ δὲ νόσοι περὶ τὴν θέρειον ὥραν συ-
νίςανται· τῶν δὲ λοιμικῶν παθημάτων προςάτης Ἀπόλ-
λων, τί λοιπὸν ἢ δοκεῖν τὸ συμβεβηκὸς οὐ θεοῦ μῆνιν·
ἀλλὰ συντυχίαν ἀέρος γενέσθαι· σφόδρα γοῦν πιθανῶς
Ἡρόδικος ἀποφαίνεται· μηδ' ὅλην τὴν δεκαετίαν ἐν Ἰλίῳ
25 μεμενηκέναι τοὺς Ἕλληνας· ἀλλ' ἐπὶ τέλει τῦ καθειμαρ-
μένου χρόνου τῆς ἁλώσεως ἐληλυθέναι· καὶ γὰρ ἦν ἄλο-
γον εἰδότας ἐξ ὧν προεῖπεν ὁ Κάλχας· ὅτι τῷ δεκάτῳ
πόλιν αἱρήσουσιν εὐρυάγυιαν· ἐπ' οὐδενὶ χρησίμῳ τοσῦ-

a) Il. ε. 503. b) Il. ε. 698. c) Il. φ. 541. d) Il. χ. 2.
e) Il. φ. 350.

των ἐτῶν ἀργίαν ἀναλίσκειν· ἀλλ' εἰκὸς ἐν τοῖς μεταξὺ καιροῖς περιπλέοντας ἄνω καὶ κάτω τὴν Ἀσίαν, ἅμα τάς τε πολεμιστηρίους ἀσκήσεις ὑπογυμνάζειν· καὶ λαφύρων τὸ στρατόπεδον ἐμπιπλάναι· τοῦ δεκάτου δ' ἐνστάντος ἔτους ἐν
5 ᾧ πεπρωμένον ἦν τὸ τῆς ἁλώσεως τέλος, ἀθρόους καταχθῆναι· κοῖλα δ' αὐτοὺς τενάγη καὶ τόπος ἑλώδης ἐξεδέχετο· καὶ διὰ τοῦτο θέρους ἐνστάντος, ἡ λοιμικὴ νόσος ἐγκατέσκηψε·

Cap. 12. Νῦν τοίνυν καὶ τὰ κατὰ μέρος εἰρημένα περὶ
10 τῆς νόσου διασκεψώμεθα· σχεδὸν γὰρ ἅπαντα συνάψει τοῖς ὑφ' ἡμῶν λεγομένοις· καὶ πρώτην γε φυσικὴν ὑπεστήσατο τὴν φερομένην ἀπὸ τῶν οἰστῶν φωνήν· οὐ μὰ Δί', οὐ μυθικῶς βέλη φθεγγόμενα τερατευόμενος· ἀλλ' ἔστιν ἐν τῷ στίχῳ θεωρία φιλόσοφος·

15 a) ἔκλαγξαν δ' ἄρ οἰστοὶ ἐπ' ὤμων χωομένοιο
αὐτοῦ κινηθέντος·

εἰσὶ γὰρ εἰσί τινες οὐράνιοι μεθ' ἁρμονίας ἐμμελεῖς ἦχοι κατὰ τὴν ἀΐδιον φορὰν ἀποψαλλόμενοι· μάλιστα δὲ τῆς ἡλιακῆς περιόδου συντόνως φερομένης· οὐ γὰρ δή που ῥάβ-
20 δῳ μὲν ὑγρᾷ πλήξας τίς εἰκῇ τὸν ἀέρα· καὶ λίθον ἀπὸ σφενδόνης ἀφεὶς ῥοίζους ἀποτελεῖ, καὶ συριγμὸς οὕτω βαρύφθογγον· τηλικούτων δὲ σωμάτων ἡ κυκλοπόρος βία δρόμοις ἀπ' ἀνατολῶν εἰς δύσιν ἁρματηλατουμένη μεθ' ἡσυχίας τὸν σφοδρὸν ὁδοιπορεῖ νόμον· τούτους δὲ διηνε-
25 κῶς οὐρανῷ τελουμένους φθόγγους, ἀγνοοῦμεν ἢ διὰ τὴν ἀπὸ πρώτης γονῆς συνήθειαν ἐνδεχῶς ἐνοικοῦσαν ἡμῖν, ἢ διὰ τὴν ἄμετρον ὑπερβολὴν τοῦ διαστήματος· ἐκλυομένου τοῦ ψόφου τῷ διείργοντι μέτρῳ· καὶ τοῦθ' ὅτι ταὐτόν ἐστιν, ὁ φυγαδεύων Ὅμηρον ἐκ τῆς ἰδίας πολιτείας συ-

a) Il. α. 46.

γνικατανεῖ Πλάτων οὕτω λέγων· ἔτι δὲ τῶν κύκλων αὐτῶ ἄνωθεν ἐφ' ἑκάςȣ βεβηκέναι σειρῆνα συμπεριφερομένην, φωνὴν μίαν ἱεῖσαν ἔνατον· ἁπασῶν δ' ὀκτὼ οὐσῶν, μίαν ἁρμονίαν συμφωνεῖν· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Ἐφέσιος Ἀλέξαν-
5 δρος ἐπεξελθὼν ὅπως κατὰ τάξιν οἱ πλάνητες ἀςέρες ὁδεύȣσιν, ἐπάγει περὶ τῶν ἑκάςȣ φθόγγων·

πάντες δ' ἑπτὰ τόνοιο λύρης φθόγγοισι συνῳδεῖν
ἁρμονίην προσέχουσι· διαςὰς ἄλλος ἐπ' ἄλλου

δι' ὧν ἂν εἴη γνώριμον ὡς οὐ κωφὸς οὐ δ' ἄφθογγος ἐςὶν
10 ὁ κόσμος·

Cap. 13. Ἀρχὴ δὲ ταύτης τῆς δόξης Ὅμηρος εἰπὼν τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας ἀλληγορικῶς βέλη. προςθεὶς δ' ὅτι φερόμεναι διὰ τȣ ἀέρος ἔγκλαξαν ἰδίαν ἔνθεόν τινα φωνήν· τὰ κοινὰ δὲ τῶν φθόγγων παραςήσας, ἐπὶ τὸ ἴδιον
15 εὐθὺς τȣ λόγου μετέβη· προςθείς,

a) ὁ δ' ἤϊε νυκτὶ ἐοικώς·

οὐ γὰρ ἀκήρατον φῶς οὐδ' ἀμιγὲς ἀχλύος μελαίνης ὑφίςαται τὸ τȣ ἡλίου· νυκτί δ' αὐτὸν ἐθόλωσεν ὁποία σχεδὸν εἴωθεν ἐν τοῖς λοιμικοῖς πάθεσιν ἐπιπροςθεῖν τῷ δι'
20 ἡμέρας φέγγει. πῶς γε μὴν τοξάζειν ἐσπουδακὼς Ἀπόλλων·

b) ἕζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν μετὰ δ' ἰόν ἕηκεν·
δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο·

εἰ γὰρ οὖν δι' ὀργὴν ἐτόξευεν, ἐγγὺς ἔδει τιτρωσκομένοις ἑςάναι τὸν βάλλοντα· νῦν δ' ἀλληγορῶν τὸν ἥλιον, εἰ-
25 κότως ἄπωθεν αὐτοῦ τὴν φορὰν τῆς λοιμικῆς ἀκτῖνος ὑπεςήσατο·

Cap. 14. Καὶ μὴν ἐναργέστατον ἐπιφέρει μετὰ τοῦτο σημεῖον εἰπών·

c) οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπῴχετο καὶ κύνας ἀργούς·

a) Il. α. 47. b) Il. α. 48. c) Il. α. 50.

οὐ γὰρ οὕτως ἄκριτον ἦν παρανάλωμα τῆς Ἀπόλλωνος ὀργῆς τὰ ἄλογα τῶν ζώων· οὐ δ' ἂν, ὁ θυμὸς ἀφρόνως ἡμιόνοις ἐνήκμαζε καὶ κυσίν· ὡς τὸ θρᾳκικὸν ἀνδράποδον Ὁμήρου κατεξανίσταται· λέγω δὲ τὸν ἀμφιπολίτην Ζωΐλον
5 ἄνω καὶ κάτω τοιούτους τινὰς λήρους φληναφῆντα· Ὅμηρος δὲ καὶ σφόδρα φυσικῶς τὴν περὶ τὰ λοιμικὰ τῶν παθημάτων συντυχίαν διὰ τούτου παρίστησιν· αἱ γὰρ ἐμπειρίαι ἰατρικῆς τε καὶ φιλοσοφίας ἔχουσαι δὶ ἀκριβοῦς πα- παρατηρήσεως, ἔγνωσαν ἐν ταῖς λοιμικαῖς νόσοις τὸ δει-
10 νὸν ἀπὸ τῶν τετραπόδων ζώων ἀρχόμενον· κατ' ἄμφω δ' ἡ πρόφασις ἐστιν εὔλογος ὥς τ' εὐάλωτα πρὸς τὸ δεινὸν εἶναι· τῆς τε γὰρ διαίτης τὶ ἀκρυβὲς θηρᾶται· δι' ἣν ἀταμιεύτως σιτίων τὲ καὶ ποτῶν πιμπλάμενα διαφθείρεται· μηδενὸς λογισμοῦ τὴν ἐπὶ τὸ πλεῖον ὁρμὴν χαλινοῦντος·
15 ἐπειθ' ὃ καὶ μᾶλλον ἀληθές ἐστιν, οἱ μὲν ἄνθρωποι μεταρσίοις ταῖς ἀναπνοαῖς τὸν καθαρώτατον ἕλκοντες ἀέρα, βραδύτερον ἁλίσκονται τῷ πάθει· τὰ δ' ἐπὶ γῆς ἐῤῥιμένα ζῶα, τοὺς νοσώδεις ἐκεῖθεν ἀτμοὺς εὐμαρέστερον ἕλκει· πάνυ γε μὴν ἀληθῶς οὐκ ἐν ἀρτίοις ἡμέραις τὴν ἀπαλλα-
20 γὴν τῆς νόσου δεδήλωκεν, ἀλλ' ἐν περιτταῖς·

a) ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὤχετο κῆλα θεοῖο·

μάλιστα γὰρ ἐν τῇ παρ' ἕκαστα πείρᾳ γνώριμόν ἐστι τοῦθ' ὅτι κρίσιμοι τῶν σωματικῶν παθημάτων αἱ περιτταὶ γίγνονται τῶν ἡμερῶν·
25 Cap. 15. Αὐτὴρ δ' Ἀχιλεὺς τῆς νόσου·

b) Χείρων γὰρ αὐτὸν ἐδίδαξε
δικαιότατος Κενταύρων·

ὃς πάσῃ μὲν ἐκέκαστο σοφίᾳ· περιττὸς δὲ ἦν τὴν ἰατρικήν· ὅπου γνώριμον αὐτῷ φασιν εἶναι καὶ Ἀσκληπιόν. προσέ-

a) Il. α. 53. b) Il. λ. 831.

θῆκε δ' Ἀχιλλεῖ θεραπεύοντι φυσικῶς ἀλληγορήσας θεὰν Ἥραν·

a) τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·

δύο γὰρ ὄντων κατὰ τοὺς φυσικοὺς τῶν πνευμάτων ϛοι-
5 χείων αἰθέρος τε καὶ ἀέρος, τὸν μὲν Δία, τὴν πυρώδη φαμὲν οὐσίαν· ἡ δὲ Ἥρα, μετ' αὐτόν ἐστιν ἀὴρ μαλακώτερον στοιχεῖον διὰ τοῦτο καὶ θῆλυ· τὰ δ' ἀκριβῆ περὶ τούτου διαλεξόμεθα μικρὸν ὕστερον· νῦν δ' ἀπόχρη τοσοῦτον εἰπεῖν ὅτι τοῦ πάλαι θολεροῦ διαχυθέντος ἀέρος, αἰ-
10 φνιδίως διεκρίθη τὸ συμβάν· οὐδὲ γὰρ εὐλόγως λευκώλενον εἶπε τὴν Ἥραν. ἀλλ' ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος· ὅτι τῇ νυκτὶ προσεοικυῖαν ἀχλὺν ὁ λευκὸς ἀὴρ ἐπὶ καθαρώτερον ἐλάμπρυνεν. εἶτ' ἀνεθὲν τῆς νόσου τὸ ἑλληνικὸν πλῆθος ἐπὶ τὸν συνήθη τοῖς ἀπηλλαγμένοις ὁδὸν ἐτράπη· λέγω δὲ
15 τοὺς ὀνομαζομένους ἀποτροπιασμούς τε καὶ καθαρμούς·

b) οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον·

Cap. 16. Δοκεῖ δέ μοι καὶ Ὀδυσσεὺς οὐδένα ἄλλον ἢ τὸν ἥλιον ἱλάσκεσθαι δι' ἧς προςηνέγκατο θυσίας· ἀμέλει

20 c) πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο·
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός·

πέρας γάρ ἐϛι τῆς εὐσεβείας ἡ δύσις· ἕως ἀκούοντα καὶ βλέποντα τὸν θεὸν ἐτίμων· μηκέτι δ' αὐτοῦ τοῖς τελου-
25 μένοις παρεῖναι τολοιπὸν δυναμένου· τὸ τῆς ἑορτῆς πέπαυται· πρός γε μὴν βαθὺν τὸν ὄρθρον ἀναχθέντων, φησὶν ὁ ποιητής·

d) τοῖσι δ' ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος Ἀπόλλων·

τὸ περὶ τὸν ἥλιον ἐσπευδακὼς ἰδίωμα δηλοῦν· ἄχρι γὰρ

a) Il. α. 53. b) Il. α. 314. c) Il. α. 472. seqq. d) Il. α. 479.

οὐδέπω φλογώδης οὐδ' ἔμπειρος ἐπὶ μεσημβρίαν ὁ δρόμος αὐτοῦ νένευκεν, ἡ δροσώδης ἰκμὰς ὑγρὸν τὸ περιέχον ἀφεῖσα, ἀμυδρὰ καὶ νωθῆ παραπέμπεται τὰ πρὸς ἕω πνεύματα· διατοῦτο τὸ ὄρθριον ὁ ἥλιος αὐτοὺς ἐναυατόλη-
5 σεν. ἱκανὸν ἀποστείλας ἄνεμον τὸν ἐκ τῆς ἰκμάδος πνέοντα· τὴν μὲν ἓν πρώτην ἀλληγορίαν ἐπεδείξαμεν, ὡ θυμὸν Ἀπόλλωνος ὀργισαμένου μάτην· ἀλλὰ φυσικῆς θεωρίας φιλοσοφοῦσαν ἔννοιαν·

Cap. 17. Ἐφεξῆς δ' ἡμῖν σκεπτέον ὑπὲρ τῆς ἐφιςαμέ-
10 νης Ἀθηνᾶς Ἀχιλλεῖ·

a) ἕλκετο γὰρ ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος ἦλθε δ' Ἀθήνη
οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἧκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε
στῆ δ' ὄπιθεν· ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλείωνα
15 οἴῳ φαινομένη τῶν δ' ἄλλων οὔ τις ὁρᾶτο·
θάμβησε δ' Ἀχιλεὺς μετὰ δ' ἐτράπετ' αὐτίκα δ' ἔγνω
Παλλάδ' Ἀθηναίην· δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν·

τὸ μὲν γὰρ πρόχειρον ἐκ τῶν λεγομένων ἔστιν εἰπεῖν· ὅτι μεταξὺ τῦ σπωμένου σιδήρου· θεὰ παντὸς ὀξυτέρα τάχυς
20 τὴν οὐράνιον ἐκλυποῦσα διατριβὴν, ἐμποδὼν ἔστη τῇ μιαιφονίᾳ· πάνυ γραφικῷ σχήματι τῆς κόμης ἀπρὶξ ὄπισθεν Ἀχιλλέως λαβομένη· λαμπρά γε μὴν καὶ λίαν φιλόσοφον ὑφεδρεύει τοῖς νοουμένοις κατ' ἀλληγορίαν ἐπιςήμη· πάλιν οὖν ὁ πρὸς Ὅμηρον ἀχάριστος ἐν τῇ πολιτείᾳ Πλάτων
25 ἐλέγχεται διὰ τούτων τῶν ἐπῶν τὸ περὶ τῆς ψυχῆς δόγμα νοσφισάμενος ἀπ' αὐτῦ· τὴν γὰρ ὅλην ψυχὴν διῄρηκεν εἰς γένη δύο· τό, τε λογιστικὸν· καὶ τὸ ἄλογον ὑπ' αὐτῦ προσαγορευόμενον· τῦ δὲ ἀλόγου μέρους, ἰδιωτέραν ὑφίσταται διαίρεσιν εἰς δύο μερίζων· καὶ τὸ μὲν, ἐπιθυμητικὸν

a) Il. α. 194.

ὀνομάζει· τὸ δ' ἕτερον θυμοειδές· καὶ καθάπερ δὲ οἰκους τινὰς ἑκάστῳ μερίζει καὶ διατριβὰς ἐν τῷ σώματι διένειμεν· τὸ μὲν οὖν λογικὸν τῆς ψυχῆς, ἀκρόπολίν τινα τὴν ἀνωτάτω τῆς κεφαλῆς μοῖραν εἰληχέναι νομίζει· πᾶσι τοῖς
5 αἰσθητηρίοις ἐν κύκλῳ δωρυφορούμενον· τοῦ δ' ἀλόγου μέρους, ὁ μὲν θυμὸς οἰκεῖ περὶ τὴν καρδίαν· αἱ δὲ τῶν ἐπιθυμιῶν ὀρέξεις, ἐν ἥπατι· ταῦτα δὲ ἀλληγορικῶς ἐν τῷ Φαίδρῳ προσωμοίωσεν ἵπποις τὲ καὶ ἡνιόχῳ· διαῤῥήδην λέγων· ὁ μὲν τοίνυν αὐτῶν ἐν τῇ καλλίονι στάσει ὤν, τό
10 τ' εἶδος ὀρθὸς καὶ διηρθρωμένος· ὑψαύχην· ἐπίγρυπος· λευκὸς ἰδεῖν· μελανόμματος· τιμῆς ἐραστής· μετὰ σωφροσύνης τὲ καὶ αἰδοῦς· δόξης ἑταῖρος· ἄπληκτος· κελεύσματι καὶ λόγῳ μόνῳ ἡνιοχεῖται· ταῦτα μὲν περὶ θατέρου μέρους τῆς ψυχῆς. περὶ δὲ τοῦ λοιποῦ φησίν· ὁ δ' αὖ σκο-
15 λιός· πολὺς εἰκῇ συμπεφορημένος· κρατεραύχην· πολυτράχηλος· σιμοπρόσωπος· μελανέχρως· γλαυκόμματος· ὕφαιμος· ὕβρεως καὶ ἀλαζονείας ἑταῖρος· περιωτάλσιος· ὑπόκωφος· μάστιγι μετὰ κέντρου μόλις ὑπείκων. τὸ μέν τοι λογικὸν μέρος τῆς ψυχῆς ὃ ἐν τῇ κεφαλῇ, καθίδρυτο, τῶν
20 ὅλων πεποίηκεν ἡνίοχον· οὑτωσὶ λέγων· περὶ δὲ τοῦ κυριωτάτου παρ' ἡμῖν ψυχῆς εἴδους, διανοεῖσθαι δεῖ τῇδε· ὡς ἄρα αὐτὸ δαίμονα θεὸς ἑκάστῳ δέδωκε τοῦτο· ὃ δὴ φαμὲν οἰκεῖν μὲν ἡμῶν ἐπ' ἄκρῳ τῷ σώματι. πρὸς δὲ τὴν, ἐν οὐρανῷ ξυγγένειαν ἀπὸ γῆς ἡμᾶς αἴρειν· ὡς ὄντας φυ-
25 τὸν οὐκ ἐπίγειον ἀλλ' οὐράνιον

Cap. 18. Ταῦτα τοίνυν ὥς περ ἐκ πηγῆς τῶν ὁμηρικῶν ἐπῶν, εἰς τοὺς ἰδίους διαλόγους ὁ Πλάτων μετήρδευσεν· καὶ πρῶτον γε περὶ τῶν ἀλόγων μερῶν τῆς ψυχῆς σκεπτέον· ὅτι μὲν γὰρ ὁ θυμὸς εἴληχε τὸν ὑποκάρδιον χῶ-
30 ρον, Ὀδυσσεὺς τοῦτο ποιήσει σαφὲς ἐν τῇ κατὰ μνηστή-

ρων ὀργῇ· καθάπερ οἶκόν τινα τῆς μισοπονηρίας θυροκρυστῶν τὴν καρδίαν·

a) στῆθος δὲ πλήξας κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ·
τέτλαθι δὴ κραδίη, καὶ κύντερον ἄλλό ποτ' ἔτλης·

5 ἀφ' ἧς γὰρ αἱ μυθικαὶ ῥέουσι πηγαὶ πρὸς ταύτην ὁ λόγος ἀποκλίνων· τόν γε μὴν Τιτυὸν ἐρασθέντα τῶν Διὸς γάμων ἀφ' ὗ μέρους ἤρξατο νοεῖν, εἰς τοῦτο ὑφίςαται κολαζόμενον·

b) γῦπε δέ μιν ἑκάτερθε παρημένω ἧπαρ ἔκειρον·

10 ἀντὶ τίνος Ὅμηρε·

c) Λητὼ γὰρ εἵλκυσε Διὸς κυδρὴν παρακοίτην·

ὥς περ δὲ οἱ νομοθέται τοὺς πατροτύπτας χειροκοπῦσιν· τὸ δυσσεβῆσαν αὐτῶν μέρος ἐξαιρέτως ἀποτέμνοντες, οὕτως Ὅμηρος ἐν ἥπατι κολάζει τὸν δι' ἧπαρ ἀσεβήσαντα·

15 περὶ μὲν δὴ τῶν ἀλόγων τῆς ψυχῆς μερῶν, οὑτωσὶ πεφιλοσόφηκεν·

Cap. 19. Λοιπὸν οὖν καταλείπεται ζητεῖν ἐν ᾧ τόπῳ τὸ λογικὸν ἵδρυται μέρος· ἔςι τοίνυν ἡ κεφαλὴ καθ' Ὅμηρον ἐν τῷ σώματι τὴν κυριωτάτην εἰληχυῖα τάξιν· ὅλον

20 οὖν εἴωθεν ὀνομάζειν τὸν ἄνθρωπον ἐξαιρέτως ἀφ' ἑνὸς τῦ κρατίςου τὰ λοιπὰ δηλῶν·

d) τοίην γὰρ κεφαλὴν ἕνεκ' αὐτῶν γαῖα κατέσχε
τὸν Αἴαντα·

καὶ σαφέςερον ἐπὶ τῦ Νέςορος ἵππυ, κυριώτατον ἀποφαί-

25 νεται τῦτο μέρος·

e) ὅθι ταὶ πρῶται τρίχες ἵππων
κρανίῳ ἐμπεφύασι· μάλιςα δὲ καίριόν ἐςι·

ταύτην δὲ τὴν δόξαν ἀλληγορικῶς βεβαιῶν, τὰ κατὰ τὴν

a) Od. υ. 17. b) Od. λ. 577. c) Ibid. 579. d) Od. λ. 548. e) Il. ϑ. 83.

Ἀθηνᾶν ἡμῖν παραδέδωκεν· ἐπειδὴ γὰρ ὁ Ἀχιλλεὺς ὑπό-
πλεως ὀργῆς γενόμενος ὥρμησεν ἐπὶ τὸν σίδηρον, ἐπισκο-
τουμένου τοῦ κατὰ τὴν κεφαλὴν λογισμοῦ τοῖς περὶ ϛέρνα
θυμοῖς, κατ' ὀλίγον ἐκ τῆς ἀγανακτούσης μέθης ὁ νοῦς ἐπὶ
5 τὸ βέλτιον ἀνένηψεν· ἡ δὲ σὺν φρονήσει μετάνοια, δικαίως
ἐν τοῖς ποιήμασιν Ἀθηνᾶ νομίζεται· σχεδὸν γὰρ ἡ θεὸς, ἐκ
ἄλλου τινος ἢ συνέσεως ἐπώνυμός ἐϛιν Ἀθηνᾶ τις οὖσα
καὶ πάντα τοῖς λεπτοτάτοις ὄμμασι τῶν λογισμῶν δια-
θρῶσα· διὸ δὴ καὶ παρθένον αὐτὴν ἐτήρησαν. ἄφθορον γὰρ
10 ἀεὶ τὸ φρόνημα οὐδεμιᾷ κηλῖδι μιανθῆναι δυνάμενον· ἔκ
τε τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς γεγεννῆσθαι δοκεῖ· τοῦτον γὰρ ἀπε-
φηνάμεθα τὸν χῶρον ἰδίως λογισμῶν εἶναι μητέρα.

Cap. 20. Καὶ τί δεῖ τὰ πολλὰ μηκύνειν· οὐδὲν ἢ τε-
λέως φρόνησις αὐτη· τοιγαροῦν ἀπὸ τῶν διαφλεξάντων
15 Ἀχιλλέα θυμῶν, ὥς πέρ τι σβεϛήριον κακοῦ φάρμακον
ἐπέϛη·

a) ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλείωνα·

παρ' ὃν μὲν γὰρ ὀργίζεται καιρὸν, ἐν τοῖς ϛέρνοις ὁ θυ-
μὸς ἕϛηκεν· ἕλκων γὰρ τὸ ξίφος·

20 b) ϛήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν·

ἡνίκα δ' ἡ ὀργὴ πέπειρα γίνεται· μετειλήχασι δ' αὐτὸν οἷα
μετανοοῦντα ἤδη λογισμοὶ, τῆς κεφαλῆς ἀπρὶξ ἡ φρόνησις
εἴληπται· c) θάμβησε δ' Ἀχιλεὺς· τὸ πρὸς πάντα κίνδυ-
νον ἀτρεμὲς αὐτοῦ καὶ ἀκατάπληκτον ὁρῶν, ἐφοβήθη τὴν
25 ἐκ λογισμῶν μετάνοιαν· ἐπιγνούς δ' εἰς οἷον κακὸν προκυλι-
σθῆναι παρὰ μικρὸν ἔμελλεν, ὡς ἡνίοχον εὐλαβήθη τὸν
ἐφεϛῶτα νοῦν· ὅθεν οὐδὲ παντελῶς ἀπήλλακται τῆς ὀργῆς·
ἐπιφέρει γοῦν·

d) ἀλλ' ἤτοι ἔπεσι μὲν ὀνείδισον· ὡς ἔσεταί περ·

a) Il. α. 197. b) Il. α. 189. c) Il. α. 199. d) Il. α. 211.

θεὰ μὲν οὖν βοηθοῦσα, πάντως ἂν, ὁλόκληρον εἰρήνην τῦ
πάθους κατεσκεύασεν· ἐπειδὴ δὲ λογισμὸς ἀνθρώπινος ἦν,
τὸ ξίφος ἀνεῖρξεν, ἀναγκαίως καὶ τὸ μὲν ἄχρι τῶν ἔργων
τολμηρὸν ἐκκέκοπται· ὑπομένει δὲ ἔτι λείψανα τῆς ὀργῆς·
5 οὐ γὰρ ἀθρόως ὑφ' ἕνα καιρὸν οἱ μεγάλοι θυμοὶ τῶν παθῶν ἀποκόπτονται· καὶ τὰ μὲν περὶ Ἀθηνᾶς ἣν μεσῖτιν
ὑπεστήσατο τοῦ πρὸς Ἀγαμέμνονα θυμῦ, αὐτῆς ἀλληγορίας ἀξιούσθω·

Cap. 21. Βαρύτατον δ' ἔγκλημα κατὰ Ὁμήρου καὶ πά-
10 σης καταδίκης ἄξιον εἴπερ ἄρα μεμύθευκεν· ὡς ἐν τοῖς
ἐφεξῆς ἔνεστιν εὑρεῖν· a) ὅτε τῶν ἁπάντων ἡγεμόνα
ξυνδῆσαι ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι·
Ἥρη τ' ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη·
ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐλθοῦσα θεὰ ὑπελύσαο δεσμῶν·
15 ὦχ' ἑκατόγχειρον καλέσασ' ἐς μακρὸν Ὄλυμπον·
ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοὶ ἄνδρες δέ τε πάντες
Αἰγαίων'· ὁ γὰρ αὖτε βίη οὗ πατρὸς ἀμείνων·
ἐν τοῦ τοις τοῖς στίχοις ἄξιός ἐστιν Ὅμηρος ὐκ ἐκ μιᾶς τῆς
Πλάτωνος ἐλαύνεσθαι πολιτείας, ἀλλ' ὑπὲρ Ἡρακλέους φα-
20 σὶν ἐσχάτας στήλας· καὶ τὴν ἄβατον ὠκεανοῦ θάλασσαν·
Ζεὺς γὰρ ὀλίγου δεσμῶν πεπείραται· καὶ τὴν ἐπιβουλὴν αὐ-
τῷ συνιστᾶσιν ὐχ οἱ Τιτᾶνες οὐ δὲ τὸ κατὰ Παλλήνην θρά-
σος γιγάντων· ἀλλ' Ἥρα διπλῦν ὄνομα φύσεως καὶ συμ-
βιώσεως· ὅτ' ἀδελφὸς Ποσειδῶν ἐξ ἴσου νεμηθεὶς ἅπαντα·
25 καὶ οὐχὶ τῦ διαμαρτεῖν ἧς ὤφειλε τιμῆς ἠξιῶσθαι, κατὰ
τοῦ πλεονεκτήσαντος ἠγανακτηκώς· τρίτη δ' Ἀθηνᾶ· διὰ
μιᾶς ἐπιβουλῆς εἰς πατέρα καὶ μητέρα δυσσεβοῦσα· νο-
μίζω δ' ἔγωγε τῆς ἐπιβουλῆς Διῒ τὴν σωτηρίαν ἀπρεπε-
στέραν· Θέτις γὰρ αὐτὸν ἀπήλλαξε τῶν δεσμῶν καὶ Βριά-

a) Il. α. 399.

ρεως· ἀπρεπεῖς δ' αἱ τοιαῦται ἐλπίδες ὡς τοιούτων δεηθῆναι συμμάχων.

Cap. 22. Ταύτης τοίνυν τῆς ἀσεβείας, ἓν ἔστιν ἀντιφάρμαχον ἐὰν ἐπιδείξωμεν ἠλληγορημένον μῦθον· ἡ γὰρ
5 ἀρχέγονος ἁπάντων καὶ πρεσβυτέρα φύσις, ἐν τούτοις τοῖς ἔπεσι θεολογεῖται· καὶ τῶν φυσικῶν κατὰ τὰ στοιχεῖα δογμάτων εἷς ἀρχηγὸς Ὅμηρος· ἑκάστῳ τινὶ τῶν μετ' αὐτὸν ἧς ἔδοξεν εὑρεῖν ἐπινοίας γεγονὼς διδάσκαλος· Θάλητα μέν γε τὸν μηλίσιον ὁμολογοῦσι πρῶτον ὑποστήσασθαι· τῶν
10 ὅλων, κοσμογόνον στοιχεῖον τὸ ὕδωρ· ἡ γὰρ ὑγρὰ φύσις εὐμαρῶς εἰς ἕκαστα μεταπλαττομένη, πρὸς τὸ ποικίλον εἴωθε μορφοῦσθαι· τό, τε γὰρ ἐξατμιζόμενον αὐτῆς, ἀεροῦται· καὶ τὸ λεπτότατον ἀπὸ ἀέρος αἰθὴρ ἀνάπτεται· συνιζάνον τὲ τὸ ὕδωρ καὶ μεταβαλλόμενον εἰς ἰλὺν ἀπο-
15 γαιοῦται· διὸ δὴ τῆς τετράδος τῶν στοιχείων ὥς περ αἰτιώτατον ὁ Θαλῆς ἀπεφήνατο στοιχεῖον εἶναι τὸ ὕδωρ· τίς οὖν ἐγέννησε ταύτην τὴν δόξαν· οὐχ Ὅμηρος; εἰπών·

a) ὠκεανὸς ὅς περ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·

φερωνύμως μὲν ὠκεανὸν εἰπὼν τὴν ὑγρὰν φύσιν· παρὰ τὸ
20 ὠκέως νάειν· τοῦτον δ' ὑποστησάμενος ἁπάντων γενεάρχην· ἀλλ' ὁ κλαζομένιος Ἀναξαγόρας κατὰ διαδοχὴν γνώριμος ὢν Θάλητος, συνέζευσε τῷ ὕδατι δεύτερον στοιχεῖον τὴν γῆν· ἵνα ξηρῷ μυχθὲν ὑγρὸν, ἐξ ἀντιπάλου φύσεως εἰς μίαν ὁμόνοιαν ἀνακραθῇ· καὶ ταύτην δὲ τὴν ἀπόφασιν
25 πρῶτος Ὅμηρος ἐγεώργησεν· Ἀναξαγόρᾳ σπέρματα τῆς επινοίας χαρισάμενος· ἐν οἷς φησίν·

b) ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε·

πᾶν γὰρ τὸ φυόμενον ἔκ τινων, εἰς ταῦτα ἀναλύεται διαφθειρόμενον· ὡσπερεὶ τῆς φύσεως ἃ δεδάνεικεν ἐν ἀρχῇ

a) Il. ξ. 246· b) Il. η. 99.

χρέα κομιζομένης ἐπὶ τέλει· διὸ δὴ τοῖς κλαζομενίοις δόγμασιν ἑπόμενος Εὐριπίδης φησί.

a) χωρεῖ δ' ὀπίσω. τὰ μὲν ἐκ γαίας
φύντα, εἰς γαῖαν· τὰ δ' ἀπ' αἰθρίου
5 βλαςόντα γονῆς εἰς αἰθέρα·

καταρώμενος οὖν ὁ ποιητὴς τοῖς Ἕλλησι, μίαν εὗρεν ἀρχὴν φιλόσοφον· εἰ πάλιν ὕδωρ καὶ γῆ γένοιντο διαλυθέντες εἰς ταῦτα ἀφ' ὧν ἐπήχθησαν ὅτε ἐγεννῶντο· ἐσχάτη τοίνυν ὑπὸ τῶν μεγίςων φιλοσόφων ἡ τελεία τετρὰς ἐν 10 τοῖς ςοιχείοις συνεπληρώθη· δύο μὲν γὰρ ὑλικὰ φασὶν εἶναι γῆν τε καὶ ὕδωρ· δύω δὲ πνευματικά· αἰθέρα τὲ καὶ ἀέρα· τούτων δὲ τὰς φύσεις ἀλλήλαις ἐναντία φρονοῦσας, ὅταν εἰς τὸ αὐτὸ κερασθῶσιν, ὁμονοεῖν·

Cap. 23· Ἄρ' οὖν εἴ τις θέλοι τἀληθὲς ἐξετάζειν οὐχὶ 15 καὶ ταῦτα τὰ ςοιχεῖα παρ' Ὁμήρῳ φιλοσοφεῖται; καὶ περὶ μὲν τῶν Ἥρας δεσμῶν, ἐν οἷς ἡ τάξις ἠλληγόρηται τῶν τεσσάρων ςοιχείων εὐκαιρότερον αὖθις ἐροῦμεν· νῦν δ' ἀποχρῶσιν οἱ κατὰ τὴν τρίτην ῥαψῳδίαν ὅρκοι τὸ λεγόμενον ὑφ' ἡμῶν βεβαιῶσαι·

20 b) Ζεῦ κύδιστε μέγιστε κελαινεφὲς αἰθέρι ναίων·
ἠέλιος θ' ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις·
καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα καὶ οἱ ὑπένερθε καμόντας
ἀνθρώπους τίνυσθον ὅς τις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ·

πρῶτον ἐπικαλεῖται τὸν ὀξύτατον αἰθέρα τὴν ἀνωτάτω 25 τάξιν εἰληχότα· πυρὸς γὰρ εἰλικρινὴς φύσις ἅ τ' οἶμαι κουφοτάτη τὸν ὑψηλότατον, ἀποκεκλήρωται χῶρον· εἴη δ' ἂν οἶμαι τοῦτο Ζεὺς ἐπώνυμος· ἤτοι τὸ ζῆν παρεχόμενος ἀνθρώποις· ἢ παρὰ τὴν ἔμπυρον ζέσιν οὕτως ὠνομασο-

a) Eurip. fragm. ed. Matthiae, et Valkenar. b) Il. β. 412. et γ. 277. seqq.

μένος· ἀμέλει δὲ καὶ ὁ Εὐριπίδης τὸν ὑπερτεταμένον αἰθέρα φησίν·

a) ὁρᾷς τόν δ' ὑψοῦ· τόν δ' ἄπειρον αἰθέρα
καὶ γῆν πέριξ ἔχοντα ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις;
5 τὖτον νόμιζε Ζῆνα· τόν δ' ἡγοῦ θεόν·

ὁ μὲν οὖν πρῶτος αἰθὴρ καλεῖται μεσίτης τῶν ὁρκίων· ποταμοὶ δὲ καὶ γῆ, τὰ ὑλικὰ ϛοιχεῖα μετὰ τὴν πρώτην φύσιν αἰθέρος· τὸν δ' ὑπένερθεν ἀΐδην, ἀλληγορικῶς ἀέρα προσαγορεύει· μέλαν γὰρ τουτὶ τὸ ϛοιχεῖον, ὡς ἄν, οἶμαι
10 παχυτέρας καὶ διύγρου λαχὸν μοίρας· δίχα γοῦν τῶν καταφωτίζειν δυναμένων, ἀλαμπής ἐστιν· ὅθεν εὐλόγως αὐτὸν ἀΐδην προσηγόρευσεν· τί οὖν τὸ πέμπτον, ἥλιος ἵνά τι καὶ περιπατητικοῖς φιλοσόφοις χαρίσηται Ὅμηρος ἐπεκαλέσατο· καὶ τοῦτο γὰρ ἀξιὖσιν ἑτέραν τὖ τυρὸς εἶναι
15 ταύτην τὴν φύσιν ἣν κυκλοφορητικὴν ὀνομάζουσι· πέμπτον εἶναι τοῦτο τὸ στοιχεῖον ὁμολογοῦντες· ὁ μὲν γὰρ αἰθὴρ διὰ τὴν κουφότητα πρὸς τοὺς ἀνωτάτω χωρεῖ τόπὖς· ἥλιος δὲ καὶ σελήνη καὶ τῶν ὁμοδρόμων αὐτοῖς ἕκαϛον ἄϛρων τὴν ἐν κύκλῳ φορὰν δινέμενα διατελεῖ τῆς πυρώδους οὐ-
20 σίας ἄλλην τινὰ δύναμιν ἔχοντα· διὰ τούτων ἁπάντων ὑπεσήμηνεν ἡμῖν τὰ πρωτοπαγῆ στοιχεῖα τῆς φύσεως·

Cap. 24. Καὶ περὶ αὐτοῦ μηδεὶς λεγέτω πῶς μὲν ὁ αἰθὴρ προσαγορεύεται Ζεὺς· ἀΐδην δ' ὀνομάζει τὸν ἀέρα· καὶ συμβολικοῖς ὀνόμασι τὴν φιλοσοφίαν ἀμαυροῖ· παρά-
25 δοξον γὰρ ὐδὲν εἴ ποιητής τε ὢν ἀλληγορεῖ· καὶ τῶν προηγουμένων φιλοσοφούντων τὖτῳ τῷ τρόπῳ χρωμένων· ὁ γὖν σκοτεινὸς Ἡράκλητος, ἀσαφῆ καὶ διὰ συμβόλων εἰκάζεσθαι δυνάμενα θεολογεῖται φυσικά· δι' ὧν φησί· θεοὶ θνητή τ' ἄνθρωποι· ἀθάνατοι ζῶντες τὸν ἐκείνων θάνατον·

a) Cf. Eurip. fragm. ed. Matthiae et Valkenar.

θνήσκοντες τὴν ἐκείνων ζωήν· καὶ πάλιν ποταμοῖς τοῖς αὐτοῖς ἐμβαίνομέν τε καὶ ὐκ ἐμβαίνομεν· εἶμεν τὲ καὶ ὐκ εἶμεν· ὅλον τὲ τὸ περὶ φύσεως αἰνιγματῶδες ἀλληγορεῖ· τί δ' ὁ ἀκραγαντῖνος Ἐμπεδοκλῆς· οὐχὶ τὰ τέτταρα ςοιχεῖα βουλόμενος ἡμῖν ὑποσημῆναι τὴν ὁμηρικὴν ἀλληγορίαν μεμίμηται;

a) Ζεὺς ἀργὴς Ἥρη τε φερέσβιος ἠδ' Ἀϊδωνεὺς
νῆστις θ' ἣ δακρύοις τέγγει κρούνωμα βρότειον·

Ζῆνα μὲν εἶπε τὸν αἰθέρα· γῆν δὲ τὴν Ἥραν· Ἀϊδωνέα δὲ τὸν ἀέρα· τὸ δὲ δακρύοις τεγγόμενον κρούνωμα βρέτειον, τὸ ὕδωρ· οὐ δὴ παράδοξον εἰ τῶν προηγουμένως ὁμολογούντων φιλοσοφεῖν ἀλληγορικοῖς ὀνόμασι χρησαμένων, ὁ ποιητικὴν ἐπαγγελόμενος ἐξ ἴσου τοῖς φιλοσόφοις ἠλληγόρησε·

Cap. 25. Λοιπὸν ὖν σκοπῶμεν, εἰ ἡ κατὰ Διὸς ἐπιβουλὴ τῶν στοιχείων ἐστὶν ἀπαρίθμησις· καὶ φυσικωτέρας ἅπτεται θεωρίας· φασὶ τοίνυν οἱ δοκιμώτατοι φιλόσοφοι ταῦτα περὶ τῆς διαμονῆς τῶν ὅλων· ἕως μὲν ἀφιλόνεικος ἡ ἁρμονία τὰ τέτταρα στοιχεῖα διακρατῇ μηδενὸς ἐξαιρέτως ὑπερδυναστεύοντος· ἀλλ' ἑκάστυ κατ' ἐμμέλειαν ἣν εἴληχε τάξιν οἰκονομῦντος, ἀκινήτως ἕκαστα μένειν· εἰ δ' ἐπικρατήσαί τι τῶν ἐν αὐτοῖς· καὶ τυραννῆσαι εἰς πλείω φορὰν παρέλθοι, τὰ λοιπὰ συγχυθέντα τῇ τῦ κρατῦντος ἰσχύϊ μετ' ἀνάγκης ὑπείξειν· πυρὸς μὲν αἰφνιδίως ἐκζέσαντος, ἁπάντων ἔσεσθαι κοινὴν ἐκπύρωσιν· εἰ δ' ἄθρουν ὕδωρ ἐκραγείη, κατακλεισμῷ τὸν κόσμον ἀπολεῖσθαι· διὰ τύτων τοίνυν τῶν ἐπῶν μέλλυσάν τινα ταραχὴν ἐν τοῖς ὅλοις Ὅμηρος ὑποσημαίνει· Ζεὺς γὰρ ἡ δυνατωτάτη φύσις ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐπιβουλεύεται στοιχείων· Ἥρας μὲν τῦ ἀέρος· Ποσειδῶνος

a) Henr. Steph. reliq. poes. philosoph. p. 21.

δὲ τῆς ὑγρᾶς φύσεως· Ἀθηνᾶς δὲ τῆς γῆς· ἐπεὶ δημιουργός ἐστιν ἁπάντων καὶ θεὸς ἐργάνη· ταῦτα δὴ τὰ στοιχεῖα, πρῶτον μὲν συγγενῆ διὰ τὴν ἐν ἀλλήλοις ἀνάκρασιν· εἶτα συγχύσεως παρὰ μικρὸν αὐτῆς γενομένης, εὑ-
5 ρέθη βοηθὸς ἡ πρόνοια· Θέτιν δ' αὐτὴν εὐλόγως ὠνόμασεν· αὕτη γὰρ ὑπέστη τῶν ὅλων εὔκαιρον ἀπόθεσιν· ἐν τοῖς ἰδίοις νόμοις ἱδρύσασα τὰ στοιχεῖα· σύμμαχος δ' αὐτῇ γέγονεν ἡ βριαρὰ καὶ πολύχειρ δύναμις· τὰ γὰρ τηλικαῦτα τῶν πραγμάτων νοσήσαντα, πῶς ἄλλως δύναιτο πλὴν
10 μετὰ μεγάλης βίας ἀναῤῥωσθῆναι· καὶ τὸ μὲν ἄφυκτον ἔγκλημα περὶ τῶν Διὸς ἀσεβῶν δεσμῶν, οὕτω φυσικὴν ἀλληγορίας ἔχει θεωρίαν·

Cap. 26· Ἐγκαλοῦσι δ' Ὁμήρῳ περὶ τῆς Ἡφαίστου ῥίψεως· τὸ μὲν πρῶτον, ὅτι χωλὸν αὐτὸν ὑφίσταται τὴν θεί-
15 αν ἀκρωτηριάζων φύσιν· εἶθ' ὅτι καὶ παρὰ μικρὸν ἧκεν κινδύνου· a) πᾶν γάρ φησί

δ' ἦμαρ φερόμην· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι·
κάππεσον ἐν Λήμνῳ· ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·

καὶ τούτοις δ' ὑποκρύπτεταί τις Ὁμήρῳ φιλόσοφος νοῦς· οὐ
20 πλάσμασι ποιητικοῖς τοὺς ἀκούοντας τέρπων· αὐτίκα χωλὸς ἡμῖν παραδέδωκεν Ἥφαιστον· οὐ τὸν ἐξ Ἥρας καὶ Διὸς μυθούμενον παῖδα· τοῦτο γὰρ ἀπρεπὲς ὄντως ἱστορεῖν περὶ θεῶν· ἀλλ' ἐπεὶ ἡ πυρὸς οὐσία διπλῆ· καὶ τὸ μὲν αἰθέριον ὡς ἔναγχος εἰρήκαμεν ἐπὶ τῆς ἀνωτάτω τοῦ παντὸς αἰώρας
25 οὐδὲν ὑστεροῦν ἔχει πρὸς τελειότητα· τοῦ δὲ παρ' ἡμῖν πυρὸς ἡ ὕλη πρόσγειος οὖσα φθαρτὴ καὶ διὰ τῆς ὑποστρεφούσης παρ' ἕκαστα ζωπυρουμένη, διατοῦτο τὴν ὀξυτάτην φλέγα συνεχῶς ἥλιόν τε καὶ Δία προσαγορεύει· τὸ δ' ἐπὶ γῆς πῦρ Ἥφαιστον ἑτοίμως ἁπτόμενον καὶ σβεννύμενον·

a) Il. α. 592.

ὅθεν εἰκότως κατὰ σύγκρισιν ἐκείνου τῦ ὁλοκλήρου, τῦτο νενόμισται χωλὸν εἶναι τὸ πῦρ· ἄλλως τε καὶ πᾶσα ποδῶν πήρωσις, ἀεὶ τῦ διαστηρίζοντος ἐπιδεῖται βάκτρου· τὸ δὲ παρ' ἡμῖν πῦρ ἄνευ τῆς τῶν ξύλων παραθέσεως οὐ δυνη-
5 θὲν ἂν ἐπὶ πλεῖον παραμεῖναι, συμβολικῶς χωλὸν εἴρηται· τὸν γοῦν Ἥφαιστον ἐκ ἀλληγορικῶς ἐν ἑτέροις· ἀλλὰ διαῤῥήδην φησὶν Ὅμηρος εἶναι·

a) σπλάγχνα δ' ἄρ ἀμπείραντες ὑπείρεχον Ἡφαίςοιο·

μεταληπτικῶς ὑπὸ τῦ Ἡφαίςυ τὰ σπλάγχνα φησὶν ὀπτᾶ-
10 σθαι· καὶ μὴν ἀπ' οὐρανῦ ῥιπτούμενον αὐτὸν ὑφίςαται· φυσικῶς γὰρ κατ' ἀρχὰς ὑδέπω τῆς τῦ πυρὸς χρήσεως ἐπιπολαζούσης, ἄνθρωποι χρονικῶς χαλκοῖς τισιν ὀργάνοις κατεσκευασμένοις, ἐφειλκύσατο τοὺς ἀπὸ τῶν μετεώρων φερομένους σπινθῆρας· κατὰ τὰς μεσημβρίας ἐναντία τῷ
15 ἡλίῳ τὰ ὄργανα τιθέντες· ὅθεν οἶμαι δοκεῖ καὶ Προμηθεὺς ἀπ' ὐρανῦ διακλέψαι τὸ πῦρ· ἐπειδή περ τέχνης προμήθεια τῶν ἀνθρώπων ἐπενόησε τὴν ἐκεῖθεν ἀπόῤῥοιαν αὐτῦ· Λῆμνον δὲ πρῶτον οὐκ ἀλόγως ἐμύθευσε τὴν ὑποδεξαμένην τὸ θεόβλητον πῦρ· ἐνταῦθα γὰρ ἀνίενται ἐγ-
20 γυηγενοῦς πυρὸς αὐτόμαται φλόγες· δηλοῖ δὲ σαφῶς ὅτι τῦτο θεωρητόν ἐςι τὸ πῦρ, ἐξ ὧν ἐπήνεγκεν·

ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·

ἀπόλλυται γὰρ εὐθέως μαρανθὲν εἰ μὴ λάβοιτο τῆς διαφυλάττειν αὐτὸ δυναμένης προνοίας·

25 Cap. 27. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ Ἡφαίςυ φιλοσοφητέον· ἐῶ γὰρ ἐπὶ τῦ παρόντος ὡς τερατείαν τινα τὴν Κράτητος φιλοσοφίαν· ὅτι Ζεὺς ἀναμέτρησιν τοῦ παντὸς ἐσπυδακὼς γενέσθαι, δύο πυρσοῖς ἰσοδρομοῦσιν Ἡφαίςῳ τε καὶ ἡλίῳ διετεκμήρατο τῦ κόσμυ τὰ διαςήματα τὸ μὲν ἄνωθεν ἀπὸ

a) Il. β. 426.

τοῦ βηλοῦ καλουμένου ῥίψας· τὸν δ' ἀπ' ἀνατολῆς εἰς δύ-
σιν ἀφεὶς φέρεσθαι· διὰ τοῦτ' ἀμφότεροι καὶ συνεχρόνισαν·
ἅμα γὰρ ἡλίῳ καταδύντι, κάππεσεν Ἥφαιστος ἐν Λή-
μνῳ· τοῦτο τοίνυν εἴτε κοσμικὴ τις ἀναμέτρησις εἴθ' ὃ
5 μᾶλλον ἀληθές ἐστιν ἀλληγορικὴ τοῦ καθ' ἡμᾶς πυρὸς ἀν-
θρώποις παράδοσις, οὐδὲν ἀσεβὲς ὑπὲρ Ἡφαίστου παρ' Ὁμή-
ρῳ λέλεκται·

Cap. 28. Καὶ μὴν ἐπὶ τῆς δευτέρας ῥαψῳδίας ἀνασκο-
μιζομένων τῶν Ἑλλήνων Ὀδυσσεῖ διαποροῦντι, παρέστηκεν
10 οὐκ ἄλλη τίς ἀλλ' ἡ θεία φρόνησις· ἣν Ἀθηνᾶν ὠνόμαζε·
καὶ τὴν ἀποστελλομένην Ἶριν· ἄγγελον τοῦ Διὸς, τὸν εἴ-
ροντα λόγον ὁρίζεται ὥς περ Ἑρμῆν τὸν ἑρμηνεύοντα·
δύο γὰρ ἄγγελοι θεῶν· οὐδενὸς ἄλλου, πλὴν ἐπώνυμοι
τῆς κατὰ τὸν λόγον ἑρμηνείας: ἀλλ' ἀπρεπῶς Ἀφροδίτη
15 μαστροπεύει πρὸς Ἀλέξανδρον Ἑλένην· ἀγνοοῦσι γὰρ ὅτι
νῦν λέγει τὴν ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς πάθεσιν ἀφροσύνην· ἡ
μεσῖτις ἐστὶ καὶ διάκονος ἀεὶ παραπαιούσης ἐπιθυμίας·
αὕτη καὶ τόπον εὗρεν ἐπιτήδειον ὅπου τὸν Ἑλένης δίφρον
ἀφιδρύσει, καὶ ποικίλοις μαγγάνοις ἑκατέρων κινεῖ τὸν
20 πόθον· Ἀλεξάνδρου μὲν ἐρωτικῶς ἔτι διακειμένου, τῆς δὲ
Ἑλένης μετανοεῖν ἀρχομένης· διὸ δὴ κατ' ἀρχὰς ἀντει-
ποῦσα, τοὔσχατον ὑπείκει μεταξὺ δυοῖν φερομένη παθῶν·
ἔρωτός τε τοῦ πρὸς Ἀλέξανδρον· καὶ αἰδοῦς τῆς πρὸς Με-
νέλαον·

25 Cap. 29. Ἡ γε μὴν εὐωχουμένοις ὑποδιακονουμένη κατ'
ἀρχὰς Ἥβη, τίς ἂν, εἴη πλὴν ἡ διηνεκῶς ἐν ταῖς εὐφρο-
σύναις νεότης· οὐδὲν γὰρ ἐν οὐρανῷ γῆρας· οὐδ' ὕπεστί τι τῆς
θείας φύσεως ἔσχατον βίου νόσημα· πάσης δ' ἐξαιρέτως
θυμηδίας ὥςπερεὶ συνεκτικοῦ ὄργανόν ἐστιν ἡ τῶν συνε-
30 ληλυθότων ἐπὶ τὴν εὐφροσύνην ἀκμή: περὶ μέν γε τῆς
ἔριδος οὐ δ' ὑπεσταλμένως ἠλληγόρησεν· οὐ δ' ὥς τε δεῖ-

πολλῶν ὄν φονευομένων, ἀλληγορικῶς Ὅμηρος τὴν βαρβαρικὴν ἀφροσύνην ὑπὸ Διομήδους τετρῶσθαι παρεισήγαγεν·

Cap. 31. Ὁμοίως δὲ ὁ Ἄρης οὐδέν ἐστιν ἄλλο, πλὴν ὁ πόλεμος παρὰ τὴν ἀρὴν ὠνομασμένος ἥπερ ἐστι βλάβη·
5 γένοιτο δ' ἄν, ἡμῖν τοῦτο σαφὲς ἐκ τοῦ λέγειν αὐτὸν μαινόμενον τυκτὸν κακὸν ἀλλοπρόσαλλον· ἐπιθέτοις γὰρ ἁρμόζουσι πολέμῳ κέχρηται μᾶλλον ἢ θεῷ· μανίας γάρ εἰσι πλήρεις ἅπαντες οἱ μαχόμενοι· πρὸς τὸν κατ' ἀλλήλων φόνον ἐνθουσιαστικῶς ζέσαντες· καὶ τὸ ἀλλοπρόσαλλον,
10 ἑτέρωθί που διὰ πλειόνων ἐξηγεῖται λέγων·

a) ξυνὸς Ἐνυάλιος καί τε νέοντα κατέκτα·

νεμεσηταὶ γὰρ αἱ πολέμων ἐπ' ἀμφότερα ῥοπαί· καὶ τὸ νικηθὲν οὐδὲ προσαντῆσαν, αἰφνιδίως πολλάκις ἐκράτησαν· ὥς τε τῆς ἐν ταῖς μάχαις ἀμφιβολίας ἄλλοτε πρὸς ἄλλους
15 μεταφοιτώσης, ἐτύμως κακὸν ἀλλοπρόσαλλον εἴρηκε πρὸς τὸν πόλεμον· ἐτρώθη δὲ ὑπὸ Διομήδους Ἄρης, οὐ κατ' ἄλλό τι μέρος ἀλλὰ

b) νείατον ἐς κενεῶνα·

σφόδρα πιθανῶς· ἐπὶ γὰρ τὰ κενὰ τῆς μὴ πάνυ φρουρου-
20 μένης τῶν ἀντιπάλων τάξεως παρεισελθὼν, εὐμαρῶς ἐτρέψατο τοὺς βαρβάρους· καὶ μὴν χάλκεον λέγει τὸν Ἄρην· τὰς τῶν μαχομένων πανοπλίας ὑποσημαίνων· σπάνιος γὰρ ἦν ὁ σίδηρος ἐν τῷ τότε πάλαι χρόνῳ· τὸ δὲ σύμπαν ἐσκέπτοντο χαλκῷ· διατοῦτο φησιν·

25 c) ὄσσαι δ' ἀμερδεν
αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἄπο λαμπομενάων·
θωρήκων τε νεοσμήκτων·

ἀναβοᾷ δὲ τρωθεὶς

d) ὅσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δὲ κάχιλοι·

a) Il. ε. 309. b) Il. ε. 857. c) Il. ν. 340. d) Il. ε. 860.

καὶ τοῦτο δὲ τεκμήριον πολλῶν διωκομένων πολεμίων· οὐ γὰρ ἂν, εἷς θεὸς ἀνεβόησε τοσοῦτον· ἀλλ' ἡ φεύγουσα μυρίανδρος οἶμαι τῶν βαρβάρων φάλαγξ. ὡς τ' ἐναργέσι τεκμηρίοις καὶ διὰ τῶν κατὰ μέρος ἐδείξαμεν οὐκ Ἄρην
5 τὸν τετρωμένον ὑπὸ Διομήδους ἀλλὰ τὸν πόλεμον·

Cap. 32. Αὗται δ' ἐν παρεκβάσει τῶν προτέρων ἀλληγοριῶν· δι' ὧν καὶ τεχνικωτέρον ἔχουσιν ἐμπειρίαν· ἐν οἷς φησί·

a) τλῆ μὲν Ἄρης ὅτε μιν Ὦτος κρατερός τ' Ἐπιάλτης
10 παῖδες Ἀλωῆος δῆσαν κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ·

γεννικοὶ γὰρ οὗτοι οἱ κατ' ἀλκὴν νεανίαι ταραχῆς καὶ πολέμου μεστὸν ᾔδεσαν τὸν βίον· οὐδεμιᾶς δ' εἰρηνικῆς ἀναπαύσεως μέσης τοὺς παρ' ἕκαστα κάμνοντας ἀνείης ἰδίοις ὅπλοις ἐκστρατευσάμενοι, τὴν ἐπιπολάζουσαν ἀηδίαν ἀνέ-
15 στειλαν· ἄχρι μὲν οὖν τρεισκαίδεκα μηνῶν, ἀκλινὴς καὶ ἀστασίαστος αὐτῶν ὁ οἶκος· ἐν ὁμονοίᾳ τε τὴν εἰρήνην διεστρατήγει· μητρυιὰ δὲ παρειςπεσοῦσα καὶ φιλόνεικος οἰκίας νόσος, ἀνέτρεψε τὴν προτέραν εὐστάθειαν· ἐν δευτέρου δὲ πάλιν ὁμοίας ταραχῆς ἀναφθείσης, ἔδοξεν ὁ Ἄρης ἀπὸ
20 τοῦ δεδεσμωτηρίου λελῦσθαι· τουτέστιν ὁ πόλεμος·

Cap. 33. Ἡρακλέα δὲ νομιστέον, οὐκ ἀπὸ σωματικῆς δυνάμεως ἀναχθέντα τοσοῦτον ἰσχύσαι τοῖς τότε χρόνοις· ἀλλ' ἀνὴρ ἔμφρων καὶ σοφίας οὐρανίου μύστης ὡςπερεὶ κατὰ βαθείας ἀχλύος ἐπιδεδυκυῖαν ἐφώτισε τὴν φιλοσο-
25 φίαν· καθάπερ ὁμολογοῦσι καὶ στωϊκῶν οἱ δοκιμώτατοι· περὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ἄθλων ὁπόσοι τῆς παρ' Ὁμήρῳ μνήμης ὑστεροῦσι, τί δεῖ παρὰ καιρὸν ἐκμηκύνειν φιλοτεχνοῦντας· ὅτι κόπρον μὲν εἷλε τὴν ἐπιπολάζουσαν ἀνθρώποις ἀκολασίαν· λέοντα δὲ τὴν ἀκρίτως ὁρμῶσαν ἐφ' ἃ μὴ

a) Il. ε. 385.

δεῖ φοράν· κατ' αὐτὰ δὲ θυμοὺς ἀλογίστως πεσόντας, τὸν ὑβριστὴν ταῦρον ἐνομίσθη δεδεκέναι· δειλίαν γε μὴν ἐφυγάδευσεν ἐκ τοῦ βίου τὴν κεραυνίαν ἔλαφον· καί τις ἀπρεπῶς ὀνομαζόμενος ἆθλος ἐκμεμάχθηται· διακαθάραντος αὐτοῦ τὴν ἐπιτρέχουσαν ἀνθρώποις ἀηδίαν· ὄρνεις δὲ τὰς συννενέμους ἐλπίδας αἳ βόσκουσι τὸν βίον ἡμῶν· ἀπεσκέδασε δὲ καὶ τὴν πολύχουν κόπρον· καὶ πολυκέφαλον ὕδραν· ἥ τις ὅταν ἐκκοπῇ, πάλιν ἄρχεται βλαστάνειν· ὥς περ ὕδραν τινὰ διὰ πυρὸς τῆς παραινέσεως ἐξέκοψεν· αὐτός γε μὴν ὁ τρικέφαλος δειχθεὶς ἡλίῳ κέρβερος, εἰκότως ἂν τὴν τριμερῆ φιλοσοφίαν ὑπαινίττεται· τὸ μὲν γὰρ αὐτῆς λογικόν· τὸ δὲ, φυσικόν· τὸ δὲ, ἠθικὸν ὀνομάζεται· ταῦτα δ' ὥς περ ἀφ' ἑνὸς αὐχένος ἐκπεφυκότα τριχῆ κατὰ κεφαλὴν μερίζεται·

Cap. 34. Περὶ μὲν δὴ τῶν ἄλλων ὥς περ εἶπον ἄθλων, ἐν συντόμῳ δεδήλωται· τετρωμένην δ' Ὅμηρος ὑπεστήσατο τὴν Ἥραν· τοῦτο ἀκριβῶς παραστῆσαι βουλόμενος ὅτι τὸν θολερὸν ἀέρα καὶ πρὸ τῆς ἑκάστου διανοίας ἐπαχλύοντα· πρῶτος Ἡρακλῆς θείῳ χρησάμενος λόγῳ, διήρθρωσε τὴν ἑκάστου τῶν ἀνθρώπων ἀμαθίαν· πολλαῖς νουθεσίαις κατατρώσας· ὅθεν ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανὸν ἀφίησι τὰ τόξα· πᾶς γὰρ ἀνὴρ φιλόσοφος ἐν θνητῷ καὶ ἐπιγείῳ τῷ σώματι πτηνὸν ὥς πέρ τι βέλος τὸν νοῦν εἰς τὰ μετάρσια διαπέμπεται· τεχνικῶς δὲ προσέθηκεν εἰπών· ἰῷ τριγλώχινι βαλών· ἵνα διὰ συντόμου τὴν τριμερῆ φιλοσοφίαν ὑπὸ τοῦ τριγλώχινος ὑποσημήνῃ βέλους· μεθημέραν δὲ τετόξευκε καὶ τὸν Ἄδην· οὐδεὶς γὰρ ἄβατος φιλοσοφίᾳ χῶρος· ἀλλὰ μετ' οὐρανὸν, ἐζήτησε τὴν κατωτάτω φύσιν· ἵνα μὴ δὲ τῶν νέρθεν ἀμύητος ᾖ· τὸν οὖν ἀλαμπῆ καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἄβατον Ἄδην ὁ τῆς σοφίας οἰστὸς εὔστοχα βληθεὶς διευκρίνησεν· ὥς θ' αἱ Ἡρακλέους χεῖρες ἁγνεύουσι παντὸς

ὀλυμπίων μύσους· ἀρχηγὸς δὲ πάσης σοφίας γενόμενος, ἀλληγορικῶς παρέδωκε τοῖς μετ' αὐτὸν ἀρύσασθαι κατὰ μέρη πάνθ' ὅσα πρῶτος πεφιλοσόφηκε·

Cap. 35. Νομίζουσι τοίνυν ἔνιοι μηδὲ Διόνυσον εἶναι παρ' Ὁμήρῳ θεόν· ἐπειδήπερ ὑπὸ Λυκούργου διώκεται καὶ μόλις ἔδοξε σωτηρίας τυχεῖν Θέτιδος αὐτῷ παραστάσης· τόδ' ἐστὶν οἴνου συγκομιδῆς γεωργικὴ ἀλληγορία· δι' ὧν φησιν·

a) ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας.
σεῦε κατ' ἠγάθεον Νυσήϊον· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
θύσθλα χαμαὶ κατέχευον ὑπ' ἀνδραφόνοιο Λυκούργου·
θεινόμεναι βουπλῆγι· Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς
δῦσε θ' ἁλὸς κατὰ κῦμα· Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ·
δειδιότα·

μενόμενον μὲν εἴρηκεν ἀντὶ Διονύσου τὸν οἶνον· ἐπειδήπερ οἱ πλείονι τῷ ποτῷ χρώμενοι τοῦ λογισμοῦ διασφάλλονται· ὥσπερ τὸ δέος εἰ τύχοι χλωρὸν λέγει· καὶ πευκεδανὸν τὸν πόλεμον· ἃ γὰρ ἀπ' αὐτῶν συμβαίνει ταῦτα ἐκείνοις περιῆψεν ὅθεν ἄρχεται τὰ πάθη· Λυκοῦργος δὲ ἀνὴρ ἀμπέλου λήξεως δεσπότης μετὰ τὴν ὀπωρινὴν ὥραν ὅτε συγκομιδὴ τῶν διονυσιακῶν καρπῶν ἐστὶν, ἐπὶ τὴν εὐφορωτάτην ἐξεληλύθει Νῦσαν· τιθήνας δὲ νομίζειν δεῖ τὰς ἀμπέλους· καὶ μετὰ τοῦτο ἔτι βρεχομένων τῶν βοτρύων, φησί· Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς· ἐπειδήπερ ὁ μὲν φόβος εἴωθε τρέπειν τὴν διάνοιαν· ὁ δὲ τῆς σταφυλῆς καρπὸς τρέπεται θλιβόμενος εἰς οἶνον· ἔθος γε μὴν τοῖς πολλοῖς ἐπὶ φυλακῇ τοῦ διαμένειν ἀκλινῆ τὸν καρπὸν ἐπαρυάναι θαλαττίῳ ὕδατι· παρὰ ταῦτα ὁ Διωνύσιος

b) δῦσε θ' ἁλὸς κατὰ κῦμα· Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ·

a) Il. ζ. 132. b) Il. ζ. 136.

ἡ τελευταία μετὰ τὴν ἀπόθλιψιν τοῦ καρποῦ θέσις· αὕτη γὰρ ἐσχάτη δέχεται τὸν οἶνον· δεδιότα τὸν ἐν ἀρχῇ τοῦ νεοθλιβοῦς γλεύκους παλμόν· καὶ τὴν μεθαρμόζουσαν ὁρμήν. δέος εἶπε γὰρ τρόμον· οὕτως Ὅμηρος οὐ φιλοσοφεῖν
5 μόνον ἀλληγορικῶς, ἀλλὰ καὶ γεωργεῖν θεωρεῖν ἐπίσταται·

Cap. 36. Φυσικῆς δὲ ἅπτεται θεωρίας καὶ ὅταν ὁ Ζεὺς εἰς τὸ αὐτὸ συναθροίσας τοὺς θεοὺς ἅπαντας, ἄρχεται τῶν μεγάλων ἀπειλῶν

a) ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος οὐλύμποιο,
10 πρῶτος ἔστηκεν αὐτός· ἐπειδὴ τὴν ἀνωτάτω τάξιν ὥς περ ἐδηλοῦμεν ἡ αἰθριώδης ἐπέχει φύσις. σειρὰν δ' ἀπήρτησεν ἀπὸ τοῦ αἰθέρος ἐπὶ πάντα χρυσῆν· οἱ γὰρ δεινοὶ τῶν φιλοσόφων περὶ ταῦτα ἀνάμματα πυρὸς εἶναι τὰς τῶν ἀστέρων περιόδους νομίζουσι· τὸ δὲ σφαιρικὸν ἡμῖν τοῦ
15 κόσμου σχῆμα δι' ἑνὸς ἐμέτρησε στίχου·

b) τόσσον ἔνερθ' ἀΐδεω, ὅσον οὐρανὸς ἔστ' ἀπὸ γαίης· μεσαιτάτη γὰρ ἁπάντων ἑστία τις οὖσα καὶ δύναμιν κέντρου ἐπέχουσα καθίδρυται βεβαίως ἡ γῆ πᾶσα· κύκλῳ δ' ὑπὲρ αὐτὴν ὁ οὐρανὸς ἀπαύστοις περιφοραῖς εἰλούμενος
20 ἀπ' ἀνατολῆς εἰς δύσιν τὸν ἀεὶ δρόμον ἐλαύνει· συγκαθέλκεται δ' ἡ τῶν ἀπλανῶν σφαῖρα· πᾶσαι γε μὴν αἱ ἀπὸ τοῦ περιέχοντος ἀνωτάτω κυκλοφορούμεναι πρὸς τὸ κέντρον εὐθεῖαι καὶ κατ' ἀναγωγάς εἰσιν ἀλλήλαις ἴσαι· διατοῦτο γεωμετρικῇ θεωρίᾳ, τὸ σφαιρικὸν σχῆμα διεμέτρησεν εἰπών·
25 τόσσον ἔνερθ' ἀΐδεω ὅσον οὐρανὸς ἔστ' ἀπὸ γαίης:

Cap. 37· Ἔνιοι δ' εἰσὶν οὕτως ἀμαθεῖς, ὡς αἰτιάσασθαι τὸν Ὅμηρον καὶ περὶ τῶν λιτῶν· εἰ τὰς Διὸς γονὰς οὕτως ὕβρισε· διάστροφον αὐταῖς, περιθεὶς ἀμορφίας χαρακτῆρα·

a) Il. ϑ. 3. b) Il. ϑ. 16.

a) καὶ γάρ τε λιταί εἰσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο·
χωλαί τε ῥυσαί τε παραβλῶπές τ' ὀφθαλμώ·
ἐν δὲ τούτοις τοῖς ἔπεσι τὸ τῶν ἱκετευόντων σχῆμα διαπέπλασται· πᾶσα γὰρ οὖν συνείδησις ἁμαρτόντος ἀνθρώ-
5 που, βραδεῖα· καὶ μόλις οἱ δεόμενοι τοῖς ἱκετευομένοις προσέρχονται· τὴν αἰδῶ κατὰ ῥῆμα μετροῦντες· οὔτε μὴν ἀτρεμὲς δεδόρκασιν· ἀλλ' ὀπίσω τὰς τῶν ὀμμάτων βολὰς ἀποστρέφουσι· καὶ μὴν ἔν γε τοῖς πρώτοις, οὐδὲν γεγηθὸς τῶν ἱκετευόντων ἡ διάνοια περιτίθησιν ἔρευθος· ἀλλ' ὠχρὰ·
10 κατηφής· διὰ τῆς πρώτης ὄψεως καλουμένη τὸν ἔλεον· ὅθεν εὐλόγως οὐ τὰς Διὸς θυγατέρας ἀλλὰ τοὺς ἱκετεύοντας ἀπεφήνατο·
χωλούς τε ῥυσούς τε παραβλῶπας τ' ὀφθαλμώ·
τοὔμπαλιν δὲ τὴν ἄτην σθεναράν τε καὶ ἀρτίπουν· κρατερὸν
15 γὰρ αὐτῆς τὸ ἄφρον· ἀλογίστου γὰρ ὁρμῆς ὑπέπλεως, δρομὰς ὡς ἐπὶ πᾶσαν ἀδικίαν ᾤετο· παθῶν οὖν ἀνθρωπίνων ὡσπερεὶ ζωγράφος Ὅμηρός ἐστιν· ἀλληγορικῶς τὸ συμβαῖνον ἡμῖν θεῶν περιθεὶς ὀνόμαστιν.

Cap. 38. Οἶμαι δ' ἔγωγε καὶ τὸ ἑλληνικὸν τεῖχος ὃ
20 πρὸς καιρὸν ἔρυμα τῆς ἰδίας ἀσφαλείας ἐπύργωσαν, οὐχ ὑπὸ τοῦ συμμάχου καθῃρῆσθαι Ποσειδῶνος ἀλλ' ὡς ὑετοῦ δαψιλοῦς γενομένου· καὶ τῶν ἀπ' Ἴδης ποταμῶν πλημμυράντων, συνέβη καταῤῥιφῆναι· ὅθεν ἐπώνυμος τοῦ πάθους γέγονεν ὁ τῆς ὑγρᾶς φύσεως προστάτης Ποσειδῶν· εἰκὸς δὲ
25 καὶ σεισμοῖς διατιναχθὲν ὑπονοστῆσαι τὸ κατασκεύασμα· δοκεῖ δὲ ὁ Ποσειδῶν ἐννοσίγαιος καὶ σεισίχθων εἶναι τοῖς τοιούτοις τῶν παθημάτων ἐπιγραφόμενος· ἀμέλει φησὶν
b) αὐτὸς δ' ἐννοσίγαιος ἔχων χείρεσσι τρίαιναν,
ἡγεῖτ'· ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμείλια κύμασι πέμπε·

a) Il. ι. 498. b) Il. μ. 27.

φιτρῶν καὶ λάαν τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί:
σεισμοῦ τινος φορᾷ διαδονήσας ἐκ βάθρων τὰ τοῦ τείχους
θεμέλια· δοκεῖ δέ μοι λεπτῶς ἐξετάζοντι τὰ τοιαῦτα,
μηδὲ τὸ κατὰ τρίαιναν ἀφιλοσόφητον εἶναι δι' ἧς ὑφί-
5 σταται τοὺς λίθους ἀναμισμοχλεῦσθαι τοῦ τείχους· τὰ γὰρ
τῶν σεισμῶν διαφέροντα τοῖς παθήμασιν οἱ φυσικοὶ λέ-
γουσιν εἶναι ἴσα· καί τινας ἰδίους χαρακτῆρας ὀνομάτων
ἐπιγράφουσιν αὐτοῖς· βρασματίαν τινὰ καὶ χασματίαν·
καὶ κλιματίαν προσαγορεύοντες· τριπλαῖς οὖν καθώπλη-
10 σεν αἰχμαῖς τὸν τῶν σεισμῶν αἴτιον θεόν· ἀμέλει πρὸς
βραχὺ κινηθέντος αὐτοῦ

a) τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη·

τὸ τῶν σεισμῶν ἰδίωμα τοῦ ποιητοῦ διασημήναντος ἡμῖν·

Cap. 39. Ἔτι τοίνυν πολλήν τινα χλεύην καὶ μακρὸν
15 ἡγοῦνται καταγέλωτα τοὺς ἀκαίρους Διὸς ὕπνους ἐν Ἴδῃ
καὶ τὴν ὄρειον ὥς περ ἀλόγοις ζώοις ὑπεστρωμένην εὐ-
νήν· ἐν ᾗ δυσὶ τοῖς ἀφρανεστάτοις πάθεσι δεδούλωται
Ζεύς· ἔρωτι καὶ ὕπνῳ: νομίζω τοίνυν ἔγωγε αὐτὰ ταῦτα
δι' ἀλληγορίας ἐαρινὴν ὥραν ἔτους εἶναι· καθ' ἣν ἅπαντα
20 φυτὰ καὶ πᾶσα ἐκ γῆς ἀνίεται χλόη· τοῦ παγετώδους ἡσυ-
χεῖ δυομένου κρύους: ὑφίσταται δὲ τὴν Ἥραν τουτέστι τὸν
ἀέρα στυγνὸν ἀπὸ τοῦ χειμῶνος ἔτι καὶ κατηφῆ· διατοῦτο
εἶμαι πενθικῶς αὐτῆς στυγερὸς ἔπλετο θυμός· μετὰ μι-
κρὸν δὲ ἀποκρυσομένη τὸ συννεφὲς τῆς ἀηδίας,

25 b) λύματα πάντα κάθηρεν· ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ·
ἀμβροσίῳ ἑδανῷ, τά ῥα οἱ τεθυωμένον ἦεν·

ἡ λιπαρὰ καὶ γόνιμος ὥρα μετὰ τῆς τῶν ἀνθέων εὐωδίας
ὑποσημαίνεται τοιούτῳ χρίσματι τῆς Ἥρας ἀλειψαμένης
τούς τε πλοκάμους φησὶν αὐτὴν ἀναπλέξασθαι·

a) Il. ν. 18. b) Il. ξ. 171.

a) καλοὺς ἀμβροσίους ἐκ κράατος ἀθανάτοιο·
τὴν τῶν φυτῶν αἰνιττόμενος αὔξησιν· ἐπειδὴ δένδρον ἅπαν κομᾷ καὶ θριξὶν ὁμοίως ἀπὸ τῶν κλάδων ἀπαρτᾶται τὰ φύλλα· δίδωσι δὲ ἐγκόλπιον τῷ ἔαρι καὶ τὸν κεστὸν
5 ἱμάντα·

b) ἔνθ' ἔνι μὲν φιλότης, ἐν δ' ἵμερος, ἐν δ' ὀαριστύς·
ἐπειδήπερ αὕτη μάλιστα τοῦ ἔτους ἡ ὥρα τὸ τερπνότατον ἐπλήρωσε τῶν ἡδονῶν μέρος· οὔτε γὰρ λίαν ὑπὸ τοῦ κρύους πεπήγαμεν, οὔτε ἄγαν θαλπόμεθα· μεταίχμιον δέ τι
10 τῆς ἑκατέρωθεν εὐκρασίας ἐν τοῖς σώμασιν ἀνεῖται. τοῦτον τοίνυν τὸν ἀέρα συνέμιξεν Ὅμηρος μετὰ μικρὸν τῷ αἰθέρι· διατοῦτο ἐπὶ τῆς ὑψηλοτάτης ἀκρωρείας καταλαμβάνεται Ζεὺς, ἐν ᾗ

c) δι' ἠέρος αἰθέρ' ἵκανεν·

15 ἐνθάδε κιρνᾶται· καθ' ἓν ἀναμιχθεὶς ὁ ἀὴρ τῷ αἰθέρι· ἐμφατικῶς σὺν τοῖς ὀνόμασιν εἶπεν·

d) Ἥρα κατ' ἀγκὰς ἔμαρπε Κρόνου παῖς ἣν παράκοιτιν·
ἀγκαλίζεται γὰρ ἐν κύκλῳ περιέχων ὁ αἰθὴρ ὑφηπλωμένον αὐτῷ τὸν ἀέρα· τῆς δὲ συνόδου καὶ κράσεως αὐτῶν
20 τὸ πέρας, ἐδήλωσε τὴν ἐαρινὴν ὥραν·

e) τοῖσι δ' ὑπὸ χθὼν δῖα φύεν νεοθηλέα ποίην·
λωτόν θ' ἑρσήεντα ἰδὲ κρόκον ἠδ' ὑάκινθον
πυκνὸν καὶ μαλακὸν ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἔεργεν·

ἴδια στέφη, ταῦτα τῆς ἀρτιθαλοῦς ὥρας· ἐπειδὰν ἐκ τῶν
25 χειμερίων παγετῶν ἡ στερίφη καὶ μεμυκυῖα, πηγὰς κυοφορουμένας ἔνδον ὠδῖνας ἐκφήνῃ· προσεπισφραγιζόμενος δὲ τοῦτο, τὸν λωτὸν εἶπεν ἑρσήεντα τὸν δροσερὸν, τῆς ἐαρινῆς καταστάσεως ἐμφανέστερον ποιῶν τοῦ καιροῦ

a) Il. ξ. 177. b) Ibid. 216. c) Ibid. 288. d) Ibid. 346. e) Il. ξ. 547.

φετρῶν καὶ λάαν τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί:
σεισμοῦ τινος φορᾷ διαδονήσας ἐκ βάτρων τὰ τῦ τείχυς
θεμέλια· δοκεῖ δέ μοι λεπτῶς ἐξετάζοντι τὰ τοιαῦτα,
μὴ δὲ τὸ κατὰ τρίαιναν ἀφιλοσόφητον εἶναι δι' ἧς ὑφί-
5 σταται τοὺς λίθους ἀναμεμοχλεῦσθαι τῦ τείχους· τὰ γάρ
τοι σεισμῶν διαφέροντα τοῖς παθήμασιν οἱ φυσικοὶ λέ-
γουσιν εἶναι ἴσα· καί τινας ἰδίους χαρακτῆρας ὀνομάτων
ἐπιγράφουσιν αὐτοῖς· βρασματίαν τινὰ καὶ χασματίαν·
καὶ κλιματίαν προσαγορεύοντες· τριπλαῖς οὖν καθώπλη-
10 σεν αἰχμαῖς τὸν τῶν σεισμῶν αἴτιον θεόν· ἀμέλει πρὸς
βραχὺ κινηθέντος αὐτοῦ

a) τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη·

τὸ τῶν σεισμῶν ἰδίωμα τῦ ποιητοῦ διασημήναντος ἡμῖν·

Cap. 39. Ἔτι τοίνυν πολλήν τινα χλεύην καὶ μακρὰν
15 ἡγοῦνται καταγέλωτα τοὺς ἀκαίρους Διὸς ὕπνους ἐν Ἴδῃ
καὶ τὴν ὄρειον ὥς περ ἀλόγοις ζώοις ὑπεστρωμένην εὐ-
νήν· ἐν ᾗ δυσὶ τοῖς ἀφανεστάτοις πάθεσι δεδούλωται
Ζεύς· ἔρωτι καὶ ὕπνῳ· νομίζω τοίνυν ἔγωγε αὐτὰ ταῦτα
δι' ἀλληγορίας ἐαρινὴν ὥραν ἔτους εἶναι· καθ' ἣν ἅπαντα
20 φυτὰ καὶ πᾶσα ἐκ γῆς ἀνίεται χλόη· τῦ παγετώδους ἡσυ-
χεῖ δυομένυ κρύους· ὑφίσταται δὲ τὴν Ἥραν τυτέστι τὸν
ἀέρα στυγνὸν ἀπὸ τῦ χειμῶνος ἔτι καὶ κατηφῆ· διατῦτο
οἶμαι πιθανῶς αὐτῆς στυγερὸς ἔπλετο θυμός· μετὰ μι-
κρὸν δὲ ἀποκρυσομένη τὸ συννεφὲς τῆς ἀηδίας,
25 b) λύματα πάντα κάθηρεν· ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ·
ἀμβροσίῳ ἑδανῷ, τά ῥα οἱ τεθυώμενον ἦεν·
ἡ λιπαρὰ καὶ γόνιμος ὥρα μετὰ τῆς τῶν ἀνθέων εὐωδίας
ὑποσημαίνεται· τοιέτῳ χρίσματι τῆς Ἥρας ἀλειψαμένης
τούς τε πλοκάμους φησὶν αὐτὴν ἀναπλέξασθαι·

a) Il. ν. 18. b) Il. ξ. 171.

a) καλοὺς ἀβροσίους ἐκ κράατος ἀθανάτοιο·
τὴν τῶν φυτῶν αἰνιττόμενος αὔξησιν· ἐπειδὴ δένδρον ἅπαν κομᾷ καὶ θριξὶν ὁμοίως ἀπὸ τῶν κλάδων ἀπαρτᾶται τὰ φύλλα· δίδωσι δὲ ἐγκόλπιον τῷ ἔαρι καὶ τὸν κεστὸν ἱμάντα·

b) ἔνθ᾽ ἔνι μὲν φιλότης, ἐν δ᾽ ἵμερος, ἐν δ᾽ ὀαριστύς·
ἐπειδήπερ αὕτη μάλιστα τοῦ ἔτους ἡ ὥρα τὸ τερπνότατον ἐπλήρωσε τῶν ἡδονῶν μέρος· οὔτε γὰρ λίαν ὑπὸ τοῦ κρύους πεπήγαμεν, οὔτε ἄγαν θαλπόμεθα· μετέχομεν δέ τι τῆς ἑκατέρωθεν εὐκρασίας ἐν τοῖς σώμασιν ἀνεῖται. τοῦτον τοίνυν τὸν ἀέρα συνέμιξεν Ὅμηρος μετὰ μικρὸν τῷ αἰθέρι· διὰ τοῦτο ἐπὶ τῆς ὑψηλοτάτης ἀκρωρείας καταλαμβάνεται Ζεὺς, ἐν ᾗ

c) δι᾽ ἠέρος αἰθέρ᾽ ἵκανεν·
ἐνθάδε κιρνᾶται· καθ᾽ ἓν ἀναμιχθεὶς ὁ ἀὴρ τῷ αἰθέρι· ἐμφατικῶς σὺν τοῖς ὀνόμασιν εἶπεν·

d) Ἥρην κατ᾽ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἣν παράκοιτιν·
ἀγκαλίζεται γὰρ ἐν κύκλῳ περιέχων ὁ αἰθὴρ ὑφηπλωμένον αὐτῷ τὸν ἀέρα· τῆς δὲ συνόδου καὶ κράσεως αὐτῶν τὸ πέρας, ἐδήλωσε τὴν ἐαρινὴν ὥραν·

e) τοῖσι δ᾽ ὑπὸ χθὼν δῖα φύεν νεοθηλέα ποίην·
λωτόν θ᾽ ἑρσήεντα ἰδὲ κρόκον ἠδ᾽ ὑάκινθον
πυκνὸν καὶ μαλακὸν ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ᾽ ἔεργεν·
ἴδια στέφη, ταῦτα τῆς ἀρτιθαλοῦς ὥρας· ἐπειδὰν ἐκ τῶν χειμερίων παγετῶν ἡ στερίφη καὶ μεμυκυῖα, πηγὰς κυοφορουμένας ἔνδον ὠδῖνας ἐκφήνῃ· προσεπισφραγιζόμενος δὲ τοῦτο, τὸν λωτὸν εἶπεν ἑρσήεντα τὸν δροσερὸν, τῆς ἐαρινῆς καταστάσεως ἐμφανέστερον πάντων τοῦ καιροῦ.

a) Il. ξ. 177. b) Ibid. 216. c) Ibid. 288. d) Ibid. 346.
e) Il. ξ. 547.

a) ἐπεὶ δὲ νεφέλην ἕσσαντο
καλὴν χρυσείην· στιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἕερσαι·

τίς ἀγνοεῖ τοῦθ' ὅτι χειμῶνος μὲν ἐπάλληλα πυκνώματα
τῶν νεφῶν ἐκμελαίνεται καὶ μετὰ θολερᾶς ἀχλύος κατηφὴς
5 ἅπας ὁ οὐρανὸς ἀμαυροῦται· τοῦ δὲ ἀέρος ὑποσχίζοντος,
ἀργὰ τὰ νέφη μαλακῶς ὑποπείρεται ταῖς ἡλιακαῖς ἀκτῖ-
σιν ἐναγκαλιζόμενα· καὶ παραπλήσιόν τι χρυσαῖς μαρμα-
ρυγαῖς ἀποστίλβει· τοῦτο δὴ τὸ περὶ τὴν Ἴδην κορυφαῖ-
ον ἡμῖν νέφος ὁ τῆς ἐαρινῆς ὥρας δημιουργὸς Ὅμηρος
10 ἐφήλωσεν·

Cap. 40. Ἀλλ' ἐφεξῆς ἡ τῶν ἐπιφυομένων αὐτῷ τόλμα,
τοὺς Ἥρας δεσμοὺς αἰτιᾶται· καὶ νομίζουσιν ὕλην τινὰ
δαψιλῆ τῆς ἀθέου πρὸς Ὅμηρον ἔχειν μανίαν·

b) ἦ οὐ μέμνῃ ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν ἐκ δὲ ποδοῖιν
15 ἄκμονας ἧκα δύω· περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἴηλα
χρύσεον ἄῤῥηκτον· σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλησιν
ἐκρέμαο·

λέληθε δ' αὐτοὺς ὅτι τούτοις τοῖς ἔπεσιν ἡ τοῦ παντὸς
ἐκτεθεολόγηται γένεσις· καὶ τὰ συνεχῶς ᾀδόμενα τέτταρα
20 στοιχεῖα τούτων τῶν στίχων ἐστὶ τάξις· καθάπερ ἤδη μοι
λέλεκται· πρῶτος αἰθὴρ καὶ μετὰ τοῦτον ἀὴρ· εἶθ' ὕδωρ
τὲ καὶ γῆ. τελευταῖα πάντων δημιουργὰ στοιχεῖα· ταῦτα
δ' ἀλλήλοις ἐπικιρνώμενα, ζωογονεῖται· καὶ τῶν ἀψύχων
ἀρχέγονα καθίσταται· Ζεὺς τοίνυν ὁ πρῶτος τὸν ἑαυτοῦ
25 ἀέρα κατήρτηκεν· στερεοὶ δ' ἄκμονες ὑπὸ ταῖς ἐσχάταις
ἀέρος βάσεσιν ὕδωρ τὲ καὶ γῆ· καὶ τοῦτο ὅτι τοιοῦτόν
ἐστιν, ἐφ' ἑκάστης λέξεως εἴ τις ἀκριβῶς ἐθέλοι σκοπεῖν,
τἀληθὲς εὑρήσει· ἦ οὐ μέμνῃ ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν· ἀπὸ
γὰρ τῶν ἀνωτάτων καὶ μετεώρων τόπων φασὶν αὐτὴν

a) Il. ξ. 340. b) Il. ο. 18.

ἀπηρτῆσθαι· περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἵηλα· χρύσεον ἄῤῥηκτον· τί τῦτο τὸ καινὸν αἴνιγμα τῆς κολακευούσης τιμωρίας· πῶς ὀργιζόμενος Ζεὺς πολυτελεῖ δεσμῷ τὴν κολαζομένην ἠμύνατο· χρυσοῦν ἀντὶ τῦ κραταιοτέρυ σιδήρυ τὸν δεσμὸν
5 ἐπινοήσας· ἀλλ' ἔοικε τὸ μεταίχμιον αἰθέρος τε καὶ ἀέρος, χρυσῷ μάλιςα τὴν χρόαν ἐμφερὲς εἶναι· πάνυ δὴ πιθανῶς καθ' ὃ μέρος ἀλλήλοις ἐπισυνάπτυσι· λήγων μὲν γὰρ ὁ αἰθὴρ. ἀρχόμενος δὲ μετ' ἐκεῖνον ὁ ἀὴρ, χρυσοῦν ὑπεςήσατο δεσμόν· ἐπιφέρει γοῦν· σύ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέ-
10 λῃσιν ἐκρέμω· τὸν ἄχρι νεφῶν τόπον ὁρίσας μέτρον ἀέρος· ἐκ δὲ τῶν τελευταίων μερῶν τοῦ ἀέρος ἃ καλεῖται πόδας, ἀπήρτησε ςιβαρὰ βρίθη γῆν τε καὶ ὕδωρ· ἐκ δὲ ποδοῖϊν ἄκμονας ἧκα δύω· πῶς ἂν εἶπε δεσμὸν ἄῤῥηκτον αὐτίκα τῆς Ἥρας λυθείσης· εἴγε τῷ μύθῳ προσε-
15 κτέον· ἀλλ' ἐπειδήπερ ἡ τῶν ὅλων ἁρμονία δεσμοῖς ἀῤῥαγέσι συνωχύρωται· καὶ δυσχερὴς ἡ τοῦ παντὸς εἰς τἀναντία μεταβολὴ, τὸ μὴ δυνηθὲν ἂν, διαζευχθῆναί ποτε, κυρίως ὠνόμασεν ἄῤῥηκτον·

Cap. 41. Ταύτην δὲ τὴν τετράδα τῶν ςοιχείων, καὶ
20 μετὰ μικρὸν ἐν τοῖς ὅρκοις διεσάφησεν Ἥρα·

a) ἴςω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν·
καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ·

τρισὶ γὰρ ὅρκοις τὴν ὁμόφυλον αὐτῆς καὶ συγγενῆ φύσιν ὠνόμασεν· ὕδωρ δὲ καὶ γῆν καὶ τὸν ὕπερθεν οὐρανὸν·
25 τουτέςι τὸν αἰθέρα· τέταρτον ςοιχεῖον ἦν ἡ ὀμνύυσα· διευπορῶν γέ τοι καὶ ἐπὶ καλοῖς ἀλληγορικῶς παριςάναι βουλόμενος ταυτὶ τὰ ςοιχεῖα, καὶ μετ' ὀλίγον ἐν τοῖς Ποσειδῶνος πρὸς Ἶριν λόγοις αὐτὰ ταῦθ' ὑφίςαται λέγων·

b) ἤτοι ἐγὼν ἔλαχον πολιὴν ἅλα ναιέμεν αἰεὶ

a) Il. o. 36. b) Il. o. 190. seqq.

παλλομένων· Ἀΐδης δ' ἔλαχε ζόφον ἠερόεντα·
Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι·
γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸς Ὄλυμπος·

οὐ μὰ Δί' οὐ κλῆρος ὁ μυθευόμενος ἐν Σικυῶνι ταῦτα·
5 καὶ διαίρεσις ἀδελφῶν οὕτως ἀνωμάλως ὡς οὐρανὸν ἀντι-
θεῖναι θαλάττῃ καὶ ταρτάρῳ· πᾶς γὰρ ὁ μῦθος ἠλλη-
γόρηται περὶ τῶν ἐπ' ἀρχαῖς τεττάρων στοιχείων· χρόνον
μὲν γὰρ ὀνομάζει τὸν Κρόνον κατὰ μετάληψιν ἑνὸς στοι-
χείου· πατὴρ δὲ τῶν ὅλων ὁ χρόνος· καὶ τελέως ἀμήχα-
10 νόν τι γενέσθαι τῶν ὄντων δίχα χρόνου· διὸ δὴ ῥίζα τῶν
τεττάρων στοιχείων οὗτός ἐστι· μητέρα δ' αὐτοῖς ἔνειμεν
εἶναι Ῥέαν· ἐπειδὴ ῥύσει τινὶ καὶ ἀενάῳ κινήσει τὸ πᾶν
οἰκονομεῖται· χρόνου δὲ καὶ ῥύσεως τέκνα γῆν τε καὶ
ὕδωρ αἰθέρα τε καὶ ἀέρα σὺν αὐτῷ ὑπεστήσατο· καὶ τῇ
15 μὲν πυρώδει φύσει τόπον ἔνειμεν οὐρανόν· τὴν δ' ὑγρὰν
οὐσίαν Ποσειδῶνι προσέθηκε· τρίτον δὲ Ἀΐδην τὸν ἀφώ-
τιστον ἀέρα δηλοῖ· κοινὸν δὲ πάντων καὶ ἑδραιότατον ἀ-
πεφήνατο στοιχεῖον εἶναι τὴν γῆν· ὥσπερ ἑστίαν τινὰ τῆς
τῶν ὅλων δημιουργόν·

20 γαῖα δ' ἐστὶ ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸς Ὄλυμπος·

καὶ διὰ τοῦτο δέ μοι δοκεῖ συνεχῶς ἀλληγορεῖν ὑπὲρ αὐ-
τῶν· ἵν' ἡ διδοῦσα τοῖς ἔπεσιν ἀσάφεια τῷ
διηνεκεῖ τῆς παραδόσεως ᾖ γνωριμωτέρα:

Cap. 42. Τά γε μὴν ἐπὶ Σαρπηδόνι δάκρυα, κύριον μὲν
25 οὐ καταψεύδεται θεοῦ· ὃ καὶ παρ' ἀνθρώποις νόσημα· αὐ-
τῷ δὲ βουλομένῳ τἀκριβὲς ἐρευνᾶν, ἐπιδεῖται τρόπος ἀλ-
ληγορουμένης ἀληθείας· πολλάκις γὰρ ἐν ταῖς μεταβολαῖς
τῶν μεγάλων πραγμάτων ἱστοροῦσι τεράστια τῷ βίῳ,
συμφέρεσθαι· σημεῖα ποταμῶν τε καὶ πηγῶν ναμάτων αἱ-
30 μοφορύκτοις ῥεύμασιν ἐκμαινομένων· ὡς ἐπ' Ἀσωποῦ τε καὶ
Δίρκης παραδιδόασιν οἱ πολλοὶ μῦθοι· λόγος δ' ἔχει καὶ

κατὰ νεφῶν ψεκάδας ὕεσθαι φόνῳ τισὶ κηλῖσιν ἐπικεχρωσμένας· ἐπεὶ τοίνυν ἡ μεταβολὴ τῆς μάχης ἀθρόαν φυγὴν ἐμποιήσειν ἔμελλεν τοῖς βαρβάροις· ἐγγὺς δ' ἦν ὁ τοῦ κατ' ἀλκὴν ἀρίστου Σαρπηδόνος ὄλεθρος, ὥσπερεὶ τεράστια
5 προυφάνη ταύτης τῆς συμφορᾶς ἀγγελτικά· αἱματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε· τοῦτον δὴ τὸν φονέα ὄμβρον, ἀλληγορικῶς εἴρηκεν αἰθέρος δάκρυα· Διὸς μὲν οὐ ἀθλεύστος γάρ· ἐκ δὲ τῶν ὑπεράνω τόπων ὡς περεὶ θρήνοις μεμιγμένου καταρραγέντος ὑετοῦ·

10 Cap. 43. Ταυτὶ μὲν ἴσως ἐλάττω τεκμήρια περὶ τῶν ἠλληγορημένων· ἐπεὶ μέν τοι τῆς ὁπλοποιΐας, μεγάλη καὶ κοσμοτόκῳ διανοίᾳ τὴν τῶν ὅλων περιήθροισε γένεσιν· ὅθεν γὰρ αἱ πρῶται τοῦ παντὸς ἔφυσαν ἀρχαί· καὶ τίς ὁ ταύτων δημιουργός· καὶ πῶς ἕκαστα πλασθέντα διεκρί-
15 θη, σαφέσι τεκμηρίοις παρέστησε τὴν Ἀχιλλέως ἀσπίδα τῆς κοσμικῆς περιόδου χαλκευσάμενος εἰκόνα· καὶ τὸ πρῶτον ὑπεστήσατο τῆς παντελοῦς δημιουργίας, νύκτα καιρόν· ἐπειδήπερ αὕτη χρόνου πτερὰ πάτρια πρεσβεῖα κεκλήρωται· καὶ πρινὴ διακριθῆναι τὰ νῦν βλεπόμενα νὺξ ἦν τὸ σύμ-
20 παν· ὃ δὴ χάος ποιητῶν ὀνομάζουσι παῖδες· οὐ γὰρ οὕτως ἄθλιόν τινα καὶ κακοδαίμονα παρεισάγει τὸν Ἥφαιστον, ὡς μὴ δὲ νυκτὸς ἀνάπαυσιν ἔχειν τῆς χειρωνακτικῆς ἐργασίας· ὅπου γε καὶ παρ' ἀνθρώποις ἀθλίοις ἄτοπον εἶναι δοκεῖ τὸ μὴ δὲ νύκτα τῶν πόνων ἐκεχειρίαν ἄγειν· ἀλλ'
25 οὐκ ἔστι ταῦτα χαλκεύων Ἀχιλλεῖ πανοπλίαν Ἥφαιστος· οὐδ' ἐν οὐρανῷ βουνοὶ χαλκοῦ καὶ κασσιτέρου ἀργύρου τε καὶ χρυσοῦ εἰσίν· ἀμήχανον γὰρ τὰς ἀηδεῖς καὶ φιλαργύρους γῆς νόσους, ἐπ' οὐρανὸν ἀναβῆναι· φυσικῶς δὲ τῆς ἀμόρφου ποτὲ καὶ μὴ διακεκριμένης ὕλης τὸν καιρὸν
30 ἀποφηνάμενος εἶναι νύκτα, δημιουργὸν ἡνίκα ἔμελλε πάντα μορφοῦσθαι τὸν Ἥφαιστον ἐπέστησε· ταυτέστι τὴν θερ-

μὴν οὐσίαν· πυρὸς γὰρ δὴ κατὰ τὸν φυσικὸν Ἡράκλειτον ἀμοιβῇ τὰ πάντα γίγνεται· ὅθεν συνοικοῦσαν οὐκ ἀπιθάνως τῷ τῶν ὅλων ἀρχιτέκτονι πεποίηκε τὴν χάριν· ἔμελλε γὰρ ἤδη τῷ κόσμῳ χαριεῖσθαι τὸν ἴδιον κόσμον· ὕλαι
5 δέ τίνες αὐτῷ τῆς κατασκευῆς·

a) χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλεν ἀτειρέα κασσίτερόν τε·

εἰ μὲν Ἀχιλλεῖ κατεσκεύασε πανοπλίαν, πάντα ἔδει χρυσὸν εἶναι· καὶ γὰρ οἶμαι σχέτλιον Ἀχιλλέα μὴ δὲ Γλαύκῳ κατὰ τὴν πολυτέλειαν ἴσον εἶναι· νῦν δὲ τὰ τέτταρα
10 στοιχεῖα κιρνᾶται· καὶ χρυσὸν μὲν ὠνόμασε τὴν αἰθερώδη φύσιν· ἄργυρον δὲ, τὸν αὐτῇ τῇ χρόᾳ συνομοιούμενον ἀέρα· χαλκὸς δὲ καὶ κασσίτερος, ὕδωρ τε καὶ γῆ προσαγορεύεται διὰ τὴν ἐν ἀμφοτέραις βαρύτητα· πρώτη δὲ ἀπὸ τούτων τῶν στοιχείων ἀσπὶς ὑπ' αὐτοῦ χαλκεύεται·
15 σφαιροειδὴς ἔχουσα τὸ σχῆμα· δι' οὗ τὸν κόσμον ἡμῖν ἐμφανῶς ἐσήμηνεν· ὃν οὐκ ἀπὸ τῆς ὁπλοποιΐας μόνον ἀλλὰ καὶ δι' ἄλλων τεκμηρίων ἐπίσταται κυκλοειδῆ·

Cap. 44. Συντόμως δὲ ἐν παρεκβάσει τὰς ὑπὲρ τούτων φιλοτεχνοῦντες ἀποδείξεις δηλώσομεν· συνεχῶς τοίνυν τὸν
20 ἥλιον ἀκάμαντα· καὶ ἠλέκτορα καὶ ὑπερίονα προσαγορεύει διὰ τῶν ἐπιθέτων· οὐκ ἄλλό τι πλὴν τοῦτο τὸ σχῆμα σημαίνων. ὅτι γὰρ ἀκάμας ὁ μὴ κάμνων ἔοικεν ὅρους ἔχειν οὐκ ἀνατολὴν καὶ δύσιν· ἀλλὰ τὴν ἀειπερίδρομον ἀνάγκην· ἠλέκτρῳ δὲ, δυοῖν θάτερον· ἢ ἤλεκτρος ὁ θεὸς ὀνο-
25 μάζεται μηδέποτε κοίτης ἐπιψαύων, ἢ τάχα πιθανώτερον ἐπιελίκτωρ τίς ὤν· καὶ κυκλοτερεῖ φορᾷ δι' ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἀναμετρούμενος τὸν κόσμον· ὑπερίονα δὲ νομιστέον, αὐτὸν τὸν ὑπεριέμενον ἀεὶ τῆς γῆς· ὥς περ οἶμαι καὶ Ξενοφάνης ὁ κολοφώνιος φησίν·

a) Il. σ. 474.

ἠέλιος Θ' ὑπερέμενος γαῖαν τ' ἐπιϑάλπων·

εἰ γὰρ πατρωνυμικῶς αὐτὸν ἠϑέλησεν ὀνομάζειν, εἶπεν ἂν, ὑπεριονίδην· ὡς Ἀτρείδην εἰ τύχοι τὸν Ἀγαμέμνονα καὶ Πηλείδην τὸν Ἀχιλλέα·

5 Cap. 45. Ἤτι Θοὴ νὺξ ὐκ ἄλλό τι σημαίνειν πλὴν τὸ σφαιροειδὲς ὅλου τῦ πόλυ σχῆμα· τὸν γὰρ αὐτὸν ἡλίῳ δρόμον ἡ νὺξ ἀνύει. καὶ πᾶς ὁ καταλειφϑεὶς ὑπ' ἐκείνου τόπος, εὐϑὺς ὑπὸ ταύτης ἐκμελαίνεται· σαφῶς γοῦν ἑτέρωϑί πυ τῦτο μηνύων, φησίν·

10 a) ἐν δ' ἔπεσ' ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο·
ἕλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·

ὥς περ γὰρ ἀπηρτημένην ἑαυτῦ τὴν νύκτα κατόπιν ἐφέλκεται συγχρονῦσαν τοῖς ἡλίυ τάχεσιν· εἰκότως ὖν αὐτὴν Ὅμηρος εἴρηκε Θοήν· δύναταί γε μὴν πιϑανώτερόν τις 15 ἐπιχειρῶν, Θοὴν ὀνομάζειν μεταληπτικῶς· οὐ τὴν κατὰ κίνησιν ὀξεῖαν· ἀλλὰ τὴν κατὰ σχῆμα· καὶ γὰρ ἑτέρωϑί πυ φησίν·

b) ἔνϑεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκα Θοῇσιν·

οὐ τὸ τάχος τῶν ἐῤῥιζωμένων νήσων· ἠλιϑίως γὰρ δη20 λώσειν ἐσπουδακώς· ἀλλὰ τὰ σχῆμα πρὸς ὀξεῖαν ἀπολήγουσιν ἀποτελεῖν γραμμήν· εἰκότως ὖν νύκτα Θοὴν λέγεσϑαι, τὴν ἐπ' ὀξὺ τέλος τῆς ἐσχάτης σκιᾶς ἀποτερματίζουσαν·

Cap. 46. Φυσικῶς δὲ περὶ ταύτου ὁ λόγος ἀποδείκνυ25 σιν· ὅτι σφαιροειδής ἐςιν ὁ κόσμος· τριχῆ γὰρ οἱ μαϑηματικοὶ τὰ σχήματα τῶν σκιῶν φασιν ἀποπίπτειν· ἐπειδὰν γὰρ ἔλαττον ᾖ τὸ περιλάμπον τῦ καταλαμπομένυ, τὴν σκιὰν συμβέβηκε καλαϑοειδῶς ἐπὶ τὴν ὑστάτην πλατείνεσϑαι· ἀπὸ λεπτῆς ἀνις-αμένην τῆς κατὰ κορυφὴν ἀρχῆς· ὅταν

a) Il. ϑ. 485. b) Od. ο. 298.

δὲ μεῖζον ᾖ τὸ καταλάμπον φῶς τοῦ καταλαμπομένου τόπου, κωνοειδῆ συμβέβηκε τὴν σκιὰν ἀπὸ πλατείας τῆς ἀρχῆς εἰς λεπτὸν ἀποστενοῦσθαι πέρας· ἐπειδὰν γε μὴν ἴσον ᾖ τῷ καταλαμπομένῳ τὸ καταλάμπον, κυλινδροειδὴς ἡ σκιὰ πρὸς ἴσον ἐν ταῖς ἑκατέρωθεν ἔχει γραμμαῖς. Βουλόμενος οὖν Ὅμηρος τὸν ἥλιον πολλῷ μείζονα τῆς γῆς κατὰ τὴν τῶν πλείστων φιλοσόφων ἔννοιαν ἀποδεῖξαι, εὐλόγως θοὴν τὴν νύκτα προσηγόρευσεν εἰς ὀξὺ τὸ πρὸς τῷ πέρατι σχῆμα λήγουσαν· ἅτε οἶμαι μήτε κυλινδροειδῶς μήτε καλαθοειδῶς τῆς σκιᾶς πίπτειν δυναμένης· ἀλλὰ τὸν λεγόμενον κῶνον ἀποτελούσης· ὃ δὴ πρῶτος Ὅμηρος ἐκ μιᾶς λέξεως ὑποσημηνάμενος, τὰς μυρίας τῶν φιλοσόφων ἁμίλλας ἐκτέτμηται.

Cap. 47. Καὶ μὴν αἱ φοραὶ τῶν ἐναντίων ἀνέμων δηλοῦσι τὸ τοῦ κόσμου σφαιροειδές· Βορέας μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς ἄρκτου πνέων μετέωρος, a) μέγα κῦμα κυλίνδει. τὴν γὰρ ἀπὸ τοῦ μεταρσίου φορὰν ἐπὶ τὸ ταπεινότερον, ἐκ μιᾶς λέξεως κατωνόμασεν ὁ στίχος· τοὔμπαλιν δὲ ἐπὶ τοῦ νότου ἀγέροντος ἀπὸ τῶν κάτω τόπων ἱστόρησεν·

b) ἔνθα νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον ὠθεῖ·

τὴν ἀπὸ τοῦ ταπεινοτέρου κίνησιν εἰς τὸ μετέωρον ἀνακαλεῖ· ἔτι γε μὴν μετὰ τῶν ἄλλων, ἀπείρονα γαῖαν ὀνομάζει· καὶ πάλιν ἐπὶ τῆς Ἥρας

c) εἶμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης·

οὐ δή που μαχομένας δόξαις πρὸς αὑτὸν στασιάζων· ἀλλ' ἐπειδὴ πᾶν σφαιροειδὲς σχῆμα καὶ ἄπειρόν ἐστι καὶ πεπερασμένον· τῷ μὲν γὰρ ὅρον τινὰ καὶ περιγραφὴν ἔχειν, εὐλόγως αὐτὸ πεπεράνθαι νομιστέον· ἄπειρον δ' ἂν, ὁ κύκλος ὀνομάζοιτο δικαίως ἐπειδήπερ ἀμήχανόν ἐστι δεῖξαι

a) Od. ε. 296. b) Od. γ. 295. c) Il. ξ. 200.

ἐςὶν, οὕτω τὰ διεζωκότα τὴν οὐράνιον ἀψίδα κατὰ σφαιροειδοῦς ἐσπαρμένα σχήματος, εἰκότως οὐρανοῦ ςέφανος ὠνόμαςαι.

Cap. 49. Διακριβολογησάμενος δ' ὑπὲρ τῶν ὁλοσχερῶν
5 ἀςέρων καὶ κατὰ μέρος ἐπιφανέςατα δεδήλωκεν· οὐ γὰρ ἠδύνατο πάντα θεολογεῖν ὥς περ Εὔδοξος ἢ Ἄρατος ἰλιάδα γράφων· ἀντὶ τῶν φαινομένον ὑπος ησάμενος ἑαυτῷ μεταβέβηκεν οὖν ἀλληγορικῶς ἐπὶ τὰς δύο πόλεις· τὴν μὲν, εἰρήνης· τὴν δὲ, πολέμου παρεισάγων, ἵνα μὴ δ'
10 Ἐμπεδοκλῆς ὁ ἀκραγαντῖνος ἀπ' ἄλλε τινος ἢ παρ' Ὁμήρου τὴν σικελὴν ἀρύσηται δόξαν· ἅμα γὰρ τοῖς τεσσάροις στοιχείοις κατὰ τὴν φυσικὴν θεωρίαν παραδίδωκε τὸ νεῖκος καὶ τὴν φιλίαν. τούτων δ' ἑκάτερον Ὅμηρος ὑποσημαίνων, πόλεις ἐνεχάλκευσε τῇ ἀσπίδι· τὴν μὲν,
15 εἰρήνης· τουτέστι τῆς φιλίας· τὴν δὲ, πολέμε· τουτέστι νείκους·

Cap. 50. Πτύχας δὲ ὑπεστήσατο τῆς ἀσπίδος πέντε σχεδὸν οὐκ ἄλλό τι, πλὴν οὐκ ἐμπεπορπαλμένας τῷ κόσμῳ ζώνας ὑπαινιξάμενος· ἡ μὲν γὰρ ἀνωτάτω περὶ τὸν βό-
20 ρειον εἰλεῖται πόλον· ἀρκτικὴν δὲ αὐτὴν ὀνομάζουσιν· ἡ δ' ἐφεξῆς, εὔκρατός ἐςιν· εἶτα τὴν τρίτην διακεκαυμένην καλοῦσιν· ἡ τετάρτη δ' ὁμονύμως τῇ δευτέρᾳ πρότερον εὔκρατος ὀνομάζεται· πέμπτη δ' ἐπονύμως τοῦ νοτίε μέρες ἡ νοτιάς τε καὶ ἀνταρκτιος καλουμένη· τέτων αἱ μὲν δύο
25 τελέως ἀοίκητοι διὰ τὸ κρύος· ἥ τε τὸν βόρειον εἰληχεῖα πόλον· καὶ ἡ τὸν ἀπάντικρυ νότιον· ὁμοίως δ' ἐν αὐταῖς ἡ διακεκαυμένη καθ' ὑπερβολὴν τῆς πυρώδους οὐσίας, οὐδενὶ βατὴ ζώῳ· δύο δὲ τὰς εὐκράτους φασὶν οἰκεῖσθαι τὴν μέσην ἀφ' ἑκατέρας ζώνης κρᾶσιν ἐπιδεχομένας. ὁ
30 γοῦν Ἐρατοσθένης καὶ σφοδρότερον ἐν τῷ Ἑρμῇ ταύτη διηκρίβωσεν εἰπών·

a) πέντε δέ οἱ ζῶναι περιηγέες ἐσπείρηνται·
οἱ δύο μὲν γλαυκοῖο κελαινότεραι κυάνοιο·
ἡ δὲ μία ψαφαρή τε καὶ ἐκ πυρὸς οἷον ἐρυθρή·
τυπτομένη φλογμοῖσιν ἐπεί ῥά ἑ μοῖραν ὑπ' αὐτὴν
κεκλιμένην ἀκτῖνες ἀειθερέες πυρόωσιν,
αἱ δὲ δύω ἑκάτερθε πόλοιο περιπεπηγυῖαι
αἰεὶ κρυμαλέαι ἀεὶ δ' ὕδατι μογέουσαι.

Cap. 51. Ταύτας οὖν Ὅμηρος πτύχας ὠνόμασεν ἐξ ὧν φησίν·

b) ἐπεὶ πέντε πτύχας ἤλασε κυλλοποδίων·
τὰς δύο χαλκείας, δύο δ' ἔνδοθι κασσιτέροιο,
τὴν δὲ μίαν χρυσῆν·

τὰς μὲν ἀνωτάτω κατὰ τοὺς ἀλαμπεῖς μυχοὺς τοῦ κόσμου κειμένας δύο ζώνας χαλκῷ προσεικάσας· ψυχρὰ γὰρ ἡ ὕλη καὶ κρύους μεστή· λέγει γοῦν ἑτέρωθί που· c) ψυχρὸν δ' εἷλε χαλκὸν ὀδοῦσι. τὴν δὲ μέσην χρυσῆν, τὴν διακεκαυμένην· ἐπειδήπερ ἡ πυρώδης οὐσία κατὰ τὴν χρόαν ἐμφερεστάτη χρυσῷ· δύο δ' ἔνδοθι κασσιτέροιο· τὰς εὐκράτους ὑποσημαίνων· ὑγρὰ γὰρ ἡ ὕλη καὶ τελέως εὔθικτος ἡ τοῦ κασσιτέρου. δι' ἧς τὸ περὶ τὰς ζώνας εὐαφὲς ἡμῖν καὶ μαλθακὸν δεδήλωκεν· τὸ μὲν οὖν ἐν οὐρανῷ σεμνὸν ἐργαστήριον Ἡφαίστου, τὴν ἱερὰν φύσιν, οὕτως ἐδημιούργησεν.

Cap. 52. Ἀνίσταται δ' εὐθὺς ὁ φρικώδης καὶ χαλεπὸς ἐφ' Ὁμήρῳ τῶν συκοφαντούντων φθόνος ὑπὲρ τῆς θεομαχίας· d) οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνὴ παρ' αὐτῷ συνέρρωγεν· ἀλλ' οὐράνιαι ταραχαὶ καὶ στάσεις τὸ θεῖον ἐπινέμονται·

a) Cf. Arati op. in fine ab *Halma* edit. Parisiis 1823.
b) Il. υ. 270. seqq. c) Il. ε. 75. d) Il. ζ. pr.

διέτοῖτο τῆς νίκης τὰ βραβεῖα τῷ μείζονι καὶ συνεχῶς βλάπτοντι προσέθηκεν.

Cap. 58. a) Ἄντα δ' ἄρ Ἡφαίστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης

5 ἐν τοῖς ὑπὲρ Ἀπόλλωνος καὶ Ποσειδῶνος λόγοις τὸν οὐράνιον ἡμῖν αἰθέρα καὶ τὴν ἀκήρατον ἡλίου φλόγα δηλώσας, νῦν μεταβέβηκεν ἐπὶ τὸ θνητὸν πῦρ· καὶ ταῦτο ἀνθώπλισε ποταμῷ· τὴν διάφορον ἑκατέρου φύσιν εἰς μάχην παροξύνας. πρότερον μὲν εἴκοντα τὸν ἥλιον Ποσει-
10 δῶνι παρεισάγει· νῦν δὲ τὴν ὑγρὰν οὐσίαν ὑπὸ τῆς πυρώδους ἡττωμένην· δυνατώτερον γὰρ τόδε τὸ στοιχεῖον θατέρου. τίς οὖν οὕτω μέμηνεν ὡς θεοὺς μαχομένους ἀλλήλοις παρεισάγειν· Ὁμήρου φυσικῶς ταῦτα δι' ἀλληγορίας θεολογήσαντος;

15 Cap. 59. b) Ἐπὶ τέλει οὖν τῆς Ἰλιάδος, σφόδρα τὸν Ἑρμῆν ἐναργῶς ἀκολουθοῦντα Πριάμῳ δεδήλωκεν ἀλληγορήσας· οὐδὲν γὰρ ἔοικεν οὕτω πενθήνιον ἀνδράσιν ὀργιζομένοις· οὐκ ἄργυρος οὐ χρυσὸς, οὐδὲ ἡ διὰ δώρων πολυτέλεια· μειλίχιον δὲ καὶ προσηνὲς ἱκεσίας δῆλον ἐστὶν
20 ἡ διὰ τοῦ λόγου πειθώ· πάνυ γοῦν ἀληθῶς Εὐριπίδης,

οὐκ ἔστι πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος·

τούτῳ τὰ Πρίαμος ὥς περ ὀχυρᾷ πανοπλίᾳ καθώπλισται ᾧ καὶ μάλιστα τὴν Ἀχιλλέως ἐπέκλασεν ὀργὴν· οὐκ ἐν ἀρχῇ δείξας δώδεκα πέπλους· δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαί-
5 νας· τά τε λοιπὰ τῶν κομισθέντων δώρων· ἀλλ' αἱ πρῶται τῆς ἱκεσίας φωναὶ τοὺς ἄρσενας αὐτοῦ θυμοὺς ἐξεθήλυναν·

c) μνῆσαι πατρὸς σοῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ
τηλίκου οἷος ἐγὼν ὀλοῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ

a) Il. υ. 73. b) Il. ω. 360. seq. c) Il.

μνήμην γεγενῆσθαι λέγοντες· εἰκὸς οὖν τὴν λήθην πρὸς
ἀντίπαλον ἅμιλλαν ἐξωρμηκέναι· δικαίως δ' ὑπεῖξεν αὐτῇ·
λόγου γὰρ ἧττα λήθη· καὶ τὸ φανερὸν ὑπ' ἀμνηστίας ἐν
κωφῇ νενίκηται σιωπῇ· τῶν γε μὴν ὑπολειπομένων θεῶν
5 ἡ μάχη φυσικωτέρα·

Cap. 56. a) Ἤτοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος
ἵςατ' Ἀπόλλων φοῖβος·

ὕδατι πῦρ ἀντέθηκε· τὸν μὲν ἥλιον Ἀπόλλωνα προσαγο-
ρεύσας, τὴν δ' ὑγρὰν φύσιν Ποσειδῶνα· τούτων δ' ἑκάτε-
10 ρον ὡς ἐναντίαν ἔχει δύναμιν, τί δεῖ καὶ λέγειν· φθαρ-
τικὸν κατ' ἐπικράτειαν ἀεὶ θατέρου θάτερον· καὶ μὴν ὑπὸ
λεπτῆς τῆς περὶ τὴν ἀλήθειαν θεωρίας διαλύειν ἀμφοῖν τὴν
μάχην· ἐπειδή περ ἡλίου τροφὴν ἀπεφηνάμεθα τὴν ἔνυγ-
ρον οὐσίαν· καὶ μάλιστα τὴν ἁλμυράν· λελυθότως γὰρ
15 ἀπὸ γῆς τὸ δίϋγρον ἀνασπῶν τῆς ἀτμίδος, τούτων μά-
λιςα τὴν πυρώδη φύσιν αὔξει· χαλεπὸν δ' ἦν τῷ τρέφοντι
τὸ τρεφόμενον ἀνθεςάναι· διατουθ' ὑπεῖξαν ἀλλήλοις·

Cap. 57. b) Ἥρῃ δ' ἀντέςη χρυσηλάκατος κελαδεινὴ
Ἄρτεμις ἰοχέαιρα·

20 οὐδὲ τοῦτ' ἀλόγως εἰσήγαγεν Ὅμηρος· ἀλλ' ὥς περ ἔφην
Ἥρα μέν ἐστιν ἀὴρ· τὴν δὲ σελήνην Ἄρτεμιν ὀνομάζει·
πᾶν δὲ τὸ τεμνόμενον ἀεὶ πολέμιόν ἐςι τῷ τέμνοντι· δια-
τοῦτο ἐχθρὰν ἀέρι τὴν σελήνην ὑπεςήσατο· τὴν ἐν ἀέρι
αὐτῆς φορὰν καὶ τοὺς δρόμους ὑποσημαίνων· εἰκὸς δὲ
25 ταχέως νενικῆσθαι τὴν σελήνην· ἐπειδή περ ὁ μὲν ἀὴρ
πολὺς καὶ πάντη κεχυμένος· ἡ δ' ἐλάττων καὶ συνεχῶς
ὑπὸ τῶν ἀερίων παθημάτων ἀμαυρουμένη· τοῦτο μὲν
ἐκλείψεσι· τοῦτο δ' ἀχλύϊ καὶ ταῖς ὑποτρεχούσαις νεφέλαις·

a) Il. υ. 67. b) Il. υ. 70.

διέποιτο τῆς νίκης τὰ βραβεῖα τῷ μείζονι καὶ συνεχῶς βλάπτοντι προσέθηκεν.

Cap. 58. a) Ἄντα δ' ἄρ' Ἡφαίστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης

5 ἐν τοῖς ὑπὲρ Ἀπόλλωνος καὶ Ποσειδῶνος λόγοις τὸν οὐράνιον ἡμῖν αἰθέρα καὶ τὴν ἀκήρατον ἡλίου φλόγα δηλώσας, νῦν μεταβέβηκεν ἐπὶ τὸ θνητὸν πῦρ· καὶ ταῦτο ἀνθώπλισε ποταμῷ τὴν διάφορον ἑκατέρου φύσιν εἰς μάχην παροξύνας. πρότερον μὲν εἴκοντα τὸν ἥλιον Ποσει-

10 δῶνι παρεισάγει· νῦν δὲ τὴν ὑγρὰν οὐσίαν ὑπὸ τῆς πυρώδους ἡττωμένην· δυνατώτερον γὰρ τόδε τὸ στοιχεῖον θατέρου. τίς οὖν οὕτω μέμηνεν ὡς θεοὺς μαχομένους ἀλλήλοις παρεισάγειν· Ὁμήρου φυσικῶς ταῦτα δι' ἀλληγορίας θεολογήσαντος;

15 Cap. 59. b) Ἐπὶ τέλει οὖν τῆς Ἰλιάδος, σφόδρα τὸν Ἑρμῆν ἐναργῶς ἀκολουθοῦντα Πριάμῳ δεδήλωκεν ἀλληγορήσας. οὐδὲν γὰρ ἔοικεν οὕτω τιθήνιον ἀνδράσιν ὀργιζομένοις· οὐκ ἄργυρος, οὐ χρυσὸς, οὐδὲ ἡ διὰ δώρων πολυτέλεια· μειλίχιον δὲ καὶ προσηνὲς ἱκεσίας δῆλον ἐστὶν

20 ἡ διὰ τοῦ λόγου πειθώ· πάνυ γοῦν ἀληθῶς Εὐριπίδης,

οὐκ ἔστι πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος·

τούτῳ τε Πρίαμος ὥς περ ὀχυρᾷ πανοπλίᾳ καθώπλισται ᾧ καὶ μάλιστα τὴν Ἀχιλλέως ἐπέκλασεν ὀργήν. οὐκ ἐν ἀρχῇ δείξας δώδεκα πέπλους· δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαί-

25 νας· τά τε λοιπὰ τῶν κομισθέντων δώρων· ἀλλ' αἱ πρῶται τῆς ἱκεσίας φωναὶ τοὺς ἄρσενας αὐτοῦ θυμοὺς ἐξεθήλυναν·

c) μνῆσαι πατρὸς σοῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ τηλίκου οἷος ἐγὼν ὀλοῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ·

a) Il. υ. 73. b) Il. ω. 360. seq. c) Il. ω. 486.

πάντας ἀνθρώπους ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα·
τοιούτοις ἐπαρθεὶς λογισμοῖς, εὐλόγως μετέωρον αὐτοῦ τὴν
διάνοιαν ἐλαφρίζει· προσείκασεν αὐτὴν Ὅμηρος ὄρνιθι λέγων·
a) ὄρνις δ' ὣς ἀνόπαια διέπτατο·
5 μεταρσία γὰρ ἡ φρόνησις ὡς ἂν οἶμαι τηλικοῦτον ὄγκον
ἐν αὑτῇ πραγμάτων κυοφοροῦσα διανέστηκεν· ἀμέλει ταχέως ἐκκλησία συναθροίζεται καὶ πατρῴοις λόγοις ἐνρητορεύει· τὸν δ' ἀπόπλουν εὐτρεπίζει ὁ τῆς ἀλληγορίας ἐπώνυμος Φρονίου μὲν υἱὸς Νοήμων δὲ τοὔνομα· δι' ὧν
10 ἀμφοτέρων οὐδὲν ἄλλο πλὴν τοὺς ὑπογύους αὐτοῦ λογισμοὺς ὑπεσήμαινεν· ἐπιβαίνοντι δ' αὐτῷ τῆς νεὼς, συνεμβέβηκεν Ἀθηνᾶ Μέντορι τὴν μορφὴν εἰκασμένη πάλιν ἀνδρὶ πρὸς φροντίδας τὴν διάνοιαν ἔχοντι φρονήσεως μητέρα· δι' ὧν ἁπάντων ἡ κατ' ὀλίγον ἐν τῷ Τηλεμάχῳ τρε-
15 φομένη σύνεσις ἐν τοῖς ἔπεσιν ἱστόρηται.

Cap. 64. Καὶ μὴν ὁ περὶ Πρωτέως λόγος οὗτος, πολὺς ἐκταθεὶς ὑπὸ Μενελάου τὴν ἐξαπατῶσαν εὐθὺς ἔχει φαντασίαν πάνυ μυθώδης· γεγονέναι τῆς ἐν Αἰγύπτῳ νησίδος ἄθλιόν ἔποικον, εἰς ἀθανάτου μητέρα τιμωρίας παρελκό-
20 μενον; ᾧ βίος ἠπείρου καὶ θαλάττης κοινὸς ἀτυχεῖς ὕπνους μετὰ φωκῶν κοιμώμενος ἵν' αὐτοῦ κολάζηται· καὶ τὸ τερπνὸν, θυγάτηρ δ' Εἰδοθέα διὰ πατρὸς ἀδικίας ξένον εὐποιοῦσα καὶ γινομένη προδότις αὐτοῦ· δεσμοὶ μετὰ τοῦτο καὶ Μενέλαος ἐνεδρεύων· εἶθ' ἡ πολυπρόσωπος εἰς ἅπαντα
25 ἃ βούλεται Πρωτέως μεταμόρφωσις. ποιητικοὶ καὶ τεράστιοι μῦθοι δοκοῦσιν· εἰ μή τις ἱερανίῳ ψυχῇ τὰς ὀλυμπίους Ὁμήρου τελετὰς ἱεροφαντήσειε·

Cap. 65. Τὴν γοῦν πραμμάτερα τῶν ὅλων ὑφίσταται γένεσιν· ἀφ' ἧς τὸ πᾶν ῥιζωθὲν, εἰς ὃ νῦν βλέπομεν ἥκει

a) Ibid. 320.

κατάστημα· παλαιοὶ γὰρ ἦσάν ποτε χρόνοι καθ' οὓς ἀτύπωτον ἡ ὑποβλημένον ἦν· οὐδέπω κεκριμένοις χαρακτῆρσιν εἰς τέλειον ἥκουσα μορφῆς· οὔτε γὰρ γῆ τῇ τῶν ὅλων ἑστία κέντρον ἐπεπήγει βέβαιον, οὔτ' οὐρανὸς περὶ τὴν
5 ἀΐδιον φορὰν ἱδρυμένος ἐκυκλεῖτο· πάντα δ' ἦν ἀνήλιος ἠρεμία καὶ κατηφοῦσα σιγή· καὶ πλέον οὐδὲν ἦν ἡ κεχυμένης ὕλης ἄμορφος φὰρ ἀργία· πρὶν ἡ δημιουργὸς ἁπάντων καὶ κοσμοτόκος ἀρχὴ σωτήριον ἑλκύσασα τῷ βίῳ τύπον, τὸν κόσμον ἀπέδωκε τῷ κόσμῳ· διεζεύγνυτο μὲν
10 οὐρανὸς γῆς· ἐχώριζε δὲ τὴν ἤπειρον θαλάσσης· τέτταρα δὲ στοιχεῖα τῶν ὅλων ῥίζα καὶ γέννα, ἐν τάξει τὴν ἰδίαν μορφὴν ἐκομίζετο· τούτων δὲ προμηθῶς κιρναμένων, ὁ θεὸς μηδεμιᾶς οὔσης διακρίσεως περὶ τὴν ἄμορφον ὕλην·

Cap. 66. Πρωτέως δὲ θυγατέρα Εἰδοθέαν δικαίως εἶδος
15 ἑκάστου γενομένη θέα· διατοῦτο μία τοπρὶν ὢν φύσις ὁ Πρωτεύς, εἰς πολλὰς ἐμερίζετο μορφὰς ὑπὸ τῆς προνοίας διαπλαττόμενος·

ἤτοι μὲν πρώτιστα λέων γένετ' ἠϋγένειος·
αὐτὰρ ἔπειτα δράκων καὶ πάρδαλις ἠ δὲ μέγας σῦς·
20 γείνετο δ' ὑγρὸν δένδρον καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον·

διὰ μὲν οὖν τοῦ λέοντος ἐμπύρου ζώου τὸν αἰθέρα δηλοῖ· δράκων δ' ἐστὶν ἡ γῆ· τὸ γὰρ αὐτόχθον αὐτοῦ καὶ γηγενὲς οὐδὲν ἄλλο πλὴν τοῦτο σημαίνει· δένδρον γε μὴν ἄπαν αὐξανόμενον καὶ τὴν ἀπὸ γῆς ὁρμὴν μεταρσίαν ἀεὶ
25 λαμβάνον, συμβολικῶς εἶπεν ἀέρα· τὸ μὲν γὰρ ὕδωρ εἰς ἀσφαλεστέραν ὧν προηνίξατο δήλωσιν ἐκ τοῦ φανερωτέρου παρέστησεν· εἰπών· γείνετο δ' ὑγρὸν ὕδωρ· ὥστε εὔλογον τὴν μὲν ἄμορφον ὕλην Πρωτέα καλεῖσθαι· τὴν δ' εἰδωλοπλαστήσασαν ἕκαστα πρόνοιαν, Εἰδοθέαν· ἐξ ἀμφοῖν
30 δὲ πᾶν διακριθὲν, εἰς τὰ συνεχῆ καὶ προστακτικὰ τῶν ὅλων σχισθῆναι· πιθανῶς δὲ καὶ τὴν νῆσον ἐν ᾗ ταῦτα

σπίας τῷ βίῳ, μή τε γήρως ἐπακμάζειν μηδ' ὅταν ὑπὲρ
γῆς τὸ μεσημβρινὸν ἐπιτείνηται θάλπος· ἀλλὰ πρὸς βα-
θὺν ὄρθρον ἀπύρους ἡλίου ἀκτῖσιν ἀνιόντος· ἐπειδὰν οὖν
εὐγενὴς νεανίας ἅμα καὶ κάλλει προέχων τελευτήσῃ τὴν
5 ὄρθριον ἐκκομιδὴν ἐπευφήμουν ἡμέρας ἁρπαγήν· ὡς οὐκ
ἀποθανόντος ἀλλὰ δι' ἐρωτικὴν ἐπιθυμίαν ἀνηρπασμένου.
καθ' Ὅμηρον δὲ ταῦτά φησιν· Ἰασίων ἀνὴρ γεωργίας ἐπι-
μελούμενος καὶ δαψιλῶς τοὺς ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀγρῶν καρ-
ποὺς λαμβάνων, εἰκότως ὑπὸ τῆς Δήμητρος ἔδοξεν ἠγα-
10 πῆσθαι· δι' ὧν Ὅμηρος οὐκ ἀσελγεῖς ἔρωτας ἱστορεῖ θεῶν
οὐδ' ἀκολασίας· σημαίνει δὲ τὰς εὐαγεστάτας ἡμέρας
τε καὶ Δήμητρα τοῖς εὐσεβῶς ἐρευνᾶν ἐθέλουσι φυσικῆς
ἀκριβῆ θεωρίας ἀφορμὴν χαρίζεται.

Cap. 69. Νῦν τοίνυν ἅπαντα τἆλλα ἀφέντες, ἐπὶ τὴν
15 δεινήν, καὶ χαλεπῶς θρυλουμένην ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν
κατηγορίαν τρεπώμεθα· ἄνω γὰρ οὖν καὶ κάτω τραγῳδοῦ-
σι τὰ περὶ Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης ἀσεβῶς διαπεπλάσθαι
λέγοντες· ἀσελγείαν γὰρ ἐμπεπολίτευκεν ἐν οὐρανῷ· καὶ
τὸ παρ' ἀνθρώποις ὅταν γένηται θανάτου τιμωρίαν, οὐκ
20 ἐδυσωπήθη παρὰ θεοῖς ἱστορῆσαι, λέγω δὲ μοιχείαν·

a) ἀμφ' Ἄρεος φιλότητος εὐστεφάνου τ' Ἀφροδίτης·
ὡς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν Ἡφαίστοιο δόμοισιν·

εἶτα μετὰ τοῦτο δεσμοὶ καὶ θεῶν γέλωτες· ἱκεσία τε πρὸς
Ἥφαιστον Ποσειδῶνος· ὥσπερ οἱ θεοὶ νοσοῦσιν, οὐκέτι τοὺς
25 παρ' ἀνθρώποις ἀδικοῦντας ἐᾶν κολάζεσθαι· νομίζω δ' ἔγω-
γε καίπερ ἐν Φαίαξιν ἀνθρώποις ἡδονῇ δεδουλωμένοις,
ᾀδόμενα ταῦτα φιλοσόφου τινὸς ἐπιστήμης ἔχεσθαι· τὰ
γὰρ Σικελικὰ δόγματα καὶ τὴν Ἐμπεδόκλειον γνώμην ἔοικεν
ἀπὸ τούτων βεβαιοῦν· Ἄρην μὲν ὀνομάσας τὸ νεῖκος τὴν

a) Od. Θ 267.

δ' Ἀφροδίτην φιλίαν· τούτους οὖν, διεστηκότας ἐν ἀρχῇ, παρεισήγαγεν Ὅμηρος ἐκ τῆς πάλαι φιλονεικίας εἰς μίαν ὁμόνοιαν κιρναμένους· ὅθεν εὔλογος ἐξ ἀμφοῖν Ἁρμονία γεγένηται, τοῦ παντὸς ἀσαλεύτως καὶ κατ' ἐμμέλειαν ἁρ-
5 μοσθέντος· γελᾷν δ' ἐπὶ τούτοις εἰκὸς ἦν καὶ συνήδεσθαι τοὺς θεούς, ἅτε δὴ τῶν ἰδίων Χαρίτων οὐκ ἐπὶ φθοραῖς διϊσταμένων· ἀλλ' ὁμονοοῦσαν εἰρήνην ἀγόντων: δύναταί γε μὴν καὶ περὶ τῆς χαλκευτικῆς τέχνης ἀλληγορεῖν· ὁ μὲν γὰρ Ἄρης, εἰκότως ἂν, ὀνομάζοιτο σίδηρος·
10 τοῦτον δὲ ῥᾳδίως Ἥφαιστος ἐχειρώσατο· τὸ γὰρ πῦρ ἅτ' οἶμαι σιδήρου κραταιοτέρας δυνάμεως μετειληχὸς, εὐκόλως ἐν αὐτῷ τὴν ἐκείνου στεῤῥότητα θηλύνει· δεῖ δὲ τῷ τεχνίτῃ πρὸς τὸ κατασκευαζόμενον, καὶ Ἀφροδίτης· ὅθεν οἶμαι διὰ πυρὸς μαλάξας τὸν σίδηρον, ἐπαφροδίτῳ
15 τινὶ τέχνῃ τὴν ἐργασίαν κατώρθωσε· Ποσειδῶν δ' ἐστὶν ὁ ῥυόμενος παρ' Ἡφαίστῳ τὸν Ἄρη πιθανῶς· ἐπειδήπερ ἐκ τῶν βαναυσίων διάπυρος ὁ τοῦ σιδήρου μύδρος ἑλκυσθεὶς, ὕδατι βαπτίζεται· καὶ τὸ φλογῶδες, ὑπὸ τῆς ἰδίας φύσεως, ὕδατι κατασβεσθὲν ἀναπαύεται:
20 Cap. 70. Καθόλου δὲ τὴν Ὀδυσσέως πλάνην εἴτις ἀκριβῶς ἐθέλει σκοπεῖν, ἠλληγορημένην εὑρήσει· πάσης γὰρ ἀρετῆς καθάπερ ὄργανόν τι τὸν Ὀδυσσέα παραστησάμενος ἑαυτῷ διατοῦτο πεφιλοσόφηκεν, ἐπειδὴ τὰς ἀνεμομένας τὸν ἀνθρώπινον βίον ἤχθηρε κακίας: ἡδονὴν μέν
25 γε τὸ λωτοφάγων χωρίον ξένης γεωργὸν ἀπολαύσεως ἣν Ὀδυσσεὺς ἐγκρατῶς παρέπλευσεν· τὸν δ' ἄγριον ἑκάστου θυμὸν, ὡσπερεὶ καυτηρίῳ τῇ παραινέσει τῶν λόγων ἐπήρωσε· Κύκλωψ δὲ οὗτος ὠνόμασται, ὁ τοὺς λογισμοὺς ὑπολωπῶν: τί δ' οὐχὶ πρῶτος εὔδιον πλοῦν δι' ἐπιστή-
30 μης ἀστρονόμου τεκμηράμενος ἔδοξεν ἀνέμους δεδωκέναι, φαρμάκων τε τῶν παρὰ Κίρκης γέγονε κρείττων ὑπὸ πολλῆς

σοφίας πεμμάτων ἐπεισάκτων κακῶν λύσιν εὑρόμενος· ἡ δὲ φρόνησις ἕως ᾅδου καταβέβηκεν ἵνα μὴ δὲ τῶν νέρθεν ἀδιερεύνητον ᾖ: τίς δὲ Σειρήνων ἀκούει τὰς πολυπείρους ἱστορίας παντὸς αἰῶνος ἐκμαθών· καὶ Χάρυβδις
5 μὲν ἡ δάπανος ἱστορία καὶ περὶ πότους ἄπληστος εὐλόγως ὠνόμασται· Σκύλλαν δὲ τὴν πολύμορφον ἀναίδειαν ἠλληγόρησεν· διὸ δὴ κύνας οὐκ ἀλόγως ὑπέζωσται προτομαῖς ἁρπαγῇ, τόλμῃ καὶ πλεονεξίᾳ πεφραγμέναις: αἱ δ' ἡλίου βόες, ἐγκράτεια γαστρός εἰσιν· εἰμὴ δὲ λιμὸν ἔσχεν ἀδι-
10 κίας ἀνάγκην· ἃ δὴ μυθικῶς μέν ἐστιν εἰρημένα περὶ τοὺς ἀκούοντας· εἰ δ' ἐπὶ τὴν ἠλληγορημένην σοφίαν καταβέβηκεν, ὠφελιμώτατα τοῖς μιμουμένοις γενήσεται·

Cap. 71. Τὸν μὲν γὰρ Αἴολον, ἐξαιρέτως ἔγωγε νομίζω τὸν ἐνιαυτὸν εἶναι ταῖς δωδεκαμήνοις τοῦ χρόνου περιό-
15 δοις ἐνδεδεμένον· ὠνόμασται γοῦν αἰόλος τουτέστι ποικίλος· ἐπειδήπερ οὐκ ἰσοχρόνῳ καὶ μονοειδεῖ κατὰ πᾶσαν ὥραν τῇ φύσει συνήνωται· διάφοροι δ' αὐτὸν αἱ παρ' ἕκαστα μεταβολαὶ πικέλλουσιν· ἔκ τε γὰρ ἀργαλέου κρύους εἰς πραεῖαν ἡδονὴν ἔαρος γαληνοῦται· καὶ τὸ υστερὸν τῆς ἐρι-
20 ζούσης καταστάσεως, ἔμπυρος ἡ τοῦ θέρους βία πυκνοῖ· μετόπωρον δὲ φθινὰς ὥρα καρπῶν ἐτησίων τὸ θέρειον ἑλκύσασα θάλπος ὥραις χειμερίαις προοιμιάζεται· ταύτης δὲ τῆς ποικιλίας ὁ ἐνιαυτὸς ὢν πατὴρ, εἰκότως αἰόλος ὠνόμασται· παῖδα δὲ αὐτὸν ὠνόμασεν Ἱππότου· τί γὰρ ὀ-
25 ξύτερον χρόνου· τί δ' οὕτω ποδώκες ἀεὶ φερομένῳ καὶ ῥέοντι τῷ τάχει τοὺς ὅλους αἰῶνας ἐκμετρουμένου· δώδεκα δ' αὐτοῦ παῖδες εἰσὶν οἱ μῆνες·

a) ἓξ μὲν θυγατέρες· ἓξ δὲ υἱέες ἡβώωντες·

τὸ μὲν εὔκαρπον καὶ γόνιμον τῶν τὸ θέρος ἐκπιμπλάντων

a) Od. κ. 6.

μηνῶν, θηλεία γονῇ προσήκασι. τὸ δὲ στερρὸν καὶ πεπηγὸς τῶν χειμερίων ἠῤῥένωσεν· οὐκ ἀσεβὴς δ' οὐδ' ὁ περὶ τῶν γάμων μῦθος· ἀλλὰ τοὺς ἀδελφοὺς ἀνέμιξε ταῖς ἀδελφαῖς ἐπειδήπερ ὑπ' αλλήλων συμβέβηκε τὰς ὥρας ὀχεῖ-
5 σθαι· ταμίας δ' ἐστὶν ἀνέμων·

a) ἠ μὲν παυέμεν· ἠδ' ὀρνύμεν ὅν κ' ἐθέλησιν·
ἔμμηνοι γὰρ αἱ τούτων φοραὶ καὶ κατὰ προθεσμίαν πνέουσαι b).

δεσπότης δ' ἁπάντων ὁ ἐνιαυτὸς· καὶ τὰ μὲν ὑπὲρ Αἰόλε,
10 τοιαύτης ἠξίωται φυσιολογίας·

Cap. 72. Ὁ δὲ Κίρκης κυκεὼν, ἡδονῆς ἐστιν ἀγγεῖον· ὃ πίνοντες οἱ ἀκόλαστοι διὰ τῆς ἐφημέρου πλησμονῆς, συῶν ἀθλιώτερον βίον ζῶσι· διατοῦτο οἱ μὲν Ὀδυσσέως ἑταῖροι χορὸς ὄντες ἠλίθιος, ἥττηνται τῆς γαστρομαργίας·
15 ἡ δ' Ὀδυσσέως φρόνησις, ἐνίκησε τὴν παρὰ Κίρκη τρυφήν· ἀμέλει τοπρῶτον ἐκ τῆς νεὼς ἀνιόντι καὶ πλησίον ὄντι τοῖς προθήροις, Ἑρμῆς ἐφίσταται τουτέστιν ὁ ἔμφρων λόγος· ὑφιστάμεθα γοῦν ἐτίμως αὐτὸν Ἑρμῆν λέγεσθαι· παντὸς τοῦ νοουμένε κατὰ ψυχὴν ἑρμηνέα τινὰ ὄντα· τετράγω-
20 νόν τε ζωγράφων καὶ λιθοξόων χεῖρες αὐτὸν ἐλείαναν· ὅτι πᾶς ὀρθὸς λόγος ἑδραίαν ἔχει τὴν βάσιν· οὐκ ὀλισθηρῶς ἐφ' ἑκάτερα κυλινδούμενος· καὶ μὴν πτεροῖς ἀνέστεψαν αὐτὸν αἰνιττόμενοι τὸ παντὸς λόγου τάχος· εἰρήνη τὲ χαίρει· πόλεμοι γὰρ οὐχήκιστα λόγων ἐνδεεῖς· τὸ γὰρ
25 πλεῖστον ἐν αὐτοῖς κράτος εἰλήχασι χεῖρες: Ὅμηρος δὲ καὶ διὰ τῶν ἐπιθέτων τοῦτ' ἔοικεν ἡμῖν σαφέστερον ποιεῖν· ἀργειφόντην τὲ καὶ αὐτὸν ὀνομάζει τὸν θεὸν· οὐ μὰ Δί' οὐχὶ τοὺς ἡσιοδείους μύθους ἐπιστάμενος· ὅτι τὸν βε-

a) Ibid. 22. b) Hucusque editiones; at codex vaticanus addit quae sequuntur.

κόλον Ἴῦς ἐφόνευσεν· ἀλλ' ἐπειδὴ μία παντὸς λόγυ φύσις ἐκφαίνει ἐναργῶς τὸ νοούμενον, διατοῦτο εἶπεν αὐτὸν ἀργειφόντην· ἐριούνιον καὶ σῶκον· ἔτι δ' ἀκάκητα λόγων ἐμφρόνων τὸ τελειότατόν ἐςι μαρτύριον· ἐκ τὸ τε γὰρ
5 κακίας ὁ λογισμὸς ᾤκιςαι· σώζει δὲ πάντα τὸν χρώμενον αὐτῷ καὶ μέγα ὠφέλησεν· τί οὖν δὴ διπλὰς καὶ διχρόνους διένειμεν τῷ θεῷ τιμάς· τὴν μὲν ὑπὸ γῆν χθονίαν· τὴν δ' ὑπὲρ ἡμᾶς οὐράνιον· ἐπειδὴ διπλοῦς ὁ λόγος· τύτων δὲ φιλόσοφοι τὸν μὲν, ἐνδιάθετον καλοῦσι· τὸν δὲ,
10 προφορικόν· ὁ μὲν, οὖν τῶν ἔνδον λογισμῶν ἐςὶ διάγγελος· ὁ δὲ, ὑπὸ τοῖς ςέρνοις καθεῖρκται· φασὶ δὲ τύτῳ χρῆσθαι καὶ τὸ θεῖον· μηδενὸς γὰρ ὄντες ἐνδεεῖς, τὴν φωνὴν τῆς χρείας ἐν αὐτοῖς ςέργουσι· διατοῦτ' οὖν Ὅμηρος τὸν μὲν ἐνδιάθετον εἶπε χθόνιον· ἀφανὴς γὰρ ἐν τοῖς
15 τῆς διανοίας βυθοῖς ἀπεσκότωται· τὸν δὲ προφορικὸν ἐπειδὴ πόῤῥωθέν ἐςι, δῆλος ἐν οὐρανῷ κατῴκησε· γλῶττα δ' αὐτῷ οὐσία· τὸ μόνον λόγου μέρος· καὶ τελευταίῳ κατὰ κοίτην ἰόντες Ἑρμῇ σπένδουσιν· ἐπειδὴ πάσης φωνῆς ἐςὶν ὅρος ὕπνος·
20 Cap. 73. Οὗτος οὖν Ὀδυσσεῖ παρέςηκε σύμβολος ἐπὶ Κίρκην βαδίζοντι· καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπὸ ὀργῆς τε καὶ λύπης ὧν ἐπύθετο φερόμενος ἀκρίτως ἐνθουσιᾷ· κατὰ μικρὸν δ' ἐκείνων τῶν παθῶν παρακμαζομένων, ὑπαναλύεται τὸ μετὰ τοῦ συμφέροντος εὐλόγιστον· a) ὅθεν Ἑρμείας
25 χρυσόῤῥαπις ἀντεβόλησεν αὐτῷ· τὸ μέν γε χρυσὸν ἀντὶ τῦ καλῦ παρείληπται· τὸ δὲ ῥάπτειν μεταφορικῶς ἀντὶ τοῦ συντιθέναι τε καὶ διανοεῖσθαι· λέγει γοῦν ἐν ἑτέροις b) κακὰ ῥάπτομεν ἀμφιέποντες· διατοῦτο καὶ μύθους πλοκίους εἶπεν· ἐπειδὴ λόγος ἐκ λόγου γινόμενος καὶ συῤῥα-

a) Od. κ. 277. b) Od. γ. 118.

φῆσαι αὐτῷ γινόμενος, εὑρίσκει τὸ συμφέρον· οὐκοῦν χρυσόῤῥαπιν εἶπε τὸν λόγον, ἐκ τοῦ δύνασθαι καλοῖς βουλεύσθαί τε καὶ ῥάπτειν πράγματα· παραςὰς οὖν ὅτος ὁ λογισμὸς ἀπὸ τῆς ἀκρατοῦς ὀργῆς ἐπέπληξεν αὐτῷ, μά-
5 την κατασπεύδοντι·

a) τίφθ' αὔτως δύςηνε δι' ἄκρας ἔρχεαι οἶος
χώρου ἄϊδρις ἐών·

ταῦτα πρὸς αὐτὸν ἐλάλησεν Ὀδυσσεὺς μετανοοῦντι λογισμῷ τὴν πρότερον ὁρμὴν ἀναχαλινώσας· τὴν δὲ φρόνη-
10 σιν οὐκ ἀπιθάνως μῶλυ: μόνους ἀνθρώπους. ἢ μόλις εἰς ὀλίγους ἐρχομένην· φύσις δὲ αὐτῆς ῥίζα μέλαινα·

b) γάλακτι δὲ εἴκελον ἄνθος.

πάντα γὰρ οὖν συλλήβδην τὰ τηλικαῦτα τῶν ἀγαθῶν, τὰς μὲν ἀρχὰς προσάντεις καὶ χαλεπὰς ἔχει· γενικῶς δ' ὅταν
15 ὑποστῇ τις ἐναθλήσας τῷ κατ' ἀρχὴν πόνῳ, τηνικαῦτα γλυκὺς ἐν φωτὶ τῶν ὠφελειῶν ὁ καρπός· ὑπὸ τοιούτου φρουρούμενον Ὀδυσσεὺς λογισμοῦ, τὰ Κίρκης νενίκηκε φάρμακα·

Cap. 74. Μεταβὰς δὲ ὑπὲρ γῆς θεωρημάτων Ὅμηρος,
20 οὐ δὲ τὴν ἀφανῆ καὶ νεκρὰν φύσιν εἴασεν ἀναλληγόρητον· ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν Ἅδου συμβολικῶς ἐφιλοσόφησε· c) Κωκυτὸς γοῦν ὁ πρῶτος ὀνομάζεται ποταμὸς· ἐπώνυμος ἀνθρωπίνου πάθους κακόν· θρῆνοι γὰρ ἐπὶ τοῖς τεθνεῶσιν οἱ παρὰ τῶν ζώντων· Πυριφλεγέθοντα δὲ ἐφεξῆς ὀνομά-
25 ζει· μετὰ γὰρ τὰ δάκρυα, ταφαὶ καὶ πῦρ ἀφανίζον ὅ ἐςι θνητῆς σαρκὸς ἐν ἡμῖν· ἀμφοτέρους δὲ τοὺς ποταμοὺς, εἰς ἕνα τὸν Ἀχέροντα συῤῥέοντας οἶδεν· ἐπειδήπερ ἐκδέχεται μετὰ τοὺς πρώτους κωκυτοὺς καὶ τὴν ὀφειλομένην ταφὴν, ἄχη τινὰ καὶ λῦπαι χρόνιοι πρὸς ὀλίγας υπομνή-

a) Od. κ. 281. b) Od. κ. 304. c) Od. κ. 514. seqq.

σαις ἐρεθίζουσαι τὰ πάθη· Στυγὸς δ' ἀποῤῥῶγες οἱ ποταμοὶ διὰ τὴν συγγένειαν καὶ τὴν ἐπὶ τῷ θανάτῳ κατήφειαν· Ἀΐδης μὲν οὖν ὁ ἀφανὴς τόπος ἐπωνύμως ὠνόμασται· Φερσεφόνη δ' ἄλλως, ἡ τὰ πάντα πεφυκυῖα διαφθείρειν· ἐν
5 οἷς οὐκ ὄχνη ἐπ' ὄχνῃ γηράσκει· μῆλον δ' ἐπὶ μήλῳ· τὰ δ' ἐνεῤῥιζωμένα πρέμνα τοῖς ἄρσεσιν· αἴγειροι καὶ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι· τὰς δὲ θυσίας συνοικίωσε τῷ τόπῳ, τῆς σελήνης ἀμαυρουμένης ὁ τοῦ ἡλίου κύκλος ἀμβλύνεται· καὶ πολλάκις ἄστρων διαφεγγεῖς μαρμαρυγὰ ὁρῶμεν· εὐλόγως
10 οὖν τοῦτο a) Θεοκλύμενον εἶπεν ὁ τὰ θεῖα κλύων· εὗρε γὰρ ἄξιον τῆς φυσικῆς θεωρίας τοὔνομα·

b) νυκτὶ μὲν ὑμέων

εἰλύαται κεφαλαί τε πρόσωπα· νέρθε τε γοῦνα·

καὶ μὴν ἐν ταῖς ἐκλείψεσιν αἵματι προσφερὴς χρόα τὸ βλε-
15 πόμενον· ἐκφοινίσσεται γάρ· διατοῦτ' ἐπήνεγκεν

c) αἵματι δ' ἐῤῥέδαται τοῖχοι καλαί τε μεσόδμαι·

προθεσμία δὲ τῆς ἐκλείψεως d) ἣν Ἵππαρχος ἠκρίβωσε, κατὰ τὴν ὀνομαζομένην τριακάδα καὶ νουμηνίαν· ἣν Ἀττικῶν παῖδες ἕνην τε καὶ νέαν ὀνομάζουσιν· οὐ δ' ἂν
20 ἄλλην τις εὕροι τῆς ἐκλείψεως ἡμέραν· ὅτε οὖν Θεοκλύμενος ἱστορεῖ ταῦτα, τίς ἦν ὁ χρόνος ἔξεστι παρ' αὐτοῦ μαθεῖν Ὁμήρου·

e) τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς· τοῦ δ' ἱσταμένοιο.

τοσαύτη καὶ περὶ τῶν παρακολουθούντων καὶ τῆς προ-
25 θεσμίας ἡ κατὰ τὴν ἔκλειψιν ἀκρίβειαν· τί δεῖ τούτοις ἅπασι προστιθέναι· τὴν ἐπὶ τέλος τῆς μνηστηροφονίας παρεστῶσαν Ἀθηνᾶν Ὀδυσσεῖ· τουτέστι τὴν φρόνησιν· εἰ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ φανεροῦ καὶ βιαζόμενος ἠμύνατο τοὺς

a) Od. ρ. 151. b) Od. υ. 351. c) Ibid. 354. d) Cf. Ed. Iuntae Florent. 1567. e) Od. ξ. 162.

λελυπηκότας, ἄριςʼ ἂν ὁ πόλεμος συνηγωνίζετο· νῦν δὲ δόλῳ καὶ τέχνῃ περιελθὼν ἕν' ἀγνοούμενος ἕλῃ, διὰ συνέσεως κατώρθωσε· διὰ δὴ πάντα καθ' ἓν ἀθροίσαντες ἀλληγορίας πλήρη τὴν ὅλην ποίησιν εὑρίσκομεν·

5 Cap. 76. Ἆρ' οὖν ἐπὶ τούτοις ὁ μέγας οὐρανοῦ καὶ θεῶν ἱεροφάντης Ὅμηρος ὁ τὰς ἀβάτους καὶ κεκλεισμένας ἀνθρωπίναις ψυχαῖς ἀτραποὺς ἐπ' οὐρανὸν ἀνοίξας ἐπιτήδειός ἐςι καταχριθῆναι δυσσεβεῖν, ἵνα ταύτης τῆς ἀνοσίυ καὶ μιαρᾶς ψήφου διενεχθείσης, ἀναιρεθέντων τε τῶν ποι-

10 ημάτων ἄφωνος ἀμαθία τοῦ κόσμου κατασκευασθῇ· καὶ μή τε νηπίων παίδων χορὸς ὠφελεῖται τὰς σοφίας παρ' Ὁμήρου πρῶτον ὡς ἀπὸ τιθήνης γάλα· μή τε ἀντίπαιδες ἢ νεανίαι καὶ τὸ παρηβηκὼς ἤδη τῷ χρόνῳ γῆρας ἀπολαύῃ τινὸς ἡδονῆς· πᾶς δ' ὁ βίος ἀναιρεθεὶς τὴν γλῶτταν ἐν

15 κωφότητι διάγῃ; φυγαδευέτω τοίνυν ἀπὸ τῆς ἰδίας πολιτείας Πλάτων Ὅμηρον· ὡς αὐτὸν ἐξ Ἀθηνῶν ἐφυγάδευσεν εἰς Σικελίαν· ἔδει δὲ ταύτης τῆς πολιτείας Κριτίαν ἀπωςὸν εἶναι· τύραννος γάρ· ἢ Ἀλκιβιάδην τὸν ἐν παισὶ μὲν ἀπρεπῶς θῆλυν· ἐν δὲ μειρακίας ἄνδρα τὸν ἐν συμ-

20 ποσίοις Ἐλευσίνεια παίζοντα· καὶ Σικελίας μὲν ἀποςάτην· Δεκελίας δὲ κτίςην· ἀλλά τοι Πλάτων μὲν Ὅμηρον ἐκβέβληκε τῆς ἰδίας πόλεως· ὁ δὲ σύμπας κόσμος Ὁμήρου μία φησὶν εἶναι πατρίς· ποίας γοῦν ἀςὸν Ὅμηρον ἀναγραφώμεθα πάτρης κεῖνον ὃν φῶτα καὶ χεῖρες

25 ἔχουσι πόλεις: ἐξόχως δ' Ἀθῆναι αἳ Σωκράτην μὲν ἀρνησάμεναι πολίτην μέχρι φαρμάκου· μίαν δ' εὐχὴν ἔχουσαι δοκεῖν Ὁμήρου πατρὶς εἶναι· πῶς γε μὴν αὐτὸς Ὅμηρος ἐμπολιτεύεσθαι τοῖς Πλάτωνος ἂν ἐκαρτέρησε νόμοις οὕτως ἐναντία καὶ μαχομένῃ ςάσει διωκισμάτων αὐτῶν· ὁ μέν

30 γε συμβουλεύει κοινοὺς γάμους καὶ τέκνα τῷ δ' ἄμφω τὰ σωμάτια γάμοις σώφροσι καθωσίωται· διὰ μὲν γὰρ Ἑλέ-

νην ἐστρατεύκασιν Ἕλληνες· διὰ Πηνελόπην δ' Ὀδυσσεὺς πλανᾶται· καὶ θεσμοὶ μὲν ὁσιώτατοι παντὸς ἀνθρωπίνου βίου δι' ἀμφοῖν τῶν Ὁμήρου σωματίων ἐμπολιτεύονται· τοὺς δὲ Πλάτωνος διαλόγους ἄνω καὶ κάτω παιδικοὶ καθυ-
5 βρίζουσιν ἔρωτες· οὐδαμοῦ δ' οὐχὶ τῆς ἄρσενος ἐπιθυμίας μεστός ἐστιν ἀνήρ· μούσας μὲν Ὅμηρος ἐπικαλεῖ θεὰς παρθένους ἐπὶ τοῖς λαμπροτάτοις τῶν κατορθωμάτων ὅπου τί καὶ γενναῖόν ἐστιν ἐπίταγμα καὶ τῆς Ὁμηρικῆς θειότητος λέξιν ἔλασσον ἢ κατὰ πόλεις διαταττομένη καὶ μεγάλων
10 ἡρώων ἀριστείων·

Cap. 77. Συνεχῶς οὖν καθάπερ εἰς χῶρον αὐτῷ συνήθη τὸν ἑλικώνιον ἐφίσταται λέγων.

a) ἔσπετε νῦν μοι μοῦσαι ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι·
οἵ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν·
15 ἢ πάλιν ἡνίκα τῆς Ἀγαμέμνονος ἀνδραγαθίας ἀνέρχεται· τοῖς τρισὶ θεοῖς ἥρωα σύμμορφον ὑμνῶν·

b) ἔσπετε νῦν μοι μοῦσαι·
ὅς τις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν·

ἀλλ' ὅγε θαυμαστὸς Πλάτων ἐν τῷ περικαλλεῖ Φαίδρῳ τῆς
20 ἀσέλγους ὑπὲρ ἐρώτων διακρίσεως ἀρχόμενος, ἐτόλμησεν ὡς ὁ Λοκρὸς Αἴας ἐν τῷ παρθενῶνι τῆς ἁγιωτάτης θεᾶς ἄγος τί μουσῶν καταπείσας, τὰς σώφρονας ἔργων ἀσελγῶν καλέσαι βοηθούς· c) ἄγετε δὴ μοῦσαι εἴτε δι' ὠδῆς εἶδος λίγ[illegible] εἴτε διὰ γένος τί μουσικὸν τὸ Λιγύων ταύ-
25 την ἔσχετε τὴν ἐπωνυμίαν· σύμμαχοι λαβέσθαι τοῦδε τοῦ μύθου· περὶ τίνος εἴποιμ' ἄν, ὦ θαυμασιώτατε Πλάτων· ὑπὲρ οὐρανοῦ καὶ τῆς τῶν ὅλων φύσεως, ἢ περὶ γῆς καὶ θαλάττης· ἀλλ' οὐδὲ περὶ ἡλίου καὶ σελήνης οὐδ' ὑπὲρ ἀπλανῶν τε καὶ πλανήτων κινήσεως· ἀλλά τί τῆς εὐχῆς

a) Il. β. 448. et alibi. b) Il. λ. 218. c) Plat. Phaed. 237.

πέρας ἐστὶν αἰσχύνομαι καὶ λέγειν· ἦν δὲ παῖς οὕτω καλὸς μᾶλλον δὲ μειρακίσκος· οὗ πολλοὶ μὲν ἦσαν ἐρασταί· εἷς δέ τις αἱμύλος· a) ὃς ἐπεπείκει αὐτὸν ἐρῶν· ὅτι οὐκ ἐρῴη· καί ποτε αὐτὸν αἰτῶν ἔλεγεν ὧδε· γυμνοῖς
5 τοῖς ὄμμασι τὴν ἀσέλγειαν ὡς ἐπὶ τέγους ἀνέῳξεν· ἐδ' εὐπρεπεῖ σχήματι τὸ τῦ πράγματος αἰσχρὸν ὑποκλέψας·

Cap. 78. Τοιγαροῦν εἰκότως ὁ μὲν Ὁμήρου λόγος ἡρώων ἐστὶ βίος· οἱ δὲ Πλάτωνος διάλογοι μειρακίων ἔρωτες· καὶ πάντα τὰ παρ' Ὁμήρου γεννικῆς ἀρετῆς γέ-
10 μει· φρόνιμος Ὀδυσσεὺς· ἀνδρεῖος Αἴας· σώφρων Πηνελόπη· δίκαιος ἐν ἅπασι Νέστωρ· εὐσεβὴς εἰς πατέρα Τηλέμαχος· ἐν φιλίαις πιστότατος Ἀχιλλεὺς· ὧν παρὰ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ πλὴν εἰμὴ νὴ Δία τιμὴν
ὀφελήσομεν εἶναι τὰ σεμνὰ τῶν ἰδεῶν τερεττίσματα
15 καὶ παρ' Ἀριστέλει τῷ μαθητῇ γελώμενα· διατοῦτ' ἀξίας οἶμαι τῶν καθ' Ὁμήρυ λόγων δίκας ὑπέσχεν· ἀκόλαστον ἔχων γλῶσσαν αἰσχίστην νόσον· ὡς Τάνταλος· ὡς Καπανεύς· ὡς οἱ διὰ γλωσσαλγίαν μυρίαις κεχρημένοις συμφοραῖς· πολλάκις ἐπὶ τὰς τυραννικὰς ἐφθείρετο θύρας· ἐν
20 ἐλευθέρῳ δὲ σώματι δουλικὴν τύχην ἠνέσχετο καὶ μέχρι πράσεως· οὐδεεὶς γὰρ ἀγνοεῖ τὸν Σπαρτιάτην Πόλλιν· ᾧ οὐδ' ὡς Λιβυκοῦ χάρις ἐλέου σέσωσται καὶ μνῶν εἴκοσι καθάπερ ἀνδράποδον εὐτελὲς ἐτιμήθη· καὶ ταῦτα τῶν εἰς Ὅμηρον ἀσεβημάτων ὀφειλουμένων τιμωρίαν τῆς ἀχαλί-
25 νου καὶ ἀπυλώτου γλώττης·

Cap. 79· Πρὸς μὲν ὖν Πλάτωνα καὶ πλείω λέγειν δυνάμενος, ἐῶ· τὔνομα τῆς Σωκρατικῆς σοφίας αἰδούμενος· ὁ δὲ Φαίαξ φιλόσοφος Ἐπίκουρος· ὁ τῆς ἡδονῆς ἐν τοῖς ἰδίοις κήποις θωργὸς· ὁ πᾶσαν ποιητικὴν ἄστροις σημη-

a) Plat. Phaed. 237.

νάμενος, οὐκ ἐξαιρέτως μόνον Ὅμηρον· ἄρ' οὐχὶ καὶ
ταῦθ' ἃ μόνα τῷ βίῳ παρέδωκεν αἰσχρῶς ἀγνοήσας παρ'
Ὁμήρου κέκλοφεν; ἃ γὰρ Ὀδυσσεὺς ὑποκρίσει παρ' Ἀλ-
κίνῳ μὴ φρονῶν ἐψεύσατο, ταῦθ' ὡς ἀληθεύων ἀπεφήνατο
5 τέλη βίου·

a) ἀλλ' ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα·
δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουαίζωνται ἀοιδοῦ,

b) τῦτο τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται· λέγει δ' Ὀ-
δυσσεὺς οὐχ ὁ παρὰ Τρωσὶν ἀριστεύων· οὐκ ὁ Θρᾴκην
10 κατασκάπτων· οὐδ' ὁ παρὰ τοὺς Λωτοφάγους ἡδονὰς πα-
ραπλέων· οὐδ' ὁ τοῦ μεγίστου Κύκλωπος ἔτι μείζων·
ὃς ἐπέζευσε τὴν ἅπασαν γῆν· ὃς ἔπλευσε τὴν ὠκεάνιον
θάλατταν· ὃς ἔτι ζῶν εἶδεν ἀΐδην· οὐχ οὗτος Ὀδυσ-
σεύς ἐστιν ὁ ταῦτα λέγων· ἀλλὰ τὸ βραχὺ τῆς Ποσει-
15 δῶνος ὀργῆς λείψανον· ὃν οἱ βαρεῖς χειμῶνες ἐπὶ τὸν
Φαιάκων ἔλεον ἐξεκύμηναν· ἃ δὴ παρὰ τοῖς ὑποδεξαμέ-
νοις ἐνομίζετο τίμια, τύτοις ἐξ ἀνάγκης συγκαταινεῖ.

a) Od. ι. 6. seq. b) Ibid. 11.

FINIS PRIMAE PARTIS.

ANECDOTA GRAECA

E MSS. BIBLIOTHECIS

VATICANA, ANGELICA, BARBERINIANA
VALLICELLIANA, MEDICEA, VINDOBONENSI

DEPROMPTA

EDIDIT ET INDICES ADDIDIT

P. MATRANGA

BIBLIOTHECAE VATICANAE SCRIPTOR GRAECVS
SVBSTITVTVS.

PARS SECVNDA

CVI INSVNT

SCHOLIA VETERA IN HOM.
CHRISTOPHORVS CONTOLEON
NICEPHORVS GREGORAS
LEO ALLATIVS
REGVLAE GRAMM. IN HOM.
THEODORVS PRODROMVS
CONSTANTINVS SICVLVS
LEO PHILOSOPHVS
LEO MAGISTER
ACOLVTHVS GRAMMATICVS
GEORGIVS GRAMMATICVS
IOHANNES TZETZES
CONSTANTINVS RHODIVS
THEODORVS PAPHLAGON
IOHANNES GAZAEVS
HELIAS SYNCELLVS
IGNATIVS GRAMMATICVS
CHRISTOPH. I. A SECRETIS
ARSENIVS ARCHIEPISCOPVS
MANVEL PALAEOLOGVS
IOHANNES CATRARES.
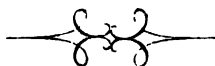
ROMAE,
Typis C. A. Bertinelli.
M.DCCC.L.

MONACHII, GEORGIUS FRANZ.
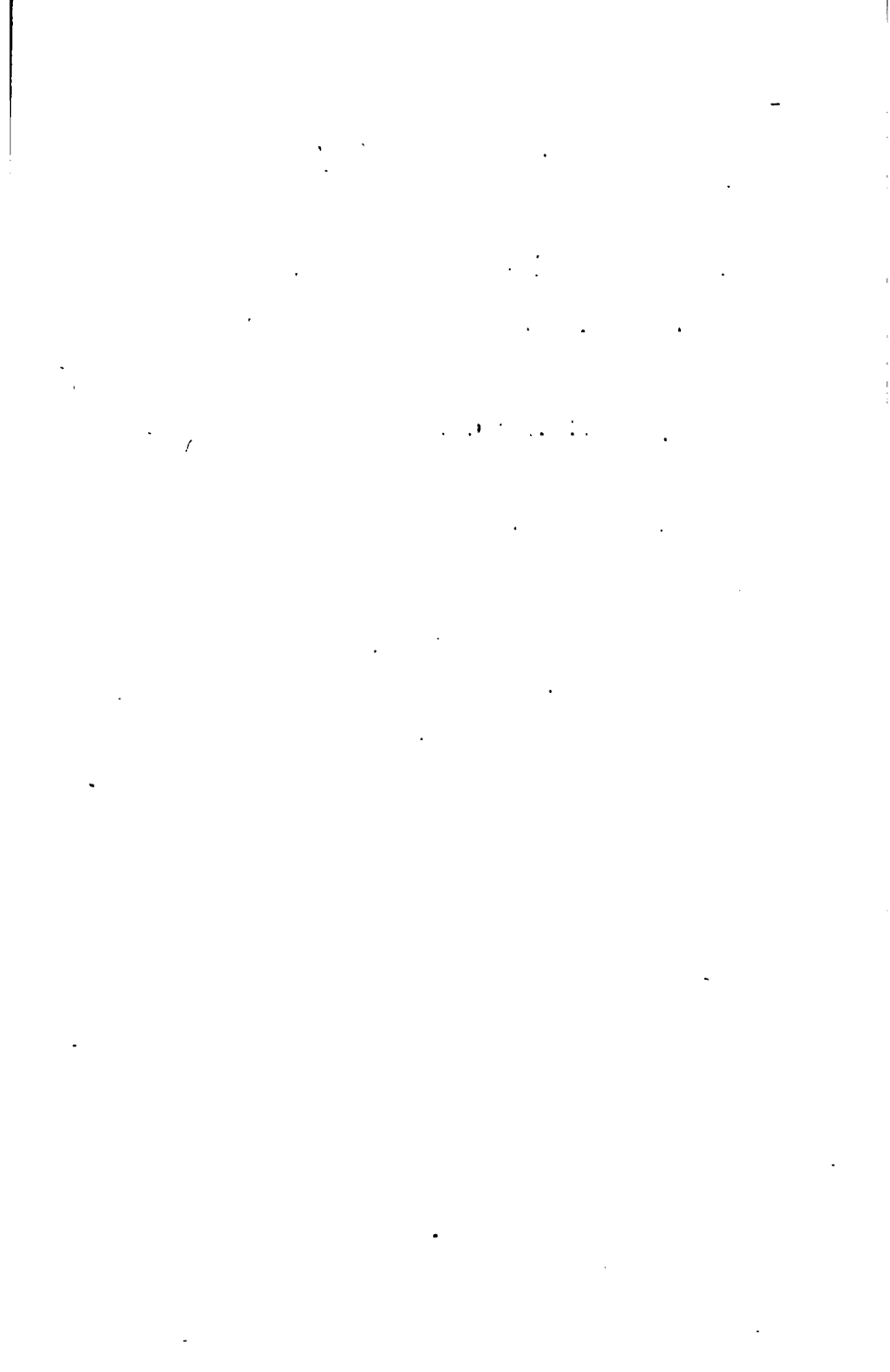
ʽΙΣΤΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ʼΑΠΟΡΙΑΙ
ΤΗΣ Α′ ʽΡΑΨΩΔΙΑΣ ΤΗΣ ʼΙΛΙΑΔΟΣ a)

ʽΥΠΟΘΕΣΙΣ
ΤΗΣ ʽΟΛΗΣ ʼΙΛΙΑΔΟΣ b).

ʽΗ ʽΕκάβη ἐγκυμονοῦσα τὸν ʼΑλέξανδρον, εἶδε κατ' ὄναρ τεκεῖν δαλὸν ἁπτόμενον, ὃς κατέκαυσε πᾶσαν τὴν Τροίην· τοῦτο γοῦν οἱ μάντεις ἀκούσαντες, ἔκριναν τὸ τεχθὲν παιδίον θανατωθῆναι· τεχθέντα δὲ τὸν ʼΑλέξανδρον ὁ πατὴρ
5 Πρίαμος Πάριν ἐκάλεσε· κᾂν ὕστερον ἐν τοῖς ἀγροῖς ὢν διὰ

a) E cod. I. Card. Passionei bibliothecae Angelicae urbis. Post hunc titulum binae Homeri vitae anonymae describuntur, quas primum edidit Allatius *de patria Homeri*, et dein Barnesius etc.

b) Barnesius a Iohanne Mori editam hanc ὑπόθεσιν praemisit suae Homeri editioni; at noster codex ampliorem et integriorem exhibet, quamvis in seq. pag. 364. lin. 15. sqq., et 368. lin. 18-30. scholia inter Tzetzae allegorias librarius confuserit, quae intacta reliqui, ut ipsius codicis mendositas servaretur.

τὸ ἀλεξῆσαι ἀνδράσι τισὶν ὑπὸ ληςῶν βιαζομένοις, ἐκλήθη Ἀλέξανδρος· ὁ γοῦν Πρίαμος, ἀπελθὼν εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεῖον, ἔμαθε παρὰ τοῦ ἐκεῖσε ὄντος τῷ τότε μάντεως Ἀπόλλωνος τὴν κλῆσιν, ὅτι ἐὰν ὁ παῖς δι-
5 έλθῃ τὲς λ′ χρόνες, μέλλει δι' αὐτὸν συγκροτηθῆναι πόλεμος, ὃς κατεδαφίσει τὴν Τροίην· τοῦτο μαθὼν ὁ πατὴρ Πρίαμος, ἔςειλεν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐκείνου ἀγροῖς· κἀκεῖνος ὁ Ἀλέξανδρος παιδευόμενος, ἐμάνθανε τὰ ἀνήκοντα τοῖς τῶν βασιλέων παισί· ῥήτωρ δὲ γενόμενος, ἔγραψε
10 δὲ καὶ περὶ τῆς τȣ̃ κόσμȣ γενέσεως, ὅπως τὲ πρώην τὰ ςοιχεῖα ἦσαν συνημμένα, καὶ ὅπως τῇ κοσμοποιίᾳ ἀλλήλων διεχωρίσθησαν, καὶ ἔςη τὸ καθὲν τȣ́των εἰς τὸν ἴδιον τόπον· ἔκρινε δὲ κρατȣ̃σαν τὴν φιλίαν, διὸ καὶ ἐμυθεύσαντο γάμον Πηλέως καὶ Θέτιδος ἐν Πηλείῳ τῆς Θεσ-
15 σαλίας ὄρει· ἡ δὲ Ἔρις ἄκλητος κατελήφθη, ὡς μὴ ταράττῃ τȣ́τȣς παρȣ̃σα· μηχανᾶται οὖν τοιοῦτόν τι· λαβȣ̃σα χρυσȣ̃ν μῆλον, ἐπιγράφει αὐτῷ « τῇ καλῇ τὸ μῆλον » καὶ κομίσασα εἰς μέσον ῥίπτει τὸ συμπόσιον· φιλονεικοῦσι δὲ ὑπὲρ αὐτȣ̃ ἥ τε Ἥρα, ἡ Ἀθηνᾶ, καὶ ἡ Ἀφροδίτη, καὶ
20 δέονται τοῦ Διὸς κρίναι αὐτάς· ὁ δὲ ἀρνησάμενος, Ἑρμῇ προστάττει πρὸς Ἀλέξανδρον, τὸν καὶ Πάριν, αὐτὰς ἀγαγεῖν, Πριάμȣ δὲ παῖδα τοῦ Τρώων βασιλέως, ἐπὶ τῆς Ἴδης βȣκολȣ̃ντα· ἔνθα ἑκάςη δῶρον τῷ νεανίσκῳ προέτεινεν· Ἥρα μὲν βασιλείαν τὴν μεγίστην, Ἀθηνᾶ δὲ τὸ
25 ἐν πολέμοις κράτος, Ἀφροδίτη δὲ τὴν καλλίςην γυναικῶν Ἑλένην· ᾗ καὶ συνθέμενος τὸ καλλιςεῖον νέμει· ὡς γοῦν τρεφόμενος ὁ Ἀλέξανδρος ἐν τοῖς ἀγροῖς διεβίβασε τὲς λ′ χρόνȣς, ἔδοξε τῷ Πριάμῳ εἰςαγαγεῖν αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν· ἐν δὲ τῇ ι′ τȣ̃ Ἰουνίȣ μηνὸς ἔςειλεν αὐτὸν ὁ πατὴρ Πρία-
30 μος εἰς Ἑλλάδα, ἵνα θύσῃ Ἀπόλλωνι χαριςήρια, δοὺς αὐτῷ ρ′ ςρατιώτας, δῶρά τε καὶ γράμματα πρὸς τὲς βα-

σιλεύοντας τῆς Ἑλλάδος, φοβέμενος μήπως καὶ αὐτὸς ὡς
κατάσκοπος κρατηθεὶς, ὅμοια τῷ Γαννυμήδῃ καὶ τοῖς ἐκεί-
νε φίλοις πάθῃ· ἀπελθὼν ἒν εἰς Σπάρτην ξενίζεται παρὰ
Μενελάῳ· ὁ γοῦν Μενέλαος τῷ τότε μέλλον ἀποπλεῦσαι
5 πρὸς Κρήτην ὅπως θύσῃ τῷ προπάππῳ Ἀστειρίῳ τῷ βα-
σιλεῖ Κρητῶν, κατέλειψε τὸν Ἀλέξανδρον ἐν Σπάρτῃ· ὃς
ἰδὼν τὴν Ἑλένην κατερχομένην ἐπὶ τὸν κῆπον ἐπὶ δείλης,
ἠράσθη αὐτῆς· ἐρασθήσης δὲ ἐκείνης αὐτε, καὶ ἁρπάξας
αὐτὴν, διὰ Σιδῶνος καὶ Τύρε φυγὼν, ἐν ὅλῳ χρόνῳ ἀπῆλ-
10 θε πρὸς Τροίαν· μαθόντες γοῦν τοῦτο πάντες οἱ Ἕλληνες,
ἔςειλαν πρὸς Τροίαν πρέσβεις τόν τε Μενέλαον καὶ Ὀδυσ-
σέα καὶ τὸν τε Θησέως Ἀκάμαντα· οὓς καὶ παρὰ μικρὸν
ἀνεῖλον οἱ Τρῶες, εἰ μὴ ὁ Ἀντήνωρ τε Πριάμε ὁ ἀδελφὸς
ξενίσας αὐτοὺς τῆς Τροίας ἀπέπεμψεν· ὡς δ' ὑποστρέψαν-
15 τες οἱ πρέσβεις ἀνήγγειλαν ἅπερ ἔμελλον παρὰ τῶν Τρώ-
ων παθεῖν, συναγαγὼν ὁ Ἀγαμέμνων ἅπαν τὸ τῶν Ἑλ-
λήνων γένος, ὑπεςράτευσε τῇ Τροίᾳ· καὶ τὰ μὲν θ' ἔτη
ἐπολιόρκεν τὰ τῆς Ἰλίε περίχωρα· τῷ δὲ δεκάτῳ ἔτει συ-
νέβη ἡ τε Ἀχιλλέως ὀργὴ, καὶ οὕτως ἐξήρχοντο οἱ Τρῶες
20 πρὸς τὸν πόλεμον.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ.

Λέγουσιν γεννᾶσθαι τὴν Ἀθηνᾶν, ἤτοι τὴν φρόνησιν, ἀπὸ τῆς τȣ̃ Διὸς κεφαλῆς· ἔνοπλος δὲ καὶ παλλομένη καὶ παρθένος γεννᾶται διά τε τὸ ςεῤῥὸν καὶ μεταβατικὸν, καὶ τὸ καθαρόν· Παλλὰς δὲ λέγεται ἐκ τȣ̃ τȣ̀ς παλλαντιαίȣς
5 καὶ γιγαντώδεις λόγȣς καταβάλλειν, ἢ ἐκ τȣ̃ τὴν καρδίαν τȣ̃ Διονύσȣ, τȣ̃ οἴνȣ, ἀνενεγκεῖν τῷ Διΐ· ἤγȣν εὑρεῖν θυσιάζεσθαι, αὐτοῦ σπαραχθέντος ἀπὸ τῶν Τιτάνων, τὴν ςυφαλὴν δηλονότι πατούντων· οὕτως ἡ Ἀθηνᾶ Παλλὰς λέγεται· γλαυκῶπις δὲ διὰ τὸ καθαρὸν τῆς φρονήσεως· ἀ-
10 πεναντίη τῷ Ἀρεῖ, ἤγουν θυμῷ, ὅςις κελαινῶπις λέγεται·

Ἀρχὴ τῶν κατὰ μέρος ἀλληγοριῶν τȣ̃ πρώτȣ τῆς Ἰλιάδος βιβλίȣ.

Λητοῦς καὶ Διὸς υἱὸς, νυκτὸς καὶ οὐρανοῦ, ὁ ἥλιος· οὗτος τὰ ἐν τῷ ςρατῷ συμπτώματα ἀνιμώμενος καὶ τὸν
15 ἀέρα μολύνων, δι' αὐτὸν δὲ θερμότερον προςβάλλων τῷ ςρατῷ, λοιμὸν αὐτῷ ἐνεποίησεν· ὁ δὲ Χρύσης ἱερεὺς ἑκατηβόλȣ Ἀπόλλωνος, τȣ̃ ἡλίȣ δηλονότι, τȣ̃ μακρόθεν βάλλοντος, μάγος τίς ἦν· ὅςις λαχὼν τὸ χρύσεον σκῆπτρον, ξυλίνην ῥάβδον κυρτὴν μαγικὴν, χρυσέαν δὲ διὰ τὰς δι'
20 ἑαυτῆς ἐνεργουμένας δυνάμεις, καὶ τὸ ςέμμα τȣ̃ Ἀπόλλωνος, δάφνινον δέ ἐςι τοῦτο· ἡ δὲ δάφνη λέγεται εἶναι τȣ̃ Ἀπόλλωνος ςέμμα, ἀειθαλὴς καὶ αὐτῷ ὁρωμένη ἀεὶ περιερχομένῳ τὸν ζωδιακὸν κύκλον· ἦλθε λυτρωσάμενος τὴν Χρυσηΐδα· ἐπεὶ οὖν ἀπεπέμφθη παρὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος,
25 ὠργίσθη κατὰ τῶν Ἑλλήνων· ἰδὼν δὲ τὸν ἥλιον θερμό-

τερον προςβάλλοντα ταῖς ἀκτῖσι, καὶ πρὸς τὸ ἐμποιῆσαι
λοιμὸν ἐπιτήδιον, ἤρξατο ἐπὶ πλεῖον τὸ τοιοῦτον κρατῆσαι
κατάστημα· ἀλλὰ ταῖς παρ' ἑαυτοῦ τέχναις χρησάμενος·
ἰσχυρότερον τὸν λοιμὸν ἐνεποίησε τῷ στρατῷ, μιάνας διὰ
5 φαρμάκων τοὺς προῤῥέοντας ποταμοὺς, καὶ ἄλλα τινὰ γο-
ητευσάμενος. καὶ τοῦτό ἐστι τὸ εὔξασθαι μὲν τὸν Χρύσην.

Περὶ τῆς Λητοῦς καὶ τοῦ ταύτης υἱοῦ.

Ἡ Λητὼ, ἡ λήθησις, ᾗ τινι οὐδὲ ὁ Ἑρμῆς, ὁ προφο-
ρικὸς μάχεται· ἥ τις καὶ παράκοιτις τοῦ Διὸς λέγεται· πα-
10 ρέπεται γὰρ ἡ λήθησις τῷ νοΐ· ἐξ ὧν ὁ Ἀπόλλων, ἔντε-
χνος λόγος γεννᾶται· ὁ γὰρ νοῦς ληθαργῶν, ἔπειτα γρη-
γορῶν, ἀπογεννᾷ τὸν προφορικὸν λόγον· αὕτη μὲν ἡ ψυ-
χικὴ τῶν θεῶν ἀλληγορία· ὅθεν καὶ Ὄλυμπος ἡ κεφαλὴ
λέγεται, διὰ τὸ τοὺς θεοὺς περιέχειν· οὗτος ἄλλας δὲ ἀρ-
15 τηρίας κύκλωθεν ἔχει, κατὰ μίμησιν τῶν ζ' ζώνων.

Περὶ τῆς στοιχιακῆς τῶν θεῶν ἀλληγορίας.

Στοιχιακῶς δὲ ἀλληγοροῦνται οἱ θεοὶ οὕτως· Κρόνος,
τὸ ἀρχέγονον σκότος· Ῥέα ἡ ἀκόσμητος γῆ ἡ πρώην, ἡ
οἱονοῦν ὕλη· ἡ δὲ νῦν κεκοσμημένη γῆ.

20 Περὶ τῶν σημείων τῆς γῆς.

Δήμητρα, Θέμις, Πανδώρα, Ἶσις, Τροφὸς, Τηθὺς, Ἑ-
στία· Ἥρα ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ μέχρι σελήνης· Ἀθηνὰ, ὁ ἀπὸ
τῆς σελήνης ὑγροδέστερος καὶ σκοτεινότερος ἀήρ·

Περὶ τῆς ἀλληγορουμένης κρίσεως τοῦ Ἀλεξάνδρου τῶν
25 τριῶν θεῶν καὶ τῆς προκρίσεως τῆς Ἀφροδίτης.

Ἀφροδίτη, ἡ εὐκρασία καὶ τάξις ἡ τῶν στοιχείων· ᾗ
τινι καὶ ὁ Ἀλέξανδρος τὸ χρυσοῦν μῆλον, τὸν σφαιροει-
δῆ καὶ χρυσοῦν κόσμον, ἆθλον τοῦ κάλλους ἐβράβευσεν·
οὐ τοσοῦτον δοὺς τῇ Ἥρᾳ, ἤγουν τῷ πυροδεστέρῳ αἰθέρι,
30 ἐπεὶ κατεφλέχθη ἂν, ἀλλ' οὐδὲ τῇ Ἀθηνᾷ, τῷ κατωτέρῳ
καὶ σκοτεινοτέρῳ ἀέρι, ἵνα μὴ τὸ πᾶν σκοτισθείη· Ἑρμῆς,

Ἄρης, τὰ διατάττοντα σέλα, οἷον κομῆται, καὶ πυρώδεις οὐσίαι· Ἥφαιστος τὸ καθαρότερον πῦρ τῶν νεφῶν, τὸ ἐν τῷ ἀέρι φαινόμενον, ὅπερ πρὸ τοῦ ὄμβρου δηλωτικόν ἐστιν ὄμβρου· μετὰ δὲ ὄμβρον φαινόμενον, σημαντικὸν εὐδίας·
5 ὃ καὶ δέπας ἀμφικύπελλον λέγεται, διὰ τὸ τῶν ἀμφοτέρων σημαντικόν· καὶ οἰνοχοΐα δὲ Ἡφαίστου ἡ τῶν νεφῶν κάθαρσις, καὶ πρὸς τὸ χαριέστερον μεταμοιβή· υἱὸς δὲ λέγεται Ἥρας διὰ τὸ ἐκ τοῦ αἰθέρος διὰ τὸ πυραυγοῦς οὐσίας γεννηθῆναι·

10 Περὶ τῶν σημείων ἡλίου καὶ θαλάσσης

Ἀπόλλων ἡ ἥλιος, ὁ αὐτὸς καὶ Ζεὺς, Τιτὰν, Ἡρακλῆς, καὶ Αἰγαίων ὁ καὶ Ἑκατόγχειρ.

Περὶ Λητοῦς καὶ ταύτης τόμου στοιχειακῶς.

Ποσειδῶν, ἡ θαλασσῶν οὐσία· ὁμοίως καὶ Φόρκυν, καὶ
15 Νηρεύς· ἀμφὶ τούτου Θέτις καὶ Τρίτων· κατά τινας δὲ Τηθὺς, εἰ καὶ γῆν πάλιν λέγουσι κατὰ τὸ ἑρμηνεύειν τροφὴν ξηράν· Λητὼ ἡ τὸ ἀρχέγονον σκότος, ἢ τῆς νυκτός·

Περὶ τῆς γενέσεως τῶν ἀλληγορουμένων θεῶν στοιχειακῶς καὶ τῶν ἱστοριῶν τοῦ τεκνοτρώκτου Κρόνου,
20 καὶ τῆς Διὸς ὑπὸ τῆς Ῥέας σώσεως.

Ἐν ἀρχῇ ἦν Ἔρεβος· ἐν δὲ τῷ Ἐρέβει ἐγένετό τις διάκρισις Ῥέα· ἐκ γοῦν τοῦ Ἐρέβους καὶ τῆς διακρίσεως τοῦ Κρόνου τε καὶ τῆς Ῥέας ἀνεφύοντο τὰ τέκνα, στοιχεῖά τινα· πῦρ (Ζεὺς), αἰθὴρ, ὕδωρ (Ποσειδῶν), ἀήρ· μικρὸν δὲ
25 ἀναφαινόμενα πάλιν κατεβιβρώσκοντο ὑπὸ τοῦ Ἐρέβους, ὡς ἐπικρατεστέρου ὄντος· ἡ διάκρισις, τὸ εἰδοποιὸν πνεῦμα, τὸν Δία ἐκφύσασα ἰσχυρότερον, εἴτε τὸν πυρώδη αἰθέρα, καὶ ταῖς κούρησιν ἐπιδοῦσα τῇ αὐξήσει καὶ κουρήσει, καὶ εἰς Κρήτην ἐκπέμψασα εἰς εὐκρασίαν καὶ ἐπικράτειαν, αὐτὸν
30 μὲν ἐξέωσεν· τῷ δὲ Ἐρέβει, τῷ Κρόνῳ, δέδωκε λίθον καταπιεῖναι τὴν γονήν· τοῦ γὰρ αἰθέρος ἐπικρατεστέρου δια-

γενομένε, καὶ πάντων δι' αὐτῦ εἰδοποιηθέντων τῶν ςοιχείων ὕδατος (Ποσειδῶνος), ἀέρος (Ἥρας), γῆς, διεσκεδάσθη τὸ Ἔρεβος ὑπὸ τὴν γῆν, ἣν καὶ ὡς λίθον κατέπιεν· ἄλλως Ζεὺς πνεῦμα τὸ εἰδοποιῦν ἐν τῇ διακρίσει ἐκφυέν,
5 ὅπερ ἐποίησεν μὲν ἀναφανῆναι· εἰρήσεται καὶ περὶ τούτυ καὶ ἐφεξῆς.

Περὶ τῶν σημείων τῶν ὅλων θεῶν.

Ἄρτεμις, ἡ σελήνη· ὅθεν καὶ Ἀπόλλων ὁ ἥλιος· καὶ ἡ Ἄρτεμις, ἡ σελήνη, ἐκ τῆς νυκτὸς καὶ τῦ Διὸς γεννᾶται·
10 οὕτω πάντες οἱ θεοὶ ἐνικὰς σημασίας ἔχυσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἄςροις, ὡς Κρόνος ἐν τῷ οὐρανῷ τῆς πρώτης ζώνης ἄςρον· Ἀπόλλων, ὁ ἥλιος· Ἄρης, Ἀφροδίτη, Ἑρμῆς, καὶ Ἥρα· Ἄρτεμις, σελήνη καὶ ἡ Ἀθηνᾶ, ἡ τῶν θεῶν κατὰ τοῦ Διὸς ἐπιβουλὴ, καὶ ἡ βοήθεια τῆς
15 Θέτιδος, καὶ ἡ ἄνοδος τοῦ Αἰγαίωνος· Ζεὺς, πνεῦμα τὸ εἰδοποιὸν, ἐν τῇ διακρίσει ἐκφυὲν, ὅπερ ἐποίησε μὲν ἀναφανῆναι τὸ ὕδωρ, ὃ διεσκέδασεν ὑπὸ γῆν· ἔπειτα αὐτὸ τὸ εἰδοποιὸν πνεῦμα καυθὲν ὑπὸ τοῦ Ἡφαίστυ, ἤγουν προστριβὲν τῷ πυρὶ τῷ ἐκ τῦ αἰθέρος φυέντι, ἀπεγέννησε τὸν
20 ἀέρα κατώτερον καὶ σκοτεινὸν, ἤγουν τὴν Ἀθηνᾶν· οὕτως οὖν διακρίσεως γενομένης, καὶ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης ἐπιφανείσης, ὃ καὶ γάμον φησὶ Πηλέως καὶ Θέτιδος, καὶ θεῶν παρουσίαν, τὴν τότε τῶν στοιχείων ἐπιφάνειαν, οὐκ ἔτι καὶ τὸ ἀτάραχον ἦν αὐτοῖς· ἀλλ' Ἥρα, ὁ ἀήρ· ἡ
25 Ἀθηνᾶ, ὁ πρόσγειος καὶ σκοτεινὸς ἀήρ· ὁ Ποσειδῶν, τὸ ὕδωρ, καθ' ἑαυτὰ καὶ κατεξίσταντο τῦ Διός· εἴτε τῦ εἰδοποιῦ ἐκείνου πνεύματος, εἴτε τοῦ οὐρανῦ οὔπω ἀναιρωθέντος ἐν εὐταξίᾳ τῇ τῶν λοιπῶν στοιχείων· ἡ δὲ Θέτις, ἡ ἐν τοῖς ὕδασιν εὐθεσία καὶ κίνησις, ἤτε ἐνέργεια, ἀνή-
30 γαγεν ἄνω τὸν ἥλιον, ἤτοι τὸν Ἀπόλλωνα, ὃν Βριάρεων καλῦσι καὶ Ἑκατόγχειρα, διὰ τὸ ποικίλον τῶν ἐνεργειῶν

καὶ δυνατόν· οὔτινος ἐκ τῆς θαλάσσης ἀνελθόντος καὶ παρὰ τῷ Διΐ, ἤτοι τῷ οὐρανῷ, καθεσθέντος, ὑπέδδεισαν οἱ θεοί· ἤτοι ἐν εὐταξίᾳ τὰ στοιχεῖα ἔστησεν· πυρώδης γὰρ ὢν ὁ ἥλιος, συγκρινόμενος δὲ τῶν ὑδάτων ἐν τῷ ἀνιέναι
5 *ἐκ τῆς θαλάσσης, εὔκρατον τὸν πάντα κόσμον περιπολεῖ· ὅθεν καὶ εὐκρασίαν καὶ τάξιν νέμει πᾶσι τοῖς στοιχείοις· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπιβουλὴ τῶν θεῶν κατὰ τοῦ Διός, ἡ τοῦ* Αἰγαίωνος *ἄνοδος, τοῦ ἡλίου, διὰ τὸ ἐκ τοῦ* Αἰγαίωνος *πελάγους ἀνίσχειν.*

10 Περὶ *τῆς* Ἥρας *δεσμῶν τῶν περὶ τοῦ* Διός.

Ὅτι *καὶ στερεωθεὶς ὁ* Ζεύς, *ὁ οὐρανός, ἢ τὸ εἰδοποιὸν πνεῦμα, τὴν* Ἥραν *ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐκρέμασε, δεσμοὺς αὐτῇ περιθείς, περὶ μὲν τὰς χεῖρας χρυσείους, περὶ τοὺς πόδας δὲ ἄκμωνας δύο· τοῦτο δέ ἐστι τοιοῦτον· τὸ εἰδοποιὸν πνεῦ-*
15 *μα, ὁ* Ζεύς, *διὰ τὸ τῆς τοῦ ἡλίου εὐκρασίας στερεωθέν, ἔτευξε τὸν ἀέρα ἵστασθαι ἀπὸ ἄνω ἕως κάτω· ὅτι διὰ τὸ σκῆπτρον ὄμνυσιν αὐτῷ, τὸν ἔφορον τῆς βασιλείας θεόν.* Διατὶ *τὸν* Ἕκτορα *ἀνδροφόνον προσηγόρευσε, καὶ οὐ χαλκοκορυστὴν ἢ ἱππόδαμον; ῥητέον ὅτι ἀνδροφόνον αὐτὸν*
20 *εἴρηκε πρὸς κατάπληξιν τῶν ἀκουόντων· εἴωθε δὲ τηρεῖν τὰ ἐπίθετα εὐστόχως· πῶς οὖν τὸ ἀνόρουσεν ὁ ποιητὴς τῷ ἐξώρῳ ἤδη ἐχρήσατο; ἐπὶ νέῳ γὰρ εἰκὼς ἦν τοῦτο λέγεσθαι· καὶ ῥητέον ὅτι τὸ προνοητικὸν τῶν ὁμοφύλων νοητικὴν αὐτῷ περιτίθησι κίνησιν· οὐδὲ γὰρ γέροντα κυβερνήτην πέμψοιτο*
25 *ἄν τις κινδυνεύοντος σκάφους ὑπὲρ τὸ δέον νενευμένον· ἢ ἄλλως ῥητέον, ὅτι ἀεὶ εἴωθεν ἡ τῆς τιμῆς προσθήκη μὴ μόνον τοὺς νέους, ἀλλὰ καὶ τοὺς γέροντας μεταπείθειν πρὸς τὸ καὶ παρὰ δύναμιν ἐγχειρεῖν ποιεῖν· μᾶλλον δὲ τὸν* Νέστορα *ἐν τῷ δημηγορεῖν διαφέροντα λῶν λοιπῶν, καὶ εἰ-*
30 *δότα μὴ ἀπαρνησομένους τοὺς* Ἕλληνας *τὰ λεγόμενα·*

Περὶ τοῦ Ἥραν εἶναι καὶ αἰθέρα καὶ ἀέρα.

Ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διός, ὅπερ τὸ περικάρδιον αἷμα ἀνερχόμενον εἰς τὴν κεφαλὴν διὰ τῶν καρωτίδων ἀρτηριῶν, καὶ θερμαῖνον τὸ λογιστικὸν, ποιεῖ ἀπογεννᾷν τὰ νοήματα· ἄλλως γὰρ οὐ δύναται ψυχρὸν ὄν· ἐπειδὴ γοῦν τὸ λογιστικὸν ἐκεῖθεν ἐκ τῆς καρδίας ἔχει τὴν ἀφορμὴν, τοῦ λογίζεσθαι τὶ λέγεται κεῖσθαι περὶ τὴν καρδίαν, ἥτις ἐστὶν οἱονεὶ ἀρχὴ λογιστικοῦ· ταὐτὸν δέ ἐστιν εἰπεῖν σῖτον καὶ ἄρτον· τὸ μὲν γάρ, ἀρχή, τὸ δέ, τέλος· συγγενῆ δὲ τὰ ἀμφότερα· οὕτω καὶ περὶ τοῦ λογιστικοῦ φαμέν.

Περὶ τοῦ Ἡφαίστου ὅτι ἔρριψεν αὐτὸν ὁ Ζεὺς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, θέλοντος βοηθῆναι τῇ Ἥρᾳ.

Ὅτε καὶ ὁ Ἥφαιστος, ἡ τοῦ πυρὸς δύναμις, ὁρμῶν βοηθῆναι τῇ δεθείσῃ Ἥρᾳ, τῷ ἀέρι, λέγεται ῥιφῆναι ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο, ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, παρὰ τοῦ Διός, τοῦ εἰδοποιοῦ πνεύματος, καὶ τῇ ἡμέρᾳ μὲν ὡς θερμοτέρᾳ βοηθεῖσθαι· οἱονεὶ ἀναβαστάζεσθαι καὶ φέρεσθαι ἐν τῷ ἀέρι· τῇ δὲ νυκτί, ὡς ψυχροτέρᾳ, ἀσθενῆσαι καὶ καταπεσεῖν ἐν κρημνῷ, τῷ κόσμῳ, παρὰ τὸ τοὺς λαοὺς μετέχειν ἐν αὐτῇ, ἐξ οὗ καὶ ἀμφιγυὴς ἐκλίθη, ἱστορικῶς· ἀλληγορικῶς δέ, παρὰ τὸ ἀμφοτέρωθεν γύειν καὶ βλάπτειν.

Περὶ τοῦ καλεῖσθαι χωλὸν, καὶ οὐ μόνον χωλὸν, ἀλλὰ καὶ κλυτοτέχνην.

Κλυτοτέχνης δὲ λέγεται οὕτως· ἐν ἀρχῇ τοῦ Ἐρέβους ἐπικρατοῦντος, καὶ διαρθρώσεως κοσμικῆς γενομένης, ἡ τοῦ πυρὸς δύναμις ὡς ἰσχυρὰ ἀξίνη, οἱονεὶ τῇ ἐνεργείᾳ χρωμένη, διεσκέδασε μὲν τὴν πρώτην ἀκοσμίαν, καὶ σύγχυσιν τῶν στοιχείων ἔνειμεν· ὅπερ ἐστὶ τὸ τοῖς θεοῖς οἰκίοις κατασκευάσαι· ὡς ἐν πρώτῳ τῆς Ἰλιάδος ἐν τῷ τέλει διέξεισιν Ὅμηρος οὑτωσί — ἧχι ἑκάστῳ περικλυτὸς ἀμφιγυήεις — Ἥφαιστος ποίησ' ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν — ἄλλως τε καὶ

διὰ τῦ πυρὸς πᾶσαι αἱ τέχναι ἐνεργοῦνται· ἐπεὶ δὲ ὁ αἰθὴρ ταὐτό ἐςι τῷ πυρὶ, λέγεται ὁ Ἥφαιςος υἱὸς εἶναι τῆς Ἥρας, καὶ κλυτοτέχνης λέγεται ὡς ὄπισθεν εἴπομεν·

Περὶ τῆς οἰνοχοείας τοῦ Ἡφαίστυ καὶ τῆς εὐωχίας
5 τῶν θεῶν, καὶ τοῦ γέλωτος, καὶ τῶν
μυσῶν ὁμοίως.

Καὶ περὶ τῆς οἰνοχοείας καὶ τῆς ἐξημεράσεως τῶν θεῶν, ἤτοι τῶν στοιχείων τῆς καθάρσεως διὰ τῶν φαινομένων πυραυγῶν σελῶν προσγινομένης, ὅτε χειμαντικὴ ταραχὴ ταῦτα
10 κατέχει, ἡνίκα καὶ γέλωτα πᾶσι τοῖς θεοῖς, ἤτοι εὐδίαν τοῖς στοιχείοις ἐμποιεῖ δαιννυμένοις πρόπαν ἦμαρ, ἤτοι εὐωχυμένοις ἐν τῷ εὐδιεινῷ καταστήματι, καὶ φόρμιγγι περικαλλεῖ τερπομένου Ἀπόλλωνος καὶ μουσάων. ἐν γὰρ τῇ εὐδίᾳ κατὰ μουσικὴν ἁρμονίαν φαμὲν κινεῖσθαι τὸν ἥλιον
15 καὶ τοὺς ἀςέρας· αὗται αἱ καθολικαὶ ἀλληγορίαι τῶν θεῶν ψυχικῶς καὶ στοιχειακῶς· — Ὁ γοῦν ἀλληγορεῖν θέλων, σκοπείτω τὰ τῶν θεῶν ὀνόματα, καὶ πρὸς ὃ συμβάλλονται, πρὸς ἐκεῖνο καὶ ἀλληγορείτω ταῦτα, εἴτε ἐν ταῖς ψυχικαῖς δυνάμεσι καὶ τοῖς πάθεσιν, εἴτε ἐν τοῖς κοσμι-
20 κοῖς στοιχείοις, εἴτε ἐπὶ τῇ εἱμαρμένῃ τοῦ Διὸς μόνον.

Περὶ τῆς ἱςορίας τῆς λεγομένης τὸν Ἀχιλέα
ποιηθῆναι συνεκςρατεῦσαι τοῖς Ἕλλησιν·

Ὁ Ἀχιλεὺς ἀφερεθεὶς τὴν Βρισηΐδα παρὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος, καὶ λυπούμενος ἐκάθισε παρὰ τὸν αἰγιαλὸν, καὶ
25 βλέπων πρὸς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀποκλαίων τὴν ἑαυτῦ τύχην ὡς ὀλιγοχρόνιος καὶ ἄτιμος· χρησμὸς γὰρ ἦν διωθεὶς τῇ ἑαυτῦ μητρὶ Θέτιδι ἀπελθόντα μὲν εἰς Τροίαν εἶναι ὀλιγοχρόνιόν καὶ ἔνδοξον· καθήμενον δὲ τῷ οἴκῳ, εἶναι πολυχρόνιον καὶ ἄτιμον· ὅθεν καὶ τὸ πολυχρόνιον ἡ μήτηρ παρὰ
30 τὴν δόξαν προκρίνασα, ἔπειθεν αὐτὸν οἴκοι μένειν, καὶ μὴ μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἐκςρατεύειν· καὶ τοῦτο ἐστὶν ὃ καὶ

ἱςορία φησὶν ἐνδύσασθαι τὸν Ἀχιλέα γυναικεῖα, τὸ πειθαρχεῖσθαι ταῖς γυναικείαις βουλαῖς· τὸ δὲ ἐν τῷ ἱςουργείῳ καθῆσθαι ὡς γυναῖκα, λανθάνοντα ἐλεγχθῆναι ὑπὸ τοῦ Παλαμήδους καὶ τοῦ Ὀδυσσέως μὴ εἶναι γυναῖκα,
5 διὰ τὸ παρ' αὐτῶν ῥιφὲν ξίφος προτιμήσασθαι αὐτὸ τοῦ ἀτράκτυ, καὶ οὕτω συνεκςρατεῦσαι αὐτοῖς, ταῦτα ἐστί· Τοῦ Παλαμήδυς καὶ τοῦ Ὀδυσσέως στρατολεκτέντων ἐπὶ τὸν κατὰ Τροίαν πόλεμον, οἱ μὲν γυναικώδεις καὶ ἄνανδροι προέκριναν τὸν ἄτρακτον τοῦ ξίφους· τουτέςιν τὸ μὴ
10 συνεκστρατεύειν τοῖς Ἕλλησιν, ἀλλὰ προςκαθῆσθαι ἐν οἴκῳ· Ὁ δὲ Ἀχιλεὺς ἐπεὶ περὶ πολέμου ἤκουσεν, εὐθύς τε ἀνέθορε, καὶ συνεκστρατεύειν αὐτοῖς ἠθέλησεν· ὅπερ ἐςὶ τὸ ὡς ἀνδρεῖος προκρῖναι τὸν πόλεμον, ἤτοι τὸ ξίφος παρὰ τὸν ἄτρακτον, τὴν οἰκουρίαν δηλονότι· ἐπεὶ γοῦν ἀπελθὼν
15 εἰς Τροίαν καὶ διὰ τοῦτο ὀλιγοχρόνιος μέλλων ἔσεσθαι, ἠτιμάσθη καὶ παρὰ τῦ Ἀγαμέμνονος, καὶ λυπέμενος παρὰ τὸν αἰγιαλὸν καθεζόμενος, ὠργίζετο κατὰ τῶν Ἑλλήνων·

Περὶ τῶν ἀνακειμένων ὑλῶν καὶ τοῖς θεοῖς ἑπτὰ
ἄςρασι· καὶ τοῦτο ἐςὶ τὸ τῆς ἀλληγορίας
20 τοῦ τετάρτου Ἰλιάδος θέματος·

Τούτων τῶν ἀστέρων ἑνὶ ἑκάςῳ ἔκειντο καὶ ὗλαι· τῷ Κρόνῳ, ὁ χαλκός· τῷ Διὶ, ὁ χρυσός· τῷ Ἄρεϊ, ὁ σίδηρος· τῷ Ἡλίῳ, ὁ ἤλεκτρος· τῇ Ἀφροδίτῃ, ὁ κασσίτερος· τῷ Ἑρμῇ, ὁ μόλιβδος· τῇ Σελήνῃ, ὁ ἄργυρος· ὁμοίως καὶ
25 οἱ οἰωνοί· ἡ κορώνη, τῷ Κρόνῳ· ὁ ἀετὸς, τῷ Διὶ ὡς βασιλεῖ, τὸ τῶν ζώων βασιλικώτατον· ὁ κολοιὸς τῷ Ἄρεϊ, διὰ τὸ ταραχῶδες· τῷ Ἡλίῳ, ἤγυν τῷ Ἀπόλλωνι, ὁ κίρκος· ὅ ἐστι γένος ἱεράκων ταχύτατον· τῷ Ἑρμῇ, ὁ κύκνος, ὡς μουσικώτερος· τῇ Ἀφροδίτῃ, ἡ περιστερὰ, ὡς πορνι-
30 κή· αὗται μὲν οὖ αἱ ἀλληγορίαι τῶν θεῶν ψυχικῶς καὶ ςοιχειακῶς.

SCHOLIA IN I. ILIADIS.

Vers. 1. Μῆνις σημαίνει ε'· μῆνιν· ὀργήν· θυμόν· χόλον· καὶ κότον· καὶ μῆνις μέν ἐστιν ἡ ἐπιμένουσα ἀεὶ καὶ μὴ μειουμένη· ὀργὴ, ἡ ὄρεξις τῶν χειρῶν, ἤγουν παρὰ τὸ ὀρέγω τὴν χεῖρα· χόλος, ὁ χεόμενος ὅλος· ἢ παρὰ τὸ χέειν τὸν θυμόν· κότος ὁ ἐγκείμενος πάντοτε ἐν τῇ ψυχῇ·
a) θυμὸς σημαίνει ε'· θυμὸς, ἡ ψυχὴ ὡς τὸ — μεγάθυμοι Ἀχαιοί· — θυμὸς, ἡ ὀργὴ ὡς τὸ — θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ Διοτρεφέων βασιλήων· — θυμὸς, ἡ ὁμόνοια ὡς τὸ — ἕνα θυμὸν ἔχοντες, νόα καὶ ἐπίφρονα βουλήν — θυμός, ὁ ἐπιλογισμὸς ὡς τὸ — ἑτερός μοι ἀνῆκε θυμός· — θυμός, ἡ ἐπιθυμία ὡς τὸ — ῷ θυμῷ εἴξας, μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ.

Μῆνις πῶς κλίνετε; τῆς μήνιδος, καὶ ὤφειλε κλίνεσθαι μήνιθος, ὡς ἔρνις ὄρνιθος· ἀλλὰ τὰ εἰς ις ποτὲ μὲν κλίνεται διὰ τοῦ δος, καὶ ποτὲ διὰ καθαροῦ τοῦ ος· ὅταν μὲν ἔχῃ πρὸ τοῦ ι δύο ἀμετάβολα, διὰ τοῦ θος κλίνεται· μέρμις μέρμιθος, τὸ λεπτὸν σχοινίον, ὄρνις ὄρνιθος· ὅταν δὲ πρὸ τοῦ ι ἓν σύμφωνον ἔχῃ, διὰ τοῦ δος, κράθις κράθιδος· εἰ δὲ εἰσὶ προσηγορικὰ, διὰ καθαροῦ τοῦ ος, ὄφις ὄφιος, μάντις μάντιος.

Διατί οὐκ εἶπε θεὴ, ἀλλὰ θεά; καὶ φαμέν· ὅταν μὲν ἡ εὐθεῖα τῶν ἑνικῶν τοῦ ἀρσενικοῦ εἰς ος καθαρὸν λήγῃ, καὶ κλίνεται εἰς ου, τότε τὸ θηλυκὸν εἰς α λήγει· ὅταν δὲ ἡ εὐθεῖα εἰς ος λήγῃ μετὰ συμφώνου, τότε τὸ θηλυκὸν εἰς η λήγει· οἷον σοφὸς, σοφοῦ, σοφή· τὸ, α μακρὸν, διότι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος ἀρσενικῶν εἰς ει γινόμενα θηλυκὰ, τὴν ὁμοίαν θέλουσιν ἔχειν κατάληξιν τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ.

a) Quaedam apud Eustathium p. 8., qui citat γραμματικούς.

Ἐζήτηται εὐθὺς διατί ἀπὸ τῶν τελευταίων τῦ πολέμυ ἤρξατο ὁ ποιητὴς γράφειν· καὶ φαμὲν ὅτι ἅπας μὲν ὁ χρόνος ὁ πρὸ τοῦ δεκαέτους οὐκ ἔσχεν οὕτως συνεχεῖς τὰς μάχας· διὰ τὸ καὶ τοὺς Τρῶας αὐτοὺς φόβῳ τῦ Ἀχιλέως
5 ἐντὸς κατακεκλεῖσθαι τῦ τείχυς· τὸ δὲ δέκατον ἔτος, πλείονας τὰς πράξεις, καὶ τοὺς πολέμους ἰσοπάλους, τῦ Ἀχιλέως ὀργιζομένυ· ὁ δὲ ποιητὴς οἰκονομικῶς καὶ ἐν τούτῳ ἤρξατο μὲν ἀπὸ τῶν τελευταίων· διὰ δὲ τῶν σποράδην αὐτῷ λεχθέντων περιέλαβε καὶ τὰ πρὸ τούτων λεχθέντα·
10 αὕτη γὰρ ἀρετὴ ποιήσεως, τὸ ἀπὸ μέσων ἄρξασθαι· προϊόντα δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν διηγεῖσθαι κατὰ μέρος.

Ζητῦσι δὲ καὶ τοῦτο· a) διατὶ ἀπὸ τῆς μήνιδος ἤρξατο οὕτω δυσφήμου ὀνόματος; Διὰ δύο ταῦτα· πρῶτον μὲν ἵν' ἐκ τῦ πάθους ἀποκαθαριεύσῃ τὸ τοιοῦτον μόριον τῆς ψυ-
15 χῆς, καὶ προσεκτικωτέρυς τοὺς ἀκροατὰς ἐκ τῦ μεγέθυς ποιήσῃ, καὶ προσυνεθίσῃ φέρειν γενναίως ἡμᾶς τὰ πάθη, μέλλων πολέμυς ἀπαγγεῖλαι. δεύτερον δὲ ὡς ἂν τὰ ἐγκώμια τῶν Ἑλλήνων πιθανώτερα ποιήσῃ· ἐπειδὴ ἔμελλε νικῶντας ἀποφαίνειν τοὺς Ἕλληνας, εἰκότως οὐ κατατρέχει,
20 ἀξιόπιστος ὢν ἐκ τῦ μὴ πάντα χαρίζεσθαι τῷ ἐκείνων ἐπαίνῳ· ἤρξατο δὲ ἀπὸ μήνιδος, ἐπειδήπερ αὕτη τοῖς πρακτικοῖς ὑπόθεσις γέγονεν·

Ἄλλως· Καὶ τραγῳδίαις τραγῳδικὸν ἐξεῦρε προοίμιον. καὶ γὰρ προσεκτικοὺς ἡμᾶς ἡ τῶν ἀτυχημάτων διήγησις
25 ἐργάζεται· καὶ ὡς ἄριστος ἰατρὸς πρῶτον μὲν ἀναστέλλων τὰ νοσήματα τῆς ψυχῆς, ὕστερον τὴν ἴασιν λέγει· Ἑλληνικὸν δὲ τὸ πρὸς τέλει τὰς ἡδονὰς ἐπάγειν· ὥς περ δὲ ἐπὶ

a) Eustath. p. 8. diversimode, nam difficultatem proponit, at aliter solvit. Eadem, sed cum lect. variantibus, sunt apud Villoisonum.

συκῆς, πρῶτον μὲν ὄλυνθος, εἶτα φῆλιξ, σῦκον, εἶτα ἰ-
σχάς· ὅτω πρῶτον ὀργή· θυμός. χόλος· κότος· μῆνις· ὅμως
ὁ ποιητὴς σινωνύμοις ὀνόμασιν ἐπ' Ἀχιλλέως χρῆται — ἤέ
χόλον παύσειεν, ἐρητύσειέ τε θυμόν — οὐδ' ὄθομαι κοτέ-
5 οντος — αὐτὰρ ὁ μήνιε νηυσίν· a) — ἀρετὴ δὲ προοιμια-
ςῦ περιλαμβάνει τὴν τῆς πραγματείας ἐπαγγελίαν.

ἄειδε — ᾆδε· λέγε· διατί ὡς προςάσσων ἐςὶ τῇ μούσῃ,
καὶ οὐχὶ φησὶν ὡς εὐχόμενος αὐτῇ; δύναιτο ἄν τις λέ-
γειν ὡς καὶ πολλαὶ θεαὶ καὶ Ἥρα, καὶ Ἀφροδίτη, καὶ
10 Ἀθηνά· ἐροῦμεν οὖν ὅτι προςάσσει διὰ τὸ λέγειν ἐκ κα-
ταρχῆς, καὶ μήδ' ὅτι λέγει ποτὲ νοεῖν· θεὰν δὲ εἴρηκε
« b) κοινῷ μὲν ὀνόματι προσαγορεύων τὴν μοῦσαν· τῇ δὲ
ἰδιότητι τῆς πράξεως προδηλώσας ὡς ὀχ ἑτέραν λέγει· μό-
ναι γὰρ ᾄδουσι μοῦσαι· οὐ προσέθηκε δὲ οὐδὲν ὄνομα μού-
15 σης· πάσας διὰ τῆς μιᾶς καλῶν ». ἄλλοι δέ φασιν οὕτως·
c) ὅτι κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν ἤτοι συνήθειαν λαμβάνει τὰ
προστακτικὰ ἀντὶ εὐκτικῶν· καὶ γὰρ Ἡσίοδος φησί — δεῦ-
τε δὴ ἐννέπετε — καὶ Πίνδαρος — μαντεύεο μοῦσα —
καὶ Ἀντίμαχος ὁ Κολοφώνιος — ἐννέπετε d) Διὸς μεγά-
20 λοιο θύγατρες — δεύτερον δὲ, ὅτι οὐ κατὰ ἀλήθειαν ταῖς
μούσαις ἐπιτάσσουσιν, ἀλλ' ἑαυτοῖς.

Πηληϊάδεω — ὁ κανών· οἱ Ἴωνες καὶ οἱ ποιηταὶ τὰς εἰς ου
ληγούσας γενικάς, τὰς ἀπὸ τῶν εἰς σης εὐθειῶν γινομένας,
διὰ τοῦ εω προφέρουσιν, οἷον Ξέρξου, Ξέρξεω· Ἀτρίδου,
25 Ἀτρείδεω· ἐναντίως τοῖς Βοιωτοῖς καὶ τοῖς Αἰολεῦσιν· ἐκεῖ-
νοι γὰρ διὰ τοῦ αο ποιοῦσι, τοῦ α ἐκτεινομένου· πᾶσα γὰρ
γενικὴ ὀνόματος εἰς φωνῆεν λήγουσα καὶ περιττοσυλλαβοῦ-

a) Hucusque Villoisonius. b) Uncis contenta extant in Schol. sed cum variantibus. c) Habet et Villois. ad finem usque, sed cum var. d) Eustath. pag. 9. qui haec citat, apte addit Κρονίδαο.

σα τῆς ἰδίας εὐθείας, ἢ ἐκτείνει τὴν παραλήγουσαν καὶ συςέλλει τὴν λήγουσαν, οἷον καλῦ, καλοῖο, ἢ ἐκτείνει τὴν λήγουσαν καὶ συςέλλει τὴν παραλήγουσαν, οἷον Ἀτρίδεω, Πριαμίδεω, Πηληϊάδεω· Γίνεται δὲ Πηλιάδης ἐκ τῦ Πη-
5 λείδου πατρωνυμικοῦ, κατὰ τὴν διάλυσιν καὶ ἔκτασιν τῦ ε εἰς η, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α γίνεται Πηληϊάδης· ἐν ἡρωϊκῷ μέτρῳ τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ης εὐθειῶν γινομένας γενικὰς οἱ ποιηταὶ οὐ προφέρυσι διὰ τῦ υ, ἀλλὰ διὰ τῦ εω Ἰωνικῶς, ὡς Πηλείδεω ἢ διὰ τῦ αο Δωρικῶς, ὡς Ὀρέςαο.
10 Ἀχιλῆος — ἀναγνωςέον δι' ἑνὸς λ καὶ διὰ τὸ μέτρον καὶ διὰ τὸ ἄχος, ὃ ἐςι λύπην ἐπενεγκεῖν τοῖς Ἰλιεῦσιν· οἱ δὲ παρὰ τὸ μὴ θίγειν χείλεσι θηλῆς· ὅλως γὰρ οὐ μετέσχεν γάλακτος· a) ὅτι ὑπὸ Μυρμιδόνων b) ἐκλήθη Ἀχιλεὺς καθὼς Εὐφορίων λέγει — ἐς Φθίην χειλοῖο κατήϊε
15 πάμπαν ἀπάστος — τοὔνεκα Μυρμιδόνες μὲν Ἀχιλέα φημίξαντο·

Ξοῦθος c) ὁ Αἰόλυ παῖς, ἀγόμενος Κρέουσαν τὴν Ἐρεχθέως θυγατέρα, ἔσχεν ἐξ αὐτῆς δύο παῖδας, Ἴωνα καὶ Ἀχαιόν· ὧν ὁ μὲν Ἴων ᾤκησεν τὰς Ἀθήνας· ὁ δὲ Ἀχαιὸς,
20 φόνον ἐμφύλιον δράσας, παρεγένετο εἰς Θεσσαλίαν, καὶ κυριεύσας τῆς χώρας, τὺς ὑποτεταγμένυς ὑφ' ἑαυτῦ προσηγόρευσεν Ἀχαιύς· Ἕλληνες δὲ κοινῶς πάντες οἱ τῆς Ἑλλάδος ἐκλήθησαν ἀπὸ Ἕλληνος τῦ Διός· πρῶτον ἐν ὕτως ἐλέγοντο οἱ ἐν Θεσσαλίᾳ ἄνθρωποι· καὶ οὗτοι οὐ πάντες·
25 ἀλλὰ μόνοι οἱ ἐν Ἑλλάδι τῇ πόλει· ἔπειτα τοίνυν μεγάλα

a) Hucusque schol. et Vill., qui variantes habet. b) Eust. p. 15. Ὅτι ἐκ τοῦ χιλὸς παρονομάζεται Ἀχιλεὺς, προφέρεται καὶ εἰς μαρτυρίαν καὶ Εὐφορίων λέγων — ἐς Φθίην χιλῦ κατήϊε πάμπαν ἄγευςος — τοὔνεκα Μυρμιδόνες μὲν Ἀχιλέα φημίξαντο — Cod. tamen habet Μυρμιδόνεσσιν, et ἄπταςος. c) Sunt apud Schol. et Villois., non sine variantibus.

δυνηθέντος τοῦ Ἕλληνος, καὶ τῶν τούτου παίδων, ἀπ᾽ αὐτοῦ ἅπαντες ἐκλήθησαν Ἕλληνες·

V. 3. πολλὰς b) δ᾽ ἰφθίμους ψυχάς — Ἴφθιμον, μέλαν ἵππον· τινὲς δὲ σύνθετον εἶναι φασὶ τὴν λέξιν· ἰφίθυμος, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ μετάθεσιν τῦ θ ἴφθιμος, τοῦ αὐτοῦ τῶν χρόνων ὑπερβιβασμοῦ γενομένου· ὥς περ καὶ ἐπὶ τοῦ ὄρω βαρύτονον τοῦ ὁρμῶ· οὗ ὁ μέσος παρακείμενος ὧρα, καὶ Ἀττικῶς ὄρωρα, καὶ μεταθέσει ὤρορα· οὕτως δὲ καὶ ςοιχείου δύναται εἶναι μετάθεσις· ἀλλ᾽ ἡ τῦ μέτρυ χρεία τὸν χρόνον μᾶλλον ὑπερβιβασθῆναι δίδωσι c) καλῶς δέ τινες μεταγράφυσι — πολλὰς δ᾽ ἰφθίμυς κεφαλάς — ἵνα περιφραςικῶς τοὺς ἀγαθὺς καὶ τοὺς γενναίυς ἄνδρας λέγῃ κεφαλὰς, ὡς — ἵππων d) ξανθὰ κάρηνα, — ἀντὶ τοῦ αὐτὺς τοὺς ἵππυς· οὐ γὰρ τὰ σώματα τῷ Ἄδῃ καταπέμπονται, ἀλλ᾽ αἱ ψυχαί· τοὺς γενναιοτάτυς ἐμφαίνει τῶν τόπων τὸ προοίμιον· πόσον· πολλάς· ποῖον· ἰφθίμους· ὑσίαν· ψυχάς· τόπον· Ἀΐδι· χρόνον· προΐαψεν

ἰφθίμυς — a) γίνεται δὲ ἴφθιμος παρὰ τὸ ἶφι, μόνου ὄντος τῦ πρώτου ι — ἶφι ἀνάσσει — παράγωγον γέγονεν ἴφιμος, ὡς πρώϊμος, ἀπὸ τοῦ πρωΐ, τοῦ μέσου ι βραχέος ὄντος, καὶ πλεονασμῷ τῦ θ ἴφθιμος· καὶ μετὰ τὸν πλεονασμὸν ὑπερτίθενται οἱ χρόνοι, τοῦ μὲν πρώτυ ι συςαλέντος φύσει, τοῦ δὲ ἐφεξῆς ἐκταθέντος.

ἰφθίμους — ἰσχυρὰς, γενναίας· ἴφθιμος οἱονεὶ ἰφίθυμος, καὶ κατ᾽ ἐκβολὴν τοῦ ι ἴφθυμος, καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι ἴφθιμος, ὡς Ἀφροδύτη, Ἀφροδίτη·

a) Ex Eustath. verbis p. 16. dignoscitur hanc etymologiam ab antiquis manasse grammaticis, ex eo quod infra adfert in πολλὰς etc. οὐκ ἀρέσκει τοῖς παλαιοῖς. b) Cf. Eust. p. 15. c) Vill. usque ad λέγῃ κεφαλὰς solum et multum variat. d) Cod. mendose [illegible].

Ἀΐδι — τῷ Ἅδῃ, ἀπὸ τῆς εὐθείας Ἄϊς· Ἅδης δὲ ὁ θάνατος, παρὰ τὸ σκοτεινὸν, καὶ ἀειδεὺς τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀπολείας·

V. 4. ἡρώων a) — τῶν ἡμιθέων ἀνδρῶν· ἥρωας δὲ φασὶν ἀπὸ τῆς ἀρετῆς κληθῆναι· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀέρος, ὥς φησὶν Ἡσίοδος ἐν τοῖς ἔργοις καὶ ταῖς ἡμέραις — Ἠέρα ἑσσάμενοι πάντη φοιτῶσιν ἀπ' αἶαν — ἢ ἀπὸ τῆς ἐράσεως· τουτέστι τῆς μίξεως τῶν θεῶν· οἱ γὰρ θεοὶ θνηταῖς γυναιξὶ μιγνύμεναι ἐποίουν τὸ τῶν ἡρώων γένος· ἢ ἀπὸ τῆς ἔρας· ἔρα δὲ ἡ γῆ κατὰ διάλεκτον· ἐκ δὲ τῆς γῆς ἐπλάσθη τὸ τὸ τῶν ἡρώων γένος.

αὐτοὺς — b) ἀντὶ τὰ σώματα αὐτῶν· σημαίνει δὲ ἡ λέξις ε΄· τὴν μόνοτητα, ὡς τὸ — Τυδείδης δ' αὐτός περ ἐὼν προμάχοισιν ἐμίχθη — τὸ σῶμα, ὡς τὸ νῦν· τὴν ὑπεροχὴν, ὡς τὸ — αὐτὸς παρεγένετο ὁ βασιλεύς· — τὸν τόπον, ὡς τὸ — ἀλλ' ἄγε μίμνετε πάντες ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ — αὐτοῦ· — ἀντὶ τοῦ αὐτόθι, ἐπὶ τὸν τοπον· καὶ αὐτὸς, ἀντωνυμία·

ἑλλώρια — ἑλκύσματα. σπαράγματα· κτητικῷ τύπῳ ἀντὶ τοῦ ἕλωρα ἐχρήσατο· c) χρειῶδες δὲ καὶ ἡ τῆς ἔτευχε παράτασις γέγονεν· ἕλωρ παρὰ τὸ ἕλω·

τεῦχε — ἐποίει, Ἰωνικῶς καὶ ποιητικῶς.

V. 5. οἰωνοῖσι — τοῖς σαρκοφάγοις ὀρνέοις· λέγει δὲ γυψὶ καὶ κόραξιν· d) οἱ γὰρ γύπες ἀντερείδοντες τοῖς ποσὶ, τῇ βίᾳ τὸ πᾶν ἕλκουσι σῶμα· οἱ καὶ τίκτουσι δίχα ἄῤῥενος· εἰ δὲ καὶ μὴ πάντες ἤσθιον, ἀλλ' ὡς ἀναιδῆ πᾶσι προὔκειτο· ἢ ὅτι καὶ τὰ μὴ ἐσθίοντα προετρέπετο·

a) Similia apud Schol. et Vill., sed varie. b) Parum diversa in Eust. p. 19. c) Pauca apud Villois., usque ad παράτασις. d) Haec Schol. sed C. sequitur ut et Vill. sed varie.

δυνηθέντος τοῦ Ἕλληνος, καὶ τῶν τούτου παίδων, ἀπ' αὐτοῦ ἅπαντες ἐκλήθησαν Ἕλληνες·

V. 3. πολλὰς b) δ' ἰφθίμους ψυχάς — Ἴφθιμον, μέλαν ἵππον· τινὲς δὲ σύνθετον εἶναι φασὶ τὴν λέξιν· ἰφί-
5 θυμος, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ μετάθεσιν τȣ̃ θ ἴφθιμος, τοῦ αὐτοῦ τῶν χρόνων ὑπερβιβασμοῦ γενομένου· ὥς περ καὶ ἐπὶ τοῦ ὄρω βαρύτονον τοῦ ὁρμῶ· οὗ ὁ μέσος παρακείμενος ὦρα, καὶ Ἀττικῶς ὄρωρα, καὶ μεταθέσει ὤορα· οὕτως δὲ καὶ ϛοιχείου δύναται εἶναι μετάθεσις· ἀλλ' ἡ τȣ̃
10 μέτρȣ χρεία τὸν χρόνον μᾶλλον ὑπερβιβασθῆναι δίδωσι· c) καλῶς δέ τινες μεταγράφȣσι — πολλὰς δ' ἰφθίμȣς κεφαλάς — ἵνα περιφραϛικῶς τοὺς ἀγαθȣ̀ς καὶ τοὺς γενναίȣς ἄνδρας λέγῃ κεφαλὰς, ὡς — ἵππων d) ξανθὰ κάρηνα, — ἀντὶ τοῦ αὐτȣ̀ς τοὺς ἵππȣς· οὐ γὰρ τὰ σώματα
15 τῷ Ἅδῃ καταπέμπονται, ἀλλ' αἱ ψυχαί· τοὺς γενικωτάτȣς ἐμφαίνει τῶν τόπων τὸ προοίμιον· πόσον· πολλάς· ποῖον· ἰφθίμους· ȣ̓σίαν· ψυχάς. τόπον· Ἄϊδι· χρόνον· προΐαψεν

ἰφθίμȣς — a) γίνεται δὲ ἴφθιμος παρὰ τὸ ἶφι, μόνου ὄντος τȣ̃ πρώτου ι — ἶφι ἀνάσσει — παράγωγον
20 γέγονεν ἴφιμος, ὡς πρώϊμος, ἀπὸ τοῦ πρωΐ, τοῦ μέσου ι βραχέος ὄντος, καὶ πλεονασμῷ τȣ̃ θ ἴφθιμος· καὶ μετὰ τὸν πλεονασμὸν ὑπερτίθενται οἱ χρόνοι, τοῦ μὲν πρώτȣ ι συϛαλέντος φύσει, τοῦ δὲ ἐφεξῆς ἐκταθέντος.

ἰφθίμους — ἰσχυρὰς, γενναίας· ἴφθιμος οἱονεὶ ἰφίθυ-
25 μος, καὶ κατ' ἐκβολὴν τοῦ ι ἴφθυμος, καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι ἴφθιμος, ὡς Ἀφροδύτη, Ἀφροδίτη·

a) Ex Eustath. verbis p. 16. dignoscitur hanc etymologiam ab antiquis manasse grammaticis, ex eo quod infra affert in πολλὰς etc. οὐκ ἀρέσκει τοῖς παλαιοῖς. b) Cf. Eust. p. 15. c) Vill. usque ad λέγῃ κεφαλὰς solum et multum variat. d) Cod. mendose Ἱππώναξ.

Ἄϊδι — τῷ Ἅδῃ, ἀπὸ τῆς εὐθείας Ἀΐς· Ἅδης δὲ ὁ θάνατος, παρὰ τὸ σκοτεινὸν, καὶ ἀειδεὺς τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀπολείας·

V. 4. ἡρώων a) — τῶν ἡμιθέων ἀνδρῶν· ἥρωας δὲ
5 φασὶν ἀπὸ τῆς ἀρετῆς κληθῆναι· ἢ ἀπὸ τῦ ἀέρος, ὥς φησὶν Ἡσίοδος ἐν τοῖς ἔργοις καὶ ταῖς ἡμέραις — Ἠέρα ἑσσάμενοι πάντη φοιτῶσιν ἀπ' αἶαν — ἢ ἀπὸ τῆς ἐράσεως· τυχοντέστι τῆς μίξεως τῶν θεῶν· οἱ γὰρ θεοὶ θνηταῖς γυναιξὶ μιγνύμεναι ἐποίουν τὸ τῶν ἡρώων γένος· ἢ ἀπὸ τῆς ἔρας·
10 ἔρα δὲ ἡ γῆ κατὰ διάλεκτον· ἐκ δὲ τῆς γῆς ἐπλάσθη τὸ τὸ τῶν ἡρώων γένος.

αὐτοὺς — b) ἀντὶ τὰ σώματα αὐτῶν· σημαίνει δὲ ἡ λέξις ε΄· τὴν μόνοτητα, ὡς τὸ — Τυδείδης δ' αὐτός περ ἐὼν προμάχοισιν ἐμίχθη — τὸ σῶμα, ὡς τὸ νῦν· τὴν
15 ὑπεροχὴν, ὡς τὸ — αὐτὸς παρεγένετο ὁ βασιλεύς· — τὸν τόπον, ὡς τὸ — ἀλλ' ἄγε μίμνετε πάντες ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ — αὐτῦ· — ἀντὶ τῦ αὐτόθι, ἐπὶ τὸν τοπον· καὶ αὐτὸς, ἀντωνυμία·

ἑλλώρια — ἑλκύσματα. σπαράγματα· κτητικῷ τύπῳ
20 ἀντὶ τῦ ἕλωρα ἐχρήσατο· c) χρειῶδες δὲ καὶ ἡ τῆς ἔτευχε παράτασις γέγονεν· ἕλωρ παρὰ τὸ ἕλω·

τεῦχε — ἐποίει, Ἰωνικῶς καὶ ποιητικῶς.

V. 5. οἰωνοῖσι — τοῖς σαρκοφάγοις ὀρνέοις· λέγει δὲ γυψὶ καὶ κόραξιν· d) οἱ γὰρ γύπες ἀντερείδοντες τοῖς ποσὶ,
25 τῇ βίᾳ τὸ πᾶν ἕλκουσι σῶμα· οἱ καὶ τίκτουσι δίχα ἄῤῥενος· εἰ δὲ καὶ μὴ πάντες ἤσθιον, ἀλλ' ὡς ἀναιδῆ πᾶσι προὔκειτο· ἢ ὅτι καὶ τὰ μὴ ἐσθίοντα προετρέπετο·

a) Similia apud Schol. et Vill., sed varie. b) Parum diversa in Eust. p. 19. c) Pauca apud Villois., usque ad παράτασις. d) Haec Schol. sed C. sequitur ut et Vill. sed varie.

Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή· — a) Διὸς βουλὴν, οἱ μὲν, τὴν εἱμαρμένην ἀπέδοσαν· ἄλλοι δὲ ἐξεδέξαντο δρῦν ἱερὰν μαντικὴν τοῦ Διός, ἐν Δωδωναίῳ ὄρει τῆς Θεσπρωτείας· ὡς αὐτὸς Ὅμηρος λέγει ἐν Ὀδυσσείᾳ — τόν δ' ἐς Δω-
5 δώνην φάτο βήμεναι ὄφρα θεοῖο — ἐκ δρυὸς ὑλικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐσακούσῃ — ἄλλοι δὲ ἀπὸ ἱστορίας τινὸς εἶπον εἰρηκέναι τὸν Ὅμηρον· φασὶ γὰρ τὴν γῆν βαρυμένην ὑπὸ ἀνθρώπων πολυπληθίας, μηδὲ μιᾶς ἀνθρώπων οὔσης εὐσεβείας, αἰτῆσαι τὸν Δία κουφισθῆναι τοῦ ἄχθους· τὸν
10 δὲ Δία, πρῶτον μὲν εὐθὺς ποιῆσαι τὸν θηβαϊκὸν πόλεμον· δι' οὗ πολλοὺς πάνυ ἀπώλεσεν· ὕστερον δὲ πάλιν συμβούλῳ τῷ Μώμῳ χρησάμενος, ἣν Διὸς βουλὴν Ὅμηρος φησίν· ἐπειδὴ οἷός τε ἦν κεραυνοῖς ἢ κατακλυσμοῖς πάντας διαφθείρειν· ὅπερ τοῦ Μώμου κωλύσαντος, ὑποθεμένου
15 δὲ αὐτῷ γνώμας δύο, τὴν Θέτιδος θνητογαμίαν, καὶ θυγατρὸς καλὴν γένναν, ἐξ ὧν ἀμφοτέρων πόλεμος Ἕλλησί τε καὶ βαρβάροις ἐγένετο, ἀφ' οὗ συνέβη κουφισθῆναι τὴν γῆν πολλῶν ἀναιρεθέντων· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ b) Τερασίνῳ τῷ τὰ Κύπρια πεποιηκότι εἰπόντι οὕτως·
20 ἦν ὅτε μύρια φῦλα κατὰ χθόνα πλαζόμενα
βαρυστέρνου πλάτος αἴης·
Ζεὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε, καὶ ἐν πυκναῖς πραπίδεσσι
σύνθετο κουφίσαι ἀνθρώπων παμβώτορα γαῖαν
ῥιπίσας πολέμου μεγάλην ἔριν Ἰλιακοῖο,
25 ὄφρα κενώσειε θανάτου βάρος· οἱ δ' ἐνὶ Τροίῃ
ἥρωες κτείνοντο· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή·
καὶ τὰ μὲν παρὰ νεωτέροις ἱστορούμενα περὶ τῆς τοῦ Διὸς βουλῆς, ἐστι τάδε· ἡμεῖς δὲ φαμὲν κατὰ τὴν Ἀριστάρχου

a) Haec, sed varie apud Scho'. et Vill. b) Sic Cod., ut et infra in vers.

καὶ Ἀριστοφάνους δόξαν, τῆς Θέτιδος εἶναι βουλὴν, ἣν ἐν τοῖς ἑξῆς φησὶ λιτανεύουσαν τὸν Δία ἐκδικῆσαι τὴν τῦ παιδὸς ἀτιμίαν· καθάπερ καὶ τὰ κεφάλαια ἐν τῷ προοιμίῳ κεῖται τῆς ποιήσεως.

5 V. 6. ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα. — Ἀρίσταρχος συνάπτει προῦσα τίς βουλὴ φαίνεσθαι καθ' Ἑλλήνων, ἀφ' οὗ χρόνυ ἐγένετο μῆνις, ἵνα τὰ παρὰ τοῖς νεωτέροις πλάσματα δεξώμεθα.

διαςήτην — διέςησαν καὶ διεχώρησαν· ἡ τῶν δυῶν κατάχρησις μάλιςα πάντων τοῖς Ἀττικοῖς συναρμόζει.

10 V. 7. Ἀτρείδης — ὁ Ἀτρέως παῖς Ἀγαμέμνων· κατὰ μὲν Ὅμηρον Ἀτρέως παῖς τοῦ Πέλοπος· μητρὸς δέ οἱ Ἀερόπης· κατὰ δὲ Ἡσίοδον, Πλεισθένους· τὸ γένος Μυκηναῖος. ὃς ἤγαγε ασν΄· ἄλλοι δὲ λέγουσιν ἀγαγεῖν αρξγ΄· ναῦς εἰς Ἴλιον· ἐκπορθήσας δὲ τὴν Ἴλιον, καὶ ὑποςρέψας
15 οἴκαδε, ἀναιρεῖται ὑπὸ Αἰγίςυ τοῦ Θυέστυ δόλῳ ἐπὶ εὐωχίας· οὗτος γὰρ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἀποδημίας ἐμοίχευε τὴν Ἀγαμέμνονος γυναῖκα Κλυτεμνήςραν· κατὰ δὲ τοὺς τραγικοὺς αὐτὴν τὴν Κλυτεμνήςραν ἀνελεῖν αὐτὸν χιτῶνα μακρὸν ἔχοντα διέκδυσιν τραχήλυ δοῦσαν αὐτῷ· ἔσχε δὲ
20 ἐξ αὐτῆς υἱὸν μὲν τὸν Ὀρέστην, καὶ θυγατέρας δ΄· Λαοδίκην· Χρυσόθεμιν· Ἰφιγένειαν, καὶ Ἠλέκτραν. — Ἀτρίδης τε, μία ἡ ὀξεῖα· σπονδαϊκὸν γάρ· χωρὶς εἰ μὴ ἐπιφέροιτο ἡ διὰ τοῦ σφῶν ἀντωνυμία· ὡς ἐπὶ τοῦ τόξου σφεων· ἀλλ' ἤτοί σφεας· κεῖθεν τότε λοέσσεταί τε· χρῖσαί τε· καὶ γε-
25 νέσθαί τε· γράφεμέν τε· καὶ τὸ μὲν λοέσσεται ἵνα ἀποφύγωμεν τὸ πληθυντικὸν ῥῆμα· τὸ δὲ γενέσθαί τε, ἵνα τὸν διπλασιασμόν· πατρωνυμικὴ ἀντωνομασία ὁ τρόπος ἀντὶ τῦ Ἀγαμέμνονος· ὡς Ἀγελείη καὶ Τριτογένεια ἀντὶ τῦ Ἀθηνά.

δῖος — θεῖος· εὐγενής· ἢ ἀπὸ Διὸς ἔχων τὸ γένος·
30 ἔντιμος· ἀπὸ γὰρ Αἰγίνης τῆς Αἴσωπος ποταμοῦ Θηβῶν Αἰακός· Αἰακῦ δὲ Τελαμὼν καὶ Πηλεύς· Πηλέως δὲ Ἀχιλ-

λεύς. — δῖος· τὸ δι μακρὸν, ἀπὸ τοῦ Ζεὺς, ὃ κλίνεται Διός· καὶ ἐξ αὐτῦ δίῖος· ὁ ἀπὸ τοῦ Διὸς καταγόμενος· καὶ κράσει τῶν δύο ιι εἰς ι μακρὸν, δῖος.

V. 8. τίς τ' ἄρ σφωε — τίς δὴ αὐτοὺς τοὺς δύο Ἀγα-
5 μέμνονας, καὶ Ἀχιλλέα· πάλιν δὲ τοῦτο ὁ ποιητὴς ἐρωτᾷ τὴν μῦσαν, a) ἐπὶ τὸ διηγηματικὸν μετειών· οὐχ ὑποβάλλει τὰς διηγήσεις αὐτομάτως, ὡς μὴ τοῖς ἀκούῦσι προσκορεῖς εἶ-σαι δοκεῖν· ἀλλὰ διὰ πεύσεως καὶ ἀποκρίσεως ἀντιπεποίηται τὴν ἀνόρθωσιν τῆς προθυμίας, καὶ διψῶσιν αὐτοῖς ἐπάγει
10 τὴν ἀπόκρισιν, φιλέλλην ὤν· ὡς γὰρ τὴν ϛάσιν τῶν ἀρι-στέων ἐπικλᾷ θεοῖς· ὡς οὐκ ἀθεεὶ τῶν τοιούτων ἀνδρῶν ἡκόντων εἰς ἅμιλλαν· δύο δὲ εἴδη θεῶν παρὰ τῷ ποιητῇ· τὸ μὲν εἰς τὴν ποίησιν συντελῦν, καὶ πάθεσιν ὑποκείμε-νον παντοδαπῶς· τὸ δὲ ἀκήρατον·
15 V. 9. Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· — ὁ τῆς Λητοῦς καὶ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων· πάλιν δὲ ὡς ἀπὸ τῆς μέσης· Ζεὺς δὲ ἐρασθεὶς Λητοῦς τῆς Κοίῦ θυγατρὸς ἑνὸς τῶν Τιτάνων καὶ Φοίβης, ἔγκυον αὐτὴν ἐποίησεν· ἥτις δεκαμηνιαίῦ χρόνου διαγενο-μένῦ, παρεγένετο διὰ θαλάσσης εἰς Ἀστερίαν τὴν νῆσον
20 μίαν οὖσαν τῶν Κυκλάδων· ἐκεῖ τὲ ἐλθοῦσα καὶ ἀψαμένη δύο φυτῶν, ἐλαίας καὶ φοίνικος, διδύμους ἀπεκύησε παῖ-δας, Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα· καὶ τὴν νῆσον ἐκάλεσε Δῆ-λον· ὅτι ἐξ ἀδήλου βάσεως ἐῤῥιζώθη.

V. 10. ἀνὰ ϛρατόν — κατὰ τὸ στρατόπεδον· παρὰ τὸ
25 στεῤῥῶς ἵϛασθαι· ἢ παρὰ τὸ ἵϛημι.

ὦρσεν — διήγηρεν· ἐνέβαλεν· Αἰολικῶς· παρὰ τὸ ὄῤῥω

a) Haec tantum Schol., sed Cod. sequitur. Ceterum non vacat ad trutinam vocare omnes Scholiorum editiones; hoc tantum sciat lector, quae edimus aut varias lectiones, aut omnino res novas historicas et grammaticas continere.

τὸ διεγείρω καὶ παρὰ τοῦ ὄρω βαρυτόνε τοῦ ὁρμῶ· ὃ ἐ μέσων παρακείμενος ὦρα·

κακὴν — κακωτικήν· παρὰ τὸ χάζω τὸ ὑποχορῶ· χάζος καὶ κακός·

5 λαοί — ὄχλοι· λᾶες κατὰ διάλεκτον οἱ λίθοι λέγονται· Προμηθέως παῖς Δευκαλίων γίνεται· ὗτος βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Φθίην τόπων, γαμεῖ Πύῤῥαν τὴν Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας, ἣν ἔπλασαν οἱ θεοὶ πρώτην γυναῖκα· καὶ ἐπειδὴ Ζεὺς ἠθέλησε τὸ χαλκὖν γένος ἀπολέσαι, ὑποθεμένε Προ-
10 μηθέως, Δευκαλίων τεκτηνάμενος λάρνακα, καὶ τὰ ἐπιτήδια ἐνθέμενος, εἰς ταύτην μετὰ Πύῤῥας ἀνέβη· Ζεὺς δὲ πολὺν ὑετὸν ἀπ' ὀρανὖ χέας, τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν· ὥς τε διαφθαρῆναι πάντας ἀνθρώπες· χωρὶς ὀλίγων· οἳ τινες συνέφυγον εἰς τὰ πλησιων ὑψηλὰ ὄρει· τότε
15 δὲ καὶ τὰ κατὰ Θεσσαλίαν στενώματα διέστη καὶ τὰ ἐκτὸς Ἰσθμὖ καὶ Πελοποννήσου συνεχύθη πάντα· Δευκαλίων δὲ ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος ἐφ' ἡμέρας ἐννέα καὶ νύκτας ἴσας, τῷ Παρνασῷ ὄρει περιΐσχει· κἀκεῖ τῶν ὄμβρων παῦλαν λαβόντων, ἐκβὰς εὐθὺς ἔθυσε Διὶ
20 Φυξίῳ· Ζεὺς δὲ πέμψας Ἑρμῆν πρὸς αὐτὸν, ἐπέτρεψεν αἰτῆσαι ὅ τι βούλεται· ὁ δὲ αἰτεῖται ἀνθρώπες αὐτῷ γενέσθαι· καὶ Διὸς εἰπόντος ὑπὲρ κεφαλῆς λίθον βάλλειν, αὐτὸς ἔβαλλεν αἴρων τοὺς λίθους· καὶ οὓς μὲν ἔβαλλεν ὁ Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο· οὓς δὲ ἡ Πύῤῥα, γυναῖκες· ἡ
25 ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ.

V. 11. ἀρητῆρα — τὸν ἱερέα· παρὰ τὸ ἀρᾶσθαι· ὅ ἐστιν εὔχεσθαι· τὰ δύο ὀνόματα καθ' ἑνὸς προσώπε λέγονται· ὧν τὸ μὲν ἐστι κύριον· τὸ δὲ ἐπίθετον καὶ προσηγορικόν· τὰ ἄρθρα σὺν ἐν τοῖς κυρίοις ἐν τῷ πολιτικῷ λόγῳ ἐντάττειν
30 προσῆκεν· οἱ μέν τοι ποιηταὶ καὶ ἐν τούτῳ ἐντάττουσιν· ὡς καὶ ὁ ποιητὴς ἐνταῦθα· ἢ κατὰ τὸν Χρύσιν ἠτίμησεν

ἀρητῆρα· ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν Χρύσην τὸν ἀρητῆρα· — Καὶ ἄλλως· — Χρύσην ἀρητῆρα· ὑπερβατὸν ἀρητῆρα Χρύσην· τὰ γὰρ ἐπιθετικώτερα συντατtόμενα κυρίως ἢ προσηγορικῶς τὰ ἄρθρα δέχονται εἰ μὴ ἐπαγόμενα ῥήματα πρωτότυπα
5 κατηγοροίη· τότε γὰρ ἀδιαφορεῖ τὸ ἄρθρον· τὸν Χρύσην ἀρητῆρα ὠνόμασε τὸν ἀρητῆρα Χρύσην· ἔςιν οὖν ὡς τοῦ παιδὸς ἀγχοῦ ὁ μοχλὸς ἐλάϊνος· ἀρητὴρ δὲ, παρὰ τὸ αἴρειν τὰς χεῖρας εἰς προσευχὴν· ἢ παρὰ τὸ ἀρέσκειν τῷ θεῷ· καὶ πάλιν παρὰ τάξιν ἐχρήσατο τῷ ἄρθρῳ. ἐχρῆν γὰρ εἰρηκέ-
10 ναι· τὸν ἀρητῆρα Χρύσην· ὁπόταν γὰρ δύο ὀνομάτων συντασσομένων τὸ μὲν, κύριον ᾖ, τὸ δὲ, προσηγορικὸν, τὸ ἄρθρον οὐ τῷ κυρίῳ, ἀλλὰ τῷ προσηγορικῷ συντάττομεν· ὁπόταν δὲ δύο ὀνόματα, ὧν τὸ μὲν, προσηγορικόν ἐστι, τὸ δὲ ἐπιθετικὸν, τὸ ἄρθρον οὐ τῷ προσηγορικῷ, ἀλλὰ τῷ
15 ἐπιθετικῷ συντάξομεν· οὐδεὶς γὰρ ἐρεῖ τὸν γραμματικὸν καλόν· ἀλλὰ τὸν καλὸν γραμματικόν. τὸ ἄρθρον τῷ ἐπιθετικῷ προτάξας, οὐ τῷ προσηγορικῷ.

V. 12. θοάς — ταχείας, παρὰ τὸ θέω τὸ τρέχω· σημαίνει δὲ καὶ ὀξείας· ὡς ἐν ἐκείνοις — ἔνθ' αὖ νήσοισιν
20 ἐπιπροέηκα θοῇσιν.

ἐπὶ νῆας — ἐπὶ τὰς ναῦς ὅ ἐςι τὰ πλοῖα· παρὰ τὸ νῶ, τὸ κολυμβρῶ.

V. 14. στέμματα — Λάδωνος τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ ποταμοῦ Δάφνη ὑπῆρχε θυγάτηρ εὐπρεπεςάτη· ἐρασθεὶς δὲ αὐτῆς ὁ
25 Ἀπόλλων, καὶ βουλόμενος αὐτῇ συγγενέσθαι, ἐδίωκε. καταλαμβανομένης δὲ αὐτῆς ὑπὸ τοῦ θεοῦ, φασὶν εὔξασθαι τῇ μητρὶ τῇ γῇ χάσματι αὐτὴν δεχθῆναι· γενομένου δὲ τούτου, καὶ τῆς γῆς ἀναδούσης ὁμώνυμον φυτὸν, Ἀπόλλων θεασάμενος ἐξεπλάγη· καὶ τὸ μὲν δένδρον ἀπὸ τῆς παρθένου
30 δάφνην προσηγόρευσεν ὁμωνύμως· λαβὼν δὲ τὸν κλάδον αὐτὸς ἐςέψατο.

V. 15. χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ — περὶ τῷ κεχρυσωμένῳ σκήπτρῳ· ὅ ἐςι τῇ χρυσῇ ῥαύδῳ τῇ βασιλικῇ· ἵνα εἰ μὲν εἶεν θεοσεβεῖς, τὸ στέμμα· εἴ δὲ φιλοχρήματοι, τὰ ἄποινα· εἰ δὲ οἰκτίρμονες, τὸ γῆρας αἰδεσθῶσιν· ὁ δὲ ςί-
5 χος ἔχει τὴν καλεμένην περὶ τὸ μέτρον συνίζησιν.

V. 18. Ὀλύμπια — Ὄλυμπος κατὰ μὲν Ὅμηρον ὄρος τῆς Μακεδονίας μέγιςον ἱερὸν τῶν θεῶν· κατὰ δὲ ἀλληγορίαν, Ὄλυμπος ἐςιν ὁ ἐρανὸς, οἱονεὶ ὁλολαμπὴς τίς ὤν.

Διατί ὁ Χρύσης κατὰ τῶν οἰκείων ηὔχετο; λέγομεν δὲ
10 ὅτι πρῶτον ἔδει κολακεύειν τὸν τύραννον· καὶ ταῦτα λέγειν, ἅπερ ἐπεθύμει δράσειν· δεύτερον δὲ, ὅτι διὰ τοὺς Τρῶας ἀπωλωλέκει τὴν θυγατέρα· ὅθεν εὐλόγως κέχρηται ταῖς ἀραῖς κατ' αὐτῶν· ἡ γὰρ ἀνάγκα καὶ τοῖς οἰκοίοις αὐτοῦ ἐπαρᾶσθαι ποιεῖ καὶ εἰκότως· οὐκ ἀνασχόμενοι γὰρ λέγειν
15 Ἀλέξανδρον, αὐτῷ καὶ τοῖς ἀγχιςεύουσιν κακῶν πρόξενοι γεγένηνται·

V. 24. θυμῷ — τῇ ψυχῇ· κυρίως δὲ λέγεται θυμὸς μέρος τῆς ψυχῆς· τρία αὐτῇ εἶναι μέρη ὁ Πλάτων φησί· τὸ μὲν λογικὸν, τὸ τῇ κεφαλῇ καθιδρυμένον· τὸ δὲ θυμικὸν, τὸ
20 ἐν τῇ καρδίᾳ· τὸ δὲ ἐπιθυμητικὸν, τὸ ἐν τῷ ἥπατι· τὸ περὶ γαςέρα καὶ τὰ λοιπα· καὶ τοῦ μὲν λογικȣ, ἀρετή· φρόνησις· κακία· κακία δὲ ἡ ἀφροσύνη· τοῦ δὲ θυμικȣ, ἀρετή· ἀνδρεία· κακία· κακία δὲ δειλία· τοῦ δὲ ἐπιθυμητικοῦ, ἀρετή· ἐγκράτεια· κακία· κακία δὲ, ἀκασία· ποτὲ μὲν ἓν
25 ὁ θυμὸς παρὰ τῷ ποιητῇ σύμπασαν τὴν ψυχὴν σημαίνει· ὡς ἐν τȣτῳ — ἔνθ' ὅγε τοὺς ἐξενάριζε· φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμόν — ἐνίοτε δὲ τὰ μέρη αὐτῆς· τὸν μὲν λογισμὸν οὕτως — ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκε — τὸ δὲ θυμικὸν οὕτως — σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν — ἴσχε ἐνὶ ςήθεσσι
30 φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων — τὸ δὲ ἐπιθυμητικὸν οὕτως — ὦ θυμῷ εἶξας μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ.

γενομένῳ, ἄπεισι· διδάσκει δὲ ὁ ποιητὴς εἴκων ταῖς ὑπερβολαῖς.

καὶ ἐπείθετο — ἀντὶ τοῦ οὐ κατέπραξεν· οἰκείως δὲ τὸν ἠτιμασμένον καὶ φοβούμενον γέροντα καλεῖ πλεονεκτιζόμενον.

V. 34. βῆ — ἔβη, ἐπορεύθη· τὸ σχῆμα ἀφαίρεσις Ἰωνικὴ καὶ ποιητική.

ἀέκων — ἡσυχάζων, σιωπῶν· παρὰ τὴν ἀκοήν· τοῦτο παρὰ τὸ χέω· ἀχέω καὶ ἀκήν.

παρὰ θῖνα — παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης, ὃς οὕτω καλεῖται ἀπὸ τοῦ θίνεσθαι, ὅ ἐστι τύπτεσθαι τῇ προρρήξει τῶν κυμάτων· ἔστι καὶ ἀρσενικόν· — ἐκβάντες ἐπὶ θῖνα βαθὺν καὶ ὑπήνεμον.

πολυφλοίσβοιο θαλάσσης — πολυήχου, πολυταράχου· ὀνοματοποιΐα ὁ τρόπος.

V. 36. ἄνακτι — τῷ βασιλεῖ· νῦν δὲ θεῷ, τῷ Ἀπόλλωνι· ἢ ὅτι αὐτός ἐστι, τῷ ἡλίῳ, μείζων δὲ τῶν φαινομένων, ἢ ὡς μουσικὸν αὐτὸν ἄνακτα ὁ ποιητής φησι τῷ ἰδίῳ ἄνακτι.

ἠΰκομος — εὔκομος· ἀπὸ μέρους καλή· ὁ τρόπος παραβολή· ἔγνωμεν γὰρ ὅτι Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· ἐκτέταται δὲ διὰ τὸ μέτρον.

Ὅρα δὲ κατὰ ἀλληγορίας τάδε· ὁ κατὰ φυσικὸν λόγον Ἀπόλλων ἥλιος ὤν, ἀνατείνει τὰ ὑγρὰ στοιχεῖα· Ἀθηνὰ δὲ, ἡ φρόνησις· Ἄρης δὲ, ἀφροσύνη· Ἀφροδίτη, πορνεία· ἐναντία δὲ καὶ πολέμια ταῦτα ἐστὶν ἀλλήλων· Ἥρα δέ ἐστιν ἀήρ· Ἄρτεμις δὲ, σελήνη· αἰρότομος τίς οὖσα, ἡ τὸν ἀέρα τέμνουσα· Ἑρμῆς δέ ἐστιν ὁ λόγος· Λητὼ δὲ, ἀμνημοσύνη, οἷον ληθάτης τῶν λόγων· Ἥφαιστος δὲ, τὸ πῦρ· Ξάνθος δὲ, τὸ ὑγρόν· ἀλλότριον δὲ τὸ πῦρ τοῦ ὑγροῦ·

Ἡ οὖν τῶν θεῶν μάχη περιέχει φυσικῶν στοιχείων πρὸς στοιχεῖα ἀντίταξιν, κακιῶν δὲ πρὸς ἀρετάς· Ἀπόλλων μὲν

γὰρ ἐναντιοῦται τῷ Ποσειδῶνι· τὸ μεσαιὸν πῦρ τῷ πάντη ὑγρῷ· Ἀθηνᾶ δὲ, ἀρετὴ, ἡ φρόνησις, τῷ Ἄρει τῇ ἀφροσύνῃ· Ἥρα δὲ, τῇ Ἀρτέμιδι· ὁ περίγειος ἀὴρ, τῇ σελήνῃ· Ἑρμῆς Λητοῖ· ὁ λόγος τῇ λήθῃ· Ἥφαιστος δὲ Ξάνθῳ· τὸ ὅλον πῦρ
5 μένει τῷ ὕδατι. Τὸ μὲν γὰρ τῆς Σικελίας ὕδωρ κεκερασμένον ἔχει πῦρ· καὶ φλόγα μὲν ὄψει κάτωθεν ἀπ' αὐτῆς ἀλλομένην ἄνωθεν. γῆθεν δὲ τὸ ὕδωρ ψυχρόν ἐστι, οἷόν περ χιών. οὕτω πυρὸς a) (τῆς μητροπόλεως τῶν Σάρδεων.)

V. 38. Κίλλαν τε ζαθέην — Πέλοψ ὁ Ταντάλου κατὰ
10 μισθὸν παιδικῆς ὥρας, λαβὼν παρὰ Ποσειδῶνος ἵππους ἀδαμάστους σὺν τῷ ὀχήματι, ἔσπευσεν εἰς Πίσσαν τῆς Λέσβου ἐπὶ τὸν τῆς Ἱπποδαμίας γάμον· τὸν μνηστηροκτόνον αὐτῆς πατέρα Οἰνόμαον καταγωνίσασθαι ἐπιθυμῶν· γενομένῳ δὲ αὐτῷ περὶ Λέσβον, Κίλλος ὁ ἡνίοχος τελευτᾷ τὸν βίον·
15 ὃς καὶ καθ' ὕπνον ἐπιφανεὶς τῷ Πέλοπι σφόδρα ὀδυνηρῶς ἐπ' αὐτῷ ἔχοντι, ἀπωδύρετό τε τὴν ἑαυτοῦ ἀπώλειαν, καὶ περὶ κηδείας ἠξίου· διόπερ ἀναστὰς, ἐξερυπάρου τὸ εἴδωλον διὰ πυρός· εἶθ' οὕτως ἔθαψε τὴν τέφραν ἐπιφανῶς τοῦ Κίλλου· ἠρίον ἐπ' αὐτῷ ἐγείρας· καὶ πρὸς τῷ ἠρίῳ αὐτοῦ ἐδείματο
20 ἱερὸν Κιλλαίου Ἀπόλλωνος προσαγορεύσας· διὰ τὸ αἰφνιδίως τὸν Κίλλον ἀποθανεῖν· οὐ μὴν ἀλλὰ, πόλιν κτίσας, Κίλλαν ὠνόμασεν· ὁ μέν τοι Κίλλος, καὶ μετὰ θάνατον, τῷ Πέλοπι δοκεῖ συλλαβέσθαι, ὅπως περιγένηται τοῦ Οἰνομάου περὶ τὸν δρόμον· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Θεοπόμπῳ.

25 Τενέδοιό τε — ἡ Τένεδος νῆσος ἐστὶ πρὸ τῆς Τροίας κειμένη· οὔπω δὲ πρότερον τοῦτο εἶχε τὸ ὄνομα· καὶ γὰρ οὐδὲ Κύκνῳ τοῦ Ποσειδῶνος Τέννης ἦν καὶ Λευκοθέα· Λευκόφρυν δὲ αὐτὴν οἱ πρότερον ὠνόμαζον· ἐπειδὴ δὲ ἄρα τῷ Κύκνῳ ἐγενήθησαν ὁ Τέννης καὶ ἡ Λευκοθέα, ἡ μὲν

a) Haec manu recentiori notantur, et scholiis extranea.

μήτηρ αὐτῶν οὐκ ἔτι ἦν. ἐπέγημε δὲ ὁ Κύκνος Φυλονόμην ἢ ὡς ἔνιοι, Πολύβοιαν· ἡ Φυλονόμη δὲ, καὶ γὰρ εἰς ἄνδρας ἐτέλη ἤδη ὁ Τέννης, ἐρασθεῖσα αὐτῦ. λόγους περὶ συνουσίας ἠνέγκατο πρὸς αὐτόν. τοῦ δὲ τοῦ πατρὸς τὴν κοίτην
5 δικαίως τηρήσαντος, κατηγορήσατο πρὸς τὸν πατέρα αὐτῦ ὅτι ἐτεθελήκει αὐτὴν βιάσασθαι· ὁ δὲ πιςεύσας τῇ κατηγορίᾳ, συλλαβὼν τὸν παῖδα, ἐνέβαλεν εἰς λάρνακα καὶ ἐῤῥιψεν εἰς τὴν ὑποκειμένην θάλασσαν· ὃν διὰ σωφροσύνην καὶ διὰ τὸ εἶναι αὐτῷ υἱωνὸν, ἔσωσεν ὁ Ποσειδῶν· τὴν
10 γὰρ λάρνακα προσενεχθῆναι τῇ Λευκόφρυϊ νήσῳ ἐποίησεν· ἣν καὶ θεασάμενοι καὶ ἀφελόντες ἐπιχώριοι τὸ ἐπίθεμα, μαθόντες τε τὸ γεγονὸς, οὐ μόνον ἑαυτὸν τοῦτον βασιλέα κατεςήσαντο, ἀλλὰ καὶ ἀπ' αὐτῦ Τένεδον τὴν νῆσον προσηγόρευσαν.
15 V. 39. Σμινθεῦ — ὦ Σμίνθιε Ἀπόλλον· ἔςι δὲ ἐπίθετον Ἀπόλλωνος· Σμίνθος γὰρ τόπος τῆς Τρῳάδος· ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀπόλλωνος Σμινθίου· ἀπὸ αἰτίας τῆςδε· ἐν Χρύσῃ πόλει τῆς Μυσίας Κρίνις τὶς ἦν ἱερεὺς Ἀπόλλωνος τοῦ ἐκεῖσε· τούτῳ ὀργισθεὶς ὁ θεὸς, ἔπεμψεν τοῖς ἀγροῖς αὐτῦ μύας
20 οἵτινες τὺς καρπὺς ἐλυμαίνοντο· βουληθεὶς δέ ποτε ὁ θεὸς αὐτῷ καταλλαγῆναι, πρὸς Ὄρσιν τὸν ἀρχιβουκόλον αὐτῦ παρεγένετο· παρ' ᾧ ξενιθεὶς ὁ θεὸς, ὑπέσχετο κακῶν ἀπαλλάξαι· καὶ δὴ παραχρῆμα τοξεύσας τοῦς μῦς, διέφθειρεν· ἀπαλλασσόμενος οὖν, ἐνετείλατο τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ δη-
25 λῶσαι τῷ Κρίνιδι· οὗ γενομένυ, ὁ Κρίνις ἱερὸν ἱδρύσατο τῷ θεῷ· Σμινθέα αὐτὸν προσαγορεύσας· ἐπειδήπερ κατὰ τὴν ἐγχώριον αὐτῶν διάλεκτον, οἱ μῦες σμίνθιοι καλοῦνται· ἡ δὲ ἱςορία παρὰ Πολέμωνι· ἄλλοι δὲ οὕτως εἶπον· ὅτι Κρῆτες ἀποικίαν ςελλόμενοι, χρησμὸν ἔλαβον παρὰ τοῦ
30 Ἀπόλλωνος, ὅπυ αὐτοῖς ἐναντιωθῶσι γηγενεῖς, ἔλεγον δὲ περὶ μυῶν, ἐκεῖ κτίσαι πόλιν· οἱ δὲ ἀπέλυσαν τὺς ἀποί-

κους· ἐλθόντες δὲ εἰς τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ τῆς νυκτὸς ἐπιγενομένης, μῦες ἔκοψαν αὐτῶν τοὺς τελαμῶνας τῶν ὅπλων· πρωῒ δὲ ἀναςάντες καὶ θεασάμενοι τοῦτο, σοφισάμενοί τε καθ' ἑαυτοὺς, ἔκτισαν ἐκεῖ πόλιν· ἥν τινα ἐκά-
5 λεσαν Σμινθίαν· οἱ γὰρ Κρῆτες τοὺς μῦας, σμίνθους καλοῦσιν· ἐκ τούτου καὶ Ἀπόλλων Σμίνθιος ἐκλήθη, διὰ τὸ ὑπερασπίζειν αὐτῆς, ὁ κατὰ φυσικὸν λόγον Ἀπόλλων ἥλιος ὤν.

ἔρεψα — ὠρόφωσα, παρὰ τὸ ἐρέφω, ὅθεν καὶ εἰραφιώτης
10 ὁ Διόνυσος λέγεται· ἐςέφετο γὰρ κισσῷ· ἢ ἀπὸ τȣ͂ ἐῤῥάφθαι αὐτὸν τῷ μηρῷ τοῦ Διός· ἢ παρὰ τὴν ἔριφον τρεφὸν αὐτȣ͂ γενομένην· ἢ παρὰ τῷ ἐρίφῳ αὐτὸν συναναστραφῆναι ἢ παρὰ τὸ ἐρίῳ αὐτὸν πλέκεσθαι· ἐξ ὅλων οὖν τῶν ἐτυμολογιῶν ἡ ει δίφθογγος αἰτεῖται· μηδεὶς δὲ ἡμᾶς νεμεσητὸς
15 ἀποφήνειεν ὡς εἰκῇ τὸ εἰραφιώτης ἐνταῦθα γράψαντας· οὐ γάρ ἐςι ποιητȣ͂, ἀλλ' Ἀλκέȣ (sic)· ἐῤῥαφεώτȣ γὰρ ἄναξ.

V. 41. τόδε μοι — ταῦτο δέ μοι· ὀξύνεται τὸ το δεικτικῶς· ὡς ἐπὶ τοῦ Κύκλωπος — τόδε τοι ξεινήϊον ἔςω — τὸ τάδε Ἀρίςαρχος δύο μέρη λόγȣ. Ἡρωδιανὸς, ἓν· Ἀρί-
20 ςαρχος ὀξύνει τὸ δέ· ὁμοίως τὸ — τό δέ τοι ξεινήϊον ἔςω — ἵν' ᾖ δύο μέρη λόγȣ· Πτολεμαῖος δὲ ἓν ποιῶν, ἐπὶ τὸ το τίθησι τὴν ὀξεῖαν· ἐπείσθη δὲ ἡ παράδοσις Ἀριςάρχȣ·

κρήηνον — ἐπιτέλεσον· κρανῶν, ἐπιτελέσαι· οἷον· περικεφαλὴν ἐπιθεῖναι τῷ πράγματι· γίνεται δὲ ἐκ τȣ͂ κρανῶ,
25 ἔκρηνα, κρῆνον, καὶ πλεονασμῷ κρήηνον.

V. 42. τίσειαν — τιμωρίαν δοῖεν, ὅ ἐςι παράσχοιεν· ἤτοι τιμήσειαν τὰ ἐμὰ δάκρυα τοῖς σοῖς βέλεσιν ἀναγκασθέντες· ἢ ἀντὶ τῶν ἐμῶν δακρύων τιμωρίαν δοῖεν τοῖς σοῖς βέλεσιν, ὥςε εἶναι αἰτιατικὴν ἀντὶ γενικῆς.

30 Διατί δὲ ὁ Ἀπόλλων ὑπὲρ τοῦ Χρύσȣ οὐ τὸν Ἀγαμέμνονα, ἀλλὰ τοὺς Ἕλληνας ἐτιμωρήσατο, καί τοι οἱ μὲν

ἐκέλευον — αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα — ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ; — ἢ ὅτι οὕτως ηὔξατο ὁ ἱερεὺς — τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσι — διατί ὁ ἱερεὺς οὕτως ηὔξατο ἀδίκως, τίσειαν Δα-
5 ναοί; ἢ ὅτι εἰ μὲν ὁ Ἀγαμέμνων ἀπώλετο, ᾤχοντο ἂν ἀποπλέοντες, καὶ οὐδ' ἀπεδόθη ἡ Χρυσηΐς· σωζομένου δὲ τοῦ βασιλέως, ὁρῶντες τὰ γενόμενα, μένειν τε ἔμελλον καὶ ἀποδώσειν ἐκβιάσασθαι τῷ αἰτίῳ τῆς μήνιδος τὴν Χρυσηΐδα·

10 Δαναοί — οἱ Ἕλληνες, οὕτως. Βῆλος ὁ Ἀγήνορος μὲν ἀδελφὸς, υἱὸς δὲ Ποσειδῶνος καὶ Λιβύης· ἀφ' ἧς ἡ χώρα ὠνόμασται Λιβύη· βασιλεύων Αἰγυπτίων, γαμεῖ Ἀγχιόνην τὴν Νείλου θυγατέρα· καὶ αὐτῷ γίνονται παῖδες δίδυμοι, Αἴγυπτος καὶ Δαναός· Δαναὸν μὲν οὖν Βῆλος ἐν Λιβύῃ
15 κατοικίζει· Αἴγυπτον δὲ ἐν Ἀραβίᾳ· ὃς καταστρεψάμενος τὴν τῶν Μελαμπόδων χώραν, ἀφ' ἑαυτοῦ ὠνόμασεν Αἴγυπτον· γίγνονται δὲ ἐκ πολλῶν γυναικῶν Αἰγύπτῳ μὲν πεντήκοντα παῖδες· Δαναῷ δὲ θυγατέρες πεντήκοντα· στασιασάντων δὲ αὐτῶν περὶ τῆς ἀρχῆς, ὕστερον Δαναὸς τοὺς
20 τοῦ Αἰγύπτου παῖδας δεδοικὼς, καθότι καὶ ἐκ χρησμοῦ ἠκηκόει, ὅτι φονευθήσεται ὑπὸ ἑνὸς αὐτῶν, Ἀθηνᾶς ὑποθεμένης αὐτῷ, ναῦν πρῶτος κατεσκεύασε τὴν κληθεῖσαν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ, Πεντηκόντορον· ἐν ᾗ τὰς κόρας ἐνθέμενος ἔφυγε· προσχὼν δὲ τῇ Ῥόδῳ τὸ
25 τῆς Ἰνδίας Ἀθηνᾶς ἄγαλμα ἱδρύσατο· ἐντεῦθεν δὲ ἧκεν εἰς Ἄργος, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῷ παραδίδωσιν Ἐλλάνωρ ὁ τότε βασιλεύων· αὐτὸς δὲ κρατήσας τῆς χώρας, ἀφ' ἑαυτοῦ τοὺς ἐνοικοῦντας, Δαναοὺς ὠνόμασεν, ὡς ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος.

30 Διατί δὲ ὁ Χρύσης οὐ κατὰ Ἀγαμέμνονος ηὔχετο τοῦ ὑβρίσαντος αὐτὸν, ἀλλὰ κατὰ πάντων τῶν Ἑλλήνων; φαμὲν,

ὅτι Ἀγαμέμνονος ἀποθανόντος ὁ στρατὸς ἐλύετο· καὶ Χρυσηῒς εἰς Ἑλλάδα ἀπήγετο· ἀναιρουμένων δὲ τῶν ὄχλων, ζήτησις ἦν τοῦ πάθους· ἀπόδοσις δὲ τῆς κόρης· καὶ ἀποθανὼν μὲν Ἀγαμέμνων, ἄλυπος ἦν· ζῶν δὲ, βασανίζεται,
5 βλέπων ἅτε βασιλεὺς ἀπολλυμένους τοὺς ὄχλους· ἢ, ὅτι πᾶσιν ἠράσατο, ἀνθ᾽ ὧν πάντες ὁμοῦ γενόμενοι, οὐκ ὑπέσχον τὴν τοῦ βασιλέως ὕβριν· δικαίως οὖν αὐτοὶ ἔπαθον· καὶ γὰρ Ἡσίοδος φησί — πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἑνὸς ἀνδρὸς ἀπηύρα.
10 V. 43. τοῦ δ᾽ ἔκλυε — τούτου δὲ ἐπήκουσε· συνητίμαστο γὰρ τῷ ἱερεῖ· καὶ ὅτι Τρωϊκός ἐστιν ὁ θεός· ἀπολίτευτον δὲ τὸ πρὸ τῆς εὐχῆς ἐπικουρῆσαι· διδάσκει οὖν ὅσον ὀνίνησι θυσία καθαρά· ὅσον δὲ ἀνωφελὴς ἡ μυσαρά· a) « οἷα Αἰγίσθου· πολλὰ δ᾽ ἀγάλματα ἀνῆψεν ».
15 Φοῖβος — καθαρὸς, ἀμίαντος, ἢ μαντευτικός· φοῖβον δὲ τὸν καθαρόν· Ἡσίοδος δὲ, b) μαμμωνυμικῶς, Φοῖβον αὐτὸν καλεῖ ἐκ Φοίβης.
V. 44. κῆρ — ἀξυτόνως μὲν τὴν ψυχήν· περισπωμένως δὲ τὴν θανατηφόρον μοῖραν· εἴρηται δὲ κῆρ παρὰ τὴν καῦ-
20 σιν· τὸ γὰρ ἔμφυτον θερμὸν τῇ ψυχῇ· ἔνιοι δέ φασι περισπωμένως τὴν λέξιν δηλοῦν τὴν ψυχήν.
V. 48. ἔπειτα — μετὰ ταῦτα· τῷ ἔπειτα προσετέθη ἡ ἐπὶ πρόθεσις· λοιπὸν γέγονεν ἐπίπειτα, καὶ κατὰ κρᾶσιν ἔπειτα, καὶ ἀπετελέσθη σύνδεσμος.
25 ἰὸν — τὸ βέλος· διὰ τὸ βλαπτικὸν ἤδη ἰὸς ὀνομάζει.
V. 49. βιοῖο — τῆς τοῦ τόξου νευρᾶς· ἀρχαϊκῶς ὁ τῆς βιὸς ὀξυτόνου, διὰ τὴν πρὸς τὸν βίον c) ἀντεπιβολήν· ἔοικε

a) Uncis contenta excerpsi e Cod. Palatino Vaticano, qui scholia nonnulla, et Pselli continet παράφρασιν. b) Vide Bongiovanni notationem in hunc locum Homeri, et Wassenb. c) Sic

δὲ ἀπὸ τῶν παλαιῶν λέγεσθαι βιὸς τὸ τόξον καὶ ἡ ζωή·
Ἡράκλειτος οὖν ὁ σκοτεινὸς τῷ οὖν τόξῳ ὄνομα βιὸν, ἔργον
δὲ θάνατος, ἤτοι οὖν παρὰ τὴν ὕλην τοῦ ὅπλε οὕτω κε-
κλῆσθαι, ὅτι δι' αὐτὰ τὰ πρὸς τὸν βίον οἱ ἀρχαῖοι εἶχον
5 ἐν ταῖς θύραις αὐτῶν χρώμενοι.

V. 50. οὐρῆας — ὀρεῖς, ἡ αἰτιατική· ἀπὸ τοῦ ὀρεὺς
ὀρέως· καὶ Ἰωνικῶς οὐρῆας·

Διατί δὲ ἀπὸ τῶν κυνῶν καὶ ἡμιόνων ὁ λοιμὸς ἤρξατο,
καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων, οὐδὲ ἀπὸ ἄλλου τινὸς ζώε;
10 καὶ οἱ μὲν ῥητορικῶς λύοντες, φασίν· ὅτι φιλάνθρωπον ὂν
τὸ θεῖον, ἐβέλετο παιδεῦσαι τοὺς Ἕλληνας, καὶ μὴ παν-
τάπασιν ἀπολέσθαι· καὶ διὰ τῦτο πρότερον ἀπὸ τοιύτων τῶν
ζώων ἤρξατο· μετάνοιαν τοῖς ἁμαρτάνουσι διδούς· οἱ δὲ
ἀληθέστερον καὶ φιλοσοφώτερον λύοντες, φασίν· ὅτι ἅπας
15 μὲν λοιμὸς ἀπὸ ἐκφλογώσεως γίνεται, γῆθεν ἀναφερόμενος
ἐξ ἀναθυμιάσεως. διὸ καὶ τὸν Ἀπόλλωνα φασὶν αἴτιον· ἐπεὶ
ὁ αὐτὸς εἶναι λέγεται τῷ ἡλίῳ τῷ καταφλέγοντι τὴν γῆν·
ἐκ γῆς δὲ γινομένης τῆς νόσε, ἀναγκαῖον τοὺς κύνας πρώ-
τους ᾐσθῆσθαι τῆς βλάβης, ὅτι τε καὶ αἰσθητικώτερα εἰσὶ
20 τὰ ἄλογα ζῶα φύσει τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὅτι κάτω νεύυσι
πρὸς τὴν γῆν, καὶ ἀνιχνεύυσι. τοὺς δὲ ἡμιόνες, οὐ διὰ τὸ
κάτω νεύειν μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἐκ διαφόρων σωμάτων
εἰληχέναι τὴν γένεσιν· πᾶν γὰρ τοιῦτον εὐδιέφθαρτον· δε-
κάτη δὲ ἡμέρα φανερὸν γεγενῆσθαι εὐλόγως· κατ' αὐτὸν δὲ
25 τὸν ποιητὴν τὸ θεώρημα δοῦσαν, τῇ δὲ δεκάτῃ διαφαίνε-
ται τὸ νοσῶδες, τοῦ ἀέρος ἐνταῦθα πάντως καθισαμένε·
ὥς περ καὶ αὐτὸς ὁ ποιητὴς δεδήλωκεν. Ἀχιλεῖ· Ἀχιλεὺς
γὰρ Χείρωνος ὢν μαθητὴς, καὶ τὴν ἰατρικὴν τέχνην σα-

videtur in codice ex apicibus litterarum, quae supersunt in charta omnino διεφθαρμένη.

φῶς ἐπιςάμενος, ἐκ τῆς τοῦ ἀέρος κατας άσεως ἐςὶ μαθών· τὸ γὰρ τῆς Ἥρας ὄνομα παρὰ τὸν ἀέρα πεποίηται· ἐπεὶ, τίνος ἕνεκεν Νέςωρ, ἢ Ὀδυσσεὺς, ἢ Μενέλαος, οὐδὲν ἔλαττον τῶν Ἑλλήνων φροντίζοντες, οὐ ζητοῦσιν αἴτιον τοῦ
5 λοιμοῦ;

Κύων γίνεται παρὰ τὸ κύω ῥῆμα, ὃ σημαίνει τὸ φιλῶ· τοιοῦτον γὰρ τὸ ζῶον· ἱλαρὸν ἀεὶ περὶ τοὺς οἰκίους καὶ οἱονεὶ ἀσπαζόμενον αὐτούς· φιλάνθρωπος ὢν ὁ θεὸς, πρῶτον τοὺς ἡμιόνους καὶ τοὺς κύνας, καὶ τὰ ἄλλα ζῶα ἀναι-
10 ρεῖ, ἵνα διὰ τούτων εἰς δέος ἀγαγὼν τοὺς Ἕλληνας ἐπὶ τὸ εὐσεβεῖν παρακαλέσῃ· ἢ ὅτι αἱ ἡμίονοι καὶ οἱ κύνες τὴν αἴσθησιν τῆς ὀσφρύσεως ἐνεργεςέραν ἔχουσιν· οἱ μὲν γὰρ κύνες ἀπὸ τῆς ὀσφρύσεως τῶν ἰχνῶν ἐν αἰσθήσει τῶν θηρίων γίνονται· αἱ δὲ ἡμίονοι πολλάκις ἀπολειφθῆσαι τι-
15 νῶν ἀπὸ τῆς ὀσφρύσεως καὶ τὰς ὁδοὺς ἀνευρίσκουσιν.

V. 51. (αὐτὰρ) διαφέρει δὲ ὁ αὐτὰρ τοῦ δὲ ὅτι ὁ μὲν αὐτὰρ προτάσσεται, τὸ δὲ ὑποτάσσεται.

ἐχεπευκές — ἔχον πικρίαν· ἀπὸ τῆς πεύκης ἡ μεταφορά· καὶ γὰρ ἡ πεύκη κοπεῖσα, οὐκ ἀνίησι βλαςὸν· καὶ τὸ δά-
20 κρυον αὐτῆς πικρὸν, ἡ πίσσα δηλονότι·

V. 52. νεκύων — τῶν νεκρῶν. τὸ γὰρ παλαιὸν τὰ σώματα τῶν θνησκόντων πρότερον ἐκαίετο, διὰ τὸ ἀπόρθητα γίνεσθαι· εἶθ᾽ οὕτως ἐθάπτετο ὑπὸ γῆν· ἡ δὲ αἰτία τοῦ καίεσθαι τὰ σώματα παρὰ τοῖς Ἕλλησι· πρῶτος φασὶν οὗτος ἐτά-
25 φη Ἀργεῖος ὁ Λικυμνίου δι᾽ ἀνάγκην ὑπὸ Ἡρακλέους· συναγαγόντας γὰρ φασὶν στρατιὰν ἐπὶ τὴν Ἴλιον Ἡρακλέους, διὰ τὸ τὸν Λαομέδοντα παρὰ σύνταξιν ποιῆσαι Ἡρακλεῖ σώσαντι τοῦ κήτους τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Ἡσιόνην, καὶ μὴ δοῦναι τοὺς ἵππους, οὓς ὑποσχόμενος ἦν αὐτῷ
30 ὑπὲρ τῆς τοσαύτης εὐεργεσίας, ἐπιζήτει καὶ τὸν Ἀργεῖον ὡσανεὶ οἰκεῖον, Λικυμνίου δὲ φασὶ τὸν πατέρα Ἀργείου

φοβούμενον ὅτι τὸν πρότερον υἱὸν ὀνόματι Οἰωνὸν ἀπο-
στείλας εἰς Λακεδαίμονα μεθ' Ἡρακλέους, ἀπέβαλεν· οὐ
βουλόμενος προϊέσθαι τοῦτον ἕως Ἡρακλῆς ὤμοσεν ἀπά-
ξειν πάλιν αὐτόν· τότε δὴ οὖν συμπεσούσης τῷ Ἀργείῳ τῆς
5 τοῦ βίου τελευτῆς, διαπορηθεὶς ὁ Ἡρακλῆς πῶς ἂν ἐπιτε-
λέσῃ τὸν ὅρκον, ἔκαυσεν αὐτόν· καὶ πρῶτον φασὶ τοῦτον
τοιαύτης ἐπιμελείας τυχεῖν· ἡ ἱστορία παρὰ Ἀνδρῶνι.

Πῶς δέ φασιν ὁ ποιητὴς ἐναντία ἑαυτῷ λέγει; προειπὼν
γὰρ — αὐτοὺς δ' ἑλλώρια τεῦχε κύνεσσι — νῦν ἐπιφέρει καὶ
10 ἐπάγει — αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί; — ἐροῦμεν
οὖν ὅτι ὁ λοιμὸς ηὖξε τὴν μῆνιν· ἢ δὲ μῆνις τὰς μετὰ
ταῦτα μάχας· καὶ οἱ ἐν ταύταις πίπτοντες, ἑλώρια κυνῶν
ἐγίνοντο· οἱ δὲ ὑπὸ λοιμοῦ φθειρόμενοι ἐκαίοντο.

V. 53. ἐννῆμαρ — ἐπὶ θ' ἡμέρας ἐπίῤῥημα· ἐννῆμαρ·
15 ἑξῆμαρ· αὐτῆμαρ· τὸν λοιπὸν φησὶν ἐπὶ θ' ἡμέρας κατα-
σχεῖν τὸν στρατὸν τῶν Ἑλλήνων· ἢ ὅτι εὐεπίφορος ἐστὶν
ὁ ποιητὴς ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐννέα· φασὶ γοῦν — οἱ
ἐννέα πάντες ἀνέσταν — καὶ — ἐννέα δέ σφεας — κήρυκες
βοόωντες ἐρήτυον — ἢ ὅτι περὶ φθορᾶς ἀνθρώπων διαλέ-
20 γεται· ὁ γὰρ τῶν ἐννέα ἀριθμὸς τοῖς καταχθονίοις θεοῖς
ἀνεῖται. Ἐχρῆν τὸ ἐννῆμαρ προπαροξύνειν· εἴπερ οὐδὲν ἕτε-
ρον συγκείμενον· ἀλλ' ὁ τόνος παρηλλάγη, ἐπεὶ καὶ ξένη ἡ
σύνθεσις· οὐδὲν γὰρ εἰς αρ συνετέθη οὐδετέρῳ· καθόλου
γὰρ τὸν περιττὸν ἀριθμὸν κρείσσονα τοῦ ἀρτίου νενόμικεν
25 Ὅμηρος· ὃν περ καὶ οἱ περὶ Πυθαγόραν φιλόσοφοι μάλιστα
ἐκράτησαν· ἐπειδήπερ ἐστὶν ἀδιαίρετος ὁ περιττὸς ἀεὶ, τῆς
μονάδος ἐν αὐτῷ περιούσης· ὁ δὲ ἄρτιος τὴν ἐνθάδε διαί-
ρεσιν ἐπιδέχεται· καὶ ὁ μὲν περιττὸς γόνιμος ἐστί· συντι-
θέμενος γὰρ ἑαυτῷ, γεννᾷ τὸν ἄρτιον· ὁ δ' ἄρτιος οὐδέποτε
30 γεννᾷ τὸν περιττόν· μάλιστα γὰρ τὸν ἐννέα ἀριθμὸν τέλειον
ἡγεῖται· ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ πρώτου περισσοῦ τετράγωνος περιττός.

V. 55. λευκώλενος — λευκοβραχίων· ἀπὸ μέρους, καλῆς ὁ δὲ τρόπος σωματοποιΐα· ὠλέναι γὰρ αἱ χεῖρες· παρὰ τὸ ὀλῦσθαι ἐν αὐταῖς.

V. 56. κήδετο — ἐφρόντιζεν· εὐλύγως δὲ φροντίζει τῶν
5 Ἑλλήνων ἡ Ἥρα, ὅτι τὸ Ἄργος ὅλον ἱερὸν αὐτῆς ἄλλως τε, καὶ ἣν ὑβρισθῆναι ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, ὡς καὶ ἡ Ἀθηνᾶ, ἐν τῇ τοῦ μήλου κρίσει· ἤθελον οὖν σώζεσθαι τοὺς Ἕλληνας, ἵνα γένωνται τοῖς Τρωσὶν ὄλεθρος.

V. 58. ἀνιςάμενος — ἀναςάς· τὸ γὰρ παλαιὸν, κἂν
10 βασιλεὺς ἦν, κἂν ἄλλης οἵας δήποτε τύχης λαμπρᾶς καὶ ἐδημηγόρει, ὀρθὸς ἵςατο.

V. 59. Ἀτρείδη νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας οἴω — οἱ νεώτεροι ποιηταὶ ἐντεῦθεν σημειοῦνται ἱςοροῦντες τὰ περὶ τὴν Μυσίαν τὸν τρόπον τοῦτον· ἐν Τροίᾳ πλέοντες οἱ Ἕλ-
15 ληνες, Μυσίᾳ προσίσχουσι. καὶ ἀγνοοῦντες ταύτην, ἐπόρθουν, Τροίαν εἶναι νομίζοντες· Τήλεφος δὲ ὁ Ἡρακλέους καὶ Αὔγης τῆς Ἀλέου παῖς βασιλεύων Μυσῶν, ἰδὼν τὴν χώραν λεηλατουμένην, τοὺς Μυσοὺς καθοπλίσας, ἐπὶ τὰς ναῦς τοὺς Ἕλληνας συνδιώξας, πολλοὺς ἀπέκτεινεν· ὁρμήσαντος
20 δὲ ἐπ' αὐτὸν τοῦ Ἀχιλλέως, οὐ μείνας, ἐδιώκετο. ἐν δὲ τῷ τρέχειν, ἐμπλακεὶς ἀμπέλου κλήματι, τὸν μηρὸν τιτρώσκεται, νεμεσήσαντος αὐτὸν Διονύσου, ὅτι ἄρα ὑπὸ τούτου τῶν τιμῶν ἀφῄρητο· οἱ δὲ Ἕλληνες ὑπέςρεψαν εἰς τὸ Ἄργος. Τήλεφος δὲ ἀνίατον ἔχων τὸ τραῦμα, εἰπόντος θεοῦ μηδένα
25 δύνασθαι αὐτὸν θεραπεῦσαι ἢ τὸν τιτρώσαντα, ἦλθεν εἰς Ἄργος· καὶ πίςιν δοὺς τοῖς Τρωσὶ μὴ ἐπικουρήσειν, ἐθεραπεύθη ὑπὸ Ἀχιλλέως· καὶ αὐτὸς ἔδειξε τὸ ἐπὶ Τροίαν πλεῖν. Ταῦτα μὲν οἱ νεώτεροι· οἱ δὲ ποιηταὶ λέγουσι Κάλχαντα ἀφηγήσασθαι τοῦ ἐπὶ Ἴλιον πλοῦ.

30 Μετὰ τὸ δὲ Ἀτρείδη δεῖ ςίζειν· ἐπεὶ αἱ προσαγορευτικαὶ τῶν περιόδων αὐτοτελεῖς εἰσί.

παλιμπλαχθέντας — εἰς τοὐπίσω πλανηθέντας· ἀπελθεῖν νῦν ὑμᾶς εἰς τοὐπίσω πλανηθέντας· ὑπολαμβάνω μάτην ἐπανακάμψειν εἰς τὰ οἰκεῖα, ἐάν περ δὴ ὅλως τὸν θάνατον ὑπεκφύγωμεν· ὅτι οὐκ ἐκ ῥήματος ἡ σύνθεσις τῆς
5 μετοχῆς, ἀλλὰ συντέθειται δὴ τῷ ἄψ ἀπονοστήσειν·

V. 60. ἀπονοστήσειν — ἐπανελθεῖν· ὑποστρέφειν· νόστος γὰρ ἡ εἰς οἶκον ὑποστροφή· παρὰ τὸ τῆς πατρίδος ἡδύ·

V. 62. μάντιν ἐρείομεν — γένος τι ἡ μαντικὴ διαιρούμενον εἰς τρία εἴδη· εἰς οἰωνοσκοπίαν· ἀεροσκοπίαν· καὶ
10 εἰς τὴν διὰ τῶν ὀνειράτων· ταῦτα αὐτῆς τὰ κύρια καὶ κρυφαῖα· ἔχει καὶ ἄλλας ὑποδιαιρέσεις, διὰ θυμιαμάτων· καὶ διὰ τῆς τομῆς τῶν ζώων, καὶ ἡπάτων καὶ τῶν λοιπῶν. Ἡροδιανὸς τελείαν δίδωσι· καὶ κοινὸν τὸ μαντεῖον· ὁ δὲ Πορφύριος μάντιν τὸν δι' οἰωνῶν σημείων ἢ τεράτων μαν-
15 τευόμενον· ὀνειροπόλον δὲ, τὸν ὀνειροκρίτην· τὸν δι' ὀνείρων μαντευόμενον· — καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστι — τουτέστι συναλοιφὴ ὄναρ, ὄνειρος·

V. 65. ἑκατόμβης — τελείας θυσίας· ἤτοι τῆς ἀπὸ ρ βοῶν, ἢ τῆς ἀπὸ ρ βημάτων· ὅ ἐστιν, ἐξ εἴκοσι πέντε ζώων.
20 V. 76. τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω — ἐγὼ μὲν οὖν εἴπω· οὐκ ἔστιν ἀντωνυμία· οὐδέποτε γὰρ ἀρκτικὴ ἡ τοι, ἀλλὰ δὴ σημαίνει·

V. 78. χολωσέμεν — εἰς ὀργὴν ἐμβαλλειν· παρὰ τὸ χόλος· τοῦτο δὲ παρὰ τὸ χέω·
25 V. 80. χέρηϊ — ἔστι χερείων· χερείονος· χερείονι· καὶ κατὰ συγκοπὴν τῆς ον χέρειϊ, καὶ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δύο ι, τροπῇ τῆς ει διφθόγγου εἰς η, χέρηϊ· καί ἐστι συγκριτικόν.

V. 81. καταπέψῃ — κατέσχῃ· καταδαπανήσει· ἡ δὲ με-
30 ταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ γαστρὶ πλείῳ χρόνῳ κατεχομένων σιτίων· διὰ τὴν πέψιν τὴν ἐν αὐτῇ γινομένην· παρὰ τὸ πέ-

πτω· καὶ ἐν συνθέσει τῷ α ἀπεπτῶ Αἰολικῶς· τροπῇ τοῦ πτ εἰς ψ πέψω.

V. 82. κότον — ὀργήν· ἔδειξε διαφορὰν τοῦ χόλȣ πρὸς τὸν κότον· διὰ πάντων δὲ ὑποφαίνει τὸ ὕπουλον Ἀγαμέμνονος, καὶ τὸ ἁπλȣ̃ν τοῦ Ἀχιλέως.

V. 86. οὐ μὰ γάρ — ὄμνυμι γάρ σοι· ἢ οὔ· ἀπομοτικῶς· πεπλεόνακε δὲ ἡ οὔ, κατὰ Ἀττικὴν συνήθειαν.

V. 89. βαρείας χεῖρας — τὰς ὑβριστικάς, ὅπλῳ βεβαρημένας· πεφυλαγμένας· καὶ δεισιδαίμων ὁ λόγος· συνέβαινε γὰρ ἀποδημοῦντος αἰκισθῆναι τὸν μάντιν·

V. 98. ἑλικώπιδα — μελανόφθαλμον· ἀφ' οὗ, εὐπρεπῆ· ἕλι γὰρ κατὰ διάλεκτον καλεῖται τὸ μέλαν· ἢ τὴν οὐ κτενητὴν θέαν, ἢ τὴν ἀξιοθέατον· πρὸς ἣν πως ἑλίσσει τὴν θέαν.

V. 103. φρένες ἀμφιμέλαιναι — αἱ ἐν βάθει κείμεναι συνεταὶ διάνοιαι αὐτοῦ· ἢ αἱ τεταραγμέναι διὰ τὴν ὀργήν·

Ἡ ἀμφὶ πρὸς τὸ ἐπίμπλαντο· ἀπὸ τῆς τῶν ὑδάτων μεταφορᾶς· εἰσὶ δὲ τῶν ἐντοσθιδίων αἱ φρένες πλευρῶν ὑφ' ἧπαρ καὶ φρένας· ἤδη δὲ οἱ νεώτεροι μελαινὰς φρένας φασίν.

V. 104. ὄσσε — ὄμματα· ὀφθαλμοί· παρὰ τὸ ὄπτω· ὄσσω· ὡς πέτω πέσω· τὸ ὄσσος καὶ ὄσσε·

V. 106. μάντι κακῶν — συντείνει δὲ τοῦτο, εἰς τὸ δεκαέτη μαντεύεσθαι αὐτὸν ἐν Αὐλίδι τὸν πόλεμον ὅσον ἀπὸ τοῦ συμβόλȣ τῶν στρȣθῶν· Ἐντεῦθεν οἱ νεώτεροι ὁρμηθέντες ὅτι τῶν Ἑλλήνων ἐν Αὐλίδι πόλει τῆς Βοιωτίας ἀθροισθέντων, καὶ ἀπλοΐᾳ κατεσχεθέντων, a) Κάλχας ὁ μάντις ἐξεφώνησε μὴ δύνασθαι εἰς Ἴλιον ἐκπλεῦσαι αὐτȣ̀ς, εἰ μὴ Ἀγαμέμνων Ἰφιγένειαν τὴν θυγατέρα αὐτȣ̃ σφα-

a) Pauca de his recitat Eust. p. 59. in fine. Ast in Aulide a contrariis ventis detinebantur graeci.

Ἕλληνας δὲ ψιλῶς, καλεῖ τοὺ ὑπὸ τῷ Ἀχιλεῖ λέγων — Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί.

V. 124. οὐ δέ τι πω ἴδμεν — οὐδὲ ἐπιςάμεθά πω. οὐδέποτε οἴδαμεν. τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ. πρὸς ἐντροπὴν δὲ τοῦ 5 Ἀγαμέμνονος τὴν κοινὴν ἀπορίαν προβάλλεται·

ξυνήϊα — τὰ κοινὰ χρήματα· ἀπὸ τοῦ ξῦνον, ξύνειον Ἰωνικῶς ἢ διαιρέσει.

V. 125. ἐξεπράθομεν — ἐξεπορθήσαμεν· ἀπὸ τοῦ πέρθω τὸ πορθῶ. ὁ β′ ἀόριςος ἔπραθον.

10 δέδαςαι — μεμέριςαι· ἀπὸ τοῦ δαίω, τὸ μερίζω· καθ' ὑποςολὴν τοῦ ι.

V. 126. παλλίλογα — πάλιν σύλλεκτα· ἐκ τοῦ πάλιν καὶ τοῦ λέγω τὸ συλλέγω· ἀντὶ τοῦ, οὐ δίκαιον ἐςιν εἰς τὸ αὐτὸ πάλιν συλλέγειν τοὺς Ἕλληνας τὰ ἅπαξ φθάσαντα 15 αὐτοῖς διαμερισθῆναι χρήματα.

V. 128. ἀποτίσομεν — ἀποδώσομεν· πιςοῦται τὴν ὑπόσχεσιν ὡς δάνειον, καὶ ἑαυτὸν ὑπογράφει ἐν τῷ χρέει· μεθ' ὑπερβολῆς γὰρ δεῖ ποιεῖσθαι τὰς ὑποσχέσεις καὶ τὸ ἄδηλον τῆς τύχης.

20 V. 129. πόλιν Τροΐην — τὴν Τρωϊκὴν πόλιν· λέγει δὲ τὴν Ἴλιον τρισυλλάβως· σημαίνει γὰρ Τροϊκήν· ὅπου γὰρ δισυλλάβως λέγει, οὐκ ἐπιφέρει πόλιν· οὐ μάχεται τὸ — ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον — κατὰ γὰρ κτητικὴν σύνταξιν ἐπινέχθη τῇ γενικῇ, ἔνθεν οὐ διῃρέθη Τρωΐην τρι-25 συλλάβως περὶ Τροίας ὁ λόγος· ἀπό τε τοῦ εὐτύχεος καὶ τοῦ τὴν πᾶσαν αὐτοὺς ὁρμὴν περὶ ταύτην εἶναι· εἰσὶ δὲ .... ὅτε δισύλλαβοι, φησὶν — οὐκ ἂν ἔῤῥυςο πόλιν· καὶ ἐν ἐκείνῳ καὶ τρισύλλαβός ἐςιν — καὶ τοι ἀμφὶ πόλεν Τρωΐην· — Τρωΐην δὲ κτητικὸν, ἐκ τοῦ Τρὼς, Τρωὸς, 30 Τρωϊκὸς, καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ Τρώϊος· τοῦ τόνου ἀναδιδομένου· ὡς τὸ ὀλυμπικὸς, ὀλύμπιος· καὶ Τρώϊος, Τρωΐα, Ἰω-

νικῶς Τρωΐη, συςολῇ ποιητικῇ τῦ ω εἰς ο μικρὸν διὰ τὸ μέτρον, καὶ ἐν συναιρέσει Τροία, Τροίη.

εὐτείχεον — καλῶς τετειχισμένην· διὰ τὸ ὑπὸ θεῶν τετειχῆσθαι καθ' Ὅμηρον Ποσειδῶνος καὶ Ἀπόλλωνος.

5 ἐξαλαπάξαι — ἐκπορθῆσαι, καταςρέψαι· ἔμφασιν ἔχει ἡ προσθήκη τῆς προθέσεως· ἐκ τοῦ ἀλαπάζω.

V. 131. μήδ' οὕτως — μηδαμῶς οὕτως· τὸ ἐντελὲς μὴ δή ἐςιν.

ἀγαθός περ ἐὼν — καί τοι γενναῖος ὑπάρχων· εἰρωνεία
10 ὡςαύτως τῷ κύδιστε· ὁ δέ περ ἐναντιωματικὸς, ἀγαθός περ ἐών.

θεοείκελε — εὐειδὴς γὰρ παρὰ πάντας τοὺς ἥρωας ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ γυναικοπρόσωπος· ὡς καὶ εἰς τὸν Λυκομήδους παρθενῶνα εἰςελθόντα αὐτὸν, ἀγνοηθῆναι ὅτι εἴη ἀνήρ·
15 σπανιάκις τὴν γενειάδα φέρων· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ εἴκω τὸ ὁμοιῶ, ὅ περ ἔγνωμεν διὰ διφθόγγου· καὶ γὰρ τὸ ἔοικα παρέκειτο. εἴρηται δὲ πολλάκις ἔτι ὥς περ ἀπὸ τοῦ σθένω Σθένελος, πέμπω Πέμπελος, ἄγω Ἄγελος, καὶ Ἄγγελος, εἴδω εἴδελος, καὶ εἴδωλος, καὶ ἀείδελος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ
20 εἴκω εἴκελος, καὶ ἐν συνθέσει θεοείκελος· τὸ δὲ ἁπλοῦν τούτῳ διαφορεῖται· τὸ δὲ σύνθετον ἀεὶ διὰ τοῦ ει διφθόγγου γράφεται.

Τὸ αὔτως εἰ μὲν δασύνεται, γίνεται ἐκ τοῦ οὕτως, κατὰ τροπὴν τῦ ο εἰς α, καὶ σημαίνει τὸ ὁμοίως· εἰ δὲ ψιλῦται
25 σημαίνει τὸ ματαίως· πολὺ δὲ τοῦτο παρ' Ὁμήρου χρᾶται· γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἔω, ἐτὸς, ἀετὸς μετὰ τοῦ ςερητικοῦ α ὁ μάταιος· οἱονεὶ ὁ μὴ ἀληθὴς ὑπάρχων· καὶ τὸ ἐπίρρημα ἀέτως καὶ κράσει αὔτως.

V. 136. ἄρσαντες — τουτέστιν ἀρεστὸν καὶ θυμήρες
30 ποιήσαντες· Ἀρίςαρχος δασύνει, ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ψιλοῖ.

V. 138. ἢ ἑτεὸν γέρας — ὅ ἐςι Βρισηΐδα, ἐνδεικνύ-

μενος τὴν ἀρχὴν πᾶσιν ἀπεχθάνεται, μάλιστα τοῖς Ἀ-
χιλέως.

ἢ Αἴαντος — Τέκμησσαν λέγει τὴν Τεύθραντος θυγατέρα.
ἢ Ὀδυσσῆος — Λαοδίκην λέγει τὴν Κύκνȣ θυγατέρα.
5 ταῦτα δὲ αἰνιγματῶδες φησί· τὸ δὲ ὅλον ἀποτείνεται πρὸς
Ἀχιλέα.

V. 142. ἐς δ' ἐρέτας — εἰς αὐτὴν δὲ κωπηλάτας· γί-
νεται δὲ ἐκ τοῦ ἐρέσσω τὸ ἐλαύνω· τοῦτο παρὰ τὸ ἕλω τὸ
λαμβάνω· ἐλέσσω, κατὰ τροπὴν ἀμεταβόλȣ εἰς ἀμετάβολον.
10 ἐπιτηδές — ἐπιτηδείους· ἐκ τοῦ ἐπιτηδὴς ἐπιτηδέος,
ἐπιτηδέας, καὶ ἐπιτηδὲς κατὰ συγκοπήν.

V. 148. ὑπόδρα — ὑπόδεινα, καὶ συγκοπῇ τῆς ει διφ-
θόγγȣ καὶ τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλȣ εἰς ἀμετάβολον·

V. 149. ὤ μοι — φεῦ μοι· ἔϛι δὲ ἀναφώνημα λύπης
15 δηλωτικόν· καὶ ἐπίῤῥημα.

ἀναιδείην — ἀναισχυντίαν, προφανῆ τὴν ἀναίδειαν ἔ-
χων· ἔϛι γὰρ ὁ φιλοχρήματος φύσει καὶ ἀναιδής.

ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον — ἠμφιεσμένε, πανοῦργε τὸ φρό-
νημα, ἢ περικερδῆ τὸν νοῦν ἔχων· τουτέϛι κερδαίνειν φρο-
20 νῶν ὡς ὄψα ἐσθίειν, καὶ ὄψα φαγεῖν· ἁπλᾶ μὲν ὄντα, μέσα
ἐϛί· συντιθέμενα δὲ ψόγον δηλοῖ· φυλάσσει δὲ τὸν τόνον
τὰ παρὰ τὸ φρήν· τὰ δὲ ἄλλα ἀναπέμπει, πλὴν τοῦ Λα-
κεδαίμων.

V. 153. δεῦρο — ἐνταῦθα· πάντα τὰ παρ' αὐτὸ διαϛέλ-
25 λȣσιν εἰς τὸ δεῦρο τινές· — οὐ γὰρ ἐγὼν Τρώων ἕνεκ' ἤλυ-
θον αἰχμητάων — δεῦρο μαχησόμενος.

V. 157. οὔρεά τε σκιόεντα — ὁ δὲ λόγος· οὐ δέποτε ἠδι-
κησάν με οἱ Τρῶες· ἐπειδὴ μεταξὺ Φθίης· καὶ (sic) Πολυπο-
νήσȣ πολλά ἐϛι μέγιϛα ὄρη καὶ πολλὴ θάλασσα· ὡς μήτε
30 ὑπήκοόν με σοὶ εἶναι· ἔϛι δὲ Θεσσαλίας ὄρη μέγιϛα τὸ
Πήλιον, καὶ ἡ Ὄσσα, καὶ ἄλλα τινά

V. 159. *ἀρνύμενοι* — ἀντὶ τῦ καταλλασσάμενοι, λαμβάνοντες παρὰ τῶν Τρώων ἐκδίκησιν, ἀπαιτῦντες τῷ Μενελάῳ.

V. 160. *τῶν οὔτι* — ὧν τινῶν οὐδὲν τῶν ἀκολουθησάντων ἢ τῶν προπεπονημένων ἢ τῶν Τρώων, ὧν ἀμελήσας
5 περὶ πολλακαδίυ διαλέγῃ.

V. 161. *ἀφαιρήσεσθαι* — ἀφελέσθαι· ἄλλοι δικαίως ἐδωρήσαντο· ἔκαμον γάρ· σὺ δὲ λέγεις αὐτὸν ἀφαιρῆσθαι.

V. 162. *ᾧ ἔπι* — ἀναςροφὴ ὁ τρόπος· ἀναςροφὴ ἐςὶ δύο λέξεων τάξις ἐνηλλαγμένη· οἷον· λέων ὥς, ὡς λέων·
10 ὄρνιθες ὥς, ὡς ὄρνιθες.

V. 163. *ὅππότ' Ἀχαιοί* — Δωρικῶς τὸ π καὶ τὸ τ, καὶ τὸ σ, καὶ τὸ δ ἀναδιπλασιάζεται· οἷον — ἔδδεισεν ὁππόταν.

V. 166. *ἀτὰρ ἦν ποτε* — ἐζήτηται πότε τὸ ἀτὰρ ἐκ τῦ αὐτὰρ, ἢ τὸ αὐτὰρ ἐκ τῦ ἀτὰρ ἐκφέρεται· καὶ φαμὲν ὅτι
15 εἰ ἦν τὸ ἀτὰρ ἐκ τοῦ αὐτὰρ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ υ, ἐξέτεινε τὸ δίχρονον, ὡς τὸ καίω κάω· ναίω νάω· ἀλλ' οὐ δὲ τὸ αὐτὰρ πάλιν κατὰ πλεονασμὸν Αἰολικὸν τοῦ υ ἐκ τῦ ἀτάρ· ἐπὶ γὰρ τῶν καθαρευόντων τοῦτο ποιοῦσιν· οἷον Ἄρεος Ἄρευος, ἢ τῶν ἐχόντων τὸ ρ· φαμὲν οὖν ποιητικὸν εἶναι
20 πλεονασμὸν τῦ υ ἐν τῷ αὐτάρ.

V. 169. *νῦν δ' εἶμι Φθίην* — ὁ δὲ νοῦς, ὑπερβατόν· νῦν δ' εἶμι Φθίην δὲ σὺν νηυσὶ κορώνισιν-ἐνθάδ' ἄτιμος ἐών· ἐποὶ πολὺ φέρτερον ἐςίν — οὐχ ὑπολαμβάνω δέ σε φημὶ ἐμοῦ ἀπόντος καταςρέψαι τὴν Ἴλιον·; καὶ πλοῦτον
25 πολὺν σχεῖν· φθέγγεται δὲ καὶ πόλις Θεσσαλίας σὺν τῷ δ· Ζηνόδωρος δὲ χωρίς.

ἐπεὶ ἤ — ἐπειδὴ τὸ η ψιλούμενον καὶ περισπώμενον δηλοῖ σύνδεσμον παραπληρωματικόν· ἐνταῦθα δὲ ἴσον τὸ δή — ἐπειδὴ πολὺ φέρτερός ἐςι — ἔςι δὲ καὶ ἀπορηματικὸν ἀντὶ
30 τοῦ ἄρα — ἦ οὐχ' Ἑλένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο — ἦ μοῦνοι φιλέουσιν ἀλόχους — ἔςι δὲ καὶ ῥηματικὸν ἀντὶ τῦ ἔφη —

ἤ καὶ κυανέοισιν — ψιλούμενον δὲ καὶ βαρυνόμενον δηλοῖ σύνδεσμον διαζεύξεως — ἤ εὖ, ἠὲ κακῶς — καὶ συναπτικὸν ἴσον τῷ νη — ἤ καὶ γένει ὕστερος ἦεν — καὶ ἀντὶ τοῦ πότερον — ἤ ὅγε φάσγανον ὀξύ — ἐν ἐνίοις δὲ παρέλ-
5 κεται — ἀλλὰ τί η μοι φίλος διελέξατο θυμός — δασυνόμενον δὲ, καὶ βαρυνόμενον, ἄρθον θηλικὸν προτακτικόν — ἡ δ' ἐτέρηθε ῥέη — καὶ ὑποτακτικόν — ἣ μυρί' Ἀχαίοις — καὶ ἀντωνυμία ἀναφορική — ἥγ' ἀμφιπόλοισι — πάλιν δὲ ψιλούμενον καὶ περισπώμενον κεῖται παραλλήλως,
10 ἤγουν βεβαιωτικῶς — ἦ δὴ λοίγια ἔργα — καὶ ἦ ἤπερ διασαφατικὸν, ἢ αφνειτόν ἐστι μετὰ ἤθους — βέλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι — Πορφύριος δὲ διαζευτικὸν ἀντὶ τοῦ, καὶ ἀπολέσθαι ἐγώ· δασυνόμενον δὲ καὶ περισπώμενον ἀντὶ τοῦ ὡς· ᾗ ὡς θέμις ἐστίν·
15 V. 170. οὐδέ σ' ὀΐω — οὐχ ὑπολαμβάνω δέ σε· οὐ σοὶ ὀΐω τὸ τέλειον. οὐκ οἶμαι, φασὶν, ἐγὼ ὁ νῦν ὑπὸ σοῦ ἀτιμαζόμενος ἐνταῦθα ἔτι ἕξειν ἀφορμὴν πλοῦτον συναθροίσειν· ἐμοῦ ἀπόντος οὐκ ἀπαντλήσεις πλοῦτον.

V. 171. ἐνθάδ' ἄτιμος ἐών — ἐνταῦθα ἀτιμαζόμενος·
20 ἐνήλλακται δὲ ἡ πτῶσις· ἀντὶ γὰρ γενικῆς, κέχρηται ἔνθα καὶ ὀνομαστικῇ· καὶ ἔστι σχῆμα.

ἄφενος — πλοῦτον· κυρίως δὲ ἄφενος καλεῖται, ἡ ἀπὸ ἐνιαυτοῦ περιουσία· πλοῦτος δὲ ὁ ἀπὸ πολλῶν. Ὁ ποιητὴς οὐδετέρᾳ χρῆται τῇ λέξει· τινὲς δὲ καὶ ἀρσενικῇ· γίνεται δὲ
25 ἐκ τοῦ ἕνος, τοῦ σημαίνοντος τὸν ἐνιαυτόν· ἄφενος προπαροξυτόνως, ὁ πλοῦτος· ἀφενὸς δὲ ὀξυτόνως, ὁ ἄνθρωπος ὁ πλήρης τοῦ ἐνῦ· ἐνὸς, ἐκ τοῦ ἔω τὸ πληρῶ.

ἀφύσσειν — ἀπαντλήσειν, προσωρεύσειν· παρὰ τὸ ἀφύσσω, τὸ ἀπαντλῶ. Δωρικὴ δὲ ἡ λέξις, καὶ πλεονασμῷ τοῦ
30 λ λαφύσσω, καὶ ἀφαιρέσει ἀφύσσω.

V. 173. εἴ τοι θυμός — εἰ ἡ ψυχή σου· τοῦτο δὲ τὸ ὄνομα

παρὰ τὸ ποιητῇ ε΄ σημαίνει· τὴν ὀργὴν, ὡς τὸ — Θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέων βασιλήων — καὶ τὴν ψυχὴν, ὡς ὅταν εἴπῃ — μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα — τὴν ἐπιθυμίαν, ὡς τὸ — ᾧ θυμῷ εἴξας μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ — καὶ τὸν λογισμὸν, ὡς τὸ — ἕτερος δέ με θυμὸς ἀνῆκε — καὶ τὴν ὁμόνοιαν, ὡς ἐπὶ τοῦ — ἕνα θυμὸν ἔχοντε νόῳ καὶ ἐπίφρονα βουλήν.

V. 175. μητίετα — ἀντὶ τοῦ μητιέτης· ὅ ἐστι βουλευτικός· ἐκ τοῦ μήδω τὸ βούλομαι, μήσω, μῆσις καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς τ μῆτις. Βοιωτικὸς δὲ καὶ Αἰολικὸς ὁ τοιοῦτος τῶν ὀνομάτων μετασχηματισμός· οἷον, αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστα, ἀντὶ τοῦ Θυέστης· καὶ ἱππηλάτα, ἀντὶ τοῦ ἱππηλάτης, καὶ νεφεληγερέτα ἀντὶ τοῦ νεφεληγερέτης, καὶ κυανοχαῖτα ἀντὶ τοῦ κυανοχαίτης. Παρ' ἡμῖν δὲ οὐδὲν ἀρσενικὸν ὄνομα ἐπὶ τῆς εὐθείας εἰς α λήγει. Ἐχρῆν αὐτὸ παροξύνεσθαι εἴγε τὰ εἰς ης λήγοντα βαρύτονα βραχεία παραλήγεται μὲν ἀπρόσληπτα τοῦ σ. Ἐπεὶ γοῦν καὶ κλητικῶς παροξύνεται οἰκέτα, ξυνέτα, φιλῆτα παράλογος ἡ εὐρύοπα, δέσποτα, μητίετα· καὶ ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ μητίτα κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ε καὶ συστολῇ τοῦ ι ἀπ' εὐθείας τῆς μητίτης, ἡ κλητικὴ γέγονε μητίετα· καὶ ὁ τόνος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τόπου ἔμεινε κατὰ πλεονασμόν.

V. 176. Διοτρεφέων — τῶν σὺν Διὸς γνώμῃ τεθραμμένων· ἐπεὶ τῆς αὐτοῦ σειρᾶς εἰσίν· ὡς καὶ Ἡσίοδος φησίν — ἐκ γάρ τοι μουσάων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος — ἄνδρες ἀοιδοὶ ἐπὶ χθονὶ, καὶ κιθαρισταὶ — ἐκ Διὸς βασιλῆος.

V. 177. πόλεμοί τε μάχαι τε — τὰ πλεονεκτήματα τοῦ ἀνδρὸς εἰς ὀνείδη μεθίστησιν. ὡς εἴτις τὸν ἀνδρεῖον βίαιον καλοίη, καὶ τὴν σιωπὴν δόλιον.

V. 178. θεός δέ σοι — ὅτι Θέτιδος ἦν παῖς τῆς Νηρέως θυγατρός· αὕτη δὲ ἀθάνατος.

V. 180. Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε — ἐν τοῖς Μυρμιδόσι βασίλευε. Αἴγιναν τὴν τῦ Ἀσωπῦ τῦ ποταμῦ Θηβῶν θυγατέρα ἁρπάσας ὁ Ζεὺς, κατέβη εἰς Φλιῦντα καὶ φθείρας τὴν προειρημένην, ἔγκυον ἐποίησεν· ἣ τις Αἰακὸν ἐγέννη-
5 σεν· Ἀσωπὸς δὲ, τὴν θυγατέρα ζητῶν, ἔμαθε παρὰ Σισύφυ, καὶ τὸν ἁρπάσαντα, καὶ τὸν τόπον, εἰς ὃν κατεληλύθει· μὴ μελήσας ὖν, ἔσπευσεν· μέλλων δὲ ὁ Ζεὺς ἐπ' αὐτοφώρῳ καταλαμβάνεσθαι, τὴν μὲν Αἴγιναν, μετεμόρφωσεν εἰς τὴν ὁμώνυμον νῆσον· αὐτὸς δὲ μετεβλήθη εἰς
10 λίθον· ἐλθὼν δὲ ὁ Ἀσωπὸς, καὶ μηδέτινα καταλαβὼν, ἔμπαλιν εἰς τὰς ἰδίας ὑπέστρεψε πηγάς· βυλόμενος δὲ ὁ Ζεὺς τιμωρῆσαι τὸν μηνύσαντα, ἠνάγκασεν αὐτὸν ἐν τοῖς ὑποχθονίοις, τοσοῦτον μέγεθος μέτρον ἀναθεῖν, εἰς ὅσον αὐτὸς μετεβλήθη· Αἰακῦ δὲ ἐν τῇ νήσῳ μόνου ὄντος, ὁ
15 Ζεὺς κατοικτείρας, τοὺς αὐτόθι μύρμηκας μετέβαλεν αὐτὺς εἰς ἀνθρώπυς· ἀφ' ἧς αἰτίας Μυρμιδόνες ἐκλήθησαν.

V. 184. πέμψω — ἀποπέμψω· ἵνα δοκῇ μὴ ἐξ ἀνάγκης αὐτὴν ἀποπέμπειν· ὡς οὐ γνωρίζοντος τοῦ θεῦ τὸν αἴτιον τῆς ἀποστολῆς.

20 V. 187. ἶσον ἐμοὶ φάσθαι — ἰσηγορῆσαι μοι, τουτέστιν ἐξίσου πρὸς ἐμὲ λέγειν· κατὰ τὴν ἰσηγορίαν ὁμοιοῦσθαι δεικνύων τὸν Ἀχιλέα καὶ λοιπὸν ὑποτακτικὸν ἔχειν πρόσωπον κατὰ τὴν ἐπικράτειαν, καὶ τὸ τῦ βασιλέως σκῆπτρον. ἄντην — ἐξ ἐναντίας· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἄτα· τοῦτο
25 παρὰ τὴν ἀντὶ πρόθεσιν· τὰ δὲ εἰς ην ἐπιῤῥήματα διὰ τῦ η γράφεται, οἷον προχύδην, μίγδην.

V. 188. Πηλείωνι — Πηλέως παιδὶ, τῷ Ἀχιλεῖ· ἔστι δὲ πατρωνυμικόν· δεύτερος τύπος· τὰ δὲ εἰς ων πατρωνυμικὰ φυλάττυσι τὸ ω μέγα ἐπὶ τῆς γενικῆς.
30 ἦτορ — ψυχή· παρὰ τὸ τείρω τὸ καταπονῶ· τερῶ· καὶ ἐκ τούτυ τέρων τέρονος· τροπῇ τοῦ ε εἰς ο τόρονος, καὶ

κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ ο καὶ τῆς νος συλλαβῆς· καὶ μετὰ τῦ στερητικῦ α ἄτορ καὶ ἦτορ.

V. 189. λασίοισι — θερμοῖς· ἡ θέρμη γὰρ αἰτία τῆς ἐκφύσεως τῶν τριχῶν ἐστί· νῦν δὲ περὶ τοῦ θυμοειδῦς μέ-
5 ρυς τῆς ψυχῆς φησίν· ἀφ' ὧν λέγει στήθεσσιν· ὑπὸ γὰρ τὰ στέρνα κεῖται ἡ καρδία· ἐν ᾗ ἐστὶ τὸ πυρῶδες καὶ θερμὸν καὶ μανικὸν τῆς ψυχῆς.

μερμήριξεν — ἐμερίμνησεν· ἐκ τοῦ μερίζω μερμερίζω· καὶ ἐκτάσει μερμηρίζω, ὡς δράπτω, δαρδάπτω.

10 V. 190. φάσγανον — παρὰ τὸ φῶ τὸ φονεύω· ἔστι δὲ φάσσω καὶ φάζω Δωρικῶς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ σφάζω· ἐκ τούτυ σφάγανον, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, φάσγανον·

V. 192. ἠὲ χόλον παύσειεν — ἢ τὴν τιμωρίαν καὶ ὀργὴν παύσειεν. Γελοίως περιαιρῦσι τὸν στίχον· ἀγνοοῦντες
15 ὡς ἡ ὕβρις ἀνεζωπύρει· ἡ δὲ φρόνησις κατέστελλεν· οἱ δὲ ὅτι δύο ἐβουλεύσατο, ἀναστῆσαι ἐκείνυς καὶ ἀποκτεῖναι Ἀγαμέμνονα· διὸ περισσὸς ὁ δεύτερος χόλος· ἐπειδὴ τῦτο διαχεομένου ἐστὶν ὡς ἐπὶ ὕδατος ῥέοντος, εἶπε παύσειεν· ὁ δὲ θυμὸς, ἐπειδὴ τὸ θύον ἐστί, τὸ ἐρητύσαι.

20 V. 194. ἐκ κολεοῖο — ἐκ τῆς ξυφαθήκης· ἡ παράτησις τοῦ χρόνου τὴν ἀπὸ τῶν λογισμῶν στάσιν δηλοῖ· τὸ δὲ μέγα, ἀφορμὴν δίδωσι τῆς καθόδυ τῇ Ἀθηνᾷ· τὸ δὲ ἕως νῦν, ἀντὶ τοῦ τέως· ὡσεὶ, ὡς μὲν ῥ' ἐπέτοιτο· ἐπεὶ πῦ ἡ ἀνταπόδοσις τοῦ ἕως; τῷ γοῦν ἕλκετο θατέον τὸ καί·
25 διδάσκει δὲ μὴ περαιτέρω χρῆσθαι ταῖς ἐξουσίαις τοὺς βασιλεῖς.

ἦλθε δ' Ἀθήνη οὐρανόθεν — ἐκ τοῦ οὐρανῦ φησὶ παρεγένετο ἡ Ἀθηνά· ὅ ἐστιν ἡ φρόνησις· δεῖ γὰρ οὕτως αὐτὴν καταβαίνειν, οἷα καὶ τῆς κόμης αὐτὴν κρατεῖν· καὶ
30 οὐκ ἄλλυ μέρυς τῦ σώματος, ἀλλ' ἔνθα ἵδρυται τὸ λογικὸν τῆς ψυχῆς μέρος· εὐλόγως δὲ καὶ οἱ λογογράφοι φασίν,

ὅτι ἔγκυος οὖσα ἡ μῆτις τὴν Ἀθηνᾶν κατεπόθη ὑπὸ τοῦ Διός· καὶ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τῷ ὡρισμένῳ τῆς ἀποκυήσεως καιρῷ, ἐξέθορεν ἡ θεὸς σὺν ὅπλοις· ἡ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ.

V. 197. ξανθῆς — καλῆς· πυῤῥᾶς· καὶ διὰ τοῦτο δέ φασιν αἰνίττεται τὸ θερμὸν καὶ ὀργίλον τοῦ ἥρωος· οἱ γὰρ ξανθόχολοι τοιοῦτοι· κόμη εἴρηται παρὰ τὸ κόσμος εἶναι τοῦ σώματος· κόσμη καὶ κόμη· τοῦτο ἐκ τοῦ κάζω τὸ κοσμῶ, ἐξ οὗ καὶ τὸ κεκασμένε.

V. 198. οἴῳ φαινομένη — μόνῳ αὐτῷ ὁρωμένη· μόνος γὰρ αὐτὸς τὸν οἰκεῖον δαίμονα καὶ τὴν ἐν αὐτῷ φρόνησιν ἑώρα φαινομένην· οἱ μὲν φαινομένην ἢ ὅτι κεφαλαιωδῶς λέγων ἔπειτα κατὰ μέρος ἔρχεται· καὶ ὅτι δεῖ κατὰ μέρος ἰᾶσθαι τοὺς θυμαίνοντας· πολλὴ δὲ καὶ ἡ φαντασία· ὅτι καὶ ἐνεργείας ἐδέησεν τῇ θεῷ.

V. 200. Παλλάδα — τὴν Ἀθηνᾶν ἐπιθετικῶς· ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ πάλλειν καὶ κραδαίνειν τὸ δόρυ· πολεμικὴ γὰρ ἡ θεός· ἢ ὅτι Πάλλαντα, ἕνα τῶν γιγάντων ἀπέκτεινεν· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀναπαλθῆναι αὐτὴν ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ Διός· ἢ διὰ τὸ παλλομένην τὴν καρδίαν τοῦ Διονύσου προσκομίσαι τῷ Διΐ. ἢ ὅτι συνήθης ἦν ἡ θεὸς τοῖς ἐπικουρουμένοις Ἕλλησιν· ἢ ὅτι τοῖς Διογενέσι δηλοῦνται οἱ θεοί· ὡς τῇ Ἑλένῃ· καὶ Αἰνείας δὲ ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος ἔγνω· Παλλὰς δὲ παρὰ τὰς παλάμας ἢ ὅτι εὐκίνητος ὁ νοῦς ὡσεὶ πτερὸν ἢ ἐννόημα.

V. 203. ἢ ἵνα ὕβριν ἴδῃ — νῦν τὸν φόβον. ἴδῃ δίχα σ ὑψοῖ δὲ τὴν ὕβριν ὡς καὶ θεὸς κινήσασαν εἰς θέαν.

V. 205. ὑπεροπλείῃσι — ὑπέροπλος· ὑπερόπλιος· ὑπεροπλία ὑπεροπλίαις, Ἰωνικῶς ὑπεροπλίῃσι· λέξις μεταφορικὴ ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ αὐτὸν τὰ ὅπλα φέρεσθαι.

τάχ' ἄν ποτε — πλεονασμὸς τοῦ ποτέ· ὑπὸ ἐμῦ δὲ ταχέως ἀπολεῖται·

V. 210. ἄγε — φέρε· ἔςι δὲ ἐπίῤῥημα παρακελεύσεως·

V. 213. τρὶς τόσσα — πολλάκις τοσαῦτα· οὐ γὰρ τριπλάσια αὐτῷ παρασχέθη παρὰ Ἀγαμέμνονος· ἀλλὰ σὺν Βρισηΐδι πολλὰ ἄλλα, ὡς αὐτός φησι ἐν τῷ ι΄.

V. 214. πείθεο δ' ἡμῖν — ὡς ἰατρὸς οἶνον ἀπαγορεύων ὕδωρ δίδωσιν, ὕτω διὰ τὸ τοῦ μείζονος ἐκτρέπειν τὸ ὀλίγον συγχωρεῖ· ὡς Ἡσίοδος - τοῦ κεκορεσσάμενος νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις - ἢ τὸ ὑπομνῆσαι τῶν εὐεργεσιῶν φησιν, ὡς ἀχάριςον αἰτίας.

V. 216. χρή — προσῆκον ἐςί. Τὸ χρὴ ὀξυτονούμενον καὶ ἐν τῇ συντάξει βαρυνόμενον, σημαίνει ἐπίῤῥημα ὁμοίως τῷ δεῖν - χρὴ μὲν σφωΐτερόν γε, θεὰ, ἔπος εἰρύσασθαι - περισπώμενον δὲ, ῥῆμα Ἀττικόν· ἀπὸ γὰρ τοῦ χρῶμαι τὸ β΄ πρόσωπον τῆς κοινῆς διαλέκτυ ἐςὶ χρᾷ, καὶ Ἰωνικῶς καὶ Ἀττικῶς χρῇ· ὡς εἴρηται Ἀλεξάνδρῳ - ἰδοὺ κάτοπρον, εἰπέ μοι τί χρῇ τούτυ;

V. 222. μετὰ δαίμονας ἄλλους — ἐπὶ τοὺς θεούς· ἔςι δὲ πρόθεσις ἀντὶ προθέσεως· οὕτως δὲ δαίμονας καλεῖ τὺς θεύς· ἤτοι ὅτι δαήμονες· ἔμπειροι γὰρ καὶ ἴδρυες πάντων αὐτοί εἰσιν· ἢ ὅτι διαιτηταὶ εἰσὶ καὶ διοικηταὶ τῶν ἀνθρώπων. Ἀλκμὰν ὁ λυρικός φησιν· οἵεθεν (sic) πάλιν ἔπαλλε δαήμονάς τ' ἐδάσατο· τοὺς μερισμὺς τὰς διαιτήσεις αὐτῶν· Ἡσίοδος δὲ δαίμονάς φησι τοὺς ἐκ τῦ ζῆν μεταςάντας· ὄντας δὲ ἐπὶ τῦ Κρόνυ βασιλείας τῦ χρυσῦ γένυς, λέγων αὐτὺς δαίμονας, φύλακας θνητῶν ἀνθρώπων.

V. 226. θωρηχθῆναι — καθοπλισθῆναι· ἐκ τοῦ θωρήσσω, θωρίξω, θώραξ· τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ θῶ τὸ πηδῶ, ἐν ᾧ τὰ βρώματα ἅλλεται.

V. 227. ἰέναι — παραγενέσθαι· τὸ ἵημι τρία σημαίνει· τὸ πορεύομαι· τὸ πέμπω· καὶ τὸ ἐφίεμαι.

V. 228. τόδέ τοι — τοῦτο δέ σοι· δύο μέρη λόγυ, ἵνα γένηται δεικτικώτερος καὶ ἀναφορικώτερος.

5 κήρ — θανατηφόρος μοῖρα· θάνατος· τοῦτο γάρ σοι, φησὶ, τὸ ἐν πολέμῳ ἢ λόχῳ εὑρεθῆναι ὡς ὁ θάνατος μισητὸς φαίνεται.

V. 229. ἦ πολὺ λώϊον — ἀλλ' ὄντως δὴ τοῦτο καλὸν νομίζεται· ἐκεῖνο δέ σοι βέλτιον ἢ καὶ ἡδύτερον ἐςὶ τὸ τὰς τιμὰς

10 ἀφερεῖσθαι τῶν ὑπὲρ τοῦ κοινῦ ἀντιλεγόντων σοι. Ἠ περισπᾶται ὡς ἀρκετὸν καὶ ἀντὶ τῦ δή· ἀπολελυμένων δὲ τὸ σχῆμα, καὶ πολλὰς ἔχον περικοπάς· ἄπληςον γὰρ πρὸς λοιδορίαν ὀργή·

V. 231. δημοβόρος — ὁ τὰ δημόσια κατεσθίων· κινητικὰ ταῦτα τοῦ πλήθυς· θέλων κινῆσαι κατ' αὐτοῦ τὸ πλῆθος·

15 μεγίςη γὰρ κατηγορία τὸ σφετερίζεσθαι τὰ κοινά.

οὐτιδανοῖσιν — οὐδενὸς λόγυ ἀξίοις· οὐτιδανὸς, οὐτιδανή· καὶ μηδαμινὸς, μηδαμινή· γέγονε παρὰ τὸ οὔτις οὔτιδος· συγκείμενον ἀπὸ τῆς οὐ καὶ τοῦ τίς· τὸ δὲ μηδαμηνὸς, ἀπὸ τοῦ μηδαμῶς, ὅπερ σύγκειται ἀπὸ τῆς μὴ

20 ἀπαγορεύσεως καὶ τοῦ δαμῶς.

V. 234. μὰ τόδε σκῆπτρον — πεπλεόνακε τὸ μὰ ἀρνητικὸν, ἢ ἀπομοτικὸν μόριον κατὰ τὸ Ἀττικὸν ἔθος· ἤρκει γὰρ εἰπεῖν· νὴ τοῦτο τὸ σκῆπτρον· ὅτι διὰ τῦ σκήπτρυ ὄμνυσιν αὐτῷ τὸν ἔφορον τῆς βασιλείας θεόν· τὸ ἑξῆς, ναὶ μὰ

25 τόδε τὸ σκῆπτρον ποθὴ ἵξεται Ἀχιλέως, καὶ πᾶσαν τὴν παρέκβασιν διασταλτέον, καὶ ὑποστιγμὴν ἀναπαύσομεν. Διατί δὲ ὁ Ἀχιλεὺς σκῆπτρον ἔχει; καὶ λέγομεν, ὅτι εἰ καὶ πάντων τῶν Ἑλλήλων οὐκ ἐβασίλευε, τῶν μέντοι Μυρμιδόνων ἦρχεν· ἐπόμνυσθαι δὲ ἐςὶ τὸ ὑποσχόμενον ὀμό-

30 σαι, καὶ ἀπόμνυσθαι τὸ ἀποφάσκειν.

ὄζους — κλάδους, ἐκ τοῦ ἕζω τὸ καθέζομαι.

V. 236. οὐδ' ἀναθηλήσει — οὐδὲ ἀναβλαςήσει· ἐκ τοῦ θηλὴ, θηλῶ, θηλήσω, ἢ θηλάσω· ἢ παρὰ τὸ θάλλω θαλῶ, θαλήσω· καὶ Ἰωνικῇ τροπῇ θηλήσω· τὸ δὲ θηλὴ παρὰ τὸ θάλος· τοῦτο παρὰ τὸ θεέιν καὶ ἄλλειν τὸ πηδᾷν, ἢ παρὰ
5 ὅλην θέειν.

χαλκὸς ἔλεψε — περιελέπισεν αὐτὸ ὁ σίδηρος· παρὰ τὸ λέπω· ἐξ οὗ καὶ λέπος, καὶ λεπτός· τὸ δὲ λέπω, παρὰ τὸ λίαν ἕπεσθαι τὸ ξέον.

V. 237. φύλλα τὲ καὶ φλοιόν — τάτε φύλλα καὶ τὸν
10 φλοῦν· παρὰ τὸ φλῶ τὸ ἀναδίδωμι καὶ ἀναπέμπω· φλῶ φλέω φλέβω φλέψω· φλέψ· φλοός, φλοιός· ἢ ἐκ τοῦ φλῶ, κατὰ παραγωγὴν φλάζω, φλέξω· κατὰ τροπὴν τοῦ ε εἰς υ φλύω· ἐξ οὗ καὶ φλοίαρος· ἐκ δὲ τοῦ φλέω φλευὸς, καὶ φληνός· καὶ μετὰ τοῦ φῶ ῥήματος τοῦ λέγω, φληναφῶ· καὶ φλή-
15 ναφος ἡ φλυαρία· φλοιὸς δέ ἐςι τὸ λέπος.

V. 239. ὅρκος — παρὰ τὸ εἴργω τὸ κωλύω· ὅργος καὶ ὅρκος· ἐπισχετικὸς γὰρ τῶν παραβαινόντων· ἢ παρὰ τὸ ἐπαρκεῖν καὶ βοηθεῖν· ὡς γὰρ βοηθήματι αὐτῷ χρῶνται οἱ δικαιέμενοι· ἄρκος, ἄρκιον, καὶ ὅρκος. ἢ παρὰ τὸ ὅρος
20 καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ ὅρκος· οἱ γὰρ ὀμνύοντες ὁρίζονται καὶ ὁμολογῦσι· δασύνεται δὲ ἐν τῇ συναλοιφῇ.

V. 240. ποθή. — ἐπιζήτημα· Ἀττικὸν, διὸ ὀξύνεται.

V. 242. ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο — διατί a) τὸν Ἕκτορα ἀνδροφόνον προσηγόρευσεν καὶ οὐ χαλκοκορυςὴν, ἢ
25 καὶ ἱππόδαμον; ῥητέον ὅτι ἀνδροφόνον αὐτὸν εἴρηκε, πρὸς κατάπληξιν τῶν ἀκουόντων· εἴωθε δὲ τηρεῖν τὰ ἐπίθετα εὐςόχως· ἄλλως· ῥητέον ἐν ᾧ τίς ἐςι μέγας καὶ εὐδοκιμῶν ἀεὶ, ἐκ ταύτε καὶ ἄλλες ἐπαινεῖ· καὶ γὰρ ὁ Ἀχι-

a) Haec male intrusa cum aliis, quae ad Nestorem infra v. 247. pertinent, habentur p. 368.

λεὺς ἥδετο μὲν Διογενὴς καλέμενος οὐχ' ἧττον δὲ ἐπέχαιρε καὶ τῇ ἀνδροφονίᾳ· ἐκ τοῦ λέγειν τῷ Ἕκτορι, ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο.

V. 246. χρυσίεις ἥλοισι πεπαρμένον — χρυσοῦς ἥλους
5 ἔχον κόσμου χάριν· καὶ αὐτοὺς διαπεπερονημένους, ἤγουν ἠσφαλισμένους κατὰ τὴν ῥαῦδον - οὐ σκῆπτρον Θυμῆρες ἔδωκεν - κινῶν δὲ ὁ Θυμὸς ἅμα τὸ μετὰ χεῖρας ἐχόμενον ἀποῤῥίπτει.

V. 247. Νέςωρ — Νέςωρ ἦν ἐκ γένους Ποσειδῶνος,
10 γεραιγώτερος δὲ πάντων, καὶ ἡδύγλωσσος. Πῶς τὰ ἀνόρουσεν ἐπὶ τῷ Νέςορι ὁ ποιητὴς τῷ ἐξώρῳ εἶδει ἐχρήσατο; ἐπὶ νέῳ γὰρ εἰκὸς ἦν τοῦτο λέγεσθαι· καὶ ῥητέον ὅτι τὸ προνοητικὸν τῶν ὁμοφύλων, νεανικὴν αὐτῷ περιτίθησι κίνησιν· οὐδὲ γὰρ γέροντα κυβερνήτην πέμψοιτο ἄν τις κιν-
15 δυνεύοντος σκάφους ὑπὲρ τὸ δέον κινούμενον· καὶ ἄλλως ῥητέον· ὅτι εἴωθεν ἀεὶ ἡ τῆς τιμῆς προσθήκη μὴ μόνον τοὺς νέυς, ἀλλὰ καὶ τοὺς γέροντας μεταπείθειν πρὸς τὸ παρὰ δύναμιν ἐγχειρεῖν τί ποιεῖν· μᾶλλον δὲ τὸν Νέςορα ἐν τῷ δημηγορεῖν διαφέροντα τῶν λοιπῶν· καὶ εἰδότα μὴ
20 ἀπαρεσκομένυς τοὺς Ἕλληνας πρὸς τὰ λεγόμενα.

V. 249. γλώττης· γλῶσσα σημαίνει γ΄ τὸ μέρος τοῦ σώματος· τὴν διάλεκτον· καὶ τὸ ἀπεξενωμένον τῶν λέξεων.

ῥέεν — ἔῤῥει· ἐφέρετο· διὰ δὲ τὸ εἰπεῖν ῥέεν, ἐμφαίνει τὸ ῥητορικὸν τῦ Νέςορος πρὸς τὸ ἀνεμπόδιςον· ἔοικε δὲ
25 ἀποτείνεσθαι πρὸς ἑαυτὸν φωνήν.

V. 250. μερόπων — μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν ἄλλων ζώων· ἅ ἐςι μεριζομένην εἰς συλλαβὰς καὶ ἔναρθρον ἐχόντων τὴν ὄπα, ὅ ἐςι τὴν φωνήν· εἴρηται δὲ ἀπὸ Μέροπος τοῦ Ὕαντος· ὃς μετὰ τὸν κατακλυ-
30 σμὸν πρῶτος συνῴκησε τοὺς ἀνθρώπους· ἢ τῶν μυρούντων περὶ τὴν ὄπα· οἱ δὲ παρὰ τὸ παρηλλαγμένην ὄπα ἐχόντων.

V. 251. ἐφθιάθ' — ἐφθαρμένοι ἦσαν· Ἡρακλέως ἐν Πύλῳ ϛρατεύσαντος, καὶ ἀποκτείναντος τοὺς πρεσβυτέρους ἰδίαν ὄντας γενεὰν, καὶ τοὺς τῆς μέσης ἡλικίας, ἄλλην ὄντας γενεὰν, ἧς ὁ Νέϛωρ καὶ μόνος περισωθεὶς, τῆς
5 τρίτης γενεᾶς ἐβασίλευε, τῆς περὶ τοὺς παῖδας, οἱ σὺν τούτῳ ἐϛρατεύοντο· ἤγουν τριακονταετίαι παρεληλύθησαν· ἐν δὲ τῇ γ' τριακονταετίᾳ ἐβασίλευε· γενεὰς δὲ ἀναμφιβόλως τὰς τριακονταετίας λέγει. Ἰϛέον δὲ ὅτι οἱ παλαιοὶ τὰς γενεὰς ἐψήφιζον ἕως τῶν λ'. Γίνωσκε ὦ ἀκροατὰ, ὅτι
10 ἡ α' γενεὰ ἄχρι λ' χρόνων συνίϛαται· καὶ πάλιν ἄρχεται ἡ δευτέρα γενεὰ, ἄχρι τοῦ ὁμοίου ὁρισμȣ̃· καὶ οὕτως ἡ τρίτη· τοῦτον δὲ τὸν Νέϛορα λέγουσι τινὲς ὅτι ἑξηκοντούτης ἦν ὅτε ἐβασίλευσεν· ἕτεροι δὲ λέγουσιν ὅτι τρὶς ἐβαβίλευσε.
15 V. 254. ὢ πόποι — φεῦ· παπαί· ἔϛι δὲ ἐπίῤῥημα λύπης δηλωτικόν· ὅταν τὸ πρᾶγμα προοίμιον ᾖ, τῷ μεγέθει καὶ τῷ πάθει, οὐ δεῖ πορίζειν ἑτέρων προοίμια· ἔχει δὲ τὴν προσοχὴν ἀπὸ ὀλοφυρμȣ̃ ἀρξάμενον.

V. 257. μαρναμένοιϊν — κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ· παρὰ
20 τὸ μαραίνω· καὶ συγκοπῇ μάρνω· τὸ δὲ ῥῆμα ποιητικόν·

V. 258. περὶ δ' ἔϛε μάχεσθαι — περισσῶς δὲ καὶ ὑπερβαλόντως ἐϛὲ, καὶ ὑπερέχετε· φυλάσσεται δὲ ὁ τόνος.

V. 259. νεωτέρω — νεώτεροι· δυϊκῶς· πιθανῶς πρὸ τῆς ἐμπειρίας τὸν χρόνον προβάλλεται· ἀνεπίφθονόν τε ὄντα
25 καὶ προστατικόν· προσδοκῶν γάρ τις γηρᾷν, πείθεται γέρουσι· δεῖ οὖν πεισθῆναι τὸν Ἀχιλλέα Ἀγαμέμνονι ὡς πρεσβυτέρῳ· νεωτέρω οὐκ ἐϛι συγκριτικὸν, ἀλλὰ τρόπος συγκριτικός· παρὰ νὸ νέος· τοῦτο παρὰ τὸ νέω τὸ πορεύομαι.

V. 260. ἤδη γάρ ποτε — ὄντως γάρ ποτε· τοῦτο ἀόρι-
30 ϛον καὶ χρόνον δηλοῖ· ἐπὶ μὲν γὰρ παρῳχημένȣ - ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν - ἐπὶ δ' ἐνεϛῶτος - ἤδη γὰρ νῦν μοι

τὸ δ' εἰκοςὸν ἔτος ἐςίν· - ἐπὶ δὲ μέλλοντος - ἤδη λοίγια ἔργα τάδ' ἔσσεται.

ἀρείοσι — βελτίοσιν· ἐκ τοῦ ἄρευς· ἄρεος ἄρειος, καὶ ἀρεῖος.

5 ἠέπερ ὑμῖν — ἢ ὑμῖν· γράφεται καὶ ὑμῖν διὰ τὸ ἀνεπαχθές· Ἀττικὸς δὲ ὁ λόγος, ἀντὶ τοῦ κρείττων ἢ ὑμῖν·

V. 261. ὡμίλησα — συνανεςράφειν· τοῦτο ἀόριςος ά· ὁμιλῶ ἐκ τοῦ ὅμιλος· τοῦτο παρὰ τοῦ ὁμοῦ εἰλᾶσθαι· καὶ ὤφειλε γράφεσθαι διὰ διφθόγγου· ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ διὰ τῦ

10 ιλος ἀρσενικὰ μὴ ὄντα ἀπὸ ὀνόματος ἔχοντος τὴν ει δίφθογγον, διὰ τοῦ ι γράφεται· οἷον, Τρώϊλος· Ζώϊλος χωρὶς τοῦ Νεῖλος· ἀπὸ δὲ ὀνομάτων ἐχόντων τὴν ει δίφθογγον γίνονται, ὡς τὸ δειλὸς, κροκόδειλος· χεῖλος· ἀγκυλόχειλος· τὸ δὲ ὅμιλος, μακρὸν ἔχει τὸ ι.

15 ἀθέριζον — ἠπείλουν· ἀπεδοκίμαζον· μεταφορικὴ ἡ λέξις· οἱονεὶ ἡ μὴ θεριζομένη καὶ πρὸς χρείαν συναγομένη· ἀλλ' ἀποβαλλομένη· γίνεται οὖν ἐκ τοῦ θέρος, παρὰ τοῦ θέρος θερίζω· καὶ μετὰ τοῦ ςερητικῦ α ἀθερίζω· τὸ θέρος παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω· οὗ ὁ μέλλων θερῶ, καὶ θέρσω

20 Αἰολικῶς, καὶ Θερσίτης.

V. 263. Πειρίθοον — Πειρίθουν, ἔςι δ' ὄνομα κύριον· Πειρίθους ὁ Ἰξίονος, γένος μὲν ἦν Ἀθηναῖος· ᾠκείωτο δὲ τοῖς Κενταύροις· πρὸς γάμον δὲ ἀγόμενος Ἱπποδάμειαν τὴν Βύτα, τοὺς Κενταύρϋς συνεκάλεσεν εἰς εὐωχίαν· οἵ τινες

25 οἰνωθέντες ἐπεχείρϋν ὑβρίζειν ὅσας τῶν Ἑλλήνων παρῆσαν γυναικῶν· ὅθεν οἱ Λαπῖθαι συστάδην μαχεσάμενοι διώκουσιν αὐτὺς εἰς Μάλεον ὄρος τῆς Πελοπονήσου· ὁ δὲ Πειρίθϋς ὠνομάσθη ἀπὸ τῦ περιθεῖν· ἵππῳ γὰρ ὡμοιώθη ὁ Ζεὺς ἐν τῷ μίγνυσθαι τῇ μητρὶ αὐτῦ.

30 V. 264. Καινέα τε — ὁ Καινεὺς Ἐλάτϋ μὲν ἦν παῖς, Λαπίθων δὲ βασιλεύς· ὅςτις πρότερον παρθένος ὢν εὐει-

δὴς, μιγέντος αὐτῇ Ποσειδῶνος, ᾐτήσατο μεταβληθῆναι εἰς ἄνδρα· μετατραπεὶς δὲ ἡ νεάνις, ἄτρωτος γίνεται· γενναιότατος τῶν κατ' αὐτὸν ὑπάρξας· καὶ δή ποτε πήξας ἀκόντιον ἐν τῷ μεσαιτάτῳ τῆς ἀγορᾶς, θεοῖς ἑαυτὸν προ-
5 σέταξεν ἀριθμεῖν· δι' ἣν αἰτίαν ἀγανακτήσας ὁ Ζεύς, τιμωρίαν περὶ τῆς ἀσεβείας παρ' αὐτῦ εἰσεπράξατο· μαχόμενον γὰρ αὐτὸν τοῖς Κενταύροις, καὶ ἄτρωτον ὄντα, ὑποχείριον ἐποίησε· βάλλοντες γὰρ αὐτὸν οἱ προειρημένοι δρυσί τε καὶ ἐλάταις, ἤρεισαν εἰς γῆν· μέμνηται γὰρ αὐτῦ
10 καὶ Ἀπολλώνιος ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς, λέγων οὕτως· — Καινέα γὰρ τὸν πρόσθεν ἐπικλείουσιν ἀοιδοὶ — Κενταύροισιν ὀλέσθαι· ὅτι σφέας οἶος ἀπ' ἄλλων — ἤλασ' ἀριστήων· οἱ δ' ἔμπαλιν ὁρμηθέντες — οὔ τε μὶν ἐγκλῖναι (sic) προσωτέρω σθένουσιν, οὔτε διῶξαι· — καὶ ἄρρηκτος, ἄκαμπτος
15 ἐδύσατο νειόθι γαίης· — θεινόμενος στιβαρῇσι κατὰ ἴγδην ἐλάτῃσιν.

V. 268. φηρσὶ — θηρσί, λέγει δὲ τοῖς Κενταύροις· Ἰξίων ὁ Φλεγύε παῖς, Δίαν τὴν Ἰωνέως γήμας, ἐλθόντα τὸν κηδεστὴν ἐπὶ τὰ ἕδνα, δόλῳ καταπρήσας, μανεὶς καὶ
20 ὑπὸ θεῶν καθαρθεὶς τῶν φόνων, Ἥρας ὕστερον ἠράσθη· Ζεὺς δὲ βουλόμενος αὐτὸν δοκιμάσαι, εἰ τῷ ὄντι τολμᾷ ποιῆσαι τοῦτο, νεφέλῃ ἀπεικάσας Ἥραν, παρέκλινεν αὐτῷ· ὁ δὲ μιγεὶς τῇ νεφέλῃ ὡσανεὶ τῇ Ἥρᾳ, ἔσχε παῖδα Κένταυρον· ἀφ' ὗ τὸ τῶν Κενταύρων γένος, μετὰ δὲ θάνατον,
25 ἔλαβε δίκας περ' αὐτῦ ὁ Ζεύς, ποιήσας αὐτὸν ἐν τοῖς καταχθονίοις στρέφεσθαι μετὰ πολλῆς βίας ἐπὶ τροχῦ σιδηρῦ· φηρσὶν ἀντὶ τοῦ θυρσὶ· κατὰ μετάθεσιν του θ εἰς φ· ὡς τὸ, θλᾷν φλᾷν· κυρίως δὲ θῆρες λέγονται οἱ λέοντες, καὶ οἱ σύαγροι, καὶ οἱ τούτους λαμβάνοντες λέγονται θηρευταί.
30 καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν.

ὀρεσκῴοισι — τοῖς ἐν ὄρει διαιτωμένοις· ἔστι ῥῆμα κῶ

τὸ κοιμῶμαι· παράγωγον κέω κείω· καὶ ὄνομα ῥηματικὸν κοῖος· καὶ ἐπαυξήσει τοῦ ο εἰς ω μέγα κῷος ὡς κολοιὸς κολῳός· καὶ μετὰ τῆς ὄρεσι δοτικῆς ὀρεσικῷος· καὶ ὀρεσκῷος κατὰ συγκοπήν.

5 ἐκπάγλως — ἐκπληκτικῶς· ὅ ἐςι κατὰ κράτος αὐτοὺς ἐξεπολέμησαν· ἐκ τοῦ πλήσσω ἔκπλαγον· καὶ ἔκπαγλον ὄνομα ῥηματικόν· καὶ ἐπίῤῥημα ἐκπάγλως.

V. 270. ἐξ Ἀπίης γαίης — ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ μακρὰν ἀπεχούσης γῆς· ἤτοι τῆς Πελοποννήσε κληθείσης Ἀ-

10 πίης ἀπὸ Ἄπιδος τοῦ Φορωνέως.

V. 272. τῶν οἳ νῦν — τοῦτο τὸ σχῆμα οἱ μὲν κλίσιν. οἱ δὲ μετάληψιν λέγουσιν, ὅταν ἡ τεθεῖσα πτῶσις κλίνεται ὡς ὅσοι τὸ πελαργικὸν Ἄργος·

V. 275. ἀγαθός περ ἐὼν — καί τοι βασιλεὺς ὑπάρχων,

15 ἢ ἀγαθὸς τῇ γνώμῃ πρακάταςέλλει τὸν θυμὸν διὰ τὸ ἀγαθός· ὅ ἐςι, μὴ θελήσῃς ἀνάξια σαυτῷ ποιεῖν.

V. 277. Πηλείδη θέλε — ἐφεξῆς αἱ ἀξεῖαι διὰ τὴν κρᾶσιν τοῦ ε συγκραθέντος μετὰ τοῦ η, ἠέθελε ἦν· μή τε σὺ Πηλείδη θέλε· οὐδέποτε παρὰ τῷ ποιητῇ εἴρηται δισυλλά-

20 βως ἡ τῦ θέλω κλίσις· ὡς ἐπὶ τοῦ - μή τε σὺ Πηλείδη θέλε - τῷ λόγῳ τῆς συναλοιφῆς εἰς τὴν η τίθεμεν τὴν ὀξεῖαν· ἔςι δὲ ὁ τρόπος ἀντισήκωσις· συντέμνει γὰρ τὴν παραίνεσιν, ὅπως μὴ μέγων ἐπαχθὴς εἶναι δοκῇ.

V. 278. ἔμμορε — ἔλαχε, ἀπὸ τοῦ μείρω τὸ μερίζω,

25 μέμορα ὁ μέσων παρατατικός· καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ τοῦ ε ἔμμορα· τὸ γ´ ἔμμορεν· ἢ ἀπὸ τοῦ μορῶ τὸ ἐπιτυγχάνω· μορήσω· ὁ β´ ἀόριςος ἔμορον· τὸ τρίτον ἔμορε· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ. ἔμμορεν.

V. 279. ᾧ τε — ἀντὶ τοῦ καὶ ᾧ τινι ἵν᾽ ᾖ, οὐδέποτε

30 τῆς αὐτῆς ἀξιοῦται τιμῆς ὁ βασιλεύς· καὶ ἐκεῖνος ᾧ τινι ὁ Ζεὺς τὸ κῦδος ἔδωκε, τὸ ἀπὸ τῆς ἰσχύος· ἐξηγεῖται δὲ

συνήθως ἑαυτὸν σαφηνίζων ὁ ποιητὴς σημαίνων διὰ τῶν ἑξῆς, τίς ἐστιν ᾧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν; ἐπάγει γάρ, εἰ δὴ σὺ κάρτερος ἐσσὶ, καὶ τό, μήτηρ· ὑποστακέον εἰς τὸ κάρτερός ἐσσι.

5 V. 280. καρτερὸς — ἰσχυρός· τὰ εἰς τερος τρισύλλαβα βαρύτονα· πρότερος· κύντερος· πῶς οὐχὶ καὶ τὸ καρτερὸς κατὰ βαρεῖαν λέγομεν; ὅτι τοῦτο οὐκ ἦν εἰς τερος, ἀλλ' εἰς ερος· τὸ γὰρ τ οὐκ ἐν τῇ παραγωγῇ ἔσχεν· ἦν γὰρ ἀπὸ τοῦ κράτος, ὡς ἀπὸ τοῦ βλάβος, βλαβερός· οὐ διὰ τοῦ βερος ἡ 10 παραγωγή· ἐν γὰρ τῷ πρωτοτύπῳ τὸ β ἔσχεν· οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ κράτος κρατερός· διὰ τοῦ ερος ἡ παραγωγὴ, καὶ οὐ διὰ τοῦ τερος.

V. 281. φέρτερος — κρείσσων· οὐ γὰρ γενναῖος ἢ εὐγενὴς ἄρξει βασιλείας· τοὐναντίον δὲ καὶ θείαν λῆξιν ἔχει 15 ὁ βασιλεύς.

V. 286. κατὰ μοῖραν — κατὰ τὸ πρέπον. εἰ κατὰ μοῖραν, διατί μὴ πείσῃ; ὅτι αἰδέμενοι τὴν πρόληψιν τὰς αἰτίας τοῖς πέλας ὑπὸ φιλονεικίας τίθεμεν.

V. 292. ὑποβλήδην — ὑποβαλὼν τὸν ἴδιον λογισμὸν 20 Ἀχιλεὺς καὶ μεσολαβήσας τὸν Ἀγαμέμνονος, πρὶν ἢ σιωπῆσαι, αὐτὸς εἰπών· γίνεται δὲ τὸ ὑποβλήδην παρὰ τὸ βλῶ βλήσω· βλήδην· καὶ ὑποβλήδην.

V. 293. δειλός τε — ἀσθενής· μέγιστον ὄνειδος οἴεται τὴν δειλίαν· παρὰ τὸ δέω τὸ φοβοῦμαι γίνεται· καὶ πλεονασ-25 μῷ τοῦ ε, δείω· δείσω· δειλός· ἢ παρὰ τὸ δέος ὁ φόβος, δεῖλος καὶ δειλός.

V. 299. μὴ γὰρ ἔμοιγε — ἐμοὶ γὰρ μή, διὰ τὴν διαστολὴν τοῦ ἄλλοισιν ὀφείλει ὀρθοτονεῖσθαι.

οὔτέ τῳ — οὔτέ τινι ἄλλῳ· τὸ τῳ σημαίνει ε΄· ὄνομα· 30 ἄρθρον· ἀντωνυμίαν· σύνδεσμον αἰτιολογικόν· ῥῆμα· ὄνομα μὲν οὕτως· - οὔτε σοὶ, οὔτε τῷ - τουτέστιν, ἄλλῳ τινί· ῥῆμα

λύμη λυμαίνω. Διατί μὴ καθαρσοὺς ἐκπέμπει; ἢ ὅτι πρόυργιαστίῳ τῷ Θεῷ ἡ ἀποδίδοσις· ψυχαγωγικὸν δὲ τὸ πλῆθος, ὡς ἤδη καθαρθέντες εἶεν· καὶ Εὐριπίδης — θάλασσα κλύζει πάντων ἀνθρώπων κακά· — τὰ δὲ περιττεύματα εἰς
5 τὴν ἀπέριττον θάλασσαν βάλλουσιν, — εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον· — φύσει δὲ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης καθάρσιόν ἐστιν.

V. 315. ἔρδον — ἐπετέλουν· ἔθυον, παρὰ τὸ ἔρδω· τοῦτο παρὰ τὸ ῥέζω· ῥέδον· καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν ἔρδον.
10 τεληέσσας — μετοχὴ ἀορίστου α΄· τελῶ τελέσω· καὶ πλεονασμῷ Αἰολικῷ καὶ Δωρικῷ τεληέσσω· τὸ τελῶ, παρὰ τὸ τέλος· τοῦτο παρὰ τὸ ἕω τὸ πληρῶ· ἕος καὶ τέλος.

V. 316. ἀτρυγέτοιο — ἐκ τοῦ τρυγετός· τοῦτο παρὰ τὸ τρυγῶ, τρυγήσω· τρυγητός· καὶ τρυγετός· κατὰ τροπὴν τοῦ
15 η εἰς ε· τὸ τρυγῶ παρὰ τρύγω τρύξω· τρύγη καὶ τρὺξ τρυγὸς, τρύγω· τοῦτο παρὰ τὸ τρῶ τὸ καταπονῶ καὶ βλάπτω· ἐξ οὗ καὶ τρώω — οἶνος σε τρώει μελιηδής — ἐκ τοῦ τρῶ, καὶ τρύω, καὶ τρύχω.

V. 317. κνίσση — ἀναθυμίασις· δοκεῖ δὲ ἡ λέξις δ'
20 σημαίνειν, ὡς καὶ Πορφυρίῳ δοκεῖ· αὐτό τε τὸ λῖπος· καὶ τὸν ἐπίπλουν· καὶ τὸ κρέας, καὶ τὴν ἀναθυμίασιν· παρὰ τὸ κνίσω· ὑπ' ὄψιν δὲ ἤγαγεν ἅμα τῷ μέλανι τοῦ καπνοῦ συναναμισγομένην τὴν λευκότητα τῆς πιμέλης φανταστικῶς· ἀπὸ οὖν τοῦ κνίσω μέλλοντος γέγονε· πλεῖστα γὰρ ὀνόματα
25 ἀπὸ μελλόντων γίνονται, οἷον ἄψω ἀψίς· λέξω λέξις. ποιήσω ποίησις· δόξω δόξα· ἄξω ἄξα καὶ ἅμαξα· οὕτω δὲ καὶ κνίσω κνίσα διὰ τοῦ ι· τὰ γὰρ διὰ τοῦ εζω, διὰ τοῦ ι γράφεται.

V. 318. πένοντο — ἔπραττον· ἔστι παρατατικὸν τρίτου
30 προσώπου τῶν παθητικῶν Ἰωνικῶς καὶ ποιητικῶς· τὸ θέμα πένω τὸ ἐνεργῶ καὶ κάμνω· ἀφ' οὗ καὶ πόνος, καὶ πλεο-

νασμῷ τοῦ τ πόντος, καθὸ πεπόνηται τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος περὶ τὸν πλοῦν· πόντον οὖν καλεῖται ἐπωνύμως ὁ πόντος.

V. 321. ἔσαν — παρατατικὸν τρίτον πρόσωπον παθη-
5 τικῶς τῶν εἰς μι, κατὰ συςολὴν ποιητικὴν καὶ Ἰωνικὴν τῦ η εἰς ε· ἦσαν ἔσαν· ἐκ τοῦ εἰμὶ τοῦ ὑπάρχω. ὁ παρατατικὸς ἦν.

ὀτρηρώ — ὀτρηροὶ, σπουδαῖοι· ὀτρηρὸς σημαίνει τὸν ἔνεργον, ὁ μὴ ἀναμένων ὀτρυνθῆναι παρά τινος, ἀλλὰ δι'
10 ἑαυτῦ παροτρυνόμενος ἅπαντα ποιεῖ· γέγονε δὲ παρὰ τὸ τρέω τὸ φοβοῦμαι, καὶ ὄνομα ῥηματικὸν τρεερὸς, καὶ κράσει τῶν δύο εε εἰς η τρηρός, τὸ δηλοῦν τὸν δειλόν· καὶ τρήρων καὶ ἀτρηρὸς ὁ δραςικός· ἢ παρὰ τὸ ὀρῶ τὸ ὁρμῶ, ὦρκα, ὧρμαι, ὀρτὸς, ὀτρὸς, ὀτρηρὸς κατὰ παραγωγήν.
15 θέραποντε — ὑπηρέται, οἱ τοὺς κρείσσονας δι' ὠφέλειαν θεραπεύοντες, ὡς Ἐτεωνεὺς Μηριόνην· ὁμωνύμως δὲ καὶ οἱ δοῦλοι.

V. 322. ἔρχεσθον — ἀπέρχεσθε, δυϊκῶς· βασιλικὸν τὸ ἀπόλυτον τῆς φράσεως.
20 V. 324. μὴ δώησι — μὴ παράσχῃ· δύο ἐπεκτάσεις δεῖ λαμβάνειν ἀπὸ τοῦ δῶω· ἐπεὶ δύο δεῖ λαμβάνειν τὰς ἐπεκτάσεις ἐὰν ἐςὶν ἀπὸ τῦ δῶ.

V. 325. ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι — σὺν πλείοσι· τὸ δὲ σὺν πλεόνεσσιν οὐ τῷ ἐλθὼν συντακτέον, ἀλλὰ τῷ ἀφέλωμαι·
25 ἵν' ᾖ μετὰ πολλῶν καὶ ἄλλων κτημάτων αὐτὴν ἀφαιρήσομαι.

V. 329. κλισίη — παρὰ τῇ σκηνῇ, πλησίον τῆς σκηνῆς· διὰ δὲ τῆς μελαίνης νηὸς, τὸ σκυθρωπὸν τῆς ἕδρας δηλοῖ· τοῦτο ὑβριςικῶς· οὐ γὰρ ἐντυχεῖν Ἀχιλεῖ κελεύει, ἀλλ' ὡς καινῆς οὔσης τῆς νεὼς ἄγειν αὐτήν· βασιλικὸν τὸ δι' ἄλλων
30 πειρᾶσθαι, καὶ οὕτως ἐπιτυχεῖν.

αἰδομένω — αἰδεσθέντες, φοβηθέντες διὰ τὸν βασιλέα·

τὸ μὲν γὰρ εἰπεῖν, παροξυντικὸν, τὸ δὲ θωπεῦσαι, δουλοπρεπές· γίνεται δὲ παρὰ τὸ αἰδῶ· οἶδε δὲ καὶ τὸ αἰδεῖσθαι — ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθαι — ἀλλ' αἰδεῖσθε θεούς — οὐδέ τις αἰδέσσεται — αἴδεσθε μέν — ἄλλους τ' αἰδέσθητε — καὶ τὸ ὄνομα αἰδήμων. Αἰδομένω· παρὰ τὸ αἰδῶ, πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων· αἰδέμενος, καὶ συγκοπῇ αἰδόμενος· τὸ αἰδῶ παρὰ τὸ αἰδώς· τοῦτο παρὰ τὸ ἴδω· καὶ μετὰ τοῦ ςερητικοῦ α ἀΐδω, καὶ αἰδῶ κατὰ συναίρεσιν.

V. 332. προσεφώνεον — προσεφθέγγοντο· ὅτι πρῶτος κωφὰ πρόσωπα δεδίδαχε τὴν τραγῳδίαν.

V. 334. χαίρετε — ἐκ τοῦ χῶ χαίρω, ὡς σπῶ σπαίρω, σκῶ σκαίρω.

Διὸς ἄγγελοι ἠ δὲ καὶ ἀνδρῶν — ἀνθρώπων κήρυκες· ἄξιοι δὲ καὶ τοῦ Διός· ἢ ὅτι τὰς ἑορτὰς αὐτῷ ἀγγέλλουσιν, ἢ ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἑρμοῦ εἰσὶν, ὃς ἄγγελος Διός· πεπαιδευμένος δὲ, οὐ γὰρ δεῖ τὰς αἰτίας ἐφ' ἑτέρους μετάγειν, ὡς κύνα κατὰ τοῦ βεβλημένου λίθου. Ἄσυλον καὶ θεῖον τὸ γένος τῶν κηρύκων· Ἑρμῆς γὰρ μιγεὶς Πανδρόσῳ τῇ Κέκροπος θυγατρὶ ἔσχε παῖδα ὄνομα Κήρυκα, ἀφ' οὗ τὸ τῶν κηρύκων γένος, ὡς ἱςορεῖ Πτολεμαῖος.

V. 335. ὔμμες — τὸ ὔμμες Αἰολικῶς — αἴκεν ὔμμιν ἐπίσχῃ χεῖρα Κρονίων.

V. 336. σφῶϊ — ὑμᾶς· δι' ἑνὸς σ - σφῶϊ δ' ἀμφὶ βοός·

V. 337. Διογενές — εὐγενέςατε· ἐξαίρει πάλιν τὸ πρόσωπον· τοῖς γὰρ τῶν φίλων γνησιωτάτοις εἰώθαμεν πιςεύειν τὰς γυναῖκας.

Πατρόκλεις — ἀντὶ τοῦ Πάτροκλε· ἐσχημάτιςαι γὰρ τὸ ὄνομα οὐκ ἀπὸ τῆς Πάτροκλος εὐθείας, ἀλλ' ἀπὸ τῆς Πατροκλῆος, ὡς Ἡρακλῆος ὦ Ἡράκλης.

V. 338. μάρτυροι — μάρτυρες· Ἰακῶς δὲ μάρτυροι

— Ζεὺς δ' ἅμα ἐπιμάρτυρος ἔστω — παρὰ τὸ μάρπτειν τὸ καταληφθῆναί τι· μαρτύρεται δὲ αὐτὺς ὅπως μὴ δοκῇ προδότης εἶναι τῶν Ἀχαιῶν· τὰ δὲ ἄλλα οὐχ ἅπτεται Ἀγαμέμνονος, ἵνα μὴ δοκῇ μικροψυχεῖν ἐπὶ τῇ ἀφαιρέσει,
5 ὅπως ἐγκαλούμενος καὶ ὑπὸ θεῶν καὶ ἀνθρώπων, καὶ ὑπ' αὐτῦ ὑμᾶς ἔχω μάρτυρας.

ἔςων — ἔςωσαν, ὑπαρχέτωσαν· ἀποκοπὴ τοῦ ἔςωσαν·

V. 339. πρός τε θεῶν — πρός τε τοὺς θεούς.

μακάρων — μακαρισμῦ ἀξίων, εὐδαιμόνων.

10 V. 340. ἀπηνέος — ἀπηνοῦς, χαλεπῦ, σκληρῦ. παρὰ τὸ ἄποθεν τοῦ αἰνεῖσθαι ἀπηνέος εἶπεν, ὅτι τὸν ἀρητῆρα Χρύσην ἠτίμησεν.

V. 341. χρειώ — χρεία· τὸ χρειὼ ὡς κλειὼ, καὶ κλειοῖ· χρειῷ δὲ ἀναγκαίῳ. χρειῶ, χρειᾶς, χρειᾶ, χρεία, μνεία
15 ὑγεία.

ἀεικέα — αἰκιςικὸν, χαλεπόν.

V. 343. πρόσσω καὶ ὀπίσσω — τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον· τουτέςι οὐκ οἶδε προσκοπῆσαι καὶ τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ἀπόβασιν τῶν πραγμάτων. Πρόσσω ἐπίῤῥημα χρόνυ δη-
20 λωτικόν· παρὰ τὴν προς πρόθεσιν, καὶ κατ' ἐπέκτασιν τῆς σω συλλαβῆς πρόσσω· ἢ παρὰ τὸ πόῤῥω πόρσω, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ τοῦ ρ καὶ τροπῇ τοῦ ρ εἰς σ πρόσσω· τὸ ἔμπροσθεν καὶ πόῤῥω ὂν, τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον, τήν τε ἀρχὴν καὶ τὴν ἔκβασιν τῦ πράγματος προσκοπῆσαι, καὶ
25 τῆς ςρατιᾶς ἐπινοῆσαι· — Ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω· — τὸ δι' ἐναντίων ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω. δεῖ γὰρ μὴ τὰ παρόντα μόνον σκοπεῖν, ἀλλὰ καὶ τὰ μέλλοντα· λείπει αὐτοῖς ἐπιῤῥήμασι τὸ τά· μέγιςον δὲ καὶ ψιλῷ ἀνθρώπῳ πρὸς κατηγορίαν ἡ ἀπρονοησία.

30 V. 348. ἡ δ' ἀέκουσα — ἡ δὲ Βρισηῒς ἄκουσα καὶ μὴ βουλομένη ἅμα τοῖς κήρυξιν ἐπορεύετο· ἔςι γὰρ φίλαν-

δρος, ὡς τὸ πρόσωπον αὐτῆς δηλοῖ· καὶ διὰ μιᾶς λέξεως ὁλόκληρον ἡμῖν ἦθος προσώπυ νοεῖν καταλέλοιπεν.

V. 348. - 9. αὐτὰρ Ἀχιλεὺς δακρύσας — ἕτοιμον τὸ a) ἡρωϊκὸν πρὸς δάκρυον, καὶ Ὀδυσσεὺς, ὡς δὲ γυνὴ κλαίησι. 5 καὶ παροιμία, ἀεὶ δ' ἄρ δάκρυες ἐσθλοὶ Ἀγαμέμνονος· ἥ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης· ἄλλως τε καὶ φιλότιμος ὤν, ἀνιᾶται ἐν τῇ ὕβρει· παλαιᾶς τε συνηθείας ςέρεται, καὶ τὸ γύναιον ἴσως αἰχμαλωτιζόμενον ἐλεεῖ.

V. 349. ἄφαρ — εὐθέως, ταχέως· ἐπίῤῥημα μεσότητος· 10 δηλοῖ δὲ τὸ ἔπειτα — τό κεν ἡμῖν ἄφαρ πολὺ λώϊον εἴη — ἡ δ' ἀέκουσα, ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν.

νόσφι — χωρίς· ὅπως μὴ γελῷτο παρὰ τῶν ἑταίρων, ἢ πρὸς τὴν διάλεξιν τῆς μητρὸς, παρὰ τὸ νοσφίζω.

λιασθείς — χωρισθεὶς ἢ ἐκκλίνας· ἐκκλίνων καὶ ἐκφεύ-15 γων, ἢ πλανηθεὶς, παρὰ τὸ λιάζω, λιάσω· καὶ λειάζω παρὰ τὸ τὴν λείαν, ὃ σημαίνει τὴν b) πραῖδαν.

V. 350. πολιῆς — πολλῆς ἢ λευκῆς διὰ τὸν ἀφρόν· οἰκεῖον γὰρ τὸ πολιὸν τῇ θινὶ τοῦ πόντυ.

V. 352. μινυνθάδιον — ὀλιγοχρόνιον· ᾔδει γὰρ δι' ὧν 20 εἶπεν ἡ μήτηρ αὐτῷ διχθαδίας κεῖρας· παιδευτικὸν δὲ τὸ μὴ εἰς ῥαςώνην, ἀλλ' εἰς πρακτικὸν νεῦσαι τὸν ἥρωα· φιλοστοργίᾳ δὲ καὶ ἐλέῳ προκαλεῖται τὴν μητέρα, ἐν κεφαλαίοις τὴν εὐχὴν ἐκθέμενος, ὕςερον λεπτολογήσει· ἔςι δὲ παρὰ τὸ μινύθω· ὁ δὲ περ σύνδεσμος παραπληρωματικός.

25 V. 353. ὄφελλεν — ὤφελεν· ἄλλως ἀντὶ τοῦ ἐχρεώςει παρὰ τὸ ὀφείλω γέγονεν ὀφειλὴ, ὀφελὸς ςυςολῇ τῦ ι καὶ ἀναδιπλασιασμῷ τῦ λ ὀφέλλω, ὁ παρατατικὸς ὤφελλον·

a) Cod. τρωϊκόν. mendose, cetera edidi prout ibi iacent. b) Nota vocabulum latinum, a Scholiorum concinnatore heic intrusum σαφηνείας χάριν.

Ὀλύμπιος — ὁ τὸν Ὄλυμπον κατοικῶν Ζεύς.

ἐγγυαλίξαι — ἐγχειρῆσαι, παρασχεῖν· τὸ ἐγγυῆσαι κυρίως παρὰ τὸ γύον· κυρίως ἐπὶ χειρὸς ἢ ποδός.

V. 354. ὑψιβρεμέτης — ὁ ἐν ὕψει ἠχῶν, ὅ ἐςι βρον-
5 τῶν· βρόμος δὲ κυρίως ὁ ἐκ τοῦ πυρὸς ἦχος· ὅθεν καὶ τὸν κατὰ πυρὸς Διόνυσον Βρόμιον καλοῦσιν.

V. 356. ἀπέρας — ἀφελόμενος, ἀποσπάσας· ἀπὸ τοῦ αἰρῶ τὸ ἀπολαύω· ὅθεν ἐν συνθέσει ἀπαυρήσασθαι α΄ συζυγίας τῶν περισπωμένων· ὁ μέλλων αὐρήσω, ηὔρησα ὁ
10 ἀόριςος· αὐρήσας ἡ μετοχή· κατὰ συγκοπὴν αὔρας, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο οὔρας, καὶ ἐν συνθέσει ἀπούρας. Ἔςι δὲ καὶ δευτέρας συζυγίας τὸ ἀπούρας τῶν περισπωμένων· λέγεται δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀποσπώντων τοὺς ὅρους τινός· τὸ θέμα ὁρῶ, τὸ ὅρον τίθημι· ὁ μέλλων ὁρήσω, ὁ
15 ἀόριςος ὤρησα, ἡ μετοχὴ ὁ ὁρήσας· καὶ μετὰ τῆς ἀπο προθέσεως ἀποορήσας, καὶ συγκοπῇ ἀποὀρας, καὶ τροπῇ τῶν δύο οο εἰς τὸ ου δίφθογγον ἀπούρας· ἢ ἐκ τῦ ὁρίζω ὅρος ὁρίζω καὶ ἐπενθέσει τοῦ υ οὐρίζω, οὐρίσας, συγκοπῇ οὔρας καὶ ἀπούρας.

20 V. 357. δακρυχέων — δακρύων, κλαίων· ὑφ' ἓν δακροπολεῖν γάρ πυ φησίν.

πότνια — σεβασμία· ἔντιμος· σεπτή· οἱ γὰρ σεβόμενοι προσπίπτυσι τοῖς ἐνδέεσι τῶν θεῶν· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ πότμον, καὶ ποτνιῆσθαι τὸ προσπίπτειν καὶ ἐπικαλεῖν.
25 Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι τὸ Ἀλεξάνδρεια διὰ διφθόγγου γράφεται· ἐπειδὴ τὰ διὰ εια προπαροξύτονα ὑπεςαλμένων τῶν διὰ τοῦ τρια διὰ τοῦ ει διφθόγγου γράφεται, οἷον ἀναίδεια· φλημάφεια· ὠφέλεια· ἄδεια· ἔνδεια· μαρώνεια· μεσέμβρεια· βοήθεια· ἀδράνεια· ἀπέχθεια· ἀπόλεια· ἄνθεια· θά-
30 λεια· Ἡράκλεια· Μήδεια· κράτεια· ἀμάσεια· ἀσάφεια· νουνέχεια· πρόκειται ὑπεςαλμένων τῶν διὰ τρια, οἷον ἐλέτρια,

ἐλεκάςρια σημαίνει τὴν πόρνην, μονάςρια καὶ τὰ λοιπά καὶ χωρὶς τοῦ πότνια· Πολύμνια· λάμια· ἴαμια· Ὄμπνια σημαίνει δὲ τὴν Δήμητραν, καὶ χωρὶς τοῦ Ἀκλητα, ἐςι δὲ ὄνομα πόλεως· τὸ δὲ Καλάβρεια παρὰ μὲν Ἀπολλω-
5 νίῳ καὶ Καλλιμάχῳ μετὰ ει διφθόγγου· παρὰ δὲ Διονυσίῳ διὰ τοῦ συνεςαλμένε ι, Καλάβρια· Τετρίχια, ἐςι ὄνομα πόλεως· τὸ δὲ Θέσπεια ὁ ὅρος διὰ τοῦ ει διφθόγγου γράφεται, τῷ τῶν παροξυτόνων κανόνι· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ Ὁμηρικῇ προσῳδίᾳ διὰ τοῦ ι γράφει· ἐπειδὴ γὰρ
10 εὕρηται ἡ πι συλλαβὴ συνεςαλμένη, ὡς παρὰ Κορίνθῳ Θέσπια a).

V. 358. παρὰ πατρὶ γέροντι — τῷ Νηρεῖ· τὸν δὲ Νηρέα οἱ ποιηταὶ παριστῶσι ἡμῖν δαίμονα θαλάσσιον· ἀφ' οὗ καὶ Δωρίδος τῆς ὠκεανοῦ αἱ Νηρεΐδες.

15 V. 359. καρπαλίμως — ταχέως· παρὰ τὰ κάπω τὸ ἀναπνέω, καπνὸς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ καρπνὸς, καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς καρπάλιμος.

ἀνέδυ — ἀνῆλθεν, ἐκ τοῦ δῦμι· ὁ β' ἀόριςος ἔδυν·

ἠΰτε — καθάπερ, ὃν τρόπον· ἐκ τοῦ ἄτε, ἐκτάσει τοῦ
20 α εἰς η, καὶ ἐπενθέσει τοῦ υ ἠΰτε.

ὀμίχλη — ὁ παχὺς ἀὴρ καὶ ὑγρότατος.

V. 361. κατέρεξε — κατέψησε· ἐκ τοῦ ψῶ ψήσω· τὸ θέμα ἐρέζω, ἐρέξω, ἤρεξα· καὶ συςαλῇ ἔρεξα Ἰωνικῶς καὶ ποιητικῶς.

25 V. 363. ἐξαύδα — εἰπέ· τῇ γὰρ τῶν λόγων ἀνοχῇ κουφίζεται τοῦ βάρους ἡ ψυχή· ἐςι δὲ δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, αὐδῶ αὐδᾷς.

μὴ κεῦθε — μὴ κρύπτε· ἐνθέσει καὶ παραθέσει τῶν πράξεων.

a) Cf. Draconem p. 20. 21., ubi de his aliqua invenies.

V. 365 οἶσθα — οἶδας· καὶ πρὸς εἰδότας ἔθος λέγειν ἐπικουφίζοντας τὴν ὀδύνην.

V. 366. ᾠχόμεθ' ἐς Θήβην — παρεγενόμεθα ἐν τοῖς Θήβαις· νῦν δὲ λέγει τὰς Ὑποπλακίους, ὧν ἐβασίλευσεν
5 Ἠετίων ὁ Ἀνδρομάχης πατήρ· Κίλικες ἔθνος βάρβαρον τῆς Ὑποπλάκους ὄρες Θήβης· τούτων ἦρχε τῶν Κιλίκων Ἠετίων ἔχων υἱοὺς ἑπτά, θυγατέρα δὲ Ἀνδρομάχην τὴν γαμηθεῖσαν Ἕκτορι τῷ υἱῷ Πριάμε· κατὰ δὲ τὲς Τρωϊκὲς πολέμους ἐπιςρατεύσας Ἀχιλεὺς τῇ Θήβῃ, καὶ τὴν πόλιν
10 πορθήσας, τόν τε Ἠετίωνα ἀνεῖλε σὺν τοῖς τέκνοις, μεθ' οὓς Λύρνησον πορθήσας καὶ τὴν πόλιν ἐξελὼν, αἰχμάλωτον ἦγεν Λυρνησοῦ μὲν βασιληΐδα, ἣν γέρας αὐτῷ ἐψηφίσαντο Ἕλληνες· ἀπὸ δὲ τῆς Χρύσης Χρσηΐδα τὴν Χρύσε τοῦ ἱερέως τοῦ Ἀπόλλωνος θυγατέρα, ἣν ὁ Ἀγαμέμνων
15 κλήρῳ λαχὼν, τῷ πατρὶ δεομένῳ οὐκ ἀπέδωκεν· ἐξ οὗ ὀργισθεὶς ὁ θεὸς ἔπεμψε τοῖς Ἕλλησι λοιμικὴν νόσον· ἔνιοι δέ φασιν ὅτι καὶ Χρυσηΐς ἐκ Θηβῶν ἐλήφθη· τῆς γὰρ Χρύσης φασὶν οὔσης πολιχνίε ἀτειχίςε καὶ εὐτελῦς, ὡς ἐν ἀσφαλεςέρᾳ καὶ μείζονι τῇ Θήβῃ, οἱ ἀπ' αὐτῆς προσεῤῥυηκό-
20 τες ἦσαν διὰ τὸν πόλεμον· Θῆβαι δὲ αὗται εἰσὶ τὸ νῦν Ἀδραμύτιον· ἰςέον ὅτι τρεῖς εἰσὶ Θῆβαι· αἱ Ὑποπλάκιοι, ὧν ἐνταῦθα μέμνηται καὶ ἐν τῇ ζ΄· καὶ αἱ Καδμεῖαι, ὧν μέμνηται ἐν τῇ δ΄, καὶ ἐν τῇ ε΄· καὶ αἱ τῆς Αἰγύπτου, ὧν μέμνηται ἐν τῇ ι΄.
25 ᾠχόμεθ' ἐς Θήβην — ὁ τρόπος ἀνακεφαλαίωσις· τεσσάρων δὲ διηγήσεων εἰδέαι· ἡ μὲν ὁμιλητικὴ, ὅταν παρά τινος τὶ ἀκούσας αὐτὸ διηγεῖται ὡς ἤκουσεν. ὡς τὸ — πολλάκι γὰρ σέο πατρός — ἡ δὲ ἀπαγγελτικὴ, ὅταν ὃ παρ' ἑτέρου ἤκουσεν ἑτέρῳ διηγοῖτο, ὡς τὸ — ἀγγελίην τινά τοι
30 γαιήοχε — ἡ δὲ ὑποστατικὴ, ὅταν τῶν πραγμάτων τινὰ ἀπαγγεῖλαι ὑποθέμενοι, διηγούμεθα· ὡς . . . . ἡμῖν

νεῖκος ἐτύχθη — τὸ δὲ μικτὸν καὶ ὑποςατικὸν, ὡς τὸ — σὺ τόν γ' ἐλθοῦσα θεὰ ὑπελύσαο δεσμῶν — εἰ γὰρ ὁμιλητικὴ ἦν ἡ διήγησις, οὕτως ἂν εἶπεν· ἀλλὰ τῶν δεσμῶν αὐτὸν, ἀπολῦσαι καλέσαντα τὸν Ἑκατόγχειρα· ὁ δὲ ἐφ' ἑτέ-
5 ραν πτῶσιν κατελθὼν ὡς ἴδιον ὅλον ἤδη, καὶ οὐχὶ ὥς περ παρ' ἐκείνου ἀκούσασα διέξισι.

V. 368. μετὰ σφίσιν — ἐν αὐτοῖς, παροξυτονητέον, εἰς σύνθετον γὰρ ἡ μετάληψις· καὶ ὅτι μετὰ προσθήκης ἡ ἀντωνυμία συντασσομένη, ὀρθοτονεῖται εἰ μὴ τῷ ἐπι-
10 φερομένῳ ῥήματι συντάσσεται· ὡς τὸ, κατὰ σὲ χώσομεν λίθοις· καὶ ἐν τῷ, σύν μοι γενέσθαι.

V. 386. κελόμην — ἐκέλευον· ὡς καὶ τῶν ἄλλων τοῦτο ἐχόντων σκοποῦ· παρὰ τὸ κέλω, καὶ ὁ παρατατικὸς ἐκελόμην, καὶ Ἰωνικῶς καὶ ποιητικῶς κελοίμην.
15 ἐξιλάσκεσθαι — ἐξιλεοῦσθαι, ἐξευμενίζεσθαι ἀπαρέμφατον· ἀπὸ τοῦ ἱλῶ συζυγίας β' τῶν περισπωμένων, τὸ δηλοῦν τὸ ἐξιλεοῦμαι καὶ ἐξευμενίζω· ἱλάσω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ ἱλάσκω.

V. 388. ἠπείλησεν — ἐπηγγείλατο· ἀόριςος α' τῶν εἰς
20 ω τρίτον πρόσωπον τῶν ἑνικῶν, α' συζυγίας τῶν περισπωμένων· τὸ θέμα ἀπειλῶ.

V. 389. ἑλίκωπες — μελανόφθαλμοι· ἑλικὸν γὰρ κατὰ διάλεκτον τὸ μέλαν, ἢ οἱ ἑλικοειδῶς κινοῦντες τοὺς ὦπας, ὅ ἐςι τοὺς ὀφθαλμοὺς εὐειδεῖς.
25 V. 391. ἔβαν — ἔβησαν, ἀόριςος β' κατὰ συγκοπὴν Δωρικὴν καὶ Αἰολικήν.

V. 392. κούρην Βρισῆος — τὴν Βρισέως θυγατέρα Βρισηΐδα· ἔοικε δὲ πατρωνυμικῶς τὰ ὀνόματα σχηματίζειν αὐτῶν ὁ ποιητὴς καὶ οὐ κυρίως· ὡς γὰρ οἱ ἄλλοι ἀρχαῖοι
30 ἱςοροῦσιν, ἡ μὲν Ἀςυνόμη ἐκαλεῖτο, ἡ δὲ Ἱπποδάμεια ἀντωνομάσθη.

V. 393. περίσχεο — περίσχε, φρόντισον· οὐ διςάζων ἀλλὰ σχετλιάζων, εἴγε σοι κἂν τοῦτο χαριεῖται· περίσχεο ἀόριςος β΄ τῶν εἰς ω α΄ συζυγίας τῶν περισπωμένων· κατὰ διάλυσιν Ἰωνικὴν σχοῦ σχέο.

5 ἑοῖο — ἀντὶ τοῦ σοῦ· οἱ δὲ ἀντὶ ἀγαθοῦ προσηνῶς· ἰδίε· ὀνόματος γένους ἀρσενικοῦ· ἀπὸ τοῦ ἔω τοῦ ὑπάρχω γίνεται ὄνομα ῥηματικὸν ἐὺς ὁ ἀγαθὸς, ὁ βέβαιος, ὁ ἑδραῖος· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η ἠὺς ἠΰέος, καὶ ὑπερθέσει τοῦ ε ἑῆος·

10 V. 394. λίσαι — λιτάνευσον· ἀπὸ τοῦ ἔλισα, ὅθεν ἐλισάμην — καί σφιν μενοεικέα καὶ κῆρα λίσεσθαι.

V. 396. πολλάκι γάρ σεο — γάρ σε· τὸ δὲ ὅλον, πολλάκις γάρ σεο ἤκουσα ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου Πηλέως οἴκοις αὐχοῦσαν· ἐν γὰρ θαλάττῃ Πηλεὺς κατοικεῖ· ἀλλ' οὐκ

15 ἠδύνατο διὰ τὸ ἁπλῆν ἔχειν, καὶ μὴ ἔχειν ἀντιδιαςολὴν ἔτι καὶ ὀρθοτονεῖν, ἵνα λέγῃ σοῦ καὶ οὐκ ἄλλης ἤκουσεν.

V. 397. ὅτ' ἔφησθα — ὅτε ἔλεγες· ἐκ τοῦ φῶ, φημὶ, ἔφην, καὶ ἐπεκτάσει τῆς θα συλλαβῆς ἔφησθα.

V. 399. ὁππότε μιν ξυνδῆσαι — Ζεὺς παραλαβὼν τὴν

20 ἐν οὐρανῷ διοίκησιν, περισσῶς τῇ παῤῥησίᾳ ἐχρῆτο, πολλὴν αὐθάδειαν διαπραττόμενος. Ποσειδῶν δὲ καὶ Ἥρα καὶ Ἀπόλλων καὶ Ἀθηνᾶ ἐβούλοντο αὐτὸν δήσαντες ὑποτάξαι· Θέτις δὲ ἀκούσασα παρὰ τῦ πατρὸς Νηρέως, ἦν γὰρ μάντις, τὴν Διὸς ἐπιβουλὴν, ἔσπευσε πρὸς αὐτὸν, ἐπαγο-

25 μένη Αἰγαιῶνα φόβητρον τῶν ἐπιβουλευόντων θεῶν. ἦν δὲ θαλάσσιος δαίμων· οὗτος καὶ τὸν πατέρα Ποσειδῶνα κατεβράβευεν· ἀκούσας δὲ ὁ Ζεὺς Θέτιδος, τὴν μὲν Ἥραν ἐν τοῖς κατ' αὐτοῦ δεσμοῖς ἐκρέμασε· Ποσειδῶνι δὲ καὶ Ἀπόλλωνι τὴν παρὰ Λαομέδοντι θητείαν ἐψηφίσατο· τῇ δὲ

30 Θέτιδι τὴν Ἀχιλέως τιμὴν εἰς τὰ μεταταῦτα ἐταμιεύσατο· ἱςορεῖ Δίδυμος.

ἀννέφελος· λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη. — Ἀγάννιφον συν εἴτοι τὸν πάνυ κατανιφόμενον, εἴτε τὸν οὔτε ὅλως· οὕτω τινὰ τῶν ὀρῶν ἦν ὑπερνεφῆ· ὅτι τινὲς τῶν ἱερέων ἀνήρχοντο εὐχῆς χάριν εἰς αὐτὰ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ· καὶ ἐποίειν
5 ἐν αὐτοῖς χαρακτῆρας, οὓς τινας εἰς τὸ ἐπιὸν εὕρισκον ἀμειώτους. Ἀγάννιφον τινὲς ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ, τὸν ἄγαν νίφοντα ὡς βριήπυον καὶ γαιήοχον· τὰ ὄρη γὰρ νιφόεντα καλεῖ ὡς Τήλεφος.

V. 421. ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσί — τὸ νῦν ἀντὶ τοῦ
10 δὴ κεῖται· διὸ καὶ Τυραννίων ἠξίου ὀξύνειν αὐτό· οὐ καλῶς δέ· λόγοις μὲν χαρίζεται αὐτῷ ἔργῳ δὲ ἀναβάλλεται.

V. 422. μήνιε — ὀργίζου· ἐκ τοῦ μῆνις μήνιος Ἰωνικῶς μηνίω καὶ ἐκ τούτου μηνιῶ.

V. 423. ἐς ὠκεανόν — παρὰ τὸν ὠκεανόν· ὁ δὲ ὠκεανὸς
15 ποταμός ἐστι καθ' Ὅμηρον· ἔξωθεν περιέχων κυκλοτερῶς ὅλον τὸν κόσμον.

Αἰθιοπῆας — Αἰθίοπες· δισσοὶ δέ εἰσιν Αἰθίοπες ὑπὸ Νεῖλον ὁριζόμενοι ὡς ἡ Ἰθάκη καὶ αἱ λοιπαὶ νῆσοι· ἄλλοι δὲ γράφουσι, μέμνονας Αἰθιοπῆας· ἔθνος δὲ τοῦτο ἐστι
20 δὲ ὡς ἡνιοχῆας·

V. 424. χθιζός — διὰ τὴν χθὲς ἐπιρρηματικῶς· ἐστι καὶ τὸ τήμερος παρὰ Ἀττικοῖς.

μετὰ δαῖτα — ἐπὶ εὐωχίαν· ἡ μετὰ ἀντὶ τῆς ἐπὶ καὶ ἀντὶ τῆς ἐν, ὡς τὸ - μετὰ χερσίν· - Ἀρίσταρχος δὲ γράφει
25 ἐπὶ δαῖτα· ἔστι δὲ παρὰ τὸ δαίω, δαίσω, δαίς· ὡς παίω, παίσω, παῖς· ἡ μεριζομένη πᾶσι.

V. 426. δῶ — δῶμα· οἴκημα· τὸ δὲ πάθος ἀποκοπὴ ἐστί· δαίμω τὸ οἰκοδομῶ· ἐξ οὗ καὶ δόμος· καὶ ἐξ αὐτῆς ἕτερον ῥῆμα δομῶ, δομήσω, δεδόμηκα, δεδόμημαι, δό-
30 μημα, καὶ συγκοπῇ δῶμα, κατ' ἐπέκτασιν τοῦ ο μικροῦ εἰς ω μέγα, καὶ ἀποκοπῇ δῶ.

V. 427. γουνάσομαι — γουνπετήσω· ἔστι δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων· γουνῶ· γουνᾷς· ὁ μέσον μέλλων α΄. γουνάσομαι.

πείσεσθαι — πεισθῆναι· ὡς ἀμφίβολον δὲ αὐτὸ φησί·

5 διότι ᾔδει τὸ αὐτοπαθὲς τῆς Ἥρας.

V. 428. ἀπεβήσατο — ἀπέβη· οἱ Δωριεῖς ποιοῦσι τοὺς μέλλοντας ἐκ τοῦ βῶ, βίβημι, βήσω α΄ συζυγίας καὶ τῶν χρόνων ἐναλλαγῇ τοῦ μέλλοντος εἰς ἐνεστῶτα βήσομαι, καὶ τὸ τρίτον τοῦ παρατατικοῦ ἐβήσατο·

10 V. 429. εὐζώνοιο — εὐζώνου· καλῆς καὶ εὐσταλοῦς· ἀφ' οὗ καὶ εὐειδοῦς· ἀπὸ μέρους· ἐκ τοῦ ζῶ, ζωὴ καὶ ζώνη· ὡς χῶ, χωὴ καὶ χώνη· καὶ φῶ, φωὴ καὶ φωνή.

V. 432. πολυβενθέος — τοῦ πολὺ βάθους ἔχοντος· ἐκ τοῦ βάθους, βενθέος, καὶ πολυβενθέος.

15 V. 433. ἱστία — τῆς νηὸς ἡ ὀθόνη, ὃ ἐστὶ τὸ ἄρμενον, ἱστίον λέγεται· ἱστὸς δὲ τὸ μέγα ξύλον τὸ κατάρτιον λεγόμενον ὑπὸ τῶν ναυτῶν.

V. 434. ἱστοδόκη — τῇ ὑποδεχομένῃ τὸν ἱστόν· λέγει δὲ κατὰ τὴν πρύμναν ἀνέχον ξύλον, καθ' οὗ κλίνεται ὁ

20 ἱστός· παρὰ τὸ δέχω, δοχὸς, καὶ δοκὸς καὶ ξεινοδόκοος ὁ πάντας δεχόμενος.

πέλασσαν — προσεπέλασαν, προσήγγισαν, προσήγαγον· μετωνυμίᾳ πελασθῆναι ἐποίησαν· ἐκ τοῦ πέλω τοῦ σημαίνοντος τὸ πλησιάζω, δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων·

25 οὗ παράγωγον πελάζω, καὶ κατὰ συγκοπὴν πλῶ, πλήσω· ὄνομα ῥηματικὸν πλητὸς, πλητίος, καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς σ πλησίος.

προτόνοισιν — τοῖς προτεταμένοις κάλοις· οἵ τινες τὸν ἱστὸν περιτείνουσιν ἵνα ᾖ ὀρθός.

30 ὑφέντες — ἐνδόσαντες, χαλάσαντες· ὁ Ζηνόδοτος· οἱ δὲ

δὲ ἄλλοι ἐφέντες· γέγονε δὲ ἐκ τοῦ ἵημι, ὁ α΄ ἀόριςος ἦν· ἡ μετοχὴ εἷς ἕντος.

V. 435. εἰς ὅρμον — εἰς τὸν λιμένα· ἐκ τοῦ ὅρω, ὅρμος· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ὁρμᾶν καὶ ἵςασθαι τὰς ναῦς·

V. 436. ἐκ δ' εὐνάς — τὰς ἀγκύρας, νῦν λέγει τὰ σίδηρα παρὰ τοῦ εὐνάζειν τὴν ναῦν χαλωμένας εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ποιεῖν ἵςασθαι· τρία δὲ σημαίνει ἡ λέξις παρὰ τῷ ποιητῇ· τὴν κοίτην· ὡς ὅταν λέγει - εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ - τὴν ἄγκυραν ὡς νῦν - ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον - καὶ τὴν διατριβὴν ὡς τὸ - ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς - πολλὴν ἔχει τὴν ἡδονὴν ἡ τῆς προθέσεως ἐπαγωγή· τὸ δὲ σχῆμα ἐπανάληψις.

V. 443. Φοίβῳ τέ — καὶ τῷ Ἀπόλλωνι· ὡς ἀντιδιαςελλόμενον τῷ Φοίβῳ ὀρθοτονεῖσθαι.

V. 446. ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων — περαίνει τὸν λόγον τοῦ γέροντος· οὔ τε γὰρ ἐπαινεῖν οὔ τε ψέγειν ἦν τοὺς ἀποδώσοντας· τὸ μὲν δουλοπρεπὲς, τὸ δὲ παροξυντικόν· ἀλλ' οὐδὲ τοσαύτην κίνησιν ἔχει τὰ ἡδέα, ὅσην τὰ λυπηρά.

V. 448. ἑξείης — ἐφεξῆς· ἐπίῤῥημα τακτικόν· κατὰ διαίρεσιν καὶ ἐπέκτασιν· τὸ ἑξείης οἶμαι τὸ ει πεπλεονακέναι· ὡς ἐν τῷ ἀδελφειός.

ἐΰδμητον — περὶ τὸν καλῶς ᾠκοδομημένον βωμόν· δέμω· δμῶ· δμήσω· δέδμηται· δμητὸς, καὶ ἐΰδμητος.

V. 449. χερνίψαντο — τὰς χεῖρας ἐνίψαντο· δεῖ γὰρ τὸν προσιόντα τῷ θεῷ κατὰ τὸ δυνατὸν εἰκάζειν ἑαυτὸν θεῷ·

οὐλοχύτας — οὐλὰς, κριθάς· εἰσὶ δὲ κριθαὶ μετὰ ἁλῶν μεμιγμέναι, ἃ ἐπέχεον τοῖς ἱερουργουμένοις ζώοις πρὸ τοῦ θύεσθαι, ἤτοι πολυπληθίας χάριν, ἢ μνήμην ποιούμενοι τῆς ἀρχαίας βρώσεως· ὡς γὰρ Θεόφραςος ἐν τῷ περὶ εὑρημάτων, πρὶν ἢ μάθωσιν οἱ ἄνθρωποι ἀλεῖν τὸν δημητριακὸν καρπὸν, οὕτω σώας αὐτὰς ἤσθιον· ὅθεν οὔλας (sic) αὐτὰς ὁ ποιητὴς φησίν.

V. 459. αὖ ἔρυσαν — εἰς τοὐπίσω ἀνέκλασαν τὸν τράχηλον τοῦ θυομένυ ἱερείυ, ὡς προσέχειν εἰς οὐρανὸν τοῖς θεοῖς, οἷς καὶ ἐθύοντο ὡς καὶ αὐτῶν ἐν τῷ οὐρανῷ ὄντων· πάλιν δὲ τοῖς ἥρωσιν ὡς κατοιχομένοις ἔντομα ἔθυον· ἀποβλέποντες εἰς γῆν κάτω.

V. 461. δίπτυχα ποιήσαντες — διπλώσαντες τὴν κνίσσαν· νῦν δὲ λέγει τὸν ἐπίπλυν· τινὲς ὡς ὑπόβροχα· καὶ τῷ μὲν ἑνὶ ἐπιτίθεται ὁ μηρός· θατέρῳ δὲ τὰ ἄκρα.

ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν — τῶν ἱερείων ἀπαρξάμενοι ἔκοψαν μικρὸν ἀπὸ παντὸς μέλους καὶ ἔθηκαν ἐπὶ τὰ μηρία, ὡς δοκεῖν ὅλα τὰ μέλη τοῦ ἱερείυ καρπῦσθαι.

V. 462. αἴθοπα — μέλανα, ἢ θερμαντικόν· αἴθοπα οὐκ ἔςαι ἀπὸ εὐθείας τῆς Αἰθιόπης· ἀλλ' ἀπὸ αἰτιατικῆς κλινομένης ἀκολύθως ἀπὸ τοῦ αἴθοψ· λαμβάνονται γὰρ καὶ αἰτιατικαὶ ἀπὸ εὐθείας κατὰ μίμησιν μεταπλασμοῦ, οὐ μὴν μεταπλασθεῖσαι· αἱ γὰρ βούλονται εἶναι· καὶ τὴν ἀκάκητα καὶ εὐρύοπα.

V. 463. πεμπώβολα — πέντε ὀβελοὺς ἔχοντα, ἐκ μιᾶς λαβῆς κρατουμένης τριαινοειδεῖς διὰ τὸ μὴ συνεμπεσεῖν τῷ παντόβολα· καὶ τοὺς μὲν ἄλλους τρεῖς ὀβελοὺς πείρειν· Κυμαῖοι (a) δὲ πέντε (sic) φασίν.

V. 464. σπλάγχνα — ἤπατα· ἀντὶ τῶν σπλάγχνων· ὅ ἐςι τῶν ἐντοσθίων· ἐκ τῦ σπῶ, σπάζω· σπάλανον· σπλάγχνον· ἐνδέσθια δὲ ἤπατα, νέφροι καὶ τὰ ἑξῆς· τούτων δὲ πρώτων ἐπεγεύοντο ἀπὸ τῶν σπλάγχνων ἐκ ψυχικῆς σπυδῆς δηλοῦντες γίνεσθαι τὴν θυσίαν.

ἐπάσαντο — ἐγεύσαντο ἐκ τοῦ σπῶ, σπάζω· σημαίνει δὲ τὸ χρῶμαι.

a) Eust. p. 135. Μόνοι δὲ Κυμαῖοι, Αἰολικὸν δὲ οὗτοι ἔθνος, πεμποβόλοις ἐχρῶντο· ἔςι δὲ ἡ τοῦ πεμπωβόλυ λέξις Αἰολική, καθὰ καὶ ἡ χρῆσις· πέμπε γὰρ οἱ Αἰολεῖς τὰ πέντε φασίν.

V. 465. μίστυλλον — εἰς μικρὰ διέκοψαν, ἐκ τῦ μείων· μιστὸς οὐκ ἔχει τὸ ε, ὡς οὐδὲ μικρὸς παρὰ τοῦ μείων.

τ' ἄρα τ' ἄλλα — καὶ τὰ ἄλλα καὶ τὰ λοιπά· τινὲς δὲ κατὰ συναλοιφήν· τἄλλα ὡς τἄργα· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς τόν τε
5 παραπληρωματικὸν ἀποδέχεται, καὶ λείπει τὸ ἄρθρον ὁμηρικῷ ἔθει.

V. 466. περιφραδέως — πάνυ ἐμπύρως· ἐμπειρίας γὰρ δὴ προσδεῖ τοῖς ὁπωσοῦν (sic)· ὀπτᾶν γὰρ εἴρηται διὰ τὸ πυκνότερον ἐποπτεύειν· γίνεται δὲ παρὰ τὸ φράζω τὸ γινώσ-
10 κω καὶ διανοοῦμαι.

V. 467. πόνου — τῆς περὶ τὴν εὐωχίαν ἀσχολίας·

τετύκοντο — κατεσκεύαζον· εὐτρέπιζον· ἐκ τοῦ τεύχω, ἔτυχον, ἐτυχόμην, ἐτύχοντο· ποιητικῶς καὶ Ἰωνικῶς· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τοῦ τ καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς κ τε-
15 τύκοντο.

V. 468. δαίνυντο — εὐωχοῦντο. ἐκ τοῦ δαίω τὸ μερίζω, δαινύω καὶ δαίνυμι·

V. 469. ἐδητύος — εὐωχίας· βρώσεως· ἐκ τοῦ ἐδῶ, ἐδήσω τὸ σημαῖνον τὸ τρώγω· α' συζυγίας τῶν περισπω-
20 μένων· ἐδέσω· καὶ ἐδήσω κατ' ἔκτασιν· ἥδεκα, ἥδεσμαι· ὅθεν ἔδεσμα, ἐδεστός· ἐκτάσει καὶ ἐκθλίψει τοῦ σ ἐδητὸς καὶ ἐδητύος.

ἐξ ἔρον ἕντο — ἐξέβαλον τὸν τῆς τροφῆς ἔρωτα· ὅ ἐστιν ἐκορέσθησαν· ἔρον δὲ τὸν ἔρωτα οἱ Αἰολεῖς λέγουσιν· ἀστεῖ-
25 κὸν τὸ μὴ φάναι ὅτι μέχρι κόρου ἤσθιον· τοῦτο γὰρ δουλοπρεπές· ὡς ἐπὶ Εὐμαίου — πλησάμενος δ' ἄρα θυμὸν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος· - τὸ μὲν ἔρος, ὡς Αἰολικόν, ψιλοῦται· τὸ δὲ ἕντο δασύνομεν· ἔστι γὰρ παρὰ τὸ ἕω εἰμί· εἷς ἡ μετοχὴ καὶ ἀφείς· ἕμαι, ἕμην, ἕσο, ἕτο, ἕντο· ταῦτα δὲ καὶ
30 πλεονασμὸν ἐπιμένουσι τοῦ ι· λέγουσι δὲ τὸ μὲν ἔρος ἐπὶ πάντων λέγεσθαι, τὸ δὲ ἔρως διὰ τῦ ω μέγα ἐπὶ τῶν Ἀφρο-

δισίων· ὅ ἐστιν ἀπίθανον· Πίνδαρος γοῦν — καὶ γὰρ ἑτέροις ἑτέρων ἔρως ἔκνιζε φρένας.

V. 471. ἐπαρξάμενοι — ἤ τοι τοῦ πίνειν ἀρχὴν ποιησάμενοι καὶ ἀπαρξάμενοι καὶ σπείσαντες θεοῖς· τῇ οἰνοχόῃ ἐπιχέαντες τοῖς ποτηρίοις διέδωκαν· ἢ ἐπαρξάμενοι τοῖς θεοῖς σπονδὴν νώμησαν πᾶσι.

V. 472. πανημέριοι — δι' ὅλης τῆς ἡμέρας· δηλονότι παντὶ τῷ ὑπολειπομένῳ μέρει τῆς ἡμέρας φησί.

μολπῇ — ὑμνῳδίᾳ, ᾠδῇ· πέντε δὲ παρὰ τοῖς ἥρωσιν ᾠδαί· σωφρονιστική, ὡς τοῦ ἀοιδοῦ Κλυταιμνήστρας· ἐγκωμιαστική, οἷον ὁ Ἀχιλλεὺς εὕρηται ᾄδων — ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν — παιανική, ὡς νῦν· θρηνητική, ὥσπερ ἐπὶ γυναικῶν ἐστάσεται — ἔνερα Παιῶνος νέος ὤλετο — ὑπορχηματική.

V. 473. καλὸν ἀείδοντες — ἤ τοι καλὸν ᾄδοντες τὸν παιᾶνα· παιὰν δέ ἐστιν ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα ἐπὶ ἀφέσει λοιμοῦ ᾀδόμενος· πολλάκις καὶ προσδοκωμένου τοῦ λοιμοῦ.

V. 474. μέλποντες — ὑμνοῦντες· ἀπὸ δὲ τοῦ εἰπεῖν ὁ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων — διδάσκει ἡμᾶς ὅτι πλέον τῶν θυσιῶν τέρπονται οἱ θεοὶ ἐν τοῖς οἰκείοις ἕκαστος ὕμνοις.

V. 476. ῥοδοδάκτυλος — ῥοδόχρους, διαυγής· πυρώδης γὰρ ὁ ἀὴρ τοῦ ὄρθρου γίγνεται ἐν τῇ ἀνατολῇ· ἀπὸ δὲ τοῦ σχήματος τῶν τῆς χειρὸς δακτύλων, παρίστησι τὸ τῶν ἀκτίνων σχῆμα· ἢ συνεκδοχῇ ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον· τὴν δὲ πολὺ τοῦ φωτὸς ἔχουσαν, οὕτω καλεῖ· τὴν δὲ τοῦ σκότους, κροκόπεπλον.

ἠώς — ἡμέρα· ὄρθρος· παρὰ τὸ ὄρω· ὀρῶ· ὦρκα· ὦρμαι· ὤρμενος· ὄρτο· ὀρθός καὶ ὄρθρος.

V. 479. ἴκμενον — ἤτοι πορευτικόν· παρὰ τὸ ἱκνεῖσθαι· ἢ ὑγρὸν παρὰ τὴν ἰκμάδα· καὶ γὰρ ἐν ἄλλοις φησίν — ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων — ἰκμάδος γὰρ ὑδάτων ἀτμιζομένης, τὸ διαλυθὲν ἄνεμος γίνεται· διὸ ψιλωτέον· οὐ γὰρ

παρὰ τὸ ἱκνεῖσθαι ἅμα δὲ φύσιν ἀνέμων διδάσκει καὶ τὸ
ϛυγνὸν τοῦ λοιμῦ διασκεδάζει ἄνεμος

V. 482. στείρη — τῇ τρόπιδι τῆς νεώς· ἐπεὶ ϛερεωτέρα
τῶν σανίδων ὑπάρχει· ἐπὶ γὰρ τῷ ξύλῳ τούτῳ ὥς περ εἰς
5 θεμέλιόν τινα ἐποικοδομεῖται τὰ ἄλλα ξύλα τῆς νεώς

V. 486. ψαμάθοιο — τοῦ ψάμμου· ἐκ τοῦ ἅμα ἄμαθος
καὶ ψάμμαθος.

ἕρματα — ἐρείσματα ϛηρίγματα· δασύνεται· τὰ δὲ βρα-
χέα πρὸ τοῦ ρ ἐπαγόμενον τὸ μ δασύνεται· πλὴν τοῦ ἄρ-
10 μενον, ὅρμον.

V. 488. παρήμενος — παρακαθήμενος, ἐκ τοῦ ἧμαι
ἕζομαι· ἧμαι· ἥμενος

V. 490. κυδιάνειραν — τὴν ἐνδόξους ἄνδρας ἔχουσαν·
ἢ τὴν ἐνδόξους τοὺς ἄνδρας ποιοῦσαν.

15 V. 491. φθινύθεσκε — διέφθειρεν· ἐτήκεν· τοῖς πρακτι-
κοῖς γὰρ ἡ ἀργία φθορά ἐϛι· ἔκειτο γὰρ ἐν νήεσσιν·

V. 497. ἠερίη δὲ — ἑωθηνή· ὀρθρινή· ἐπιρρηματικόν·
διδάσκει δὲ καὶ τὸν τῶν ἐντεύξεων καιρόν· ἥσυχος γὰρ καὶ
νηφάλιος ὁ καιρός.

20 V. 498. εὐρύοπα — ἤτοι μεγαλόφθαλμον παρὰ τὴν ὄπα,
ἤγουν τὴν φωνήν· εἰ μὲν μεγαλόφθαλμον, ἵν' ᾖ τὸν μεγάλως
τὰ πάντα ὁρῶντα· εἰ δὲ μεγαλόφωνον, τὸ βροντοποιὸν εἶναι
τὸν θεόν· ψιλῶς μεγαλόφωνον, ὡς τὸ, ἐριβρεμέτης· ἢ με-
γαλόφθαλμον διὰ τὸ προνοητικόν.

25 V. 499. οὐλύμποιο — φυσικώτερον δὲ ὄλυμπος λεχθείη
ἂν ὁ οὐρανὸς οἱονεὶ ὁλολαμπής τις ὢν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ,
καὶ τοῖς ἄϛροις.

V. 501. ἀνθερεῶνος — τοῦ ὑπὸ τὸ γένειον τόπου παρὰ
τὴν ἐξάνθησιν τῶν τριχῶν ὑπολαβοῦσα τὸν ἀνθερεῶνα.

30 V. 508. μητίετα — βουλευτικώτατε· ἐχρῆν αὐτὸ παρο-
ξύνεσθαι εἴγε τὰ εἰς της λήγοντα βαρύτονα βραχέα πα-

ραληγόμενα, ἀπροσόλυπτα τοῦ σ ἐπὶ γενικῆς καὶ κλητικῆς
παροξύνεται· οἷον οἰκέτα φιλέτα συνέτα· παράλογος ἄρα
ἡ εὐρύοπα δέσποτα καὶ τὸ μητίετα ἔςι δὲ εἰπεῖν ἀπὸ
τοῦ μητίτα κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ε ἀπὸ εὐθείας τῆς μη-
5 τίτης; ἡ κλητικὴ γέγονε μητίετα καὶ τόνος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ
τόπου ἔμεινε.

V. 511. τὴν δ' οὔτε προσέφη — ταύτην δὲ οὐδαμῶς
τι προσεῖπεν· ὅτι μετ' ἐπισκέψεως δεῖ ποιεῖσθαι τὰς ἀπο-
κρίσεις· ὅπου δὴ καὶ ὁ Ζεὺς σκέπτεται.
10 νεφεληγερέτα — νεφῶν ἀθροιςικώτατε· τὰ εἰς ετης γί-
νονται ῥηματικὰ καὶ παρώνυμα· ἀπὸ τοῦ γείνω γενέτης
ἀγείρω ἀγερέτης καὶ νεφεληγερέτης.

V 512. ἧςο — ἐκαθέζετο ἐκ τοῦ ἕω ἵημι· ἕεμαι ἥμην
ἧτο καὶ ἧςο ἐπενθέσει τοῦ σ τῷ παθητικῷ ἐχρήσατο ἀντὶ
15 ἐνεργητικοῦ.

V. 513. ἔχετο — εἴχετο ἐκράτει· παθητικῷ (sic ite-
rum) ἐχρήσατο ἀντὶ ἐνεργητικοῦ.
ἐμπεφυυῖα — ἐμπλέξασα τὰς χεῖρας. ἰσχυρῶς κρατοῦσα·
ἐκ τοῦ φῶ φύω πεφυκώς πεφυὼς πεφυυῖα.
20 V. 514. ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον — δὶς τὸ αὐτὸ πέφρα-
κεν ὑποσχέσεως χάριν· ἀντὶ τοῦ ὑπόσχου μοι.

V. 515. δέος — φόβος ταμιεῖον· ἐπειδὴ οὐ φοβῇ τῶν
θεῶν τινὰ καὶ συγκαταθέσθαι ταῦτα δὲ δυσωπητικὸν εἰ
τηλικαύτην ὡς ἔχει χάριν· οὐδὲ τῶν τυχουσῶν χαρεῖ.
25 V. 517. μέγ' ὀχθήσας — μέγα ςενάξας καὶ δυσφο-
ρήσας ἀγανακτήσας ἐκ τοῦ ἔχθος ὀχθῶ ὀχθήσω.

V. 519. Ἥρῃ ὅτ' ἄν μ' ἐρέθῃσι — τὸ Ἥρῃ εἰ μὲν σὺν
τῷ ι γράφεται, ἄνω ἡ ςιγμή· εἰ δὲ τοῖς ἑξῆς, χωρὶς τοῦ ι·
Ἀρίςαρχος κατ' εὐθεῖαν, οὐχὶ δοτικήν· ἵν' ᾖ· ὅταν ἐρέθη-
30 σιν· Ζεὺς ἐρασθεὶς Θέτιδος τῆς τοῦ Νηρέως, ἐδίωκεν αὐ-
τήν, βουλόμενος βιάσασθαι· γενόμενος δὲ ἐπὶ Καύκασον

ὄρος, ἐκωλύθη ὑπὸ Προμηθέως, φήσαντος τὸν ἐκ Θέτιδος γεννώμενον ἀμείνονα ἔσεσθαι τοῦ ἰδίου πατρός· δείσας οὖν ὁ Ζεὺς περὶ τῆς ἐν οὐρανῷ κρατήσεως, αὐτὸς μὲν ἀπέσχετο τῆς προειρημένης· εἰς τιμὴν δὲ τοῦ παιδὸς Αἰακοῦ ἔδωκεν αὐτὴν εἰς γάμον Πηλεῖ· ἐξ ἧς ἐγένετο Ἀχιλεὺς, ὃς οὐ μόνον ὑπερέβαλε τῇ ἀνδρείᾳ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, ἀλλὰ καὶ τοὺς κατ' ἐκεῖνον γενομένους πάντας ἥρωας.

ἐρέθησιν — παροξύνῃ· ἐστι χρόνου ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ ὑποτακτικοῦ τρίτου προσώπου ἑνικοῦ· ἐρέθω· ἐὰν ἐρέθω· καὶ κατ' ἐπέκτασιν τοῦ αι τρίτου προσώπου ἐρέθησιν.

ὀνειδείοις — ὑβριστικοῖς· ὀνειδιστικοῖς· χλευαστικοῖς· τὸ δὲ ὅλον· ὁπόταν με ἡ Ἥρα ὑπομνήσασά σοι χάριν παρέχειν, παροξύνῃ χρωμένη λόγοις ἐρεθιστικοῖς.

V. 522. ἀπόστιχε — ἀπαλλάσσου· ἀναχώρει· ἐκ τοῦ στίχος στίχω· τὸ στίχος ἐκ τοῦ στύχος (sic) ἢ ἐκ τοῦ στίχω.

V. 524. εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλὴν — ἰδοὺ δή σοι· ἢ ἐὰν δή σοι· τὸ λογιστικὸν περὶ κεφαλήν· τὸ θυμικὸν περὶ καρδίαν· κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλακτεῖ· τὸ ἐπιθυμικὸν περὶ ἧπαρ·

ὄφρα πεποίθῃς — ὅπως σαφῶς μάθῃς· πιστεύσῃς μοι· ἀπὸ τούτων λέγεται τῶν δύο στίχων a) Φειδίαν τὸν ἀγαλματοποιὸν ποιῆσαι τὸν ἐν τῇ Ἠλίδι b) χαλκοῦ ἀνδριάντα· οὕτω καμπτόμενον καὶ συνθούμενον.

V. 526. τέκμωρ — ἐκ τοῦ τέκω τέκμωρ.

τέκμωρ — τεκμήριον· εἰς τὸ τέλος στίζουσιν οἱ πολλοί· συνάπτοντες τοῖς ἄνω· ἔνιοι δὲ ἐφεξῆς ἀναγινώσκουσι στίζαντες εἰς τὸ, μέγιστον· καὶ ἀνάγνωσμα ποιοῦσιν οὐχ ὁμηρικὸν μὲν, ἀναγκαῖον δὲ, ἐπειδὴ τὸ ἐμὸν κτητικόν

a) Eust. p. 145. Οἱ δέ φασιν ὅτι ἀπὸ τούτων τῶν δύο στίχων ὁρμηθεὶς Φειδίας ὁ ἀγαλματοποιὸς, ἐποίησε τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ Δία, οὕτω καμπτόμενον.
b) Cod. mendose Ἠλιάδι et infra κάμπτομαι καὶ συνθούμαι. Cf. Paus. Ἠλιακῶν α' pag. 156. 18. ed. Francofurti 1583.

ἐςιν· αἱ δὲ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι μετὰ τῶν κτημάτων συνάπτονται.

παλινάγρετον — παλινσύλλεκτον· εἰς τοὐπίσω ληπτὸν ἐξ οὗ ψευδὲς ἢ μεταμελητόν.

5 οὐδ' ἀπατηλόν — οὐδ' ἀπατητικόν· διὰ τὸ παλινάγρετον ἐσήμανεν ὅτι βέβαιος ἐςίν· ὅτι φιλάγαθος· καὶ διὰ δὲ τῦ, οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅτι καὶ τελεσιουργὸς ὑπάρχει ὁ θεός· τὸ ἀπατηλὸν, τὸ ἀτελεύτητον σημαίνει· ἐκ τοῦ ἀπάτη· τῦτο ἐκ τοῦ φῶ τὸ λέγω· ἀφ' οὗ ἀφάτη καὶ ἀπάτη.

10 V. 528. ἦ — ἔφη· εἶπε· δηλοῖ πλεῖονα· φημὶ, φήσω· ὁ β' ἀόριςος ἔφην, ἔφης, ἔφη· Ἰωνικῶς καὶ ἀφαιρέσει τοῦ φ ἦν, ἦς, ἦ.

ἐπ' ὀφρύσι — ταῖς ὀφρύσι· συνεκδοχικῶς καὶ ἀπὸ μέρους φησὶ τῇ κεφαλῇ· εὐθὺς γὰρ ἐπάγει — ἀμβρόσιαι δ' ἄρα

15 χαῖται ἐπεῤῥώσαντο ἄνακτος — κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο.

V. 529. ἀμβρόσιαι — θεῖαι· θαυμασταί· ἐκ τοῦ βρῶ, βρῶμα, βέβρομαι, βέβρωσαι.

χαῖται — τρίχες· ἐκ τοῦ χεῖσθαι ἢ κεῖσθαι ἢ ἔχεσθαι· ἢ παρὰ τὸ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ.

20 ἐπεῤῥώσαντο — ἐπεσείσθησαν· ἐκ τοῦ ῥῶ ῥώσω.

V. 530. ἐλέλιξεν — ἐκίνησεν· ἔσεισε· τῷ τάχει τῶν συλλαβῶν, τὸ ταχὺ τῆς κινήσεως δηλοῖ· ἐκ τοῦ ἑλίσσω.

V. 531. διέτμαγον — διεχωρίσθησαν, διὰ τοῦ τ· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τεμνομένων σωμάτων· ἐκ τοῦ τμῶ· τμήγω· τμήξω, ἔτμαγον.

25 V. 532. ἆλτο — καθήλατο· ἅτε δὴ οὖσα ἐνάλιος δαίμων· ἄλτο ψιλοῦται· a) τὸ γὰρ α καταλῆγον εἰς λ ἑνὸς τῶν

a) Eust. p. 145. ψιλοῦται . . . μάλιςα δὲ κατὰ τοὺς παλαιούς . . . ἐπαγομένου ἑνὸς τῶν τῆς γ' συζυγίας συμφώνων ἤγουν τοῦ δ θ ϑ ἢ φ ψιλοῦται. Plura Barnesius mutuatur ab Eust.

ὄρος, ἐκωλύθη ὑπὸ Προμηθέως, φήσαντος τὸν ἐκ Θέτιδος
γεννώμενον ἀμείνονα ἔσεσθαι τοῦ ἰδίου πατρός· δείσας οὖν
ὁ Ζεὺς περὶ τῆς ἐν οὐρανῷ κρατήσεως, αὐτὸς μὲν ἀπέ-
σχετο τῆς προειρημένης· εἰς τιμὴν δὲ τοῦ παιδὸς Αἰακοῦ ἔδω-
5 κεν αὐτὴν εἰς γάμον Πηλεῖ· ἐξ ἧς ἐγένετο Ἀχιλλεύς, ὃς
οὐ μόνον ὑπερέβαλε τῇ ἀνδρείᾳ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, ἀλλὰ
καὶ τοὺς κατ' ἐκεῖνον γενομένους πάντας ἥρωας.

ἐρέθῃσιν — παροξύνῃ· ἔϛι χρόνου ἐνεϛῶτος καὶ παρα-
τατικοῦ ὑποτακτικοῦ τρίτου προσώπου ἑνικοῦ· ἐρέθω· ἐὰν ἐρέ-
10 θω· καὶ κατ' ἐπέκτασιν τοῦ αι τρίτου προσώπου ἐρέθῃσιν.

ὀνειδείοις — ὑβριϛικοῖς· ὀνειδιϛικοῖς· χλευαϛικοῖς· τὸ
δὲ ὅλον· ὁπόταν με ἡ Ἥρα ὑπομνήσασά σοι χάριν παρέ-
χειν, παροξύνῃ, χρωμένη λόγοις ἐρεθιϛικοῖς.

V. 522. ἀπόϛιχε — ἀπαλλάσσου· ἀναχώρει· ἐκ τοῦ ϛίχος
15 ϛίχω· τὸ ϛίχος ἐκ τοῦ ϛύχος (sic) ἢ ἐκ τοῦ στίχω.

V. 524. εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλὴν — ἰδοὺ δή σοι· ἢ ἐὰν δή
σοι· τὸ λογιϛικὸν περὶ κεφαλήν· τὸ θυμικὸν περὶ καρδίαν·
- κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλακτεῖ· - τὸ ἐπιθυμικὸν περὶ ἧπαρ·

ὄφρα πεποίθῃς — ὅπως σαφῶς μάθῃς· πιϛεύσῃς μοι·
20 ἀπὸ τούτων λέγεται τῶν δύο ϛίχων a) Φειδίαν τὸν ἀγαλ-
ματοποιὸν ποιῆσαι τὸν ἐν τῇ Ἠλέδι b) χαλκοῦ ἀνδριάντα·
οὕτω καμπτόμενον καὶ συνθρύμενον.

V. 526. τέκμωρ — ἐκ τοῦ τέκω τέκμωρ.

τέκμωρ — τεκμήριον· εἰς τὸ τέλος ϛίζουσιν οἱ πολλοί·
25 συνάπτοντες τοῖς ἄνω· ἔνιοι δὲ ἐφεξῆς ἀναγινώσκουσι ϛί-
ζοντες εἰς τό, μέγιστον· καὶ ἀνάγνωσμα ποιοῦσιν οὐχ
ὁμηρικὸν μὲν, ἀναγκαῖον δὲ, ἐπειδὴ τὸ ἐμὸν κτητικόν

a) Eust. p. 145. Οἱ δέ φασιν ὅτι ἀπὸ τούτων τῶν δύο ϛίχων ὁρμηθεὶς Φειδίας ὁ ἀγαλματοποιός, ἐποίησε τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ Δία, οὕτω καμπτόμενον.
b) Cod. mendose Ἠλιάδι et infra κάμπτομαι καὶ συνθρύμαι. Cf. Paus. Ἠλιακῶν α' pag. 156. 18. ed. Francofurti 1583.

ἐστιν· αἱ δὲ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι μετὰ τῶν κτημάτων συνάπτονται.

παλινάγρετον — παλινσύλλεκτον· εἰς τοὐπίσω ληπτόν· ἐξ οὗ ψευδὲς ἢ μεταμελητόν.

5 οὐδ' ἀπατηλόν — οὐδ' ἀπατητικόν· διὰ τὸ παλινάγρετον ἐσήμανεν ὅτι βέβαιος ἐστὶν· ὅτι φιλάγαθος· καὶ διὰ δὲ τοῦ, οὐδ' ἀτελεύτητον· ὅτι καὶ τελεσιουργὸς ὑπάρχει ὁ θεός· τὸ ἀπατηλὸν, τὸ ἀτελεύτητον σημαίνει· ἐκ τοῦ ἀπάτη· τοῦτο ἐκ τοῦ φῶ τὸ λέγω· ἀφ' οὗ ἀφάτη καὶ ἀπάτη.

10 V. 528. ἦ — ἔφη· εἶπε· δηλοῖ πλείονας φημὶ, φήσω· ὁ β' ἀόριστος ἔφην, ἔφης, ἔφη Ἰωνικῶς καὶ ἀφαιρέσει τοῦ φ ἦν, ἦς, ἦ.

ἐπ' ὀφρύσι — ταῖς ὀφρύσι συνεκδοχικῶς καὶ ἀπὸ μέρους φησὶ τῇ κεφαλῇ· εὐθὺς γὰρ ἐπάγει — ἀμβρόσιαι δ' ἄρα 15 χαῖται ἐπεῤῥώσαντο ἄνακτος — κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο.

V. 529. ἀμβρόσιαι — θεῖαι θαυμασταί· ἐκ τοῦ βρῶ, βρῶμαι, βέβρομαι, βέβρωσαι.

χαῖται — τρίχες· ἐκ τοῦ χεῖσθαι ἢ κεῖσθαι ἢ ἔχεσθαι· ἢ παρὰ τὸ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ.

20 ἐπεῤῥώσαντο — ἐπεσείσθησαν· ἐκ τοῦ ῥῶ ῥώσω·

V. 530. ἐλέλιξεν — ἐκίνησεν· ἔσεισε· τῷ τάχει τῶν συλλαβῶν, τὸ ταχὺ τῆς κινήσεως δηλοῖ· ἐκ τοῦ ἑλίσσω.

V. 531. διέτμαγεν — διεχωρίσθησαν, διὰ τοῦ τ· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τεμνομένων σωμάτων· ἐκ τοῦ τμῶ· τμή-25 γω· τμήξω, ἔτμαγον.

V. 532. ἆλτο — καθήλατο· ἅτε δὴ οὖσα ἐνάλιος δαίμων· ἄλτο ψιλοῦται· a) τὸ γὰρ α καταλῆγον εἰς λ ἑνὸς τῶν

a) Eust. p. 145. ψιλοῦται ... μάλιστα δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς ... ἐπαγομένου ἑνὸς τῶν τῆς γ' συζυγίας συμφώνων ἤγουν τοῦ δ ἢ θ ἢ φ ψιλοῦται· Plura Barnesius mutuatur ab Eust.

συμφώνου τῆς γ′ συζυγίας ἐπεγόμενον ψιλοῦται· γέγονε δὲ
ἐκ τοῦ ἄλλω ἄλλομαι· ἡλλάμην· ἥλλατο, καὶ ἆλτο.
- αἰγλήεντος — λαμπροῦ παρὰ τὴν αἴγλην· τοῦτο παρὰ τὸ
ἀΐσσω.

5 V. 533. ἀνέσταν — ἀνέστησαν· Δωρικῶς· ἐκ τῦ ἵστημι -

V. 534. ἐξ ἑδέων — ἐκ τῶν καθεδρῶν· ἀπὸ τούτων τῶν
δύο στίχων λέγουσι μέρος τιμῆσαι τὸν Λυκοῦργον τὸν τῶν
Λακεδαιμονίων γράψαντα νόμον ἐπανίστασθαι τοὺς νεωτέ-
ρους τοῖς πρεσβυτέροις· τὸ ἐξ ἑδέων δασύνεται· παρὰ τὸ
10 ἕζω· οἱ δὲ μετὰ τοῦ ρ ῥέζω, καταρέζετο.

V. 536. θρόνῳ — καθέδρας· ἐκ τοῦ θρῶ θρέω καὶ κα-
τὰ πλεονασμὸν θρένω καὶ θρόνος

V. 537. - θ. ἠγνοίησεν — ἐκ τοῦ νοῦς νοός· ἀνοῶ καὶ
ἀγνοῶ - συμφράσσατο - συνεβουλεύσατο· φράζω τὸ γινώ-
15 σκω καὶ διανοοῦμαι - ἀργυρόπεζα - ἀργυρόπους· λαμπρό-
πους ἀπὸ μέρους ὅλη καλή· μέρος γὰρ ὁ πούς. - κερτομί-
οισιν - ἐρεθιστικοῖς· χλευαστικοῖς. νῦν δὲ τοῖς τὸ κέαρ, ὅ
ἐστι τὴν ψυχήν, τέμνουσι καὶ λυποῦσιν· ἴν᾽ ᾖ, λυπηροῖς.

V. 540. δολομῆτα — δόλια βουλευόμενε· γυναικῶς ἅμ-
20 φω τόγε ὑπονοῆσαι καὶ τὸ μὴ ἐπισχεῖν τὸν λόγον· δείω·
δόλος δόλιος· ὁ γὰρ φοβούμενος, δόλιός ἐστι· τὰ εἰς της
βαρύτονα τῷ η παραληγόμενα, εἰς α τὴν κλητικὴν ἔχοντα,
προπερισπῶνται· ἀγκυλομῆτα· πενθῆτα· δολομῆτα. πλὴν τοῦ
ἀκάκητα.

25 V. 541. νόσφι — χωρίς· τὸ ἑξῆς ἀπεόντα· διὸ οὐκ ἀνα-
στρεπτέον τὴν ἀπό· ἡ δὲ φράσις συνήθης ἀπὸ δοτικῆς εἰς
αἰτιατικὴν ἔρχεσθαι — σφῶϊν μέντοι ἐπέοικε μετὰ πρώ-
τοισιν ἐόντας.

V. 542. κρυπτάδια — κρυφαῖα· λαθρίδια· ἐκ τῦ κρύπτω
30 κρύβδην.

δικάζεμεν — δικάζειν, ἐκ τοῦ δίζω τὸ ζητῶ, ἡ δίχη
καὶ δίκη.

σὺ δέ τι πώ μοι — οὐδέποτέ μοι ...... τὸ πω διὰ τὸ
μοι· δυσχεραίνουσι γὰρ αἱ γυναῖκες εἰ μὴ πάντα ἀνακοι-
5 νοῦντο αὐτοῖς οἱ ἄνδρες.

V. 545. ἐπιέλπεο — ἔλπιζε· ἐκ τοῦ ἔλπω, ἔλπομαι·
ἠλπόμην, ἤλπε· ἤλπετο καὶ ἤλπεο·

V. 546. - 50. χαλεποί τοι ἔσονται — βλαβεροί σοι γε-
νήσονται· ἐκ τοῦ χαλέπτω τὸ κακῶ· καὶ χαλεπτὸς καὶ χα-
10 λεπός· ἐνίοτε δὲ ἀντὶ τοῦ καλὰ τὰ χαλεπὰ κεῖται· ἡ πα-
ροιμία ἀπὸ Περιάνδρου Κορίνθου δημωτικοῦ πρότερον ὄντος
ὕστερον δὲ τυραννήσαντος· ἃ πυθόμενος ὁ Σόλων ἔφη χα-
λεπὰ τὰ καλά· ταύτης δὲ Πλάτων a) μέμνηται. — ἀλό-
χῳ — γυναικί· ἐκ τοῦ λέχω, λέχος, λόχος καὶ ἄλοχος —
15 ἐούσῃ — ὑπαρχούσῃ· ἐκ τοῦ ἐὼν, ἐοῦσα, οὖσα· — ἐπιει-
κές - πρέπον· πρᾶον· ὡς τιμὴν αὐτῇ περιάπτειν· ἔστι δὲ καὶ
βιωτικὰ μιμήματα πρῶτον ἠπίως ἀρξάμενον ἐπάγειν τὰς
ἀπειλάς· - εἴσεται - γνώσεται, μάθῃ - διείρεο - ἀνερώτα·
ἔρως ἐστὶν ἡ ἐπιτεταμένη ἐπιθυμία· ἐράω, ἐρῶ, εἴρεο· —
20 βοῶπις - εὐόφθαλμος καλή· βοῶ· βοῶμι· οἱονεὶ τρέφω βοῦς.

V. 552. ποῖον τὸν μῦθον — Ἀττικῶς προσελθόντος
τοῦ ἄρθρου τῷ ὀνόματι.

V. 553. οὔτ' εἴρομαι — οὔτ' ἀνηρώτησα· ἐκ τοῦ ἐρῶ,
εἴρω τὸ λέγω· ἄμφω διὰ τοῦ τ' ἐν ἢ, ἐκφαντικὸν δεύτερον
25 λεγόμενον — μεταλλῶ — ἐπιζητῶ· δευτέρας συζυγίας
τῶν περισπωμένων.

V. 554. εὔκηλος — ἥσυχος· ἡ ευ δίφθογγος πρὸ ἀφώνου
ψιλοῦται πλὴν τοῦ εὕρω· εὑρίσκω· εὕδω· τὸ γὰρ εὕδειν ἀπὸ
τοῦ εὔω.

a) In Θεάγει ἢ περὶ σοφίας.

V. 554. ἄσσα — ἅ τινα καὶ ὅσα a)· καὶ ἀεὶ ψιλοῦνται· ὅτε δὲ δηλοῖ τὸ ἅτινα, δασύνεται· καὶ ἔςι κατὰ Ἡρωδιανὸν, δύο μέρη λόγου· τὸ ἃ ἄρθρον καὶ τὸ σα ὅ. ἐςὶ Μεγαρικὸν, δηλοῦν τὸ τίνα· ἐν δὲ τῷ ςίχῳ ψιλῦται.

5 V. 557. ἠερίη — ὀρθρινή σοι παρεκαθέσθη· οἱ ας δηπο-τοῦν τυχεῖν χρείας ἐλπίζοντες ἐν ὄρθρῳ τελῦσι τὴν ὁδὸν διὰ τὸ ἄγνωςον ἢ διὰ εὐέλπιςον.

V. 560. - 66. αἰεὶ μὲν οἴεαι — διαπαντὸς μὲν ὑπονοεῖς ἅπαντα ὀργῇ πράσσουσά καὶ οὐ λογιζομένη· ἀπὸ δὲ τοῦ

10 οἴει δύο διαιρέσεις εἰσί. — κάθησο - καθέζου· προπαροξυ-τόνως ἀπὸ συνθέτου τῶν παροξυτόνων· — ἐπιπείθευ - πήθυ· ἡ γὰρ ἄγνοια οὐ τοσοῦτον λυπεῖ, ὅσον τὰ ἀποθύμια γινώσ-κει· — οὐ χραίσμωσιν - οὐκ ἐπιβοηθήσωσιν· ἀπὸ τῦ χρήσι-μος, χρησιμῶ, χραισμῶ.

15 V. 566. εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ — τὰ πλήρες εἰσὶν, ἀπὸ τοῦ εἰμὶ τοῦ σημαίνοντος τὸ ὑπάρχω· τὸ α' τῶν πληθυντικῶν ἔμεν· ἐαμὲν κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ· ἐςὲ· ἐσὶ τὸ γ' καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. εἰσί· μαρτυρεῖ τὸ ἔασι τῇ διὰ διφθόγγυ γραφείσῃ· ὡς περ γὰρ τίθεμεν τιθεῖσι, τιθέασι· καὶ εἰσὶν

20 ἔασιν.

V. 567. ἀάπτυς — ἀπροσπλάςυς· Ἡρωδιανὸς παρὰ τὸ ἰάπτω· κατὰ παράληψιν τοῦ ι ἀάπτους ἀάπτυς εἶχον.

V. 569. καθῆςο — ἐκαθέζετο· τὸ θέμα ἕζω· ἧσμαι· ἧσμην, ἧσο, ἧςο καὶ ἐν συνθέσει καθῆςο· εἰ γὰρ ἐκ τῦ

25 ἧμαι ἦν, ὡς ἀπὸ τῶν εἰς μι, ἀνεβίβαζε τὸν τόνον· οἱ δὲ τοιοῦτοι παρακείμενοι καὶ ὑπάρχοντες b) δισύλλαβοι, ἔ-χοντες δὲ σύμφωνα, ἐν συνθέσει φυλάττουσι τὸν τόνον· κατῆμαι· κατῆγμαι· οὕτως οὖν καὶ τὸ καθῆςο.

a) Ita Cod. haec vocabula duplici signat spiritu. b) Eust. pag. 150. quasi eadem. Οἱ γὰρ δισύλλαβοι παρακείμενοι ἔχοντες σύμ-φωνα, φυλάττουσι καὶ ἐν τῇ συνθέσει τὸν τόνον etc.

V. 569. ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ — ἐπικάμψασα τὴν ἑαυτῆς ψυχήν· ὅ ἐςι πραΰνασα τὴν ἀκουσίως πεισθεῖσαν· δηλοῖ φίλον· διδάσκει δὲ ὡς καὶ τὰ λίαν ἀσθενῆ μὴ κολαζόμενα, λίαν ἐςὶν ἀφόρητα.

5 V. 570. ὤχθησαν — ἀνεςέναξαν ἐδεινοπάθησαν διὰ τὴν Ἥραν· — ἀνὰ δῶμα Διός — κατὰ τὴν οἰκίαν· διαςαλτέον ἐπὶ τὸ Διός.

V. 572. ἐπίηρα — τὴν μετ' ἐπικουρίας χάριν· ἔρω· ἔρανον· ὡς ὄχανον· καὶ ἤρανα· εἶτα συγκοπῇ ἢ ἀποκοπῇ ἦρα·
10 Ἀρίςαρχος δὲ ὑφ' ἓν κατὰ τὴν σημασίαν τὸ ἐπίηρα·

V. 574. εἰ δὴ σφώ — ἐὰν δὴ ἡμεῖς οἱ θεοί· τοῦτο πρὸς ἔμφασιν τῶν προσώπων· πρωτόθετον δέ αὐτὸν Ἡρωδιανὸς φησίν· οὐκ ἀπὸ τῆς σφῶϊ, διὸ ὀξύνεται· τὸ γὰρ ω τῶν δυῶν ἀπέςραπται τὴν περισπωμένην· — ἐριδαίνετον —
15 ἐρίζετε· φιλονεικεῖτε· ἐκ τοῦ ἔρις ἔριδος, ἐριδαίνω.

V. 575. κολῳόν — θόρυβον· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ κολοιοῦ· ὅ ἐςι θορυβῶδες καὶ κραυγαςικὸν ὄρνεον· κολοιὸς κολῳός· — κολῳὸς παρὰ τὸ κολαιός· ὁ δὲ Φιλόξενος παρὰ τὸ κλῶ· ὅθεν τὸ κλάζω κατὰ παραγωγήν· καὶ οὐ προσγρά-
20 φεται τὸ ι.

ἐλαύνετον — ἐλαύνετε διεγείρετε ἐμβάλλετε· ἀπὸ τοῦ ἐλῶ, ἐλαύω καὶ ἐλαύνω κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν.

V. 576. ἦδος — ἡδονή· ὄφελος· κατὰ σχηματισμὸν ἐςὶ τὸ ἦδος· τὸ ἡδονὴ γὰρ δασυνόμενον μετασχηματίζεται εἰς
25 τὸ ἦδος ψιλούμενον· ὥς περ τὸ ἡμέρα ἦμαρ ψιλούμενον, καὶ τὸ ἅμα δασυνόμενον εἰς τὸ ἄμυδις ψιλούμενον· οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ Ἰλιακῇ προσῳδίᾳ· Ἡρωδιανὸς a) ἐν τῷ συμποσίῳ φησὶ· ὅτι τὸ ἦδος βούλονται τινὲς δασύνειν· ἡμεῖς δὲ

a) Nota Herodiani fragmentum, cuius operae titulum a nemine, quod sciam, hucusque est memoriae traditum.

ἐκρίναμεν ὥστε μᾶλλον ψιλοῦσθαι· ἐπειδὴ τὰ εἰς ος a) λήγοντα οὐδέτερα δισύλλαβα ἀρχόμενα ἀπὸ φύσει μακρᾶς, θέλει ψιλοῦσθαι· οἷον αἶσχος· εὖχος· εὖδος· οὖδος· τὸ ἦθος οὖν ψιλοτέον· ὡς τροχαϊκὸν τῶν εἰς ος ληγόντων· παράγεται δὲ καὶ τοῦ ἤθω ἦθος.

ἐπεὶ τὰ χερείονα — ἐπειδὴ ὅλως τὰ χερείονα τῶν καλλιόνων πραγμάτων ἐπικρατέστερα.

V. 577. παράφημι — παραινῶ· συμβουλεύω· τὸ φημὶ καὶ τὸ εἶμι ἐν τῇ συνθέσει τὸν τόνον ἀναπέμπουσιν.

νοεούσῃ — φρονούσῃ· ἐκ τοῦ νέω τὸ κινῶ· ἐξ οὗ καὶ τὸ νόος.

V. 579. νεικείῃσι — κακολογίαις ὀνειδίζῃ· ἐκ τοῦ εἴκω τὸ ὑποχωρῶ· εἶκος καὶ νεῖκος καὶ νεικῶ περισπωμένως.

V. 580. ἀστεροπητής — ἀστραπτικός· ἀστραπὰς ποιῶν. αἱ διορθώσεις τῶν στίχων τούτων διάφοροι εἰσίν· οἱ μὲν γὰρ εἰς τὸ ἀστεροπητὴς ὑποστίζουσι στιγμήν· ἐκδεχόμενοι αὐτὸ ὑπευκτικὸν εἶναι ῥῆμα· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ μαλακοῖσι τελείαν· οἱ δὲ τῷ στυφελίξαι ὑποστίξαντες καὶ τὸ ἔστι καὶ τὸ μαλακοῖσιν ἐκδεχόμενοι συνεκδοχικῶς ὑπακούεσθαι τῷ στίχῳ τὸ ἐθέλῃσι· τοῦ ἀλλὰ παραλαμβανομένου ἀντὶ τοῦ δέ· ἵν' ᾖ ἡ ἔννοια τοιαύτη· σὺ δὲ τοῦτον ἐθέλῃσι θεραπεῦσαι· εἰς τὸ ἔσσεται ἡμῖν, τελείαν στίζουσιν· ἄλλοι δὲ ὑποστίζοντες τὸ στυφελίξαι καὶ τὸ ἔστιν; εἰς τὸ μαλακοῖσι τιθέασι τελείαν ἵν' ᾖ ἐλλεῖπον τῷ λόγῳ τὸ ὀφείλεις. Μαλακοῖσιν ἐκ τοῦ μαλάσσω μαλακός· τὸ δὲ μαλάσσω ἐκ τοῦ μάσσω, κατὰ πλεονασμὸν τῆς λα συλλαβῆς.

V. 584. ἀμφικύπελλον — ἀμφοτέρωθεν κοῖλον καὶ περι-

a) Eust. p. 154. sine ulla Herodiani mentione, sed tantum φέρεται δὲ καὶ κανὼν οὗτος· τὰ εἰς ος οὐδέτερα δισύλλαβα ἀρχόμενα ἀπὸ φύσει μακρᾶς, ψιλοῦσι τὸ κατάρχον φωνῆεν· οἷον εὖχος etc.

φερές· οἱονεὶ κύπελλον ἔνθα ὁ πηλὸς χεῖται· ὅθεν καὶ κάπηλος ὁ τὸν οἶνον πωλῶν. Γελοῖον δέ ἐστιν Ἥφαιστος ἀναπηδῶν, καὶ μιμούμενος Ἥβην καὶ Γανυμήδην, καὶ μεμνημένος ῥίψεως· πηλὸς οὖν ὁ οἶνος ἀπὸ τοῦ πάλλειν καὶ
5 κραδαίνειν τὴν κάραν.

V. 586. τέτλαθι — καρτέρησον· ὅτε κατεπράϋνε τὸν θυμὸν, τότε τὴν παραίνεσιν ἐπάγει.

V. 587. ἴδωμαι — θεάσωμαι· παρὰ τὸ ἴδω τὸ θεωρῶ, καὶ τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἴδωμαι.

10 V. 589. ἀργαλέος γάρ — χαλεπὸς γάρ ἐστιν ὁ Ζεὺς τῷ βουλομένῳ αὐτῷ ἀντιφέρεσθαι· ὅ ἐστιν ἐναντιοῦσθαι καὶ φιλονεικεῖν εἰς ἀπόδειξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Διός· τὸ ἤδη γὰρ καὶ τὰ ἑξῆς.

V. 590. ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα —
15 Ἡρακλῆς ἐξ Ἰλίου ἀνακομιζόμενος μετὰ τὴν γενομένην ὑπ' αὐτοῦ πόρθησιν τῆς Ἰλίου, ἐπὶ τῇ Λαομέδοντος ἀπάτῃ, παρόσον αὐτῷ ἀντὶ τῶν ἀθανάτων ἵππων, ὧν ὑπέσχετο, ἀντέδωκε θνητοὺς ἀπατήσας· κατ' ἐκεῖνο καιροῦ προσέσχε τῇ Κῷ τῆς Μεροπίδος χειμῶνι κατεχόμενος, κατὰ χόλον Ἥρας
20 μισούσης τὸν ἥρωα, διὰ τὸ πρότερον κατακοιμισάσης τὸν Δία· οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Κῶ θεασάμενοι αὐτὸν, καὶ ὡς ἄγριον θῆρα φοβηθέντες, ἐξήλασαν ἀπὸ τῆς πόλεως· ἐφ' ᾧ ἀγανακτήσας ὁ Ἡρακλῆς, ἐξεπόρθησε τὴν Κῶ. ἐπὶ δὲ τῇ τῆς Ἥρας κατακοιμήσει ὀργισθεὶς ὁ Ζεὺς, ἐν δεσμοῖς κατέσχε
25 τὴν Ἥραν· ἣν ἐπειρᾶτο τηνικαῦτα ὁ Ἥφαιστος λύειν, καὶ φωραθεὶς ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου ἐξεῤῥίφη καὶ εἰς Λῆμνον νῆσον πρὸ τῆς Θρᾴκης καταπεσὼν, χωλὸς ἐγένετο, ὥς φησιν ὁ ποιητὴς, διὸ καὶ ἱερὰ τοῦ θεοῦ ἡ Λῆμνος.

ἀλεξέμεναι — ἀλέξω· ἀλέξειν· καὶ Ἰωνικῶς καὶ Δωρι-
30 κῶς ἀλεξέμεναι, ὃ σημαίνει τὸ βοηθεῖν.

μεμαῶτα — προθυμούμενον· μετοχὴ τοῦ παρακειμένου·

ἀπὸ τῦ μεμῶ τοῦ σημαίνοντος τὸ προθυμοῦμαι· δευτέρας
συζυγίας τῶν περισπωμένων· μῶ· μήσω· μέμηκα· μεμηκὼς,
μεμακώς· καὶ ἐκθλίψει τοῦ κ μεμαώς.

V. 591. ῥίψε ποδός — ὅτι δύο ῥίψεις τοῦ Ἡφαίστου·
5 προτέρα μὲν ἡ ὑπὸ τὴν γένεσιν, ἡ ὑπὸ τῆς Ἥρας· δευτέρα
δὲ, ἡ ὑπὸ τοῦ Διὸς, διὰ τοὺς τῆς Ἥρας δεσμούς.

τεταγών — ἐκτείνας· ἀόριστος β'· τάζω τὸ τείνω καὶ
ἑλκύω· τάσω· τέταγα ὁ παρακείμενος· ὁ β' ἀόριστος ἔτα-
γον· ταγών· καί κατὰ πλεονασμὸν τεταγών.

10 ἀπὸ βηλῦ — ἀπὸ τῦ οὐρανοῦ· ἀπὸ γὰρ τῦ βεβηκέναι
τὺς θεὺς ἐπ' αὐτῷ, καὶ τὺς ἀστέρας κεῖθι βαίνειν εἴρηται·
τῷ δὲ τόνῳ καθάπερ οἱ Ἀριστάρχειοι, βηλὸν ὡς χωλὸν καὶ
πηλὸν προςφερόμενοι ἀποδιδόντες τὸν τῶν θεῶν βαθμόν·
ἕτεροι δὲ βῆλον εἶπον τὸν ἀνώτατον πάγον, καὶ περιέχοντα
15 τὸν πάντα ἀέρα· ἄλλοι τὴν περίοδον a) τοῦ αἰθέρους καὶ
τῶν ἄστρων· κοινῶς δὲ σημαίνει ὁ βηλὸς τὸν οὐδὸν τῆς
θύρας, ὃν καλοῦσι φλιάν· ὁ γὰρ ποιητὴς ὑποτίθεται τὸν
οὐρανὸν πύλας ἔχοντα· εἴρηται δὲ βηλὸς ἀπὸ τοῦ βαίνεσ-
θαι· ὡς καὶ ὁδὸς ἀπὸ τοῦ ὁδεύεσθαι· καὶ ὁ Πανύασις δὲ
20 τὰ πέδηλα βίολα λέγει· τινὲς κατὰ Χαλδαίους τὴν ἀνω-
τάτην τοῦ οὐρανοῦ περιφέρειαν· οἱ δὲ κατὰ Δρύοπας τὸν
Ὄλυμπον· ἄμηνον δὲ τὸν βατῆρα λέγειν· ἐκ τοῦ βῶ· βήσω,
βηλός.

θεσπεσίοιο — θεοσπέσιος καὶ κατὰ συγκοπὴν θεσπέσιος
25 ὃ σημαίνει τὸ θεῖον καὶ θαυμαστόν.

V. 593. κάππεσον — κατηνέχθην· κατέπεσον ἐν Λή-

a) Eust. p. 156. Βηλὸν δέ τινες τῶν ἀρχαίων ἐνταῦθα φασὶ τὴν πε-
ρίοδον τοῦ αἰθέρους καὶ τῶν ἀστέρων· ἕτεροι δὲ τὸν ἀνωτάτον καὶ πάντα
περιέχοντα ἀέρα· τινὲς δέ φασι τὸν τοιοῦτον βηλὸν, κατὰ Δρύοπας μὲν Ὄλυμ-
πον εἶναι· κατὰ δὲ Χαλδαίους, οὐρανόν.

μνῳ· ἡ δὲ Λῆμνος ἐστὶ Θρᾴκης ἱερὰ Ἡφαίστου, ἔχουσα δύο πόλεις, Ἡφαιστίαν καὶ Μύριναν.

ὀλίγος δέ τι θυμὸς ἐνῆεν — ἀντὶ τοῦ ὀλιγοψύχουν· εἰ δὲ ἐλαττοῦται τὸ θεῖον καὶ τέλεον ἐπιλείψει οὐδαμῶς·
5 καὶ γὰρ αὐχμῶν πλεοναζόντων ἐλαττοῦται καὶ μειοῦται τὸ ὑγρόν· ἀλλ' οὐκ ἐπιλείπει· τὸ δὲ ὅλον ἀλληγορία· λύει δὲ αὐτὴν εἰδήμων.

V. 594. Σίντιες — οἱ Λήμνιοι· ἀπὸ τοῦ σίνεσθαι καὶ βλάπτειν, ὄντες πειραταί· ἢ ὅτι δοκοῦσιν αὐτοὶ πρῶτον ἐπι-
10 νενοηκέναι τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ὅπλα· ταῦτα γὰρ ὁμολογουμένως βλάπτει.

V. 598. ἀφύσσων — ἀρυόμενος· ἀπαντλῶν· ἐκ τοῦ ἀφῶ, ἀφύω, ἀφύσσω.

V. 599. ἐνώρτο — διεγείρετο· παρατατικὸς παθητικός·
15 τὸ δὲ ὄρω, ὀρσῶ Αἰολικῶς· ὁ ἐνεστὼς ὄρσομαι, ὠρσόμην, ὤρσετο καὶ κατὰ συγκοπὴν, ὦρτο· ἔστι δὲ καὶ β' ἀόριστος, ὥς τινες φασίν.

V. 600. ποιπνύοντα — διακονοῦντα· μετοχικοῦ ἐνεστῶτος, καὶ παρατατικοῦ· πονῶ· πονύω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι
20 καὶ π ποιπνύω· καὶ ἄλλως· τὸ μετὰ πνεύματος καὶ σπουδῆς ποιεῖν τι. ἔχεται (sic) οὖν ὁ ποιητὴς καὶ τὸ πνοιῇ Βορέαο.

V. 601. ἐς ἠέλιον καταδύντα — ἕως ἡλίου δυσμῶν· Ἀττικισμὸς ἐστίν· ὡς τὸ, ἐς τρίτην ἥκειν.

V. 603. φόρμιγγος — κιθάρας· παρὰ τοῦ ὀρῶ· ὁρμῶ·
25 ὅρμος· ὁρμίσσω· φορμίσσω, φόρμιγξ· ἢ μεταθέσει τοῦ ρ φόρμυγξ· παρὰ τὸ προκεῖσθαι τῆς οἴμης· πρῶτον γὰρ ἐκιθάριζεν ὁ Ἀπόλλων, εἶτα ἐπῆγον τὴν ᾠδήν.

V. 604. μουσάων — τέσσαρες τέχναι ἀνατίθενται τῷ Ἀπόλλωνι· μουσική· τοξική· μαντευτικὴ καὶ ἰατρική· ὁ δὲ
30 λόγος, ὥς περ τῆς εὐωχίας ἐνδεεῖς οὐκ ἦσαν οἱ θεοὶ, οὔτε τῆς τοῦ Ἀπόλλωνος μουσικῆς ὁμοίως, οὔτε τῆς τῶν θεῶν

μουσῶν ᾠδῆς· αἵτινες Ἀπόλλωνος κιθαρίζοντος ἐκ διαδοχῆς καὶ παρὰ μέρος ᾖδον.

V. 607. ἀμφιγυήεις — ἀμφοτέροις τοῖς γύοις, ὅ ἐςι τοῖς ποσὶ χωλός. Τὰ εἰς εις λήγοντα ἀρσενικὰ διὰ τοῦ εντος κλί-
5 νεται· ἐρόεις ἐρόεντος· ἀμφιγυήεις ἀμφιγυήεντος· τολμήεις τολμήεντος· τελήεις τελήεντος· χαρίεις χαρίεντος· γίνεται δὲ παρὰ τὸ γῶ, γύω, γῦον· πρῶτος μὲν Ὅμηρος ἀρχὴν ἔδωκε τοῖς ἀπὸ τῶν μαθημάτων· εἰρηκὼς ἕκαςον τῶν θεῶν, ἴδιον οἶκον ἔχειν· ὅ ἐςι τῶν ἀςέρων· θεαὶ γὰρ καὶ αὐτοὶ διὰ
10 τὸ θέειν καὶ ὀξύτερον τῆς ἐνεργείας αὐτῶν.

V. 609. πρὸς ὃν λέχος — ὁ δὲ Ζεὺς φησὶν εἰς τὴν ἰδίαν κοίτην παρεγίνετο· Κρόνου γὰρ καὶ Ῥέας ἐγένοντο υἱοὶ ἄῤῥενες Ζεὺς, Ποσειδῶν καὶ Ἅδης· θυγατέρες δὲ τρεῖς· Ἑςία· Δημήτηρ· Ἥρα· τούτων φησὶν ἐπὶ τῆς τοῦ Κρόνου δυνα-
15 ςείας ἠράσθησαν· τὸν δὲ Δία καὶ Ἥραν ἐπ' ἐνιαυτὲς τριακοσίες ὥς φησί Καλλίμαχος ἐν β' αἰτιῶν· ὡς τὸ, - Ζεὺς ἐράτιζε τριηκοσίες ἐνιαυτούς - λάθρα δὲ τῶν γονέων ἀλλήλοις συνερχόμενοι, ἔσχον υἱὸν Ἥφαιςον· οὐχ ὁλόκληρον, ἑκατέρους δὲ τοὺς πόδας χωλόν· ὥς φησιν αὐτὸν καὶ ἀμφι-
20 γυήεντα· ὅτι δὲ λάθρα τῶν γονέων συνήρχοντο ἀλλήλοις, μαρτυρεῖ ὁ ποιητὴς λέγων· - εἰς εὐνὴν φοιτῶντες φίλους λήθοντο τοκῆας· - μετὰ δὲ τὴν τῶν Τιτάνων ὑπὸ Διὸς καθαίρεσιν καταταρταρωθέντος Κρόνου, Ζεὺς καὶ Ἥρα διαδεξάμενοι τὴν ἐν οὐρανῷ βασιλείαν, μέχρι καὶ νῦν θεῶν τε
25 καὶ ἀνθρώπων βασιλεύεσιν, ἀλλήλοις ἡρμοσμένοι· τῆς Ἥρας τελείας καὶ συζύγε προσαγορευμένης, παρόσον ἀδελφὴ μόνη ἀνδρὸς ἔτυχε τοιούτου· ἔσχε δὲ Ἥβην θυγατέρα. ἣν οἰνοχόον θεῶν παρίςησιν ὁ ποιητής.

V. 611. ἔνθα — ἐνταῦθα· τοπικὸν ἐπίῤῥημα - κά-
30 θευδε - ἐκοιμᾶτο· προπερισπαστέον· ὥς τε μὴ προστακτικὸν εἶναι, ἀλλ' ὁριςικὸν ἐνεργετικόν· ἐφύλαξεν ἡ συνήθεια

τὸν τόνον· διδάσκει δὲ μὴ χωρίζεσθαι ἄνδρα γυναικὸς ἐν κοίτῃ.

παρὰ δέ — παρ' αὐτὸν δέ· - Ἥρη - ἡ Ἥρα· ἰςέον ὅτι ἡ ῥαψῳδία αὕτη μόνη παραβολὴν οὐκ ἔχει.

5 χρυσόθρονος Ἥρη — βασιλίς· μᾶλλον δὲ ἐπειδὴ τὰ πρὸς τῷ αἰθέρι μέρη τȣ̃ ἀέρος γειτνιῶντα τῷ ἡλίῳ πυρώδη ἐςίν· ὁ γὰρ ποιητὴς ἀλληγορῶν τὸν χρυσὸν λαμβάνει ἐπὶ τοῦ πυρός.

Τέλος τῆς α′ Ὁμήρου ῥαψῳδίας.

ἹΣΤΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ἈΠΟΡΙΑΙ

ΤΗΣ Β' ΟΜΗΡΟΥ ῬΑΨΩΔΙΑΣ.

Vers. 1. Ἄλλοι μέν ῥά — οἱ μὲν δὴ λοιποί· ἔϛι δὲ
σύνδεσμος παραπληρωματικός· τινὲς ὅλοι a) γράφουσιν, ὡς
Ζηνόδοτος· λείπει δὲ τοῖς ἄρθροις ὁ ποιητής· διδάσκει δὲ
ὅτι καὶ θεοῖς πρὸς σκέψιν εὔθετος νύξ, τούς τε ἄρχοντας
5 οὐ παννυχίζειν δὲ, δεῖ καὶ παντὶ τρόπῳ τὰς ὑποσχέσεις
πληροῦν.

ἀνέρες — ἄνδρες· ὅτι μετὰ θεὸν ἄνθρωπος, καὶ ἀπὸ τοῦ
ἀνδρὸς τὸ πᾶν γένος· ἐκ τοῦ ἀνύω.

ἱπποκορυϛαί — ἐφ' ἵππων ὁπλιζόμενοι· ἢ οἱ ἵππȣς κο-
10 ρύσσοντες. τȣτέϛι πολεμικοί· ἢ ἀπὸ ἵππων μαχόμενοι·

V. 2. παννύχιοι — δι' ὅλης τῆς νυκτός· οὐκ ἄρα οὖν ὁ
Ζεὺς αἴτιος ἐγένετο τῆς ἀπάτης τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἐκείνȣ
μὴ ποιήσαντος τὸ κελευσθέν· εἰ γὰρ αὐτῷ ὄνειρος πανσυ-
δίῃ, ὅ ἐϛι σὺν πάσῃ τῇ ϛρατιᾷ, αὐτὸς δὲ χωρὶς Ἀχι-
15 λέως καὶ τῶν Μυρμιδόνων ἐξῆλθεν, οὗτοι δὲ ἡ μεγίϛη
δύναμις τῶν Ἑλλήνων ἦσαν, οὐδαμῶς αἴτιος τῆς ἀπάτης
αὐτοῦ ὁ θεός·

Δία δ' οὐκ ἔχε — πῶς ἐν τῇ α' εἰπὼν τὸν Δία καθεύ-
δειν, νῦν φησὶ Δία δ' ȣ̓κ ἔχε νήδυμος ὕπνος; καὶ ἐροῦμεν
20 ὅτι ἐπ' ὀλίγον μὲν ἐκαθεύδησε, καὶ οὐ διὰ πάσης νυκτὸς,
ὡς οἱ ἄλλοι, μεριμνῶν· ἢ καὶ ἄλλως ἐροῦμεν, ὅτι οὐ πάν-
τως ἐκοιμᾶτο, ἀλλὰ κατὰ τὸ σιωπώμενον ἀνεπαύετο· Θέτις

a) Cod. ὅλοι.

γὰρ αὐτὸν περικαλέσειν ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ λέγουσα — Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δή σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα — καὶ τὰ ἑξῆς.

νήδυμος — ὁ ἡδὺς ὕπνος· οὐ γὰρ παρὰ τὸ ἡδύς· λέξει γὰρ δασυνομένη οὐ συντίθεται τὸ ν· ἄλλοι δὲ, ὃς οὐ δυνατὸν ἀποδύσασθαι· ἢ ὁ βαθὺς παρὰ τὴν νηδύν· ἢ ὁ ἀνώδυνος, τούτου χάριν εἴρηται νήδυμος· ὅτι δὲ μετὰ τοῦ ν φησὶ - νήδυμος ἀμφιχυθείς.

V. 3. μερμήριζε — ἐμερίμνα, ἐνεθυμεῖτο εἰς μέρη ἐμερίζετο καὶ διανοίας· διάνοια μέν ἐστιν ἡ ἑδραῖα, μέριμνα δὲ ἡ μεριζομένη.

V. 3. 4. ὡς Ἀχιλῆα τιμήσῃ — εὐκτικὸν τὸ ἑξῆς ὑποτακτικὸν, ὡς τὸ χόλον τελέσειεν Ἀγαμέμνων· στικτέον δὲ ἐν τῷ νηυσίν· ἦλθε γὰρ τούτους μόνους ἀνελεῖν· διὸ φησὶν - ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν - ὥστε διωχθῆναι μέχρι νηῶν.

V. 5. ἥ δε δέ οἱ — αὕτη δὲ αὐτῷ πολλὰ προσκεψαμένῳ, ταύτην εὗρε χρειώδη βουλήν· ἔστι δὲ ὡς τό — ἕτερος δέ με ἔρυκε - καὶ αἱ δευτέραι φροντίδες σοφώταται.

φαίνετο — ἐφαίνετο· ἐκ τοῦ φῶ τὸ λογίζομαι.

V. 6. οὖλον ὄνειρον — νῦν τὸν ὀλέθριον· δηλοῖ δὲ καὶ τὸν προσηνῆ καὶ τὸν ὁλόκληρον, ὡς ἐν Ὀδυσσείᾳ φησίν - οὖλον ἄρτον ἑλών - δηλοῖ καὶ τὴν τῶν τριχῶν διαστροφήν· οὖλον ὄνειρον, οὐκ αὐτὸν ὀλέθριον ὄντα, ἀλλὰ τὸν ἐπ' ὀλέθρῳ πεμπόμενον· ἢ οὖλον τὸν ὑγιῆ· ὥς περ λέγεται, οὐλὴ τραύματος· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὑγίαινε· ὡς ἐν ἐκείνῳ - οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε· θεοί δέ τοι ὄλβια δοῖεν.

V. 7. καί μιν φωνήσας — καὶ αὐτὸν προσκαλεσάμενος ἤγουν ἐπὶ μὲν τοῦ αὐτόν, ὡς ἐνταῦθα, ἐπὶ δὲ τοῦ αὐτήν - καί μιν ἔτισ' ὡς οὔτις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη· - ἐπὶ δὲ τοῦ αὐτὸ - νῦν αὖτέ μιν υἷες Ἀχαιῶν· - ἐν παλάμαις φορέουσι - τὸ σκῆπτρον.

V. 8. βάσκ' ἴθι — πορεύε καὶ ἄπιθι· ἔςι γὰρ ἐκ παραλλήλου τὰ αὐτό· βάσκ' ἴθι Τυραννίων ὑφὲν ὡς ἄπιθι· ἄμεινον δὲ ταυτολογίαν εἶναι ἐμφαίνεσαν τὴν ἔμπηξιν· καὶ ἀλλαχῦ - ἔλθοι καὶ ἵκοιτο - καὶ Ἡρωδιανος τὸ ἴθι ἐνεςῶτα φησὶ νῦν· Ἐπαφρόδιτος δὲ ἀόριστον - ὡς ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε - καὶ πάνυ σφόδρα φασὶν Ἀττικοί. δέχεται δὲ καὶ ἴθι ἐπίῤῥημα παρακελεύσεως· ὡς ἴθ' ἐκάλυψεν· ὡς εἰδότως πᾶν κακόν.

V. 10. ἀτρεκέως — ἀληθῶς· διδάσκει τοὺς ἀγγέλες μὴ περαιτέρω τῶν ἀκουομένων περιεργάζεσθαι· ἀτρεκέως παρὰ τὸ τρέχω, τρεχὴς καὶ ἀτρεχὴς καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς κ ἀτρεκής· ὁ μὴ διατρέχων τὴν ἀλήθειαν.

V. 11. καρηκομόωντας — τὰς κεφαλὰς κομῶντας ἀνδρείας χάριν· τῶν Ἑλλήνων τὸ παλαιὸν ἀρετῆς ἕνεκα καὶ ἀνδρείας κομώντων τὰς κεφαλὰς, λέγει πρῶτον Θησέα ἀποκειράμενον τὴν ἐμπροσθίαν κόμην, εἰς Δῆλον, νῆσος δέ ἐστιν ἡ Δῆλος, ἀναθῆναι τῷ Ἀπόλλωνι· ἀπὸ τοῦ κομῶντας ἐν διαιρέσει κομόωντας.

V. 12. πανσυδίῃ — ἐν δοτικῇ διὰ τοῦ ν· ὡς ἀνστήτην κατὰ Ἀρίςαρχον, πανευδίῃ, πανσυδίῃ Δωρικῶς.

Ζητεῖται διὰ ποίαν αἰτίαν ψευδόμενον παρεισάγει ὁ ποιητὴς κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν τῆς Ἰλίε πορθήσεως τὸν Δία; καὶ φαμὲν ὅτι οὐ ψεύδεται· ἀλλ' Ἀγαμέμνων πεπλάνηται· ὁ μὲν γὰρ ἔφησε, θωρῆξαί ἑ κέλευε πανσυδίῃ· ὁ δὲ μέγιστον μέρος παραλιπὼν τὴν Ἀχιλέως συμμαχίαν, εἰκότως τῆς ἐλπίδος ἐσφάλη, μὴ νοήσας τὰς τοῦ θεῦ φωνάς·

νῦν γάρ κεν — ἀρτίως γὰρ ἂν· τοὺς τρεῖς χρόνους δηλοῖ - a) νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστί - νῦν ὤλετο πᾶσα - νῦν δὲ δὴ Αἰνείας (sic) βίη Τρώεσσιν ἀνάξει.

a) Eust. p. 164. hoc scholion citat, aitque — Ἰςέον γὰρ ὅτι τὸ

ἴλοι — λάβοι, πορθήσοι· ἀληθεύει δηλονότι ὁ ὄνειρος· εὐρυάγυιαν — πλατυάμφοδον· ἀγυιαὶ γὰρ τὰ ἄμφοδα. ἐκ τοῦ ἄγω καὶ τοῦ εὖρος· τὸ πλάτος, εὐρυάγυια· ἢ παρὰ τὸ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ.

5 V. 13. - 14. ἀμφὶς φράζονται — χωρὶς ἀλλήλων βουλεύονται· διχογνωμοῦσι περὶ τῆς Ἰλίου· οὐκέτι γὰρ οἱ τὸν Ὄλυμπον οἰκοῦντες θεοὶ διάφορα φρονοῦσιν· οἱ μὲν τὰ ὑπὲρ Τρώων, οἱ δὲ τὰ ὑπὲρ Ἑλλήνων· ἐκ τοῦ φρῶ φράζω, ὡς χῶ χάζω.

10 V. 20. Νέστορι — Ζητεῖται a) διατί ὁ ὄνειρος μάλιστα τῷ Νέστορι ὁμοιοῦται; ἐροῦμεν ὅτι μάλιστα αὐτὸν ἐτίμα Ἀγαμέμνων· φησὶ γάρ - τοιοῦτοι μὲν εἰ συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν τῷ καὶ τάχ' ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος - ἢ ὅτι σύμβουλος ἦν τῶν Ἑλλήνων· ἵνα οὖν ταχέως πείσῃ
15 τὸν Ἀγαμέμνονα, Νέστορι αὐτὸν εἴκασεν.

V. 42. μαλακόν — ἁπαλὸν, τρυφερόν· παρὰ τὸ μαλάσσω· εἴρηται δὲ χιτὼν τὸ ἱμάτιον, παρὰ τὸ οἱονεὶ χεῖσθαι καὶ περιχεῖσθαι αὐτὸ τῷ σώματι. Ἰστέον b) δὲ ὅτι ἐπὶ μὲν ἀνδρὸς χιτῶνα λέγει, ἐπὶ δὲ γυναικὸς πέπλον.

20 νηγάτεον — νεωστὶ κατεσκευασμένον, ἢ νενησμένον· ὥσπερ παρὰ τὸ τείνομαι τατὸς γίνεται, καὶ γατὸς καὶ νεήγατος· καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ ε νηγάτεος· νηγάτεον δὲ ἢ ἀγέννητον ἢ λεπτὸν, ἢ νεάγατον νεωστὶ γεγονός· δηλοῖ δὲ ὁ χιτὼν παρ' αὐτῷ καὶ τὸν σιδηροῦν.

25 V. 43. περὶ δὲ μέγα βάλλετο φάρος — τὸ μέγα τῷ

νῦν κατὰ τοὺς παλαιοὺς τοὺς τρεῖς χρόνους δηλοῖ, τὸν ἐνεστῶτα· οἷον - ἢ γὰρ ἂν Ἀτρείδη νῦν ὕστατα λωβήσαιο. καὶ τὸν παρῳχημένον, ὡς τό - νῦν ὤλετο πᾶσα Ἴλιος κατ' ἄκρης. καὶ τὸν μέλλοντα, οἷον - νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει - etc. a) Hoc scholion in margine ad textum extat. b) Eust. p. 170. Σημειοῦνται δὲ οἱ παλαιοὶ, ἐπὶ ἀνδρὸς τὸν χιτῶνα λέγεσθαι, καθάπερ τὸν πέπλον ἐπὶ γυναικός.

μεγέθει τοῦ ἱματίυ καὶ τὸ τοῦ φοροῦντος αὐτὸ συνεμφαίνεται μέγεθος. μέγα δὲ καὶ παχὺ τὸ ἱμάτιον· πρεπῶδες δὲ ϛολὴ τῷ ἐπιβουλὴν ἀξιόντι, ἡνίκα δ' ἐπὶ πολέμυ ὄμματα καὶ κεφαλὴν, ἡνίκα δὲ ἐπισκοπὴν τὴν λεόντινον. τὸ δὲ φά-
5 ρος καὶ ἐπὶ γυναικῶν.

φάρος — ἱμάτιον· παρὰ τὸ φέρεσθαι, ἢ τῇ ὑφῇ ἀρηγέναι.

V. 44. ποσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν — ὑπὸ δὲ εὐτραφέσι καὶ λιπαροῖς ποσὶν ἢ παραλειφομένοις ἐν τῷ ὑποδεῖσθαι, ἢ λαμπροῖς κατὰ ἀντίφρασιν.

10 πέδιλα — παρὰ τὸ περιελεῖσθαι αὐτὰ τοῖς ποσὶν, ὅ ἐϛι περιτίθεσθαι· ἢ παρὰ τὴν ἕλην, τὰ τοὺς πόδας θερμαίνοντα.

V. 45. ξίφος — τὴν καλουμένην σπάθην· σπάθη παρὰ τὸ σπᾶσθαι αὐτὴν τῆς θήκης.

ἀργυρόηλον — ἀργυροῖς ἥλοις πεπαρμένον· ἢ παρέλκει
15 τὸ ἐπίθετον, ἢ μεμιγμένους ἔχον χρυσῦς.

V. 46. ἄφθιτον — ἀδιάφθαρτον, αἰώνιον· ὅτι ὑκ ἐδόθη ἐκ γένυς ἑτέρῳ.

V. 48. ἠὼς μὲν ῥά — ἡ ἡμέρα μὲν δή· παρὰ τὸ ἄω, τὸ λάμπω· ἐξ οὗ ἄος, καὶ αὖος καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ
20 αὖγος, καὶ αὐγή· ἐκ δὲ τοῦ ἄος ἠώς, κατὰ τροπὴν τῦ ο μικροῦ εἰς ω μέγα.

προσεβήσατο μακρὸν ὄλυμπον — προσῆλθε τῷ μεγίϛῳ ὀλύμπῳ· τουτέστιν ἀνέτειλε πρὸς ἕω· ὄνειρος ἀληθὴς πεπτομένων τῶν σιτίων.

25 V. 53. ἷζε — ἐκάθιζε· καθίδρυνεν· ἡ κοινὴ τὸ ἷζε συϛέλλει· φθάνει a) δὲ τὴν Λακαίνων πολιτείαν βουλὴν γερόντων, καὶ δύο βασιλεῖς λέγων· γέγονε δὲ παρὰ τὸ ἵζω, τοῦτο δὲ παρὰ τὸ ἕζω· τοῦτο παρὰ τὸ ἕω τὸ καθέζομαι.

a) Eust. p. 172. Εἰ δὲ σεμνὸν τῶν Λακαίνων ἡ τῶν γερόντων βουλὴ, καὶ οἱ δύο βασιλεῖς, φθάνει τὴν τοιαύτην πολιτείαν ὁ ποιητὴς προειδώς.

V. 55. ἠρτύνετο — παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω, ἀρτῶ, ἀρτύω, καὶ ἀρτύνω.

V. 56. ἐνύπνιον — κατὰ τοὺς ὕπνους ὀνομαστικὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ἐνυπνίως· ἔστι δὲ καὶ ὄνομα· Κρατῖνος -
5 Θράττει μὲν τὸ ἐνύπνιον.

V. 58. εἶδος τε — τὸν τῆς ὄψεως χαρακτῆρα. ἀληθῆ γὰρ δοκοῦσιν ὅσα θεοὶ φησὶν ἀξιόλογοι ἄνδρες διδάσκουσι λέγειν.

V. 73. πειρήσομαι — ἀπόπειραν λείψομαι· ἀπόπειραν δὲ
10 τοῦ πλήθους λαμβάνει ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων, κατὰ τὸ παλαιὸν ἔθος, βουλόμενος μαθεῖν πότερον γνώμῃ οἰκείᾳ πολεμοῦσιν, ἢ ἀνάγκῃ.

ἣ θέμις ἐστίν — ὡς νενόμισται καὶ ὡς προσῆκον ἐστίν· ἀντὶ τοῦ ὡς τὸ ἣ, διὸ καὶ δασύνεται.

15 V. 74. πολυκλήϊσι — πολυκαθέδροις. κληῖδες γὰρ καλοῦνται, αἱ τῶν ἐρεσσόντων καθέδραι — καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι — Διατί ἀστρατηγητικῶς φεύγειν τοῖς ὄχλοις προστάσσει ὁ Ἀγαμέμνων; ῥητέον· τῇ μεταγωγῇ τῶν πραγμάτων νεωτέρας τὰς ψυχὰς ποιῆσαι ἠβουλήθη, ὅπως ἐπι-
20 θυμίᾳ τῶν πατρίδων τέμωνται τὸν χρόνον τοῦ πολέμου.

V. 80. ἔνισπεν — εἶπεν· οἷς γὰρ οἰκεῖον τὸ μεριμνᾷν, τούτοις ἀληθεῖς αἱ φάνσεις· καὶ ὧν ἡ ἀτυχία κίνδυνον φέρει, οὐκ ἂν ψεύσαιτο.

Ζητεῖται διατί πόλακα τὸν Νέστορα παρεισάγει Ἀγαμέ-
25 μνονος λέγοντος, εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος; ῥητέον οὖν ὅτι φιλοσόφου ἐνθυμήματι χρῆται, πιστεύσας τῷ ὀνείρῳ. ὁποῖον τί Μένανδρος ἐπεφώνει εἰπών - ἃ γὰρ μεθ' ἡμέραν τίς ἐσπούδασε, ταῦτ' εἶδεν νύκτωρ - εἰδὼς οὖν ἐνθυμούμενον τὰ τοῦ πολέμου τὸν Ἀγαμέμνονα, εἰκότως
30 ἀληθῆ εἴρηκε τὸν ὄνειρον εἶναι.

V. 81. καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον — ἢ Ἀττικῶς πλεο-

νάζει, ἢ ἐπιψευδεῖς οἱ ὄνειροι· διοτρεφεῖς δὲ καὶ ἀγχίθεοι οἱ βασιλεῖς.

V. 87. ἠΰτ' ἔθνεα — πρώτη δὲ αὕτη παραβολὴ τῷ ποιητῇ· συγγενὲς δὲ ποιητικῶς τὸ ζῶον διὰ τὸν μόχθον, καὶ
5 τὸ γλυκὺ καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ κηρίου. ἡ μὲν οὖν φαλαγγηδὸν γενομένη πρόσοδος, εὖ ἔχει· ὡπλισμένοί τέ εἰσι κέντροις, ὑπήκοοί τε καὶ αὗται εἰσί· καὶ ἐπὶ ἔργον ἐξίασιν οὐχ ὡς αἱ γέρανοι. φιλάλληλοί τε εἰσί· μεταβαίνουσί τε πολλὰς ἀρχὰς κτήσεως ποιοῦσαι.

10 V. 92. ἠϊόνος — αἰγιαλοῦ· ἀπὸ τοῦ ἀΐσσω, ἀΐων· ὄνομα ῥηματικὸν ἀΐονος, καὶ τροπῇ Ἰωνικῇ τοῦ α εἰς η, ἠΐονος· ἐν ᾧ τὰ κύματα προσκλῶνται ὁρμώμενα.

V. 95. τετρήχει — ἀπὸ τοῦ ταράσσω. οὗ ὁ παρακείμενος τετάραχα· καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ αὔξησιν Ἰωνικὴν τοῦ α
15 εἰς η, τέτρηχα, καὶ ὁ ὑπερσυντελικὸς ἐτετρήχειν, καὶ ὁ μέσος παρακείμενος τέτρηγα· καὶ τετρηγώς.

V. 96. ἐννέα δέ σφεας — ἐννέα δὲ αὐτοὺς οἱ τῶν ἐννέα γερόντων a), Ὀδῖος, Αἴαντος· οἱ περὶ Ταλθύβιον καὶ Εὐρυβάτην, Ἀγαμέμνονος· Εὐρυβάτης Ὀδυσσέως· Ἀσφαλίων
20 καὶ Ἐτεωνεύς Μενέλαος· Θοώτης Νέστορος.

V. 102. Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διῒ Κρονίωνι - τοῦτο καὶ τὰ ἑξῆς ἄχρι τοῦ - αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι - καλεῖται κλίμαξ b)· τὸ λῆγον γὰρ τῆς διανοίας ἀρχὴ γίνεται τῶν ἑξῆς - δίδωσι δὲ ὁ Ἥφαιστος τῷ μὲν

a) Locus undique corruptus incuria librarii, ab Eust. p. 180. restituitur, qui hoc vetustam scholion citat. Τινὲς δὲ πειρῶνται καὶ ἱστορικῶς ἀποκαθιστᾶν τὴν τῶν κηρύκων τούτων ἐννεάδα· λέγοντες ὅτι, Ταλθύβιος καὶ Εὐρυβάτης, Ἀγαμέμνονος κήρυκες· Ὀδῖος Αἴαντος· Εὐρυβάτης ἕτερος Ὀδυσσέως· Ἀσφαλίων καὶ Ἐτεωνεὺς, Μενελάου· συγκαταριθμοῦσι δὲ αὐτοῖς καὶ Στέντορα τὸν εὐρυβόαν· οὗπερ Ὅμηρος ἐν τοῖς ἑξῆς μεμνήσεται καὶ τὸν Θοώτην. b) Eust. p. 181. Τὸ δὲ σχῆμα τοῦ ῥηθέντος χωρίου, κλίμακα καὶ κλιμακωτὸν λέγουσιν οἱ παλαιοί.

Διὶ τὸ σκῆπτρον ὡς βασιλεῖ· τῷ Ἑρμῇ δὲ πάλιν ὁ Ζεὺς ὡς κήρυκι.

V. 103. διακτόρῳ — διάγοντι τὰς ἀγγελίας τὰς τῶν θεῶν· ἢ διακτόρῳ καὶ σαφεῖ κατὰ τὸ λέγειν· εἰ τῷ διαγ-
5 γέλλοντι καὶ σημαίνοντι, καὶ διακονῦντι τὰς ἐργασίας.

ἀργειφόντει — ἀργῷ καὶ καθορῶ φόνε· εἰρηνικὸς γὰρ ὁ Θεός· ἢ ὥς τινες κατ' ἐπώνυμον· ὅ ἐςιν ἐξ αἰτίας τοιαύτης· Ἰοῦς τῆς Ἰνάχου θυγατρὸς τοῦ Ἀργείων βασιλέως Ζεὺς ἐρασθεὶς, καὶ γνοὺς αὐτὴν, μετέβαλεν αὐτὴν εἰς βοῦν,
10 διὰ τὸν τῆς Ἥρας ζῆλον· Ἥρα δὲ αἰτησαμένη αὐτὴν παρὰ Διὸς, καὶ λαβῦσα, ἐπέςησεν αὐτῇ φύλακα Ἄργον τὸν πανόπτην καλέμενον· ἐπειδὴ κατὰ παντὸς τῦ σώματος εἶχεν ὀφθαλμύς· κελευσθεὶς δὲ Ἑρμῆς ὑπὸ Διὸς κλέψαι ταύτην βῦν, ἐπειδὴ λαθεῖν οὐκ ἠδύνατο τὸν Ἄργον, λίθῳ βαλὼν
15 ἀπέκτεινε· καὶ ἐντεῦθεν Ἀργειφόντης ἐκλήθη. τῇ δὲ Ἰοῖ ἡ Ἥρα ὡςανεὶ βοῒ οἶςρον ἐμβάλλει· ἡ δὲ ἐκ τῆς ὀδύνης, πρῶτον ἦλθεν ἐπὶ τὸν ἀπ' ἐκείνης Ἰόνιον κόλπον κληθέντα. ἔπειτα διὰ τοῦ καλεμένε πρότερον Θρακίε πόρε, νῦν ἀπ' ἐκείνης βοσπόρε, ἐλθῦσα, καὶ ἄλλοις δὲ διαφόροις τόποις
20 πλανηθεῖσα, ἦλθεν εἰς Αἴγυπτον· ὅπε τὴν ἀρχαίαν μορφὴν ἀπολαβοῦσα, τίκτει παρὰ τῷ Νείλῳ Ἔπαφον· ἡ δὲ ἱςορία πλατύτερον κεῖται παρὰ Ἀπολλοδώρῳ ἐν δευτέρῳ.

V. 104. Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκε Πέλοπι πληξίππῳ — Ἱπποδάμεια ἡ Οἰνομάε θυγάτηρ ἐρασθεῖσα Πέλοπος, Μύρ-
25 τιλον τὸν Ἑρμῦ μὲν υἱὸν, ἡνίοχον δὲ τοῦ ἑαυτῆς πατρὸς, ἔπεισε τῇ κατὰ τῦ πατρὸς νίκῃ συνεργῆσαι, καὶ τὺς ἵππυς τῆς εἰς τὸ τρέχειν ὁρμῆς κατασχεῖν, βυλομένη τὸν Πέλοπα καὶ τὺς ἵππυς λαβεῖν, καὶ τὸν ἑαυτῆς γάμον· ἔκειτο γὰρ τῷ νικήσαντι ἔπαθλον ὁ ταύτης γάμος, νικηθέντι δὲ θάνα-
30 τος· ἀγωνιζομένων δὲ αὐτῶν, ὁ Οἰνόμαος ἐκπίπτει τῦ ἅρματος, οὐ γὰρ αἱ χοινικίδες τοὺς ἐμβόλυς κατίσχον· τοῦτο

πανουργήσαντος τοῦ Μυρτίλου· γνοὺς δὲ τὴν ἐπιβουλὴν ὁ Οἰνόμαος, ἀρὰς ἔθηκεν κατὰ Μυρτίλου ὅπως ἀπόληται ὑπὸ Πέλοπος· ὃ καὶ γέγονε· διαβαινόντων γὰρ αὐτῶν διὰ τοῦ Αἰγαίου πελάγους, καὶ διψησάσης τῆς Ἱπποδαμείας, καταβὰς ἐκ τοῦ ἅρματος ὁ Πέλοψ, ἐζήτει ὕδωρ κατὰ τῆς ἐρήμου· κατ᾽ ἐκεῖνο δὲ καιροῦ ἡ Ἱπποδάμεια ἐρασθεῖσα Μυρτίλου, ἐδέετο μὴ παριδεῖν· ἀντιπόντος δὲ αὐτοῦ καὶ τοῦ Πέλοπος παραγενομένου, φθάνει ἡ Ἱπποδάμεια, κατηγορήσασα τοῦ Μυρτίλου ὡς βιασαμένου αὐτὴν, καὶ Μύρτιλον Πέλοψ ἀπὸ τοῦ ἅρματος ὠθεῖ εἰς τὸ πέλαγος· αὐτὸς δὲ αὐτῇ ἡνιοχεῖ· ὅθεν τὸ μὲν πέλαγος Μυρτῷον ἀπὸ Μυρτίλου, ὁ Πέλοψ δὲ πλήξιππος ἐκλήθη ἔκτοτε διὰ τὴν τῶν ἵππων αὐτουργίαν.

Ἑρμείας εὐλόγως διὰ τοῦ ει διφθόγγου γράφεται· γίνονται γὰρ τοιαῦται παραγωγαὶ διὰ τὸ ιας καὶ εας. Καὶ οἶμαι τὰ διὰ τὸ ιας διὰ τοῦ ι μόνου γράφεσθαι. εἰ δὲ εὑρεθεῖεν ἔχοντα τὴν ει δίφθογγον, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ε ἐστὶ τοῦ παρειά· ἐκ γὰρ τοῦ παρειὰ ἔχει τὴν ει δίφθογγον. Γέγονεν οὖν ἀπὸ τοῦ ἐρέω, ἐρέας, καὶ ἑρμέας κατὰ πλεονασμὸν τοῦ μ. ὡς ἐν τῷ φάλευρον· μοχλόν· χερμάδιον· τέκμωρ· ἀχυρμαί· μείραξ· μία· ὀσμή· ἐρίζω· ἐριζαίνω· ἐριδαίνω· σκυδμαίνω – Ἥρη μὴ δὴ πάντα ἀποσκύδμαινε θεοῖσιν – ἀμβροσίη – διὰ τοῦ α παρὰ τῷ ποιητῇ, Αἰνείας, Αὐγείας.

V. 105. αὐτὰρ ὃ αὖτε Πέλοψ — ὁ δὲ Πέλοψ πάλιν ἔδωκε τῷ Ἀτρεῖ· μέγα πρὸς ἀρχὴν παρασκευὴ πολυχρόνιος, καὶ παλαιὸν τροφῆς ἀξίωμα – Πέλοψ ἐκ προτέρας γυναικὸς ἔχων παῖδα Χρύσιππον, ἔγημεν Ἱπποδάμειαν τὴν Οἰνομάου· ἐξ ἧς ἱκανῶς ἐπαιδοποίησεν· ἀγαπωμένου δὲ ὑπ᾽ αὐτοῦ σφόδρα τοῦ Χρυσίππου, ἐπιφθονήσαντες ἥ τε μητρυιὰ καὶ οἱ παῖδες μή πως τὰ σκῆπτρα αὐτῷ καταλείψῃ, θάνατον ἐπεβούλευσαν· Ἀτρέα καὶ Θυέστην τοὺς πρεσβυτέρους τῶν παίδων εἰς τοῦτο προστησάμενοι· ἀναιρεθέντος δὲ τοῦ Χρυ-

σίππου, Πέλοψ ἐπιγνοὺς, ἐφυγάδευε τοὺς αὐτόχειρας τῆς σφαγῆς γενομένους παῖδας· ἐπαρασάμενος αὐτοῖς καὶ τῷ γένει αὐτῶν ἀναιρεθῆναι· οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ἀλλαχῆ ἐκπίπτουσι τῆς Πίσσης· τελευτήσαντος δὲ τοῦ Πέλοπος, Ἀτρεὺς
5 κατὰ τὸ πρεσβυτέριον σὺν πολλῷ στρατῷ ἐλθὼν, ἐκράτησε τοῦ τόπου· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἑλληνικῷ·

V. 106. πολύαρνι Θυέστῃ — πολυθρέμμονι, πλουσίῳ· Ἀτρεὺς ὁ Πέλοπος τῆς Πελοποννήσου βασιλεύων, ηὔξατο ποτὲ ὅ, τι ἂν κάλλιστον ἐν τοῖς ποιμνίοις αὐτοῦ γεννηθῇ, τοῦτο
10 Ἀρτέμιδι θῆσαι· καὶ γεννηθείσης αὐτῷ χρυσῆς ἀρνὸς, μετημέλησε τῆς εὐχῆς· καὶ καθείρξας αὐτὴν εἰς λάρνακα, ἐφύλαττε· μέγα δέ τι φρονῶν ἐπὶ τῷ κτήματι, κομπάζει κατὰ τὴν ἀγοράν· ἀνιώμενον δὲ ἐπὶ τούτῳ Θυέστην, ἀπελθόντα ὡς ἐρῶντα, λέγεται πεῖσαι Ἀερόπην ἐκδοῦναι αὐτῷ τὸ κτῆ-
15 μα· λαβόντα δὲ ἀντιπεῖν τῷ ἀδελφῷ, ὡς δεόντως περὶ τούτου κομπάζει· αὐτὸς δὲ ἔλεγεν ἐν τῷ πλήθει δεῖν καὶ τὴν βασιλείαν ἔχειν τὴν χρυσῆν ἄρνα ἔχοντα. τοῦτο δὲ ὁμολογοῦντος καὶ Ἀτρέως, Ζεὺς Ἑρμῆν πέμπει πρὸς τὸν Ἀτρέα συνθέσθαι λέγων περὶ τῆς βασιλείας· καὶ δηλοῦν τὰ περὶ
20 τῆς ἀνατολῆς· διότι μέλλει ποιεῖσθαι τὴν ἐναντίαν ὁδὸν ὁ ἥλιος· συνθεμένου δὲ περὶ τούτων, ὁ ἥλιος τὴν δύσιν εἰς ἀνατολὴν ἐποιήσατο· ὅθεν ἐκμαρτυρήσαντος τοῦ δαιμονίου τὴν Θυέστου πλεονεξίαν, τὴν βασιλείαν Ἀτρεὺς παρέλαβε καὶ Θυέστην ἐφυγάδευσεν.
25 V. 107. αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι — Θυέστης κατέλειπε θνήσκων Ἀγαμέμνονι τὸ σκῆπτρον· Ἀτρεὺς βασιλεύων τῆς Πελοποννήσου, ἔχων ἐκ Ῥεύσης τῆς Ἐρεχθέως θυγατρὸς, ἢ ὥς τινες τῆς Τελέστορος ἢ Ἀερόπης τῆς Ἀτρεκέως, a) Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον, μέλλων δὲ τελευτᾶν

a) Ita omnino codex, qui tamen binas lacunas, ab editoribus scholiorum homericorum heic cruce vel asterisco signatas, instaurat.

τὸν βίον, σπεισάμενος πρὸς τὸν ἀδελφὸν τὴν ἔχθραν, παραδίδωσιν αὐτῷ τὴν βασιλείαν· ἵνα Ἀγαμέμνονι ἀνδρωθέντι ἀποδῷ· ὁ δὲ πιϛῶς ποιήσας, ἀποδίδωσιν.

αὐτὰρ ὃ αὖτε Θυέϛ' Ἀγαμέμνονι — ἀντὶ τοῦ Θυέϛης,
5 ἢ ἀντὶ τοῦ Θυέστα, ἵν' ᾖ Θυέστα ἡ εὐθεῖα· μεταπλασμὸς δὲ τοῦτο καλεῖται, ὡς τὸ - μητίετα Ζεύς - χρῶνται δὲ αὐτῷ κατ' ἐξουσίαν οἱ ποιηταί· καί τοι τὸ α οὐκ ἔστι κατὰ κλητικὴν ἀρσενικῶς· ἢ νοήσομεν ὅτι κλητικὴν ἀντὶ εὐθείας εἶπε· πολλάκις γὰρ καὶ τοῦτο ποιεῖ.

10 V. 108. νήσοισι — νήσοις· νῆσος δέ ἐστιν ἡ περιετειχισμένη ὑπὸ θαλάσσης πανταχόθεν, ἔχεσα ἐν αὐτῇ πολ'ς πόλεις ἢ καὶ ὀλίγας· ἴσως δὲ εἴρηται ἀπὸ τῆ ὀρνέε τῆς νήσσης, ἥτις καὶ αὐτὴ διαπαντὸς τοῖς κύμασι τῶν ὑδάτων νήχεται, μίαν μόνην ἔξοχον ἔχουσα ἐπὶ τὴν ξη-
15 ρὰν εἰ τύχοι.

V. 117. πολλάων — πολλῶν· ἔϛι δὲ ὁ τρόπος ἐπέκτασις, ἴδιος Ἰώνων.

V. 131. ἐγχέσπαλοι — πάλλοντες καὶ κινοῦντες τὰ δόρατα· πολεμικοί· ἔσειον δὲ αὐτὰ πρὸ τῆς ἀφέσεως· μήποτε
20 ἄρα εἴη κλασθέντα.

V. 132. μέγα — μεγάλως· συγκοπὴ ὁ τρόπος.

οὐκ εἰῶσιν — οὐ συγχωρῦσι βουλόμενον, ὅ ἐϛι δυνάμενον· ἡ δὲ διάλεκτος τοῦ οὐκ εἰῶσιν, Ἰάς.

V. 145. πόντε Ἰκαρίοιο — τοῦ Ἰκαρίε πελάγες· κεκλη-
25 μένε οὕτως ἀπὸ Ἰκάρε τῆ Δαιδάλε παιδὸς πεσόντος εἰς αὐτὸ, καὶ ἀπολομένε οὕτως. Μετὰ τὴν τῆς Πασιφάης πρὸς τὸν ταῦρον μίξιν, Δαίδαλος εὐλαβέμενος τὴν Μίνωος ὀργὴν, πτερωτὸς σὺν Ἰκάρῳ τῷ υἱῷ ἐκ Κρήτης ἐφέρετο· καταπεσόντος δὲ αὐτῆ παιδὸς εἰς τὸ ὑποκείμενον πέλαγος,
30 Ἰκάριον μετωνομάσθη· ὁ μέν τοι Δαίδαλος διαπτὰς εἰς Κάμικον τῆς Σικελίας, καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆ ἐκδεχόμενος.

ἔμενε παρὰ ταῖς Κωκάλου θυγατράσιν· ὑφ' ὧν ὁ Μίνως ἥκων ἐπ' ἀναζήτησιν τοῦ Δαιδάλου, ἀποθνήσκει· καταχυθέντος αὐτῷ ζεστοῦ ὕδατος· ἱστορεῖ Φιλοστέφανος καὶ Καλλίμαχος ἐν αἰτίοις.

5 V. 150. ἐπεσσεύοντο — ἐπήρχοντο, ἐπηκολούθουν· οὐκ ἀναστρεπτέον· αἱ γὰρ συναλειφόμεναι οὐκ ἀναστρέφονται, εἰ μὴ ἐπὶ τέλους κεῖνται, ῥῆμα δηλοῦσαι ἐκ τοῦ σῶ σύω, κατὰ πλεονασμὸν σεύω.

ὑπένερθεν — ὑποκάτωθεν.

10 V. 151. ἀειρομένη — εἰς ὕψος αἰρομένη· ἐκ τοῦ αἴρω· πλεονασμῷ τοῦ ε ἀείρω·

τοί δ' ἀλλήλοισι κέλευον — οὗτοι δὲ ἀλλήλοις παρακελεύοντο· ταυτέστιν εἷς ἕνα ἐσπούδαζεν·

V. 153. οὐρούς τε — ταφροειδῆ ὀρύγματα· δι' ὧν αἱ νῆες

15 καθέλκονται εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ τὰς ἀντλίας.

V. 155. ὑπέρμορα — ὑπὲρ τὸ εἱμαρμένον· ὀνοματικὸν ἐπίῤῥημα ὑπέρμορα.

νόστος — ἡ εἰς τὸν οἶκον ἀνακομιδὴ, παρὰ τὸ ἡδὺ καὶ γνήσιον τῆς πατρίδος· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐδεσμάτων.

20 ἐτύχθη — ἐγένετο· παρὰ τὸ τεύχω ἔλλειψις τοῦ ε· πολλάκις δὲ καὶ διὰ τοῦ υ· ὡς τέχνη.

V. 157. αἰγιόχοιο — τοῦ αἰγίδα ἔχοντος· αἰγὶς δέ ἐστιν ὅπλον τοῦ Διὸς ἡφαιστότευκτον· Ζεὺς Κρόνου καὶ Ῥέας γενόμενος, ἐν Κρήτῃ δὲ ἐπικληθεὶς αἰγίοχος διὰ τὸ αὐτόθι

25 τραφῆναι· ἢ ὥς τινες φασὶ, διὰ τὸ αἶγα ἀνελόντα, τὴν μὲν δορὰν ἀμφιάσασθαι· τοῖς δὲ κέρασιν εἰς τόξον χρήσασθαι· ὅθεν καὶ αἰγιδόχον τόπον τινὰ ἐν Κρήτῃ καλεῖσθαι ἱστορεῖ Εὐφορίων.

V. 159. νῶτα θαλάσσης — ἤτοι τὴν ἐμφάνειαν τῆς θα-

30 λάσσης· ἢ τὰ μεγέθη· ἰστέον ὅτι οὐδετέρως τὸ νῶτον, καὶ

τὸν βίον, σπεισάμενος πρὸς τὸν ἀδελφὸν τὴν ἔχθραν, παραδίδωσιν αὐτῷ τὴν βασιλείαν· ἵνα Ἀγαμέμνονι ἀνδρωθέντι ἀποδῷ· ὁ δὲ πιϛῶς ποιήσας, ἀποδίδωσιν.

αὐτὰρ ὃ αὖτε Θυέϛ' Ἀγαμέμνονι — ἀντὶ τοῦ Θυέϛης,
5 ἢ ἀντὶ τοῦ Θυέστα, ἵν' ᾖ Θυέστα ἡ εὐθεῖα· μεταπλασμὸς δὲ τοῦτο καλεῖται, ὡς τὸ - μητίετα Ζεύς - χρῶνται δὲ αὐτῷ κατ' ἐξουσίαν οἱ ποιηταί· καί τοι τὸ α οὐκ ἔστι κατὰ κλητικὴν ἀρσενικῶς· ἢ νοήσομεν ὅτι κλητικὴν ἀντὶ εὐθείας εἶπε· πολλάκις γὰρ καὶ τοῦτο ποιεῖ.

10 V. 108. νήσοισι — νήσοις· νῆσος δέ ἐστιν ἡ περιεταχισμένη ὑπὸ θαλάσσης πανταχόθεν, ἔχεσα ἐν αὐτῇ πολ'ς πόλεις ἢ καὶ ὀλίγας· ἴσως δὲ εἴρηται ἀπὸ τῦ ὀρνέυ τῆς νήσσης, ἥτις καὶ αὐτὴ διαπαντὸς τοῖς κύμασι τῶν ὑδάτων νήχεται, μίαν μόνην ἔξοχον ἔχουσα ἐπὶ τὴν ξη-
15 ρὰν εἰ τύχοι.

V. 117. πολλάων — πολλῶν· ἔϛι δὲ ὁ τρόπος ἐπέκτασις, ἴδιος Ἰώνων.

V. 131. ἐγχέσπαλοι — πάλλοντες καὶ κινοῦντες τὰ δόρατα· πολεμικοί· ἔσειον δὲ αὐτὰ πρὸ τῆς ἀφέσεως· πήποτε
20 ἄρα εἴη κλασθέντα.

V. 132. μέγα — μεγάλως· συγκοπὴ ὁ τρόπος.

οὐκ εἰῶσιν — οὐ συγχωρῦσι βουλόμενον, ὅ ἐϛι δυνάμενον· ἡ δὲ διάλεκτος τοῦ οὐκ εἰῶσιν, Ἰάς.

V. 145. πόντυ Ἰκαρίοιο — τοῦ Ἰκαρίυ πελάγυς· κεκλη-
25 μένυ οὕτως ἀπὸ Ἰκάρυ τῦ Δαιδάλυ παιδὸς πεσόντος εἰς αὐτὸ, καὶ ἀπολομένυ οὕτως. Μετὰ τὴν τῆς Πασιφάης πρὸς τὸν ταῦρον μίξιν, Δαίδαλος εὐλαβύμενος τὴν Μίνωος ὀργὴν, πτερωτὸς σὺν Ἰκάρῳ τῷ υἱῷ ἐκ Κρήτης ἐφέρετο· καταπεσόντος δὲ αὐτῦ παιδὸς εἰς τὸ ὑποκείμενον πέλαγος,
30 Ἰκάριον μετωνομάσθη· ὁ μέν τοι Δαίδαλος διαπτὰς εἰς Κάμικον τῆς Σικελίας, καὶ τὸν υἱὸν αὐτῦ ἐκδεχόμενος.

ἔμενε παρὰ ταῖς Κωκάλου θυγατράσιν· ὑφ' ὧν ὁ Μίνως ἥκων ἐπ' ἀναζήτησιν τῦ Δαιδάλε, ἀποθνήσκει· καταχυθέντος αὐτῷ ζεςῦ ὕδατος· ἱςορεῖ Φιλοςέφανος καὶ Καλλίμαχος ἐν αἰτίοις.

5 V. 150. ἐπεσσεύοντο — ἐπήρχοντο, ἐπηκολέθουν· οὐκ ἀναςρεπτέον· αἱ γὰρ συναλειφόμεναι οὐκ ἀναςρέφονται, εἰ μὴ ἐπὶ τέλυς κεῖνται, ῥῆμα δηλῦσαι ἐκ τοῦ σῶ σύω, κατὰ πλεονασμὸν σεύω.

ὑπένερθεν — ὑποκάτωθεν.

10 V. 151. ἀειρομένη — εἰς ὕψος αἰρομένη· ἐκ τῦ αἴρω· πλεονασμῷ τοῦ ε ἀείρω·

τοί δ' ἀλλήλοισι κέλευον — οὗτοι δὲ ἀλλήλοις παρακελεύοντα· ταυτέςιν εἷς ἕνα ἐσπούδαζεν·

V. 153. οὐρούς τε — ταφροειδῆ ὀρύγματα· δι' ὧν αἱ νῆες

15 καθέλκονται εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ τὰς ἀντλίας.

V. 155. ὑπέρμορα — ὑπὲρ τὸ εἱμαρμένον· ὀνοματικὸν ἐπίῤῥημα ὑπέρμορα.

νόςος — ἡ εἰς τὸν οἶκον ἀνακομιδὴ, παρὰ τὸ ἡδὺ καὶ γνήσιον τῆς πατρίδος· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐδεσμάτων.

20 ἐτύχθη — ἐγένετο· παρὰ τὸ τεύχω ἔλλειψις τοῦ ε· πολλάκις δὲ καὶ διὰ τῦ υ· ὡς τέχνη.

V. 157. αἰγιόχοιο — τοῦ αἰγίδα ἔχοντος· αἰγὶς δέ ἐςιν ὅπλον τῦ Διὸς ἡφαιςότευκτον· Ζεὺς Κρόνυ καὶ Ῥέας γενόμενος, ἐν Κρήτῃ δὲ ἐπικληθεὶς αἰγίοχος διὰ τὸ αὐτόθι

25 τραφῆναι· ἢ ὥς τινες φασὶ, διὰ τὸ αἶγα ἀνελόντα, τὴν μὲν δορὰν ἀμφιάσασθαι· τοῖς δὲ κέρασιν εἰς τόξον χρήσασθαι· ὅθεν καὶ αἰγιδόχον τόπον τινὰ ἐν Κρήτῃ καλεῖσθαι· ἱςορεῖ Εὐφορίων.

V. 159. νῶτα θαλάσσης — ἤτοι τὴν ἐμφάνειαν τῆς θα-

30 λάσσης· ἢ τὰ μεγέθη· ἰςέον ὅτι οὐδετέρως τὸ νῶτον, καὶ

τὰ νῶτα λέγει ὁ ποιητὴς πανταχοῦ, καὶ Ἡσίοδος· καὶ οὐκ ἀῤῥενικῶς τὸν νῶτον.

V. 161. Ἀργείην — τὴν Πελοποννησίαν· ἡ γὰρ Λακωνικὴ μέρος ἦν τὸ πέμπτον τῆς Πελοποννήσου, ὡς καὶ ἔμπροσθεν εἴρηται Ἄργος Ἀργεία.

V. 163. ἴθι — ἐκ τοῦ εἶμι τὸ πορεύομαι, ἔμεν. καὶ προστακτικὸν ἔθι· ἐκ ἄλογος δὲ καὶ τοῖς ἐνδόξοις ἡ χρειώδης ὑπηρεσία.

V. 164. ἀγανοῖς — προσηνέσι πραέοις. σεμνοῖς· ἢ ὑπάγεσθαι δυναμένοις· οὕτω γὰρ ἔδει μαλάσσειν τὸ σφριγῶδες τοῦ θυμοῦ· τὸ δὲ α πρὸ του γ ψιλοῦται· πλὴν τοῦ ἀγνὸς καὶ ἅγιος.

V. 171. ἄχος — λύπη· ἢ ἄφωνος ἀνία, ἣν ἔσχε Νιόβη.

V. 183. ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλεν — ἀπεδύσατο τὴν χλαμίδα διὰ τὸ μὴ ἐμποδίζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἱματίων.

V. 184. κήρυξ Εὐρυβάτης — ἰστέον δὲ ὅτι ἕτερος οὗτος ἐστὶν ὁ Εὐρυβάτης, καὶ ἕτερος ὁ Ἀγαμέμνονος, οὗ ἐμνήσθη ἐν τῇ α΄· ἕκαστος γὰρ τῶν βασιλέων εἶχεν ἰδίους κήρυκας.

V. 185. αὐτὸς δ' Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν — Ὀδυσσεὺς φησὶ παρὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος λαμβάνει τὸ σκῆπτρον. οὐχ' ἁπλῶς δὲ τοῦτο ποιεῖ, ἀλλ' ἵνα δοκῇ σὺν τῇ τοῦ βασιλέως γνώμῃ κρατεῖναι αὐτούς.

V. 186. ἄφθιτον — ἄφθαρτον ποιητικῶς τοῦτο πέπλασται· τὰ μὲν ἀθάνατον ἐπὶ τῶν ἐμψύχων οἱ φιλόσοφοι τάττουσι· τὸ δὲ ἄφθιτον ἐπὶ τῶν ἀψύχων.

V. 190. δαιμόνιε — αὕτη ἡ λέξις τῶν μέσων ἐστὶ καὶ δηλοῖ ἀμφότερα· ὅτε μὲν ἐπὶ ἐπαίνῳ λεγομένη· οἷον θεῖε. μακάριε μέγιστε καὶ ἀγαθὲ καὶ ἄριστε· ὅτε δὲ ἐπὶ ψόγῳ· οἷον ἄφρον καὶ μάταιε· ἢ χείριστε καὶ φαῦλε· ὅτε μὲν ἐν

φησὶ, Θεῷ προςφέρῃ, ἥσσονα λέγει ἢ κατὰ Θεόν· ὅτε δὲ ἀνθρώπῳ, ὑπερέχοντα ἀνθρώπου· ὡς δηλοῦσθαι ἥττονα μὲν Θεοῦ, μείζονα δὲ ἀνθρώπου.

οὔ σε ἔοικεν — οὔ σε πρέπει, ὦ βέλτιστε· ἡ ἀκριβὴς
5 ὀρθοτονεῖ· ἐγκλίνει δὲ ἡ κοινή.

V. 194. ἀκούσαμεν — ἠκούσαμεν μετρίως, ἵνα μὴ καταισχύνῃ τοὺς ἄλλους· τινὲς δὲ ἐν ἐρωτήσει· μὴ οὐκ ἠκούσαμεν; τὸ δὲ μὴ, διστακτικόν.

V. 199. ἐλάσασκεν — ἔπληττεν· οἱ μὲν θρασεῖς κολα-
10 ζόμενοι, ἐπαίρονται· πῶς οὖν δημόχαρίς τις Ὀδυσσεὺς φησίν; ἵνα ἐκεῖνοι ταύτων ἀκούοιεν, καὶ ἔκδηλος ἡ βουλὴ γένηται.

V. 204. κοίρανος — βασιλεύς· ἡγεμών· οὕτω γοῦν, ὅτι ἡ Περσῶν ἀρχὴ διὰ τῆς μοναρχίας μεγάλη ἐςί· καὶ οἱ
15 Ἀθηναῖοι ὁπότε πλείονας παρεῖχον τῷ ςρατεύματι ἡγεμόνας, ὡς ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς οἱ θ᾽ ἡττῶντο· ὁπότε δὲ δι᾽ ἑνὸς ἐποιοῦντο τοὺς ἀγῶνας, ἐνίκων, ὥς περ ἐν τῇ Κνίδῳ ὁ Κόνων τὸ τῶν Περσῶν (sic) ςρατόπεδον· ὅπου γε καὶ αὐτὰ τὰ σώματα ἡμῶν εἰ ἦσαν ἐξ ἑνὸς ςοιχείου, οὐκ ἄν
20 ποτε ἤλγουν· οὔτε γὰρ ἦν ὑφ᾽ οὗ ἀλγήσειαν ἓν ὄντα, ὥς φησιν ὁ θεῖος Ἱπποκράτης· καὶ ἐν ἑτέρῳ δὲ πάλιν ὁ αὐτὸς ἀνήρ· καὶ πᾶν τὸ πολὺ τῇ φύσει πολέμιον· τὰ γὰρ πολλὰ ἀλλήλοις ἀνθιςάμενα, ὥς περ πόλεμον ἐπιφέρει, ἐφ᾽ οὗ καὶ φθορὰ ἐπακολουθεῖ.

25 V. 205. ἀγκυλομήτεω — ἀγκυλομήτης ὁ Κρόνος ἐκλήθη· ἤτοι ὁ ἀγκύλα καὶ σκολιὰ βουλευσάμενος κατὰ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν παίδων, ὥς φησιν Ἡσιόδου μῦθος· τοῦ μὲν γὰρ τὰ αἰδοῖα τῇ ἅρπῃ ἀπέτεμε, τοὺς δὲ κατέπιεν· ἢ ἄγκυλα καὶ σκολιὰ πράγματα καὶ δυσχερῆ, τῇ μήτιδι περι-
30 λαμβάνων, κορόνους τὶς ὢν καὶ τέλειος νοῦς καὶ εἰδήμων τῶν σκολιῶν πραγμάτων, καὶ εὐμήχανος· δηλοῖ δὲ τὸ ἀγ-

τὰ νῶτα λέγει ὁ ποιητὴς πανταχῆ, καὶ Ἡσίοδος· καὶ οὐκ ἀῤῥενικῶς τὸν νῶτον.

V. 161. Ἀργείην — τὴν Πελοποννησίαν· ἡ γὰρ Λακωνικὴ μέρος ἦν τὸ πέμπτον τῆς Πελοποννήσου, ὡς καὶ ἔμπροσ-
5 θεν εἴρηται· Ἄργος Ἀργεία.

V. 163. ἴθι — ἐκ τοῦ εἶμι τὸ πορεύομαι, ἔμεν. καὶ προςακτικὸν ἔθι· ἴθι· ἄλογος δὲ καὶ τοῖς ἐνδόξαις ἡ χρειώδης ὑπηρεσία.

V. 164. ἀγανοῖς — προσηνέσι πραέοις. σεμνοῖς· ἢ ὑπά-
10 γεσθαι δυναμένοις· οὕτω γὰρ ἔδει μαλάσσειν τὸ σφριγῶδες τοῦ θυμοῦ· τὸ δὲ α πρὸ του γ ψιλοῦται· πλὴν τοῦ ἀγνὲς καὶ ἄγιος.

V. 171. ἄχος — λύπη· ἢ ἄφωνος ἀνία, ἣν ἔσχε Νιόβη.

V. 183. ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλεν — ἀπεδύσατο τὴν χλα-
15 μίδα διὰ τὸ μὴ ἐμποδίζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἱματίων.

V. 184. κήρυξ Εὐρυβάτης — ἰςέον δὲ ὅτι ἕτερος οὗτος ἐςὶν ὁ Εὐρυβάτης, καὶ ἕτερος ὁ Ἀγαμέμνονος, οὗ ἐμνήσθη ἐν τῇ α΄· ἕκαστος γὰρ τῶν βασιλέων εἶχεν ἰδίους
20 κήρυκας.

V. 185. αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδεω Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἐλθών — Ὀδυσσεὺς φησὶ παρὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος λαμβάν[illegible] τὸ σκῆπτρον. οὐχ' ἁπλῶς δὲ τ[illegible] ποιεῖ, ἀλλ' ἵνα δοκῆ [illegible] τῇ τοῦ βασιλέως γνώμη [illegible] αὐτούς.
25 V. 186. ἄφθιτον — [illegible] ποιητικῶς τοῦτο [illegible] ςαι· τὸ μὲν ἀθάνατον [illegible] ψύχων οἱ [illegible] ται· τὸ δὲ ἄφθιτον [illegible] ψύχων.

V. 190. δαιμόνιε [illegible] λέξις [illegible] δηλοῖ ἀμφότερα· ὅ[illegible]
30 μακάριε· μέγιςε [illegible] οἷον ἄφρον καὶ [illegible]

φησὶ, θεῷ προσφέρῃ, ἥσσονα λέγει ἢ κατὰ θεόν· ὅτε δὲ ἀνθρώπῳ, ὑπερέχοντα ἄνθρωπον· ὡς δηλοῦσθαι ἥττονα μὲν θεῦ, μείζονα δὲ ἀνθρώπε.

οὔ σε ἔοικεν — οὔ σε πρέπει, ὦ βέλτιστε· ἡ ἀκριβὴς ὀρθοτονεῖ· ἐγκλίνει δὲ ἡ κοινή.

V. 194. ἀκούσαμεν — ἠκούσαμεν μετρίως, ἵνα μὴ καταισχύνῃ τοὺς ἄλλους· τινὲς δὲ ἐν ἐρωτήσει· μὴ οὐκ ἠκούσαμεν; τὸ δὲ μὴ, διστακτικόν.

V. 199. ἐλάσασκεν — ἔπληττεν· οἱ μὲν θρασεῖς κολαζόμενοι, ἐπαίρονται· πῶς οὖν δημόχαρίς τις Ὀδυσσεύς φησίν; ἵνα ἐκεῖνοι τούτων ἀκούοιεν, καὶ ἔκδηλος ἡ βουλὴ γένηται.

V. 204. κοίρανος — βασιλεύς· ἡγεμών· οὕτω γοῦν, ὅτι ἡ Περσῶν ἀρχὴ διὰ τῆς μοναρχίας μεγάλη ἐςί· καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ὁπότε πλείονας παρεῖχον τῷ ςρατεύματι ἡγεμόνας, ὡς ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς οἱ θ' ἡττῶντο· ὁπότε δὲ δι' ἑνὸς ἐποιοῦντο τοὺς ἀγῶνας, ἐνίκων, ὥς περ ἐν τῇ Κνίδῳ ὁ Κόνων τὸ τῶν Περσῶν (sic) ςρατόπεδον· ὅπου γε καὶ αὐτὰ τὰ σώματα ἡμῶν εἰ ἦσαν ἐξ ἑνὸς ςοιχείε, οὐκ ἄν ποτε ἤλγει· [illegible] γὰρ ἦν ὑφ' οὗ ἀλγήσειαν ἓν ὄντα, ὥς φησιν ὁ θεῖος [illegible]άτης· καὶ ἐν ἑτέρῳ δὲ πάλιν ὁ αὐτὸς ἀνήρ· καὶ [illegible]ολὺ τῇ φύσει πολέμιον· τὰ γὰρ πολλὰ [illegible]α, ὥς περ πόλεμον ἐπιφέρει, ἐφ' οὗ καὶ

[illegible]ήτεω — ἀγκυλομήτης ὁ Κρόνος ἐκλή-
[illegible] καὶ σκολιὰ βουλευσάμενος κατὰ τοῦ
[illegible]ίδων, ὥς φησιν Ἡσιόδου μῦθος· τοῦ
[illegible] τῇ ἅρπῃ ἀπέτεμε, τοὺς δὲ κατέπιεν· ἢ
[illegible]πράγματα καὶ δυσχερῆ, τῇ μήτιδι περ[illegible]
[illegible]ς τὶς ὢν καὶ τέλειος νοῦς καὶ εἰδήμω[illegible]
[illegible]κτων, καὶ εὐμήχανος· δηλοῖ δὲ τὸ ἀγ-

κυλον παρὰ τῷ ποιητῇ τρία· τὸ σκολιὸν κατὰ βούλευσιν
ὡς ὅταν λέγῃ ἀγκυλομήτην τὸν Κρόνον· καὶ τὸ περιφερὲς
κατὰ τὸ σχῆμα, ὡς τὸ — ἄγκυλα τόξα — καὶ τὸ ἰσχυρὸν,
ὡς τὸ — ἄγκυλον ἅρμα.

5 V. 212. Θερσίτης δ' ἔτι μοῦνος — μόνος δὲ Θερσίτης.
Οἰνεῖ ἀμελήσαντι τῆς Ἀρτέμιδος θυσιῶν εἵνεκα, θεὸς ὀρ-
γισθεῖσα, ἔπεμψε τῇ πόλει σῦν ἄγριον· ἐφ' ὃν ἦλθε στρατεία
τῶν Ἑλλήνων ἀρίστων ἐπειδὴ καὶ ἐλυμαίνετο τὴν χώραν,
ὡς φησὶν αὐτὸς ὁ ποιητὴς ἐν τῇ ι'· μεθ' ὧν ἦν καὶ ὁ Θερ-
10 σίτης· ὃς δειλιάσας κατέλειψε τὴν παραφυλακὴν ἐφ' ἧς ἦν,
καὶ ἀπῆλθεν ἐπί τινα τόπον ὑψηλὸν, τὴν σωτηρίαν θηρώ-
μενος· ὀνειδιζόμενος δὲ ὑπὸ Μελεάγρου ἐδιώκετο· καὶ κατὰ
κρημνῶν πεσὼν, τοιοῦτος ἐγένετο, οἷον Ὅμηρος αὐτὸν πα-
ρίστησιν· ἱστορεῖ δὲ Εὐφορίων.

15 Τὸ σχῆμα ἐπένθεσις· ἐπένθεσις δέ ἐστι, διχρόνου φωνή-
ματος δίφθογγον ποιοῦντος τὴν συλλαβὴν πρόσθεσις· οἷον,
ὁδὸς οὐδὸς· ὄρος οὖρος· μόνος μοῦνος· ἐρετρία εἰρετρία· κό-
ραι κοῦραι.

Γινώσκειν μέντοι χρὴ ὅτι αἱ διχρόνων ἐπενθέσεις, τὰ
20 μὲν ψιλούμενα οὐ μεταβάλλουσιν εἰς δασέα· τὰ δὲ δασυ-
νόμενα ψιλοῦσιν.

Οἰνεὺς καὶ Ἄγριος ἀδελφοί, ὥς φησιν ὁ ποιητὴς ἐν τῇ ϑ'·
ἀλλ' ὁ μὲν Οἰνεὺς ἦν πατὴρ Μελεάγρου, ὁ δὲ Ἄγριος
Θερσίτου· μήτηρ δὲ Θερσίτου Δία. Ἐξήτηται δὲ διὰ ποίαν
25 αἰτίαν ὁ Θερσίτης ἐστράτευσεν εἰς Τροίαν τοιοῦτος ὤν· ῥη-
τέον οὖν ὅτι καὶ πᾶς στασιώδης ὤν, οὐκ ἀπελείφθη τῇ πα-
τρίδι· ἢ ὅτι καὶ ἐπεισόδιον πεποίηται, πρὸς τὸ ἐκ σκυθρωποῦ
εἰς ἱλαρότητα τὰς ψυχὰς ἀνακαλέσασθαι τῶν Ἑλλήνων·
ὥσπερ εἴληπται καὶ Ἥφαιστος γέλωτος χάριν παρὰ τοῖς
30 θεοῖς ἐν τῷ α'· λαμβάνεται καὶ πᾶν ἐπεισόδιον τῷ ποιητῇ, ἢ

πιθανότητος ἕνεκεν, ἢ χρείας· ὡς παρ τοῦτο νῦν ἢ κόσμε
καὶ ὑψώσεως χάριν.

ἀμετροεπής — ἄμετρος ἐν τῷ λέγειν φλύαρος· πάντων
γὰρ κόρος ἐςίν· οἱ δὲ μέτρον τὴν τάξιν, ἡμεῖς δὲ ἀπε-
5 ραντολόγου ταὐτὸν φαμέν.

V. 215. 6. ἀλλ' ὅ τι οἱ εἴσαιτο γελοίϊον Ἀργείοισιν —
ἔμμεναι — ἀλλ' ὅπερ ἂν ἐνόμιζεν ὁ Θερσίτης ἀναγκαῖον
εἶναι, τοῦτο γέλωτος πολλοῦ ἄξιον ἐφαίνετο τοῖς Ἕλλησιν·
Ἀττικῶς γελοῖος· τὸ δὲ ἔμμεναι ἀπὸ κοινοῦ· τὸ τι ἀναφο-
10 ρικόν ἐςι.

V. 219. φοξός — ὀξυκέφαλος· φοξὸς τῶν ὀχχῶν εἰρη-
μένων· σημαίνει δὲ τὸν ὀξυκέφαλον· εἴρηται a) δὲ ἀπὸ τῶν
κεραμεικῶν ἀγγείων, τῶν ἐν τῇ καμίνῳ ἀπὸ τῦ φωτὸς ἀπο-
ξυνομμένων καθὰ φησὶ καὶ Ἀμμωνίδης (sic) - αὐτὴ δὲ
15 φοξίχειλος Ἀργείη κύλιξ - ἔνιοι δὲ κυρίως τὸν ἐπὶ τὰ φάη,
τουτέςι τὰ ὄμματα ἀποξυμμένην ἔχοντα τὴν κεφαλὴν ἀμ-
φοτέρων τὸ πρότερον.

ἐπενήνοθε — ἐπήνθη, ἐπέκειτο· τὸ ἐνήνοθεν οὐ δύναται
εἶναι Ἀττικόν, καθὸ ἤνοθε καὶ ἐνήνοθεν, οὐ διπλασιασμὸς
20 Ἀττικός· ἀπὸ γὰρ τῦ ἔω, τοῦ σημαίνοντος τὸ ὑπάρχω, γί-
νεται παράγωγον ἐέθω, ὡς φλεγέθω, ῥεέθω, νεμέθω· εἶτα
κατὰ συνέλευσιν τῶν δύο εε εἰς η ἤθω γίνεται τὸ θέμα· ὥςε
οὖν δεῖ λέγειν ὅτι κατὰ πρόθεσιν τῆς ἐν, ἐγένετο ἐνήθω·
ἤνοθα ὁ μέσος παρακείμενος καὶ ἐνήνοθα· ἢ κατὰ Φιλό-
25 ξενον ἐκ τοῦ ἄθω τῦ σημαίνοντος τὸ κινῶ, μετὰ τῆς ἐν

a) Eust. p. 207. Ἡ κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἐξ ὁμοιότητος τῶν πυρι-
φαγῶν ὀςράκων, ἅπερ φοξὰ λέγεται, οἱονεὶ τινα φλοξά. Ἰςέον δὲ ὅτι ἐν τοῖς
τοῦ Ἀθηναίου φέρονται καὶ ταῦτα χρήσιμα εἰς τὸ περὶ φοξότητος· ἐπίσημοι
κύλικες Ἀργεῖαι, καὶ Ἀττικαί· φοξαὶ δὲ τὸ χεῖλος αἱ Ἀργεῖαι, ὡς δηλοῖ
Σιμωνίδης εἰπὼν - αὐτη δὲ φοξόχειλος - εἰς ὀξὺ ἀνοιγμένη, τουτέςι εἰς ὀξὺ
λήγουσα.

ἐνθάδε, ἐπόσω ὁ μέλλων ὅθεν ἐμασίχθων καὶ ἐνοσίφυλλος ἤνοκα καὶ ἤνοθα ὁ μέσος· καὶ διπλασιασμὸς Ἀττικὸς ἐνήνοθα· ὅπερ καὶ ἄμεινον ταύτου λαμβάνειν.

λάχνη — τρίχωσις. Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ Ἀχιλλεὺς αὐτὸν τὸν
5 Θερσίτην ἀναιρεῖ, ὡς ἱστορεῖ Κόϊντος ὁ ποιητὴς ἐν τοῖς μεθ' Ὅμηρον· φησὶ γὰρ ὅτι ἐν τῇ Ἀμαζονομαχίᾳ ἦλθον γὰρ αἱ Ἀμαζόναι τοῖς Τρωσὶ σύμμαχοι μετὰ τὸν Ἕκτορος θάνατον· ἀνελὼν Ἀχιλλεὺς Πενθεσίλειαν τὴν τῶν Ἀμαζόνων βασίλισσαν, ὕστερον προσχὼν τὸ σῶμα αὐτῆς εὐπρε-
10 πὲς πάνυ, εἰς ἔρωτα ἦλθε τῆς προειρημένης· βαρέως τε ἔφερεν ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτῆς· ὁρῶν δὲ δυσφοροῦντα αὐτὸν Θερσίτης, συνήθως ἐλοιδόρει· ἐφ' ᾧ ὀργισθεὶς ὁ ἥρως, κρόνθῳ παίσας αὐτὸν ἀναιρεῖ παραυτὰ τῶν ὀδόντων αὐτοῦ ἐνεχθέντων χαμαί.

15 V. 221. τῷ γὰρ εἰκέστοιε — τούτους γὰρ πρῶτον προελοιδόρησεν κακολογήσας· εἶθ' οὕτως τὸν Ἀγαμέμνονα.

V. 222. ὀξέα — μεγάλαι γὰρ τῶν μεγάλων εὐτυχίαι ὑφῶσι ταπεινούς.

V. 226. πλεῖαί τοι χαλκοῦ — διατί δὲ ὑπὲρ τὴν ἄλλην
20 ὕλην τοῦ χαλκοῦ ἐμνήσθη; ὅτι τοῖς ἀρχαίοις σφόδρα ἦν τίμιος ὁ χαλκός· οὐκ ἀπὸ τοῦ πλέων, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πλεῖος ἀφ' οὗ παρὰ τῷ ποιητῇ, πλεὸς μέλανος θανάτοιο· καὶ, πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι.

V. 235. ὦ πέπονες — ἔκλυτοι καὶ ἀσθενεῖς· ὅτε δὲ ἥδι-
25 στοι· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πεπόνων, ἃ τῇ μὲν γεύσει ἐστὶν ἡδέα, τῇ δὲ ἁφῇ τῆς χειρὸς μαλακὰ καὶ εὐένδοτα.

V. 237. πεσσέμεν — κατέχειν· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ γαστρὶ σιτίων· καὶ γὰρ ἂν μὴ κρατηθῇ τὸν ὡρισμένον χρόνον, ἀσθενούσης τῆς καθεκτικῆς δυνάμεως, οὐ πέττεται·

30 V. 248. βροτὸν — φθαρτὸν ἄνθρωπον· βρότος δὲ παροξυτόνως τὸ μετὰ κόνεως μιγὲν τοῦ ἀνθρώπου αἷμα.

V. 249. ὅσσοι ἅμ' Ἀτρείδῃς — οὗτοι δὲ ἦσαν κατὰ μὲν τὸ σύνηθες Πλεισθένους καὶ Ἀερόπης, Ἀτρέως παῖδες τοῦ Πέλοπος ὥς φασιν ἄλλοι τε πολλοὶ, καὶ Πορφύριος ἐν τοῖς ζητήμασιν· ἀλλ' ἐπειδὴ Πλεισθένης νέος τελευτᾷ, μηδὲν κα-
5 ταλείψας μνήμης, πάνυ ἀνατρεφέντες νέοι οἱ αὐτοῦ παῖδες, ὑπὸ Ἀτρέως αὐτοῦ ἐκλήθησαν παῖδες. Διὰ ποῖαν αἰτίαν εἰπών· εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὥς νύ περ ὧδε - ἐπάγει - σκήπτρῳ δὲ μετάφρενον ἢ δὲ καὶ ὤμω - πλῆξε; Λέγομεν δὲ ἡμεῖς ὅτι τοτηνικαῦτα εἶπεν ἀποδύειν καὶ οὕτω
10 τύπτειν γυμνόν· νῦν δὲ ἁπλῶς ἐπλήξεν.

V. 269. ἀχρεῖον ἰδών — ἀπρεπὲς καταστήσας τὸ πρόσωπον, ἢ ἀγενὲς καὶ ἄνανδρον, ἢ ἀειδὲς καὶ δύσμορφον· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ χρῶ τὸ ἅπτομαι καὶ πλησιάζω, οὗ παράγωγον χραύω - χραύσῃ μέν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον - ἀφ'
15 οὗ τὸ ἔχραε τὸ βαρύνειν, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀχρὴς καὶ ἀχρεῖον τὸ ἀσθενὲς, καὶ βάρους μὴ μετέχον.

Ibid. ἀλγήσας δ' ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπεμόρξατο δάκρυ — ἐπὶ δὲ τῆς Πηνελόπης - ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσεν - ἐπίπλαστον a) καὶ ὑποκεκρυμμένον· μέχρι τοῦ τὰ χείλη μόνον διανοίγειν·
20 τοῦ δὲ ἀχρὴς κτητικῷ τρόπῳ ἀχρήϊον. Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων, ἀχρεῖον παρὰ μὲν τῷ ποιητῇ προπερισπᾶται, παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς ἄχρειον ἰδὼν ὀργιζόμενος καὶ μὴ δυνάμενος ἀμύνασθαι τὸ βλέμμα, διαγράφει.

V. 270. οἱ δὲ — καὶ αὐτοί· οἱ δὲ Ἕλληνες· στικτέον δὲ
25 μετὰ τὸ ἀχνύμενοί περ· ἔπειτα ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωστέον· ἵν' ᾖ· οἱ δὲ Ἕλληνες καί τοι λυπέμενοι διὰ τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐπὶ τὸν οἶκον ἀνακομιδῆς, ἡδέως ἐγέλασαν, ἐπὶ τῇ ὄψει τοῦ Θερσίτου.

a) Eust. p. 217. haec citat de Penelope iisdem verbis ἐπίπλ. καὶ ὑποκεκρυμμένον - dein sequitur, φασὶν οἱ παλαιοὶ et regulam eamdem recitat.

V. 273. κορύσσων — καθοπλίζων, παρασκευάζων· Αἰολικόν, ἀπὸ τοῦ κορύπτω· στασίδιον δὲ πλῆθος, πληγαῖς ἢ γέλωτι παύσεται· οἷς ἀμφοῖν ἐχρήσατο ὁ ποιητής.

V. 278-9. ἀνὰ δ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς — ἔστη· τὸ
5 ἑξῆς· ἀνέστη δὲ ὁ τὰς πόλεις πορθῶν ὁ πολεμικὸς Ὀδυσσεύς· ἵν' ᾖ ὑπερβατὸς ὁ τρόπος· προκατεσκεύασε δὲ αὐτῷ ὁ ποιητὴς τὴν Ἰλίου πόρθησιν, ὡς ὀψέποτε τοῦ Ὀδυσσέως ἐπινοήσαντος τὴν τοῦ δουρείου ἵππου κατασκευήν, οὗ εἰσαχθέντος ἐπορθήθη ἡ Ἴλιος, ὡς ἀλλαχόσε τῆς ποιήσεως φη-
10 σί· σῇ δ' ἥλω βουλῇ πόλις Πριάμοιο ἄνακτος.

Τρία ἤδη ῥητορικῆς· συμβουλευτικόν, ὅ ἐστιν ἐκ προτροπῆς καὶ ἀποτροπῆς, ὡς νῦν· δικανικόν, ἐκ κατηγορίας καὶ ἀπολογίας, ὡς, δύω δ' ἄνδρ' ἐνείκεον· πανηγυρικόν, ἐξ ἐγκωμίου καὶ ψόγου — ὦ μάκαρ Ἀτρείδη — οἰνοβαρὲς κυνὸς
15 ὄμματ' ἔχων.

V. 290. οἶκον δὲ νέεσθαι — εἰς τὸν οἶκον πορεύεσθαι· οἱ μὲν γὰρ εὐθὺ πόρον τῆς ἀγορᾶς λαμβάνοντες ἵενται οἴκαδε, αἱ δὲ τὸν οἶκον φυλάσσονται, μὴ κεκτημέναι.

V. 291. ἦ μὴν καὶ πόνος ἐστίν — ἔστι μὲν οὖν καὶ πό-
20 νος· ἢ μὴν καὶ πόνος ἐστί· καί τοι λύπης γε οὔσης οὐ μικρᾶς, πονήσαντά τινα καὶ μοχθήσαντα ἐπὶ πράγματι ἐπανελθεῖν ἄπρακτον καὶ μὴ ἐκτελέσαντα.

V. 303. χθιζά τε καὶ πρωϊζά — χθὲς καὶ πρώην· κατεσμίκρυνε δὲ τὸν ἐννεαετῆ χρόνον, ἵνα μὴ διὰ τῆς ἀναμ-
25 νήσεως πλέον ποιήσῃ ἀγωνιάσαι τοὺς Ἕλληνας.

V. 307. πλατανίστῳ — ὑπὸ τῇ ἱερᾷ πλατάνῳ· τῇ μέντοι τάσει ἀναγνωστέον ὡς κυπαρίσσῳ· δενδρίζεσθαι θέλει ἡ πλάτανος, καὶ ἔστιν ἐπιτηδὴς πρὸς γένεσιν στρουθιῶν.

V. 308. ἔνθ' ἐφάνη — ὅπου ἡμῖν ἐφάνη ὁ δράκων· οὗ
30 τινος δράκοντος τὸ ὄνομα ὁ Πορφύριος ἐν τοῖς Ζητήμασιν

-ἔφη, λέγων αὐτὸν Σθένελον· οὕτω γὰρ ἱστορεῖται Δικαιαρχίῳ ἐν τῇ ε´ τῶν ἱστοριῶν·

V. 311. στρουθοῖο — οἱ στρουθοὶ Ἀφροδίτης χρόνον τε δηλοῦσιν· ἐπὶ ποσὸν ὁ χρόνος· ὁ δὲ λίθος, ἐπεὶ οὐκέτι

5 κίνησιν ἔλαβεν ὁ πόλεμος· ὅτι μὲν ἐφ' ὕψους κινεῖσθαι τὴν νεοττίαν, τὴν ἠνεμόεσσαν Ἴλιον· οἱ δὲ ὑποπετάλιοι νεοσσοὶ τὸ ὀλιγοχρόνιον τῶν Τρώων· μαραινομένων γὰρ ὅσον οὐδέπω τῶν φύλλων ἀποπεσοῦνται· ἡ δὲ ἐννάτη μήτηρ, τῆς ἐνναετηρίδος τοῦ πολέμου τὸ ἐνιαυσιαῖον ἐσήμαινεν· ἡ δὲ διὰ

10 τοῦ ὕδατος πορεία τοῦ δράκοντος, τὴν δ' ὕδατος ἄφιξιν τῶν Ἑλλήνων· τὸ δὲ περιλειφθῆναι τὴν νεοσσιάν, τὸ μὴ παντελῶς ἠρεμεῖσθαι τὸν τόπον· οἰκεῖται γὰρ μέχρι τῆς νῦν· ἡ δὲ ἀπολίθωσις, ἢ τὸ διαδεξόμενον τῶν νόστων, ἢ ὅτι εἰς λίθους περιστήσεται τὸ τέλος τοῦ πολέμου· ἔστι δὲ ση-

15 μεῖον τὸ παρὰ τόπον γινόμενον, ὡς μάλιστα, ἢ πτηνοὶ μύρμηκες ἐν αἰγύπτῳ· τέρας δὲ τὸ παρὰ φύσιν· τοῦτο οὖν εἶχεν ἄμφω, τὸ σημεῖον μὲν τὸ ἐπ' ἄκρῳ τῷ φυτῷ εἶναι τὴν νεοσσιάν· τέρας δὲ τὸ ὀκτὼ τετοκέναι· ἑπτὰ γὰρ τίκτει, ὧν τὸ ἓν οὔριον ἐᾷ.

20 V. 316. πτερύγος — παροξυτόνως· καὶ ὁ μὲν κανὼν θέλει προπαροξυτόνως, ὡς ὄρτυγος· ἀλλ' ἐπειδὴ οὕτω δοκεῖ τονίζειν τῷ Ἀριστάρχῳ, πειθόμεθα αὐτῷ ὡς πάνυ ἀρίστῳ γραμματικῷ.

V. 322. ἄνεῳ — ἐνεοί, ἄφωνοι· κατὰ στέρησιν τῆς ἰωῆς,

25 ὅ ἐστι τῆς φωνῆς· ὧδε μετὰ τοῦ ι αἱ ἄνεῳ· ἐπὶ δὲ τῶν - ἢ δ' ἄνεω δὴν ἧστο — δίχα τοῦ ι.

V. 325. ὅου κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται — τὰ ἄρθρα διαιρεῖται· αἱ γὰρ ἀντωνυμίαι πλεονάζουσι τὸ ου·

V. 328. πολεμίξομεν — πολεμήσομεν· ἱσταμένῳ τῷ δε-

30 κάτου, ἐπόρθησαν - τοσσαῦτ' ἔτεα - ἢ ὅτι τέλειος χρόνος ὁ ἐνιαυτός· ἢ ὅτι τρεῖς εἰσὶ χρόνοι δι' ὧν ὁ πᾶς αἰὼν ἀριθ-

μεῖται· ἡμέραι; μὴν; ἐνιαυτός· εἰ μὲν ἦσαν ἐν τῷ ϛε-
λέχει, ἡμέρας εἶπεν· εἰ δὲ ἐν μέσῳ, μῆνας· ἐπεὶ δὲ πρὸς
τῷ τέλει, ἐνιαυτός.

V. 330. τὰ δὲ νῦν — ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος· τὸ νῦν
5 πρὸς τὸ χθίζά τε φησί· καὶ τὸ τελέῖται, ἀντὶ τοῦ τελεσ-
θήσεται.

V. 336. γερήνιος ἱππότα Νέστωρ — ἱππικός, νῦν δὲ
φυγάς· ὁ γὰρ ποιητὴς τῷ ἱππότης νῦν ἀντὶ τῦ φυγάδος κέ-
χρηται. Ἡρακλῆς γὰρ ἐπιστρατεύσας τῇ Πύλῳ, διὰ τὸ μὴ
10 καθαρθῆναι αὐτὸν ὑπὸ Νηλέως τὸν Ἰφίτε φόνον, καὶ διὰ
τὴν τῶν Νηλειδῶν ἀφροσύνην, πολὺς ἦν προθῶν τὴν πόλιν
καὶ ἐφ' ὅσον μὲν περιειλήμενος ὁ Νηλέως ἔζη, δυσάλωτος
ἦν ἡ πόλις· ἀμφίβιός γὰρ ἐκεῖνος ἐγένετο· καὶ δὴ γενό-
μενον αὐτὸν μέλισσαν, καὶ στάντα ἐπὶ τῦ Ἡρακλέυς ἅρ-
15 ματος, Ἀθηνᾶ εἰκάσασα Ἡρακλεῖ, ἐποίησεν ἀναιρεθῆναι·
τότε Νέστωρ ἐν Γερήνῃ φερόμενος; ἔφυγε γὰρ ἵππε ἐπιβὰς
εἰς Γερηνούς, παρθηθείσης δὲ τῆς Πύλου, καὶ τῶν ἕνδεκα
ἀδελφῶν αὐτῦ ἀναιρεθέντων, μόνος περιελείφθη· διὸ καὶ
Γερήνιος ὠνομάσθη· ἱστορεῖ Ἡσίοδος ἐν καταλόγοις.

20 V. 347. ἄνυσις δ' οὐχ ἔσσεται αὐτοῖς — ἐντελὴς δὲ πρᾶ-
ξις οὐ γενήσεται αὐτῶν, ὥστε πρὸ τοῦ δέοντος χρόνυ πο-
ρευθῆναι ἡμᾶς εἰς τὴν Πελοπόννησον πρὶν γνῶμεν τὴν τῦ
Διὸς γνώμην. Τὸ α πρὸ τοῦ ν ψιλῦται, πλὴν τῦ ἀνδάνω·
φησὶ γοῦν· οὐδὲν ἀνύσουσι πρὸς τὸν ἀπόπλεν ἄχρις ὅτου
25 πέρας λάβῃ ἡ τοῦ Διὸς ὑπόσχεσις· ἀμφίβολος ὁ λόγος
ἢ διαστελλόντων ἡμῶν ἐπὶ τῶν αὐτῶν, ἢ συναπτόντων ἐπὶ
τὸ ἰέναι ἤτοι, οὐ γάρ ἐστιν οὐδὲν ὃ ἐπινοήσουσιν ὥστε ὑπο-
στρέψαι ἡμᾶς πρότερον, πρὶν τὸ τέλος ποιήσασθαι τῦ πο-
λέμυ· ἢ, ἀνύσουσιν οὐδὲν πρὶν ὑποστρέψαι ἡμᾶς, καὶ πρὶν
30 τέλος εὑρέσθαι τοῦ πολέμυ.

V. 349. ψεῦδος ὑπόσχεσις — εἰ ψευδὴς ἡ ὑπόσχεσις

ταῦτα περὶ τοῖς Τρωϊκοῖς λεκτὰ καλοῦνται· πρὸς τὴν σημασίαν ἀναφερόμενα· ψεῦδος τὸ ἐπάγγελμα·

V. 350. Κρονιώνα — Κρόνε παῖδα· εἰσὶ γὰρ καὶ ἕτεροι, ἄῤῥενες μὲν, Ζεὺς, Ποσειδῶν, Ἅδης· θήλειαι δὲ, Ἑστία, 5 Δημήτηρ, Ἥρα.

V. 356. τίσασθαι — τιμωρήσασθαι, τιμωρῆσαι δὲ καὶ βοηθῆσαι τῇ Ἑλένῃ, καὶ ἀμύνασθαι ὑπὲρ αὐτῆς ἀνθ' ὧν ὑπέμεινε φροντίδων καὶ στεναγμῶν ἁρπαγεῖσα· κατὰ γὰρ τὸν ποιητὴν ἐνταῦθα ἄκουσα ἡρπάγη· ἢ καὶ τοὺς ἐν ἡμῖν 10 γενομένους στεναγμοὺς καὶ τὰ ὁρμήματα ὑπὲρ τῆς Ἑλένης ἀντιμωρήσασθαι τοὺς Τρῶας.

V. 359. πότμον — μόρον· ὅ ἐστιν ἵν' εὐθὺς πρὸ πάντων ἐκεῖνος ἐπὶ θάνατον ἔλθῃ καὶ ἀναπληρώσῃ τὴν εἱμαρμένην.

15 V. 360. ἀλλ' ἄναξ — ἀλλ' ὦ βασιλεῦ· ἀποστρέφει δὲ τὸν λόγον ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα, καὶ καλεῖται τὸ σχῆμα ἀποστροφή.

V. 362. κατὰ φρήτρας — κατὰ φρατριὰς, ὅ ἐστι συγγενείας. φρήτρας τὰς τριττῦς, ἅ ἐστιν τρεῖς φυλάς· τοῦτο 20 δὲ ἵνα μή τε περιορῶεν τοὺς οἰκείους, καὶ εὐδοξεῖν σπουδάζοιεν ἐλεγχόμενοι.

V. 367. γνώσεαι εἰ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις — καὶ τὰ ἑξῆς· ἐπιγνώσῃ πότερον θεία γνώμη ἐστὶν ἡ ἐναντιουμένη σοι πρὸς τὸ ἑλεῖν τὴν Ἴλιον, ἢ ἡ τῶν ἀνδρῶν 25 δειλία καὶ ἀπόνοια τῶν πολεμικῶν ἔργων.

V. 368. ἀφραδίῃ — ἀπειρία· Ἐζήτηται δὲ διατί ταύτην τὴν τάξιν πρὸ πολλῦ μὴ ὑπέθετο ὁ Νέστωρ· ὅτι πάλαι μὲν ὁ Ἀχιλεὺς φίλος ὢν τῶν Ἑλλήνων, ἤρκει πρὸς τὸ συνέχειν τοὺς βαρβάρους, καὶ καλῶς ἐκείνῳ θαῤῥῶν, οὐκ 30 ἐποίει τῦτο· νῦν δὲ αὐτῦ μηνίοντος εἰκότος ἀσφαλεστέραν διάταξιν εἰσάγει.

V. 370. νικᾶς — ὑπερβάλλεις· Εὐριπίδης a)· σοφὸν γὰρ ἓν βούλευμα τὰς πολλὰς χέρας νικᾷ· σὺν ὄχλῳ ἀμαθία πλεῖστον κακὸν νικᾷ.

V. 371. αἲ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ — αἴθε· γάρ ἐστιν ἐπίρ-
5 ῥημα εὐκτικόν· ἐντεῦθεν δέ τινες νομίζουσιν Ἀθηναῖον γεγονέναι τὸν ποιητήν· τὸ γὰρ Ἀθηναίη Ἀττικὸν, καὶ ἴδιον εἶναι τὸν ὅρκον Ἀθηναίοις.

V. 374. περθομένη τε — πορθηθεῖσα. Ἐζήτηται δὲ καὶ τῦτο· διατί Ὀδυσσέως κατασχόντος διὰ λόγων τὲς ὄχλες,
10 καὶ ταῦτο πρᾶγμα συνετὸν καὶ σπουδαῖον ποιήσαντος, ὁ βασιλεὺς νῦν δύναμιν ἐν τῷ λέγειν τῷ Νέςορι προσμαρτυρεῖ; ἤτοι ὡς δυναμικωτέρων προκατειλημμένων τῶν ἐπιχειρημάτων Ἀθηνᾷ τε καὶ Ὀδυσσεῖ ὅμως εὐπορῆσαι λόγων· ἢ ὅτι ὁ μὲν, μόνον ὠνείδισε· Νέςωρ δὲ σὺν τῇ διατάξει
15 καὶ συμβελίᾳ, καὶ τὰς ἀςραπὰς εἶπε νίκης φῶς βεβαιότερον.

V. 376. ἀπρήκτους — πρὸς ἀπράκτους, πρὸς ἃς οὐδέν ἐςι πρᾶξαι φιλονεικίας· εὐεπίφοραι κατὰ θεὸν οἱ ἀτυχεῖς.

V. 381. δεῖπνον — τὸ παρ' ἡμῖν ἄριςον λεγόμενον· τὸ
20 πρωϊνὸν ἔμβρωμα· δόρπος δὲ, τὸ ἐν τῇ ἑσπέρᾳ, ὃ ἡμεῖς δεῖπνον λέγομεν· δεῖπνον b) τὸ ἑωθινὸν ἄριςον· ὃ διὰ τὴν ἀνάγκην πρὸ τοῦ δέοντος ποιῦνται, μεθ' ὃ δεῖ πονεῖν, ὅ ἐςιν ἐργάζεσθαι· δόρπος δὲ, ἡ ἑσπερινὴ τροφὴ, παρὰ τὸ οἱονεὶ παύεσθαι τὸ τηνικαῦτα λοιπὸν τοὺς πολεμοῦντας τῦ

a) Extant in Antiop. fragmentis v. 27., heic tamen redundat secundum νικᾷ, et inest varia leetio non omnino aspernenda. b) Eust. p. 242. Ἔςι δὲ δεῖπνον τὸ ἑωθινὸν ἄριςον, ὥς φασιν οἱ παλαιοὶ, ὃ κατ' ἀνάγκην πρὸ τοῦ δέοντος ποιοῦνται καιροῦ, ὡς ἂν ἐν τῷ πονεῖν χαρίζοιντο τῇ τροφῇ· ὅθεν καὶ δεῖπνον τὸ τοιοῦτον πρωϊνὸν ἔμβρωμα λέγεται. . . . Τὸ δὲ παρ' Αἰσχύλῳ ἄριςα δεῖπνα δόρπα θαιρεῖσθαι τρία, ἢ μάλιςα τρίτα κατὰ τοὺς παλαιοὺς, κακῶς ῥηθῆναι κρίνουσιν οἱ παλαιοί· οὐδὲ μνηςῆρες γάρ φασιν, οὐ δὲ Κύκλωψ τρισὶ τροφαῖς ἐχρῶντο.

δόρατος, ὅ ἐστι τοῦ πολέμου καὶ ἡσυχάζειν. τὸ δὲ δεῖπνον,
ἔσθ' ὅτε πᾶσαν τροφήν. Αἰσχύλος δὲ κακῶς, ἄριστα δεῖπνα
δόρπα θ' αἱρεῖσθαι τρίτα· οὐδὲ μνηστῆρες γάρ, οὐδὲ Κύ-
κλωψ τρίτῃ τροφῇ ἐχρῶντο.

5 Ἄρηα — νῦν τὸν πόλεμον· τετραχῶς γὰρ ταύτῳ τῷ ὀνό-
ματι κέχρηται ὁ ποιητής· ἐπὶ μὲν τοῦ πολέμου, ὡς ἐνταῦ-
θα· — νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα — ἐπὶ
δὲ τοῦ σιδήρου ὡς ἐκεῖ — αἵματος ἆσαι Ἄρηα ταλαύρινον
πολεμιστήν — καὶ — ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄμβριμος
10 Ἄρης — ἐπὶ δὲ αὐτοῦ τοῦ θεοῦ οὕτως — καὶ δ' αὐτὴ κυνάμυια
ἄγει βροτολοιγὸν Ἄρηα — καὶ πάλιν — ἐς δὲ Τρῶας Ἄρης
κορυθαίολος — ἐπὶ δὲ ταῖς πληγαῖς — ἔνθα μάλιστα —
γίγνετ' Ἄρης ἀλεγεινὸς ὀϊζυροῖσι βροτοῖσι.

V. 388. τελαμών — ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος· ὅ ἐστι
15 πλατὺς ἱμάς, ἀφ' οὗ ἡ ἀσπὶς ἤρτηται· ἔστι δὲ καὶ ἕτερος
τελαμὼν τοῦ ξίφους.

V. 389. ἀμφιβρότης — τῆς πανταχόθεν τὸν βροτὸν καὶ
τὸν ἄνθρωπον περισκεπούσης καὶ περιεχούσης· ἀνδρομήκεσι
γὰρ ἐχρῶντο ταῖς ἀσπίσιν οἱ παλαιοί· ἐν τῇ συνθέσει προσ-
20 λαμβάνει τὸ μ. τὸ βροτὸς, ὡς κεχρεωστημένον· τοῦτο δὲ
οὐ δέχεται ἴσως δὲ διὰ τὰ προϊέναι.

V. 395. ἀκτῇ — ὁ παραθαλάσσιος καὶ πετρώδης τόπος,
ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὸν ἀΐσσεσθαι ὅ ἐστι ῥήσσεσθαι καὶ πε-
ριαλᾶσθαι τὰ κύματα.

25 V. 396. σκοπέλῳ — ὑψηλῷ τόπῳ, ἀφ' οὗ περισκοπῆσαι
καὶ ἐπιδεῖν πάντα δύναται.

V. 400. αἰειγενετάων — διαμένοντας ἄντων, ἀθανάτων.
καὶ οἱ Ἴωνες τὸ εἶναι γενέσθαι φασί· καὶ Πίνδαρος a) — ἄλ-
λοι δ' ἄλλοισι νόμοισι σφετέροισι δ' αἰνεῖ δίκαν ἕκαστος — τὸ

a) De hoc Pindari incerto fragmento cf. praefationem.

δὲ θεῖον φύσει μὲν ἓν, θέσει δὲ πολύ. Ἑλληνικὸν δὲ τὸ εἰς θεοὺς ἔχειν τὴν ἐλπίδα, ὃ οὐ ποιοῦσι Τρῶες.

V. 401. μῶλον — μολυσμὸν τὸν ἐν τῷ πολέμῳ καὶ πόνον· ἤρκει γὰρ αὐτοῖς, τῷ δὲ βασιλεῖ, τὸ εὐκλεῶς ζῆν·
5 Ἰσοκράτης a). ταῖς μὲν ταπειναῖς τῶν πόλεων προσήκειν ἐξ ἅπαντος τρόπε ζητεῖν σωτηρίαν, ταῖς δὲ προϊςάναι τῆς Ἑλλάδος ἐξουσίας, ὡς τοῖς καλοῖς τε καὶ ἀγαθοῖς τῶν ἀνδρῶν, αἱρετώτερόν ἐςι καλῶς ἀποθανεῖν, ἢ ζῆν.

V. 408. βοὴν ἀγαθός — ὁ ἐν τῷ πολέμῳ γενναῖος· ἡ
10 μὲν γὰρ δειλία, θραύουσα τὸ πνεῦμα, βραχίςην ἀπεργάζεται τὴν φωνήν.

V. 414. μέλαθρον — οἶκον, ἀπὸ τοῦ ὑπὸ καπνοῦ μελαίνεσθαι· ἀπὸ δὲ τούτου φησὶ τὸ βασίλειον.

V. 435. μηκέτι νῦν δηθ' — ςρατηγικὴ διδασκαλία χρό-
15 νου μὴ φείδεσθαι. οὔτε γὰρ παρελθόντα ἀνακαλέσασθαι, οὔτε αἰτήσαντα λαβεῖν αὐτὸν δυνάμεθα· ἐρωτηθεὶς οὖν Ἀλέξανδρος πῶς τῆς Ἑλλάδος περιεγένετο, μηδὲν ἀναβαλλόμενος, εἶπεν.

V. 449. ἑκατόμβοιος — ἑκατὸν βοῶν τιμῆς ἄξιος· ἢ
20 ἑκατὸν χρυσῶν νομισμάτων· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ὑπερετίμων τῶν ζώων τὸν βοῦν διὰ πολλὰ μὲν, καὶ ὅτι ἱερόν ἐςιν. ἐνεχάραττον τῷ μὲν ἑνὶ μέρει τοῦ νομίσματος βοῦν, τῷ δὲ ἑτέρῳ τὸ τοῦ βασιλέως πρόσωπον.

V. 461. ἀσίῳ ἐν λειμῶνι — ἐν τῷ τῆς Ἀσίας συμ-
25 φύτῳ τόπῳ, ἢ ἐν τῷ ἰλυώδει τόπῳ· ἄσις γὰρ κατὰ διάλεκτον ἐστὶν ἡ ἰλύς· ἄλλοι δὲ Ἀσίου ὀνομαςικῶς, ἀπὸ Ἀσίου τοῦ Λυδοῦ· οἱ μὲν Ἄσιν ἔχοντι, ἀλλὰ πιστότερον τὸ κύριον αὐτῷ περιτιθέναι ὡς τῷ ποταμῷ· ἔςιν οὖν ἀπ' Ἀσίου, ὃς ἦρξε Λυδίας, καὶ ὁμοίως τῷ ἐϋμμελίω ὡς

a) Sic omnino in codice haec Isocratis in Paneg.

Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθολικῇ καὶ Πτολεμαῖος ἐν τῷ περὶ συναλοιφῆς κατὰ δὲ τὰς προχοὰς πηλώδη τὸν τόπον ὁ Καΰστρος ἐργάζεται· οὗ δὲ ὕδωρ καὶ βοτάνη, ἀφθονία ὀρνέων.

5 Ἀσίω ἐν λειμῶνι — γενικῆς πτώσεως· ὅθεν ἐκ ἔχει τὸ ι· ἦν γὰρ τίς Ἀσίας ἥρως, οὗ ὁμώνυμος λειμών· εἶτα Ἀσίεα ὡς Ἀτρείδεα, καὶ Ἀσίω κατὰ συγκοπήν ὡς ἐϋμμελίας, ἐϋμμελίω Πριάμοιο, καὶ Αἰνείω ἕταρον· καὶ βορέω ὑπ' ἰωῆ· οὕτως Ὧρος ἐν τῇ ὀρθογραφίᾳ.

10 V. 465. Σκαμάνδριον — τὸ τῷ Σκαμάνδρῳ ποταμῷ παρακείμενον πεδίον· ὁ δὲ Σκάμανδρος καταφερόμενος ἀπὸ τῆς Ἴδης, καὶ μέσον τέμνων τὸ ὑποκείμενον τῇ Ἰλίῳ πεδίον, καὶ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ ἐκδιδοὺς εἰς θάλασσαν· καλεῖται δὲ οὗτος καὶ Ξάνθος.

15 V. 467. ἀνθεμόεντι — ἄνθη φέροντι· τῷ πρώην ἄνθη ἔχοντι· ὡς ἐϋμμέλιω a) Πριάμοιο ἥρως Αἰγύπτιος κῦμα πορφύρεον· ἐπεὶ πῶς ἠχεῖ ἢ πῶς ἀνθεῖ πατέομενος;

V. 469. μυιάων — μυιῶν· ἡ διάλεκτος Βοιωτῶν.

Ἐπὶ τὸ δεύει ὑποςίζομεν τῆς ἀνταποδιδομένης ἤὗτε λέ-
20 ξεως ἀνακολούθως ἐχούσης ὡς ἐν τῇ θ' τῆς Ἰλιάδος - ὡς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄςρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην - εἶτα ἐπιφέρει - τόσσα μεσσηγὺ νεῶν.

V. 474. πλατέα — μεγάλα, ἢ ὅτι ἐν διαςήματι καὶ πλάτει πλείονι νέμονται αἱ αἶγες.

25 V. 478. ἴκελος — ὁ ὅμοιος καὶ ἴσος, δοτικῇ συντάττεται μόνα τῶν πρός τι. Γραφεῖς μὲν τὸ ἀληθὲς μεταδιώκουσι, ῥήτορες δὲ τὸ δεινόν· τραγικοὶ δὲ τὸ σεμνὸν, κωμικοὶ δὲ, τὸ ἔλασσον· ἅπερ ἅπαντα παρὰ τῷ ποιητῇ ἐ-

a) Ita codex extra locum haec habet; quorum aliqua paullo ante recitantur.

ςίν· ὡς ἐπὶ Θερσίτου καὶ τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, καὶ
ἐπ' Ἀγαμέμνονος νῦν καὶ ἱκανὸν ἐνὶ θεῷ εἰκάζειν αὐτόν·
ὁ δὲ γὰρ εἴκασεν ἑκάςου τὸ διαπρεπὲς ἐκλεξάμενος τοῦ
βασιλέως μὲν τὸ ἡγεμονικὸν καὶ ἐποπτικόν· Ἐνοσιγαίου δὲ
5 τὸ ἰσχυρόν· οἷς τὰ κάρα κατέχομεν· Ἄρεως δὲ ταμάλιστα
ἐν πολέμῳ φαινόμενα· οἱ δὲ τὸ ἀξιωματικὸν, τὸ γεραρὸν,
τὸ πολεμικόν.

V. 484. ἔσπετε νῦν μοι μοῦσαι — Ζητοῦσι δέ τινες διὰ
ποίαν αἰτίαν τῆς μὲν ὅλης πραγματείας ἀρχόμενος ὁ ποι-
10 ητὴς, μίαν ἐπεκαλέσατο τῶν μουσῶν· ἐπὶ δὲ τοῦ κατα-
λόγου τὰς πάσας; λέγουσιν οὖν τινὲς τῶν γραμματικῶν
ἐπὶ τοῦ μῆνιν ἄειδε τὸν τρόπον εἶναι συνεκδοχήν· ὡς ἀπὸ
μιᾶς τῆς κυριωτέρας τῶν μουσῶν νοεῖσθαι τὰς πάσας· ἄλ-
λοι δὲ λέγουσιν, ὅτι περὶ μὲν ἑνὸς προσώπου τοῦ Ἀχιλέως
15 καὶ τῆς ὀργῆς τούτου τὸν λόγον ποιούμενος, δεόντως πρὸς
μίαν τῶν μουσῶν ἐποιήσατο τὸν λόγον· καὶ γὰρ Ἡσίοδος
τὴν Καλλιόπην κυριωτέραν φησὶν λέγων οὕτως - Καλλιόπη
δὲ προφερεςάτη ἐςὶν ἁπασῶν - μέλλων δὲ νεῶν κατάλο-
γον ἐρεῖν καὶ βασιλέων ἐθνῶν τε καὶ τόπων, πλήθους τε
20 πραγμάτων, εὐλόγως πρὸς ἁπάσας τὰς μούσας τὸν λόγον
ἀπερείδεται.

ἔσπετε — ψιλωτέον· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἔπω κατὰ πλεονασμόν·
ὡς ἐπὶ ἐργώδη δὲ καὶ θαυμασίαν περιπέτειαν τὰς μούσας
ἐπικαλεῖ· ὡς τὸν ἀκροατὴν διὰ τὸ μέγεθος ὄρεξιν ἔχειν καὶ
25 συγγνώμην τοῖς ἐνδεέςερον λεγομένοις· εὐτελίζων δὲ τὴν
ἰδίαν φύσιν τὴν ἀπὸ τῶν ἀκουόντων ἐπεσπάσατο εὔνοιαν·
ὁ δὲ λόγος ἔχει οὕτως - ἔσπετε νῦν μοι μοῦσαι, οἵ τινες
ἡγεμόνες ἀρχοὺς γὰρ νηῶν ἐρέω· πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ
μυθήσοιμι, οὐδ' εἰ δεκαπλασίων ἐμαυτοῦ γένομαι· ὑμῶν
30 γάρ ἐςι τὸ ἔργον, φωνὴ δ' ἄρρηκτος· καὶ διὰ τοῦτο δηλοῖ
ὅτι σῶμα ἡ φωνή.

V. 486. κλέος οἶον — ἤτοι μόνην τὴν δόξαν τῶν ἀνδρῶν, ἢ μόνον φήμην τινὰ ἀκούομεν παρὰ τὸ κλύειν ῥῆμα, ἅ ἐστιν ἀκούειν.

Τέλος τοῦ β΄ Ὁμήρου ῥαψῳδίας.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΛΥΣΕΙΣ

ΕΚ ΤΩΝ ὉΜΗΡΙΚΩΝ ἘΠΩΝ ΕἸΛΗΜΜΕΝΑ,

ΠΟΝΗΘΕΝΤΑ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡῼ Τῼ ΚΟΝΤΟΛΕΟΝΤΙ

Τίνος ἕνεκα ἀπὸ τοῦ μῆνιν ἄειδε θεὰ ὁ ποιητὴς ἤρξατο.

Τῶν πρὸ τοῦ Πλάτωνος φιλοσοφησάντων καὶ ξυντεταχότων ἐμμέτρως οἱ πλείους τὰ αὑτῶν ἐκδεδώκασι συγγράμματα, τεχνηέντως ὡς οἶμαι πάνυ τοῦτο ποιήσαντες·
ἐφ' ἃ γὰρ ἡδέως ἡ αἴσθησις ἐνεργεῖ, ταῦτα μάλιστα καὶ
5 τῇ φαντασίᾳ εὐτύπωτα, καὶ τῇ μνήμῃ πρόχειρα διά τε τὸ τερπνὸν τοῦ λόγου καὶ θελκτικὸν γίνεται· τὸ γὰρ σεμνὸν αὐτοῦ καὶ σπουδαῖον ὡς αὐτόθεν δυσχερὲς δοκοῦν, καὶ πολύπονον, εἰς τοὺς περὶ τῆς τῶν ὄντων θεωρίας λόγους δειμαίνων ὁ εἰσαγόμενος, ὀκνηρότερος διατίθεται· διὰ τὸ πε-
10 πλασμένον τε καὶ μυθῶδες ὡς ἡδύ τι τοῖς τῆς φιλοσοφίας ἀμυήτοις τῷ δοκοῦντι πικρῷ ξυνεκέρασαν· ἵνα πρὸς τὴν τῶν λόγων ἀνάγνωσιν αὐτοὺς ἐφελκύσαντες, ἀπορεῖν κατ' ὀλίγον περὶ τῆς ἐν αὐτοῖς κεκρυμμένης ἀληθείας παρασκευάσωσιν.

Ἐκ γὰρ τȣ̃ μαθεῖν ἡμῖν ἔφεσις ἐπιγίγνεται· ἔκ τε τῆς ἐφέσεως ζήτησις· καὶ ζητοῦντες παρὰ τῶν εἰδότων μανθάνομεν· διὸ Παρμενίδης καί τινες τῶν Πυθαγορείων, ὁ τ' Ἐμπεδοκλῆς καὶ Δημόκριτος, καὶ πρὸ τούτων Ζωρόαςρος καὶ
5 Ὀρφεὺς, Ἡσίοδος, Θεόγνις καὶ Φωκυλίδης τῷ ἐμμέτρῳ λόγῳ ἐχρήσαντο· ὧν οἱ μὲν, περὶ φύσεως καὶ θεολογίας· οἱ δὲ, περὶ ἠθῶν τε καὶ πράξεων καὶ καιρῶν συνέγραψαν, δῆθεν τῷ τȣ̃ λόγου γλυκεῖ, τοὺς πρὸς τοὺς λόγȣς νηπιάζοντας προςκαλούμεναι· ὧν καὶ Ὅμηρος τὸν ἐν ἀνθρώποις ἄριςον
10 βίον διδάξαι προείλωσεν· οὐ τὴν ἀρετὴν ἐν τοῖς ἀνθρωπίναις πράξεσι· τοὺς γὰρ λόγους, οὐχ' ἧττον τῶν ἀνδρῶν καὶ σπȣδαίων αἱ γυναῖκες καὶ οἱ νέοι, οἵ τε φαῦλοι οἷοί τε μαθεῖν καὶ εἰπεῖν πεφύκασι· διὸ τὴν πρὸς τὰς πράξεις ἱκανὴν ἡλικίαν τοῦ Ἀχιλέως αὐτῷ πρότερον προτίθεται· μεθ'
15 ἣν τὴν τοῦ Ὀδυσσέως ἤδη παρακμάζουσαν· ὧν ἡ μὲν διὰ τοῦ σώματος ἀνδραγαθήματα, ἡ δὲ τὰ τῆς ψυχῆς κατορθώματα φέρεται, καὶ τῆς μὲν, ἡ πρὸς τȣ̀ς πολεμίȣς νίκη, τῆς δὲ, ἡ φρόνησις καὶ μᾶλλον ὁ θεωρητικὸς βίος σκοπὸς αὐτῷ πρόκειται. Ὁ γὰρ ἄνθρωπος ἐκ σώματος θνητοῦ καὶ
20 ψυχῆς ἀθανάτȣ συνίςαται· ὧν ἑκατέρων οἰκεῖον ἀπαιτεῖ τὸν καιρὸν πρὸς τὸ ἐνεργῆσαι τὰ κατ' αὐτὰ ἄριςα· οὐ γὰρ τὰς τῆς ψυχῆς ἀρετὰς τελέσαι δυνάμεθα, μὴ πρότερον τὰς σωματικὰς ἐνεργήσαντες ἐκ τοῦ ἀτελοῦς εἰς τὸ τέλειον ἀφικούμενοι· πᾶσι γὰρ τοῖς ἐν γενέσει καὶ φθορᾷ τȣ̃το πέφυκε·
25 διὸ καλῶς φησιν Ἀριςοτέλης, ὡς τȣ̀ς νέους ἐνδέχεται μὲν εἶναι σοφοὺς, τουτέςιν ἐπιςήμονας, φρονίμους δ' οὔ· ὡς διὰ τῆς τῶν πράξεων πείρας τῆς φρονήσεως ἡμῖν ἐπιγιγνομένης. Ἐπεὶ οὖν τὸν ἄριςον τῶν ἀνθρώπων βίον διδάξαι προεχειρίσατο τὸ δ' ἄριςον ἑκάστȣ γένους, ἐν τοῖς ἐν αὐτῷ
30 κρείττοσι καὶ τελειοτέροις ἐγγίνεται, κρεῖσσον δὲ τὸ ἄῤῥεν θήλεος, καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ παιδὸς τελειότερος, ἐν τῷ ἀνδρὶ

τὰς τοῦ καθόλε ἀνθρώπε σωματικὰς καὶ ἀρίστας πράξεις μᾶλλον ἐνδείκνυσιν· ἅτε τε̃ σώματος ἀκμάζοντος, καὶ τὰς αὐτε̃ δυνάμεις ἀκεραίους φέροντος· λαμβάνει δὴ τὸν Ἀχιλλέα τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἡλικίαν ἔχοντα· ὅν φασι τοὺς φυσικοὺς 5 καὶ ἰατρικοὺς καὶ τοὺς τῆς ἱππασίας λόγους παρὰ Χείρωνος παιδευθέντα, οἳ τῇ ψυχῇ καὶ τῷ σώματι χρησιμώτατοι πρὸς σύνεσιν καὶ ὑγείαν ὑπάρχουσι· πολλάκις γὰρ ἔκ τε βρωμάτων καὶ ποτῶν καὶ ἀέρος μᾶλλον, ἢ ἐκ τῶν πολέμων τὰ στρατεύματα διεφθάρησαν· καὶ ὁ τοὺς καιροὺς 10 τοῦ τοῖς πολεμίοις ἐπιθέσθαι μὴ προμαθὼν, τυχὸν ἀπαράσκευος εἴληπται· ὅ, τε τὰ καθόλε καὶ καθέκαςα τῶν πραγμάτων μὴ προγνοὺς ὡς τὰ πολλὰ πλημμελεῖ, μή τε ὅσια δρῶν, μή τε εὔλογα· διὸ καὶ πρῶτος τὸν τοῦ ςρατοῦ λοιμὸν νοήσας ὁ Ἀχιλλεὺς παρὰ φύσιν ὄντα, τὴν αἰτίαν 15 τῆς νόσε μαθεῖν ἐζήτησε· καὶ ζητήσας εὗρε, καὶ εὑρὼν, τὸν στρατὸν τῆς νόσου ἀπήλλαξε. Σοφώτατον τοίνυν τῆς αὐτοῦ ὑποθέσεως ὑποκείμενον ὁ ποιητὴς καὶ φιλόσοφος τὸν Ἀχιλλέα προτίθεται· ὃν οὐ μόνον τῆς χέρσου, ἀλλὰ καὶ τῆς θαλάττης ἔμπειρον ἡγήσατο, διὰ τὸ τὴν Σκῦρον οἰκῆ- 20 σαι, καὶ τῆς Θέτιδος υἱὸν ἐπιφημισθῆναι· ἵνα καὶ ἐν γῇ καὶ θαλάττῃ τὲς σωματικοὺς πόνους ἀνδρείως φέρηται. Ὁ γοῦν τὰς τοῦ σώματος ἀρετὰς ἐκ τῶν ἔργων ἐνδεῖξαι βουλόμενος, οὐ γεωργίας, οὐδὲ ναυτιλίας, ἢ βάναυσόν τινα πρᾶξιν λαμβάνει τὴν τούτων ἀπόδειξιν· ποία γὰρ τῷ γεωρ- 25 γοῦντι ἀνδρὸς ἀρετὴ, οὗ τῶν βοσκημάτων ὁ πόνος οὐδὲν διενήνοχεν; ἢ τίς ἀνδρεία τῷ τὲς χειμόνας τῆς θαλάττης μὴ δειμαίνοντι, οὗ τῶν παίδων ὁ θάνατος καθ' οὐδὲν τιμιώτερος; θρασὺν γὰρ μᾶλλον τὸν τοιοῦτον ἄν τις καὶ ῥιψοκίνδυνον ἢ ἀνδρεῖον καλέσειεν· πρὸς γὰρ τὸ ὁμογενὲς 30 τὸ ἀνδρεῖον ὁρίζεται· διὸ τὸ πολεμικὰ ὡς τῇ ἀρίςῃ πράξει μᾶλλον οἰκειότερα, ἐν οἷς καὶ τὸ θαῤῥαλέον, καὶ ἀν-

δρεῖον, δεξιὸν, καὶ εὐκίνητον, τό τε βουλῆς καὶ πόνου καὶ τιμῆς μετέχον, ὡς ὕλην τῆς αὐτοῦ ἀποδείξεως παρέλαβε· πάντα γὰρ τἄλλα τῶν ἀνθρώπων ἔργα αἴθριά τε καὶ ὑπορόφια, ὑπὸ τῶν παίδων καὶ γυναικῶν ὁρῶμεν γινόμενα·
5 μόνα δὲ τὰ τοῦ πολέμου τοὺς ἄνδρας ἀπαιτεῖ εἰς τὸ ἐνεργηθῆναι, ὥστε τοῖς πολεμικοῖς καὶ ὁ πόλεμος ἠκολούθησεν· ἄνευ γὰρ τούτου, τὰ πολεμικὰ πράττειν οὐκ ἐνδέχεται.

Ἐπεὶ δ' ἑνὸς ἔτους πόλεμος οὔτε τὸν ἀνδρεῖον τέλειον καὶ ἔμπειρον τῶν πολεμικῶν ἀπεργάζεται, οὔτε τῆς τοῦ ἀνδρὸς
10 ἀρετῆς βεβαίαν φέρεται τὴν ἀπόδειξιν, εὐμεθόδως ὁ ποιητὴς δεκαετῆ τὴν τοῦ πολέμου ἐπεισάγει παράτασιν· ἵνα τελείαν καὶ μὴ τυχηρὰν ἐν πολλαῖς ποικίλαις τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀρετὴν ἐνδείξηται· ἀλλ' ἐπειδὴ τῇ ἱστορίᾳ μᾶλλον ἐστὶν οἰκειότερον ὡς τῆς ἀληθείας φροντιζούσῃ τὸ ἀπὸ τῶν προκαταρτι-
15 κῶν αἰτιῶν, ὡς καὶ τὰ πράγματα γέγονεν, ἄρχεσθαι, τῇ δὲ ποιήσῃ τὸ τῇ προκειμένῃ ὑποθέσει μᾶλλον ἐφαρμόζον ὡς πρὸς ἕκαστον οἰκειότερον φαίνοιτο συνείργειν τὰ προφθάσαντα κατὰ τὸ συμπίπτον τῷ λόγῳ, ἀπὸ τῶν ὑστέρων τῇ διηγήσει παριστάνειν, ἵνα μὴ τὸ πεπλασμένον ὡς τὸ
20 γεγονὸς ἀναγράζηται, ἀπὸ τῆς τοῦ Ἀχιλλέως πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα διαφορᾶς τὴν εἰσβολὴν τοῦ λόγου ποιεῖται, ἅ τε φιλόσοφος καὶ οἷον ἀπὸ τῆς μερικῆς τὴν καθόλου τοῦ πολέμου αἰτίαν παριστάνει τὰ πρώτιστα τῆς ὑποθέσεως πρόσωπα προτιθέμενος.

25 Ὁ μὲν γὰρ τῇ τιμῇ, ὁ δὲ τῇ ἀνδρείᾳ τῶν λοιπῶν ὑπερέχει· ὁμοῦ τε δηλῶν, ὅτι τὸν ὄντα ἀνδρεῖον, μετὰ τῶν μεγίστων δεῖ διαφέρεσθαι· οὐ μὴν τοῖς ἀοραίοις καὶ ἀδήλοις ἐρίζειν καὶ μάχεσθαι· πᾶς γὰρ πόλεμος, οὐκ ἐκ μονάδος, ἀλλ' ἐξ ἀριθμοῦ συνίσταται· κἀκ διαφόρων καὶ δι-
30 χονοούντων λαμβάνει τὰς αἰτίας· μερισμὸς γάρ ἐστιν καὶ διάστασις τοῦ θελήματος· οἰκειοτάτη ἄρα τὸ – μῆνιν ἄειδε

θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος — ἐν τῇ τῆς ἀρετῆς τοῦ ἀνδρὸς ἀποδείξει τῷ ποιητῇ εἰς ἀρχὴν τοῦ λόγου παρείληπται· μῆνις γάρ ἐστι καὶ ὁ πόλεμος κἂν τῶν μερικῶν διαφορῶν εἰς κοινήν τινα· καὶ καθόλου χωρεῖ δήμου τινὰς εἰ τύχοι ἢ καὶ
5 πλειόνων ἐθνῶν προσάλληλα διεστάμενα, περὶ ἧς τὴν αἰτίαν ἀποδοῦναι εἰλόμεθα.

Ὅτι οὐκ αἴτιος τῶν κακῶν ὁ θεός.

Il. v. 5. Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.

Ἀπορήσειε δ' ἄν τις πῶς τῇ τοῦ Διὸς βουλήσει τὰ μυ-
10 ρία ἄλγεα καὶ ἡ εἰς Ἅδε τῶν ψυχῶν πέμψις τοῖς Ἀχαιοῖς καὶ ἥρωσι γίνεται; ἀγαθοῦ γὰρ οἱ θεοί, οὐ μὴν κακοῦ αἴτιοι. πρὸς ἃ ῥητέον, ὅτι πᾶν τὸ παρὸν κακὸς (ἵνα τὰ μυθώδη παρῶμεν) βουλήσει θεία γίγνεσθαι λέγομεν. θεοῦ γὰρ ἡ φύσις δεόμενος· οὐ γὰρ κακὸν τὸ τμητὸν τμηθῆναι καὶ τὸ
15 φθαρτὸν φθαρῆναι· οὔτε τὸ δύνασθαί τι ποιεῖν, δύνασθαί τε μὴ ποιεῖν· ἐλευθερίας γὰρ τὸ τοιοῦτον καὶ αὐτεξουσίου τῆς δυνάμεως· ἡ δ' ἐλευθερία ἀγαθόν, ὥσπερ κακὸν ἡ δουλεία· ἀλλὰ καὶ τὸ μεῖζον νικᾶν γε τὸ ἔλαττον, οὐκ ἀνόσιον· εἰ οὖν τῷ ἀποκτεῖναι δυναμένῳ τὸ ἐξεῖναι παρὰ τῆς
20 φύσεως δέδοται, καὶ τῷ ἰσχυροτέρῳ τὸν ἀσθενέστερον νικᾶν, οὐκ ἀπεικότως ταυτὰ δοθήσεται· λέγω δ' ἐξεῖναι τὸ παρὰ τῆς φύσεως τὴν τοῦ πρᾶξαι δύναμιν αὐτοῦ μὴ κωλύεσθαι· ὥστε πᾶς τις καὶ ἀποκτενεῖν καὶ ἀποκτανθήσεσθαι, καὶ φθερεῖν καὶ φθαρήσεσθαι πέφυκεν· οὐ δεῖ οὖν τῶν κα-
25 κῶν τὸν θεὸν αἴτιον ἡμᾶς οἴεσθαι, ὅτι τὸ ἐλεύθερον ἡμῖν ἐδωρήσατο· οὕτω γὰρ ἂν καὶ ἄδικον ἔφαμεν, ὅτι χεῖρας τῷ κλέπτῃ καὶ ὄμματα δέδωκεν.

Ὅτι ζῆν ἀληθῶς οἱ σπουδαῖοι λέγονται, οὐ μὴν οἱ φαῦλοι.

30 V. 3.-4. Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν ἡρώων.

Τίνος ἕνεκα πολλῶν ἐν Ἰλίῳ τῷ πολέμῳ θανόντων,

τῶν ἡρώων μόνων ὁ ποιητὴς μέμνηται; ἢ ἵνα δείξῃ, ὅτι
οἱ τῷ πολέμῳ θνήσκοντες ἀνδρεῖοι εἰσὶ καὶ οὐ φεύγουσιν,
οὐδὲ ζωγροῦνται· καὶ ὁ τῶν ἀνδρείων τε καὶ σπουδαίων
θάνατος, κυρίως ἐστί τε καὶ λέγεται θάνατος· οἱ γὰρ τοῖς
5 σπουδαίοις καὶ ἐπαινετοῖς ἔργοις ζῶντες, καὶ διάδηλοι καθ'
ἡμέραν γιγνόμενοι, μετὰ τὸ θανεῖν ἀργῦσι καὶ τῷ χρόνῳ
κατ' ὀλίγον ἀφανεῖς ἀμυδροῦνται· οἱ δὲ δηλοὶ καὶ φαῦλοι,
καὶ ζῶντες ὡς τεθνήσκοντες νομίζονται· ἄδηλος γὰρ ὁ βίος
αὐτῶν καὶ ὁ θάνατος.

10 Ὅτι δεῖ τοὺς ὑπερέχοντας σπουδαίως εἶναι.

V. 7. Ἄναξ ἀνδρῶν (Ἀγαμέμνων).

Διατὶ οὐκ ἀνθρώπων, ἢ θνητῶν, ἢ βροτῶν, ἀλλ' ἀνδρῶν
ἄνακτα τὸν Ἀγαμέμνονα εἴρηκεν; ἢ ὅτι ἐν τοῖς ἄλλοις τῶν
ὀνομάτων αἵ τε γυναῖκες καὶ παῖδες συμπεριλαμβάνονται
15 ὧν ἡ ἡλικία καὶ ἡ φύσις ἀνεπιτήδειος εἰς τὰ ἄνω καὶ ὑψηλὰ
τῶν πράξεων ἄγεσθαι· οἱ μέντοι ἄνδρες τῇ θ' ἡλικίᾳ καὶ τῇ
φύσει δεκτικοὶ τῶν ἐπιφανῶν κατορθωμάτων ὑπάρχοντες,
σπουδαίε καὶ ἀνδρείε ἡγεμόνος πρὸς τὰ τῆς ἀρετῆς κατορ-
θώματα δέονται· οἷοί τε ὄντες ἐπιτελεῖν τὰ ἐπιταττόμενα· ὃ
20 δεῖ οὖν τὺς βασιλεῖς καὶ τοὺς ἄνακτας μαλακίζεσθαι καὶ
ὑπὸ τῶν ἡδονῶν βασιλεύεσθαι, εἴ περ ἀνδρῶν ἄνακτες καὶ
βασιλεῖς προσαγορεύεσθαι βούλοιντο.

Ὅτι τοὺς ἄρχοντας εὐσεβεῖς εἶναι δεῖ μάλιστα
καὶ δικαίυς· τὺς δ' ἀρχομένυς μὴ δέχεσθαι
25 τ' ἀνόσια τούτων προςάγματα.

V. 9. 10. Ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθείς,
νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὦρσε κακήν.

Τίνος ἕνεκα τῦ βασιλέως ἁμαρτάνοντος ὁ στρατὸς τιμω-
ρεῖται; ἔδει γὰρ τὸν ἄδικον παθεῖν, οὐ μὴν τὸν ἀνεύθυνον·
30 ἢ ὅτι ὁ τῷ ὄντι βασιλεὺς, τὸν ἴδιον μᾶλλον θάνατον ἢ τὴν
αἰσχύνην τὴν ἰδίαν προσδέχεται· ὥστε καὶ μᾶλλον δυσφο-

ρεῖ τοῦ στρατοῦ φθειρομένου εἴ περ ἂν αὐτὸς ἔθνησκεν, αἰσχύνην καὶ ὄνειδος οἰκεῖον τὸ τοιοῦτον οἰόμενος· ἀλλ' ἔτι καὶ τὰ στρατεύματα δικαίως τιμωρεῖται τοῦ στρατηγοῦ πρὸς τοὺς θεοὺς ἀνοσίως ἔχοντος, εἴ γε ταῖς ἐκείνου ἀσεβείαις
5 συγκατατίθενται· τῇ γὰρ τοῦ πλήθους δυνάμει θαῤῥῶν ὁ Ἀγαμέμνων τὸν τοῦ θεοῦ ἱερέα ἠτίμησεν· ὡς γοῦν συμμέτοχα τῶν ἐκείνου ἀτασθαλιῶν τὰ στρατεύματα παιδεύεται· δεῖ τοίνυν τὸν στρατηγὸν καὶ τὸν ἄρχοντα τὴν τῶν ὑπ' αὐτὸν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον μᾶλλον τοῦ ἰδίου τίθεσθαι, εἴ περ
10 πατὴρ καὶ ποιμὴν λαῶν, ἀλλ' οὐ δημοβόρος καλεῖσθαι. βούλεται τοὺς δ' ὑπ' αὐτὸν τὰ δίκαια καὶ εὐσεβῆ ἐπιτάττοντι πείθεσθαι· τὰ δ' ἀνόσια μὴ προσίεσθαι· ἵνα μὴ τὰς ποινὰς ἀντ' ἐκείνου γε ἀποτίσωσιν.

Πῶς δεῖ τὴν χάριν αἰτεῖν.

15 Il. ν. 16.-21. Ἀτρεῖδαί τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἱκέσθαι·
παῖδα δ' ἐμοὶ λῦσαί τε φίλην, τὰ δ' ἄποινα δέχεσθαι
ἀζόμενοι Διὸς υἱὸν ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.

20 Ὡς θαυμαστὸς ὁ τῆς ἱκεσίας λόγος τῷ ποιητῇ γέγραπται· εἰς δύο γὰρ τὸ πλῆθος διῄρηκεν, ἄρχοντας καὶ ἀρχομένους· ὃν καὶ οἱ μετέπειτα μιμησάμενοι, τῇ βουλῇ φασι καὶ τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων χαίρειν ἐπιστέλλοντες, ἑκάτερά τε τὰ μέρη αἰτεῖσθαι ὡς ἀμφότερα δοῦναι τὴν χάριν
25 δυνάμενα, εὔνοιαν ἐκ ταύτου περιποιούμενος· τοῖς μὲν γὰρ ἄρχουσιν ἡ ἐξαίρετος κλῆσις καὶ τὸ πάτριον ὄνομα, τιμὴν ἐπιφέρει· τοῖς δ' ἀρχομένοις τὸ εὐκνήμιδες· ἡ γὰρ ταχυτὴς τὸν ἰσχυρὸν ἀνδρεῖον ἐργάζεσθαι· βιαιοτάτη γὰρ ἡ μετὰ τάχους ὁρμή· διὸ καὶ Ἀριστοτέλης τὸν ἀέρα φησὶ βιαιότα-
30 τον διὰ τὸ εὐκίνητον· πλήττει γὰρ μᾶλλον φησὶ καὶ ποιεῖ τοὺς σεισμοὺς κινούμενος· ἀλλὰ καὶ τὰ κρεοφάγα τῶν ζώων

διὰ τὸ τάχος καὶ τὸ δεξιὸν πηδήματος τὰ τούτων μεί-
ζονα καὶ τῷ σώματι ἰσχυρότερα δαμάζοντα ὁρῶμεν βόας
καὶ ἵππες, καμήλούς τε καὶ ἐλέφαντας· πάντα γὰρ ὁ λέων
δαμάζει, ἔνια τε λύκος καὶ πάρδαλις ταχέως καὶ δεξιῶς
5 τὸ ἅλμα ποιούμενα· μετὰ δὲ τὸ τιμῆσαι τὸν αἰτοῦντα, δεῖ
τοῖς οὓς αἰτεῖται τὴν χάριν εὔνεος ποιεῖν, τἀγαθὰ ἐκείνοις
εὐχόμενον· καὶ ταύτην φίλην δεικνῦναι τῷ αἰτοῦντι· ἵνα
πείσῃ τῷ μεγέθει τῆς χάριτος τὸν αἰτούμενον· καὶ ἐκ ἀμι-
σθὶ ποιεῖται τὴν αἴτησιν· πτωχοῦ γὰρ τῦτο καὶ προσαίτε·
10 μετὰ δὲ τὸν μισθὸν καὶ μεῖζον αὐτοῖς ἀγαθὸν ἑπόμενον
παρεμφαίνει τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς δηλονότι εὐσέβειαν· ὥπερ
καὶ δέος αὐτοῖς λεληθότος ἐντίθησι μὴ ποιήσασιν· οἷον,
ὅτι ἀσεβήσεσι, καὶ εἰς ὀργὴν τὸ θεῖον κινήσεσι· δεῖ ἄρα
τὸν χάριν αἰτούμενον ὑποκλίνεσθαι κρείσσον' αὐτῦ ποιῦντα
15 καὶ τιμῶντα τὸν δώσοντα· εἶτα εὔνουν αὐτῷ ποιεῖν ὁπωσ-
δήποτε· καὶ οὕτω τὴν χάριν παριστάνειν ὡς ἐσομένην ἀΐ-
διον διὰ τὸ φίλην εἶναι τῷ λαμβάνοντι, καὶ δοθεῖσαν εἰς
πάντας τοῦ διδόντος τὸν ἔπαινον οἴσουσαν.

Ὅτι τοῖς κρατοῦσι πάντων χειρίστη ἡ ἀκολασία· οἷς
20 ὑπεικτέον ὀργιζομένοις καὶ μὴ δικαιολογεῖσθαι.

V. 28. **Μή** νύ τοι ὁ χραίσμῃ σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο.

Ὅρα τὸ τῆς ἀκολασίας πάθος πόσην ἔχει τὴν δύναμιν·
οὐ μόνον γὰρ τῷ πατρὶ τὴν θυγατέρα καὶ φίλην ὁ βασι-
λεὺς οὐκ ἀπέδωκεν, ἀλλὰ καὶ θάνατον ἀπειλεῖ τῷ γέροντι
25 μήτε τὴν τῶν θεῶν φοβούμενος ὄπιν, μήτ' ἐπιστροφὴν ποι-
ούμενος τοῦ στρατοῦ κατανεύσεως· ἀλλ' ἔτι καὶ προλέγει ὡς
οὐδενὸς ἄξια τὰ τοῦ θεῦ στέμματα καὶ τὸ σκῆπτρον τῷ
φέροντι γενησόμενα, ἥντι τῆς ἀκολασίας αὐτῦ ταῦτα γένη-
ται κώλυμα· ὑπόπτευε γὰρ ὡς εἴ τινα χρόνον ὁ γέρων αὐτῦ
30 διαμείνειε τοὺς συγκατανεύσαντας πείσει ταῖς δεήσεσιν,
ὅπως αὐτὴν παρ' αὐτῦ ἐξαιτήσαντες λάβοιεν καὶ μᾶλλον

τὴν πρόσκαιρον ἡδονὴν, ἢ παντὶ τῷ στρατῷ χαρίσασθαι εἵλετο· τοσοῦτον τὸ πάθος σκοτίζει τοὺς ἔχοντας, ὥς τε καὶ θεοὺς παρορᾷν· καὶ ὑπὸ πάντων μισουμένους τε καὶ καταγελωμένους μὴ αἰσθάνεσθαι· διὸ πρὸς τοὺς τοιούτους 5 τῶν κρατούντων, φοβερὰ ἡ παραίνεσις, καὶ ὀλέθριος ἡ ἔνστασις γίγνεται. οὐ γὰρ ἀνθρωπίνου λόγου, ἀλλὰ θείας παιδεύσεως δέονται· τοὔνεκα καὶ ὁ Χρύσης καταφεύγει πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα.

Ὅτι τὸ θεῖον μακρόθυμον ἐστὶ καὶ προνοητικὸν 10 τῶν πάντων.

V. 50. Οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπῴχετο καὶ κύνας ἀργούς.

Ἐπειδὴ πατέρες καὶ τῶν ὄντων φύλακές εἰσιν οἱ θεοὶ καὶ λέγονται, πατρικῶς ἡμᾶς καὶ προνοητικῶς ἐκπαιδεύουσι· ποτὲ μὲν εὐτυχίαις τὸ μεταδοτικὸν ἡμῶν καὶ τὸ εὔγνωμον αὔ15 ξοντες· ποτὲ δὲ δυστυχίαις τὸ ἀκόλαστον καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀγνωμοσύνην ἀναστέλλοντες· ὥσπερ γὰρ οἱ τῶν ἰατρῶν δόκιμοι, ἵνα μὴ πᾶν τὸ σῶμα φθαρῇ, τὰ σεσηπότα τῶν μελῶν καὶ ἀνίατα, τὰ μὲν καίουσι, τὰ δ' ἐκκόπτουσι· καὶ ὁ Ἀπόλλων τοίνυν θεὸς ὢν καὶ προμηθεὺς τῶν ἀνθρώπων, 20 ὡς πατὴρ φιλόστοργος τῇ τῶν ἀλόγων φθορᾷ τὸν στρατὸν καὶ τὸν βασιλέα παιδεύειν ἤρξατο, καθοδηγῶν αὐτοὺς πρὸς τὰ δέοντα, καὶ προσμένων τὴν ἐπανόρθωσιν· ὁρῶν δ' ἀνιάτους, τέμνειν καὶ καίειν αὐτοὺς ἐπεχείρησεν· οὐ δεῖ τοίνυν ἡμᾶς τῇ τοῦ θεοῦ μακροθυμίᾳ καταχρῆσθαι, καὶ οἴεσθαι 25 τὰ τῆδ' ἀπρονόητα.

Ὅτι τοῖς φαύλοις οὐ μόνον λόγῳ, ἀλλ' ἔργῳ ἀντικεῖσθαι δεῖ.

V. 76. - 7. Τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καί μοι ὄμοσσον,
30 ἦ μέν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν.

Ἐκ τῆς πρὸς τὸν Χρύσην ὀργῆς τὸ τοῦ βασιλέως πάθος

νοήσας ὁ Κάλχας, καίπερ τἀληθὲς εἴδει, καὶ μεγάλην τῷ στρατῷ τὴν ὠφέλειαν ἐκ τοῦ δηλωθῆναι ἐσομένην, προπετῶς δ' ὅμως αὐτὸ δηλῶσαι οὐκ εἴωθεν· οὐχ ὅτι τῆς ἰδίας ζωῆς φειδόμενος τὸν τῶν πολλῶν παρεώρα θάνατον· οὐ γὰρ ἂν
5 ἦν ἄριστος, εἴ γε τῶν ἀρίστων βραχέως ἕνεκα βίου ὠλιγόρει πράξεων· ἀλλ' ἡμᾶς ὁ ποιητὴς διδάξαι βουλόμενος ἐν τοῖς ἐμπαθέσιν οὐ λόγοις, ἀλλ' ἔργοις δεῖ ἀντιτάττεσθαι, ἐξεπίτηδες περιποιεῖται τὸ βέβαιον πρότερον· οἱ γὰρ τοιοῦτοι καίπερ τοπαρὸν τὰ δίκαια ποιεῖν ὑποκρίνονται, τῷ χρόνῳ δ'
10 ὅμως τὸν αἴτιον τοῦ δικαίου ἀμύνονται· διὸ πεφυλαγμένως τούτοις ἡμᾶς δεῖ προσφέρεσθαι· ἵνα μὴ κακοῦ μᾶλλον ἢ ἀγαθοῦ αἴτιοι γενώμεθα.

Ὅτι εἰ καὶ παρ' ἡμῶν οὐχ ὁρᾶται πολλάκις,
ἔστι δ' ὅμως δίκη θεῶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις.

15 V. 93.-5. Οὔτ' ἄρ ὅγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται· οὔθ' ἑκατόμβης,
ἀλλ' ἕνεκ' ἀρητῆρος, ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων,
οὐδ' ἀπέλυσε θύγατρα· καὶ οὐδ' ἀπεδέξατ' ἄποινα.

Συνᾴδει τῇ θείᾳ γραφῇ τὸ λεγόμενον· λέγει γὰρ ἐκείνη· ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν· καὶ, ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου
20 ὡς ἑαυτόν· οὐ γὰρ τῶν ἡμετέρων ἀγαθῶν ἢ τῶν παρ' αὐτοὺς ἐπαίνων καὶ δοξολογιῶν οἱ θεοί ποτε χρήζουσιν· ἀλλὰ τὴν ἡμετέραν προαίρεσιν ὥς περ ὁρῶσιν, οὕτω καὶ ἀποδέχονται· τίς δ' αὕτη; ἡ πρὸς αὐτοὺς ἡμετέρα μίμησις· ὡς γὰρ ἐκεῖνοι τῶν καταδεεστέρων καὶ ὑποτεταγμένων φροντίζουσι, καὶ τοῦ
25 θείου φωτὸς αὐτοῖς μεταδιδόασιν, οὕτω καὶ τοὺς κατ' εἰκόνα θεοῦ πλασθέντας καὶ οἱονεὶ συγγενεῖς αὐτῶν πρὸς τοὺς ἥττους καὶ δεομένους αὐτῶν εἶναι βούλονται· ἄλλως γὰρ οὐχ' ὁμοίους οὐ δὲ συγγενεῖς, ἀλλ' ἀλλοτρίους καὶ δυσμενεῖς ὡς τούτοις τἀναντία πράσσοντας οἴονται· ὁ γὰρ μὴ τὸν ἀγαθὸν
30 μιμούμενος, τὸν κακὸν ἐξ ἀνάγκης μιμεῖσθαι ῥηθήσεται· ἀρετῆς γὰρ καὶ κακίας μέσον οὐ δίδοται. Εἰ γάρ τις ἔργῳ

τιμῆσαι καὶ ἱκετεῦσαι δυνάμενος, κενοῖς λόγοις τοῦτο ποιεῖν οἴεται, ἀτιμάζειν μᾶλλον αὐτὸν καὶ παροργίζειν φανήσεται· τρία μὲν οὖν ἐνταῦθα ὁ βασιλεὺς ἐπλημμέλησε· τὸν τοῦ θεοῦ ἱερέα ἠτίμησεν, ὃν ὤφελε τιμῆσαι· ἐκ ἀπέλυσε τὴν
5 θύγατρα, ἣν ἐλευθέραν ἡ φύσις παρήγαγεν· οὐκ ἐδέξατο τ' ἄποινα, ὅπερ ὁ τῶν ἀνθρώπων νόμος λαβεῖν καὶ λυτρῶσαι τῆς δουλείας διακελεύεται· ὥστε πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ τὴν φύσιν καὶ τὸν νόμον ἥμαρτεν· διὸ καὶ παρὰ θεοῦ καὶ τῆς φύσεως καὶ ἀνθρώπων τὴν τιμωρίαν ἐδέξατο· ὁ μὲν
10 γὰρ θεὸς τῇ τῶν κυνῶν καὶ ἡμιόνων καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀνθρώπων φύσει τὸ δύσκρατον κατεμίξατο· ἡ δὲ τὴν σῆψιν καὶ τὸν θάνατον τούτοις ἐπήγαγε· καὶ μηνίσας ὁ Ἀχιλλεὺς τοῦ πολέμου ἐπαύσατο, καὶ οἱ Τρῶες τοὺς Ἕλληνας κατεπίεζον· οἱ δ' Ἕλληνες τὸν βασιλέα ἐμέμφοντο· καὶ ἡ τὸν
15 πολλῶν δὲ μέμψις νόμος ῥηθήσεται· τί γὰρ ἄλλο νόμος, ἢ πολλῶν συγκατάθεσις τε καὶ σύμπνοια; ἔστι δ' ἄρα δίκη θεῶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις.

Ὅτι τὴν κολακείαν οἱ κρατοῦντες ἐξέθρεψαν.

V. 107.-8. Αἰεί τοι τὰ κακ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι,
20 ἐσθλὸν δ' οὐδέ τι πω εἶπας ἔπος οὐδ' ἐτέλεσσας.

Πολλοῦ ἄξιος ὁ ποιητὴς καὶ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως διδάσκαλος· ἐναργῶς γὰρ τὰ καλὰ τῶν ἠθῶν καὶ κακὰ ἡμῖν ἐπιδείκνυσιν· ἐν γὰρ τοῖς προλαβοῦσιν, ὄχ' ἄριστον. τά τε παρεληλυθότα καὶ ἐνεστῶτα καὶ μέλλοντα εἰδότα· καὶ εἰς
25 Ἴλιον τοῖς νήεσιν ἡγησάμενον τὸν Κάλχαντα εἴρηκεν· νῦν δὲ παρεισάγει τὸν ἀκόλαστον εἰς τὸν σπουδαῖον προπηλακίζοντα· καὶ μάντιν κακῶν, καὶ ψευδόμενον, καὶ χαιρέκακον τὸν αὐτὸν καὶ μισόκαλον λέγοντα· τίνος ἕνεκα; ὅτι τῆς Χρυσηΐδος ἀπολαύειν βούλεται· ἣν καὶ τῆς γνησίας ἀλό-
30 χου προέκρινε· καὶ κατὰ πάντα ταύτης κρείσσονα ὑπὸ τῆς ἀκολασίας κινώμενος ὁ ταλαίπωρος οἴεται· ἐφ' ἧς καὶ τετύ-

φλῶται καὶ τὰς τοῦ ἀνδρὸς ἀρετὰς ψόγους ἡγεῖται καὶ κακίας ἀποστρεφόμενος τὴν ἀλήθειαν, φεύγει τὸ φῶς· τὴν πλάνην καὶ τὸ σκότος ἀσπάζεται· τὴν κολακείαν ὡς ἀρίστην φιλίαν προσδέχεται· φοβεροὶ γὰρ γιγνόμενοι τῇ ἀληθείᾳ οἱ
5 κρατοῦντες, τὴν παῤῥησίαν τῇ κολακείᾳ δεδώκασι.

Ὅτι δεῖ τοὺς κρατοῦντας πάντων μᾶλλον
προκρίνειν τὴν τιμήν.

V. 117. Βέλομ' ἐγὼ λαὸν σῶον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι.

Νῦν τὸ τοῦ ἀξίου στρατηγοῦ καὶ βασιλέως ὁ ποιητὴς τὸ ἦθος
10 παρεισάγει· εἰ γὰρ καὶ τῆς ἰδίας ζωῆς τὴν Χρυσηΐδα ἡδίων ἐνόμιζε, τὴν τοῦ λαοῦ δ' ὅμως σωτηρίαν ταύτης ἀνθείλετο, καὶ θανεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ βούλεται· ὧν χωρὶς οὔτε στρατηγὸς οὔτε βασιλεὺς εἶναι δύναται· στερηθεὶς τε τοῦ ἀξιώματος, τῆς ζωῆς τὸν θάνατον μᾶλλον ἀσπάζεται· ἀκούετε πάντες
15 οἱ ἐν ταῖς ἀρχαῖς τε καὶ ἀξιώμασι καὶ παιδεύθητε· καὶ τὸ τὰ εἰκότα πράττειν, πάσης ἡδονῆς προτιμήσατε, εἴπερ ἄξιοι τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ ἀξιώματος εἶναι καὶ λέγεσθαι βούλεσθε.

Ὅτι τοῦ θυμοῦ κρατῶν μεγάλους κινδύνους ἐκφεύγει
20 καὶ ψόγους.

V. 216.-7. Χρὴ μὲν σφωΐτερόν γε, θεά, ἔπος εἰρύσασθαι,
καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὣς γὰρ ἄμεινον.

Ὢ παιδείας ἀρίστης καὶ παραινέσεως· ὢ φυσικῆς θεωρίας περισπουδάστου τε· τὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος ῥήματα τὴν τοῦ
25 Ἀχιλλέως καρδίαν ἐτάραξαν· καὶ τὸ τῆς ψυχῆς ἄλογον μέρος τῷ λογικῷ ἀπομάχεται· αἵ τε τῆς ψυχῆς δυνάμεις κατ' ἀλλήλων παρατάττονται· καὶ ἡ μέριμνα εἰς δύο διήρηται· ἡ μὲν γὰρ προπετῶς εἰς τὸ ἀμύνεσθαι φέρεται· καὶ τοῖς ὅπλοις χρῆσθαι ὑπὸ τοῦ θυμοῦ γε καταναγκάζεται, μηδὲν
30 προορῶσα, ἢ τὸ ἀντιληφθῆσαι· διὸ καὶ προτέρα εἰς ἔργον ἐφέλκεται· ἡ δὲ πρὸ τῆς ψήφου θεωρεῖ τὰ τῷ ἔργῳ ἑπόμενα·

διὸ καὶ ὑςερίζει, καὶ ἐξόπισθε παραγίνεται· καὶ τῆς ξανθῆς χολῆς ἀναςελεῖ τὸν Πηλείονα δεικνῦσαι τούτῳ τὰ χαλεπώτατα καὶ αἰσχύνης ἄξια ἐκ τοῦ ἔργε αὐτῷ ἀποβαίνοντα· ὁ γὰρ ἐννάετης πόνος τῶν Ἑλλήνων ἔνθεν οἰχήσεται·
5 καὶ μάτην κατὰ βαρβάρων ἡ Ἑλλὰς καθοπλισθεῖσα φανήσεται· ἐξ ὧν αἰσχύνη πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἕψεται· τε τε βασιλέως θανόντος, τὰ ςρατεύματα τῶν Ἑλλήνων διαλυθήσεται· καὶ τὸ τῶν ἡρώων πλῆθος κατὰ τοῦ Ἀχιλλέως ὡς τῆς αὐτῶν αἰσχύνης αἰτίε γεγονότος παρατατήσεται·
10 καὶ τὴν δόξαν, ἣν ἔμελλεν ἕξειν ὁ Πηλείδης ἀπὸ τε πολέμε, ἀπολέσει, κτείνας τὸν ἄριςον· καὶ ὑπὸ πάντων ὡς φιλόνεικος καὶ προπετὴς ἢ ἄφρων κριθήσεται· ταῦτα πάντα τὸ τῆς ψυχῆς λογικὸν αὐτε μέρος πρὸς ὀφθαλμῶν τοῦ νοῦ ποιησάμενον, ἔπεισεν αὐτὸν εἰρύσασθαι καὶ φυλάξαι τὰ κρείτ-
15 τονα καὶ τὸν ἄλογον κατασχεῖν θυμὸν εἰς τὸν κουλεὸν τὸ ξίφος ἀπώσαντα· καὶ ἡμεῖς τοίνυν τὸν Ἀχιλλέα μιμησάμενοι, τὸν ἄλογον θυμὸν καταςέλλωμεν, ἵνα μὴ διὰ μικρὰν ἡδονὴν, ἀΐδιον ψόγον καὶ μεγάλους κινδύνους ληψώμεθα.

20 Ὁποῖον εἶναι δεῖ τὸν ῥήτορα καὶ τὸν τοὺς αὐτε κρείσσονας παραινέσαι καὶ καταλλάξαι βελόμενον.

V. 147. - 8. τοῖσι δὲ Νέςωρ,
ἡδυεπὴς ἀνόρουσε λιγὺς Πυλίων ἀγορητής.

25 Πᾶσαν ἐπιστήμην καὶ πρᾶξιν τοῖς ἐλευθέροις ἀνδράσι προσήκουσαν, ἐκ τῶν ἐπῶν τοῦ θείου ποιητοῦ ἐςιν ἐρανίσασθαι· ἰδοὺ γὰρ δι' ὀλίγων ὀνομάτων τὸν ἄριστον ἡμῖν ῥήτορα παριςάνει· τὸ γὰρ ἡδυεπὴς, τὸ τὰ πρέποντα καὶ ἔνδεντα λέγειν δηλοῖ· τὰ γὰρ ὑπέρογκα καὶ θρασεῖα καὶ
30 ὑβριςικὰ, τά τε γελοῖα καὶ σκώμματα, τὰ μέν ἐςιν ἀηδῆ, τὰ δ' εὐκατφρόνητα· διὸ καὶ ἀπίθανα· τὸ δὲ λιγὺς,

τὸ μνημονευτικὸν καὶ ὀξὺ τοῦ νοὸς πρὸς τὴν τῶν λόγων εὕρεσιν· τὸ δὲ Πυλίων ἀγορητὴς, τὸ καλῶς ἠσκημένον εἶναι· τὸ δ' ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδὴ, τὸ εὐφραδές τε καὶ εὔηχον· οἷον τὸ καλῶς προφέρειν καὶ μετὰ
5 χάριτος· ἃ πάντα ἐν τῷ τοῦ Νέστορος λόγῳ δῆλα, πλὴν τῆς προφορᾶς τῷ σκοποῦντι γίνεται· συναλγεῖ γὰρ τοῖς ὀργιζομένοις· καὶ τῇ μελλούσῃ κοινῇ ξυμφορᾷ σχετλιάζων φαίνεται, καὶ τοὺς ὀργιζομένους τιμῶν οὐ παύεται· ἅπερ τοῖς ἀκούουσιν εὐπρόσδεκτα καὶ ἡδέα γίνεται ἐγκαίρως λε-
10 γόμενα. Τίς γὰρ τὰ φίλα καὶ ξύμφορα οὐχ ἡδέως προσδέξεται; τὸ δὲ μνημονευτικὸν καὶ τὸ τῆς εὑρέσεως ὀξύτατον, ἡ τῶν ἐννοιῶν ποικιλία, καὶ τὸ τῶν ἐπιχειρημάτων πυκνὸν καὶ κατεστιβασμένον ἐνδείκνυται· αὐτοσχεδιάζων γὰρ φαίνεται καί περ ἔντεχνος καὶ μεμελετημένος· τὴν δ' ἄσκησιν,
15 ἡ τοῦ λόγου σημαίνει διάθεσις. Πρότερον γὰρ συλλυπεῖται καὶ συνάχθεται· καὶ τῆς ἀπὸ τῆς πρὸς ἀλλήλους ὀργῆς, τὴν ἀπὸ τῶν κοινῶν ἐχθρῶν ἐσομένην μείζονα λύπην παριστάνει, ἵνα τῷ μεγέθει τὴν παροῦσαν ἀμβλύνῃ· καὶ τὴν τῶν ἐχθρῶν χαρμονὴν τῇ τῶν εριζόντων λύπῃ παρατίθη-
20 σιν, ἵνα τὸ τοῦ θυμοῦ ζέον, τῷ ἐκείνης πικρῷ ἀποκρούσηται· καὶ μετὰ ταῦτα τοὺς ἐπαίνους κατέταξεν, ἰαίνων τὴν πικρίαν τῆς ἐπιτιμήσεως· καὶ οὕτω παρακαλεῖ ἀμφοτέρους πείθεσθαι· καὶ πάντα προσηκόντως καὶ πιθανῶς διατίθησιν.

25 Ἵνα δὲ φανερὰ τὰ τοῦ λόγου ἐπιχειρήματα γένηται, ἕκαστον τούτων εἰς τὸ οἰκεῖον σχῆμα ἀνάξωμεν, προστιθέντες τὰ ἐκ τῶν προκειμένων ὑπακουόμενα·

α'· Ἦ μέγα πένθος Ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκάνει· — Εἰς τοὺς φίλους τὸ τῶν φίλων πένθος ἀφίκεται· ἡ Ἀχαΐς γῆ φίλη
30 τῶν Ἑλλήνων· εἰς τὴν Ἀχαιΐδα ἄρα γαῖαν τὸ πένθος ἀφίκεται.

β'· Ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος - Οἱ δυσμενεῖς τὴν τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν ξυμφορὰν ἀκούοντες χαίρουσιν· ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τούτου υἱοὶ τὴν τῶν Ἑλλήνων ξυμφορὰν ἐχθρῶν ὄντων ἀκούουσι· ὁ Πρίαμος ἄρα καὶ οἱ υἱοὶ Πριάμου
5 χαίρουσι.

γ'· Οἳ περὶ μὲν βουλῇ Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι - Ἐν πάσῃ βουλῇ οἱ κρατοῦντες καὶ ἐν παντὶ πολέμῳ οἱ ἀνδρεῖοι τῶν λοιπῶν περιττεύουσιν· ἐν τῇ τῶν Δαναῶν βουλῇ καὶ πολέμῳ ὁ Ἀγαμέμνων κρατεῖ καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς ἀνδρειό-
10 τερος· ἐν τῇ τῶν Δαναῶν ἄρα βουλῇ καὶ πολέμῳ ὁ Ἀγαμέμνων καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς περιττεύουσι τῶν λοιπῶν βουλῇ καὶ ἀνδρείᾳ.

δ'· Ἀλλὰ πείθεσθ', ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμοῖο· - Τοὺς νεωτέρους τοῖς γεραιτέροις δεῖ πείθεσθαι· Ἀγαμέμνων καὶ
15 Ἀχιλλεὺς τοῦ Νέστορος νεώτεροι· τὸν Ἀγαμέμνονα ἄρα καὶ τὸν Ἀχιλλέα τῷ Νέστορι δεῖ πείθεσθαι.

ε'· Ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ὁμίλησα - Οὗ περ οἱ κρείσσους οὐ καταφρονοῦσιν, οἱ χείρονες δικαίως οὐ καταφρονήσουσιν· οἷς Νέστωρ συνεπολέμησε τοῦ Ἀγαμέμνονος
20 καὶ τοῦ Ἀχιλλέως κρείττονες· οὐ δικαίως ἄρα τοῦ Νέστορος ὁ Ἀγαμέμνων καὶ Ἀχιλλεὺς καταφρονήσουσιν.

ϛ'· Καὶ μέν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον - Ὁ τοῖς ἀρίστοις συγκατηριθμημένος, ἄριστος· ὁ Νέστωρ τοῖς ἀρίσταις συγκατηριθμήθη· ὁ Νέστωρ ἄρα ἄριστος.

25 ζ'· Καλέσαντο γὰρ αὐτοί - Ὃν οἱ ἄριστοι καλοῦσιν, ἔντιμος· τὸν Νέστορα προσεκαλέσαντο οἱ ἄριστοι· ὁ Νέστωρ ἄρα ἔντιμος.

η'· Καὶ ἐμαχόμην κατ' ἐμαυτόν - Ὃς κατ' αὐτὸν μάχεται, ξύμμαχός ἐστι καὶ οὐ βεβιασμένος· ὁ Νέστωρ καθ'
30 αὐτὸν μάχεται· ὁ Νέστωρ ἄρα τοῖς ἀρίστοις ξύμμαχος καὶ οὐ βεβιασμένος.

θ'· Καί μευ βέλεων ξύνιον· – Οὗ τὰς βουλὰς οἱ κρείττονες δέχονται, τοὺς ἥττονας δέχεσθαι μᾶλλον δεῖ ταύτας· καὶ μὴν οἱ προκατειλεγμένοι τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ Ἀχιλλέως κρείσσονες, τὰς τοῦ Νέϛορος βουλὰς ἐδέχοντο· τὸν
5 Ἀγαμέμνονα ἄρα καὶ τὸν Ἀχιλλέα τὰς τοῦ Νέϛορος βουλὰς δεῖ προσδέχεσθαι.

ι'· Ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον – Τῷ πλείονα εἰδότι πείθεσθαι ἄμεινον· ὁ Νέστωρ διὰ τὸ γῆρας καὶ τὴν πρᾶξιν πλείονα εἶδεν· τῷ Νέστορι ἄρα πείθεσθαι ἄμεινον.

10 ια'· Μή τι σύ γε ἀγαθὸς περ ἐὼν – Οὐχ' ὁ ἀγαθὸς καὶ τίμιος βιάζει· ὁ Ἀγαμέμνων ἀγαθὸς καὶ τίμιος· Ἀγαμέμνων ἄρα οὐ βιάζει.

ιβ'· Ἀλλ' ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν – Ὧ ἕτεροί τι ἐδωρήσαντο, ἄλλον τοῦτ' ἀφαιρεῖσθαι οὐ δίκαιον· τῷ Ἀχιλλεῖ τὴν
15 Βρισηΐδα οἱ Ἕλληνες ἐδωρήσαντο· τοῦ Ἀχιλλέως ἄρα τὴν Βρισηΐδα τὸν Ἀγαμέμνονα ἀφαιρεῖσθαι οὐ δίκαιον.

ιγ'· Ἐπεὶ οὔ ποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς – Τῷ τιμιωτέρῳ ἐρίζειν οὐ προσήκει· ὁ Ἀγαμέμνων τοῦ Ἀχιλλέως τιμιώτερος· τῷ Ἀγαμέμνονι ἄρα τὸν Ἀχιλλέα ἐρίζειν οὐ προσήκει.

20 ιδ'· Ὧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν. Ὧ ὁ Ζεὺς τὴν βασιλείαν παρέσχε, τιμιώτερος· τῷ Ἀγαμέμνονι τὴν βασιλείαν παρέσχεν· ὁ Ἀγαμέμνων ἄρα τιμιώτερος.

ιε'· Ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει. – Ὁ ἰσχυρότερος τιμιώτερος· ὁ Ἀγαμέμνων διὰ τὸ πλεόνων ἀνάσσειν ἰσχυρότερος·
25 ὁ Ἀγαμέμνων ἄρα τοῦ Ἀχιλλέως τιμιώτερος.

ιϛ'· Ἀτρεΐδη, σὺ δὲ παῦε τὸ σὸν μένος. – Ὁ βασιλεὺς μεγαλόψυχος καὶ οὐκ ὀργίζεται· ὁ Ἀγαμέμνων βασιλεύς· ὁ Ἀγαμέμνων ἄρα μεγαλόψυχος καὶ οὐκ ὀργίζεται.

ιζ'· Αὐτὰρ ἐγὼ λίσσομαι Ἀχιλῆϊ – Τὸν χρήσιμον καὶ
30 ξύμφορον θεραπεύειν χρή· ὁ Ἀχιλλεὺς χρήσιμος καὶ ξύμφορος· τὸν Ἀχιλλέα ἄρα θεραπεύειν χρή.

Ἐξ ὧν ἁπάντων τίνα τῷ ῥήτορι ἴδια καὶ τίνα τοὺς αὐτοῦ κρείσσονας καταλλάττοντι καὶ παραινοῦντι προσεῖναι δεῖ, σαφῶς ἀναφαίνονται· τῷ μὲν γὰρ ῥήτορι, τὸ τὰ προσήκοντα λέγειν καὶ εὐπρόσδεκτα ταῖς ἀκούουσι, τό τε πρὸς εὕρεσιν
5 καὶ ἐνθύμησιν τῶν λόγων ὀξύτατον· καὶ ἡ πρὸς τοὺς λόγους πεῖρα καὶ ἄσκησις τοῦ πείθειν· καὶ πρὸς τούτοις τὸ εὔφραδὲς καὶ ἡ μετὰ χάριτος προφορά· τῷ δὲ καταλλάττοντι καὶ παραινοῦντι τοὺς κρείσσονας, τὸ γηραιὸν, τὸ πρακτικὸν, τὸ ἔντιμον· ὑπὸ γὰρ τοῦ νεωτέρου μᾶλλον αἰσχύνην ἢ πειθὼ
10 φέρει τῷ παραινουμένῳ ἡ παραίνεσις· ὑπὸ δὲ τοῦ ἀπράκτου, καταφρόνησις τῷ λόγῳ ξυνέπεται· ὅ τε ἄσημος, οὐ παῤῥησίας ἔχων, οὐ τοῖς κρείττοσι παῤῥησιασθήσηται· τολμητείας γὰρ μᾶλλον δόξει καὶ προπετὴς τοῖς ἀκούουσι· ταῦτα πάντα ἐν τῷ τοῦ Νέστορος λόγῳ, τῷ ζητοῦντι εὐχείρωτα
15 γίνεται, εἴγε μετὰ ἐπιστάσεως ταῦτα διέρχεται.

Ὅτι δεῖ τὴν ἰσχὺν τοῦ σώματος πείθεσθαι τῷ λόγῳ, ὡς τῷ τεχνήτῃ τὸ ὄργανον.

V. 286. – 7. Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπες.
20 ἀλλ᾽ ὅδ᾽ ἀνὴρ ἐθέλει πέρι πάντων ἔμμεναι ἄλλων.

Ὥσπερ τὸ τοῦ ἀνθρώπου σῶμα χωρὶς τῆς ψυχῆς ἀκίνητον μένει πάντῃ καὶ ἀνενέργητον, καὶ τὸ εἶναι ἄνθρωπος ἀπόλλυσιν· οὕτω καὶ ἐν πάσῃ τάξει μὴ τηρουμένῃ, καὶ τὰ ὧν ἐστι αὐτὴ συναπώληται· ἡ γὰρ τοῦ στρατοῦ τάξις μὴ σωζομένη,
25 οὐδὲ στρατὸς παραυτίκα ὀνομασθήσεται, ἀλλ᾽ ἀνθρώπων συνάθροισις· οἷς εἰ καὶ ἐλάσσους καὶ ἀσθενέστεροι εὐτάκτως προσβάλλοιεν, ῥᾶον νικήσουσι· καὶ παντελῶς διαφέρουσιν ὡς ὀλίγοι λύκοι πολλὰ πρόβατα· ὥσπερ οὖν ἡ ψυχὴ ἐν τῷ σώματι δεσπότου τάξιν ἔχει καὶ τεχνήτου, τὸ δὲ σῶμα δούλου
30 τε καὶ ὀργάνου, οὕτω καὶ ἐν ταῖς πολιτείαις καὶ τοῖς στρατεύμασιν· οἱ μὲν ἡγούμενοι, δεσπόται, καὶ δημιουργοὶ νο-

μισθήσονται· οἱ δ' ἑπόμενοι καὶ τὸ πλῆθος, δοῦλοι καὶ ὄργανα ἀναλόγως ῥηθήσονται. Πᾶσα γὰρ τάξις ἐκ τῶν πρός τι συνίςαται, πρώτȣ δηλαδὴ καὶ δευτέρου· τὸ δὲ πρῶτον καὶ δεύτερον πολλαχῶς ἐκληπτέον· οἷον, χρόνῳ, τόπῳ, 5 ἀξίᾳ, αἰτίᾳ, φύσει, θέσει· ὧν θάτερον θατέρȣ δίχα τοῖȣτον εἶναι οὐ δύναται· καὶ ὁ μὲν ςρατηγὸς ἀνάλογος τῷ λόγῳ· ἡ δὲ τῶν σωμάτων ἰσχὺς, τοῖς ὀργάνοις· διὸ εἰ μὴ τῷ λόγῳ τὰ ὄργανα πείθοιντο, ἀμφοτέρων ἡ δύναμις ἄχρηστος τοπαράπαν καὶ ἀνενέργητος γίνεται· ἔστι δὲ τῶν 10 δυσχερεςάτων τὴν μεγάλην καὶ ἄλογον ἰσχὺν κατασχεῖν τοῦ τινός· καὶ ταῦτα ἐν ἐξουσίᾳ ὄντος· δυςπειθὴς γὰρ ὁ τοιοῦτος γίγνεται, καὶ τύραννος· οὐ γὰρ τῷ λόγῳ, ἀλλὰ τῇ αὐτȣ̃ δόξῃ πράττειν βούλεται θαῤῥῶν τῇ δυνάμει τοῦ σώματος· διὸ καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς ἀπειθὴς τῷ κρατȣ̃ντι διὰ τὴν 15 τοῦ σώματος ἰσχὺν καὶ ἄναρχος γίνεται· δεῖ τοίνυν τὸν ὄντως ἀνδρεῖον, τῷ λόγῳ μᾶλλον ἢ τῇ τοῦ σώματος ῥώμῃ ἑπόμενον ἐπιτελεῖν τὰ ἀνδραγαθήματα· οὕτω γὰρ καὶ ἑαυτῷ καὶ τοῖς ἄλλοις ξύμφορος γενήσεται· ἄλλως δὲ τῶν δειλῶν ἀχρηςότερος καὶ χείρων φανήσεται.

20 V. 348. - 9. Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
δακρύσας, ἑτάρων ἄφαρ ἕζετο νόσφι λιασθείς.

Δὶς τὸν Ἀχιλλέα κλαύσαντα ὁ ποιητὴς παρεισάγει, τιμῆς ἕνεκα δηλονότι καὶ φίλου· ἀμφότερα γὰρ τῷ πολιτικῷ ἀνδρὶ πλείςου ἄξια· οὔτε γὰρ ἄνευ τιμῆς, οὔτε φίλȣ χωρὶς 25 ὁ ἀγαθὸς καὶ σπȣδαῖος πολίτης ζῆν ἐφίεται· ὥς περ γὰρ ὁ θεὸς τῶν ἐφετῶν ἐςι τὸ ἀκρότατον, πρὸς ὃν οἱ ἐπιςρέφοντες καὶ τῷ νῷ ἐκείνῳ ἑνούμενοι μακάριοι καὶ αὐτάρκεις τῆς αὐτῶν ἐφέσεως γίγνονται, οὕτω κἀν τῷ παρόντι βίῳ ἡ τιμὴ καὶ ὁ φίλος πάντων ποθεινότατα τοῖς λόγῳ ζῆν βου- 30 λομένοις. Ἡ γὰρ τιμὴ τῷ τιμωμένῳ μαρτυρίαν παρέχει καὶ βεβαίωσιν, ὅτι σπουδαῖος ἐςὶ καὶ ψόγου ἀμέτοχος· διὰ

πάσας τὰς τοῦ σώματος ἡδονὰς πολλοὶ καταλείπουσι καὶ
κινδύνους αὐθαιρέτους τιμῆς ἕνεκα λαμβάνουσιν· αὕτη γὰρ
μόνη συγγηράσκει τοῖς ἀνθρώποις, ὅτι τῆς ψυχῆς ἐστὶν ἰδία
τις ἔφεσις· ὁ μέγιστον ἄν τις θεῖτο τῆς ἀθανασίας ταύτης
5 τεκμήριον· ἀλλὰ καὶ ὁ φίλος ἀπόλαυσις ἐστὶ τοῦ ἡμετέρου
βίου, καὶ οἷον ὅρος τῶν εὐφραινόντων τε καὶ λυπούντων
ἄλλος αὐτὸς τῷ φίλῳ γιγνόμενος. ἐν αὐτῷ γὰρ πάντα τὰ
ἡμέτερ' ἀποτιθέντες ὡς ἐν τινι ταμιείῳ, ἡσυχάζομεν· καὶ
οὐκ εἰς ἄπειρον λύπης ἢ χαρᾶς διαχεόμενοι ἥκομεν· διὸ μᾶλ-
10 λον τοῦ φίλου ἕνεκα ὀδυρόμενον καὶ ζῆν οὐκ ἀνεχόμενον
ἐκείνου χωρὶς ποιεῖ τὸν Ἀχιλλέα· πάντα γὰρ ἄνευ φίλου
ἀηδῆ καὶ ἀβέβαια τὰ ἀνθρώπινα, ὑποψίας πλήρη καὶ δέους
γινόμενα· διόπερ τούτων δακρύων καὶ ὀδυρόμενος ὁ Ἀχιλ-
λεὺς οὐ μεμπταῖος· οὐ γὰρ μαλακείας, ἀλλὰ μᾶλλον ἀν-
15 δρείας τὰ περὶ τούτων πραγμάτων ῥεόμενα δάκρυα. Ὁ γὰρ
μὴ περὶ τῶν ἀρίστων ἀλγῶν, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλὰ θηρίον
ῥηθήσεται.

Τίνος δ' ἕνεκα τῶν ἑταίρων χωριζόμενον τοῦτον πεποίη-
κεν; ὅτι τὰ ἐντὸς συμβαίνοντα, ταῦτα καὶ ἐκτὸς ἡμῖν
20 φιλεῖ γίγνεσθαι· λυπουμένων γὰρ ἡμῶν ἢ καὶ φοβουμένων,
ἡ καρδία συστέλλεται, καὶ οἱονεὶ κρύπτεται· ὥσπερ τοὐναν-
τίον θαῤῥούντων καὶ ἡδομένων διαχεῖται· καὶ πρὸς πάντα
τὰ μέλη τὴν αὑτῆς ἡδονὴν καὶ τὸ μειδίασμα πέμπει τὴν
κοινωνίαν τῶν ἑταίρων ζητοῦσα· βούλεται γὰρ πᾶσι τοῦ
25 καλοῦ μεταδιδόναι· τοῦ δὲ κακοῦ μετασχεῖν τὰ φίλ' ἀπαναί-
νεται· διὸ ἐν ἑαυτῇ συστελλομένη καὶ συνιζάνουσα τούτων
ὡσανεὶ χωρίζεται· οὕτω καὶ ἡμεῖς λυπούμενοι σχεδὸν παρὰ
τῶν γνωρίμων ὁρᾶσθαι αἰδούμεθα· καὶ οὐκ εἶπε φίλων νόσ-
φι, ἀλλ' ἑτάρων· τοῖς γὰρ φίλοις μάλιστα τῶν ἀποῤῥήτων
30 κοινωνοῦμεν, καὶ τὴν αἰσχύνην οὐ κρύπτομεν· ἑταῖροι δ'
εἰσὶν οἱ ξυνήθεις καὶ γνώριμοι· οὓς ἐνταῦθα τὰς ἡδονὰς

ἀκουστέον· ὁ γὰρ λυπούμενος τῶν ἡδονῶν χωρίζεται· καὶ τῇ τῆς ψυχῆς ταραχῇ συγγίνεται· διὸ ἐπ' ἀκτὴν ἵζεται, ἐν ᾗ καὶ τῶν κυμάτων ταραχὴ καὶ συντριβὴ, καὶ τῦ ἀφρῦ πολιόν ἐστιν ἅπερ τὸν τῆς ψυχῆς σάλον καὶ κλύδωνα πάντ' αἰνίττεται.

V. 428. Ζεὺς γὰρ ἐς ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα· θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἕποντο.

Δία μὲν ἐνταῦθα τὸν νοῦν νόει· ὠκεανὸν δὲ, τὰ τῦ νῦ ὡς ὕδωρ ῥευστὸν καὶ ἀκίνητον· Αἰθίοπας δὲ, τὴν ἀπὸ τῆς λύπης ζέσιν καὶ ξηρασίαν καὶ συννεφὲς μελαγχῶδες· ὅτι γὰρ τὴν φύσιν καὶ οἱ Αἰθίοπες θερμοὶ δηλονότι καὶ ξηροὶ καὶ μέλανες· ταῦτα γὰρ τὰ πάθη ὑπὸ τῆς ὀργῆς καὶ τῆς λύπης τοῖς ἀνθρώποις ξυμβαίνουσι· καὶ αἱ λοιπαὶ τῆς ψυχῆς δυνάμεις τῷ τεταραγμένῳ νῷ ὡς βιαίῳ τυράννῳ ἅμα ξυνέπονται, ἀφορῶσαι μόνον πρὸς ἀντιλύπησιν· ἐξ ὧν ἔστιν εἰδέναι, ὅτι τὸ σφοδρὸν τῆς ὀργῆς καὶ τῆς λύπης δώδεκα ἡμέρας δύσκρατον τῇ ξηρασίᾳ ποιεῖ τὸν ἐγκέφαλον· Θέτιν δὲ λέγει τὴν ἀπὸ τῆς τροφῆς εὔκρατον ἀτμὸν, θυγατέρα οὖσαν τῆς ὑγρότητος· ἣ τῷ δυσκράτῳ ἐγκεφάλῳ μιγεῖσα καὶ ξυγκεράσασα τὰς τοῦ νοῦ δυνάμεις ἀναζωννύει ἤδη πεπονημένας.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ ΠΡΟΘΕΣΙΝ.

Il. α'. v. 1. Μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.

Εἰπόντες τίνος ἕνεκα ἀπὸ ταύτης ὁ ποιητὴς ἤρξατο, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ τῇ προθέσει θεωρούμενα εἴπωμεν· βουλόμενος ὡς εἴρηται τὰς πρακτικὰς ἀρετὰς ἐνταῦθα παραδοῦναι, δι' ὧν ὁ ἀνθρώπινος ἄριστος βίος τελειοῦται καὶ πρὸς θεωρίαν καὶ

καὶ δ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικεν.

Ἐνταῦθα γὰρ τὸν ἐν ταῖς πρακτικαῖς ἀρεταῖς ἐπιτήδειον
ὁποῖον εἶναι ὑπέγραψεν· ἄνδρα δηλονότι καὶ οὐ γυναικο-
πρόσωπον, καὶ τοῦτον πελώριον, οἷον ἐξαίσιον· ὃ δηλοῖ τὸν
5 εὐμήκη καὶ τὸ εἶδος ἀνδρεῖον, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ βουγάϊος
ἐκεῖνος Ἶρος καὶ ἄναλκις· εἴρηκε δὲ καὶ Ἀχαιὸν, ὅτι τὰ
τοιαῦτα σημεῖα ἐκ τοῦ σώματος ἔλαβεν· ταυτέστιν ἀπὸ τῆς
συγκεχυμένης καὶ σωματικῆς αἰσθήσεως· ὃν δὲ πρότερον ἄν-
δρα πελώριον εἴρηκε, τοῦτο ταῖς ἑπομέναις λέξεσιν ἐξηγή-
10 σατο· ἀνὴρ λέγων ἠΰς τε μέγας τε, ἀνδρεῖος δηλονότι καὶ
ἀγαθὸς καὶ μέγας· οὐ γὰρ μόνον μέγαν εἶναι δεῖ, ἀλλὰ
καὶ τῷ εἰδέσθαι ἡδύν· ἡδὺς δέ ἐστιν, ὅτε τὸ τῆς ψυχῆς
κάλλος εὔρυθμον διὰ παντὸς τοῦ σώματος δείκνυται. Τὸ δὲ
γεραρὸν, τὸ ἐξ ἔθους ἠσκημμένον κατὰ λόγον σεμνὸν, καὶ
15 μή τε εὐτράπελον, μή τε ῥᾴθυμον φαίνεσθαι· μή τε γελοῖον
ἢ σκυθρωπὸν, ἀλλὰ τὸ μέσον τηρεῖν· ὁ γὰρ βραχὺς τὸ σῶ-
μα, πρὸς τὰ ἀνδρεῖα οὐκ ἐπιτήδειος· ὁ δὲ λίαν μέγας, τῇ
τοῦ μεγέθους ὑπερβολῇ τερατώδης ἅ τε αἰσχρὸς, φευκτός τε
καὶ ὕποπτος· ὁ δ' εὐτράπελος καὶ γελοῖος, εὐκαταφρόνητος
20 καὶ ὁ σκυθρωπὸς καὶ ῥᾴθυμος πρὸς ὁμιλίαν καὶ συνανα-
στροφὴν ἀηδής· ὥστε τὸν πολιτικὸν ἄνδρα τοιοῦτον εἶναι δεῖ,
οἷον ὁ ποιητὴς τὸν Ἀγαμέμνονα ὑπογράφει· πᾶς δὲ πολι-
τικὸς τέλειος, ἱκανός ἐστιν εἰς βασιλείας ἀξίωμα. Ἀντίαν
δέ φασι τῆς μάχης καὶ τῶν πράξεων τὴν τῶν ἐναντίων ἐγ-
25 γύτητα, καὶ συγγένειαν, ὃν Διὸς καὶ Λητοῦς φασιν υἱὸν
οἷον τὸν Ἀπόλλωνα· αὐτὸς γὰρ τοῦ τὰ στοιχεῖα εἰς ἄλληλα
μεταβάλλεσθαι αἴτιος τῇ παρουσίᾳ καὶ ἀπουσίᾳ θερμαι-
νόμενα καὶ ψυχόμενα· καὶ τὴν ζωὴν τοῖς ἐμψύχοις δίδωσι
καὶ τοὺς χυμοὺς ἀλλοιοῦσθαι καὶ τρέπεσθαι κατεργάζεται
30 ὑπὸ τὸν Δία τεταγμένος καὶ ὑπὲρ τὴν σελήνην τουτέστι
τῆς πείσεως καὶ τῆς δράσεως μέσον καὶ μέτρον καθιστά-

μενον· ἀμετρίας δὲ τῆς τοῦ ἀέρος ποιότητος ὑπὸ τῦ ἡλίυ γεγονυίας, φθορὰ τοῖς ζώοις ἐπακολυθεῖ καὶ λοιμός· διὸ οὐ τὸν Ἀγαμέμνονα, ἀλλὰ τὺς ὑπ' αὐτὸν, τυτέςι σῶμα, φθείρει· ἄφθαρτος γὰρ ἡ λογικὴ ψυχὴ, νοῦν ἀθάνατον ἔχυσα·
5 ἀφαιρεῖται δ' ὁ Ἀγαμέμνων, οἷον ὁ λόγος τὴν Βρισηΐδα, οἷον τὴν ἡδονὴν τοῦ Ἀχιλλέως, τουτέςι τῆς αἰσθητικῆς καὶ σωματικῆς ψυχῆς· διὸ ἡ μάχη τῆς ὀρέξεως πρὸς τὸν λόγον γίνεται, τοῦ μέσυ καὶ μετρίυ χολωμένυ καὶ μὴ κατὰ φύσιν μένοντος. δεῖ γὰρ φύσει τὸν λόγον ἡγεῖσθαι τῦ ἀλόγυ.
10 Ζητῶν δὲ καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς, τουτέςιν ἡ σωματώδης ψυχὴ, τίνος ἕνεκα φθείρεται ὑπὸ τοῦ τὰ γήϊνα φθείροντος λοιμῦ, καὶ τὰς ὀρέξεις τοῦ σώματος, εὑρίσκει τὸν Ἀγαμέμνονα αἴτιον· οἷον τὴν λόγῳ χρωμένην ψυχήν· ἥ τις οὐκ ἐᾷ τὸ σῶμα εἰς ἀχαλινώτους ὀρέξεις καὶ πολυσαρκίας ἐκτείνεσ-
15 θαι· ἀλλὰ φθείρει τὸ ἐκείνυ ἄμετρον, λαβῦσα τὴν θυγατέρα, οἷον τὴν φρόνησιν τοῦ ἱερέως τοῦ Ἀπόλλωνος, τυτέςι τῦ συμμέτρυ τὴν ὄντως χρυσῆν καὶ Χρυσηΐδα· διὰ τοῦτο τὸν Ἀγαμέμνονα κακίζει ὁ Ἀχιλλεὺς, ὅτι κατέχει τὴν φρόνησιν, ἢ τὰς σωματικὰς ὀρέξεις ἀπαμβλύνει· βέλεται
20 γὰρ τὸ σῶμα ςερῆσαι τὴν ψυχὴν τῆς φρονήσεως· διὸ καὶ ζητεῖ καὶ εὑρίσκει τὸ αἴτιον συμπράττοντα πλεῖςα μεθ' ἑαυτῦ ἔχον πρὸς ἄφεσιν τῆς φρονήσεως· τοὔνεκα καὶ τοὺς Ἀχαιὺς καὶ ἀλόγως βιοῦντας, οἷον τὰς σωματικὰς ὀρέξεις, ἐπευφημῆσαι γε εἴρηκεν. ὥςε ἐν τῇ παρούσῃ προθέσει τὴν
25 πρακτικὴν ἀρετὴν ὁ ποιητὴς καθυπέγραψε· πόλεμον αὐτὴν εἶναι τῆς ψυχῆς καὶ κάθαρσιν ὀδύνην τε τῆς σαρκὸς καὶ τοῦ ἀλόγυ. Τῆς γὰρ ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν ἀθάνατοι καθ' Ἡσίοδον· τὴν δὲ τῶν ἀρετῶν διαίρεσιν ἔςιν εἰδέναι ἐν τῇ προῤῥηθείσῃ πεύσει τοῦ Πριάμου· τὸ
30 γὰρ ἄνδρα, τὴν ἀνδρείαν· τὸ δὲ πελώριον, τὴν μεγαλοπρέπειαν· τό, τε δεύτερον ἀνὴρ, τὴν σωφροσύνην· μᾶλλον γὰρ

σὺ δ' οὕτω γεραρὸν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικεν.

Ἐνταῦθα γὰρ τὸν ἐν ταῖς πρακτικαῖς ἀρεταῖς ἐπιτήδειον
ὁποῖον εἶναι ὑπέγραψεν· ἄνδρα δηλονότι καὶ οὐ γυναικο-
πρόσωπον, καὶ τοῦτον πελώριον, οἷον ἐξαίσιον ᾧ δηλοῖ τὸν
5 εὐμήκη καὶ τὸ εἶδος ἀνδρεῖον, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ βουγάϊος
ἐκεῖνος Ἶρος καὶ ἄναλκις· εἴρηκε δὲ καὶ Ἀχαιόν, ὅτι τὰ
τοιαῦτα σημεῖα ἐκ τοῦ σώματος ἔλαβεν· τουτέστιν ἀπὸ τῆς
συγκεχυμένης καὶ σωματικῆς αἰσθήσεως. ὃν δὲ πρότερον ἄν-
δρα πελώριον εἴρηκε, τοῦτο ταῖς ἑπομέναις λέξεσιν ἐξηγή-
10 σατο· ἀνὴρ λέγων ἠΰς τε μέγας τε, ἀνδρεῖος δηλονότι καὶ
ἀγαθὸς καὶ μέγας· οὐ γὰρ μόνον μέγαν εἶναι δεῖ, ἀλλὰ
καὶ τῷ εἰδέσθαι ἡδύν. ἡδὺς δέ ἐστιν, ὅτε τὸ τῆς ψυχῆς
κάλλος εὔρυθμον διὰ παντὸς τοῦ σώματος δείκνυται. Τὸ δὲ
γεραρόν, τὸ ἐξ ἤθους ἠσκημένον κατὰ λόγον σεμνόν, καὶ
15 μήτε εὐτράπελον, μήτε ῥάθυμον φαίνεσθαι μήτε γελοῖον
ἢ σκυθρωπόν, ἀλλὰ τὸ μέσον τηρεῖν· ὁ γὰρ βραχὺς τὸ σῶ-
μα, πρὸς τὰ ἀνδρεῖα οὐκ ἐπιτήδειος· ὁ δὲ λίαν μέγας, τῇ
τοῦ μεγέθους ὑπερβολῇ τερατώδης ἅ τ' αἰσχρός, φευκτός τε
καὶ ὕποπτος· ὁ δ' εὐτράπελος καὶ γελοῖος, εὐκαταφρόνητος
20 καὶ ὁ σκυθρωπὸς καὶ ῥάθυμος πρὸς ὁμιλίαν καὶ συνανα-
στροφὴν ἀηδής· ὥστε τὸν πολιτικὸν ἄνδρα τοιοῦτον εἶναι δεῖ.
οἷον ὁ ποιητὴς τὸν Ἀγαμέμνονα ὑπογράφει· πᾶς δὲ πολι-
τικὸς τέλειος, ἱκανός ἐστιν εἰς βασιλείας ἀξίωμα. Αἴτιον
δέ φασι τῆς μάχης καὶ τῶν πράξεων τὴν τῶν ἐναντίων ἐγ-
25 γύτητα καὶ συγγένειαν, ὃν Διὸς καὶ Λητοῦς φασιν υἱὸν
οἷον τὸν Ἀπόλλωνα· οὗτος γὰρ τοῦ τὰ στοιχεῖα εἰς ἄλληλα
μεταβάλλεσθαι αἴτιος τῇ παρουσίᾳ καὶ ἀπουσίᾳ θερμαι-
νόμενα καὶ ψυχόμενα καὶ τὴν ζωὴν τοῖς ἀψύχοις δίδωσι
καὶ τοὺς χυμοὺς ἀλλοιοῦσθαι καὶ τρέπεσθαι κατεργάζεται
ὑπὸ τὸν Δία τεταγμένος καὶ ὑπὲρ τὴν σελήνην τουτέστι
τῆς πείσεως καὶ τῆς δράσεως μέσον καὶ μέτρον καθιστά-

μενον· ἀμετρίας δὲ τῆς τοῦ ἀέρος ποιότητος ὑπὸ τȣ̃ ἡλίȣ
γεγονυίας, φθορὰ τοῖς ζώοις ἐπακολουθεῖ καὶ λοιμός· διὸ οὐ
τὸν Ἀγαμέμνονα, ἀλλὰ τȣ̀ς ὑπ' αὐτὸν, τȣτέςι σῶμα, φθεί-
ρει· ἄφθαρτος γὰρ ἡ λογικὴ ψυχὴ, νοῦν ἀθάνατον ἔχȣσα·
5 ἀφαιρεῖται δ' ὁ Ἀγαμέμνων, οἷον ὁ λόγος τὴν Βρισηΐδα,
οἷον τὴν ἡδονὴν τοῦ Ἀχιλλέως, τουτέςι τῆς αἰσθητικῆς
καὶ σωματικῆς ψυχῆς· διὸ ἡ μάχη τῆς ὀρέξεως πρὸς τὸν
λόγον γίνεται, τοῦ μέσȣ καὶ μετρίȣ χολωμένȣ καὶ μὴ κατὰ
φύσιν μένοντος. δεῖ γὰρ φύσει τὸν λόγον ἡγεῖσθαι τȣ̃ ἀλόγȣ.
10 Ζητῶν δὲ καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς, τουτέςιν ἡ σωματώδης ψυχὴ,
τίνος ἕνεκα φθείρεται ὑπὸ τοῦ τὰ γήϊνα φθείροντος λοιμȣ̃,
καὶ τὰς ὀρέξεις τοῦ σώματος, εὑρίσκει τὸν Ἀγαμέμνονα
αἴτιον· οἷον τὴν λόγῳ χρωμένην ψυχήν· ἥ τις οὐκ ἐᾷ τὸ
σῶμα εἰς ἀχαλινώτους ὀρέξεις καὶ πολυσαρκίας ἐκτείνεσ-
15 θαι· ἀλλὰ φθείρει τὸ ἐκείνȣ ἄμετρον, λαβȣ̃σα τὴν θυγα-
τέρα, οἷον τὴν φρόνησιν τοῦ ἱερέως τοῦ Ἀπόλλωνος, τȣ-
τέςι τȣ̃ συμμέτρȣ τὴν ὄντως χρυσὴν καὶ Χρυσηΐδα· διὰ
τοῦτο τὸν Ἀγαμέμνονα κακίζει ὁ Ἀχιλλεὺς, ὅτι κατέχει
τὴν φρόνησιν, ἣ τὰς σωματικὰς ὀρέξεις ἀπαμβλύνει· βȣ́λεται
20 γὰρ τὸ σῶμα ςερῆσαι τὴν ψυχὴν τῆς φρονήσεως· διὸ καὶ
ζητεῖ καὶ εὑρίσκει τὸ αἴτιον συμπράττοντα πλεῖςα μεθ'
ἑαυτȣ̃ ἔχον πρὸς ἄφεσιν τῆς φρονήσεως· τοὔνεκα καὶ τοὺς
Ἀχαιȣ̀ς καὶ ἀλόγως βιοῦντας, οἷον τὰς σωματικὰς ὀρέξεις,
ἐπευφημίσαι γε εἴρηκεν. ὥςε ἐν τῇ παρούσῃ προθέσει τὴν
25 πρακτικὴν ἀρετὴν ὁ ποιητὴς καθυπέγραψε· πόλεμον αὐτὴν
εἶναι τῆς ψυχῆς καὶ κάθαρσιν ὀδύνην τε τῆς σαρκὸς καὶ
τοῦ ἀλόγȣ. Τῆς γὰρ ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθη-
καν ἀθάνατοι καθ' Ἡσίοδον· τὴν δὲ τῶν ἀρετῶν διαίρεσιν
ἔςιν εἰδέναι ἐν τῇ προῤῥηθείσῃ πεύσει τοῦ Πριάμου· τὸ
30 γὰρ ἄνδρα, τὴν ἀνδρείαν· τὸ δὲ πελώριον, τὴν μεγαλοπρέ-
πειαν· τό, τε δεύτερον ἀνὴρ, τὴν σωφροσύνην· μᾶλλον γε

σὺ δ' οὕτω γεραρὸν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικεν.

Ἐνταῦθα γὰρ τὸν ἐν ταῖς πρακτικαῖς ἀρεταῖς ἐπιτήδειον ὁποῖον εἶναι ὑπέγραψεν· ἄνδρα δηλονότι καὶ οὐ γυναικοπρόσωπον, καὶ τῦτον πελώριον, οἷον ἐξαίσιον ᾧ δηλοῖ τὸν
5 εὐμήκη καὶ τὸ εἶδος ἀνδρεῖον, ἀλλ' οὐχ' ὡς ὁ βουγάϊος ἐκεῖνος Ἶρος, καὶ ἄναλκις· εἴρηκε δὲ καὶ Ἀχαιὸν, ὅτι τὰ τοιαῦτα σημεῖα ἐκ τοῦ σώματος ἔλαβεν· τουτέςιν ἀπὸ τῆς συγκεχυμένης καὶ σωματικῆς αἰσθήσεως· ὃν δὲ πρότερον ἄνδρα πελώριον εἴρηκε, τοῦτο ταῖς ἑπομέναις λέξεσιν ἐξηγή-
10 σατο· ἀνὴρ λέγων ἠΰς τε μέγας τε, ἀνδρεῖος δηλονότι καὶ ἀγαθὸς καὶ μέγας· οὐ γὰρ μόνον μέγαν εἶναι δεῖ, ἀλλὰ καὶ τῷ εἰδέσθαι ἡδύν. ἡδὺς δέ ἐςιν, ὅτε τὸ τῆς ψυχῆς κάλλος εὔρυθμον διὰ παντὸς τῦ σώματος δείκνυται. Τὸ δὲ γεραρὸν, τὸ ἐξ ἤθους ἡρμοσμένον κατὰ λόγον σεμνὸν, καὶ
15 μή τε εὐτράπελον, μή τε ῥάθυμον φαίνεσθαι μή τε γελοῖον ἢ σκυθρωπὸν, ἀλλὰ τὰ μέσα τηρεῖν· ὁ γὰρ βραχὺς τὸ σῶμα, πρὸς τὰ ἀνδρεῖα οὐκ ἐπιτήδειος· ὁ δὲ λίαν μέγας, τῇ τῦ μεγέθους ὑπερβολῇ τερατώδης ἅ τ' αἰσχρὸς, φευκτός τε καὶ ὕποπτος· ὁ δ' εὐτράπελος καὶ γελοῖος, εὐκαταφρόνητος
20 καὶ ὁ σκυθρωπὸς καὶ ῥάθυμος πρὸς ὁμιλίαν καὶ συναναστροφὴν ἀηδής· ὥςε τὸν πολιτικὸν ἄνδρα τοιοῦτον εἶναι δεῖ, οἷον ὁ ποιητὴς τὸν Ἀγαμέμνονα ὑπογράφει· πᾶς δὲ πολιτικὸς τέλειος, ἱκανός ἐςιν εἰς βασιλείας ἀξίωμα. Ἀντίον δέ φασι τῆς μάχης καὶ τῶν πράξεων τὴν τῶν ἐναντίων ἐγ-
25 γύτητα, καὶ συγγένειαν, ἢ Διὸς καὶ Λητοῦς φησιν υἱὸν οἷον τὸν Ἀπόλλωνα· οὗτος γὰρ τῦ τὰ ςοιχεῖα εἰς ἄλληλα μεταβάλλεσθαι αἴτιος τῇ παρουσίᾳ καὶ ἀπουσίᾳ θερμαινόμενα καὶ ψυχόμενα· καὶ τὴν ζωὴν τοῖς ἀψύχοις δίδωσι καὶ τοὺς χυμοὺς ἀλλοιοῦσθαι καὶ τρέπεσθαι κατεργάζεται
30 ὑπὸ τὸν Δία τεταγμένος καὶ ὑπὲρ τὴν σελήνην τουτέςι τῆς πίσεως καὶ τῆς δράσεως μέσον καὶ μέτρον καθιςά-

μενον· ἀμετρίας δὲ τῆς τοῦ ἀέρος ποιότητος ὑπὸ τοῦ ἡλίου γεγονυίας, φθορὰ τοῖς ζώοις ἐπακολουθεῖ καὶ λοιμός· διὸ οὐ τὸν Ἀγαμέμνονα, ἀλλὰ τοὺς ὑπ' αὐτὸν, τουτέστι σῶμα, φθείρει· ἄφθαρτος γὰρ ἡ λογικὴ ψυχὴ, νοῦν ἀθάνατον ἔχουσα·
5 ἀφαιρεῖται δ' ὁ Ἀγαμέμνων, οἷον ὁ λόγος τὴν Βρισηΐδα, οἷον τὴν ἡδονὴν τοῦ Ἀχιλλέως, τουτέστι τῆς αἰσθητικῆς καὶ σωματικῆς ψυχῆς· διὸ ἡ μάχη τῆς ὀρέξεως πρὸς τὸν λόγον γίνεται, τοῦ μέσου καὶ μετρίου χολωμένου καὶ μὴ κατὰ φύσιν μένοντος. δεῖ γὰρ φύσει τὸν λόγον ἡγεῖσθαι τοῦ ἀλόγου.
10 Ζητῶν δὲ καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς, τουτέστιν ἡ σωματώδης ψυχὴ, τίνος ἕνεκα φθείρεται ὑπὸ τοῦ τὰ γήϊνα φθείροντος λοιμοῦ, καὶ τὰς ὀρέξεις τοῦ σώματος, εὑρίσκει τὸν Ἀγαμέμνονα αἴτιον· οἷον τὴν λόγῳ χρωμένην ψυχήν· ἥ τις οὐκ ἐᾷ τὸ σῶμα εἰς ἀχαλινώτους ὀρέξεις καὶ πολυσαρκίας ἐκτείνεσ-
15 θαι· ἀλλὰ φθείρει τὸ ἐκείνου ἄμετρον, λαβοῦσα τὴν θυγατέρα, οἷον τὴν φρόνησιν τοῦ ἱερέως τοῦ Ἀπόλλωνος, τουτέστι τοῦ συμμέτρου τὴν ὄντως χρυσῆν καὶ χρυσηΐδα· διὰ τοῦτο τὸν Ἀγαμέμνονα κακίζει ὁ Ἀχιλλεὺς, ὅτι κατέχει τὴν φρόνησιν, ἣ τὰς σωματικὰς ὀρέξεις ἀπαμβλύνει· βούλεται
20 γὰρ τὸ σῶμα στερῆσαι τὴν ψυχὴν τῆς φρονήσεως· διὸ καὶ ζητεῖ καὶ εὑρίσκει τὸ αἴτιον συμπράττοντα πλεῖστα μεθ' ἑαυτοῦ ἔχον πρὸς ἄφεσιν τῆς φρονήσεως· τοὔνεκα καὶ τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ ἀλόγως βιοῦντας, οἷον τὰς σωματικὰς ὀρέξεις, ἐπευφημίσαι γε εἴρηκεν. ὥστε ἐν τῇ παρούσῃ προθέσει τὴν
25 πρακτικὴν ἀρετὴν ὁ ποιητὴς καθυπέγραψε· πόλεμον αὐτὴν εἶναι τῆς ψυχῆς καὶ κάθαρσιν ὀδύνην τε τῆς σαρκὸς καὶ τοῦ ἀλόγου. Τῆς γὰρ ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν ἀθάνατοι καθ' Ἡσίοδον· τὴν δὲ τῶν ἀρετῶν διαίρεσιν ἔστιν εἰδέναι ἐν τῇ προῤῥηθείσῃ πεύσει τοῦ Πριάμου· τὸ
30 γὰρ ἄνδρα, τὴν ἀνδρείαν· τὸ δὲ πελώριον, τὴν μεγαλοπρέπειαν· τὸ, τε δεύτερον ἀνὴρ, τὴν σωφροσύνην· μᾶλλον γάρ

τισὶ φοβερὰ τὰ Ἀφροδίσια· ἥπερ οἱ πόλεμοι· τὸ δ' Ἀχαιὸς, τὴν φιλίαν· συγκεχυμένη γάρ ἐστι, καὶ ἀμυδρὰ πρὸς τοὺς φίλους ἡ τῶν φίλων γνῶσις τῶν ἁμαρτημάτων· καὶ τὸ ἠΰς, τὴν ἐπιείκειαν· τὸ δὲ, μέγας τὴν ἐλευθεριότητα· τὸ δὲ κα-
5 λὸν, τὴν δικαιοσύνην· καὶ τὸ γεραρὸν, τὴν φρόνησιν δηλοῦσιν. αὗται δ' εἰσὶν αἱ τῶν ἀρετῶν κυριώτεραι καὶ καθολικώτεραι.

Καὶ ταῦτα μὲν ἡμῖν, ἐξ αὐτῶν τῶν ῥημάτων τοῦ ποιητοῦ, καὶ τῶν πραγμάτων συνᾳδόντων ἐν τῇ τῆς Ἰλιάδος προθέσει ἐπινενόηται.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΠΡΟΘΕΣΙΝ.

10 Ἐπειδὴ, ὡς καὶ ἐν τῇ τῆς Ἰλιάδος προθέσει προείρηται, σκοπός ἐστι τῷ ποιητῇ ἐν ταύταις ταῖς δυσὶ τῶν πραγματειῶν, Ἰλιάδος δηλαδὴ καὶ Ὀδυσσείας, τὸν τῶν ἀνθρώπων ἄριστον βίον διαγράψαι· ὃς τῷ σώματι τελεῖται καὶ τῇ ψυχῇ, ταὐτὸν δ' εἰπεῖν τῇ πρακτικῇ καὶ θεωρητικῇ ἐνεργείᾳ καὶ
15 ἐκ θνητοῦ ζώου ἀθάνατον ἀποδεῖξαι τὸν ἄνθρωπον· εἰπὼν ἐκεῖ τὰς σωματικὰς τουτέστι πρακτικὰς δυνάμεις, τὰς ψυχικὰς ἐνταῦθα εἰπεῖν προτίθεται. Εἰ γὰρ καὶ φύσει συνεχεῖς, τῷ πλεονεκτοῦντι δ' ὅμως χωρίζονται· ἐν μὲν γὰρ τῇ Ἰλιάδι τὸ σῶμα, ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσείᾳ τὴν ψυχὴν πονεῖν
20 μᾶλλον δείκνυσι· διὸ καὶ τοὺς ἀγῶνας, κατὰ τὴν τῶν ὑποκειμένων διαφορὰν, διαφόρους εἰσάγει· τὰ γὰρ ἀνδραγαθήματα τοῦ Ἀχιλλέως, θαυμαστὰ μὲν, οὐ μὴν ὑπὲρ ἄνθρωπον· τὰ δὲ τοῦ Ὀδυσσέως, ὑπερφυᾶ· οὐ γὰρ ἀνθρωπίνης δυνάμεως τὸ τρεῖς ἡμέρας καὶ νύκτας γυμνὸν ἐπὶ θαλάτ-
25 της νήχεσθαι· καὶ αὖθις δέκα ἡμέρας καὶ νύκτας ὁμοίως ταῖς κύμασι φέρεσθαι· καὶ τοῦ τερατώδους Κύκλωπος τὸν κίν-

δυμον ἐκφυγεῖν· καὶ τὴν τῆς Καλυψοῦς ἀθανασίαν ξυνιέναι
καὶ καταλιπεῖν· καὶ τὴν τῆς Κίρκης φυγεῖν μεταμόρφωσιν·
καὶ τὴν εἰς ᾅδου ἄφιξιν· καὶ τἄλλα ἅπερ οὐκ ἀνθρώπου,
ἀλλὰ θεοῦ ἐστι κατορθώματα. Ταῦτα γὰρ πάντα, οὐ θεωρίαι
5 εἰσὶ καὶ μαθήματα· ὁ γὰρ θεωρῶν ἡσυχάζει· οὐ περᾷ πε-
λάγη καὶ μάχεται· ἀλλὰ τὴν τοῦ θεωροῦντος ψυχήν, ἐκ
τῶν πράξεων ὁποίαν εἶναι δεῖ παριστάνει, τλήμονα δηλο-
νότι καὶ καρτερικήν· καὶ τὰ φοβερὰ τῶν σαρκικῶν καὶ γηΐ-
νων παθῶν ὑπομένουσαν καὶ νικῶσαν· ὁ γὰρ ἐμπαθὴς ζῶν,
10 οὐ θεωρεῖ· ἀλλὰ λογομαχεῖ καὶ πείθει τοὺς ὁμοίους μηδὲν
εἰδὼς ἀληθές, καὶ βέβαιον· ὁ δὲ τὴν ψυχὴν καθαρθείς,
οὐ συλλογισμοῖς καὶ ἀδολεσχίαις, ἀλλὰ καὶ σιωπῶν, πρὸς
ἑαυτὸν ἕλκει τοὺς ἀξίους τῆς αὐτοῦ ὁμιλίας τῷ νεύματι·
ἃ γὰρ θεωρεῖ, οὔτε νοῦς ἀνθρώπινος νοῆσαι, οὔτε γλῶσσα
15 φθέγξασθαι δύναται· οὐ γὰρ ἐν βίβλοις, ἀλλ' ἐν τῷ θείῳ
φωτὶ τῇ ψυχῇ ἑνούμενος ὁρᾷ τὴν ἀλήθειαν· καὶ σῶμα φο-
ρῶν, ἀσώματα θεᾶται, καὶ τὰ ὑπὲρ φύσιν ἐργάζεται· ἀλλ'
ἰτέον ἡμῖν πρὸς τὰ τοῦ ποιητοῦ ῥήματα, καὶ ταῦτ' ἐξετα-
στέον.

20 Od. α'· v. 1. Ἄνδρα μοι ἔννεπε μοῦσα πολύτροπον.

Δύο μάλιστα τὸν ὄντως ἄριστον καὶ εὐδαίμονα ἀπεργά-
ζεται, πρᾶξις δηλονότι καὶ θεωρία· ὧν ἡ μέν, τῷ σώματι,
ἡ δὲ τῇ ψυχῇ κατορθοῦται· καὶ ἡ μὲν εὐπειθές, τὸ σῶμα
τῷ λόγῳ διασκευάζει· ἡ δέ, τὴν ψυχὴν καθαίρει, καὶ ὁρᾷν
25 ποιεῖ τὴν ἀλήθειαν· οὐ πᾶν δὲ σῶμα καὶ πᾶσα ψυχὴ τὰς
κατ' ἀρετὴν πράξεις καὶ τὰς τῆς ψυχῆς καθάρσεις ἐκτε-
λέσαι δύναται, ἀλλ' ὁ σώματος ὑπὸ τῆς φύσεως εὐρώστου
τυχὼν καὶ ψυχῆς γενναίας, ὃς καὶ ἀνὴρ εὐλόγως κληθή-
σεται. Πῶς γὰρ ἀνὴρ ὁ δειλὸς καὶ θηλυδρίας ῥηθήσεται μὴ
30 ἔχων ἠνορέα, ὁ πρὸς τὸν πλοῦτον καὶ τὴν λιχνείαν καὶ
τὰ Ἀφροδίσια καὶ τὴν κολακείαν ἐπτοημένος; ἄνδρα δεῖ

ἄρα κεκρικέναι τὸν εὐδαιμονίας τυχεῖν ἐφιέμενον, ἀλλ' ἔτι
καὶ πράξαντα τοῦτον πολλὰ καὶ πονήσαντα ἃ, τῷ πολύ-
τροπον εὐςόχως ἐδήλωσε· τί δὲ τὸ, πολύτροπον, ταῖς ἐχο-
μέναις λέξεσιν ἐξηγήσατο πολλὰ μάλα εἰπὼν, τὸ ποσὸν καὶ
τὸ ποιὸν τοῦ πόνου σημαίνων τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος
καὶ οὐ μόνον πολλοὺς καὶ πολυειδεῖς, ἀλλὰ καὶ πλανωμέ-
νους. Πολλοὶ γὰρ ἔμποροι, καὶ ςρατιῶται πολλοὺς καὶ πο-
λυειδεῖς τροπὰς τρέπονται, οὐ πλανῶνται δὲ, ἀλλ' ὡρισμέ-
νον τὸ τῆς αὐτῶν τροπῆς τέρμα τῇ διανοίᾳ κατέχουσιν· ὁ
δὲ πολλὰ καὶ μάλα τρεπόμενος καὶ πλανώμενος, οὗτος καὶ
τῷ ποσῷ, καὶ τῷ ποιῷ καὶ τῇ ἀγνοίᾳ μάχεσθαι βιάζεται·
ἐν οἷς τὸ τῆς ψυχῆς γενναῖον καὶ τοῦ νοὸς τὸ ὀξύτατον
πρὸς τὸ ἀπροώρατον αἱρεῖσθαι τὰ δέοντα δηλοῦται. Πότε
δὲ ταῦτα τῇ ψυχῇ ἐγγίνεται; ὅταν τὸ τῆς Τροίης ἱερὸν
πτολίεθρον πορθήσῃ, καὶ τοῦ τρεῖν καὶ δειμαίνειν παύση-
ται, ταῖς πρακτικαῖς ἀρεταῖς ξυνήθης γενόμενος· ἱερὸν δὲ
λέγει τὸ τῆς Τροίας πτολίεθρον, ὅτι παρ' Ἀπόλλωνος καὶ
Ποσειδῶνος κτισθῆναι φέρεται· τουτέςι παρὰ τῆς ξηρᾶς καὶ
ὑγρᾶς ποιότητος, αἳ εἰσιν τῆς φύσεως ὄργανα· ἱερὰ δ' ἡ
φύσις τῷ τοῦ δημιουργοῦ λειτουργοῦσα προςάγματι· αὗται
δ' εἰσὶν αἱ παθητικαὶ τῶν ςοιχείων ποιότητες, ἐξ ὧν καὶ
τὸ ἀνθρώπινον σῶμα συνίςαται. Ὁ γοῦν ἐθισθεὶς πολεμεῖν
καὶ νικᾷν τὰ φοβερὰ, ἐκεῖνος καὶ τὰ μᾶλλον τὸν λογισμὸν
ταράττοντα πάθη ἱκανὸς νικῆσαι καὶ τὴν Πηνελόπην, του-
τέςι τὴν ὑπερφυῆ μακαριότητα ἀνακτήσεσθαι· αὕτη γάρ
ἐςιν ἡ τὰς τῶν μοιρῶν πήνας, οἷον τὰ κεκλωσμένα κατὰ
τὴν τῆς φύσεως ἀκολουθίαν, καὶ τάξιν λύειν λαβοῦσα καὶ
μὴ τούτοις ὑποκεῖσθαι θέλουσα· ἀνωτέρα γὰρ ὑπάρχει τῆς
φύσεως· διὸ καὶ δι' αὐτὴν ἐνέργειαν, ὑπὲρ φύσιν τῷ ποιητῇ
παρειλήφθησαν. Ὁ γὰρ ταύτην κερδάναι βουλόμενος, τοὺς
γιγαντώδεις Λαιςρυγόνας, ἀμφιβόρους ὀργὰς δηλονότι, φεύ-

ἀφικέσθαι βελόμενον· διὸ ἀνθρώπων ἔφη, οὐ βροτῶν ἢ θνητῶν, ἀλλὰ τῶν τὰ ἄνω καὶ ὑψηλὰ ὁρώντων καὶ θεῖα θεωρούντων, τῶν δὲ γεηρῶν παρορώντων.

V. 4. πολλὰ δ' ὅγ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα· ὃν κατὰ θυμόν.

5 Πόντον φησὶ τὸν παρόντα βίον, ἄστατον ὄντα καὶ ῥευστὸν καὶ τῇ τύχῃ παίγνιον ὑποκείμενον. Πολλὰ δὲ πέπονθεν ὁ τοιοῦτος τῷ πηλίνῳ δεδεμένος σώματι· οὐ γὰρ σώφρονες καὶ συνετοὶ ἐκ βρέφους ὑπάρχομεν· ἀλλὰ τῶν ἀλόγων κατ' οὐδὲν τοῖς πάθεσι διαφέρομεν. Τὸν νοῦν δαμάσαι τὰς ἀλόγους

10 ὁρμὰς βελόμενον, πονῆσαι δεῖ καὶ ἱδρῶσαι καὶ ἀλγῆσαι πολλαχῶς καὶ πολλάκις· ἐν μεθορίῳ γὰρ τοῦ λογικοῦ καὶ ἀλόγε ἡμᾶς ἡ φύσις ἐνέθηκεν· καὶ ὁ τελέως λογικὸς γενέσθαι βουλόμενος, τῷ ἀλόγῳ πολλάκις μαχήσεται· ὁ δὲ μαχόμενος ἰδίῳ πόνῳ καὶ κινδύνῳ μάχεται· διό φησιν, ὃν

15 κατὰ θυμόν· οὐ γὰρ κατὰ τὸ σῶμα, ἀλλὰ κατὰ τὴν ψυχὴν τοῦ ἄλγους ᾐσθάνετο, βιαζόμενος χωρισθῆναι τε σώματος, καὶ πρὸς τὸ πρῶτον ἐφετὸν ἀφικέσθαι· ἐκείνη γάρ ἐστιν ἡ ποθῦσα καὶ λυπουμένη· καὶ διὰ τῦτο τὸ, ἀρνύμενος ἥν τε ψυχὴν κυρίως προσέθηκεν· ἀντὶ γὰρ τῶν σωματικῶν

20 καὶ φθαρτῶν ἡδονῶν, τὴν τῆς ψυχῆς ἀφθαρσίαν ἄχραντον κατήλλαξε· καὶ πάντα δοὺς καὶ πολλὰ μογήσας ἵνα τὴν ψυχὴν ἤδη προσανακτήσηται. Ὁ γὰρ τοῦ ἀγαθε ἐφιέμενος, πάντας εἰ δύναιτο ἀγαθοὺς ἂν ἐποίησε· διὸ ὁ τῆς ὀρθῆς καὶ θείας πολιτείας ἡμέτερος εἰσηγητὴς καὶ Θεοῦ λόγος,

25 μεγάλην φησὶ χαρὰν γίνεσθαι ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι· Πολλὰ τοίνυν πέπονθεν ὁ Ὀδυσσεὺς, ὁ σεύων καὶ διώκων τὰς ὀδύνας, τὴν ἰδίαν ἄτρωτον τηρῆσαι ψυχὴν τοῦ πολυταράχου τούτου βίου κλύδωνος βουλόμενος· καὶ τοὺς ἑταίρους ἀπὸ τῆς πεπλανημένης ὁδε ἐπιστρέ-

30 ψαι ποιήσας.

V. 6. ἀλλ' οὐδ' ὧς ἑτάρες ἐρρύσατο, ἱέμενός περ.

Εἰ καὶ τῆς σωτηρίας πάντων ὡς τῆς ἰδίας ἐφίετο καὶ ὑπὲρ ταύτης ἤλγει, ἀλλ' οὐκ αὐτὴν μέχρι τέλους τηρῆσαι ἠδυνήθη· δεῖ γὰρ ἕκαστον παρ' αὐτοῦ φέρειν καὶ τὸν ἴδιον πόνον ὑπὲρ τῆς ἰδίας σωτηρίας καὶ μὴ ἄλλους προσδοκᾶν
5 περιποιῆσαι αὐτῷ ῥαθυμοῦντι τὴν μακαριότητα· ἀγὼν γὰρ ὁ παρὼν βίος καὶ θάλαττα περικίνδυνος· καὶ ὁ ῥαστωνευόμενος καὶ τρυφῶν, οὔτε στεφανοῦται, οὔτε φεύγει τὸν ἴδιον ὄλεθρον· οὐ γὰρ κακοῦ τινος αἴτιον τὸ θεῖον γίνεται πώποτε, καλοῦ δ' ἀεί· οὐ βιάζει δ' ὅμως, ἀλλ' αὐτεξούσιον τῆς τοῦ
10 ἰδίου ἀγαθοῦ προαιρέσεως ἕκαστον ἀφίησι.

V. 8. — 9. νήπιοι οἳ κατὰ βοῦς ὑπερίονος ἠελίοιο ἤσθιον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ

Νηπίους λέγει τοὺς φαύλους· οἱ γὰρ κακοὶ ὑπὸ τοῦ πάθους τυφλώττοντες, τὸν σκοπὸν καὶ τὸ τέλος τῆς οἰκείας πράξεως
15 κακὸν ὑποτίθενται· διὸ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς ἠθικοῖς φησιν· οὐδεὶς κακὸς φρόνιμος. Πῶς γὰρ φρόνιμος, εἴ γε τὸ οἰκεῖον ἀγαθὸν οὐ γινώσκει; βοῦς δέ φησι τὰς ἡμέρας τοῦ βίου· ὁ γὰρ βοῦς γεωργικόν ἐστι ζῶον· καὶ πρὸς φορὰν καρπῶν αὐτῷ χρώμεθα· οὕτω καὶ ταῖς ἡμέραις τοῦ ὑπὲρ ἡμᾶς
20 ἰόντος ἡλίου εἰς τὸ ἐνεργεῖν τὰς κατ' ἀρετὴν πράξεις, αἷς λαμπρυνόμεθα καὶ τῷ ἀΰλῳ φωτὶ προσεγγίζομεν, χρώμεθα· τούτου γὰρ ἕνεκα ἡμᾶς ἡ φύσις καὶ τὸ θεῖον ἐδημιούργησεν· ἣν δὲ ταῖς τῶν ἀλόγων ὁρμαῖς καὶ τοῖς πάθεσι σπουδάζομεν, τὰς ἡμέρας ἡμῶν καὶ τὰς πράξεις ὡς λάχανα
25 καὶ κρέατα βοῶν κατεσθίομεν· καὶ τὸ τοῦ ἡμετέρου βίου τέλος, κόπρος καὶ σαπρία γενήσεται, ἡμεῖς τε σκώληκες τετυφλωμένοι μετὰ τὴν τοῦ σώματος ἀνάλυσιν μένομεν· καὶ πρὸς τὴν ἄνω πατρίδα οὐκ ἀφιξόμεθα· οὐ δὲ τὸ νόστιμον ἦμαρ καὶ τὸ τηλαυγὲς οὐράνιον φῶς θεασόμεθα· τῶν γὰρ
30 ἀναξίων ὡς ἀπὸ τῶν μὴ διαφανῶν λίθων ἀφαιρεῖται ἡ ἔλλαμψις.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς ἐν Ὀδυσσείᾳ προθέσεως τὸ κατὰ δύναμιν ἡμῖν εἴρηται· περιγράφει γὰρ ἐν ταύτῃ ὁποῖον εἶναι δεῖ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τὸν ὄντως ἐν θεωρίᾳ σχολάζοντα καὶ τὴν εὐδαιμονίαν κτησόμενον, ἀνδρεῖον δηλονότι καὶ γενναῖον πεφυκότα, ἵνα τὰ φοβερὰ καὶ πολύπονα τῶν ἄθλων ἐπιτελέσῃ καὶ τοῦτον ἠσκημένον τὰ μάλιστα ἐν πολλοῖς θεωρήμασι καὶ νοήμασι, περιγενόμενόν τε τῆς ῥᾳστώνης καὶ τοῦ θυμοῦ· τῆς πλεονεξίας δυσμενῆ, καὶ τὴν ἁρπαγὴν καὶ ἀδικίαν καὶ βίαν ὡς φοβερώτατα φεύγοντα· τὴν κενοδοξίαν ἀποστρεφόμενον, καὶ τὴν φιληδονίαν μισήσαντα· τὴν κολακείαν φυγόντα, καὶ τὴν λαγνείαν παριδόντα· καὶ τὴν τῶν ὄντως ὄντων γνῶσιν κτησάμενον· καὶ οὕτω μυστηροφόρος ὁ τοιοῦτος κληθήσεται καὶ τὴν σωματικὴν φύσιν ὑπερβὰς, τὰ ὑπὲρ φύσιν θαυματουργεῖν τηνικαῦτα δυνήσεται, καὶ ἃ τῇ φύσει γενέσθαι ἀδύνατα, τούτῳ βουλομένῳ ῥᾷστα γενήσεται, καὶ τὸ λοιπὸν θεὸς ἀλλ' οὐκ ἄνθρωπος ἔτι κληθήσεται.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΟΣ ΠΑΝΟΠΛΙΑΝ ΑΛΛΗΓΟΡΙΚΗ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

Il. λ΄. 17.-18. Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκεν καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας.

Πᾶς ἀριθμὸς μονάδος κατέχει καὶ πᾶν τὸ παράγον τοῦ παραγομένου κρεῖττον· εἰ οὖν τὰ ἀριθμητὰ ἀπό τινος μονάδος παράγεται, δῆλον, ὅτι τούτων κρείσσων ἡ μονὰς, ἐξ ἧς παράγονται· ἐκείνη γὰρ ἑνοειδὴς, ταῦτα δ' ὁμοειδῆ· κἀκείνη μὲν τὰ ἀρχέτυπον· ταῦτα δ' ἐκείνης ἀπεικονίσματα. Ἐπεὶ οὖν καὶ αἱ ἡμέτεραι ψυχαὶ ἀριθμηταὶ καὶ ὁμοειδεῖς

τῆς μονάδος μετέχουσιν, ἐξ ἧς καὶ παράγονται, φημὶ δὴ τὰς νοερὰς ψυχὰς τὰς εἰς ἀριθμὸν κατενεχθείσας καὶ εἰς ὕφεσιν, ὥστε ἐκείνη μέν ἐστιν ἑνοειδὴς, αὗται δ' ὁμοειδεῖς· ἐκείνη ἀσώματος, αὗται μετὰ σώματος· καὶ εἰ παράγονται ἐκ δυνάμεώς τινος προαγωγῆς, εἰκότως παράγονται, καὶ οὐκ ἄνευ κινητῆς προόδου τε καὶ κινήσεως. Ἐν μὲν οὖν τῇ τῆς Ἰλιάδος προθέσει τὸν Ἀγαμέμνονα ἀντὶ τῆς νοερᾶς ψυχῆς ἐλάβομεν· ἐνταῦθα δὲ, λαμβάνει τὸν αὐτὸν ὁ ποιητὴς, ἀντὶ παντὸς ἀνθρώπου τελείου καὶ βελτίστου· τοῦτο γὰρ ἔν τε τῇ Ἰλιάδι καὶ τῇ Ὀδυσσείᾳ προτίθεται· τουτέστι τὸν ὄντως τέλειον καὶ ἀληθῶς ἄνθρωπον, ἔκ τε φθορᾶς εἰς ἀφθαρσίαν παραγινόμενον· ἐπεὶ δὲ τὸ τὸν ἄνθρωπον ποιοῦν ἡ νοερὰ ψυχή ἐστιν, ἐκ ταύτης ἄρχεται· αὕτη γὰρ ἐκ τῆς ἑνοειδοῦς καὶ ἀσωμάτου παραγομένη, καὶ εἰς ἀριθμὸν καὶ σῶμα ἐρχομένη, κινητικὴν ἐξ ἀνάγκης προλαμβάνει δύναμιν· ἥν περ αἱ κνημῖδες σημαίνουσι· λέγω δὲ νοητικὴν καὶ ἁρμόδιον τῇ ἐν σώματι καταδύσῃ ψυχῇ νοερᾷ· ὃ σημαίνει τὰ ἐπισφύρια· οὖσα γὰρ μετὰ σώματος οὐ ταὐτὸν τῇ χωρὶς σώματος νοεῖν δύναται.

V. 19. – 20. δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
τόν ποτέ οἱ Κινύρας δῶκε ξεινήϊον εἶναι.

Μετὰ τὸ προαχθῆναι ἀπὸ τῆς ἑνάδος καὶ ἀσωμάτου νοερᾶς ψυχῆς τὴν μετὰ σώματος γενομένην, εἶδος ἕτερον παρὰ τὴν μονάδα ψυχῆς ἀναφαίνεται οἷον ὕφασμα· τουτέστι σώματος συνεργείας δύναμιν φέρον· ὅπερ ἐστὶν ὁ θώραξ· δηλοῖ γὰρ τὸ σύνθετον καὶ τὸ ἀριθμητὸν, καὶ τὸ ἔγχρονον· ἔστι τοίνυν ὁ θώραξ, αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς. ὅ περ ὁ Κινύρας, τουτέστιν ἡ πρακτικὴ δύναμις καὶ κινητικὴ ἐκ τῆς μονάδος εἰς ἀριθμὸν ἔδωκε καὶ ὕφεσιν· διὰ οὐ μόνον τὴν πρακτικὴν καὶ κινητικὴν δύναμιν ὁ Κινύρας δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ τὴν ὕφεσιν· τὸ γὰρ κινύρεσθαι, τὸ μετὰ ἤχου κλαίειν σημαί-

νει. Οὗτος τοίνυν ὁ Κινύρας τῷ ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος ἀνθρώπῳ, ὅν φησιν Ἀγαμέμνονα, τὸ τῆς λογικῆς ψυχῆς εἶδος ἐδωρήσατο· καὶ πῶ ἀνέθηκεν αὐτὸς περὶ ςήθεσιν· οἷον περὶ τὰς φρένας· τὸ γὰρ λοιπὸν τοῦ ἡμετέρε σώματος, οἷον τὰ
5 σκέλη, κατ' οὐδὲν τῶν ἀλόγων διαφέρει, διὸ καὶ Κένταυρον τὸν ἄνθρωπον ἀνέπλασάν οἱ ποιηταὶ, ἐξ ἀλόγου καὶ λογικοῦ συμπεφυκότα: δέδωκεν οὖν τὸ εἶδος τῆς ψυχῆς ὡς ξένιον καὶ δῶρον· οὐ γὰρ τῇ ἡμετέρᾳ ἀρετῇ τοῦτο τούτε χαρίσματος γεγόναμεν ἄξιοι· ὅπερ συνᾴδει τῷ τοῦ Μωϋσέως, ἐνεφύσησεν
10 εἰς αὐτὸν πνοὴν ζωῆς καὶ τῷ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν γενέσθαι τὸν ἄνθρωπον.

V. 21. + 2. πεύθετο γὰρ Κύπρον δε μέγα κλέος, οὕνεκ' Ἀχαιοὶ ἐς Τροίην, νηεσσιν ἀναπλέεσθαι ἔμελλον.

15 Αὕτη τοίνυν ἡ πρακτικὴ δύναμις τῆς ἐνειδοῦς ψυχῆς νοερᾶς ἤκουε καὶ ἐγίνωσκε τοῦτο τὸ εἶδος τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, μέγα κλέος οἰσόμενον τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει εἰς τὴν Κύπρον, τουτέςιν εἰς τὸν θεῖον ἔρωτα ἐρχόμενον· ἣν γάρ τις ἐν τούτῳ τῷ τρόμου καὶ φόβε κατάπλεῳ βίῳ μετ' ἀρε-
20 τῆς βιώσῃ, μέγα κλέος καὶ δόξαν ἄφθαρτον εἰς τὴν τῶν μακάρων χώρας μετὰ τὴν τοῦ σώματος ἀπαλλαγὴν κομίσεται· διὸ τὸ Κύπρον δε, οὐχ ὥς τινες ἐξηγοῦνται ἀντὶ τε, ἐκ Κύπρε ἐπύθετο ὁ Κινύρας, ἀλλ' ἐς τὴν Κύπρον τουτέςτιν ἐρχόμενον σημαίνει. Κύπρον τοίνυν νόει τὴν τῶν μα-
25 κάρων εὐδαιμονίαν φιλτάτην οὖσαν καὶ ἐρασμιωτάτην· ὅθεν καὶ Κυπρογενῆ τὴν Ἀφροδίτην ὠνόμασαν· γινώσκων τοίνυν ὁ Κινύρας τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν χάος οὖσαν καὶ σύγχυσιν, ὃ δηλοῖ τὸ Ἀχαιοὶ, πλέουσαν καὶ βιώσασαν ἐν ταῖς τρικυμίαις καὶ ζάλαις τῆς ἀβεβαίε καὶ δείματος κατα-
30 πλέον τύχης, ἣν φασι Τροίην, δέδωκεν αὐτῇ τὸ εἶδος τῆς νοερᾶς ψυχῆς· ἵνα τούτῳ οἰακοςραφῆται ὁ ἄνθρωπος

V. 23. τούνεκά οἱ τὸν δῶκε χαριζόμενος βασιλῆϊ.

Τούτου ἕνεκα δέδωκε τὴν νοερὰν ψυχὴν τῷ ἀνθρώπῳ χάριν ποιῶν, ἵνα μὴ ὡς τὰ ἄλογα ὑπὸ τῆς τύχης τούτου τοῦ πολυταράχου βίου καταποντισθῇ, καὶ εἰς φθορὰν διπλάσιον
5 τοῦ ἐν ζώφῳ χρόνου λαμβάνῃ· φωτιζομένη τηνικαῦτα ἱκανὴ γίγνεται τῆς ἀπαθείας καὶ τῆς καθάρσεως· καὶ τρία ἔτη καθαρθεῖσα καὶ μυηθεῖσα τὰ ἀπόρρητα, ἀποδύεται πᾶν τὸ γήϊνον ὡς ὄφις ἀνανεάζουσα· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τό,

V. 26. - 8. κυάνεοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχατο προτὶ δειρὸν
10 τρεῖς ἑκάτερθ', ἴρισσιν ἐοικότες, ἅς τε Κρονίων
ἐν νέφεϊ στήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων·

Λέγει δὲ ταῦτα τὰ τρία ἔτη τῆς καθάρσεως κυάνεα, διὰ τὰ ἀπόρρητα καὶ ἄδυτα τοῖς πολλοῖς ὡς τό, a) καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ· λέγει δὲ δράκοντας ὡς εἴρηται διὰ
15 τὴν ἀπόδυσιν τοῦ ἀχθηροῦ, καὶ τὴν ἀνανέωσιν καὶ τὴν τελείαν φρόνησιν· ὁ γὰρ τρία ἀριθμὸς ἀρχὴν καὶ μέσον καὶ τέλος ἔχων, τέλειος κατὰ τοῦτο λέγεται· οὗτοι δὲ ταῖς ἴρισι παρεικάζονται, τὸ τρισσὸν ἄνθος τῆς ἀνθρωπίνης μαθήσεως καὶ τελειώσεως φέροντες τά τε παρεληλυθότα ὁρῶν-
20 τες καὶ τὰ ἐνεστῶτα καὶ μέλλοντα· καὶ τέρας τοῖς ἀνθρώποις, οἱ οὕτω τελεσθέντες, ὑπάρχουσι. Σημείωσαι, ὅτι ἐν τῇ πρώτῃ ἡλικίᾳ, μετὰ τοῦ μέλανος τὸ κυάνεον ἔλαβεν· μετὰ δὲ τὸ μβʹ ἔτος μόνον κυάνεον ἔφη· τουτέστιν αἰθέριον, καθαρόν· δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι μόνον τὸ τῆς ψυχῆς εἶδος ἐν-
25 ταῦθα λαμβάνει μηδὲν πρὸς τὸ σῶμα περισκοπῶν· δείκνυσι δὲ διὰ τοῦ θώρακος τὴν αὐτῇ προσήκουσαν ἐνέργειαν. Καὶ τίνος ἕνεκα τὸν ἐνταῦθα βίον παρὰ τῆς θείας φύσεως ἀπεκληρώσατο μετὰ σώματος; ἵνα καθαρθῇ δηλονότι καμοῦσα πολλὰ διὰ τὴν πρὸς τὸ σῶμα ἔφεσιν καὶ ῥοπὴν τοῦ χείρονος;

a) Psal. 17. v. 12.

πλημμελήσας. Δύναται δὲ καὶ ἄλλως νοηθῆναι· ὃ τῷ Ἐμπεδοκλεῖ καὶ τοῖς Πυθαγορείοις παραλείπω· οἳ λόγῳ τινὶ καὶ συνθέσει ἢ ἀριθμῷ τὰ πάντα γεννῶσιν· ὥς φησιν Ἐμπεδοκλῆς a) περὶ τοῦ ὀςῦ·

5 ἡ δὲ χθὼν ἐπίηρος ἐν εὐςέρνοις χοάνοισι
τὰ δύο τῶν ὀκτὼ μοιράων λάχε νήςιδος ἄιγλης,
τέσσαρα δ' Ἡφαίςοιο, τὰ δ' ὀςέα λευκὰ γένοντο.

Οὕτω καὶ Ὅμηρος εἰς με' μοῖρας ἢ λόγους διαιρῶν τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν, τὰς μὲν δέκα τῇ φυτικῇ δίδωσιν, ἃς 10 διὰ τὸ εἰδήσεως ἐςερεῖσθαι, μέλανος κυάνοιο ἔφη· τὰς δὲ δώδεκα τῇ αἰσθητικῇ· οὓς διὰ τὴν τῆς αἰσθήσεως εἴδησιν τῷ χρυσῷ, τουτέστι τῷ ἡλίῳ, ἀπονέμει· τοὺς δ' εἴκοσι τῷ κασσιτέρῳ, τουτέςι τῇ λογικῇ, καὶ τῷ Διῒ ἀνήκοντας· τὰς δὲ τρεῖς ἐνεργείᾳ τῷ νῷ, ὡς χωρὶς τοῦ σώματος ἐνεργεῖ· 15 διὸ καὶ τέρας αὐτούς φησι· Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν κνημίδων καὶ τοῦ θώρακος.

V. 29.-31. ἀμφὶ δ' ἄρ ὤμοισι βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἧλοι
χρύσειοι πάμφαινον· ἀτὰρ περὶ κολεὸν ἦεν
ἀργύρεον, χρυσέοισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.

20 Ἐπεὶ οὖν δέδωκε τῷ ἀνθρώπῳ ὁ Κινύρας, τουτέςιν ἡ πρακτικὴ δύναμις, τὴν νοερὰν ψυχὴν, δέδωκεν αὐτῷ καὶ τὸ προσῆκον αὐτῇ ὄργανον· ὅπως δι' αὐτοῦ ἐνεργῇ· ἔςι δὲ τοῦτο ὁ προσφορικὸς λόγος, ᾧ μανθάνει καὶ διδάσκει· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ξίφος· ὥς περ γὰρ ἐκεῖνο τὰ συνεχῆ καὶ ἀδιόριςα 25 διαιρεῖ καὶ διορίζει, οὕτω καὶ ὁ λόγος τὰ τῆς ψυχῆς νοήματα καὶ πάθη διορίζει διὰ τοῦ θώρακος καὶ τῆς τραχείας ἀρτηρίας φερόμενος· ἐν γὰρ ταῖς φρεσὶν ἐνδιαθέτως σχηματίζεται· ἄνευ δὲ πνεύματος οὐ προφέρεται· ἐνδύεται γὰρ ὥς περ κολεὸν, τὸ ὑγρὸν πνεῦμα εἰς προφορὰν, ὃ τῷ ἀργύρῳ

a) Cf. editionem Frid. Sturzii Lipsiae 1805. p. 522. v. 208. seqq.

τουτέςι τῇ σελήνῃ παρείκασε διὰ τὴν τιμὴν, καὶ τὴν χρῆσιν· οὐδὲν γὰρ λόγου χρησιμώτερον ἐν ἀνθρώποις καὶ τιμιώτερον, καὶ διὰ τὴν ὑγρότητα τοῦ πνεύματος, καὶ τὸ μεταβλητικὸν καὶ τρεπτὸν τῆς διαλέκτου· ἀεὶ γὰρ τῷ χρόνῳ
5 κινεῖται καὶ ξένη γίγνεται πᾶσα διάλεκτος, καὶ διὰ τὸ φωτιςικὸν τοῦ λόγου· δείκνυσι γὰρ καὶ φαίνει τῆς ψυχῆς τὰ νοήματα. Ὁ δ' ἀορτὴρ καὶ ἡ ἧλος οἱ χρυσεῖοι, τὴν τῶν σημαινομένων σύνθεσιν καὶ αὐτὰ τὰ σημαινόμενα πράγματα δηλοῦσι· διὸ καὶ χρυσοῦς ἐκάλεσε· πᾶς γὰρ προφορικὸς
10 λόγος εἰ καὶ περὶ θεολογίας διδάσκει, ὡς περὶ φυσικῶν πραγμάτων τὰς ὁμοιώσεις καὶ τὰ παραδείγματα λαμβάνει ἀντὶ τῶν ὑφ' ἧλον πραγμάτων, καὶ τῶν ὑπὲρ αὐτῶν νοημάτων· προφέροντες γὰρ, ἀνάγκη λαβεῖν τι σωματικὸν εἰς δήλωσιν τοῦ λεγομένου. Καὶ μέχρι τούτου τὰ περὶ τῆς ψυχῆς μόνης
15 διήκει μὴ συλληφθέντος τοῦ σωματικοῦ πόνου, τουτέςι τῆς πρακτικῆς· ἐντεῦθεν δ' ἄρχεται τοῦ συνθέτου οἷον τῆς ἠθικῆς, λέγω τῆς πολιτικῆς ἀρετῆς, ἡ δίχα σωματικοῦ καμάτου οὐ κατορθοῦται· οὐ μόνον γὰρ τοῦ πράττοντος σώματος καμάτου δεῖται, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐκτὸς σωμάτων, οἷον χρημάτων καὶ
20 πειρασμῶν· διό φησι,

V. 32. 3. ἂν δ' ἕλετ' ἀμφιβρότην, πολυδαίδαλον ἀσπίδα θοῦριν,
καλὴν, ἣν περὶ μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν·

Ἐπεὶ οὖν ἡ πρακτικὴ λέγω δ' ἠθικὴ ἀρετὴ οὐχ ἧττον τῶν
25 ψυχικῶν ἀρετῶν δεῖται τῶν τοῦ σώματος, εἰκότως ἑκάτερον· τὸ σῶμα φημὶ καὶ τὴν ψυχὴν εἰς τὸ πράττειν τὰς κατ' ἀρετὴν ἐνεργείας τῷ ἀνθρώπῳ δίδωσι· διὸ κυρίως τὸ ἀμφιβρότην προσέθηκεν· ἀμφότερον γὰρ τὸν ἄνθρωπον δηλοῖ τὸν ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος συγκείμενον· καὶ ὅρα τὸ κατεςι-
30 βασμένον τῶν ἐπιθέτων ἁρμοδίων ὄντων ἁπάντων τῷ πρακτικῷ, Πολυδαίδαλον: δεῖ γὰρ αὐτὸν ἐν τοῖς πράγμασιν

ἐμπειρότατον εἶναι καὶ τὰ τοῦ Δαιδάλου μὴ ἀγνοεῖν· καταγινόμενος γὰρ ἐν ταῖς μερικοῖς καὶ μεταβαλλομένοις ὁ πρακτικὸς καὶ αὐτὸς συνεχῶς πρὸς τὸ κατὰ λόγον ἁρμόζον μεταβάλλεται· ποτὲ μὲν παρακαλῶν, ποτὲ δὲ δεόμενος, ἄλλοτε ἀπειλῶν, ὀργιζόμενος, τιμωρῶν, οἰκτείρων, φεύγων, διώκων, ὑπερδαπανῶν, φειδόμενος. Θοῦριν· ἀεὶ γὰρ μάχεται τοῖς ἀλόγως συμπίπτουσι τῶν πραγμάτων· διὸ δεῖ τοῦτον ὁρμητικὸν εἶναι καὶ ἄοκνον, καὶ ὀξύτατον ἐν τοῖς κατεπείγουσι. Καλὴν· οὐ μὴν ἀλλὰ, καὶ ἔντιμον εἶναι δεῖ καὶ κόσμιον· ἵνα μᾶλλον ὑπείκωσιν αὐτῷ οἱ ὑπ' αὐτοῦ διοικούμενοι· εἰ γάρ ἐστιν αἴσχιστος καὶ κακοείμων, εὐκαταφρόνητος γίγνεται· εἰκεῖα τοίνυν τῷ πολιτικῷ τὸ, ἀμφιβρότην, πολυδαίδαλον, θοῦριν, καλὴν τὰ ἐπίθετα προσελήφθησαν - ἣν περὶ μὲν δέκα κύκλοι χάλκεοι ἦσαν - τὸν χαλκὸν ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ σιδήρου λαμβάνει, ὡς καὶ μετ' ὀλίγον ἐρεῖ - δοῦρα κεκορυθμένα χαλκῷ.

V. 34. ἐν δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν ἐείκοσι κασσιτέροιο λευκοί·

Δέκα καὶ εἴκοσι τριάκοντα ὁμοῦ γίγνονται· τριάκοντα τοίνυν ἔτη τὸν πολιτικὸν ἀσκεῖν καὶ θεωρεῖν δεῖ· καὶ τὸ μὲν τρίτον τοῦ χρόνου ἐν τοῖς πολεμικοῖς καὶ πρακτικοῖς, τὸ δὲ λοιπὸν ἐν θεωρίᾳ μὴ συνεχεῖ, ἀλλ' ἐκ διαλείμματος· οὐ γὰρ ἐῶσι τὰ πολιτικὰ πράγματα καὶ οἱ θόρυβοι συνεχῶς ἡσυχάζειν καὶ θεωρεῖν· ἀλλ' ἐν αὐτῇ τῇ πράξει ὡς ὑποκειμένῳ καὶ οἱ χρόνοι τῆς θεωρίας ὡς κόσμος καὶ ποικίλματα κατεστίχθησαν· ἄνευ γὰρ θεωρίας οἱ πολιτικοὶ θηρία μᾶλλον ἢ πολῖται ῥηθεῖεν ἄν· δεῖ οὖν τὸν τοιοῦτον ἐν τοῖς ὅπλοις καὶ ταῖς πολιτικαῖς τῶν πράξεων, ἔν τε τῇ θεωρίᾳ τριάκοντα ἔτη συνεχῶς ἀσκοῦντ' ἀναλῶσαι, ἵνα τελείως τὴν πολιτικὴν καὶ βασιλικὴν ἕξιν κτήσηται· εἶθ' οὕτω τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου αὐτοῦ ἐστιν τοῖς μὴ ὁμοίως ἠσκημένοις σκότος· οὐ γὰρ δύναν-

ται κατανοῆσαι τὰ αὐτῦ βελεύματα· διὸ ὥς περ Γοργὼ βλοσυρῶπιν φρίττεσι καὶ δειμαίνουσι καὶ φοβῦνται· ὃ δηλοῖ τὸ,

V. 36. - 7. τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργὼ βλοσυρῶπις ἐςεφάνωτο,
δεινὸν δερκομένη· περὶ δὲ δεῖμός τε φόβος τε.

5 Ὁ οὕτω τοίνυν ἐξησκημένος πολίτης τοῖς πολεμίοις καὶ φαύλοις φόβος ἐςὶ καὶ δεῖμος, καὶ τῇ ὁράσει δεινὸς ὐδενὸς τοῦτον λανθάνοντος.

V. 38. - 40. τῆς δ' ἐξ ἀργύρεος τελαμὼν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῇ
κυάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν
10 τρεῖς ἀμφιςεφέες, ἑνὸς αὐχένος ἐκπεφυῦιαι·

Ἡ τιμή ἐςιν ἡ ἀνέχουσα τὸν πολιτικόν· τοῦτο γὰρ αὐτῷ μισθός· τὺς δὲ παρὰ τῦτο ζητῦντας, τυράννους φησὶν Ἀριςοτέλης· ἀντὶ τιμῆς οὖν ὁ ἀργύρεος τελαμὼν τῷ ποιητῇ προελήφθη· μᾶλλον γὰρ τοῦ χρυσῦ τῷ πλήθει πολυχρηςό-
15 τερος ἐςὶν ὁ ἄργυρος καὶ τιμιώτερος· ὡς καὶ ἡ σελήνη τοῦ ἡλίου ἡμῖν τιμιωτέρα· ἐκεῖνος γὰρ οὐκ ἐᾷ τὴν ὄψιν προσβάλλειν εἰς αὐτὸν, καὶ διὰ τὸ συνεχῶς κινεῖσθαι, ὥς περ ἡ σελήνη· τὰ γὰρ ἐν γενέσει καὶ φθορᾷ καὶ συνεχεῖ μεταβολῇ, τῇ γαλύνῃ δέδωται· ἀεὶ γὰρ κἀκείνη μεταβάλλεται·
20 ἐν αὐτῷ οὖν τελαμῶνι ὁ δράκων ἐλέλικτο· τουτέςιν ἡ φρόνησις· φρόνιμος γὰρ ὁ δράκων ἀεὶ φυλάττων τὰ τοῦ σώματος κύρια καὶ εὔςροφον τὸ ἑρπετὸν κύκλωθεν καὶ λεῖον· νεάζει τε τὸ παλαιὸν τῆς κακίας δέρμα ἀποδυόμενον. Ἐν μὲν ὖν τῇ θεωρίᾳ τρεῖς ἔλαβε τελείους τοὺς δράκοντας, τὰ
25 μέλλοντα, τὰ ἐνεςῶτα, τά τε παρεληλυθότα σαφῶς εἰδότας καὶ διακεκριμένας· ἐν δὲ τῇ πολιτικῇ οὐχ οὕτω τελείως, ἀλλ' ἤδη ὁρᾷν ἀρχόμενον τὸν πολίτην· διὸ ἓν μὲν τὸ σῶμα τοῦ δράκοντος, τρία δὲ τὰ κάρη· οὐ δ' ἔτι τὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ βίυ καὶ τοῦ μέσυ καὶ τοῦ τελείυ τέλειον ἄνθος ὡς
30 τὴν ἴριδα φέροντα· ὅθεν ξυμβαλεῖν ἡμῖν δίδωσιν· ὅτι ὅπυ ἡ πολιτικὴ τελευτᾷ ἡ θεωρία ἄρχεται· οὐ γὰρ τελείως θεω-

γενναίως ἀπαντῶμεν· ἀλλ' οὔμενουν ἐκδιδῶμεν, οὐδὲ καταπροδιδῶμεν τὸ τῆς φύσεως ἀξίωμα, συμμεταβαλλόμενοι τοῖς γινομένοις ἑκάστοτε, καὶ τούτων πλέον τοῖς ἀβουλήτοις· εἶδε γὰρ ἐκ τῆς πείρας, οἷον μάλιστα τῶν ἄλλων κα-
5 κῶν τοῖς ἀνθρώποις ἐπηρεάζει, καὶ πρὸς ἑαυτὸ τὸν τρόπον ἐξίστησι, συχνὰ συμβαῖνον ἐκ πολυειδῶν τῶν αἰτίων, ὁποία ἡ πολύτροπος τῶν πραγμάτων κίνησις δαψιλῶς ἐπιχορηγεῖ· νῦν μὲν οὕτω πάσχειν ἡμᾶς νῦν δὲ οὕτω· καὶ οἷς καὶ ὃ ταῦτα γίνεται· ᾧ δὴ καὶ κρεῖττον τῆς ποιήσεως ἔνι
10 μέρος, ὡς εἰς μάχην τινὰ μεγίστην ἀνδρείας ἀντικαταστὰς, καὶ περιγενέσθαι φιλονεικήσας δεινοῦ τινὸς καὶ ἀμάχου πράγματος· οὐδὲν γὰρ ἐδόκει τοιοῦτον τῷ ποιητῇ, οἷον ψυχὰς ἀνθρώπων ὁπλίσαι εἰς καρτερίαν τῶν συμφορῶν, αἷς ἡμῖν ἑκάστοτε περιπίπτειν συμβαίνει.
15 Οὕτω δὲ πρὸς τοῦτο καλῶς παρασκευασμένος, οὐκ ἐκ τοῦ προφανοῦς τὴν βέλησιν ἀνομολογεῖ, ὡς προκηρῦξαι τὸ πρᾶγμα καὶ ἅτου χάριν διαγωνίζεται προειπεῖν· ἀλλὰ καὶ τῆς τοῦ λόγου ἀξίας, καὶ μάλιστα τῆς ποιητικῆς ἀρετῆς φροντίδα τιθέμενος, τέως μὲν τὸν σκοπὸν προσωκείῳ τινὶ,
20 οὐδὲ τοῦτο ἴσως ἀσχήμονι, συγκαλύπτει, καὶ τὸν Ὀδυσσέα προΐστησι κεφάλαιον τοῦ βιβλίου· ὅπως μετὰ τὴν ἅλωσιν τοῦ Ἰλίου, νόστου σὺν τοῖς ἑτέροις ἁψάμενος, πολλοῖς μάλα τὸντεῦθεν καὶ μεγάλοις κακοῖς, καὶ μὴ δ' ἀριθμεῖν ἱκανοῖς οὖσιν ἴσως, οὐχ' ὅπως καὶ κατὰ μέγεθος καθάπαξ σκο-
25 πεῖν, ὁ πολὺς ἐκεῖνος τὰς τέχνας καὶ τὰ βουλεύματα περιέπεσεν. Εἰ γὰρ εὐθὺς οὕτω κατέστη ἐπὶ τὸ πρᾶγμα, ὕπτιος ἂν ἔδοξε καὶ ἄχρους τοῖς πολλοῖς, οὐκ ἔχων οὔμενουν τοσοῦτον, οὔτ' ἐξ ἱστορίας ἁπλῶς, οὔτ' ἐκ τῆς ἄλλης ποιητικῆς ἐξουσίας ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν. Νῦν δ' ὅτι περ οὕτως
30 ἐμεθόδευσε, τὸν σκοπὸν ἑκατέρῳ μέρει τὸ προσῆκον ἔνειμε· τῇ τε γὰρ ποιήσει τὴν συνήθη παρέσχετο χλιδὴν καὶ ἁβρῶς,

ὥς τε μηδαμῶς ἐκεῖθεν κωλύεσθαι, καὶ τῷ πράγματι δ' αὐτῷ τὸ πάντη σῶν εἶναι, καὶ μηδενός γε λελεῖφθαι τῶν εἰς τοῦτο φερόντων· κἂν γὰρ ἱστορίαις μάλα πολλαῖς καὶ μύθοις ὅσοις ποικίλληται, ἀλλ' οὐ δ' οὕτως ἀφίσταται πόῤῥω τῆς ὑποθέσεως, ὡς μὴ τὴν ταχίστην ἐπανιέναι· καὶ τὰ κατὰ τὸν Ὀδυσσέα πάθη διεξιέναι, ὧν εἵνεκα πλαγίως ἐπ' ἐκεῖνα ἐλήλυθε· καὶ μή τις οἰηθείη, ὡς πλάσμα τὰ παράπαν ἐστὶν ἡ ποίησις Ὁμήρῳ, ἄνδρα τινὰ προστησαμένῳ, ὃς μήτε τοιοῦτος γέγονε πώποτε μήτε γενήσεται, οἷον οὗτος φησί· τοιοῦτόν τι ἐκ ποιητικῆς ἀδείας ἐτόλμησεν, οὐδ' οὕτως ἂν ἐλυμήνατο τῷ σκοπῷ, ἕως τὰ εἰκότα κατὰ πολλὴν περιουσίαν ἐδέδει τῷ πράγματι.

Ἴσασι πάντες καθ' ἓν καὶ σὺν δύο πολλάκις καὶ πλέον ἢ σὺν δύο τοιαῦτα πάθη συμβαίνοντα τοῖς ἀνθρώποις· καὶ οὐδεὶς οὔτε τοῦ πάσχειν οὔτε τοῦ εἶναι χωρὶς γέγονεν, ὃς ταῦτ' ἀγνοεῖ· ἄλλως τε, τοῦτ' ἂν ἢ τῆς ποιητικῆς ἐλευθερίας ἦν ὅλως ἄξιον, ὥς τε τοιοῦτό τι περὶ αὐτοῦ λογίσασθαι, ἢ τῆς ἀληθείας αὐτῆς καὶ τοῦ πράγματος, ἐν ᾧ πάντες ἴσμεν Ὀδυσσέα τινὰ πολυμήχανον ἄνθρωπον γεγονότα, βασιλέα Ἰθάκης καὶ Κεφαλλήνων, προσέτι καὶ πατέρα Σίσυφον, καὶ πάππον Αὐτόλυκον· οὓς καὶ δίκας τίνειν ἐν Ἅδῃ φασὶ μοχθηρᾶς εἵνεκα γνώμης καὶ δὴ καὶ γυναῖκα Πηνελόπην, ἀρίστην γυναικῶν καὶ σώφρονα καὶ κοσμίαν· καὶ πατέρα ταύτης Ἰκάριον· καὶ υἱὸν δὲ μονογενῆ Τηλέμαχον. Εἰ τὸν Ὀδυσσέα πλάσμα δοίημεν εἶναι τῷ ποιητῇ, πῶς ταῦτα τούτῳ συμβήσεται, καὶ πολλῷ δὲ πλείονα τούτων ὀνόματά τε καὶ πράγματα; εἰ δὲ καὶ δοίημεν ὅλως, καὶ λῆρος ἐκεῖνα πάντ' εἴη Ὁμήρῳ, καὶ τοῖς ἄλλοις τῶν ποιητῶν, αἰδεστέος μάλιστα ὁ ἀνὴρ, ὅτι μηδὲν ἔχων εἰπεῖν τινὰ τῶν ἁπάντων τοσαῦτα πεπονθότα πράγματα, ὅμως αὐτὸς τετόλμηκε πλάσασθαι, ἵν' ἐκ παραδείγ-

ματος τηλικούτου διδάξειε τοὺς ἀνθρώπους μὴ δυσχεραίνειν
ταῖς συμφοραῖς, μὴ δὲ τοῖς δεινοῖς ὑποκλίνεσθαι, ἀλλ'
ἀνδρείως ἐνίστασθαι κατὰ γοῦν δύναμιν ἀνθρωπίνην, πρὸς
τοιαύτην βλέποντες στήλην. Οὔτε γὰρ οἶμαι πενίαν ὀδύρετ'
5 ἄν τις ἐνθάδε ὁρῶν, καὶ τὰ τοῦ ἥρωος σκοπῶν ἀτυχήματα,
οὔτε γύμνωσιν, οὔτ' ἐξορίαν, οὐ ναυάγιον, οὐ μὲν οὖν οὐ κινδύ-
νους, οὐ πλάνην, οὐκ ἐπιβουλὴν φίλων, οὐχ ἑταίρων ἀπο-
βολὴν, οὐ θάνατον αὐτὸν, ἢ παρὰ τῆς φύσεως ἢ παρὰ τῆς
ἔξωθεν ἥκοντα βίας· οὐδὲ πάνθ' ὅσα συμπτώματα τοῖς ἀν-
10 θρώποις ὅπως ποτὲ γίνεται καὶ μεθ' οἵας γίγνεται τῆς αἰ-
τίας· ἡγήσαιτο δ' ἂν πάνθ' ὅσά τις ἂν πάθοι πολὺ δεύτερον
τῶν ἐκείνου, καὶ γνησίως φιλοσοφήσειε καὶ χάριν τινὰ με-
γίστην καὶ τῷδε σχοίη τῷ ποιητῇ, μὴ ὅτι πᾶν εἶδος ἀρετῆς
καὶ γνώσεως ἀνθρωπίνης ἱκανῷ ταμάλιστα ὄντι τούτῳ δι-
15 δάξαι, ἀλλ' ὅτι κἀντῷδε τῷ μέρει ἐν ᾧ πάσχομεν τὰ δεινὰ,
τῆς τοῦ ἀνδρὸς ἐπωνυματούσης· κοινὸν γάρ ἐστιν ὡς ἀλη-
θῶς παιδευτήριον ἡ κατὰ τὸν Ὀδυσσέα ποίησις αὕτη καὶ
τὸν μήπω παθόντα, παθεῖν τι παρασκευάζουσα καὶ τὸν πα-
θόντα ἢ πάσχοντα, πείθουσα καρτερεῖν. Οὕτω σοφῶς μάλα
20 καὶ ποικίλως ὁ ποιητὴς προὐνόησε τῶν ἀνθρώπων· καὶ κοι-
νόν τι φάρμακον θεραπείας ἐκέρασε πᾶσι τοῖς τὰ δεινὰ πάσ-
χουσι, τὰς πλάνας τοῦ Ὀδυσσέως συνθεὶς, καὶ ὅσα ἐκεῖνος
πέπονθεν· ἔξεστι δὲ τοῖς συγγινομένοις αὐτῇ τῇ ποιήσει,
ὁρᾷν εἰ οὕτω ταῦτ' ἔχει, καὶ εἰ ἐκεῖθεν ἡμῖν τί ὄφελος οἷς
25 αὐτοῦ δεῖ πρὸς τὸν κατὰ προαίρεσιν τῇ φιλοσοφίᾳ μελετώ-
μενον θάνατον, ὡς ἐν τῷ παρόντι.

ΣΗΜΕΙΩΣΑΙ ΤΗΝ ʹΑΠΑΣΑΝ ΔΙΗΓΗΣΙΝ ΤΟΥ ʹΟΔΥΣΣΕΩΣ, ʹΗΝ ΠΕΡΙ ʹΑΥΤΟΥ ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ ʹΟ ʹΟΜΗΡΟΣ.

Μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου πόρθησιν ὁ Ὀδυσσεὺς ἐξώσθη βιαίοις ἀνέμοις, κατάιρει πρὸς Κίκονας καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν τὴν ᾀδομένην Ἴσμαρον πορθεῖ, τὴν νῦν λεγομένην Μαρώνειαν, καὶ ἔμελλεν ἀποπλεῖν ἐκεῖνος· οἱ δὲ φίλοι αὐτοῦ ἐκ-
5 είων αὐτόν· τῇ ἐπαύριον δὲ οἱ ἠπειρῶται Κίκονες πανσύδην ἀθροισθέντες, πανημέρως ἐμάχοντο· περὶ δὲ ἑσπέραν οἱ τοῦ Ὀδυσσέως ἡττῶνται, ἀποβαλόντες ἄνδρας ἑβδομήκοντα δύο· ἤτοι ἀφ' ἑκάστης νηὸς, ἄνδρας ἕξ· δώδεκα γὰρ ναῦς εἶχεν ὁ Ὀδυσσεύς· οὕτω δὲ ἡττηθέντες ἀκουσίως ἀπέπλεον·
10 ἀνέμοις δὲ συσχεθέντες δεινοῖς καὶ μόλις ἐξελθόντες εἰς γῆν, δύο ὅλας ἡμέρας ἔκειντο πρὸς τὴν γῆν· τῇ τρίτῃ δὲ ἡμέρᾳ πλεῖν ἀρξάμενοι, μικροῦ δεῖν ἔμελλον ἀβλαβεῖς ἱκέσθαι πρὸς αὐτῶν πατρίδας. Ἀπὸ δὲ Μαλέου ἀκρωτηρίου Πελοποννήσου ἐξωσθέντες, ἐννέα νυχθημέροις δεινοῖς ἀνέμοις
15 ἐφέροντο· τῇ δεκάτῃ δὲ ἡμέρᾳ τῇ γῇ τῶν Λωτοφάγων ἤτοι τῶν Καμαριναίων προσέδρασαν· ὑδρευσάμενοι δὲ, δειπνοῦσι περὶ τὰς ναῦς· εἶτα ἔπεμψαν τρεῖς ἰδεῖν τὴν χώραν· οἱ γευσάμενοι τοῦ λωτοῦ, ὑποστρέφειν οὐκ ἤθελον· δήσας δὲ αὐτοὺς ὁ Ὀδυσσεὺς, ἀπέπλεε· καὶ ἦλθον νυκτὸς οὐκ εἰδότες
20 εἰς νῆσον μακρὰν τῶν Κυκλώπων ἔρημον, αἶγας δὲ ἀγρίας πολλὰς ἔχουσαν· ὧν τῇ ἐπαύριον ἑκατὸν εἰκοσιοκτὼ θηρεύσαντες, εἱστιῶντο πανημερίως· περὶ δὲ ἑσπέραν πῦρ ἐθεώρουν ἐν τῇ γῇ τῶν Κυκλώπων· καὶ φωνῆς ἀμυδρᾶς ἤκουον· τῇ ἐπαύριον δὲ τὰς μὲν ἕνδεκα ναῦς ὁ Ὀδυσσεὺς αὐτοῦ κα-
25 ταλιπὼν ἐν τῇ μακρᾷ νήσῳ, τῇ ἑαυτοῦ μόνῃ ἀποπλεῖ πρὸς τὴν γῆν τῶν Κυκλώπων, κωπηλασίᾳ χρησάμενος· καὶ περί τινα πετρώδη καὶ ἀπόκρυφον αἰγιαλὸν, καὶ ταύτην ἀποκρύπτει τὴν ναῦν σὺν τοῖς ἑταίροις, αὐτὸς δὲ δώδεκα μόνας

λαβὼν τῶν ἑταίρων, καὶ οἶνον Μαρωνείτου ἀσκὸν καὶ βρώματα, εἰσῆλθον εἰς τὸ τοῦ Κύκλωπος σπήλαιον, ἐκείνου περὶ νομὴν τῶν προβάτων ἠσχολημένου· ἱκετευόντων δὲ τῶν φίλων φαγεῖν τυροῦ καὶ γάλακτος, καὶ λαβεῖν ἐκ τῶν προ-
5 βάτων καὶ ὑποχωρῆσαι, οὐκ ἤθελεν, ἕως ὁ Κύκλωψ περὶ ἑσπέραν ἐλθὼν, αὐτοὺς ἐν τῷ σπηλαίῳ κατέσχε, καὶ ἠρώτα ποῦ τέ ἡ ναῦς αὐτοῦ ἐστι, καὶ ὅπως αὐτὸς καλοῖτο· ὁ δὲ αὐτὸν ἀπατᾷ· τὴν ναῦν μὲν εἰπὼν ὑπὸ τοῦ κλύδωνος λυθῆναι. αὐτὸν δὲ Οὔτινα καλεῖσθαι· ὁ δύο λαβὼν τῶν Ὀδυσ-
10 σέως ἑταίρων κατέφαγεν· εἶτα ὁμοίως καὶ τῇ ἐπαύριον δύο φαγὼν, καὶ τοὺς λοιποὺς κλείσας, ἐξήλαυνε τὴν ἀγέλην ἐπὶ τὴν νομήν· οἱ δὲ περὶ τὸν Ὀδυσσέα εὐτρεπήσαντες ξύλον ἐπωξυμένον, ὑπὸ πυρκαϊὰν ἔθεντο, ὡς τε ξηρανθὲν στερεωθῆναι· καὶ συνέθεντο ἐκτυφλῶσαι αὐτόν· ὃ καὶ ἐποίησαν.
15 Ἐλθόντος δὲ αὐτοῦ περὶ τὴν ἑσπέραν, καὶ εἰσελάσαντος ἐπὶ τὸ σπήλαιον πάντα τὰ ποίμνια, καὶ πάλιν δύο τούτων φαγόντος, κιρνῶσιν αὐτῷ οἶνον προστάξει τοῦ Ὀδυσσέως καὶ μεθυσθέντα τυφλοῦσιν αὐτόν· τοῦ δὲ βοῶντος προσῆλθον πάντες οἱ Κύκλωπες· ἀκούσαντες βοῶντος αὐτοῦ, ὡς Οὖτις
20 με ἐτύφλωσε, μεμηνέναι δοκήσαντες αὐτὸν, ὑπεχώρησαν· ὁ δὲ τῇ πρωΐᾳ τὰ ποίμνια ἐκβάλλει περὶ τὴν θύραν τοῦ σπηλαίου καθεσθεὶς· ὅπως ὕστερον κλείσας τὸ σπήλαιον, καὶ ἔνδον ἐντυχὼν αὐτοὺς ἀνέλῃ· οἱ δὲ προεξελθόντες ὑποκάτω τῶν προβάτων, καὶ πολλὰ ἐμβαλόντες τῷ πλοίῳ, ἀπέπλεον·
25 βοήσαντος δὲ τοῦ Ὀδυσσέως μετὰ τῶν ἑταίρων ὁ Κύκλωψ ἀκηκοὼς, λίθον παμμεγέθη ἄρας, καὶ τοῦτον βαλὼν ἐν θαλάττῃ, ἔστρεψεν ὑπὸ τοῦ κλύδωνος αὐτῶν τὴν ναῦν εἰς τὴν γῆν· ὡς δὲ πάλιν ἀποπλέοντες ἐβόων ἀναβρυνόμενοι, ηὔχετο τῷ Ποσειδῶνι μὴ ἀπελθεῖν αὐτῶν εἰς τὰς ἑαυτῶν πα-
30 τρίδας· καὶ πάλιν ὁμοίως λίθον βαλὼν εἰς τὴν θάλασσαν, ἤνεγκε τὴν ναῦν εἰς τὴν γῆν· εἶτα φοβηθέντες καὶ ἀπο-

πλεύσαντες, ἦλθον εἰς τὴν μικρὰν νῆσον ἔνθα καὶ αἱ λοιπαὶ νῆες αὐτῶν ἦσαν· εὗρον δὲ τοὺς ἑτέρους δακρύοντας· καὶ τότε μὲν εὐωχηθέντες κοιμῶνται.

Τῇ ἐπαύριον δὲ κώπαις πλέοντες, ἦλθον εἰς Αἰολίαν καὶ
5 διατρίψαντες ἐκεῖσε μῆνα, λαβόντος τοῦ Ὀδυσσέως παρ' Αἰόλου τὸν τῶν ἀνέμων ἀσκὸν, ἀπέπλεον Ζεφύρῳ ἐννέα νυξὶν καὶ ἡμέραις· δεκάτῃ δὲ τὴν Ἰθάκην καὶ ἀνθρώπους καὶ πῦρ καὶ καπνὸν ἐθεώρουν· κεκμηκότος τοῦ Ὀδυσσέως καὶ καθευδήσαντος, λύουσι τὸν ἀσκὸν νομίσαντες
10 χρήματα ἔχειν· καὶ ἐκχυθέντων τῶν ἀνέμων, ἁρπάσας αὐτοὺς ὁ κλύδων πάλιν ὑποστρέφει πρὸς Αἰολίαν· Αἰολὸς δὲ αὐτοὺς ἰδὼν ἱκετεύσαντας, ἀποπέμπει ὡς ἐχθροὺς θεοῖς· οἱ δὲ εἰρεσίᾳ ἡμέρας ἓξ πλέοντες, τῇ ἑβδόμῃ περὶ Λαιστρυγονίαν ἦλθον· κατελθόντες δὲ οἱ Λαιστρυγόνες, κατέαξαν
15 τὰς δέδεκα ναῦς αὐτῶν πέτραις σὺν τοῖς λαοῖς πᾶσι· μόνος δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς ἀποκόψας τῆς ἑαυτοῦ ναὸς τὰ πρημνήσια, ἀπέδρασε· κώπαις δὲ πλέοντες, ἦλθον εἰς τὴν Αἰαίην νῆσον τῆς Κίρκης, ἣ τις ἐθηριοποίει τοὺς ἀνθρώπους· καὶ δύο ἡμέρας ὅλας ἐπὶ γῆς ἔκειντο θεωροῦντες· τῇ τρί-
20 τῃ δὲ ἡμέρᾳ διαιρεθέντες εἰς μέρη δύο, ἔστησαν, ἐν μὲν τῷ ἑνὶ, Εὐρύλοχος καὶ εἰκοσιδύο ἑταῖροι· ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ Ὀδυσσεὺς, καὶ ἕτεροι εἰκοσιδύο ἑταῖροι, ὥστε ἀνελθεῖν τοὺς μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τὴν Κίρκην· ἀνελθὼν σὺν ἐκείνοις, εἶδον ἔξωθεν τῆς αὐλῆς τῆς Κίρκης, λύκους καὶ
25 λέοντας ἡμέρους σαίνοντας αὐτοὺς ταῖς οὐραῖς· εἰσελθόντων δὲ τῶν φίλων, αὐτὸς ἔξω ἀπελείφθη· κἀκείνους μὲν ἡ Κίρκη χοίρους ποιεῖ· δοῦσα αὐτοῖς οἶνον μεμιγμένον τυρῷ, ἀλφίτοις καὶ μέλιτι. Εὐρύλοχος δὲ ἦλθε πρὸς τὸν Ὀδυσσέα καὶ τοὺς λοιπούς· ἀφωνίᾳ μὲν συνεχόμενος, ἐξ ὀφ-
30 θαλμῶν δὲ ἀστακτὶ καταρρέων τὰ δάκρυα, μόλις δέ ποτε εἰς ἑαυτὸν γεγονὼς, τὸ πᾶν ἀφηγεῖται· καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς

αἰτεῖ αὐτὸν τὴν ὁδὸν ἀποδεῖξαι· ὡς δ' οὐκ ἐπίθετο, μόνος ὁ Ὀδυσσεὺς τῆς πορείας ἀπάρχεται. Ἑρμῆς αὐτῷ συναντήσας, τὰ τῆς Κίρκης πάντα κατέλεξε· καὶ δίδωσιν αὐτῷ τὸ μῶλυ· ὅ πέρ ἐστι βοτάνη ἀντιπαθοῦσα μαγίαις· καὶ
5 οὕτω πρὸς τὴν Κίρκην ἐλθὼν οὐ μόνον οὐκ ἐθηριοποιήθη, ἀλλὰ καὶ τὸ ξίφος ἐπ' αὐτὴν ἑλκύσας, ἔπεισε καὶ τοὺς φίλους αὐτοῦ πάλιν ἐκ χοίρων ἀνθρώπους ποιῆσαι· κατελθὼν δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς, ἀνήγαγε καὶ τοὺς ἑτέρους φίλους αὐτοῦ, τοὺς μετὰ Εὐρύλοχον· καὶ χρόνον ἐν περὶ τὴν Κίρκην διέτρι-
10 ψαν, συγκαθέζοντας τοῦ Ὀδυσσέως τῇ Κίρκῃ.

Μετὰ δὲ τὸ μέλλειν αὐτοὺς πλεῖν, εἶπεν αὐτοῖς μὴ ἄλλως εἶναι αὐτοῖς ἡμαρμένον ἀποπλεῖν, εἰ μὴ κατέλθωσιν πρὸς Ἅδην καὶ χρήσονται μαντείαις ἐκ τῆς Τειρεσίου ψυχῆς· καὶ δὴ δι' ὅλης ἡμέρας πλέοντες κατῆλθον διὰ τοῦ Ἑσπερίου καὶ
15 Κυμερίου ὠκεανοῦ, καὶ πυγούσιον βόθρον ὀρύξαντες καὶ σφάξαντες κριὸν καὶ ὄρνιν θήλειαν, ἐξέχεαν εἰς τὸν βόθρον τὸ αἷμα, καὶ ἔθυσαν χοὴν τοῖς νεκροῖς, καὶ ἦλθον ψυχαὶ πιεῖν αἷμα· Ὁ Ὀδυσσεὺς δὲ κατέχων ξίφος, οὐκ εἴα πίνειν, πρὶν αὐτῷ καταλέξειαν ἅπερ βέλοιτο· καὶ πρώτη μὲν Ἐλπήνορος
20 ἦλθε ψυχὴ, ὃς ἐν τῇ τῆς Κίρκης οἰκίᾳ ἔτι ἄθαπτος ἔκειτο· δευτέρα ἡ Ἀντίκλεια, ἡ μήτηρ τοῦ Ὀδυσσέως· εἶτα Τειρεσίας· ὃς πάντα μέλλοντα αὐτὸς καταλήψεσθαι ἐμαντεύετο· μετὰ ταῦτα πάντα ἦλθον καὶ αἱ τῶν ἡρώων γυναῖκες λέγοντες αὐτῶν ὁ καθ' ἕνας τίς εἴη καὶ ὅσα πεπόνθει· εἶτα
25 φοβηθέντες μὴ ἡ Γοργὼ ἐξέλθῃ, ἐμβάντες πάλιν εἰς τὴν αὐτῶν ναῦν ὡς πρὸς τὴν Κίρκην νῆσον πρὸς αὐγὰς κειμένην, ἀπέπλευσαν· καὶ θάψαντες τὸν Ἐλπήνορα, ἀποπλέουσι παρὰ τῆς Κίρκης τὰ χρειώδη λαβόντες, καὶ τοῦ Ὀδυσσέως μαθόντος παρ' αὐτῆς, ὥσαυ ἱ παρὰ τοῦ Τειρεσίου, τὰς
30 Σειρῆνας, τὰς Πλάγκτας, τὴν Σκύλλαν, τὴν Χάρυβδιν, τὰς βόας ἡλίου καὶ πάντα ἁπλῶς.

Κηρῷ γοῦν ὁ Ὀδυσσεὺς ἐμφράξας τὰ ὦτα τῶν ἑταίρων, παρέπλει αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ ἱςοῦ ἐκρεμῆς ὤν, καὶ ἀκατάληπτα ἔχων τὰ ὦτα· παρελάσαντες οὖν τὸν λειμῶνα τῶν Σειρήνων, καὶ τὰ μέλη ἐκείνων, ὑφ' ὧν θελγόμενοι ἀπέ-
5 θνησκον οἱ ἀκούοντες, λύουσι τὸν Ὀδυσσέα τοῦ ἱστοῦ· ἔπειτα παραπλεύσαντες τὰς Πλαγκτὰς πέτρας, ἃς πρὸς ἀλλήλας συνεκρότουν καὶ φοβερὸν ἀπετέλουν τὸν κτύπον, αὗται δὲ καὶ Κυάνεαι λέγονται, κεῖνται δὲ μεταξὺ Κιλικίας καὶ Παμφιλίας, καθ' Ὅμηρον, καὶ τινὰς ἑτέρους,
10 ἦλθον διὰ Χαρύβδεως καὶ πλησίον μᾶλλον τῆς Σκύλλης· ἀφαρπαγέντων δὲ παρὰ τῆς Σκύλλης ἐκ τῆς νεὼς ἀνδρῶν ἕξ, οἱ λοιποὶ, συντονωτέρᾳ τῇ εἰρεσίᾳ χρησάμενοι, ἔφυγον· πρὸς δὲ νύκτα τῇ Ἡλίου νήσῳ ᾀδομένῃ Θρηνακίᾳ, προσπελάζουσι· καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς παραπλεῖν αὐτὴν ἐκέλευσεν·
15 οἱ δὲ μὴ πιαθέντες ἐξῆλθον· καὶ πρῶτα μὲν θηρεῦσι καὶ ἀγκιςρείᾳ διέζων.

Ὡς δὲ Νῶτος ἔπνει πρὸς μῆνα ὅλον, ἀνελθόντος τοῦ Ὀδυσσέως εἰς τὸ ἐνδότερον τῆς νήσου εὔξασθαι, καὶ κατακοιμηθέντος, σφάττουσιν οἱ μετ' Εὐρυλόχȣ βόας Ἡλίȣ,
20 καὶ ἐσθίουσιν ἐπὶ ἓξ ὅλαις ἡμέραις· τῇ ἑβδόμῃ δὲ παυσομένȣ τȣ͂ δεινȣ͂ ἀνέμου ἐμβάντες ὡς τε πλεῖν, Ζεφύρῳ πρῶτον μεγάλῳ συνθραύονται· εἶτα κεραυνοῦνται· ὁ Ὀδυσσεὺς δὲ μόνος τὴν τροπὴν κατέχων, ὁλονυκτὶ ὡς ἐφέρετο· ἀνατέλλοντος δὲ τοῦ ἡλίου Νότῳ φερόμενος, ἦλθε περὶ τὴν Χά-
25 ρυβδιν, καὶ δραξάμενος τῆς περὶ τȣ̀ς τόπȣς ἐκείνȣς ἐςώσης συκῆς, ἀπεκρέματο περὶ αὐτήν· τὰ δὲ ξύλα κατέδυ πρὸς τὸν βυθόν. Ὀψὲ δὲ ἀναδυόντων αὐτῶν, καθεὶς ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς συκῆς ἐπελάβετο τῶν ξύλων· καὶ ἐννέα μὲν οὕτω ἡμέραις ἐνήχετο· τῇ δεκάτῃ δὲ περὶ, Ὠγυγίαν νῆσον ἦλθε
30 τῆς Καλυψοῦς· καὶ ἑπτὰ χρόνους ἐκείνῃ συνδιῆγε· τῷ δὲ ὀγδόῳ ἀπελύθη μετὰ σχεδίας Διός ὀργισθέντος τῇ Καλυ-

ψῷ· καὶ οὕτω μετὰ τῆς σχεδίας Ὀδυσσεὺς δεκαεπτὰ ἡμέραις ἔπλεεν· ὀκτωκαιδεκάτῃ δὲ τὴν Φαιακίαν ἤτοι τὴν λεγομένην Κέρκυραν εἶδεν· ἀνέμων δὲ γενομένων ὀργῇ Ποσειδῶνος, κατεάγη ἡ σχεδία· δύο δὲ ὅλαις ἡμέραις ἐνήχετο.
5 τρίτῃ δὲ ἡ Λευκοθέα ἐλεήσασα αὐτὸν, δέδωκε τὸ κρήδεμνον αὐτῆς, μεθ' οὗ ἐξῆλθεν εἰς τὴν γῆν τῶν Φαιάκων, καὶ καταπεσὼν ἐν ὕλῃ, ἐκάθευδε.

Τῆς δὲ Ἀλκινόου θυγατρὸς Ναυσικάας μετὰ τῶν θεραπαινίδων αὐτῆς, πλῦναι ἑαυτὴν καὶ τερφθῆναι παιδιαῖς σὺν
10 ταῖς θεραπαινίσι, καὶ σφαιριζουσῶν πρὸς ἀλλήλας, βοῆς γενομένης, ἐγείρεται ὁ Ὀδυσσεύς, καὶ ἱκετεύει αὐτήν· ἡ δὲ τροφὰς καὶ εἵματα δοῦσα, κελεύει τοῦτον ἐλθεῖν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ ταύτης πατρὸς, καὶ τὴν αὐτῆς μητέρα ἱκετεῦσαι Ἀρήτην, ὡς ἂν τύχοι οὗπερ δὴ καὶ βούλοιτο· ἐκεῖσε δ' ἐλ-
15 θὼν, ἐρωτᾶται παρὰ Ἀλκινόου καὶ τῆς Ἀρήτης, καὶ τὴν πᾶσαν ἣν ἔφημεν διηγεῖται ὑπόθεσιν. καὶ δῶρα παρ' αὐτῶν ἱκανὰ λαβὼν εἰς τὴν Ἰθάκην πέμπεται.

Ἑσπέρᾳ μὲν ἐπιβὰς τῆς νεὼς ἐπὶ Φαιακίας, περὶ δὲ ἑωσφόρον παρθαρθεὶς ἐκεῖσε, καὶ εἰσελθὼν ὡς πένης περὶ
20 τὸν Εὔμαιον τὸν συβώτην, καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους δηλαδὴ ποιμένας, παρεγένετο καὶ πρὸς τοὺς μνηστῆρας τῆς αὐτοῦ γυναικός· καὶ πλεῖστα περὶ πολλῶν παρ' αὐτῶν παροινηθεὶς, γνώριμον ποιεῖ ἑαυτὸν τῷ φιλτάτῳ υἱῷ αὐτοῦ Τηλεμάχῳ καὶ τοῖς οἰκέταις· πρότερον ἀναγνωρισθεὶς παρὰ κυνὸς, ὃν
25 βραχυτάτην κατέλιπεν ὁπόταν ἀπέπλει μετὰ τῶν ἄλλων συμμάχων ἐπὶ τὴν Ἴλιον· σὺν γοῦν τῷ γνησίῳ υἱῷ καὶ τοῖς αὐτοῦ ποιμέσιν, ἀνελὼν ἅπαντας τοὺς μνηστῆρας, ἀναγνωρίζεται καὶ τῇ αὐτοῦ γυναικὶ καὶ συγκαθευδήσας αὐτῇ, πάντα κατὰ λεπτὸν διηγήσατο· τῇ ἐπαύριον δὲ, πρωΐας,
30 ἔξεισι περὶ τὸν ἀγρόν· οἱ δὲ τῶν μνηστήρων συγγενεῖς, μαθόντες τὸ γεγονὸς, πρῶτον μὲν εἰς τὴν Ὀδυσσέως οἰκίαν

ἐλθόντες, θάπτουσι τοὺς νεκρούς· ἔπειτα δὴ ὁπλισθέντες, ἐξέρχονται καὶ αὐτοὶ πρὸς τὸν ἀγρὸν Ὀδυσσεῖ πολεμήσοντες· Ἀθηνᾶς δὲ βουλῇ φιλοῦνται, καὶ τὸ νεῖκος καταπαύουσιν· ὁ Ὀδυσσεὺς δὲ εἰς Εὐρυτάνας ἔθνος Ἠπείρου κατὰ
5 χρησμὸν ἐλθών, θύει τὰ νενομισμένα· καὶ γηραιὸς ἄγαν ὑποστραφεὶς, κτείνεται παρὰ Τηλεγόνου, τοῦ ἐκ Κίρκης αὐτῷ γενηθέντος υἱοῦ.

Leone Allacci

ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ἈΛΛΑΤΙΟΥ

ἸΛΙΟΥ ΕἸΚΩΝ.

Ἰλίου κρήδεμνα ταῦτα, ὦ παῖ· πεδία δ' ἐκεῖνα τὰ Τρωϊκὰ, καὶ πανελλήνων ὅλος στρατός· τόδ' ἐκεῖθεν ἐπιρρέον ὕδωρ
10 καὶ ταῖς ὄχθαις στεφανούμενον ἐπὶ χλωρᾷ κόμῃ, Σκαμάνδρου ῥοαί· εἰ δὲ μεθύειν δοκεῖ τοῖς ῥεύμασι καὶ οἷον ἄνθη βέβαπται τῷ αἵματι, μηδέν μοι πτοηθῇς, μηδὲ φρίξῃς· ὁ γὰρ τῆς Θέτιδος τοῖς ὅπλοις κατάχαλκος, ἐδημιούργησε δὲ ταῦτα Ἡφαίστου χεὶρ ἐν ἔθει Θεῶν· ὅλος θυμοῦ καὶ
15 ὀργῆς ἀνάπλεως Ἑλληνικῇ παλάμῃ ταῦτα κατέφυρε, τὸν Πάτροκλον οἶμαι τιμῶν· ὢ κάλλους ἰσχύς; ὁ τοσοῦτον στορέσας στρατὸν, ὁ τοῖς Θεοῖς πολεμῶν, οὕτως ἐπεφρόνει τῇ ἀκμῇ τῶν μελῶν; ἥττων κάλλους ἐστὶ, καὶ τῷ κάλλει δουλεύσει καὶ κάλλους ἐρᾷ· μὴ δ' ἀνανεύσῃς πρὸς τὰ ἔσχατα
20 τῆς γραφῆς, ἄφραστόν ἐστι, καὶ ἀφόρητον ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς σέλας ἔμπυρον, Ἡφαίστου τέχνασμα τῷ Ἀχιλλεῖ βοηθοῦντος καὶ δὴ τῇ φλογὶ τὸ πλησίον ἕλος διερρίπισται, καὶ ὁ πολὺς κατ' αὐτὸ κάλαμος καὶ τὰ δένδρα καὶ αἱ πηγαί, τὰ μὲν κέκαυται, τὰ δ' ἀνάλωται, σποδιὰ δὲ μόνη καὶ

κόνις τοῖς ἀνέμοις φέρεσθαι, ὅπη ἂν αὐτοὶ ἐθέλωσιν, λέλειπται· φυσῶσι γὰρ καὶ τὸ κῦμα οἰδαίνουσι, ἐγείρουσι δὲ τὴν φλόγα ἀνάπτοντες· ὁ δὲ αἰγιαλὸς μετὰ πάντα σωμάτων νεοσφαγῶν· καὶ τὰ μὲν ἄρδην ἀπόλωλε, τὰ δὲ πνέει
5 ἔτι καὶ οἷον ὅμορα τῷ Ἅδῃ ἀσπαίρει, οὐ δ' ὀλόκληρα· περιελθὼν γὰρ τοῖς ὄμμασι τοὺς μὲν εὑρήσεις χειρῶν ἄνευ, τοὺς δὲ ποδῶν, καὶ ἑτέρων μὲν οὖς, ἑτέρων δὲ κεφαλὰς ἀποτετμημένας τῶν ἄλλων σωμάτων, καθαρὸν πόλεμον ταῦτα κατηγορεῖ, καὶ ἐς τοῦτο ἐλεεινὰ λείψανα λήξαντα·
10 καὶ ταῦτα μὲν Ὁμήρου φωνή.

Περιπολήσομεν δ', εἰ βούλει, τὴν πόλιν, καὶ τὰ περὶ ταύτην φιλοσοφήσομεν· ἀνάκτων γὰρ ἐνταυθοῖ δόμοι, καὶ μέγαρα καὶ ἀρχεῖα, καὶ Θεῶν σηκοί, καὶ πεντηκοντάπαις πατὴρ, καὶ δι' ἧς ὁ πόλεμος, καὶ δι' οὗ ὁ πολυχρύσου Μυ-
15 κήνης βασιλεὺς καὶ τὰ Ἑλλήνων φρονοῦντες τασαύτην καθοπλίζουσι χεῖρα· μηδ' ἐξαγέτω σε ἡ γραφὴ τῆς γραφῆς ταῖς ὥραις.

Ὁ τοῖς ἀνακτόροις ἐκείνοις συνὼν καὶ τοὺς ὀδόντας πλήττων καὶ οἷον ὑποχάσχων, ὁ ἐξ Ἰθάκης ἐστί· ῥάπτει
20 γὰρ δόλους κἀνταῦθα, καὶ τὸ μὲν περιπλάττει τοῖς λόγοις, τὸ δὲ τῷ νεύματι, τὸ δὲ τοῖς σχήμασι, τὸ δὲ τῇ ψυχῇ μηχανᾶται, καὶ οὐδέποτε αὐτὸς αὐτῷ ὅμοιος· στικτὸς δὲ καὶ βαλιὸς καὶ ἐξαπατᾷν ἄριστος· εἰ δὲ καὶ νῦν τῷ χόλῳ πυράττεται, πραΰνει δ' ὅμως τὸ βλέμμα καὶ σέσηρε,
25 καὶ δοκῶν μειδιᾷν, ὄλεθρον ὑφαίνει, καὶ δάκρυα, καὶ τῷ μέλιτι τοῦ ἤθους τὸ πικρὸν περιέῤῥανε φάρμακον· μεταμορφοῦται γὰρ πρὸς οὓς διαλέγεται, καὶ τοῦτο εἶναι φαίνεται, ὅπερ οὖν καὶ πεφύκασιν ἐκεῖνοι. Εἰσῆλθε τὴν πόλιν ἔτος· καὶ δόλῳ τοὺς φύλακας ἔφυγεν καὶ τὰς ἀγυιὰς γυμνασθεὶς
30 καὶ τὰς ὁδοὺς, καὶ οὗ ἐγκαθίδρυται ὁ νεὼς τῆς Παλλάδος καταμαθὼν, εἶτα τὸν Πρίαμον καὶ τοὺς Τρῶας λαν-

θάνει· τὸ γὰρ τριβώνιον ἐκεῖνο καὶ ἡ ἐσθὴς ἡ διεῤῥωγυῖα ἀλήτην τινὰ καὶ πονηρὸν ἄνδρα δηλοῖ, καὶ μηδὲν ἔχοντα καὶ τῶν θυμῶν ἀπόζοντα· μηδέ σε φύγῃ, ὦ παῖ, τὸ τῶν ὀμμάτων λοξὸν, καὶ τὸ διεστραμμένον· εἰ γάρ τι καὶ βαιόν
5 τι πνεύσας Ζέφυρος κινήσει τὰ πέταλα, εἴ τις αὖ ἐντύχῃ προςομιλῶν, εἴ τις ὄπισθε τρέχων λακτήσει τοῖς ἴχνεσιν, εἴ τις βλέπων αὐτὸν μειδιᾷ, ὕποπτα πάντα αὐτῷ, καὶ ῥέποντα πρὸς μηδὲν ὑγιές. Ἐπάγει δὲ καὶ τὴν πειθὼ ἐν τοῖς χείλεσι, ἐκχεῖται καί τις ἡδονὴ ςάζουσα νέκταρ τοῦ ςό-
10 ματος· ἀκούεις οἶμαι καὶ σὺ τῆς φωνῆς, ἀττικίζει γὰρ κἂν μὴ θέλων· αἰσθάνῃ δ' ἐκείνου, εἰ μέλλεις ἔτι, αἰσθάνῃ νὴ Δία· καὶ γὰρ ἐκείνῳ, σάφα οἶδα, συνεκινδύνευες· προςγέγραπταί τε αὐτῷ ἀνυποδησία, καὶ εὐκνῆμις ὢν λανθάνει· ὅρα γὰρ ὡς ἐςαλμένως διαπρέπουσι, χιόνι λευκῇ ἐςυμ-
15 μένοι, καὶ τετορνευμένοι οὐ δ' ἀτεχνῶς, ἀλλ' οἷαι Ἀχαιῶν κνῆμαι καὶ πόδες.

Ἃ δ' ὁ ζωγράφος ἀπῴκισε τῆς γραφῆς, εἰρήσεται· ἔστι τις ὑδάτων ὀχετὸς, τοῖς θρίοις καὶ ταῖς μυρίκαις κομῶν, καὶ περὶ αὐτοῦ πολὺς διαῤῥεῖ λόγος πελαγίζων, καὶ ὡς
20 ὠκεανὸν, τὸ ὕδωρ διαυγὲς καὶ ἰδεῖν ἥδιςον καὶ πίειν ἄριςον· φέρεται δ' ἐς τὴν πόλιν διὰ μυχῶν, ἄδηλον τοῖς ἀνδράσι πορίζων τὴν χύσιν καὶ τὸ χεῦμα περιπέττων τῇ γῇ, καὶ σκοτεινοῖς τοῖς διαύλοις κρυφθεὶς, κρουνὸς ὑδάτων ἀναβλύζει τῇ πόλει, τῇδε κἀκεῖσε χεόμενος καὶ σπειρόμενος
25 πανταχῇ· νύκτωρ τοίνυν ὁ Λαέρτου ἐπὶ τὸ ὕδωρ ὁρμᾷ καὶ τοῖς χεύμασιν ἐνδοὺς αὐτὸν φέρεσθαι, ἦν γὰρ καὶ δεινὸς νεῖν, καὶ μικρὸν μελλήσας τοῖς ὕδασι μετωχετεύθη τῷ βασιλικῷ κήπῳ· ὅρα μοι δ' αὐτὸν ὡς ἀνανεύει, καὶ ἀχανὴς ἕςηκε καὶ θαυμάζει τὸν τόπον καὶ περισκοπεῖ· βλέπει δὲ
30 πρὸς τὸν οὐρανὸν, τὸ βλέμμα προσαρτῶν ἐκεῖθεν· χάριν οἶμαι ἐκτιννύει τῇ Ἀθηνᾷ τῇ συνερίθῳ, τῇ αὐτοῦ φίλῃ

ψυχῇ. Μηδὲ λάθῃ σε τὸ λαμπρὸν ἐκεῖνο μειδίαμα τοῖς χεί-
λεσιν ἐπιτρέχον, ὃ καὶ κλέπτει αὐτός· ἐφορᾷ γὰρ τοὔργον
ὅπερ ἐργάζεσθαι τετόλμηκεν· ἤδη καὶ ταῖς ἐλπίσι γομφοῦται
καὶ δῆλα αὐτῷ καὶ ὁ κῆπος καὶ τῶν σκυλάκων αἱ ἐπαύ-
5 λεις, καὶ ἡ κλίμαξ ἡ πρὸς τὰ βασίλεια φέρουσα· ἐπρέσβευσε
γὰρ καὶ πρώην ὑπὲρ Ἑλένης πρὸς Πρίαμον· καὶ δεινὸς τὸν
νοῦν πάντα καταμεμάθηκε· τί νῦν ἡμῖν ἕστηκας, ὦ παῖ
Λαέρτου; τί μέλλεις, ἔργων ἀκμή; μῶν τοὺς ὀδόντας προς-
κρούεις καὶ ἀθυμεῖς; οὐ γὰρ φέρεις σκῆπτρον, οὐδ' ἁλουρ-
10 γίδας, οὐδ' ἑπταβόειον ἀσπίδα, κόσμει τὰν σπάρταν, ἂν
ἔλαχες, οὐρίῳ ἔβης Διὶ καὶ δαίμοσι φίλος· διὰ τ' ἔντεα
καὶ μέλαν αἷμα ἡ ὁδός σοι πορευτέα.

Ὦ παῖ, οἷον ἔπαθον; ἐξήχθην τῷ κάλλει τῆς γραφῆς,
καὶ ὡς πρὸς παρόντα καὶ ἀκροώμενον ἐποιούμην τοὺς λό-
15 γους· συνεξήχθης οἶμαι καὶ σύ· ἀκρίβεια τοῦτο ζωγράφου,
καὶ πρὸς τὴν γραφὴν τὰς ὄψεις κατέσπασεν, ἐπ' ἄλλα τε τῶν
ὁρώντων τὸν νοῦν ἔφερεν. κάλλος Ἑλένης ἐκεῖνο τὸ τοῖς
ὄμμασιν ἀπαστῶν; κάλλος ἐλεύθερον καὶ ὀλύμπιον, καὶ
ἴυγξ ἐν ὄψει θηρατηρίας ἢ οὐκ αἰσθάνῃ τὴν ἰσχὺν ὡς εὐ-
20 φραίνει μὲν βλεπόμενον, εὐφραίνει δὲ ἀκουόμενον; τέταται
μὲν ἡ τῆς Ἑλένης ὄψις πρὸς τὸ στρατόπεδον, πρὸς δὲ τὴν
Ἑκάβην ἡ γλῶττα, καὶ περὶ τῶν νεῶν ὁ λόγος καὶ τοῦ
ναυστάθμου.

Ἄθρει μοι τὸν Ὀδυσσέα, ὡς προσεγγίζει ταῖς γυναιξὶ,
25 προσπνέει τε τοῖς ὀφθαλμοῖς προσμειδιᾷ, οὐδ' ἡ φορὰ μία,
πολυειδὴς δὲ καὶ πανεπίβολος· εἰ δὲ καὶ τοῖς σχήμασίν
ἐστι τεκμήρασθαί τι, φράσω σοι ὅ τι καὶ δέδοικα κατά-
δηλον ἐκείναις ποιεῖ, καὶ ὡς ἐξ Ἰθάκης καὶ ὡς Ὀδυσσεὺς
καὶ ὡς νυκτὶ μὲν εἰσῆλθε τὴν πόλιν, ὡς ἐπλανᾶτο, ὡς ἐδυσ-
30 φόρει· καὶ ταῦτα μὲν ἀληθῆ, τὰ δὲ πεπλασμένα ἐκεῖνα,
ὡς δόλῳ τοὺς φύλακας ἐξηπάτησεν, ὡς ἥκει βοηθήσων τῇ

Τροίᾳ, ὡς βαρέως μὲν ἔφερεν ὀλλυμένων τῶν Τρώων, ὡς περὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἥττης ἤκουσέ τι ἀπόῤῥητον, καὶ ταυτοὺὶ τὴν ἀλήθειαν μόνον παρὰ τὴν Ἀθηνᾶν κεῖσθαι, καὶ ὡς χρηςηριασμένος βαδίζῃ· καὶ ταῦτα μὲν πάντα σο-
5 φοῖς τοῖς ῥήμασι καὶ ἀπάταις καὶ κολακείαις καὶ θωπεί-αις· αἱ κάλλει, αἱ δὲ τῇ ἀγγελίᾳ χαίρουσι, καὶ τὰς κλεῖς ἐπέτρεψαν τοῦ νεὼ τῆς Παλλάδος, καὶ τῷ πόθῳ καὶ ταῖς χάρισι καταγεγοητευμέναι, ἃς ὁ δολοῤῥάφος δέχεται· οὐδὲν μὲν ὧν εἶπεν, ὁ δὲ ταῖς φρεσὶ κέκρυφεν ἐπιτελέσων.

10 Γῆρας δ' ἤδη ἡμέρας καὶ οὐδ' ὑπὲρ γῆν, βαπτίζεται δὲ ἐν τῷ ὠκεανῷ καὶ κοιμᾶται, καὶ τὸν δρόμον τῆς ἡμέρας γλυκάζει τῷ κώματι· ὁ θηρευτὴς πεταννύει μὲν τοῦ νεὼ τὰς πύλας, κρατεῖ δὲ πάντων ἀργύρων, ἀγαλμάτων, ἐδά-φους καὶ τῆς ςέγης αὐτῆς, καὶ οὐδενὸς μετασχὼν ἀφαι-
15 ρεῖται τὸ Παλλάδιον ἐπ' ἀγκῶνος, καὶ ταχὺς ἐπὶ τὴν ἐκφο-ρὰν ἔρχεται γανύμενος τῷ ἄθλῳ, καὶ ἡγούμενος πάντα ἐλάττω τῆς δόξης· ἐκ τούτου γὰρ καὶ πτολιπόρθος ἀκούσει πολλάκις, ὃ οὐ δ' αὐτῷ ἐξῆν τῷ τῆς Θέτιδος, καὶ πρῶτος Ἑλλήνων κριθήσεται· εὖ γὰρ οἶδας τῇ Πυθίᾳ εἰρῆσθαί ποτε,
20 τῇ τοῦ Παλλαδίου ἀφαιρέσει τὴν τῆς Τροίας ἅλωσιν ἐπα-κολουθήσειν.

Σκόπει δέ μοι τὸν χειμάῤῥυν ἐκεῖνον τῶν τειχῶν ἐκχεό-μενον ὑδάτων ἐςὶ τῷ ἐν τῇ πόλει φορά· τρέχει μὲν ἐκεῖ ὁ ἀριςεὺς καὶ τῷ ἀνδρὶ ἐκείνῳ περιβεβλημένῳ τὰ πρό-
25 σωπα τῷ χιτῶνι καὶ φαιῷ, γνόφος γὰρ αὐτῷ περιχεῖται καὶ μόλις εἰκάσαι δίδωσιν αὐτὸν, ὃ Διομήδης ἐςὶν ὁ Τυδέως· ἀλλ' ἤδη διὰ τὸν ὀχετὸν ὀπάζει καταρτῶν μηρίνθῳ, ἵνα μὴ διαῤῥαγῇ πεσὼν, προςδεῖ δὲ τὴν μήρινθον ἐκείνῃ τῇ πέτρᾳ, κάτα τῇ μὲν τῶν χειρῶν χαλῶν, τῇ δὲ πιέζων τοῦ
30 τείχους κατέβη, κἂν τοῖς πεδίοις τῷ φίλῳ συμπλέκεται καὶ καταφιλεῖ· βαιὸν δὲ αὐτῷ τὸ ἆσθμα· ἀπιςεῖ δ' ἔτι καὶ μέ-

σων τῶν βελῶν περιχορεύειν δοκεῖ, καὶ οὐδ' ἔξω κινδύνου τυγχάνειν· οἱ δ' ἀριστεῖς ἔχονται πρὸς τὰς ναῦς, καὶ τῶν Ἑλλήνων ῥεόντων παιανίζουσι καὶ ἅλλονται καὶ πεπορθηκέναι νομίζουσιν ἤδη τὸ Ἴλιον.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ὨΦΕΛΙΜΑ ἘΚ ΤΟΥ ὉΜΗΡΟΥ.

Α

Ἄγερθεν· ἀγείρω τὸ θέμα· ὁ μέλλων ἀγερῶ· ὁ παρακείμενος, ἤγερκα, ὁ παθητικὸς ἤγερμαι· ὁ ἀόριστος, ἠγέρθην, ἠγέρθης, ἠγέρθη· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἠγέρθησαν· καὶ τὸ Ἰωνικὸν ἤγερθεν· οἱ γὰρ Δωριεῖς τῶν παρῳχημένων τὰ τρίτα πρόσωπα, ἀπὸ τῆς γενικῆς τῶν μετοχῶν ποιοῦσιν· οἷον ἐγερθεὶς, ἐγερθέντος, ἤγερθεν· καὶ κοσμηθεὶς, κοσμηθέντος, κόσμηθεν.

Αἱρείσθωσαν· ἐκ τοῦ αἱρέω αἱρῶ· καὶ τὸ παθητικὸν, αἱρέομαι αἱροῦμαι· ὁ παρατατικὸς, ἡρεόμην ἡρούμην· ἡρέου ἡροῦ· καὶ τὸ προστακτικὸν, αἱρέου αἱροῦ· τὸ τρίτον, αἱρεέσθω εἱρείσθω· αἱρεέσθωσαν αἱρείσθωσαν·

Ἄμβροτον· παρὰ τὸ ἁμαρτῶ, ἁμαρτήσω, ἥμαρτον· καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ ρ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, ἄμβροτον.

Ἄνεργε, καὶ ἐν διαιρέσει, ἔεργε· καὶ μετὰ τῆς ἀνα προθέσεως, ἀνάεργε, ἄνεργε.

Ἀνώγων· ἀόριστος β' κατὰ συστολὴν τοῦ η καὶ ἔστι πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων· ἔστι γὰρ τὸ θέμα αὐτοῦ, ἀνωγῶ·

καὶ ὁ παρατατικὸς, ἠνώγειν· ὁ μέλλων, ἀνωγήσω· ὁ ἀόριστος, ἠνώγησα· ὁ δεύτερος, ἤνωγον· ὡς τὸ ὀλισθῶ, ὤλισθον.

Ἄνωχθι· ἀνώγημι· καὶ τὸ προστακτικὸν, ἀνώγηθι· καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς χ, καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἄνωχθι.

5 Ἀποπαλών· ἐκ τοῦ πάλλω, παλῶ, ἔπαλα· ὁ β΄ ἔπαλον· ἡ μετοχὴ, ὁ παλὼν, καὶ μετὰ τῆς προσθήκης γίνεται ἀποπαλών.

Ἀφέθην· ἵημι· τὸ συγχωρῶ· ὁ μέλλων, ἥσω· ὁ παρακείμενος, ἧκα· ὁ παθητικὸς, ἧμαι· ὁ ἀόριστος, ἔθην, καὶ ἀφέ-

10 θην μετὰ τῆς ἀπο προθέσεως.

Ἀφέωνται· ἀφίημι· ὁ μέλλων, ἀφήσω· ὁ παρακείμενος, ἀφῆκα· καὶ Ἀττικῶς, ἀφέωκα· οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ἡνίκα πλεονασμὸν τοῦ ε κατὰ τὸν παρατατικὸν ποιοῦσι, τότε καὶ τὸ ἐπαγόμενον φωνῆεν τρέπουσιν εἰς ω μέγα· ὁ παθητικὸς,

15 ἀφέωμαι· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἀφέωνται·

Β

Βεβάασι· ἀπὸ τοῦ βῶ, βήσω, βέβηκα· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, βεβήκασι· καὶ ἐκβολῇ τοῦ η, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α, βεβάασι.

Βῆ· ἐκ τοῦ βάω βῶ, παράγωγον βίβημι· ὁ μέλλων,

20 βήσω· ὁ β΄ ἀόριστος, ἔβην, ἔβης, ἔβη· καὶ Ἰωνικῶς βῆ· οὕτως οὖν καὶ τὸ ἔφη, φῆ· καὶ τὸ ἔστη, στῆ.

Γ

Δ

Δαίνυ· ἐκ τοῦ δαίνυμι, καὶ ὁ παρατατικὸς, ἐδαίνυν· εἶ μετοχὴ, ὁ δαινὺς, τοῦ δαινύντος· καὶ τὸ προστακτικὸν, δαίνυθι, καὶ ἀποβολῇ τῆς θι, δαίνυ.

Δείδηθι· δείδω, καὶ μεταθέσει τοῦ τόνου, δειδῶ, δειδήσω· ἐξ οὗ καὶ δειδήμων — ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες — ἐκ τοῦ δειδῶ ὁ παρατατικὸς, ἐδείδην· τὸ πληθυντικὸν, ἐδείδημεν, καὶ τὸ προστακτικὸν, δείδηθι.

5 Δόσαν· δίδωμι, ὁ μέλλων δώσω· ὁ β′ ἀόριστος, ἔδων· ὁ δεύτερος, ἔδως· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἔδοσαν, καὶ κατὰ Ἰωνικὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ε, δόσαν.

Δύνωμαι· ἀπὸ τοῦ δύνημι· οὗ τὸ παθητικὸν δύναμαι, καὶ τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν δύνωμαι· τὸ τρίτον τῶν πληθυν-

10 τικῶν, ἐὰν δύνωνται· καὶ ὤφειλεν εἶναι ἐὰν δυνῶμαι, ὡς τιθῶμαι· ἀλλὰ κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι ἡνίκα εὑρεθῇ ὁ ἐνεστὼς τῶν εἰς μι ἐν χρήσει, τότε περισπᾶται τὸ ὑποτακτικόν· οἷον τίθημι, ἐὰν τιθῶμαι· ἵστημι, ἐὰν ἱστῶμαι· ἡνίκα δὲ ὁ ἐνεστὼς οὐχ' εὕρηται ἐν χρήσει, τότε παροξύνεται· οἷον

15 δύνημι, ἐὰν δύνωμαι· τὸ γὰρ δύνημι οὐχ εὕρηται ἐν χρήσει.

E

Ἕαδε, ὃ σημαίνει τὸ ἤρεσεν· ἥδω τὸ ἀρέσκω· ὁ μέλλων, ἥσω· ὁ β′ ἀόριστος, ἧδον· τὸ τρίτον, ἧδε· καὶ ἐν διαλύσει τοῦ η εἰς ε καὶ α, ἕαδε.

Ἑάλω· ἁλῶ, τὸ πορθῶ· ἅλωμι· ὁ μέλλων, ἁλώσω· ὁ β′

20 ἀόριστος, ἥλων· καὶ τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἁλῶ, ἐὰν ἁλῷς, ἐὰν ἁλῷ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἑάλω.

Ἑάλω· ἁλῶ, τὸ κρατῶ καὶ πορθῶ· ὁ μέλλων, ἁλόσω· ὁ β′ ἀόριστος ἥλων, ἥλως, ἥλω· καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς α, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἑάλω.

25 Ἔασιν· ἀπὸ τοῦ εἰμὶ, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν εἰσὶ, καὶ Ἰωνικῶς ἔασιν.

Ἕαται· ἐκ τοῦ ἕω, τὸ κάθημαι, γίνεται παρέλκον ῥῆμα ἵημι· τὸ παθητικὸν, ἵεμαι εἷμαι, ἵεται εἷται, καὶ Ἰωνικῶς ἕαται·

Ἐγήγορθαι· ἐγείρω, ὁ μέλλων ἐγερῶ· ὁ παρακείμενος, ἤγερκα καὶ ἐγήγερκα· ὁ μέσος, ἤγορα καὶ ἐγήγορα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, ἐγήγορθα.

Ἐδηδόκει· ἔδω τὸ ἐσθίω, ἔσω, ἦκα· καὶ Ἀττικῶς ἔδηκα·
5 καὶ πλεονασμῷ τῆς δο συλλαβῆς, ἐδήδοκα· ὁ ὑπερσυντελικὸς, ἐδεδόκειν, ἐδεδόκεις, ἐδεδόκει.

Ἐδίδωκα· ἀπὸ τοῦ ἴδω ὁ μέλλων, ἴσω· ὁ παρακείμενος ἔδωκα, καὶ Ἀττικῶς ἐδίδωκα.

Ἐδολίευσαν· δολιεύω δολιῶ· ὁ παρατατικὸς, ἐδολίευον ἐδο-
10 λίευν· τὸ γ΄ τῶν πληθυντικῶν, ἐδολίευσαν Βοιωτικῶς.

Εἶεν· ἔω, τὸ ὑπάρχω· ὁ μέλλων, ἔσω· ὁ β΄ ἀόριστος, ἔην ἦν· ἡ μετοχὴ, εἷς ἔντος· καὶ τὸ εὐκτικὸν, εἴην, εἴης, εἴη· τῶν πληθυντικῶν τὸ πρῶτον, εἴημεν, εἴητε, εἴησαν· καὶ κατὰ συγκοπὴν, εἶεν.

15 Εἴκτην· εἴκω, εἴσω, τὸ ὁμοιῶ· ὁ παρακείμενος, εἶκα· ὁ ὑπερσυντελικὸς, εἴκειν· τὸ τρίτον τῶν δυϊκῶν, εἰκείτην·

Εἰλήλουθα· ἔστι ῥῆμα λῶ τὸ θέλω καὶ προθυμοῦμαι· ἐκ τούτου γίνεται λιλῶ, καὶ κατὰ παραγωγὴν λιλαίω· ἐκ δὲ τοῦ λιλῶ, ὁ παρακείμενος, λελίληκα· ὁ παθητικὸς, λελίλη-
20 μαι, λελιλημένος· ἀποβολῇ τοῦ λ ἐκ τοῦ ἐλήλυθα γίνεται, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι καὶ ο, εἰλήλουθα.

Εἵμενος· ἕω τὸ ἐνδύομαι· ὁ μέλλων, ἕσω· ὁ παρακείμενος, εἷκα, ὡς τέθεικα διὰ τοῦ ει διφθόγγου, Βοιωτικῶς· ὁ παθητικὸς, εἷμαι· ἡ μετοχὴ, ὁ εἵμενος·

25 Εἴπεσαν· ἔπω, τὸ λέγω· ὁ μέλλων, ἔψω· ὁ ἀόριστος, εἶπα· ἡ μετοχὴ, ὁ εἴπας τοῦ εἴπαντος· καὶ τὸ εὐκτικὸν, εἴπαιμι, εἴπαις, εἴπαι· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, εἴπεσαν Αἰολικῶς.

Εἰρύαται· ἐκ τοῦ εἰρύω, εἴρυμι· τὸ παθητικὸν, εἴρυμαι· τὸ τρίτον, εἴρυται· καὶ Ἰωνικῶς, εἰρύαται.

30 Εἴσιτε, καὶ ἔλθετε· εἴω, τὸ πορεύομαι· καὶ τὸ παθητικὸν, εἴομαι· καὶ ἐν συγκοπῇ τοῦ ο καὶ α, εἶμι· ὁ παρατατικὸς,

ἦν· ἡ μετοχὴ, εἷς, ἔντος· καὶ τὸ προςτακτικὸν, ἔθι· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ι, ἴθι, ἴτω· ἴτων ἴτων· ἴτε, καὶ μετὰ τῆς εἰς προθέσεως, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ τοῦ τόνου, εἴςιτε.

Εἴσθει· ἀντὶ τοῦ εἴςτρεχε· δίφθογγα τὰ δύο· καὶ κανο-
5 νίζεται οὕτως· θέω θῶ· τὸ δεύτερον, θέεις θεῖς· τὸ τρίτον, θέει θεῖ· καὶ μετὰ τῆς εἰς προθέσεως, καὶ ἀναβιβασμῷ τοῦ τόνου, εἴσθει.

Εἱςήκει· ἑςήκω, ἑςήξω, ἕςηχα· ὁ μέσος, ἕςηκα· ὁ ὑπερσυντελικὸς, ἑςήκειν, ἑςήκεις, ἑςήκει· καὶ πλεονασμῷ
10 τοῦ ι, εἱςήκει.

Εἷς τι· δύο μέρη τοῦ λόγου· εἰς πρόθεσις, τί ὄνομα ἐδέτερον; διφθόγγου ει ἴςη καὶ ἰςάθη, ι καὶ η.

Εἰῶσιν· ἐάω ἐῶ, τὸ συγχωρῶ· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐῶσιν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἰῶσιν.

15 Ἔκηα· καίω· ὁ μέλλων, καύσω· ὁ ἀόριςος, ἔκαυσα· καὶ ἀποβολῇ τοῦ υ καὶ σ, καὶ ἐκτάσει τοῦ α εἰς η, ἔκηα·

Ἐκρέμω· κρέημι· ὁ μέλλων, κρεμάσω· ὁ παρακείμενος, κεκρέμηκα· καὶ ἀφαιρέσει, κρέμαμαι· ὁ ὑπερσυντελικὸς, ἐκρεμάμην, ἐκρέμασω· καὶ ἐκβολῇ τοῦ σ καὶ κράσει τοῦ α
20 καὶ ο εἰς ω μέγα, ἐκρέμω.

Ἔκταν· κτῆμι· ὁ δεύτερος ἀόριςος, ἔκτην, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α, ἔκταν.

Ἔκχεον· χέω· ὁ μέλλων, χεύσω· ὁ ἀόριςος, ἔχευσα, καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἔχεα· καὶ τὸ προςτακτικὸν, χέον καὶ ἔκχεον·
25 καὶ ἐκχέαι τὸ ἀπαρέμφατον.

Ἐκχεῶ· χέω, χεύσω, ἔχευσα καὶ ἔχεα ἐκβολῇ τοῦ υ καὶ σ· ὁ β΄ ἀόριςος ἔχεον· ὁ μέλλων δεύτερος χεῶ, καὶ ἐκχεῶ.

Ἔμμορε· ἐκ τοῦ μείρω, τὸ μερίζω· ὁ μέλλων, μερῶ· ὁ παρακείμενος, μέμαρκα· ὁ μέσος, μέμορα· καὶ καθ᾽ ὑπερ-
30 βιβασμὸν, ἔμμορα, ἔμμορες, ἔμμορε. Ἔςι δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ μορῶ, τὸ τυγχάνω· ὁ μέλλων, μορήσω· ὁ παρακείμενος,

μεμόρηκα ὁ μέσος, μέμορα ὁ β΄ ἀόριστος, ἔμορον· καὶ πλεονασμῷ ἑτέρου μ, ἔμμορον, ἔμμορες, ἔμμορε.

Ἐνηθῆναι· ἐνίημι, τὸ ἐκβάλλω· ὁ μέλλων, ἐνήσω· ὁ παρακείμενος, ἐνῆκα· ὁ παθητικὸς, ἐνῆμαι· ὁ ἀόριστος, ἐνή-
5 θην, ἐνήθης, ἐνήθη· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἐνηθῆναι.

Ἐνήνοθα· ἐστι μέσος παρακείμενος, ὡς δηλοῖ τὸ θ· οὐδὲ γὰρ ὁ ἐνεργητικὸς παρακείμενος διὰ τούτου ἐκφαίνεται. Ἔστιν οὖν θέω ῥῆμα· καὶ ἐν συνθέσει ἀναθέω, καὶ ἀνθέω· καὶ ὑπερβιβασμῷ τοῦ ε, καὶ Ἀττικῷ ἀναδιπλασιασμῷ, ἐνήνοθα·
10 ἢ ἐκ τοῦ θέω τὸ τρέχω, ἀναθέω· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐνέθω, ἐνέσω, ἤνεκα· ὁ μέσος, ἤνεθα Ἀττικῶς· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε καὶ ν, ἐνήνοθα.

Ἔντο· ἵημι, ἥσω, τὸ πέμπω· ὁ β΄ ἀόριστος, ἧν· ὁ μέσος, ἕμην· τὸ πληθυντικὸν τὸ πρῶτον ἕμεθα, ἕσθε, ἕντο·
15 Ἐξώπειλα· ὀπέλλω, ὀπελῶ, ὤπελα καὶ ἐξώπειλα. Πᾶς ὁριστικὸς ἢ ὑποτακτικὸς μονοσύλλαβος εἰς ω λήγων, ἔχων τὴν μετοχὴν εἰς σ ὀξύτονον, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάσσει καὶ ἐν τῇ συνθέσει· οἷον, βῶ, ἀναβῶ· θῶ, καταθῶ· δῶ, ἀναδῶ· εἰ δὲ μὴ εἰς σ ὀξύτονον ἔχει τὴν μετοχὴν, ἀναβιβάζει τὸν
20 τόνον· οἷον, σχῶ, κατάσχω· ἐξ οὗ καὶ τὸ πληθυντικὸν, κατάσχωμεν, πρόσχωμεν.

Ἔοικας· εἴκω, τὸ ὁμοιῶ· ὁ μέλλων, εἴξω· ὁ παρακείμενος, εἶχα· ὁ μέσος, οἶκα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἔοικα·

Ἔολπα· ἔλπω, ὁ μέλλων ἔλψω· ὁ παρακείμενος, ἧλφα·
25 ὁ μέσος, ἧλπα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ἥολπα· καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ε, ἔολπα.

Ἔοργα· ἀπὸ τοῦ ῥέζω, τὸ πράττω· ὁ μέλλων, ῥέξω· ὁ παρακείμενος, ἔῤῥεχα· ὁ μέσος, ἔῤῥεγα· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ἑνὸς ρ, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, ἔοργα.
30 Ἔπεφνον· ἐκ τοῦ φῶ, ὃ σημαίνει τὸ φονεύω, γίνεται πα-

ράγωγον φένω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔφενον, καὶ ἐν συγκοπῇ
καὶ μετὰ τῆς ἐπι προθέσεως, ἔπεφνον.

Ἐπιπτέσθαι· πτῶμι, πτήσω, πέπτηκα, πέπτημαι, ἐπε-
πτάμην, ἐπέπτασο, ἐπέπτατο, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, πτᾶ-
5 σθαι, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε πτέσθαι, καὶ ἐπιπτέσθαι.

Ἐπροσήκαντο· ἵημι, τὸ προσλαμβάνω· καὶ μετὰ τῆς πρὸς
προθέσεως, προσίημι· ὁ μέλλων, προσήσω· ὁ ἀόριστος, προ-
σῆκα, καὶ οὐ προσῆσα διὰ τὸ σύμφωνον τοῦ μέλλοντος· ὁ
μέσος, ἐπροσηκάμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐπροσ-
10 ήκαντο.

Ἔπορον· πορῶ, τὸ παρέχω· ὁ μέλλων πορήσω· ὁ β΄ ἀό-
ριστος, ἔπορον.

Ἐρέριπτο· ἐκ τοῦ ἐρίπτω· οὗ γίνεται τὸ παθητικὸν, ἐρί-
πτομαι· ὁ ὑπερσυντελικὸς, ἠρίμην, ἤριψο, ἤριπτο· καὶ κατὰ
15 ἀναδιπλασιασμὸν καὶ ἐν συστολῇ, ἐρέριπτο.

Ἐσεῖται· ἔω τὸ ὑπάρχω, ὁ μέλλων ἔσω· καὶ ὁ μέσος
μέλλων πρῶτος, ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται· οἱ δὲ Δωριεῖς ἐν τοῖς
παθητικοῖς, προτιθέασι τὸ ι, καὶ περισπῶσι· πλεύσεται,
πλευσεῖται· ἔσεται, ἐσεῖται.

20 Ἕσο· ἐκ τοῦ εἶμι· ὁ μέλλων, εἴσω· ὁ παρακείμενος, εἶκα
καὶ Ἀττικῶς, ἧκα· ὁ παθητικὸς, ἧμαι· ὁ ὑπερσυντελικὸς,
ἑήμην, ἧσο· καὶ Ἀττικῶς ἕσο.

Ἐτετύκοντο· τεύχω· ὁ β΄ ἀόριστος, ἔτυχον· ὁ μέσος, ἐτυ-
χόμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐτύχοντο· καὶ κατὰ
25 ἀναδιπλασιασμὸν, καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς κ, ἐτετύκοντο.

Εὔαδον· ἐκ τοῦ ἥδω τὸ εὐφραίνομαι, γίνεται ὁ β΄ ἀόρι-
στος ἧδον· καὶ κατὰ διάλυσιν τοῦ η εἰς ε γίνεται ἕαδον, καὶ
πλεονασμῷ τοῦ υ, εὔαδον.

H

Ἤδεα· εἴδω τὸ γινώσκω, εἴσω, εἶκα ὁ μέσος, οἶδα, καὶ ἐν διαλύσει οἴδα, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς η, ᾔδα, μένοντος καὶ τοῦ ι προσγεγραμμένου· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ᾔδεα.

Ἤδει, ἀντ' ἠπίστατο· εἴδω, γινώσκω· ὁ μέλλων, εἴσω· ὁ 5 παρακείμενος, εἶκα ὁ μέσος, οἶδα ὁ ὑπερσυντελικὸς, οἴδειν, οἴδεις, οἴδει καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς η, ᾔδει μένοντος τοῦ ι προσγεγραμμένου.

Ἤϊε· παρὰ τὸ εἴω, ὃ σημαίνει τὸ ὁρμῶ· ὁ μέλλων, εἴσω· ὁ παρακείμενος, εἶκα ὁ μέσος, εἶα, καὶ ἐν διαλύσει, ἔϊα 10 καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, ἤϊα, ἤϊας, ἤϊε·

Ἦλα· παρὰ τὸ ἄλω· ὁ μέλλων, ἀλῶ· ὁ ἀόριστος, ἦλα.

Ἥμην· ὅταν δασύνεται σημαίνει τὸ κάθημαι· ὅταν δὲ ψιλοῦται, τὸ ὑπάρχον· ἀπὸ τοῦ εἰμὶ τὸ ὑπάρχω· τὸ παθητικὸν, ἔεμαι· καὶ κράσει τῶν δύο εε εἰς η, ἦμαι· ὁ παρα- 15 τατικὸς, ἤμην, ἢ ὁ ὑπερσυντελικός. ἥμην δὲ ἀντὶ κάθημαι· ἕζω, τὸ κάθημαι· ὁ μέλλων, ἥσω· ὁ παρακείμενος, ἧκα· ὁ παθητικὸς, ἧμαι· ὁ ὑπερσυντελικὸς, ἥμην.

Ἤντετο· ἔω, τὸ ἐνδύομαι, παράγωγον ἕημι, ὁ μέλλων, ἥσω· ὁ ἀόριστος, ἧν· ὁ μέσος, ἔθο, ἐντὸ· καὶ μετὰ τῆς εν 20 προθέσεως ἐν συνθέσει καὶ ἐκτάσει, καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, ἤντετο· διὸ καὶ ψιλοῦται.

Ἤρθη· αἴρω, τὸ ἐπαίρω· ὁ μέλλων, ἐρῶ. ὁ παρακείμενος, ἦρκα· ὁ παθητικὸς, ἦρμαι· ὁ ἀόριστος, ἤρθην, ἤρθης, ἤρθη.

Ἥσθη, ἀντὶ ἐλέχθη, καὶ ηὐφράνθη, ἢ τὰ δύο καὶ τὸ 25 μὲν ἥσθη ἀντὶ ἐλέχθη, κανονίζεται οὕτως· ᾄδω, ὁ μέλλων, ᾄσω· ὁ παρακείμενος, ἧκα· ὁ παθητικὸς, ἧσμαι· ὁ ἀόριστος, ἥσθην, ἥσθης, ἥσθη· ἐπὶ δὲ τοῦ ηὐφράνθη, ἥδω· ὁ μέλλων, ἥσω· ὁ παρακείμενος, ἧκα· ὁ παθητικὸς, ἧσμαι· ὁ ἀόριστος, ἥσθην, ἥσθης, ἥσθη.

Ἠτήκει· αἰτῶ, τὸ ζητῶ· ὁ μέλλων, αἰτήσω· ὁ παρακείμενος, ἤτηκα· ὁ ὑπερσυντελικὸς, ἠτήκειν, ἠτήκεις, ἠτήκει.
Ἤτω· ἔω τὸ ὑπάρχω, ὁ μέλλων ἔσω· ὁ ἀόριστος, ἦν ἦν· ἡ μετοχὴ, εἷς ἔντος· καὶ τὸ προστακτικὸν, ἴσθη ἔτω καὶ
5 τροπῇ τοῦ ε εἰς η, ἤτω.

Θ

Θαρείσθωσαν· ἵημι τὸ συγχωρῶ· ὁ μέλλων, ἥσω· ὁ παπαρακείμενος, εἷκα, ὡς τὸ τέθεικα· ὁ παθητικὸς, εἷσμαι ὁ ὑπερσυντελικὸς, εἵσμην, εἷσο· καὶ προστακτικὸν, εἷσο εἵσθω· εἷσθον εἵσθων, εἷσθε εἵσθωσαν· ὡσαύτως καὶ τὸ
10 ἀφείτωσαν.

Θηεῦντο· ἐστι ῥῆμα θεάω, θεῶ· θεάομαι, θεῶμαι· ἐθεάοντο, ἐθεῶντο· καὶ οἱ Δωριεῖς τρέπουσι τὸ ω μέγα εἰς τὴν ου δίφθογγον, καὶ γίνεται ἐθεοῦντο· καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ ε, καὶ ο
15 εἰς τὴν ευ δίφθογγον, θηεῦντο.

I

Ἰᾶσιν· ἐκ τοῦ ἵημι, τὸ πέμπω· τὸ δεύτερον, ἵης· τὸ τρίτον, ἵησι· τὸ πληθυντικὸν τὸ πρῶτον, ἵεμεν, τὸ δεύτερον ἵετε· τὸ τρίτον ἱεῖσι· καὶ τὸ Ἰωνικὸν, ἱέασι· καὶ κράσει Ἀττικῇ τοῦ ε καὶ α εἰς α μακρὸν, ἰᾶσιν·
20 Ἴδμεν· εἴδω τὸ γινώσκω· ὁ β΄ ἀόριστος, ἴδον· τὸ πληθυντικὸν τὸ πρῶτον, ἴδομεν· καὶ ἐκβολῇ τοῦ ο, ἴδμεν.
Ἴηλα· ἐστι ῥῆμα ἰάλλω, τὸ πέμπω· ἰαλῶ· ὁ ἀόριστος ἴαλα, καὶ ἴηλα.
Ἴσθι, ἀντὶ γίνωσκε· ι τὰ δύο· καί ἐστι τὸ θέμα ἴσημι
25 τὸ γινώσκω· καὶ ὁ παρατατικὸς, ἴσην· ἡ μετοχὴ, ὁ ἴσας τοῦ ἴσαντος, καὶ τὸ προστακτικὸν, ἴσαθι· καὶ ἐν συγκοπῇ ἴσθι.

K

Καίων· ὁ μέλλων, καύσω· Ἀττικοὶ ἐπὶ μὲν τȣ̃ κλαίω, κλαύσω, καίω, καύσω, ἐπλεόνασαν τὸ υ. Ἐπειδὴ οἱ Ἀθηναῖοι ἀποβάλλουσι κατὰ τὸν ἐνεστῶτα τὸ ι, πλεονάζουσι δὲ τὸ υ κατὰ τὸν μέλλοντα· ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ ἐνεστῶτος κλάω
5 καὶ κάω λέγουσιν ἀποβάλλοντες τὸ ι, τούτου χάριν πλεονάζȣσι τὸ υ κατὰ τὸν μέλλοντα.

Κάθη· ἐκ τȣ̃ ἕω, τὸ καθέζομαι, γίνεται παράγωγον ῥῆμα εἰς μι, ἕημι· καὶ τὸ παθητικὸν, ἕεμαι ἧμαι, ἕεσαι ἧσαι· καὶ μετὰ τῆς κατα προθέσεως, κάθησαι· ἀναβιβασμῷ τοῦ
10 τόνȣ καὶ ἀποβολῇ τȣ̃ σ, κάθηαι καὶ κράσει τοῦ ι καὶ α εἰς η, κάθη.

Κάθημαι· παρὰ τὸ ἕω· καὶ ἐξ αὐτȣ̃ παράγωγον ῥῆμα εἰς μι, ἕημι· καὶ τὸ παθητικὸν, ἕεμαι, καὶ κράσει τῶν δύο ε εἰς η, ἧμαι· καὶ μετὰ τῆς κατα προθέσεως καὶ ἀνα-
15 βιβασμῷ τȣ̃ τόνȣ, κάθημαι.

Καθῆσο· ἕω, ἥσω, ἧκα, ἧσμαι· ὁ ὑπερσυντελικὸς, ἥσμην, ἧσο, ἧσο· καὶ ἐν συνθέσει, καθῆσο.

Κεκάδοντο· χάζω· ὁ μέλλων, χάσω· ὁ παρακείμενος, κέχακα· ὁ μέσος, κέχαδα· ὁ β΄ ἀόριστος, ἔχαδον· καὶ τροπῇ
20 τȣ̃ χ εἰς κ, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, κέκαδον· ὁ μέσος δεύτερος, κεκαδόμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, κεκάδοντο.

Κέλεαι· κέλω, καὶ τὸ παθητικὸν, κέλομαι· καὶ τροπῇ τοῦ βραχέος εἰς βραχὺ, καὶ ἐνδείᾳ τȣ̃ μ, κέλεαι.

Κεχαρηότος· ἀπὸ τȣ̃ χαίρω, χαρῶ, μετάγεται εἰς ἐνεστῶ-
25 τα ὁ μέλλων· καὶ ἐξ αὐτȣ̃ χαρήσω, κεχάρηκα· ἡ μετοχὴ, ὁ κεχαρηκὼς τȣ̃ κεχαρηκότος, καὶ ἐκβολῇ τȣ̃ κ, κεχαρηότος.

Κεχαροίατο· χαίρω, χαρῶ, ἔχαρον, ἐχαρόμην· καὶ τὸ εὐκτικὸν, χαροίμην, χάροιο, χάροιτο· καὶ τὸ Ἰωνικὸν, κεχαροίατο·

Κιχεῖται· ἐκ τῶ κιχῶ, κιχήσω· ὁ β΄ ἀόριστος, ἐκίχην· ἡ μετοχὴ, ὁ κιχεὶς τοῦ κιχέντος· καὶ τὸ εὐκτικὸν, κιχείην, κιχείης· τὰ πληθυντικὰ τὰ πρώτου, κιχείημεν, κιχείητε· καὶ κατὰ συγκοπὴν, κιχεῖμεν, κιχεῖτε. Ἀττικῶς δὲ γίνεται ἡ
5 τοιαύτη συγκοπὴ, ἐπὶ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου τῶν πληθυντικῶν· οἷον, δοίημεν, δοῖμεν· δοίητε, δοῖτε.

Κύρσας· κυρῶ, κύρσω Αἰολικῶς· ὁ ἀόριστος ἔκυρσα· ἡ μετοχὴ, ὁ κύρσας.

Λ

Λάβησι· λάβω τὸ λαμβάνω· ὁ μέλλων, λήψω· ὁ ἀόρι-
10 στος, ἔληψα· ὁ β΄, ἔλαβον· καὶ τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν λάβω, ἐὰν λάβῃς· καὶ κατὰ πλεονασμὸν τῶ ι, λάβῃσι.

Λάζετο· λήβω τὸ λαμβάνω· ὁ β΄ ἀόριστος, ἔλαβον, καὶ ἐξ αὐτῶ λαβάζω, καὶ κατὰ συγκοπὴν, λάζω· καὶ τὸ παθητικὸν, λάζομαι· ὁ παρατατικὸς, ἐλαζόμην, ἐλάζε, ἐλάζετο.

M

15 Μεμαυῖα· μῶ τὸ προθυμοῦμαι, μήσω, μέμηκα, μεμηκὼς, καὶ τὸ Ἀττικὸν μεμακὼς· τὸ θηλυκὸν, ἡ μεμαυῖα· Οἱ γὰρ Ἴωνες ἀφαιρῶσι τὸ κ τῶν τοιούτων, καὶ τὴν παραλήγουσαν συστέλλουσιν· οἷον, χαρῶ, χαρήσω, κεχάρηκα, κεχάρημαι κεχαρηκὼς παρακείμενος Ἰακῶς· ἔστι κομιδὸν ἰδεῖν, καὶ πολ-
20 λάκις τοιαῦτα· οἱ γὰρ Ἴωνες τὴν κλητικὴν ἐνίοτε ἀποβάλλονται· ἥψατο, ἅψατο· ἤκουσαν, ἄκουσαν.

Μετέησιν· εἶμι τὸ ἔρχομαι, ὁ παρατατικὸς ἦν· ἡ μετοχὴ, εἷς ἔντος· καὶ τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ὦ, ἐὰν ᾖς· καὶ πλεονασμῷ τῆς σι συλλαβῆς, ᾖσι, καὶ τοῦ ε Ἰακῶς ἔησι
25 καὶ μετέησι.

N

Νέαται· ἀπὸ τῦ νῶ· ὁ μέλλων, νήσω· ὁ παθητικὸς παρακείμενος, νένημαι, νένηται, νενημένοι εἰσί· καὶ Ἰακῶς, νενέαται· καὶ ἀφαιρέσει τῦ ἀναδιπλασιασμῦ, νέαται.

Ξ

Ξυνέηκα· ἐκ τῦ ἵημι, ἥσω, εἶκα· καὶ προθέσει τοῦ ε,
5 ἔεικα· οἱ γὰρ μέλλοντες ἐν τοῖς εἰς μι τὴν πλεονάζυσαν συλλαβὴν ἀποβάλλουσιν. οἷον τίθημι, θήσω· οὕτως καὶ τὸ ἵημι, ἥσω, ἔεικα, ὡς τὸ τέθεικα, καὶ ἐν διαλύσει ἐέϊκα· καὶ κράσει τοῦ ἑνὸς ε εἰς η, καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, ἔηκα· μένοντος τῦ ι προσγεγραμμένυ.

Ο

10 Ὀδυνᾶσθαι· ὀδυνάω, ὀδυνῶ· ὀδυνάομαι, ὀδυνῶμαι· τὸ τρίτον, ὀδυνάεται ὀδυνᾶται· καὶ τροπῇ τῦ τ εἰς θ, καὶ πλεονασμῷ τῦ σ, ὀδυνᾶσθαι.

Οἶσθα· εἴδω τὸ γινώσκω· ὁ μέλλων, εἴσω· ὁ παρακείμενος, εἶκα· ὁ μέσος, οἶδα· καὶ πλεονασμῷ τῦ σ, καὶ
15 τροπῇ τῦ δ εἰς θ, οἶσθα.

Ὄρσεο· ὄῤῥω, ὀῤῥῶ (sic) τὸ διεγείρω, καὶ Αἰολικῶς ὄρσω· ὁ ἀόριστος, ὦρσα· ὁ μέσος, ὠρσάμην, ὤρσω· καὶ τὸ προστακτικὸν, ὄρσυ καὶ ὄρσεο· ὁ κανών· οἱ Ἴωνες τὴν υ δίφθογγον εἰς ε καὶ ο μεταβάλλυσιν· ὡς τὸ ἐμῦ, ἐ-
20 μέο· ὕτως ὖν καὶ ὄρσυ, ὄρσεο.

Ὀρώρει· ὄῤῥω τὸ διεγείρω· ὁ μέλλων, ὀῤῥῶ (sic)· ὁ παρακείμενος, ὦρκα· ὁ μέσος, ὦρα· καὶ Ἀττικῶς, ὄρωρα· ὁ

μέσος ὑπερσυντελικὸς, ὠρώρειν, ὠρώρεις, ὠρώρει· Ἰωνικῶς δὲ γράφεται καὶ μικρὸν τὸ ο.

Π

Πατρακουστὴς, πατρακουστοῦ, ὄνομα μετοχικόν· τὸ θέμα ἀκούω, ἀκούσω, ἤκουσμαι, ἤκουσται, ἠκουστής· καὶ μετὰ τοῦ
5 πατὴρ πατρὸς, πατρακουστής· ὁ τοῦ πατρὸς ἀκούσας.

Πεπίθμεν· πείθω, καὶ ὁ β' ἀόριστος, ἔπιθον, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, ἐπέπιθον· τὸ πληθυντικὸν, ἐπεπίθομεν, καὶ ἐν συγκοπῇ, ἐπεπίθμεν.

Πέπονθα· πονῶ, πονήσω, πεπόνηκα· ὁ μέσος παρακεί-
10 μενος, πέπονα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ πέπονθα.

Πέποσθε· πήθω τὸ πάσχω, πήσω, πέπησμαι· τὸ πληθυντικὸν, πεπήσμεθα· ὥσπερ νήθω, νήσω, νένησμαι, τὸ πληθυντικὸν τὸ πρῶτον, νενήσμεθα, νένησθε, οὕτω καὶ πέπησθε, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ο, πέποσθε· Ἰστέον ὅτι πολ-
15 λάκις οἱ Ἴωνες τρέπουσι τὸ α εἰς η, οἷον ἐμίανα, ἐμίηνα· ἐσήμανα, ἐσήμηνα· ἔχανα, ἔχηνα· ἐκάθαρα, ἐκάθηρα.

Πεπτηχώς· πτήχω, πτήξω, πέπτηχα, πεπτηχώς.

Πεφήσεται· φῶ, φήσω, τὸ φαίνω· πέφηκα, πέφημαι, πέφησαι· ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, πεφήσομαι, πεφήσῃ, πεφήσεται.
20 Πρήσουσα· παρὰ τὸ περῶ, πρῶ· ὡς τορῶ, τρῶ· βοῶ, βῶ· ὁ παρακείμενος, πέπρακα· καὶ τὸ, πωλούμενος πράθι, ἀπὸ τοῦ πωλοῦντος εἰς τὸν ἀγοράζοντα· ἐκ δὲ τοῦ πρῶ, ὁ μέλλων πρήσω· καὶ ἡ μετοχὴ, ὁ πρήσων τοῦ πρήσοντος, τὸ θηλυκὸν ἡ πρήσουσα.
25 Πρόου· ἕω τὸ καθέζομαι· ὁ μέλλων, ἕσω· ὁ β' ἀόριστος, ἕον· ὁ μέσος, ἑόμην, ἕου· καὶ κράσει, οὗ· καὶ τὸ προστακτικὸν, οὗ· καὶ μετὰ τῆς προ προθέσεως, πρόου· ὡς τὸ - δὸς, πρόου, τὸν πάντα κτῆσαι μόνον.

T

Ταφών· θάπτω, ὁ μέλλων, θάψω· ὁ α' ἀόριστος, ἔθαψα· ὁ β' ἔθαπον· ἡ μετοχὴ, ὁ θαπὼν, καὶ κατὰ ἐναλλαγὴν τῶν στοιχείων, ταφών.

Τεθναίη· τίθνημι, θνήσω, τέθνηκα· τέθνημαι· ἐτέθνην·
5 ἡ μετοχὴ, ὁ τεθνεὶς, τοῦ τεθνέντος· καὶ τὸ εὐκτικὸν, τεθναίην, τεθναίης, τεθναίη.

Τετρηγὼς, ἐκ τοῦ ταράσσω· ὁ παρακείμενος, τετάραχα· καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ αὔξησιν Ἰωνικὴν τοῦ α εἰς η, τέτρηχα· ὁ μέσος τέτρηγα· ἡ μετοχὴ, ὁ τετρηγώς.

10 Τεταγών· τάζω τὸ τείνω· ὁ μέλλων, τάξω· ὁ β' ἀόριστος, ἔταγον· ἡ μετοχὴ, ταγών· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, τεταγών.

Τέτλαθι· ἐκ τοῦ τλῶ, τοῦ σημαίνοντος τὸ ὑπομένω· ὁ μέλλων, τλήσω· ὁ παρακείμενος, τέτληκα· ὁ παθητικὸς,
15 τέτλημαι· τὸ πληθυντικὸν τὸ πρῶτον, τέτλαμεν· καὶ τὸ προστακτικὸν, τέτλαθι.

Τέτυκται· τεύχω, τεύξω, τέτευχα, τέτυγμαι, τέτευξαι, τέτευκται, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, τέτυκται.

Τλῆτε· τλῆμι· καὶ ὁ παρατατικὸς, ἔτλην· ἡ μετοχὴ, ὁ
20 τλὰς τοῦ τλάντος· καὶ τὸ προστακτικὸν, τλᾶθι, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, τλῆθι τλήτω· καὶ τὸ δεύτερον τῶν πληθυντικῶν, τλῆτε.

Φ

Φάγομαι· φάγω τὸ τρώγω· ὁ β' ἀόριστος, ἔφαγον· ὁ μέλλων δεύτερος, φαγῶ· καὶ ὁ μέσος μέλλων β', φάγομαι· καὶ
25 ὤφειλεν εἶναι φαγοῦμαι, ὡς ποιοῦμαι· ἀλλὰ σεσημείωται φάγομαι, πίομαι, ἔδομαι· τὸ β' πρόσωπον φάγῃ, πίῃ, ἔδῃ.

Φάο· φημὶ, ὁ μέλλων, φήσω· ὁ ἀόριστος ἔφησα· ὁ δεύτερος, ἔφην· ὁ μέσος, ἐφάμην, ἔφασο· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, ἔφαο· καὶ τὸ προστακτικὸν, φάο.

Φᾶσθαι· φημί· ὁ μέλλων, φήσω· ὁ β' ἀόριστος, ἔφην· 5 ὁ μέσος, ἐφάμην, ἔφασο, ἔφατο· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, φᾶσθαι.

X

Χώμενος· χέω χῶ, καὶ τὸ παθητικὸν, χόομαι χοῦμαι· ἡ μετοχὴ ὁ χόομενος, ὁ χούμενος· καὶ Δωρικῶς, χώμενος· ὡς μοῦσα, μῶσα· καὶ ἄλλως· χολόω χολῶ· καὶ τὸ 10 παθητικὸν, χολόομαι χολοῦμαι· καὶ ἡ μετοχὴ, ὁ χολοόμενος, ὁ χολούμενος· καὶ συγκοπῇ τοῦ λ καὶ υ, καὶ τροπῇ τῶν δύο οο εἰς ω, χώμενος.

Ω

Ὠδημένος· οἴδω, τὸ ἐξογκῶ· ὁ μέλλων, οἰδήσω· ὁ παρακείμενος, ᾤδηκα· ὁ παθητικὸς, ᾤδημαι· ἡ μετοχὴ, ᾠ-15 δημένος.

Ὠρορέχατο· ὀρεύω, ὀρέξω, ὤρεχα, ὤρευμαι· τὸ τρίτον, ὤρευκται, καὶ Ἰακῶς, ὠρέχατο· ὁ ὑπερσυντελικός, ὠρεχόμην, καὶ ὠρωρεχάμην· τὸ δεύτερον, ὠρέχω, ὠρωρέχω· τὸ τρίτον, ὠρέχατο, καὶ ὠρωρέχατο. καὶ κατὰ συστολὴν γρά-20 φεται τὸ ρο μικρόν.

Ὦχα· οἴγω, ὁ μέλλων οἴξω· ὁ παρακείμενος, οἶχα· καὶ ἐκτάσει τοῦ ο μικροῦ εἰς ω μέγα, μένοντος καὶ τοῦ ι προσγεγραμμένου, γίνεται ᾦχα.

* Οἱ Δωριεῖς τὰ εἰς ειν ἀπαρέμφατα, εἰς εμεν ποιοῦ-25 σιν· οἱ Αἰολοῖς δὲ εἰς εμεναι· χολόω, χολῶ, χολώσω, τὸ ὀργίζομαι· χολώσειν τὸ ἀπαρέμφατον, χολωσέμεν, τύπτειν

τυπτέμεν Αἰολικῶς· Δωρικῶς δὲ χολωσέμεναι καὶ τυπτέμεναι.

* Δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὰ εὐκτικὰ τοῦ ἀορίστου ἐνεργετικοῦ οἱ Αἰολεῖς διὰ τοῦ εια προφέρουσιν· τύψαιμι τύψεια, ποιήσαιμι ποιήσεια, λέξαιμι λέξεια, τίσαιμι τίσεια, ὑποστρέψαιμι ὑποστρέψεια· τῷ μὲν πρώτῳ προσώπῳ κέχρηνται οἱ Αἰολεῖς· τῷ δὲ δευτέρῳ καὶ τρίτῳ οἱ Ἀθηναῖοι· οἷον τύψεια τύψειε, καὶ τύψειαν τὸ τρίτον τῶν πληθυντινῶν, οὕτω καὶ ἀκούσειαν καὶ τίσειαν.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

ΣΤΙΧΟΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΙ ΕΠΙ ΤΗ ΝΥΜΦΕΥΘΗΣΗ ΕΞ ΑΛΑΜΑΝΩΝ ΤΩ ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΩ ΚΥΡΩ ΜΑΝΟΥΗΛ ΚΑΙ ΣΕΒΑΣΤΟΚΡΑΤΟΡΙ.

Οὐκ ἔστιν, οὐδὲ γέγονεν ἄλλος αὐτοκρατόρων,
καθάπερ σὺ μεγαλουργὲ, Ῥωμαίων πολιοῦχε,
φιλευσεβὴς τὰ πρὸς Θεὸν, φιλάνθρωπος εἰς δούλους,
εἰς ἔθνη φιλοπόλεμος, φιλότεκνος εἰς παῖδας,
5 Θεῷ ναοὺς καθιερεῖς παμπόλλους καὶ μεγάλους,
καὶ πλῆθος ἄλλων εὐαγῶν λαμπρῶν ἀναθημάτων·
τοῖς δούλοις χεῖρα πάντοτε προτείνεις πλουτοδότην,
τοῖς ἔθνεσι τοὺς σκυλευμοὺς ἀρτύεις καὶ τοὺς φόρους,
καὶ τοῖς παισὶ νυμφαγωγεῖς τὰς γυναικῶν βελτίστας,
10 ὥσπερ καὶ νῦν τῷ Μανουὴλ τῷ ποθεινῷ παιδί σου,
τὴν ἐκ δυσμῶν βασιλικὴν ταύτην ἡρμόσω κόρην,
ἐφ' ᾗ τελοῦμεν σήμερον τὰ τῶν εἰσιτηρίων.
Χαῖρέ μοι, Ῥώμη νεαρὰ, τοῖς νῦν εἰσιτηρίοις,
δι' ὧν ἐδείχθης κεφαλὴ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης·

N. De hoc poëmatio confer praefationem. Optandum tamen est, ut demum in lucem prodeant Leonis Allatii *diatribae* aliquae, inter quas, aliunde notas, quasque inspexi in bibliotheca Vallicelliana, est etiam illa *de Theodoris*. Ibi multa de nostro Prodromo disputantur. Quin etiam mihi per otium romanas bibliothecas investiganti, ut inde eruerem, quae maxime spectant ad Allatii vitam, quam, Deo iuvante, sum editurus, in bibl. Barberiniana eadem *diatriba* de *Theodoris* occurrit, manu ipsius Allatii conscripta, ut sunt plurima pretiosissima adversaria.

15 εἰ γὰρ ἐκείνη δίδωσι νύμφην καὶ σὺ νυμφίον,
ἴσμεν δὲ πάντες κεφαλὴν τῆς γυναικὸς τὸν ἄνδρα,
εὔδηλον ὡς συνάγετο καὶ συνομολογεῖν σοι,
καὶ γίνε ταύτης κεφαλὴ καὶ μέλος σὺν ἐκείνῃ·
κἀντεῦθεν τῷ Κομνηνικῷ πάντα λατρεύει κράτει,
20 τοσῦτον ἔχεις ἄνακτα, Ῥώμη κυδίστη νέα·
οὕτω τὰ μὲν ταῖς νίκαις σε τῶν κατ' ἐχθρῶν λαμβάνει,
τὰ δὲ καὶ τῷ φρονήματι κοσμεῖ τῷ βαθυβούλῳ.
Ὡς γένοιτό σοι, βασιλεῦ, τὸ δρόμημα τοῦ βίου
σύνδρομον τοῖς δρομήμασι τοῦ γίγαντος ἡλίου,
25 ὦ νέε κλάδε, Μανουὴλ, τῆς ἱερᾶς πορφύρας,
καὶ κόσμε τῆς πανευτυχοῦς σεβαστοκρατορίας,
σκύμνε παντόλμου λέοντος, οὗ ὁ βρυχθμὸς καὶ μόνος
Πέρσην σοβεῖ τὸν σοβαρὸν, ἄρχει τὴν Βαβυλῶνα,
καὶ τὰς ῥοὰς τῶν ποταμῶν ἴσχει τοῦ πρόσω δρόμου,
30 ἆρον τὸν μέγαν ὀφθαλμὸν ἐξ Ἰσαυρίας μέσης,
καὶ θέασαι τὴν Βύζαντος λαμπρῶς ἐστολισμένην
ἐπὶ τῇ νέᾳ τελετῇ τῶν ἐπιβατηρίων
τῆς εὐγενοῦς νεάνιδος καὶ περικαλλεστάτης,
ἣν ὁ πατὴρ καὶ βασιλεὺς ἐνυμφαγώγησέ σοι,
35 καὶ προπομπεύουσαν αὐτῇ μετὰ δορυφορίας,
καὶ διαχύθητι τρανῶς ἐπὶ τοῖς τελουμένοις.
Ὦ μέγα Ῥὴξ τῆς παλαιᾶς καὶ πρεσβυτέρας Ῥώμης,
βαθύτατε τὴν φρόνησιν, δεινὲ τὴν στρατηγίαν,
τὸ γένος εὐγενέστατε, περίδοξε Κονράδε,
40 καὶ κηδεστὰ λαμπρότατε τῶν δορυφορουμένων,
νῦν ὑπεστῆρας τῇ τιμῇ, νῦν εὐγενίσθης πλέον,
ὅτι καὶ τῷ Κομνηνικῷ συνεκεντρίσθης γένει,
καὶ καθωράθης ἀγχιστεὺς τοσούτου βασιλέως,
ὅθεν καὶ χαῖρε μεθ' ἡμῶν καὶ σύναδε τῇ κόρῃ·
45 νῦν μὲν παιάνας μουσικοὺς τοὺς ἐπιβατηρίους,

II.

Κλῦτε γοναὶ μερόπων, Χριστῦ περιώνυμον ἔθνος,
οἳ πέλετ' ἀγνῶτες κείνυ ἀποστασίης·
Ζεὺς μὲν ἔην θεὸς αὐτῷ, ἔχων ὁμοδέμνιον Ἥρην,
Ζεὺς ἀμέτρως ἐράων παρθενικῶν λεχέων·
5 Ζεὺς ἠδ' ἄλλος ὅμιλος ἀπείριτος ὀυρανιώνων,
οἷά τε ᾠκείνυ φησὶ Μελητιάδης.
ἀλλ' ἴτε δεῦτε ἅπαντες ἀολλέες a) ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
τοῖα προσείπωμεν αὐτὸν ὁμοφρονέως·
ἔῤῥε κακὴ κεφαλὴ δυοφερὸν δόμον Ἄϊδος εἴσω,
10 ἔῤῥ' αὐτῇ σοφίῃ κάμμορε κ' ἀσεβίῃ,
ἀμφὶ Πυριφλεγέθοντ' ὀλοὸν, τ' ἀνὰ Τάρταρον εὐρὺν,
ἧχι Χρυσίππυς Σωκράτεάς τε ἴδοις,
Πρόκλυς τ' ἠδὲ Πλάτωνας, Ἀριστοτέλεις, Ἐπικύρυς,
Εὐκλείδας τε φίλυς καὶ Πτολεμαστρονόμυς,
15 πὰρ δέ γε τοῖσι σοφὰν b), ἐτεὸν βασιλεύτατον ἄλλων,
μῦσαν Ὁμηρείην, Ἡσιόδυς τ' Ἀράτυς.

III.

Οὐ νέμεσίς σέο πῦρ αἰώνιον ἀμφιπολεύειν
ἄμμιγα θαυμασίῃ τῇδε χοροστασίῃ,
ὃς ἀπεθείαζες μέγ' ὑπερβολάδην ἀγαπάζων,
καὶ φρονέων τ' αὐτῶν κρυπταδίαις ἀπάταις·
5 ταῦτα δὲ Κωνσταντῖνος, ὁ σῆς γάλα Καλλιοπίης
καλὸν ἀμελξάμενος, ἤσεν ἐπισταμένως,
ὅς ῥα τεῆς κραδίης μυστήρια λεπτολογήσας,
ὀψὲ μόγις κακίην κευθομένην ἐδάην.

a) C. videtur ἀωλέες. b) C. videtur σοφῶν.

VI. Flavius, Emp.

'ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΛΕΟΝΤΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

ΚΑΘ' 'ΗΝ ΧΡΙΣΤΟΝ ΜΕΝ ΣΕΒΕΙ, ΤΑ 'ΕΛΛΗΝΩΝ ΔΕ ΦΑΥΛΙΖΕΙ.

Πολλοί με τωθάζουσι γλώσσῃ κερτόμῳ
τοιαῦτα χλευάζοντες· εὖγε τοῦ λόγου,
ὡς ἐσθλὰ τίνεις τῶν μαθημάτων γέρα,
καλὰ τροφεῖα πατρί σου a) τῷ δευτέρῳ,
5 παρέσχες, ὦ βέλτιστε, τῶν διδαγμάτων
στήλην βοῶσαν εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον·
ὡς μωρὸς, ὡς βλάσφημος, ὡς ἀποστάτης
τῆς Χριστιανῶν ἐστὶ πίστεως Λέων.
"Αλλοι δέ με σκώπτουσιν, ἀγνῶτες τάχα
10 τῶν ἀτρεκῶν μου καὶ βεβηκότων τρόπων·
τολμῶσι τ' εἰπεῖν ψεῦδος εἶναι τὸν λόγον
ἐκ δυσμενῶν ῥαφέντα βασκάνῳ τρόπῳ,
ὑφ' ὧν μ' ὑποφθαρέντα τοῦ διδασκάλου
μάτην κατειπεῖν ἐκλιπόντος τὸν βίον.
15 'Εγὼ δ' ἀκούων τῶνδε τῶν ληρημάτων,
ἕως ἐνῆν μὲν εὐλαβῶς ἐκαρτέρουν·
καὶ πρός γε τούτους ἐκραγῆναι μὴ θέλων,
τὴν 'Ιπποκλείδου b) ῥῆσιν ἀντεφθεγγόμην·
λαλῶν μάλιστα τὴν ἀλήθειαν φίλει,
20 ὥς φησι Δαβὶδ c), ἔνδον ἐν τῇ καρδίᾳ,
ἧς περ τὰ νεῦρα τῶν λαλούντων ὀργάνων
ῥέων ὁ μακρὸς οὐ διαφθείρει χρόνος.
'Επεί δε μαργαίνουσιν ἐκ πονηρίας
πέτρους ὀλοιτρόχους τε μεστοὺς πικρίας,
25 λόγους καθ' ἡμῶν σφενδονοῦσι μακρόθεν,
τέττιγος ἐδράξαντο τοῦ πτεροῦ d) τάχα,

a) Photio fortasse praeceptori olim favebat Leon, vide infra v. 13. sq., et sq. epigramma p. 158. b) De Hippoclide cf. praef. p. 26. c) Ps. XIV-2. d) C. videtur πτέρους.

νύξαντες ἡμᾶς, εἴ τι δεῖ καὶ κομπάσαι,
κακὸν κακῷ μὲν ἐξιέμενος πάλαι,
ὁ μητροραίστης a) φησὶν Ἀτρείδου γόνος,
30 ἄχρηστον εὗρεν ἐν βίῳ παροιμίαν·
ἐγὼ δὲ καλῷ καλὸν ἐγγράφων λόγον,
τὸν εὐσεβῆ λείπω γε μῦθον ἐν βίῳ
ὁ πατροραίστης δυσσεβοῦς διδασκάλου,
κἂν εἰ διαῤῥαγεῖεν Ἕλληνες μέσον,
35 μανέντες ἐν λόγοισι Τελχίνων μέτα.
Καὶ πρῶτα μὲν ζήλῳ γε ῥωσθεὶς ἐνθέῳ
Χριστὸν κριτὴν τίθημι τὸν Θεὸν Λόγον,
ὡς ὄντα πηγὴν τῆς ἀληθείας μόνον·
καὶ τῷ Λόγῳ θρόνον τε καὶ βῆμα γράφω
40 τάξεις παρεστώτων γε σεπτῶν Ἀγγέλων,
καὶ συγκαλῶ θέατρον ἀνθρώπων μέγα,
καὶ προσκαλοῦμαι τοὺς ἐμοὺς κατηγόρους,
μέσον παρελθὼν ὥς τις ὁπλίτης νέος,
οὐκ εἰς ἀγῶνα φημὶ τῶν Ὀλυμπίων,
45 ἐκκλησιῶν δὲ τῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω,
μέτειμι λοιπὸν ἐν κονίστρᾳ τῶν λόγων.
Ἐῤῥοιεν οἱ τὸ θεῖον ἐξηρνημένοι,
μανοῖεν οἱ Μάνεντι συμμεμηνότες,
φθαροῖεν οἱ σέβοντες Ἑλλήνων θεοὺς,
50 θεοὺς ἔρωτι καὶ πάθει συνημμένους,
θεοὺς ὑπ' ἀνδρῶν εὐτελῶν τετρωμένους,
θεοὺς τε μοιχοὺς καὶ θεὰς κλεψωρίδας,
θεὰς ὑπ' ἀνδρῶν βουκόλων γαμουμένας,
θεοὺς τε χωλοὺς, καὶ παραβλῶπας θεάς.

a) Sic cod. cum simplici ρ, ut infra v. 33., ubi sane de Photio in exilium misso loquitur, graecorum schismaticorum insania despecta.

55 Πέσοιεν οἱ μὴ προσκυνῦντες ἐμφρόνως
Θεῷ προσώποις ἐν τρισὶ νοϐμένῳ,
ὑμνϐμένῳ δὲ τῇ μιᾷ μόνῃ φύσει·
θάνοιεν οἱ τὴν σάρκα τϐ Θεϐ Λόγϐ
μὴ σὺν φόβῳ σέβοντες ἐκ ψυχῆς ὅλης·
60 Χριςὸς καταργήσειε τὰς βλασφημίας,
Σωτὴρ ὀλοθρεύσειε πάσας αἱρέσεις,
Χριςὸς δ' ἀμερδύνειε καὶ τῶν σχισμάτων
βλάβην ἅπασαν καὶ πονηρίαν φθόνϐ·
Σωτὴρ ἀϊςώσειε τϐς δόξης χάριν
65 ἐκκλησίαν τέμνοντας εἰς διαιρέσεις.
Ταῦτα φρονῶ ζῶν, καὶ θανὼν ἐκεῖ πάλιν
καυχώμενος λέξαιμι πρόσθεν Ἀγγέλων·
τί σοι χρεωςῶ τϐ νοὸς κατὰ πλέον,
ὦ παντεπόπτα, καὶ νεφρϐς * καὶ καρδίας, * C. vid. νεφρῶν
76 ὦ τϐς λογισμϐς ἐξερευνῶν ἐννόμως;

Οἷον δὴ καὶ τϐτο τὸ ἡρωϊκοελεγεῖον αὐτϐ.

Ἔῤῥε μοι, ὦ τριτάλαινα Πολύμνια, ἔῤῥετε μῦσαι,
αὐτὰρ ἐγὼν ἄπο νῦν ῥητορικῆς ἔραμαι·
Φώτιον Ἀρχιερῆα γεροντοδιδάσκαλον εὑρὼν,
ὅς με a) γάλακτι ἔθρεψε θείων ναμάτων·

a) Sic omnino habet codex et quidem valde mendose, nam frustra iisdem verbis pentametrum effinges.

Ἕτεροι ἰαμβεῖοι τούτου στίχοι a).

Ἔῤῥει τὰ σεμνὰ τῷ χρόνῳ τῷ παμφάγῳ,
διέφθορε τὰ χρηστὰ καὶ τὰ τίμια,
ὄλωλεν ἡ παίδευσις, ἔσβη καὶ λόγος,
φροῦδος δὲ καὶ νοῦς, οἴχεται θεωρία,
5 λέλοιπεν εὐσέβεια, καὶ τελεστική·
θέμις δ' ἀπέστη καὶ δίκη καὶ πᾶν καλὸν,
παῤῥησιάζεται δὲ νῦν πανουργία,
καὶ ψεῦδος ἄρχει, καὶ τυραννὶς, καὶ βία·
ἕρπει δὲ πρὸς πᾶν θεῖον ἔργον ὁ φθόνος,
10 τῆς δυσσεβείας ἠνέῳκται τὸ στόμα·
ῥοιβδεῖ δὲ χανδὸν ἡ Χάρυβδις τῆς πλάνης,
ἐμεῖ δε πᾶς τις δόγματα βλασφημίας.

a) Allatius hos iambos de misero Graeciae statu in eruditissimo opere *de Ecclesiae Occidentalis et Orientalis consens.* lib. II. p. 854. edidit.

I.

ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ ΈΠΙΤΥΜΒΙΟΝ

Εἰς Θεοκτίστην τὴν θυγατέρα αὐτοῦ.

* * * * * * * * * * *

ἀργυρόπεζα Θέτις, χάρμα τεκόντων,
πῦ κατέδυς λέγε μοι; ναὶ λέγε, τέκνον·
κάλυκας παρθενίδας, καὶ κρῖνα θεῖα,
ῥόδα νάρκισσον ἔχων, πῶς κόνιν ἔσχον;
5 ἡ πάρος ἀνθοφόρος, σῆψιν ἐφεῦρες,
εἴδεσι λαμπομένη νύκτα βαρεῖαν·
ἑλκεσίπεπλον ἔχεις παρθένον, Ἅδη,
ἐρατὴν, σεμνοτάτην, παμφάγε τέρπου·
ὑψιμέδον, κατέχοις νῦν Θεοκτίστην
10 καλλίχορον σκιόεν θεῖον ἐπ' ἄλσος·
ἀθανάτους στεφάνους ἆθλα παράσχοις,
ὑψιμέλαθρα πόλου, δέσποτα, δείξαις·
φάσμασι μὴ φθοναίης νυκτοροφύτοις,
θυμὸν ἐμὸν βαλέειν ἡδὺ γελῶσα·
15 βαλσαμόπνευστον ἔαρ, ναρδοροδόπνουν,
πῶς δυσώπνουν ἐφάνης; εἰπὲ τί τοῦτο;
κινναμόβλαστον ἔχων ὅρπηκα κούρην,
σαπροτάτην ὁρόω τήνδε πρὸς οὖδας·
τὰ δίκης παντεφόρου κέντρα με τύπτει,
20 διόπερ δακρυπόνους νύκτας ὑφέλκω·

II.

Εἰς τὸν γάμον τοῦ αὐτοκράτορος Λέοντος.

Ἀπὸ πασσάλου καθεῖλον
λύραν εὐστόχως λαλοῦσαν,

δροσερὰν κόρην νοήσας
ὑπὸ παστάδα γλυκεῖαν.
5 Ἆμ' ἄρ ἐν τοὺς στεφάνους πλέξατε πάντες,
ὀργανόφωνον ἔπος μέλψατε, κοῦροι.
Βλέπε τοῦ ῥόδου τὸ κέντρον,
βλέπε τοῦ πόθου τὸ πλῆκτρον,
θέλε τὴν φλόγα δροσίζειν,
10 δροσερὸν πόθον φλογίζειν.
Δαφνοφόρους θαλάμους καὶ ῥοδοπλόχμους,
ἑλκεσίπεπλον, ἄναξ, δέχνυσο νύμφην.
Δότε μοι ῥόδον φορῆσαι,
δότε μοι νάβλαν δονῆσαι,
15 ἄφες ὡς φιλῶ κροτήσω,
ἄφες ὡς θέλω χορεύσω.
Ἱμερόφωνε κόρη, χρύσεον ἔρνος,
κυμβαλόφωνα μέλη δέχνυσο ταῦτα.
Μάθε πῶς πόθος ποθεῖται,
20 μάθε πῶς ἔρως ἐρᾶται·
Χαρίτων χάριν λαβοῦσα,
χάριν ἀντίδος μεγίστην.
Ἦλιε, φωτοφόρον σύζυγον εὗρες,
χρυσόλυρον παρέχω νῦν ὅθεν ᾆσμα.
25 Ἐθέλω, θέλω χορεύνειν,
ἐθέλω κρότους ἐγείρειν,
γαμικὸν μέλος προσᾴδειν,
ἵνα πᾶς βλέπων συνᾴδῃ.
Εὔχροος ἀγλαΐη, χρώματος ἄνθος,
30 ἄνθεϊ μαργαρέῳ σώματος αἴγλη.
Λογικοῖς μέτροισι μέλψω
σοφίης ἄγαλμα θεῖον,
λογίων σοφῶν γὰρ ἄρτι

Χάριτες πάλιν γελῶσιν.
35 Ῥοδόεις, ἱμερόεις, λευκοκρίνοχρους,
θαλέθων θάμβος ἔχων νυμφίος ἐστιν.
Κεφαλὴν ῥόδοις ἀνάψας
λύραν Ὀρφέως τινάσσω,
στεφάνοις ἄνακτα βάλλων,
40 ὅτι καλόν ἐστι θαῦμα.
Μειλιχόθυμον ἔαρ, κάλλος ἑῶον,
ξυνοτέρπεσι φάος πᾶσι φαάνθης.
Παλάμαις ῥόδον λαβοῦσα
ποτὶ σὰς κόμιζε κοίτας,
45 ὁ ἔρως ὅπως συνὼν σοι
νομίμοις πόθοις δαμάσσῃ.
Ξανθόκομος, ῥοδόχρους παῖς ἀνεδείχθης,
τῶν χαριτοβλεφάρων ὡς ὑπερήρθης.
Γλυκερὴν ὅλην χορείην
50 φιλόμολπον εὗρον ἄρτι,
διὸ καὶ κλάδους γελῶντας
κατέχων, τρίχας τινάσσω.
Ἐρατὴ Πηνελόπη, δώματος ἄστρον,
νεκταρέοις * ἐνίοις παστάδα ῥαίνω· * Sic Cod.
55 Ὁ ἔρως βέλη τιταίνων,
ὁ πόθος φύσεις συνάπτων,
καλύκων χάριν παρέξει
ῥοδοδακτύλου λοχείας.
Εἴσιθι, βαῖνε, κρότει, χαῖρε χορεῖα,
60 χρυσοφόροις θαλάμοις ἀμφιπολοῦσα.
Φλογερὰν ἔχεις φαρέτρην,
φλογέοις τύπηθι κέντροις,
ἵνα σὰς φρένας λιπαίνοις,
ἵνα πᾶν μέλος γλυκαίνοις.

65 Ἐπέων ἡδυτάτων ἴδμονες ἄνδρες,
τὰ ποσίκρουστα μέλη ῥυθμονομεῖτε·
Μακάρων ἄνασσα τέκνον
Χαρίτων ἔχεις τὸ κάλλος·
εἴ τις οὐκ ἔχει σε, θαῦμα,
70 λιθίνας φρένας κομίζει.

III.

Εἰς τὸν αὐτὸν γάμον τοῦ αὐτοκράτορος Λέοντος.

Ἀνὰ τὴν πόλιν, πολῖται,
βροτέη χάρις κεχύσθω·
γαμικὸν μέλος δονείσθω,
δροσερὰ κόρη στεφέσθω.
5 Δαφνοφόρους θαλάμους, καὶ ῥοδοπλόχμους,
ἑλκεσίπεπλον, ἄναξ, δέχνυσο νύμφην.
Ἐπὶ χρυσόπαστον οἶκον
ζαθέη κόρη βαδίζει,
χαριτοβλέφαρος ἄρτι
10 θαλερῷ νέῳ πλακεῖσα.
Ἱμερόφωνε κόρη, χρύσεον ἄστρον,
εὐγενόφωνα μέλη δέχνυσο ταῦτα.
Ἴδε πῶς ἅπαντα χαίρει,
καλὸν ὡς ἔαρ δὲ λάμπει·
15 λογάδος γάμῳ φερίστης
μετὰ κυμβάλων προθύμως.
Ἐπέων ἡδυτάτων ἴδμονες ἄνδρες,
τὰ ποσίκρουστα μέλη δεῦτε τελεῖτε.
Νομίμως Λέων ποθήσας
20 ξεναγεῖ γάμῳ πολῖτας,
ὅθεν, ὦ φίλοι, παρόντες

παρὰ παςάδα τρυφᾶτε.
Εἴσιθι, χαῖρε, κρότει ξανθόπαις φῦλον,
ἀργυρόπαςα κύκλῳ δώματα βαῖνε.
25 Ῥοδέην φύσιν συνεύνου
σὺ, Λέον, παραγκαλίζει,
τὰ πόθου βέλεμνα τοίνυν
ὑποδὺς, τρύγα τὰ μῆλα.
Ἥλιε, φωτοφόρον σύζυγον εὗρες,
30 ἀςέρας εὐςεφέας παῖδας ἐνέγκοις.
Φέρε λαμπάδος κομίζων
χαρίεν μέλος προςοίσω,
ψόγος οὐδαμῶς γάρ ἐςι
νομίμους γάμους λιγαίνειν.

IV.

Εἰς τὸ λοετρὸν τὸ ἐν τῇ βασιλείῳ αὐλῇ ὑπὸ Λέοντος τοῦ αὐτοκράτορος οἰκοδομηθέν.

Ἀνὰ τὴν πόλιν δονεῖτε
μέλος ὀργάνων· τί τοῦτο;
λεγέτω τις ὃς διέγνω,
φρασάτω τις εἴπερ οἶδεν.
5 Βασιλεὺς Λέων ἐπ' ἔργοις
φρένα Δαιδάλου παρῆλθε.
λιγυρὰν χέλυν τινάξω
παταγοσφύρῳ χορείᾳ.
Γεγανωμένοι πολῖται
10 περὶ τὴν θέαν μολεῖτε,
λοετρῶν δόμους ὁρᾶτε,
μέλος ὀργάνων κροτεῖτε.
Δόμος ὡς πόλος φαάνθη,
ἀκροβλαςοχρυσομόρφους

Τανύερνος αὖθις ὄρπηξ
φορέει γένει λυρῶδει
λιγυρὸν περικροτοῦντα
80 ἀπὸ χρυσέων πετήλων.
Ὑπὲ τὴν μέσην δὲ λάμπει
ὑδάτων ἐν ὀκτακόγχῳ
πολύθερμον οἶδμα ῥεῦμα,
ἄκος οὐ μικρὸν νοσοῦσιν.
85 Πῶλος ὁ κυκλοφόρος γῆθ', ὅτι Λέων
ἄτροπα φωτοφόρων νήματα δέρκει.
Φοβερὸν θέαμα, φίλοι,
γρυπὸς ἆσθμα νάμα βάλλει
πυριλαμπὲς, ἐκφοβῶν περ
90 βροτέην φύσιν παρόντων.
Χάριν ἀπλέτου δ' ὑγείας
πολύλουτρον ἔσχε κάλλος,
μερόπων νόσους ἀλεύων,
δυνάμεις ἐπιβραβεύων
95 Ψεκάδων ἀφ' ὑγροθέρμων,
μελέων τόνος παρέλκων,
παλίνορσον εὗρε ῥῶσιν
μακρὸν εἰς χρόνον νεάζων.
Μεδέων ῥητορίης ἦλθεν ἐς ἄκρον,
100 ἀτέχνων ὦ λογίων φεύγεται πλάσται.

V.

Εἰς τὴν Αὐγοῦσταν Ἑλένην Κωνσταντίνου
τοῦ νέου σύζυγον.

Ἡδύκομον, ῥοδόχρουν, χρύσεον ἄνθος,
παρθενόφρωνα μέλη δέχνυσο ταῦτα.

'Απ' ἐμῶν δόμων κατέσχον
λύραν εὐςόχως λαλοῦσαν,
5 δροσερὰν κόρην νοήσας
ὑπὸ παιςάδος γλυκεῖαν.
Δαιδαλέους θαλάμους ἠδ' ὑμεναίους
νυμφιδίους ὁρόω καὶ ῥόδα ῥαίνω.
Δότε μοι ῥόδον φορῆσαι,
10 δότε μοι ναῦλαν δονῆσαι,
ἄφες ὡς θέλω χορεύσω,
ἄφες ὡς θέλω κρατήσω.
'Αμαράντους ςεφάνους πλέξατε πάντες,
ὀργανόφωνον ἔπος μέλψατε κοῦροι.
15 'Εθέλω, θέλω χορεύειν,
ἐθέλω μέλη λυγίζειν,
γαμικὸν μέλος προςᾴδειν
ἵνα πᾶς βλέπων συνᾴδῃ.
Εἴςιθι, βαῖνε, κρότει, χαῖρε χορεῖα,
20 χρυσοφόροις θαλάμοις ἀμφιπολοῦσα.
Γλυκερὴν ἐφευρὼν ἄρτι
φιλόμολπον ᾧδε τάξιν,
διὸ καὶ κλάδους γελῶντας
κατέχων ; τρίχας τινάσσω.
25 'Επέων ἡδυτάτων ἴδμονες ἄνδρες,
τὰ ποσίκρουςα μέλη ῥυθμονομεῖτε.
Κεφαλὴν ῥόδοις ἀνάψας,
λύραν 'Ορφέως κροτήσας,
στεφάνοις ἄνακτα βάλλων
30 ὅτι καλὸν ἐςτιν ἔρνος.
Νεκταρέαις ἐνίοις ςέψατε νύμφην,
ἐρατὴν νῦν 'Ελένην χάρμα τεκόντων.
Βλέπε τοῦ ῥόδου τὸ κέντρον,

25 ἵνα τὸν σοφὸν προσείπῃ
λιγυραῖς φάραγξι κύκνος.
Κρατέων, Ὅμηρε, μύθων,
ἐπέων δὲ Μοῦσα, τέχνη
σοφίης ἄνακτα μέλψον,
30 ὅτι σὸν πέφυκεν ἄνθος.
Στέφανον φέρουσιν ἄνθος,
Χάριτες λόγοις γελῶσιν.
Θρασὺς ὡς νέος προῆλθον
νόον Ὀρφέως λιγαίνων,
35 Φαέθοντι φῶς κομίζων,
ὅτε σοὶ λόγους κομίζω.
Δότε μοι κρότους τὸ θάρσος,
ἀφόβως θέλω χορεύειν,
ἵνα τὸν λόγων κρατοῦντα
40 λογικοῖς μέλεσσι μέλψω.
Ὅτε σὸν πάρεστιν ἦμαρ
λογικαὶ πάρεισι Μοῦσαι,
στέφος ἐκ λόγων κρατοῦσαι,
λογικοὺς στέφουσι πάντας.
45 Λογικὴν πᾶσαν ἔχεις, ἄφθονε νίκην,
φθονερῷ ἐξελάσας εὔστοχα βάλλων.
Δότε μοι, φίλοι, τὸ θάρσος,
ὁ λόγων ἔρως γὰρ ἄρτι
κραδίην ἐμὴν προσεῖπε
50 σοφίης φίλον γεραίρειν.
Μέλος Ὀρφέως με βάλλει,
τάχα μητέρος τὸ γράμμα,
ἅμα καὶ σοφοῦ λιγαίνον
λογικὴν λύρην τινάσσει.
55 Φαέθων ὁδοὺς σελήνης

ποθέει τὰ νῦν ὀδεύειν,
Φαέθοντα γὰρ δοκεύει
σὲ τὸν ἐν λόγοις φανέντα.
Ὁ λέγων ὅτι πρεπόντως
60 δύναμαι σοφοῦ τὸ γράμμα
λογικοῖς μέλεσσι μέλψαι,
πέλαγος λόγων περήσει.
Ἀπορῶ μὰ τὴν Ἀθήνην
ἀρετὰς σοφοῦ βοῆσαι.
65 Ἀπὸ σῶν λόγων προῆλθον,
ἵνα σοὶ τεοὺς προςάξω,
σοφίην ὅλην γεραίρων,
σοφίης μόνος γὰρ ἄρχεις.
Παφίη τὰ νῦν χορεύει,
70 ὅτι καὶ Κύπρις καλεῖται,
ὁμογράμματος γὰρ οὖσα
λογικῶς τὰ νῦν χορεύει.
Ὅθεν εἰκότως χορεύει
χρέος ἐξ ἔθους κομίζων.
* * * * * * * * *

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Ἐπιθαλάμια.

Γάμιαι πνέουσιν αὖραι,
μέλος ὀργάνων δονεῖται,
τάχα παςὸν Ἀφροδίτη
Χαρίτων πλέκουσι κῶμοι.
5 Ὁ δ' ἔρως ὁ πάντα παίζων,
ὁ γένος γένει συνάπτων
ἀπ' ἐλευθέρας φαρέτρας
βέλος ἡμέρας τινάσσει.
Ὁ γέρων πάρεςι Νεῖλος

10 μεμεθυσμένον, λαβόντες
Ἑλικῶνος εἰς τὸ μέσσον.
Ὁ δ' ἄναξ λόγων Ἀπόλλων
Ἑλικωνίδες τε Μοῦσαι,
τροχαλὸν λαβόντες Ἑρμῆν
15 κρίσιν εἰςφέρουσι τάλμῃ·
τί πάθω φίλοι; τί ῥέξω;
Κραδίη, φύγοις τὸ τάρβος,
ἔχε θάρσος εἰςδραμοῦσα,
φιλίης πνέουσι Μούσης,
20 νοερῶν λόγων κρατοῦσι,
νοεροὺς λόγους κομίζοις.
Ὁ καλὸς γέρων ὁ κύκνος,
Ζεφύρου πνέοντος, ἔγνω
λιγυρὸν μέλπος τί μέλπειν·
25 ὁ δὲ δῆμος ἐστὶν οὗτος,
γλυκερὴν χέων ἐέρσην.
Γέρανοι τρέχουσι πᾶσαι
σπόρον αὔλακος διώκειν,
φιλοτερπέως δὲ Γάζης
30 σπόρον ἤλυθεν λιγαίνειν,
ὁ δὲ δῆμος ἐστὶν οὗτος.
Δότε βάρβιτον δονήσω,
ὁ καλλίμελπος Ὀρφεὺς
σὺν ἐμοὶ μέλος λιγαίναι·
35 ὁ δὲ δῆμος ἐστὶν οὗτος,
γλυκερὴ ῥέουσα Μοῦσα.
Περί με πνέων ὁ Φοῖβος
χέλυν ἤλυθε τινάσσειν
παλάμῃ σοφῇ μελίζων,
40 ὁ δὲ δῆμος ἐστὶ Φοῖβος
νοερῆς γέμων μελίσσης.

ἸΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ΠΟΙΗΜΑ ἈΥΘΩΡΟΝ ΚΑΙ ΠΑΝΥ ἈΜΕΛΕΤΗΤΟΝ ΔΙΑ ΣΤΙΧΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΠΑΣΑΝ ΘΕΟΓΟΝΙΑΝ ἘΝ ΒΡΑΧΕΙ ΜΕΤΑ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ἘΠΙ ΤΗΝ ἼΛΙΟΝ ἈΡΙΣΤΩΝ ἙΛΛΗΝΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΤΡΩΩΝ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΕΒΑΣΤΟΚΡΑΤΟΡΙΣΣΑΝ.

Φέρε, ψυχὴ βασίλισσα, ψυχὴ φιλοςοργῦσα,
ψυχὴ λαμπρὰ, φιλόκαλε καὶ φιλοσοφωτάτη,
ἐπεί σε κατελάμπρυνε Θεὸς ταῖς ἀγλαΐαις,
ἀςέρα δείξας σε λαμπρὸν μαρμαρυγῦντα ξένως,
5 *ὑπερτερῦσαν καλλοναῖς, ἀςράπτυσαν τῷ γένει,*
καὶ πρὸς ἀξίαν τέθηκε τὴν ἄγαν ὑπερτάτην·
σὺ δὲ φαιδρύνειν θέλυσα τὸ δώρημα καὶ πλέον
τὴν καλλονὴν τὴν ἔκκριτον, τὸ γένος, τὴν ἀξίαν,
ὡς μὴ δ' ὁ μῶμος ἐφευρεῖν τὶ μωμητὸν ἰσχύσῃ,
10 *φιλεῖς τὺς λόγυς καὶ ποθεῖς ἐπεντρυφῶσα τύτοις,*
καὶ τύτοις πλέον ἐπαυχεῖς ἤπερ ταῖς τύχαις ἄλλοι,
ἤπερ ὁ Κροῖσος θησαυροῖς, καὶ Μίδας τῷ χρυσίῳ,
ἤπερ ὁ Γύγης τῇ ςροφῇ πάλαι τῦ δακτυλίυ,
ὡς φρόνημα βασίλειον ἐν λόγοις κεκτημένη·
15 *φέρε, φυτὸν χρυσόπρεμνον ἐκ ῥίζης εὐςελέχυ,*
φυτὸν ἀριπρεπέςατον, ἐριθαλὲς, ὡραῖον,
ὑψιτενὲς, ὑψίκομον, καλλίκομον εἰς ἄγαν,
σκιάζον πᾶν ἀνάκτορον, σοῖς τε φαιδρύνον κλάδοις·

V. 1. Fortasse βασιλική, aut βασίλειος, ut infra v. 22. V. 2 Alius cod. φιλολογωτάτη. V. 5. ὑπερτερῦσα .... ἀςράπτυσα. V. 16 ἐπιπρ .... ἐριθηλές.

φέρε, ψυχὴ χαρίεσσα, φιλίστορ, φιλολόγε,
20 ἐπεὶ πρὸς ἄλλοις ἐκζητεῖς, λύχνος πρὸς λόγους οὖσα,
Θεῶν τε τὸν κατάλογον καὶ γένος τῶν ἡρώων,
σὺ μὲν ἐμοὶ τὰς ἀκοὰς τὰς βασιλείους δίδου,
ἐγὼ δὲ πάντα σοι σαφῶς ἐπιδρομάδην λέξω
ἀμελετήτως, αὔθωρον καὶ καταστενωμένως·
25 εἰ δέ ποτε θελήσειας μαθεῖν καὶ πλατυτέρως,
κἀγώ σοι ταῦτα βουληθῶ μετὰ μελέτης γράφειν,
κομπάζω τολμηρότερον καὶ λέγω παῤῥησίᾳ,
ὡς οὐ δ' ἂν ἦσαν ἑκατὸν Ὅμηροι καὶ Μουσαῖοι,
Ὀρφέες καὶ Ἡσίοδοι, Ἀντίμαχοι καὶ Λῖνοι,
30 καὶ πάντες δ' ἄλλοι ποιηταὶ καὶ θεογονογράφοι,
κρεῖττον ἂν ἔγραψαν ἐμοῦ τὰ περὶ τούτων πάντα·
ἀλλ' οὐ δ' ἂν ἦσαν οἱ Θεοὶ καὶ ἥρωες ἐκεῖνοι,
τὸ γένος ἴσχυσαν αὐτῶν ὥσπερ ἐγὼ διδάξαι·
οὕτω θαῤῥῶν ἐπεύχομαι καὶ λέγω παῤῥησίᾳ,
35 σύν τε Θεῷ δεσπόζοντι, κρατοῦντι τῶν ἁπάντων,
κἂν νῦν ἀδίκων ὑπ' ἀνδρῶν, ἀθέων, ἀθεμίτων,
ἄδικον ὀδυρόμενος ἀπάνθρωπον πενίαν,
δεσμοῖς δεσμῶσαι σιωπῆς τὴν λαλιστέραν γλῶσσαν,
καὶ παντελῶς ἂν ἄφωνος ἐκ τούτων ἐγενόμην,
40 εἰ μήπου σὺ διέῤῥηξας δεσμὰ τῆς ἀφωνίας,
θερμῷ φαρμάκῳ τῷ χρυσῷ θάλπουσα τὴν πενίαν,
ὑφ' ἧς τὰ κατατείνοντα νεῦρα περὶ τὴν γλῶτταν
καταψυχθέντα περισσῶς καὶ τὴν φωνὴν ἐπεῖχον,
δεινῶς ἐς τὸν ἐγκέφαλον ἠλίθιον ἐποίουν·
45 ἃ σὺ καλῶς ἐνθάλπουσα τοῖς τρόποις, οἷσπερ εἶπον,
δίδως μικρόν τι με λαλεῖν, μὴ δὲ ἠλιωθῆναι·
καὶ δὴ λοιπὸν πετάσασα τὰς ἀκοάς σου πρόσχες,

V. 23. ἐπιδρομάδην. V. 36. ἀνθρώπων ἀθεμ.... V. 38. λαλιστάτην. V. 43. ἠλιθιᾶν.

πλὴν μυθικῶς σοι λέξομεν, ἐδ᾽ ἠλληγορημένως.

Τίνες Θεοὶ πρῶτοι καὶ τὸ γένος αὐτῶν.

Θεὲς μὲν πρώτες λέγεσιν οἱ πάλαι μυθογράφοι
50 τὸν Οὐρανόν τε καὶ τὴν Γῆν· σχεῖν δὲ καὶ παῖδας τέτες
Τιτᾶνας ἑκατόγχειρας, καὶ Κύκλωπας σὺν τέτοις,
καὶ θυγατέρας σὺν αὐτοῖς ἑπτὰ κατὰ τὸ μέτρον,
πάντας ἐννεακαίδεκα· καὶ μάθε τέτων κλήσεις·
πρῶτος υἱὸς Ὠκεανός· δεύτερος ἦν ὁ Κοῖος·
55 Κριὸς τρίτος, καὶ τέταρτος σὺν τέτοις Ὑπερίων·
Ἰαπετὸς ἦν ἐπ᾽ αὐτοῖς πέμπτος υἱὸς ἐκείνε·
Θείας δὲ τέτοις ἕκτος παῖς· ἕβδομος Εὐρυβίη·
Ῥέα καὶ Θέμις σὺν αὐτοῖς, δεκάτη Μνημοσύνη·
ἑνδέκατος ἡ Φοίβη δε· Τηθύς δε δωδεκάτη·
60 ὁ Κρόνος τρισκαιδέκατος καὶ μετὰ τέτων πάλιν,
(Κυκλώπων ὀνόματα Οὐρανῦ καὶ Γῆς παίδων)
τὲς τρεῖς γεννῶσι Κύκλωπας τὴν φύσιν μονοφθάλμες,
πρὸς ἕνα μόνον ὀφθαλμὸν ἔχοντας τοῖς μετώποις,
τὸν Βρόντην, τὸν Στερόπην τε, σὺν τέτοις καὶ τὸν Ἄργην·
τὲς τρεῖς τὲς ἑκατόγχειρας γεννῶσι τε σὺν τέτοις
65 τὸν Κόττον, τὸν Βριάρεων, τὸν Γύγην τε τὸν μέγαν,
ἕκαστον τέτων ἑκατὸν τὰς χεῖρας κεκτημένον,
γαστέρας τε πεντήκοντα καὶ κεφαλὰς ὁμοίως·
τέτες ἐννεακαίδεκα τὲς παῖδας, ὥσπερ εἶπον,
ἡ Γῆ γεννᾷ καὶ Οὐρανὸς ἀλλήλοις συναφθέντες·
70 ὡς δ᾽ ἦν ὠμὸς ὁ Οὐρανός, πατὴρ πικρὸς τὴν φύσιν,
τέτες τὲς παῖδας ἔκρυπτε τῆς Γῆς μητρὸς λαγόσι,
μὴ θέλων τέτες κατιδεῖν φωτὸς λαμπτηρεχίαν·
ἀγανακτήσαντες δεινῶς οἱ παῖδες τε καὶ μήτηρ,
δρέπανον κατεσκεύασαν· συνέθεντο δὲ λόγες,
75 ὡς ὅταν Οὐρανὸς ἔλθῃ τῇ Γῇ μιγῆναι θέλων,
τὰ παιδογόνα μόρια τέτε τεμεῖν· ἐν τέτῳ

καὶ δὴ κατῆλθεν Οὐρανὸς τῇ Γῇ μιγῆναι χρῄζων,
ὁ Κρόνος δὲ τὰ μόρια τούτου τεμὼν δρεπάνῳ,
τινάξας εἰς τὸ πέλαγος ἔῤῥιψε τῆς θαλάσσης.

Περὶ Ἐριννύων καὶ Τελχίνων.

80 Ἐκ δὲ τοῦ καταῤῥέοντος αἵματος τῶν μορίων,
ἐν μὲν τῇ γῇ γεγόνασι τρεῖς Ἐριννύες πρῶτον,
ἡ Τισιφόνη, Μέγαιρα, καὶ Ἀληκτὼ σὺν τούτοις·
καὶ σὺν αὐταῖς οἱ τέσσαρες ὀνομαστοὶ Τελχῖνες
Ἀκταῖος, Μεγαλήσιος, Ὁρμενός τε καὶ Λύκος·
85 οὓς Βακχυλίδης μέν φησι Νεμέσεως, Ταρτάρου,
ἄλλοι τινές δε λέγουσι τῆς Γῆς τε καὶ τοῦ Πόντου,
οἵπερ Στυγὸς τῷ ὕδατι ῥαίνοντες γῆν ἠκάρπουν.

Περὶ Γιγάντων καὶ πόσοι εἰσίν.

Καὶ Γίγαντες ὡς ἑκατὸν γεγόνασιν ἐκ τούτων,
ὧνπερ τοὺς κρείττους λέξομεν, τοὺς δ' ἄλλους ἐατέον·
90 Ἀλκυονεὺς, Ἐγκέλαδος, Βρίμης καὶ Πορφυρίων,
Ὦτος καὶ Μίμας σὺν αὐτοῖς, σὺν τούτοις Ἐφιάλτης,
Τυφὼν ὁμοῦ καὶ Παλλαντεὺς, Αἰγεὺς σὺν Ἱππολύτῳ,
Εὐρύβατος καὶ Ἄσβολος, Νηρεὺς ὁμοῦ καὶ Τρίτων·
Ἀργεῖος, Μῶλος, Μηκιστεὺς, Ἀνταῖος καὶ Πανόπτης,
95 Εὔτλης, Καινεύς τε καὶ Πηλεὺς, Ἀγχίλαος, Μουσαῖος,
Αἰγαίων, Γλαῦκος καὶ Ἀλκεὺς, Κλυτίος τε καὶ Βώτης,
Ἀλάστωρ, Ὑπερείδης τε καὶ Λάδωρ, Ἀγαμήστωρ,
οὗτοι μὲν παῖδες αἵματος τῶν Οὐρανοῦ μορίων.

Περὶ Μελίων Νυμφῶν.

Ὁμοίως δὲ τοῖς Γίγασιν ἐκ τῶν ῥανίδων τούτων,
100 καὶ Νύμφαι δὴ γεγόνασιν, ἃς λέγουσι Μελίας.
Ἑλίκη, Κυνοσοῦρα τε, Ἀρέθουσα καὶ Ἴδη,
Κρόμνη, Κρηθὼ καὶ Κελαινὼ, Ἀδράστη τε καὶ Γλαύκη·

V. 95. Ἄτλης pro Εὔτλης. V. 96. Ταλκεὶς pro Ἀλκεύς.

καὶ σὺν αὐταῖς Φιλέη τε, Φιλίστη σὺν Δωρίδι·
ὗτοι μὲν παῖδες Οὐρανȣ̃ τοιȣ́τως γεννηθέντες
105 ἐκ τῶν σταγόνων τῶν εἰς γῆν τῶν ἐκ μορίων τȣ́τȣ.

Περὶ Ἀφροδίτης καὶ Ἔρωτος.

Ὡς δὲ τὰ τȣ́τȣ μόρια προσέπλει τῇ θαλάσσῃ
ἀφρὸν ἐκ τῆς κινήσεως ἐσώρευσαν ἀρκȣ̃ντα,
ἐξ ȣ̃περ πάλιν τȣ̃ ἀφρȣ̃ γέγονεν Ἀφροδίτη,
ὡραῖα καὶ νεάζȣσα, κατόπιν ταύτης Ἔρως·
110 τȣ̃το μὲν γένος Οὐρανȣ̃ καὶ Γῆς τυγχάνει σύμπαν.

Γένος τȣ̃ Χάους.

Ἐπεὶ δὲ πρῶτον τȣ̃ παντὸς καὶ πρὸ τῆς Γῆς ἦν Χάος,
καὶ Πόντος κυματȣ́μενος, λέξω καὶ παῖδας τȣ́των·
τὸ Χάος Ἔρεβος γεννᾷ, Νύκτα καὶ τὸν Αἰθέρα,
καὶ τὴν Ἡμέραν σὺν αὐτοῖς· ȣ̃τοι τȣ̃ Χαȣ́ς παῖδες·
115 ἡ Νὺξ γεννᾷ τὸν Θάνατον, Ὕπνον, Ὀνείρους, Μῶμον,
Κλωθὼ, Λάχεσιν, Ἄτροπον, ἅσπερ καλȣ̃σι Μοίρας,

(Περὶ Ἑσπερίδων)

τὰς Ἑσπερίδας σὺν αὐτοῖς ἑτέρας θεὰς πάλιν
Ἑσπέραν καὶ Ἐρείθυιαν, καὶ Αἴθουσαν καὶ Αἴγλην·
κατὰ δὲ τὸν Ἡσίοδον αἱ Ἑσπερίδες αὗται,
120 Ἀπάτη καὶ Φιλότης τε καὶ Νέμεσις καὶ Ἔρις·
Ἔρις γεννᾷ τὰς Μάχας δε, τὰς Λύπας καὶ τȣ̀ς Φόνους,
Λήθην καὶ Πόνον καὶ Λιμὸν, σὺν τȣ́τοις καὶ τȣ̀ς Ὅρκους·
αὕτη σειρὰ τῆς γενεᾶς Χάους, Νυκτὸς, Ἐρίδων.

Γένος Πόντου.

Τȣ̃ Πόντου τȣ̃ συγχρόνου δὲ τȣ̃ Χάους μάθε γένος·
125 ὁ Πόντος πάλιν συμμιγεὶς τῇ Γῇ γεννᾷ Νηρέα,
καὶ Θαύμαντα καὶ Φόρκυνα, Κητώ τε θυγατέρα.

Γένος Νηρέως· περὶ Ἔριδος καὶ Ἁρπυίων
καὶ τίνα τȣ́των ὀνόματα.

Ὁ δὲ Νηρεὺς Ὠκεανȣ̃ γήμας Δωρίδα παῖδα

πάσας πεντήκοντα γεννᾷ παῖδας τὰς Νηρηΐδας,
ὧν τὰς πολλὰς ἐάσομεν, λέξομεν δὲ τὰς κρείττους·
130 αὗται δ' εἰσὶ μὲν τέσσαρες, γνώριμοι δὲ τοῖς πᾶσι,
ἡ Ἀμφιτρίτη, Θέτις τε, Γαλάθεια, Ψαμάθη·
ὁ τοῦ Νηρέως ἀδελφὸς τούτου δὲ πάλιν Θαύμας
γήμας Ἠλέκτραν καὶ αὐτὸς Ὠκεανίδα κόρην,
πρῶτον γεννᾷ τὴν Ἔριδα, σὺν ταύτῃ τὰς Ἁρπυίας,
135 ὧν κλῆσις ἔστιν Ἀελλὼ μετὰ τῆς Ὠκυπέτης·
ὁ τρίτος τούτων ἀδελφὸς, τὸν Φόρκυνά σοι λέγω,
Λητοῖ μιγεὶς τῇ ἀδελφῇ γεννᾷ μὲν τὰς Φορκύδας,
τὴν Ἐνυὼ, καὶ Πεφριδὼ, γεννᾷ καὶ τὰς Γοργόνας
Σθενὼ καὶ Εὐρυάλειαν, τὴν Μέδουσαν τε τρίτην,
140 ξένον τι γέρας καὶ κενὸν οὔσας τὰς πέντε κόρας·
εἷς γὰρ ὑπῆρχεν ὀφθαλμὸς ταῖς ἀδελφαῖς ταῖς δύο,
τῇ Πεφριδοῖ καὶ Ἐνυοῖ, καὶ ταῖς Γοργόσιν ἄλλος,
ἑτέρα παρ' ἑτέρας δὲ τὸν ὀφθαλμὸν λαβοῦσα,
ἔβλεπεν ὅταν ἤθελε καὶ πάλιν ἀπεδίδου,
145 κυκλοειδεῖς, μονόδοντες πλὴν ἦσαν αἱ Φορκύδες.

Περὶ Γοργόνων. τίνας γεννᾷ
ἡ Γοργὼν ἡ Μέδουσα.

Αἱ δὲ Γοργόνες πτερωταὶ καὶ δρακοντοτριχοῦσαι,
ὧν ἡ Γοργὼν ἡ Μέδουσα τὴν κεφαλὴν τμηθεῖσα
ἐκ τοῦ Περσέως, τοῦ Διὸς υἱοῦ καὶ τῆς Δανάης,
ὡς ὕστερον πλατύτερον ἐροῦμεν περὶ τούτων,
150 Χρυσάορα καὶ Πήγασον ἐκ τοῦ τραχήλου τίκτει,
ἄνθρωπον τὸν Χρυσάορα, χρυσοῦν κρατοῦντα ξίφος,
τὸν ἵππον δὲ τὸν Πήγασον, ἵππον ἐπτερωμένον·
ἄνθρωπον δὲ τρικέφαλον γεννᾷ τὸν Γηρυόνην·
ὁ τῆς Μεδούσης οὗτος παῖς, ὃν εἶπον, ὁ Χρυσάωρ,

V. 139. Μενὼ .... Μένδρυσιν.

155 ἐκ θυγατρὸς Ὠκεανοῦ τῆς Καλλιρρόης λέγω,
ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε, φημὶ τὸν Γηρυόνην·
σὺν δὲ Φορκύσι δὲ λοιπὸν καὶ ταῖς τρισσαῖς Γοργόσι
γεννῶσι καὶ τὴν Ἔχιδναν ὁ Φόρκυς, ἡ Κητώ τε,
ὄφιν τε τὸν φυλάσσοντα τὰ χρύσεα τὰ μῆλα·
160 τὸν δὲ ἑκατογκέφαλον τὸν Γίγαντα Τυφῶνα
Ἔχιδνα σχοῦσα σύνευνον ἐν τοῖς ἐρήμοις τόποις,
Ὄρθρον γεννᾷ μὲν πρώτιστον τὸν Γηρυόνου κύνα,
καὶ δεύτερον τὸν Κέρβερον, τὸν Ἅδου πάλιν κύνα
τὸν πεντηκοντακέφαλον, τὴν Ὕδραν τὲ σὺν τούτῳ.

Περὶ τῆς Ὕδρας καὶ Χιμαίρας.

165 Τὴν πεντηκοντακέφαλον ὁμοίως τῷ Κερβέρῳ
Ὕδραν γεννᾷ, τὴν Χίμαιραν τρικέφαλον θηρίον,
τὴν ἐμπροσθίαν κεφαλὴν λέοντος κεκτημένην,
τὴν ὀπισθέαν δράκοντος, αἰγὸς τὴν μεσαιτάτην·
ἡ Χίμαιρα δ' ἐγέννησεν τὴν Σφίγγα τὴν Θηβαίαν,
170 καὶ λέοντα τὸν ἄτρωτον ἐκεῖνον τῆς Νεμέας,
ὃν Ἡρακλῆς συνέθλασε χερσὶ γυμναῖς καὶ μόναις·

Περὶ τῆς Σφιγγός.

Καὶ τῆς Σφιγγὸς δὲ μάνθανε τὴν φύσιν, εἴπερ θέλεις·
ἄνω μὲν οὖν αὕτη γυνή· κάτω θηρίον λέων·
πτέρυγας εἶχεν ἀετοῦ· τοὺς ὄνυχας γρυπός δε·
175 τὰ περὶ τούτων δὲ λοιπὸν ὁπότε δέον μάθῃς
ποῦ τε καὶ πῶς τεθνήκασι καὶ μᾶλλον παρὰ τίνων·
ἤ δε καὶ πάλιν μάνθανε λοιπὸν τὰς οὐρανίδας.

Ἀνακεφαλαίωσις πάλιν τοῦ γένους
τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς.

Ὠκεανὸς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ Γῆς υἱὸς ὁ πρῶτος,
γήμας Τηθὺν τὴν ἀδελφὴν τάδε γεννᾷ τὰ τέκνα·

CC. v. 160. τὸν δ' ἑκατοντακέφαλον, ut infra V. 286.

πάσας πεντήκοντα γεννᾷ παῖδας τὰς Νηρηΐδας,
ὧν τὰς πολλὰς ἐάσομεν, λέξομεν δὲ τὰς κρείττους·
130 αὗται δ' εἰσὶ μὲν τέσσαρες, γνώριμοι δὲ τοῖς πᾶσι,
ἡ Ἀμφιτρίτη, Θέτις τε, Γαλάθεια, Ψαμάθη·
ὁ τῦ Νηρέως ἀδελφὸς τέτου δὲ πάλιν Θαύμας
γήμας Ἠλέκτραν καὶ αὐτὸς Ὠκεανίδα κόρην,
πρῶτον γεννᾷ τὴν Ἔριδα, σὺν ταύτῃ τὰς Ἁρπυίας,
135 ὧν κλῆσις ἔςιν Ἀελλὼ μετὰ τῆς Ὠκυπέτης·
ὁ τρίτος τέτων ἀδελφὸς, τὸν Φόρκυνά σοι λέγω,
Κητοῖ μιγεὶς τῇ ἀδελφῇ γεννᾷ μὲν τὰς Φορκύδας,
τὴν Ἐνυὼ, καὶ Πεφριδὼ, γεννᾷ καὶ τὰς Γοργόνας
Σθενὼ καὶ Εὐρυάλειαν, τὴν Μέδουσαν τε τρίτην,
140 ξένον τι γέρας καὶ κενὸν ἔσας τὰς πέντε κόρας·
εἷς γὰρ ὑπῆρχεν ὀφθαλμὸς ταῖς ἀδελφαῖς ταῖς δύο,
τῇ Πεφριδοῖ καὶ Ἐνυοῖ, καὶ ταῖς Γοργόσιν ἄλλος,
ἑτέρα παρ' ἑτέρας δὲ τὸν ὀφθαλμὸν λαβῦσα,
ἔβλεπεν ὅταν ἤθελε καὶ πάλιν ἀπεδίδου,
145 κυκλωπιδεῖς, μονόδοντες πλὴν ἦσαν αἱ Φορκύδες·

Περὶ Γοργόνων. τίνας γεννᾷ
ἡ [illegible] ἡ Μέδουσα.
Αἱ δὲ Γοργό[illegible] καὶ δρακοντοτριχ[illegible]
ὧν ἡ Γοργὼν [illegible]ουσα τὴν κεφαλὴν τμηθεῖσα
ἐκ τῦ Περσ[illegible] ὑιῦ καὶ τῆς Δανάης·
ὡς ὕςερον [illegible] ἐροῦμεν περὶ τέτων,
150 Χρυσάορα [illegible] ἐκ τῦ τραχήλου [illegible]
ἄνθρωπον [illegible] χρυσῦν [illegible]

πάσας πεντήκοντα γεννᾷ παῖδας τὰς Νηρηΐδας,
ὧν τὰς πολλὰς ἐάσομεν, λέξομεν δὲ τὰς κρείττους·
130 αὗται δ' εἰσὶ μὲν τέσσαρες, γνώριμαι δὲ τοῖς πᾶσι,
ἡ Ἀμφιτρίτη, Θέτις τε, Γαλάθεια, Ψαμάθη·
ὁ τȣ Νηρέως ἀδελφὸς τȣτου δὲ πάλιν Θαύμας
γήμας Ἠλέκτραν καὶ αὐτὸς Ὠκεανίδα κόρην,
πρῶτον γεννᾷ τὴν Ἔριδα, σὺν ταύτῃ τὰς Ἁρπυίας,
135 ὧν κλῆσις ἐστιν Ἀελλὼ μετὰ τῆς Ὠκυπέτης·
ὁ τρίτος τȣτων ἀδελφὸς, τὸν Φόρκυνά σοι λέγω,
Λητοῖ μιγεὶς τῇ ἀδελφῇ γεννᾷ μὲν τὰς Φορκύδας,
τὴν Ἐνυὼ, καὶ Πεφριδὼ, γεννᾷ καὶ τὰς Γοργόνας
Σθενὼ καὶ Εὐρυάλειαν, τὴν Μέδουσαν τὲ τρίτην,
140 ξένον τι γέρας καὶ κενὸν ȣσας τὰς πέντε κόρας·
εἷς γὰρ ὑπῆρχεν ὀφθαλμὸς ταῖς ἀδελφαῖς ταῖς δύο,
τῇ Πεφριδοῖ καὶ Ἐνυοῖ, καὶ ταῖς Γοργόσιν ἄλλος,
ἑτέρα παρ' ἑτέρας δὲ τὸν ὀφθαλμὸν λαβȣσα,
ἔβλεπεν ὅταν ἤθελε καὶ πάλιν ἀπεδίδου,
145 κυκλοειδεῖς, μονόδοντες πλὴν ἦσαν αἱ Φορκύδες.

Περὶ Γοργόνων. τίνας γεννᾷ
ἡ Γοργὼν ἡ Μέδουσα.

Αἱ δὲ Γοργόνες πτερωταὶ καὶ δρακοντοτριχȣσαι,
ὧν ἡ [illegible] ἡ Μέδουσα τὴν κεφαλὴν τμηθεῖσα
ἐκ [illegible], τȣ Διὸς υἱȣ καὶ τῆς Δανάης,
ὡ[illegible]σον ἐρȣμεν περὶ τȣτων,
[illegible]σον ἐκ τȣ τραχήλου τίκτει,
[illegible]κορα, χρυσȣν κρατȣντα ξίφος,
[illegible] Πήγασον, ἵππον ἐπτερωμένον·
[illegible]φαλον γεννᾷ τὸν Γηρυόνην·
[illegible]τος παῖς, ὃν εἶπον, ὁ Χρυσάωρ,

[illegible] . . . . Μένδρυσιν.

155 ἐκ θυγατρὸς Ὠκεανοῦ τῆς Καλλιῤῥόης λέγω,
ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε, φημὶ τὸν Γηρυόνην·
σὺν δὲ Φορκύσι δὲ λοιπὸν καὶ ταῖς τρισσαῖς Γοργόσι
γεννῶσι καὶ τὴν Ἔχιδναν ὁ Φόρκυς, ἡ Κητώ τε,
ὄφιν τε τὸν φυλάσσοντα τὰ χρύσεα τὰ μῆλα·
160 τὸν δὲ ἑκατογκέφαλον τὸν Γίγαντα Τυφῶνα
Ἔχιδνα σχοῦσα σύνευνον ἐν τοῖς ἐρήμοις τόποις,
Ὄρθρον γεννᾷ μὲν πρώτιστον τὸν Γηρυόνου κύνα,
καὶ δεύτερον τὸν Κέρβερον, τὸν Ἅδου πάλιν κύνα
τὸν πεντηκοντακέφαλον, τὴν Ὕδραν τε σὺν τούτῳ.

Περὶ τῆς Ὕδρας καὶ Χιμαίρας.

165 Τὴν πεντηκοντακέφαλον ὁμοίως τῷ Κερβέρῳ
Ὕδραν γεννᾷ, τὴν Χίμαιραν τρικέφαλον θηρίον,
τὴν ἐμπροσθέαν κεφαλὴν λέοντος κεκτημένην,
τὴν ὀπισθέαν δράκοντος, αἰγὸς τὴν μεσαιτάτην·
ἡ Χίμαιρα δ' ἐγέννησεν τὴν Σφίγγα τὴν Θηβαίαν,
170 καὶ λέοντα τὸν ἄτρωτον ἐκεῖνον τῆς Νεμέας,
ὃν Ἡρακλῆς συνέθλασε χερσὶ γυμναῖς καὶ μόναις·

Περὶ τῆς Σφιγγός.

Καὶ τῆς Σφιγγὸς δὲ μάνθανε τὴν φύσιν, εἴπερ θέλεις·
ἄνω μὲν ἦν αὕτη γυνή· κάτω θηρίον λέων·
πτέρυγας εἶχεν ἀετοῦ· τοὺς ὄνυχας γρυπός δε·
175 τὰ περὶ τούτων δὲ λοιπὸν ὁπότε δέον μάθῃς
πῶς τε καὶ πῶς τεθνήκασι καὶ μᾶλλον παρὰ τίνων·
ἤδε καὶ πάλιν μάνθανε λοιπὸν τὰς Οὐρανίδας.

Ἀνακεφαλαίωσις πάλιν τοῦ γένους
τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς.

Ὠκεανὸς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ Γῆς υἱὸς ὁ πρῶτος,
γήμας Τηθὺν τὴν ἀδελφὴν τάδε γεννᾷ τὰ τέκνα·

CC. v. 160. τὸν δ' ἑκατοντακέφαλον, ut infra V. 286.

πάσας πεντήκοντα γεννᾷ παῖδας τὰς Νηρηΐδας,
ὧν τὰς πολλὰς ἐάσομεν, λέξομεν δὲ τὰς κρείττους·
130 αὗται δ' εἰσὶ μὲν τέσσαρες, γνώριμοι δὲ τοῖς πᾶσι,
ἡ Ἀμφιτρίτη, Θέτις τε, Γαλάθεια, Ψαμάθη·
ὁ τῦ Νηρέως ἀδελφὸς τύτου δὲ πάλιν Θαύμας
γήμας Ἠλέκτραν καὶ αὐτὸς Ὠκεανίδα κόρην,
πρῶτον γεννᾷ τὴν Ἔριδα, σὺν ταύτῃ τὰς Ἁρπυίας,
135 ὧν κλῆσις ἐστιν Ἀελλὼ μετὰ τῆς Ὠκυπέτης·
ὁ τρίτος τύτων ἀδελφὸς, τὸν Φόρκυνά σοι λέγω,
Λητοῖ μιγεὶς τῇ ἀδελφῇ γεννᾷ μὲν τὰς Φορκύδας,
τὴν Ἐνυὼ, καὶ Πεφριδὼ, γεννᾷ καὶ τὰς Γοργόνας
Σθενὼ καὶ Εὐρυάλειαν, τὴν Μέδουσαν τὲ τρίτην,
140 ξένον τι γέρας καὶ κενὸν ὔσας τὰς πέντε κόρας·
εἷς γὰρ ὑπῆρχεν ὀφθαλμὸς ταῖς ἀδελφαῖς ταῖς δύο,
τῇ Πεφριδοῖ καὶ Ἐνυοῖ, καὶ ταῖς Γοργόσιν ἄλλος,
ἑτέρα παρ' ἑτέρας δὲ τὸν ὀφθαλμὸν λαβῦσα,
ἔβλεπεν ὅταν ἤθελε καὶ πάλιν ἀπεδίδου,
145 κυκλοειδεῖς, μονόδοντες πλὴν ἦσαν αἱ Φορκύδες.

Περὶ Γοργόνων. τίνας γεννᾷ
ἡ Γοργὼν ἡ Μέδουσα.

Αἱ δὲ Γοργόνες πτερωταὶ καὶ δρακοντοτριχῦσαι,
ὧν ἡ Γοργὼν ἡ Μέδουσα τὴν κεφαλὴν τμηθεῖσα
ἐκ τῦ Περσέως, τῦ Διὸς υἱῦ καὶ τῆς Δανάης,
ὡς ὕστερον πλατύτερον ἐρῦμεν περὶ τύτων,
150 Χρυσάορα καὶ Πήγασον ἐκ τῦ τραχήλου τίκτει,
ἄνθρωπον τὸν Χρυσάορα, χρυσῦν κρατῦντα ξίφος,
τὸν ἵππον δὲ τὸν Πήγασον, ἵππον ἐπτερωμένον·
ἄνθρωπον δὲ τρικέφαλον γεννᾷ τὸν Γηρυόνην·
ὁ τῆς Μεδύσης ὗτος παῖς, ὃν εἶπον, ὁ Χρυσάωρ,

V. 139. Μενὼ . . . . Μένδρυσιν.

155 ἐκ θυγατρὸς Ὠκεανοῦ τῆς Καλλιῤῥόης λέγω,
ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε, φημὶ τὸν Γηρυόνην·
σὺν δὲ Φορκύσι δὲ λοιπὸν καὶ ταῖς τρισσαῖς Γοργόσι
γεννῶσι καὶ τὴν Ἔχιδναν ὁ Φόρκυς, ἡ Κητώ τε,
ὄφιν τε τὸν φυλάσσοντα τὰ χρύσεα τὰ μῆλα·
160 τὸν δὲ ἑκατογκέφαλον τὸν Γίγαντα Τυφῶνα
Ἔχιδνα σχοῦσα σύνευνον ἐν τοῖς ἐρήμοις τόποις,
Ὄρθρον γεννᾷ μὲν πρώτιστον τὸν Γηρυόνου κύνα,
καὶ δεύτερον τὸν Κέρβερον, τὸν Ἅδου πάλιν κύνα
τὸν πεντηκοντακέφαλον, τὴν Ὕδραν τε σὺν τούτῳ.

Περὶ τῆς Ὕδρας καὶ Χιμαίρας.

165 Τὴν πεντηκοντακέφαλον ὁμοίως τῷ Κερβέρῳ
Ὕδραν γεννᾷ, τὴν Χίμαιραν τρικέφαλον θηρίον,
τὴν ἐμπροσθέαν κεφαλὴν λέοντος κεκτημένην,
τὴν ὀπισθέαν δράκοντος, αἰγὸς τὴν μεσαιτάτην·
ἡ Χίμαιρα δ' ἐγέννησεν τὴν Σφίγγα τὴν Θηβαίαν,
170 καὶ λέοντα τὸν ἄτρωτον ἐκεῖνον τῆς Νεμέας,
ὃν Ἡρακλῆς συνέθλασε χερσὶ γυμναῖς καὶ μόναις·

Περὶ τῆς Σφιγγός.

Καὶ τῆς Σφιγγὸς δὲ μάνθανε τὴν φύσιν, εἴπερ θέλεις·
ἄνω μὲν οὖν αὕτη γυνή· κάτω θηρίον λέων·
πτέρυγας εἶχεν ἀετοῦ· τοὺς ὄνυχας γρυπός δε·
175 τὰ περὶ τούτων δὲ λοιπὸν ὁπότε δέον μάθῃς
ποῦ τε καὶ πῶς τεθνήκασι καὶ μᾶλλον παρὰ τίνων·
ἢ δὲ καὶ πάλιν μάνθανε λοιπὸν τὰς ἐρανίδας.

Ἀνακεφαλαίωσις πάλιν τοῦ γένους
τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς.

Ὠκεανὸς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ Γῆς υἱὸς ὁ πρῶτος,
γήμας Τηθὺν τὴν ἀδελφὴν τάδε γεννᾷ τὰ τέκνα·

CC. v. 160. τὸν δ' ἑκατοντακέφαλον, ut infra V. 286.

10 μεμεθυσμένον, λαβόντες
Ἑλικῶνος εἰς τὸ μέσσον.
Ὁ δ᾽ ἄναξ λόγων Ἀπόλλων
Ἑλικωνίδες τε Μοῦσαι,
τροχαλὸν λαβόντες Ἑρμῆν
15 κρίσιν εἰςφέρουσι τόλμῃ·
τί πάθω φίλοι; τί ῥέξω;
Κραδίη, φύγοις τὸ τάρβος,
ἔχε θάρσος εἰςδραμοῦσα,
φιλίης πνέουσι Μούσης,
20 νοερῶν λόγων κρατοῦσι,
νοεροὺς λόγους κομίζοις.
Ὁ καλὸς γέρων ὁ κύκνος,
Ζεφύρου πνέοντος, ἔγνω
λιγυρὸν μέλπος τί μέλπειν·
25 ὁ δὲ δῆμος ἐςὶν οὗτος,
γλυκερὴν χέων ἐέρσην.
Γέρανοι τρέχουσι πᾶσαι
σπόρον αὔλακος διώκειν,
φιλοτερπέως δὲ Γάζης
30 σπόρον ἤλυθεν λιγαίνειν,
ὁ δὲ δῆμος ἐςὶν οὗτος.
Δότε βάρβιτον δονήσω,
ὁ καλλίμολπος Ὀρφεὺς
σὺν ἐμοὶ μέλος λιγαίνοι·
35 ὁ δὲ δῆμος ἐςὶν οὗτος,
γλυκερὴ ῥέουσα Μοῦσα.
Περί με πνέων ὁ Φοῖβος
χέλυν ἤλυθε τινάσσειν
παλάμῃ σοφῇ μελίζων,
40 ὁ δὲ δῆμος ἐςὶ Φοῖβος
νοερῆς γέμων μελίσσης.

’ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ΠΟΙΗΜΑ ’ΑΥΘΩΡΟΝ ΚΑΙ ΠΑΝΥ ’ΑΜΕΛΕΤΗΤΟΝ ΔΙΑ ΣΤΙΧΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΠΑΣΑΝ ΘΕΟΓΟΝΙΑΝ ’ΕΝ ΒΡΑΧΕΙ ΜΕΤΑ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ’ΕΠΙ ΤΗΝ ’ΙΛΙΟΝ ’ΑΡΙΣΤΩΝ ‘ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΤΡΩΩΝ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΕΒΑΣΤΟΚΡΑΤΟΡΙΣΣΑΝ.

Φέρε, ψυχὴ βασίλισσα, ψυχὴ φιλοστοργοῦσα,
ψυχὴ λαμπρὰ, φιλόκαλε καὶ φιλοσοφωτάτη,
ἐπεί σε κατελάμπρυνε Θεὸς ταῖς ἀγλαΐαις,
ἀστέρα δείξας σε λαμπρὸν μαρμαρυγοῦντα ξένως,
5 ὑπερτεροῦσαν καλλοναῖς, ἀστράπτουσαν τῷ γένει,
καὶ πρὸς ἀξίαν τέθηκε τὴν ἄγαν ὑπερτάτην·
σὺ δὲ φαιδρύνειν θέλουσα τὸ δώρημα καὶ πλέον
τὴν καλλονὴν τὴν ἔκκριτον, τὸ γένος, τὴν ἀξίαν,
ὡς μὴ δ’ ὁ μῶμος ἐφευρεῖν τὶ μωμητὸν ἰσχύσῃ,
10 φιλεῖς τοὺς λόγους καὶ ποθεῖς ἐπεντρυφῶσα τούτοις,
καὶ τούτοις πλέον ἐπαυχεῖς ἤπερ ταῖς τύχαις ἄλλοι,
ἤπερ ὁ Κροῖσος θησαυροῖς, καὶ Μίδας τῷ χρυσίῳ,
ἤπερ ὁ Γύγης τῇ στροφῇ πάλαι τοῦ δακτυλίου,
ὡς φρόνημα βασίλειον ἐν λόγοις κεκτημένη·
15 φέρε, φυτὸν χρυσόπρεμνον ἐκ ῥίζης εὐστελέχου,
φυτὸν ἀριπρεπέστατον, ἐριθαλὲς, ὡραῖον,
ὑψιτενὲς, ὑψίκομον, καλλίκομον εἰς ἄγαν,
σκιάζον πᾶν ἀνάκτορον, σοῖς τε φαιδρύνον κλάδοις·

V. 1. Fortasse βασιλική, aut βασίλειος, ut infra v. 22. V. 2 Alius cod. φιλολογωτάτη. V. 5. ὑπερτεροῦσα . . . . ἀστράπτουσα. V. 16 ἐπιπρ . . . . ἐριθηλές.

15 κυκλικῶς λάϊγγας ὄψει
μετ' ἀγαλμάτων γὰρ ἄρτι.
Ὁ φρεσὶ καὶ σοφίῃ κῦδος ἀφύσσας,
ἐσθλοπόνους καμάτους ἐκτολυπεύει.
Ἐπὶ τὰς πύλας δὲ βάντι
20 πρόδρομος μακρὸς σὲ κρύψει,
ὅθι δὴ χάρις προλάμπει
γλυφικῆς τέχνης τὸ θαῦμα.
Ζαθέων ἐκεῖ γερόντων
ἀπίδων * θέας θεάσσει, * Sic Cod.
25 ζαμενεῖς κλόνους, σφαγάς τε
πολέμων ἀγερσιθύμων.
Θολοκογχόχρυσον ἔργον
ἐν ἀποςόοις διαύλοις
ἐρατοῖς ἰδὼν, καλύψεις
30 φαέων βολὰς σαόζων.
Ὑδάτων θερμοβόλων ῥεῖθρα προχεῖται
καθαρὰ, προῖκα πόλις δεῦρο γενοῦ μοι.
Ἰδίως θέαν Γεούχου
ἐπὶ τὴν πρόκογχον ὄψει,
35 ῥοδέην φύσιν φοροῦσαν,
ξίφος ἐν χεροῖν κρατοῦσαν.
Καλύκων χάριν προπέμπει
Βασίλισσα κεῖθεν αὖθις,
γλυκερωτάτοις προσώποις
40 ῥοδέην φυὴν φοροῦσα.
Λόγος οὐ γράφει τὸ κάλλος·
φιλάδελφε, τίς σε γράψας
ἐριθηλὲς ὥςπερ ἔρνος
ἀνέθηκεν εἰςορᾶσθαι;
45 Μετὰ τὴν θέαν δὲ τήνδε,

ποταμῶν θέας χαράξας,
φοβεροςρόφοις προσώποις
μετρικοὺς ἔγραψεν αἴνους.
Δόγματα θεολόγα γράψατε, κοῦροι,
50 ζαθέων ἐκ ςομάτων ὄμβρος ἐπέςη.
Νεπόδων ἄγραν θεάσῃ
καλάμῳ, βρόχῳ τε, κύρτῳ·
ἐπὶ νῆσον αὖ ἑκάςην
ἐρατὴν τράπεζαν ὄψει.
55 Ξενοτερπὲς ἄλλο θαῦμα,
ὅτι πηγόρειθρα κάλλη
πολύμορφον εἶδος ἔσχεν
κορικὴν χάριν φοροῦντα.
Ὁ θυρῶν ψόφος δὲ τέχνῃ
60 πολύμουσον ᾆσμα πέμπει,
τὸ δ' ἔπος λέγει τὸ, δόξα
βασιλεῦ ἄναξ μεδόντων.
Παρὰ Δεσπότου ποσὶν δε
χλοεροῖς κλάδοισι νίζει,
65 μελοτραυλόφωνος ὄρνις,
λυροκαλλίμολπα τρύζων.
Ψευδαλέων ἐπέων ῥίψατε λέσχην,
τεχνικῶν νῦν λογίων δράξατο Λέων.
Ῥόος ὑδάτων ἀπείρων
70 μέλος ὀργάνων προπέμπει,
ἀφανῶς, ἄνευ κρατοῦντος,
βασιλεῖ πλέκων τὸν αἶνον.
Σοφίῃ δράκων ἀνέρπει,
ὁ λέων μέγα βρυχᾶται,
75 γέρανος δὲ σαπφειρόχρους
ἐπικλαγκάσασα τέρπει.

Τανύερνος αὖθις ὄρπηξ
φορέει γένει λυρῶδει
λιγυρὸν περικροτοῦντα
80 ἀπὸ χρυσέων πετήλων.
Ὑπὸ τὴν μέσην δὲ λάμπει
ὑδάτων ἐν ὀκτακόγχῳ
πολύθερμον οἶδμα ῥεῦμα,
ἄκος οὐ μικρὸν νοσοῦσιν.
85 Πῶλος ὁ κυκλοφόρος γῆθ', ὅτι Λέων
ἄτροπα φωτοφόρων νήματα δέρκει.
Φοβερὸν θέαμα, φίλοι,
γρυπὸς ἆσθμα νάμα βάλλει
πυριλαμπὲς, ἐκφοβῶν περ
90 βροτέην φύσιν παρόντων.
Χάριν ἀπλέτου δ' ὑγείας
πολύλουτρον ἔσχε κάλλος,
μερόπων νόσους ἀλεύων,
δυνάμεις ἐπιβραβεύων
95 Ψεκάδων ἀφ' ὑγροθέρμων,
μελέων τόνος παρέλκων,
παλίνορσον εὗρε ῥῶσιν
μακρὸν εἰς χρόνον νεάζων.
Μεδέων ῥητορίης ἦλθεν ἐς ἄκρον,
100 ἀτέχνων ὦ λογίων φεύγεται πλάσται.

V.

Εἰς τὴν Αὐγούσταν Ἑλένην Κωνσταντίνου
τοῦ νέου σύζυγον.

Ἡδύκομον, ῥοδόχρουν, χρύσεον ἄνθος,
παρθενόφρωνα μέλη δέχνυσο ταῦτα.

Ἀπ' ἐμῶν δόμων κατέσχον
λύραν εὐςόχως λαλοῦσαν,
5 δροσερὰν κόρην νοήσας
ὑπὸ παςάδος γλυκεῖαν.
Δαιδαλέους θαλάμους ἠδ' ὑμεναίους
νυμφιδίους ὁρόω καὶ ῥόδα ῥαίνω.
Δότε μοι ῥόδον φορῆσαι,
10 δότε μοι ναῦλαν δονῆσαι,
ἄφες ὡς θέλω χορεύσω,
ἄφες ὡς θέλω κροτήσω.
Ἀμαράντους ςεφάνους πλέξατε πάντες,
ὀργανόφωνον ἔπος μέλψατε κοῦροι.
15 Ἐθέλω, θέλω χορεύειν,
ἐθέλω μέλη λυγίζειν,
γαμικὸν μέλος προςᾴδειν
ἵνα πᾶς βλέπων συνᾴδῃ.
Εἴςιθι, βαῖνε, κρότει, χαῖρε χορεῖα,
20 χρυσοφόροις θαλάμοις ἀμφιπολοῦσα.
Γλυκερὴν ἐφευρὼν ἄρτι
φιλόμολπον ᾧδε τάξιν,
διὸ καὶ κλάδους γελῶντας
κατέχων, τρίχας τινάσσω.
25 Ἐπέων ἡδυτάτων ἴδμονες ἄνδρες,
τὰ ποσίκρουςα μέλη ῥυθμονομεῖτε.
Κεφαλὴν ῥόδοις ἀνάψας,
λύραν Ὀρφέως κροτήσας,
στεφάνοις ἄνακτα βάλλων
30 ὅτι καλόν ἐςιν ἔρνος.
Νεκταρέαις ἐνίοις ςέψατε νύμφην,
ἐρατὴν νῦν Ἑλένην χάρμα τεκόντων.
Βλέπε τοῦ ῥόδου τὸ κέντρον,

βλέπε τοῦ πόθου τό πλῆκτρον,
35 θέλε τὴν φλόγα δροσίζειν,
δροσερὸν πόθον φλογίζειν.
Παςάσιν ἀργυραίοις καὶ ῥοδοπλόχμοις
ἑλκεσίπεπλον, ἄναξ, δέξεο νύμφην.
Μάθε πῶς πόθος παθεῖται,
40 μάθε πῶς ἔρως ἐρᾶται,
Χαρίτων χάριν λαβοῦσα,
χάριν ἀντίδος γλυκίςην.
Ἥλιε, φωτοφόρον σύζυγον εὗρες,
χρουσόλυρον παρέχω νῦν ὅθεν ᾆσμα.
45 Ἀπαλὴν κόρην λαβών γε
ποτὶ σὰς κόμιζε κοίτας,
ὁ ἔρως ὅπως συνών σοι
νομίμους πόθους διδάξει.
Ἱμερόφωνε κόρη, ποικίλον ἄνθος,
50 κυμβαλόφωνα μέλη προςφέρω, δέχου.
Φλογέην ἔχεις τὴν φύσιν,
φλογέοις τύπηθι φίλτροις,
ἵνα σὰς φρένας γλυκαίνοις,
ἵνα πᾶν μέλος ἰαίνοις.
55 Ξυνοτερπές τι φάος πᾶσι φαάνθης,
μειλίχοθυμον ἔαρ, κάλλος ἑῷον.
Ὁ ἔρως βέλη τιταίνων,
ὁ πόθος φύσις συνάπτων,
καλύκων χάριν παρέξει
60 ῥοδοδακτύλου λοχείας.
Ξανθότριχος, ἀνθόπνους παῖς ἐφαάνθης,
τῶν χαριτοβλεφάρων ὡς ὑπερῆρθης.
Μακάρων τέκνον τοκέων·
Χαρίτων ἔχεις τὸ κάλλος,

65 ὅςτις οὐκ ἔχει σε, θαῦμα,
λιθίνας φρένας κομίζει.
Ῥοδόεις, ἱμερόεις, λευκοκρινόχρους
θαλέθων Κωνςταντῖνος νυμφίος λάμπει.

ἈΚΟΛΟΥΘΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

εἰς τὰ Βρουμάλια.

Σοφίης ἔλαμψεν ὥρη,
χρόνιοι λόγοι δονοῦνται,
ὅθεν ὡς χρόνος κελεύει
πάλιν ἐν λόγοις χορεύω.
5 Ἑλικῶνα νῦν ἀμείψας
φαέθων ἄναξ Ἀπόλλων,
Ἑλικῶνα τοῦτον ἔγνω
σοφίης φάος κομίζων.
Ἐπὶ σοὶ, σοφὴ Κυθήρη,
10 μετὰ Παλλάδος χορεύει,
ἔριδος τρόπους πατοῦσαι,
φιλίης νόμους κρατοῦσι.
Σοφὲ, γραμμάτων ἀνάσσεις,
ἔλαχες λόγων τὰ πρῶτα,
15 μετὰ γὰρ σὰν οὖν τὸ κάππα,
τότε τῶν λόγων τὸ γράμμα.
Χάριτες λόγοις γελῶσιν,
ὅτε γράμμα σὸν προλάμπει.
Φάος ἐκ λόγων προῆλθε
20 σκοτόεν νέφος καλύπτον,
ὅτι τοῦ σοφοῦ τὸ γράμμα
Χαρίτων χοροὺς ἐγείρει.
Σοφίης ἄναξ Ἀπόλλων
καλέειν κύκνον δοκεῖ μοι,

25 ἵνα τὸν σοφὸν προσείπῃ
λιγυραῖς φάραγξι κύκνος.
Κρατέων, Ὅμηρε, μύθων,
ἐπέων δὲ Μοῦσα, τέχνη
σοφίης ἄνακτα μέλψον,
30 ὅτι σὸν πέφυκεν ἄνθος.
Στέφανον φέρουσιν ἄνθος,
Χάριτες λόγοις γελῶσιν.
Θρασὺς ὡς νέος προῆλθον
νόον Ὀρφέως λιγαίνων,
35 Φαέθοντι φῶς κομίζων,
ὅτε σοὶ λόγους κομίζω.
Δότε μοι κρότους τὸ θάρσος,
ἀφόβως θέλω χορεύειν,
ἵνα τὸν λόγων κρατοῦντα
40 λογικοῖς μέλεσσι μέλψω.
Ὅτε σὸν πάρεστιν ἦμαρ
λογικαὶ πάρεισι Μοῦσαι,
στέφος ἐκ λόγων κρατοῦσαι,
λογικοὺς στέφουσι πάντας.
45 Λογικὴν πᾶσαν ἔχεις, ἄφθονε νίκην,
φθονερῷ ἐξελάσας εὔστοχα βάλλων.
Δότε μοι, φίλοι, τὸ θάρσος,
ὁ λόγων ἔρως γὰρ ἄρτι
κραδίην ἐμὴν προσεῖπε
50 σοφίης φίλον γεραίρειν.
Μέλος Ὀρφέως με βάλλει,
τάχα μητέρος τὸ γράμμα,
ἅμα καὶ σοφοῦ λιγαῖνον
λογικὴν λύρην τινάσσει.
55 Φαέθων ὁδοὺς σελήνης

ποθέει τὰ νῦν ὁδεύειν,
Φαίθοντα γὰρ δοκεύει
σὲ τὸν ἐν λόγοις φανέντα.
῾Ο λέγων ὅτι πρεπόντως
60 δύναμαι σοφοῦ τὸ γράμμα
λογικοῖς μέλεσσι μέλψαι,
πέλαγος λόγων περήσει.
᾿Απορῶ μὰ τὴν ᾿Αθήνην
ἀρετὰς σοφοῦ βοῆσαι.
65 ᾿Απὸ σῶν λόγων πρoῆλθον,
ἵνα σοὶ τεοὺς προςάξω,
σοφίην ὅλην γεραίρων,
σοφίης μόνος γὰρ ἄρχεις.
Παφίη τὰ νῦν χορεύει,
70 ὅτι καὶ Κύπρις καλεῖται,
ὁμογράμματος γὰρ οὖσα
λογικῶς τὰ νῦν χορεύει.
῞Οθεν εἰκότως χορεύει
χρέος ἐξ ἔθους κομίζων.
* * * * * * * * *

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

᾿Επιθαλάμια.

Γάμιαι πνέουσιν αὖραι,
μέλος ὀργάνων δονεῖται,
τάχα παςὸν ᾿Αφροδίτῃ
Χαρίτων πλέκουσι κῶμοι.
5 ῾Ο δ' ἔρως ὁ πάντα παίζων,
ὁ γένος γένει συνάπτων
ἀπ' ἐλευθέρας φαρέτρας
βέλος ἡμέρας τινάσσει.
῾Ο γέρων πάρεςι Νεῖλος

10 μεμεθυσμένον, λαβόντες
Ἑλικῶνος εἰς τὸ μέσσον.
Ὁ δ' ἄναξ λόγων Ἀπόλλων
Ἑλικωνίδες τε Μοῦσαι,
τροχαλὸν λαβόντες Ἑρμῆν
15 κρίσιν εἰςφέρουσι τόλμῃ·
τί πάθω φίλοι; τί ῥέξω;
Κραδίη, φύγοις τὸ τάρβος,
ἔχε θάρσος εἰςδραμοῦσα,
φιλίης πνέουσι Μούσης,
20 νοερῶν λόγων κρατοῦσι,
νοεροὺς λόγους κομίζοις.
Ὁ καλὸς γέρων ὁ κύκνος,
Ζεφύρου πνέοντος, ἔγνω
λιγυρὸν μέλπος τί μέλπειν·
25 ὁ δὲ δῆμος ἐςὶν οὗτος,
γλυκερὴν χέων ἐέρσην.
Γέρανοι τρέχουσι πᾶσαι
σπόρον αὔλακος διώκειν,
φιλοτερπέως δὲ Γάζης
30 σπόρον ἤλυθεν λιγαίνειν,
ὁ δὲ δῆμος ἐςὶν οὗτος.
Δότε βάρβιτον δονήσω,
ὁ καλλίμολπος Ὀρφεὺς
σὺν ἐμοὶ μέλος λιγαίνοι·
35 ὁ δὲ δῆμος ἐςὶν οὗτος,
γλυκερὴ ῥέουσα Μοῦσα.
Περί με πνέων ὁ Φοῖβος
χέλυν ἤλυθε τινάσσειν
παλάμῃ σοφῇ μελίζων,
40 ὁ δὲ δῆμος ἐςὶ Φοῖβος
νοερῆς γέμων μελίσσης.

’ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ΠΟΙΗΜΑ ’ΑΥΘΩΡΟΝ ΚΑΙ ΠΑΝΥ ’ΑΜΕΛΕΤΗΤΟΝ ΔΙΑ ΣΤΙΧΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΠΑΣΑΝ ΘΕΟΓΟΝΙΑΝ ’ΕΝ ΒΡΑΧΕΙ ΜΕΤΑ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ’ΕΠΙ ΤΗΝ ’ΙΛΙΟΝ ’ΑΡΙΣΤΩΝ ‘ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΤΡΩΩΝ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΕΒΑΣΤΟΚΡΑΤΟΡΙΣΣΑΝ.

Φέρε, ψυχὴ βασίλισσα, ψυχὴ φιλοστοργοῦσα,
ψυχὴ λαμπρὰ, φιλόκαλε καὶ φιλοσοφωτάτη,
ἐπεί σε κατελάμπρυνε Θεὸς ταῖς ἀγλαΐαις,
ἀστέρα δείξας σε λαμπρὸν μαρμαρυγοῦντα ξένως,
5 ὑπερτεροῦσαν καλλοναῖς, ἀστράπτουσαν τῷ γένει,
καὶ πρὸς ἀξίαν τέθηκε τὴν ἄγαν ὑπερτάτην·
σὺ δὲ φαιδρύνειν θέλουσα τὸ δώρημα καὶ πλέον
τὴν καλλονὴν τὴν ἔκκριτον, τὸ γένος, τὴν ἀξίαν,
ὡς μὴ δ' ὁ μῶμος ἐφευρεῖν τὶ μωμητὸν ἰσχύσῃ,
10 φιλεῖς τοὺς λόγους καὶ ποθεῖς ἐπεντρυφῶσα τούτοις,
καὶ τούτοις πλέον ἐπαυχεῖς ἤπερ ταῖς τύχαις ἄλλοι,
ἤπερ ὁ Κροῖσος θησαυροῖς, καὶ Μίδας τῷ χρυσίῳ,
ἤπερ ὁ Γύγης τῇ στροφῇ πάλαι τοῦ δακτυλίου,
ὡς φρόνημα βασίλειον ἐν λόγοις κεκτημένη·
15 φέρε, φυτὸν χρυσόπρεμνον ἐκ ῥίζης εὐστελέχου,
φυτὸν ἀριπρεπέστατον, ἐριθαλὲς, ὡραῖον,
ὑψιτενὲς, ὑψίκομον, καλλίκομον εἰς ἄγαν,
σκιάζον πᾶν ἀνάκτορον, σοῖς τε φαιδρύνον κλάδοις·

V. 1. Fortasse βασιλική, aut βασίλειος, ut infra v. 22. V. 2 Alius cod. φιλολογωτάτη. V. 5. ὑπερτεροῦσα . . . . ἀστράπτουσα. V. 16 ἐπιπρ . . . . ἐριθηλές.

φέρε, ψυχὴ χαρίεσσα, φιλίστορ, φιλολόγε,
20 ἐπεὶ πρὸς ἄλλοις ἐκζητεῖς, λύχνος πρὸς λόγους οὖσα,
Θεῶν τε τὸν κατάλογον καὶ γένος τῶν ἡρώων,
σὺ μὲν ἐμοὶ τὰς ἀκοὰς τὰς βασιλείους δίδου,
ἐγὼ δὲ πάντα σοι σαφῶς ἐπιδρομάδην λέξω
ἀμελετήτως, αὐθωρὸν καὶ κατεστενωμένως·
25 εἰ δέ ποτε θελήσειας μαθεῖν καὶ πλατυτέρως,
κἀγώ σοι ταῦτα βουληθῶ μετὰ μελέτης γράφειν,
κομπάζω τολμηρότερον καὶ λέγω παῤῥησίᾳ,
ὡς οὐδ' ἂν ἦσαν ἑκατὸν Ὅμηροι καὶ Μουσαῖοι,
Ὀρφέες καὶ Ἡσίοδοι, Ἀντίμαχοι καὶ Λῖνοι,
30 καὶ πάντες δ' ἄλλοι ποιηταὶ καὶ θεογονογράφοι,
κρεῖττον ἂν ἔγραψαν ἐμοῦ τὰ περὶ τούτων πάντα·
ἀλλ' οὐδ' ἂν ἦσαν οἱ Θεοὶ καὶ ἥρωες ἐκεῖνοι,
τὸ γένος ἴσχυσαν αὐτῶν ὥσπερ ἐγὼ διδάξαι·
οὕτω θαῤῥῶν ἐπεύχομαι καὶ λέγω παῤῥησίᾳ,
35 σύν τε Θεῷ δεσπόζοντι, κρατοῦντι τῶν ἁπάντων,
κἂν νῦν ἀδίκων ὑπ' ἀνδρῶν, ἀθέων, ἀθεμίτων,
ἄδικον ὀδυρόμενος ἀπάνθρωπον πενίαν,
δεσμοῖς δεσμῶσαι σιωπῆς τὴν λαλιστέραν γλῶσσαν,
καὶ παντελῶς ἂν ἄφωνος ἐκ τούτων ἐγενόμην,
40 εἰ μήπου σὺ διέῤῥηξας δεσμὰ τῆς ἀφωνίας,
θερμῷ φαρμάκῳ τῷ χρυσῷ θάλπουσα τὴν πενίαν,
ὑφ' ἧς τὰ κατατείνοντα νεῦρα περὶ τὴν γλῶτταν
καταψυχθέντα περισσῶς καὶ τὴν φωνὴν ἐπεῖχον,
δεινῶς ἐς τὸν ἐγκέφαλον ἠλίθιον ἐποίουν·
45 ἃ σὺ καλῶς ἐνθάλπουσα τοῖς τρόποις, οἷςπερ εἶπον,
δίδως μικρόν τι με λαλεῖν, μὴ δὲ ἠλιωθῆναι·
καὶ δὴ λοιπὸν πετάσασα τὰς ἀκοάς σου πρόσχες,

V. 23. ἐπιδρομάδην. V. 36. ἀνθρώπων ἀθεμ.... V. 38. λαλιστάτην. V. 43. ἠλιθιῶν.

πλὴν μυθικῶς σοι λέξομεν, ἐδ' ἠλληγορημένως.

Τίνες Θεοὶ πρῶτοι καὶ τὸ γένος αὐτῶν.

Θεὲς μὲν πρώτες λέγεσιν οἱ πάλαι μυθογράφοι
50 τὸν Οὐρανόν τε καὶ τὴν Γῆν· σχεῖν δὲ καὶ παῖδας τέτες
Τιτᾶνας ἑκατόγχειρας, καὶ Κύκλωπας σὺν τέτοις,
καὶ θυγατέρας σὺν αὐτοῖς ἑπτὰ κατὰ τὸ μέτρον,
πάντας ἐννεακαίδεκα· καὶ μάθε τέτων κλήσεις·
πρῶτος υἱὸς Ὠκεανός· δεύτερος ἦν ὁ Κοῖος·
55 Κριὸς τρίτος, καὶ τέταρτος σὺν τέτοις Ὑπερίων·
Ἰαπετὸς ἦν ἐπ' αὐτοῖς πέμπτος υἱὸς ἐκείνε·
Θείας δὲ τέτοις ἕκτος παῖς· ἕβδομος Εὐρυβίη·
Ῥέα καὶ Θέμις σὺν αὐτοῖς, δεκάτη Μνημοσύνη·
ἑνδέκατος ἡ Φοίβη δε· Τηθύς δε δωδεκάτη·
60 ὁ Κρόνος τρισκαιδέκατος καὶ μετὰ τέτων πάλιν,
(Κυκλώπων ὀνόματα Οὐρανῦ καὶ Γῆς παίδων)
τὲς τρεῖς γεννῶσι Κύκλωπας τὴν φύσιν μονοφθάλμες,
πρὸς ἕνα μόνον ὀφθαλμὸν ἔχοντας τοῖς μετώποις,
τὸν Βρόντην, τὸν Στερόπην τε, σὺν τέτοις καὶ τὸν Ἄργην·
τὲς τρεῖς τὲς ἑκατόγχειρας γεννῶσι τε σὺν τέτοις
65 τὸν Κόττον, τὸν Βριάρεων, τὸν Γύγην τε τὸν μέγαν,
ἕκαστον τέτων ἑκατὸν τὰς χεῖρας κεκτημένον,
γαστέρας τε πεντήκοντα καὶ κεφαλὰς ὁμοίως·
τέτες ἐννεακαίδεκα τὲς παῖδας, ὥσπερ εἶπον,
ἡ Γῆ γεννᾷ καὶ Οὐρανὸς ἀλλήλοις συναφθέντες·
70 ὡς δ' ἦν ὠμὸς ὁ Οὐρανὸς, πατὴρ πικρὸς τὴν φύσιν,
τέτες τὲς παῖδας ἔκρυπτε τῆς Γῆς μητρὸς λαγόσι,
μὴ θέλων τέτες κατιδεῖν φωτὸς λαμπτηρεχίαν·
ἀγανακτήσαντες δεινῶς οἱ παῖδες τε καὶ μήτηρ,
δρέπανον κατεσκεύασαν· συνέθεντο δὲ λόγες,
75 ὡς ὅταν Οὐρανὸς ἔλθῃ τῇ Γῇ μιγῆναι θέλων,
τὰ παιδογόνα μόρια τέτε τεμεῖν· ἐν τέτῳ

καὶ δὴ κατῆλθεν Οὐρανὸς τῇ Γῇ μιγῆναι χρήζων,
ὁ Κρόνος δὲ τὰ μόρια τούτου τεμὼν δρεπάνῳ,
τινάξας εἰς τὸ πέλαγος ἔῤῥιψε τῆς θαλάσσης.

Περὶ Ἐριννύων καὶ Τελχίνων.

80 Ἐκ δὲ τοῦ καταῤῥέοντος αἵματος τῶν μορίων,
ἐν μὲν τῇ γῇ γεγόνασι τρεῖς Ἐριννύες πρῶτον,
ἡ Τισιφόνη, Μέγαιρα, καὶ Ἀληκτὼ σὺν τούτοις·
καὶ σὺν αὐταῖς οἱ τέσσαρες ὀνομαστοὶ Τελχῖνες
Ἀκταῖος, Μεγαλήσιος, Ὁρμενός τε καὶ Λύκος·
85 οὓς Βακχυλίδης μέν φησι Νεμέσεως, Ταρτάρου,
ἄλλοι τινές δε λέγουσι τῆς Γῆς τε καὶ τοῦ Πόντου,
οἵπερ Στυγὸς τῷ ὕδατι ῥαίνοντες γῆν ἠκάρπουν.

Περὶ Γιγάντων καὶ πόσοι εἰσίν.

Καὶ Γίγαντες ὡς ἑκατὸν γεγόνασιν ἐκ τούτων,
ὧνπερ τοὺς κρείττους λέξομεν, τοὺς δ' ἄλλους ἐατέον·
90 Ἀλκυονεὺς, Ἐγκέλαδος, Βρίμης καὶ Πορφυρίων,
Ὦτος καὶ Μίμας σὺν αὐτοῖς, σὺν τούτοις Ἐφιάλτης,
Τυφῶν ὁμοῦ καὶ Παλλαντεὺς, Αἰγεὺς σὺν Ἱππολύτῳ,
Εὐρύβατος καὶ Ἄσβολος, Νηρεὺς ὁμοῦ καὶ Τρίτων·
Ἀργεῖος, Μῶλος, Μηκιστεὺς, Ἀνταῖος καὶ Πανόπτης,
95 Εὔτλης, Καινεύς τε καὶ Πηλεὺς, Ἀγχίλαος, Μουσαῖος,
Αἰγαίων, Γλαῦκος καὶ Ἀλκεὺς, Κλυτίος τε καὶ Βώτης,
Ἀλάστωρ, Ὑπερείδης τε καὶ Λάδωρ, Ἀγαμήστωρ,
οὗτοι μὲν παῖδες αἵματος τῶν Οὐρανοῦ μορίων.

Περὶ Μελίων Νυμφῶν.

Ὁμοίως δὲ τοῖς Γίγασιν ἐκ τῶν ῥανίδων τούτων,
100 καὶ Νύμφαι δὴ γεγόνασιν, ἃς λέγουσι Μελίας.
Ἑλίκη, Κυνοσοῦρα τε, Ἀρέθουσα καὶ Ἴδη,
Κρόμνη, Κρηθὼ καὶ Κελαινὼ, Ἀδράστη τε καὶ Γλαύκη·

V. 95. Ἄτλης pro Εὔτλης. V. 96. Ταλκεὺς pro Ἀλκεύς.

καὶ σὺν αὐταῖς Φιλόη τε, Φιλίςη σὺν Δωρίδι·
ἦτοι μὲν παῖδες Οὐρανȣ̃ τοιȣ́τως γεννηθέντες
105 ἐκ τῶν ςαγόνων τῶν εἰς γῆν τῶν ἐκ μορίων τȣ́τȣ.

Περὶ Ἀφροδίτης καὶ Ἔρωτος.

Ὡς δὲ τὰ τȣ́τȣ μόρια προσέπλει τῇ θαλάσσῃ
ἀφρὸν ἐκ τῆς κινήσεως ἐσώρευσαν ἀρκȣ̃ντα,
ἐξ ȣ̃περ πάλιν τȣ̃ ἀφρȣ̃ γέγονεν Ἀφροδίτη,
ὡραῖα καὶ νεάζȣσα, πατέπιν ταύτης Ἔρως·
110 τȣ̃το μὲν γένος Οὐρανȣ̃ καὶ Γῆς τυγχάνει σύμπαν.

Γένος τȣ̃ Χάους.

Ἐπεὶ δὲ πρῶτον τȣ̃ παντὸς καὶ πρὸ τῆς Γῆς ἦν Χάος,
καὶ Πόντος κυματȣ́μενος, λέξω καὶ παῖδας τȣ́των·
τὸ Χάος Ἔρεβος γεννᾷ, Νύκτα καὶ τὸν Αἰθέρα,
καὶ τὴν Ἡμέραν σὺν αὐτοῖς· ȣ̃τοι τȣ̃ Χαȣ́ς παῖδες·
115 ἡ Νὺξ γεννᾷ τὸν Θάνατον, Ὕπνον, Ὀνείρους, Μῶμον,
Κλωθὼ, Λάχεσιν, Ἄτροπον, ἅςπερ καλȣ̃σι Μοίρας,

(Περὶ Ἑσπερίδων)

τὰς Ἑσπερίδας σὺν αὐτοῖς ἑτέρας θεὰς πάλιν
Ἑσπέραν καὶ Ἐρείθυιαν, καὶ Αἴθουσαν καὶ Αἴγλην·
κατὰ δὲ τὸν Ἡσίοδον αἱ Ἑσπερίδες αὗται,
120 Ἀπάτη καὶ Φιλότης τε καὶ Νέμεσις καὶ Ἔρις·
Ἔρις γεννᾷ τὰς Μάχας δε, τὰς Λύπας καὶ τȣ̀ς Φόνους,
Λήθην καὶ Πόνον καὶ Λιμὸν, σὺν τȣ́τοις καὶ τȣ̀ς Ὅρκους·
αὕτη σειρὰ τῆς γενεᾶς Χάους, Νυκτὸς, Ἐρίδων.

Γένος Πόντου.

Τȣ̃ Πόντου τȣ̃ συγχρόνου δὲ τȣ̃ Χάους μάθε γένος·
125 ὁ Πόντος πάλιν συμμιγεὶς τῇ Γῇ γεννᾷ Νηρέα,
καὶ Θαύμαντα καὶ Φόρκυνα, Κητώ τε θυγατέρα.

Γένος Νηρέως· περὶ Ἔριδος καὶ Ἁρπύιων
καὶ τίνα τȣ́των ὀνόματα.

Ὁ δὲ Νηρεὺς Ὠκεανȣ̃ γήμας Δωρίδα παῖδα

πάσας πεντήκοντα γεννᾷ παῖδας τὰς Νηρηΐδας,
ὧν τὰς πολλὰς ἐάσομεν, λέξομεν δὲ τὰς κρείττους·
130 αὗται δ' εἰσὶ μὲν τέσσαρες, γνώριμοι δὲ τοῖς πᾶσι,
ἡ Ἀμφιτρίτη, Θέτις τε, Γαλάθεια, Ψαμάθη·
ὁ τῦ Νηρέως ἀδελφὸς τύτου δὲ πάλιν Θαύμας
γήμας Ἠλέκτραν καὶ αὐτὸς Ὠκεανίδα κόρην,
πρῶτον γεννᾷ τὴν Ἔριδα, σὺν ταύτῃ τὰς Ἁρπυΐας,
135 ὧν κλῆσις ἔστιν Ἀελλὼ μετὰ τῆς Ὠκυπέτης·
ὁ τρίτος τύτων ἀδελφὸς, τὸν Φόρκυνά σοι λέγω,
Λητοῖ μιγεὶς τῇ ἀδελφῇ γεννᾷ μὲν τὰς Φορκύδας,
τὴν Ἐνυὼ, καὶ Περφιδὼ, γεννᾷ καὶ τὰς Γοργόνας
Σθενὼ καὶ Εὐρυάλειαν, τὴν Μέδουσαν τὲ τρίτην,
140 ξένον τι γέρας καὶ κενὸν ὕσας τὰς πέντε κόρας·
εἷς γὰρ ὑπῆρχεν ὀφθαλμὸς ταῖς ἀδελφαῖς ταῖς δύο,
τῇ Πεφριδοῖ καὶ Ἐνυοῖ, καὶ ταῖς Γοργόσιν ἄλλος,
ἑτέρα παρ' ἑτέρας δὲ τὸν ὀφθαλμὸν λαβῦσα,
ἔβλεπεν ὅταν ἤθελε καὶ πάλιν ἀπεδίδου,
145 κυκλοειδεῖς, μονόδοντες πλὴν ἦσαν αἱ Φορκύδες.

Περὶ Γοργόνων. τίνας γεννᾷ
ἡ Γοργὼν ἡ Μέδουσα.

Αἱ δὲ Γοργόνες πτερωταὶ καὶ δρακοντοτριχῦσαι,
ὧν ἡ Γοργὼν ἡ Μέδουσα τὴν κεφαλὴν τμηθεῖσα
ἐκ τῦ Περσέως, τῦ Διὸς υἱῦ καὶ τῆς Δανάης,
ὡς ὕστερον πλατύτερον ἐρῦμεν περὶ τύτων,
150 Χρυσάορα καὶ Πήγασον ἐκ τῦ τραχήλου τίκτει,
ἄνθρωπον τὸν Χρυσάορα, χρυσῦν κρατῦντα ξίφος,
τὸν ἵππον δὲ τὸν Πήγασον, ἵππον ἐπτερωμένον·
ἄνθρωπον δὲ τρικέφαλον γεννᾷ τὸν Γηρυόνην·
ὁ τῆς Μεδύσης ὕτος παῖς, ὃν εἶπον, ὁ Χρυσάωρ,

V. 139. Μενὼ .... Μένδρυσιν.

155 ἐκ θυγατρὸς Ὠκεανοῦ τῆς Καλλιῤῥόης λέγω,
ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε, φημὶ τὸν Γηρυόνην·
σὺν δὲ Φορκύσι δὲ λοιπὸν καὶ ταῖς τρισσαῖς Γοργόσι
γεννῶσι καὶ τὴν Ἔχιδναν ὁ Φόρκυς, ἡ Κητώ τε,
ὄφιν τε τὸν φυλάσσοντα τὰ χρύσεα τὰ μῆλα·
160 τὸν δὲ ἑκατογκέφαλον τὸν Γίγαντα Τυφῶνα
Ἔχιδνα σχοῦσα σύνευνον ἐν τοῖς ἐρήμοις τόποις,
Ὄρθρον γεννᾷ μὲν πρώτιστον τὸν Γηρυόνου κύνα,
καὶ δεύτερον τὸν Κέρβερον, τὸν Ἅδου πάλιν κύνα
τὸν πεντηκοντακέφαλον, τὴν Ὕδραν τε σὺν τούτῳ.

Περὶ τῆς Ὕδρας καὶ Χιμαίρας.

165 Τὴν πεντηκοντακέφαλον ὁμοίως τῷ Κερβέρῳ
Ὕδραν γεννᾷ, τὴν Χίμαιραν τρικέφαλον θηρίον,
τὴν ἐμπροσθέαν κεφαλὴν λέοντος κεκτημένην,
τὴν ὀπισθέαν δράκοντος, αἰγὸς τὴν μεσαιτάτην·
ἡ Χίμαιρα δ' ἐγέννησεν τὴν Σφίγγα τὴν Θηβαίαν,
170 καὶ λέοντα τὸν ἄτρωτον ἐκεῖνον τῆς Νεμέας,
ὃν Ἡρακλῆς συνέθλασε χερσὶ γυμναῖς καὶ μόναις·

Περὶ τῆς Σφιγγός.

Καὶ τῆς Σφιγγὸς δὲ μάνθανε τὴν φύσιν, εἴπερ θέλεις·
ἄνω μὲν οὖν αὕτη γυνή· κάτω θηρίον λέων·
πτέρυγας εἶχεν ἀετοῦ· τοὺς ὄνυχας γρυπός δε·
175 τὰ περὶ τούτων δὲ λοιπὸν ὁπότε δέον μάθῃς
ποῦ τε καὶ πῶς τεθνήκασι καὶ μᾶλλον παρὰ τίνων·
ἤ δε καὶ πάλιν μάνθανε λοιπὸν τὰς οὐρανίδας.

Ἀνακεφαλαίωσις πάλιν τοῦ γένους
τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς.

Ὠκεανὸς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ Γῆς υἱὸς ὁ πρῶτος,
γήμας Τηθὺν τὴν ἀδελφὴν τάδε γεννᾷ τὰ τέκνα·

CC. v. 160. τὸν δ' ἑκατοντακέφαλον, ut infra V. 286.

180 τὰς ποταμὰς καὶ τὰς πηγὰς τὰς ὅσας ἐν τῷ κόσμῳ,
ὧν καὶ Πλȣτὼ, καὶ Περσηΐς, καὶ Μῆτις καὶ Ἀδία,
καὶ Στὺξ ὁμȣ̃ καὶ Καλυψὼ, τὰς δ' ἄλλας ἐατέον·
ὁ δ' ἄλλος παῖς τȣ̃ Οὐρανȣ̃ ὁ Ὑπερίων πάλιν,
Σελήνην, Ἥλιον ὁμȣ̃ γεννᾷ καὶ τὴν Ἡμέραν,
185 γήμας τὴν ἀδελφὴν αὐτȣ̃ τὴν καλȣμένην Θείαν·
ἡ δ' Εὐρυβίη ἀδελφῷ τῷ Κοίῳ συμμιγεῖσα,
Ἀστραῖον τε καὶ Πάλλαντα, ναὶ μὴν καὶ Πέρσην τίκτει·
Ἀστραῖος δὲ πάλιν γήμας τὴν ἀδελφὴν Ἡμέραν,
τὸν Ἑωσφόρον τε γεννᾷ καὶ φύσιν τῶν Ἀνέμων·
190 ὁ Πάλλας ἔπειτα λαβὼν τὴν Στύγα συνευνέτιν,
γεννᾷ Ζῆλον καὶ Νίκην τε, καὶ Κράτος τε καὶ Βίαν·
ὁ Κοῖος παῖς τȣ̃ Οὐρανȣ̃ πάλιν τὴν Φοίβην γήμας,
τὴν ἀδελφὴν τὴν ἑαυτȣ̃, τέκνα λοχεύει τάδε,
τὴν Ἀστερίαν καὶ Λητὼ πᾶσι γνωρίμȣς ὅσας·
195 τῇ Ἀστερίᾳ δὲ μιγεὶς, Ἑκάτην γεννᾷ Πέρσης.

Κρόνȣ καὶ Ῥέας παῖδες.

Ὁ Κρόνος ἔπειτα μιγεὶς τῇ ἀδελφῇ τῇ Ῥέᾳ,
Ἑστίαν τε καὶ Δήμητραν ἐγέννησε καὶ Ἥραν,
Ἅδην καὶ Ποσειδάωνα, σὺν τȣ́τοις καὶ τὸν Δία·
ὡς δ' ἦν ὁ Κρόνος ἀπηνὴς τρώγων ἰδίȣς παῖδας,
200 ἐξ Οὐρανȣ̃ γὰρ τȣ̃ πατρὸς καὶ Γῆς ἐμεμαθήκει
ὅτι τῶν παίδων τις αὐτῶν ῥίψει τῆς βασιλείας,
ἡ Ῥέα κατετήκετο σπλάγχνα καὶ τὴν καρδίαν·
ὡς δὲ σὺν ἄλλοις ἔτεκε τὸν, ὅνπερ εἶπον, Δία,
Κȣρῆσι τȣ̃τον δίδωσιν, ἀνδράσιν ἀπὸ Κρήτης·
205 οἵτινες ἔκρυψαν αὐτὸν Αἰγαίῳ Κρήτης ὄρει·
αὐτὴ δὲ σπαργανώσασα λίθον ἀντὶ τȣ̃ βρέφȣς,
ἐν λίκνῳ τȣ̃τον τίθησι, βρεφέῳ κλινιδίῳ·
ἐλθὼν δ' ὁ Κρόνος ἐκφορᾷ τὸν λίθον ἀντὶ βρέφȣς,

V. 199. ἀπηνεύς.

καταπιὼν δ' ἐξήμησεν ὓς ἐβεβρώκει πάλαι,
210 καὶ λίθον τὸν πελώριον ἐξήμησε σὺν ἄλλοις·
ὁ Ζεὺς δ' ἐλθὼν εἰς αὔξησιν, λαβὼν τὴν βασιλείαν,
τὸν Κρόνον μὲν εἰς Τάρταρον ἐμβάλλει τὸν πατέρα·
τὺς πατραδέλφυς δὲ τὺς τρεῖς τὺς Κύκλωπας ἀνάγει,
ὑπὸ τῦ Κρόνυ πρὶν αὐτὺς ἐκεῖσε δεδεμένυς,
215 ὡς καὶ τὺς Ἑκατόγχειρας ὄντας ἐν τῷ Ταρτάρῳ,
καὶ συνεργὺς καὶ βοηθὺς ἐσχήκει τῶν πραγμάτων,
τὺς μὲν Βροντὴν καὶ Ἀστραπὴν αὐτῷ μηχανωμένυς,
τὺς δὲ λοιπὺς εἰς πτόησιν Θεῶν τῶν ἐπιβύλων·
τὸν λίθον δ' ὃν κατέπιεν ὁ Κρόνος ἀντ' ἐκείνυ,
220 εἰς τὸ μεσόμφαλον τῆς γῆς ἔθηκε τῆς Φωκίδος,
τιμᾷ δὲ πάντας τὺς Θεὺς τὺς τύτῳ συνεργῦντας,
τὴν Στύγα δὲ καὶ μάλιστα Θεῶν ὅρκον ποιήσας,
πρώτη γὰρ ἦλθε συνεργὸς σὺν τοῖς ἰδίοις τέκνοις·
Ἰαπετὸς δ' ὢν ἀδελφὸς ἄλλος, ὡς εἶπον, Κρόνυ,
225 ἐκ θυγατρὸς Ὠκεανῦ Κλυμένης καλυμένης,
Ἄτλαντα, καὶ Μενοίτιον γεννᾷ καὶ Προμηθέα,
καὶ τὸν Ἐπιμηθέα τε τὸν σχόντα τὴν Πανδῶραν·
ἣν πρώτην ἔπλασαν Θεοὶ γυναῖκα τοῖς ἀνθρώποις,
τῦ Προμηθέως δ' ἦν γυνὴ κλῆσιν Ἀξιοθέα,
230 κατὰ δ' Αἰσχύλον τὸν σοφὸν τὴν κλῆσιν Ἡσιόνη,
ἦν δὲ γυνὴ καὶ ἀδελφὴ κατὰ ταὐτὸν τὰ δύο·
πάντας τιμήσας τοιγαρῦν ὁ Ζεὺς τὺς συνεργῦντας,
Ἰαπετῦ λελύπηκε παῖδας τῦ πατραδέλφυ,
ἐχθρὺς, ἀπατεῶνας τε τύτῳ κακῶς φανέντας·
235 καὶ τὸν μὲν Ἄτλαντα ποιεῖ τὸν Οὐρανὸν βαστάζειν,
καὶ κεραυνοῖ Μενοίτιον, δεσμεῖ τὸν Προμηθέα
εἰς ὅρος τὸ Καυκάσιον, κίονος δήσας μέσον,
ἧπαρ δὲ τύτυ ἀετὸς ἔτρωγε κατεσθίων·
πλὴν δὲ σῶον ἐν τῇ νυκτὶ γινόμενον τὸ ἧπαρ,

240 ἔργον προεῖχεν αὐτῷ τὸ τρώγειν καὶ σπαράττειν,
ἕως αὐτὸν ὁ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε τοξεύσας,
τὸν Προμηθέα δὲ κακῆς ἀπέλυσε μερίμνης,
ταῦτα δ' ἦν πάσχων Προμηθεὺς ὑπὸ Διὸς τοιῷδε·
βοῦν μέγαν (ποτὲ) θύσαντες περὶ τὴν συκιγόνην, Cod. σικιγ...
245 τὸν Προμηθέα μεριστὴν ποιοῦσι τῶν κρεάτων·
οὗτος δ' ὀστᾶ τὰ πιμελῆ δολίως συγκαλύψας,
εἰς τὰς ἑτέρας τῶν μοιρῶν ἔγκατα θεὶς τὰς σάρκας,
τὸν Δία παρηπάτησε, παρέσχε τὰ ὀστέα,
ὁ δὲ καὶ γνοὺς ἐδέξατο τοῦτον λυπῆσαι θέλων·
250 καὶ πρῶτον οὗτος μὲν τὸ πῦρ ἀπέκρυψε τελείως·
ὡς δὲ καὶ τοῦτο Προμηθεὺς δολίως ὑποκλέψας
ἐν νάρθηκι κατήγαγεν, ἔδωκε τοῖς ἀνθρώποις,
δεσμεῖ μὲν ὥσπερ εἴπομεν τοῦτον ὁ Ζεὺς Καυκάσῳ·
συμπλάσας καὶ γυναῖκα δὲ πρὸς βλάβην τῶν ἀνθρώπων,
255 πέπομφε ταύτην ὑφ' Ἑρμοῦ πρὸς τὸν Ἐπιμηθέα,
ἐξ ἧς ἐπλήσθη τῶν κακῶν ὡς λέγουσιν ὁ βίος.
Ἐγὼ νομίζω δὲ καλὰς ἁπάσας τὰς γυναῖκας,
πλὴν ὅσαι μελαγχίτωσιν αἰσχροῖς γαμοκλεποῦσι,
ὥσπερ ἡ νῦν ἡ Ἐριννὺς ἄλλη Γοργὼν θρασεῖα,
260 μονόπους καὶ μονόφθαλμος, ὥσπερ αἱ πρὶν Γοργόνες.
Οὕτως ὁ Ζεὺς παραλαβὼν τὴν Κρόνου βασιλείαν,
τιμὰς δωρεῖται τοῖς Θεοῖς τοῖς τούτῳ συνεργοῦσιν,
Ἰαπετοῦ δὲ τιμωρεῖ τοὺς παῖδας ὥσπερ εἶπον·
ἐπεὶ δὲ τοῦτο πόλεμον ἀντῆραν οἱ Τιτᾶνες
265 δεκαετῶς μαχόμενοι καὶ λύσις οὐκ ἦν τούτου,
ἀλλ' ἴσως ἦν τοῖς μέρεσι Θεῶν τε καὶ Τιτάνων,
ὁ Ζεὺς τοὺς Ἑκατόγχειρας καὶ Κύκλωπας σὺν τούτοις
ἔχων εἰς μάχην συνεργοὺς, τῆς μάμμης Γῆς εἰπούσης,
νέκταρ κεράσας ηὔφρανε προπέμπων πρὸς τὴν μάχην,
270 καὶ συναῤῥάξας πόλεμον μετὰ μεγάλου κρότου,

τροπῦται καὶ τὲς Γίγαντας, τροπῦται τὲς Τιτᾶνας·
οἱ τρεῖς γὰρ Ἑκατόγχειρες δίχα τῶν ἄλλων πάντων
τριακοσίες ἔῤῥιπτον πέτρας εἰς τὲς Τιτᾶνας·
ὕτω περιγενόμενος τῇ μάχῃ τῶν Τιτάνων,
275 δεσμεῖ μὲν ἅπαντας αὐτὲς τῇ Γῇ καὶ τῷ Ταρτάρῳ,
θύρας δ' ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὁ Ποσειδῶν ἀῤῥήκτες,
τὲς Ἑκατόγχειρας αὐτοῖς φύλακας ἐπιςήσας,
τὸν Κόττον καὶ τὸν Γύγην τε, τὸν δ' ἄλλον γαμβὸν ἔσχε
εἰς παῖδα Κυμοπόλειαν, τὴν ἐκ τῆς Ἀμφιτρίτης·
280 ἔμπροσθεν τέτων δὲ κινεῖ τὸν Οὐρανὸν ὁ Ἄτλας,
ὅπε καὶ Νὺξ, Ἡμέρα τε ἀλλήλαις συναντῶσιν,
ὅπε καὶ θάλαμος ἐςὶν Ἄδε καὶ Περσεφόνης·
ὁ Κέρβερος φυλάσσει δὲ καὶ Στὺξ ἐκεῖσε ῥέει.
Ἐπεὶ δ' ὁ Ζεὺς ἐνίκησεν ὥςπερ Τιτᾶνας εἶπον,
285 ἡ Γῆ μιγεῖσα πρὸς εὐνὴν ἔκτοτε τῷ Ταρτάρῳ,
τὸν ἑκατοντακέφαλον ἐγέννησε Τυφῶνα,
θηρῶν ἁπάντων κεφαλὰς ἀγρίων κεκτημένον,
τέρας δεινὸν καὶ παμμιγὲς, ἵν' εἴπω κατ' Αἰσχύλον (a),
» δαναῖσι γαμφηλαῖσι συρίζον φόνον,
290 » ἐξ ὀμμάτων δ' ἤςραπτε γοργωπὸν σέλας·
ὗτος συνάπτει τῷ Διῒ πάλιν ἑτέραν μάχην,
κεραυνωθεὶς δὲ καὶ αὐτὸς ἐκρύβη τῷ Ταρτάρῳ,
ἐξ ὕπερ πάντες οἱ σφοδροὶ γεννῶνται τῶν Ἀνέμων,
δίχα Ζεφύρε καὶ Βορᾶ, θεογεννεῖς γὰρ ὗτοι.
295 Ὡς δὲ καθεῖλε κεραυνοῖς πάντας ὁ Ζεὺς Τιτᾶνας,
καὶ μοναρχεῖν ἀπήρξατο πατρῷον λαβὼν κράτος,
τιμὰς πρεπέσας δὲ Θεοῖς νείμας τοῖς ἐρανίοις,
γυναῖκα πρώτην ἔσχηκε τὴν πατραδέλφην Μῆτιν·
σχῦσαν δὲ ταύτην ἐν γαςρὶ τὴν Ἀθηνᾶν ἐκ τέτε,
300 φοβέμενος κατέπιε, τῆς μάμμης Γῆς εἰπέσης

(a) Prometh. v, 355., 356. et nota variantem in δαναῖσι.

τὸν ἐκ τῆς Μήτιδος υἱὸν λαβεῖν τὴν βασιλείαν·
χρόνȣ παραῤῥυέντος δὲ τȣ̃ πρέποντος λοχείᾳ,
τὴν Ἀθηνᾶν ἐκ κορυφῆς γεννᾷ τοιȣτοτρόπως·
ὁ Ζεὺς συνὼν πρὶν τῷ πατρὶ λάθρα τῶν φυτοσπόρων,
305 τῇ ἀδελφῇ μιγνύμενος Ἥρᾳ μυχίῳ τρόπῳ,
Ἥφαιςον ȣ̓χ ὁλόκληρον, ἀλλὰ χωλὸν λοχεύει,
ὃς τȣ̃ Διὸς τὴν κεφαλὴν σχίσας ἐν τῷ πελέκει,
τὴν Ἀθηνᾶν ἐξήνεγκεν ἔνοπλον, οἰμωμένην,
ȣ̃τως ὁ Ζεὺς ἐκ Μήτιδος τὴν Ἀθηνᾶν λοχεύει·
310 δευτέραν Θέμιν ἔγημε τὴν ἄλλην πατραδέλφην,
ἐξ ἧς Εἰρήνην, Δίκην τε γεννᾷ σὺν Εὐνομίᾳ,
τὰς τρεῖς ταύτας ἐγέννησεν ἐκ Θέμιδος τὰς Ὥρας,
τὴν Εὐρυνόμην ἔσχηκε τρίτην γυναῖκα πάλιν
Ὠκεανȣ̃ τυγχάνȣσαν τȣ̃ πατραδέλφȣ κόρην·
315 ἐξ ἧς γεννᾷ τὰς Χάριτας τὰς πᾶσι θρυλλȣμένας,
τὴν Ἀγλαΐαν, Θάλειαν, μετὰ τῆς Εὐφροσύνης·
τετάρτην δὲ τὴν Δήμητραν τὴν ἀδελφὴν λαμβάνει,
ἐξ ἧς τὴν Ἅδȣ σύνευνον γεννᾷ τὴν Περσεφόνην.

Γέννησις Μȣσῶν καὶ τὰ ὀνόματα.

Ἐννέα δὲ μιγνύμενος νύκτας τῇ Μνημοσύνῃ,
320 τῇ πατραδέλφῃ τῇ αὐτȣ̃, καθὰ καὶ ταῖς ἑταίραις,
ἐν Πιερίᾳ τέτοκε τὰς Μȣ́σας τὰς ἐννέα·
Κλειὼ καὶ τὴν Πολύμνιαν, τὴν Ἐρατὼ σὺν ταύταις,
Εὐτέρπην, Τερψιχόρην τε μετὰ τῆς Μελπομένης,
τὴν Οὐρανίαν, Θάλειαν, σύν γε τῇ Καλλιόπῃ·
325 Λητοῖ τȣ̃ Κοίȣ θυγατρὶ μιγεὶς τȣ̃ πατραδέλφȣ,
Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν παῖδας ἰδίȣς τίκτει·
ὕςερον σχῶν τὴν Ἥραν δὲ νομίμην συνευνέτιν,
τὰς Εἰλειμένας (a) τε γεννᾷ, τὴν Ἥβην καὶ τὸν Ἄρην.

(a) Sic CC., at Hes. v. 297. εἰλείθυιαν. Vellem potius εἰλη-μένας, cf. Lil. Gir. 341. 45.

Γέννησις Ἑρμȣ̃.

Μαίᾳ τῇ Ἄτλαντος μιγεὶς πάλιν τȣ̃ πατραδέλφȣ,
330 Ἑρμῆν γεννᾷ τὸν λόγιον ὄρει τῆς Ἀρκαδίας,
τὰς ἡρωΐδας δ' εἴποιμεν ὁπότε δέον λέγειν·
ὁ Ποσειδῶν δὲ τȣ̃ Διὸς ὁ ἀδελφὸς πρὸς γάμον
τὴν Ἀμφιτρίτην ἐσχηκὼς Ὠκεανȣ̃ τὴν παῖδα,
τὸν Εὐρυβίην ἔτεκεν κληρȣ̃χον τῆς θαλάσσης,
335 σὺν τȣ́τῳ Κυμοπέλειαν, ἣν εἴπον ἀνωτέρω.

Τίνας ἐξ Ἄρεος ἐγέννησεν Ἡφαίςȣ
γυνὴ Ἀφροδίτη.

Τὴν Ἀφροδίτην Ἥφαιςος λαμβάνει δὲ γυναῖκα·
Ἄρης δ' αὐτȣ̃ μιγνύμενος λαθραίᾳ συνȣσίᾳ
Φόβον καὶ Δῆμον ἔτεκεν, ναὶ μὴν καὶ Ἁρμονίαν·
τȣ̃το μὲν γένος τῶν Θεῶν πῶν πάλαι θρυλλȣμένων.
340 Ἀλλ' ἤδη καὶ σαφέςερα ἐν κεφαλαίῳ λέξω·
ἡ Γῆ τὸ πρὶν σὺν Οὐρανῷ Θεῶν ἐκυριάρχȣν·
Κρόνος καὶ Ῥέα δεύτερον κατά τινας ἐκράτȣν,
τὰ παιδαγόνα τȣ̃ πατρὸς τεμόντες ἐν δρεπάνῳ,
κατὰ δὲ τὸν Λυκόφρονα καί τινας τῶν ἑτέρων,
345 μετὰ τὴν πτῶσιν Οὐρανȣ̃ καὶ τμῆσιν τῶν μορίων,
Ὀφίων, Εὐρυνόμη τε λαμβάνȣσι τὰ σκῆπτρα·
καὶ τȣ́τȣς εἰς τὸν Τάρταρον πάλιν βαλὼν ὁ Κρόνος,
τρίτος τὸ σκῆπτρον ἔλαβεν, ἦρχε μετὰ τῆς Ῥέας·
ὁ Ζεὺς δὲ πάλιν τέταρτος τὸν Κρόνον ταρταρώσας,
350 μετὰ τῆς Ἥρας ἔσχηκε Θεῶν ἀρχὴν καὶ κράτος,
ἐξ ἧς καὶ παῖδας παιδȣργεῖ τὸν Ἥφαιςον μοιχείως,
γάμοις νομίμοις πάλιν δὲ τὴν Ἥβην καὶ τὸν Ἄρην·
ἀλλὰ τȣ̀ς δώδεκα Θεȣ̀ς πρῶτον καλῶς σοι φράσω,
καὶ μετ' αὐτȣ̀ς τȣ̀ς ἀριςεῖς Ἑλλήνων τε καὶ Τρώων,
355 τίνων εἰσὶ πατέρων τε καὶ γενεᾶς ὁποίας,
καὶ τὶς ἐκ τȣ́των τῶν Θεῶν ἔσχηκε ῥιζȣχίαν,

καὶ πρῶτα μάθε τῶν Θεῶν τῶν δώδεκα τὴν κλῆσιν,
ὃς ἄλλως ἄλλαι λέγουσιν ὡς θεμιτὸν ἐκείνοις,
σὺ δέ μοι πρόσχες ἀκριβῶς καὶ μάθε τίνες οὗται.
360 Ζεύς, Ἀφροδίτη, Ποσειδῶν σὺν τούτοις καὶ Δημήτηρ,
Ἥρα Διὸς ἡ σύνευνος, καὶ παῖδες πάλιν τούτων,
Ἥβη καὶ Ἥφαιστος ὁμοῦ, καὶ Ἄρης σὺν ἐκείνοις,
Λητώ, Ἀπόλλων, Ἄρτεμις καὶ Ἀθηνᾶ σὺν τούτοις·
τούτους μοι γίνωσκε Θεοὺς καλεῖν τῆς δωδεκάδος
365 τῶν οὐρανίων τῶν Θεῶν· Ἑρμῆν δε καὶ τὴν Ἶριν
ἀγγέλους γίνωσκε Θεῶν, μὴ δὲ Θεοὺς τυγχάνειν.
τὴν Ῥέαν καὶ τὸν Κρόνον δε, τὸν Ἅδην, τοὺς Τιτᾶνας,
τὴν Θέτιδα καὶ τὰς λοιπὰς γίνωσκε Νηρηΐδας·
ἄλλας δὲ πάλιν γίνωσκε Δρυάδας καλουμένας,
370 ἄλλους δὲ κλήσεις ἔχοντας ἑτέρας πάλιν νόει·
τὸν Ἡρακλῆν, Διόνυσον, καὶ τοὺς τοιούτους πάντας,
ἥρωας γίνωσκε καλεῖν, μὴ δὲ Θεούς μοι νόει,
τοὺς δώδεκα δ' οὓς εἴπομεν, ἔχε τῶν οὐρανίων·
ἐπεὶ Τιτᾶνας, Κύκλωπας, Ἑκατογχείρων γένος,
375 Κενταύρους τε καὶ Γίγαντας καὶ δαίμονας ἑτέρους,
ἀπειρομέτρους εὕρῃς ἄν, ἂν ἀριθμεῖν ἐθέλῃς·
τούτους δὲ μόνους γίνωσκε εἶναι τῆς δωδεκάδος.
Ἀλλ' ἐπειδή περ εἴπομεν περὶ Θεῶν σοι ταῦτα,
φέρε μικρὸν διδάξωμεν καὶ περὶ τῶν ἡρώων
380 τῶν ἀριστέων στρατηγῶν Ἑλλήνων τε καὶ Τρώων,
καὶ τὸ ποσὸν τῆς στρατιᾶς εἴπωμεν ἀμφοτέρων.
Οἱ Τρῶες μὲν οἱ κάτοικοι χωρὶς τῶν συμμαχούντων,
σκευοποιῶν, ὑπηρετῶν καὶ τῶν μὴ μαχομένων,
πολεμισταὶ πεντήκοντα παρῆσαν χιλιάδες,
385 σύμμαχοι τριπλασίονες τῶν ἐγχωρίων ἦσαν·
Ἑλληνικήν τε στρατιὰν τίς κατ' ἀξίαν γράψει;
τὸ πᾶν αὐτῶν τῆς στρατιᾶς τῆς τότε κινηθείσης,

ἀπόμαχον καὶ μάχιμον μετὰ τῶν σκευαφόρων,
ὑπηρετῶν καὶ τῶν λοιπῶν, καὶ τῶν ἀργῶν ἁπάντων,
390 εἰς χιλιάδας ἵςατο τὸ μέτρον διαχιλίας,
διακοσίοις δ' ἄλλοι τε πεντήκοντα πρὸς ταύταις·
οὗτος μὲν οὖν ὁ πληθυσμὸς Ἑλλήνων τε καὶ Τρώων.
Ἤδη δὲ λέξωμεν καλῶς περὶ τῶν βασιλέων,
καὶ τῶν ἀρίςων παρ' αὐτοῖς τίνες καὶ ποίε γένες.
395 Πρίαμος Τρώων βασιλεὺς ἦν ἐν τοῖς τότε χρόνοις,
Ἑκάβην ἔχων σύζυγον, πεντήκοντα δὲ παῖδας·
ἀλλὰ πολλοὺς μὲν ἔσχηκεν ἀπὸ τῶν παλλακίδων,
μόνες ἐννεακαίδεκα γεννήσας ἐξ Ἑκάβης·
τὸν Ἕκτορα τὸν πρόμαχον, τὸν πῦργον τὸν τῆς Τροίας,
400 τὸν ἀςραφῆ τὸν κίονα Πίνδαρος (a) ὥς πε λέγει·
Ἀλέξανδρον τὸν ἅρπαγα τῆς δολερῆς Ἑλένης,
Ἕλενον καὶ Δηΐφοβον, Ἀγάθωνα, Πολίτην,
τὸν Αὐαγὸν, τὸν Αἴσακὸν, τὸν Πάμμονα σὺν τούτοις·
Τρωΐλον καὶ Ἀντίμαχον, Ἀντίφονον, Ἱππόθεν,
405 Ἀλάςορα, Πολύδωρον, νεώτερον ἁπάντων·
καὶ θυγατέρας τέσσαρας σὺν τούτοις ἐκλοχεύει,
Κασάνδραν· Λαοδίκειαν· Κρέεσαν· Πολυξένην·
τοὺς νόθες παρεάσωμεν καὶ πάντων τοὺς προγόνους,
κἂν ὑπεσχέθην κατ' ἀρχὰς εἰπεῖν καὶ τοὺς προγόνους,
410 μήπως σε συνθολώσωμεν ἐκ τῆς πολυπληθείας·
σὺ γὰρ τῶν Τρώων ςρατηγοὺς ζητεῖς καὶ τῶν Ἑλλήνων,
καὶ τούτων τὸν κατάλογον ποθεῖς ἀκοῦσαι μόνον·
ἂν δὲ καὶ τοὺς προπάτορας ἄρξωμαι τούτων λέγειν,
θολώσω πᾶσαν ἀκοὴν ἐκ τῆς πολυπληθείας,
415 καὶ Πτολεμαίου δέημα τότε βιβλιοθήκης,
ὡς ἂν τὰ γεννησόμενα τεθήσηται βιβλία·

(a) Olymp. II. v. 146., ubi ἀςραβῆ.

ἡμᾶς δὲ δαίμων Ἐριννὺς μονόπους καὶ καπρόδους (a),
ἡ φύσις ἡ φιλόβρωμος, ἡ φίλαιμος καρδία (b),
ἡ θολερὰ καὶ σκοτεινὴ καὶ φιλομελαγχίτων,
420 τιμῶσα κατ' Αἰθίοπας μᾶλλον λευκοῦ τὸ μέλαν,
καὶ φῶς τὸ σκότος ὡς τυφλὴ κακῶς λογιζομένη,
ἐπιδεεῖς ἐποίησε μέχρι καὶ τῶν χαρτίων·
εἰ δέ τις με λαβρεύεσθαι ταῦτα νομίζῃ μάτην,
ὡς μὴ γινώσκοντα λαλεῖν ἡρώων τοὺς προγόνους,
425 ἀπὸ τοῦ Χάους ἄρξομαι Πριάμου γένος λέγειν,
καὶ καταντήσας εἰς αὐτὰς τὰς ῥίζας τὰς ἐσχάτας,
παύσω τὸν λόγον τὸ λοιπὸν, λέγω σοι τὰ χρειώδη·
εἰ δέ τις θέλει με μαθεῖν οἷος εἰμὶ τὴν φύσιν,
ὁπόταν τούτῳ βουλητὸν, καλῶς μοι, πειρασάτω·
430 καὶ δὴ λαλεῖν ἀπάρχομαι τὸ γένος τοῦ Πριάμου.

Γένος Πριάμου.

Τὸ Χάος μὲν ἦν πρώτιστον πάντοσε κεχυμένον,
τοῦτο τὴν Γῆν ἐγέννησε, τὸν Οὐρανὸν ἡ Γῆ δε·
ᾧ καὶ μιγεῖσα περισσοὺς γεννᾷ μὲν ἄλλους παῖδας·
καὶ Κρόνον δὲ γεγέννηκεν ὅστις γεννᾷ τὸν Δία·
435 ὁ Ζεὺς, Ἠλέκτρᾳ συμμιγεὶς Ἄτλαντος καὶ Πλειόνης,
τὸν Δάρδανον ἐγέννησεν, ὃς Δαρδανίαν κτίζει·
ἐκ θυγατρὸς Ἀρίσβας δὲ τοῦ Κρητικοῦ (sic) Σκαλάνδρου,
γεννᾷ τὸν Ἐριχθόνιον ἄνθρωπον ἱπποτρόφον,
ὃς τρισχιλίας μόνας μὲν εἶχε τοκάδας ἵππους,
440 πλὴν τῶν στειρῶν καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἵππων τῶν ἀῤῥένων,
τῶν ὄνων, ἡμιόνων τε, καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ζώων·
ὁ δ' Ἐριχθόνιος λαβὼν τὴν σύγγονον Ἰδέαν
τῶν Τρώων τὸν ὁμώνυμον ἐγέννησε τὸν Τρῶα·
Τρὼς Ἶλον, καὶ Ἀσάραγκον γεννᾷ καὶ Γαννυμήδην,
445 καὶ Γαννυμήδην μὲν ὁ Ζεὺς ἁρπάζει διὰ κάλλος,
πιγκέρνην τοῦτον τῶν Θεῶν μᾶλλον αὐτῷ ποιήσας·

(a) C. καμπρώδους. (b) C. φίλεκος, al. φίλαιος.

Ἶλος λαβὼν τὴν Ἴλιον πρὸς γάμου συνουσίαν,
γεννᾷ τὸν Λαομέδοντα καὶ δίδωσι τὸ κράτος·
τὴν Εἰρομένην (sic) δὲ λαβὼν Ἀσάρακος γυναῖκα,
450 Κάπυν ἐκ ταύτης τέτοκεν Ἀγχίσου τὸν πατέρα·
ὁ Λαομέδων δὲ λαβὼν διπλᾶς γυναῖκας ταύτας
Λευκίππην ἅμα καὶ Στρυμνῶν, γεννᾷ καὶ τέκνα τάδε·
ἐκ τῆς Λευκίππης, ὥς φησιν ὁ (sic) Σύρος Φερεκύδης,
γεννᾷ τὸν Πρίαμον αὐτὸν μετὰ τῆς Ἡσιόνης,
455 τὸν Λάμπην, Ἱκετάοντα συνάμα τῷ Κλυτίῳ,
ἐκ δὲ Ῥοιῶς (sic) τὸν Τιθωνὸν τὸν σύνευνον Ἡμέρας,
ὁ Κάπυς τὸν Ἀγχίσην τε· Ἀγχίσης τὸν Αἰνείαν
ἐξ Ἀφροδίτης τῆς θεᾶς, ἐν Ἴδῃ μιγεὶς ταύτῃ·
ἐκ τῆς Ἑκάβης Πρίαμος τῆς θυγατρὸς Κισσέως,
460 τὸν Ἕκτορα γεγέννηκε καὶ τὰς λοιπὰς ὡς εἶπον·
Ἕκτωρ πρὸς Ἀνδρομάχην δὲ πάλιν λαβὼν γυναῖκα
τὴν παῖδα Ἠετίωνος Κιλίκων βασιλέως,
γεννᾷ τὸν Ἀστυάνακτα, Λαόδαμον σὺν τούτῳ·
Αἰνείας δὲ τὴν Κρέουσαν λαβὼν τὴν τοῦ Πριάμου,
465 ἐκ ταύτης τὸν Ἀσκάνιον φίλον υἱὸν ἐσχήκει·
εἰς δὲ Λατίνους ἀπελθών, μετὰ τὰ κατὰ Τροίαν,
Λαβινοΐαν ἔλαβε Λατίνου θυγατέρα,
ἥτις τὸν Σίλβιον γεννᾷ· καὶ Σίλβιος Αἰνείαν·
Λατίνου παῖς Ἀρώνυμος· καὶ τούτου πάλιν ἄλλος·
470 οὗτος δὲ πάλιν ἔτεκε Λατῖνον ὁ Αἰνείας·
ἐκ τούτου τις ὀνομαστὸς γέγονε Τιβερῖνος,
ὅςτις πεσὼν εἰς ποταμὸν Ἀλβοῦνον κυνηγίαις,
Τίβεριν ὄνομα ποιεῖ τὸν ποταμὸν καλεῖσθαι·
τοῦ Τιβερίνου δὲ υἱὸς Ἀμοῦλιος γεννᾶται,
475 ὅςτις ἐναποπνίγεται μέσον τῶν βασιλέων,
ἐπικλυσάσης ἀφνηδὸν τῆς λίμνης τῆς ἐκεῖσε·
υἱὸς δὲ τούτων γέγονεν γενναῖος Ἀβεντῖνος,

ὃς ἀνῃρέθη πολεμῶν· τοῦ δ' Ἀβεντίνου παῖδες
Νομήτωρ καὶ Ἀμούλιος· πρότερος δ' ἦν Νομήτωρ,
480 ὃν ἐξελῶν Ἀμούλιος, κρατεῖ τῆς βασιλείας,
φονεύσας τούτου τὸν υἱὸν ἐν ταῖς κυνηγεσίαις·
καὶ θυγατέρα δὲ αὐτοῦ τὴν Σίλουιαν ἢ Ῥέαν,
εἴτε κατ' ἄλλους δέ τινας Ἰλείαν καλουμένην,
ἱέρειαν ἐποίησεν ὅπως παρθένος μένῃ·
485 ἣ δὲ, τὸ πόθεν, ἔγγυος, οὐκ οἶδα, γενομένη,
Ῥῶμον, Ῥωμύλον τε γεννᾷ, δύο τῆς Ῥώμης πύργους·
οἳ πρῶτον τὸν Ἀμούλιον κτείναντες τὸν κρατοῦντα,
τὸν πάππον τὸν Νομήτορα ποιοῦσι βασιλέα·
καὶ τὴν μητέρα ταῖς τιμαῖς τιμήσαντες αἷς δέον,
490 τὴν Ῥώμην τὴν ἐξάκουστον κτίζουσι καὶ βαθροῦσι·
Ῥῶμος δὲ θνήσκει παρευθὺ τῆς Ῥώμης κτιζομένης,
Ῥώμυλος πάλιν ὕστερον ἐν δόλοις ἀναιρεῖται,
ἑπτά τε καὶ τριάκοντα τοῖς χρόνοις βασιλεύσας·
παιδίον δ' οὐκ ἐγένετο Ῥωμύλῳ τῷ γενναίῳ,
495 ἀλλ' ἄπαις ἐτελεύτησε καὶ Νουμᾶς βασιλεύει.
Θέλεις σοὶ παρελκύσωμεν οὕτω τὸ γένος σύμπαν;
ἀλλ' ἀπρεπές σοι καὶ βαρὺ φανήσεται τελείως·
σὺ γὰρ τοὺς στρατηγοὺς ζητεῖς Ἑλλήνων τε καὶ Τρώων,
τὰ δ' ἄλλα τὰ περίεργα, κόπου καὶ πόνου πλέα,
500 καὶ τοῖς ἀκροωμένοις μὲν, τοῖς γράφουσι δὲ πλέον,
καὶ μᾶλλον παιγνιώδεσι τοῖς στίχοις γεγραφόσι·
ναρκᾷν γὰρ εἴωθε ψυχὴ πρᾶγμα ποιοῦσα μέγα,
ὅταν, ἐν οἷσπερ πέφυκεν, ἐπαίνων ἐπαξία
μᾶλλον δοκῇ τὶ μωμητὸν ποιεῖν τοῖς μωμοσκόποις,
505 μὴ πρὸς αὐτὸ προσβλέψασι τὸ τῆς οἰκονομίας·
καὶ δὴ λοιπὸν τὰ περιττὰ τῆς ἡρωογονίας
ἐάσας γράφειν ἀπρεπῶς συγγράμμασι πιθήκων,
τὰ καιριώτατα σαφῶς ἐν τούτοις διαγράψω

τὰ δ' ἄλλα δέονται καιρῦ καὶ ςίχων τῶν ἡρώων,
510 καὶ μᾶλλον περισσότερον καὶ γλώσσης εὐθυμούσης,
καὶ δὴ χωρῶ πρὸς τὸν εἱρμὸν, σὺ δὲ καλῶς μοι πρόσχες

Ἦν μὲν τῶν Τρώων βασιλεὺς ὁ Πρίαμος, ὃν εἶπον,
Ἑκάβην ἔχων σύνευνον, καὶ παῖδας τοὺς ῥηθέντας·
τὸν Ἕκτορα δὲ μάλιςα πύργον τῆς Τροίας εἶχεν,
515 καὶ τὸν Αἰνείαν μετ' αὐτὸν γαμβρὸν ἐπὶ Κρεούσῃ,
εἶχε τὸν Ἑλικάονα γαμβρὸν εἰς Λαοδίκην,
εἶχε τὰς Ἑλικάονας τύτυς συναίμους τούςδε,
Ἀρχίλοχον, Ἀκάμαντα καὶ Κύωνα σὺν τύτοις,
μεθ' ὧν τὸν Ἰφιδάμαντα, τῆς Θεανῦς τὰς παῖδας
520 τῆς γυναικὸς Ἀντήνορος Ἑκάβης ἀδελφῆς τε,
ἦν ὁ Λυκάονος υἱὸς, ὁ Πάνδαρος τοξότης,
ἦν Ἄδραςος καὶ Ἄμφιος σύμμαχος φίλος Τρώων·
ἦν συν αὐτοῖς καὶ Ἄσιος υἱὸς ὁ τῦ Ὑτάκυ·
Ἱππόθοος καὶ Πύλαιος Εὔφημος καὶ Ἀκάμας
525 ὁ Δῖος καὶ Ἐπίςροφος Πυραίχμης, Πυλαιμένης·
ὁ Χρόμις, καὶ ὁ Ἔννομος Ἀσκάνιος καὶ Φόρκυς
ὁ Μέσθλης τε καὶ Ἄντιφος Ἀμφίμαχος καὶ Νάςης
ἀλλ' οὗτοι μὲν ἀνώνυμοι καὶ τῶν οὐ χρειωδῶν σοι.

Τοὺς Πριαμίδας γίνωσκε καὶ τοὺς γαμβροὺς ἐκείνυ,
530 καὶ τὸν τοξότην Πάνδαρον ὃν εἶπον ἀνωτέρω,
ὀνομαςοὶ γὰρ ἅπαντες οὗτοι καὶ σοὶ χρειώδεις·
καὶ σὺν αὐτοῖς μοι γίνωσκε Γλαῦκον καὶ Σαρπηδόνα,
τὸν Γλαῦκον ἔχοντα χρυσῆν πᾶσαν τὴν πανοπλίαν,
τὸν Σαρπηδόνα δὲ Διὸς ὄντα γενναῖον παῖδα,
535 ἀπὸ Πατάρων βοηθοὺς ἐλθόντας τῷ Πριάμῳ·
ἦν δὲ καὶ μάντις τοῖς Τρωσὶν Ἕλενος παῖς Πριάμυ,
καὶ Πολυδάμας σύγχρονος τοῦ Ἕκτορος ὑπάρχων,
καὶ μὴν Κασσάνδρα συν αὐτοῖς ἡ παῖς ἡ τῦ Πριάμυ,
ἀλλ' εἶχον ἅπαντες αὐτὴν ὥσπερ ἐξεςηκυῖαν·

540 τῆς Ἀθηνᾶς ἱέρεια ἡ Θεανὼ ὑπῆρχεν,
Ἡφαίςου πάλιν ἱερεὺς ἦν ἐν Τρωσὶν ὁ Δάρης·
καὶ Παντερπής τις ἰατρὸς ἦν ἐν τῇ Τροίᾳ τότε·
ἦσαν ἐν τούτοις ἄριςοι γέροντες βουληφόροι,
οἱ τρεῖς Πριάμου ἀδελφοί, οὕςπερ καὶ πρώην εἶπον,
545 ὁ Λάμπης, Ἱκετάων τε, συνάμα τῷ Κλυτίῳ,
καὶ τοῦ Πριάμου σύγγαμβροι Θυμοίτης καὶ Ἀντήνωρ,
Κίλλαν Ἑκάβης ἀδελφὴν εἶχε γὰρ ὁ Θυμοίτης·
ὁ δ᾽ αὖ Ἀντήνωρ, Θεανώ, καθὼς καὶ πρώην ἔφην,
καὶ Οὐκαλέγων σὺν αὐτοῖς ἦν ἄλλος δημογέρων,
550 καὶ Πάνθους Πολυδάμαντος πατὴρ καὶ τοῦ Εὐφόρβου,
ὃς χρυσοκόμος Εὔφορβος ὑπάρχων ὑπὲρ φύσιν,
καὶ χρυσοκαταδέσμητον εἶχεν αὐτοῦ τὴν κόμην,
καὶ πολεμῶν καὶ καρτερῶν πόνους ἐν τοῖς πολέμοις,
ὡς Ὅμηρος παρίςησι τὸν νέον διαγράφων·
555 ὁ δὲ σοφώτατος Ὀρφεὺς τοῦτον ὑπερεξαίρων,
λέγων παθεῖν τοὺς σύμπαντας πορεύεσθαι σὺν τούτῳ.
Οὗτοι μὲν ἦσαν σύμμαχοι τῶν Τρώων τοῖς πρὶν χρόνοις,
καὶ τῶν Ἑκάβης ἀδελφῶν Ὀτρέως καὶ Μυγδόνης,
καὶ τῶν Πριάμου ἀδελφῶν ἦσαν οἱ παῖδες πάντες,
560 Κόρυβος καὶ Μελάνιππος, καὶ Δόλωψ καὶ Καλήτωρ.
ἐν τοῖς ὑςέροις χρόνοις δὲ καὶ Ῥῆσος ἀπὸ Θρᾴκης
ἦλθε τῶν Τρώων σύμμαχος, πολὺν ςρατὸν ἐπάγων,
χρυσῆν μὲν ἔχων ἅπασαν αὐτοῦ τὴν πανοπλίαν,
ἵππους δὲ χιονόχροας κώδωσι κροτουμένους,
565 τὸ δ᾽ ἅρμα τούτου πανταχόθεν χρυσῷ κεκολλημένος·
ἦλθε καί τις Ὀθρυονεὺς ὑποσχεθεὶς Πριάμῳ
ἄκοντας πάντας Ἕλληνας τῆς Τροίας ἐξελάσαι,
ἂν τὴν Κασσάνδραν Πρίαμος τούτῳ πρὸς γάμον δώσει·
ἦλθεν ἡ Πενθεσίλεια, τοῦ Ἕκτορος θανόντος,
570 τῶν Ἀμαζόνων δέσποινα, παρθένος οὖσα κόρη·

μικρὰ μετὰ τὸν θάνατον τὸν τῆς Πενθεσιλείας
ἦλθε Πριάμῳ συμμαχῶν ἀνεψιὸς ὁ Μέμνων,
υἱὸς ὑπάρχων Τιθωνοῦ τοῦ ἀδελφοῦ Πριάμου,
ἦν οὗτος μὲν γὰρ βασιλεὺς ἀνδρῶν τῶν Αἰθιόπων·
575 ἦλθε σὺν τούτῳ βασιλεὺς Ἰνδῶν ὁ Πολυδάμας,
καὶ Αἰθιόπων καὶ Ἰνδῶν πληροῦσι πᾶν πεδίον·
καὶ μετ' αὐτοὺς Εὐρύπυλος ἦλθε υἱὸς Τηλέφȣ·
οὗτοι μὲν ἦσαν σύμμαχοι καὶ Τρώων ἡγεμόνες.
Νῦν δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ἕλληνας μετάξωμεν τὸν λόγον·
580 ἦν Ἀγαμέμνων βασιλεὺς ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων·
ἦν ἀδελφὸς Μενέλαος τȣ̃ τούτȣ βασιλέως·
ἦν τῷ μὲν Ἀγαμέμνονι σύνευνος Κλυτεμνήςρα,
ἐξ ἧς παῖδες γεγόνασι τρεῖς τέτῳ θυγατέρες,
Χρυσόθεμις, Λαοδίκη, καὶ ἡ Ἰφιάνασσα,
585 Ὀρέςης μόνος δὲ υἱὸς σὺν ταῖς τρισὶν ἐκείναις·
τῷ Μενελάῳ δὲ πικρὰ σύνευνος ἦν Ἑλένη,
τῆς Κλυτεμνήςας ἀδελφὴ καὶ σύνυμφος καλλίςη,
δι' ἧς ὁ μέγας πόλεμος Ἕλλησιν ἀνεῤῥάγη,
ἐκ ταύτης μόνην ἔσχηκε παῖδα τὴν Ἑρμιόνην·
590 ἄλλοι δὲ καὶ Νικόςρατον φασὶ καὶ Αἰθιόλον·
ἐκ δούλης πάλιν δέ τινος γεννᾷ τὴν Μεγαπένθην·
ἐξ Ἀλεξάνδρȣ δ' ἔτεκεν Ἑλένη τούςδε παῖδας,
τὸν Βούνικον καὶ Κόρυθον, Ἄγανον καὶ Ἰδαῖον.
Ἀλλ' ἄρτι νῦν κατέλεξα περὶ τῶν βασιλέων,
595 ἤδη (νῦν) γράφειν ἄρχομαι καὶ περὶ τῶν ἀρίςων.
Ἦν Ἀχιλεὺς ὁ κράτιςος ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων,
υἱὸς θεᾶς τῆς Θέτιδος, ἀνθρώπȣ δὲ Πηλέως,
καὶ γὰρ πρῶτον σοὶ μυθικῶς εἶπον σοὶ γεγραφέναι,
ὃν Χείρων ἐξεπαίδευσεν ὁ Κένταυρος καλλίςως,
600 ἄνθρωπος ὢν ἱππομιγεὶς, ἄγριος, δασυχαίτης·
παιδαγωγὸς ἦν Ἀχιλεῖ Φοῖνιξ Ἀμυντορίδης·

στρατάρχης δ' ἦν ὁ Πάτροκλος ὁ συγγενὴς καὶ φίλος,
τοῦ Μενοιτίου δ' ἦν υἱὸς, μητρὸς δὲ Φιλομήλας,
στρατοπεδεύων τὸν στρατὸν πάντα τὸν Ἀχιλέως·
605 παῖς ἦν ὡραῖος Ἀχιλεῖ ἐκ τῆς Δηϊδαμείης
ὁ Πύῤῥος Νεοπτόλεμος, ὅστις πορθεῖ τὴν Τροίαν·
ἦσαν ἕτεροι σύμμαχοι κράτιστοι τῶν Ἑλλήνων,
Αἴας ὁ Τελαμώνιος πύργος ἐμψυχωμένος,
καὶ τούτου Τεῦκρος ἀδελφὸς, υἱοὶ τοῦ Τελαμῶνος,
610 καὶ Ἀχιλέως συγγενὴς ἐκ τῶν ἀδελφοπαίδων·
ὁ γὰρ Πηλεὺς ἦν ἀδελφὸς καὶ Τελαμὼν καὶ Φῶκος,
καὶ Φῶκος μὲν ἐγέννησεν υἱὸν τὸν Πανοπέα,
τοῦ Πανοπέως Ἐπειὸς ἀνὴρ ἀριστοτέχνης,
ὅστις τοῖς Ἕλλησι ποιεῖ τὸν δούριον τὸν ἵππον·
615 ὁ δὲ Πηλεὺς ὡς εἴπομεν γεννᾷ τὸ Ἀχιλέα,
καὶ Νεοπτόλεμον αὐτὸς ἐκ τῆς Δηϊδαμείας·
ὁ Τελαμὼν τὸν Αἴαντα τοῦτον γεννᾷ τὸν μέγαν
ἐξ Ἐριβοίας γυναικὸς, Τεῦκρον ἐξ Ἡσιόνης.

Vers. 1. Τὸ προοίμιον πρὸς τὸ κελεῦσαν πρόσωπον ἅψασθαι ταύτης τῆς συγγραφῆς.

V. 12. Διὰ τὸ εἶναι Χρύσην ἀςρολόγον καὶ μάγον, ἱερέα τῦ Ἀπόλλωνος, ἤτοι τῦ Διὸς ἔλεγον.

5 V. 32. Ἀπόδοσις, ἣν ψευδῶς τινὲς καὶ ἀξίωσιν καλῦσιν.

V. 35. Ἀξίωσις.

V. 37. Βάσις.

V. 41. Ἡ κατὰ ῥήτορας προέκθεσις τῶν κεφαλαίων καὶ προκατάςασις λεγομένη, καὶ ὑπόσχεσις· κατὰ δὲ ποιητὰς

10 προθεωρία καὶ προϋφήγησις, ἤτοι προδιήγησις· κἂν οἱ ῥήτορες ἄλλως φασὶ τὴν προδιήγησιν.

V. 58. Ὅτι περὶ μόνῃ τῇ Σμύρνῃ καλεῖται Μέλης ποταμὸς, ὃν οἱ πλείυς φασὶν εἶναι Ὁμήρυ πατέρα.

V. 64. Ληροῦσιν εἰπον, ὅτι ὁ Ὀδυσσέως Τηλέμαχος

15 ὕςερος ἦν Ὁμήρου, ὡς δῆλον ἐκ τῦ χρόνου Προναπίδου τῦ Ὁμήρυ διδασκάλυ, ὃς ἦν τρίτος ἀπὸ Κάδμυ· Ὅμηρος δὲ τέταρτος· ὁ Θάμυρις δὲ πάλιν παλαιὸς, ἦν ἰσόχρονος Κάδμου, πάππος Ὀρφέως, Ὀρφεὺς δὲ Μενίππυ υἱὸς ἦν τῆς Θαμυρίδος θυγατρός· κἂν ἀλληγορικῶς τῆς Καλλιόπης

20 υἱὸς λέγεται.

V. 107. Ad voc. Ἐπὶ τῶν δύο — Τυτέςι ἀπὸ τοῦ χρόνυ τοῦ Προναπίδου τοῦ Ὁμήρου διδασκάλου· τρίτος γὰρ ἦν ἀπὸ Κάδμυ Προναπίδης· Ὅμηρος δὲ τέταρτος· ἤγυν ἐπὶ Λαΐυ καὶ Οἰδίποδος, ἐξαρκέσας μέχρι τῶν Τρωϊκῶν καὶ

25 κατωτέρω.

V. 109. Ad voc. Ταῦτο (ὁ κυκλογράφος) — Τὸ ὅτι ἐπὶ τῶν δύο ἦν ςρατειῶν· τὰ γὰρ περὶ Προναπίδυ ὁ Σικελὸς Διόδωρος ἱςορεῖ.

V. 217. Ad voc. Ψευδές - Ψευδὲς τοῦτο μόνον ἐςὶ, ὅτι Ἀλέξανδρος ἐν τοῖς Ἀχιλέως πατρὸς γάμοις Πηλέως ἔκρινε τὰς θεάς.

V. 219. Ad voc. Ἀχιλέως - Τὸ Ἀχιλεὺς δι' ἑνὸς λάμ-
5 βδα ἔγωγε γράφω.

V. 246. Ad voc. Ἰωάννης - Τούπίκλην ὁ Μαλέλας.

V. 274. Ad voc. Παντεργάτην - Σημείωσαι ὅτι τὸ πῦρ Ἥφαιςος λέγεται παντεργάτης· καὶ τὸ πῦρ υἱὸς Ἥρας, ἤτοι τοῦ αἰθερώδυς καὶ λεπτοτέρους ἀέρος, ὡς Τρυφιόδωρος ἐν
10 τῇ ἁλώσει φησί - (v. 234.) Μῆτερ ἀθανάτοιο πυρὸς φαεσίμβροτος Ἥρη.

V. 284. Ad voc. Διΐ - Ζεὺς, ὁ καθαρὸς ἀὴρ, καὶ τὸ ἄνω ἡμισφαίριον· Κρόνος δὲ ὁ ζοφώδης ἀὴρ, καὶ τὸ κάτω ἡμισφαίριον.

15 V. 314. Ἐπεὶ δὲ περὶ Διὸς καὶ τῶν λοιπῶν ἀλληγοροῦμεν, δεῖ πρῶτον εἰπεῖν ποσαχῶς τὸ θεὸς λαμβάνεται. Τὸ θεὸς ἀνονύμως κείμενον ἐπὶ πέντε σημαινομένων λαμβάνεται· σημαίνει γὰρ σοφοὺς, βασιλεῖς, τὰ ςοιχεῖα, πῦρ, ὕδωρ, γῆν, καὶ ἀέρα, τὴν ἐξ ἀςέρων εἱμαρμένην· ἤγυν αὐτὺς
20 τοὺς ἀςέρας· καὶ πέμπτον τὰς ψυχικὰς δυνάμεις καὶ τὰ πάθη, οἷον φρόνησιν, γνῶσιν, ἀνδρείαν, ἤτοι τόλμαν· πάθη δὲ, οἷον ὀργὴν, ἐπιθυμίαν, καὶ τὰ τοιαῦτα σημαίνει· καὶ ἕκτον, τὴν φύσιν· ἀλλ' ἐγὼ ὐκ ἐθέλω διαμάχεςθαι Ἐμπεδοκλέϊ τῷ φυσικῷ λέγοντι (v. 107.) μὴ εἶναι φύσιν τὸ παρά-
25 παν, ἀλλὰ μίξιν διάλλαξίν τε μιγέντων· πέντε μὲν οὕτως ἀνωνύμως κείμενον τὸ θεὸς σημαίνει· ἐν δὲ ἕκαςον ὄνομα τῶν θεῶν κείμενον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖςον, τρία σημαίνει· ἢ πραγματικῶς γὰρ, ἢ ψυχικῶς, ἢ ςοιχειακῶς νοεῖται, οἷον Ἥρα, Ἀθηνᾶ, Ἀφροδίτη, Ἑρμῆς, Ζεὺς, Κρόνος, Ἀπόλ-
30 λων, Ποσειδῶν, Ἥφαιςος, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ὀνομάτων· πραγματικῶς μὲν βασιλεῖς, εἰ ἁπλῶς ἀνθρώπυς τὺς αὐτὺς

τινὲς δηλοῦσι· ψυχικῶς δὲ, Ἥρα μὲν νοεῖται ψυχὴ, ἡ ἀνδρεία· Ἀθηνᾶ, φρόνησις· Ἀφροδίτη, ἐπιθυμία· Ἑρμῆς, ὁ προφορικὸς λόγος· Ζεὺς, ὁ νοῦς· Κρόνος, ἡ ἀνοησία. καὶ τοῦ νοῦ συνθόλωσις· Ἀπόλλων, ὁ ἡλιοειδὴς (ἡλιώδης) καὶ
5 τεχνασμένος, καὶ λαμπρὸς, καὶ ῥητορικώτατος, ἢ φιλόσοφος λόγος· Ποσειδῶν, ὁ ἐπιγενόμενος ἁρμοδίως θυμὸς, ὥσπερ ἡ θάλασσα ὅταν ὑπὸ πνευμάτων ταράττηται· Ἄρης δὲ, ὁ διάπυρος θυμὸς, καὶ ἀλόγιστος, καὶ φονικός· Ἥφαιστος, ἡ ἐκ τοῦ αἵματος ἀναθυμίασις ἡ ἀερώδης καὶ καθαρω-
10 τάτη· ἥτις ἀνεχομένη διὰ τῶν καρωτίδων ἀρτηριῶν, πελέκει πλήττει τὴν κορυφὴν τοῦ Διὸς, καὶ τὴν Ἀθηνᾶν παρασκευάζει γεννᾷν· τουτέστι συγκεραννῦσα τὸν ἐγκέφαλον, ἐξάγειν ποιεῖ τὰ φρονήματα· στοιχειακῶς δὲ Ἥρα νοεῖται ὁ λεπτομερὴς ἀὴρ, ἤγουν αἰθήρ· Ἀθηνᾶ, ὁ προσ-
15 γειότερος καὶ παχύτερος ἀὴρ, ὁ ἀπὸ σελήνης μέχρι γῆς διϊκνούμενος· Ἀφροδίτη, ἡ στοιχειακὴ εὐκρασία· Ἑρμῆς καὶ Ἄρης, τὰ ἐν τῷ ἀέρι διατρέχοντα πυρώδη σέλα· οἷον κομῆται καὶ τὰ τοιαῦτα· Ζεὺς, ὁ καθαρὸς ἀὴρ, καὶ τὸ ἄνω ἡμισφαίριον· Κρόνος, ὁ ζοφώδης ἀὴρ, καὶ τὸ κάτω
20 ἡμισφαίριον· Ἀπόλλων, ὁ ἥλιος· Ποσειδῶν, ἡ θάλασσα, ὡς καὶ Θέτις, καὶ Νηρεὺς καὶ Φόρκυς, καὶ Τρίτων, καὶ Ἀμφιτρίτη, καὶ Τηθὺς καὶ ἕτερα (Τηθὺς κατά τινας ἡ γῆ ἐστιν)· Ἥφαιστος δὲ, τὸ καθαρτικὸν, καὶ καθαρὸν πῦρ, καὶ κεραστικὸν τῆς τῶν στοιχείων συγχύσεως· ὃ καὶ
25 ἔρως καλεῖται· καὶ τούτων τὰ πλείονα οὕτως ὡς εἶπον τρία σημαίνει· τινὰ δὲ καὶ πλεοναχῶς νοεῖται· ὁ Ζεὺς γὰρ σημαίνει πρὸς τοῖς τρισὶν οἷς εἶπον καὶ τὸν ἀστέρα τὸν πλανήτην, καὶ αὐτὸν τὸν ἥλιον, καὶ τὸν ὅλον οὐρανὸν, καὶ τὸν αἰθέρα μόνον, καὶ τὸν ἀέρα ποτὲ καὶ
30 τὸ νεφῶδες κατάστημα, καὶ αὐτὴν τὴν εἱμαρμένην, ὡς ἀρέσκει τοῖς Στωϊκοῖς. Δέον οὖν ταῦτα καλῶς εἰδέναι σε

πόσα τούτοις τὰ σημαινόμενα, καὶ πρὸς τὸ οἰκεῖον ἀλληγορεῖν τὸ καθέκαστον· καὶ οὐκ ἂν διαμάρτοις, πραγματικῶς μὲν τὸ πραγματικόν· ψυχικῶς δὲ ψυχικόν· καὶ τὸ στοιχειακὸν πάλιν στοιχειακῶς· ἀρκεῖ γὰρ τοῦτο καὶ μόνον 5 διδάξαι σοι τὸ χωρίον, τὰ περὶ θεῶν ἀλληγορεῖν· εἰ προσεκτικώτερον ἐπιστήσεις ταύτῳ τὸν νοῦν, καὶ μὴ παρέργως αὐτὸ παραδράμῃς ὡς περιττόν.

V. 341. Ad voc. Τρωϊκήν – Ἤγουν τὸν Ἀλέξανδρον ἀπὸ Πάρις.

10 V. 354. Ad voc. Κατρέϊ – Τῆς Μενελάου καὶ Ἀγαμέμνονος μητρὸς Ἀερόπης καὶ Κλυμένης τῆς μητρὸς Παλαμήδους, πατὴρ ἦν ὁ Κατρεὺς ἐκ Κρήτης τῆς νήσου.

V. 365. Ad voc. Ἀκανθυλίδας – Τοὺς στραγγαλίνους, παρὰ τὸ ἐν ἀκάνθαις διάγειν· στραγγαλῖνοι δὲ διὰ τὸ ποικίλον 15 λέγονται ἀπὸ Ῥωμαϊκῆς ἐσθῆτος λεγομένης στραγγαλίας ἢ μᾶλλον τοὐναντίον ἡ ἐσθὴς ἀπὸ τῶν ζώων (al. τοῦ ζῶ ἐκλήθη.

V. 384. Ad voc. Αἴθρας – Ἡ Αἴθρα τοῦ Θησέως ἦν μήτηρ, τοῦ πρώην ἑπταετῆ τὴν Ἑλένην ἁρπάξαντος· ὅτε δὲ 20 καὶ Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης οἱ τῆς Ἑλένης ἐστράτευσαν ἀδελφοὶ κατὰ Θησέως, οὐδένα τῶν Ἀθηναίων ἐλυμήναντο· μόνην δὲ τὴν ἑαυτῶν ἀδελφὴν Ἑλένην ἐπανεσώσαντο· καὶ ταύτην τὴν Αἴθραν σὺν αὐτῇ ᾐχμαλώτευσαν· ἥτις Αἴθρα τὴν μετ' Ἀλεξάνδρου φυγὴν τῆς Ἑλένης εἰς Τροίαν ἐπραγ25 ματεύσατο.

V. 388. Ad voc. Σιδωνίας – Σημείωσαι ὅτι ἥρπαξεν Ἀλέξανδρος καὶ ἀπὸ Σιδῶνος γυναῖκας· περὶ ὧν Ὅμηρος ἐν ζ ῥαψωδίᾳ λόγον ποιεῖται, λέγων, (Il. VI. v. 289, 92):

30 Ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδὴς

ἤγαγε Σιδονίηθεν, ἐπιπλὼς εὐρέα πόντον,
τὴν ὁδὸν, ἣν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.

V. 405. Ad voc. Οὓς τίς - Σημείωσαι πῶς οἱ μετὰ Μενελάε πρεσβεύοντες τοῖς Τρωσὶν, ὑπ' Ἀντιμάχου ἔμελλον
5 ἀναιρεθῆναι. ὡς καὶ ὁ Ὅμηρος ἐν τῇ λάμβδα μέμνηται ῥαψῳδίᾳ λέγων, (Il. XI. v. 138, 42).

Εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος υἱέες ἐςὸν,
ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,
ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσσῆϊ,
10 αὖθι κατακτεῖναι, μὴ δ' ἐξέμεν ἂψ ἐς Ἀχαιὰς·
νῦν μὲν δὴ τε πατρὸς ἀεικέα τίσετε λώβην.

V. 407. Ad voc. Ἀντήνωρ - Ὅτι Ἀντήνωρ τὲς μετὰ Μενελάε πρέσβεις ἐδέξατο, καὶ Ὅμηρος τῇ γάμμα ῥαψῳδίᾳ φησὶ, (Il. III. v. 203, 7).

15 Τὴν δ' αὖτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νεμερτὲς ἔειπας·
ἤδη γὰρ καὶ δεῦρο ποτ' ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεὺς,
σεῦ ἕνεκ' ἀγγελίης σὺν Ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα.

20 Οὕτως ἐγὼ ἀπὸ ςήθους πάντα εἰδὼς, καὶ τὰ διεσπαρμένα διαφόροις τόποις συνάγων, καὶ τοῖς οἰκείοις προσφυῶς προσκαλῶν καὶ εὐκρινῆ τὸν λόγον ποιῶν, τοὺς ἀκροατὰς οὐ συγχέω, καθάπερ τινὲς τὰ πρῶτα ὑςέρως καὶ πρώτως τὰ ὕςερα λέγοντες· τινὰ δὲ μόνον ἀποφθεγγόμενοι ἀμυ-
25 δρῶς καθάπερ αἰνίγματα.

V. 415. Ad voc. Ὅρκους - Ὅρκοι γὰρ προέβησαν τῶν Ἑλλήνων, μνηςευομένων τὴν Ἑλένην πρὸς Τινδάρεων τὸν αὐτῆς πατέρα, ἐκςρατεύειν πάντας, εἰ ἀδικοῖτο παρά τινος ὁ ταύτην λαβὼν γαμετήν.

30 V. 416. Ad voc. Βορᾶ - Βορᾶς τινὲς διὰ δύο ρ γράφουσι· τὸ δὲ Βορέας δι' ἑνός· ἐγὼ δὲ ἀπὸ τε Βορέας Βορᾶς

εἰδὼς τοῦτο γεγονὸς, ὡς τὸ Βορέας, δι' ἑνὸς ρ̀ καὶ τοῦτο γράφω καὶ γράφειν οὐ παύσομαι.

V. 424. Ad voc. Ἀχιλεύς.

Ἐν τοῖς φρονοῦσι μᾶλλον ἁρμόζει γράφειν,
5 ἄχος γὰρ ὡς λέγουσιν ἦν Ἰλιέων·
εἴτ' οὖν τροφῆς ἄμοιρος ὡς Εὐφορίων,
καὶ πῶς διπλοῖς γράφοιτο τοῖς λάμβδα λέγε.

V. 425. Ad voc. Θέτιδος - Θέτις ἡ θάλασσα τοῦ Νηρέως θυγατὴρ ἐτύγχανε· Θέτις δὲ ἡ σοφὴ καὶ λεκανομάντις ἡ
10 μήτηρ Ἀχιλέως, θυγάτηρ ἦν Χείρωνος φιλοσόφου· ἀλλὰ καὶ ἡ Θέτις θάλασσα μήτηρ τοῦ Ἀχιλέως εἶναι λέγεται, ὡς θυμικοῦ καὶ δυσόργου ὄντος τοῦ ἥρωος, ὡς καὶ Ὅμηρος γράφει, (Il. XVI. v. 33, 35).

Σχέτλιε, (nota var.) οὐκ ἄρα σοίγε πατὴρ ἦν ἱππότα
15 Πηλεύς.
οὐδὲ Θέτις μήτηρ, γλαυκὴ δέ σ' ἔτικτε θάλασσα·
πέτραι τ' ἠλίβατοι· ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·

V. 432. Ad voc. Πολλαῖς - Νέος γὰρ ὢν Ἀχιλεὺς, οὐκ ἦν καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς προτέροις ὅρκοις ὁρκωμοτήσας.

20 V. 436. Ad voc Πεφλυάρηνται - Ἀλληγορία τοῦ ὅτι Ἀχιλεὺς ἐνδέδυτο γυναικεῖα, ἐξελέγχθη δὲ παρ' Ὀδυσσέως, ξίφη καὶ ἀτράκτους ἀποῤῥίψαντος ἐν τῷ παρθενῶνι, λαβὼν αὐτὸς ξίφος καὶ οὐκ ἀτράκτους ὡς οἱ παρθένοι καὶ λοιπαὶ γυναῖκες.

25 V. 458. Ad voc Σικυώνιος - Σικυὼν ἐστὶν ἡ χώρα Ἑλλαδικῶν Βλάχων.

V. 467. Ad voc. Πᾶν τὸ στράτευμα. - Σημείωσαι πόσος ἦν ὁ ἀριθμὸς τῆς Ἑλλήνων στρατιᾶς· φέρεται ποῦ τῶν Ὁμηρικῶν βίβλων ἡ τῆς στρατιᾶς ἐπαρίθμησις, οὕτω κατ'
30 ἔπος ἔχουσα·

Πεντήκοντ' ἦσαν (a) πυρὸς ἐσχάραι ἐν δὲ ἑκάςῃ
πεντήκοντ' ὀβελοὶ, περὶ δὲ κρέα πεντήκοντα
τρὶς δὲ τριακόσιοι περὶ ἓν κρέας ἦσαν Ἀχαιοί.

V. 495. Ad voc. Μικροῖς, μεγάλοις - Παραδοξολογία τὸ
5 σχῆμα.

V. 510. Ad voc. Πλεισθένους - Ὅμηρος καὶ οἱ πλείους Ἀτρέως φασὶ τούτους. Ἡσίοδος δὲ Πλεισθένους, καὶ Αἰσχύλος λέγων (b) - Ἀρᾷ τ' ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος.

V. 514. Ad voc. Ἀμυκλίαους - Ἀμύκλαι πόλισμα Ἐλ-
10 λάδος, τὸ παρ' ἰδιώταις λεγόμενον Νίκλιν.

V. 519. Ad voc. Ἀχιλεὺς - Τὸν Ἀχιλέα ληροῦσι τινὲς πέντε καὶ δέκα ἐτῶν ἐόντα ναυαρχεῖν· φαίνεται δὲ καὶ ὁ Ὅμηρος ἐν τῇ ι' ῥαψῳδίᾳ τούτοις συνᾴδων· φησὶ γὰρ ὡς ἀπὸ τοῦ Φοίνικος (Il. IX. v. 437, 41)·

15 Πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, αὖθι λιποίμην
οἶος; σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς
ἤματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε
νήπιον, οὔπω εἰδόθ' ὁμοιΐου πολέμοιο,
οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθωσιν.

20 V. 529. Ad voc. Θηβαίων - Αἱ Θῆβαι γὰρ τότε ὑπὸ τῶν Ἐπιγόνων ἐπορθήθησαν· ἦρχον δὲ οὗτοι Βοιωτῶν τῶν ἐκ χωρίων Θηβαϊκῶν.

V. 532. Ad voc. Ἀδελφοί - Ἕτεροι δὲ Ἀρκεσιλάου Προθήνορα καὶ Κλόνιον μόνους φασὶν εἶναι ἀδελφοὺς, υἱοὺς
25 Ἀςερόπης καὶ Ἀρηϊλύκου ὡς καὶ ἡμεῖς ἐν ἑτέρῳ γυναικείᾳ βίβλῳ ἐγράψαμεν·

Καὶ Προθοήνωρ, Κλόνιος, σὺν τῷ Ἀρκεσιλάῳ
τῆς Ἀςεροπῆς οἱ υἱοὶ καὶ τοῦ Ἀρηϊλύκου·

(a) Homeri locum diutius, sed frustra perquisivi.

(b) Agam. v. 1602., ubi vulgo editiones habent οὕτω, pro ἀρᾷ.

ἤγουν ἀρετὴν ἔχοντες, ἄνδρες ἡμίθεοι· οἱ τεθνήκασι μὲν τοῖς σώμασι, ζῶσι δὲ ταῖς ἀρεταῖς, τὴν πρακτικὴν ἔχοντες ἀρετὴν, ἤγουν τὴν διὰ χερῶν, θεαινῶν παῖδες λέγονται· εἰ δὲ τὴν θεωρητικὴν ἔχουσιν ἀρετὴν, ἤγουν τὴν διὰ λογισμοῦ καὶ φρονήσεως, θεοὺς ἔχειν πατέρας λέγονται.

V. 215. Ad voc. Ἀναθυμίασιν - Τὸ ὕδωρ παχυνόμενον, ποιεῖ γῆν· αὕτη ἀραιουμένη, ποιεῖ πῦρ· τοῦτο δὲ λεπτυνόμενον, ποιεῖ ἀέρα.

V. 281. Ad voc. Αἰὲν ἐόντα - Τέσσαρες δόξαι τῶν φιλοσόφων περὶ τοῦ κόσμου· οἱ μὲν αὐτὸν λέγουσιν ἀγέννητον καὶ ἄφθαρτον· οἱ δὲ γεννητὸν καὶ φθαρτόν· οἱ δὲ γεννητὸν μὲν, ἄφθαρτον δέ· οἱ δὲ ἀγέννητον μὲν, φθαρτὸν δέ· ὁ δὲ Ὅμηρος ἀγέννητον καὶ ἄφθαρτον· λέγει οὖν ἢ ἔπει ἢ ἔργῳ ὤνησα· τουτέστιν εἴτε ἀγέννητός ἐστι καὶ ἄφθαρτος, εἴτε καὶ ἄλλως· περὶ γὰρ αὐτοῦ οὐδεὶς τῶν παλαιῶν ἐγίνωσκε.

In II. Iliadis.

V. 5. Ad voc. Ὕπνος - Τὸ σχῆμα κατ' ἄλλους μὲν κλιμακωτὸν, κατ' ἐμὲ δὲ κλίμαξ· διαφέρει γὰρ κλίμαξ καὶ κλιμακωτὸν, ὡς τροπὴ καὶ τροπικόν· διήγημα καὶ διηγηματικόν· τινὲς δὲ τὸ κλιμακωτὸν, ἀτελῆ κλίμακα ἐκάλεσαν.

In IV. Iliadis.

V. 33. Ad voc. Κόρσην - Κόρσης νῦν ὁ μῆνιγξ· παρ' Ἐμπεδοκλεῖ δὲ καὶ ἡ ὅλη κεφαλή· φησὶ γάρ· (v. 219.) - ὡς πολλῶν μὲν κόρσαι ἀναύχενες ἐβλάστησαν· - ὁ κόρσης δέ ἐστιν ἀρσενικῶς.

V. 37. Ad voc. Ἠλείων - Ἠλείων καὶ ψίλου καὶ δάσυνε. ψίλου μὲν κατὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα, τὸ η πρὸ τοῦ λ ψιλοῦται· Ἤλβατος, Ἠλιαία, δικαστήριον ἐν ταῖς Ἀθήναις· ἐγὼ δὲ καὶ τὴν Ἡλιαίαν δασύνω· διὰ γὰρ τὸ ἐν ἡλίῳ καὶ ὕπαιθρος εἶναι, ἡλιαία ἐκαλεῖτο· ἠλιτόμηνος, ὁ ἀμβλωθρίδιος τόκος καὶ διημαρτημένος τῆς ἐννεαμη-

νηαίȣ κυήσεως· πλὴν τȣ̃, ἥλιος. Δάσυνε δὲ ἀπὸ τοῦ ἁλίζω, τὸ συναθροίζω· τὸ γὰρ ἀθροικὸν α δασύνεται· ὅθεν καὶ ἅλς, τὸ συνηθροισμένον ὕδωρ, καὶ Ἦλις ἡ πόλις καὶ χώρα, οὕτω δασύνεται· κατὰ μὲν ἑτέρους ὅτι ἐν τῷ ἐπὶ
5 Δευκαλίωνος κατακλυσμῷ, ἐκεῖ συνηθροίσθησαν οἱ λαοί· κατ' ἐμὲ δὲ ὅτι ἐκεῖ συναθροίσεις ἐγίνοντο πενταετηρικῶς διὰ τὴν Ὀλυμπίαν· ὅθεν καὶ ἁλέαι αἱ ἐκκλησίαι καλοῦνται, ἀπὸ τȣ̃ συναθροίζεσθαι ἐκεῖ, ὡς καὶ Καλλίμαχος (a) φησί·
10 Εἰς τὸ προτείχευς ἱερὸν ἁλέες δεῦτε,
ȣ̃ τὸν πάλαι χάλκιον ὁ πλάσας Ζᾶνα
γέρων (b) ἀλαζὼν ἄδικα βιβλία ψύχει·
Καὶ οὕτω μὲν ὀφείλει ἡ Ἦλις δασύνεσθαι· ψιλοῦται δὲ καὶ καθ' ἕτερον κανένα λέγοντα, τὸ η ἐν τροχαϊκῇ λέξει ψι-
15 λȣ̃ται.
Δάσυνε λοιπὸν ἀδεῶς τε καὶ ψίλȣ,
Τζέτζου πεποιθὼς συγγραφαῖς ἰσχνογράφοις.

V. 67. Ad voc. Πολέμων - Καλῶς εἶπον καὶ πολέμων· οὐ μόνον γὰρ πολέμων σημεῖόν ἐστιν, ἀλλὰ καὶ αὐχμῶν
20 καὶ ναυαγίας, καὶ κτηνῶν ἀπωλείας, καὶ πνευμάτων καὶ γάμων δηλωτικὸς, ὥσπερ καὶ ὁ Τζέτζης προειπὼν περὶ τοῦ βασιλέως γάμου, ὅτι μετὰ ἑπτὰ μῆνας γενήσεται, Ἰανουάριος μὴν οὐκ ἀδόκιμος ἐφάνη περὶ τὴν πρόῤῥησιν· καὶ ἑτέρων πλειόνων ὁ κομήτης ἐστὶ δηλωτικὸς, καθὼς ὁ
25 μαθηματικὸς ἀνώνυμος περὶ κομητῶν ἀκριβέστατα διέλαβε (al. μετέλαβε τὸν κόμητα).

V. 88. Ad voc. Πλανήτην - Ἔστι καὶ πλάνης λεγόμενος καὶ πλανήτης.

(a) Cf. Callimachi editionem Graevii - Ultraiecti 1697. p. 340.; ubi de hisce versibus disputatur, et variantes invenies.

(b) Γέρων ἐστὶν ὁ ἄθεος Εὐήμερος. Scholion in cod. margine.

In V. Iliadis.

V. 26. Ad voc. Δάρης - Τὸν δὲ Ἰδαῖον τὸν τȣ̃ Δάρητος ἔσωσεν Ἥφαιςος· ἐπεὶ γὰρ ȣ̓ μὴν τὸ πῦρ Ἥφαιςος λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἡ ὕλη ἡ συνεργὸς αὐτῷ· ἐκεῖνος δὲ προσδραμὼν τῇ ὕλῃ τȣ̃ ὄρȣς ἐσώθη, διὰ τȣ̃το φησὶ ὅτι ἐσώθη ὁ Ἰδαῖος
5 παρὰ τȣ̃ Ἡφαίςȣ.

V. 34. Ad voc. Μετάφρενον - Μετάφρενον τὸ μετὰ τὸν τράχηλον μέρος, μεταξὺ τῶν ὤμων, τὴν ῥάχην, τὰς δησωμίας.

V. 36. Ad voc. Γλȣτόν - Γλȣτὸς τὸ ὄπισθε μέρος τοῦ
10 ἰσχίȣ.

Circa V. 38. (Iliad. V. v. 35.) - Αὕτη τὸν Ἄρην ἐκ τῆς χειρὸς λαβοῦσα, ἐξήγαγεν τοῦ πολέμȣ· τουτέςιν τίς τῶν περὶ τοῖς Τρωσὶν φρονίμων λαβὼν ἐκ τῆς χειρὸς τὸν ἰσχυρὸν Ἕκτορα ἐξήγαγεν ἐκ τȣ̃ πολέμȣ ἐπὶ τὸν ποταμὸν Σκάμαν-
15 δρον ἀγαγών· ὡς ἂν ἴδω σιν ἀμφότεροι τὸ μέλλον.

V. 44. Ad voc. Πάνδαρος - Ὁ δὲ Πάνδαρος ἐβόησεν, οὐ μὴ καρτερήσοι ὁ Τυδεὺς ἐὰν ἐμὲ διήγειρεν ὁ Ἀπόλλων, ὅτε τῆς Λυκίης ἐξῆλθον. τουτέςιν ἐὰν ἐν καλῷ ἡλίῳ καὶ ἡμέρᾳ ἐξῆλθον ἐκ τῆς πατρίδος μȣ. Ἡ Ἀθηνᾶ παρήνει τῷ
20 Διομήδει μή τινα τῶν θεῶν τρώσειν ἢ τὴν Ἀφροδίτην· ἤγȣν, ἡ φρόνησις αὐτοῦ συνεβούλευσεν, εἰ μὴ εὕρῃ τινὰ τῶν ἀνδρείων, μὴ ἐρίζειν ἐκείνῳ, ἢ τιτρώσκειν· εἴ τινα δὲ εὕρῃ τῶν ἐρωτικῶν καὶ καλὰ ὑποδήματα φορȣ́ντων, καὶ καλὰ μάλα ἐχόντων, καὶ τὰ λοιπὰ ἀπόλȣθα τῶν ἀνάνδρων,
25 τιτρώσκειν.

V. 53. Ad voc. Αἰνείαν - Ὁ Αἰνείας εἶχεν μητέρα τὴν Ἀδροδίτην· ἐπεὶ γὰρ ἐμίγη ἡ μήτηρ αὐτȣ̃ τῷ Ἀγχίσῃ ἐν τῇ Ἴδῃ, διὰ τȣ̃το λέγει ἡ Ἴδη Ἀφροδίτη καὶ μήτηρ αὐτȣ̃.

V. 59. (Iliad. V. v. 385.) Ὁ Ὦτος καὶ ὁ Ἐφιάλτης ἔδη-
30 σαν τὸν Ἄρην· ἡ δὲ Ἐρίβοια ἀπέςειλε τὸν Ἑρμῆν καὶ

ἔλυσαν τῶν δεσμῶν τὸν Ἄρην· Ὦτος καὶ Ἐφιάλτης οἱ λόγοι εἰσίν· ὁ μὲν Ὦτος ὁ μαθηματικὸς, ὁ διὰ τῶν ὤτων εἰσερχόμενος· ὁ Ἐφιάλτης δὲ, ὁ οἰκεῖος, ὁ ἐφ' ἑαυτῷ ἀλλόμενος· οὗτοι τοίνυν οἱ λόγοι ἐδέσμησαν τὸν Ἄρην ἤτοι τὸν
5 θυμόν· ἡ δὲ Ἐρίβοια, ἡ στάσις καὶ ἡ φιλονεικία, ἔλυσαν αὐτὸν διὰ τοῦ Ἑρμοῦ, τοῦ προφορικοῦ λόγου· ὅταν γάρ τις κρατῶν τοῦ θυμοῦ καὶ ἀκούσῃ τινὸς, τοῖς συγγενέσιν αὐτοῦ καὶ ἁπλῶς οἰκείοις ἐρίζοιτο, πρὸς θυμὸν περὶ τῆς στάσεως καὶ τοῦ λόγου τοῖς φιλονεικοῦσι λεγόμενον, διεγείρετο.
10 V. 67. Ad voc. Ὅθεν τὴν χεῖρα - Τὴν Ἥραν (Iliad V. v. 393. 4.) ἐτόξευσεν ὁ Ἡρακλῆς κατὰ τὸν δεξιὸν μαζὸν ἐν ὀϊστῷ τριγλώχινι, ἤγουν ὁ ἥλιος τοξεύει τὴν ἡμέραν διὰ τῶν τριῶν καιρῶν, ἔαρος, χειμῶνος καὶ φθινοπώρου· κατὰ τὸν δεξιὸν μαζὸν, ἤγουν τὸ ἀνατολικὸν μέρος· τῶν γὰρ
15 τεσσάρων μερῶν (τοῦ κόσμου) τοῦτο ἐστὶ τὸ δεξιόν.
V. 80. Ad voc. Οὗτοι et seqq. - Σχῆμα τὸ κατὰ ἄθροισιν καὶ μερισμόν· ἄθροισις μὲν γὰρ τὸ, οὗτοι· μερισμὸς δὲ, τὸ ὁ μὲν, τὸν Ἀντίλοχος δὲ, τὸν δεῖνα.
V. 95. Ad voc. Τοῦ Ἡρακλέος - Τοξεύει (Iliad V. v. 395.
20 seq.) ὁ Ἡρακλῆς καὶ τὸν Ἄδην κατὰ τὸν ὦμον· ὃς ἀνερχόμενος ἐγκαλεῖ τῷ Διΐ· ὁ γὰρ ἥλιος κατὰ τὴν νύκτα πρὸς τὰ κατώτερα μέρη κατερχόμενος, ὡς οἱ φιλόσοφοι λέγουσι, τὴν νύκτα τοξεύει, ἤτοι τὸν Ἄδην, καὶ ἀνέρχεται ἐνταῦθα ἡ νύξ· κατερχομένη δὲ πάλιν ἰᾶται, τουτέστιν καταντᾷ εἰς
25 ὃν τόπον ἦν καὶ πρίν.
V. 98. Ad voc. Ἧκαν ἅμα - Ἐπεμψαν δηλονότι τὰ δόρατα· τὸ σχῆμα ἔλλειψις, ὅπερ ἐστὶ τῆς συντομίας.

In VI. Iliadis

V. 7. Ad voc. Δόλοι - Ἐγνώσθη γὰρ Διομήδης, ὅτι κατόπτρῳ μηχανικῷ πυρὸς φαντασίαν προπέμπει· Ἕκτωρ δὲ

τῷ πάθει θέμενος μάθος, ἐπαύθη τοῦ σὺν ἀλογίςῳ καὶ ἀπερισκέπτῳ θυμῷ μάχεσθαι.

V. 29. ad voc. Μυρίκην - Μυρίκη εἶδος δένδρυ, μεταξὺ ἐρείκης καὶ κυπαρίσσυ τὴν ἰδέαν τῶν φύλλων ἔχοντος.

5 V. 39. Ad voc. Τῆς Ἀθηνᾶς - τῆς φρονήσεως· ἐν τοῖς ἀγροῖς γὰρ οἱ παλαιοὶ Ἄρεος ἵςων καὶ ἐζωγράφουν ἀγάλματα· ἐν δὲ ταῖς πύλαις τῶν πόλεων καὶ οἰκιῶν, Ἀθηνᾶς συμβολικῶς λέγοντες καὶ προτρεπόμενοι, ὡς ἐν τοῖς ἐκτὸς δεῖ θυμοῦ καὶ πολέμων· ἐν δὲ τοῖς ἐντὸς καὶ ταῖς

10 οἰκίαις καὶ πόλεσιν, εὐβουλίας τε καὶ φρονήσεως.

V. 59. Circa - (Il. VI. v. 130. seqq.) Ὁ Λυκόεργος ὁ υἱὸς τοῦ Δρύαντος ἐτυφλώθη διότι τὰς τιθήνας τοῦ Διονύσυ ἀπέσφαζεν· ὁ Διόνυσος δὲ ἐκρύβη εἰς τὸν κόλπον τῆς Θέτιδος, τὸν Δρύαντά πτοούμενος· ὁ Λυκόεργος οὗτος τῦ οἴνυ τὰς

15 θρέπτριας ἀμπέλους ἀπέκοψε μετὰ πελέκεως· ἡ δὲ τῦ οἴνυ χρῆσις ἀπέλειψε, καὶ ἦν ἡ τοῦ ὕδατος· τοῦτον δὲ λέγυσι τυφλωθῆναι, διὰ τὸ ποτὲ ἀρρωςήσαντα μὴ χρήσασθαι οἴνῳ· ἔλεγον γὰρ αὐτῷ οἱ ἰατροὶ μὴ ἄλλως ἰαθῆναι, εἰ μὴ οἴνυ ἀπογεύσηται· οὗτος δὲ μὴ γευσάμενος οἴνυ, οὐ γὰρ παρῆν,

20 τοῦ φωτὸς τῶν ὀμμάτων τὸν φωτεινὸν Ἅδην ἀντήλλαξε.

V. 64. seq. - Σημείωσαι πῶς δεῖ νοεῖν σε τὸ παρ' Ὁμήρῳ (Il. VI. v. 234 - 6),

ἔνθ' αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεύς,
ὃς πρὸς Τυδείδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβε,

25 χρύσεα χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων·

τὸ ἐξέλετο, ἀντὶ τοῦ ἐξαιρέτους καὶ δεδοξασμένας ἐποίησεν· οὐ μὴν ἄφρονας, ὥςπερ ἂν ἕτερός εἶπε φιλόχρυσος καὶ ἀγεννὴς ποιητῶν Ἡσίοδος, ἢ καὶ Σιμωνίδης, ἢ Πίνδαρος· Ὅμηρος δὲ ψυχὴν προτιθέναι τῶν φίλων παιδεύων, πῶς

30 μικρολογεῖσθαι καὶ φειδωλεύεσθαι περὶ τοιαῦτα ἐπίςαται; ἄπαγε· δεύτερα τὰ τοιαῦτα πάντα φιλίας νομίζει καὶ πολ-

λος-ὰ καὶ τὸν Γλαῦκον ὡς μεγαλόφρονα καὶ λίαν φιλότιμον διὰ φιλίαν φανέντα, γεραίρει τοῖς ἔπεσιν.

In VII. Iliadis.

V. 5. Ad voc. Κορυνήτην - Ῥοπαλᾶν, ἤτοι ματζυκᾶν.

V. 16. Ad voc. Καθιδρυνθέντων - Γράφεται καὶ ἱδρυν-
5 θέντων, καὶ ἱδρυθέντων· Ἰωνικῶς μὲν ἱδρυνθέντων μετὰ τοῦ νῦ, ὡς τὸ, κλινθέντων· Ἀττικῶς δὲ ἄνευ τοῦ νῦ, ὡς τὸ κλιθέντον καὶ τὰ ὅμοια.

V. 126. Ad voc. Ἄμμων - Ἐκ τῶν Ἄμμωνος καταρχῶν·

Ἐν τροπικοῖς οὔτ' αὖ γαμέειν καλὸν, οὔτε γάμοιο
10 μνηστείην ἐρατὴν τελέειν ὁ κτήσιος (al. ἐκ ἐτήσιος) ὠνήν,
μήτε δαημοσύνην τέχνης τινὸς ἄρχεο τῆμος·
εἰ δὲ καὶ ἄλλό τι πρᾶγμα θέλεις μίμνειν ἐπὶ δηρὸν,
μὴ σύγε τοῦτ' ἔρξεις τροπικοῖς, μήνης ἐνεούσης·
πάντα γὰρ ἐν τροπικοῖσι παλίντονα ἐκτελέουσι,
15 καὶ χρησμοὶ καὶ ὄνειροι ψεύδοντ' ἐν τροπικοῖσι,
ῥηϊδίως ὁ λαβὼν καὶ ἀσπασίως ἀποτίσει·
εἰ δὲ ξένην πλώειν καὶ ὁδεύειν, ἦν ἐθέλησθα,
ἐν τροπικοῖς κέλομαι, νοῦσος δέ σοι ἔσσεται ὠκύς,
καὶ εἰς οἶκον ἴθι τῆμος ξείνης ἀπὸ γαίης·
20 ἢν δὲ φύγῃ θεράπων κακομήχανος ἐν τροπικοῖσιν,
ἂψ εἰς οἶκον ἄνακτος ἐλεύσεται, οὐδ' ὑπαλύξει·
κλέψας δ' ἐν τροπικοῖσιν, ἁλίσκεται, οὐ δέ τε λήσει.

In VIII. Iliadis.

V. 42. Ad voc. Ζυγὸν - Τὸ ζυγὸν, νῦν τὸ ζύγιον, ἀλλὰ καὶ ᾧ ζευγνύουσιν ὑποζύγια παρ' Ὁμήρῳ καὶ τοῖς ἀρχαί-
25 οις οὐδετέρως λέγεται.

V. 45. Ad voc. Ἀργής - Εἴδη κεραυνῶν ἕξ· ψολόεντες πυρόεντες· σκηπτοί· καταβάται, καὶ ἑλικίαι· μετ' αὐτοὺς καὶ σὺν αὐτοῖς ἀργῆται· λέγεται δὲ καὶ ἀργὴς καὶ ἀρ-γήτης.

V. 76. Ad voc. Τέσσαρας - Ἐπώχοῦντο γὰρ τινὲς τῶν ὑπερόχων τὸ παλαιὸν καὶ τέτρασιν ἵπποις, ὡς Ἀβραδάτης ὕστερον τετραῤῥύμῳ ἅρματι ἐποχούμενος, ἐξ ἵππων ὀκτὼ συνεστηκότι.

5 V. 82. Ad voc. Θώρακα - Θώρακα τὸν περὶ τὸ στῆθος πολεμικὸν σιδηροῦν χιτῶνα· ὁ Διομήδης δὲ θώραξ, λωρίκιον ἦν καὶ οὐ σωσάκιον· ἀλυσειδωτὸν γὰρ Ὅμηρος τοῦτο φησὶ οὕτω (Il. V. v. 113).

αἷμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος·

10 στρεπτὸς δὲ ὁ ἀλυσειδωτὸς λέγεται· ἔδειξα καὶ ὄπισθε περὶ αὐτοῦ λέγων εὑρεθέντος ἐν Λογγιβαρδίᾳ, ὅτι τὸ τῶν ζαβῶν (a) πάχος ἰσοπαχὲς εἶχε μεσοπαχεῖ κονδύλῳ· ὁ Μασιστίου δὲ θώραξ ἐν τοῖς Περσικοῖς, σωσάκιον ἦν· ἀλόχρυσον γὰρ αὐτὸν λεπιδωτὸν Ἡρόδοτος καὶ ἕτεροι φησὶν ἱστορικοὶ,

15 δι' ὅνπερ θώρακα τοῦ ἀνδρὸς ἀνῃρουμένου, μάχη τοῖς Ἕλλησι πρὸς ἀλλήλους γέγονε καρτερά.

V. 89. Ad voc. Πωμήριον - Πωμήριον λατινικῶς λέγεται τὸ ἀπὸ τῆς τάφρου μέχρι τοῦ τείχους διάστημα, καὶ τὸ ἐντὸς ἀπὸ τοῦ τείχους μέχρι τοῦν οἰκιῶν.

20 V. 119. Ad voc. Κωδεία - Κωδεία τὸ ὑπνωτικὸν φύτρον, παροξύνεται, παρὰ τὸ κώματι, ἤγουν δέειν καὶ δεσμεῖν· κώδεια δὲ ἡ κεφαλὴ προπαροξύνεται, παρὰ τὸ κεῖσθαι τὰ δέοντα ἐν αὐτῇ, ἤγουν τὸ λογιστικόν.

V. 133. Ad voc. Νηρηΐδος - Ἡ Σθενὼ, ἡ Εὐρυάλη, καὶ

25 ἡ Μέδουσα ἦσαν ἀδελφαὶ Νηρηΐδος· αἱ μὲν δύο, ἤγουν ἡ Σθενὼ καὶ ἡ Εὐρυάλη, ἀθάνατοι· ἡ δὲ Μέδουσα θνητή· αὕτη γοῦν εὐμορφωτάτη οὖσα, ἤριζε τῇ Ἀθηνᾷ περὶ εὐμορφίας· χολωθεῖσα δὲ ἡ Ἀθηνᾶ παρασχοῦσα τῷ Περσεῖ τὴν Ἄϊδος κυνῆν καὶ ὑποδήματα πτερωτὰ, καὶ ξίφος λοξοδρέ-

(a) Sic Codd., ut etiam in Prooem. pag. 23. v. 699., ubi in hac edit. legitur λαβῶν.

πανον καὶ κάτοπτρον, ἐπέταξεν ἀνελεῖν τὴν Μέδουσαν· ὅς τις δὲ πρὸς ταύτην ἔβλεπε, ἀπελιθοῦτο· ἵνα δὲ μὴ καὶ αὐτὸς ἀπολιθωθῇ, δέδωκεν αὐτῷ κάτοπτρον, ἵνα πρὸς αὐτὸ βλέπων, φονεύσῃ αὐτήν· κατελθὼν οὖν ὁ Περσεὺς, ἀνεῖλε τὴν
5 Μέδουσαν. Περσεὺς ἐστὶν ὁ ἥλιος· Ἀθηνᾶ ὁ ἀήρ· Σθενὼ τὸ βάθος τῆς θαλάσσης· Εὐρυάλη τὸ πλάτος· Μέδουσα τὸ μέσον καὶ ὑπερέχον ἄνωθεν ὕδωρ· ὁ ἀὴρ κινῶν τὸν ἥλιον ἐξ ἀναθυμιάσεων, δεῖ γὰρ κινεῖσθαι, ἀνέρχεται ἀπὸ τῶν τοῦ ᾅδου μερῶν· ταῦτα καὶ κυνῆν ᾅδου λέγει· καὶ ἀνιμᾶται τὴν Μέ-
10 δουσαν, ἤγουν τὸ λεπτότερον μέρος τῆς θαλάσσης· εἰ γὰρ μὴ ἀνιμᾶτο αὐτὸ, κατέκαυσεν ἂν τὸν κόσμον· ὃν τινα λέγουσιν, ἔχειν πτερωτὰ ὑποδήματα διὰ τὸ σύντομον· καὶ κάτοπτρον, διὰ τὸ κυκλοειδῆ καὶ λαμπρὸν εἶναι (ὀφθαλμόν)· τῇ Μεδούσῃ λέγουσι γεννηθῆναι ἐκ τοῦ αἵματος Χρυσάορα
15 καὶ Πήγασον· τοῦ γὰρ ἡλίου ἀνιμῶντος τὸ ἄνωθεν ὕδωρ τῆς θαλάσσης, χρυσοειδεῖς ἀκτῖνες γεννῶνται, καὶ πηγάζει πάλιν καὶ χέει ἐν τῷ κόσμῳ, ὅπερ ἀνίμησε· λέγεται δὲ ἕνα ὀφθαλμὸν ἔχειν τὰς τρεῖς ἀδελφάς· μίαν γὰρ θεωρίαν ἔχουσι ταῦτα τὰ τρία μέρη τῆς θαλάσσης· ξίφος δὲ λέγεται
20 ἔχειν λοξοδρέπανον, παρόσον λοξὰς ποιεῖται ὁ ἥλιος τὰς οἰκείας πορείας· ἤρισε τῷ ἀέρι τὸ τῆς θαλάσσης λεπτότερον, ὅτι κατὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων δόξαν ἐν ἀρχῇ καὶ ὁ ἔρεβος καὶ χάος, κατὰ τὴν χροιὰν δὲ ὅμοιος ἦν ὁ ἀὴρ τῇ θαλάσσῃ· ἢ καὶ οὕτως, ὁ ἀὴρ καὶ ἡ θάλασσα ὅμοιοι τὸ εἶδος
25 εἰσὶ καθὰ καὶ Ὅμηρος φησί (a),

ἤτε καθαλλομένη ἠεροειδέα πόντον ὀρίνει·

ἐνταῦθα δεικνύει τὸν ἀέρα κατὰ τὸ εἶδος ὅμοιον τῇ θαλάσσῃ.

V. 136. Ad voc. Ἡρακλῆν. — Ὁ Ἡρακλῆς ὡς κλέος Ἥρας καὶ τῆς γῆς· τὸ σχῆμα παρετυμολογία καλεῖται.

(a) Versum Homero adsignatum diu, sed frustra perquisivi.

25 Τὸν ἥλιόν μου τίς ὁμίχλη συγχέει,
καὶ συγχέουσα συνθροεῖ τὴν εὐδίαν,
καὶ συνθολοῦσα τὸ φαεινὸν συμπνίγει,
καὶ συμπνίγουσα συνζοφεῖ τὴν ἡμέραν,
καὶ συνζοφοῦσα τὴν ἀβλεψίαν κύει·
30 κατασβολοῦμαι συμφορῶν κονισσάλοις.
Τὸν ἄνθρακά μου τίς σποδιὰ σβεννύει,
καὶ σβεννύουσα πρὸς βάθος συγχωννύει,
συγχωννύουσα δυσμενῶς ὑποσμύχει,
ὑποσμύχουσα καὶ τὰ φῶτα σμικρύνει,
35 καὶ σμικρύνουσα τῇ κόνει παρεισφέρει·
κόνις γενοίμην εἰ φέρω ταῦτα κάτω.
Τὸν μαργαρίτην σφῦρα συνθλάττει μόρου,
θλάττουσα δ' αὖθις μανιωδῶς λεπτύνει,
καὶ λεπτύνουσα συναχρειοῖ καιρίως·
40 συνθάπτεταί μου καὶ κεφαλὴ, παντάναξ.
Τὴν ἄμπελόν μου λυμεὼν σῦς συντέμνει,
καὶ συντέμνων τὸν κλάδον ἐκσπᾷ ῥιζόθεν,
ἐκσπῶν δὲ πάλιν ἀποδενδροῖ τὸ πλέον·
ἐκσπᾷ τὸ πάθος καρδίας, στεφηφόρε.
45 Τὴν κυπάριττον ἡ καταιγὶς συστρέφει,
καὶ συστρέφουσα συγκυκᾷ πολλῇ ῥύμῃ,
καὶ συγκυκῶσα συγκλονεῖ καὶ συγχέει,
καὶ συγκλονοῦσα πρὸς βίαν ῥίπτει κάτω,
καὶ πίπτω κἀγὼ, τὸ πάθος οὐ φέρω κάτω.
50 Τὴν ὁλκάδα μου κῦμα σάλου σκληρύνει,
καὶ σκληρῦνον φεῦ κίνδυνον προμηνύει,
προμηνῦον δὲ ποικίλως περιστρέφει,
περιστρέφον δὲ καὶ τέλος καταπίνει·
ἅλις δὲ κἀγὼ συμφορῶν καταπίνω
55 Τὸν βότρυν ἡ χάλαζα δεινῶς συντρίβει,

καὶ συντρίβουσα τῷ χοῒ προσεμφύρει,
προσεκφύρων καί τι νέκταρ ἐκθλίβει,
θλίβουσα καὶ τὸν κόσμον ἐκκείρει τάχα.
Τὸν ἄσταχυν τὸ καῦσος ἀθρῶον φρύγει,
60 *φρύγων δ' ἀμαυροῖ καὶ τυφῶν συνεκπνέει,*
συνεκπνέων δὲ κακίαν ἐπιχέει,
ἐπιχέων δὲ τὸ στυγνὸν ἐνδύει νέφος,
μελανδετοῦντι, φωσφόρε, στύγναζέ μοι.
Τὸν ἀετόν μου τὶς ὄφις περιθέει,
65 *περιθέων δὲ πλεκτάναις συγκατέχει,*
συγκατέχων δὲ τοῦ καλοῦ κατισχύει,
κατισχύων δὲ πρὸς θάνατον ἀπάγει,
ἀπάγομαι δέσμιος αὐτὸς τῷ πάθει.
Τὸν ἱέρακά μου τὶς λέων κατεσθίει,
70 *κατεσθίων δὲ τοῖς γνάθοις περισύρει,*
περισύρων δὲ καταβιβρώσκει πάλιν,
καταβιβρώσκων ἐκροφᾷ τὰ σαρκία·
ὀδοῦσι δαρδάπτει με θλίψεως δράκων.
Περιστερά μου, τίς σε δράκων ἐνδάκνει,
75 *δάκνων δὲ μυζᾷ βλαβερῶς τὴν καρδίαν,*
μυζῶν δὲ συνθλᾷ τὴν καλὴν διαρτίαν,
συνθλῶν δαπανᾷ τὸ πλέον τῆς οὐσίας,
καὶ δαπανᾷ τὸ κάλλος; οὐ φέρω κόρον.
Τὴν πέρδικά μου σκορπίος περιβλέπει,
80 *περιβλέπων δὲ καὶ τὸ κέντρον ὀξύνει,*
παροξύνων δὲ κρυφίως βάλλειν θέλει,
βάλλων τιτρώσκει καὶ βλάβην ὑπεκκινεῖ· cod. ὑποκινεῖ
κέντροις βάλλει με ποικίλοις ὁ σκορπίος.
Ὁ πύργος ἀκλόνητος, πῶς παρετράπης;
85 *παρατραπεὶς δὲ, πῶς τὸν ὄλβον ἐκλάπης;*
κλαπεὶς δὲ μάλιστα, πῶς παρεβλάβης;

καὶ ἐκλαπεὶς ἔγωγε τὸν νοῦν ἐβλάβην.
Ὁ πτηνὸς ὢ κάκιςε πῶς συνεσχέθης;
συνεσχεθεὶς ἄρκυσι πῶς κατεσχέθης;
90 κατασχεθεὶς δὲ πῶς ἀπέπτης οὐκέτι;
ὡς οὐκ ἀπέπτης, ἵπταταί μου τὸ κλέος.

ΣΤΙΧΟΙ ΙΑΜΒΟΙ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

Ἄγροικος, Σοφὸς, Χορὸς, Μοῦσαι.

Ἀ. Ὦ χαῖρε, τύχη πότνια, τρισόλβία,
τοιάνδε σὲ ξύμμαχον ἐννοεῖν θέλω,
ἀεὶ ποδηγὸν τοῦ βίου παρεςάναι.
Σ. Ἄγροικε, τί φῄς; τί δὲ μέλπεις τὴν θεὰν,
5 πότνιον αὐτὴν καὶ τρισολβίαν λέγων,
τὴν ὡς ἀληθῶς βδελυρὰν, τρισαθλίαν,
τὴν ἐς ἀεὶ σφάλλουσαν ὀρθύιας τρίβους;
Ἀ. Σίγα, σιώπα, σφίγγε τὸ λαῦρον ςόμα,
καὶ μὴ θελήσῃς τὴν θεὰν πορογίσαι,
10 ἅπασι γὰρ πάρεστι καὶ πάντα βλέπει.
Σ. Τυφλὴν θεὰν τὶς νουνεχὴς σεβάζεται;
Ἀ. Παρετράπης νοῦν, ὀξυδερκὴς ἐςί μοι.
Σ. Καὶ πῶς περὶ σὰς ἦλθεν ἀγροίκου θύρας;
Ἀ. Κατεῖδεν αὐτὰς εἰς ἑαυτὴν ἀξίας.
15 Σ. Πρὸς τὰς ἐμὰς ἤλαυσεν ἐλθεῖν οἰκίας
ἡ πέμπελος γραῦς, ἡ βραδύπους ἀθλία·
πεσοῦσα δ' ἄφνω τοῖς λίθοις προσερρίφη,
κᾂν τοῖς ποσὶν ἔσχηκεν ἀγροίαν νόσον.

ἀφῆκεν ὃν τὸ τραῦμα ταύτην ὐκ ἔτι
20 δραμεῖν πρὸς ἡμᾶς, ἢ προκύψαι τῆς θύρας·
ἰδῦσα δ' ἐγγὺς ἀνεῳγμένας θύρας,
ἦλθεν εἰς αὐτὰς καὶ συνεκρύβη ἔσω.
Χ. Ὦ δέσποτα, ῥᾶϊσον ὀψὲ τῶν νόσων,
καὶ πρὸς λαλιὰν τὰς σοφὰς μύσας δίδυ·
25 πάρεισι γὰρ, πάρεισιν ἐςολισμέναι.
Μ. Ὦ χαῖρε φωςὴρ, τῦ λόγυ τὸ χωρίον.
Σ. Οὐ λαμβάνυσι τὺς λόγυς εἰς ἀγοράν.
Μ. Οὐ τὺς ἐπαίνυς ἀντὶ τῦ πλύτυ φέρεις;
Σ. Καὶ πῶς ἔπαινος οἶδε γαςέρα τρέφειν;
30 Μ. Ἡ γῆ βοτάνας οἶδε καὶ χλόην φύειν.
Σ. Τὰς καταράτυς· ὐ ῥαπίζετε ξύλοις,
ὄνῳ παροικάσατε τὸν τάλανά με·
ἄνθρωπος εἰμὶ, πῶς δὲ φάγω τὴν χλόην;
Μ. Οὐ πάνσοφος σὺ τῶν σοφῶν βυλευμάτων.
35 Σ. Βυλεύομαι πῶς ἐκφύγω βίυ βίαν,
ἀλλ' ὐ τὸ τέρμα τῆςδ' ἐγὼ προσλαμβάνω·
Μ. Φιλεῖς μεθῦσαι τὴν πολύχρυσον μέθην.
Σ. Μέθη δέ τις πέφυκεν ἐκδιδάσκεται,
καὶ μὴ δ' ἄδηλα τοῖς ἀδήλοις βάζετε.
40 Μ. Μέθυσιν ὐ κατεῖδες ἐξ οἴνυ ποτέ;
Σ. Οἶνος δέ τις πέφυκεν ἐκδιδάσκεται,
ἐμῦ γὰρ ὕδωρ ἐξυδαῤῥοῖ γαςέρα.
Μ. Ποθεῖς τ' ἄσοφος ἐκ σοφῦ καθεςᾶναι,
καὶ μὴ γινώσκειν τὺς σοφῶν ἀνδρῶν λόγυς;
45 Σ. Ποθῶ γενέσθαι βυρσοδέψης, λατόμος,
εἰ καί τις ἄλλος καὶ τῆς βαναυσίδος τέχνης·
καὶ γὰρ σκυτεύς τις, ὀψοπώλης, ἄσοφος,
ὃς μηδὲ τὸ γρῦ προσλαλῶν εἰδὼς ἔτι,
ἐν τῷ λαλεῖν δὲ σιέλων χέει πίθυς,

50 σόλοικος αἰσχρὸς, πάμπαν ἠγροικισμένος,
προέρχεται μὲν τῆς λαοφόρου μέσον,
ὑπὸ προπομπῆς ἀρχικῶς ἐσταλμένος,
γαύρους δὲ πολλοὺς ἐξερεύγεται λόγους·
55 ἄλλος δὲ σοφὸς, εὐγενὴς τὰ πρὸς λόγους,
ἀνέστιος πρόεισιν, ἄθλιος, πένης·
χρυσὸς γὰρ ἄρτι καὶ λαλεῖ καὶ σπένδεται.

ΤΟΥ ῬΟΔΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΧΟΙΡΟΣΦΑΚΤΗΝ ΛΕΟΝΤΑ.

Ἀλλ' ὡς μακελλεὺς καὶ σφαγεὺς χοίρων πέλων,
κλήσεις ἄκουε σῶν καλῶν σπουδασμάτων,
ὧν ἄξιος πέφυκας δύσμορε κλύειν,
ἐκ σπαργάνων τούτοισιν ἐντεθραμμένος·
5 ἀλλαντοχορδοκοιλιεντεροπλύτα·
ὀρνιθοχηνονητοπερδικοπράτα·
λακτεντοχοιροκριοβουτραγοσφάγε·
πλαστιγγοζυγοκαμπανοσφαιρωστάτα·
καπηλομηνομετροκαυκαλογλύφε·
10 λαρυγγοφλασκοξεστοχανδοεκπότα·
κασαλβοπορνομαχλοπροικτεπεμβάτα·
ὀλεθροβιβλοφαλσογραμματοφθόρε·
σολοικοβαττοβαρβαροσκυτογράφε·
καὶ ψευδομυθοσαθροπλασματοπλόκε·
15 Ἑλληνοθρησκοχριστοβλασφημοτρόπε·
καὶ παντοτολμοψευδομηχανορράφε·
καὶ τρωκτοφερνοπροικοχρηματοφθόρε·
ἀρρητοποιονυκτεροσκοτεργάτα·
καὶ νεκροτυμβοκλεπτολωποεκδύτα·

20 καὶ ταβλοπεττοβολοπυργοσυνθέτα·
βαρβητοναβλοπλινθοκυμβαλοκτύπε·
καὶ ψαλτοχορδοσαμβυκοργανοκρότα·
κορνετοπαρθενοτριβοψυχοφθόρε·
καὶ μοιχοπαιδοδελοσκανδαλεργάτα·
25 πρεσβευτοκερδοσυγχυτοσπονδοφθόρε·
καὶ κοσμολεθροσυμφοροπλανοσπόρε·
λεκανομαντοψευδορημιατεκφόρε·
καὶ ζωοθυτοκαρδιηπατοσκόπε·
κακε τε παντὸς ἐργέπις ἡμῶν ξένε·
30 ῥύπασμα κόσμε καὶ γέλως Βυζαντίων·
κοινὸν κάθαρμα τῆς ὅλης οἰκουμένης·
τέκνων ἐραςὰ, τῶνπερ ἔπειρας τάλας·
φθορεῦ γυνάνδρων, καὶ νέων ἀσωτία·
κακῶν ἁπάντων συμμιγὴς ἀφροςία.

Τε αὐτε πρὸς Θεόδωρον Εὐνεχον Παφλαγόνα.

Οὐ γάρ τις αὐτῶν ἀξιόχρεως πέλει,
οὐ χειρὸς ἔργοις, οὐ λόγων κομψεύμασιν,
οὐκ ἐν ποιηταῖς, οὐ τραγῳδιογράφοις·
οὐ τοῖς πλέκουσι τὰς σοφὰς κωμῳδίας·
5 οὐ δεινότητι ῥητόρων γαυρεμένοις·
οὐ πεζολέκταις, οὐχ ἁπλῶς λογογράφοις·
οὐ πεντάθλοισιν, οὐκ ὀλυμπιονίκαις·
οὐκ ἐν ςρατηγοῖς καὶ δοκίμοις ἀνδράσιν·
οὐκ ἐν παλαιςραῖς ἢ ποσὶ ταχυδρόμοις,
10 ἀλλ᾽ ἐντ᾽ ἀγύρταις, ἐντ᾽ ἐπιτρίπτοις μόνον·
ἐν ὀςρακοθρύπταισιν, ἐν λιθοξόοις.
ἐν τοῖς προσαίταις, ἐν πενήτων ὁρμαθῷ·

ἐν ἀρτοχανδοψωμολεθροπαμφάγοις·
ἐν ὀψοποιολαρδοκαπηλεμπόροις·
15 ἐν χοιροκριοταυροβουτραγοσφάγοις·
ἐν σκομβροθυνορκυνοδελφιναγρέταις·
ἐν λεπτοσαυριδοστρεκτενοπράταις·
ἐν σειροπλεκτοκρομμυοσκορδοπλόκοις·
ἐν τορνομινοσκυφοβαυκαλογλύφοις·
20 ἐν ἀμπελεργοταφρολισκαφεργάταις·
ἐν μηλολεπτοκαροκαστανοπράταις·
ἐν σμερδοσαπρολαρδοταριχεμπόλοις·
ἐν κοπροκαλαυσπλυτοσκατεκφόροις·
ἐν ἀρκοπαικταλωποχιτονεκδύταις·
25 ἐν κλεπτοτυμβονυκτεροσκοτεργάταις·
ἐν πᾶσιν οἷς ἔνεστι συρφετὸς βίος,
ἐν τοῖσιν ἐστὶν εὐδόκιμον σὸν γένος,
ὦ βυρσοδεψοπαφλαγὸν κακὸν τέρας·
λοιπὸν παλιγκάπηλε, φράττε σὸν στόμα·
30 καὶ χοῖρος ὢν ἄνωθεν ἐκ μακροῦ γένους,
κἀυτῆς δὲ πάτρας χοιροβαλανοτρόφου,
τρανῶς ἄκουε χειροπαφλάγων υἱέ,
καὶ βόσκε χοίρους, ὡς γένος χοίρων πέλων,
καὶ τρῶγ' ἄκολον καὶ διαιτῶ κανθάρους,
35 καὶ γαστέρ' ἐξόγκωσον εἰς ὅσον σθένεις,
καὶ μὴ λόγους μάταζε χοιρώδεις γράφων,
ἀλλ' ὡς συὸς γέννημα, γρυλλίζειν μάθε,
καὶ σκῶρ μασᾶσθαι καὶ δυσώδη κοπρίαν,
ἕπου τε μητρὶ πυκνὰ πυκνὰ γρυλλίζων·
40 ὅταν δὲ καιρὸς τῆς σφαγῆς χοίρων φθάσῃ,
τότε σφαγήσῃ κἀυτὸς, ὡς χοίρων γένος.

Κωνςαντίνȣ Ῥοδίȣ ἐν σκωπτικοῖς ἰάμβοις εἰς Θεόδωρον Εὐνȣ̃χον Παφλαγόνα, τὸν ἐπονομαζόμενον Βρέφος, λαβόντες ἀρχὴν ἀπὸ ταύτης αἰτίας· γράψαντος γὰρ Κωνςαντίνου ἔν τινι βίβλῳ περιεχȣ́σῃ βίβλȣς τῶν παλαιῶν
5 φιλοσόφων, γνώμην τοιαύτην, δι' ἰάμβων ἔχουσαν οὕτως

Σοφὸς μὲν οὐδεὶς εὑρεθήσετ' ὡς θέμις,
ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς δυςυχεςάτῳ χρόνῳ,
σκάζουσι γάρ πως οἱ δοκοῦντες ἐξέχειν·
μωροί δὲ πλεῦνες εὐτυχοῦσιν ἀρτίως,
5 φορὰ γὰρ αὐτῶν ἦλθε πάντῃ που ξένη.

Ἀντέγραψε δὲ πρὸς ταῦτα Θεόδωρος ὁ Παφλαγὼν οὕτως.

Οὐ πάντες εἰσὶ τῶν φρενῶν ἡττημένοι,
ὡς εἶπας, ὡς ἔγραψας, ὦ μωρῶν πέρα·
σοφοὶ δὲ πολλοί· δεῖ δὲ καὶ παραφρόνων·
ὧν αὐτὸς ἦσθα πάντα κωμῳδῶν μάτην.

Πρὸς ταῦτα προοιμιάσατο Κωνςαντῖνος Ῥόδιος οὕτως.

10 Ἐγὼ, μὰ τὸν φύσαντα τὸ βροτὸν γένος,
καὶ τὴν ὅλην σύμπηξιν εἰς τὸ νῦν φάος
τȣ̃ τῆδε κόσμȣ τȣ̃ παναθλιωτάτȣ,
ὃν βάσκανος νοῦς καὶ πονηρὰ καρδία
τȣ̃ πρὶν πεσόντος ὕψοθεν, Σατὰν λέγω,
15 εἰς προῦπτον ἐξώθησε Ταρτάρȣ ζόφον,
οὐ σκωπτικῶς προσεῖπον ἄσχετον λόγον,
φθονῶν σοφοῖσι μὴ σοφὸς πέλων τάχα·
ἀλλ' οὖν γε πέζων, μετριάζων τοῖς φίλοις,
εἶπον προσηνῶς καὶ φθόνȣ παντὸς δίχα·
20 ἐπεὶ δ' ὁ παγκάκιςος οὑτωσὶ φθόνος,

ὁ σοῖς κατοικῶν ἐγκάτοις ἀποκρύφοις,
ἔτυψε τὴν σὴν βάσκανον, τάλαν, φρένα,
σκώπτειν περ ἄνδρα μηδὲν ἠδικηκότα,
χαίρων πρὸς αὐτὴν ἔρχομαι, ψυχοφθόρε,
25 τὴν ἥνπερ αὐτὸς ἔστησας πάλιν λόγων,
βάψας χερῶν μου δακτύλους πολυστρόφους
ἐν τῇ κονίστρα, τῇπερ ἔσκαψας, τάλαν·
ἔρχου τὸ λοιπὸν εἰς μεταίχμιον μάχης,
ὡς ἄνπερ ὄψει σώματος παναθλίου
30 ὤκυστον αὐτοῦ καὶ πανοίκτιστον μόρον·
ἄρχου τὸ λοιπὸν τῆς μάχης ὡπλισμένος,
εἴτε τριμέτροις τῶν ἰάμβων τοξόταις,
εἴτ' αὖ μελιχραῖς συλλαβαῖς πεζοδρόμοις·
ἡρωϊκῶν γάρ, γύνις ὢν θηλυδρίας,
35 οὐδ' εἰς ὄναρ τὸ μέτρον ἔδρακες στίχων.

Ἕτερον προοίμιον τοῦ αὐτοῦ.

Ἐπεὶ πτερῶν τέττιγος ἐδράξω, τάλαν,
τοὐμοῦ σιγῶντος, καὶ λαλεῖν πεπαυμένου,
ὦ Παφλαγὼν πανοῦργε, παντεφθαρμένε·
ἐπεί τ' ἐγαργάλιξας αὐτῷ δακτύλῳ
40 καὶ μὴ θέλοντα προσλαλεῖν σκώπτεις μάτην·
αὖθις τε τοῦτον ἐκβιάζει πρὸς μάχην,
εἰρηνικὸν τελοῦντα καὶ πρᾷον βίον,
ἄκουε λοιπὸν ᾠδικὰς μουσουργίας,
ἃς ἦσεν ὡς μάλιστα τῆς σῆς ἐκ βίας,
45 μέλπων ἄριστα σὸν γένος καὶ πατρίδα·
Μοῦσαι γὰρ ἐξέθρεψαν αὐτὸν ἐν λόγοις,
Μοῦσαι γλυκεραί, Χάριτές τε παρθένοι,
ἐξ ὧν πεπωκὼς ἀφθόνως γλυκὺ γάλα,
γοργῶν ἰάμβων ἐξερεύγεται κρότους,

50 ἄλλως μὲν ἄλλοις ἡδονῆς παραιτίες,
σοὶ δ' αὖ κέρασμα πικρίας πεπλησμένον,
ὑπὲρ χολὴν τῆς ὕδρας, ὑπὲρ ἀσπίδων·
ὅπερ πιὼν τὲ καὶ κατασχὼν ἐγκάτοις,
εὐθὺς ῥαγήσῃ τὴν νηδὺν τὴν ἀθλίαν·
55 ὡς ἂν μάθῃς, κακοῦργε, μὴ κινεῖν μάτην
εὕδοντ' ἐμὸν τέττιγα τὸν Μούσαις φίλον·
μὴ δ' εἰς σπέος λέοντος ἐμβαλεῖν πόδας,
ἄνανδρος ὢν μάλιϛα καὶ θηλυδρίας.

Εἶτα ἀπεκρίθη πρὸς τὴν τȣ̃ Παφλαγόνος γνώμην οὕτως.

Οὐ πάντας, ἄφρον, ἀφρονεϛάτȣς γράφω·
60 οὐ δ' αὖ σοφȣ̀ς, ἄπαγε τῆς πονηρίας,
τοῦ νῦν διώκω παντελῶς ἔξω χρόνȣ·
ἀλλ' οὖν πιφάσκω, μὴ σοφȣ̀ς εἶν' ὡς δέον,
πληθὺν σκοπῶν ἄμετρον οὖσαν ἀφρόνων.

Εἶτα Θεόδωρος ὁ Παγλαγών.

Εἰ πάντες, ἄφρον, ἄφρονες καθὼς γράφεις,
65 πρῶτος, κακοπρόσωπε, μορμωτὸν τέρας,
καὶ δυσθέατον καὶ τρόμȣ παντὸς γέμον,
μωρῶν πέφυνας αὐτὸς ὁ γράφων τάδε.

Εἶτα Κωνϛαντῖνος ὁ Ῥόδιος.

Οὐ τȣ̃τ' ἔλεξα, παντορέκτα καὶ πλάνε,
καὶ παμβέβηλε Παφλαγὼν πεπαρμένε,
70 ὡς ἄφρονες πέλȣσι πάντες ἐν βίῳ,
κȣ̓κ' ἔϛιν οὐδεὶς τῶν φρονȣ́ντων εἰς ἅπαξ,
βρόχοις ἁλόντος μωρίας βροτῶν γένȣς·
ἀλλ' οὔτις ἐϛὶν ἄρτι τῶν σοφῶν, τάλαν,
τυχὼν περισπȣ́δαϛος ἄξιος λόγȣ,

μέμφου σεαυτὸν ἢ τὸ πᾶν ἢ τὸ πλέον·
ἐγὼ δ' ἐχεφρόνως τε καὶ καλῶς γράφων,
εὖ σου κατεςόχησα τῆς ἀγροικίας,
130 δεικνὺς κακόν σε τῶν ἰάμβων ἐργάτην,
γνωμῶν τ' ἄπειρον, κᾂν μάτην φυσᾷς, ῥόδαξ.

Εἶτα Ῥόδιος.

Ἄνανδρε γύνι, γραμμάτων πάντῃ ξένε,
ὁ μηδὲν εἰδὼς μὴ λέγειν μήτ' αὖ γράφειν,
μή τ' ἐμπλέκεσθαι πρὸς πάλας σοφῶν λόγων,
135 ὁ τριττὺν αὐτὴν ἀγνοῶν Στησιχόρου,
πρὸς τὸν σκοπὸν τόξευε, μὴ κένου μάτην
βέλη φαρέτρας κωφὰ, συντετριμμένα,
μήπως βέλος σε χειρὸς ἄῤῥενος φθάσαν,
τύψῃ, προπέμπον φρικτὸν εἰς Ἅδου ςόμα.

I.

ἸΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΓΑΖΗΣ

Λόγος εἰς τὸν ὑπερφυέστατον Ζαχαρίαν τὸν Δοῦκα τὸν Ἀσκαλωνίτην·
ἔχει δέ τινα καὶ εἰς τὸν μεγαλοπρεπέστατον Ζαχαρίαν τὸν Γαζαῖον παρόντα τῇ ἀκροάσει.

Ὁ λόγος στρατηγικὴν λαβὼν ἐξουσίαν,
θαῤῥῶν πρόεισι τῷ στρατηγῷ συντρέχων.
Ἀπὸ Φοιβάδος μελίσσης
πεφορημένον με, Μοῦσαι,
5 πολιηόχοισι κώμοις
πολιήοχον δονεῖτε.
Ὁ δὲ νοῦς ὅλος χορεύων
νομοτερπέεσσιν αὔραις,
καθαρὸν μέλος τινάσσων
10 καθαρῷ μέλος κομίζοι.
Ὁ δ᾽ Ἄρης ἄναξ ὁ σώφρων
δεδιδαγμένος γελάσσαι,
Παφίης χάριν κομίζων,
σὺν ἐμοὶ κρότους βοήσει.
15 Στρατιῆς, μάκαρ, κροτήσας,
σοφὸν ἱππότην διδάξας,
τὸ δὲ πεζὸν ἡμερώσας,
ἔχε μείζονας θοώκους.
Πόθεν ἦλθε Φοῖβος, ἄνδρες,
20 κράτος Ἄρεος κεράσσας;
ὁ δὲ Φοῖβος ἄλλος ἐγγὺς
πάλιν ἴκελος φαάνθη.

II.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἐπιθαλάμιος σχεδιασθεὶς εἰς τὸν θαυμασιώτατον Ἀνατόλιον Φαύστου τὰ πρῶτα φέροντα Γάζης.

Ὁ λόγος ἐρωτικὴν ἐπιγνοὺς παῤῥησίαν,
ἦλθε χορεύων ὡς δεδοικὼς τοῦ πάθους.
Γλυκερὸς πάρεστι κῶμος
νεολάμπεος γαλήνης,
5 ὅτι τὴν νέαν Κυθήρην
Φαέθων νέος κομίζει.
Ὅθεν ἡ πόλις, τὸ φέγγος
φιλοπαννύχους χορείας,
στεφανηφόροισι μέλπει
10 δύο φωσφόροις μιγεῖσι.
Δότε μοι πόθου κύπελλον
γλυκερῆς βρύον μελίσσης,
ἵνα τὰς φρένας συνάπτων
νεονύμφιον χορεύσω.
15 Ὁ δ' Ἔρως, ὁ πάντα τίκτων,
φρένας εἰς φρένας συνάπτων,
ὁμοτερπέεσσιν αὔραις
φιλοτησίαν περάσσοι.
Φιλονύμφιος δὲ Κύπρις
20 γάμιον φέρουσα φίλτρον,
παρὰ παστάδας γελῶσα
γάμον εὔγαμον λιγαίνοι.
Ἀνατελλέτω τι φέγγος
τὸ φερώνυμον τοκῆος,

25 Φαέθων φάος λεχεύων
νεαρὸν σέλας κομίζει.

III.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Σχέδιον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν ῥόδων
μετὰ τὸ εἰπεῖν τοὺς φοιτητάς.

Ζεφύρου πνέοντος αὔραις
Χαρίτων θάλος δοκεύω·
ῥοδαίης ἅπαντα χαίτης
Παφίης γέμουσιν ἄλσῃ.
5 Ὁ δ' Ἔρως σοφῷ βελέμνῳ
φύσιν εἰς φύσιν συνάπτει,
ἵνα μὴ χανοῦσα λήθη
γένος ἐκ γένους καλύψῃ.
Φιλοτερπέες δὲ μολπαὶ
10 Διονυσίαις ἐν ὥραις,
ἔαρος νέου φανέντος,
νοεραῖς πνέουσι Μούσαις.
Χλοερῶν ὕπερθε δένδρων
μέλος ὄρνεον λιγαίνει,
15 δεδονημένη δὲ πᾶσα
φύσις εἰς ἔαρ χορεύει.
Σοφίης ἄναξ Ἀπόλλων
φαέθων ἔλαμψε φέγγος,
ὑπερημένος δὲ πώλοις
20 γλυκερὸν φάος προσαύξει.

Δότε μοι ῥόδον Κυθήρης,
ἀγέλαι σοφῆς μελίττης,
ἵνα Κύπριδος γελώσης
μέλος εἰς ῥόδον τινάξω.

IV.

ΤΟΥ ’ΑΥΤΟΥ

Λόγος, ὃν ἐπεδείξατο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν ῥόδων
ἐν τῇ ἑαυτοῦ διατριβῇ.

Ὅτε φωσφόρος παρέρπει
Φαέθων μέσην πορείην
ὑπὸ κριὸν ἅρμα τείνων,
χθόνιαι φλέβες γελῶσιν.
5 Χθονοφοίτορες δὲ μοῖραι
κρυφίας γονὰς ἀρούρης
πάλιν εἰς φάος καλοῦσι,
χθόνα ποικίλην τελοῦσαι,
Ἵνα κόσμος ἀμφιθάλλων
10 ἐρόεις ἀεὶ νεάζῃ,
πολυκαρπίμου δὲ φύτλας
σὺν Ἔρωτι Κύπρις ἕλκει.
Φύσιν * πότνια χλοάζεις, * cod. Φύς
νεότητος ἐγχαράττεις,
15 ἵνα μὴ βίος καθεύδων
βροτέας σκέπῃ γενέθλας.
Τί γὰρ οὐ φέρουσιν ὧραι
μετὰ χείματος κελεύθους;
τί δὲ μὴ Χάρις φυτεύει

20 ἔαρος στέφουσα κάλλος;
Τί γὰρ οὐκ ἔαρ κομίζει
βιότου λύον μερίμνας,
ὅτε καὶ ῥόδον λοχεύει
περιπορφύροις κορύμβοις;
25 Ἁπαλόχροος Κυθήρη
ῥοδέας ἔχει παρειὰς,
ἐθέλει πνέουσα φύλλων
ῥοδοδάκτυλος καλεῖσθαι.
Ὅτε καὶ νέος χλοάζων
30 γλυκερώτερος γαλήνης,
γυαλοὺς ἔλειπε γαίης
Χαρίτων βρύων Ἄδωνις.
Ὁ δὲ κοῦρος ἐστὶ καρπὸς
κρατερὸς βίου προφήτης,
35 φύσεως ἐὼν λόχευμα,
Ἀφροδίσιον χόρευμα.
Τί με παῖδες οὐ φιλεῖτε
τὸν ἀεὶ ζέοντα Μούσαις,
νοερὸν φέροντα Βάκχον
40 Ἑλικωνίοις κυπέλλοις;
Νέον ἦθος ἐνθαμίζον
κρίσιν οὐκ ἐᾷ κομίζειν·
νεοτησία γὰρ Ἥβη
φιλέει μάλιστα παίζειν.
45 Ὁ σοφὸς χρόνος βαδίζων
ἐς ἐτήτυμον δικάσσει,
ὅτε τὸν τρέφοντα μύθοις
γενέτην ἔχειν διδάξει.
Μετὰ ποιμνίων ὁ ποιμὴν,
50 μεθύων γάλακτι Μούσης

νεκύων κάτω πρὸς αὐλὰς,
ἵν' ἀπαλλαγῶ φαρέτρης
50 ἐν ὅσῳ πόνοις σχολάζεις.
Τέο μέχρι ταῦτα βάζω,
ἅτε κέρτομος πλανήτης·
τί γὰρ ἐν θεοῖσι χάρμα;
τί δὲ λυπρὸν ἐμβατεύει;
55 ἀπαθὴς Ὄλυμπός ἐστιν.
Ἀπάτας πλέκουσι μῦθοι,
κενεὰ πνέουσι τόλμαις,
τὰ πάθη πνέουσι γαίης
μακάρων ἄνω πρὸς οὖδας·
60 ἀπαθὴς Ὄλυμπός ἐστιν.
Ὅταν ἡδονάς τις εὕρῃ
μεταβάλλεται πρὸς ἥβην,
ὅτε συνδάμουσι λῦπαι
θορύβοις κέαρ δονεῖται·
65 θεὸς οὐ τρόπους ἀμείβει.
Θεότητι συγχορεύει
ἀγαθῶν ἄϋλος ὅρμος,
ὅθι ῥαδίως ἀπαύστως
βιοτὴ μάλιστα θάλλει,
70 ὅπερ ἡδονὰς καλοῦσιν.
Τί δὲ κωλύει τὸ θάλλειν;
τί δὲ μὴ σύνεστι κάλλος;
ἐσαεί πέλουσι πάντῃ
ἀγαθὴν ῥέοντες ἀλκὴν,
75 ὅπερ ἡδονὰς καλοῦσιν.
Γάνυμαι τὰ τερπνὰ πάσχειν
ἐσορῶν ἄγαλμα κόσμου
ὑπερουσίῳ φρονήσει,

ὅπερ ἥνυσα ξυνάπτων
80 νοεροῖς λόγοισι δήσας.
Κρυφίως ὕπερθεν ἄλλου
ἕτερον σθένος φαείνει,
τὸ δὲ δευτέρων προάρχον
καθ' ἑαυτὸ χωρὶς ἕϛη
85 ὑπὸ μείζονος προνοίης.
Τὸ δὲ νόσφι τοῦτο μῦθος,
ὅ διαίρεσιν δοκεύων,
μακάρων ἔνισπε λύπην,
θεομυθίαι φιλοῦσιν
90 λιγέως ἅπαντα παίζειν.
Παφίη, φύλαγμα κόσμου,
τὸ τελέσφορον κομίζεις,
ἀνὰ νύκτα καὶ καθ' ἦμαρ
διὰ νυμφίων ἐρώτων
95 γενεὰς τρέφουσα πάσας.
'Αρότους δίδασκε τίκτειν
* * * * * * * * * * * * *

I.

Elias σι

'ΗΛΙΟΥ ΣΥΓΚΕΛΛΟΥ 'ΙΕΡΕΩΣ

'Ανακρεόντειον κατανυκτικὸν ᾀδόμενον εἰς ἦχον πλ. δ΄.

'Απὸ καρδίας θεμέθλων
ἀνάγω πυκνὰ ϛεναγμόν,
ἀνομημάτων γὰρ ἄχθος
ἀνακειμένῳ κλονεῖ με.

5 Βροτὸς ἀσθενὴς ὑπάρχω,
βαρὺ φορτίον προσαίρω,
βίον ὡς ὁδὸν παρέλκω,
βάθος εἰς κακῶν προκύπτω.
Γεφύρας δίκην προβαίνω
10 γῆρας * ἄςατον τὰ τῇδε, * cod. γύραν
γόμον αἰσχύνης κακῶν μου
γοερῶς μετεμβιβάζω.
Διὰ τί ψυχὴ καθεύδεις;
διὰ τί βλέπεις ὀνείρους;
15 διὰ τί σκιαῖς παλαίεις;
διὰ τί τρέχεις ἀδήλως;
Ἐπὶ τοὺς τάφους πρόκυψον,
ἐπὶ τοὺς πάλαι θανέντας,
ἐφόρα φίλους γονεῖς τε
20 ἐπὶ σαπρίαν δυσώδη.
Ζόφον ἐςαεὶ κατοικῶν
ζοφερῶν ἔσω πυλώνων,
ζοφόεσσιν ἐν τόποισιν
ζαθέειν τε μέχρις ὥρας
25 Ἀδρανὴς ἐκεῖ δυνάςης,
ἀφανὴς ὁ βασιλεύων,
ἀμαθὴς ἐκεῖ σοφός τε,
ἀπερίςατος τε πλοῦτος.
Θέασαι τὰ τερπνὰ κάλλη
30 θέαν οἰμωγὴν κινοῦντα,
θέασαι νέων τὰ ἄνθη
θανάτῳ καταφθαρέντα.
Ἴδε πῶς μικρὸς γενήσῃ,
ἴδε πῶς νεκρὸς τεθήσῃ,
35 ἴδε δόξαν ἀςατοῦσαν,

ἴδε ποῦ τύπος μετῆλθεν.
Κόνις ὀςέων δυσώδης,
κεφαλῆς τρίχας ῥεούσας,
κρανία φθορᾶς γέμοντα
40 καθορῶσιν ὡς βδέλυγμα.
Λόγισαι δὲ καὶ τὸ μέλλον,
λέγε πῶς παραςαθήσῃ
λόγον ἔνδικον ὑφέξων
λελογισμένων δι' ἔργων.
45 Μετὰ πλειόνων κυκλούντων
μεμονωμένος πορεύσει,
μετὰ πράξεων κρυφαίων
μέγα πρὸς Θεοῖο βῆμα.
Νεότης ἄφνω παρῆλθεν,
50 νέφος ὥςπερ ἐκεδάσθη,
νόμον ἠθέτησα θεῖον
νενοθευμένως βιώσας.
Ξένος ἐκ καλῶν ὑπάρχω,
ξένος ἐκ δικαιοσύνης,
55 ξένος ἐκ τε σωφροσύνης,
ξένος ἐκ φρονήσεώς τε.
Ὅτε γυμνὸς οὖν προςέλθω
ὅλος ἠπορημένος τε,
ὀδυνηρὰ κλαυθμυρίζων
60 ὀφέλειαν οὐκ ἀνοίσω.
Παρὰ τοῦ κριτοῦ δ' ἀκούσω
πεπεδημένον λαβόντες,
πυρὸς ἐν μέσῳ βαλόντες,
πικρὰ τοῦτον ἐκπυροῦται.
65 Ῥύσαι, Χριςέ, τοῦ πυρός με,
ῥύσαι τοῦ σκότους με, Σῶτερ,

ῥῦσαι με φλογὸς γεέννης,
ῥῦσαι τῶν πικρῶν κολαστῶν.
Σύ με ταρτάρου σαώζοις,
70 σκέπασον βρυγμῶν ὀδόντων,
σύ με σῶζε τῆς καμίνου
στεναγμῶν τεῶν ἀπαύστων.
Τίς ἔσσομαι πρὸς τοσαῦτα;
τίς ἐκεῖ συνήγορός μοι;
75 τίς γενήσεταί μοι λύτρον;
τίνα μηχανὴν ἐφεύρω;
Ὑπέδραμεν δὴ χρόνος μοι,
ὑπελήλυθεν βίος μοι,
ὑπέκυψα τοῖς ματαίοις
80 ὑπὸ τῆς ἐμῆς ἀνοίας.
Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν με
φοβερὰς Θεοῦ πρὸς χεῖρας,
φοβερὸν κριτήριον γε
φυλὰς γηγενῶν ἐφέλκον.
85 Χλοερὸν παρῆλθεν ἄνθος,
χρόνος ἐστὶ νῦν θερισμοῦ,
χοὸς εἰσκαλεῖ με μοῖρα,
χύμα πρὸς τάφον τιθεῖσα.
Ψιλὸς εἰς τέλος ὑπάρχω,
90 ψεκὰς αὖθις ἡ τυχοῦσα,
ψόφος εὐπόριστος αὔρας,
ψαμάθοις νέον ἄθυρμα.
Ὁ Θεὸς, δέ μοι παράσχου
ὅλον εἰς βίου τὸ λεῖπον
95 ὁδὸν εἰς μίαν βαδίζειν
ὁλόκληρον ἐντολῶν σου.

II.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Θρηνητικὸν εἰς ἑαυτόν.

Ἁγίων τίς ἄρα λεύσων
βίον, ὃν τέλεσσα, τλήμων,
στονάχων ἄνευ παρέλθοι,
ἐμὲ παμφόρως δακρύων;
5 Βλεφάροις ἐμαῖς, προφῆτα,
δακρύων ῥοὰς παράσχοις,
κεφαλῇ τε ῥεῖθρα πλεῖστα
κατανύξεως ὀπάζοις,
Γόον ὄφρα θερμὸν, οἴμοι,
10 ἐπ' ἐμοῖς κακοῖς θρηνήσω·
ἀνὰ νύκτα καὶ καθ' ἦμαρ
μέχρις ἐν βροτοῖς ὑπάρχω.
Δότε μοι τὰ λέκτρα σάκκον
ἐπὶ γῆς, φίλοι, τεθέντα,
15 δότε μοι χιτῶνα στέφρην
τὸν ἐμοὶ πρέποντα μούνῳ.
Ἐσορῶν κλέος δικαίων
ὁ λαχὼν φέρειν δικαίως,
ἀρετὴν πόθησα τλήμων
20 βίον ἔνθεόν τε τούτων.
Ζαθέης γάρ ἐστι δόξης
ἀρετῇ καλῇ τιθήνη,
πόνος ὁ κλυτὸς δὲ βαίνων
ἀρετὴν μάθεν διώκειν.
25 Θαλάμους ὅθεν τοκήων,
γενέτας φίλην τε πάτρην,

Ἐλέῳ μόνῳ σῶζε τότε, Χριςὲ μου,
90 τὸν πεσόντα διὰ σοῦ μέγιςον οἶκτον.
Μερόπων εὐσεβεὲς συμπαθὲς ἄλγος
ἐπ' ἐμοὶ σωφρονίῳ δείξατε θρήνους.

I.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Τί εἴποι ἡ Ἀφροδίτη τῆς Ἀθηνᾶς φυτευσάσης ἐλαίαν, καὶ ἀνελθόντος ῥόδυ.

---

* * * * * * * * * * * *

* * * * * * * * * * * *

Ὁ Ἔρως χάριν συνάπτων
πόρε μοι ῥόδον, Κυθήρη,
ἵνα σὺν πόθοις χορεύω
Ἑλικῶνι σὺν βελέμνοις.
5 Φλογερὸν βέλος τινάσσει
τὸ γένος τὸ τῶν Ἐρώτων.
Ἀπ' ἐμῶν ῥόδων προῆλθες,
Ἀπ' ἐμοῦ φέρεις τὸ κάλλος,
ἵνα σε πλέον τὸ κέντρον
10 ῥοδέοις φυτοῖς δαμάσσῃ.
Ἄχρι τὶς μάθει τὸ κρεῖσσον
ἀγνοῶν δοκεῖ κακίζειν,
ὅτε δὲ χρόνῳ νοήσει
τὶ πρὶν οὐ μάθεν ςενάζειν·
15 Τὸ καλὸν φύσει μαθοῦσα,
μάθε καὶ πόθεν τὸ κρεῖσσον.

Τὸ ῥόδον πάλιν προλάμπει
  Χάριτας κλάδοις χαράσσων,
  ὃ γὰρ ἡ φύσις προςεῦρεν
20 τὸ ῥόδον μόνον προςεῦρεν.
Γλυκερὸν ῥόδον προῆλθεν,
  γλυκερὴν χάριν κομίζει,
  κοτίνου δὲ πικρὸν ἄνθος
  γλυκεροῖς κλάδοις καλύπτει.
25 Φύσεως μόνην κρατοῦσαι
  Παφίην ἔδειξε πάσης,
  δροσόεν ῥόδον κρατῆσαι
  στιβαρῶν κλάδων ἐλαίης.
Τὸ ῥόδον φυτῶν τὸ κάλλος
30 παλάμαις τεαῖς λαβοῦσα,
  Παφίης μελῶν, Ἀθήνη,
  ἐρατοὺς χοροὺς μετέρχου.
Παφίην μόνην Ἀθήνης
  κρατέειν ῥόδον διδάσκει.
35 Δότε μοι ῥόδον φυτεύσω,
  ἵνα καὶ ῥόδον προέλθῃ,
  ὅτε δὲ τραπῇ πρὸς ἄλλο
  τότε Παλλάς ἐστι κρείσσων.
Τί λέγουσιν Ἀφροδίτην
40 βυθίοις ἁλὸς γενέσθαι,
  ὅτε καὶ πλέον με γαῖα
  διὰ τοῦ ῥόδου σεβίζει;
Ἔτι παρθένος καλεῖσθαι
  τάχα νῦν θέλεις, Ἀθήνη,
45 μάθε τοὺς πόθους Κυθήρης
  ἵνα καὶ ῥόδου κρατήσῃς.
Ἀρετῆς πάσης μετέσχεν,

ὅταν εἰς ῥόδον μετῆλθεν,
τὸ φυτὸν τὸ τῆς Κυθήρης
50 ὅτε τὴν ἄκανθαν εἷλξεν;
Πρόφασις πέλει ποθούντων
τὸ ῥόδον τὸ τῆς Κυθήρης.
Πάλιν ὁ χρόνος κομίζει
γλυκερὸν φάος χορείης,
55 λογικοῖς λόγοις κρατοῦντες
τελετῆς νόμον τεκόντες.
Σταχυηκόμος δὲ γαῖα,
ἅτε Κύπριδος τὸ ἄνθος,
νοερὴν ἄνοιγε βῶλον,
60 ῥόδον οὐ στάχυν φερούσῃ.
Λιβάνου κλέος Κυθήρη,
Χαρίτων ὅπου τὰ τόξα,
Μαραθὼν ἔρως Ἀθήνης,
σοφίης ὅπου τὰ τόξα.
65 Ὁ γέρων Ἔρως χορεύει
ῥόδον εἰς χάριν συνάπτων.
Ἐδάης τὰ νῦν, Ἀθήνη,
καλύκων σθένος Κυθήρης,
ῥόδα Κύπριδος χορεύει
70 ὅτι Παλλάδος κρατοῦσιν.
Παφίη, χόρευε μούνη,
ὅτι καὶ μάνη διδάχθης
κρατέειν σοφῆς Ἀθάνας.
φλογεροῖς ῥόδοις φυτείσης.
75 Φλογεροῖς ἐμοῖσι κέντροις
βροτέη φύσις κρατεῖται,
μάθε, Παλλάς, ἐξ Ἐρώτων
ὁπόσον σθένος Κυθήρης.

Ἐδάης ῥόδου τὸ ἄνθος
80 μάθε καὶ πάθου τὸ κέντρον.
Πτόλις ἐστὶν Ἀφροδίτης
μεγάλαι σοφῶν Ἀθῆναι,
ὅτι Κύπριδος προσῆλθε
τὸ φυτὸν τὸ τῆς ἐλαίης.
85 Ὅτε μῆλον ἔσχε Κύπρις
κλέος ἄφθιτον προσεῦρεν,
πλέον ἄστατον δὲ μᾶλλον
φθόνον ἐκ θεῶν ἁπάντων.
Τὸ ῥόδον πλέον με μήλου
90 σοφὸν εἰς κλέος κομίζει.
Βελέων Ἔρωτος οἶδεν
τὸ ῥόδον πλέον με τέρπειν,
ὅτι Παλλάδος κρατῆσαν
Παφίῃ κλέος προσάπτει.
95 Ἄγαμαι φύσιν πετήλων,
κάλυκας πλέον γεραίρω,
διὰ τῶν ῥόδων γὰρ ἄρτι
σοφίης κρατοῦσα λάμπω.
Παλάμαις ῥόδον λαβοῦσα
100 ποτὶ σὰς κόμιζε ῥῖνας,
ἵνα τὴν χάριν λαβοῦσα
ῥοδόεσσά τις φανείης.
Τὸ φυτὸν τὸ τῆς Ἀθήνης
Παφίης κάλυξ ἐτύχθη,
105 ἵνα τῶν ὅλων φανείη
νοερῶς μόνη κρατοῦσα.
Φλογερὸς πέφυκεν οἶστρος,
φλογερώτερον δὲ τούτου
καλύκων πέφυκεν ἄνθος

110 σοφίης ἄνασσα μάρτυρ.
Σοφίης ἄνασσαν ἄρτι
τὸ ῥόδον φανὲν διδάσκει,
ὅτι Κύπριδος τὰ πάντα.
Ἔμαθεν τανῦν Ἀθήνη
115 γλυκεροὺς κλάδους Ἐρώτων.
ἔμαθε σθένος Κυθήρης,
φρονέει τὰ τῶν Ἐρώτων.
Τρομέεις τανῦν κρατοῦσα
φλογεροῦ ῥόδου τὸ κέντρον·
120 Παφίης γάρ ἐστι τέκνον,
ὃ σὲ τοῖς δόλοις δαμάζει.
Πολέμων ἄνασσα Παλλὰς,
σθεναρῶν βελῶν κρατοῦσα,
ῥοδέοις ὅπλοις ἐλήφθης,
125 ἐδάης μάχιν Κυθήρης.
Ἐδόκεις κρατεῖν, Ἀθήνη,
ἔλαβες δὲ πεῖραν ἄρτι
καλύκων λαβοῦσα κέντρον,
πάλιν ἂν θέλῃς ἀνάπτω.
130 Τὸ γένος τὸ τῆς Κυθήρης
μακάρων ὅλων ἀνάσσει.
Βλέπε, Παλλὰς, Ἀφροδίτης
τὸ ῥόδον τὸ μικρὸν ἄνθος,
κραδίης τεῆς κρατῆσαν
135 δροσερὸν βέλος κομίζον;
Κραδίην Θεῶν ἰαίνει
τὸ ῥόδον τὸ τῆς Κυθήρης,
λάβε μικρὸν ἄρτι γεῦμα
ἵνα σοὶ κέαρ κρατήσῃ.
140 Τὸ κράτος τὸ τῆς Ἀθήνης

ὁ κάλυξ ἔδειξεν οὐδὲν,
ὅθεν ἀρτίως προλάμπων
Παφίῃ δίδωσι χάρμα.
Ὁ γλυκὺς κάλυξ ἐδείχθη
145 μεγάλως θεᾶς Ἀθήνης
τελέως φυτοῦ κρατήσας.
Κρατέουσα νῦν Ἀθήνης,
Παφίη, θέλω κρατῆσαι
ζυγίης, μόνη γὰρ αὕτη
150 παλάμας ἐμὰς προφεύγει.
Ῥόδον ἐκ φρενῶν Ἀθήνης
ἐφάνη μόνον κρατῆσαν,
τάχα που ῥόδον κομίζει
δροσερὰς φρένας φυτοῖσι.
155 Βραδέως ἔγνως τὸ κρεῖσσον,
βραδέως δὲ γνοῦσα Παλλὰς,
ταχέως δίδου βεβαίαν
κραδίαις τεαῖσι πίστιν.
Πολέμοις κόμιζε μᾶλλον·
160 σάκος ἐκ ῥόδων, Ἀθήνη,
Δαναῶν ὅπως τις εἴποι,
Παφίην ὁρῶμεν ἄλλην.
Φρονέεις πλέον λαχοῦσα
τὸ ῥόδον τὰ νῦν, Ἀθήνη.
165 Ὁ Ἔρως ὁ τῆς Κυθήρης,
τὸ ῥόδον πάλιν Κυθήρης,
κατέχω δύο κρατοῦντας,
ὁ θέλων μάχην συνάψοι.

II.

Τί εἴποι ἡ Ἀφροδίτη τῆς Ἀθηνᾶς διὰ ῥόδου πεισθείσης βοηθῆσαι τοῖς Τρωσίν.

Καλύκων χάριν λαβοῦσαν
  θεράπαιναν Ἀφροδίτην
  ῥοδέην δέδεξο, Παλλάς,
  ἵνα γνῷς πόθεν τὸ κρεῖσσον,
5 Σοφίης Ἔρως ὁ λάτρης,
  Χάριτες πάλιν σὺν οἴστρῳ
  ἔχε Παλλὰς Ἀφροδίτης
  γλυκερὴν ὅλην γενέθλην.
Δαναοῖς θέλεις, ἀμύνω,
10 Φρυγίοις πάλιν, ἀρήγω·
  μερόπων τί μοι τὸ φίλτρον
  φιλίης τεῆς τυχοῦσα.
Φέρε πάντα τῶν Ἐρώτων,
  τί δέ σοι χρέος στενάζειν;
15 ἐχέτω μάχην τὸ θνητὸν
  μακάρων ποθὸν τὸ φύλλον.
Ἀγαπᾷν θεοῖς προσήκει,
  ἀπαθὴς φύσις γὰρ ἄφθη
  τὸ πάθος πρέπει βροτοῖσιν
20 χαλεπὴν ἔριν τελέσσαι.
Ποταμῶν θάλασσα πάντων
  δέχεται μόνη τὸ ῥεῦμα,
  Παφίη δὲ τῶν Ἐρώτων
  ἀρετὰς χάριν κομίζει.
25 Τὸ γένος τὸ τῶν Ἐρώτων
  κρατέει δοκοῦν λατρεύειν.

Φρυγίοις ἔλαμψεν ὥρη
ῥοδέης γέμουσα νίκης.
Σοφίη ῥόδοις ἐπείσθη
30 Δαναοὺς μόνους ὁρίνειν.
Μέγα νῦν κλέος προςεῦρον,
ξένα Παλλὰς ἔργα πτήσσει,
ῥοδόεν ϛέφος κρατοῦσα
Παφίης πόνους γεραίρει.
35 Διός ἐϛιν Ἀφροδίτη,
ὁ Ἔρως πάλιν Κυθήρης,
ὁ θέλων Ἔρωτα νικᾷν
Διὶ τὴν μάχην συνάψει.
Ὅπερ οὖν πάρος δοκεύω
40 γελόωσα νῦν δοκεύω,
ὅπερ οὐ πόθος προςεῦρεν,
Παφίης ῥόδον προσεῦρεν.

III.

Τί εἴποι ὁ Ἄρης τῆς Ἀφροδίτης τρωθείσης
ὑπὸ ἀκάνθης ῥόδου.

Τὸ ῥόδον δύο τιτρώσκει
σὲ μὲν ἐς δέμας, Κυθήρη,
ἐμέθεν δ' ἔπληξεν ἦτορ
ὅτι σοι πόνους προπέμπει·
5 Φέρε τὴν ἄκανθαν ἕλξω
ἀπὸ σῶν μελῶν, Κυθήρη,
ἵνα μὴ πλέον τυπεῖσα
μεταδῷς Ἄρηϊ κέντρον,

Τὸ σὸν ἄνθος, ὦ Κυθήρη,
10 ἴσον ἐστὶ τῇ μελίσσῃ,
ὅτι καὶ πόνους κομίζει
φέρον ἡδονὴν τὸ κέντρον.
Παφίην ῥόδον τιτρώσκει,
τὸ ῥόδον δὲ νῦν τὸ πλῆττον·
15 ποτέροις πόθοις ἐτρώθη
ὅτι Κύπριδι προσῆλθεν;
Ῥοδέην ἄκανθαν εἶθε
Κρονίδης Ἄρηα τεῦξεν,
ἵνα σῶν μελῶν μετάσχω
20 γλυκερῷ βαλών σε κέντρῳ.
Ἐπ' ἐμὸν δέμας, Κυθήρη,
φέρε σου βάδισμα πέμψω,
ἵνα μὴ πάλιν σε πλήξῃ
χλοεροῦ δένδρου τὸ κέντρον.
25 Μάθε τοῦ ῥόδου τὸ νύγμα,
μάθε τῶν πόνων τὸ κέντρον,
ἵνα τοῖς πόθοις κρατοῦσα
ὑπὸ τῶν ῥόδων κρατύνῃ.
Χθονίῳ βραχεῖ βελέμνῳ
30 Παφίην Ἔρως δαμάζει,
γλυκερὸν βέλος φυτεύει
ῥόδον ὃ κρατεῖ ποθούντων.
Ἀπὸ σῶν αἷμα μελῶν στάξε, Κυθήρη,
γλυκεροῖς ἡμετέρων ἔνδοθι κόλπων.
35 Τί ποθεῖς πόθων κρατοῦσα
τὸν Ἄδωνιν οὐ ποθοῦντα,
τὸν Ἄρην δὲ καὶ ποθοῦντα
στυγέεις καλὴ Κυθήρη;
Βροτός ἐστιν ὃν διώκεις,

40 Παφίη, ταυῦν ποθοῦσα,
θεὸς οὖσα δὲ στενάξεις
θεὸν ὄντα με στυγοῦσα.
Ἐθέλω, θέλω δαμῆναι
ῥοδοέντι τῷ βελέμνῳ,
45 μόνον, ὦ Θεῶν κρατοῦσα,
τέλεσον χάριν ποθοῦντα.
Ὁ Ἔρως Ἄρην δαμάζει
παρέχων πόνους Κυθήρῃ·
Χαρίτων χάριν κομίζει
50 τὸ ῥόδον, τὸ πῦρ, τὸ κέντρον,
τὸ βέλος τὸ τῶν Ἐρώτων
ὅτι καὶ Κύπριν δαμάζει.
Τὸ ῥόδον τάχα προῆλθεν
φέρον ἐκ φθόνου τὸ τύμμα,
55 ὅτι μῆλον Ἀφροδίτη
ἕτερον φυτὸν γεραίρει.
Ὅτε καὶ Κύπρις δονεῖται,
τότε καὶ ῥόδον ποθεῖται.
Βελέων μάτην ἀνάσσω·
60 τί δέ μοι χρέος φαρέτρης,
ὅτε τὴν ἐμὴν Κυθήρην
ῥοδόεν βέλος δαμάζει;
Ἔλαβεν Κύπρις τὸ τύμμα
ἐπὶ γῆς, ἐγὼ δὲ κέντρον·
65 ὅτι τοὺς πόνους Κυθήρης
ἔλαβον, ποθῶν Κυθήρην.
Φαέθων Κύπριν δαμάζει,
λέχος εἶδεν ἐξελέγχειν,
ἔχον ἡλίου τὸ κέντρον
70 τὸ ῥόδον Κύπριν δαμάζει.

Τὸ ῥόδον Κύπριν δαμάζει,
ὅτι κάλλος εὗρε μεῖζον.
Ὁ Ἔρως σε, Κύπρι, βάλλει,
τὸ ῥόδον δὲ ταῖς ἀκάνθαις
75 ἵνα πῶς λάβωσι πεῖραν
ἀπὸ σοῦ θεῶν ἀνάσσειν.
Κατὰ σοῦ τὰ τόξα τείνει,
νόθον οὐ πέφυκε τέκνον
ἀπὸ τῶν δρυὶ τραπέντων
80 πάλιν ἢ πέτρᾳ στραφέντων.
Ὁ λέων φέρων τὸ κέντρον
ἴδιον δέμας τιτρώσκει·
Παφίη, ῥόδοισι βάλλεις
γλυκερὸν σέθεν τὸ σῶμα.
85 Ἰδίοισιν ἀγριοῦται
ὁ λέων τυπεὶς βελέμνοις·
Παφίη, δὲ ταῖς ἀκάνθαις
πολὺ μᾶλλον ἠγριώθης.
Γενεὴν τεὴν οἰδάσκεις,
90 ἵνα τῶν θεῶν κρατήσῃς.
Γλυκερὸν ῥόδου τὸ τύμμα
γλυκεροὺς πόνους προπέμπει,
τὸ δὲ τύμμα σόν, Κυθήρη,
φλογεροὺς πόνους προπέμπει.
95 Μέγα θαῦμα νῦν δοκεύω,
ὑπὸ τοῦ ῥόδου κρατεῖται
Παφίη, κρατοῦσα πάντων
μερόπων θεῶν τε φύτλης.
Παφίης Ἔρως, ὁπλίζου
100 παλάμαις βέλος κομίζων,
τὸ ῥόδον τὸ τῆς Κυθήρης

ἀθετεῖ τρανῦν Κυθήρην.
Βελέων ἄπειρον ὤφθη
τὸ ῥόδον τὸ σὸν, Κυθήρη,
105 τεὸν εἰ μάθῃ δὲ κέντρον
τρομερὸν νόον κομίσσει.
Ὀλίγον ῥόδον Κυθήρης
ὀλίγους δίδωσι μόχθους,
ὁ δὲ βαιὸς Ἀφροδίτης
110 μεγάλους Ἔρως προπέμπει.
Τὸ ῥόδον ῥόδον τιτρώσκει·
τί καλὴ πέφυκε τέρψις;
τὸ ῥόδον δὲ ποῖον εἴπω,
ἀπορῶ μὰ τὴν Ἀθήνην.
115 Ἐδάης πόνων τὸ κέντρον,
μάθε μὴ πόνοις με βάλλειν.
Ὁ Ἔρως δίκαια πράττει,
ὁρόων γὰρ Ἀφροδίτην
νόον ἄστατον λαχοῦσαν,
120 ῥοδέοις ἔνυξε κέντροις.

IV.

Τί εἴποι ὁ Ἀπόλλων κατατρέχων τὴν Δάφνην,
καὶ ἐμποδισθεὶς εἰς ἄκανθαν ῥόδου.

Γενεὴν ῥόδων φανεῖσαν
δότε μοι δρέπειν μανέντα·
τί μάτην δὲ τοῦτο πράττω;
ὁ χρόνος φέρει γὰρ ἄλλα.
5 Κιθάρης μέλος δονήσω

κραδίης πόνους συνᾴδων,
ἐλαφρίζεται γὰρ οἶστρος
ὅταν ἐκ βάθους ἀνέλθῃ.
Πτερόεις Ἔρως ὑπάρχων
10 μετέωρον αἶρε Φοῖβον,
ἵνα μὴ τὸ μικρὸν ἄνθος
ἀπὸ σοῦ δρόμου με παύῃ.
Χθόνα καὶ πόλον τοσοῦτον
Φαέθων ἐγὼ κυκλεύω.
15 πόθεν οὖν, πόθεν κρατοῦμαι
ἁπαλὴν κόρην πιέζειν;
Λέγε μοι ῥόδον Κυθήρης,
τί τὸ τραῦμα μου βαθύνεις;
πυρὶ πῦρ τί νῦν προσάπτεις
20 δροσερῆς Δάφνης στεροῦν με;
Κύκνε, σὺ δραμὼν πτεροῖσι
λέγε τῇ Δάφνῃ τρεχούσῃ
ἵνα μοι φίλημα πέμψῃ
λεχέων, ἀφ᾿ ὧν στερεῖ με.
25 Φιλοκερτόμως με παίζει,
ἐνόησα τὴν Κυθήρην.
Ὁ Ἔρως τρέχειν διδάσκει,
σὺ ῥόδον τρέχοντα παύεις,
γενεὴν μίαν λαχόντες
30 κατ᾿ ἐμοῦ διχῶς φρονεῖτε.
Σὺ, Κύπρις, πόθοις με θέλγεις,
σύ με καὶ ῥόδοις κατέσχες·
τί με τοῖς πόθοις διώκεις,
τί πάλιν ῥόδοις κρατεῖς με;
35 Τὸ ῥόδον τὸ τῆς Κυθήρης
Παφίης πλέον δαμάζει,

ὅτε γὰρ συνῆλθε Κύπρις
τὸ ῥόδον τότε φθονεῖ με.
Ἀμελῶ πόθου κρατοῦντος·
40 τὸ ῥόδον πλέον με τέρπει
ὅτε καὶ Δάφνην ἐάσω.

V.

Τί εἴποι ἡ Φαῖδρα ὁρῶσα τὸν Ἱππόλυτον ἐστεμμένον ῥόδοις.

Τὶ καλὸν χρόνον δοκεύω,
Παφίην ὁρῶ τυχοῦσαν·
ὁ ποθούμενος γὰρ ἄρτι
ῥοδόεν στέφος κομίζει
5 Ὀλίγην Ἔρωτος αἴγλην,
Παφίη ῥόδοισι μεῖζον,
ἵνα τοὺς πόνους νοήσας
φλογερὴν λέγῃ φαρέτρην.
Χαρίεις Ἄδωνι χαίροις,
10 διὰ σοῦ ῥόδον γὰρ ἄνθος
φλογεροὺς πόνους προπέμπον
κραδίην ἐμὴν ἰαίνει.
Ῥόδον ἤθελον γενέσθαι,
ἵνα μετρίως τυχοῦσα
15 ἐπικειμένη μετώποις
μεταβαλλόμην φιλοῦσα.
Χαρίτων φέρει τὰ τερπνά,
ὅτε τις φιλῶν ποθεῖται.

πόσα τὶς βέλη κομίσσει,
60 φύσις οὐκ ἔμεινε, Κύπρι,
τὰ σὰ μὴ φέρουσα κέντρα.

ἸΓΝΑΤΙΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Εἰς Παῦλον τὸ ἴδιον Μαθητήν.

Ἄπορον βίου τὸ τέρμα,
διὸ μὴ τρέχῃς ἀδήλως·
ἀρετὴν δίωξον ἔνθεν
ἵν' ἐκεῖθεν ὄλβον εὕροις.
5 Βίος οὐ πέφυκε μίμνειν,
πόα εὐμάραντός ἐστιν,
ἀνύπαρκτος ἐστὶν ὄλβος
ἀτύπωτόν ἐστιν ἴχνος.
Βλέπε πῶς πάντα κόνις, πάντα δὲ τέφρη,
10 ὅσα γὰρ κόσμος ἔχει τύμβος ὑφέξει.
Γοερὸν κένωσε δάκρυ
ἐμὸν εἰς τάφον τεκοῦσα,
ὅπερ εἰ μόνον δοκεύεις,
κραδίῃ πόνον συνέξεις.
15 Δακρύων γέμουσι τύμβοι,
ἀπλέτων γέμουσιν οἴκτων,
ὁ γὰρ εἰς τάφον προκύψας
συνέλεξεν ἔνθεν ἄλγος.
Ἐμὸν εἰς τάφον σὸν ὄμμα
20 διάρας, σκόπευε γαῖαν·
ἐμὲ γὰρ ῥάδαμνον ὥσπερ
νέον ἐξέκοψεν Ἅδης.

Ζοφερὸν δόμον πετάσσας
ἀκόρεςος εἷλε Πλούτων
25 ἐμὲ Παῦλον ὥςπερ ἔρνος
ἁπαλὸν, τεμὼν πρὸ ὥρας.
Θάνατος νέων τὸ κάλλος
ὅλον ὡς χλόην θερίζει·
δρεπάνη πέλει γὰρ οὗτος
30 ἀδιεξόδευτος ὄντως.
Ἴδε ποῦ τρέχεις, ἐπίσχες·
ἴδε πῶς φθορᾷ συνάπτῃ,
ὅσον ἂν δράμῃς γὰρ ἔνθεν
τάφον οὐδαμῶς περάσσῃς.
35 Κόνις ὡς πέφυκε κόσμος
ὀμίχλη, θύελλα, τέφρη·
ἀνέμων δίκην τὰ πάντα
ἀέρος χύσιν μιμεῖται.
Λαγόσι μ' ἔκρυψε γαῖα
40 λόγον οὐ φέροντα πάμπαν·
φθορὰ γὰρ πέδησε γλῶτταν,
μέλεα σκέδασσε πάντα.
Μογεροὺς πόνους τίς εὗρεν;
τίς ἔτευξεν ἄμμι τύμβον;
45 τίς ἔπλεξεν ἄμμι θρῆνον;
'Αδὰμ ἐχθρὸς, Εὔα κάλλος.
Ὁ πέλων αὐτομολίης ἄφθιτος αἴγλη,
δνοφερῶν ἐκ νεκάδων, Χριςὲ με, ῥῦσαι.
Νέκυν ἄπνοόν με ῥῖψε,
50 κέαρ εἰς πόλον δ' ἀπῆρε,
λόγον ὧν ἔπρηξεν ἔνθεν
ἀκριβῆ Θεῷ παρέξειν.
Ξύνες ὡς ξένον τὸ θαῦμα·

νέον ὡς στάχυν γὰρ αὖθις
55 κόνιν, ἣν βλέπεις, με νέρθεν
ἀπὸ γῆς Θεὸς συνάξει.
'Ο χρόνος τρέχει, τί μέλλεις;
ὁ κριτὴς, σκόπει, πάρεστιν
διδόναι δίκην δικαίαν
60 ὁπόσων ἔπρηξας ἔργων.
Πάτερ, ὦ πάτερ Θεέ μου,
ὃς ἔχεις πνοὴν ἑκάστου,
παλάμαις ἔτευξας ὅνπερ,
καθάρας, δίκης με ῥῦσαι.
65 'Ροθίου φλέγοντος οἴμοι
τότε πῶς ἄκαυστον ἕξω,
ὃν ἐγὼ ῥύπον συνῆξα;
καλάμης γὰρ ἔσχον ἔργα.
Στέφανος κλυτὸς μ' ἔδεκτο
70 ὃς ἔπαθλον ἦρε πρῶτος,
ὃς ἴδεν πόλου ῥαγέντος
πατρὶ συγκάθεδρον υἷα.
Μάκαρ, εὐδαιμονίης οἶμον ὁδεύσας,
ἐμὲ Χριστοῦ λιμέσιν Παῦλον ἐνόρμα·
75 Τεὸν εἰς δόμον με κεύθων,
Στέφανε, τρόμῳ λιγαίνω
Θεὸν ἵλαον γενέσθαι,
ὅτε μοι κρίσιν προσάξει.
'Υπένερθε μὲν καλύψει
80 μερόπων ἅπαντας Ἅδης
ἀγλαοστόλος δὲ κῆρυξ
φάος εἰς ἅπαντας ἄξει.
Νεκύων τ' ἀθανάτων ὄρχαμε πάντων,
σὺν τεοῖς ἐν μεγάροις Παῦλον ἐςάξοις.

85 Φίλον ὡς τέκος σε μήτηρ
καλέω, πατὴρ δὲ πρέσβυς
δάκρυσιν λιπὼν, παρ' ἄμμι
χαρὰν εἰς ἄληκτον ἔλθοις.
Χαριεςάτην προςήβην
90 ἐλάσας, τέκος δ' ἀπήχθης·
πατέρα ξένον γὰρ εὗρες
Θεὸν, ὅς τέτευχε πάντα.
Ψεκάσι ῥάναντες ὕμνον
δάκρυσι βρέχοιτε μήπω,
95 νέκυσιν γέρας γὰρ ὕμνος,
Θεὸς ἥδεται δὲ τούτοις.

Primus a Secretis

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ Α΄. ΣΗΚΡΙΤΟΥ

Εἰς Ἰσραὴλ παραίνεσις ἦχ. α΄.

Ἀπάθου βλασφημίαν,
ἀπόθου ἀπιςίαν,
τὸ κάλυμμα ἀπόθου
ψυχῆς, Ἰσραηλίτα.
Βαθέων μυςηρίων,
πραγμάτων ἀποκρύφων
παιδεύου τὰς ἐκβάσεις,
ἃς εἶπον οἱ προφῆται.
Γενοῦ Ἰσραηλίτης
πράξει καὶ θεωρίᾳ,
μετάρσιος τὴν φρένα
ὡς ὁ Ἰακὼβ ὁ πάλαι.
Διδάχθητι προθύμως
τὴν γνῶσιν τῆς Τριάδος,
μυήθητι τὴν θείαν
Χριςοῦ οἰκονομίαν.
Ἐν πρώτοις πρῶτον λόγον
ἐξεῖπεν ὁ γεννήσας·
ποιήσωμεν ὁμοίαν
Ἀδὰμ ἐμὴν εἰκόνα.
Ζωῆς τελεωτέρας
τῆς ἐν Χριςῷ προβλέπων
Ἑνὼς, ἐπικαλεῖσθαι
ἤλπισεν τὸν Σωτῆρα.
Ἡ δρῦς τοῦ Πατριάρχου
τρανέτω σε τὴν πίςιν,

Τριάδα παναγίαν
φιλοξενῦσα πρώην.
Θεὸν παλαίει πάλαι
ἐν σχήματι ἀνθρώπε
ὁ Ἰακὼβ ὁ μέγας
τὸ μέλλον ἐκμανθάνων.
Ἰδὲ σοι παραγγέλλει
Μωσῆς ὁ νομοθέτης,
ἀκέειν νομοθέτε
τῦ μέλλοντος γεννᾶσθαι.
Κατῆλθεν ἐπὶ πόκον
τῦ Γεδεὼν ἡ δρόσος,
τὸν τόκον ζωγραφῦσα
τῆς μόνης Θεοτόκε.
Λεγέτω Ἡσαΐας
πῶς τίκτει ἡ παρθένος,
φυγοῦσα τὰς ὠδῖνας
καὶ πόνες τῶν μητέρων.
Μὴ ἔχων κάλλος ὤφθη
ὁ Κύριος τῆς δόξης·
διὰ τὰς ἀνομίας
ἐσφάγην τῦ λαῦ με.
Νικᾷ μακροθυμία
τὴν ὕβριν τῶν βλασφήμων,
τὸν νῶτον μαςιγῦται,
ἐμπτύεται τὴν ὄψιν.
Ξενίζει πᾶσαν φρένα
Ἱερεμίας λέγων.
δεῦτε βάλωμεν ξύλον
εἰς τῦ ἀμνῦ τὸν ἄρτον.
Ὁ μέγας προσφωνήτω
Δαβὶδ ὁ Θεοπάτωρ,
πῶς ὤρυξας τὰς χεῖρας
καὶ πόδας τῦ Δεσπότε.
Πῶς ἔδωκας ὡς πόμα
χολήν τε καὶ τὸ ὄξος,
καὶ κλῆρον τὲς χιτῶνας
ἐμέρισας τῦ κτίςε.
Ῥαγέντος δὲ τῦ Ἅδε
ἀνέςη ὡς ἐξ ὕπνε,
ἀνέβη τε πρὸς θρόνον
πατρὸς ἐν τοῖς ὑψίςοις.
Σὺ οὖν, Ἰσραηλίτα,
μνήσθητι ἀπιςήσης,
σπεῦσον τῦ βαπτισθῆναι,
Χριςὸς γὰρ ἐπεφάνη.
Τὸ πάλαι δεδομένον
πεπλήρωται σημεῖον·
ἐξέλιπεν γὰρ ἄρχων
εἰς τέλος τῦ λαῦ με.
Ὑπέδειξεν προφήτης
ὁ Δανιὴλ τὸν χρόνον,
εἰπὼν τὰς ἑβδομάδας
ἑβδομήκοντα πάσας.
Φωτίζομαι, γενῦχε,
τὸ βάπτισμα λαμβάνω,
μαθὼν ἅπερ ἠγνόεν
μυςήρια τῦ νόμε.
Χωρὸς τῶν προφητῶν με
προςδέξασθε γνησίως,
ὑμῶν γὰρ ὑπακέσας
ἐνδύομαι τὴν χάριν.

Ψυχὰς κεκαθαρμένας
προςάγω σοι, Σωτήρ μȣ,
Βασίλειος ὁ ἄναξ
βοᾷ νῦν τῷ Σωτῆρι.
Ὡς τὴν θυσίαν πάλαι
τȣ̃ Ἀβραὰμ ἐδέξω,
κἀμȣ̃ δέξαι τὸ δῶρον
τῆς νεολέκτȣ ποίμνης.
Σοὶ γὰρ ἐπανεθέμην
καὶ τέκνα σὺν συζύγῳ,
αὐτὴν τὴν βασιλείαν
καὶ ὅλην τὴν ζωήν μȣ.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ Α΄· ΣΗΚΡΙΤΟΥ

Εἰς τȣ̀ς αὐτȣ̀ς Ἰσραηλίτας παραίνεσις· ἦχ· α΄.

Διδάχθητι τῶν θείων
λογίων τὰς ἐμφάσεις,
τῶν προφητῶν τὰς ῥήσεις
σωματικῶς μὴ νόει.
Μὴ νόμιζε τὴν πόλιν
Σιὼν οἰκοδομεῖσθαι
ἐκ λίθων φαινομένων
ἐντίμων ἐν τῷ κόσμῳ.
Μηδὲ τȣ̃το ἐκδέχȣ
ὀφθαλμοῖς τοῖς σαρκίνοις
θεάσασθαι ἐν βίῳ
. . . .
Ὁ λόγος τȣ̃ προφήτȣ
πεπλήρωται προδήλως,
καὶ Σιὼν ἐδομήθη
ἐκ λίθων ἀσυγκρίτων.
Σιὼν τὴν ἐκκλησίαν
προεῖπον οἱ προφῆται
τὴν πόλιν τὴν μεγάλην
τȣ̃ πάντων βασιλέως.
Ἐν ταύτῃ λίθος ἔντιμος
θεμέλιος ἐτέθη
Χριςὸς, ὥςπερ προεῖπεν
τῶν προφητῶν ἡ δόξα.
Ἐπὶ τῷ θεμελίῳ
Χριςȣ̃ τȣ̃ μαργαρίτȣ,
τȣ̀ς δώδεκα εὑρήσεις
ὡραιοτάτȣς λίθȣς.
Λίθȣς δώδεκα νόει
τȣ̀ς θείȣς ἀποςόλȣς,
ἀςράπτοντας ἐν μέσῳ
Σιὼν τῆς ἐκκλησίας.
Τὸν σμάραγδον μοὶ νόει
Πέτρον τὸν κορυφαῖον,
πρωτεύοντα ἐν μέσῳ
χορȣ̃ τῶν ἀποςόλων.
Τὸν ἄνθρακα λογίζȣ
Παῦλον τὸν θεηγόρον,

ἡμέρας καὶ νυκτὸς γὰρ
τὰς ἀςραπὰς ἐκπέμπει.
Ὑάκινθος δὲ ἔςιν,
ὁ μέγας Ἰωάννης,
οὐράνια μυςήρια
βροντῶν τῇ ἐκκλησίᾳ.
Καὶ τὰς λοιπὰς δὲ λίθους
τὰς ἀποςόλους νόει,
ἀφ' ὧν ᾠκοδομήθη
Σιὼν ἡ θεία πόλις.

Coraynaeus

ἈΡΣΕΝΙΟΥ ἈΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Στίχοι εἰς τὴν λαμπρὰν Κυριακήν.

Ἴτε μοι ξύμπαντες παῖδες,
ἴτε φιλτάτη χορεία,
ἴτε μουσόθρεπτα τέκνα,
γλυκερὰν ἔπα λαλεῦντες,
5 λιγυρὸν μέλος φωνεῦντες,
ὕμνον προςφέρωμεν πάντες
βασιλεῖ καὶ κτίςῃ πάντων,
βασιλίῃ ὡρῶν ἐπέςῃ·
Ἄγε σαλπίσωμεν πάντες,
10 ἄγε φορμήσωμεν ᾆσμα,
ἄγε τερπνῶς μελαδεῦντες
Θεὸν ὑμνήσωμεν πάντες·
κατέλιπε γὰρ τὸν τάφον,
συνέτριψε κλεῖθρα πάντα
15 ζοφερῦ πικρῦ θανάτυ,
δύναμιν θ' Ἅδυ πανφάγυ,
ψυχὰς ἀνέςησε πάσας,
ἄμαχον κράτος δεικνύων.
Πᾶσα σκυρτᾷ νῦν ἡ κτίσις,
20 τὸν ὑψωθέντα δοξάζει,

Θεὸν ὑμνεῖ πᾶσα φύσις
ἀγαθῶν ὥςπερ δοτῆρα,
τὸν ἀναςάντα γεραίρει·
Τίς ἂν ἀξίως λαλήσῃ,
25 τίς ἂν ἀξίως ὑμνήσῃ,
ἅπερ ἀνθρώποις παρέσχεν
ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων,
ὁ μόνος κτίςης ἁπάντων,
ὁ φαιδρότατος φωσφόρος;
30 νέφεσι γὰρ ἐ ζοφῦται,
καθαρὰν ἁπλοῖ λαμπάδα,
καταφαιδρύνεται πάντα
ἀπλέτῳ φάει καὶ κάλλει.
Ἀγλαὸς κύκλος σελήνης,
35 χορὸς ἀςέρων αἰγλήεις,
καταφωτίζει τὴν νύκτα
ἀπλέτοις λαμπηδοχίαις·
κατίδοις ἄνω τὴν Ἄρκτον
μεγάλην τε καὶ τὴν ἧττω,
40 ςέφανον τῆς Ἀριάδνης,
ζωδιακὸν κύκλον ἴδοις
καθαρὸν σὺν τοῖς ζωδίοις·
βορινὸν κύκλον κατίδοις,
θερινὸν σὺν τούτῳ πάλιν·
45 Μετὰ ταῦτα δ' αὖ κατόψει
κύκλον τῆς ἰσημερίας,
μετὰ τοῦτον δ' αὖ τοὺς ἄλλους
χαριέντως νῦν κατίδοις·
Θεὸν ἐντεῦθεν ὑμνήσεις,
50 ἀγαθὸν τοιοῦτον κτίςην.
Ἴδε λοιπὸν τὰ τῆς γαίας,

χαρὰν ἀμύθητον λάβε,
Θεὸν ἀνύμνει προθύμως·
νῦν φυτὰ ξύμπαντα θάλλει,
55 ἀγέλαι πτηνῶν σκιρτῶσιν
ἐπὶ τοῖς δένδροις φωνεῦσαι,
τὸν ὁδοιπόρον κηλεῦσαι,
Θεὸν ἁπάντων ὑμνεῦσαι·
τίς ἂν ἀξίως ὑμνήσῃ;
60 τίς ἂν ἀξίως λαλήσῃ;
κελαδοῦσι νῦν τὰ πάντα,
γλύκιον μέλος φωνοῦσι,
ψυχὰς εὐφραίνουσι πάντων.
Λογικοὶ νέοι μοι δεῦτε,
56 ἔαρος καιρὸς, σκιρτᾶτε.
ἐλύθη γὰρ ἡ παχύτης
νεφελῶν εἴαρος ὥρῃ,
παγετὸς μακρὰν ἠλάθη,
ἀπεδιώχθη τὸ ψύχος,
70 τὰ σκυθρωπὰ παρῳχήκει,
καθαρὰ τανῦν αἰθρία
Λογικοὶ νέοι μοι δεῦτε,
ἔαρος καιρὸς, σκιρτᾶτε·
Ζεφύρου πνοαὶ γλυκεῖαι,
75 ποταμοὶ νάουσιν ἄρτι
καθαρὸν πόμα συμμέτρως
πρόβατα τανῦν σκιρτῶσι·
κροκάλῃσι χαριέντως·
ἀρνία σκαίρει μητράσι
80 χλοεραῖς ἀρούραις ἄρτι·
Λογικοὶ νέοι μοι δεῦτε,
ἔαρος καιρὸς, σκιρτᾶτε·

ὁ αἴμων ἤδη τυρίσδει,
ἐαρινὸν ᾆσμα μέλπει,
85 θαλεροῖς ἐπὶ ῥεέθροις,
σκιεραῖς ἐπὶ πλατάνοις
ἀνάπαυσιν εὐτρεπίζει.
χελιδὼν ἄρτι Τηρῆος
καταλαλεῖ τȣ̃ φθορῆος·
90 τὸν Ἴτυν ζητεῖ δὲ πάλιν
κασιγνήτη ταύτῃ σφόδρα·
ὁ Πὰν τῆς Ἠχȣ̃ς ἐράει,
ὁ Κύκλωψ τῆς Γαλατείας,
Ἀδώνιδος Ἀφροδίτη.
95 Λογικοὶ νέοι μοι δεῦτε,
ἔαρος καιρὸς, σκιρτᾶτε·
γεράνων ἑσμὸς κλαγγάζει·
λιγέως ᾄδει καὶ κύκνος
πτερὸν ἀνεὶς τῷ Ζεφύρῳ·
100 κοκκύζει τανῦν ὁ κόκκυξ
ἐν ὄρεσιν ἠλιβάτοις,
λιγυρῶς ᾄδει καὶ κίττα
τὸ μιμηλὸν τȣ̃το ζῶον
καμαροφάγα νῦν πάντα,
105 κοτινοτράγοι σὺν τȣ́τοις
καταφωνȣ̃σι κοιλάδας.
Λογικοὶ νέοι μοι δεῦτε,
ἔαρος καιρὸς, σκιρτᾶτε·
κύματα θαλάσσης ἄρτι,
110 πραέως λίαν κινȣ̃νται·
ὄρεσι καὶ γὰρ τὸ πρώην
ἀβάτοις παρωμοιȣ̃ντο·
ἱϛία τοίνυν πετάσας,

ὁ θέλων πλέειν θαλάσσῃ,
115 μακρὰν ἀπαίρει πρὸς κέρδος,
ἀναπέμπει καὶ δελφίνων
ἀγέλη καὶ τῶν πομπίλων.
Τὰ ῥόδα νῦν ἀνακύπτει
χαροπῶς ἐκ τῶν καλύκων,
120 τὰ βάτα νῦν ἀναθάλλει·
ὑάκινθος σὺν ναρκίσσῳ
χαροπὸν χρῆμα τυγχάνει·
μέλισσα τῶν σίμβλων ἤδη
ἀπαναστᾶσα προθύμως,
125 περιβομβοῖ τὰς κοιλάδας·
συλᾷ τὰ ἄνθη τῶν δένδρων,
τίθεται ταῦτα τοῖς σίμβλοις,
πονέει γλυκεῖαν ἔνθεν
χαριεστάτην τὲ βρῶσιν.
130 Λογικοὶ νέοι μοι δεῦτε,
ἔαρος καιρὸς, σκιρτᾶτε·
Τριὰς, ἀμέριστε φύσις,
ἀκατανόητον βάθος,
ἀδιήγητόν τε κράτος,
135 κόρον οὐκ ἔχον τὲ κάλλος,
Θεὲ παντάναξ καὶ κτίστα,
Πατρὸς ἀπαύγασμα, δόξα,
ὁ δοτὴρ ἀγαθῶν πάντων,
παροχεὺς ὁ τῆς σοφίας,
140 παρέχοις αὐτὸς τὴν γνῶσιν
ὑψόθεν τοῖς μικροῖς λάτραις,
ἵνα τὴν σὴν ἐξουσίαν,
ἀγαθωσύνην τὲ πᾶσαν
συνίωμεν ἐκ κτισμάτων·

145 κλέος ἀγλαῶν μαρτύρων,
προσάγομεν σοὶ μεσίτην
Γεώργιον, τὸν προςάτην
διατριβῆς Ἀρσενίυ.

Joannes

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΚΑΤΡΑΡΗ

Εἰς τὸν ἐν φιλοσόφοις φιλόσοφον καὶ ῥητορικώτατον
Νεόφυτον
ἀνακρεόντειοι.

Τίς οὐκ εἶδε τῶν ἁπάντων
τὸν Νεόφυτον τὸν πάνυ;
ὃς ἀπό τινος ὀνείρυ,
καὶ δαιμονιώδυς θέας
5 τὸν ἐγκέφαλον ἐσείσθη,
καί τινα φρικώδη λέγει,
καὶ παρακεκινημένα,
καὶ φαντάζεται γενέσθαι
μετ' ὀλίγον Πατριάρχης,
10 ἣν πολλὴν ἀυθήσει γένυν;
δαιμονιάριν καλογέριν
καὶ τρελὸν φιλοσοφοῦδιν,
ὑπεροπτικὸν δὲ ἄγαν
καὶ φιλάργυρον ἐξόχως,
15 καὶ τὸ πᾶν νῦν ἱςορήσω,
τοῦτον νῦν ὑμῖν προθήσω.
Τίς καὶ πόθεν ὁ γεννάδας;
τῶν Σωσκῶν φασὶ γενέσθαι

καὶ τῶν Μολυσκῶν πατρίδας,
20 καὶ πατέρας Βλαχιώτας,
Στάναν καὶ Φρατζίλαν ὄντας,
τὸ δὲ γένος Ἀλβανίτȣ,
συγκραθέντας μετὰ Βλάχων·
τοῦτον ἔφυσαν τὸν μέγαν
25 μιξοβάρβαρόν τι τέρας.
Τὸ γοῦν σχῆμα καὶ τὴν ὄψιν
πεπλασμένα πάντα φέρει,
καί τις ἀσκητὴς ἂν δόξῃ
τοῖς οὐχὶ σαφῶς εἰδέσιν·
30 ὅταν δὲ δουκάτον ἴδῃ,
ἔνθους γίνεται καὶ χαίρει,
καὶ σκιρτᾷ καὶ πυῤῥιχίζει,
ἕτοιμος παθεῖν ὢν πάντα
καὶ πυρὸς κατατολμῆσαι,
35 καὶ καταφρονῆσαι ξίφους,
ἵνα λάβῃ τὸ δουκάτον·
τὸ δουκάτον γὰρ συνάγει
καὶ πρὸς τὸ δουκάτον βλέπει,
καὶ δουκάτον ἀναπνέει,
40 ὥςπερ τὸν χρυσὸν ὁ Μίδας·
κᾂν διαλεχθῇ, δουκάτον,
κᾂν καθεύδῃ, τὸ δουκάτον
ἐπὶ διανοίας τρέφει·
καὶ τοσοῦτον φίλτρον φέρει,
45 ὥςθ' ὁμολογεῖν πολλάκις,
μὴ δὲ τεθνηκότα λήθην
ἐσχηκέναι τοῦ δουκάτȣ·
οὕτως ἄπληςός τις ἔρως
τούτου ἔχει τοῦ δȣκάτȣ.

50 Βούλει καὶ μορφὴν ἀκοῦσαι;
τὴν μὲν γέννην ἔςι Βλάχος,
Ἀλβανίτης δὲ τὴν ὄψιν,
τοῦ δὲ σώματος τὴν θέσιν
Βουλγαραλβανιτοβλάχος·
55 οἶδε τοὺς πτωχοὺς διδάσκειν,
καὶ συνάγειν τὰς κομάτας,
καὶ μερίζειν ἰσοτίμως,
ἵνα πάντως τὶ κερδάνῃ·
λαρυγγίζει δὲ πολλάκις,
60 καὶ τὴν γένυν ὁμαλίζει,
καὶ τὸ δὸς πολὺ προφέρει,
ἵνα τὶ σοφὸν ἀκούσῃς·
ὅταν δὲ καὶ συντυγχάνει,
τὸ κλοκοτενίτζιν λέγει,
65 καὶ τὸ χλάβα καὶ τὸ βοῖνον,
καὶ τὸ κάρα τεκοβέτα·
τί ποτε σφετεῖ Δημήτρι
ντάμιμπίγρεςμπεςλοτρίτζα,
μπράπα τὰ κολοφιλιέτα.
70 Τοῦτον ὁ πατὴρ ὁ σπείρας
ὑπεξέθετο κρυφίως
ὥςπερ Πρίαμος τὸν παῖδα,
προειδὼς οἶμαι τὸ μέλλον,
ὡς κακόν τι πάντως ἔςαι,
75 καὶ τὶ τέρας τῶν ἀπίςων·
ὡς δ' οὖν ἀνηλικιώθη,
ματζουκάτος ἐκαλεῖτο,
καὶ χοιροβοσκὸς τὴν κλῆσιν,
ἐκορδάκιζε συρίττων,
80 ἔπαιζε καὶ τὸ θαμπύριν·

καὶ πετρῶν κατ' ἀλιβάτων
ἑαυτὸν φησὶ χρὴ ῥίπτειν,
145 τὸν ἐκφεύγοντα πενίαν·
λέγει δὲ καὶ τῦτο πᾶσιν,
ὡς ὑπέρπυρα μὲν ἔχει
τεσσαράκοντα καὶ δύο·
ὅταν δ' ἐκτελέσῃ ταῦτα,
150 καὶ πεντήκοντα ποιήσῃ,
τότε μέλλει Πατριάρχης
ἀναντίῤῥητος γενέσθαι,
καὶ χειροτονεῖν ψηφίζει
ἐπισκόπȣς, διακόνȣς,
155 ἱερεῖς, μητροπολίτας,
καὶ μεγάλους οἰκονόμȣς.
Ὅταν δ' ἀψωνίσαι θέλῃ,
τὸν Ἀριςτέλην αἴρει,
καὶ κατ' ἀγορὰν βαδίζει,
160 καὶ σιγᾶτε πάντες λέγει,
ἵν' ἀκέσηται τί ξένον·
τȣς ἰχθυοπώλȣς πρῶτον
ἄρχεται σοφῶς διδάσκειν
ἐκ τῶν μετεώρων λόγων,
165 ὡς ἡ γῆ μὲν κέντρȣ λόγον
πρὸς τὸν οὐρανὸν ἐπέχει·
ἔςι δ' ἡ μὲν οἰκȣμένη,
ἡ δ' ἀοίκητος ἀνθρώποις
εἰς ἑπτὰ μεριζομένη
170 κλήματα τοῖς φιλοσόφοις·
καὶ προποδισμȣς ἀςέρων,
καὶ κυβόκυβον καὶ κῦβον,
καὶ συνθέτȣς πυραμίδας,

πενταπλεύρες, ἑξαπλεύρες,
175 ἀριθμὲς ἑξῆς συναίρει·
εἶτ' ἀπέρχεται λαμβάνων
τὸν μισθὸν καθάπερ ἔδει
μέγαν, καὶ καλὸν ἰχθύαν·
καὶ πρὸς τὲς ταριχοπώλες
180 ἀγυρτεύει ταῦτα λέγων,
δότε μ' ὀλίγον χαβιάριν,
νὰ πλανήσω τὸ ψωμίν μυ.
Ὅταν δὲ κυάμες θέλη
συναγεῖραι πλείστες ὅτι,
185 ἄκουε τὶ μηχανᾶται·
κατὰ θύραν ἀποτρέχει
καὶ κραυγάζει μετὰ πάθες·
δότε μ' ὀλίγες κυάμες,
ἵνα στήσω προπολλῦ μοι
190 τὴν κοιλίαν λελυμένην·
καὶ πωλεῖ τέτες λαμβάνων
καὶ δεκατικὸν ἀθροίζει.
Ἣν δ' ἐρωτηθῇ παρά τε
φράσαι τὶ τῶν ἀποῤῥήτων,
195 πρῶτα μέντοι παραιτεῖται
τὸν ὑπὲρ ἐκείνε λόγον,
ὡς ὑπερφυᾶ καὶ μέγαν·
ἣν δὲ βία τὶς ἐπάγῃ,
ἀναγκάζεται καὶ λέγει
200 τὲς φρικώδεις ὅρκες τέτες·
μὰ τὴν γῆν, μὰ τὸν ἀέρα,
μὰ τὸ χάος, μὰ τὸ σκότος.
μὰ τὴν ἕσπερον σελήνην,
μὰ τὸν φεραυγῆ φωσφόρον,

205 μὰ τὸν Ἀριάδνης πλόκον,
μὰ τὸ ςάχυν τῆς Παρθένε,
μὰ τὴν κάτω Περσεφόνην,
μὰ τὸν Πλέτωνα τὸν μέγαν,
μὰ τὸν Κέρβερον τὸν κύνα,
210 εἰ μὴ τὸν μισθὸν κατάθῃ,
καὶ τ' ἀργύριον ἐκτίσεις,
ἐκ ἀκέσεις ὅπερ θέλεις·
εἶτ' ἀθρόοι περισχόντες
οἵγε ταῦτ' ἀνερωτῶντες,
215 συμποδίζεσι τὸν ἄνδρα,
παίεσι κατὰ τὸν νῶτον,
τίλλεσι καὶ τὴν ὑπήνην,
ἀμοιβὴν αὐτῷ διδόντες
τῶν σοφῶν αὐτε ῥημάτων.

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΥΡΟΥ ΜΑΝΟΥΗΛ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ

Στίχοι ἀνακρεόντειοι πρός τινα ἀμαθῆ καὶ πλεῖςα φληναφεντα.

Ἀκριτόμυθε Θερσίτα,
ὃς βοᾷς μὲν μάλιςά γε,
σιωπᾷς δὲ ἥκιςά γε,
πῶς σε τίς παύσῃ ληρεντα,
φλυαρεντα, φληναφεντα,
καὶ μὴ ῥάβδῳ σε συνθλάσῃ
τὸ κρανίον εὖ παίσας;
ἐὰν γάρ τις σε τὴν γλῶσσαν
πρόῤῥιζον ἐξανασπάσῃ,
ἀλλὰ σὺ καὶ ταύτῃ πλέον
παρελθὼν διενοχλήσεις,
καὶ φωναῖς ἀσήμαις αὖθις
ἐκ ἀνέξεις· ὡς γλωττίζων
ἔρδες κόρακας τὸ τάχος,
οὐδὲ γὰρ ἀνέχομαί σε.

ᾨΔΑΡΙΟΝ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΝ ΠΟΙΗΜΑ ΚΥΡΙΟΥ ΛΕΟΝΤΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

Ἆρα τίς γῆθεν ἀείρας
ἐν συστροφῇ με Ζεφύρῳ,
ἀκαριαίως ἀποίσει
πρὸς τὴν κλαυθμῶνος κοιλάδα,
5 ἵν' ὅπως με τὰς μενούσας
ἰδὼν κολάσεις θρηνήσω;
Βαβαὶ, βαβαὶ πῶς βρυχᾶσαι
γαῖα διχῇ ῥηγνυμένη,
νεύσει τῆς ὑπέρθεν βίας,
10 φρικώδεις ἀπογυμνοῦσα
χώρους τοὺς νῦν κεκευθμένους·
φεῦ μοι τῆς θέας ἐκείνης.
Γλαφυροτόρνευτοι τάφοι,
σκότους μεστοί τε καὶ γνόφου,
15 μυχὸς ἀπύθμαντος ἄλλος
καὶ ἀντρονύχιος χάσμη,
ἐν ἀποκρύφοις τηροῦνται
πᾶσι λυγρῶς τοῖς βιοῦσιν.
Δεινῶς ἐκεῖσε κοιτάζων
20 ὁ ἄγριος αἱμοπότης
βρύχει, μαιμᾷ, σαίνει κέρκον,
καὶ κεχηνὼς ἀναμένει
καταπιεῖν πικρὸς σκώληξ
τοὺς κατ' ἐμὲ πλημμελοῦντας.
25 Δακρύων ὄμβρους μοι δίδου,
εὐίλατε Θεοῦ Λόγε,
πρὶν καταχρύψεί με τάφος
ξένον, γυμνὸν εὐπραγίας,

πρὶν οἱ πικροὶ φορολόγοι
30 ζητήσουσί μου τὰς πράξεις.
Ἐκεῖ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων,
ὀλολυγμός τε καὶ θρῆνος,
τάρταρος ἄμοιρος θέρμης,
ἀνήλιος καὶ σκιώδης·
35 ἐκεῖ πολύστενον πένθος,
καὶ ὀχετοὶ τῶν δακρύων.
Ζυγὸς καὶ πλάστιγξ τὰ ἔργα
σταθμίζεται δοκιμάζων,
ἀνακουφίζων, βαρύνων,
40 ὃ τὰ ἐσθλὰ, τὰ δὲ φαῦλα,
ἅπερ βιῶν ἐπεπράχειν
ἐκ πονηρᾶς συνηθείας.
Ἡ καταιγὶς ἐκθροεῖ με,
καὶ ταραχὴ τῶν πνευμάτων,
45 τὸ αὐχμηρὸν τῆς θυέλλης,
καὶ συνοχὴ τῶν κτισμάτων,
κτύποι βροντῶν ἐπ' ἀλλήλων,
ἀστεροπῶν τε τὸ δέος.
Θάμβος ἰδεῖν ὑπὲρ πάντα,
50 καὶ τρόμος ἀναπολῆσαι
τὸν ποταμὸν τοῦ παμφάγου
πυρὸς, ὁμοῦ τε καὶ λίμνην
παφλάζουσαν καὶ βριμῶσαν
ἐνδίκως με πυρπολῆσαι.
55 Θεοκυῆτορ Μαρία,
τῶν γηγενῶν εὐκληρία,
Χριστιανῶν προστασία,
ἁμαρτωλῶν ἐλπὶς μόνη
καὶ κοσμικὴ θυμηδία,
60 ῥῦσαι πυρὸς ἀπειλῆς με.

Ἴδε, ψυχὴ παναθλία,
βλεφάροις τῆς διανοίας
ἱςόρησά σοι τὰς θλίψεις,
καὶ τὰς ποινὰς πρὸ τῆς δίκης·
65 νῆφε θερμῶς ποτνιῶσα
τῆς πείρας τέτων ῥυσθῆναι.
Κριτής σοι πόῤῥωθεν ἥξει
θρονέμενος ἐν νεφέλαις,
70 τὴν κτίσιν ἀνατινάσσων
νερτέρων ἐκ τῶν θεμέθλων,
κυμαίνων καὶ τὸν ἀέρα
παναλκεςάτῃ δυνάμει.
Λαίλαψ λικμήσει τὰ ὄρη,
75 καὶ ἀφαντώσει τὰς νάπας,
καὶ ἐν πυρὶ ἀκαμάτῳ
ἐκτεφρωθήσεται χέρσος
ἐκ προσώπου Κυρίου
κρίναι τὴν γῆν ἐρχομένου.
80 Μαρμαρυγαὶ νῦν φωςήρων
σβεσθήσονται παραυτίκα,
καὶ τῶν ἀςέρων τὰ πλήθη
οἷά περ φύλλα πεσῦνται·
σύ δε, ψυχὴ, πῶς ὑποίσεις
85 τὴν ἔλευσιν τῦ Δεσπότου;
Μέδον ὑψίθρονε, φεῖσαι
ὡς εὐδιάλλακτος φύσει,
ταῖς τῆς Μητρός σε πρεσβείαις,
τῶν νοερῶν ςρατευμάτων,
90 πάντων ὁμῦ τῶν ἁγίων,
τῦ πλάσματος τῶν χειρῶν σε.
Ναμάτων θάλασσα σπάνιν
ὑφέξει δειματεμένη,

καὶ ποταμοὶ κονισθῶσι
95 πηγάζοντες ἀεννάως·
σὺ δὲ, ψυχὴ, τί ποιήσεις,
τέτων φρικτῶς τελεμένων;
Ξένον ἰδέσθαι τὰ πάντα,
τὸ περιέχον ςοιχεῖον
100 πυρκαΐᾶς ἀφανεία
διδόμενον ὕλης δίκην,
καὶ εἰλισσόμενον αὖθις
ὡς κώδικα βεμβρανώδη.
Οἴμοι πῶς ταῦτα μελία
105 ἐν νῷ ψυχὴ ἐ λαπβάνεις·
ἀλλ' ὑπὲρ ψάμμου θαλάσσης
ἀμνημονεῖς ἁμαρτῶσα·
ἀδείλως ὅθεν τὸ τέρμα
ἤδη λοιπόν σοι προςψαύσει.
110 Πῶς λυγηρῶς ὑπαδέσης
τῆς σάλπιγγος ὑπενέγκης;
τῶν κενεώνων γὰρ γαίη
νέκυας ἀνασφαιρίσει,
καὶ θάλασσα τὲς σφετέρες
115 τῇ φοβερᾷ ἐπιςάσει.
Πεποίθησις μοὶ, Παρθένε,
γενε τῆς δίκης ἐν ὥρᾳ,
σκέπη, φρυρὸς, εὐεργέτης,
καὶ ἱλασμὸς καὶ συλλήπτωρ,
120 ἐξ ἔργων μὴ κεκτημένῳ
ἐλπίδα θείας συγγνώμης.
Ῥαγήσεται τὰ μνημεῖα
νεκάδων κατεςτημένων
τῇ τε κριτε ὑπαντίσει,
125 Μηχαὴλ σπέρχοντος ἅμα

πάντας ῥιπῇ παραςῆσαι
τεττάρων ἐκ τῶν ἀνέμων.
Σύνες, ψυχὴ, μετὰ ταῦτα
φρικτοὶ πῶς τίθενται θρόνοι,
130 καὶ ἀναπτύσσονται βίβλοι
παριςαμένων ἐν φόβῳ
ἀπείρων καὶ ἀναρίθμων
Ἀγγέλων τε καὶ ἀνθρώπων.
Τότε λοιπὸν αἱ κολάσεις
135 δειχθήσονται, ἃς προεῖπον,
ἀπολαμβάνειν ἑτοίμως
τὲς ὑπευθύνες διψῶσαι,
ὧν τελευταῖος καὶ πρῶτος
μόνος ἐγὼ ὁ παντλήμων.
140 Ὑπαγορεύσει πραέως
ὁ δικαςὴς τοῖς ἀξίοις·
καὶ αὐςηρῶς ἁμαρτωλὲς
τῦ βήματος ἀπελάσει,
ὓς μὲν εἰς δόξαν ἐφέλκων,
145 ὓς δὲ πρὸς ἄληκτον πένθος.
Ὑπὸ πολλῆς εὐσπλαγχνίας
καμπτόμενος, ἐλεῆμον,
μὴ φοβεροῖς ὑπηρέταις
καὶ ἀμειλίκτοις Ἀγγέλοις
150 ἀθέμιτα τὸν ἐκ βρέφυς
σοὶ πταίοντα παραδῴης.
Φιλανθρωπίας σῆς ὄντως
ἐκπέσυσιν ἀλαζόνες
κραταὶ, σοφοὶ, καὶ δυνάςαι,
155 καὶ βασιλεῖς ὑπερόπται,
ἀζύγων καὶ ἱερέων,
οἴμοι πληθὺς καὶ μιγάδων.

Χωριζομένων συγγόνων,
γονέων, φίλων καὶ τέκνων,
160 τίς ἐννοῶν ὐκ οἰμώξει;
τίς δὲ βαςάσει τὸν πόνον;
ὐκ ὄψονται γὰρ ἀλλήλυς
εἰς τὺς ἀπείρυς αἰῶνας.
Ψυχὴ, λογίζυ πῶς ἄρδην
165 βληθήσονται εἰς κολάσεις,
ἑλκόμενοι ἀποτόμως
ὑπὸ πυρφόρων Ἀγγέλων,
καὶ ςέναξον πρὸ τῆς πείρας
ἐκ βάθυς τῆς διανοίας.
170 Ὡς θησαυρὺς τῆς ἀβύσσυ
καὶ ὐρανῦ καταῤῥάκτας
ἀνέῳξας κατακλύζων,
Σῶτερ, τὴν γῆν ἐπὶ Νῶε,
ὕτως καὶ νῦν κατάκλυσον
175 τὸν βόρβορον τῶν παθῶν μυ.
Ὦ Δέσποτα τῶν αἰώνων,
Πάτερ, Υἱὲ, καὶ τὸ Πνεῦμα,
ἡ τρισυπόςατος μία
καὶ ἀδιαίρετος φύσις,
180 δός μοι καιρὸν μετανοίας
πρὸς λύσιν ἀμπλακημάτων.
Ὦ Δέσποινα Θεοτόκε,
σπεῦσον, βοήθει μοι τάχος·
ἡ γὰρ ἀκμὴ τῆς ἀξίνης
185 ὡς ἄκαρπον ἐκφοβεῖ με,
καὶ ἡ φορὰ τῆς δρεπάνης
ὡς ἄωρον ἐκδεδίττει·
ὁ δὲ λικμήτωρ τὴν καῦσιν
ὡς αχυρον ἀπειλεῖ μοι.

ΣΤΙΧΟΙ ἈΝΑΚΡΕΟΝΤΕΙΟΙ ΚΑΤΑ ἈΛΦΑΒΗΤΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΤΟΥ ΣΙΚΕΛΟΥ ΚΙΝΔΥΝΕΥΣΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ ἈΥΤΟΥ ΚΑΙ ἈΔΕΛΦΩΝ ἘΝ Τῌ ΘΑΛΑΣΣῌ.

Ἀπὸ μυστικῶν μελάθρων
λογικοὶ νέοι μολεῖτε,
ἵνα πενθάδος χορείης
λύραν ὁ ξένος δονήσω.
Βλεφάρων ῥόος χεέσθω
ποταμῶν δίκην τρεχόντων,
ὅτι μου φίλην γενέθλην
κατέπεφνε ῥοῦς θαλάσσης.
Δακρύων ἡμετέρων ἄρχεο κρήνη,
ποταμῶν ὑδροφόρων παῦσατε ῥεῖθρα.
Γοερὺς πέπλους ὑφαίνων,
τίνα δακρύσω πρὸ πάντων,
τίνα δ' ὑστάτως στενάξω,
ἀπορῶ μὰ τὸν γενάρχην.
Πέλαγος κυματοτρόφον τὺς γενετῆρας
ζοφεροῖς ἐν ῥοθίοις ἀμφικαλύπτει.
Δότε μοι λόγον, τοκῆες,
δότε, πῦ τανῦν ἀλᾶσθε;
δνοφεροῖς δόμοις θαλάσσης
τάχα κᾶν λόγου στερεῖσθε.
Ἑλικωνίδας τρυγῆσαι
ἐθέλων * σοφῆς μελίσσης, * C. θέλων
πόθεν εὑρέθην τρυγήσας
στυγερὸν μόρους γενέθλης;
Πατρίδα πλουτοδέτιν βάρβαρα ἔθνη,
τοκέων ὀλωλότων, σπεύσατ' ὀλέσσαι.
Ζοφερὸν σάλον κορύσσων

ἁλὸς ἐκ βάθους ἀήτης
ῥόον ὁλκάδος ἐκφέρει
στερεῶν ὑπὲρ κορύμβων.
Γενέθλην ἡμετέρην τυρσανὲς οἶδμα,
ἐπιβρίσαν ζακότοις ἔκλυσε ῥεέθροις.
H . . . . Deest stropha.
Θαμινῶς θάλασσα δ' ὦρτο
ὀρέων δίκην ἀπείρων,
καταποντίσαι μαιμῶσα
ἐϋσαλμάτες διήρεις.
Ἴδε τὸν κλύδωνα, Σῶτερ,
ἴδε τὴν βίαν θαλάσσης·
ὁ πάλαι Πέτρον σαώσας,
ἐβόων, σάωζε πάντας.
Κορυφαὶ τῶν ὀρέων στενάξατε πᾶσαι,
μετ' ἐμῶν ὀμβροφόρων δάκρυα ὄσσων.
Κατέχευσα δ' ἡ τεκοῦσα
μετὰ δακρύων τὰ τέκνα,
γλυκεροὶ κλάδοι, προσηύδα,
φοβερὸς πάρεστι πότμος.
Τάφον ὑγρὸν τίς εἶδε τέρμα θανόντων;
τάφον ἐς ῥεῦμα τόσον πῶς τε νοήσω;
Λογικὲς πόνες μελίττης
πόλιν ἐς ξένην ἀμέλγων,
ἐδάην μόρον τεκόντων,
ἐδάην πόνες ὁ μαίμων.
Μετ' ἀηδόνος γλυκείας
λιγυρὸν μέλος λιγαίνω,
ὅτι καὶ πάρεστιν αὕτη
Ἴτυλον γόνον γοῶσα.
Νῦν θαλέθειν (τὸ ἔαρ*) πάντα κελεύει, *Deest in C.
ἐμὲ δὲ φλὸξ μεγάλη ἄρτι μαραίνει.

Νόμος ἔνθεος τὰ τέκνα
θεραπευέμεν τοκῆας·
γενέτας δ' ἐμὲς ἀνάγκη
δακρύοις ἄπαυςα λείβειν.
Τέκνον ἐμὸν γλυκερὸν, παύεο μέσης,
ὅτι τὲς σὲς γενέτας ὤλεσεν ὕδωρ.
Ξένον ἀθρόως γεγῶτα
ξένισον πόλις μεθόντων,
ἵνα τοῖς ξένοις προσείπω
ὅτι καὶ ξένες ξενίζεις.
Ὁ φέρων λόγῳ τὰ πάντα,
ὁ χρόνες βροτοῖς ὁρίζων,
ἀνάπαυσον ἓς ςενάζω
μετὰ πνευμάτων δικαίων.
Νιόβης αἰνοτόκε ἄρα τὸ πένθος
παθέων ἡμετέρων ἀντιφερίζει.
Παρὰ θῖν' ἁλὸς βαδίζειν
πολιῆς τανῦν ἐρῶμαι,
ἀπαρηγόρητα, μῆτερ,
ςενάχων σὲ καὶ τοκῆα.
Πλοκάμες ἡμετέρες δέχνυσο, μῆτερ,
ἵνα τέτες κατέχῃς ἀβυσσοπόλες.
Ῥόδα μὲν δέμας Κυθείρης
πόρεν ὡς λόγος βροτοῖσι,
τὸ δ' ἐμὸν δέμας τοκεῦσι
κρῖνα δακρύων κομίζει.
Σὺ τὰ πάντα συμφερόντως
τελέθεις, ἄναξ ἁπάντων·
διὸ κἂν πόνες ὑπέτλην
μέλος ἀχάριςον ᾄδω,
Γενέτας ἐν ῥοθίοις θάναι κελεύσας,
Παραδείσῳ χαίτας, Δέσποτα, δεῖξον.

Τοκέων ἀπωρφανίσθην,
κασέων γύμνωσιν ἔσχον·
ὅθεν εἰκότως με, Σῶτερ,
ὑπὸ σαῖς πτέρυξι θάλψον.
Ἐμὲ τὸν μυσοπόλον κλαύσατε, κῦροι
πινυτοὶ, Σικελίης πατρίδος ἔρνη.
Ὑςάτην γόον τίνασσων
ἔαρος νέυ καθ' ὥρην,
λάλον ὄργανον δ' ὑπάρχει
γοερὸν ςόμα ςενάζον.
Φαέθον, Θεῦ τὸ ἔργον,
ςυγέω βλέπειν τὸ φῶς σε,
ἔτι μηδόλως νομίζων
γλυκὺ τῷ βίῳ φαείνειν·
Ἀγαρηνῶν νομάδων ἄσπετα φῦλα,
πατρίδα πλετοδότην σπεύσατ' ὀλέσσαι.
Χλοερὰς βρέχων ἀρέρας
νεφελῶν τόκος κατάρδει,
ἐμὲ δὲ βρέχων ἀπαύςως
ῥόος ὀμμάτων μαραίνει.
Σὺν ἐμοὶ κόσμος ὅλος ςύχνασον ὄντως,
ὅτι κέντρα θανάτε νῦν με δαμάζει.
Ψεκάσι λέφων ἐρίζει
βλεφάρων ἐμῶν τὸ ῥεῖθρον,
διὸ καὶ χθόνα δροσίζει
μετὰ δενδρέων πετήλων.
Ὡς ματαιότης τὰ πάντα,
ὡς κόνις, θυέλλα, τέφρα·
ὁ πόνος πέπεικε γάρ με
πέρα καὶ μέτρυ ποδίζειν.
Ὁ πολίτης Ἰθάκης μνήσατο νόςυ,
τάχα δ' ὡς Δημοφόων νόςον ἀλύξω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ

ᾠδάριον ἐρωτικὸν δι' ἀνακρέοντος, καὶ κουκουλλίου, λαβόντος τὴν ὑπόθεσιν ἐκ μελῳδοῦ τινός.

Ποταμοῦ μέσον κατεῖδον
ποτὲ τὸν γόνον Κυθείρης,
ἐπενήχετο προβαίνων
μετὰ Νηΐδων χορείης.
5 ποταμὸς δὲ χρυσοδίνης
ἐβόα· τί πυρπολεῖς με;
τί με παιδίον φλογίζεις;
ἀπ' ἐμῶν ἄπελθε ῥείθρων.
Πλοκάμους χρυσοχύτας, θαῦμα ἰδέσθαι,
10 ὁ γόνος τῆς Παφίης εἶχε καρήνων·
Ὃν ἰδών, ἐγὼ ποτ' ἔσχον
ἐπιθυμίαν κρατῆσαι,
κρατεραῖς πέδαις τε δῆσαι,
θελεροῖς νέοις τε δεῖξαι·
15 ὁ δὲ νόσφι τῶν ῥεέθρων
ὑπέφευγε προσγελῶν μοι,
ποτὲ μὲν ποσὶ προβαίνων,
ποτὲ δὲ πτεροῖς ἀλύσκων·
μικρὸς ἦν, ὑποπτερός τε,
20 πολυποίκιλός τε μύθῳ,
πολυδαίδαλος τὸ εἶδος,
πολυήρατος τὸ κάλλος.
Παῖδα ὀϊστοβόλον ἀφρογενείης,
εὐγενέων λογάδων φεύγετε, κοῦροι.

25 Γυμνὸς ἦν, ἀνάρβυλός τε,
πυρὶ δ' εἴκελος τὰ πάντα,
ἀπὸ δ' ὀμμάτων βολάων
φλογερὴν ἔπεμπεν αἴγλην·
ἐρατὴν φέρεν φαρέτραν
30 πεπυρωμένων βελέμνων·
ἐπίχρυσον εἶχε τόξον
κεχαλασμένον κατ' ὤμους.
Μικρὸν εἶχε τὸ βέλος, μακρὰ δὲ πέμπεν,
ὃν δὲ βάλλει πυρόεις οἶστρος ἐλαύνει·
35 Γλυκερὴν ὄπα προῆκε
διὰ τῶν πόθων λαλῶν μοι,
λιγυρὸν μέλος λυρίζων
καθάπερ πρόκνη κατ' ἄλσος·
παλάμην ἄγαν βραχεῖαν
40 ὑπεμειδία κερδαίνων,
ὑπεδείκνυε δὲ ταύτην·
προφανῶς τὸ πῦρ ἀφύσσων,
ἀναγαλλίδας παρέπτων,
ἴα καὶ κρόκους παρῆλθεν,
45 Ζεφύρου πνοὰς γὰρ εἶχε
κατοπισθίους λιγείας.
Τὸ βρέφος τῆς Παφίης φεύγετε, κοῦροι,
ἀφανῶς τόξα πόθων ἀγκύλα τείνει.
Καθάπερ τάως τις ὄρνις
50 ὁ κατάπτερος πτεροῖσι
ὑπερίπτατο πλανῶν με,
λιβάδων ὕπερθε παίζων·
ἔκαμον τρέχων, ἐλαύνων,
ἀπεπαυσάμην διώκων·

55 ὁ δὲ τοῖς ῥόδοις με βάλλων,
ὑπέθελγέ πως πρὸς οἶςρον.
Πόσα ἄνθη ἔδραμον καὶ ῥοδωνίας,
τὸν Ἔρωτα βροχίσαι οὐκ ἠδύνηθην.
Τὸν Ἔρωτα τὸν πλανήτην
60 τί μάτην νέοι ποθεῖτε;
κραδίης πέφυκε δῆγμα,
νεότητός ἐστι πῆμα.
νεότης πέφυκε πᾶσα
ταλακάρδιος, θρασεῖα,
65 ἀκατάσχετος τε τόλμη,
ἀτελῶν πόνων ἐρῶσα·
καλύκων συνῆγεν ἄνθη
παρέχων ἐμοὶ πονεῖσθαι·
πλατάνοισι γὰρ προβαίνων,
70 στεφάνους πλέκειν μεθῆκεν.
Δροσερὰς εἰς λιβάδας πολλὰ διώξας,
τὸν Ἔρωτα βροχίσαι οὐκ ἠδυνήθην.
Ὑποδὺς δ' ἔνερθε λόχμης
σκιεροῖς ἔπαιζε δένδροις·
75 πύματον βέλος δὲ πέμψας,
βάλεν ὑπάτων τὰ κοῖλα·
συνομιλήκων χορείη
συναρήξατε προθύμως,
κατακαίομαι, κλονοῦμαι,
80 ἀφανῶς τε πυρπολοῦμαι.
Ἀνθεκόμους λιβάδας πεζοπορήσας,
παῖδα πανοῦργον ἑλεῖν οὐκ ἠδυνήθην·
Δότε μοι λόγον, τί ῥέξω;
τί πάθω; τί δ' αὖ προσείπω;
85 τί δὲ φάρμακον πόθ' εὕρω,

κραδίην ἐμὴν δροσίζον;
ἄκος εἰς Ἔρωτ' ἀκούω
ἀποδημίαν γενέσθαι,
σὺ μένειν θέλων δὲ μᾶλλον
90 ἕτερον τρόπον μετέρχῃ.
Φάρμακον ἐξ ἑλένης εἴ τις ἐφεύροι,
ἡμετέραις φιάλαις ἐγκαταμίξαι.
Ἀΰπνους ἴαυε νύκτας
μετ' Ἀχιλλέως, ἑταῖρε·
95 σὺν ἀηδόσι λιγείαις
μελιηδέα προσᾴδων.
ἐδάην πόθου τὸ φίλτρον,
ὁδὸν δ' οὐδαμῶς ἐπέγνων·
δότε μοι συνοιμοδίτην
100 τὸν Ἔρωτα συλλαλοῦντα.
Τῆς Παφίης τὸ βρέφος φεύγετε, κοῦροι,
λαμπάδα καιομένην χερσὶ κομίζει.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ἈΝΑΚΡΕΟΝΤΕΙΟΙ

χωρὶς ἀνακλωμένων, πρός τινα ἐρῶντα παρθένου,
κατὰ ἀλφάβητον.

Ἄγαμαι μόνον ὁρῶν σε
ἀγλαὸν φέρουσαν εἶδος·
βέλεσιν Ἔρωτος, οἴμοι,
κατὰ καρδίας ἐδήχθην·
5 γέγονας λίθος μαγνῆτις
ἀνέρας ἄγουσα πάντας·
δέομαι, κόρη, καλῶ σε

σὺν ὁλοψύχῳ θελήσει,
ἐπὶ σοὶ γέγηθα χαίρων
10 πανυπερτάτη γυναικῶν·
ζιζάνια ταῦτα, φίλε,
ὄφιος πονηροτάτȣ
ἧλοι μοὶ τάδε καρδίας
πεπυρωμένοι δοκοῦσιν,
15 θανατηφόρα ποθοῦντι
τὰ λελεγμένα τυγχάνει·
ἵνα τί λόγους προσάγεις
ἀπᾴδοντας οἷς προσάγω;
κεκρατηκυῖα χερός με
20 μεγάλα παρηγορήσεις,
λιγυρῶς θ' ἅμα λαχοῦσα,
ὁπόση χάρις, ἔπελθε
μία μοι παραμυθία,
φάος ὀμμάτων ἐμῶν τε
25 νενικηκυῖα πὲρ ἄκρως
ἔπεσι, χάρισι, τάξει,
ξένον οἷον, αὐγαζούσας
κόρας ἁπάσας ἐν εἴδει·
ὁ μὲν οὖν Ἔρως ἀνῆψε,
30 σὺ δ' ὕδωρ μέσον φλογός που,
περιεκράτησε φεῦ μου,
φρένας ἐξέκοψε, γυῖα·
ῥὶς ἅμα γνάθοις γελᾷ σου,
ἐπίχαρι τοῖς ὁρῶσι·
35 συνεμειδίασε τούτοις
ὀφρύες, μέτωπα, πώγων,
τὰ ῥοδόχροά τε χείλη,
στόμα, λευκότης ἐπανθεῖ·

ὑπεμειδίασε πάντα
40 ἀνέρι φίλα λαλεῦντι,
φρονιμωτάτῳ λογίῳ,
ἀγλαῷ σοφῷ μεγίστῳ·
Χάρισιν ἅμα χορεύων
χρύσεον πλέκω τὸν ὅρμον,
45 ψυχαγωγίαν ὀλίγην
ἐπισυνάγων ἐρῶ σῇ.
ᾧ λόγος δίδωσιν ὦτα,
ὁ πόθος δ' ἄλυτος ἔστω.

INDEX PRIMUS.

AUCTORES

QUI A TZETZA IN ALLEGORIIS CITANTUR.

INDEX SECUNDUS.

HOMERI VERSUS

A TZETZA IN ALLEGORIIS CITATI, QUORUM ET NOTANTUR VARIANTES LECTIONES.

a) Ἄρχωσι pro ἄρχησι. b) Πεφυζότες pro πεφυγότες. c) Δὲ χολώσατο pro δ' ἐχολ . . . . . d) Σμαραγέσῃ pro σμαραγήσῃ.

pag. 193. v. 84-6.
ib. v. 92.
ib. v. 97-101.
pag. 194. v. 140-1.
pag. 195. v. 151-59.
ib. v. 164-70.
pag. 198. v. 242-4.
pag. 199. v. 277.
pag. 200. v. 308-13.
pag. 201. v. 360.
pag. 202. v. 365-6.
pag. 202. v. 8-11.
pag. 203. v. 32-6. (1).
pag. 204. v. 63.
pag. 205. v. 85-90.
pag. 206. v. 120.
pag. 207. v. 153.
ib. v. 162.
pag. 208. v. 7.
pag. 209. v. 25.
ib. v. 29-33.
pag. 210. v. 63-6.
pag. 212. v. 123.
pag. 213. v. 35.
pag. 213-4. v. 39-41.
pag. 218. v. 176-9.

ib. v. 211-3. a).
ib. v. 222.
ib. v. 128-32.
ib. v. 328-9. b).
ib. v. 387-95. c).
ib. v. 400-6.
ib. v. 415-7.
ib. v. 444.
ib. v. 453-8. d).
ib. v. 498. e).
ib. v. 514-5.
Lib. XXII. v. 7-10.
ib. v. 165-9.
ib. v. 207.
ib. v. 202-7.
ib. v. 214.
ib. v. 358.
ib. v. 394.
Lib. XXIII. v. 14.
ib. v. 148.
ib. v. 184-8.
ib. v. 198-201. f).
ib. v. 788.
Lib. XXIV. v. 24.
ib. v. 32-4.
ib. v. 384-7. g).

(1) In v. 32. corrige κήρυδεν . . .

a) Δ' ἐκφθέγξατο pro δ' ἐφθέγξ . . . b) Δὲ μέγ' ἄϋσε pro δ' αὖ μέγ' ἄϋσε; codd. aliqui habent ἄεισε. c) Δὲ σάλπιγξεν pro δ' ἐσάλπ . . . et κυνάμων pro κυνάμιακ. d) Ἀποκόψειν pro ἀποκόψαμεν. e) Δηγοὶ pro Δηγεῖ. f) Μετάγγελος pro μετ' ἄγγελος. g) Μάλιστά γε pro μάλιστά δε.

pag. 219. v. 214-5.	ib. v. 347-8. a).
pag. 220. v. 243.	ib. v. 460.
ib. v. 256.	ib. v. 537.
pag. 221. v. 267-82.	ib. v. 602-17. b).

Nostrae editionis	In Odysseae
pag. 228. v. 43.	Lib. I. v. 22.
pag. 229. v. 69.	ib. v. 28.
pag. 232. v. 164.	ib. v. 63.
ib. v. 174-5.	ib. v. 68-9.
pag. 234. v. 224.	ib. v. 102.
ib. v. 236.	c).
ib. v. 241-3.	ib. v. 102-4.
pag. 235. v. 256-9.	ib. v. 126-9.
ib. v. 268-73.	ib. v. 194-9.
pag. 236. v. 280.	ib. v. 200.
ib. v. 285.	ib. v. 201.
ib. v. 292-3.	ib. v. 222-3. d).
ib. v. 299.	ib. v. 267.
ib. v. 301.	ib. v. 273. e).
pag. 237. v. 309.	ib. v. 320.
ib. v. 320.	ib. v. 338.
ib. v. 323-4.	ib. v. 363-4.
ib. v. 337. (1).	ib. v. 420.
pag. 238. v. 339.	ib. v. 444. f).

(1) Corrige ἔγνω quod legitur ἄνω.

a) Αἰσυητῆρι pro αἰσυμνήτηρι. b) Ἓξ δ'υἷες pro δ'ἓξ υἷες, et οὕνεκ' ἄρα pro ἕνεκα οἱ. c) Citatur versus 23. Iliad. V. Ἀλλ' Ἥφαιστος ἔρυτο· σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας. d) Νώνυμνον pro νώνυμον. e) Ἐπιμάρτυροι pro ἐπιμάρτυρες. f) Τὴν pro ἣν.

pag. 238. v. 7.
ib. v. 16.
pag. 239. v. 55.
pag. 240. v. 58.
ib. v. 60-2.
ib. v. 69-72. (1).
ib. v. 78.
ib. v. 81-3.
pag. 241. v. 10-2.
ib. v. 17.
pag. 242. v. 29.
ib. v. 41.
ib. v. 48.
ib. et pag. 243. v. 53-7.
ib. v. 62-3.
ib. v. 80-1. (2).
pag. 244. v. 87.
ib. v. 96. (3).
ib. v. 105-6.
pag. 245. v. 123.
ib. v. 126-7.
ib. v. 130.
ib. v. 135.
pag. 246. v. 15.
ib. v. 17.
ib. v. 25-6.

Lib. II. v. 1.
ib. v. 12. a)
ib. v. 296.
ib. v. 372.
ib. v. 382-4. b).
ib. v. 393-6.
ib. v. 420.
ib. v. 431-3. c).
Lib. III. v. 1-3.
ib. v. 12.
ib. v. 131.
ib. v. 135.
ib. v. 136.
ib. v. 143-7. d).
ib. v. 151-2. e).
ib. v. 221-2.
ib. v. 246. f).
ib. v. 346.
ib. v. 371-2. g).
ib. v. 378.
ib. v. 380-1.
ib. v. 385.
ib. v. 399. h).
Lib. IV. v. 27. i).
ib. v. 74.
ib. v. 220-1.

(1) Ubi claudicat v. 71. (2) Corrige κείνῳ. (3) Corrige φανέοντ'.

a) Θεσπεσίην pro θεσπεσίῳ, at secunda manus in cod. correxerat θεσπεσίην. b) Δ' εἰκυῖα pro εἰκ . . . c) Κρατῆρας pro κρατῆρας, et ἀεὶ γεν . . . pro ἀειγενετ . . . d) Τρέπεται pro τέρπεται ut habent codd. e) Ἐπὶ γὰρ pro δὴ γάρ. f) Εἰσοράασθαι pro εἰσορόωσι. g) Ἕλε pro ἔχε. h) Ὀρσιλόχοιο pro Ὀρτιλόχοιο. i) Γενεῇ δὲ pro γενεήν. Cui adde δὲ, metri gratia.

(1) Sic mend. habent codd. Αἴδρις ὃν Ἥφαιςος δέδωκε καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.

a) τῇ γάρ ῥα μάλιςα pro τῇ γάρ κάλλιςα. b) ἔνθα κάθευδε pro ἔνθ' ἐκάθευδε, c) ἤματα πάντα pro αἰὲν ἐόντες. d) οἱ δ' pro ἦϊτ'. e) ἔγροιτο pro ἔροιτο. f) ὑακινθύνῳ pro ὑακίνθῳ. g) δήεις pro δήομεν. h) ἐναντίῃ, ἀίδετο pro ἐναντίον, ἄζετο.

a) τοῖ' ἄρ pro τοῖα ρ'. b) ἄλλο τι pro ἀλλ' ὅτι. c) μεγαλήτορι μητιόωσα pro ταλασίφρονι κυδιόωσα. d) ἐφέηκεν pro προέηκεν. e) ἀπαγγεῖλαι pro ἀπαγγέλλειν. f) ὅς με pro ὅς κε. g) γ' οὔπως pro δ' οὔπως. h) πατὴρ δ' ἐμός pro πατὴρ δ' ἐμοί. i) ἐθέλῃσ' pro ἐθέλῃς. k) δεῖπνον pro δόρπον. l) φέροντο pro πίνοντο. m) καταδέρκεται pro ἐπιδέρκεται.

pag. 285. v. 41-4.
ib. v. 52.
pag. 286. v. 73-8.
pag. 287-8. v. 116-7.
pag. 288. v. 124.
ib. v. 129.
pag. 289. v. 6-7.
ib. v. 9.
ib, v. 11.
pag. 290. v. 19-20.
ib. v. 31.
ib. v. 33.
pag. 291. v. 54.
ib. v. 57-9.
ib. v. 68-72.
pag. 294. v. 12.
ib. v. 14.
ib. v. 18-20.
ib. v. 23.
ib. v. 25-6.
ib. v. 32.
pag. 295. v. 55-6.
ib. v. 106-9. a).
ib. v. 172.
ib. v. 299-304. b).
ib. v. 546-7.
ib. v. 576.
ib. v. 580. c).
Lib. XII. v. 3-4.
ib. v. 38.
ib. v. 39.
ib. v. 62-3.
ib. v. 72. d).
ib. v. 85. e).
ib. v. 118. f).
ib. v. 124-6,
ib. v. 127-131. g).
Lib. XIII. v. 89.
ib. v. 104.
ib. v. 110-12. h).
ib. v. 121.
ib. v. 125-6.
ib. v. 148.
ib. v. 287-8.

a) ὁππότε κε . . . πελάσῃς pro ὁππότε δὴ . . . πελάσας. b) ὑπὸ pro ἐπὶ, ἔχοντες pro ἑλόντες, λελόγχασ' pro λελόγχασιν. c) ἤλκησε pro ἤλκωσε. d) παρέπεμψεν pro παρέτρεψεν. e) Σκύλλη pro Σκύλλα. f) δέ τοι pro δέ τι. g) γόνος pro γένος. h) Βορεάω pro Κόρεω, sic mendose codd. pro Βορέω.

VERSUS, QUI A TZETZA OBELO NOTANTUR.

Nostrae editionis	In Iliadis
pag. 169. v. 762-3.	Lib. XVIII. v. 591. ad v. 602.
pag. 195. v. 160-1.	Lib. XXI. v. 396. ad v. 399.
pag. 213. v. 36. (1).	Lib. XXIV. v. 25. ad v. 30.
pag. 220. v. 245.	ib. v. 464.

	In Odysseae
pag. 265. v. 38.	Lib. VII. v. 79-80

(1) Non solum a Tzetza hi versus expunguntur, sed etiam a Scholiastis: quapropter ὀβελιϛέον dixit. Cf. Villois. Schol. Venet. p. 517.

INDEX TERTIUS.

VARIANTES LECTIONES ALLEGORIARUM TZETZAE

E COLLATIONE CODICUM VATICANORUM DEPROMPTAE, QUORVM NUMERUM SUPPLENT LITTERAE SEQUENTES.

a. *signatur cod. Palatinus n. 316.*, b. *Ottobonianus n. 324.*, c. d. e. f. *Vaticani n. 1369., n. 904., n. 1405. et n. 1759.*

IN PROOEMIO

Notae numerales arabicae versus editionis indicant.

3. b. ἔπεισεν.
8. a. Σωρωμῷ.
9. b. d. μετέρχῃ.
12. b. d. Δεξιφάνῃ.
13. a d. χερσώσασα.
14 e. τοιαύτην.
15. e. τήν. ibid. c. Ἄθωνα.
19. b. d. κἄν pro γάρ.
22. a. ὅλης.
27. e Περσίδος ςράτευμα.
28. a. βαθύν.
31. e. ὥς περ Μωσῆς.
45. e. ἐξέλιπε.
54. a. πατέρων.
62. a. Μασσαγόραν.
73. e. Προναπίδος, a. τῦ Μυσαίυ.
78. a. ἄκρος.
79. d. e. βιβλίον.
82. a. Κέκρωπα, f. Κέρκωπος.
83. a. τὰς ἐπικιγκλίδας, f. .. χλίδας.
84. a. d. καὶ pro σύν.
91. d. e. τὸν . . . τάφον δοκιμασώντας.
92. c. οὕτω pro εἶναι.
95. e. c. συμπαθητέοι.
96. a. ὥς γε καί.
100. c. e. τέλος.
101. a. c. χρόνοις.
102. e. ἔτι pro οὗτοι.
104. e. τριακοσίοις.
105. a. πρότερος.
106. e. ἐν Προναπίδυ.
120. a. περιπατήσας.
119. a. d. ad voc. τίνι, in marg. τῷ Κρεοφύλῳ.
122. a. d. τές.
125. e. τ' αὐτοί.

411. e. ταῦτα συνεζητεῦντο.
419. a. e. ἥρπασεν.
424. a. ὁ τȣ̃
428. a. e. ϛόλον, ib. e. ϛρατοπεδάρχων ἄρχων.
430. c. d. e. σύμβȣλον pro σύνοικον.
429. d. in Φιλομήλης interlin. γρ. καὶ τῆς Σθενέλης.
431. idem in Κλεοβȣ́λης interlin. γρ. καὶ Εὐρυδίκης.
435. a. τῷ γένει.
440. a. ἐγίνετο.
443. d. e. λεκανομαντείας.
445. e. Θέτις.
449. a. ἅμα pro ἀλλά.
453. a. μητρικῶς.
455. a. ὁ Νέϛωρ.
462. d. interl. et e. χαρίζει.
463. e. τὲ pro δέ.
464. d. ἐγκρατείαν.
466. f. ἓν pro πᾶν.
470. e. αὐτῷ, ib. a. ϛόλων pro πλοίων.
480. a. Κολόθȣς c. Κολλόβȣς, d. Κολλέθȣς.
481. e. Δέκτην.
482. e. Τρυφιοδώρας.
486. c. d. e. τοῖς πολλοῖς.
488. a. γοῦν.
491. c. d. λαμβάνειν.
493. e. ὁπόσοις.
494. a. ὡς pro καί.
497. a. c. d. ἐπάξιος.
499. a. εἰ μέχρις οὗπερ γράψομαι τμήματος βραχυτάτȣ.
501. a. τȣ̃ Ὁμήρου.
503. a. d. καὶ τȣ̃τον ἐκτελέσω.
505. a. καὶ pro τάς.
510. a. Κλεόλης.
513. a. ναύαρχος.
514. e. ὑπῆρχε.
517. e. ϛρατηγέτην, sic infra.
523. d. τȣ̃ Σθενέλȣ, et interl. τῆς Σθενέλης, e. μητρὸς δὲ Κλεοβȣ́λης.
526. a. ναύλοχος.
530. a. Ἱππάλμȣ, e. Ὑπȣ́λκμȣ·
532. a. Θεοβȣ́λῳ pro Πολυβȣ́λης.
536. a. Ἀρπηΐδος.
539. a. τῆς pro ἐξ, sic d. interl.
542. a. καὶ pro τῆς, d. Θρασυβȣ́λȣ.
543. a. e. κατάρχοντες.
550. a. ἢ ὡς.
553. e. Μενεϛέως sic passim.
558. a. Δηϊπύλης, e. Δεϊπ.
565. e. ὁ Ἀγαπήνορος υἱὸς Ἀλκαίȣ.
568. d. Ἠλίων sic mox, ib. a. ἐναυλόχȣν.
572. a. c. Κάριδος, c. Μάριδος.

577. a. Ἀγνήπης.
578. e. Τισιμάχης.
580. e. Δολιχίυ.
584. e. Ἀδραίμονος.
586. a. rursum Κρητικῶν pro ἑκατόν.
597. a. Ἄντιπος.
601. a. ταῖς συμβυλαῖς.
653. d. ad voc. Διομήδης interlin. γρ. καὶ Διώρης.
604. e. Ἥτωνος.
605. e. ποδάρκη.
609. a. Κοίβης, c. Βοίβοις, e. Θοίβης, ib. e. Ἰυλκῦ.
611. d. interlin. γρ. τῶν ἀπὸ Μηλιέων.
613. a. τύτων.
614. a. Ρήκης.
616. a. Ἱππονέης.
618. d. ad voc. Τρικκαίων interlin. τῶν Τρικκαλιωτῶν.
632. a. Περιβῶν, c. Παιῤῥαιβῶν. ib. c. Κυφαίων, e. Κοφαίων.
635. d. Τενθρηδόνος, e. Τενθρηδῶνος, ib. a. d. e. Εὐρυμάχης.
637. d. πλοῖα.
644. d. e. καὶ παντελῶς ἀπέῤῥιψεν.
646. a. θάνατον pro κτείναντα.
654. e. ὡς ῥάκισαν, et v. seqq. παρῆκαν.
659. a. e. ὅςις μηχανησώμενος, ib. e. δύριχαν.
660. e. κατεπόρθησεν.
667. a. d. κονδός et viceversa.
669. c. e. ὑπόπυῤῥος.
670. a. e. μακρόριν, sic deinceps.
673. e. ὁ pro καί.
674. e. εὐανότρεπτος.
675. d. ὑπόσπιλος.
675. c. σγυρὸς pro πυῤῥὸς, ib. a. θρασύθριξ.
678. a. τραχυδρομῶν.
684. a. πύργος ὁ τῶν
688. c. e. ὁ Αἴας et om. μέν.
689. a. στυρομελάνθριξ.
790. e. εὐπεριτρέπτων.
691. d. e. μεσῆλιξ.
692. e. ἐγρήγορος.
694. a. τὸ σχῆμα.
695. d. interlin. ad duas primas voces πατζὸς καὶ κονδοτράχηλος.
696. a. ὡς γράφω.
697. e. ἐκ τύτυ λωρικός.
699. a. οὑτῶν ζαβῶν.
700. e. ἰσόμετρον κονδύλυ μεσαιτάτυ, a. in marg. μεσαιτάτῳ.
701. e. ὅν.

705. e. δολός.
708. d. e. λεπτὸς καὶ μεσῆλιξ.
715. e. καλὸς pro λευκός ib. d. ad οὐλόθριξ interlin. σγυρόθριξ.
726. c. e. ord. inv. λεπτὸς . . . λευκός.
729. e. σύμμετροι, ib. γοργοροί.
730. c. pro χρυσόχροες, λευκόχροες, d. λευκότριχες et interl. σγουροί, e. καὶ ἴϋλοι.
734. a. e. τὸ μή.
737. e. τὸ φθέγμα.
738. d. φιλοκερδέςατος, e. καὶ τὸ φιλοκερδέςερον καὶ φειδωλόν.
741. a. e. θυμόν sine puncto antec.
744. e. ἄχαρις.
751. a. ςόλυς.
759. e. ἦν.
767. a. ὅπυ καὶ ἀπολ . . .
768. d. ad voc. εἰπόντος γάρ, interl. δὲ κρίναντος.
770. a. d. e. ἐννάτην et sic deinceps.
775. e. τὸ pro τῦ.
776. e. δευτέροις ὅρκοις.
778. a. καὶ λύσαντες, c. λύσαντες τὰ, e. ἔλυσαν τά.
785. a. e. Μύῤῥιναν.
787. c. παρά.
794. e. Ὀθρυνοθέως.
795. a. e. Πενθεσιλάυ, ib. κρατῦντες.
796. a. Μησῦ, c. Μισῦ.
801. a. εὖρις.
804. a. γράφει pro λέγει.
807. e. ἔυῤῥιν.
816. a. e. ἐκ τῆ Περκῦς, c. Περκώτης.
817. e. Ἡρτάκυ, d. Ὑρκάτυ, ib. e. Ἀρίχης.
821. e. Πύῤῥος καὶ, a. ὁ pro καί.
822. a. e. Τρυζήνυ.
823. a. e. Εὐρέχμης.
824. a. ὡς ἐξ.
825. e. Πυλαιώνης.
826. e. Δι' ῦ.
828. e. τῶν Λυπηνῶν καὶ Πρυσ. . ib. Κακίυ, d. Κακίας.
830. a. e. ὡς, sic infra v. 832.
831. a. Μέσθης, ib. e. Μαιόνων, sic mox.
835. e. Πασσαρέων ἦρχον.
840. a. μηχανώμενα.
841. e. πρώτως.
845. e. τό.
856. a. e. ἐνδεδυμένη.
857. e. κατέβη.
860. e. τοῖς.
861. e. ὅς τ' ἄν.

862. e. Τενάνδης.
863. e. Σκαμανδροδίκης.
863. e. συνέῤῥαξαν.
867. e. μηδέτι . . . τȣ̃τον.
870. d. e. αὐτȣ̃, a. e. παρέδραμον.
877. a. ζυγόν. ib. e. καὶ τὰ ἄλλα.
879. d. Κόκαρκον, e. Κόρατον.
884. a. δ' ὁ, e. om. δὲ ib. e. Τευθρανίαν.
886. e. Τέκμησσαν.
887. d. λεπτοχαράκτηρον.
893. e. οἰκείως ἄρα, ib. d. e. βουλαῖς δὲ Παλ . . .
894. a. συμμάχων.
895. e. εἶχε.
896. a. c. d. ἔχȣσαι.
897. a. Φωκέα, c. Φωκίας, d. e. Φωκέαι, ib. a. e. Κλιζομενίς.
900. e. Εὔδιον . . . ib. a. Χερνησός.
901. e. Θήβα, Χρῦσα.
907. a. Διομήδȣς.
913. a. τὴν καὶ τήν.
915. c. d. e. καὶ ταύτας.
916. e. λοποί.
918. a. Μήνυτον.
916. e. ἐγίνετο, ib. a. σκῶψις.
927. a. e. ἐν τίνι τρόπῳ, ib. e. οὗτος.
928. e. αὐτὸς pro αὐτὴν, a. e. αὐτȣ̃ pro αὐτῷ, et ἄλλων pro ὅρκων.
929. a. τολοιπόν. ib. e. Ἑλλήνων pro ἐκεῖνον.
933. a. τῷ σοφῷ, e. τῷ Παλαμήδει σύνεργος ὑπάρχων τῷ πανσόφῳ.
942. a. ἔλθωμεν, e. ἔλθομεν.
943. e. Ἀμαξιτήν, ib. d. βαδίσαντες.
945. a. e. Διομήδȣς.
952. e. μακρόμαςος.
957. e. καλλιπάρειον.
958. c. d. κεχλοϊσμενοβλέφαρος.
963. a. ὅρκων.
964. e. Παλαμήδȣς.
973. a. in marg. et e. ἐφιλεῖτο.
977. codd. τὸ ταυλίζειν.
983. e. ἡλιοσέληνος, ὄμβρος.
996. e. τȣ̃τό γε.
1002. e. Μυσίαν.
1003. a. e. Καύκῳ.
1004. a. ὁ φόνος, e. φόβος.
1010. c. d. Ἡρακλέος.
1018. e. Ἔλλωρος.
1019. d. Αἶμος.
1020. a. αἱ pro τῶν.
1022. e. πασῶν.
1025. e. ἀθρόον.
1027. e. ἐκείνην.

1033. e. Παλαμήδη.
1035. e. πρὸς ἐκείνοις.
1043. a. e. δ' οὕτως ἀναίσχυντον . . a. πρὸς pro εἰς.
1049. e. πλέειν.
1063. e. γὰρ ὡς ἐγένετο πολὺς δι' Ἀχιλλέα.
1065. a. in δολερὸς interlin. Ὀδυσσεύς.
1075. e. οὕτως.
1081. a. καὶ δὴ τόν.
1088. c. d. τὴν κλίνην Παλ . . .
1092. e. ἐπί.
1095. e. ἄγοντες.
1109. e. ὡς δ' ἦλθε πρὸς τὸ ςράτ . . .
1108. a. τὶ μέγα.
1119. e. δὲ pro γάρ.
1124. d. ad voc. χωρεῖ interl. γρ. καὶ ὁρμᾷ.
1125. e. διαφθείρας, et a. in marg. ἤγουν ἐκπτοήσας.
1126. c. d. e. ἀνασπῶν σύῤῥιζον τὴν ἰδίαν.
1128. d. περιβαλών.
1129. e. ord. inv. τοῖς δάκρ. τὸν ἡλ . . .
1132. c. d. e. τό.
1134. e. μακρόν.
1137. e. αὐτόν.
1150. d. τοὺς Ἕλληνας, et interl. τοῖς Ἑλλ . . .
1155. ad voc. ἐγκωμίων. a. c. d. in marg. τῆς ῥαψῳδίας.
1156. d. ad ποδαπὴν in marg. αἰχμάλωτον τάχα.
1158. e. ἀνοσίως.
1161. e. ῥαψῳδίας.
1163. c. ord. inv. γυν. ὁ Ἀχ...
1173. d. παρακλίνει . . πρὸ τὸ συμφέρον τούτου, et c. τούτῳ.
1174. a. τῶν pro ἐκ.
1175. a. e. ὀργὴν εἶναντοῦ.
1177. a. εἶπον μοι τινὲς ἐκ . . . a. συγγραφομένων.
1178. a. e. γὰρ οὕτως.
1183. c. d. καὶ pro ὡς, et sic dein. d. interl.
1193. e. τοῦ δ' Ἀγαμ . . .
1198. a. ἤρξατο.
1205. a. e. ἀπέπαυε.
1211. a. βούλη.
1214. a. γράψομεν, e. γράφειν μέν . . .

I. Iliadis.

6. e. τοῦ pro τῆς.
9. a. τῷ λόγῳ.
12. e. γὰρ ὤν.
18. e. ὅμως pro οἷον, et διωρ- (θώσω.

19. a. e. ἀϛρολογῦντα μάγον.
20. e. ἐϛολισμένως.
28. e. μαντείας pro ἑϛίας.
32. a. λιτυτικὸν δὲ Κόκκινος, quod postremum d. Κοκκηεινὸς, e. Κοκκιανός.
42. e. ἐνεργοῦντος.
43. e. φθείρων.
49. e. σωρεῖται.
63. e. αὐτῦ.
73. a. e. πορθήσαιμεν.
78. a. e. βασιλεύς.
84. a. πρὸς τὰς σφαγάς.
89. a. τότε pro παῦσαι.
96. a. e. Πολυμήδυς.
98. d. ad συμβάσεις, interl. εἰρήνην.
99. e. τοῖς pro ἐν.
106. e. τυγχάνεις.
108. d. σῦ pro σοί.
112. d. ὁ interl. καὶ.
117. e. ὑπέραλγος.
119. a. περί.
120. e. προλέγων.
128. e. καθάπερ ἤ.
134. a. πέμπειν, c. τρέψαι, e. βλέπειν.
136. e. ὁπότε . . . δεσμευθῆναι.
139. a. τόποις.
142. e. καταπεῖσαι.
156. c. d. Ἥρα δ' ὀργ . . . a. ὀργιλότ. et εἰς pro πρός.
158. a. ἐμβρύμημα.
170. a. πωτότε.
171. a. ἐκείνυ.
175. a. e. κλίνῃ.
182. c. d. λεκανομαντίας, et viceversa.
185. a. e. ord. inv. μήτ. τῦ Ἀχ..
188. e. πανύγροις,
189. e. ἐν pro καί.
198. e. ὑπεγράφη.
206. a. πῦ μυ.
208. d. πανύδρυ.
211. e. om. τῆς.
212. e. γενόμενος.
217. c. πρακτικωτάτη.
222. e. inepte addit τότε in princ. versus.
223. c. d. ord. inv. χειμ. κατάϛ . . .
230. c. d. e. ὅτι.
241. e. καθέλκοντα.
245. a. c. e. ἑκατόγχειρα.
247. a. ὀκτωκαιδεκάτη.
248. c. d. κατήυχετο.
250. a. κατάψηγμα.
254. e. δὲ pro νῦν.
256. e. ἔϛι γὰρ ἥ.
264. a. εἰσὶ μηνὸς τῦ.
269. a. οὗτος ἀήρ.

272. a. e. δογματίζειν.
276. a. ὄμβρου, e. μεμεςομένων ὄμβρων.
278. a. σκιάν.
280. a. c. e. ὅπερ, sic viceversa infra 183. a. ὅπερ.
290. a. d. e. τὸ τελικὸν, a. e. τοῖς ἀνωτάτοις.
291. a. ὃ νυν.
296. a. τῆς γῆς τὰς τόπες.
300. e. τὸ πάχος.
305. e. πάχος τὸ τῦ ἀέρος.
310. a. ἧπερ, ib. c. d. Ἥρας ὡς πρὸς τὸν Δία.
314. a. τύπος.
320. a. e. ἐκδράμῃ.
322. a. e. ἀπήρχετο.
330. a. c. e. παραπλέκει.
332. e. προτέροις.
340. a. e. ὑπλυργίαν.
345. e. μεγάλως.
346. e. πῦρ pro πρίν.
357. a. e. καὶ pro τῦ.
354. e. συμπλανέντων.
364. a. τῶν νεφῶν.
366. e. ἠρεμεῖ.
367. a. e. αὐτὸς pro τὸ πῦρ.
370. a. ἑκάςυ, a. d. e. διενείματο.
373. e. μετ' αὐτῶν.

II. Iliadis.

11. e. ἄκουε ῥήματα ἐμῦ παρὰ Διὸς ςαλέντα, a. λόγον τὸν ἐμόν.
13. a. e. Ἀχαιύς.
14. a. e. τὸ πᾶν σοι.
15. e. πορθήσεσθαι, a. σοι pro σέ.
17. a. e. αἰθέρι.
19. a. βλάβος.
25. a. παρορᾶτε.
49. a. ἤλθαμεν.
44. a. e. πλεύσομεν ... πορθῦντες.
47. e. δριμυτακωτέρυς.
48. a. e. ἀντανέςρεψαν εἰς.
63. a. e. τῦ pro καί.
68. a. e. καὶ pro τοῖς.
75. a. e. ἔθνος τε.
81. e. κακῶς.
101. d. e. πρόθυμος.
102. a. e. ὑπῆρχεν.
106. e. δέει.
118. a. Ἄρεως δ' εἶχον.

III. Iliadis.

3. e. καὶ Θράκην.
7. a. e. ὡσεί.
17. e. δακτύλῳ δείκτ ...
18. c. μεγάλως.
19. e. τῶν ἑαυτῶν.
21. d. τοιέτων δυνατῶν.
23. c. d. ȣ̓ pro εἰ.
25. e. ȣ̓ pro ἢ.
26. a. e. τῆς pro τά.
33. a. e. μοῖραι, ib. a. e. φέρȣσιν, c. φέρωσιν.
35. a. καὶ pro ἤ.
38. c. d. e. συνήραξας.
50. a. ἅπερ ὅσα παρ. etc.
52. e. ȣ̔́τως.
53. e. δὲ pro γάρ., ib. a. d. e. γινώσκεις.
54. e. λάβῃ, et om. δ'.
63. c. d. παρερχέσθωσαν.
64. a. τῷ λόγῳ.
67. e. ord. inv. μέχ. ἐκ. βάλλ. ἐπ.
72. a. e. βεβαιώσομεν.
74. e. ἄσκων.
77. d. e. δ' ἐφωπλ ... πλησίων.
96. e. Θυμοίρῃ, a. Κλυτοίῳ, e. Κλυταίῳ.
97. e. Ἱκετάωνι.
98. a. e. καὶ Ἀγαπήνωρ.
102. e. πανεμφερὴς ... αὐτῆς.
103. a. ἔχȣσαν, a. e. ἀποιχέσθω.
108. e. τὲ pro δέ.
120. a. e. ηὔξατο.
126. a. e. εἰς, d. δ' εἰς.
130. e. δ' ἀπέσφαξε.
136. e. ὀπισθοδρόμῳ, a. μάχην pro Τροίαν.
141. e. ἐγκατεμέτρȣν.
142. a. e. δὲ τȣ̃ς.
144. a. e. d. λάχοι.
145. a. e. ἀνεκίρνει.
146. e. πρότερον.
147. a. μέσως.
149. e. κλισθέντος.
154. e. πλήξας πάλιν τῷ ξίφει δὲ τὴν περικεφαλαίαν.
155. c. ἀπέλαβε, e. ἀπέκβαλε.
159. a. εἰ μή περ.
163. a. τῆς δ' Ἀφρ ...
170. a. τοίαν.
171. e. καὶ τȣ̃τον.
172. e. αὐτός.
176. a. κατὰ νόμον.

IV. Iliadis.

6. a. e. φονεῦσαι.
8. a. d. e. Μαχάονος, a. τρῶμα.
11. e. εὐθέως.
17. a. Διομήδην, sic deinceps.
18. a. σμιγομένων.
22. a. πρῶτον.
23. a. Θαλλησίυ, sic mox.
25. a. ἐλθόντα.
26. e. πλευράν.
29. a. om. δέ
30. e. σύραντα.
31. e. βουβῶνος.
32. e. Δημοκόοντα.
33. a. e. τὴν κόρσην.
34. a. e. Ἰμβράσυ δὲ υἱὸς ἦν ἀπὸ Αἴνυ, c. ἀπὸ Ἄρνυ.
37. a. e. Ἐπεινῶν.
40. a. e. Πείρωνα . . . e. πάλαι.
45. a. τῦ pro τῆς.
49. e. μᾶλλον οὐκ οἶδα πῶς εἰπεῖν εἰ καί.
51. a. e. εἰσί pro φησί.
52. e. ἅπερ.
59. a. c. e. ἀεὶ γὰρ... ζωηφόρον.
60. a. d. e. δύνυσιν, ἀνατέλλυσιν πάσας ποιῦσι, at d. ποιῦνται, et mutuo φαύσεις et ςάσεις.
63. a. e. ἀλλήλυς.
64. a. e. τοιῦτον ... c. et d. interl. κάλλιςον pro κάκιςον.
65. e. οὔπω τῆς pro οὐκ ἤδη.
67. d. τῶν pro καί, a. πολέμυ.
71. a. e. ἀερικά, et ad voc. Ἑρμῦ ἀςέρος e. in marg. ἴσως, θερμῦ ἀέρος·
72. a. Πυθαγόριοι.
76. a. e. c. μέρος.
78. c. d. om. ὁ in secund. δεῖνα.

V. Iliadis.

1. a. c. e. δέ pro τε.
2. a. c. e. δοξάισασα.
4. a. c. e. ἀνέκαιεν, d. e. κυνάςρῳ.
9. e. τῷ pro καί, c. e. φόβητρον.
11. a. ὥςπερ.
18. d. Κτησίμιος, . . . a. Ἀνθαίμιος.
20. a. τοιαῦτα γὰρ τὰ κάτοπτρα, e. μὲν pro γάρ.
21. a. e. ord. inv. καὶ σπ. ἅμ. τῦτ.
25. a. e. c. ςήθει.
29. a. τὸν Δίον, e. Ὀδίνον.

31. a. ἐκ Σύρων δὲ, c. ἐκ Σάρων δέ.
32. a. e. Στροβίȣ.
34. a. e. ἐν pro τῷ.
36. e. δόρυ.
38. e. Πήδαρον.
41. a. Δολοτίνονος, e. Δολοτίωνος.
42. a. e. θηρεύοντα.
48. e. δὲ pro καὶ, a. e. Ὑπήνορα.
58. a. c. e. ȣ̃περ.
61. a. c. e. πῦγμα, d. explicat διΐπλωμα.
70. d. e. τρώματος.
74. a. e. Περγάμȣ.
76. a. ὑιούς.
77. e. Ὀρσίλοχον.
81. a. d. e. οἱ μέν . . e. Πυληγενέα . . a. ἀρχὸν τῶν.
88. a. e. Ἄλφιον . . Σελάτȣ.
90. a. e. ἀντιμαχών.
91. a. ord. inv. καὶ πλ . .
93. e. τȣ̃τον.
94. a. e. ἐξέπεμψεν . . . a. d. e. ἐξ ὤμ . .
96. a. e. Ἡρακλέȣς . . . a. Ἀςυλόχης, e. Ἀπυνόχης.
98. a. e. ord. inv. ἅ. γὰρ ἦκ. ἄμ..
102. d. Πρῆχον.
103. e. Τέθραντον.
104. e. τȣ̃ Ἠχησίȣ.
105. a. e. μανικωτάτῳ.
106. a. e. ἐκείνῳ.
107. a. e. εἰς . . κέκρȣκεν.
108. pro δορὸς a. Διὸς, e. δεῖς.
111. a. μέγα, d. inter. σμερδνόν, e. σμερδόν.

VI. Iliadis.

7. a. δόλος.
9. c. μέσω, d. e. μέσον.
14. a. e. om. δ'.
22. e. Ἀςύολον.
23. e. Πηδίτην.
24. e. Ἀντίοχος.
25. a. περί, c. e. τὸν pro τήν.
26. d. ὁ Βοιωτὸς δὲ Φύλακον ὁ Λήϊτος ἀνεῖλε.
29. e. ἐκ . . ῥυθμȣ̃.
32. a. e. ὁ δ' Ἀγ . . . et ord. inv. δορὶ τρ. λαπ . .
34. e. λέξας.
35. a. e. γυμνȣ̃μεν.
36. a. e. πολέμῳ.
38. e. γεηράς . . a. e. ἐκάλεσεν.
41. a. e. Σιδονίων.
42. a. ἐνθεῖναι τȣ̃ ἀγ. ποσίν. ib. c. γόν . .
51. a. c. e. σωφρονέςατος.

53. a. e. πολλά.
56. a. e. τε pro δε, a. c. e. πάλιν.
58. a. τέτοις.
62. a. ἀλλήλων, e. ἀλλήλες, d. αὐτῶν, e. κορυνίτην, d. κορυνήτον. (a)
63 a. χαλκῶν, e. χαλκόν.
66. a. c. e. ἀλλάξαι.
75. e. τὴν δὲ τοῖς . . . πύργων.
79. a. e. ἐπευξάμενος.
82. e. κατοίκες.
84. e. τῷ πολέμῳ.
85. a. e. τέτε δὲ πρὸς τὸν πόλ... ἐπιτρ' ἔχειν.
86. a. c. ὁρμηθείς, et c. ad ϛατός τις interl. ἐπαυλισμένος.
87. a. e. ἐκτρέχειν.
89. a. e. ὅτω δ' ἐξ.

VII. Iliadis.

4. a. c. e. υἱὸν Ἀρηΐθόυ.
5. a. c. e. ὃν πάντες Ἀρηΐθοον, ut apud Hom. d. Ἀρκίθοον, e. κορυνίτην, d. κορυνήτον.
6. a. e. σὺν pro καί et d. pro hemist. καὶ ϛόματι μαχαίρας, repetit heic hemist. seq. versus τὰς μάχ. συν . . .
8. a. Ἠϊονῆα.
13. c. διδέντα, et e. ord. inv. Τρ. νίκην.
21. a. e. καὶ μήν, a. κατέκειτο, c. Ἑκτορίοις.
23. c. ad σχέτλ. μέγα, in marg. δυνοπαθήσας, λυπηθείς.
24. e. Ἐρεθαλίωνος.
35. a. κοινῇ.
36. e. εἶτα ταχέως.
38. e. δεδεξάμενος.
40. e. χαίρων.
45. e. εἰπὼν καθοπλισθείς.
46. a. βοῶν . . . τῷ τρόπῳ.
50. c. ad voc. Ὑλαῖος, in marg. Ὕλη πόλις Βοιωτίας.
56. a. τῇ ὀγδόῃ.
57. a. e. δεύτερον sic infra v.69.
62. e. χαλκῦν.
64. a. e. πλήττει.
69. a. d. e. ord. inv. λίθ. τέ...
79. a. e. ἔδων.
81. a. αἰωρήμασι, c. in marg. κρεμαϛῆρσιν.
83. a. καὶ τέτε.
95. a. e. πατήσαντες.

(a) Me invito typotheta litterarum c. d. locum turbavit, quare in in antecedentibus variantibus lector priori litterae alteram substituat.

X. Iliadis.

2. c. ἄϋπνος.
6. a. d. e. ἐθαύμασε.
9. e. λοιπὸν γοῦν.
12. e. σὺν ἅμα καὶ τῷ ξίφει.
15. a. e. καταραθυμήσωσι.
17. e. τι ςράτευμα τῶν Ἑλλήνων.
24. a. ὅτι διέρχεται, et e. ὅπῃ ... λαλεῖν.
25. a. e. καθ' ἕνα.
28. a. e. ἀνήγηρε.
31. a. e. ὡς δὲ περί.
44. d. πάντων, e. προκρίνει Ὀδυσσέα.
47. e. ἀφανῶς.
50. a. φάμασαν.
51. c. φλυαρῶν ... d. ἐατέον ταῦτα.
54. a. e. Ἀχιλλέυς.
55. a. κρατήσας.
64. a. Θρᾴκης.
70. a. e. Δόλονος.
73. e. αὐτοὶ δὲ πάντες, c. ἔπλυνον, a. τὺς ἱδρῶτας.
77. a. τὲ κρατῆρα.
78. c. ad φρονήσει in marg. τῇ παρ' Ὁμήρῳ Ἀθηνᾷ.

XI. Iliadis.

6. e. ἐςώσῃ πάντων.
9. a. ὑποςρέφεσθαι ναυσίν.
14. c. ςρατεύσοι.
15. e. εἰσίν.
16. e. κασσιτήρυ.
19. e. δὲ τρεῖς, ἴρισιν ὁμοίυς.
24. a. χαλκελάτας.
25. a. ὅλυς ἐκ κασσ ...
26. c. χαλκοτάτοις, d. λευκοτάτοις, at a. sec. man. χαλκοτύποις.
29. c. Γοργώ.
33. a. δόρυ τέ.
36. a. πλοίυς δέ.
43. a. παρὰ τόν.
46. a. e. ord. inv. Ἐκ. πρ.
54. e. καὶ ἀςραπή.
63. a. εὑρεσιεπία τις.
68. e. τέκμων.
74. a. τὺς Πριαμίυς, e. τὺς τῦ Πριάμυ.
75. e. ξίφει τὸ οὖς.
83. a. τῦ Ἀντιφάντυ.
84. a. e. σπεύδοντας.
85. a. e. ἐν ἅρματι.
86. e. καὶ χεῖρας.
89. e. πλανηθεὶς ... λέγει, a. ν. γ. μὴ πλ. ὅλ. ἤδη.

91. a. λέγει, e. ord. inv. καθ. εἶπ. λέγει.
94. e. οὕτω πεζϐς, f. ὧν τϐς.
95. a. c. d. σπϐδαςικόν.
120 c. d. om. δ'.
132. e. μεγάλως, c. d. κλυδωνίζει.
141. a. ἀργέςϐ, e. ἀργήτϐ.
142. e. οὕτως.
143. e. Θημβαῖον.
144. e. Μολίωνα.
146. c. ὁ δ' Ὀδ... e. Ἱππολόχϐ.
148. a. Ἀγάςορα.
153. e. ἐξοπισθέως.
155. a. ord. inv. τότε κτ. δὲ τϐτ . . . e. τούτϐ pro τότε, quod mox ponit pro τϐτον.
156. a. ἐπιὼν τϐ ἅμ...
161. a. Ἀγάςροφος τοξεύει.
162. a. ϐτος δ' ἐκ μαζῶν ἐλαύνει.
163. e. περιέκλυσαν.
168. e. Ὅρμανον.
170. a. ἀνεῖλε σὺν ἑτέροις.
171. e. Χάρωπον.
172. a. κατὰ πλευρίω.
173. e. ἀνέπαυσε.
180. a. τρεῖς ... a. e. σωτηρίας.
193. a. Πάρασον, e. Πύῤῥον, Πελαργίαν.
194. c. e. πλημμυρήσας.
205. a. c. e. ἐξάγει τϐ πολέμϐ.
207. a. πρὸς ἐκείνϐ.
209. a. συμμιγεῖς.
211. a. οὕτω.
212. a. ἅρματι ἡμεῖς ... d. ἐκεῖ ϐ ἄρτι, a. τϐς ἵππϐς.
214. c. d. e. τϐτοις.
220. a. τὰς χεῖρας καὶ τὴν μάχην, e. ἐξέφυγε.
221. a. γὰρ pro δέ.
222. d. ἐκπληθείς.
237. e. οὕτως, a. d. e. ὑπέςρεψε.
239. e. δ' αὐτός.
241. a. ἀλλά.
245. e. Ἀπηδόνα ... τϐ Φαι...
256. e. ἐκτείνοντες ... c. d. e. δ' αὐτοῖς.
260. c. d. ord. inv. Μαχ. δὲ Νέςορος.
263. d. πίπτοντας.
266. e. εἶτϐν.
267. d. τϐτϐ τοῖς λόγοις.
268. a. Εὐρυπύλϐ ... ξίφει.
269. a. c. e. παρ' αὐτόν.
272. e. τὴν τῆς Ἀριςολόχϐ.
275. e. ἀνέπαυσεν ἐκείνϐ.

204. c. d. ἄρα.
205. e. πορθήσωμεν.
207. a. ἐκτρέχειν ἱεράκων.

XIV. Iliadis.

12. a. κινέμενον, e. γενόμενον.
14. a. ord. inv. πῶς ἂν.'Αχ. χ., et e. χαίρῃ.
20. c. pr. m. τὰ χερσίω.
36. e. Θρόμβον ... περιδραμόντα πάλιν, sic c. περιδρ...
41. a. κροτῆσαι.
44. e. ἀνήρπαξαν.
45. a. e. ἕςελον, e. οἰκείως.
49. a. ἀναβλέψας, d. ἀνασμύξας.
50. a. ἐξήμεσε.
53. a. c. e. ord. inv. π. δὲ πόν...
58. a. e. 'Αρχέλαον.
64. a. ord. inv. δ' 'Αχ. ἐξ...
68. a. ἐμπεπηγμένον, e. ἐμπεπληγμένος.
70. e. ἔκτεινε Γυρτίαν.
71. e. Μουσῶν τῶν 'Ολ ...
74. d. 'Ασκαλίας.
75. e. Περιφοίτην.
76. c. ad 'Ατρείδης interl. ὁ Μενέλαος.

XV. Iliadis.

7. a. οἰκεῦρσαν.
11. a. ἅ βλέπων, d. om. τίς, e. ἀφροντιςί.
14. a. d. ἐν τοῖς.
15. e. ὡς ξένος.
18. a. ἀπὸ πτερῶν.
23. d. ἠγνόησας.
26. e. ῥιπτόμενος.
27. e. ἀὴρ, πῦρ, ὕδωρ, τὰ λ..., c. d. om. τε.
29. d. κατεῤῥίπτετο ... e. κώα τῇ κινήσει.
30. a. e. τῇ ζάλῃ.
36. e. ὑπέκραυμα.
43. a. ord. inv. εἶπ. πρίν.
44. e. Θεανεῖν.
52. a. προέταττεν.
53. e. τῆς 'Αδε.
55. a τιθύν. c. d. e. ἐκθρέψαντα.
59. e. τὲ pro δέ.
63. e. ποικίλως.
65. a. e. βαλλόντος.
70. d. τῆς, a. 'Ηρακλέος.
71. d. e. τέ pro δέ... a e. 'Απόλλωνα, e. καλῶντας.
72. d. ὅσα.
78. e. εὐπρόσωπον.
79. e. ἄριςα νῦν.

84. d. ἢ πρός.
85. a. e. ὃν περ.
99. a. e. Κρόνυ.
101. a. καίτοι, a. παρέδραμε, e. a. ἀπέλαμψε.
104. a. καὶ pro δέ, a. d. τὸ ἆσθμα.
107. e. πεδίοις.
109. a. d. δὲ pro τέ.
112. a. ὅποι, e. ὅπυ.
115. e. πᾶσαι δὲ ψυχαί.
119. e. αὐτός τε.
120. e. δὲ ἄλλοι.
122. e. πρῶτον, a. c ἔτυψαν, e. προσορμῶντος.
125. a. ἐξ ἄφνω.
126. a. ἡ χάλαζα.
133. a. τὲ pro δέ.
135. a. φεύγοντες . . . ἔσωθεν.
136. a. Ἕκτωρ Τρωσὶ κελεύσας δὲ πῦρ φέρειν ὡς πρὸς τὰς νῆας.
137. e. μετήλαυνε.
140. a. μαρανθεῖσαι.
142. a. ἀρααωτάτῳ.
147. e. ἀφύς.
150. a. ναῦν τέ.
152. a. Κλιτίον.
159. e. καὶ πρός.
161. e. κοινατέρυς.
167. a. οὕτως.
168. a. e. ὠτίον.
172. d. ὠτίυ pro αὐχένος.
177. a. Αἴαντι.
181. a. καλόν ἐςιν ἡμᾶς σῶσαι νυνὶ τὰς νῆας.
182. e. εἰ προσδοκᾷ.
195. a. c. d. ἐκ Κυλίνης.
196. a. Κρῆσμον.
198. d. ὑτῷ, e. τιτρῶ.
200. a. ord. inv. ὤμ. αὐτόν.
203. e. τὲ pro δέ.
216. e. καὶ μόλις κόψας ἔδραμε.
217. e. om. δ', c. e. Περιφοίτην.
218. a. ἄντυγον, d. τῷ αὐτῦ, e. τὸ προσκρῦσαι.
220. a. ἐτρέποντο.
222. e. μόνον . . . a. φέρων.
223. e. ναυμαχῶν.
224. e. καὶ πρός.
227. d. ἤρξατο.
229. e. ἄκοντες.
236. a. εἰς πλέον.
238. a e. θρῆνιν ... τῶν, a. ναυτικόν.
244. a. ἐξέλθῃ.
246. a. πρὸς τὴν θάλ, d. περί
247. d. ord. inv. λ. ἡ. ἱ. ἡ. σ.
pag. 126. v. 5. a. σφεῖς . . . εἰς τέλος.

286. a. ord. inv. ἐ. δὲ ὑ.
287. e. καὶ εἰς, a. αὐτὸ μετακινοῖντο.
288. a. e. ὑποςρέφεις.
289. e. ἐξεργάζοντο.
291. a. τὴν θέσιν, sic infra.
295. e. φασὶν, a. ord. inv. ἐ. τ. οἶκον.
296. a. ἔριπτε.
298. a. καὶ pro μέ.
299. d. Εὐρυνόμȣ, e. καλλιρόȣ, pro quo a. καὶ λόφρȣ.
301. a. γναπτȣ̀ς, c. γναμπτὰς, et interl. καμπὰς, e. γναπτάς.
303. e. d. οὕτω με.
305. c. τὰς φύσσας.
306. e. ἀνέλεξε.
307. e. σφαιρωθείς.
309. a. τȣ̃τον, e. τȣ̃το.
310. a. c. e. πάνυ.
311. a. c. e. ord. inv. ἔρ. θ.
313. a. τῷ χρόνῳ.
314. a. e. ord. inv. τί δή.
315. a. κατὰ λεπτὸν εἰπούσης, e. ἀκούσης, c. ταύτης οἰκτισαμένης.
316. a. καὶ πῶς, c. ὡς τῷ, e. καὶ τῷ, a. e. τȣ̃.
321. e. ταύτην τῷ υἱῷ αὐτῆς.
326. a. τῆς Θέτιδος.
328. a. δι' ἧς.
332. a. d. αὐτῆς, e. αὐτήν.
336. a. e. οὕτως.
342. e. κασσιτήρȣ.
343. a. e. τȣ̃ pro δέ, e. φέροντι . . . εἰκόσιν.
344. a. d. καὶ pro ὡς.
345. a. ἐμύθευσεν.
355. a. d. βραχέως.
361. e. μητέρων.
362. a. λόγος.
365. c. e. εἴμαρτο.
368. a. καὶ τῆς ὕδρ . . .
369. a. Ἕλληνας . . . οἱ Τρῶες.
371. a. c. συνεργȣ̃ν.
375. a. e. εἶτε.
377. d. τὴν pro τȣ̃, a. τὴν θέσιν.
380. a. ἡ ἅπερ ὅπλα ἦν χρυσȣ̃ ἅμα τε καὶ ἀργύρȣ.
384. a. ὄφελες, e. ὄφελον.
386. a. e. τȣ̃το γὰρ ἔςι τὸ, θεά, a. συμφθαρεῖναι.
387. a. κατωτέρῳ.
388. a. καὶ pro ὡς.
391. a. λύπη συνήφθη, c. λείπει συνήφθης, e. κακῶς συνήφθης, a. γεννᾶς τε.
395. e. τȣ̃το.
396. c. d. τάχος.
397. a. e. ἔλεγε.
399. a. c. γίνονται.

406. e. χύσει.
407. a. Κηλαίῳ τῆς Ἀμοίας, e. Κυναίω τῆς Εὐμοίρας.
409. a. ὦ μάνταxα.
413. e. συνάπτει.
417. c. e. καὶ pro ὡς.
418. e. καιρῷ.
420. a. αὐτῷ αὖ ἴσχεσιν.
421. a. εὐτ' ἄν, e. ὡς' ἄν.
422. a. νεουργά.
426. a. ἀθεσίας.
435. e. ὤμους.
436. a. e. ἐμηχανήσατο, c. e. ἡ φρόνησις.
437. c. ταῖς ἡλίȣ.
438. a. καὶ pro ὡς.
440. a. ἀκρασίȣ.
444. e. τὲ pro καί.
448. c. τὸ pro σοί.
451. a. e. καὶ pro ὡς, a. c. e. ἔςραπτο.
452. a. c. e. λεπτομερέςερον.
456. a. c. e. ord. inv. πρῶτον ἐξ ...
463. a. βαδίζον, a. e. ἰσχύει.
465. c. d. χολότ ... e. δεικνύον.
466. a. διὰ πυρός.
467. a. πυρός, c. συνάδȣσα.
469. a. e. κοσμογονεία.
474. e. τρίποδα.
476. a. ἄπαν.
478. a. καὶ pro ὡς, e. τέλȣς.
479. a. c. τέλειος, a. ἀριθμῷ.
480. e. ὑπέρτατα.
481. c. χρόνον δε (interl. τέλος δε) κόσμον καὶ χρόνον λέγει, d. χρ. δὲ τ. καὶ χρ. λ.
488. a. μοι pro με.
489. a. d. ἀναπυκτέον.
491. e. ἀναδραμών.
492. a. καὶ pro ὡς.
499. a. c. ἔχοι.
500. a. e. τῶν pro τῆς.
502. c. ἄνπερ.
504. a. c. e. γεγονυίας.
506. a. τῷ pro τά.
509. e. ὁ pro δέ.
515. e. λαβȣ̃σαν.
518. e. γραμματικῶν.
524. e. τό.
525. e. λέγειν.
526. c. e. συςροβεῖ, e. ποιεῖ.
529. c. λέγειν.
531. e. ἥνπερ.
535. a. e. γναπτάς.
536. e. σπέει, a. ῥέας.
537. e. ἔρεβον.
541. a. καὶ εἰς θάλασσαν.
547. a. d. e. ord. inv. πηλὸς ... Πηλεύς.
555. a. ἥγȣν.

XIX. Iliadis.

2. d. καὶ τήν . . . οὗτος ἐξαπορρίψας, e. μοὶ pro δέ.
19. a. c. τὴν ὅπλων.
22. e. μέμφεται σφοδροτάτοις.
30. a. c. e. ὁπλεργίαν.
31. e. d. e. εἶτα.
36. e. τηρήσωμεν, c. τηρήσαιμεν.
41. d. δὲ νῦν.
53. e. ἦτε ἔμελλεν.
56. e. ἔργο.
57. c. ἔσχηκε.
58. a. προςτόκε, e. e. πρὸς τόκε.
59. e. Ἡρακλῆν.
66. a. c. e τότε δὲ καὶ τὸ βρέφος.
72. a. c. κράτῃ, e. γενεθλίοις.
84. e. καρδίας.
86. e. προπνεῦσαι.
104. a. c. e. οἰκτείρων.
106. d. πῶς pro παῖς.
111. e. δ' αὐτῆς.
116. e. τὸν δεξιόν, a. c. εὔξυμβόλε, e. ἐκ συμβόλε.
123. c. ἐλαπρύνθη.
124. c. d. e. ἡ pro τῆς.
125. a. ἃ Ἡφ. ὡς πρὸς τὸ πῦρ.
129. c. εἰλοφυρμός.
137. a. θεῷ δαμῆναι μόρσιμον.

XX. Iliadis.

12. e. θρωσμε.
17. d. πισέα τε, e. οὔρεά τε.
20. e. ἐντέχνες.
30. e. μέρος.
38. e. κἀντεῦθεν.
47. e. χρ. καὶ φυσικὰς διδάσκει.
51. d. γὲ pro δέ.
57. d. πανύγρων.
63. a. e. ἐλλήψεις.
73. e. αὐτὸν Πάτροκλον.
76. e. τὸν οὑτωσί πως ὄντα.
77. d. e. τε, a. c. e. om. δ'.
78. d. Διὸς pro θεῶν.
80. a. c. e. ἅπερ.
81. e. ἔκφρασιν.
83. a. e. καὶ pro μή, c. Ποσειδῶνος.
88. e. ord. inv. τοῦτο πάλιν.
89. c. e. ord. inv. Π. νῦν.
90. c. d. λέγοι.
91. e. καὶ pro ὡς.
98. c. e. βαρύτατον, κατωρρεπὲς ςοιχεῖον.
111. a. ἀήρ τε.
121. c. κεκρυμμένων.

122. e. ἐκπυῤῥὴν . . . rectius εκπυρινιζόντων.
124. c. βλεμεαίνει.
132. e. τείχη.
134. e. δὲ pro τέ.
136. e. πελμάτων.
138. e. ῥάδιον ξυλεργεῖσθαι ... ἐκτέμνειν.
141. e. πλέοντα.
142. c οὕτω.
143. e. συνείργουν.
147. c. μεγαλωφελεῖ.
149. c. d. λέγους.
158. c. ζάλης.
164. e. ἀκειρεκόμης, f. ἀκερσοκόμης.
181. c. e. οἷς κατακέσῃ
184. e. καὶ pro κἄν.
191. e. παρ' ἑτέρῳ.
192. e. ὑπερκατήσας.
193. e. ἀπέπνιγε.
198. e. αὖ καὶ Τρωσί.
199. d. ποτὲ πρὸς ποταμῷ Σιμοῦντι, e. ποτὲ ἐλθεῖν ἐν τῷ Σιμοῦντι.
202. c. ἡςραπηλάτει.
206. c. e. om. δ'.
207. c. ad ἐσάλευσε, interl. ἐτίναξε.
208. c. e. στέρνων.
213. e. ξυνιέντων.
215. e. φέρων pro εἶχεν.
216. d. e. κατεφαίνοντο.
221. c. ad κεραυ... interl. σχῶν δε.
223. e. δὲ ἡ χρυσήλατος.
225. d. e. ὅσπερ.
226. e. χρυσάκτη.
230. e. ἐν ταῖς σελήνης, c. δὲ pro γάρ.
240. c. pr. m. οἷον, c. e. τε.
241. c. ἠναντιοῦντο.
246. e. διὰ τὴν λήθην.
248. e. ἰσχύσει.
249. e. ἴδῃς δὲ, γινώσκεις.
251. d. ἀστέρα δὲ γενέτην, τὸν αἰθέρα.
252. e. δογματίζει.
256. e. ἡ δὲ σφοδράν.
261. d. τῶν μὲν λ., a. θ. τὴν τότε μάχην, e. τοὺς μὲν λοιποὺς ἀκήκοας θεῶν τὴν; et dein. lacuna.
263. c. e. κλήσει.
267. c. ἐν pro ταῖς.
268. d. e. ῥοαῖς.
269. e. καὶ pro κἄν.
271. d. e. Ἥρας.
275. c. d. λέγε.
277. e. δὲ pro γάρ.
280. c. e. μόναις.
281. e. ὥρσας.

293. c. e. φασί.
295. d. χείρωνος, e. χείφωνος.
297. c. ad Θαλασσίε interl. νησιώτε.
299. c. 'Αθήνην.
303. e. οὐλίμποιοι.
307. c. e. εἰρήκει.
311. e. ἐκπεύσειτ' ὀμφῆς.
314. c. e. ἦτε.
316. d. e. δήσας, d. κατ' ἐναντίον.
318. c. e. δ' εἰς Σκάμανδρον.
319. e. χαλεπόν.
325. e. εἰςβρασάντων.
326. c. 'Ηρακλέες.
327. e. ξυνελάσας.
330. d. ἀρχῆσι.
332. d. ὀρεῖται.
340. e. συμβάλομεν, c. e. ἐκείνοις.
341. e. συνήκει.
342. e. εἶργον.
348. e. ἀνακυμάναντα.
350. c. e. θερμότατα.
353. e. δείξει.
354. c. e. οἴω τέτες δὲ νοκᾶν.
355. e. ὅτε τότε.
363. e. οἰδαιέσης, c. e. συμμελαινομένης.
367. f. τε Τροίας μέρες.
372. e. ὁ Ζεύς.
374. c. e. αὐτάρ δε Ζεύς.
376. e. ἐν pro τῷ.
385. c. ἀνήριψαν.
395. d. e. νῦν pro δέ.
397. c. e. ord. inv. πτ. ἦλ.
400. e. προσάγει.
408. c. Τζέτζῃ.
409. c. χρᾷ . . . ὑπόκρισιν.
411. e. μόρσιμον.
423. e. Ποσειδόνον.
440. e. θεοῖς.
448. e. νύμφην.
449. c. περὶ, e. παρά.
452. e. ςρέψασα.
454. c. e. διαρπάξας.
455. e. ἔςη, c. σέλας, d. ἔςι.

XXI. Iliadis.

2. e. ᾶς 'Αχιλλεύς.
3. e. δὲ δυωκαίδεκα.
9. e. ἐξαπατῶν διώκει.
19. c. d. ord. inv. μ. ἐ. τ. κ. τ. τ. ὁ. τρ.
30. e. d. ὅσοι.
31. e. κηρόθι μάλα.
34. d. γράφειν, e. γράφει.
36. d. ἴδαινεν.
37. d. τὸν 'Αχιλέα.

39. e. πρῶτον.
45. d. Πηλεκγόνος, d. e. om. ἄγ'.
46. e. ord. inv. π. ὁ. Π. ἦ. ἦν.
47. e. ord. inv. κλ. 'Αξίȣ, d. κεκλημένȣ.
49. d. ἐρυσθενέος.
50. c. om. περ.
52. e. ἀνθρώπȣ.
58. c. e. εἰρήκει μέν σοι πρώην.
61. e. οὕτως.
62. e. τȣ̃τον 'Αξίȣ.
63. d. δῆθεν αὐτόν.
71. e. γάρ τοι . . . γὲ μέγας.
74. d. ȣ̓δὲ βαθυῤῥείτȣ ὁ μεγάσθενος.
75. e. θάλασσα τέ.
76. d. ναίȣσιν.
77. d. e. ἀλλὰ καὶ ὥς δείδοικε.
78. d. ȣ̓ρανόθε, c. σμαραγήσῃ.
84. e. καὶ νῦν καί τοι πλέονας, f. καὶ νύ κ' ἐπὶ πλέονας.
87. e. ὑψȣ̃ται.
89. e. λέγει.
93. c. e. τῷ ἐνταῦθα.
94. c. ad τίνας, in marg. λόγȣς.
95. c. ἶσος.
97. e. 'Απόλλωνι.
100. e. ἔλθοι.
102. e. συνεμάχῃ.
109. c. d. βοηθός.
113. e. ἐκεῖνον.
114. d. e. 'Απέλλων.
116. e. διόλȣ.
129. e. ἐμφρόνων.
133. e. ἀθανάτων.
139. e. μέμηνε.
140. c. d. Ἥρη δὲ μέγ' ἀείσε.
148. e. δὲ pro μέν.
151. e. ἔπεσεν.
154. e. ἦθ' ὁρᾶτο.
155. d. ἀμφέςασαν.
156. c. d. ῥινότερος.
160. e. μέμνηται.
165. d. ἦν ȣ̓δὲ δεινός, e. ἦν ȣ̓ δεινός.
169. c. πρότεροι.
170. e. λῦσε δὲ γαῖα.
172. f. συνήῤῥαξαν, e. σὺν δ' ἤῤῥαξαν.
174. e. καὶ συῤῥαγή.
180. e. ἐκπυῤῥηνίσας.
182. e. πρότερος.
186. e. ord. inv. καὶ γράφων.
188. e. καὶ τὸ γλυκύ, d. τέρπων.
189. e. εἰς pro ὡς.
195. e. πρότερον.
202. c. τῶν κεραυνῶν, d. καταῤῥέειν.
203. e. αἱ χάται.
208. e. παταγȣ̃σιν.
214. e. δὲ, ἀήρ δε, c. ἀήρ τις, d. ἀήρ τι.

215. c. d. ὁ δέγ᾽ ἀόρ.
233. e. τὺς Ἕλληνας, c. interl. νῦν pro δέ.
247. e. ἀναῤῥωννῦσα.
251. c. in ὅθεν interl. διό.
254. e. τῷ δὲ θερμῷ, cui interl. c. λεπτῷ.
255. e. αἰθεριάζον.
260. e. τὸ πάνυ, c. τελείως.
265. c. τὸν λόγον.
270. e. ἥλιον ... d. ord. inv. ἐ. τ. ἐ. ὥς ...
280. c. εἰδοποιοῦ πρὸς πνεύσεις.
281. c. τὸν κόσμον.
286. c. ἀνατίνειν.
288. c. d. e. ord. inv. φ. ζ.
297. c. βάθραν τεθεικὼς γῆς καὶ τῶν.
308. e. ὅτ᾽ ἠπείλησε.
313. d. e. μεθημονέων.
317. c. τοῖς περιδρόμοις σφαίρας.
318. e. δὴν.
320. c. λυσιτελῦμεν.
327. e. φίλοις ὡμοιωμένων.
336. c. Λητοῖ συνάπτειν.
337. c. e. γόνασι.
338. e. ὡς ἥλιος.
339. e. τότε γενομένης.
352. e. τὸ μὲν παχύ.
354. c. in ἐκείνης interl. τῆς σελήνης.
355. c. ἃ τόξα.
360. e. Λοιτοῖ τέ.
361. e. ἑρμαϊκῶ.
363. c. ἐγίνετο.
366. c. ἐδύσσετο, e. ἐδύσσατο.
367. e. τῇ νυκτί
370. e. ὡς ἀνέςη.
373. e. ὁ Ἀχιλλεύς.

XXII. Iliadis.

2. d. ἔξωθεν.
4. c. τῆς ... ἀπάταις, e. τῇ ἀπάτῃ.
7. e. ναυςάθμιον.
32. e. ὡς τὸ τρεῖς.
33. e. πάντων ὁρᾶντο.
35. e. τὲ pro περί.
41. e. ὁ χρόνος.
42. e. ἐθεώρυν.
44. c. ἀγαθύς.
47. e. τετραγωνίζοντα.
48. e. θέλει.
52. c. e. δὲ pro γάρ.
53. e. ὅθεν.
60. c. e. ord. inv. τ. ἐκ ἐ. . .
62. e. τοξεύματι.
63. c. d. e. οὐδὲ δευτέρως.
69. c. d. ἀλληγορίαις.

73. e. πάντη.
74. e. λέξομεν.
75. e. πάντως.
77. e. ἀγαθόν.
105. d. εἰπεῖν τις ἀσθενής, c. καταπέσοι.
106. c. ὥςπερ τάδε.
107. c. d. σκέλει.
116. d. τȣ̃τον ὁ Φοῖβος λέγει.
123. c. d. θεȣ̀ς δὲ ἐπιδώμεθα, ut apud Hom. v. 254.
125. e. μὲν νῦν ... τὸν δόλον.
126. c. μὲν pro νῦν, e. ἀποθνήσκει.
135. d. e. ἴδης.
136. e. καὶ εἴτι.
140. e. δὲ pro νῦν.
143. c. ἀτέρα, e. θατέρα.
145. e. καὶ μία κατὰ ἔλληψιν.
146. c. ὁ δόλος.
151. d. e. ἄς Ἥφαιςος.
153. e. μήνυμα.
155. d. κτείνη.
158. d. ἴσως καὶ, e. ἴσως τοῖς.
160. e. ἡ μοῖρα ἐκληρώθη.
167. c. e. νῦν pro μέν.
168. c. δειδέχατο, d. δεδίχατο.
170. e. δ' ὁ ῥαοί.
174. d. ᾗ ὁ καιρὸς ὁ γαμικός.

XXIII. Iliadis.

5. c. d. νενίκηκε,
6. d. ἑτέρως.
9. e. κλαίȣσα.
12. e. κατανόει.
18. c. αὐτȣ̃ τέ.
21. c. τὰ νυκτός.
22. c. τοῖς παλαιοῖς οἱ ποταμοί.
25. c. e. τὸ τέμενος, c. θυηδόχȣς, at hi codd. versum politicum fecerunt.
27. e. τȣ́τȣς, d. e. ναȣ́ς.
34. e. εἶπε τὲ ... δὲ ȣ̓ παρέσχεν.
41. e. ἄλδες.
48. e. Ἀπόλλωνα.
49. c. ἐμπωληθείη, sic infra.
56. e. ἐν θλίψει.
61. c. e. ord. inv. κ. ὁ ἥλ...
63. e. σεύετο καθήμεναι.
67. e. τόξον pro τότε.
77. e. οἱ pro καί.
78. c. καὶ σὺ δὲ νόει δυσαῆ.
83. e. ἕκαςον.
87. c. d. om. δ'.
91. e. λαβών.
92. c. ἠρεωθὲν ... e. πῦρ ἄν.
94. c. e. Ἴριδος ἐς τὸ πλέον.
95. e. ἡλίȣ πρὶν τὸ νέφος.

103. e. εἰμ. μὲν ὡς καὶ πολλάκις εἶπον, lacuna post νῦν, inde κυωνίῳ.
107. c. prim. m. Ἀρείων, e. θεῖος.
108. c. e. οἱ ... ἄριϛοι, e. ἄθλες pro ἄθλα.
113. e. νῦν καὶ ἡ παυ ...
116. c. d. Διομήδη.
124. e. δὲ pro τέ.

XXIV. Iliadis.

c. hocce principium habet diversum.

Ζεὺς, Ἕκτορος κηδόμενος, Θέτιν πρὸς Ἀχιλλέα,
Ἶριν δὲ πρὸς τὸν Πρίαμον ϛέλλει κελεύσας λέξαι,
τῇ μὲν, ὡς δοίη Ἀχιλεὺς τὸν Ἕκτορα Πριάμῳ.
Ἶριν δ', ὡς λύτρα Πρίαμος τῷ Ἀχιλεῖ κομίσοι,
καὶ λάβοι σῶμα Ἕκτορος, κομίσοι τε πρὸς Τροίαν.
εἶτα φανεὶς καὶ ὁ Ἑρμῆς, τὸν Πρίαμον προπέμπει,
κοιμίσας τὲ τοὺς φύλακας, ἄγει πρὸς Ἀχιλλέα.
ὅν ἱκετεύσας Πρίαμος τὸν Ἕκτορα λαμβάνει,
κομίσας Τροίᾳ θάπτει δε, πένθος ποιήσας μέγα·
εἶτα δὲ καὶ περίδειπνον (a) παρήγορον τοῦ πένθους.

12. c. e. δ' Ἀπόλλων.
18. e. ὤτρυνεν.
28. e. ἅπερ παρυπεκράτησε.
33. e. πολλάκις γὰρ κλέπτεσι, a. καὶ δεσμώτας.
36. e. μετὰ τέτων.
44. c. ἐπεὶ τῇ.
49. e. νέφες δὲ συνέδησεν.
56. d. e. λαβών
62. e. Πηλείδες.
63. c. τὴν κλῆσιν.
67. e. μασθόν.
68. e. τῶν γυναικείων.
70. d. e. καὶ pro ὡς.
73. e. τὲς γάμους.
83. c. d. Ἥραν λέγει.
94. d. Ἥρᾳ.
106. c. προῆγον, d. ὁδηγόν.

(a) Περίδειπνον ἐϛὶν τὸ ἐπὶ τοῖς τελευτῶσι γινόμενον δεῖπνον, ὃ παρ' ἰδιώταις παρηγορία καλεῖται.

112. e. σμίγεσθαι.
119. c. d. συνακῶς.
120. c. d. ἐμπολῆσαι.
129. c. ad συγγράμμασιν, interl. συνίζησιν.
130. e. τερπολέων μέλλει.
132. e. κλάων . . . κακίων.
135. e. Πατρόκλῳ.
136. e. παρειγορεῖται.
137. e. τῆς ξηρᾶς.
149. d. τὰς χεῖρας.
150. e. ὑπάρχειν.
160. e. τὸ πῦρ πρὸς ἐναντίȣς.
161. e. πυρὸς καὶ τῆς θαλάσσης.
164. e. οὐρανίᾳ νῦν τῇ.
165. d. e. Ζεὺς, καὶ Ζεύς δε.
169. c. πρὸς ἀέρα.
176. a. Ἑρμεία σοι γὰρ μάλιϛα φίλτρον ἐϛὶν ὡς δέον.
189. e. μήτ' ἄν τις.
183. d. εὐτελῶν ἂν λέγῃ, e. εὐτελῶν γραμμάτων.
185. c. e. οἷον.
187. e. ζυμόν, d. κόμπȣ τε.
189. e. ὡς γράφων.
191. c. ad θέλων interl. χρήζων.
194. e. Ἑρμῆν καὶ τῆς.
199. c. μετασχὼν καὶ δείπνȣ.
201. d. κομψῶς δε.
205. c. τὰς δυνάμεις, e. συνάμεις
209. c. τῶν ἀνδρωδῶν sine καί.
210. d. ὁ pro καὶ.
214. e. ἀσσυμνήτηρι.
215. e. χαριέϛατος.
218. e. ἰσχυρὰς pro ὁ Ἑρμῆς.
223. c. e. φασί.
227. c. καὶ κατὰ τȣ̃ Ἀχιλλέως.
231. c. d. εἷς τῶν τῆς.
232. e. ὁ δ' Ἀργειφόντης.
236. e. πόσον.
245. c. ἀθάνατον θεὸν ἐξοβελίζειν, et interl. ἐξοβελιϛέον, e. ἀθ. οἶδεν ἐξοβελίζειν.
254. d. χύδη.
255. e. τὲ pro δέ, et viceversa v. 257.
261. c. e. τὲ pro γάρ.
262. c. θεῶν τις ἡγεμόνευε.
264. e. δ' ἀλίτταμαι.
265. e. μὴ πέραν . . . ποιήσας.
266. e. ἢ ὅπερ χρή.
272. c. e. ἰσαάσκετο.
274. d. e. δύω περ, e. ἀπὸ παντὸς ὄλεσαν.
275. c. ἡ μέν, e. οἱ μὲν ἄρ ἐν δ' ἦμαρ κέαντ' . . .
276. e. ποιῆσαι.
278. c. d. μνήσατο.

280. c. om. ἴϑι.
282. e. πέει.
286. e. ἠμβρύνετο sic infra.
287. e. ὑψηλότερον.
297. e. τοῦτον.
301. d. τοῦ πάϑους.
304. c. e. ord. inv. τ. τ. γ.
305. c. ἤγουν, e. εἴτ' οὖν.
326. e. εἰκέλη.
327. e. κτείνειεν.
329. e νοσήσασι, rectius.

VARIANTES IN ODYSSEAE PROOEMIO.

4. d. ἔνϑεν.
10. d. πόλεμον ἐκείκων.
14. a. μέλλοντα δὲ συμπνίγειν.
15. a. λαμπράς.
32. d. οὐ μὴν . . . φϑογγοῦσι.
33. a. μετατρέπω.
36. a. Κορυοῦτον.
52. d. καλοῦντας.

IN ARGUMENTO TOTIUS ODYSSEAE.

3. d. δυσπνόων.
5. d. πρῶτον, sic infra.
6. d. Κίκονας.
11. d. Σειρῆνας.
19. a. πᾶσα.

I. Odysseae.

1. a. τὴν νῆσον.
3. a. Παφίῳ.
4. a. πρὸς τὴν Ἰϑάκην.
5. a. τότε γάρ.
10. d. ἀναπυκτέον.
16. a. εἰς ᾅδην.
21. a. ἐδέσαντο.
22. d. τούτους.
29. a. ἥλιον ἔφην.
30. a. ἔμπροσϑε.
31. d. ord. inv. τ. π. πλ. γρ.
48. d. ἐρῆς τε ὁ σαλεύς.
49. a. καί περ . . . εἰς Ἰϑ.
57. e. τὸ δεῖπνον.
60. a. γῆν τούτου.
64. a. ἠώοις.
66. d. om. ἦν.
67. a. ἀκρασία.
73. a. ἥπερ ὅταν.

AD INDICEM AUCTORUM

IN ALLEGORIIS CITATORUM

ADDE Πείσανδρος, p. 248. v. 88. ET IN Ἀριστοτέλης p. 167. v. 685. p. 183. v. 252. p. 259. v. 76.

ADDENDA AD SCHOLIA IN PROOEMIO.

116. a. ad τινὶ, in marg. τῷ Κρεωφύλῳ, et c. Κρεοφύλῳ.
912. c. ad ἐκ Χρύσης, in marg. τὸ σχῆμα παρήχησις.
1052. c. ad οὕτως, in marg. τὸ σχῆμα κύκλος.

I. Iliadis.

104. a. c. ad τοῦ Διὸς, in marg. ἤτοι τῆς εἱμαρμένης.

II. Iliadis.

50. c. ad φοξὸς, παραβλὼψ, ψεδνόθριξ, in marg. ὀξυκέφαλος, στραβὸς, μαδαρόθριξ.

VIII. Iliadis.

196. c. ad πῦρ, in marg. λείπει τὸ λέγειν· ἵν' ᾖ, ἐκέλευσε λέγειν πῦρ ἔχειν ἐν οἰκίᾳ.

X. Iliadis.

36. c. ad Νέστορος υἱός, in marg., ὁ Θρασυμήδης, ὡς τῶν φυλάκων ἡγεμόνες.
48. a. ad οὗτοι, in marg., εἰρωνικὸν τὸ σχῆμα, c. d. addunt, ἔστι δὲ τῆς τοῦ ἤθους ἰδέας.

INDEX QUARTUS

DEORUM etc. NOMINA,

QUAE IN ALLEGORIIS CITANTUR.

Littera P. prooemium, asteriscus interpretationnm allegoricam, notae romanae libros Iliadis, arabicae versum, O. Odysseam significant.

A

B

Γ

Δ

E

Z

K

Λ

M

N

O

Π

Σ

T

Υ

Φ

X

Ω

INDEX QVINTVS GEOGRAPHICVS

Regiones, urbes, gentes etc. in allegoriis allegatae.
Asteriscus recens nomen antiquo respondens saepe denotat.

A

B

(a) Heic fortasse est adiectivum.

(a) Ita codex, at καὶ Μάρωνα fortasse mendum corrige Καμάρινα.

INDEX SEXTUS

nominum propriorum in allegoriis etc.

B

Γ

Δ

E

N

(a) Quia saepe Homerus citatur et auctor varie interpretatur eum, ideo asterisco digna notatu signantur.

Π

P

Ad indicem mythologicum adde Γίγαντες, O. XI. 93., et ad geographicum adde Λαιστρυγονία, O. I. 183., ubi legendum περὶ Λαιστρυγονίας.

INDEX SEPTIMVS.

AUCTORES QVI IN SCHOLIIS I. ET II. ILIADIS ET A CONTOLEONTE CITANTUR.

INDEX OCTAVVS.

AUCTORES AB HERACLIDE CITATI.

INDEX NONVS.

HERACLIDIS VARIANTES LECTIONES
AB EDITIONE NIC. SCHOW (GOTTINGAE 1782.)
DISCREPANTES.

Nostrae editionis			Editionis Nic. Schow	
Pag.	lin.		Pag.	
296.	6.	ὑφεδρεύοντος	2.	ἐφεδρεύοντος
	15.	μόνον ἐκ ἐνεσπαργανωμένοι	3.	μονονοὺ ἐνεσπαργανωμέναις
	18.	ἀπανδρεμένῳ	ib.	ἀπ' ἀνδρεμένῳ
	19.	οὐ δεείς	ib.	οὐ δὲ εἷς
	22.	deest	4.	ὅτι
297.	4.	τρέμεν	5.	τρέμε δ'
	10.	κατ' οὔρεος	6.	κατ' οὔρεα

	19. τίς οὖν ἐπὶ	7. τίς ἐπὶ
	22. καμόντες mend.	8. καμόντας
	24. μάρτυρο:	9. μάρτυρες
	25. νεοκορῆ	ib. νεωκορῇ
	27. μυχία	ib. μύχια
298.	5. περιραντηρίων	10. περιῤῥαντηρίων
	28. γύρεον ὅρπων	12. γυρεὸν ὅρπον
299.	3. ταραχὰς ἐξ ἴσου	13. ἐξουσίας
	4. νὴ τῶν	ib. καὶ τῶν
	9-10. καλὰ περάμεν	13-14. καλὰν παρὰ μέν
	20. εὖτε . . . (a) νέμω στί-χει	15. εὖ γε . . . νεομωστίχει
	21. πόνον πολύν	ib. πόνων πολλήν
300.	8. σκιρτοῖσα	17. σκιρτῶσα
	10. οὐχ' ἕζεις	ib. οὐκ' ἔχεις
	11. deest καί	ib. καὶ καθόλου
	12. deest τε et δ'	ib. ποιηταῖς τε . . . ἀπόχρη δ'
	18. ἢ ὅτε	18. ὡς ὅτε
301.	1. αἰεί	19. ἀεί
	3. οὐδέ	20. οὐδέν
	ib. θρυλεῖται (b)	ib. θρυλλεῖται
	13. ταῦτα	ib. ταύτην
	23. ἐκεῖνο δ' ὅ	22. ἐκεῖνο δὲ, ὅ
302.	5. ἐπίδηλον ἐνεγκοῦσας	ib. ἐπὶ Δῆλον ἐνεγκούσης
	6. ἐτίμως	ib. ἐτύμως
	7. deest ὁ	ib. ὁ πόῤῥωθεν
	9. πρωτοῦ τε sic . . . γεω-μορίαν	24. πλωτοῦ ἀροτοῦ τε . . . γεωρ-γίαν
	11. γεγεννημένου	ib. γεγενημένου

(a) Heic cod. habet προτέρῳ νέμω στίχει, at sine dubio inest mendum librarii; nam si parumper corrigas προτέρ' ἀνέμῳ στίχει, sententiam obtines dilucidam, ut F. Ursinus recte animadvertit.

(b) Ita deinceps hoc verbum cum unico λ in codice exaratur.

	16.	αἴθριον	ib.	ὄρθριον
	20.	τοξότης	24.	οὐ τοξότης
	22.	ἡλίῳ	26.	τῷ ἡλίῳ
	23.	χρυσάορ	ib.	χρυσάωρ
	25.	προσάλληλα	ib.	πρὸς ἄλληλα
	27.	περί	ib.	ὧν . . . παρά
	29.	ποίαν	ib.	ποιάν
303.	1.	τὸν αὐτόν	27.	deest αὐτόν
	4.	deest πρὸς	ib.	πρὸς τὸν ἥλιον
	ib.	αὐτόν	ib.	αὐγή
	14.	ἀγανοῖσι βέλεσσιν	28.	ἀγανοῖς βελέεσσιν
	20.	δικάσειν . . . αὐτομάτȣ	29.	διδάσκειν . . . αὐτόματον
	28.	γὰρ ἀκάμαντα	30.	δ' ἀκάμαντα
304.	1.	χρεοκοπήσασα	ib.	χρεωκοπήσασα
	3.	διάδι	31.	δυάδι
	7.	deest ταῖς . . . τȣ̃	ib.	ταῖς ἄχρι . . . τȣ̃ Πατρόκλȣ
	9.	ἄπιςον	ib.	ἄπιςος
	10.	deest γάρ	ib.	πῶς γάρ
	13.	ἐλεεινή	32.	ἀλεεινή
	28.	ἀντί τινος	34.	ἀντὶ τινός
305.	7.	ἀλλȣ́ τινος	35.	ἄλλȣ τινός
	19.	ἥρεον	36.	ἥρεον
	23.	θαλάττης	ib.	θαλάσσης
306.	7.	οὐ	38.	οὗ
	11.	δίψει καί	39.	deest καί
	15.	ἐναπεδείξαμεν	ib.	ἐν ἀπεδείξαμεν
	20.	θέρειον ὥραν	40.	deest θέρειον
307.	10.	συνάψει	42.	συνᾴδει
	11.	πρώτην γε	ib.	πρῶτόν γε
	ib.	συριγμȣ́ς	43.	συριγμόν
	22.	κυκλοπόρος	ib.	κυκλοφόρος
	24.	deest τȣ̀ς	44.	δὲ τȣ́ς
	26.	ἐνδεχῶς	ib.	ἐνδελεχῶς
	28.	μέτρῳ	ib.	ἀμέτρῳ

308.	7. ἑπτὰ τόνοιο...συνωδεῖν	45. ἑπτατόνοιο . . . συνῳδόν
	8. ἐπ' ἄλλȣ	ib. ἀπ' ἄλλȣ
	9. ἄφθογγος ἐστίν	ib. ἄφθογγός ἐστιν
	18. νυκτί δ'	46. νυκτὶ δ'
	19-20. δι' ἡμέρας	46. δ' ἡμέρας
309.	7. διὰ τȣ́τȣ	48. διὰ τȣ́των
	11. πρόφασις ἔστιν	49. πρόφασίς ἐστιν
	12. om. ȣ̓	ib. οὐ θηρᾶται
	13. σιτίων τὲ	ib. σιτίων τε
	17. ἐῤῥιμένα	50. ἐῤῥιμμένα
	19. ἀρτίοις	50. ἀρτίαις
310.	17. οὐδένα ἄλλον	53. οὐδὲν ἄλλο
311.	2. ἰκμάς	55. ἰκμάς
	4. διατȣ̃το	ib. διὰ τȣ̃το
	22. φιλόσοφον	58. φιλόσοφος
	27. λογιϛικόν	ib. λογικόν
	28. ἰδικωτέραν	ib. ἰδιωτικωτέραν
312.	1. καὶ καθάπερ	59. om. καί
	3. om. ὡς	ib. ὡς ἀκρόπ . . .
	12. om.	60. ἀληθινῆς
	20. περί	61. ἐπί
	22. δέδωκε	62. om.
	30. om. ὁ	ib. ὁ 'Οδυσσεύς
313.	5. μυθικαί	63. θυμικαί
	23. τὸν Αἴαντα	65. om. τόν
314.	7. 'Αθηνᾶ	67. 'αθρηνᾶ
	25. μετάνοιαν	69. ἄνοιαν
315.	5. ἀθρόως	70. ἀθρόον
	25. ἠξιῶσθαι	73. ἀξιȣ̃σθαι
	28. δὲ ἔγωγε	73. δ' ἔγωγε
316.	3. ἓν ἔϛιν	74. ἓν ἐϛιν
	4. deest τόν	ib. τὸν μῦθον
	6. κατὰ τά	ib. deest τά

	7.	τινί	ib.	τοίνυν
	22.	συνέζευσε	76.	συνέζευξε
317.	10.	ὑλικὰ φασίν	78.	ὑλικά φασιν
	11.	αἰθέρα τέ	ib.	αἰθέρα τε
	13.	κερασθῶσιν	78.	κραθῶσιν
	17.	τεσσάρων	79.	τεττάρων
	23.	ὅς τις	80.	ὅ τις
	25.	πυρὸς γάρ	ib.	πυρὸς δέ
	ib.	εἰλικρινής	ib.	εἰλικρινοῦς
318.	3.	δ' ὕψου	ib.	deest δ'
	4.	ἔχοντα	ib.	ἔχοντ'
	12.	deest ὁ	82.	ὁ ἥλιος
	25.	προηγουμένων	ib.	προηγουμένως
	28.	θεολογεῖται	84.	θεολογεῖ τά
319.	2.	εἶμεν τέ	ib.	εἶμέν τε
	3.	ὅλον τέ	ib.	ὅλον τε
	13.	ἐξ ἴσου	85.	ἐξίσου
	17.	δοκιμώτατοι	86.	δωκιμώτατοι
	18.	om. ἂν	86.	ἕως μὲν ἂν
	25.	ἄθρουν	87.	ἀθρόον
320.	2.	δή	88.	δέ
	8.	πολύχειρ	ib.	πολύχειρος
	15.	ὅτι καί	89.	om. καί
	16.	γὰρ φησί	ib.	φησὶ γάρ
	18.	ἔτί θυμος	90.	ἔτι θυμός
	22.	μυθούμενον	ib.	μυθολογούμενον
	27.	διατοῦτο	91.	διὰ τοῦτο
321.	5.	ἐπὶ πλεῖον	92.	ἐπιπλεῖον
	7.	om. πῦρ	92.	πῦρ φησιν
	10.	ῥιπτούμενον	ib.	ῥιπτόμενον
	13.	ἐφειλκύσατο	93.	ἐφειλκύσαντο
	15-6.	ὅθεν οἶμαι δοκεῖ καὶ Προμηθεὺς ἀπ' οὐρανοῦ διακλέψαι τὸ πῦρ	ib.	ὅθεν καὶ Προμηθεὺς ἀπ' οὐρανοῦ διακλέψαι τὸ πῦρ λέγεται

16. ἐπειδή περ	ib. ἐπειδήπερ
19-20. ἐγγυγηνοῦς . . . αὐτόμαται	94. ἐγγηγενοῦς . . . αὐτόματοι
26. τερατείάν τινα	95. τερατείαν τινά
28. Ἡφαίστῳ τέ	ib. Ἡφαίστῳ τε
322. 2. ἀμφότεροι	95. ἀμφότερα
10. ἀλλ' ἡ θεία φρόνησις	96. ἀληθείᾳ, ἡ φρόνησις
29. συνεκτοῦ	98. συνεκτικόν
323. 5. παντάπασι	99. παντάπασιν
8. ἄθειρον αἰθέρος	100. om. αἰθέρος
ib. ἐρῥιμένη . . . ποτὲ δ'	ib. ἐῤῥιμμένη . . . ποτέδ'
16. τοὺς θεούς	101. deest τούς
25. δεκαέτη	102. δεκαετῆ
324.6-10. κακὸν ἀλλοπρόσαλλον· ἐπιθέτοις γὰρ ἁρμόζουσι πολέμῳ κέχρηται μᾶλλον ἢ θεῷ· μανίας γάρ εἰσι πλήρεις ἅπαντες οἱ μαχόμενοι· πρὸς τὸν κατ' ἀλλήλων φόνον ἐνθουσιαστικῶς ζέσαντες· καὶ τὸ ἀλλοπρόσαλλον ἑτέρωθί που.	103. κακὸν, ἀλλοπρόσαλλον· ἑτέρωθί πού. **Librarius quidem, ὁμοιοτελεύτου errore deceptus, IV. lineas omisit.**
11. νέοντα	ib. κτανέοντα
13. αἰφνιδίως	104. αἰφνίδιον
16-7. οὐ κατ' ἄλλό τι	ib. om. ἄλλό τι
24. ἐσκέπτοντο	105. ἐσκέποντο
ib. διατοῦτο φησιν	ib. διὰ τοῦτό φησιν
26. ἄπο λαμπομενάων	105. ἀπολαμπομενάων
325.7-8. οἷς φησί	106. οἷς φησι
9. Ἐπιάλτης	107. Ἐφιάλτης
10. Ἁλωῆος	ib. Ἀλωῆος

331.	17. Ἡ ῥα (cod. Ἥρα) κατ' ἀγκὰς ἔμαρπε	130. Ἥραν τ' ἀγκὰς ἔμαρπτε
	18. ἀγκαλίζεται	131. ἐναγκαλίζεται
	24. ἀρτιθαλῆς	131. ἀμφιθαλῆς
	25. om. ὡς	ib. ὡς κυοφορουμένας
	27. τὸν δροσερόν	132. τὸ δροσερόν
	28. ἐμφανέστερον ποιῶν	ib. om.
332.	1. ἐπεί	ib. ἐπί
	10. ἐφήλωσεν	133. ἐδήλωσεν
	13. μανίαν	ib. μανίας
	16. σύ δ'	134. σὺ δ'
	17. ἐκρέμαω	ib. ἐκρέμω
	21. ὕδωρ τὲ sic infra 26.	ib. ὕδωρ τε
	22. τέλευταῖα	134. τελευταία
	23. ἐπικιρνώμενα	135. ἐπικιρνάμενα
	25. κατήρτηκεν	ib. κατήρτηκε
	26. καὶ τοῦτο ὅτι	ib. καὶ τοῦθ' ὅτι
	27. ἐθέλοι	ib. ἐθέλει
	28. ὅτε τ' ἐκρέμω	ib. ὅτ' ἐκρέμω
	29. ἀνωτάτων . . . φασίν	ib. ἀνωτάτω . . . φησίν
333.	2. τοῦτο τὸ καινόν	136. deest τό
	4. κραταιοτέρου	136. κραταιοτάτου
	5. αἰθέρος τέ	ib. αἰθέρος τε
	7-8. μὲν γὰρ ὁ	ib. μὲν ὁ
	24. ὕδωρ δὲ . . . καὶ τόν	138. ὕδωρ τε . . . τόν
	25. deest γάρ	ib. τέταρτον γάρ
	28. λέγων	139. λέγειν
334.	2. νεφέλησιν	ib. νεφέλῃσι
	3. δέτι	ib. δ' ἔτι
	4. οὗ, μὰ Δί' οὐ	ib. οὐ μὰ Δί' οὐ
	5. ὡς οὐρανόν	140. ὥστ' οὐρανόν
	7-9. χρόνον . . . Κρόνον	140. vice versa
	14. αἰθέρα τέ	ib. αἰθέρα τε
	20. ἐστὶ ξυνή	141. ἔτι ξυνή

	21.	καὶ διατοῦτο	142.	om. καὶ
	29-30.	αἱμοφορύκτοις	143.	αἱμοφρύκτοις
335.	22.	μὴ δὲ sic 24.	ib.	μηδέ
	25.	οὐκ ἔστι	146.	οὐκ ἐστί
	26.	ἀργύρου τέ	ib.	ἀργύρου τε
	27.	χρυσοῦ εἰσίν	ib.	χρυσοῦ εἴσιν
	29.	ποτὲ καί	146.	τε καί
336.	10.	κιρνᾶται	148.	κίρναται
	21.	ἄλλό τι	149.	ἄλλο τι
	22.	ὅτε	149.	ὅτι
	23.	ἀειπερίδρομον	150.	ἀεὶ περίδρομον
	24.	ἠλέκτρῳ	ib.	ἠλέκτωρ
	26.	ἐπιελίκτωρ	150.	ἐπιελέκτωρ
	29.	κολοφώνιος φασίν	ib.	κολοφώνιός φησιν
337.	6.	πόλου	151.	κόσμου
	9.	φησίν	ib.	φησί
	18.	ἐπιπροέηκα	153.	ἐπιπροέηκε
	19.	γάρ	ib.	om.
	21.	ἀποτελεῖν ... λέγεσθαι	ib.	ἀποτελοῦν . . . ὠνόμασε
	25.	μαθητικοί	ib.	μαθηματικοί
	28.	deest	154.	βάσιν
338.	13.	ἐπιτέτμηται	155.	ἐπιτετίμηται
	20.	ῥέον	156.	ῥίον
	21.	ἀνακυλεῖ(sic legendum)	ib.	ἀνακυλίει
339.	4.	ἐνεργέστατον ἐστί	158.	ἐνεργέστατόν ἐστι
	12.	κῆρ	159.	κήρ
	14.	μόθον	159.	χθονός
	19.	θάλασσαν sic 24.	160.	θάλατταν
	20.	ἠέλιον τ' . . . τέ	ib.	ἠέλιόν τ' . . . τε
	29.	κόσμος ἐστίν	161.	κόσμός ἐστιν
340.	7.	γράφων	162.	γράφειν
	10.	ἀπ' ἄλλου τινος	ib.	ἀπ' ἄλλου τινός
	11.	σικελήν	ib.	σικελικήν
	ib.	τεσσάροις	ib.	τέσσαρσι

	18. οὐκ ἐμπεποικιλμένοις	163. τὰς ἐμπεποικιλμένας
	22. ἡ τετάρτη δ'	ib. ἡ δὲ τετάρτη
	30. ταύτῃ	165. ταύτας
341.	2. δύο	166. δύω
	4. μαίραν	ib. μοῖραν
	9. ὧν φησίν	ib. ὧν φησιν
	13. τὺς ἀλαμπεῖς μυχύς	166. τὸν ἀλαμπῆ μυχόν
	21. δεδήλωκεν	167. δεδήλωκε
	27. συνέῤῥωγεν	168. συνέῤῥωσεν
	28. ἐπινέμονται	ib. ἀπονέμονται
342.	13. ἐκόνισε	170. ἐκόνισσε
	13. ἀνηπία	170. ὡς νηπία
	19. ὐδόλως	171. οὐδ' ὅλως
	20. ἐθελήσας τις	ib. ἐθελήσει τίς
343.	13. ὡς καί	174. ὡς δέ
	16. δὲ καὶ 'Αθηνᾶ	ib. om. καί
	28. ἀγγελιθῆναι	175. ἀγγελθῆναι
	29. om. τῦ	ib. τῦ λόγυ
344.	6. ἤτοι	176. ἤτοι
	9. δ' ἑκατέρων	177. δὲ ἑκατέρων
	10. ἔχειν	177. ἔχει
	11. κατ' ἐπικράτειαν ἀεί	ib. ἀεὶ κατ' ἐπικράτειαν
	12. διαλύειν	ib. διαλύει
	14. λελυθότως	ib. λεληθότως
	15. τούτων	ib. τύτῳ
	16. αὐξεῖ	178. αὔξει
	17. ἀνθεςάναι	ib. ἀνθιςάμενον
	22. διατῦτο sine καί	ib. καὶ διὰ τῦτο
345.	9. om. ὖν	180. πρότερον μὲν οὖν
	15. σφόδρα	181. καὶ σφόδρα
	17. πηθήνιον	ib. πειθήνιον
	22. τύτῳ τέ	182. τύτῳ τε
	23. ἐπέκλασεν	182. ἐπήλασεν
346.	2. ἤλεκται	183. ἠλέκται

	13. τελείως	184.	τελέως
	14. εὑρίσκωμεν	184.	εὑρίσκομεν
347.	2. ἤδη τι	187.	ἤδη τί
	5-6 ἐκ βαθείας διὰ τὴν ἡλικίαν ἀφροσύνης	187.	om. διὰ τὴν ἡλικίαν
	7. ἔχοντας	ib.	ἔχοντα
	8. γεγεννηκότος	ib.	γεγενηκότος
	15. Σπάρτην τέ	188.	Σπάρτηνδε
	17. ὀκταέτȣς	189.	ὀκταετȣ͂ς
	18. δεύτατος γάρ	ib.	ὃς γὰρ δεύτατος
	24. νηπιάσας . . . ἐσσί	190.	νηπιάας . . . ἐσσίν
	25. μεθετικόν	190.	μεθεκτικόν
	28. ἔλαβε	ib.	ἔλλαβε
348.	3. om. διὸ καί	191.	διὸ καὶ προσείκασεν
	9. Ψρȣνίȣ sic cod.	192.	Φρονίȣ
	10. ὑπογύȣς	ib.	ὑπογύιους
	23. γινομένη	194.	γενομένη
349.	3. ἤκȣσα	ib.	ἤκȣσα
	4. om. τὴν αὐτήν	195.	περὶ τὴν αὐτὴν τὴν ἀΐδιον
	9. διεζεύγνυτο μὲν ὑρανός	196.	διεζεύγνυ τὸν μὲν οὐρανόν
	10. θαλάσσης	ib.	θαλάττης
	14. θυγατέρα sic	196.	θυγάτηρ
	15. τοπρίν	ib.	τὸ πρίν
	18. ἤτοι μὲν	ib.	ἀλλ' ἤτοι
	20. γείνετο sic infra 27.	197.	γίνετο sic 198.
	20. δένδρον sic cod.	197.	ὕδωρ
350.	1. om. sec. τό	199.	τὸ φέρσαι τὸ γεννῆσαι
	11. οὔ, μὰ Δί ȣ̓	200.	οὐ μὰ Δί', ȣ̓
	19. προςπεμφθείη	201.	προπεμφθείη
351.	1. μὴ δ' ὅταν	203.	μήθ' ὅταν
	12-13. φυσικῆς ἀκριβῆ θεωρίας	204.	ord. inv. φυσικῆς θεωρίας ἀκριβῆ
	14. νῦν τοίνυν	204.	om. τοίνυν

	14.	τἆλλα	ib.	τἄλλα
	19.	τιμωρούμενον	205.	τιμώμενον
	24.	οἱ θεοί	206.	εἰ θεοί
	ib.	οὐκέτι	ib.	οὐκ ἔτι
352.	15.	Ποσειδῶν δ' ἐστίν	208.	om. ἐστίν
	24.	μέν γε	ib.	om. γε
	26.	παρέπλευσεν	210.	παρέπλευσε
	29.	τί δ' οὐχί	ib.	τί δέ, οὐχί
	31.	φαρμάκων τέ	211.	φαρμάκων τε
353.	1.	λύσιν εὑρόμενος	211.	οὐχ ἡττώμενος
	3.	ἀδιερεύνητον	ib.	ἀδιερεύνητος
	ib.	om. οὐκ	ib.	οὐκ ἀκέει
	6.	Σκύλλαν δὲ ... ἠλληγόρησεν	212.	Σκύλλαν τε ... ἠλληγόρησε
	14.	ταῖς δωδ...	213.	τοῖς δωδ...
	15.	αἰόλος sic infra 23.	ib.	αἴολος
	28.	ἠβώωντες	215.	ἠβώοντες
	29.	ἐκπιμπλάντων	215.	ἐμπιμπλάντων
354.	6.	πανέμεν bis	216.	πανέμεναι

ADDENDA ET CORRIGENDA

Quamvis codicis Vat. 871. scriptionem, saepe incuria librarii vitiatam, relinquere intactam in hac editione decreverim, typothetae tamen inscitiam non omnino effugere potui; quare aliquorum σφαλμάτων haec erit in Heraclide correctio.

Pag. 301. l. 16. ἔκ τε, p. 302. l. 3. adde κοινώσας post ἐξ ἴσου, p. 303. l. 7. διάπυρος, l. 15. ὑφίσταται, p. 305. l. 9. τὴν πρός, l. 12. κρύους, l. 28. κόνις, p. 308. l. 18. post ἔδει adde τοῖς, p. 309. l. 8. παρατηρήσεως, p. 310. l. 4. τῶν πνευματικῶν, l. 12. post ἐπὶ adde τὸ, p. 311. l. 23. ἐπιστήμη, p. 312. l. 3. ψυ-

χῆς, l. 5. *αἰσθητηρίοις*, p. 313. l. 25. *τὸ μέρος*, p. 314. l. 3. *περὶ τὰ ςέρνα*, p. 316. l. 4. *τὸν μῦθον*, l. 9. *Μιλήσιον*, l. 17. *ἐγέννησε*, l. 20. *ἁπάντων*, l. 23. *μιχθὲν*, p. 317. l. 11. *δύο*, l. 12. *φρονἕσας*, l. 28. *ὠνομασμένος*, p. 318. l. 23. *προσαγορεύεται*, p. 320. l. 20. *ἀκἕοντας . . . χωλὸν*, l. 29. *ἀπτόμενόν τε*, p. 323. l. 15. *τιτρωσκομένες θεὲς*, l. 27. *οἱ ἀναίσθητοι*, p. 324. l. 13. *ἐκράτησεν*, p. 325. l. 7. *τεχνικωτέρων*, l. 18. *ἐκ δευτέρε*, l. 27. *ἐκμηκύνειν*, l. 28. *ὅτι κάπρον μὲν εἷλε*, p. 326. l. 2. *δειλίαν*, l. 28. *Διόνυσος*, p. 327. l. 15. *μαινόμενον*, p. 328. l. 1. cod. videtur *τἕ κάρπες*, fortasse pro *κάρφες*, ut esset acervus racemorum torculari sabactus et musto extracto in vinacea redactus. p. 329. l. 10. *ἐκκαλεμένη*, p. 330. l. 2. *βάθρον*, l. 17. *ἀφρονεςάτοις*, l. 24. *ἀποκρεσαμένη*, p. 331. l. 26. *ἐκφηνη*, p. 332. l. 6. *ὑποσπείρεται*, l. 11. *ἐπιφυομένων*, l. 17. *ἐκρέμω*, p. 333. l. 24. *ὕδωρ τὲ*, l. 25. *τέταρτον γὰρ*, p. 334. l. 4. *Σικύωνι*, p. 337. l. 20. *τὸ σχῆμα . . . ἀπολήγεσαν*, l. 28. *πλατείνεσθαι βάσιν*, p. 338. l. 21. *ἀνακυλεῖ*, l. 24. *πολυφόρβε*, p. 340. l. 11. *τέσσαρσι*, l. 23. *ἐπωνύμως*, p. 342. l. 11. *ὥπλισεν*, l. 21. *ἐθελήσας*, p. 343. l. 13. *ὡς δὲ μάλιςα*, l. 15. *διευκρίνησεν*, l. 16. *ἐνίκησε δὲ Ἀθηνᾶ*, l. 28. *ἀγγελθῆναι*, p. 344. l. 27. *παθημάτων*, p. 347. l. 18. *Ἀχαιῶν*, l. 27. *παρακέκληνεν*, p. 348. l. 1. *ἀνθρώπες*, l. 19. *μέτρα*, l. 22-3. *εὖ ποιἕσα*, p. 349. l. 7. *γὰρ ἀργία*, p. 350. l. 7. *σκοπῶμεν*, p. 351. l. 15. *θρυλλενένην*, p. 352. l. 11. *σιδήρου*, p. 353. l. 9. *εἰ μὴ* l. 13. *Αἰόλον*, p. 354. l. 4. *συμβέβηκε*, l. 23. *εἰρήνει*, p. 355. l. 22. *ὧν ἐπίθετος*, p. 356. l. 17. *φρουρέμενος*, p. 358. l. 7. *ἀνθρωπίνας*, l. 29. *διωκισμένων*, p. 359. l. 25. *ἔσχετε*, p. 360. l. 13. *εἰ μὴ*, l. 29. *κήποις γεωργός*, p. 361. l. 9. *ἐχ ὁ Θρᾴκην*.

ADDENDA ET CORRIGENDA

AD TZETZAE ALLEGORIAS ETC.

Pag. 33. v. 984, φοβερῶν. 987, ἄνδρες. 1004, πάμπολυς. 34, 1012, τὴν. 37. 1107, πάνσοφος. 38. 1153, ποιήσει. 39. 1176, συγγράφει. 1183, c. d. καὶ pro ὡς. 1190, δάφνινον. 1193, ὀργίλως. 42. 28, ῥάβδῳ. 32, λιτῶς, 44. 100, κεκτῆσθαι. 45. 125, τήν. 48. 220, δυςυχῶσι. 52. 364, τῶ. 53. 1, τοιόνδε. 55. 51, ὥςε. 52, δημηγορεῖ. 56. 91, παρέτασσον. 95, παρ' ὅπερ, at co. παρόπερ. 57. 117, ςόματα. 58. 42, ἀνταπεκρίθη. 60. 99, ςωνῇ. 62. 137, θάνατον. 155, forte τετράκλαςον. 66. 83, ἐνταῦθα. 69. 86, μαχιμωτάτῳ. 70. 12, τῶν Θρακῶν. 72. 58, ἐλλαχόντων. 75. 60, ἐκσπάσαντες. 78. 10, καθέλξετε. 79. 32, καθελκομένε. 44, καταρράγήσης. 80. 62, φρικώδης. 82. 131, τὰς νῆας. 83. 157, ἀσφαλεςάτων. 176, Ἄδην. 86. 55, Βρισέως. 88. 114, ἰδίας. 89. 126, ἀπαγγέλῶσι. 129, σκληρόψυχος (1). 90. 14, φύλακας. 18, δοράν. 26, σύμπαντας. 91. 31, φυλακας 94. 67, βρωμάτων. 96. 112, γεννησιν. 114, αὐξήσεως. 97. 159, πρόσωπόν με. 100. 227, δάδας. 235, ἐπίκεροι. 258, τοῖς. 102. 27, Ἕκτορα. 106. 157, φημί. 108. 6, ἄνδρας. 27, Οὕτως. 109. 55, γαῦρον. 110. 65, ἤχει πεσών. 67, γυμνῶσαι. 69, Κτεάτε. 73, Ἕλληνες. 111. 114. Ἀγχίσε. 112. 132, παρεκκλίναντος. 118. 38, γεωγράφον. 125, in fine lege ἐν, et dele τῇ. 132. 204, Σαρπηδόνος. 136. 303, ἐτύγχανεν. 139. 402, ἑτεραλκῆ. 140. 450, ἡ μοῖρα· 143. 76, μάχης. 144. 120, ετεραλκῆ. 145. 7, Ἥφαιςος. 147. 72, λελυπημένη. 148. 92, ἀρδείαις. 106, ὡς. 149. 135, κατωτέραν. 150. 152, Ἕκτορα. 176, πεφιλμένον. 151. 181, νόει. 152. 228, καλυφθεὶς . . . . ὤμοις. 153. 253, παρεισφέρει. 254, προσωποποιΐα. 262, ἀνιμώμενον. 155. 301, κάλυκας. 157. 371, συνεσγόν. 372, Ἑλλήνων. 385, παραθαλασσία. 162. 526, συςροβῇ. 163. 566, ἔνυγρον. 165. 614, ὑπεκκαύματος. 618, ὡσαύτως. 167. 676, λεπτύνεσαν.

(1) Cod. Vat. 1369. hasce habet variantes heic in indice p. 724. l. X. oblitas. V. 1. Ἑλλήνων pro παννύχως, v. 10. μεγάλας pro γενναίας, v. 11. βαλὼν pro λαβών, v. 14. πρὸς τὴν pro περί, v. 25. λαλοῦντα pro καλοῦντα, v. 41. ἡσυχασάντων pro ἡσυχαζόντων, pag. 132. v. 208. προὔτρεπε pro προὔτεινε.

169. 765, ζωηφόρῳ κύκλῳ. 170. 782, ἔνυγρον. 171. 7, κείμενον. 172. 55, Ἀμφιτρύωνος. 177. 72, αἱ. 182. 207, πᾶσαι . . . . φρικωδεςάτῳ. 187. 368, ἀερικοί? 192. 81, σκηπτραρχεῖν. 193. 102, συνεμάχη. 194. 125, Ἀπόλλωνος. 196. 187, μεθόδῳ. 191, ταύτης. 200. 321, ὕδωρ. 326, συνάπτειν. 203. 32, περιδινηθήτην. 205. 87, ὁ οἱ. 208. 170, χρυσῇ τῇ. 209. 29, ἀμφιέποντα. 211. 87, ἀπάρνησιν. 212. 5, ἐκλάβῃ. 213. 14, Ἀπόλλων. 35, ἐτρύνεσκον. 214. 66, πλάττει. 67, λεγέσης. 215. 74, Ἀπόλλων. 89, Ἀθήνης. 220. 232, Ἀργειφόντης. 255, Πηλεῖ. 222. 305, σκληροκαρδίων. 307, ἔθαψαν. 227. 10, ἀναπτυκτέον. 229. 61, Αἰγύπτιον. 232. 162, ὧν ἐν. 178, ἀφανισμένων. 183, legendum, ut monui pag. 781., περὶ Λαςωγονίαν. 233. 185, μιᾷ. 234. 225, ὀβριμοπάτρης. 237. 332, μυσικῇ. 334, lege δῶσιν, μὲν ἐςὶν ἡ. 240. 67, Τηλεμάχῳ. 242. 32, ὁμογνωμοσύνη. 44, ὀβριμοπάτρης δ'. 243. 64, ἐνυκτερεύσαμεν. 246. 12, παραμυθεῖται. 16, βασιλέας. 249. 110, Ἠλύσιον. 250. 129, ἀλληγορογραφοῦσιν. 253. 104, Πιερίαι. 256. 176, emenda et adde potius ἀνιμᾶσθαι γὰρ γίνονται. 184, ὑφαίνει. 258. 29, καί γε νηός. 259. 78, ὑπηογμένων. 79, adde (μὲν) ante ληρεῖ. 261. 128, εἰςιδέειν. 144, παρεμφράττουσα. 262. 162, εἱμαρμένην. 263. 192, σχῆμα, sic infra 199. 193, πατράδελφον, sic infra 200. 264. 14, cod. θεᾶσθαι. 19, παισίδην? 20, καταχέεσθαι. 265. 57, εἱμαρμένης. 266. 75, legendum fortasse ἐξαγγελίης. 5, Δημόδοκος. 269. 94, Ἡφαίςῳ. 270. 109, αἰθέρα. 126, ὑπογείῳ. 271. 152, ἀττόντων. 275. 54, πυλεῶνας. 276. 71, τῶν. 89, γενναίῳ, ὑπηογμένως. 277. 111, δυσχερείᾳ. 280. 23, ἐξοχαιροῦντο. 285. 50, Διί. 54, τάς. 287. 96, πρότερον. 290. 35, δύσπλουν. 291. 48, μῦθον. 292. 105, ῥέξομεν. 378. 1, Ἀριςοφάνης. 384. 2, ὅτι. 387. 4, ὕδωρ. 395. 12, Ἀτρείδῃ. 407. 22, Ἀθηνᾶ. 421. 19, φράσεως. 422. 23, ὑπέσχῃ. 427. 3, ἐν ταῖς. 431. 20, Σκύρος. 518. 26, Πυθαγόρειοι. 528. 30, Χάρυβδιν. 529. 9, Παμφυλίας. 24, δὲ τῷ. 530. 29, πρωΐα. 31, οἰκίαν. 531. 4, κατὰ χρησμόν. 7, γεννηθέντες. 532. 15, τοσαύτην. 533. 11, νή. 535. 4, χρηςηριασμένος. 539. 5, ἐδηδόκει, sic infra 6, 7, 8, quamvis c. habeat ut in edit. 19, λελίλακα, λελίλημαι. 27, Αἰολικῶς. 545. 20, εἰς κ, καὶ. 562. 25, χορεύειν. 563. 35, λευκοχρινόχρως. 43, ξεινοτερπές τι. 565. 7, Δαιδάλῳ. 9, γεγανωμένοι. 571. 868, Κωνςαντῖνος. 572. 35, Φαέθοντι. 596. 555, σοφώτατος. 560, Μελάνιππος. 597. 581, Μενέλαος. 582, Κλυταιμνήςρα. 584,

Ἰφιάνασσα. 587, Κλυταιμνήστρας. 598. 618, Ἐρυβοίας. 569. (1) 18, Πάππος. 20, λέγηται. 27, sq. adde — Cf. Chil. XII. v. 179. sqq., et Diodori bibl. hist. ed. Lipsiae 1829. Vol. II. part. II. p. 183. — 600. 17, ἀνωνύμως. 20, δυνάμεις. 602. 30, παμποίκιλοι. 603. 27, Τυνδάρεων. 605. 9, Ἀμυκλαίους. 609. 21, et 24, δηλωτικός. 611. 9, φιλονεικοῦσι. 612. 14, Λυκόεργος. 613. 7, κλιθέντων. 614. 20, fortasse φυτόν. 27, εὐμορφωτάτη. 616. 6, βουληφόρος. 619. 4, 5, ἐκτιννύω. 620. 27, συνθολεῖ. 621. 57, προσεμφύρων. 65, πλεκτάναις. 625. 21, βαρβιτονα...... 10, ἐν τ' bis. 627. 8, παραφρόνων. 629. 64, Παφλαγών. 633. 21, δέ. 642. 25, Ἠδρανής. 643. 50, ἐσκεδάσθη. 644. 93, Ὦ Θεός. 646. 54, κακοεργίην. 648. 91, sq. fortasse Σωφρονίῳ, nam postremos hos versus impares librarius vitiose Heliae adpinxit, qui ad aliquod Sophronii anacreonticon deperditum, puta XV., pertinere videntur. 688. 23, μακροθυμία. 671. 30, νέφεσιν, metri gratia. 37, λαμπτηρουχίαις. 693. 14, θαλεροῖς. 694. 38, Πρόκνη.

(1) Auctores in scholiis ad allegorias hi citantur — Homerus, Diodorus Siculus, Tryphiodorus, Empedocles, Stoici, Theocritus, Pindarus, Orpheus, Pythagoras, Apollonius Tyaneus, Callimachus, Hesiodus, Simonides, Ammon, Dem. Phalareus, Pisandrus.

FINIS SECVNDAE PARTIS.

IMPRIMATUR

Fr. Dominicus Buttaoni Ord. Praed. S. P. A. Magister.

IMPRIMATUR

Joseph Canali Patriarch. Constantinop. Vicesgerens.